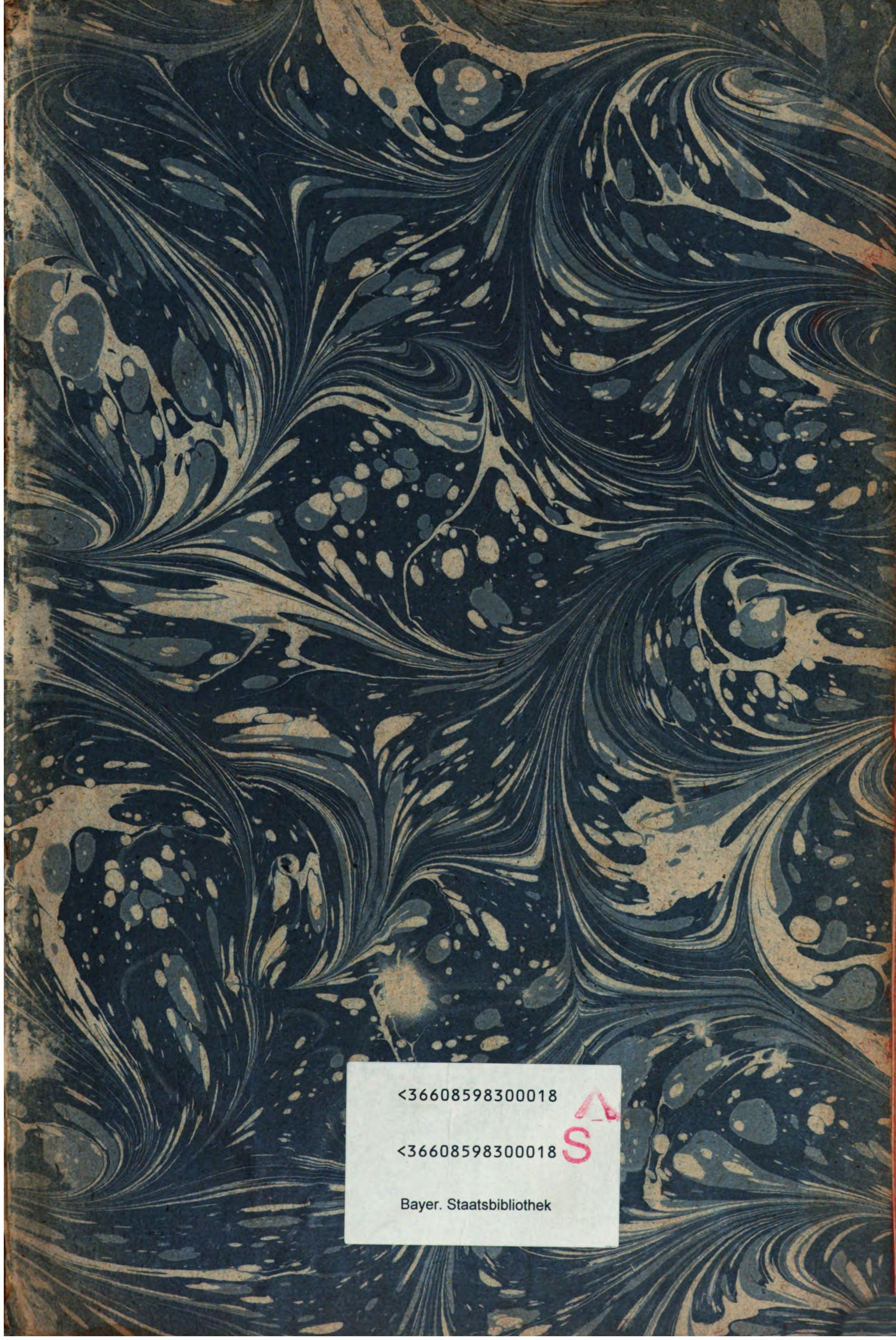

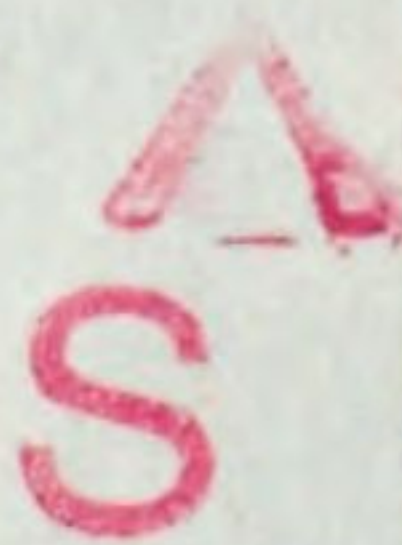

<36608598300018

<36608598300018

Bayer. Staatsbibliothek

H. lit. P. 42 $\frac{1}{2}$

Joannes

23
3 3/4

D.
S.
225

TOMUS SECUNDUS
HOMINUM IN ECCLESIA VERBIS
SUPERIOREM PERMISSA

Imprimi Curavit V. M. de ...

Hind list part Ordin. 1218.

l 2. c. XIII.

o(✠)o

**BIBLIOTHECA
UNIVERSA
FRANCISCANA,
SIVÈ**

**ALUMNORUM TRIUM ORDINUM
S. P. N. FRANCISCI,
QUI AB ORDINE SERAPHICO
condito, usque ad præsentem diem, Latina,
sivè alia quavis lingua scripto ali-
quid consignarunt,**

**ENCYCLOPÆDIA
UVILLOTI ATHENÆO, ET SYLLABO UVADINGIANO
locupetior, in tres distributa tomos, adjectis necessarijs
Indicibus, ac Materiarum Bibliotheca;**

**EX PRÆSCRIPTO
REVERENDISSIMI PATRIS NOSTRI
FR. JOANNIS DE SOTO,**

**LECTORIS JUBILATI, PRO REGALI IMMACULATÆ
Conceptionis Congressu Catholicæ Majestatis Theologi, ac totius
Ordinis Ministri Generalis,**

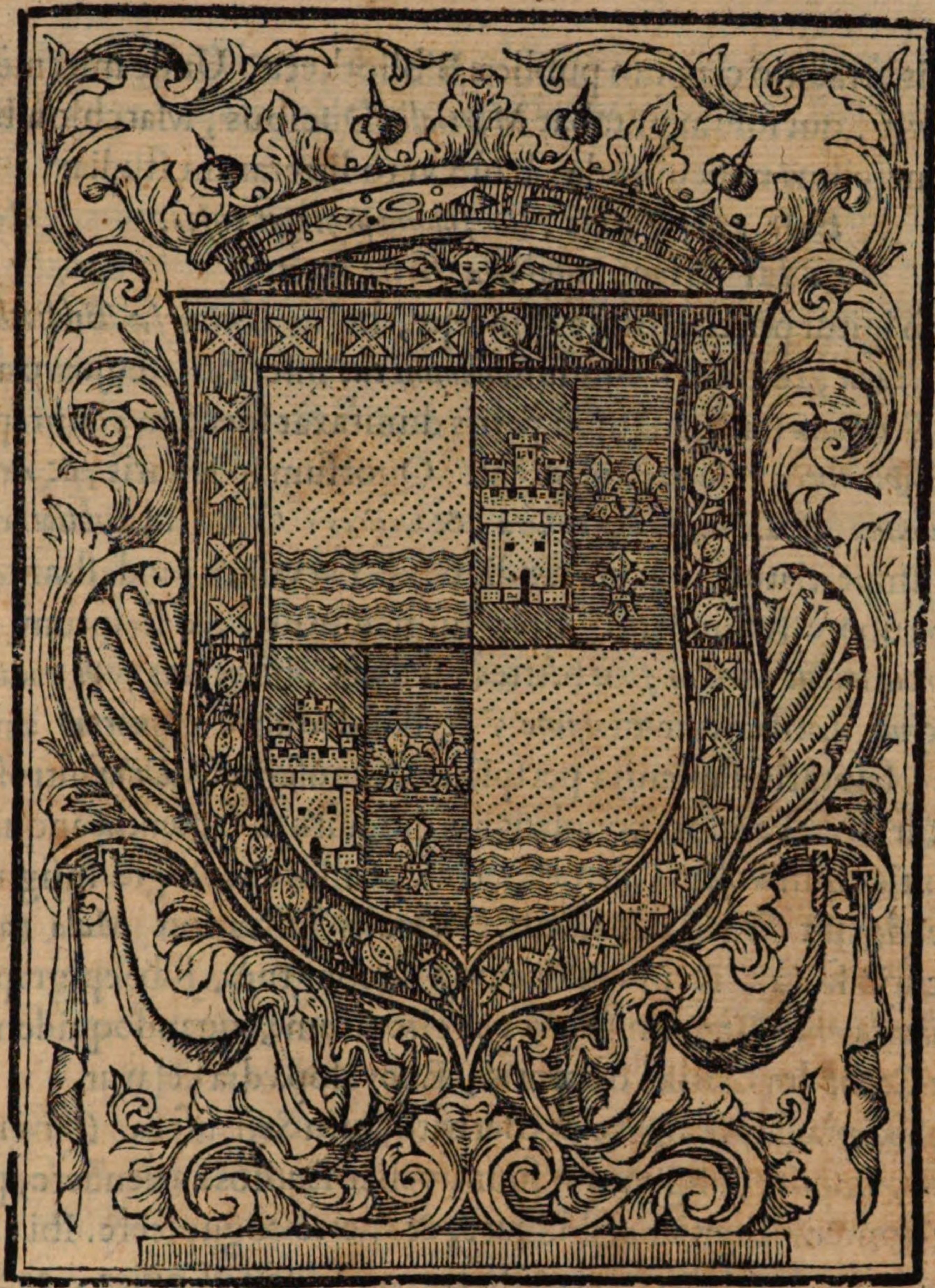
**CONCINNATA
A R. P. FR. JOANNE A S. ANTONIO, S. ALMANTINO,
ex Discalceata S. Pauli Provincia, Theologo, Ex-Diffinitore, ac Custode,
Supremi Tribunalis S. Inquisitionis in Hispania Censore, duarum Pro-
vinciarum. Ex-Commisario Visitatore, & Præsidente,
sue Provinciæ, necnon totius Ordinis Mino-
rum generali Historico, &c.**

**TOMUS SECUNDUS.
NUNC PRIMO IN LUCEM PRODIENS
SUPERIORUM PERMISSU.**

MATRITI: Ex Typographia Causæ V. Matris de Agreda, anno 1732.

Adam scelus involvit suum, sequè denegat rebellem: cum Franciscus, & fateatur se, & se subscribat peccatorem. Ibi scientiæ arbor, ex qua, qui edit, moritur: hic veriorem Philosophiam, hoc est, vulnera Crucifixi Domini, quia in se transtulit Franciscus, non morietur in æternum. Quamobrem illud Hieronymi dicerem: *Pectus suum fecit Bibliothecam Christi*, nisi quod non tantum pectus, sed etiam pedes, & manus in Bibliothecam convertisset. R. P. P. Joannes Paulus Olivi, tom. 1. Strom. ex *Divinis Scripturis*, lib. 3. pag. 193. & 194.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

PERILLUSTRI
DOMINO D. FERDINANDO
JOSEPHO MAXIMO
DEL RIO GONZALEZ,
MARCHIONI DE CAMPO-FLORIDO,
P.Fr. JOANNES A DIVO ANTONIO
SALUTEM PRECATUR ÆTERNAM.

ERCULEAM, tractasse clavam, ex olea, quæ ar-
bor est sapientiæ Ducem Musarum fertur. Unam
quoque, eandemque litterarum, & armorum
præsidem esse Minervam, compertum habetur. In-
ter solennes ritus in augurationis Abyssinorum, traditur etiam

scriptis , traditio clavium publicæ Bibliothecæ. Undè minimè factis novit , qui solum putabat *Martialia* Ducibus , Marchionibus, & Principibus nuncupanda , haud verò litterarum studia:

Ense valet sophia , & sophia protegit enses,

Hi feriunt , illos ista ferire docet.

Solor. embl. Meritò igitur præclarissime Princeps , hujus *Universæ Bibliothecæ*
26. numer. *Franciscanæ* , tomum secundum *nomini tuo* inscribo , cujus claris-
15. *sima stemmata* (insignia , seu patris dumtaxat spectem) cum ipsa-

met *Bibliotheca* venuste cohærent. Quorsum sciscitaris , & *Arces* ,
& *Flumina* , & *Lilia* , *Mala punica* , & *Cruces* ? Quid ad *Bibliothecam*
ista ? Impertiat eis venia fandi , nevé *Tui* vultus modestiam pu-
niceo rubore suffundam. *Arces* suspiciuntur , & scriptum est:

Prov. cap. *Sapientia misit ancillas suas* (Artes , scilicet , liberales) ut vocarent
9. Exposit. *ad arcem*. Lustrantur *Flumina* ; & haud dubiè *Aquaram* ænig-
hic. mate , salutaris sapientia perspicuè dignoscitur. *Lilia* introspi-
ciuntur , quæ candore copulant aurum , aurum sapientiæ inquam ;
sapientis enim vestes *Liliatas* , id est , *Liliorum* effigie insignitas
fuisse docuit *Pineda* eruditus. Oculis lustrantur *Mala punica*

Pineda de *Mercurio* sacra , & me iudice non incongruè , sub epigraphe ,
Rebus Sa- *Plurima latent*. Demùm *Cruces* per circuitum , quandoquidem in
lom. lib. 6. *Cruce* *Cathedra Christi* docentis , *Encyclopædia* celatur.
cap. 5.

S. Bernard. „ Sed præstat excipere *S. Bernardinum Senensem*. *Qui in sig-*
Senens. in „ *num* , inquit , & signatum suum vellet studiosè attendere , pos-
6. 7. Apoc. „ set omnem scientiam addiscere , & aperte cognoscere. Ibi enim
„ invenitur *Physica* , quia causa æternæ salutis : *Logica* , exclus-
„ sio dialecticæ falsitatis : *Ethica* , quia exemplar totius sanctita-
„ tis : *Scientia naturalis* , quia vera Passio subjecti , scilicet , *Chris-*
„ ti : *Mathematica* , quia forma *Crucis* secundum quatuor angu-
„ los : *Metaphisica* , completa resolutio usque ad causam primam :
„ *Geometria* , quia *Christus* stetit , & mensus est terram : *Astro-*
„ *logia* , quia ibi *Sol* passus eclipsem duplici genere eclipsis :
„ *Arithmetica* , quia ibi dinumerata sunt omnia ossa *Christi* :
„ *Musica* , quia voce sua simpla , nostra dupla concinit ad salutem.
Quid aptius , pulchriusvè ?

O si pandere fas esset , quæ latent in *Malis punicis* , recludunt
Arces , *Flumina* servant , *Lilia* innuunt , ac *Cruces* coronant ! Alij ,
alijs laudum præconijs Gentilitij *Tui* stemmatis commendant:

Sed generis priscos contendis vincere honores.

Tibull. lib.
4.

Quæso , autem parcat , qua polles humanitas , ut vel ad Excell.
D. parentem tuum , me vertam , D. Joannem Rio Gonzalez ,
Regium Statorem , semel , iterum , tertio , & quarto Præsidis
dignitate , in Consilio de Regijs facultatibus functum , ac inter
Marchiones de Campo-Florido Alpham , in quo sapientis sententia
ad-

adimpleta dignoscitur: *Acceptus est Regi Minister intelligens. Vel,*
ut alij legunt: Amor, oblectatio, benevolentia Regis ad servum inte- *Prov. 14.*
v. 35.
lligentem.

Magnanimum confidebat, ejus in prudentia, ac providentia
(viti etiam nunc Litteræ Regiæ testantur, & manu propria exara-
tæ) cor nostri Catholici, atque invicti Regis (quem Deus ad
Nestoreos annos incolumen servet) D. Philippi V. Probaverat
sanè Marchionem suum Regni rationes administrasse, tam absti-
nentèr, quàm alienas; tam diligentèr, quàm suas; tam religiosè,
quàm publicas, vti dilucidè ostendit Regiæ Epistolæ exemplum,
quod hic, haud extrà orbitam, subnecto.

*Marquès de Campo-Florido: Aunque de vuestro
zelo creo que èl mismo sea para con vos el mayor
agente de mi servicio, todavia he querido dàr esta al
Conde de Aguilar, que os entregue, à fin de acorda-
ros, que de los medios, y prontos, depende mi quie-
tud, y la de mis dominios, y que en ella tendrà vues-
tra gloria en averlos buscado tanta parte, y vuestro
zelo en que los aya quanto antes, la justa gratitud
que experimentaréis, y de que os asseguro. De Za-
ragoza à 29. de Enero de 1711.*

Et quid accidit? Eventus planè in memoriam revocavit sapien-
tis Parabolam: *Divinatio in labijs Regis::: voluntas Regum labia* *Prov. 16.*
justa. Quid plura? Summis placuisse Regibus summa laus est.
Hæc ab Excellentissimo patre, præaugustisque Majoribus, ut
ramus ab arboribus habes. Sed cum verum sit, *fortes creantur*
fortibus, & boni bonis veniet quoque, præclarissime Marchio, ve-
niet profectò tempus (spem enim multam facis) cum mirabunda
posteritas in laudabiles mores tuos inquirens, proclamet:

Si titulos, annosque tuos numerare velimus

Facta præment annos.

*Ovid. 7.
Metam.*

Veniet; & quod ætas tua de te nescivit, inter exempla narrabit;
quandoquidem:

Non tua majorum contenta est gloria fama.

Inter hæc, ad munus, gratitudinis ergo, *Tibi libentèr oblatum* *P. Del-Rio;*
lumina converte: *Semper enim, ut eruditissimo Del-Rio utar,* *disp. Mag.*
virtus sibi Comites Musas amat jungere, & scriptioni favent, quorum *in Epistol.*
scriptione gesta non indigna. Triumphas, ut *Ferdinandus*; acresce, ut *nuncupat.*
Joseph; mensuram demùm nominis, ut *Maximus* imple. Ita,
sed obstrictus, desinit esse molestus, qui suprà exoptabat. Ma-
triti anno 1732. die 6. Septembris.

¶ Censuræ cunctæ , vnà cum vniversis facultatibus , ac Regalis Privilegij summa præfixæ habentur tomo 1. huiusce Bibliothecæ.

TANTI OPERIS IN LAUDEM AUTHORIS Fr. MATHIAS
Soriensis , Minorum humillimus Capuccinorum celebrat,
atque hanc Acrostichodiam accinit
carmineam.

R. P.

Melix quàm	Doctor , qui	Excellens Author , & alt	N
magnaue fig	nificas ; complectens	maxima paucis!	
Iuste sunt	Incomia quæque	Hibi; hæccine scribi	S
sculpis sic in	Templo , & pulchrè	filice famæ!	
Vir amans	Reddis , collaudans	Siccine Mus	A
dulci tam	Magnos , vt laudes	teque <i>Minores!</i>	
Author , at	Illustrat , magnumque tui	Cnicè acume	N
& cunctum	cætum Francisci	laudibus ornat	
Nostros tot	Ceteros , quos ævum	Abconderat! edi	T
atque Heroes	ostendit; quorum	fama superstes.	
Tempè Viri,	Extraisti solusque,	Reconditus agr	O
thesaurus Fran	cisci : sic ego	gratulor autem;	
micat in te	Pectè non,	Effusaque forsa	N
inclyte Vir?	quæ gratia , &	in labijsque tuisque.	
Sic tua, tu, Sancto	Actaque	Nelo prodita suav	I
semper honos,	nomenque tuum;	laudesque manebunt.	

O.

ALIUD.

Respicio humanos volucres recogne suprem
Planities Cœli pateat quam longa notante
Fixaque, quæ varia, numerantes sidera met
Indentes, minimè ductus per inania nome
Omnia, quæ rutilant late, ast tua dextera signa
Astra Minorum turbæ per florentis olymp
Zam rectè in latebras alte perquirere Tita
Zoverit in terris, missoque referre color
Sta minor doctè, majora exempla sequend

*Fr. Angelus Salmanticensis, Capuccinus
decantavit.*

AD AUTHOREM LAUDATIO
exhortatoria R. A. P. Antonij de Goyene-
che, Societ. Jesu Theologi, vt incep-
tum opus absolvat

EPIGRAMMA.

Mens sapiens Superùm spaciofa volumina torquet,
Cœlestesque Globos Angelus arte movet.
Quotquot Francisci parit Ordo volumina, promiss,
Præsa, vel illa typis scripta, vel illa manu.
Magnæ molis opus, cœlestes volvere Sphæras;
Majus, divinos volvere mente libros:
Maximus ille tamen labor est conjungere in vnum
Authorum quidquid sparsit vbique labor.
Perge tuis constans cœptis incumbere curis,
Dextra nec assumpto victa labore cadat:
Nam si Franciscus docto superinsidet Orbi,
Crede quod impulsu te feret ille suo.

ALIUD.

ALIUD.

Cedite, Scriptores, Scriptori cedit nostris:
Vos partem; totum subripit iste decus.
Scripta suum laudent Authorem singula quemque;
Hunc canet Authorem Bibliotheca suum.

ACROSTICUM.

Rerum tu solus potuisti acquirere Marris
 >ntiquos titulos Seraphicæque gregem;
Perspicias, & tantos, quos sæcula prisca notarunt
 subtili calamo quomodocumque libros
Helix, qui Authorum potuit cognoscere mentem
 >t mea in æternum penha canora manet
Imperijs, Reverende, tuis summitimus illam;
 Zam sine te recta non licet ire via.
Optima quæque vides, longo sunt parta labore;
 Hu nunc scrutator suscipienda dabis
Ast quid plura, Pater solùm te concinet orbis:
 Obvia sunt lineis sæcula nostra tuis.
Zostra ætas, vno, sic te Scriptore triumphat.
 Zobis turba vetus quod fuit, vnus eris
Zamque loqui facilè est, summi est fecisse laboris
 —nunc, & vulgum te timuisse nega.
Ista sed in minimis mea chartis carmina ponas;
 Occupat, & gestum gloria trina tuum.

*Accinebat Fr. Clemens à S. Martino;
Capuccinus.*

MENDA SIC EMMENDA.

P. paginam, C. columnam designat.

PAG. 5. col. 1. humanæ, non *huma*. Pag. 7. col. 2. extat, non *extant*. P. 9. c. 1. cantus, non *cautus*. Appendice, non *Appendicæ*. P. 33. c. 1. scriptæ, non *scripta*. Et c. 2. Uvilloto, non *Uvillotum*. P. 38. c. 2. excudit, non *excusit*. P. 44. col. 1. Parma, non *Parmae*. P. 6. c. 1. celeberrimæ, non *celeberrima*. P. 81. col. 2. Tarracone, non *Tarraconæ*. P. 110. c. 2. Connimbricensi, non *Connimbricensis*. P. 121. c. 1. Joannes Anglicanus, alter, &c. *dele totum S. est enim Author duplicatus*. P. 121. col. 1. septuagenario, non *septuagenariae*. P. 126. c. 2. fidei, non *fide*. P. 130. c. 2. Joannæ, non *Joanna*. P. 132. c. 2. Catenam, non *Cathenam*. P. 133. c. 2. posteritati, non *posteritate*. P. 135. Joannis, non *Joannes*. P. 132. c. 2. nonnullas, non *nonnulla*. P. 143. c. 1. typographia, non *typographiæ*. P. 145. c. 1. Comitibus, non *Comitijs*. Editioni, non *editione*. P. 143. c. 2. Colonia, non *Colonia*. P. 161. c. 2. Provincia, non *Provinciae*. P. 162. c. 2. ex, non *est*. P. 180. c. 1. dedit, non *dem*. P. 190. c. 1. Matritensis, non *Matritenses*. Regulam, non *Regula*. P. 191. c. 2. Discalceatorum, non *Discalceatam*. P. 192. c. 2. Ænigma, non *Enigma*. P. 194. c. 1. docens, non *doces*. P. 212. c. 1. de quo; non *deque*. P. 239. c. 1. Marchionissæ, non *Marchionissa*. P. 250. c. 1. Horologiorum, non *Horologium*. P. 257. c. 1. Patris, non *Patri*. P. 259. c. 2. Provincia, non *Provinciæ*. P. 262. c. 1. innocentia, non *innocentia*. P. 299. c. 2. Agrippinæ, non *Agrippini*. P. 300. col. 2. quæ, non *qua*. P. 306. c. 1. morbos, non *morbus*. P. 374. c. 1. solemnibus, non *solemnis*. P. 389. col. 1. Sacra, non *Sacra*. P. 406. c. 2. Authores, non *Authore*. P. 414. c. 2. Ordinis, non *Ordini*. P. 420. c. 1. contentas, non *contentus*. P. 421. c. 1. labore, non *laborare*. P. 434. c. 1. extant, non *extat*. P. 437. c. 1. conscientia, non *constientia*. P. 445. c. 1. Petrum, non *Petrus*. P. 446. c. 2. Marchionum, non *Marchionem*. P. 449. c. 2. vaticinijs, non *vaticinijs*. P. 455. c. 2. Baptistæ, non *Baptista*. P. 462. c. 2. Inquisitionis, non *Inquisitis*. P. 487. c. 2. habitum, non *habituus*.

Bibliotheca Universæ Franciscanæ tomum secundum à R. P. M. Fr. Joannes à S. Antonio, ex Discalceata Prov. S. Pauli Lectore S. Theologiæ, Custode, Supremæ Inquisitionis Qualificatore, ac totius Ordinis Seraphici Historico conscriptum diligentèr vidi, demptisque mendis correctis, ac nonnullis alijs parvi momenti, suo prototypo correspondet. Matriti 8. Septembris, anni Domini M. DCC. XXXII.

Lic. D. Emmanuel Garcia Aleffon,
C. M. Corrector Generalis.

T A S S A.

DON Miguèl Fernandez Munilla, Secretario del Rey nuestro Señor, su Escrivano de Camara mas antiguo, y de Gobierno del Consejo: Certifico, que aviendose visto por los Señores de el el tomo segundo de la Obra, intitulada: *Bibliotheca Universa Franciscana*, su Autor Fr. Juan de S. Antonio, Lector de Theologia, Custodio en la Provincia de San Pablo de Franciscos Descalzos, Calificador de la Suprema, y Chronista General de la Orden Seraphica, que con licencia de dichos Señores ha sido impresso, tassaron à seis maravedis cada pliego; y dicho libro parece tiene ciento y veinte y tres, sin principios, ni tablas, que à este respecto importa setecientos y treinta y ocho maravedis: y al dicho precio, y no mas mandaron se venda, y que esta Certificacion se ponga al principio de cada libro, para que se sepa el à que se ha de vender. Y para que conste lo firmè en Madrid à diez de Septiembre de mil setecientos y treinta y dos.

Don Miguèl Fernandez Munilla.

AUTHOR.

AUTHORIS PROTESTATIO.

LECTOR adverte in elogijs Virorum illustrium, quos in hac *Bibliotheca* complexus sum; nonnulla me obiter attingere quæ sanctitatem ipsis videntur adscribere, perstringo nonnunquam aliqua ab ijs gesta, quæ, cum vires humanas superent, miracula videri possunt: præfagia futurorum, etsi quæ sunt alia hujusmodi: demùm nonnullis sanctimonix, vel martyrij videor appellationem tribuere. Verùm hæc omnia ita meis lectoribus propono, ut nollem ab illis accipi tanquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata, sed tanquam, quæ à sola suorum Authorum fide pondus obtineant. Proindè Apostolicum Decretum anni 1625. editum, & anno 1634. confirmatum, integrè; atque inviolatè juxtà declarationem ejusdem Decreti anno 1631. factam, à me observari omnes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut venerationem aliquam, per hanc meam historiam ulli arrogare, vel famam, & opinionem sanctitatis, aut martyrij inducere, seu augere, nullumque gradum facere ad futuram aliquandò ullius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem, sed omnia in eo statu à me relinqui, quem seclusa hac mea *Bibliotheca* obtinerent. Hoc tam sanctè profiteor, quàm decet eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua scriptione dirigi, & actione regulari.

LECTORI.

LIBROS libris, volumina voluminibus, & opuscula opusculis addens, in publicum expono candide Lector *Bibliothecę Universę Franciscane* tomum secundum. Excitantur in eo duo millia Authorum, pristinatorum, ac recentium, & ultra, qui *bonos libros* scribentes *retia salutis* expandunt; quippè *cum in hoc mundi pelago*, verbis ut utat Novarini, *nunquam* defint, qui periclitentur, ejusque fluctibus absorbeantur, misero interitu, nisi quis opem tulerit, sepeliendi; deesse non debent, qui retia texant, qui expandant; qui reficiant, & incapturam laxent, ut eorum saluti consulatur, qui mundi voluptatibus, veluti fluctibus abripiuntur, noxijsque rerum terrenarum voraginibus jam jam glutienti, in gyrum trahuntur. Novi semper libri emittantur, ut qui vno rete non capitur capiatur ab altero, & ad salutis littus lectores ducantur, scriptaque volumina dum legunt, &volvunt, mundi voluminibus non involvantur. Hæc librorum retia Apostoli, Apostolicique spiritus Viri contexere, & adhuc contexunt, & expandunt: Hæretici pravique Doctores, ut Satanæ famulentur retia etiam ipsi componunt, non ut lectores à fluctibus, & à periculis subducant, sed ut exponant, & vndis mergant; libros enim in sui, aliorumque damnationem in tartari Bibliothecam mittendos *quotidiè emittunt*. Hactenus Novarinus.

Ex S. Prod. Orat. de S. Chrysost.

Novarin. Elect. Sacr. in Epistol. Nuncup.

Catholicorum ergo Scriptorum, quorum nullum sæculum expers fuit, salubres libros coagmentans, opere pretium duxi causam potius implere quam paginam, brevitati studens, vilo absque damno intelligentiæ, suum quoque cuique tribuens, ut justitiæ litem, quod suum est. Intacta mihi multa monumenta reliquit Uvadingus qui præivit, & fortassis non pauca futuris relicta erunt; agitur enim de Scriptoribus ad sortem Francisci spectantibus, in cujus laudem quidam Societatis Jesu Theologus accinebat ad rem:

Charta caro, attramenta cruor, pia pagina palma;

Quina characteres vulnera, Scriptor Amor:

Non mirum, Francisce, tuis Sapiientiæ Nutris

Crescat, si scriptus totus est ipse Liber.

Agitur igitur de Scriptoribus quinque sæculorum S. Francisci, ut, ut sit, filijs. Multiplices sunt, & quamvis vnius voluntatis, minimè pariles; differt enim *Stella ab Stella in claritate*. Stellæ autem sunt manentes in Ordine suo, vel magnæ, vel parvæ, vel fixæ, vel pauxillum errantes. Audin? Omnis, ut Baronio loquar, *copiosa Bibliotheca refert similitudinem saginæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congregantis, bonos, & malos continens libros, utiles, & inanes simul amplexans: illos, ut sequatur; istos ut rejiciat.*

Baron. ad ann. 640.

Rejiciendi nec erant, qui per pauca, aut etiam in specie exigua evulgarunt, tum propter Scriptoris dignitatem, tum quia res non tam numero, & magnitudine, quam pretio, & pondere æstimandæ sunt, uti vernaculè eruditus Medina: *No se deben, inquit, desatender algunos cuerpos de libros por pequeños, pues no se forman los escritos para exercitar brazos, sino ingenios; y el juizio, guiado del aprobechamiento, ha de mirar,*

Medin. pag. 214. Chron. Prov. S. Di.

daci Mexicani.

ad las hojas, y corteza, sino al corazon: tum demum, quia in exemplar
Bibliothecae hujus, antiquos, ac recentiores similium Bibliothecarum
Casiod. epis Auctores proposui, Casiodori memor monentis: *Ennodij Papiensis Epis-*
sol. 4. ad copi, Paccati, & Drepani, aliorumque nonnullorum *Scriptorum folia non*
Theod. numeramus; sed pendimus, qui quamvis parum scripserunt, nominis tamen
celebritate, prorsus Orbem impleverunt.

Tu porro humanissime Lector, qui Momum non geris, quæ dex-
tera offeruntur, tu ne sinistra cape. Labori non peperci, tu parce, tui
causa, & suorum, laboranti. De mendis emmendatis tacens, leviores
errores Typographicos peritiæ, ac benevolentiae tuæ confido, Litterio-
rum mordacitatem respuens, & animo nostra scribens, non auribus.
S. Clem. Jure S. Clem. Alexandrinus: *Eos qui herent dictionibus, & in eis sunt*
Alexandr. occupati, res ipsa effugiunt.

3. Strom. Postremo, ut olim Valerius Andreas, illud rogatum cupio omnes,
qui fortè hæc nostra legent, ne severum Judicem, aut Aristarchum
agant; nevé indignentur, molestèque ferant, si aut præteritos nonnullos
reperiant, aut de alijs minùs accuratè, & ex fide scriptum: etenim me-
minerint etiam in secundis hìc curis semper aliquid desideratum iri, &
nimis varium, ac vagum, incertumque rei hujus studium esse, quam ut
possit vnus nosse, aut vidisse omnia. Si quid igitur commissum, omis-
sumque, rogo communicare ne graventur, benè de me, benè meriti de
Minoritis omnibus. Hæc ego ad te Lector, sed quid à te? Hoc oro, ut
I uclan. ap. pro me ores, memor Luciani monentis: *In rebus humanis nihil tam faustè,*
Novar. cit. feliciterque agitur, quod non error aliquis interpollet. VALE, &
..... dii nostra incepta secudent.

AD ZOILUM.

Invide qui carpis, quæ non capis, invide carpis:
Invide qui carpis, fas meliora, legam.

SUMMA AUTHORUM.

In Scriptorum Franciscanorum albo repositos habes, ex hætenus co-
pulatis tomo primo, & secundo hujus Bibliothecæ.....4700.

BIBLIOTHECÆ
UNIVERSÆ
FRANCISCANÆ,
SEU DE SCRIPTORIBUS
TRIUM ORDINUM
S. P. N. FRANCISCI
TOMUS SECUNDUS.

G

BEAT. GONSALVUS
GARCIA in Ori-
entali India natus, cum
pluribus annis cor-
ruptibilis mercaturæ
commertium in Ja-
ponio exercuisset, ad
Philippinas secessit;

ubi relictis omnibus, pretiosam Seraphicæ
paupertatis margaritam in Discalceato-
rum Conventu quæsit. Habitu autem
Franciscano, inter Laicos, induto, cum
B. Petro Baptista socius Legationis, &
Missionis in Japonium reversus est, ut
gentes Christo lucrificeret; donec mar-
tyrij palma decoratus, per Crucem ad
gloriam transivit. Scriptit:

*Plures, ac suo spiritu dignas Epist. Cate-
chisticas ad Japonienses. Consule t. I. Chr.
Prov. S. Pauli, lib. 5. pag. 487. Ejus festum
colitur in Ordine Minor. die 5. Februarij.
Tom. II.*

GABRIEL BACA (VACA apud Uvæ-
dingum) Minorita, Hispanus, ac Con-
cionator mysticus, patrio sermone scrip-
sit valdè præclarum volumen, cui nomen
factum:

*Sermonarium Quadragesimale me-
diænale, sub hoc themate: Infirmus sum,
fama me Domine. Vallisoleti, sumptibus
Antonij de Sopuerta, anno salutis 1553.
in fol. Vidi.*

GABRIEL BAMBASO A REGIO,
Italus, Regul. Observ. devotus alumnus,
Abbatissæ, ac Monialibus Clarissis Cre-
monensis Conventus Corporis Christi,
perutile opus idiomate proprio donavit,
sub titulo:

*Victoriosa Scala Paradisi. Mediolani
apud Joannem Angelum Scinzencel, anno
1521. in 8. Amplectitur laudatus liber,
vnâ cum alijs mysticis opusculis:*

Alphabetum majus, & minus libri vite.

A

Expo-

Expositionem septem verborum Christi Domini in Cruce.

Expositionem Orationis Dominicae. Vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiae sub num. 121.

GABRIEL BARONUS, Minorita, apud Uvadingum, pag. 42. scripsit:

Vitam Abbatis Joachimi, quæ vnâ cum illius prophetijs excusa est Venetijs, anno 1600. & præfixa extat editioni Venetæ anni 1598. ejusdem Joachimi, fol. 96. teste Antonio Teisserio in suo Catalogo AA. pag. 96.

GABRIEL BARRIUS, Italus, Calaber, in re Geographica, & stylo Latino peritus, sub S. Pio V. dedit ad Bernardinum Sancto Severinum Principem Besidianensium:

De antiquitate, & situ Calabriae libros quinque, qui inter Authores Italiae illustratæ pag. 115. habentur, & quos Author primum edidit Romæ anno 1571. apud Josephum de Angelis in 8. & postea auctius ibidem in 4. Sunt, qui huic Authori istud opus inuideant, & Cardinali Syrleto præstantis doctrinæ, & exacta studiorum disciplina celebri illud ascribant, sed perperam. Qui fieri poterit, inquit merito Uvadingus, pag. 142. ut opus esset Syrleti, quod Barrius sub ipsos Cardinalis oculos Romæ anno 1571. quo tunc in Urbe Syrletus degebat publicavit? Scripsit insuper noster Author, apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 115.

Pro lingua Latina libros tres. Romæ anno 1571. in 8. Laudatur ab Alphonso Laffor, tom. 1. sui vniversi calamo delineati, pag. 215.

GABRIEL BOIVIN. Vide inferius verb. *Joannes Gabriel Boivin.*

GABRIEL BRUNUS, Venetus (quem Bruxellensis Uvite Catalogo illustrium Scriptorum Ordinis Minorum, ad annum 1490. quo claruit, adscripsit) Provinciae Terræ Sanctæ Minister, Vir eruditus, collegit:

Tabulam Alphanumericam ex singulis libris, & capitibus utriusque Testamenti, quæ multis ad Bibliorum accuratam cognitionem pertingere cupientibus vsui futura erat opportunissimè, nisi (Uvadingo præmonente hic pag. 142.) Conradus Pelicanus, & Robertus Stephanus novis accessionibus sua zizania infarciri curassent. Impressum Basileæ anno 1514. adjunctumque illud Biblijs, apud Joannem Erobenium. Vidi. Alium Gabrielem Bajenum, & Venetum, & Minoritam, hanc Tabulam

scripsisse refert Possevinus ex Francisco Sanfovino; at apud tom. 2. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 365. extat M. S. *Tabula Gabrielis*, non Bajeni, sed Bruni. Hunc subdit laudatus Uvadingus, illud notissimum Guilielmi Duranti inscriptum: *Rationale Divinorum Officiorum recognovisse*, suo calculo approbasse, & ad Franciscum Sansonem Generalem Ministrum misisse, qui illud imprimi curavit impensis Ferdinandi à Talavera Granatenfis Archiepiscopi, Granatæ, anno 1504. Insuper:

De Expositoribus, & modo exponendi Sacram Scripturam. Extat initio suorum Bibliorum.

GABRIEL A BULLANDO, Capuccinus, natione Gallus, Parisiensis Provinciae Concionator; Vir non vulgaris doctrinæ, & eruditionis stemmate insignitus, & præcipuè in facultatibus Philosophicis, & Mathematicis disciplinis egregiè versatus; magno studio, & labore confect, præloque submissit opus Astronomicum, cujus titulus est Latino idiomate:

Tabula Ambianenses, in quibus ab ipso datur nova methodus supputandi motus Planetarum. Parisijs anno 1618. apud Dionysium Thierry in 4. Ex Genuensi pag. 136.

GABRIEL CALDERON, Hispanus, Compostellanæ Provinciae Regularis Observantiæ alumnus, in declamandis sermonibus ad populum, haud vulgaris opinionis, vernaculè vulgavit Concionem:

De Conversione S. Pauli ad Hispalensem Ecclesiam habitam. Hispali litteris Francisci Perez, anno 1608. in 4. Vidi.

GABRIEL DE CLAUSTRO, Minorita, ac Doctor Theologus, ineditum reliquit:

Quadragesimale in 4. Extat ejus Codex membraneus in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiae. Vidi.

GABRIEL FABER, Gallus, Minoritarum Conventualium Procurator Generalis, scripsit non abjiciendæ eruditionis opuscula, videlicet:

Panegyricum Sacrae Assisiensis Ecclesiae Minoritici Instituti Basilicae, in qua jacet, immò stat corpus S. P. N. Francisci. Romæ apud Jacobum Mascardum, anno 1627. in 4. Vidi.

Speculum, in quo Franciscana Religionis exprimitur status, & Conventualium de titulo, & primatu prætensio re præsentatur. Parisijs Litteris Josephi Boville-rot, anno 1626. in 4.

Memoriale antiquarum Provinciarum Ordinis S. Francisci in Gallijs. Ibidem typis Joannis Laquehay, anno 1625. in 8.

Confutationem Responsionis, quam in lite precedentiae inter Conventuales, & Observantes, quidam Anonymus exhibuit S. Cardinalium Congregationi. Astæ ex typographia Fratrum de Zangrandis, anno 1629. in 4. Hæc omnia recenset Uvadingus noster; sed, apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 39. Extant quoque nostri Authoris.

Oratio de Sanctissima Conceptione. Romæ anno 1625. in 4.

Oratio de anno jubilei. Ibidem etiam in 4. ac eadem tempestate.

Panegyris super Exaudiat. Romæ apud Camerales 1628. in 8. teste Allatio, fol. 114.

GABRIEL FABRI, Gallus, Conv. Procurator Gener. in Romana Curia, edidit:

Catalogum Sanctorum Ord. Minorum cum Iconibus. Avenione 1633. Laudatur tom. 2. Historiæ Placentinæ Ecclesiæ, lib. 19. pag. 308. anno 1276.

GABRIEL FEBURA, Minorita doctus, volumen publicavit:

Contra Calvinistas, uti recenset Fr. Gregorius Rives Capuccinus in sua Controversia, titulo: Calvinistarum impugnatores.

GABRIEL GIRELLUS, Minorita, castigavit, auxit, indicibusque locupletavit Opera R. P. Fr. Hieronymi de Guadalupe in Offeam, ut videre est in editione Brixiae facta, anno 1604. in 4.

GABRIEL GUILLISTEGUI, Hispanus, Provinciæ Cantabriæ Regul. Observantiæ Theologus, iteratò Guardianus; ac S. Officij Qualificator, demùmque ad Ecclesiam Paraguay assumptus, pro Tertio Ordine Franciscano, idiomate patrio vulgavit:

Apologeticum defensorium. Flaviobrigæ apud Petrum de Huydobro, anno Virginei partus 1643. in 4. Vidi.

GABRIEL A S. HIERONYMO, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Gregorij Philippinarum, pius, ac doctus Concionator, confecit:

Historiam authenticam Actuum, ac Martyrij Venerab. Martyrum Molucensium Fr. Sebastiani à S. Josepho, ac Fr. Antonij à S. Annæ, Minorum Discalceatorum Provinciæ S. Pauli filiorum, ad Concilium Provinciale Malacense missam. Legi.

GABRIEL HUNGARUS, Minorij Tom. II.

ta, laudatur à Jacobo Le-Long, pag. 736. suæ Bibliothecæ Sacræ, cœu, à quo prodijt:

Descriptio Terræ Sanctæ, edita anno 1521. in 4.

GABRIEL JOANNES, Hispanus, Apostolicus Concionator, ex Provincia S. Joannis Discalceatorum in Valentino Regno, edidit vernaculè:

Concionem funebrem Panegyricam V. Domine Victoriæ Galvalda Zorita. Valentini anno 1697. in 4. typis Didaci de Vega. Vidi.

GABRIEL MAQUEDA, Hispanus, ex Tertiarijs Regularibus Prov. Bæticæ; Doctor Theologus, ac emeritus, perutile opus conscripsit Hispano idiomate:

Adversum publicas domos mulierum perditarum. Prodiit Granatæ, ex officina Bartholomæi de Lorenzana, anno Virginei partus 1622. in 4. Vidi.

GABRIEL MATA, Hispanus, Provinciæ Cantabriæ Regular. Observantiæ alumnus, Vir studiosus, ac in Arte Poetica sufficienter instructus, metro Hispano, edidit sub emblemate Equitis Assisiatæ.

Vitam, & gesta S. P. N. Francisci. Tomus primus prodiit Flaviobrigæ, anno 1587. in 4. Vidi. Secundus ibidem typis Matthiæ Mares, anno 1589. in 4. Eodem metro concinnavit, ac edidit:

Vitas S. Clare, S. Antonij Patavini, S. Bonaventuræ, S. Bernardini Senensis, ac S. Ludovici Episcopi. Ibidem, ac eisdem typis. Ligato etiam sermone, communis juris fecit:

Vitam S. Didaci. Matriti anno 1596. in 4.

GABRIEL, nullo cognomine addito, Minorita, laudatur à Fr. Vincentio Coronelli, ad calcem suæ Chronologiæ, cœu à quo prodierunt:

Commentaria in 1. librum Sententiarum, hætenus mihi ignota.

GABRIEL MOLINA A CASTELLO ARQUATO, natione Italus, Regularis Observantiæ Provinciæ Mediolanensis alumnus, vernaculè vulgavit:

Regulam Tertij Ordinis S. P. N. Francisci, &c. Mediolani, apud Petrum Tini, anno salutis 1586. in 8. Agit de Tertij Ordinis institutione, perfectione, excellentijs, privilegijs, ac indulgentijs. Vidi.

GABRIEL MONCADA, Hispanus, Matritensis, celebris in sæculo Advocatus, Minoritis Capuccinis adscriptus, sub nomine assumpto Fr. Francisci Antonij de

Madrid, convertit in sermonem Hispanicum, ex Fr. Zachariæ Boverij Latino:

Chronica Minorum Capuccinorum, tomis tribus in fol. Matriti 1644. Vidi. Fertur etiam scripsisse volumen in 8.

De Pactis, editum ibidem per Alphonsum Mattonium 1639.

Profodiam, unâ cum tractatu carminum, ac figurarum. Consule Nicolaum Antonium in Bibliotheca Hispana, pag. 137.

GABRIEL MONTAÑES, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Joannis in Valentino Regno filius, & Ecclesiastes, in publicum misit Hispanè:

Concionem Panegyricam de Domina nostra à Miraculo. Valentia anno 1723. in 4. ex relatione laudatæ Provinciæ.

GABRIEL A MONTE NOVO, Italus, Concionator, necnon Provincialis Minister Provinciæ Picenæ Minorum Capuccinorum, Vir doctrina, consilio, ac sanctis moribus illustris, scripsit, Genuensi teste, pag. 137. opusculum valdè devotum, sub hoc titulo:

Enchiridion spiritualium Orationum, & Meditationum, necnon Exercitiorum in exorando Deum: quod fuit primum evulgatum Venetijs anno 1583. suppresso ejus nomine. Obijt plenus dierum, & meritum in Conventu suo Fabriani, & de eo scribit Boverius tom. 2. Annalium Capuccinorum.

GABRIEL MUTINENSIS, seu DE VERONA, Rangonius etiam dictus, S. Joannis à Capistrano discipulus, & socius, Provinciæ Austriæ Vicarius, Matthiæ Hungariæ Regi gratissimus, Episcopus Albienfis, sivè Transilvanus, deindè Agriensis, demùm S. R. E. Cardinalis Tit. SS. Sergij, & Bachi à Sixto IV. creatus, Vir insignis, classi contra Turcas Hydruntum occupantes immisæ Præfectus, stylo signavit:

Orationes.

Sermones varios.

Apologias adversus Hæreticos.

Vitam S. Joannis à Capistrano.

Epistolas multas ad diversos Principes. Obijt Romæ anno 1486. mense Octobri, sepultus ad Aram Cœli. Consule Uvadingum hic, & tomo 7. Annal. ad annum 1478. num. 68. & Georgium Josephum Eggs in sua Bibliotheca Purpurata. Ejus in laudem, suorumque insignium, accinebat olim Uvadingus:

*In brutis fertur Leo nobilis esse: Leones
Hinc fert, inque malos, ut Leo Rango fuit.*

GABRIEL NASI, Florentinus, Eques olim Sacræ, & illustrissimæ Militiæ S. Stephani, inter Minores Observantes adscriptus, scripsit:

Geneologiam prosapiæ suæ Nasorum, quam cum illa *de Palatio*, ac Comitibus Guidonis olim Clusentini Domini, & in Tuscia Palatini eandem esse, ex vno stipite prodisse ostendit. Florebat anno 1600. Hæc Fr. Antonius Terrinca, parte 3. sui Theatri Tusciæ, pag. 302.

GABRIEL DE NOBOA, Hispanus, Gallæcius, Compostellanæ Provinciæ Regularis Observantiæ Theologus, ac Salmantinæ Universitatis Doctor, Vir excellens ingenio, & eloquio scholasticus, vernaculè vulgavit:

Epicedium Sacrum Panegyricum in Exequijs V. M. Emmanuela à Trinitate exemplaritatis nota insignis in Conventu Excalceatarum ejusdem Urbis. Salmanticæ ex officina Mariæ Estevez, viduæ, anno 1696. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Doctoris D. Didaci de Sierra Scholastici Salmanticensis. Ibidem typis Gregorij Ortiz Gallardo, anno 1701. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Catholici Hispaniarum Regis Caroli II. Prodiit ibidem, unâ cum *Inscriptionibus, Hieroglyphicis, ac carminibus varijs ex typographia Isidori de Loon*, anno 1701. in 4. Vidi.

Orationem Panegyricam ad Taurinensem Congregationem, vulgò dictam *Confalon.* Ibidem, litteris ejusdem, anno 1702. in 4. Vidi. Tandem latino sermone communis juris fecit volumen in fol. non abjiciendæ lectionis, cui titulus:

Palestra Mariana Apologetica pro V. M. Maria à Jesu de Agreda. Salmanticæ apud Mariam Estevez 1699. in 4. Est editio 2. auctior. Vidi. Sunt volumina duo. Insuper:

Apologiam Regularium, opus egregium excusum Salmanticæ typis Isidori de Leon 1702. in 4. Vidi.

GABRIEL PAEZ, Lusitanus, Seraphici Ordinis alumnus, edidit vernaculè: *Ordinationes Tertij Ordinis Franciscani* memoratas à Raphaele Pluteau in Catalogo AA. præfixo suo Dictionario Lusitano, & à Nicolao Antonio. Ejus vitur testimonio Georgius Cardoso, tomo 2. sui Agiologij Lusitani, pag. 176. litt. F.

GABRIEL PAMBO, Antuerpensis, Capuccinus, composuit Flandrico metro libellum, cui titulus:

Tur-

Tartar gemebunda; prodijt anno 1648. adjecto opere *Musicali*, à quodam Tiburtio ejusdem Familiæ consodali; meditabatur eodem anno translationem ex Latino in Flandricum Annalium Fr. Zachariæ Boverij, teste Auberto Myreo de Scriptor. Ecclesiasticis, sæculo 17. cap. 242. fol. 263.

GABRIEL RANGONIUS, Italus, ex perillustri Comitum Rangoniorum sanguine. Vide superius verbo *Gabriel Musinensis*.

GABRIEL DE RIBERA, Hispanus, Provinciæ S. Michaelis Regul. Observ. Minister, Divini verbi Prædicator egregius, vernaculè vulgavit:

Quadragesimale pro singulis Dominicis, quartis, & sextis feriis Quadragesimæ. Salmanticæ anno 1603. & 1605. in 4. Item ejusdem argumenti repetitum opus, scilicet:

Quadragesimale secundum. Ibid. eodem anno.

GABRIEL SAGARD THEODAT, Gallus, ex Minoritis Recollectis Provinc. S. Dionysij, professione Laicus, litteris commisit:

Magnam ipsius peregrinationem apud Aurones, vbi etiam agit de Missionibus Recollectorum laudatæ Provincie. Parisijs apud Moreau 1632. in 8. Vidi.

Dictionarium lingue Auronum. Ibidem 1632. in 8. Vidi. Extat hujusce mentio apud Arturum in Martyrologio Franciscano, die 31. August. §. 20.

GABRIEL SPOLETINUS, sub annum 1445. quo floruit, vnus fuit ex illustribus Scriptoribus Ordin. Minorum, teste Fr. Angustino de Uvite in sua Genealogia Franciscana, pag. 59. Ejus autem tractatus ad notitiam meam non venerunt. Eum Rodolphus commendans lib. 3. suæ Historiæ Seraphicæ, inquit: *Gabriel Spoletinus, Philosophus, Theologus, & Prædicator insignis tempore D. Bernardini, sed non impari sanctitate, Senis habuit publicam disputationem, in qua egregiè se probavit.*

GABRIEL DE TORO, Hispanus, in Urbe Taurenſi Diocesis Zamorensis natus, Compostellanæ Prov. Regul. Observ. Minister Regibus Lusitaniæ à Sacris Concionibus, à Carolo V. Imperatore designatus Visitator, seu Inquisitor Senatus, siuè Consilij Regij Castellæ, scripsit sermone patrio præclarum volumen prænotatum:

Thesaurus Misericordiæ Divinæ, & Humana, in quo multa piè, & doctè differit de eleemosyna. Salmanticæ anno 1536. in Tom. II.

8. Valentini anno 1575. in 8. Salmanticæ typis Joannis Fernandez 1597. in 8. & Conchæ 1599. in 8. vnà cum opere in publicum misit:

Exequias subtiles, ac devotas Dominae nostræ Deiparæ semper Virginis. Cæsaraugustæ apud Didacum Hernandez, anno 1548. in 8. Vidi. Vulgavit quoque:

Theologiam mysticam, in qua agit de vnione cum Deo. Cæsaraugustæ anno salutis 1548. in 4. Vidi. Floruit sub annum 1536. sed apud Bruxellensem Uvite in Catalogo illustrium Scriptorum Ordinis Minorum, anno 1565.

GABRIEL TREJO PANIAGUA, natione Hispanus, Antonij de Trejo, Minoritæ, & Carthaginensis Episcopi Germanus Frater, & Salmanticensis Academiae Doctor, Religiosus, & Archidiaconus Militaris, seu Equestris Ordinis Cisterciensis de Calatrava, Regiæ Curia Judex fuit, quem Tertiam Regulam Sancti Francisci professum, Paulus V. Pontifex Maximus ad Philippi III. Hispaniarum Regis preces, absentem, Presbyterum Cardinalem dixit, tit. S. Bartholomæi in Insula, cujus Templum, præsertim verò Apostoli sepulchrum instauravit, ac ornavit: quo relicto, alium S. Pancratij adeptus est. Purpureum pileum Romæ in Aula Palatij Pontificij in Quirinali anno 1617 accepit, Salernitanam Ecclesiam in Regno Neapolitano obtinuit, illamque Archiepiscopus rexit annis duobus, quibus elapsis, anno 1627. ad Malacensem in Hispania Ecclesiam translatus est. Pro Purissima Mariæ Virginis Conceptione, ac cultu Sacrorum Stigmatum S. P. N. Francisci, multum operæ, studijque posuit inter Patresque Congregationum Regularium, Concilij, & Indicis connumeratus: Supremi deinde Consilij in Regno Castellæ Summus Præses renunciatus, communere magna cum laude functus est. Stylo signavit:

Epistolam diffusam eruditione, ac pietate plenam, in qua commendat excellentiam, atque doctrinam S. P. N. Francisci Editam habes in capite Opusculorum S. P. N. Francisci, editionis Antuerpiensis in 4. & Parisiensis in fol. Pauca de Epistola hac, sed memoria digna hic subjicio, „ At tu admiraris, inquit, & solemnibus „ celebrare cupis encomijs, me post puram Cardinalitiæ dignitatis, Habitum „ Tertij Ordinis induisse, & solemniter „ tertiam Patris nostri Francisci Regulam „ professum fuisse. Sed quomodo, qui me
A 3 „ ipsum

„ ipsum, & omnia, quæ habeo, Fran-
 „ cisci esse profitebar, possem qualecum-
 „ que exhibere devotionis signum, nisi
 „ me ipsum suæ Religionis devoverem? An
 „ ne indignus est Francisci funis, quo Re-
 „ gia purpura cingatur? Eo præcinctus
 „ Ludovicus Rex Galliarum, Elisabeth Hun-
 „ gariarum Princeps, in Sanctorum numerum
 „ relati; Imperatrices, Reges, Reginae,
 „ & alij Principes Viri; quorum nume-
 „ rum, tempore mortis suæ devotissimè
 „ Habitum suscipiens, auxit hoc anno
 „ Philippus III. Hispaniarum, & paulò
 „ ante Serenissima Hispaniarum Regina Eli-
 „ sabeth, Philippi IV. Domini nostri vxor,
 „ & nobilissima Princeps Maria ejusdem
 „ Philippi IV. Germana soror, quæ etiam
 „ huic tertiæ Religionis nomen dederunt,
 „ quas cum potentissimo, & pijsimo Re-
 „ ge Deus diu incolumes servet. An fortè
 „ non decet Regiam dignitatem cilicium?
 „ Decet certè, & tempore Elisei Prophe-
 „ tæ eo usum Regem Israel. narrat His-
 „ toria Sacra. Undè ergo miraris, quod
 „ Cardinalis cineritium Habitum purpu-
 „ ræ imponat, & chorda se præcingat?
 „ Dicis: Humilis Habitus est, tantæ dig-
 „ nitati. At ego respondeo, ideò susci-
 „ piendum hoc tempore, cum tantò hu-
 „ milior, atque ad serviendum Deo promp-
 „ tior quisquam debeat ex munere, quanto
 „ se obligationem conspicit in redenda ratio-
 „ ne: & nobis humilitatem hoc tempore,
 „ quoad talem evectis summus dignita-
 „ tem, tantò magis arbitror esse necessariam,
 „ quanto major noscitur materia suppetere
 „ superbiendi. Genus, ætas, scientia, Ca-
 „ thedra, & quod majus est primatus præ-
 „ rogativa, cui non essent insalientia co-
 „ mes, & elevationis occasio? Quamquam
 „ esse possint, & humilitatis. Meditanti-
 „ bus quidem honores blandiuntur, sed one-
 „ ra pensantibus tædio sunt, atque formi-
 „ dini. Sed superbire honoribus commu-
 „ nius est, sæpèque transitoria potestas ani-
 „ mum per abrupta elevationis rapit: ple-
 „ rumque enim se animo accepta potestas
 „ objicit, eum tumidis cogitationibus fallit.
 „ Manu ergo humilissimæ considerationis,
 „ deprimendus est tumor elationis. Hinc
 „ Paulus ad Apostolatus, & magisterij dig-
 „ nitatem evectus, nobis elucet, serviens
 „ Domino cum omni humilitate: memor
 „ humilitatis, quæ his, qui præsumunt maxi-
 „ mè congruit, eo quod facillimè in arro-
 „ gantiam tolluntur. Nonne hoc nos do-
 „ cent à natura instructæ grues, quæ in
 „ altiora elevandæ ne à ventis huc, illuc-

„ que projiciantur, lapides pedibus per-
 „ tant, ut pondere securius volare possint,
 „ quæ leviores ventis cedere compelli-
 „ rentur? Nonne navim onerat nauta, ut
 „ sic depressa, & demissa: humilior licet,
 „ securior tamen iter agat suum, nec ita
 „ facilè à procellosis undis agitata, huc
 „ illucque jactata demergatur, & quo al-
 „ tioribus natante cupit undis, eo se majo-
 „ re gravat onere? Quid ergo ego face-
 „ rem eo tempore, quo indignus ad tam
 „ supremum Ecclesiæ eveheat gradum,
 „ nisi humilitate Francisci me tueri, quo
 „ securius possem oneris injuncti proce-
 „ llas, labores, & onus sustinere? Sed
 „ quid multa? Nonne cinericius Habi-
 „ tus Francisci verè purpureus est, quo
 „ ornari possit Regia, & Cardinalitia dig-
 „ nitas? *Verè purpureus est, quem Christi
 „ signa cruor, & passionis ejus coloravit
 „ fides; & quem Christi vice proprio san-
 „ guine è Sacris Stigmatibus effluente,
 „ rubere fecit Franciscus. Anne humi-
 „ litas Christi servitus est? Servilis non
 „ est quam regalis nobilitas purpura, or-
 „ namentum est purpura Regum. Hunc
 „ si quis vel dedignetur, vel abhorreat
 „ habitum, respiciat quod non griseus,
 „ sed purpureus sit: humilitas namque
 „ suscepta pro Christo Regiam præferat
 „ dignitatem.* Quid ergo feci? Purpuram
 „ purpura contexi, Cardinalitiam Regias
 „ tantum abest, quod me humiliaverim,
 „ ut meritò dubitare possim, an super-
 „ bierim. Deniquè ut verum Franciscanæ
 „ Religionis amatorem me ostende-
 „ rem, inter ejus filios connumerari vo-
 „ lui; & quem corde portabam, exterius
 „ præferre, quomodo possem, habitum
 „ Religionis, cui me devinctissimum fi-
 „ lium profiteor: & ò utinam talis operi-
 „ bus apparerem! Age igitur, mi Frater,
 „ & Patris nostri, quas collegisti, in me-
 „ dium profert reliquias, operum, & la-
 „ borum, quorum nova luce ultima illuf-
 „ trata sæcula resplendeant, & tanti Pa-
 „ tris laboribus latentur. Cujus officij re-
 „ numquam poeniteat, nec aliam deside-
 „ res utilitatem, quam fecisse; muneris
 „ autem tanti in me collati, semper me-
 „ mor ero. Vale, & in Sanctæ Romanæ
 „ Ecclesiæ obsequium te Deus servet in-
 „ columen, virtutibus augeat, de cujus
 „ bonitate confido meritis tuis præmia
 „ nequaquam defutura. *Dat. Tibure 3.
 „ Julij, anni M. DC. XXI.* Obijt in ipsa
 „ Urbe Malacensi die 12. Februarij, ann.
 „ 1630. ibidemque sepelitur; vir vndequa-
 „ que

que præstans, & rerum gerendarum peritia celebris. Ad huiusce Cardinalis se-

pulchrum Gaspar Jongellinus hæc carmina appendit:

Non te Mors rapuit, neque virtus interit umquam;

Sed Tua adhuc vivit gloria, vivit honos.

Nam Te Parca Senem eripuit, Cœloque locavit;

Ut Superum Assessor, nunc quoque jura colas.

Huic Cardinali Commentarios in Chronicon Flavij Lucij Dextri, Franciscus Bivarius Ordinis Cisterciensis dicavit. Meminere cum laude Gabrielis Cardinalis Theodorus Amydenius, Gaspar Jongellinus in Purpura Divi Bernardi, & in Catalogo Cardinalium Ordinis Minor. Ferdinandus Ughellius in tomo septimo suæ Italiæ Sacræ; Balthasar Porregius in elogijs Cardinalium Hispanorum; Hippolytus Marracius in Purpura Mariana, & Fr. Lucas Uvadingus in Legatione de Conceptione Virg. Mariæ. Consule tom. 4 de Rebus gestis S. R. E. Cardinalium editionis Romanæ 1677.

GABRIEL VAZQUEZ, Minorita, de quo noster Alva, col. 484. suæ Militiæ, indistinctur à Gabriele Bacca, cujus memoriam superius egi.

GABRIEL DE VERONA, Vide Gabriel Mutinensis.

GALFREDUS, vel GODEFRIDUS DE FONTIBUS, Anglus, à morum gravitate cognominatus *Doctor Venerandus*, Vir egregia præstans autoritate ad regendum, eruditione ad docendum, Guardianum Parisiensem egit, ubi etiam publice prælegit, & scripsit:

In Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Quodlibeta multa. Quodlibeta 14. Extant Oxonij in Collegio Mertonensi, codice 138.

Expositionem in Regulam S. Francis. laudatam à nostro Alva, tabula 1.

De Infantia S. Edmundi. Habetur M. S. Cantabrigiæ in publica Academia. Hunc sub nomine *Gotfridi*, Brixienfis Uvite Catalogo illustrium Scriptorum Ordinis Seraphici adscripsit in sua Genealogia Franciscana, pag. 54. annum subicens, quo floruit. Angelus autem à S. Francisco in Catalogo *Scriptorum Anglorum* suspicatur adfuisse cum quatuor Magistris, qui Regulam nostram explicarunt, ac floruisse circa annum 1240.

GALFREDUS LINGUIUS, cujus meminit ibidem laudatus Uvite, pag. 57. Anglus Conventus Norvicensis alumnus,

Vir Historiarum lectione, & in vestigandis patrijs antiquitatibus mirifice delectatus; cum longo tempore, & multo labore penè omnes melioris notæ, qui de rebus his agunt, pervolvisset Authores, animum ad scribendum appulit, & (viti testis est Uvadingus, ex Guillelmo Botonero in suis Antiquitatibus, & Uvilloto in suis Athenis Franciscanis) exorsus ab origine Mundi, licet Pitseus opinetur exordium sumpsisse ab ingressu Briti in Britanniam, scripsit:

Chronicorum librum unum. Incipit: *Anno à creatione mundi*. Floruit anno 1390. Eum commendant Joannes Vossius de Historicis Latinis, ac memoratus Fr. Angelus à S. Francisco, quo teste, *alia scripsit*.

GALFREDUS A HOGAIN, Hibernus, Cœnobij Nenaghtensis in agro Typperariensi alumnus, scripsit apud Uvadingum:

Annales ab anno Domini 1336. usque ad annum 1370. Extant inedita apud Minoritas illius Regionis. Extant huiusce mentionis apud Jacobum Uvareum, cap. 10. lib. 1. de Scriptoribus Hiberniæ.

GALGANUS (GARGANUS apud Uvadingum) DE AUGUSTINIS, Senensis, Artium Doctor, & Sacræ Theologiæ Magister famosus, aliquando Commissarius Generalis Patrum Conventualium, edidit:

De autoritate Protectoris Ordinis lib. 2. anno 1507. Scripsit etiam:

In Philosophia, & Theologia. Extant M. S. Senis, ubi obiit circa annum 1523. ex Mariano, & alijs apud Theatrum Genealogicum Tusciæ, part. 3. tit. 1.

GALIANUS DE MANTINA, Minorita, Italus, scripsit:

Summam brevem casuum conscientiarum. Hæc Uvadingus, & Sannig in Synopsi tom. 1. Scholæ Philosophicæ Scotistarum.

GALLUS RAVENSPURGENSIS, Capuccinus, natione Germanus, alumnus Provinciæ Austriæ Anterioris, Concionator doctus, & eruditus, edidit Germanico idiomate:

Conciones fanebres. Hæc Genuensis, pag. 37.

GANDULPHUS SICULUS, Reg. Observant. Vir pietate insignis, Romanis Pontificibus charissimus, ab Eugenio IV. Pont. Max. Montis Sion, & Terræ Sanctæ Guardianus electus est anno 1438. adniventibus potissimum S. Joanne de Capistrano, & B. Alberto de Sartiano, (ex Uvadingo in Annal. tom. 5. anno 1438. num. 24. & Dominico de Gubernatis in Orbe Seraphico, tom. 2. lib. 6. cap. 16. §. 14.) Orientalium Provinciarum India, Æthiopiar, Ægypti, & Hierusalem Commissarius Apostolicus constitutus est, ex Diplomate dato Romæ Kalend. Decembris 1444. ex Uvadingo cit. anno 1444. num. 52. Hunc Gandulphum illum Aggregentinum censeo, qui Provincia Siculæ Vicarius anno 1449. Ordinis Comitij in Provincia Tusciæ coactis, interfuit, eodem Luca, Uvadingo teste loco cit. anno 1449. num. 16. inter alia, quæ scripsit, superest:

Relatio de statu Rerum Orientalium, apud Uvadingum cit. anno 1444. num. 54.

GARSIAS MANRIQUE, Minorita, Hispanus, vti noster Alva recenset col. 488. suæ Militiæ vniversalis, scripsit cum alijs:

Epistolam ad Summum Pont. Paulum V. pro diffinitione Mysterij Immaculatae Conceptionis, & extat apud Dazam, cap. 25. fol. 189.

GARSIAS ANTONIUS DE MORALES BUSTAMANTE, Hispanus, Lector Theologus Conventus Granatensis Regularis Observantiæ, publicavit:

Orationem funebrem in Exequijs V. P. Fr. Josephi Fernandez Minorite ejusdem Provinciae alumni. Granatæ per Antonium Lopez Hidalgo 1706. in 4. Vidi.

GARSIAS CISNEROS, Hispanus, Provinciae S. Gabrielis, septimus inter duodecim illos Patres, qui ad Indos Mexicanos navigarunt, Vir prudens, & circumspectus, vt in promovenda illorum salute æstuabat, absens eis prodesse studens, plerasque Mexicano idiomate abs se conscriptas Conciones, sui in eos amoris mnesymum reliquit, quas illorum peritiores festivis diebus, convocato Fidelium coetu perlegerent. Instituto à se Collegio de Thatibulco, vbi Mexicanorum pueri instruerentur, & prima elementa caperent, & deinceps necessarijs disciplinis imbuerentur, doctos sui instituti Viros præfecit. Floruit Carolo V. Imperatore, sepultus-

que est in Coenobij Mexicani Templor. Hæc Uvadingus Uvillorum excipiens. Agunt de nostro Authore, quotquot meminunt Apostolici, ac V. Viri Martini Valentini. Suarum meminit Concionum Antonius de Leon in sua Bibliotheca Orientali, & Occidentali. Consule partem primam meæ Bibliothecæ Minor. Discalceatorum.

GARSIAS N. seu ignoti cognominis, Minorita, laudatur à Uvadingo, ceterum quo in lucem prodijt:

Compendium de Observantia Regulae Minorum. Memoratur ab Augustino Uvate sub nomine *Grazias* in Catalogo illustrium Scriptorum Ordinis Minorum.

GASPAR BARREIROS. Vide superius *Franciscus à Matre Dei.*

GASPAR A S. BERNARDINO, Lusitanus, Regularis Observantiæ Provinciae Portugalliæ alumnus, vernaculè commune fecit:

Itinerarium Indicum. Ulyssipone ex typographia Vincentij Alvarez 1611. in 4. Vidi.

Descriptionem terrestris Hierusalem. Ibidem. De eo egi in mea Bibliotheca Discalceatorum, pag. 94.

GASPAR A CONCEPTIONE, Lusitanus, Ordinis Seraphici Provinciae Portugalliæ, scripsit:

Dietam salutis. Ulyssipone 1620. in 12. Hæc Nicolaus Antonius, tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 401.

GASPAR A CRUCE, Lusitanus, Minorita, ni fallor, teste Raphaele Pluteau in Catalogo AA. præfixo, tom. 1. sui Dictionarij Lusitani, emisit volumen, in quo vernaculè, ac diffusè sermonem instituit:

De Rebus Syntictis, excusum Evoræ 1659. formis Andreae de Burga.

GASPAR DE LA FUENTE, Hispanus, Toletanus, Regularis Observantiæ Castellanae Provinciae, ex Collegio Complutensi, vt Nicolao Antonio vti pag. 402. sui tom. primi Bibliothecæ Hispanæ, evocatus Romam, docuit prius liberales artes in Coenobio S. Petri Montis Aurei nuncupato; mox Theologiam, vnâ cum Antonio Hiqueo Hyberno Viro doctissimo in Collegio S. Isidori Agricolaæ sodalibus Hybernis ejusdem Ordinis nuper erecto. Complutensem domum à reditu gubernavit: Joanni Merinero Ministro Generali à secretis fuit, Præfectus suæ Provinciae, ac Diffinitor Generalis; superius itidem apud nos Fidei Censoribus

à Confilijs Theologicis: Vir subtilis, doctus, & prudens. Scripsit:

Quæstiones Dialecticas, & Physicas ad mentem Doctoris Scoti. Lugduni 1631. in 4. duobus volum. apud Jacobum, & Andream Prost. Vidi. Contulit quoque operam suam vnà cum Petro de Balvas, Petro de Alva, & Joanne Gutierrez in

Armamentarium Seraphicum, & Regesum universale pro tuendo titulo Immaculate Conceptionis. Matrili typis Regis editum anno 1649. in fol. Edidit etiam Hispanicè:

Apologias plures Ordinis Minorum. Ex Relatione suæ Provinciæ. Obijt electus Episcopus Bejembensis in Mediolanensi Ducatu, teste nostro Alva, col. 491. suæ Militiæ.

GASPAR LEGIONENSIS, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ S. Jacobi, magni nominis Ecclesiastes, edidit:

Homilias, & Sermones pro singulis Dominicis, ac diebus festiuis totius anni. Salmanticæ 1554. in 4. Vidi. Stylo quoque signavit:

Destructorium insuper Repetitionis edita à quodam Magistro Ordinis Predicatorum in Conventu Salmantino de premijs, quæ debentur meritis mortificatis per pœnitentiam dignam vivificatis, in 4. M.S. Incipit: *Tanta est virtus pacis, &c.* Vidi. Floruit circa annum 1548.

GASPAR LUSITANUS, ex Discalceatis Provinciæ Pietatis ejusdem Regni, jussu Henrici Cardinalis, & Portugalliæ Infantis, emissit ex Lusitano idiomate in Congi linguam redditam:

Doctrinam Christianam in 8. Extat hujusce mentio apud meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, pag. 94.

GASPAR MEAZA DE LUNA, Sacræ Theologiæ Magister, ac per Hispanias Conventualium Commissarius Generalis, opus publicavit prænotatum:

Excidij Mahomethanæ Sectæ sub Quarto Mahomethe per quatuor Fœderatos Principes ab anno 4. supra millesimum sexcentissimum octogesimum conjectura. Matrili in officina Joannis Martini de Barrio in 4. Vidi. Principes quatuor, quos annumerat, sunt Summus Pontifex, Imperator, Rex Poloniæ, Veneta Respublica. Opus est bipartitum. Titulus partis secundæ hic: *Sacri Parnassi Musæ ab eodem P. M. Gaspare Meaza de Luna Franciscano Conventuali, lenitèr exercitatæ, quæ imminentis Mahomethanæ Sectæ Excidij*

conjecturis, quibus pondus datum fuit à Divinis Mysterijs numerum addunt, & mensuram eodem anno intercalari, quo supra. In Authoris laudem cecinit inter alia D. Bartholomæus Ponce de Leon, & Corruçhaga hoc Disthicon:

*Dicitur Amphyon cautus animasse
Meaza*

*Maçte esto: exanimas Tbracia castra
Lyra.*

Insupèr Italicè publicavit:

Manuale Minorum Conventualium, ad profectum Novitiorum, adjecta relatione Virorum illustrium suimet Instituti. Patinormi apud Isolam 1670. in 24. Ad prælum verò, ac revisioni demandata habebat:

De Origine nobilissimæ Familiae de Caprini.

Instructionem Religiosi à secretis.

Dictionarium morale, ac dogmaticum; cujus memoriam agit Author initio primi operis superius laudati, inquiens: *Dum tibi majora, & uberiora in meo Morali, ac Dogmatico Dictionario, sex tomis comprehenso, ad Catholicos erudiendos, ad Hæreticos profligandos, parare non desisto, accipe brevissimas has Excidij Mahomethanæ Sectæ conjecturas, è latebris Divinorum Arcanorum ascitas.* Decessit Matrili anno 1688. Pluribus de eo Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ, & in Appendicæ.

GASPAR A S. MICHAELE, Indus Orientalis, Concionator, atque Indicæ linguæ Magister, scripsit, deditque in ipsas Philippi III. Regis Hispaniarum manus, vt imprimi juberet, libros duos Indice conscriptos, quos ille ad supremum suum de rebus Indicis consilium remisit. Primus liber continet:

In Symbolum Apostolorum explicationem Dialogisticam, facile metro traditam, vt facilius Neophytis inhæreret, in qua præcipuos quosque doctrinæ Catholicæ Articulos expressit, & Gentilium superstitiones, ac Idolatriam refutavit. Secundus liber agit:

De miserijs humanis, de pondere peccati, de quatuor Novissimis, & beneficijs Divinis. Adhuc sub obscura illa, & Europæis imperceptibili lingua hi libri lucem expectant. Hæc Uvadingus. Liber secundus ab eo memoratus constat sex mille carminibus. Scripsit insupèr:

Manuale Doctorum eodem idiomate
in

in 4. opus valdè utile Apostolicis Ministris.

Super Passionem Domini, etiam in 4. & ligato sermone. Constat ter mille carminibus.

De Ritibus Gentilium; eadem lingua in 4.

De Vitis Apostolorum, eorumque Symbolo, eodem idiomate in 4. decem & octo mille versibus digestum.

Artem linguae dictae Canarim

Dictionary ejusdem linguae.

Dictionary aliud, eodem idiomate, & Lusitanico.

Concionum de Tempore, & Sanctis, eodem idiomate, volumina quatuor. Recensentur hæc opera à Fr. Paulo à Trinitate, ejusdem Instituti alumno, lib. 1. Chronic. Provinciae S. Thomæ, cap. 69. cujus alumnus fuit Author noster. Laudatus etiam à D. Andrea Barcia in sua Bibliotheca Indica, titulo XVI. pag. 528. vti Author, eodem idiomate, operum sequentium, nempe:

Libri de septem Sacramentis;

Baculi Pastoralis.

Symboli Fr. Ludovici Granatensis

Symboli Cardinalis Bellarmini.

GASPAR PATO, Lusitanus, verbi Dei Concionator in Prov. Discalceatorum S. Antonij memorati Regni, inter alia M. S. reliquit:

Medullam Quaestionum communium Sacrae Scripturae locorum. Medina cum Nicolao Antonio, & ex Relatione Romae ex Portugallia missa. Asservatum vidi in Bibliotheca Ulyssiponensis Conventus S. Antonij. Est opus in fol. latino idiomate conscriptum, & licentijs ad prælum munitum.

GASPAR DE PINAROLIO, natione Subalpinus, Provinciae Pedemontanae Minorum Capuccinorum alumnus, ex nobilissima Purpuratorum Familia, olim Patritius, Aurati Equitis, & Magistri Militiae filius: Vir animi robore, doctrina, & scientia præditus: qui Missionarius Apostolicus in Vallibus Cadralij deputatus, potens in opere, & sermone, Orthodoxas veritates incolis sollicitus explicavit, pravitatem Hæreticam in alijs Regionibus evellere studuit, & Catholicæ Religionis ritus, traditionesque confirmando, Ecclesiasticum Regnum ædificavit, quo Sathanæ Regnum destrueret, scripsit:

Manuale, seu Directorium pro usu Missionariorum, M. S. Obijt anno 1631. Ejusdem meminit D. Marcus Aurel. Lucer-

nensis in Relatione Missioni. apud Genuesensem, pag. 137.

GASPAR PROCOPIJ, Minorita Germanus, vernaculè scripsit:

De Patrocinio Ecclesie volumen, excusum anno 1676. in 4. teste Lippenio, tom. 2. suæ Bibliothecæ Regalis Theologicæ, pag. 446.

GASPAR ROMAN, Hispanus, Theologus, ac Ex-Provincialis Minister Provinciae Granatensis Regularis Observantiae typis commisit:

Resolutionem moralem adversus falsa sigilla monetarum. Granatæ formis Regijs anno 1652. in 4. Vidi.

GASPAR ROUGNES, Gallus, Provinciae S. Ludovici Minorum Capuccinorum, Concionator eruditus, ac Sacrarum litterarum maximè studiosus; qui olim fuit Eminentissimi D.D. Antonij Barberini Cardinalis Confessarius, & ei familiaris valdè; scripsit idiomate Gallico opus in duos tomos distributum, cujus titulus est:

L' Illustre Capuccin le Duc de Modene, & Isabelle de Savoye son épouse; ou le secrets de l' Amour des souffrances du Sauveur le coeurs des Souverains. Prodiit Aquijs Sextis apud Stephanum Roize, anno 1677. & dicatum est Serenissimo Principi Mutinensi Rinaldo Stensi.

GASPAR SCATIGERUS, aliàs *Sasgerus*, *Scangerus*, vel *Hargerus*, Argentinae Provinciae Regular. Observantiae alumnus, per Germaniam Provincialis Minister, posteritati dedit non pauca haud abjicienda eruditionis opuscula, nempe:

Apologiam status Fratrum Ordinis Minorum de Observantia. Editio antiqua in 4. absque loco, & anno impressionis apud Bibliothecam Hispalensis Ecclesiae. Vidi. Apud tom. 2. Bibliothecæ Barberinae, pag. 351.

Scrutinium Divinae Scripturae pro constitutione dissidentium dogmatum circa materias de Gratias, & libero arbitrio. Basileæ anno 1522. in 4. Item

De Vita Christiana, & Monastici instituti ad eam optimam quadraturam. Editio antiqua in 8. loco, & anno non expressis. Incipit: *Servator noster.* Vidi in Bibliotheca Matritensis Conv. Regul. Observ. Demum ex Uvadingo.

Replicam contra periculosa scripta. Incipit: *Zorobabel supremo.*

Examen novarum doctrinarum. Incipit: *S. Paulus.*

De Vita Christiana, & Monastica. Incipit: *Ut mandatum.*

De Sacrificio Missæ. Incipit : Sanctus Propheta.

De Libertate Evangelica. Incipit : Servator noster.

De Sanctorum imploratione. Incipit : Servator noster benedictus.

Traductionem Satanae. Incipit : S. Jacob.

De Justitia Fidei. Incipit : Quamquam in alio opere.

De Justitia operum. Incipit : Justitia nominis.

De Septem Sacramentis. Incipit : Baptismi nomen.

De Vita contemplativa. Incipit : Prima purgatio est.

De Fide, Spe, & Charitate, contra Joannem Baronem Suarsenberg.

De Doctrina Christiana.

De Dissolubilitate Matrimonij narrationem contra Lutherum. Incipit : Celebrato inter Conjuges.

De Præceptis, & Legibus.

De operibus metitorij.

De vero Dei cultu.

De Potestate Ecclesiastica. Claruit Imperatore Carolo V. anno 1525. in Coenobio Monachij Bavariæ. Merito illum adscripsit Catalogo illustrium Scriptorum Ordinis Minorum Fr. Augustinus de Uvite in sua Genealogia Franciscana, pag. 66. Laudatur à Fr. Didaco Lequile in suo Terlegislatore, & Trithemio de Scriptoribus Ecclesiasticis.

GASPAR SGHEMMA (perperam SGERRA) à Panormo, ex Minoritis Conventualibus, Synodalis Examinator, Sanctæ Inquisitionis Regni Siciliae Censor, Vir sanè eruditus, composuit luculenta quædam volumina, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit, de quibus ad me venerunt:

Manuale Scoticum, juxta quatuor libros Magistri Sententiarum. Panormi apud Alphonsum Isola 1638. in 16. Vidi. Item:

Scotica opuscula de Deo Uno, & Trino, quoad Dei visionem, Lumen Gloriæ, Fruitionem, Beatitudinem, Præscientiam, Prædestinationem, ubi obiter meritum Christi, & Immaculata Virginis Conceptio, Prælectio, Præordinatio, Emin. Cardinali de Lugo nuncupata. Ibidem eisdem typis, anno 1645. in 4. & ibidem 1652. Vidi. Insupèr communis juris fecit:

Scoticum opusculum de Scientia, & voluntate Dei in ordine ad ultimum finem. Ibidem, ex Typographia Petri de Isola, anno 1651. in 4. Vidi. Insupèr ex Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ emisit:

Scoticas digressiones cum Commentarijs ad octo libros Physicorum Aristotelis Stagiritæ. Pars prior circa rerum principia, causas, exemplaria instrumenta, fortunam, casum, fatum, Panormi apud Alphonsum de Isola 1635. in 4.

Pars secunda, ibidem apud eundem.

In Organum Logicum Aristotelis Stagiritæ Enchiridion Scoticum. Ibidem typis Francisci Terranovæ, & Andreæ Colichia 1648. in 16.

Manuale Scoticum, juxta quatuor lib. Distinctionum Theologiæ Magistri Sententiarum. Ibidem apud Alphonsum de Isola 1638. in 16. Italicè:

Sermones de Christo, & Christipara. Catanæ apud Joannem Rossi 1628. in 4.

Conciones de Dominicis, Sanctis, Adventu, nonnullis alijs adjectis. Panormi apud Alphonsum de Isola 1630. in 4.

Conciones de Sacratissima Eucharistia, & de Immaculata Conceptione Virginis. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

De Stellario Coronæ Virginis, una cum duobus discursibus de S. Gasmiro. Ibidem ad calcem operis præjacti.

Quadragesimale cum Concionibus Dei paræ semper Virginis in suis Sabbatis. Panormi apud Franciscum Terranovam 1655. in 12.

Conciones de electione Ministri Provincialis, & de Sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci. Ibidem apud Alphonsum Isola 1639. in 4. His addit Baronius in Siculæ Nobilitat. Amphiteatro libros de Orthodoxa Fide.

GASPAR A SPIRITU SANCTO, Sacræ Theologiæ Lector, Diffinitor, Custos, ac Pater Provinciæ Discalceatorum S. Josephi, Vir Religiosus, ac excellentèr doctus, ad Serenissimum Dominum Cosmam III. Magnum Florentiæ Ducem in lucem misit:

Vitam V. Fr. Josephi de la Torre Discalceati, ejusdem Provinciæ alumni. Excudit Matriti, anno 1722. Hieronymus Roxo in 4. Vidi. M. S. reliquit:

Concordiam Vulgatæ cum Versione LXX. Interpretum. De utilitate, ac Authoris eruditione testimonium perhibet R. P. Fr. Franciscus Garces, insignis Ecclesiastes, Ex-Diffinitor Provinciæ Burgensis, Procuratorque Generalis Causæ V. M. Mariæ de Jesu de Agreda, approbans laudatum opus, uti habes apud meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, pag. 94.

GASPAR TRULLENCK, Germanus, Doctor Theologus, Minoritis Con-

Conventualibus, opus scripsit apud Uvadingum, cui titulum præfixit:

Solida, & modesta responsio Apologia Fr. Alexandri Ariosti, cujus est inscriptio: Elucidatio rationabilis separationis Fratrum Minorum de Observantia ab alijs Fratribus ejusdem Ordinis. Francofurti, typis Joannis Fachrij in 8.

GASPAR DE VERGARA, Hispanus, Concionator præcipuus Granatensis Conventus Regularis Observantiæ, prælo dedit vernaculè volumen in 4. sub titulo:

Discursus prædicabiles de Immaculata Conceptione Virginis. Cordubæ 1624. Vidi.

Panegyrim de Canonizatione S. Andrea Corsini. Granatæ per Martinum Fernandez 1629. in 4. Vidi.

GASPAR DE VIANA, Hispan. Concionator, ac Custos Castellanae Provinciae Minorum Capuccinorum, Vir doctus, ac pius, evulgavit vernaculè opera valdè utilia. Ea sunt:

Lux practica via Cæli tomis duobus in 4. Prodiit primus Matrili ex Officina Josephi Fernandez de Buendia anno 1665. Secundus ibidem ex Typographia Matthæi de Espinosa 1667. Vidi.

Lux clarissima perfectionis. Ibidem typis Dominici Garcia 1661. in 4. Vidi.

Quadragesimale ex Abulensi, & Patribus depromptum. Ibidem per Melchiorum Sanchez 1675. in fol. Vidi.

Adventuale sub titulo Sol Hispaniae Abulensis. Conciones istæ, quas *Lamentationes Christianas* appellavit, excudit Matrili Melchior Sanchez tomis duobus in fol. anno 1670. Vidi. Ex relatis, ait Genuensis, emisisse in 4.

Conciones in Lamentationes Jeremie Prophetæ, editas ibidem apud Gabrielem Legionensem 1670. Crederem autem non alias Lamentationes, præter immediate laudatas, exarasse.

GASPAR DE VIGACHOAGA, Hispanus, Toletanus, Concionator insignis, nonnullarum Provinciarum Visitator, & à Secretis Generalibus Ordinis Guardianum agens Salmantini Conventus Regularis Observantiæ Provinciae S. Jacobi, compilavit Conciones plures:

De Immaculata Conceptione Virginis, Salmanticae habitas à doctissimis Viris, easque prælo submisit Didaci de Cusio, anno 1619. in 4. Vidi. Edidit:

Concionem de S. P. N. Francisco à se habitam. Ibidem eodem anno in 4. Demum

teste Nicolao Antonio tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 410. Tractatum scripsit:

De obligatione Episcopi Religiosi, impressum Matrili anno 1631. Fortè indistinctinguitur à tractatu conscripto ab Illustr. Fr. Francisco de Sossa.

GASPAR UZEDA, Hispanus, Sacrae Theologiæ Professor in Salmantino Conventu Compostellanae Provinciae, hujusque Diffinitor, scripsit, non autem edidit erudita:

Commentaria in Job, Hispano idioma te.

Expositionem Evangelij, Exijt edictum, vernaculè.

In aliqua Matthæi, Lucae, & Joannis Capita, vernaculè.

Tractatum de peccatis, ad usum Concionatorum, Hispanicè.

Conciones Quadragesimales, Mariales, Vespertinas, ac de Defunctis, eodem sermone.

In aliquot Psalmos, pro Defunctis, vernaculè.

In Epistolam primam ad Corinthios, Hispanicè.

In Epistolam ad Romanos, eodem idiomate. Habentur hæc omnia unico volumine contenta Salmanticae in Bibliotheca Conv. S. P. N. Francisci. Vidi. Insupèr, exaravit:

Commentaria in Epistolas ad Hebræos. Asservantur M.S. in nonnullis Bibliothecis ejusdem Provinciae, vti Uvadingus narrat. Sanè habetur in laudata Bibliotheca in 4. Fr. Petrus de Alva ea legit Matrili, ipsomet attestante, col. 495. suæ Militiæ. Exaravit insupèr tractatum prænotatum:

Defensio status Minorum Regularis Observ. Ineditum vidi Matrili in Archivio generali Ordinis. Claruit anno 1575.

GAUDENTIUS BONTAMPUS, Italus, Brixienis, ex Minoritis Capuccinis ejusdem Provinciae, Sacrae Theologiæ Lector Generalis, Vir sanè, & sapientia, & moribus insignis, ad mentem Seraphici Doctoris S. Bonaventurae Commentaria elaboravit super 4. libros Sententiarum septem in tomos in fol. distributa, quibus communem hunc præfixit titulum:

Palladium Theologicum, seu tota Theologia Scholastica. Tomus 1. *De Deo Uno.* Tom. 2. *De Trinitate.* Tom. 3. *De Exameronè, & Anima.* Tom. 4. *De Actibus humanis, Legibus, & Gratia.* Tom. 5. *De Virtutibus.* Tom. 6. *De Salvatore Christo.* Tom. 7. *De Sacramentis.* Prodiierunt Lug-

dum sumptibus Laurent. Arnaud 1676.
Vidi. Obijt exemplaritatis nota insignitus

anno 1672. Fr. Joann. à Brixia Capuccia-
nus ita eum commendat:

*Aurea Seraphici stupere volumina cuncti:
Tentarunt pauci: multi tetigere, sed inde
Gazas quisque sibi studuit cumulare perennes.
Hujus at innumeros jurare in verba Lycaos:
Unus ad extremas curat Gaudentius aras.
Post duo quem Sixtus proclamat secula Sanctum
Hic probat Authorem quatuor post secula sanum
Ingenio celsus, celebris pietate superna
Mente, & more MINOR, sapido sed dogmate major
Dum BONAVENTURA vita, calamoque tuetur,
Itala Seraphicus succendit Pulpita flammis,
Et doctos totum radios diffundit in Orbem.
Cuncta docenda docet, propugnat Purpura pauper,
Cui vixit Divo redivivus vivit in IPSO,*

Edidit etiam Germanicè:

*Super Catechismum R. P. Petri Canisij
Soc. Jesu, tomum in 8. Ingolstadij 1716.
Ex Catalogo AA. edito Ingolstadij anno
1729.*

GAUDENTIUS DE PERUSIO,
Italus, ex Reformata Provincia S. Fran-
cisci concinnavit:

*Descriptionem hujus Provinciae, quam
ineditam habuisse narrat Fr. Petrus de Al-
va, col. 498. suæ Militiæ.*

GAUDENTIUS VANDENKER-
CKHOVE, Lector Jubilatus Provinciæ
Comitatus Flandriæ S. Josephi Fratrum
Minorum Recollectorum Ex-Provincia-
lis, & Commissarius, opus emisit egre-
gium, cui titulum donavit:

*Commentarij in Generalia Statuta Ordi-
nis S. Francisci Fratrum Minorum Provin-
cijs nationis Germano Belgicæ. Coloniae
Agrippinæ sumptibus Hermannii de Men-
1709. in fol. Vidi. Insupèr scripsit:*

*Methodum corrigendi Regulares, seu
praxim criminalem Fratribus Minoribus
propriam omni Regulari Judici accomoda-
tam. Coloniae sumptibus Joannis Schle-
busch 1712. in 8. Vidi.*

*Super Regul. Minorum Flandrico sermo-
ne. Plura alia scripsit, uti testatur Fr. Con-
stantius Letius Recollectus Provinciæ Co-
mitatus Flandriæ, tom. 1. suæ Theologiæ
Concionatoriæ, in Prologo inquires: Sic
discurrebat aliquandò R. A. P. Gaudentius
VandenKerckhove Provinciæ nostræ Fra-
Tom. II.*

*trum Minorum Recollectorum Comitatus
Flandriæ S. Josephi Sacræ Theologiæ Jubila-
tus, Ex-Provincialis, &c. cujus pijs mani-
bus totidem benè precantur, quotquot eru-
ditissima ejus Commentaria impressa, &
reimpressa, ceterasque lucubrationes, qui-
bus nedum de sua Provincia, sed de toto
Ordine Seraphico optimè, meritis est un-
quam percurrerunt. Qui (cur enim diffi-
tear?) primus mihi Author fuit, ut Theolo-
giam aliquam Concionatoriam conciperem,
in qua sic scitu necessaria explicarentur, ut
ad eandem in praxim redigendam non mi-
nùs efficaciter Populus induceretur, quam
in, ad salutem scitu necessarijs instrueretur.
Plurima candidè profiteor, ab eo labore, si-
milique lucubratione justissimè me non de-
terrebant modo, verum & in sufficientia
mea, nulli melius quam mihi perspecta,
presumptionem suggererat de illo, similivò
negotio, vel cogitare. Nihilominus otium
aliquale nactus illud aggressus sum, non
quod mediante pralo juris publici fieret,
sed ut mihi privatim suo tempore inservi-
ret. Vidit aliqua prefatus R. A. P. & pro-
pria manu nonnulla interdum annotare dig-
natus est.*

GAUFRIDUS, absque vllò cognos-
mento, Minorita, Custos Parisiensis, lau-
datur à nostro Alva, tabula 2. ceu à quo
prodiit:

Expositio quædam Regule Seraphicæ.

GEMINIANUS MONACENSIS,
Capuccinus, Provinciæ Baviaræ Concio-

trator, Guardianus, & Diffinitor, Vir prudentiæ, pietatis, ac non vulgaris doctrinæ dotibus instructus; edidit Germanicæ:

Conciones Quadragesimales. Tom. 1.

Conciones Dominicales. Tom. 2.

Conciones Festivales. Tom. primus Monachij 1684.

Conciones Festivales. Tom. secundus, anno 1688.

Conciones Festivales. Tom. tertius 1688. Spem fecit concionum aliarum, quas ad prælum maturas habebat anno 1691. vti Genuensis narrat, pag. 139.

GENNESIUS DE OCAÑA, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum nomen dedit in Provincia S. Joannis Baptistæ, factus deinceps alumnus Discalceatæ Provinciæ S. Didaci in Bætica, ac socius in tribulationibus multis B. Joannis de Prado, scripsit demum, ac edidit:

Relationem itineris P. Fr. Francisci à Conceptione præfata Provinciæ alumni missi à Philippo IV. Hispaniarum Rege ad Marrochianos. Prodiit Hispali ex officina Joannis Cabezas, anno 1675. in 4. Vidi.

GENNESIUS DE QUESADA, Hispanus, præclarissimus Provinciæ Carthaginensis Regularis Observantiæ filius, magni Regis Præco, in Provincia Discalceatorum S. Gregorij Philippinensis plantatus, à confessionibus fuit V. Matris Hieronymæ ab Assumptione, post cujus felicem transitum:

Ejus vitam virtutibus, & miraculis plenam, scripsit. (in publicum postea missam à Fr. Augustino de Madrid, anno 1717. in fol.) In Japonium, ut nubes, seu ut columba volans, gloriosissimi Martyrij palma, velut Apostolorum Princeps decoratus, in Cælum evolavit anno 1633. Agunt de ipso Antonius de Huerta in Hist. S. Petri de Alcantara, lib. 3. cap. 15. Tiburtius Navarro in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo cap. 17. Præfati operis meminit Bartholomæus de Lataña in suo libro scripto: *Perfècta Religiosa*, in Prolog. lib. 1. num. 2. Consule partem 2. meæ Bibliothecæ Minor. Discalceator. pag. 32.

GENTILIS CINGULANUS, Italus, Regularis Observantiæ Provinciæ Marchiæ, vti ex relatione hujusce Provinciæ accepi, à Græco reddidit Joannem Climacum, cujus translationem, non rectè, cum Uvadingo Angelo Clareno, donavi. Hujusce Gentilis extat mentio apud Possevinum.

GENTILIS A MONTE FLORUM, Picenus, ex Lectore Sacri Palatii S. R. E. Cardinalis, qui honorificam postea obivit legationem in Hungariam, & Bonifacium VIII. defendit acriter contra Philippum Pulchrum; scripsit, vti refert Eysengrenius:

Homilias habitas ad Populum. Obijt Avenione anno 1312. sed relatus in Italiam, sepultus est in æde S. Francisci Assisiatis. Hæc Uvadingus. Insupèr ex Tosignano, apud Castanæum de S. R. E. Cardinalibus reliquit:

Opuscula multa. Ejus elogium hisce carminibus perstringitur apud Petrum Antonium de Venetia in suo Hortulo Seraphico, fol. 394.

Tu Gentilis eras scriptis laus Orbis, & Urbis,

Picenique decus, Doctor, & indigena, Justitiæ speculum contemptor muneris, ore Parcus, mente pius, largus honoris apex.

GEORGIUS AMBIANENSIS, Capuccinus, Gallus, Parisiensis Provinciæ alumnus, clari nominis Concionator, ac eruditissimus Sacræ Theologiæ Professor, Vir mirè industrius (inquit Genuensis, pag. 139.) solidissima reconditæ litteraturæ peritia præditus, nullo fatigabilis ingenij labore, qui omnes, tam antiquos, quam modernos Scriptores pervolvere nunquam destitit, singularique apud Gallos doctrinæ opinione præfulgens, præclaris suis scriptis summoperè suæ Provinciæ, imò & Religionis gloriam adauxit. Plura, eaque eruditissima opera ex operosi ingenij sui officina in lucem dedit, inter quæ sunt opera omnia Tertulliani cum notis, & Commentarijs in tres tomos in folio distributa, quibus hunc apoluit titulum:

Tertullianus redivivus, Scholijs, & Annotationibus illustratus: in quo utriusque juris forma ad originem suam recensetur, & avitæ pietatis amatoribus inquirendis norma præscribitur. Opus sanè eximium, solidam, veram, claramque continens doctrinam. Omnia enim in illo ad unguem sunt elaborata, stylo facili, elocutione perspicua explicata, & probata. Mens Tertulliani feliciter exponitur, suoque splendori, & auctoritati restituitur. Parisijs apud Michaelem Soly anno 1646. 1648. & 1650. Vidi.

Trina S. Pauli Theologia, Positiva, Moralis, & Mystica, seu omnigena in S. Pauli Apostoli Commentaria. Tom. 3. in fol. In primo tomo continentur Epistolæ ad Ro-

manos, ad Galathas, & Philippenses. In secundo ad Corinthios, ad Timotheum, & Thessalonicenses. In tertio reliquæ ad Titum, ad Ephesios, Colossenses, & Philemonem. Parisijs apud Dionysium Thierry anno 1649. & 1650. Vidi. Paratam habebat.

Theologiam Sanctorum Patrum in sex tomos in folio distributam, quam morte præventus prælis submittere haud valuit. Conservatur M. S. in Conventu Parisiensi PP. Capuccinorum, in quo obiit sexagenarius anno 1657. præclaræ suæ doctrinæ, & religiosæ vitæ perfectionis non obscuro nomine derelicto. De eo pertractat Uvadingus.

GEORGIUS ANTONIUS, Riojano, Hispanus, Lector Theologus Provinciæ Conceptionis Regularis Observantiæ, & à Censuris Theologicis Sancti Officii, vernaculè prælo dedit:

Hierarchiam Franciscanam, seu Conciones de Sanctis Seraphicæ Religionis. Pinciæ apud Viduam Joannis Lasso 1633. & Matrili 1640. in 4. Vidi. Latinitati donavit Fr. Petrus Rota, Capuccinus, easque communes fecit Moguntia in typographia Viduæ Joannis Petri Zubrodt, anno 1683. in 4. Vidi.

Discursus Morales pro diebus Quadragesimæ. Matrili per Carolum Sanchez 1641. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Illustrum Patronorum suæ Provinciæ in 4. teste Fr. Petro de Alva, col. 500. suæ Militiæ.

GEORGIUS BENIGNUS, Minorita, opus edidit prænotatum:

Prophetica solutiones. Florentiæ per Laurum Margatenis, anno 1497. Hæc apud Bibliothecam Tellerianam, fol. 60.

GEORGIUS BENIGNUS, Italus ex nobilissima Familia Salviatorum Florentiæ, Vir inter Minores Observantes virtutibus, & litteris insignis, vnde Leonis X. Sum. Pont. in disciplinis scholasticis, & artibus liberalibus Magister eligi promeruit, à Julio II. Sum. Pont. die 21. Maji, anno 1507. Ad Episcopatum Calviensem, sub Archiepiscopo Urbinatense assumi, atque anno 1513. ad Pontificatum assumptus Leo X. olim Georgi discipulus ab eodem Summo Pontifice, grati animi ergo, ad Archiepiscopatum Nazarenum in Regno Neapolitano transferri ubi anno 1520. migravit ad Dominum. Narrat Marianus apud Fr. Antonium Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 202. *Plurima de Tom. II.*

rebus Philosophicis, ac Theologicis ab eo edita arti impressoria dedisse. Uvadingus autem ei attribuit:

Quæstiones de natura Angelica M. S. Florentiæ in Bibliotheca S. Marci.

De Dialectica volumen grande.

De Assumptione Mariæ Virginis, tom. 1.

Vexillum Christianæ victoriæ pro suppressione librorum Judæorum, quos Thalmud vocant.

Defensionem pro Joannis RevecKlini Dialogo. Sed hæc alterius Benigni esse recenset Antonius Mongitore, ut inferius ostendam, verbo Gregorius Benignus.

GEORGIUS GARNEFELD, Minorita Germanus vernaculè concinnavit:

De vitis antiquorum Heremitarum adjectis illustrationibus libros 5. Colonia 1621.

Vitam S. Joannis Chrysostomi. Ibidem: Fides sit apud Ludovicum Dupin, sæculo 17. quo floruit.

GEORGIUS A NATIVITATE, Lusitanus, ex Discalceata Provincia S. Antonij ejusdem Regni, Concionator non vulgariter doctus, Custodis munere functus, stylo signavit vernaculè, opus eruditum, inscriptum:

Centuriæ prædicabiles pro Dominicis, ac Sabbatis Quadragesimæ, adjectis nonnullis Concionibus de Sanctis. Connimbricæ apud Josephum Ferreyra 1698. in fol. Vidi. Alia sui ingenij monumenta desidero.

GEORGIUS DE PERA, quæ est à conspectu Bizantij, Provinciæ S. Angeli alumnus, Catalogo illustrium Scriptorum Franciscanorum adscriptus apud laudatum Uvite, pag. 55. scripsit, ac edidit:

Quæstiones in Methaphisicam. Ex Uvadingo hic post Tosignianum.

GEORGIUS ROMEO, Hispanus, Aragonensis Provinciæ Regularis Observantiæ filius, Organico Psalter, Generalis Concionator, Novitiorum Moderator, & à Confessionibus Marchionis de los Velez Petri Faxardo, foras emisit:

Sermones funebres habitos in Exequijs memorati Marchionis. Panormi apud Portanova, anno 1647. in 4. Obijt in Carthaginensi Provincia in Conventu S. P. N. Francisci Oppidi de Mula, teste Fr. Felice Valles in Catalogo Scriptorum laudatæ Provinciæ, quem penes me habeo.

GEORGIUS A. S. ROSA VITERBIENSI, Lusitanus, Generalis Concionator Provinciæ Tertij Ordinis Franciscani in Lusitaniæ Regno, sub titulo: *Zodiaco Soberano* in publicum missit:

Varias Conciones, quibus adjectæ Rhetoricæ Sacram. Salmanticæ apud Sebastianum de Estrada, anno 1726. in 4. Vidi. Agit impræsentiarum de editione tomi 2. Edidit seorsim:

Orationem Eucharisticam pro natali Primogeniti Marchionum de Tavora. Salmanticæ ex officina Mariæ Estevez 1722. in 4. Vidi.

Et aliam *de Sancto Josepho Sanctissima Virginis Sponso.* Ibidem apud Sebastianum de Estrada 1725.

GEORGIUS SALINAS, Italus Taurinensis ex Capuccinis Provinciæ Pedemontanæ, Vir pius, scripsit:

Compendium Vitæ Valerici, ejus corpus extat in B. Mariæ Consolatricis ejusdem Civitatis Ecclesia. Prodiit ibidem 1601. teste Andrea Rossoto in Syllabo Scriptorum Pedemontij, litter. G.

GERARDUS ANSALDUS, Partinionensis, ex Conventualium Familia, Sacræ Theologiæ Magister, Philosophus, Musicus, Orator, & Poeta sui ævi, uti narrat Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ nemini secundus, edidit Italianicè sub nomine Antonij Ansaldi fratris:

Soporem Euterpes. Drepani apud Josephum Barbera 1684. in 12.

Innocentiam vindicatam. Romæ apud Angelum Barnabo 1682. in 12. Insupèr opus prænotatum:

Nescit vivere, qui nescit fingere. Catanæ apud Paulum Bisagnium 1688. in 12.

Dialogum de Involutissimo Martyre Sancto Laurentio. Drepani, typis Josephi de la Barbera 1685. in 4. Ad prælum reliquit:

Somnium Euterpes, alium, seu partem secundam.

Vitam S. Branonis Episcopi.

Conciones varias.

Conciones Panegyricas.

Quadragesimale. Magno Litteratorum dolore cursum suum consumavit 4. Novembris 1692. Hunc magnoperè extollit Franchinus in Biblioph. cum Balthasare Pitano, & Vincentio Coronelli in Bibliotheca, tomo 3. numero 3714.

GERARDUS, seu GIRALDUS,

alijs GUIDO E BRANSIONE, Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Doctor Parisiensis, Sacræ Theologiæ Magister, & Lector Tolosanus, scripsit:

In quatuor libros Sententiarum ad mentem Scoti. Parisijs per Stephanum Balaut, anno 1512. & 1517. in fol. Vidi. Habentur M. S. in Conventu Murallensi, prædictæ Provinciæ.

In septem Psalmos Pœnitentiales.

In Dionysium Areopagitam de Cœlesti Hierarchia. Hæc Uvadingus, Possævino adhærens. Floruit circa annum 1400.

GERARDUS, sive GERALDUS OTTO, seu ODONIS, Gallus Ruthenensis de Castro Rodulphi, Minister Generalis. Parisijs, anno 1329. Joanni XXII. per quam charus, à quo Legatus est semel in Siciliam, secundo in Angliam, tertio in Bosnam Croatia, ex qua plurimos propulit Hæreticos, quarto iterum in Siciliam; & demùm creatus Patriarcha Antiochenus, atque Administrator perpetuus Ecclesiæ Catanensis in Sicilia. Multa scripsit, præsertim in moralibus, vnde & *Doctor Moralis* nuncupatus. Exaravit igitur:

In librum Sapientiæ. Habetur M. S. in Bibliotheca Patavina, uti ex Thomasio recenset Jacobus Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, num. 742.

In Psalterium Davidicum. Extat M. S. Salmanticæ in Bibliotheca Majoris Collegij S. Bartholomæi scrinio 397. in fol. & est Codex membraneus. Vidi. Incipit: *Beatus Vir.*

Commentarios in libros decem Ethicorum. Brixia sumptibus Bonifacij de Manerva, anno 1482. in fol. magno, & Venetijs per Simonem de Luere, impensis Andreæ Torrejani, anno 1500. Vidi. Habentur M. S. in laudata Bibliotheca Salmanticensis Collegij Sancti Bartholomæi, & in Bibliotheca Vaticana, ubi etiam Uvadingo teste ex Possævino.

Quæstio utrùm lumen augeatur per adventum novæ partis ad partem utraque remanente, & alia

Quæstio utrùm continuum componatur ex indivisibilibus, & resolvatur in indivisibilia. Insupèr scripsit:

In Logicam, librum vnum. Habetur M. S. in membran. in fol. in Complutensi Bibliotheca Collegij Majoris. Vidi.

In naturalem Philosophiam, lib. vnum. Asservatur ibidem.

In quatuor libros Sententiarum. Abundantia

lae in Hispania in Bibliotheca Collegij, & Academiae S. Thomae Aquinatis vidi volumen in fol. pergamenenum, ac illuminatum, ad cujus calcem legitur: *Expliciunt Repetitiones super primum Sententiarum secundum Lecturam Venerabilis Doctoris in Theologia Magistri Fr. Gerardi Odonis de Ordine Fratrum Minorum.*

Questionum variarum librum unum.

Sermones de Tempore. Abulae in laudata Bibliotheca extat nostri Odonis tomus in folio membraneus, ac illuminatus, super Epistolas Divi Pauli, quae leguntur à Dominica infraoctavam Nativitatis Domini, usque ad Dominicam XXII. post Pentecostem. Incipit: *Afferte Domino.*

De purgatione justorum, seu Conciones Quadragesimales. Extant ibidem, una cum opere praefecto. Vidi.

De Figuris Bibliorum. Habetur M. S. in Coenobio Miropicensi, & in Galliarum Regia Bibliotheca. Incipit: *Ecce spiritus grandinis.*

Commentarios in varios libros Sacrorum Bibliorum.

Officium de Stigmatibus S. P. N. Francisci (quod hodie à Minoritis recitatur) ex diversis Hymnis, & Profis à varijs Cardinalibus, & Summis Pontificibus in honorem Divi Francisci editis. Eum pluribus commendat Arturus ad diem 17. Septembris in Martyrologio Franciscano, §. 16. Citatur noster Author à Petro Tarrero, lib. 2. Sentent. dist. 3. quaest. 4. Obijt Catanæ anno 1349. sepultus in Ecclesia Cathedrali in tumulo marmoreo absque ullo Epitaphio. Consule Uvadingum hic, & tom. 3. Annal.

GERARDUS TEUTONICUS, dictus, Minoritis Scriptoribus adscribitur à Fosigniano narrante, lib. 3. Historiae Seraphicae scripsisse *quædam docta, & laude digna opuscula.*

GERARDUS DE VALENCIA, Hispanus, Minorita, edidit:

Tractatum de Salutatione Angelica, vti ex Fr. Antonio Daza narrat Fr. Petrus de Alva in sua Militia univetsali, col. 506.

GERARDUS VERUVIT, alijs VERVOESTIUS, Flander, Brugis professus, Gandavi, Ipris, & Dunkerke aliquandò Guardianus, lingua patria differatissimus, ab Hæreticis Flandriam expulantibus multa passus, posteritati mandavit:

Tom. II.

In Passionem Dominicam Conciones tres doctas, sed perbreves. Antuerpiae anno 1594. apud Joannem Keerbergium in 8.

De praestantibus Novi Testamenti donis Lovanii anno 1593.

In Orationem Dominicam. Antuerpiae anno 1594. in 8.

Conciones tres de gloriosa Resurrectione Domini, & laetabunda resurrectione justorum hominum, & jucundissimis glorificationum corporum dotibus. Lovanii typis Masij, anno 1593. Vitam terminavit Furnis in Flandria, anno 1596. apud suos sepultus. Ex Uvadingo, & Crouvæo, pag. 152. sui Elenchi. Hunc, sed perperam, Georgium appellat Antonius Sanderus, lib. 2. de Scriptoribus Flandriae. Ejus memoriam facit Augustinus Uvite de Scriptoribus illustribus Minoritis, pag. 69.

GERARDUS ZETI, Minorita, Germanus, latine emisit opus inscriptum:

Confessarius, tam Regularis, quam Saecularis juxta triplex officium Judicis, Doctoris, & Medici practice instructus in 2. partes divisus. Ingolstadij anno 1729. in 8. Ex Catalogo AA. edito ibidem, apud Joannem Andream de la Haye, anno 1729.

GERMANUS ESPESSO, Hispanus, in Oppido Arenillas Legionensis Diocesis natus, ex Minoritis Recollectis Provinciae Immaculae Conceptionis Regular. Observantiae, Sacramenti Poenitentiae Minister, Hispanicè conscripsit volumina 2. in 4.

De Casibus conscientiae, non spernendae eruditionis. Asservabantur in Bibliotheca Calagurritani Conventus laudatae Provinciae, anno 1731.

GERVASIUS BRISACENSIS, Capuccinus, natione Germanus, Provinciae Helvetiorum Concionator, Philosophiae, ac Theologiae Lector, Vir probatis moribus, ac varijs doctrinae titulis insignitus, edidit:

Integrum cursum Philosophicum in tres partes distributum. Solodori 1687. apud Petrum Josephum Bernardi, & Coloniae 1711. volum. tribus in 8. Vidi.

Integrum cursum Theologicum. Solodori tom. 4. in 8. 1688. & Coloniae vol. 6. in 8. Vidi. Egit de eo Genuensis, pag. 141. Ejus in laudem praemisso sui nominis anagrammate: *Geris vvas*, Syncerus Anonymus:

Gervasi; nemo de spinis colligit uvas,

In spinis uvas an geris ergo tuis?

Sic: nam tot spinæ quot habet Dialectica partes

Histamen ex spinis provenit ova tuis.

*Unde scientificas quisquis desiderat uvas
Hic prius, & spinas cum placet ova capit.*

*Et sic de spinis Logicis bene colligit uvas.
Uvas Doctrinæ, quas gerit iste Liber.*

*Uvas ergo geris Gervasi? Sic bona vitis
Miraque vitis eris, sic bene vive: vale.*

GESUALDUS DE BONONIJS, Siculus, Panormitanæ Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor illustris, Eminentissimi Cardinalis Hieronymi Columnæ Theologus, & S. Officij Regni Siciliae Qualificator, Vir doctus, & eruditus, qui candorem doctrinæ, & eruditionis cum splendore virtutum optimè conjunxit. Emisit, Genuensiteste, pag. 142.

Cursum integrum Theologiæ Moralis tribus tomis in fol. comprehensum: in quo- rum primo agitur de Sacramentis Novæ Legis: in secundo de Indulgentiis, suffragiis, Purgatorio, & Censuris: in tertio verò de Legibus Divinis, & Humanis, de decem Præceptis Decalogi, & Ecclesiæ Catholicæ, & Votis Deo factis. Prodiit primùm Panormi apud Alphonsum de Isola, anno 1646. Secundo Venetijs, apud Juntas, & Franciscum Baba, anno 1649.

De Horis Canonicis, tract. vnum.

De Electionibus Canonicis, lib. 1.

De Clausura Monialium, lib. 1.

De Simonia, lib. 1.

Disquisitionum in formalitates Scoti Doctoris Subtilis, tom. 1. in 4. Panormi, typis Nicolai Bua, anno 1652.

GESUALDUS alter A PANORMO, etiam Capuccinus, Sacræ Theologiæ Professor, ac suæ Provinciæ Diffinitor, Vir non minus doctrinæ, ac Religiosæ pietatis, quam nobilitate generis titulis præornatus, descripsit Italicè:

Vitam V. Fr. Bernardi à Corleone, Capuccini, &c.

Elogia, & Epigrammata plurima in ejus honorem. Panormi 1680. Ex laudato Genuensi, pag. 142.

GILBERTUS NICOLAI, Gallus Aquitanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Aquitaniæ antiquioris sapius Minister, sui Ordinis Diffinitor Generalis, Cismontanæ Familiæ bis Vicarius, semel Commissarius Generalis in Theologia Scholastica, & Morali eruditus, qui licet diù legerit, & Magistri Sententiarum libros exposuerit, ob summam humilita-

tem noluit ad Doctoratus gradum promoveri; Leoni X. Sum. Pont. valdè charus, & familiaris, oblatos Episcopatus honores sæpè recusavit; Joannam Valesiam Ludovici XI. Galliarum Regis filiam, Ludovici XII. conjugem, Caroli VIII. sororem reatus confitentem, annis multis audivit, in fundatione Ordinis Annuntiatarum adjuvit, & rexit, ac in Comitij generalibus sui Ordinis prædictæ Religionis approbationem, magnisque gratijs, & privilegijs vt communiretur, impetravit. Fervorem, & spiritum hominis in promovendo Mariæ ab Angelo Annuntiatae institutum Leo X. admiratus, jussit vt *Gabriel Maria* deinceps nuncuparetur; atque hoc ei nomen semper adhæsit. Mirum quales, & quantos labores in Galia subierit, & in Belgio, vt Ordinem hunc propagaret. Et si verò diuturno, & fermè perpetuo Fratrum, vel Sororum fuerit distractus regimine, multa scripsit, & dedit pia opuscula, videlicet:

Regulam Ordinis Annuntiatarum. Lovani apud Bernardinum Massium, anno 1614. Antuerpiæ, apud Balthasarem Moretum 1645. & alibi sæpè in 4. Vidi. Extat sermone Hispano apud Chronica Seraphica Fr. Eusebij Gonzalez, part. 6. à fol. 588.

Declarationem ejusdem Regule capitibus 15.

Decem Conciones Morales de decem virtutibus Virginis.

Instructiones Religiosas laudatas, vnâ cum duobus præfatis operibus à Illustrissimo Manero de Vita B. Joannæ, cap. 21. fol. 118.

Statuta generalia, pro eodem Ordine. Antuerpiæ apud Moretum eadem tempestate.

Testamentum Amoris, quod sub vite finem scripsit hujus Instituti Sororibus. Tolosæ, anno 1627. Item:

Tractatum de triplici devotione B. Joannæ Valesiæ ad Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ad quinque plagas Christi, ad decem Evangelicas virtutes Deipare Virginis. Norimbergæ, anno 1513. & Hispano sermone apud laudatum Gonzalez, ibidem fol. 560.

Tractatum in Regulam S. Francisci, sub titulo: Pastor bonus aliquibus notum. Limburgi, anno 1626.

De tribus Coronis, vel de tribus Ordinibus Virginis Mariæ. Antuerpiæ ex officina Plantiniani Moreti, anno 1645. & His-

Hispanè apud laudatum Gonzalez ex Illustrissimo Manero in vita memoratæ Reginæ B. Joannæ Valefiæ. Reliquit insuper M. S. Uvadingo teste:

Quæstiones super Regulam S. Francisci, ad litteram impressas anno 1626. Vide inferius, verbo *Servacius Myricanus*. Magna sanctitatis opinione, & Cœlestibus indicijis obiit Ruthenæ in Gallia, anno 1532. die 27. Augusti.

GILBERTUS, quibusdam GUIBERTUS, alijs GISBERTUS DE TORNACO, Theologus Parisiensis, ac Provincialis Minister, stylo signavit:

Rudimenta Doctrinæ Christianæ, lib. 3. Extant Brugis in Cœnobio Dunensi, teste Valerio Andrea in sua Belgica Bibliotheca.

Vitam S. Eleutherij Episcopi Tornacensis. Edita extat tom. 15. Veterum Patrum editionis Colonienfis, & recussa à Joanne Bollandò in probatis Sanctorum Vitis ad diem 20. Februarij.

De Reformatione pacis, seu *tranquillitate animi*, cujus fragmentum refert Joannes Eusebius in sua Bibliotheca Hieronymistica, teste Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionariæ, fol. 159. cap. 37.

De Nomine Jesu sermones 8. M. S. Tornaci apud S. Martinum. Ex laudato Valerio ibidem.

Sermones de statibus hominum varijs. Lovanij, & Parisijs. Incipiunt: *Elegi David servum meum*. Ascribuntur ab aliquibus Humberto Dominicano, sub cujus nomine prodierunt Venetijs anno 1603. apud Zalterium; sed extat sub nomine nostri Tornacensis antiquior editio, quam vidi, facta Lugduni sumptibus honesti Viri Stephani Gueynard per Joannem de Vingle 1511. in 8. Et apud Bibliothecam Tellerianam, pag. 102.

Sermones super Ave Maria. M. S. Colonia apud Minores. Ex Uvadingo.

Chronicon. Extat M. S. in Monasterio Septem Pontium juxta Bruxellam. Ex eodem.

Hodæ poricon primæ profectionis S. Ludovici Galliarum Regis in Syriam, teste Henrico de Gandavo, cap. 54.

De pace, & animi tranquillitate. Prodiit in tomo 15. Biblioth. Veter. Patrum editionis Colonienfis, & in editione Lugdunensi tom. 25.

Sermones de diebus Dominicis, & Sanctis, laudati à nostro Macedo in Diatriba de Adventu S. Jacobi in Hispaniam, fol. 230. librum hunc Alexandro IV. Summo

Pontifici, qui eum adscribendum excitavit, misit, septuaginta duos continentes sermones. Primus prologus incipit: *Rogatus pluries*. Secundus: *Sanctissime Pater*. Prodierunt Parisijs anno 1518. in 8. & habentur M. S. in pluribus Bibliothecis. In Bibliotheca Cardinalis Cholæti volumine inedito, vti narrat memoratus Bail ibidem, præfixæ conspiciuntur Epistolæ Alexandri IV. quarum primam exscribo. *Alexander Episcopus, servus servorum Dei dilecto filio Fratri Giberto Ordinis Fratrum Minorum Parisijs commoranti, salutem, & Apostolicam benedictionem*. Accepimus satis gaudentes, quod quandam de novo non modicum utilem compilationem fecisti, cujus experientiam cupientes ad nostrum profectum, & pro ædificatione fidelium animarum volumus, & devotionem suam tenore præsentium rogamus attentè, quatenus compilationem eandem dilecto filio Fratri Mansueto, cui semper hoc scribimus, integram, & benè correctam tradere, ac assignare mittendam nobis non postponas. Datum Anagninæ 7. ibid. Augusti, Pontificatus nostri anno primo. Insuper litteris commisit:

Tractatum de Officio Episcopi, deque Ecclesiæ Ceremonijs. Colonia anno 1571. Librum hunc dedicavit Gulielmo de Busfis, Episcopo Aurelianensi. Prodiit primum opere, & labore D. Theodori Coisfeldij Colonienfis Ordinis S. Antonij, vti habetur tomo 13. Biblioth. Veter. Patrum editionis postremæ Colonienfis, & tom. 25. Lugdunensis editionis.

Quadragesimale M. S. Confluentiæ apud Minoritas, teste laudato Valerio Andrea ibidem. Et ex eodem.

De morte non timenda. Tornaci apud D. Virginem.

De modo adiscendi ad Joannem Præpositum Brugensem. Brugis in Cœnobio Dunensi.

Commentaria in Epistolas D. Pauli, vti suspicatur idem Valerius Andreas ibidem, nostro Tornacensi attribuens, quæ sub nomine Gilberti, seu Guiberti leguntur M. S. Parisijs apud S. Victorem, & alibi.

Regulam Regum ad B. Ludovicum Gallie Regem. Ex Uvadingo. Commendatur à Veronensi in Annalibus Tertij Ordinis Franciscani in Syllabo secundo Authorum, qui de Tertio Ordine Pœnitentium S. Francisci scripsere.

De verbis Domini in Cruce, vti Uvadingus narrat; cæterum hoc opusculum non semel prodiit in lucem sub nomine Arnaldi

di Bonæ Vallis in Carnutibus Abbatis Ordinis Divi Benedicti.

De Voto. In viridi Valle apud Bruxellam M. S. Uvadingo teste, opus fortè distinctum ab *Epistola de tribus votis* Humberto Romano *adscripta*, ac impressa Venetijs formis Zalterij, anno 1603.

Quodlibetum, recensente Uvadingo.

De Miraculis Sancti Blasij Episcopi, & *Martyris apud Viconienses Præmonstratenses libros duos*; sed vterque ad nihilum impresentiarum est redactus.

Commentaria in Magistrum Sententiarum. Tornaci ad Martium hoc initio: *Danielis 12. Pertransibunt populi, & multiplex erit scientia*; in antiquo Indice hujusce Bibliothecæ Gilberto huic attributa, vti narrat Valerius Andreas in sua Belgica Bibliotheca.

Sermones septem in Orationem Dominicam, qui habentur M. S. in Bibliotheca Sancti Germani Parisiensis, & incipiunt: *Cum pius mundi Factor, & Redemptor, &c.*

De Virginitate tractatum, juxta Uvadingum. Vixit Author sub annum 1258. necnon sub annum 1263. apud Uvite in Catalogo illustrium Scriptorum Franciscanorum, pag. 52. anno 1252. Plura ex Concionibus M. S. nostri Tornacensis deprompta, publici juris fecit Ludovicus Bail Abbavillæus 3. part. suæ Bibliothecæ Concionatorum, fol. 159. cap. 37.

GYLIUS CHAYSI, Gallus, Patria Avenionensis, Minorita doctus, tomum in 8. evulgavit idiomate proprio, sub titulo:

Encomia Ecclesiæ Triumphantis super cap. 21. Apocalypsis. Conciones sunt, editæ Parisijs anno 1624. ac laudatæ à nostro Alva, col. 516. suæ Militiæ Universalis.

GIRALDUS, seu GYRALDUS; nullo cognomento addito, Ordinis Minorum alumnus, scripsit:

Compendium Theologicum, quo vtitur Fr. Bartholomæus Ferrariensis, Dominicanus, in suo tomo de Christo abscondito, lib. 2. fol. 71.

GODEFRIDUS HERMANNUS, Minorita, publici juris fecit volumina duo in fol. quibus hunc titulum præfixit:

Ethica Sacra, sive Clavis Ecclesiasticæ discipline. Parisijs 1693. Vidi.

GODESCALCUS HOLEN, Minorita, qui floruit ad finem sæculi XV. stylo signavit:

Præceptorium Legis Dei. Coloniae an-

no 1481. Nurembergæ anno 1497.

Sermones. Hagenau, eodem tempore, teste Dupino, sæculo 15.

GOMETIUS, quem COMETIUM quidam appellant, Lusitanus, Parisiensis Doctor, ac Minorita insignis Julio II. Pont. Max. gratissimus, qui sub titulo Vicarij Generalis Ordinem rexit fermè per biennium, & Episcopus factus anno 1513. paulò post mortuus est; scripsit:

De cujuscunque scientiæ, ac præsertim de naturalis subjecto. Ejus meminit Fr. Augustinus Uvite de illustribus Scriptoribus Franciscanis, pagina 59. Possevinus, Gonzaga, ac Uvadingus subdens in suo Syllabo, verbo *Astesanus de Asta*, hujus *Summam Moralem emmendasse*, in publicum mississe Venetijs anno 1519. Huic Gometio, teste Nicolao Antonio in sua veteri Bibliotheca Hispana, pagina 225. num. 875. inscriptum extat Henrici Casardi, Poetæ Lusitani, sequens Epigramma:

*Communi grator patriæ, quæ te quoque
que alumnus.*

Inter delitias gaudet habere suas:

*Gramina dum terræ fuerint, dum
sydera Cælo,*

Per te tolletur noster ad Astra Tagus.

*Tu rerum causas nosti, tu Mystica
Sacra,*

Quæque sub obscura nube latere solent.

*Occuluit natura nihil tibi. Tu potes
ipso*

*Sublimi haud dubiè scandere mentè
polos.*

*Quid sanctos referam mores, vitam
que probatam?*

*Quid linguæ referam pleetra Latina
tuæ?*

*Nil mortalis sapias. Divinas cuncta
Gometi*

E citra cineres diceris esse Deus.

GONDISALVUS BALBOA, seu VALLEBONA, Hispanus, Gallaicus, (quem non pauci Lusitanum faciunt) Compostellanæ Provinciæ alumnus, Magister in Theologia realissimus, verè Frater Minor, ac Provinciæ Castellæ Minister, Assisij anno 1304. electus Minister Generalis, egregiè Ordinem rexit, & sapienter reformavit. Hic Doctorem Subtilem

tilem ad lauream Parisiensem promoveri mandavit, & ad Ministros Provinciales gravissimam scripsit:

Epistolam, cujus initium: *Licet contra*. Habetur tom. 1. Orbis Seraphici, pagina 145. Scripsit etiam Vir solidè pius, & præclarus:

Tractatum de Præceptis eminentibus Regulae, & de Equipollentibus. Habetur in Enchiridio Minorum, impresso Hispali anno 1535. Obijt Parisijs anno 1313. Virum hunc valdè laudat ejus Synchronos, Alvarus Pelagius, lib. 2. de Planctu Ecclesiæ, cap. 33. & alibi, ac S. Antoninus pluribus alijs, apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 13. Aprilis. Sanè, ob zelum justitiæ, Corona aurea in Cœlesti Glória redimitum, multis post obitum apparuisse, communiter describitur. Consule Georgium Cardoso, tomo 2. Agiologij Lusitani, pag. 549.

GONSALVUS SAURATI, Uvadingo teste, transulit:

Libros multos ex Latino in linguam Armenam.

GONSALVUS, seu GONDISALVUS, ignoti cognominis, multa collegit monumenta Ordinis, & simul edidit sub titulo:

Speculum Fratrum Minorum. Hispali 1531. Ex Uvadingo.

GONDISALVUS A VALDIVIA TENORIO, ex parentibus Hispanis oriundus, natus verò in Peruviano Regno, ejusque Provinciæ Regularis Observantiæ filius, Theologus Jubilatus, Ex-Provincialis Minister, ac Commissarius Generalis, Præceptor, ut audio, præclarissimi Authoris Fr. Petri de Alva & Astorga, Vir sanè ingenio excellenti præstans, ac SS. PP. lectione valdè instructus, egregia volumina de diffinitione præservationis B. V. Mariæ scripsit, aliaque non poenitenda. Extrat typis datum in fol.

Compendium suæ idææ, & sub titulo: *Distributio totius operis*, num. 30. suam mentem aperiens, inquit: *Primus ergo totius nostri operis tomus*, continebit idæam, appellamus Immaculatam, tum quia est ipsa Divina Trinitatis idæa, & exemplaris causa primi agentis per intellectum, tum quia respicit directè, & primario, ex meritis Christi Immaculatissimam Virginem Mariam, de cujus privilegio speciali, & prærogativa, solum agunt nostræ lucubrationes, & de mirabilibus effectibus Redemptionis Generis Humani, quos tanquam thesau-

ros sapientiæ, & scientiæ suæ, usque adhuc clausos, & absconditos in Arca Testamenti scripturarum, utriusque paginæ, posuit altissima Dei providentia, in præservatione Mariæ, referendos in diffinitione, & notitia authentica talis præservationis, quam diffinitionem non esse in eo statu, quem opinantur Moderni, ut solum sit expectanda voluntas Pontificis, noviter ostendimus in fine idææ ne nos decipiat nimium desiderium videndi talem diffinitionem. Et quia ad referendum ea, quæ in Arca sunt abscondita, necessaria est clavis ad aperiendum Arca. Ideò:

Secundus tomus ostendet clavem Regiam, & Magistram ad aperiendum Scripturarum, & Arcanorum ostium promissum Apoc. 3. Angelo Philadelphæ, qui est sextus, & ille ipse, quem Joannes vidit Apoc. 7. habentem signum Dei Vivi, & signantem in frontibus, id est, in aperta confessione Fidei Jesu Christi omnes electos, & prædestinatos, qui tunc erunt, ne eis noceant Angeli mali solvendi, qui nunc sunt ligati in Euphrate. Hæc clavis David Regia ad aperiendum ostium, directè respicit secundum Christi adventum, ex cujus intelligentia, & non aliter intelligendæ sunt Scripturæ, ut diffusè prosecuti sumus in hoc secundo tomo; nam cum Judæorum conversionem, quæ erit post introitum plenitudinis gentium, secundum Apostolum Rom. 11. referat Malac. ult. cap. ad finem, & secundum Christi adventum, non mirum si clavem David ad aperiendum scripturas adscribamus secundò Christi adventui.

Tertius tomus erit de universali, & simultaneo Regno Christi in universo terrarum Orbe, quod nec dùm est, sed erit in fine ex diffinitione præservationis Mariæ, ut sicut totum fuit simul in Adam puro homine rebellatum ipso peccante, ita per antithesim ex notitia præservationis unius puræ creaturæ, totum recuperaretur, & suo Domino restitueretur.

Quartus tomus aget de Meritis Christi, & Martyrio Mariæ, quibus respectivè meruerunt plenam possessionem Regni, & notitiam authenticam præservationis Mariæ, ubi assignabuntur stupendi dolores Christi, & Mariæ, & Theologicè examinabitur si ad essentiam Martyris spectat mors actualis, ut opinantur D. Thomas, & Scotus, & accer-

me

„mè defendit Cajetanus contra Martinum
„de Magistris, &c.

„ Quintus tomus, qui in Ordine quasi
„ naturæ debebat esse primus, continebit
„ septem semina; id est, septem primor-
„ diales dies creationis mundi, in quibus
„ virtualiter continentur cuncta, quæ ope-
„ raturus erat Deus, præcipuè in Ordine
„ supernaturali Redemptionis mundi à
„ principio usque ad finem, sicut in semi-
„ ne virtualiter continentur radix, truncus,
„ cortex, ramus, medulla, frondes, flo-
„ res, & fructus arboris. Inscriptio erit:
„ *Septem semina Immaculata*. Et in omni-
„ bus, ac singulis ostendemus per umbras,
„ & figuras remotiores, & proximiores,
„ agi de præservatione Mariæ, & notitia
„ talis præservationis, pro recuperando
„ Regno vniuersali, & simultaneo Chris-
„ ti. Et quia correspondentia, & coapta-
„ tio trium priorum temporum Sacra-
„ mentalium figurarum, vti remotiora
„ non sunt, ita fecunda, adjicientur huic
„ tomo tanquam ejus secunda pars, & for-
„ tè in alio tomo.

„ Sextus tomus erit de quarto semine;
„ nam in quarto die Dominus Coelos,
„ quos condiderat primo die, ornare cœ-
„ pit Sole, Luna, Stellis, & Astris, &
„ cum peractum fuerit de quarto tempo-
„ re figurali legis statuta à Moyse, usque
„ ad Samuelem sub quo flumen Jordanis
„ retrogressum transiit Arca sicco pede;
„ Josue sistere fecit Solem, & Lunam con-
„ tra Gabaon; Debora rexit populum,
„ Jael caput Sisaræ transfixit, & populus
„ liberatus est; quæ minus remotè figura-
„ runt præservationem Mariæ, quam fi-
„ gurabant Arca, Debora, & Jael: ex
„ instituto interpretabimur cap. 12. Apo-
„ cal. Ubi cum apertum esset Templum
„ Dei in Coelo Ecclesiæ vissa fuisset Arca
„ Testamenti, apparuit Joanni signum
„ magnum, Mulier, scilicet, in vtero
„ habens masculum circum amicta à ca-
„ pite usque ad plantam pedum, luce Ste-
„ llarum, Solis, ac Lunæ, & sic armata,
„ & scuto lucis circumdata, pugnans cum
„ Dracone, illumque triumphans. Inti-
„ tulabitur: *Mulier Immaculata, &c.*

„ Septimus tomus (& potest dici octa-
„ vus) de quinto semine (quod dicitur
„ vitæ motivæ, cui respondent in veteri
„ Testamento tempora regalis gloriæ à
„ David, usque ad Ezechiam, & in novo
„ tempore sublimis Cathedræ à Gregorio,
„ usque ad Adrianum) constabit, quam
„ magnificè egerit Regius Vates de nos-

„ tro assumpto præservationis Mariæ, de
„ ejus clara notitia per definitionem, &
„ de Regno vniuersali, ac simultaneo
„ Christi ex notitia immunitatis Mariæ, &c.

„ Tomus octavus continebit secun-
„ dam partem Psalmorum pro nostro ar-
„ gumento fecundissimam.

„ Tomus nonus complectetur Prover-
„ bia Salomonis, in quibus non solum
„ agitur de immunitate Mariæ, & defini-
„ tione ejus; & assignatur vnus ex præci-
„ puius Scripturæ locus, ex quo talis veri-
„ tas definietur. Cui fortè subjiciemus
„ complura Canticorum, & aliorum ope-
„ rum Salomonis loca, eandem veritatem
„ exornantia.

„ Tomus decimus erit de quibusdam
„ controversiis scholasticis, deductis ex
„ cap. 8. Proverb. circa Incarnationem
„ Verbi etiam Adamo non peccante, vn-
„ de constabit Mariæ præservatio; & cir-
„ cā peccatum Angelorum, & Luciferi
„ dæmoniarchæ, ex his, quæ dicuntur
„ ad cap. 12. Apocal. quia scilicet nolue-
„ runt Christi Humanitatem substantiali-
„ tē deificatam adorare, neque Mariam
„ tanquam suam Reginam venerari, &
„ fortè istæ controversiæ pertractabuntur
„ duobus tomis.

„ Tomus vndecimus aget de sexto
„ semine, quod dicitur formæ humanæ,
„ cui respondet in veteri Testamento tem-
„ pus vocis prophetiæ ab Ezequia, vs-
„ que ad Zorobabel, & in novo tempus,
„ claræ doctrinæ ab Adriano, usque ad
„ dejectionem Bestiæ, in cujus Vesperis,
„ vel Completorio sumus, vt meritò ex-
„ pectare possimus citissimè solvendum
„ esse septimum sigillum, & aperiendum
„ esse Scripturarum ostium, sicut pro-
„ missum est Angelo Philadiæ, ex
„ cujus apertione constabit infallibilis ve-
„ ritas præservationis Mariæ, ad cujus
„ conspectum, docti sermones usque tunc
„ clausos intelligent, Thesarus abscondi-
„ tus inuenietur, monstra hæresum fu-
„ gient, oculi Judæorum à cecitate sana-
„ buntur, & convertentur. Hoc tempus
„ est fecundissimum, continens omnes
„ Prophetas Majores, & in lege gratiæ
„ litigia, & acta apud Pontificem, circa
„ præservationem Reginæ Angelorum.
„ Et inter Prophetas mihi præcipuus est
„ Isaias, quia quasi Evangelicè pertractat
„ totum nostrum argumentum. Undè di-
„ visus est in duos tomos, primus erit à
„ cap. 1. usque ad 48. inclusivè, & erit
„ tomus vndecimus,

„ Tos

„Tomus duodecimus comprehendet
 „secundam partem Prophetiæ Evangelii-
 „cæ Isaia, à cap. 49. vsque ad finem, in
 „quo manifestat intentionem totius sui
 „vaticinij. Sequentem locum deberent
 „occupare cæteri Prophetæ Majores, &
 „Minores, sed furtim sublatis sunt, è
 „cellula nostra, si fortè restituti fuerint,
 „in lucem producentur. Interim tamen,
 „cum apud nos remanserint, aliqua frag-
 „menta, præcipuè Jeremiæ, Ezechielis,
 „Danielis, Zachariæ, Malachiæ, & Es-
 „dræ tangemus, & coacervabimus fortè
 „in alio tomo, prout Altissimus dispo-
 „suerit.

„Tomus decimus tertius agit de sep-
 „timo, & ultimo semine, id est, de Sabba-
 „to, & septimo die Creationis Mundi
 „per Deum sanctificato, & benedicto,
 „quia in eo primùm requievit Deus ab
 „omni opere, quod patrarat :: :: Undè
 „hic tomus continebit expositionem, cap.
 „27. Apocal. In quadruplici sensu litte-
 „rali subordinatissimo, secundum qua-
 „tuor facies Leonis importantis sensum
 „allegoricum; & titulus hujus tomi erit:
 „*Civitas Immaculata* ad coaptationem
 „septimi fructuosi, cum septimo tempo-
 „re figurativo, cujus semen fuit Sabba-
 „tum, & septimus dies Creationis Mun-
 „di benedictus, à Domino pro pace, &
 „requie sua.

„Quartus decimus tomus exprimet
 „restitutionem Paradisi Terrenalis, à quo
 „ex pacto Adæ cum primis Parentibus
 „ejecti exules permanebimus, donec de-
 „finiatur præservatio Mariæ, non enim
 „creavit illum Deus, ut non inhabitare-
 „tur Undè inscriptio hujus tomi
 „erit: *Paradysus restitutus*.

„Quintus decimus tomus, qui fortè
 „deberet esse primus in coaptatione fructus
 „ad arborem, & ad semen primum suæ
 „speciei, ob fecunditatem, reservatus
 „est huic numero, quia licet sit de primo
 „fructu, ex primo semine lucis formata,
 „continet totum novum Testamentum,
 „quod inchoatum fuit ab Immaculata
 „Conceptione Virginis Mariæ, vsque ad
 „Clementem, & mortem Joannis, qui
 „ultimò scripsit suum Evangelium. Hic
 „tomus declarabit qualiter, & quomo-
 „dò in quatuor Evangelijs, Actis Aposto-
 „olorum, Epistolis Pauli, & alijs Cano-
 „nicis agitur de præservatione Mariæ, &
 „notitia judiciali illius, ac de mirabili-
 „bus ex ea relinquendis in Ecclesia Mi-

„litante, quando in toto Orbe erit vnus
 „Pastor, & vnum Christi ovile, & in fi-
 „ne illius perstringentur quinque tempo-
 „ra fructuosa, in quibus non tam actum
 „fuit expressè de præservatione Virgi-
 „ginis, quam de dispositionibus ad no-
 „titiam illius per augmentum devotionis,
 „& cultus Mariæ, donec fides Christi
 „radicaretur. Undè à sexto tempore cla-
 „ræ doctrinæ incoepit controverti talis
 „Mariæ præservatio, & in dies fuit pro-
 „mota, ut jam sit proxima definitioni.

„Decimus sextus tomus (ob naufra-
 „gia, & diversos, & adversos eventus,
 „ac rapinas domesticas, & exterarum nos-
 „trarum lucubrationum) claudit coacer-
 „vationem diversorum locorum Sacra-
 „Scripturæ, utriusque paginae ad nostrum
 „argumentum spectantium.

„Tandem, magna ex parte jam ela-
 „boravimus, ut in lucem producamus Bi-
 „blia Virginea, ut à principio Genesis
 „vsque ad finem Apocalypsis interprete-
 „mur totam Scripturam (omissis alijs co-
 „piosis sensibus traditis à Doctori-
 „bus) de sola Virgine Maria, quia cum
 „tota Scriptura respiciat Christum, ut fi-
 „nem totius Legis, & Maria qua Mater
 „semper dicat relationem ad filium, vn-
 „dè debent esse simul natura, & cogni-
 „tione, & ideò dicunt plures Patres ci-
 „tati in nostris operibus, quod nulla est
 „pagina, imò *nec linea in Scriptura, in*
 „*qua non fiat mentio Virginis Mariæ.* Hac-
 „tenus Gundisalvus iste, cujus opera egre-
 „gia, inedita tamen, vidi Matriti in Rega-
 „li Archivio Immaculatae Conceptionis
 „Deiparae semper Virginis. Ea sunt:

Tomus primus in fol. sub titulo: *Appa-
 ratus introductorius idea operis Divinae
 stylo hominis conscripta, &c.* Agit in eo
 de septem diebus Creationis, adjecta ad
 calcem coaptatione septem visionum Apo-
 calypseos ad septem tempora origina-
 lia, figuralia, & fructuosa.

Psalmi immaculati in fol. Comprehen-
 dit à primo vsque ad Psal. 50.

Secunda, & tertia quinquagena Psalmorum, &c. in fol.

*Clavis Regia ad aperlendum ostium in-
 telligentiae sermonum clausorum in Scriptu-
 ris ex dilucidatione secundi Adventus
 Christi Domini*, in fol. Procedit ferè me-
 thodo Scholastica.

Proverbia immaculata in cap. 8. & 13
 in fol.

*Interpretatio Isaiae Evangelicè predican-
 tia*

is universale Regnum Christi ex diffinitione preservationis Mariæ, in fol. Exponit à cap. 1. vsque ad 48.

Continuatio interpretationis Isaia, in fol. à cap. 49. ad vsque 66.

Unum Christi ovile, in fol. Agit de Christi Regno vniversali.

Fructus immaculatus super Mattheum, Lucam, & Proverbia 31. in fol.

De singularissimo, & specialissimo Martyrio B. V. Mariæ juxta Crucem, in fol.

Scholastica preservatio Mariæ, in fol.

Mulier Immaculata, super Apocal. 12.

Partus immaculatus, super Apoc. 12.

Expositio 21. Apocal. per concordiam ad Ezechielem, & ad alia loca Prophetarum de felicitate Ecclesiæ Militantis ex diffinitione preservationis Mariæ, in fol.

Paradisus restitutus super Apocal. 22. ex concordia ad Epistolam Angeli Philadelphia ad Esther, Esdram, Danielelem, Ezechielem, & alios Prophetas, in fol. Claruit anno 1657. Matrini apud suos sepultus.

GOSUVINUS A MONASTERIO UVESTPHALORUM, Capuccinus, Germanus, Provinciæ Colonienfis alumnus, verbi Dei Declamator non ignoti nominis, edidit patrio idiomate:

Exercitia pietatis ex cœlestibus revelationibus S. Birgittæ desumpta. Hildesij apud Jodocum Henricum Cromer 1676. Ex Genuensi pag. 142.

GRATIANUS BRIXIENSIS, Minorita, Sacræ Theologiæ Doctor, in Academia Patavina publicus professor, in lucem dedit:

Lecturam super librum secundum Sententiarum Scoti, Alberto Pio Principi Carpensium nuncupatam. Incipit: *Utrum primaria.* Carpi, typis Benedicti Dulcibelli, anno 1506. in fol. studio Joannis Montis Docca Hispani, Theologiæ Magistri. Vidi. Scripsit insuper:

In tertium Sententiarum.

In quartum Sententiarum.

In Quodlibeta. Ad prælum matura hæc omnia habebat laudatus Montes Docca, vnde illorum spem faciens, ad calcem operis memorati, ita inquit: *Reliquum in tertium, & quartum, & quodlibeta ejusdem Auctoris propè diem spectata, si hoc prius tibi placuisse cognovero.*

GRATIANUS BUZI, Minorita (de lejus Provincia, ac tempore quo floruit mihi non constat) inter Theologos illustres meritò recensendus, teste Patre Coro-

nelli, tom. 6. Biblioth. vniversalis, num. 4852. scripsit Venerijs, quæ morte præventus non edidit, nempe:

Paradisum legis civilis.

De impressionibus metheorologis.

De vita Scoti. Hæc duo completa, & Italicè reliquit.

GRATIANUS MONFORTIUS, Capuccinus, primus Provincialis Comitatus Burgundiæ, evulgavit:

Axiomata Philosophica, quæ passim ex Aristotele circumferri, & in disputationum circulis ventilari solent, multiplici distinctionum genere, variaque eruditionis suppellectile illustrata. Antuerpiæ ex officina Plantiniana Balthasaris Moreti, anno 1626. in 8. Vidi. Librum quoque Controuersiarum Fidei prænotatum:

Tarantula simia Genuensis contra Christophorum Guenard Apostatam hæreticum. Apud S. Michaellem in Lotharingia, per Franciscum du Bois, anno 1620.

GREGORIUS ALBERTI A MASSA in Umbria celebris, ac Generalis Concionator suæ Provinciæ Tertij Ordinis S. P. P. N. Francisci, communis juris fecit:

Concionum tom. 1. Placentiæ 1633.

De Laude Placentiæ, apud Bacachium anno Christi 1635. in 4. Floruit anno 1628. Ex Jacobillo in Biblioth. Umbriæ, fol. 129. & Coronelli tom. 2. Biblioth. vniversalis, num. 3078.

GREGORIUS ANGELLERIUS, Italus, Capuccinus, patria à Panagia (quod est inferioris Calabriae Oppidum percelebre) Rheginæ Provinciæ Diffinitor; Vir doctus, vegetioris spiritus solertia præditus, & in verbo Dei declamando sacra eruditione cumulatus, scripsit latinè:

De Præparatione Evangelica narrationes septem, in quibus referuntur, & refutantur falsæ narrationes, Atheistarum, Gentilium, Hebræorum, Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum, & ostendit apertè, quod Ecclesia Romana est vera Ecclesia, & sola Schola Dei in terris. Neapoli ex typographia Archiepiscopali apud Franciscum Savium, anno 1653. ad Catholicam Majestatem Philippi IV. Hispaniarum Monarchæ. Scripsit etiam, & prælo parata habebat alia plura volumina, vtex Nicolao Toppi recenset Genuensis, pag. 143. scilicet:

De Deo.

De Anima rationali.

De Logica.

De Physica.

De Elocutione oratoria.

De Grammatica.

De Demonstratione Catholica, lib. 3.

De vero Deo, & de vera Ecclesia Dei, lib. 2. in quibus veritas Catholica Fidei Romanae validis Sacrae Scripturae testimonijs demonstratur, & Heretici suis proprijs rationibus convincuntur.

Conformitates miraculorum Seraphice Religionis, cum miraculis Sanctorum Veteris, & Novi Testamenti, lib. 20. tom. 2. Emisit Italicè:

Pretiosum Thesaurum Sanguinis Christi ex Sacra Pagina depromptum, ac SS. PP. in 40. Conciones distributum. Neapoli apud Franciscum Savium 1651. in fol. Vidi. Inedita reliquit non pauca diligenter custodita Neapoli apud Patres Capuccinos, vti recenset oculatus testis Nicolaus Toppi in sua Neapolitana Bibliotheca. Ea sunt Italico sermone:

Torcular Sanguinis Christi, expressum 55. sermonibus.

Pretiosus Thesaurus Sanguinis Christi Sacramentati.

Pretiosus Thesarus lachrymarum Christi, & Christiparæ.

De planctu Virginis Matris Homiliæ 20. in Hymnum: Stabat Mater dolorosa.

Discursus 40. in Salutationes membrorum Christi patientis à S. Augustino compositas.

Fons Solis letificans Civitatem Dei Seraphice Religionis.

Concionum quadragesimalium, tom. 3. Demùm eodem idiomate:

Tractatus undecim super quemdam Hymnum de Christo Crucifixo à Beatissima Virgine concinnatum, ac traditum cuidam Indico infirmo. Obijt Neapoli anno 1662.

GREGORIUS ARCHANGELUS LESLALEUS, Scotus, Capuccinus, Theologus, scripsit:

De Potestate Papæ in Principes Sæculares, tractatus duos.

GREGORIUS BENIGNUS, Syracusanus, Minorita, doctrina, ac meritis clarus, anno 1507. Callensis Episcopus electus est: anno vero 1513. ad Episcopatum Nazarenum translatus, teste Ferdinando Ughello in Italia sacra, tom. 2. pag. 906. & tom. 7. pag. 150. Hunc Georgium Benignum vocat Hippolytus Marciacius in Bibliotheca Mariana, tom. 1. ac patria Ragusinum: ex Sicula Urbe Ragusiae forsàn, in Diocesi Syracusana. Edidit ex citatis Authoribus, & ex Possevino in Appar. tom. 1. in Append. & Carolo Car. Tom. II.

tario in Syllabo Advoc. Consistorialium, pag. 221.

Quæstiones de Natura Angelica.

De Dialectica.

Vexillum Christianæ Victoriæ.

De Assumptione B. Virginis Mariæ.

Defensionem pro Joannis Reuechilni Dialogis. Hæc Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculae. Suspicio autem circa hujus Authoris nomen, ac Patriam, aliquem esse errorem. Vide superius. *Georgius Benignus.*

GREGORIUS BAPTISTA. Vide infra, verbo *Gregorius Hurtado de Mendoza.*

GREGORIUS DE BOLIVAR, Hispanus, Patria Placentinus, Regularis Observantiæ alumnus, annos 25. (vti apud Nicolaum Antonium, tom. 1. Biblioth. Hispanæ, pag. 415. recenset Lincæus in Historia rerum Medicarum novi Orbis, pagina 506.) integros in America vixit, Regnum utrumque Peruanum, & Mexicanum, plurimasque adhuc incognitas alijs, nec descriptas novi Orbis Provincias peragravit, verbo, & exemplo infideli illi Populo (cujus tres diversas linguas optimè callebat) Christi Evangelium enuntiando, & ad veram, & Catholicam Fidem illum inducendo. Cujus rei gratia ad Molucas, quæque Insulas, & Orientem ipsum penetravit: *Historiam Americani Orbis* non modo affectam in scrinijs, sed penè jam confectam habebat, qua Deo volente, lente propè diem fruemur. Aliundè, & opus, & Author mihi ignota.

GREGORIUS A S. BONAVENTURA, Hispanus, Provinciæ S. Josephi Discalceatorum Prædicator, & in Romana Curia Canonizationis S. Petri de Alcantara Procurator, anno 1669. Romæ, suppresso nomine in publicum missit ligato sermone:

Vitam S. Petri de Alcantara Scriptura Sacra sententijs, & Christianæ Possessio flosculis delineatam. In publicum missi, part. 1. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum pag. 97. Extat etiam apud Historiam S. Petri de Alcantara latinè dispositam à R. P. Fr. Laurentio Sueco Regul. Observantiæ alumno, typis commissam Romæ anno 1669. sumptibus Angeli Bernabo in 4.

GREGORIUS BRUGENSIS, Capuccinus, natione Belga, Provinciæ Insulensis Concionator, edidit Flandrico idiomate;

Vitam, & gesta P. Archangeli Leslei, Scoti, Missionarij Apostolici in Magna Britannia. Tom. 1. in 8. Ex Genuensi pag. 143.

GREGORIUS BRUNELLI, Valcamonicensis, Provinciae Venetae S. Antonij, strictioris Observantiae Reformatorum Diffinitor, Custos, ac demum Provincialis Minister, scripsit Italicè:

Tractatus curiosos sacro-prophanos ad populum communes. Venetijs 1668.

Vitam V. Servi Dei P. Fr. Ludovici de Breno Missionarij Apostolici in Valle Lucerna, qui claruit Brixiae anno 1679. Ex P. Vincentio Coronelli, tom. 6. Bibliothecae Universalis, num. 3539.

GREGORIUS CAMERA LARA; Minorita, Hispanus, recensente Fr. Petro de Alva, col. 546. suae Militiae, per pulchram disposuit imaginem pro tuenda *Immaculata Conceptione Virginis Mariae*, ubi multa adducit pro hoc mysterio, cum autoritatibus antiquorum Seraph. Religionis Authorum, qui tutati sunt hoc mysterium. Impress. 1625.

GREGORIUS CLADERA, Hispanus, Lector Jubilatus, Pater, ac Custos Provinciae Jucatanensis, Regul. Observ. in Mexicano Regno, necnon à Theologicis censuris Supremi Tribunalis S. Inquisitionis, haftenus (quod viderim) typis commisit:

Concionem moralem, Romae habitam, ibidemque excusam anno 1704. Vidi.

GREGORIUS DE CORELLA, Capuccinus, natione Hispanus, Custodiae Navarrae Commissarius Generalis, & Diffinitor, Vir doctus, & variarum scientiarum genere instructus, diverso tempore elaboravit, ac typis dedit, teste Genuensi, ex Torrecilla:

Apologias quasdam in defensionem N. Ordinis, in quibus suam ostendit eruditionem, praecipue in utroque jure, tam Canonico, quam Civili.

GREGORIUS FAYAS, Hispanus, ex Oppido Almunia Caesaraugustanae Dicecesis Aragonensis Prov. Reg. Observ. filius, ac Sacrae Theologiae Lector, praelo dedit in 4. & Hispanè:

Sermonem pro electione RR. P. Fr. Petri Manero in Vice-Commissarium Generalem Familiae Cismontanae. Caesaraugustae 1649. in officina typographica Caesaraug. Generalis Nosocomij S. Mariae de Gratia.

GREGORIUS GALLICANUS, Italus, Regul. Observantiae Mediolanensis Provinciae, Praedicator, ac Theologus, emisit opus in 8. cui titulus:

Mariale, sive Apophtegmata SS. PP. in omnibus festivitatum, & materijs Virginis Mariae. Brixiae apud Bartholomaeum Fontanam 1624. Vidi. Insuper teste Ludovico Dupino, saec. 17. praelo dedit:

Sermones Quadragesimales.

Rhetoricam Ecclesiasticam. Laudatur à nostro Alva in sua Militia Universalis.

GREGORIUS HURTADO DE MENDOZA, Lusitanus, originem trahens è Civitate dicta Funchal Insulae appellatae da Madeira, primitus Provinciae Cataluniae Regularis Observantiae nomen dedit, deinceps gradum fecit ad Patres Benedictinos, ac demum ad suos, suumque Portugalliae Regnum reversus, Gregorius Baptista dici voluit in Algarviorum Provincia. Vir fuit valde studiosus, ac Sacrae Scripturae eruditus Interpres, ut ejus testantur opera. Communis juris fecit:

Annotationes in caput 12. Sacrosancti Christi Evangelij secundum Joannem. Conimbricæ 1621. in fol. & alibi. Vidi. Item Lusitano idiomate:

Dominicale. Continet Conciones quatuor de singulis Dominicis totius anni. Ulyssipone typis Antonij Alvarez, anno 1630. in 4. Vidi.

Completorium Christi eodem sermone, Hispanis commune fecit Fr. Ferdinandus Camargo Augustinianus duabus Concionibus additis. In Urbe Perpinianensi apud Ludovicum Rovre, anno 1633. in 4. Vidi. Item:

Annotationes in Evangelia totius anni, tam Dominicarum, quam festivitatum. Barcinone ex officina Petri la Cavalleria, anno 1638. in fol. Vidi. Sua opera recensens Author in Prologo hujus tomi, ita inquit: *Post meas in caput 13. Sacrosancti Jesu Christi Evangelij secundum Joannem Annotationes bis praelo datas; postque meum vitæ Christi Completorium quater jam typis excusum, accipe humanissime Lector Annotationum ad totius anni Evangelia partem hanc primam, quam si ea animi aviditate, qua praefatas lucubrationes accepisti, acceperis, secundam, & tertiam habebis quam primum.* Authorem celebrat Fr. Joannes Gutierrez carmine, cujus initium:

Excitat en doctus notas Mendozius aures.

Et infra:

Excudit, & celebres studiosus Bibliothecas,

Sedulaque ambit apls florea rura Patrum,

De eo iteratò agit Nicolaus Antonius, verbo *Gregorius Baptista*, & verbo *Gregorius Hurtado*, sed immeritò, est enim idemmet Author.

GREGORIUS HYBERNENSIS, Capuccinus, Provinciæ Flandriæ alumnus, Concionator, atque Theologus eruditus, Poeta elegans, & ingeniolus, composuit, typisque dedit:

Poemata, & *Epigrammata varia Sacra*, & *Moralia*. Coloniae Agrippinæ, apud Arnaldum Kempens, anno 1646. Hæc Genuensis, pag. 144.

GREGORIUS JOANNES BIÑER, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Baticæ, ac Hispali in Collegio S. Bonaventuræ Lector Theologus, typis dedit:

Panegyrum de Collocatione cujusdam Imaginis Deiparæ semper Virginis, dictæ del Rescate. Hispali per Franciscum Laurentium de Hermosilla 1721. in 4. Vidi.

GREGORIUS A LAURINE, Italus, strictioris Observ. alumnus, scripsit:

De Monasterio Monialium Gallatiæ, unâ cum duplici relatione suæ Reformatae Provinciæ, quam habuit apud se M. S. Fr. Petrus de Alva hæc recensens, col. 548. suæ Militiæ Universalis.

GREGORIUS DE LEON, Hispanus, Franciscanus, recensente Nicolao Antonio, tom. 1. Biblioth. Scriptorum Hispaniæ, fol. 416.

Chilensis Regni America Cbartam Geographicam formavit, elogiumque addidit.

GREGORIUS DE LICIO, Italus, ex stirpe Scheria, nostri Discalceati Aloysij de Cruce discipulus, in Hispania aliquandò Auditor Lorcæ, Historicus celebris, in rebus Scholasticis, & Scotica Theologia professus, moribus fuit valdè composuit, Diffinitor, Vicarius Provincialis in sua S. Nicolai Reformata Provincia, obiitque iterùm Diffinitor anno Domini 1642. in Patria sua. Magnum sui subtilissimi ingenij post se nomen reliquit, impresso opere:

De Trinitate. Testatur Fr. Didacus Lequile, tom. 2. Hierarch. Francisc. fol. 275.

GREGORIUS LUGDUNENSIS, Gallus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor illustris; ob morum candorem, suavitatem, eruditionem, sapientiam, Regularis Observantiæ zelum, ex quibus exacta, ac laudatissimi Viri norma desumitur, in eadem sua Provincia maximè commendatus, scripsit, ac edidit Gallicè opus annotatum;

Tom. II.

Catechismus Theologicus, in quo veritas fidei orthodoxa probatur argumentis solidis. Lugduni 1688. in 4. Extat hujusce mentio apud Genuensem, ac Dupinum in Supplemento.

GREGORIUS MALOMSALVAY, Prædicator Generalis, Theologus, ac Provincialis Provinciæ Hungariæ, exaravit:

Descriptionem originis, rerumque memorabilium Prov. S. Mariæ Hungariæ Ordinis Minor. Regular. Observ. anno 1655. in 4. Incipit: *Pientissimus quondam*. Vidi Matriti in Archivio Generali Ordinis.

GREGORIUS MIRAULT, Minorita, edidit in lucem, anno 1615.

Vitam B. Joannæ Reginæ Franciæ, Virginis, unâ cum miraculis, vti testantur Uvadingus, & Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 4. Februarij, §. 7.

GREGORIUS A MONTE CORVINO, Regni Neapolitani notissimus Oppido, Regul. Observ. Prov. Principatus bis Minister, Vir religiosus, doctus, & pius, scripsit, Uvadingo teste:

Conciones Quadragesimales quinquaginta sex. Neapoli typis Secundi Roncalioli, anno 1648. in 4.

GREGORIUS NEAPOLITANUS, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum alumnus, Theologus, ac Concionator magni nominis, maximeque animi pietate, ac cordis puritate à Deo decoratus: quem etiam non vulgaris doctrina, in Sacris litteris eruditio, perfecta Seraphicæ Regulæ Observantia, ac assiduum orationis studium mirificè exornaverunt, Italicè exaravit:

Enchiridion Ecclesiasticum in tres partes divisum. In prima parte tradit practicam familiarem in omnibus materijs Ecclesiasticis. Venetijs apud Hieronymum Polum, anno 1588. & 1589. in 8. Vidi.

In secunda exhibet expositionem in Regulam FF. Minorum cum declarationibus Summorum Pontificum. Ibidem 1589. & Romæ 1592.

In tertia tradit Epitome Privilegiorum Summorum Pontificum, usque ad Clementem VIII. in favorem Religiosorum Mendicantium ad formam Concilij Tridentini. Neapoli 1594. in 8.

Monita necessaria pro infirmis; & specialiter pro illis, qui ultimo supplicio sunt plectendi. Venetijs 1589. Tertia editio facta est ibidem apud Hæredes Matthæi Sessa 1600. in 12. Vidi.

Expositionem in Regulam Clarissarum.
Romæ 1590.

*Meditationes mortis, seu Meditationes,
& Preparationes ad piæ, & sanctæ mor-
tendum.* Quæ circumferuntur, vnâ cum
opusculo P. Bartholomæi de Angelis Or-
dinis Prædicatorum: *De Consolatione Pœ-
nitentium.* Eum commendat, Possevino,
Uvadingo, ac Nicolao Toppio adhærens
Genuensis, pag. 144. & Fr. Petrus de Alva,
tab. 2.

GREGORIUS IX. antea HUGOLI-
NUS, Comes Signinus, natione Hernicus,
Patria Anagninus, Papa 178. anno 1227.
die 20. Martij creatus, & 28. ad S. Pe-
trum in Vaticano coronatur. Alumnum
fuisse Tertij Ordinis Seraphici credunt
nonnulli, quibus adhæret Fr. Clemens de
Ledesma in suo *Compendio Tertij Ord. Se-
raphici*, pag. 20. Imò, teste Fr. Hierony-
mo Lorte in sua *Arithmetica Seraphica*,
supputat. 8. ex Pisano, lib. 1. *Conformit.*
parte 2. conf. 8. *Primus Pontifex fuit*, qui
„ Habitum induit Ordinis, & pluries de-
„ tulit, præcipuè in die Coenæ Domini
„ Habitum Ordinis assumebat, & cum
„ ipso faciebat mandatum, lavando pe-
„ des Fratrum, ac pauperum, atque Ha-
„ bitum per totum diem illam, & sequen-
„ tem, scilicet, veneris Sancti gerebat.
„ Insupèr visitando Sanctuaria Urbis, Ha-
„ bitu Ordinis ibat *indutus semper*. Sanè,
ejus in Ordinem Minorum immortalia
sunt merita, quem simul cum Sacra Divi
Patris Dominici Familia summè dilexit, &
propagavit. Beatos Patres Franciscum,
& Antonium Patavinum simul cum Sancta
Elisabetha, Vidua, Tertij Ordinis in Cata-
logum Sanctorum retulit; aliaque nonnu-
lla concessit, fecit, dixit quæ grati animi,
& veritatis sincero studio recenset Uva-
dingus, tomo 1. Annalium Ordinis. Di-
vini, & Humani Juris peritissimus:

*Decretalium libros compilavit opera po-
tissimum Sancti Raymundi de Pennafort,*
Sacri Ordinis Prædicatorum, vsus. Pro-
dierunt cum Glossis Venetijs 1591. in 4.
Parisijs 1541. & 1601. in fol. Basileæ apud

Joan. Amerbachium, & Frobenium 1511.
quorum septem volumina in Vaticano as-
servantur, teste Rupipozæo Cardinalium
Nomenclatore. At verò opera Gregorij,
cum Jacobi Pamelij notationibus, prodire
Antuerpiæ apud Viduam, & Hæredes
Joannis Stelsij, anno 1572. Ejus

Constitutio pro Benedictionis; prodijt
Parisijs anno 1619. in 8. apud Jacobum
le Messier.

Epistola ad Soldanum, pia, ac diffusa,
habetur tomo 1. Annal. Uvadingi, ad ann.
Christi 1233. num. 4.

Epistola variæ ad Agnetem Bohemicam,
extant ibidem anno 1238. num. 12. 13. &
14. Demùm scripsit:

*Epistolas plures, & gravissimas ad Mi-
nistros Ordinis, prælo datas à Uvadingo*
tomo primo laudato. Præcipuè, commen-
dari debet ab eo scripta anno 4. sui Pon-
tific. 17. Kalend. Junij, anno 1223. ad
Ministram, & Fratres in Generali Capi-
tulo constitutos. *Inter pressuras, inquit,*
innumeras, & angustias infinitas, quas plus
ferre possumus, quam referre, consolatio-
nis, & gaudij materiam resumentes, gra-
tias, & laudes, quas possumus referimus
Redemptori, qui Beatum Franciscum Pa-
trem nostrum, & vestrum: fortè autem ma-
gis nostrum, quam omnium vestrum, &c.
Et meritò, fuit enim primus, ac perpetuus
Ordinis Protector, & iteratò in Generali-
bus Ordinis Comitij Præsides. Tandem
optimus Pontifex insigni virtute, singulari
sapientia, Religionis, & Ecclesiasticæ li-
bertatis zelo studioque clarus, multis pro
illa superatis laboribus, ad requiem Cœ-
lestem transmigravit. 11. Kalend. Septemb.
anno 1241. cum sedisset annos quatuor-
decim, menses quinque, aliquot diebus
minus, sepultusque est apud S. Petrum. Sub
ejus mortem Sol maximam eclypsim pas-
sus est. Pluribus de eo, Ludovicus Jacob.
à S. Carolo, lib. 1. Bibliothecæ Pontificiæ.
Præcipuè verò Joannes Palatio *de gestis*
Pontificum Romanorum, apud quem, vo-
lumine 2. Pontifice CLXXVIII. pag. 745.
sequens habes

ELOGIUM.

Dei munus sunt munera:

Credunt homines Regem dare, cum accipiunt:

Creantur in Cælo Principes, plauduntur in terra:

Gregorius Pontifex erat,

Cum se Hugolinum, & Cardinalem crederet.

Camaldulum Francisco comite, cum secessisset
 A Leonardo Eremita ut Pontifex adoratus futurus
 A Columba audivit sequestre,
 Quid tunc designarent comitia Cælorum:
 Inclyto Comitum Signiæ genere ortus,
 Innocentij III. Romani Pontificis nepos
 Ex tanto natalium splendore,
 Solam sibi convenire credidit innocentiam:
 Quod sine ea nolint Cœlites mortalib. Confederari
Nobiscum stellæ pugnant in hostem:
Ni cum Astra metantur in castra,
Certent castra adversus Astra,
 Fridericum itaq. execrandi nominis Cæsarem;
 In Syriam navigare jubet,
 Ut crimina sua expiaret cruore Arabum:
 Sacræ expeditionis navarchus Christus,
 Qui crucis labaro vela pandens,
 Renovato vulnere classicum cruore canebat:
 Plagas monstrabat,
 Ut Cæsarem increparet à quo iterum confossus.
 Vel Christianos ad compatiendum Deo provocaret;
 Alacres in altum ducerent:
 Quod faucius excubaret,
 Qui olim Petro navigante dormiebat:
 Quasi nollet ligare plagas,
 Priusquam vlcisceretur, à quo confixus.
 Solverent milites, quod in procintu Deus.
 Navigavit triduò Fridericus cum Christo;
 Sed timens detegi, fraudem suam, redijt.
 Cujus culpam exercitu disperso Catholico,
 Cùm solus remansisset Christus,
 Etiam ipse indignatus recessit.
 Navigavit secundò Fridericus, Satana comite:
 Nam vix Syriam appulit:
 Quod Sultano cessit Sacrum Christi Sepulchrum;
 Indè Hierusalem pergens,
 Ibi maluit Deo prodito, infamia coronari:
 Quam salvo Deo absque corona reverti.
 Rapuit itaque quod non meruit.
 Italiæ restitutus non ingenio,
 Civitates Civibus, Regna Urbibus spoliavit
 Malè parta non diù retinuit.

A Gregorio Regno privatus, quod impiè gesserat
Inter Satellites Icellinum habuit.

Homo iste, vel bellua fuerit?

Lege, & luge Patavij viventium sepulchra:
Quæ licèt in cinere madent adhuc tyranni sævitie:

Non est tamen passus Gregorius
Majorem esse tyranno perfidiam, quàm Sacerdoti clementiam;
Ex simulata pœnitentia sanum credens eum,
Qui in sinu pestem gerebat occultam.

Impium Catilinæ facinus
Pio Gregorius iteratus exemplo,
Fridericum convivio excipiens,
Conjuratis suis propinavit Sanguinem Christi:
Ut saltèm ebrius Fridericus evomeret,
Quæ veller, Mosem, Christum, vel Anti-Christum;
Bellator invictus

Victoriam habuit in partib. Fortunam in potestate;
Quoties in Ecclesiam non pugnavit,
Sed Princeps illi cura,
Christum in suo Pontifice divexare,
Ac triumphalem tot Martyrum Coronis Ecclesiam
Sub jugum mittere.

Potuisset Papa in adversam fortunam opprimere;
Sed nec præmere voluit.

Ex hisce dissidijs infanda ea exarsere nomina,
Guelfi, Gibellini.

Quibus personatæ Eumenides militarunt.
Hisce portentis occurrit Gregorius Martyrum exuvijs
Nudo pede tota Roma classicum canens,
Ut Cœlites descenderent auxiliares.
Ex ambone in Tyrannum declamanti,
De Cœlo dicitur consuluisse Deus.

Psalmodia, Campanis diluculo, atque crepusculo
Invocanti Cœli Reginam;

Adfuit hæc in præsidium Sanctorum centuria;
Ejus in castris victorem cum vidisset
Franciscum Assisinatem, atque Dominicum
Hunc cane suo Urbi excubare, & Orbi,
Ejusque ad latratum Cerberos obmutescere:
Illum, in signum roboris ostentare vulnera adversa;
Sanctos dixit.

Asseruit etiam Cœlo Antonium Patavinum:

Ne deesset,
 Qui ad viventium tutelam mortuos suscitaret.
 Addidit è Pannoniæ Regibus Elisabetham,
 Reginam, quæ oportune importunum doceret Cæsarem
Non nisi abjecta corona ad aras accedere.
 Nec vacarunt hoc sæculo martyres,
 Quos truncavit Cæsar, coronavit Pontifex;
 Gestantes in pectore Crucem
 Candenti ferro signabat in fronte,
 Alitèr sacrum signum irridebat ut mobile:
 Alijs, ne ferrum in eum stringerent,
 Manus clavo prohibuit.
 Hisce fluctibus agitabatur Petri Navicula;
 Cum sacram Gregorius laxavit anchoram,
Lateranenſe Concilium;
Ut de hoste Ecclesia tota differeret, atque discerneret.
 Sed mari, ac terra præcluso Fridericus itinere,
 Ipsum prohibuit convenire Spiritum Sanctum;
 Contra Ecclesiam pugnabat, & tamen vicit;
 Quia forsàn Clerici pugnabant in se ipsos,
 Damnatis ad tenebras Ecclesiæ luminibus,
 Sub tractisque Cardinibus, & Cardinalibus;
 Ipsa petra stare non potuit.
 Mærore concidit Optimus Pontifex
 Non sine Cœli luctu,
 Quem ostendit deliquio Solis.

GREGORIUS PARGHELIA, Hispanus, Guardianus Conventus Montis Sion, prælo dedit vernacule:

Triumphum Religionis Franciscanæ ex Græcis injustis possessoribus Locorum Terra Sanctæ. Matriti anno 1691. in 4. Vidi.

GREGORIUS PETROCHA, Mantuanus, Regularis Observantiæ Provinc. S. Antonij, Vir verè doctus, religiosæ, gravisque conversationis, qui annis multis Sacram prælegit Theologiam in Urbe ad celeberrimum Aracoeli Coenobium, tandem assumptus est ad Episcopatum Albæ Pompejæ in Subalpinis. Scripsit, in publicumque missit:

Orationem dissertissimam in Sacro Cardinalium Senatu ad Paulum V. de Legatione Japonica per Ludovicum Sotelum (meæ S. Pauli Discalceatæ Provinciæ filium) Virum gravissimum, & nobilem Philippum

Faxecuram Equitem, nomine Idatis Masæ muntis Voxani Regis peracta. Romæ anno 1615. apud tomum 2. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 196. Eam vulgavit Paulus de Angelis in sua de Basilica Liberiana Historia. Eam quoque Hispanè redditam communis juris feci, tom. 2. Chron. Prov. S. Pauli in Veteri Castella, lib. 3. num. 97. Scripsit insuper:

Theologica opuscula, quæ nondum prodierant, anno 1650. quo Uvadingus noster suum de Scriptoribus Ordinis Minorum vulgavit Syllabum.

GREGORIUS DE PUCCIATTIS A PRATOVETERI, Clusentinas, Concionator, & Lector Generalis Minor, Observ. Humanarum, Sacrarumque Litterarum Professor, typis dedit Florentiæ, anno 1636.

Carmina 14. actiones totidem Salvatoris

ris Jesu-Christi Domini nostri commendantia. Item:

Carmina 12. super Domine non sum dignus, ter à Sacerdote celebrante repetitum.

Canticum in nocte Nativitatis Domini nostri Jesu-Christi, atque:

Canticum super Antiphonam Stella Cæli extirpavit, tempore pestis decantandum. Hæc Fr. Antonius Terrinca, part. 3. sui Theatri Tusciæ, titulo 1. pag. 202.

GREGORIUS DE QUESA DA SOTO-MAYOR, Hispanus, Lector Jubilatus, Qualificator, & Censor Sancti Officij, Visitator Generalis Bibliothecarum, Ex-Diffinitor Provinciæ duodecim Apostolorum Regularis Observantiæ, publici juris fecit:

Panegyrum de Immaculata Conceptione Deiparæ semper Virginis. Limæ per Josephum de Contreras 1696. in 4. Vidi.

GREGORIUS REYOCHO, Provinciæ Germaniæ alumnus, scripsit, ac edidit tomum inscriptum:

Margarita Philosophica, in 4. Vidi, absque anno, & loco impressiois, 12. libros complectentem. In primo agit:

De Grammaticalibus, in 2.

De Logica, in 3.

De Rhetorica, in 4.

De Arithmetica speculativa, & practica, in 5.

De Musica speculativè, & practicè, in 6.

De Geometria speculativè, & practicè, in 7.

De Astrologia, in 8.

De principijs rerum naturalium, in 9.

De origine rerum naturalium, in 10.

De Anima, & potentijs ejusdem, in 11.

De potentijs animæ intellectivæ, in 12.

De principijs Philosophiæ Moralis.

GREGORIUS DE RIVES, Capucinus, Gallus, Patria Avenionensis, Provinciæ S. Ludovici alumnus, P. Dionysij de Rives, quem supra nominavi, Germanus Frater, Vir magnæ lectionis, in Humanis, & Ecclesiasticis Historijs eruditus, ac religiosarum virtutum forma decorus, scripsit, & posteris reliquit impressa.

Epitome omnium Canonum, Conciliorum, tam Generalium, quàm Provincialium in locos communes per Alphabetum digestam ab Apostolis usque ad hæc tempora. Tom. 1. in fol. Parisijs apud Dionysium Thierry anno 1662.

Historiam omnium Conciliorum, tam Ge-

neralium, quàm Provincialium; cum subscriptione præcipuorum Patrum, maxime Galliarum. Tom. 1. in fol. Ibidem apud eundem 1663.

Conciliabula tum Schismaticorum, tum A catholicorum, cum Controversia Historica, & declarationibus locorum difficultum in Historia Ecclesiastica. Tom. 1. in folio, ibidem apud eundem 1663. Hæc Genuensis. Opera autem hujus Authoris prodierunt volumine unico in fol. Lugduni sumptibus Benedicti Coral anno 1663. Vidi. Extant ergo:

Epitome Canonum Conciliorum omnium. Brevis Historia omnium Conciliorum.

Catalogus Summorum Pontificum, sub quibus celebrata sunt Concilia.

Catalogus Patrum præcipuorum, qui Concilijs interfuerunt.

Catalogus Episcoporum Gallorum, qui Concilijs interfuerunt.

GREGORIUS RUIZ, Hispanus, Pincianus, Regularis Observantiæ Provinciæ Conceptionis, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, & propositionum S. Officij Qualificator, emisit:

Controversias Theologicas in 4. lib. Sententiarum Scoti usque ad 50. distinctionem. Vallisoleti apud Joannem Godinez in fol. 1613. Vidi. Præmittit:

Vitam Subtilis Doctoris. Memoratur à Nicolao Antonio, & Uvadingo.

GREGORIUS SALINUS, Italus, Taurinensis, Provinciæ Genuensis Minorum Capuccinorum, Vir morum præstantia, & Evangelicis virtutibus ornatus, Concionator fervidus, & eloquens, animarum salutis studiosus, scripsit, & divulgavit Italicè, recensente Genuensi, pag. 145.

Vitam S. Ulderici Confessoris, cujus corpus requiescit Taurini in Ecclesia B. Mariæ de Consolatione. Impressa est in eadem Urbe, anno 1602. in 8. De eo meminit Rossottus in Syllabo Script. Pedemont.

GREGORIUS SALMANTICENSIS, Hispanus, ex Minoritis Capuccinis, Castellani Provinciæ filius, pluries Guardianus, & Theologus eruditus, elaboravit, ac imprimi curavit:

Compendium Questionum Selectarum super Regulam S. P. N. Francisci P. Leandri de Murcia. Compluti apud Mariam Fernandez tom. 1. in 8. 1666. Vidi.

Summam omnium operum P. Leandri de SS. Sacramento, Ordinis Discalceatorum, Sanctissimæ Trinitatis, Redempt. Capti-

eorum ordine alphabetico dispositam. Tom. in fol. Lugduni apud Laurentium Arnaud, & Petrum Borde, sumptibus Matthæi de Bastida anno 1672. Vidi.

Compendium Summæ P. Eligij Bassæ Capuccini. Ibidem anno 1674. & denuò Lugduni apud Philippum Borde, & Socios anno 1678. Vidi. De eo meminit Torrecilla vbi supra.

GREGORIUS SANCHEZ, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Castellæ alumnus, ac Sacræ Theologiæ Professor in Complutensi Coenobio S. Didaci, edidit post Bullam ultimo emanatam ab Alexandro VII. eruditum:

Tractatum de Statu Immaculatae Conceptionis Reginae Angelorum. Matriti 1662. in fol. Laudatur à Nicolao Antonio tom. 1. Scriptorum Hispaniæ, pag. 418.

GREGORIUS SCHERIUS, Lycien- sis Provinciæ Reformatæ S. Nicolai Lector generalis, stylo signavit:

Disputationes, & Quæstiones de Deo Trino, & Uno ad mentem Subtilis Doctoris. Lycij 1646. apud Petrum Michaellem in 4. Vidi.

GREGORIUS VALENTIANUS, Siculus, Patria à Marselia, Panormitanæ Provinciæ Minor. Capuccinorum alumnus, Sanctissimæ Inquisitionis in Regno Siciliae Theologus, & Qualificator, Vir propter compositam morum gravitatem, animi pietatem, ac non vulgarem in Divinis Litteris eruditionem in sua Provincia admodum commendatus, composuit, & edidit:

Hymnodiam SS. Patrum, quæ à S. Romana Ecclesia per annum decantari solet, Commentarijs vberimis explicatam. Tomus primus Venetijs typis Combi 1646. in fol.

Commentaria in Hymnodiam SS. Patrum, cum Mantissa Epistola B. Mariæ Virginis scripta ad Messanenses. Tomus secundus Messanæ apud Jacobum Matthæi 1649. in fol.

Practicam Moralem undecim casuum reservatorum, quatenus pertinentem ad Religiosos juxta Decretum Clementis VIII. Pont. Max. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1664. in 4. Insupèr opus posthumum Italicè prænotatum:

Auxilium agonizantium adjectis Tractatibus de quatuor Novissimis, ac de Confessione generali. Panormi typis Josephi Bisagni 1668. in 8. De eo pluribus Mongitore in sua Bibliotheca Sicula tom. 1. Dupinus, ac in Syllabo AA. præfixo tom.

inscripto: *Galateus Religiosus*, folio 495.

GREGORIUS ULYSSIPONENSIS, primitus Minorita, demùmque S. R. E. Cardinalis, edidit:

Constitutionem pro Conceptione B. Mariæ Virginis, laudatam à nostro Alva, col. 558. suæ Militiæ vniuersalis, ex Spondano ad annum 1494.

GUALTERUS BRINKLEUS, vel BRINKEL, Minorita, Anglus, dictus *Doctor Bonus*, Sacræ Theologiæ Doctor, & Professor Oxoniensis, scripsit subtilissimè:

Super Magistrum Sententiarum.

Distinctiones Scholasticas.

Determinationes.

Accuratos Commentarios in varia opera Aristotelis, & alia quædam. Floruit anno 1310. teste Angelo à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum, fol. 324. dicente: Ejus scripta satis indicant hominem fuisse acuti, & subtilis ingenij, & qui argutias scholasticas, tum in Philosophia, tum etiam in Theologia, penitior oculo inspexerit, imò penetraverit longè acutiùs, quam vulgus Doctorum. Extat hujusce mentio apud Uvadingum ex Uvillotum, hominem pariter appellante *Doctorem antiquum, ac Sophistam.*

GUALTERUS BRUGENSIS, Flander, è Provinciali Turoniæ creatus Episcopus Pictaviensis à Nicolao III. etiam si invitus, Vir fuit doctus, & sanctus, & in declamandis sermonibus ad populum excellentis industriæ. Jubente Alexandro IV. scripsit:

Commentarios in librum Sententiarum, lib. 4. M. S. Brugis, Ipris apud Minoritas, & alibi. Incipiunt: *Ego novissimus omnium evigilavi.*

Quodlibetorum Theologicorum lib. 1. cujus initium, apud Trithemium: *Queritur quomodo virtus.*

Tabulam Theologiæ, vt habetur in Catalogo Bibliothecarum M. SS. Patavinarum in publicum missa à Jacobo Philippo Thomasio, Utini anno 1639. in 4. Insupèr opus prænotatum:

Excerpta in Sanctis Patribus Augustino, Hieronymo, Ambrosio, Gregorio, Hilario, Isidoro, Origine, Casiodoro, & alijs. Asservari legi M. S. in Bibliotheca Regia Galliarum, Codice Latino 1106. Ejus prologus incipit: *Non parùm in Philosophiæ profectum puto, &c.*

Catalogum Præsulum Pictaviensium, qui habetur in antiquo Tabulario Episcopatus Pictaviensis, testibus Fratribus Samar-

marthanis, tom. 3. Gallia Christiana, pag. 895.

In Regulam Tertij Ordinis Franciscani, vti recenset Veronensis in Annalibus Tertij Ordinis Seraphici syllabo secundo.

Sermonum per annum, & de B. Virgine, lib. 2. jussu Alexandri IV. Bergomensis teste.

Rudimenta pro Concionatoribus. Vidi Salmanticae, sub hoc titulo tomum in 8. editum, sed absque principio, & fine, Item apud Uvadingum, & Bundenium, scripsit:

Tabulam originalium nominum super universam Scripturam. M. S. in Bodelvieni Monasterio, & in Bibliotheca Tolletana Minorum Observantium. Incipit: *Abe est significans*. In fine Codicis Tolletani ita habetur: *Explicit Tabula Fr. Gualterij super totam Scripturam*. Vidi.

Tractatus de Poenitentia. Ex laudat.

Questiones disputatas. Extabant Ipris, apud Tertiarios. Claruit juxta Uvite de Scriptoribus illustribus Minoritis anno 1250. Uvadingus verò asserit in Coelum migrasse, anno 1307. die 22. Januarij. Interdum citatur in Summa Angelica. Consule Meyerum lib. 11. Annalium, & Uvadingum in Annalibus ad annum 1279. num. 13. Ejus vitam, vna cum relatione Authorum ejus scripta recensentium habes apud Bolandum tom. 1. die 22. Januarij. Consule Arturum in Martyrolog. Francisc. ad diem 22. Januarij.

GUALTERUS BURLÆUS, (ab Uvadingo illaudatus) gente Anglus, professione Minorita, Doctor planus, & perspicuus dictus, Collegij Mertonensis in Academia Oxoniensi alumnus, postea Lutetiam profectus, Magisterij dignitatem non sine summæ doctrinæ laude consecutus est. Joannem Duns Scotum, & Oxonij, & Parisijs docentem audivit: ejus tamen doctrinam Oxonium redux acerrimè impugnavit. Factus Zenoristarum Princeps ob insignem doctrinæ famam invidiosissimo Principi Eduardo III. Præceptor datus, claruit, seu vt alij malunt, obiit anno 1337. Extant sui ingenij monumenta:

Commentaria in Sententias, & Philosophica innumera, ex quibus aliquot lucem viderunt, videlicet:

Expositio in libros Ethicorum Aristotelis cum recognitione Fratris Ambrosij Patavini, seu de Padua ex Ordine Divi Augustini, qui Eremitæ appellantur. Vene-

tijs apud hæredes nobilis Viri, quondam Domini Octaviani Scoti civis, ac Patritij Modoctiensis, & sociorum 1521. in fol. Vidi.

In Isagogem Porphyrij, Gilbertum Porretanum, & artem veterem. Venetijs 1497. & 1509. & M. S. in 8. in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ. Incipit: *Quoniam de distinctis*. Vidi.

De intentione, & remissione formarum. Venetijs 1519.

Commentaria in libros Posteriorum Aristotelis. Oxonij 1517. in 4. Venetijs 1559. 1504. 1537.

Tractatus de Materia, & Forma, & Relativis. Oxonij 1500. in 4.

De Vitis Philosophorum. 1472.

Super octo libros Physicorum. Venetijs per Simonem de Luere 1501. in fol. Vidi, & M. S. scriptum anno 1382. Extat in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ.

De potentijs anime. Habetur ibidem M. S. in 4. Incipit: *Intendit Philosophus*.

Summa totius Logice. Venetijs per Lazarum Soardis 1508. in 4. Vidi. Insupèr ex Pitseo apud Fr. Bonaventuram Baroz tom. 1. opusculorum, parte 13. §. vnic.

De fluxu, & refluxu Maris Anglicani.

De tribus agentibus, bis.

De Ideis. Demumque in solum Aristotelem centum triginta libros. Lege Fr. Angelum à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum, & Hieronymum Lortie, supputatione 3. suæ Arithmeticae Seraphicae.

GUALTERUS CATTONUS, sive GOTHONUS, Anglus, Coenobij Norwicensis, ob multiplicem rerum scientiam, & eximias virtutes, magnum sibi nomen acquisivit. Erat enim, teste Lelando, in omni tum humana, tum etiam Divina Philosophia versatissimus, Mathematicarum scientiarum non ignarus, in quibus abusus quosdam acerrimè reprehendit, & Astrologiam Judiciariam, tanquam Deo odibilem, & inventum planè diabolicum damnavit. Porro successu temporis in tantum crevit fama virtutis, & eruditionis, vt Avenionem vocatum Summi Pontificis Joannis XXII. Poenitentiarius fuerit constitutus. Stylo signavit:

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Resolutiones Questionum, lib. 1.

De Paupertate Evangelica, lib. 1.

Contra Astrologos Judiciarios, lib. 1. Obijt Avenione anno 1343. Hæc Uvadingus

gus; & Fr. Angelus à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum.

GUALTERUS CETON, Minorita, Anglus, Sacrae Theologiae Doctor, & secundum alios Patriarcha Antiochenus, edidit:

Commentarios super Magistrum Sententiarum. Putat Uvadingus eundem esse cum Gualtero Cattono, distinctum verò esse recenset Pitseus, Uvillotus, & Fr. Angelus à S. Francisco in suo Catalogo. Et sanè Gualterus Cattonus, vti Uvadingus ait in Syllabo, obiit anno 1343. Gualterus Ceton vixit circa annum 1236. prout ipsemet Uvadingus ad illum annum refert. Undè Haroldus hic num. 4. inquit: *Alij erant Fr. Gulielmus Almocyb, Fr. Gualterus Ceton, Anglicus, Fr. Robertus Copbat, Fr. Adam Parisiensis, quorum tres ultimi in quatuor libros Sentent. scripserunt, &c.*

GUALTERUS UVIBURNUS, Anglus, quem Lelandus plusquam vulgaritèr laudat à librorum, quos scripsit, elegantia; erat enim, sive carmina respicias, sive orationem solutam, disertus, & facundus, pius etiam in Deum, & Sanctos: edidit tum heroico carmine, tum versiculis Rhythmicis:

De Virgine Maria carmine Hexametro, lib. 1.

De eadem, & ejus Filio, lib. 1. Mariae quondam carmina Hexametra.

Encomium Christiparae, lib. 1.

Proprietates Terrae Sanctae, lib. 1. Pulchritudinis Fratrum.

Carminum diversi generis, lib. 1. Clauit post ann. 1367. Uvadingus, Pitseus, ac Fr. Angelus à Sancto Francisco nuper citatus.

GUANDULPHUS DE URBINO, Minorita, Italus, volumen publicavit cultoribus Deiparae gratum:

De Nobilitate Virginis Mariae, vti ex Antonio Daza recenset Fr. Petrus de Alva, col. 558. suae Militiae.

GUIDO BATHOLUCIUS DE ASSISIO, Minorum Conventualium alumnus, Sacrae Theologiae Magister, recensente Fr. Vincentio Coronelli ex Bibliothecis Umbriae, & Minorum Conventualium in publicum missit:

Commentaria inscriptum Mauritiij de distinctionibus.

Expositionem Scotelli, seu Petri de Aquila.

De Vita, & laudibus B. Mariae Virginis, opus Fr. Bartholomaei de Pisis Minorita

tae nunquam editum, &c. Prodiit Venetijs per Petrum Bussinellum, anno 1596. in 4. Floruit Author anno 1610.

GUIDO BONATUS, Florentinus, ac ob domicilium Forolivij Forolivienfis, diu operam dedit Astrologicis studiis, donec Franciscanum amplexus est institutum in Bononiensi Provincia. Scripsit integrum librum de rebus Astrologicis, vti apud Uvadingum testatur Landinus, & meritò; dedit enim in lucem volumen magnum in fol. praenotatum:

Tractatus decem Astronomiae. Venetijs, anno 1506. apud tomum 1. Bibliothecae Barberinae, pag. 168. Pariter:

De Judicijs Astrorum. Venetijs, & Augusta 1491. Item, vti Auctor est Andreas Tiraquellus, scripsit:

Tractatum de projectione partium. De illo ita cecinit Hugolinus Verinus in opere metrico de illustratione Urbis Florentiae:

Clarus, & Astronomus Galdo de stirpe Bonatti,

Jam dudum veteres deleuit fama Bonattos.

Unius Astronomi tantum monumenta supersunt.

Malè verò Pocciantius versiculum Dantis cantu vigesimo de Inferno citat; non enim dicit Etruscus Poeta se vidisse Guidonem ardentem, sed vidisse Asdentem Parmensem sutorem veteramentarium, qui nulla praeditus litteratura voluit Astrologum agere Judicarium. Vide Uvadingum hic, & in Annal. ad annum 1296. num. 8. Obijt circa annum 1300. De eo Fr. Antonius Terrinca, parte 3. Theatri Tusciae, titulo 1. pag. 202.

GUIDO FINARIENSIS, Capuccinus, ex Municipio Regis Catholici, quod est in Littore maris Ligustici, oriundus, Provinciae Genuensis alumnus, ac Sacerdos devotissimus, qui vitam cum maxima perfectione, & sanctioris vitae exemplis ad extremum usque perduxit, Beatissimae Virginis Mariae fuit cultor eximius, & in ejus honorem composuit:

Compendium multarum devotionum, & orationum, ac morti jam proximus, anno salutis 1589. genuflexus recitata hac oratione: *Ave Filia Dei Patris, &c.* obiit. Extat hujusce honorifica mentio apud Boverium, ac P. Courser apud Bibliothecam Ligusticam, fol. 231. & Genuensem, pag. 146.

GUIDO FULGINAS, Minorita, Sa-

Sacrae Theologiae Lector, reliquit Uvadingo teste in Syllabo, pag. 150. post Tognianum:

Sermones anniversarios festorum de Sanctis. Initium: *Hoc opus est.* Clauit circa annum 1300.

GUIDO DE MARCHIA, Minorita, magis pius quam doctus; doctus tamen, quem alij Picenum, alij verò Anglum faciunt, contra obiectatores Ordinis Minorum Rythmice scripsit:

Querellam mundi contra Religionem ad Christi Vicarium. Incipit: *O Christi Vicarie.* Præfixum habes operibus S. Bernardini, & propterea eidem Sancto à quibusdam adscribitur. Alia scripsisse recensent Pitseus, & Fr. Angelus à Sancto Francisco.

GUILIELMUS ALMOJE, seu **ALMOINUS**, Minorita, recensentibus Togniano, & Uvadingo, edidit:

Quæstiones viginti octo rerum variarum, quarum initium est: *Utrum gaudium accidentale.*

In Apocalypsim Commentarios. Incipit: *Spiritu magno vidit.* Hæc Uvadingus ex Pitseo quibus adhæret Fr. Angelus à S. Francisco, fol. 326.

GUILIELMUS AUGERUS, Anglus, in Oxoniensi Academia multo tempore bonis litteris vtilem operam navavit, & multum in studijs, plus in pietate profecit. Decreto suorum indè vocatus est in Comitatum Somersetensem, & apud Pontem Gualteri, vulgò Anglico *Bridgevalter*, Guardianus Conventui præficitur. Quam quietem nactus, coepit iteratò illa tranquille ruminare, quæ jam sæpè legerat, aut in scholis disputaverat. Scripsitque teste Lelando:

Commentarium in Evangelium S. Lucae. Mortuus, & sepultus est in prædicto suo Monasterio, anno 1404. ex Pitseo, Uvadingo, Angelo à S. Francisco, & Jacobo Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, fol. 610.

GUILIELMUS ANTONIUS BRAUCTECK, Lector Jubilatus, Diffinitor, & Pater Reformatæ Provinciæ S. Uvencislai in Bohemia, anno 1684. edidit:

Philosophiam compendiatam, vnà cum V. P. Ernesto Schaff, ejusdem Provinciæ alumno. Ex Relatione hujus Prov. apud Archivium Ordinis Matritense. Laudatur à Fr. Bernardino Sannig, tom. 1. Scholæ Philosophicæ in Syllabo Scriptorum ex Ordine Minorum.

GUILIELMUS DE AQUITANIA, ejusdem Provinciæ alumnus, scripsit, non autem edidit, volumen prænotatum:

De casibus, qui in confessionibus contingunt. Extat Toleti in Bibliotheca S. Joannis Regum sub FF. num. 11. vnà cum *Compendio Scripturali* Fr. Petri Aureoli. Vidi.

GULIELMUS BERNARDI, Minorita, Belga, singulari pietate, ac inculpatissimis moribus, in antiquitatibus Ecclesiasticis egregiè versatus, scripsit:

De Sacrarum Litterarum communicatione, & sensu. Parisijs 1544.

De Ritibus Catholicae Ecclesiæ.

De Sepulturis. Parisijs anno 1547. in 8. apud Vivantium Gauthierst. Vidi. De eo Uvadingus, ac Dupinus.

GULIELMUS BORRITON, Minorita, distinctus est à Gulielmo Vorillon (de quo inferius) teste Patre Quirino de Salazar, sæculo 15. ita scribente: *Alius etiam Minorita doctus Borriton floruit hoc tempore, cujus de Pura Conceptione extat nobile monumentum in 3. dist. 5.*

GULIELMUS BRITO, Anglus, præter opera superius laudata, verbo *Brito*, (est enim idem Author) scripsit Uvadingo teste, à quo fuisse laudatur ex Possevino:

Bibliotheca Sanctorum Patrum, lib. 12. M. S. Oxonij in Collegio Balliolensi.

Idem opus abbreviatum, M. S. Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti.

In divisiones Boetij, lib. 1.

In dicta quadam, & alia opera Alexandri Neccam, lib. 1.

Grammaticalium, lib. 1.

In Isagogen Porphyrij, lib. 1.

In Prædicamenta Aristotelis, lib. 3.

In libros Peribhermenias, lib. 2.

In Elenchos Aristotelis, lib. 2. Incipit: *De Sophisticis autem Elenchis.*

Quæstiones Elenchorum, lib. 2.

In sex principia, lib. 1. Obijt apud Grimmesby, anno 1356.

GULIELMUS BUTLERUS, Anglus, Sacrae Theologiae Doctor, & Professor Oxoniensis, Vir doctrina, & pietate celebris, prudentia, judicio, auctoritate ita apud omnes pollens, vt à præstantissimis quibusque Viris, vbi se offeret occasio, plurimum his nominibus laudetur. Illum varijs encomijs afficit Lelandus. Facta, & scripta illius approbat Alexander Papa V. quem insuper præcipuum Universitatis suæ florem reputaverunt olim Oxonienses, & sui Consodales idoneum

neum cui regimen committeretur Provincia Anglicana. Ejus tempore translata fuerunt Sacra Biblia in linguam Anglicam, & promiscue in manus rusticorum, artificum, muliercularum venerunt, ita ut jam quicumque legere potuerit, intelligere se putaret. Hinc magnus Divinorum Mysteriorum contempus, hinc infiniti exorti errores, stultissimæ interpretationes, abusus intolerabiles, scandala gravissima. Tot, tantisque malis, ut tempestive remedium adhiberetur, adscitis in partem laboris alijs doctis Viris, strenue laboravit Butlerus; factumque est publicum edictum, ut omnia illa Biblia Anglicè translata comburerentur, ne imperita multitudo inde per se hauriret animarum suarum venenum, unde Pastorum suorum ductum secuta, haurire posset salutem. Combustis igitur illis libris, rationem facti Gulielmus in scriptis reddidit, emisitque in lucem eruditum opus cui titulum præfixit:

Contra translationem Anglicam, lib. 1. Incipit: *Utrum Sacre Scripturæ Canon*, &c. M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi Codice 143. teste Jacobo Le-Long, pag. 742. suæ Bibliothecæ Sacræ.

Super Magistrum Sententiarum libros quatuor memoratos à Lippenio, tom. 2. Bibliothecæ Regalis Philosophicæ, pag. 1392.

De Indulgentijs Pontificijs, lib. 1. Incipit: Articulos pro finali cessatione.

Questionum variarum, lib. 1. & ejusmodi alia non pauca. Rheundigæ tandem inter suos mortuus, & sepultus est circa annum 1410. Ex Uvadingo, Angelo à S. Francisco, & Pitseo.

GULIELMUS DE CASALI, Italus, ex Genuensi Provincia, Sacræ Theologiæ Magister, & in Romana Curia Procurator Generalis, Vir pius, facundus, doctus, ac totius Ordinis Generalis Minister, qui multa statuit circa Divinum Officium, nonnulla circa studiorum profectum, ac summam concordiam, & synceram charitatem cum Patribus Prædicatoribus, & Inquisitores, juxta facultatem sibi à Eugenio IV. Pont. Max. (cui dilectus erat) pluribus in locis instituit, pro Vicariæ Bosnæ reformatione, scripsit:

Epistolam ad S. Jacobum de Marchia, quam habes tom. 1. Orbis Seraphici, lib. 3. pag. 180. Intuper:

Super Regulam S. Clare Constitutiones, & Declarationes. Extat M. S. in 8. una cum Testamento S. Clare in Complutensi Bibliotheca Majoris Collegij. Vidi. Obijt Tom. 11.

Florentiæ die 2. Februarij, anno 1442. Consule Uvadingum in Annalibus.

GULIELMUS CATTONUS, Anglus, uti suspicatur Pitseus, Sacræ Theologiæ Doctor, & Professor, Vir in Theologicis illis disceptationibus, quas Scholasticas vocant, exercitissimus, unde & pereruditè scripsit:

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

Questionum Theologicarum, lib. 1. Vixit anno 1530. Eum commendat laudatus Fr. Angelus à S. Francisco ibidem.

GULIELMUS DE CANTUARIA, Italus, de Cremona, Professor in Universitate Ticinensi; promotus ad Episcopatum Placentinum, deinde translatus ad Pagiensem, edidit:

Commentaria in 4. libros Sententiarum Servata M. SS. apud Fr. Paulum Faernum, pervenisse ad Fratrem Aurelium Novarium Cremonensem, habent monumenta M. SS. Provinciæ Mediolanensis, apud Uvadingum. Obijt Cremonæ, apud Minores, sepultus circa annum 1404.

GULIELMUS CHAUBBES, Minorita, ille, ut credo, quem Possevinus vocat Chabbes, scripsit:

Introductionem ad Logicam.

Declarationem in librum primum Sententiarum Scoti. Ex Uvadingo. Item:

In secundum Sententiarum ad mentem ejusdem Doctoris, teste Fr. Bonaventura Baro, tom. 1. Opuscul. part. 14. in Appendice, §. 11. litt. G.

GULIELMUS DE CONCHIS (sive potius de COMBIS) de quo ita scribit Possevinus. (*Hunc fuisse Franciscani Ordinis, magis conjicio, quam scio, triginta tres libros super opere sex dierum composuit*, qui & Patrum nostrorum memoria excusus est. Tomum autem quo decimus nonus liber, usque ad trigessimum tertium continetur, legi tantum, quoniam alij tomi ad me non pervenerant. Et quidem volumen hoc à Coenobio S. Francisci, quod est in Opido Pera è Regione Byzantij, delatum, missum est ad me ab Illustrissimo Aquilejæ Patriarcha Francisco Barbaro, mutilum in fine, ut quis fuerit illius typographus, sciri non potuerit. At ipsum opus, è Theologis, atque Philosophis conflatum vberem supellectilem habet, dignam, quæ legatur. Nam, & post creaturarum, quæ in mundo sunt, hominibusque tractationem, tertius decimus tandem liber agit de locis homini habi-

tabilibus, deque temporibus sex ætatum mundi, usque ad Anti-Christum, & de *Innovatione mundi*) Laudatur à Fr. Bernardino Sannig in Synopsi, litt. G.

GULIELMUS CREMONA, Minorita, Italus, scripsit.

De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ, recensente ex Episcopo Arcenensi, nostro Alva in sua Militia Universalis, col. 569.

GULIELMUS EDON, Minorita, stylo signavit:

Compendium Theologicæ veritatis: distinctum ab illo, quod inter opera S. Bonaventuræ circumfertur:

Adaptationem thematum predicabilium per totum annum ad materias Compendij Theologicæ veritatis. Extat M. S. in Bibliotheca Columnensi, quæ olim fuit Cardinalis Syrleti. Hæc Uvadingus. Crederem hunc esse illum Gulielmum Etonum Anglum, Virum pium, ac bonarum artium studijs mirè deditum, de quo Lelandus apud Pitseum: *Nec mihi dubium est, quin in tam eminente doctrinæ gradu constitutus, aliquid ad posteritatis fructum, & utilitatem scriptum reliqueris, quamvis quid illud fuerit, hætenus non invenio.*

GULIELMUS ESBRAN, Gallus, strictioris Observantiæ Recollectorum, Provinciæ S. Dionysij alumnus, concinnavit:

Carmen Sapientum in laudem S. Ludovici Regis. Incipit: *Gallia Reges pietate culti*. Extat apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 25. Augusti. *Alia varia carmina* scripsisse narrat Uvadingus in Syllabo.

GULIELMUS DE FALGARIO, Toletanus, Provinciæ Aquitanie Minister, per obitum Bonægratiæ Ministri Generalis, electus Vicarius Generalis, deinde Lector Sacri Palatii, & demum Episcopus Vivariensis, S. Ludovico Episcopo Tolosati per quam familiaris:

Commentarios S. Bonaventuræ in quatuor libros Sententiarum ad epitomen reducit.

Contra opera Petri Joannis Olivi scripsit diffusè. Ex Uvadingo hic, & tom. 2. *Annalium*. Scripsisse:

De Immaculata Conceptione Virginis, narrat noster Alva, col. 569. suæ Militiæ.

GULIELMUS FARINERIUS, Gallus, Provinciæ Aquitanie, Vir doctus, Tolosæ lauream Doctoratus accepit anno 1344. & per promotionem Fortanerii Valselli ad Cardinalatum, factus est totius Ordinis Minister Generalis, anno 1348. deinde ab Innocentio VI. anno 1356. creatus Cardinalis Presbyter tit. SS. Petri, & Marcellini, Legatusque in Hispaniam, pacificavit Reges Castellæ, & Aragoniæ. Scripsit:

Commentaria in varios libros prophanos, & sacros.
Sermones varios.
Libellum de mutuatitia negotiatione, rogatu Ægidij Cardinalis Albornorij, ex quo facile possit intelligi, quot ex nundinarum pretijs nummi in singula centena permutationis nomine exigi, & quando possit. Eum commendant Tosignianus, Uvadingus, Castaneus de Scriptoribus Cardinalibus, ac Fr. Petrus Antonius de Venetia in suo opere Italico prænotato *Giardino Seraphico*, tom. 2. fol. 408. canens:

Ordine qui nostro Princeps cui murice fulsit

Pileus: hunc magnum nosce Farinerium.

Obijt anno 1361. 8. Kal. Septembris, sepultus in Templo Minorum Avenionensi.

GULIELMUS FOLVILLUS, Anglus, Lincolnensis, Sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigensis, quem Virum religiosæ vitæ, & multiplicis eruditionis titulis non incelebrem, indicant Lelandus, & Uvillotus. Ægrè tulerunt ijs temporibus Academici Cantabrigienses, quod Fratres, præsertim Minores, in Ordinem suum passim admitterent adolescentes, imò ferè pueros, feceruntque statutum, ne quis ab ijs reciperetur ante annum ætatis decimum octavum, quod decretum contra eorum privilegia factum ferre noluerunt religiosi Ordines, & Forlivius nomine suæ Religionis contra dictum statutum scripsit:

Pro pueris induendis, lib. 1. Incipit: *Hæc est sententia Fratrum Minorum*. Obijt, & sepultus est apud suos Stanfordiæ anno 1384. Uvadingus, & Fr. Angelus à S. Francisco cum Pitseo.

GULIELMUS FORLEO, Britanus, Theologus Parisiensis Conv. quem in Divinis Litteris eruditissimum, & in Humanis egregiè doctum vocat Trithemius, Parisijs insignitè emicuit: discipulum habuit Stephanum Bruliferum, styloque signavit:

Decisiones Regulares, præsertim circa

Ultam, & Regulam Minorum. Parisijs apud Joannem Parvum, anno 1471.

Opuscula doctissima in Sacram Scripturam.

Commentarios in quartum librum Sententiarum.

Quaestiones varias, & alia plura. Claruit sub Paulo II. & Sixto IV. De eo Uvadingus in Syllabo, & in Annalibus ad ann. Christianum 1470. num. 11. Confule Fr. Petrum de Alva, col. 569. suae Militiae, verbo *Gulielmus Forlugen*.

GULIELMUS DE FULGAR, Minorita (forte indistinctus ab immediato Gulielmo Forleo) scripsit, non autem edidit:

Conciones varias. Extant M. S. in 4. Tornaci in Monasterio S. Martini. Earum breve fragmentum exscripsit laudatus Alva in sua Militia, col. 569.

GULIELMUS FULGINAS, UMBER, qui ex Minorita factus est S. R. E. Cardinalis, fidem si facias Arturo in Martyrologio Franciscano ad diem 14. Julij, §. 8. epitomavit:

Opera S. Bonaventurae, vti ex Volaterrano narrat etiam Uvadingus.

GULIELMUS GAINES BURGUS, Anglus, Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, & inter suos Minoritas Professor 25. Vir pietate, prudentia, omni que melioris doctrinae genere instructus quibus nominibus apud Magnates, & Principes bene cognitus, & magis extitit dilectus. Hunc Eduardus I. Angliae Rex cum Hugone Manchestrino in legatione misit ad Philippum Francorum Regem, de componendis in Aquitania rebus, vbi strenue se gessit, & negotium sibi commissum pro votis confecit. Romae etiam Sacri Palatii Praelector fuit. Propter perspicuitatem in legendo, & explicando, subtilitatem in disputando, & distinguendo, elegantiam, & fervorem in concionando, magnum apud omnes nomen habuit. Tandem anno 1310. a Bonifacio VIII. ad Episcopatum Uvigormiensem evectus est. Scripsit:

Sermonum, lib. 1.

Quaestionum subtilium, lib. 1.

Disceptationum, lib. 1. & ejusmodi alia non pauca. De tempore quo floruit, extant haec carmina:

*Milleno vigit post partum Virginis anno,
Si ter centenos adjicis, atque decem.*

Ex Pitseo, Lelando, Uvadingo,
Tom. II.

GULIELMUS GAUDA, seu GAUDAMUS (Uvadingo à GOUDA) Batavus, Regularis Observantiae alumnus, Theologus insignis, ac Vir magnè virtutis, emisit:

Expositionem Mysteriorum Missae. Asservatur M. S. in Bibliotheca Canonico-rum Regularium Tungrensium, teste Antonio Sanderò, part. 2. Bibliothecae Belgicae. Prodiit Deventriae 1491. & 1504. in 4. Dilingae, & Antuerpiae apud Matthaeum Goesium 1564. in fol. Laudat Albertus de Scriptoribus, saec. 16. cap. 36. ac Dupin, saec. 15.

Dialogum inter Clericum, & Laicum super dignitate Regia. Daventriae 1497. in 4. Hæc apud librum prænotatum: *Incunabula typographiae.*

GULIELMUS GOISS, doctus Minorita, publici juris fecit opus inscriptum:

Sententiae Philosophicae, ac genuinae Scoti. Augusta Vindelicorum, & Dilingae 1700. in 4. Vidi.

GULIELMUS GORRIS (immerito) Senensibus adscriptus à Fr. Antonio Terzina, part. 3. Theatri Tusciae, pag. 203.) Hispanus in Villa Sariñena Oscanus Diocesis natus, Provinciae Aragonensis filius, eximius Artium, & Sacrae Theologiae Professor, ad pauperum utilitatem prælo dedit opus prænotatum:

Scotus pauperum, in quo Doctorum, & Scoti opiniones in 4. libris Sententiarum contentae, dilucidantur. Tolosae anno 1400. & 1486. ad Alphonsum de Aragon, Archiepiscop. Caesaraugustanum in 8. magno. Incipit Epistola nuncupatoria: *Quamquam componendi codices.* Initium operis: *Circa primam quaestionem Prologi.* Vidi Zamorae in Bibliotheca Hieronyminiana, Caesaraugustae in Bibliotheca PP. S. Augustini, & in Extremadura in Bibliotheca Llerenensis Conventus S. Sebastiani sub G. nom. 131.

GULIELMUS HERBESTUS, seu DE HERBERD, Anglus, illustri Brittonum familia in Vallia natus, post imbibitas bonas artes, & Religionis amorem, Observantiae Regulae S. Francisci se obtrinxit apud Minoritas Herefordienses. Unde missus ad Academiam Oxoniensem studiorum causa, tantum ibi tum in Sacra, tum in prophana Philosophia profecit, vti in publicis disputationibus, & Sacris Concionibus mirè floruerit, & successu temporis Supremam Doctoratus Theologici

lauream fuerit consecutus; necnon apud suos ibidem Sacrae Theologiae Praeceptor 43. extiterit. Scripsit:

Commentarios in Deuteronomium.

In Apocalypsim S. Joannis.

Et Quodlibeta Scholastica. Obijt Herefordiae circa annum 1335. Eum commendant Pitseus, Lelandus, Uvadingus, Angelus à S. Francisco, & Author Historiae Universitatis Oxoniensis, lib. 1. fol. 57.

GULIELMUS HERINCX, Belga, in Provincia inferioris Germaniae Lector Jubilatus, & Academiae Lovaniensis, demumque Antistes Iprensis, publici juris fecit:

Summam Theologicam, Scholasticam, & Moralem. Antuerpiae apud Petrum Belle- rum 1660. volumin. 4. in fol. Vidi, In primo tomo agit

De Deo Uno, & Trino.

De Operibus Creationis.

In secundo:

De Beatitudine.

De Actibus humanis, & peccatis.

De Legibus, Privilegijs, ac Censuris.

De Gratia, & merito.

In tertio.

De Virtutibus in communem.

De Virtutibus Theologicis.

De Virtutibus Cardinalibus.

De Religione.

In quarto:

De Incarnatione, & Mysterijs Vita Christi Domini.

De Sacramentis in genere.

De Sacramentis in specie. Publicavit in super:

Centiloquium Theologicum publicè habitum Vallisoleti anno 1661. & ibidem editum in 4. Lege Fr. Petrum de Alva, colum. 571. & 572. suae Militiae. Alia plura sui studij specimina reliquit, teste Fr. Carolo de Coudhenove, pag. 14. suae *Chronologicae Compilationis Provinciae Recollectorum inferioris Germaniae*, M. S. Matriti in Archivio Generali Ordinis. Ad Authorem sequentia Fr. Laurentius Haas Prov. Flandriae Concionator;

CULIELMUS HERINCX

ANAGRAMMA.

Hic mel, lux, vix Regni

Non hedera sertum praestantia vina requirunt:

Nec commendari postulat ille liber.

Si tamen illius virtutes, candide Lector,

Protinus in prima discere fronte cupis?

Transpositis signis Authoris consule nomen:

Nominis eximias indicat omen operis

Invenies: Regni vis hic hominisque, Dei-que:

Illi mel vita, luxque salutis inest.

GULIELMUS HOLMUS, Anglus, Minorita, à virtutis, pietatis, & bonarum litterarum studijs multum, nec immerito commendatus, postquam publica sua studia consumasset, ad suum Conventum reversus, intra privatos parietes rei Medicae dedit operam, ut non solum agris hominum animabus, sed etiam infirmis corporibus mederi salubriter posset. Neque certe sine bonis fundamentis processit, neque infelicitè ei res successit. Artis Medicae peritiam hausit, ex naturali rerum cognitione, quam in Philosophia strenuè didicerat. Sed quod rei caput est, uti ex effectibus colligere licet, acceperat à Deo donum curationis. Erat igitur in omni hac praxi mirè felix, morbos, qui videbantur alijs incurabiles, curavit saepissime, nullius, vel vilissimi hominis refugit tenuitatem, divites, & pauperes, Summos, & infimos, quæ erat ejus charitas, indifferentè admisit, pari sollicitudine, pro cujusque infirmitate, quemque tractavit, & omnes quos potuit, gratis curavit. His nominibus erat non solum populo, sed etiam proceribus, ipsisque Regni primis Principibus mirè gratus, & acceptus. Scripsit:

De Simplicibus medicamentis, lib. 1. M. S. Cantabrigiae in Collegio S. Petri, teste Uvadingo. De hoc opere apud tom. 1. Bibliothecae Anglicanae, fol. 142. Eum commendat post Pitseum Fr. Angelus à S. Francisco in suo Catalogo, & Paschalis Gallus in sua Bibliotheca Medica, fol. 119.

GULIELMUS HUET, vel HUETUS, Mi-

Minorita ; quem Pitseus opinatur Anglum fuisse , & Doctorem Theologum vocat Uvillotus ; scripsit opus inscriptum :

Serpens antiquus de septem peccatis mortalibus, lib. 1. De eo prorsus nihil aliud hactenus reperi. Floruit ann. 1419. teste Fr. Angelo à S. Francisco , in de Scriptori- bus Anglis. Laudatur à Rodulpho , & Uvadingo.

GULIELMUS LAMARENSIS, seu de la MARA , Minorita , Anglus , Sacrae Theologiae Doctor , & Professor Oxoniensis , Vir ingenio , & eruditione celebris , & vitae sanctimonia conspicuus , diligens D. Bonaventurae sectator , in multis opinionibus S. Thomae de Aquino ad- versabatur. Nomen suum his scriptis posteritati commendavit ; scripsit enim :

Correctionem operis Fr. Thomae. Asser- vatur M. S. in Veneta Bibliotheca S. Antonij Patavini , teste Thomasio in Cata- logo Codicum M. S. laudatae Bibliothecae in 4. membr. sub hac inscriptione : *Summa Fr. Guilielmi de Mara , Ordinis FF. Minorum contra D. Thomam*. Hoc in li- bro circa annum 1290. (citatur enim à nostro Astensi in proemio suae Summae scriptae anno 1317.) exarato , refellit pri- mo quadraginta novem articulos *ex prima parte*. Secundò duodecim *ex prima secun- da*. Tertio , sexdecim , *ex secunda secun- da*. Cum autem ei respondisset Fr. Joannes Grapuel, Gallus , qui vulgò Parisien- sis dicitur ; aliud opus contra hanc res- ponsionem suscepit , quod sanè asserva- tur M. S. in fol. membr. in memorata S. Antonij Bibliotheca , sub hoc titulo : *Cor- rectorium Guilielmi de Mara , Ordinis FF. Minorum , secundum dicta D. Thomae de Aquino contra Correcorium Fr. Joannis de Crapuel , Ordinis FF. Praedicatorum*. Post hæc scripsit Ægidius Romanus opus præ- notatum : *Defensorium D. Thomae* , im- pressum Coloniae , anno 1624. Noster in- super Lamarensis prælo dedit :

Sylvarum libros quatuor volumine vni- co in 4. apud Catalogum Codicum An- gliae , & Hiberniae , tom. 2. pag. 383. anti- quis caracteribus , sed anno , & loco edi- tionis non expressis.

Paraphrasim Musæi. Francofurti 1627. in 4. Gulielmo de Mara hoc opus dona- tur tom. 2. Biblioth. Barberinae , pag. 21. Demum scripsit , non autem edidit , testi- bus Tritemio , Uvilloto , aliisque Nomen- clatoribus :

Super Magistrum Sentent. lib. 4.
Tom. II.

Lecturas Scholasticas , lib. 1.

Defensorium D. Bonaventurae, lib. vnum.

Additiones in eundem , lib. vnum.

De Arte Musicali , lib. vnum.

Quodlibeta Sophistica, lib. vnum. & alia nonnulla. Lege Angelum à S. Francisco de Scriptori- bus Anglis. Vixit circa annum salutis 1300.

GULIELMUS DE LANICIA , Mi- norita , vt suspicor , opus scripsit præno- tatum :

Dieta salutis, repositum M. S. in Biblio- theca Canonorum Regularium Tun- grensium ditionis Leodiensis , teste San- dero , tom. 2. suae Bibliothecae Belgicae impressae Insulis , anno 1644. in 4.

GULIELMUS LEMSTERUS , Mi- norita , Anglus , Patria Herefordensis , Sa- crae Theologiae Doctor Oxoniensis , Vir in omni , tum prophana , tum Sacra Phi- losophia insigniter eruditus , multa in vtro- que genere scripsisse perhibetur , quae olim Oxoniensibus , & Londinensibus fue- runt admodum familiaria , quorum tan- dem postea , vel ipsi tituli plerique inter- cederunt , nam concinnasse dicitur.

Collationes in Magistrum Sententiarum lib. 4.

Questiones Theologicas ; libr. vnum , & alia plura his similia. Ex Pitseo in Appen- dice , Uvadingo , & Fr. Angelo à S. Fran- cisco nuper laudato.

GULIELMUS LETARDUS , Na- tione Gallus , Regular. Observantiae Pro- vinciae Aquitaniae alumnus , edidit , Uva- dingo teste :

Formularium Confessionis super decem praecepta Decalogi , hactenus mihi igno- tum.

GULIELMUS LISEJUS , vel LIS- SOVIUS , aut DE LISSO cognomina- tus , Doctor Eximius , omnem ferè æta- tem , vt Author est Uvillotus , in oracu- lis Prophetarum perscrutandis , & illus- trandis consumpsit. Nec aliud eum scrip- sisse invenisse testatur Uvadingus , nisi in Prophetas. Erat in suis scriptis multum eruditus , at parum elegans , & qui ner- vos rerum , neglecto fuce verborum stre- nuè sectabatur. Edidit Postillas plures.

In Jeremiam , libr. 1. Direxit opus eorum.

In ejus Threnos , lib. 1. Quis dabit ca- piti meo.

In Baruch , lib. 1. Post lamentationem , & fletum.

In Oseam , lib. 1. Ossa duodecim Pro- phetarum.

In Joelem, libr. vnum. S. Joel apud Hebræos.

In Amos, libr. vnum. Amos Propheta ille est.

In Abdiam, lib. 1. Jacob Patriarcha Sanctus.

In Jonam, lib. 1. Sanctum Jonam.

In Micheam, lib. 1. Temporibus Joachim.

In Nahum, lib. 1. Nahum Propheta ante.

In Abachuc, libr. vnum. Quatuor Prophetæ.

In Sophoniam, libr. vnum. Tradunt Hebræi.

In Aggaum, libr. vnum. Jeremia Propheta.

In Zachariam, lib. 1. Anno secundo Darij.

In Malachiam, lib. 1. Omnis verbi Domini.

Ejus postille super duodecim Prophetas Minores, habentur M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi. In alios Sacræ Scripturæ libros dicunt Commentarios plures scripsisse. Claruit sub annum 1340. Hæc Uvadingus. Hunc Lissejum commendat Pitseus, Angelus à S. Francisco, Baleus, ac Jacobus Le-Long, pag. 839. suæ Bibliothecæ Sacræ.

GULIELMUS DE MARA, sive DE MARIA, ut habet Uvillotus, juris insigniter peritus, ac magnus Theologus, citatus in Summa Angelica inter Theologos, & Summistas, scripsit:

Summam Juris valde celebrem.

Epistolas, & Orationes, excusas Parisijs à Francisco Regnaut, anno 1514. Hæc Uvadingus. De eo etiam in Summa Fr. Baptistæ Trovamala.

GULIELMUS A S. MARCELLO, Natione Gallus, Minorita devotus, exaravit:

Vitam S. Ludovici Episcopi, uti recenset Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 19. Augusti, §. 3.

GULIELMUS MARTINUS, Gallus, Regular. Observantiæ Provinciæ Aquitanix, Guardianus Albiensis, edidit Gallicè librum egregiam, inscriptum:

De signis Electorum. Parisijs anno 1712. in 8.

GULIELMUS DE MILITONA, Natione Angelus, insignis Theologiæ, ac Sacræ Paginæ Professor, errante calamo; ex Possevino, & Pitseo accersitur à Sixto Senensi, & alijs, Scriptoribus Sa-

cri Ordinis Prædicatorum, sed uti fatentur duo moderni Authores Bibliothecæ Scriptorum Ordinis Prædicatorum ad annum 1260. Minoritam fuisse luce clarius est, quare Uvadingo, inquit, seipsum potius Sacro Minorum Ordini suum Guilielmum de Militona, pacificè, semotisque Alva insulsarum litium ambagibus, possidendum relinquimus. Observer Lector insulas nostri Alva lites, appellari ab eisdemmet Authoribus, qui velint nolint rationabilem fuisse litem nostri Alva pro nostro Guilielmo de Militona litigantis, dilucidè ostendunt, Ordini Seraphico, sed non gratis, laudatum Militona pacificè reddentes. Sanè Thomàs Cantipratanus, qui eadem tempestate floruit, & Ordinis Prædicatorum præclarus alumnus fuit, lib. 1. de Apibus, cap. 1. eum, uti occulatus testis, commendans, hæc scripsit: *Vidi alium eminentis vite Virum de Ordine Fratrum Minorum, Fratrem Guilielmum de Militona, qui Magister Theologiæ Parisijs sanctissimam, & devotissimam vitam duxit. Hic cum die quodam Parisijs predicaret, per horam obmutuit, & verbum vite resumens, omnibus cum vultu serenissimo valedixit, & sic in pace quievit.* Guilielmus ergo hic ex præcepto Alexandri IV. (seu ut alij volunt Innocentij IV.) *Summam Theologiæ Alexandri Halensis*, propter illius obitum imperfectam, complevit, polivit, eique vitimam manum adjecit, anno 1252. & Alexandro Pontifici præsentavit. Pontifex autem à Theologis Parisiensibus opus recognosci voluit, ex quibus septuaginta duo suis syngraphis illud approbarunt, & commendarunt, & demùm ipse Pontifex edito diplomate comprobavit. Supplementum impressum fuit cum Halensis Commentarijs Lugduni annis 1515. & 1516. tomis 4. in 4. per Antonium Koberger. Quæ autem posteritati dedit plura sunt, & egregia, nempe:

Commentaria in Pentateuchum, teste Possevino, immeritò eum, & Cancellarium Parisiensem, & Dominicanum faciente, ut superius monui.

In Cantica Canticorum. Asservatur in fol. magno membran. in Bibliotheca Sorbonica, codice 1555. testibus memoratis Authoribus Bibliothecæ Dominicanæ. Incipiunt: *Dilectus meus candidus*. Et ad calcem: *Explicit Cantica secundum Fratrem Guilielmum de Militona.*

Commentaria in Ecclesiastem, præmissa duplici Prologo, quod habetur M. S. in fol.

fol. magno membran. in celebri Bibliotheca S. Victoris ad muros Parisienses, & in fine hæc habet: *Explicit super Ecclesiastem secundum Fratrem Gulielmum de Militona. Deo gratias.* Item in eodem volumine à fol. 155.

Super Sapientiam Salomonis litteris rubricatis. Incipit: *Fons Sapientia.*

Super XII. Prophetas Minores, Postillam, quæ habetur Placentiæ in Biblioth. PP. Prædicatorum, Possevino, ac Sixto Senensi testibus. Extat etiam in laudata Bibliotheca S. Victoris in fol. magno membran. Et incipit eisdem verbis, ac Expositio Hugonis de S. Charo; cætera verò diversa sunt, vt monent recentes Authores Bibliothecæ Dominicanæ, ibidem recensentes ad ejus calcem hæc legisse: *Postilla super XII. Prophetas, secundum Fr. Gulielmum de Militona, Ordinis Fratrum Minorum.*

In Machabæos Commentaria. Ex Possevino.

In Daniele Prophetam. Ex eodem.

In Epistolam ad Hebræos (alii dicunt ad Romanos) quæ adhuc Bononiæ extat in Bibliotheca Dominicana, & incipit: *Narrabo nomen tuum Fratribus meis,* vt recensent Senensis, & Possevinus

In Apocalypsim S. Joannis. Habetur Uvadingo teste, sed ineditum, Alsij in Bibliotheca Conventus Minorum.

Commentaria alia in alios S. Scripturae libros non occurrunt, constat verò ea scripsisse ex relatione, quam apud se habuit N. Alva, ex Conventu Limpurgensi in Germania ad eum missa, in qua inter Minoritas qui primo sæculo Religionis Fratrum Minorum in Parisiensi studio floruerunt, recensentur sequentes hisce verbis: *Magister Alexander de Hales, Joannes de Rupella, Gulielmus de Militona, qui totam Bibliam glossavit.* Demum excitato Possevino scripsit:

Sermones in Evangelia.

Librum de Cœlesti Musica. Floruit circa ann. 1260. Lege Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 15. Septembris, §. 2.

GULIELMUS MENAND, Minorita, Gallus, recensente Philippo Labe in sua nova Bibliotheca, edita Parisijs anno 1653. in 4. edidit Parisijs, vernaculè volumina duo:

De Vita Christi, in fol. De eo sub titulo: *Gulielmus Menano* agitur in libro prænotato: *Incunabula Typographiæ,* fol. 190.

GULIELMUS, absque vlllo cognomine, Minorita, in Parisiensi Academia Magister, ac Sacræ Paginæ Professor, stylo signavit:

Conciones varias, quarum nonnullas publici juris fecit Fr. Petrus de Alva in *suis Monumentis antiquis*, sicut spem fecerat in sua Militia Universali, col. 572.

GULIELMUS NORTONUS, vel MORTONUS, Minorita, Anglus, Cœnobij Conventriensis alumnus, Vir supra vulgarem morem, tum in scientijs Philosophicis, tum in Theologicis eruditus, licet pleraque ejus scripta perierint, vt Author est Henricus Uvillotus in suis *Athenis*, scripsit quoddam opus super Nicolaum de Lyra, quod hoc titulo prænotavit:

Repertorium Lyra, exaratum ann. 1403, vti habetur tom. 1. Bibliothecæ Anglicanæ, fol. 53. cod. 638. num. 2. Extat, Uvadingo teste, M. S. Oxonij in Collegio Lincolnensi, & incipit: *Abacuch Prophetæ.*

GULIELMUS NOTTINGAMUS, Anglus, primum Eboracensis Ecclesiæ Canonicus, & Præceptor, deinde Minorita, & Oxonij Sacræ Theologiæ Doctor, atque Professor, demum Minister Provincialis, Fratrem Germanum habuit Augustinum, etiam ejusdem Instituti, quem postea Clemens V. Episcopum constituit Laodicensem. Gulielmus autem, postquam Provincialem annis quatuordecim egit, officium cessit Richardo Coingtono, & in Italiam profectus est. Indè autem reditum parans apud Genuam peste correptus, ægrè mortem evasit, & in Patriam redijt. Vir erat, inquit Uvadingus, verè prudens, pius, & doctus; vti de illo scribunt Stephanus Pattingtonus, & Thomas Scropus in Collectaneis. Ab alijs etiam sui temporis Scriptoribus laudatur in eolinguæ facundia, subtilitas ingenij, morum gravitas, in regendo autoritas, judicij maturitas, quas omnes eximias naturæ dotes, ingenuis artibus, & Sacrarum Litterarum studijs mirificè excoluit. Undè & hos sequentes ingenij foetus produxit. Longo ante tempore Clemens Langhtonus inchoaverat quandam quatuor Evangeliorum concordantiam, quam hic Nottinghamus, feliciter ad finem perduxit, quod opus sic prænotavit:

Concordantia quatuor Evangeliorum; lib. 12. Incipit: *Da mihi intellectum, & scrutabor.* M. S. Cantabriæ in Aula Pembrochiana.

Commentarios Evangeliorum, lib. 4. M. S. in

S. in Bibliotheca Bodlejana, codic. 1562. in Bibliotheca Collegij Oxoniensis, codic. 179. 623. 624. in Bibliotheca Collegij Cantabrigensis, codic. 1487. Commendat Commentaria ista Jacobus Le-Long, pag. 882. suæ Bibliothecæ Sacræ. Unus ex his quatuor libris, vti Uvadingus recenset, habetur M. S. Oxonij in Collegio Merron. Balliol. Magdol. Lincol. & Cantabr. in publ. & Sancti Benedicti. Hoc opus in compendium redegit Joannes Viccamus.

Questiones in Evangelia, lib. 1. Quæritur super illo dicto Christi.

Sermones super Evangelia Dominicalia totius anni.

Secundum usum Sacrum, libros duos. Cum appropinquasset. M. S. Cantabrig. in Bibliotheca publica.

In omnes D. Pauli Epistolas, lib. 14. Bonam inspirationem.

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Questiones de Oratione Dominica. M. S. Oxonij in Coll. Merton.

Lecturas Scripturarum, lib. 1.

Questiones ordinarias, lib. 1. M. S. Cantabrig. in Aula Pembroch.

Distinctiones Theologicas, lib. 1. Acedia adversatur.

Pro Lege Christianorum, lib. 1. Nunquid Deus possit revelare.

De Obedientia, lib. 1.

Regulam vivendi, lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi.

Contra errores Pelagij, lib. 1. M. S. ibidem.

Suarum replicationum, lib. 1. Leicestriæ satis concessit, & sepulturam accepit apud suos Confratres, anno 1336. tertio Nonas Octobris.

GULIELMUS NOTTINGAM, Minorita, Anglus, alter, de quo apud tom. 1. Historiæ Universitatis Oxoniensis, lib. 1. fol. 57. hæc habes: *Fuit porro*, & alius quidam Gulielmus Nottingamus, tertius (vti in Appendice mea, vel in Catalogo M. SS. videre est) Provincialis Minister, de quo Ecclestonus sic loquitur: Floruit Gulielmus de Nottingham Oxoniæ, tempore Joannis de Parma, octavi Ministri Generalis, cui successit Bonaventura magnus ille Theologus Fr. Gulielmus de Nottingham, & Fr. Petrus de Uvkesbury, ostenderunt D. Papæ Innocentio IV. quæ suus statuerat prædecessor :: Fr. Haymo per unum annum ministravit in Anglia, & postea in Generalem electus est :: Suc-

cessit autem ei Vicarius suus Gulielmus de Nottingham Germanus, Innocentio IV. familiaris, fit postea Episcopus Laudensis :: Igitur postquam circiter quatuordecim annos idem Gulielmus Provinciam Angliæ rexisset, in Capitulo Mettensi absolutus est, pauloque post Januæ (id est Genuæ) ex peste obiit. In Catalogo Ministrorum Provincialium Vir sanctissimus nominatur; fertur etiam Januæ occubuisse, & Mafsilæ sepultum fuisse. Insupèr verò cum Nottinghamus, vterque (senior autem potissimum) inter Scriptores sui temporis clarissimos emeret, hinc factum est, vt Balæo, & Pitseo pro vno, eodemque habitisunt. Lelandus quidem nonnisi senioremem memorat, quæque de eo habet ab Ecclesteno suprâ citato mutatus est, quamvis inter libros quos scripsisse memorat, titulos nonnullos ad juveniorem spectantium recensuerit.

GULIELMUS OCCHAMUS, (quem perperam Raphael Volaterranus Hybernum fecit; vti fatetur Jacobus Uvaræus de Scriptoribus Hybernis, cap. 10.) Anglus, Subtilis Doctoris Discipulus, ac postea Nominalium Scholam, vel inchoans, vel stabiliens, acerrimus impugnator, Vir quidem acri ingenij, sed minime sobrij, scripsit enim nimis intemperanter contra Joannem XXII. Pont. Max. Si foedam, vti Uvadingus ait, hanc maculam non incurrisset, insigni inter Theologos nomine audiret, eamque nihilominus retinuit famam, vt *Venerabilis inceptor*, & *singularis Doctor* communiter appellatur, ejusque nomen æri incisum conspiciatur in circuitu tumbæ Joannis Scoti Colonia Agrippinæ. Partim de Theologicis, partim de rebus Philosophicis, doctissimè scripsit, & copiosissimè, nempe:

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4. Lugduni per Joannem Trechsel, Alemannum 1495. in fol. Vidi. Habentur etiam M. S. in Vaticana, ac in alijs Bibliothecis.

Centilogium Theologicum, seu centum Conclusionum, volumen impressum in fol. ibidem per eundem. Vidi.

De Sacramento Altaris tractatum. Argentinae 1491. Venetijs 1516. ac Parisijs typis Joannis Parui, ac ibidem per Nicolaum de la Barre 1513. in 8. Vidi.

Quodlibeta Theologica septem. Argentinae 1491. & Parisijs apud Petrum Roge 1487. in 4. Vidi.

Summam totius Logica. Bononiae 1498.

in fol. & Venetijs per Lazarum de Soar-
dis 1591. in 4. Vidi, & M.S. in cod. mem-
bran. in fol. in Bibliotheca Complutensis
Collegij Majoris.

Majorem Summam Logicæ, lib. 4. Du-
dum expletis lectionibus M. S. in Biblio-
theca Vaticana, & Cantabr. in Collegio
SS. Petri, & Caji. Extat Venetijs 1522.

Dialogorum volumina 2. Prodierunt in
fol. anno 1474. teste Mattayre in suis An-
nalibus Typographorum, fol. 118. & Lug-
duni 1494. in fol. Prohibentur

*Commentaria in 1. librum Sententia-
rum*, excusa anno 1483. in fol. sed loco,
& Typographo innominatis.

*Expositionem auream super totam artem
veterem*, videlicet in Porphyrij *Prædicabi-
lia*, & *Aristotelis Prædicamenta*. Bononiæ
1496. in fol. studio Marci Beneventani.

In octo libros Physicorum. Venetijs 1506.
in 4. per Lazarum de Soardis. Vidi. Ar-
gentinæ 1491. Vide superius, verbo *Bo-
naventura Theulus*.

De Corpore Christi, lib. 1. Argentora-
ti 1491. Habetur M. S. Oxoniæ in Colle-
gio Mertonensi.

*Opus nonaginta dierum de utili dominio
rerum Ecclesiasticarum*. Lugduni 1495.
Prohibetur, vñ cum alijs tractatibus ibi-
dem editis.

Concionum variarum, librum vnum.
Extat M. S. in Bibliotheca Ecclesiæ Ca-
thedralis Uvignoniensis, cod. 74. Scrip-
sit ex Possentino, & Uvadingo,

Super 3. Sententiarum, seorsim
Compendium Theologiæ.

De Prædestinatione Sanctorum, lib. 1.

De Paupertate Christi, lib. 1.

Defensorium saum. Incipit: *Omni quip-
pè Regno desiderabilis*, & extat M. S. Oxo-
niæ in Collegio Magdalenæ.

De fautoribus Hæreticorum, lib. 7. Inci-
pit: *In omnibus rebus curiosis*.

De Præceptore, & Discipulo, lib. 1.

De Invisibilibus, lib. 1.

De Scientiarum ingressu, lib. 1.

Quodlibeta magna, lib. 1. M. S. in Biblio-
theca Vaticana.

Defensorium Logicæ, lib. 1. Dominus
potest facere.

De decem generibus, lib. 1.

In Prædicamenta Aristotelis, lib. 3. Com-
pleta expositione libri Porphyrij.

In lib. Peribermenis, lib. 2. Postquam
Philosophus.

Super Elenchos, lib. 2.

Dialecticam novam, lib. 1. Contradic-
tio in Deo non est.

Quæstiones de Anima, lib. 1.

De quatuor causis, lib. 1.

De forma prima, lib. 1.

De forma artificiali, lib. 1.

De pluralitate formæ contra Sattonum,
lib. 1.

De materia prima, lib. 1.

De privatione, lib. 1.

De subitatione, lib. 1.

Quæstiones posteriorum, lib. 2.

Commentarios in Metaphysicam, lib. 1.
M. S. Cantabr. in Colleg. SS. Petri, &
Caji.

*In omnia opera Aristotelis Commenta-
riorum*, lib. plures.

De perfectione specierum. Quis Magis-
ter. Hujus Scriptoris meminere ferè cunc-
ti Nomenclatores. Vindicatur diffusè à
Uvadingo, tom. 3. Annal. ad annum Chris-
ti 1347. Laudatur ab Illustrissimo Cara-
muel, apud Castel in suo Francilugio, dis-
put. 15. lib. 2. §. 4. num. 423. Merito
Ochami nomine accinebat olim Uvading.

*Me docuit Scotus, licet ejus scripta re-
tundo*,

*Diversumque Scholæ dogma propino
mea*.

GULIELMUS OCAHASA, Hyber-
nus, Vicarius perpetuus Clonmelianen-
sis, Vir eruditus, additionibus locuple-
tavit:

Dictionarium Antonij Nebrisenfis, jux-
tà editionem factam Matriti anno 1635.
Prælo insuper maturum habebat, & ap-
probationibus fulcitum anno 1638. volu-
men inscriptum:

*Vindicationes Apologeticae Doctoris Sub-
tilis*. Testatur Illustris. Samaniego in suo
de Vita Doctoris Subtilis, lib. 4. cap. 9.

GULIELMUS OONA, Anglus,
Doctor fundatus dictus, scripsit, Uvadingo
teste,

In 4. Sententiarum libros.

Quæstiones ordinarias.

In omnes libros Aristotelis.

GULIELMUS PARISIENSIS, Mi-
norita, Sacræ Theologiæ Professor, pu-
blici juris fecit:

*Postillas in Epistolas, & Evangelia to-
tius anni*. De opere, & Authore Fr. Pe-
trus de Alva, tom. 3. suæ Bibliothecæ
„ Virgin. fol. 536. Postillæ, inquit, sive
„ enarrationes in Epistolas, & Evangelia
„ totius anni, ex quamplurimis reco-
„ llectæ Doctoribus Sacris sunt in duplici
„ differentia; nam aliæ sunt Postillæ, seu
„ enarra-

enarrationes, cujus Author, & Compilator extitit Gulielmus Parisiensis, ex nostra Seraphica Minorum Familia, ut olim docui in meis assertionibus, princip. 16. quod constat ex impressionibus Hispalensi, apud Menardum Ungut, & Ladislaum Polonum socios, & Lugdunensi apud Mathiam Bujz, anno 1492. anno Domini 1497. in qua sic incipit Prologus: *Vitam bonam, exitum beatum*, ego Fr. Gulielmus Sacrae Theologiae professor minimus, Parisijs educatus, Sacrorum Evangeliorum, ac Epistolarum de tempore, diebus Dominicis, & Sanctis, etiam super commune Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & pro defunctis, expositiones in vnum colligere volumen, minus expertis Clericis, ac insipientibus Prædicatoribus per necessarium fore judicavi. Considerans nonnullos Cancellistas, minus cautè, ac imperitè Evangelia, & Epistolas vulgò *Christiano* pronuntiantes prædicare non habentes eandem Expositionum scientiam, quæ necessaria est: composui igitur, & hunc librum pro eisdem, ut supra, ac pro omnibus Sacrorum Evangeliorum, & Epistolarum expositionem cupientibus, non meum, quod exiguum est, ingenium consului proprias dictas expositiones, sed aliorum Sacrae Paginae Doctorum libris innitens, eas quas melius scripserunt Postillas, & Expositiones perfunctoriè exarando, post quemlibet passum textus ponens cum præmissione tituli uniuscujusque quod scripsit, &c. Hucusque Prologus nostri Gulielmi, ex quibus evidentè constat, prædictas Postillas ab hoc Doctore fuisse elaboratas, & collectas. Decursu autem temporis à R. P. Fr. Jacobo Draco, Augustiniano, & à Joanne Verdolai Artium Interprete auctæ, emendatæ, & ad clariorem methodum redactæ fuerunt, ut patet ex impressionibus factis anno 1506. per Gregorium Coccium, & anno 1614. istæ igitur additis annotationibus, & quæstionibus, impressæ sub hoc titulo: *Postilla Majores* prodierunt, excusæ Lugduni 1542. & anno 1569. opera, studio, & labore R. P. Fr. Antonij à Mantelica Bitontini, etiam nostri Seraphici Ordinis Venerabilis, & doctissimi Patris.

GULIELMUS PLATUS, Italus, ex Ducatu Urbini Mondausensis, Minorita Conventualis, qui ætatis 17. annis circum

actis Philosophiam jam docebat, Vir meritò à Hieronymo Philinio in suo Virorum litteratorum Theatro celebratus, edidit Italicè:

Septem Orbis miracula pro glorijs Matris Dei. Venet. anno 1637. in 12.

Sacrum Gemmarium. Ibidem 1645. in 4.

Quadragesimale. Bononiæ per Carolum Zennerum 1647. in 4. Vidi.

Acclamationes Pænegyricas. Mediolani in 4. Vidi.

Conciones varias mysticas. Maceratæ per Augustinum Griesci 1641. in 16. sub hoc titulo: *Galleria Sacra in cui varij Ritratì de devotione, è compassione.* Vidi.

De suprema auctoritate Papa volumina duo, teste Ludovico Moreri in suo Dictionario, sed me iudice fallitur, in Bibliotheca enim P. Alegambe, quam citat, nulla extat nostri Gulielmi mentio.

GULIELMUS DE RUBIONE, Hispanus, ex Oppido Villafranca in Regno Aragonensi, hujus Provinciae Minister Provincialis, ac Subtilis Doctoris eruditissimus Discipulus, floruit circa annum 1333. posteris relinquens:

Commentaria in 4. libros Sententiarum Parisijs 1517. & 1518. apud Jodocum Badium Ascensium, duobus voluminibus in fol. Vidi. Eum commendant Possëvinus, Uvadingus, quotque vitam exararunt Doctoris Subtilis, ac Nicolaus Antonius in sua priori Bibliotheca Scriptorum Hispanorum.

GULIELMUS DE RUBROCK, vel RUYBROCK, Minorita, quem alij Anglicis, alij verò Belgis accensent, scripsit latinè:

Itinerarium ad partes Orientales, una cum relatione Tartarorum. Habetur M. S. in pluribus Bibliothecis Anglicanis, & prodijt Gallico idiomate Parisijs apud G. Josse 1634. in 8. Insuper in Batavicam linguam conversum impressum fuit cum alijs *Itinerarijs* Lugduni Batavorum, anno 1706. in 8. Ejus mentionem faciunt Uvadingus, Pitseus, ac Alphonsus Laffor in suo *universo calamo delineato*, tom. 2. fol. 297. & alibi. Floruit tempore S. Ludovici Gallorum Regis, à quo in Tartariam missus fuit.

GULIELMUS RUIS, Minorita, uti recenset natus in Martyrologio Franciscano ad diem 8. Novembris, S. 10. emisit:

Commentaria in 4. Sententiarum, præmissa vita V. Doctoris Subtilis. Suspicio mi-

minimè distingui à Gregorio Raiz, de quo superius egi.

GULIELMUS DE SAMUCO, Gallus, Montis Carmeli Minorita, vixit temporibus Rodolphi Imperatoris, anno 1280. Hic Sarracenorum vi ex Achonenfi Urbe pulsus, Cyprum fugit, atque ibi

Chronicon consignavit de amissione Monasteriorum Terræ Sanctæ, & de multiplicatione sui Ordinis, per Europam, atque alia. Hæc Gerardus Vossius de Historicis Latinis, lib. 2.

GULIELMUS SICHEM, vide inferius *Gulielmus Van Sicheim*.

GULIELMUS DE SOLANGA, Minorita, ex Agro Patavino, litteris tradidit:

Peregrinationem B. Odorici Naanonensis. Eam Commendant Rodolphus, Uvadingus, ac Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 14. Januarij.

GULIELMUS SPOELBERGIUS, Bruxellensis, Provinciæ Germaniæ inferioris Definitor, & Custos, aliquoties in diversis Locis Guardianus, aliarum Provinciarum non semel Commissarius Visitator, Vir insignitè eruditus, scripsit:

Manuale Fratrum Minorum, ex varijs Patrum Ordinis monumentis collectum. Antuerpiæ apud Gerardum Uvolschatium, anno 1618.

Cantiones spirituales, & quidem gratissimas sexies, vel septies excusas.

Exercitia super mysterijs, & Ceremonijs Sacrificij Missæ, Belgicè, ut etiam sequentia.

Speculum conscientie.

Meditationes de Bonitate Dei.

Meditationes super XL. opera B. Virginis Mariæ.

Catholicam instructionem contra Catharismum Philippi Marnixij Domini de S. Aldegonda, Antuerpiensium olim Consultis. Antuerpiæ 1620.

Librum Concionum spiritualium. Sextò recusum.

Enchiridion Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis S. Francisci ex Hispanica lingua transtulit in Belgicam.

Catalogum magnum Sanctorum, ac Sanctarum trium Ordinum à S. Francisco institutorum. Antuerpiæ apud Uvolschatium.

Historiam Martyrum Gorcomiensium à Gulielmo Estio latinè conscriptam, transtulit in vernaculum Teutonicum. Item:

Psalterium B. Mariæ à S. Bonaventura compositum.

Thesaurum Litaniarum.

Regulam, declarationes, & statuta Ordinis Sororum B. Mariæ de Annuntiatione ex Gallico in vernaculum transtulit.

Concionum Moralium partem Hiemalem, & æstivam. Latinè, Antuerpiæ, typis Uvolscatij anno 1624. & 1625. in 4. quibus in secunda editione, ann. 1632. Antuerpiæ apud Gulielmum Lesteens, & in tertia apud eundem, magna facta est accessio multarum concionum, tam pro Dominicis, quàm pro festis Sanctorum. Prodierunt Antuerpiæ duobus voluminibus in 4. anno 1643.

Speculum vite S. Francisci, & sociorum ejus in duas partes divisum, in quo ad multorum edificationem, notabilia quædam de ipso Sancto, ac socijs ejusdem describuntur, quæ in legendis prætermissa fuerant, omnibus religiose perfectionis studiosis utile, à mendis expurgatum, in meliorem ordinem, ac stylum redactum, & notis brevibus illustratum. Antuerpiæ primum apud Belleros, deinde apud Gerardum Uvolschatium anno 1620. in 8. Vidi. Elogium subijcio huic operi adjectum:

*Gratia transparet, tibi sydere fusa superna
Ne desint nobis lumina pandis iter.*

Hinc te Franciscus voluit velut esse fenestram

Qua domus accipiat religiosa polum.

Obijt Mechliniæ anno 1633. Kalend. Junij. Extat hujusce mentio apud Uvadingum, Dupinum, Uvite in Prologo suæ *Genealogiæ S. Francisci*, ac Veronensem in *Annalibus Tertij Ordinis*, syllabo 2.

GULIELMUS STANNIC, Missionarius Apostolicus, ac Minorita, ni fallor, recensente Ludovico Dupin, sæculo 17. emisit:

Tractatum de Pœnitentia idiomate Anglicò, excusum Mediolani 1601.

GULIELMUS SUPERBIUS, Turcicus, Conventus Bajocensis, Normanniæ Custos, Regens Parisiensis, non minus litteris, quam bonitate morum clarus, uti narrat Tosignianus, lib. 3. *Historiæ Seraphicæ* edidit nonnulla, quæ latent, & desiderantur. Obijt Parisijs, sepultus in æde S. Francisci intra columnas, & parietes Sacratij, cujus epitaphium sic legito:

Flebile tempus adest, ploret gemebunda Minorum

Turba; virum extinctum defleat omnis homo.

Fleat

*Flere licet, plorare potest Normana propago
 Quæ dederat nobis hunc probitati virum.
 Otruculenta nimis mors! o sevisissima, nempe,
 Quæ ingenio claros non finit esse diu.
 Hic poterat longos vitam proferre per annos
 Hunc cupienti Deo, sed rapis ante diem.
 Semper adhuc vivas, vivas Gulielme su-
 perbi
 Quo illustrata fuit Religiosa domus.*

GULIELMUS DE TORTONA, Minorita, scripsit, non autem edidit:

Commentaria super Logicam. Habentur manuscrip. in Bibliotheca Conventus Assisij. Laudatur à Fr. Bernardino Sannig in Synopsi, ex Uvadingo.

GULIELMUS VANSICHLM, Belgæ, ex Recollectis Provinciæ Germaniæ inferioris, Lector Jubilatus, ac eruditus, ex mandato sui Capituli Provincialis, struxit:

Philosophiam percommendam, etiam recentiora complectentem. Prodiit voluminibus duobus in fol. Antuerpiæ anno 1666. Regimini suæ Provinciæ admotus, speculationi eorum, qui ingenium, studiumque norunt satisfacere distulit, sed demum emisit, recensente laudato Sannig in Synopsi,

Repertorium propositionum; quæ sunt contra Subtilem Doctorem.

In 4. libros Sententiarum, juxta mentem S. Bonaventurae. Memoratur à P. Richardo Ars de Kin, tom. 2. suæ Theologiæ tripartitæ, cap. 8. Clarebat cum Fr. Gulielmo Herincx, sub cujus præsidio propugnavit Theologicas theses impressas Lovanij in 4. Lege nostrum Alva in sua Militia Universali, col. 577.

GULIELMUS VARRIO, alijs **DEVARRA ET GUARRONIS**, natione Anglus, Professione Minorita, Oxonij primum, deinde Parisijs Lectoris præfuit scholasticis, in quibus auditorem habuit Doctorem Subtilem Joannem Duns cognomento Scotum. Vir fuit subtilissimi ingenij, & scholasticæ Theologiæ plurimum incumbens, & propter eruditionis soliditatem, *Fundatus Doctor*, à Pitseo cognominatus, missis domesticis. Claruit circa annum 1290. sui ingenij monumenta relinquens:

Commentaria in 4. libros Sententiarum, opus egregium, quod immerito ut sui moris est, deperditum esse asserit Dupinus, tom. 1. sæcul. 13. Haberi Patavij in Bibliotheca Sancti Antonij de Padua, refert Philippus Thomasinus in Catalogo

Bibliothecarum Patavinarum excuso Utin, anno 1639. in 4. Ea vidi, ac legi codice membraneo in fol. in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ, anno 1730. Incipit *Quoniam teste Beato Augustino.* Scripsit etiam recensente Pitseo, cui adhærent Uvadingus, ac Fr. Angelus à S. Francisco in suis de Scriptoribus:

Lecturas Theologicas, lib. vnum.

Quodlibeticas quæstiones, lib. vnum.

Quæstiones ordinarias, lib. vnum.

Commentariorum in Aristotelem libros plures. Hunc Authorem, non rectè, alij Joannem nominant. Consule nostrum Alva in sua Militia Universali, col. 579. & apud sua monumenta Seraphica, tractatum *S. Bernardini Senensis de Conceptione Virginis*, in quo Guarronem hunc commendat.

GULIELMUS VORRILONGUS, Gallus, Conventus Dinani alumnus, Theologus celeberrimus, ac profundissimus, ea fuit doctrinæ opinione, ut cum gravissima, & ferventissima illa vrgeretur controversia de Sanguine Christi inter Minores, & Prædicatores, evocatus fuerit à Gallia, ut in Pij II. conspectu disputaret. Scripsit:

In quator libros Sententiarum, juxta doctrinam S. Bonaventurae, & Scoti. Lugduni anno 1484. Parisijs 1503. Venetijs per Lazarum de Soardis anno 1519. in 4. Vidi, ad ejusque calcem legi *Lectionem tripartitam*, quam vocat *Regratiationem seriofam*, in qua & devotissimè convertitur primò ad Deum: Secundò ad B. Virginem: Tertiò ad S. P. N. Franciscum: Quartò ad D. Paulum: Quintò ad Angelicum Præceptorem: Sextò ad D. Bonaventuram: Septimò ad Doctorem Subtilem, hisce verbis: *Nunc ad te amor meus, o Doctor Subtilis Joannes dictus, de donis se convertit lingua mea; non autem suspicor quemquam in terris utentem tuas laudes dignè celebrare sermonibus, quem miramur, &c.* Prodierunt etiam in fol. Lugduni 1489. & 1495. per Joannem Trechel Alemanum. Vidi.

Repertorium propositionum, quæ sunt contra Scotum, quod inscripsi: *Vade mecum*, sive *Collectaneum quæstionum quatuor librorum Sententiarum.* Prodiit Argentinæ anno 1501. Uvadingo teste. Hispali in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ extat hujusce operis editio antiqua Parisijs facta typis Matthæi Cardonis, sub hoc titulo: *Vade mecum, hoc est, Collectarium non opinionis Scoti, seu opinionum Scotti*

nullatenus signatarum in Sententiarijs, & Quodlibetis. Extat hujusce mentio apud Possevinum in Apparatu Sacro, & Joann. Garetium de vera praesentia Corporis Christi in Eucharistia ad ann. 1470. Romę obiit anno 1464. ad Aram Coeli sepultus.

GULIELMUS UVODFORDUS, seu UVODEFORDENSIS, alijs Hybernus, alijs Anglus, Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, Vir pietate, & doctrina celebris, unitatis Catholicae amantissimus, sectarum, errorum, haesum hostis infensissimus. Hunc Thomas Uvaldensis in libro de Sacramentis, cap. 50. suum vocat Magistrum, Joannes autem Lelandus testatur eum tam strenuam operam rebus, tum Philosophicis, tum Theologicis dedisse, ut merito inter litteratissimos referri possit, ac debeat; utiturque ad suam sententiam confirmandam hoc argumento, quod cum jam pestilens Uvicleffi doctrina late serpsisset, & in animis multorum tam altas radices egisset, ut ad eam extirpandam opus esse videretur Concilio, Concilium Londini convocatum fuit, ubi condemnata solemniter Uvicleffi haeresi, communi suffragio, tanquam omnium doctissimus, electus est Uvodfordus, qui Uvicleffi Trialogum, praecipuos ejus errores continentem, solidis rationibus, & nervosis argumentis confutaret. Quare ad opus se accinxit, & non solum contra Uvicleffi Trialogum, verum etiam contra alia ejus opera, ejusque sectatores doctissime plures libros conscripsit: plerosque horum, vel Thomae Arundelio Cantuariensi Archiepiscopo, vel Joanni Trevenato, Episcopo Herefordensi nuncupavit, tum ut ipse eorum autoritate fretus, adversarios fidei magis confunderet; tum etiam ut tantos Ecclesiae Praesules scriptis suis adversus Haereticos animaret, & haeresi infensiores redderet. Multa, ac sanè erudita reliquit, ex quibus dumtaxat excusum extat opus insigne:

Contra XVIII. Articulos Joannis Uvicleffi, dedicatum Thomae Arundelio Cantuariæ Archiepiscopo. Prodiit in fol. Coloniae Agrippinae, anno 1535. pag. 92. & sequentibus operis inscripti: *Fasciculus rerum expetendarum, ac fugiendarum.* Inedita reliquit.

Super Ecclesiastem, lib. vnum. *Verba Ecclesiastis.*

In quedam Ezechielis loca, lib. vnum. *Porta hæc clausa erit.*

Pro introitu Bibliorum, lib. 1. Scripsit omnia hæc in vno volumine.

Tom. II.

Postillam in Edangelium Matthæi, lib. vnum. *Sume tibi librum grandem.*

Super S. Lucam, lib. vnum. *Propter triplicem rationem.*

In S. Paulum ad Romanos, lib. 1. *Fons hortorum, puteus.* Laudantur hæc à Baleo, ac Jacobo Le-Long, pag. 758. suæ Bibliothecæ Sacrae, & habentur M. S. codic. 450. Bibliothecæ Jacobæ, alijsque Bibliothecis Angliæ, & Hybernæ; ut etiam ex ejus Catalogis impressis anno 1600. & 1698. asservari constat.

Sermonum diversorum, lib. vnum. *Quærebant eum.*

Determinationum contra Trialogum Uvicleffi, lib. vnum. *Venerabili in Christo Patri, ac Domino.* Habetur manuscript. Oxonij in publ. & in Collegio Mertonensi, & Novo. Aliud exemplar habuit Uvadingus vetusto exaratum caractere.

Tractatum doctum, & vatium, in quo examinat: *An melius sit vnum Religiosum vivere in deserto solitariè, quam conventionaliter sub obedientia humani Prepositi in Congregatione, in quo multa disputat contra Uvicleffum.* Incipit: *Dubium in materia de Religione.* Habuit penes se Uvadingus.

Contra Dialogos Uvicleffi, lib. 1.

Contra eundem de Religione, lib. 1. Incipit: *Utrum motiva penitentis.*

Iterum contra Uvicleffitas, lib. vnum.

De decimis, & oblationibus, contra Gualterum Britum, lib. 1.

Contra haereses tempore Richardi Secundi exortas, lib. 1.

De conformitate ad Christum, lib. 1.

Pro damnando Uvicleffo, lib. 1.

Super causis condemnationis articulorum ejus, lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Merton.

Contra articulos ejus jam damnatos, lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Novo, & in Bibliotheca Lunæi.

Questionum septuaginta duarum de Eucharistia, lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Oxoniensi.

Pro possessionibus Cleri, lib. 1.

De civili dominio, lib. 3. *In hoc actu, & in hac.*

De Sacerdotio novi Testamenti, lib. 1. *Utrum Sacerdotium novi.*

De dignitate Sacerdotis, lib. 1. *Dubitatur quando.*

Mendicitatis defensorium contra Armarcanum, lib. 1. Postquam Dominus Armarcanus. M. S. Oxonij in Collegio Magdalenensi.

E

Ena

Extractionem errorum ejusdem, lib. 1. *Quoad errores contentos*. Oxonij in Collegio Novo.

In Physicam Aristotelis, lib. 8. *Queritur venerande Dux circa*. Et alia. Obijt anno 1297. jacetque sepultus sub lapide Cruce exarato in Ecclesia Minorum Londini, vti legitur tom. 1. Historiæ Universitatis Oxoniensis, fol. 77. Eum commendant Pitseus, Fr. Franciscus à S. Clara in suis Fragmentis Provinciæ Angliæ, pag. 81. Dupin, Fr. Angelus de S. Francisco, Jacobus Uvareus de Scriptoribus Hyberniciæ, Uvadingus in Syllabo, & tom. 1. & 4. Annalium.

GULIELMUS UVATERFORDIENSIS, Minorita, Anglus, scripsit:

Opusculum de Religione, inscriptum Cardinali Juliano Cesarino, anno 1433. quo floruit. De eo plura apud Uvareum de Scriptoribus Hyberniciæ, lib. 1. cap. 11. Lege Uvadingum, tom. 4. Annal. ad ann. 1395.

GUMMARUS A QUERCU, Belga, Strictioris Observantiæ alumnus in Recollecta Provincia Germaniæ inferioris, Vir pius, ac doctus, edidit:

Regulam Ordinis B. Mariæ Annuntiatae.

Elogium B. Joannæ Valesiæ, Ordinis Fundatricis.

Privilegia Pontificia eidem Ordini concessa. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana, anno 1644. Obijt Antuerpiæ, anno 1641. Ex Annalibus laudatæ Provinciæ, pag. 15. Uvadingo, ac Marracio in sua Bibliotheca Mariana.

GUNDISALVUS DE HERRERA, Hispanus, Provinciæ Limensis, Regular. Observantiæ, typis dedit ibidem:

Panegyrim de Immaculata Conceptione Virginis, habitam ad utrumque Senatum, merito laudatam à Fr. Petro de Alva, col. 582. suæ Militiæ. Prodiit anno 1655. in 4.

GUTERRIUS DE OCCAMPO, Minorita, Hispanus, teste eodem Alva ibidem, column. 563. emisit:

Concionem de Immaculata Conceptione Virginis. Salmanticæ 1619. in 4. Commendatur à Marracio in sua Mariana Bibliotheca.

GUTERRIUS TREJO, Placentinus, Hispanus, Regul. Observant. Provinciæ primum S. Jacobi, deinde S. Michaelis, quando hæc ab illa divisa est; Guardianus Turris Juliæ, vulgò Truxillo, vbi Græcè, Hæbraicè, Latine doctus, in Sacra Scriptura, in Sanctis Patribus, & Prophanis Authoribus versatissimus, scripsit doctissime:

In quatuor Evangelia Commentaria, quæ prodierunt Hispali anno 1554. apud Petrum Luxan in fol. Vidi. Prodierunt studio Fr. Hieronymi à S. Michaeli ejusdem Instituti alumni, cujus in Prologo verba sunt ista: *In exponendo non unius sequitur contextum Evangelistæ, sed omnes simul adducit, quæ inter illos pugnare videntur in concordiam redigens, omnia in suum ordinem, juxta veritatis Evangelicæ Historiam digerens, Gersonem imitatus, & Osiandrum in harmonia Evangelicæ. Litteralem sensum diligentissime scrutatur, ita tamen, ut nonnunquam, & mysticum, & anagogicum attingat. Impetit non semel nostri sæculi Hereticos. Ex Sacris litteris multa doctissime exponit, & miro artificio prophanas litteras sacris subservire facit.*

In omnes S. Pauli Epistolas, sub titulo: Paradisus deliciarum S. Pauli Apostoli, in quo miro artificio cum dièlis probatissimorum Authorum inseruntur Epistolæ omnes ejusdem Apostoli, & adamusim exponuntur. Compluti apud Joan. Brocar. 1538. in fol. Vidi. Eum commendant Sixtus Senens. Tosignian. Uvading. Ni.

col. Anton. Dupin. alios ut mittam.

H

HUGGOLINUS
vnus ex septem glo-
riosisimis Minori-
tis, qui apud Sep-
tam Mauritaniae
Tingitanae Urbem,
pro Christi fide à

Sarracenis colaphis
percuti, flagellis caesi, opprobrijs illusi,
ac diversis contumelijs affecti; tandem
nudi, manibus post terga ligatis, capite
plexi sunt, & glorioso martyrio coronati
anno Domini 1221. Scripsit, vna cum So-
cijs:

*Epistolam, seu Apologiam suae predica-
tionis, Hispano sermone reddita habetur
tom.2. Chronicor. Illustris. Cornejo, lib.
3. cap.51.*

HANNIBAL ROSSELIUS, Cala-
ber, sed Provinciae S. Francisci in Um-
bria, Regul. Observ. postquam Lutetiae
Parisiiorum, & Lovanii solida studiorum
jecit fundamenta, in Angliam trajecit,
deinde primum Tuderti in Tuscia ad
Montis Sancti: mox Cracoviae in Polonia
ad S. Bernardini Coenobia Sacram Theo-
logiam professus est. Vir quidem doctus,
variaeque eruditionis, apud nobiles Polo-
nos, & illius Regni Antistites non imme-
rito in pretio habitus. Post annos trigin-
ta octo in multis Academijs, & sub varijs
disciplinis consumptos, tandem circa an-
num aetatis sexagesimum animum appli-
cuit ad scribendum. Scripsit autem, &
quidem docte;

*De septem Sacramentis. Posmaniae apud
Joannem Volrabum, anno 1590. in fol.*

*In Pymandum, & Asclepium Hermetis,
Mercurij Trismegisti Commentaria, tomis
sex distincta, opus certe grave, & omni
eruditione refertum; cui accessit Trisme-
gisti textus Graecolatinus industria Fran-
cisci Hussatis Candallae. Ante alios tomos
prodiit Cracoviae hortatu, & impensis
Stanislai Karnkouski, Archiepiscopi
Gnesnensis, tomus quartus, deinde pri-
mus, & alij subsequentes auxilio, & in-
dustria Erasmi Pencitij, Ministri Provin-
ciae Poloniae eadem in Urbe anno millesimo
quingentesimo octuagesimo quinto,
Authorem nostrum (ut testatur Simon
Starovolskus de Scriptoribus Poloniae,
Authore 18. pag.60.) ita coluit ob inge-*

Tom.II.

nij praestantiam, & amavit Hieronymus
Povodovius, Canonicus, & Archipres-
byter Cracoviensis, ut omnes ejus in
Mercurium Trismegistum XIII. Tomos
ingenti sumptu, & cura, additis etiam
suis praefationibus, in lucem daret. Quae
autem ad manus meas devenere prodie-
runt Cracoviae ex officina Lazari, anno
1585. & 1586. & Coloniae Agrippinae ex
typographia Choliniana 1630. in fol. to-
mis sex, tractatibus varijs locupletatis,
quorum Indicem subijcio:

TOMUS PRIMUS.

QUEM DEDICAVIT FRAN-
cisco Gonzagae, Ministro Generali
totius Ordinis Minorum, con-
tinet hos tractatus.

De Mundi creatione, atque principio.

*De Elementorum origine, ordine, nu-
mero, & qualitatibus.*

*De cognoscendo Deo, sive quomodo cog-
noscitur Deus.*

*De mente Dei, sive de mente, quae est
ipse Deus.*

Deum esse, quomodo cognoscitur.

Deum esse unum, & non plures, ostenditur.

*De Divinitate Filij Dei, quod sit verus
Deus, ex Scripturis multis argumentis os-
tenditur.*

*De Filio Dei secundum Philosophos, quod
sit Deus.*

*De Filio Dei secundum Theologos latissi-
me.*

*Verbum Dei est actualis notitia ex me-
moria Patris genita.*

*Verbum Dei, sive Filius Dei ex Patris
substantia gignitur.*

Verbi Divini generatio est aeterna.

Verbum Dei est Imago Dei invisibilis.

*De Patre, sive Persona Patris in Divi-
nis.*

*Pater genuit Filium, natura, atque ne-
cessitate immutabili.*

Pater est solus inginitus in Divinis.

Nomina Dei, quae sint, & quot.

De Divinarum Personarum aequalitate.

E 2

De

*De Simplicitate Dei.**De Immutabilitate Dei.**De Attributis Dei.**De Esse, & Essentia Dei.**De Persona in Divinis quid significet.**De Persona, & Relatione.**De Distinctione Personarum.**Quod sit vita essentialiter.**De Ideis, abundè.**De Intelligere Dei.**Deum esse infinitum.**De Religione Christiana.**De Summo Bono.**De Fruitione.**De Dei voluntate.**Unum esse, & non duo principia Mundi.*

TOMUS II.

DICATUS FERDINANDO

Medices, Cardinali, Ordinis Minorum Protectori, continet hos tractatus.

*De Numero ternario.**De Productionibus Divinis.**De Spiritu spirante.**De Spiritu Sancto secundum Scripturas.**De Spiritu Sancto secundum Theologos.**De Relatione in communi.**De Actione, & passione.**De Relationibus Divinis.**De Angelis bonis secundum Philosophos.**De Angelis bonis secundum Scripturas,**& Theologos.**De Angelorum creatione, & bello.**De Creare, & Creatione, an soli Deo competat.**De Creatura, an fuerit ab eterno.**De Creaturarum productione.**De Individuationis principio.**De Materia, an sit pars quidditatis.**De Intelligentia, an sit forma Orbis.**De Cælo, an sit corpus animatum.**De Dæmonibus secundum Philosophos.**De Idolis, & Dæmonum Magia.**De Luciferi effigie secundum Scripturas.**De Luciferi superbia, bello, & ruina.**De Dæmonum Ordinibus.**De Providentia Dei.*

TOMUS III.

NUNCUPATUS FRANCISCO

Medices, Magno Etruriæ Duci,

continet tractatus sequentes.

*De Homine.**De Mundi senectute.**De Resurrectione mortuorum.**De Inferno.**De Morte.**De Luce, & vita.**De Anima purgatione.**De Essentia Dei.**De Motu.**De Anima mundi.**De Forma.**De Ente.**De Intellectu.**De Universalit.**De Passionibus entis.**De Uno, & Ente.**De Bono.**De Vero.**De Genere.**De Differentia.**De Specie.**De Proprio.**De Accidente.**De Actu.**De Potentia.**De Possibili.**De Vacuo.**De Loco.**De Chao.**De Deo, quid sit, & qualis.**De Nominibus Dei.**De Natura.**De Materia.**De Privatione.**De Necessario.**De Causalitate finali.**De Numero causarum.*

TOMUS IV.

SUPRADICTIONE STANISLAO,
 Archiepiscopo Gnesnensi de-
 dicatus, habet trac-
 tatus.

*De Prima illa rudi informique mundi
 Congerie.*

De Lumine.

De Infinito.

De Cælo.

De Dominio Stellarum.

De Fortuna.

De Fato.

De Providentia.

De Scientia Dei.

De Dominatione Dei.

De Regno Dei.

De Prædestinatione.

De Amore Dei.

De Misericordia Dei.

De Libro vite.

De Justificatione impij.

De Zodiaco.

De Tempore.

De Resurrectione.

TOMUS V.

DEDICATUS STEPHANO I.
 Regi Poloniae, hos habet
 tractatus.

De Mundi creatione.

De Operibus sex dierum.

De Hominis excellentia.

De Ecclesie unitate.

De Ecclesie capite uno.

De Ecclesia visibili.

De Ecclesie Authoritate.

De Ecclesie continuata successione.

De Ecclesie Romana Pontificibus.

De Ecclesie consilijs.

De Ecclesie adversarijs.

De Libidinis malo.

De Laude virtutis.

De Odio, quam magnum malum sit.

De Voluptatis malo.

De Mali origine.

De primo, & summo bono.

De Consuetudinis potentia.

Tom. II.

De Unitate Dei.

De Magnete amoris Dei.

De Cognoscendo Deo.

De Doctrina supernaturali.

De Sanctæ Scripturæ dignitate.

De Deo, quod sit vita.

De Subjecto Theologiæ.

De Theologia, an sit scientia.

De Orationis conditionibus.

De Orationis studio, & virtute.

De Fluxu maris.

De Oceani motu.

De Mari mystico.

De Ordinis pulchritudine.

De Terræ rotunditate.

De Descriptione totius Orbis.

*De Imperatoribus, & Regibus omnium
 penè gentium.*

De Moribus multorum populorum.

De Regnorum, & Regum mutatione.

*De Multarum Civitatum legibus, & or-
 dinibus, præsertim Urbis Romanæ.*

De Insulis omnium gentium.

De Insulis noviter repertis.

De Ignis Elemento.

De Elementorum numero, & qualitatibus.

De Acris natura, & dispositione.

De Cometis, rore, & pruina.

De Nubibus, pluvia, & nive.

De Grandine, coruscatione, & tonitruo.

De Fulmine, iride, & ventis.

De Terræmotu, & ejus portentis.

De Celeritate ignis.

De Exusta, & exhalatione.

De Corpore humano.

*De Omnibus partibus corporis humani
 intrinsecis, & extrinsecis.*

De Divinis Laudibus.

De Deo, quod sit anima.

De Deo, quod sit bonus, & actus infinitus.

De Summo malo, & ejus origine.

De Bono, & pulchro.

De Dei pulchritudine.

De pietate, & ejus virtute.

De Ignorantiæ malo.

De Deo, quod sit fons vite.

De Ebrietatis malitia, & turpitudine.

De Videndo Deo.

De Avium, & jumentorum natura.

TOMVS VI.

NUNCUPATUS JOANNI

Demetrio SoliKonKi, Archie-
piscopo Leopoliensi,
continet.*De Anima humana immortalitate, dis-
tinctè, & copiosè.**De Anima creatione, & admiranda, ho-
minum natura.**De Anima, quod non sit producta ex se-
mine.**De Anima, quod non sit ex traduce.**De Ratione seminali.**De Anima, quod non sit pars Dei.**De Anima unitate.**De Triplici anima.**De Anima mundi.**De Anima, an sit composita?**De Anima gradibus.**De Anima quod non sit corpus, siuè cor-
porea.**De Anima, quod sit substantia.**De Substantia.**Si una anima est altera perfectior?**De Anima, quod sit actus.**De Anima, quod sit principium intelli-
gendi, sentiendi, movendi secundum lo-
cum, atque vegetandi.**De Anima, quod sit forma.**De Anima, quod sit numerus.**De Anima, an sit ex elementis.**De Predicamento Substantie.**De Predicamento Quantitatis.**De Predicamento Relationis.**De Predicamento Qualitatis.**De Equivocis, & Univocis.**De Entis divisionibus.**De Anima, quod sit Imago Dei.**De Anima laudibus.**De Anima potentijs.**De Anima, apice, & centro.**De Intellectu humano secundum varios
Authores.**De Ratione superiori, & inferiori.**De Intellectu passivo.**De Intellectu, quod sit anima substan-
tia, & ens in actu.**De Intellectu materiali.**De Intellectu in actu, & in habitu.**De Intellectu adepto.**De Intellectu speculativo, & pratico.**De Intellectu quomodo intelligit substan-
tias separatas.**De Ratione hominis.**De Intelligere, siuè intelligentia nostra.**De Intellectu, quomodo intelligit Deum
Angelos, & se ipsum?**De Formis inditis Intellectui humano.**De Specie intelligibili.**De Intelligere, quod sit agere, & quo-
modo fiat.**De Intellecta, quod componit, & divi-
dit, & intelligit indivisibile.**De Intellectu agente, quod sit pars ani-
ma.**Intellectus agens, & possibilis non sunt
duo, sed unus intellectus.**De Intellectus objecto.**De Intellectu, quod intelligit singularia.**De Intellectu humano, quod non cognos-
cit futura.**De Anima separata, quomodo cognoscit.**De Reminiscencia post mortem.**Quod mortui non cognoscant res vivo-
rum. Scripsit insuper:**Concionum, & Homiliarum in Evange-
lia duo magna volumina, quæ adhuc non
prodierant anno 1650. Laudantur à San-
nig in Synopsi, & Uvadingo subdente sub
Censoris munere approbasse Enchiridion
Theologiæ Venerabilis Fr. Angeli del Pas,
Genuæ impressum anno 1582. vti in pos-
trema operis pagella aspicitur. Clarebat
anno 1600. Ad ejus laudem in ejusque
Pijmandrum præfixum legitur tomo pri-
mo, sequens Fr. Jacobi Garabi à Portu-
mauricio carmen:**Prisca fides nostræ quantum consentiat almæ**Hannibalis Calabri connotat istud opus.**Aptior interpres certè non convenit ipsi**Mercurio, quam qui mente vigilet simili;**Nam pius, & doctus voluit potuitque juvare**Huic sæculo scripto, & probitate sua.*

HAYMO DE FEVERSHAM, Anglus, à loco natalitio in Regione Cantiana, ita cognominatus; postquam in Anglia politio rem doctrinam, & liberales artes percurrisset, Parisios ad maiora studia se contulit, ubi emenso Philosophiæ, & Theologiæ curriculo, tandem Parisijs, ut scribit Lelandus, institutum subivit Minorum; paulò post Theologiæ professor institutus, in Sacrarum Litterarum, & pietatis studio ita profecit, ut ob virtutum merita *Speculum honestatis* nuncuparetur. In patriam reversus, electus est sui Ordinis Minister Provincialis. Hinc Bononiam, deindè Patavium, demùm Romanam vocatus anno millesimo ducentesimo trigésimo nono, in Comitijs Generalibus, quibus præfuit Gregorius Nonus, creatus est Minister Generalis, postquam prius Apocrisarij Apostolici munus apud Imperatorem Græcorum Constantinopoli subierat. Summam illam in Religione potestatem ita per quinquenium gessit, ut non tam officij imperaret maiestate, quam virtutum præluceret exemplo, tantamque

deinceps apud omnes famam consecutus est, ut doctrina, prudentia, & singulari in rebus gerendis dexteritate cum præcipuis illius ætatis hominibus non immeritò conferretur; vnde & idem Papa in arduis Ecclesiæ negotijs ejus sit usus industria. Inter alia, quæ in suo Generalatu laude digna gessit plurima, effecit, ut à quatuor præcipuis totius Ord. Doctoribus Regula D. Francisci accuratissimè explicaretur. Præterea hic vnus ex illis erat, qui jussu Gregorij Noni, non Alexandri Quarti, ut habet Pirseus (de quo vide Annales Minorum, anno 1244. num. 2.) Breviarium Romanum correxerunt, in eam penè, quæ nunc est, formam reduxerunt, & illis rubricis, quas (auctas tamen) adhuc in usu habemus, illustrarunt. Scripsit:

De Missæ ceremonijs, lib. 1. Indutus planeta Sacerdos.

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Sermonum per annum, lib. 1. & *altæ nonnulla*. Anagninæ tandem in Italia mortuus, & sepultus est anno 1244. Ibi hoc legitur Epitaphium:

Hic jacet Anglorum summum decus, Haymo
Minorum

Vivendo frater, hosque regendo Pater
Eximius Lector, Generalis in Ordine Rector.

Hæc Uvadingus. Consentiant Tritheimus, Bulæus tom. 3. Universitatis Parisiensis, pag. 687. D. Antoninus, alijque plures apud Arturum ad diem 3. Octobris in Martyrologio Franciscano.

HELENA DE BONONIA, Monialis Clarissa ad profectum Annæ Marchionis de Monterrato, Italicè scripsit, ac prælo dedit:

Modum vitæ spiritualis. Venetijs per Bartholomæum Imperatorem, anno 1554. in 8. Vidi in Pinciana Bibliotheca Collegij S. Ambrosij.

HELIODORUS PARISINUS, Gallus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; Vir litteris, scribendi nitote, ac religiosis moribus egregiè decoratus, posteris transmissit aliqua Opuscula mortalium saluti valdè proficua, summamque pietatem redolentia. Hæc sunt:

Compendium Theologiæ Dogmaticæ, vol. 1.

Compendium Theologiæ Historiæ, vol. 1.

Compendium Theologiæ Mysticæ, vol. 1.
Evangelium Mundi, sive *Discursus Evangelicæ super depravatos sæculi mores*. Tom. 4. in 8. Parisijs anno 1684.

Veritates Christianæ Religionis. Tom. 3. in 8. Ibidem 1684. apud Edmundum Cauterot. Hæc Genuensis. Scripsit etiam

De Obligatione veniendi ad unionem Ecclesiæ. Opusculum in 12. excusum Parisijs, uti habetur tom. 1. Bibliothecæ Universalis, in tabula librorum, anno 1686. & apud Dupinum in Supplemento, tom. 3.

HELIOT, nomen, vel cognomen est cujusdam Minoritæ Galli, ex Recollectis, qui Gallico sermone egregium digressit opus, nempe,

Historiam Ordinum Monasticorum, Mendicantium, Militarium, & Sæcularium Congregationum. Prodiit Parisijs volum. 8. in 4. anno 1714. Vidi.

HENRICUS, cognomento, ANGLICUS, à Natione, professione Minoritæ, exaravit:

Quodlibeta varia, uti recenset in suo

Cas

Catalogo Scriptorum Anglorum, ad calcem sui *Certaminis Anglici*, Fr. Angelus à S. Francisco. Extat hujusce memoria apud Haroldum ad annum 1344. §. 4.

HENRICUS DE BALMA, quem perperam alij de Palma affirmant, Minorita doctus, Vir magnæ perfectionis, & virtutis scripsit:

Vitam S. Coletæ, cujus Confessarius fuit. Eam habes apud Surium ad diem 6. Martij.

Librum Mystica Theologia, S. Bonaventuræ, ut nonnulli volunt, attributum, & cum ejus opusculis impressum.

Librum de imitatione Christi.

De Compunctione.

De interna consolatione.

Soliloquium animæ. Hæc opuscula sub hujus Henrici nomine extant in Bibliotheca Paulina Lipsiensi, ut constat ex ejus Catalogo Lipsiæ excuso anno 1686. pag. 90. Obijt anno 1499. Venantione. Ejus mentionem faciunt Ulysiponensis 3. part. Chronic. Ord. lib. 3. cap. 3. & 4. Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 23. Februarij, & Bollandus ad diem 6. Martij.

HENRICUS A BELLOMONTE, Capuccinus, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator, Vir ad bonas artes, litterasque formatus, edidit Gallicè:

Tractatum de frequenti Confessione. Parisijs 1678. Floruit anno 1680. Eum commendant Genuensis, ac Dupin, sæculo 17.

HENRICUS BOYCH, Merseburgensis Professor olim Magdeburgensis, scripsit:

Summam Decretalium in quinque libros distinctam, juxta quinque distinctiones Decretalium. Ex Uvadingo, cui adhæret Sannig in Synopsi.

HENRICUS BRISINGHAMUS, Anglus Oxonij Theologiam ex prima Cathedra publicè docuit, proximus post Fr. Thomam Dockingam: & fuit octavus eorum, qui ex familia S. Francisci Cathedram illam obtinuisse dicuntur. Probabile est multa scripsisse, ait, Pitseum secutus, Fr. Angelus de S. Francisco in suo Catalogo, & meritò; scripsit enim opus egregium, cui titulum fecit:

Summa de Sacramentis, & alia quamplurima, uti habetur tom. 1. Historiæ Universitatis Oxomensis, quam consulas lib. 1. fol. 73. num. 8. Clauit circa annum 1280.

HENRICUS BUKENTOP, Strictioris Observantiæ Recollectorum alumnus, in Academia Lovaniensi Sacrosanctæ Theologiæ Lector Jubilatus, Vir in Sacris Litteris versatissimus, & ex Hebræo fonte ambiguis locutionibus, & lectionibus, dubijs Vulgatæ ad clariorem lucem reducendis, necnon ipsius Vulgatæ lectionibus veritati Hebraicæ conformioribus ex correctione Clementis VIII. contra vetustorum codicum spalmata stabi- liendis acutissimus inspector, & corrector, opere, quod

Lux de luce inscribere placuit, quo usus est in suis elucubrationibus Joan. Laurentius Helbib, eodemmet monente tom. 1. in S. Scripturam, observatione 5. q. 6. Opus est in 4. in tres libros distributum, excusum Bruxellis, anno 1710. ac meritò laudatum apud Memoriale Trevoux in Januarii, sub ann. 1712. articulo 72. Emisit quoque volumen in 12.

De sensibus Sacra Scriptura, & *Cabala Judæorum.* Lovanij, typis Egidij Denique 1704. De eo apud laudatum Memoriale eodem anno, articulo 121.

HENRICUS BUSCHEY E BAS- TONIA, Provinciæ Luxemburgensis Opido, Minorita Ecclesiastes, non solum disertus, verumetiam eloquens, edidit vernaculè:

Dialogum de Sacra Incarnati Verbi Oeconomia, typis Plantinianis, anno 1587.

Præcationes ad Sanctissimam Trinitatem, & *Virginem Mariam.* Antverpiæ migravit ex humanis, anno salutis 1600. Ex Uvadingo, & Suvertio in Athenæo Belgico.

HENRICUS DE CALAIS, seu **CALLETENSIS**, Capuccinus, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis; Vir morum compositione, gravitate operationum, exacta Regulæ Observantia, ac honoris Dei zelo satis commendatus, scripsit Gallico idiomate:

Apologiam contra impugnantes Minores Capuccinos. Parisijs apud Dionysium Thierry, anno 1649.

Vitam Venerabilis Patris Honorati Bouchart de Champigny, Capuccini, Parisiensis Provinciæ per plurium annorum curriculum Ministri Provincialis, ac totius Ordinis Ministri Generalis, signis, ac virtutibus illustris in Conventu Calvomontensi, ubi sanctissime obiit 1625. Parisijs apud Thierry, anno 1650. De eo Uvadingus, Genuensis, ac Jacobus Le-Long in Historia Franciæ, lib. 2. §. 4.

HEN-

HENRICUS DE CALETO, Minorita, ad Episcopatum Lucanum à Bonifacio VIII. assumptus, anno 1300. opus prolixum valde composuit, sub hac inscriptione:

Logica, & modus, atque resolutio Sacra Scriptura in Ezechielem. Incipit: *Cum opera omnia Dei perfecta sint.* Olim stabat Tolosæ in Bibliotheca Collegij Fuxensis scriptum anno 1316. Uvadingo teste. Deum ad Bibliothecam Colbertinam allatum, ibidem asservatur codice 781. vti narrat Jacobus Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, fol. 669. & 770. Floruit Author anno 1320. quem commendat Ferdinandus Ughellus, tom. 1. Italiae Sacrae, col. 881.

HENRICUS CASTELLA, Tolosanus, Regul. Observ. Prov. Aquitaniae, scriptur Gallicè:

Iter Sanctum Hierosolymitanum, quod ipse suscepit anno Jubilei millesimo sexcentesimo. Burdigalæ primo editum apud Arnaldum du Brivel, anno 1601. Secundo Parisijs apud Laurentium Somnium, anno 1603. Librum alterum de

Certa, & verissima directione pro his, qui Sanctam Hierosolymitanam peregrinationem aggrediuntur, patrio idiomate. Parisijs apud eundem Somnium, anno 1604. Librum tertium, qui prænотatur:

Septem amoris flammæ, super septem verba Christi in Cruce pendentis. Ibidem apud eundem anno 1605. Uvadingus, ac Alphonsus Laffor, tom. 1. *Universi calamo delineati*, pag. 499.

HENRICUS COSSEJUS, vel **COSTESAJUS**, Anglus, Regulæ Seraphicæ nomen dedit Oxoniæ. Philosophus cum primis sui temporis meritò conferendus, Doctor etiam, atque Professor Sacrae Theologiæ, Virque acuti, ac fervidi ingenij, mira industria Sacrarum Litterarum arcanos scrutatus est sensus, multoque abstrusos mysteriorum recessus incredibili facilitate penetravit, & perspicuis Commentarijs illustravit. Nec contemplanti, Sacrasque Scripturas meditati unquam defuit quod diceret, aut scriberet. Ea autem scripsit, quorum inscriptiones ex Lelando, ac Pitseo Uvadingus invenit:

Multorum textuum Sacrae Scripturae explanationes, lib. 1.

Expositionem in Psalterium, lib. 1. Incipit: *Aperiam in Psalterio.* In Bibliotheca Bodlejana, cod. 1587.

Lecturam in Apocalypsim, lib. 1. Incipit:

Quod vides, scribe. In eadem Bibliotheca, ibidem.

Commentarios majores in eandem, lib. 1. Incip. *Ecce descripsi eam tibi tripliciter.* Ergo fecit adhuc aliam ejusdem explanationem. Ex quibus saltè una expositio M.S. invenitur Cantabrigiæ in Aula Pembroch. cod. 2103.

Concionum, lib. 1. Mortuus, & sepultus est apud Balvvellam propè Buriam in Suffolcia, anno gratiæ 1336. Extat hujusce mentio apud Angelum à S. Francisco in suo Catalogo, Sanderum part. 2. ac Jacobo Le-Long, pag. 771. suæ Bibliothecæ Sacrae.

HENRICUS CREMONENSIS, Minorita, recensentibus Tosigniano, Uvadingo, ac Sannig in Synopsi, redegit in Epitomen:

Quatuor libros Sententiarum, & libros naturales Aristotelis juxta principia Scotti.

HENRICUS DE GLAST, Minorita, Pragæ anno Christi 1340. & nono ab obitu B. Odorici de Foro-Julio.

Ejus vitam, & miracula descripsit cum descriptione terrarum à laudato Odorico narrata Fr. Marchesino de Badayon, ejusdem Instituti alumno. Nonnulla ex hac Historia decerpit, ac publicavit Bollandus, tom. 1. die 14. Januarij, ac Daniel Papebrochius ad diem primam Aprilis, fol. 50.

HENRICUS GORITREM, Teutonicus, hætenus mihi ignotus, scripsit, tempore Pij II. vti, titulis in nominatis, recenset Fr. Joannes Rioche in suo Compendio Historiarum, cap. 84. Fuisse autem Virum perfectissimum narrat Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 17. Novembris, §. 5.

HENRICUS HARVILLÆUS A GRANGIA PALATIOLÆA, natione Gallus, olim Marchio de *Palaisseau*, Provinciae Parisiensis Minorum Capuccinorum alumnus; Vir insigni eruditione, & Evangelicarum virtutum præstantia nobilitatus, sapiens Guardianus, & Diffinitor, subtilissimus, ac admirandi spiritus Concionator, Deo, & hominibus multum amabilis, scripsit, ac prælis dedit Latino idiomate:

Isagogen Chronologicam, hoc est, introductionem ad cognitionem temporum, & rerum quæ extiterunt ab Orbe condito usque ad annum 1620. Opus nova methodo conscriptum, sed utilissimum Chronologis, & Sacra Scriptura studiosis in duos tomos in folio distributum. Primus tomus, qui

Urbano VIII. Summo Pontifici est dicatus, complectitur solide, & veluti Scholastico more, omnes difficultates, quæ reperiuntur circa summas, & motus præcipuos temporis constituendos. Impressus est Parisijs apud Nicolaum Buon, anno 1624. Secundus verò complectitur ea, quæ pertinent ad Historiam. Ibidem apud eundem 1626. Vidi. Gallicè autem scripsit, & prælis submisit:

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, tom. 2. in 8. Primus tomus prodijt Parisijs anno 1629. apud Nicolaum Buon. Alter verò Lugduni apud Anisson 1631. De hoc Authore præclare meminit Uvadingus, ex quo Genuensis, pag. 147.

HENRICUS HELMESIUS, Germanopolitanus, Provinciæ Saxoniae Minister; in Ecclesia Cathedrali Coloniensi Concionator, scripsit:

Tomos quinque Homiliarum in Evangelia, & omnes Epistolas Canonicas, ex meritis Divinae Scripturae sententijs miro artificio, & eruditione concinnatos. Coloniae anno 1550. & 1556. Parisijs 1557. in 8. & in fol. Vidi.

In Evangelia Quadragesimalia. Parisijs anno 1556. in 8. Vidi.

De verbo Dei, libros tres. Prodierunt Coloniae anno 1560. Laudantur à Fr. Mauritio Hylareto Dominica 3. Quadragesimæ, fol. mihi 652.

Adversus captivitatem Babylonicam Lutheri. Parisijs per Audoenum Parvum 1552. vnà cum præcedentibus, & Coloniae 1557.

Sermones ipsius, vti notavit Uvadingus, deinceps apud Gulielmum Rovillium editi sunt Lugduni anno 1574. & anno 1589. Vidi. Scripsit demùm, teste Ludovico Dupin, sæculo 16. ac emisit:

De Charitate, lib. 5.

De Spiritu Sancto.

De Passione Domini N. Jesu Christi.

De Justificatione.

De Purgatorio.

De Suffragijs pro mortuis, quæ omnia impressa sunt Parisijs anno 1553. & 1557. Præclare hujus Henrici meminit Ludovicus Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionatoriae, in qua non pauca ex ejus scriptis exscribit cap. 108. hæc præmittens: *Tria volumina sermonum edidit in Epistolas, & Evangelia de Dominicis, & de Sanctis. Oratio ejus centonis instar ex verbis Scripturae Sacrae tota ferè contexta est, & textui Epistolæ integro, aut Evangelio alligata instar homilie. Figura commo-*

*rationis, ac synatrismi sæpè utitur. Passim in errores Lutheri excarescit: hocque, in eo magis singulare quod in multis Concionibus verbum suum dirigit in eadem Concione ad personas diversi status, & conditionis, puta ad Sacerdotes, Principes, & in potestate constitutos, ad uxoratos, ad vi-
duas, ad virgines, ad pueros, & subditos, ad obstinatos, &c. Ut in pluribus sermonibus pro die Circumcisionis non sine pio artificio observat petissimum. Florebat cum jam Lutheranismus grassaretur, prodierantque Conciones ejus Parisijs anno 1557. Quæ videntur graves, & piæ, licet in eis desideretur quod membris partitionis primaria non inhæreat, sed totum Evangelij textum indifferenter percurrat.*

HENRICUS HERPIUS, (alij HERP, appellant, alij de ERP) ex Pago Campiniæ Brabantiae, Vir verè pius, & doctus, ante divisionem Provinciæ Coloniensis, ab illa, quæ dicitur Germaniæ inferioris, & Guardianus pluribus Conventibus non modò præfuit, verumetiam profuit, vitam moribus, & doctrina. Adeo rerum Coelestium contemplationi inhærebat, ut nonnunquam sex horas in Missarum Sacrificijs salubriter occuparet. Denique Guardianus Coenobij Mechliniensis, mortuus anno 1477. sepultus fuit ad dexteram candelabri in medio Chori. Ejus vita præfigitur opusculo ab illo edito, cui nomen: *Directorium aureum*. Scripsit in Monte Alvernae in Etruria:

De Theologia mystica, & speculativa, ac præcipuè affectiva, quæ non tam lectione javatur, quàm exercitio pietatis obtinetur. libros tres. Ex Teutonico latinum fecit secundum librum Petrus Blomovenna Leydenensis Carthusianus. Incipit opus: *Osculetur me osculo.* Illius lectionem interdixit Index Romanus librorum prohibitorum, nisi recognitum fuerit ad exemplar Codicis, qui fuit impressus Romæ anno 1585. Prodiit denuò Brixiae anno 1601. apud Societatem Brixensem in 4. Vidi. Coloniae per Arnoldum Quentelium 1609. & 1611. in 4. studio Fr. Pauli Philippi, Ordinis Prædicatorum alumni. Vidi. Alias mitto editiones, verba subjiciens Antonij Possevini: *Theologia mystica*, inquit in suo Apparatu Sacro, Herpij prohibetur in Romano Indice Pontificio, nisi repurgata fuerit ad exemplar illius, quæ Romæ impressa est anno millesimo quingentesimo octuagesimo quinto. Tres libros mysticæ Theologiae scripsit qui ijs præsertim, qui vitam contemplativam dant operam, atque ad per-

fectionem aspirant, usui esse possunt. Re-
 „cognitus quadantenus liber, & secundo
 „jam excusus, tertio prodijt in lucem
 „opera Brunonis Loheri, Carthusiæ Agrip-
 „pinensis Procuratoris anno millesimo
 „quingentesimo quinquagesimo quinto,
 „ab eodem, quæ fuit ejus pietas, dicatus
 „Beato Ignatio Loyolæ (qui tunc erat
 „superstes) Fundatori Ordinis nostri,
 „ac reliquæ Societati nostræ. Demum
 „anno millesimo quingentesimo octua-
 „gesimo quinto; cum omnino expediret,
 „ut hoc opus altioribus refertum sensi-
 „bus, tum castigatum, tum præmunitum
 „aliquibus cautionibus versari tutius pos-
 „set, propterea id Sanctæ Sedis Apосто-
 „licæ cura perfectum est. Primum enim
 „Theologi plures cum hoc præstitissent,
 „addita est deinceps introductio ad doc-
 „trinam secundi libri pernecessaria à Pe-
 „tro Paulo Philippio, Theolog. eximio
 „Ord. Prædicat. quamvis etiam antea ex-
 „taret altera Petri Blomovennæ Carthu-
 „siani ad eundem secundum librum per-
 „utilis, ac pia. Factum est autem postea,
 „præcepto ejusdem Sanctæ Sedis, ut ne-
 „mo ederet, legeretve Theologiam hanc
 „mysticam Henrici Herpij, nisi esset ad
 „postremam Romanam emendationem
 „aptata. Ac licet introductiones illæ Phi-
 „lippi, & Blomovennæ præfixæ sint se-
 „cundo libro, præstat tamen, ut præle-
 „gantur, antequàm primus liber decur-
 „ratur. Nam & Herpij scopus in suis li-
 „bris, & verba pleraque sublimiora, quæ
 „scrupulum multis possent injicere, &
 „profundior illa contemplandi via, quæ
 „incautus, aut minimè capaces posset in-
 „avia deducere, ac sanctitas ipsius Viri,
 „qui hanc tradidit, inde innotescunt, aut
 „declarantur.

„Cæterum operis hujus liber primus,
 „seu pars prima Divini amoris, spiritua-
 „liumque nuptiarum *Epithalamium* con-
 „tinet, quo Canticum Canticorum Salo-
 „monis etiam exponitur. Itaque Divini
 „amoris *Inflammativa* (ut ille vocat) com-
 „plectitur; videlicet: De Filij Dei In-
 „carnationis, Conversationis, Passionis,
 „que Mysterijs, ac fructu: deque insti-
 „tutione, & usu Sacramentorum.

„Secunda verò pars, quæ prænota-
 „tur *Directorium aureum contemplativo-*
 „rum, agit de vitæ activæ præparatione,
 „atque ornatu, & de amabili ad Deum
 „conversione: deinde de præparatione,
 „atque ornatu vitæ contemplativæ spiri-
 „tualis, ejusque impedimentis. Denique

„de Præparatione, atque ornatu vitæ
 „spiritualis supereminentis, de ipsius
 „dignitate, deque operatione Sanctissi-
 „mæ Trinitatis in supremæ animæ viri-
 „bus.

„At quidem secunda hæc pars ab Au-
 „thore Germanicè conscripta, & deinceps
 „Latinitati donata à Blomovenna
 „Carthusiano fuit, denique Italicè versa,
 „plures ante annos, minus aptè, ac sine
 „ea, quæ omnino erat necessaria, præ-
 „via face, sive introductione, sed novis-
 „simè Benedictus Olfanna Mantuanus,
 „qui ad Carthusianum Ordinem probus
 „juvenis accessit, utrumque accurate
 „vertit; ita ut si quis hanc partem versa-
 „re voluerit commodius sit perceptu-
 „rus.

„Tertia postremò pars inscribitur
 „*Eden, sive Paradisus Contemplativorum*,
 „quæ licet eadem contineat (& quidem
 „falsius) quæ in secunda parte extant,
 „pars tamen secunda videtur esse utilior,
 „quod in ipsa plenior, ac planior ordi-
 „ne agatur de ijs, quæ ad perturbationes
 „animæ sedandas attinent, hoc est, ad
 „mortificationem, & ad activam vi-
 „tam, atque spirituales contemplativas,
 „quoad vires animæ inferiores.

„At prudente Doctore eget, qui per
 „fectionis semitas istas ingreditur. Erve-
 „rò, ut nonnulla secundæ partis capita
 „pluribus prodesse possant, nimirum quæ
 „ad vitandas mutationes, ad virtutes
 „morales consequendas, ad dona Spiri-
 „tus Sancti spectant, sic reliqua non sunt
 „omnium, neque exigui temporis, nec
 „ejusdem Ordinis, ut continenter agen-
 „da sint, quemadmodum sunt polita.
 „Quod præmonuit sapienter Petrus Pau-
 „lus Philippus in ea, quam diximus intro-
 „ductione ad secundam partem, com-
 „mendans in plerisque hujus Authoris ca-
 „pitibus lectionem, & rationem medi-
 „tandi, quam Ludovicus Granatensis
 „sui Ord. utilissimè, atque ad omnium
 „captum proposuit, nec tamen respuens
 „istam Herpij, si qui ei rectè, ac sine periculo
 „lovelint insistere. Hæc Possevinus. Parisijs
 „apud Nivellium, anno 1598. prodijt in 8.
 „*Index expurgatorius Theologiæ Mysticæ ad*
 „*exemplar eorundem librorum Romæ impres-*
 „*orum collectus opera Carthusiana Familæ*
 „Vidi. Scripsit insuper:
 „*Sermonum de Tempore, & per Quadra-*
 „*gesimam, lib. 1.*
 „*De Sanctis, & per Adventum, lib. 2.*
 „Haganonæ in fol. 1509. & alibi. Lege Li-
 „raum

ræum S. J. in Trifagio Mariano. In ijs, ait laudatus Bail, parte 3. suæ Bibliothecæ Concionatorix, cap. 71. *Ad populum declamandis celeberrima fuit opinionis, cum esset Vir extaticus, & divinis meditationibus assidue defixus, &c.*

Speculum aureum in decem præcepta Decalogi. Editio prima facta est Moguntix typis Petri Schoeffer 1474. in fol. Vidi. Item Basileæ per Joannem Froben de Hamelburg. anno 1496. & Argentinx per Joannem Konelblancum, anno 1520. in 4. *Invenio aliam legem.*

Speculum perfectionis. Incipit: Gratia D. N. Jesu Christi. Venetijs 1524. Habuit Uvadingus vnum exemplar manuscript.

Directorium aureum contemplationum ab eodem Blomovenna latine redditum.

Tractatum de modo fructuose recitandi Rosarium.

Tractatum de Effusione cordis.

Collationes tres de perfectione vite, sive compendium directorij. Antuerpiæ, & Colonia anno 1536.

De tribus pœnitentiæ partibus.

De triplici Adventu Christi. Ex Uvad.

Prolixas duas Orationes de Passione Domini. Habentur M. S. propè Bruxellas in Monasterio Viridis Vallis Canonici Reg. S. Augustini, teste Sanderø, part. 1. Bibliothecæ Belgicæ.

De tribus Vijs. Colonia 1536. Ex Dupino, sæculo 15. nisi indistinguishator à præjacto opere, de tribus pœnitentiæ partibus. Eum commendant Labbeus, Sixtus Senensis, Cardinalis Bellarminus in suis de Scriptoribus, ac pluribus Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 22. Februarij, §. 2.

HENRICUS DE HUDA, Anglus, Prov. Angliæ, & Custodiæ Novi Castræ alumnus, inedita reliquit:

Commentaria in quatuor libros Sententiarum. Ex Fr. Angelo à S. Francisco, Uvadingo, & Sannig in suis Syllabis. Clauit circa annum 1530.

HENRICUS JANUENSIS, Minorita, conscripsit:

Sermones varios. Asservantur M. SS. in Bibliotheca Conventus Assisij, Uvadingo teste.

HENRICUS DE JONGHEM, Belgæ, strictioris Observantiæ Recollectorum Provinciæ Germaniæ inferioris, Lector Jubilatus, Ex Definitor, ac Custos, Vir Sacris Litteris probè excultus, non pœnitenda condidit, tum latine, tum Flandricè. Ea sunt:

Litteralis Elucidatio in Job. Antuerpiæ 1661. in 4. apud tom. 2. Bibliothecæ Theologicæ Martini Lippenij, pag. 110. Vidi.

Marlanum Hasselctum, seu Historia miraculosa Imaginis, & Capelle, necnon Fraternitatis insignis B. Mariæ Virginis apud Hasselctenses. Antuerpiæ 1660. in 8. Apud eandem Bibliothecam ibidem pag. 242. Vidi.

Vera Fraternitas declamanda Confratribus Sodalitatum S. Rosarij Dominicani, S. Scapularij Carmelitani, S. Zone Augustiniane, S. Funiculi Franciscani, pro Congregationibus Menstruis Sodalium prædictorum. Opus morale completens materias omnium virtutum, & vitiorum hominibus quorumlibet statuum applicabiles, cum indicibus copiosissimis. Antuerpiæ apud Petrum Bellerum 1662. in 4. Regali. Vidi.

Medulla Evangelica per Christum dictata S. Francisco in sua Seraphica Regula, exposita moraliter per R. P. Fr. Bonaventuram Dernoij Ord. Fratrum Minorum Recollectorum Provinciæ S. Joseph in Comitatu Flandriæ Ministrum; figuris Sacre Scripture illustrata, stylo donata suaviori, ac tribus indicibus, nempe Concionum promittibus Dominicis, & festis per annum locupletata. Antuerpiæ per eundem, anno 1657. in fol. Vidi. Præfixit Vitam laudatæ Fr. Bonaventuræ.

Nuptia Agni, seu Exhortatio ad Religiosos pro Sacris Vestitionibus, Professionibus, & Jubileis. Ibidem 1667. in 4. apud Bibliothecam Tellerianam. Alia autem scripsit, quæ in lucem edita manibus Belgarum teruntur Authore mihi Fr. Carolo de Coudenhove in sua Compilatione Chronologica ejusdem Provinciæ M. S. Mattiti in Archivio Generali Ordinis, nempe:

Devotionalia.

Pro Novena S. Antonij de Padua cum quibusdam ejusdem Sancti miraculis.

Opusculum de Regina Angelorum, Flandricè. Laudatur à Jacobo Le Long, pag. 799. suæ Bibliothecæ Sacre, & Mariacio in Appendice.

HENRICUS LEODIENSIS, Minorita, Flander Commentarijs exornavit:

Quatuor Evangelia. Scripsit etiam, & eruditè:

De Augustissimo Altaris Sacramento. Ex Uvadingo, & Le Long ibidem fol. 778.

HENRICUS LOCHIUS, Minorita, cum

cum alijs sex Patribus suæ Provinciæ Coloniensis edidit supplicem libellum pro retinendo titulo Immaculatae Conceptionis. Incipit: *Sanctissime Domine pervenit ad has extremas Ecclesiæ in Germania partes; &c.* Extat in fol. in Archivio Gandensi apud Minores, teste nostro Alva, col. 593. suæ Militiæ Universalis.

HENRICUS MAUROY (MAUROX apud Possevinum) Gallus Prov. Franciæ, Custodiæ Campaniæ, & Conventus Trecentis alumnus, Concionator facundissimus, litteris Græcis, Hæbraicis, & Latinis non mediocriter excultus, & in lectione Doctorum Hæbreorum optimè versatus, cum in Ecclesia Toletana statutum fuisset, ne ad ejus Sacerdotia, aut beneficia admitterentur, qui maculato erat sanguine, edidit:

Apologiam pro Judæis Christianis, & alijs, qui ex reliquijs Patriarcharum piè, & sanctè de Christo Jesu, & Fide Catholica sentiunt, in Archiepiscopum Toletanum, & affectas ejus, istos à suis Ecclesijs, & beneficijs Ecclesiasticis excludentes. Prodiit liber Parisijs primum apud Michaelem Feozendat in domo Alterrica, anno 1552. Ibid. per Vincentium Gautheret 1553. in fol. parvo. Ibidem 1563. in 4. Vidi.

Schemata graduum cognationis Christi. Extat ibidem in extremo libro.

Conciones doctissimas tribus partibus absolutas à Dominica Septuagesima, usque ad Dominicam infra Octavam Ascensionis.

Conciones pro Dominicis, & festis Adventus.

Commentaria in Epistolam Pauli ad Hæbreos. Extant omnia M. SS. in Bibliotheca Conventus Trecentis, testibus Uvadingo, Le-Long, pag. 853. Dupino in Supplemento, tom. 3. Ex his liquidò constat perperam scripsisse Nicolaum Antonium, tom. 1. suæ Bibliothecæ Hispanæ, cujusdam Hispani, sed cum laura, esse Apologiam præjectam.

HENRICUS A MERBURCH, sive MERPURGENSIS, Minorita, scripsit:

Summam casuum conscientie. Incipit: *Sicut, &c.* Ex Uvadingo, & Tosigniano. Claruit circa annum 1368. Eum adscribit Illustribus Scriptoribus Minoritis Fr. Augustinus de Uvite in sua Genealogia, fol. 57.

HENRICUS A MONTE JARDINO, Genuensis, Minorita eruditus, posteritati commendavit:

Commentarios in Joannem,
Tom. II.

In Evangelia totius anni.

Quadragesimalia quinque.

Primum incipit: *Assumpsit Jesus duodecim Discipulos.* Secundum: *Convertimini ad me.* Tertium: *Cum jejunatis.* Quartum: *Sapiens Magister.* Quintum: *Erant mirantes.* Floruit sub an. 1350. Eum commendant Tosignianus, Uvadingus, Le-Long, pag. 771. ac Illustrissimus Paulus Britius in suis Monumentis Subalpinæ Provinciæ D. Thomæ, lib. 3. fol. 290.

HENRICUS DE OXONIO, Anglus, Vir, tum in profanis, tum etiam in Sacris disciplinis insigniter exercitatus, magnæ pietatis, paris etiam apud suos auctoritatis fuit. Hæc in causa fuerunt, ut honoratam inter omnes tueretur existimationem; & alijs regendis, ac instituendis præficeretur. Erat etiam Divini verbi præco non vulgaris, & in his omnibus se Virum bonum, doctum, & strenuum semper præbuit, maximè in Concionibus, in quibus cum de honore Dei ageretur, nec Principes quidem personas redarguere verebatur. Tandem ad perpetuam sui nominis memoriam, & posterorum utilitatem, teste Henrico Uvillot, & alijs, scripsit:

Sermonum Dominicalium, lib. 1.

Sermonum Festivalium, lib. 1. Ecce Sponsus venit.

Sermones FERIALES, lib. 1. Quæ opera ferunt, aliquando servata fuisse Radin-gæ in Cœnobio Sancti Francisci, usque ad exterminium Monasteriorum in Anglia, sub Rege Henrico VIII. sed de tempore, quo floruit hic Author, nihil est compertum. Hæc Uvadingus. Idem attestantur Pitseus, Fr. Angelus à S. Francisco in suis Syllabis, ac Possevinus.

HENRICUS PALUDANUS, Minorita Leodiensis, Latinè reddidit, Hispanicè elaborata à Fr. Didaco de la Vega Minorita:

Conciones, & pia exercitia totius anni. Colonia 1606. & 1610. Venetijs 1611. Extat hujusce mentio apud Uvadingum, & Fr. Petrum de Alva in sua Militia Universalis, col. 594.

HENRICUS PIPINUS, Flander, Vir qui tam ardenti perfectionis Christianæ flagrabat amore, ut de virtute in virtutem procedens, semper se melior fieri contenderet; incredibili dicendi facundia floruit multis in Civitatibus, potissimum Antuerpiæ ante crudeles Geusiorum motus, quos aliquoties de suggestu yaticinatus est subsequendos. Fuit & in

Angliam missus ad annum circiter millesimum quingentesimum quinquagesimum quartum, cum Philippus Secundus, Rex Hispaniarum, Mariam, Eduardi Regis Angliæ Sororem, in uxorem duxisset, ut ejus Concionibus Teutones confirmarentur in avita fide, & alij ad Catholicam Religionem, quam Authore Henrico VIII. multi deseruerant, reverterentur. Nunquam visum ab hominum memoria in celebri, amplissimoque Templo Minorum Antuerpiæ, tam frequens auditorium, quam dum ipse concionabatur. Vicarij, Guardiani sæpè laudabiliter perfunctus munere, tandem Prov. Germaniæ inferioris salutatus est Minister. Reliquit plura prælo digna, inter quæ,

Sermones per totius anni circulum. Edidit Belgicè librum Francisci Veruoordi, cui titulus: *Vestis nuptialis amoris Dei.*

Fugiens Geusiorum crudelitatem, rebus penè toto Belgio turbatis, dum ad mortem diligentissimè quæreretur, mortuus putatur Castelbergæ in Flandria ad annum millesimum quingentesimum octuagesimum. Hæc Possevinus, & Uvadingus.

HENRICUS QUIDAM, Minorita, scripsit:

Conciones varias de B. Virgine. Fides sit apud Paulum Gryfaldum, alphabeto 6. fol. 245. in Classe de Fratibus Minoribus.

HENRICUS REGIUS, Paderbornensis, Provinciæ Saxoniae Sanctæ Crucis alumnus, Guardianus Suerinensis Conventus, publici juris fecit opus egregium, cujus inscriptio:

Biblia Alphabetica in hanc Enchiridij formulam, ea ratione redacta, ut sub qualibet alphabetici ordinis littera, novi, ac veteris instrumenti auctoritates, etiam à monosyllabis, & partibus indeclinabilibus initium sumentes, candidus Lector prima fronte reperiat, additis nihilominus capitum, locorumque citationibus: Opus ante hac nusquam excusum, & majoribus (ut vocant) Concordantijs longè locupletius, tum perfectius per venerandum P. Henricum Regium Paderbornensem Guardianum Suerinensem Provinciæ Saxonice S. Crucis pro Dei Opt. Maximique honore recens elaboratum. Colonia, opera, & impensis Melchioris Novesiani, anno 1535. in 4. magno. Vidi. Opus, uti observat Uvadingus, ut aliqui putant locupletius, & commodius inventioni, quam sint majores Concordantiæ. Eum commendat Dupi-

nus, ac novissimè P. Graveyson, tom. 7. suæ Historiæ Ecclesiasticæ, sæculo 17. fol. 471.

HENRICUS SEDULIUS, Cliviæ, quæ primaria est Ducatus Cliviensis Civitas, natus, diversis in locis Guardianus, multarum Provinciarum Commissarius, bis Minister Provinciæ Germaniæ inferioris, & totius Ordinis Definitor, Serenissimi Principis Ferdinandi Austriaci Ducis Baviaræ ad Paulum Quintum Legatus. Georgium Macropedium Præceptorem habuit in humanioribus, & in Religiosis exercitijs Henricum Pipinum, qui eum ad Ordinem recepit. Vir erat pius, venerandus, & doctus, quem Uvadingus in Comitibus nostris generalibus, anno millesimo sexcentesimo decimo octavo habitis Salmanticæ cognovit, & reverentè suspexit. Prædicator erat celebris, ac disertus, in Historijsque Ecclesiasticis, & Sanctis Patribus versatissimus. Plura scripsit opuscula, quorum hæc recensio:

Speculum disciplina Sancti Bonaventuræ correxit ad vetera exemplaria, jam tertio procusum Antwerp. ex Officina Plantin. 1597. in 8. Vidi.

Sancti Ludovici, Caroli Secundi Siciliæ Regis filij, ex Ordine Minorum Episcopi Tolosani vita. Ex Officina Plantin. anno 1602. in 8. Vidi.

Elogia in Sanctorum Imagines, qui ex tribus Ordinibus S. Francisci relati sunt inter Divos. Antuerpiæ 1620. Vidi.

Proscriptiones adversus hereses. Antuerpiæ, typis Moreti anno 1604. in 4. & 1606. Vidi.

Apologeticus adversus Alcoranorum Franciscanorum pro libro Conformitatum. Ex officina Plantiniana anno 1607. in 4. Vidi.

Diva virgo Mose Trajectensis, in qua de Sacrarum Imaginum antiquitate, usu, & fructu, de supplicationibus, sive processionibus Ecclesiasticis, & nonnullis alijs ritibus priscis, ac novis, admiranda à D. Virginis Imaginibus superioris ætatis, à Diva Mose Trajectensi miracula avi nostri ex fide conscripta. Ex officina Plantiniana, anno 1609. in 8. Vidi.

Historia Seraphica, in qua S. Francisci aliorumque Sanctorum, qui tribus in Ordinibus ab eo institutis vitæ cum notis continentur, necnon Acta B. Joannis à Capistrano; & martyria Fratrum Provinciæ Germaniæ inferioris Alcmariensium, Gorcomiensium, caterorumque, qui variè Catholica Religionis ergo propugnatè crudeliter

rebelibus hereticis sunt interfecti. Antuerpiæ ex officina Martini Nutij, anno 1613. in fol.

Descriptio Prov. Germania inferioris, ejusque Martyrum, & Scriptorum. Habetur M. S. Antuerpiæ apud Minores, ejusque exemplar habuit Uvadingus. Præter ista à Uvadingo laudata extant ejusdem Sedulij.

Vita S. P. N. Francisci scholijs illustrata. Antuerpiæ 1598. in 8. Regali.

Vita ejusdem S. P. N. Francisci cum Imaginibus, quam dicavit RR. P. Fr. Francisco à Tolosa, totius Ordinis Generali Ministro, anno 1587. Vivere desijt septuagenario major 26. Februarij, anno 1601. in Choro Antuerpiensis Coenobij sepultus. Eum commendat Justus Lypsius centur. r. selectarum Epistolarum, epist. 28.

„ *Librum tuum*, inquit, accepi, neque
„ vno, nomine libens vidi. Quia argu-
„ mentum pium erat, quia de Capite, &
„ Principe Ordinis vestri erat, quia à te
„ ipso erat, quem jam pridem cum vene-
„ ratione quadam (seriò loquor) amo.
„ Vidi igitur libens, & legi libentius: ita
„ me & res, & ipsa scriptio tua, & judi-
„ cium trahebant. Multa opportunè mis-
„ cuisti, ad fidem, ad intelligentiam, ad
„ vitam, & mores: quam partem in his
„ scriptis ego maximè requiro, & amo.
„ Non dicam de stylo tuo, qui gravis si-
„ mul, & præter communem morem dis-
„ sertus est; sed illum adesse, & si gau-
„ deo; tamen si absit, ipsa etiam res sic
„ tractata delectet. Ordo, & judicium,
„ & optimus ille finis, ea sunt, quæ in re
„ pietatis me capiunt; & tùm maximè,
„ cum à spirante animo, & incenso ve-
„ niunt, & qui sentire se ostendit, quæ
„ dicit. Fateor me ijs moveri, trahi, rapi,
„ fac me tu sæpè mi Pater, & in Dei ho-
„ norem, & nostrum bonum, scribe. Lo-
„ quentem olim audiui cum fructu; re-
„ cognosco nunc inscriptione. Quod dixi,
„ amo te, & veneror: tu illud prius, tu
„ mihi facito, & precibus etiam juva,
„ &c.

HENRICUS SEIFRIU, Germanus, strictioris Observ. Reformatorum alumnus in Provincia Tyrolis, sermone patrio scripsit:

Opuscula varia de Confraternitatibus septem Dolorum B. Virg. Mariae, & Chorodigerorum S. Francisci. Attestatur oculatus testis Fr. Felix Reynucius in descriptione Provincia Tyrolis, quam latino sermone Tom. II.

ne composuit, & M. S. in fol. legi Martini in Archivio Generali Ordinis.

HENRICUS SEYNENSIS (de SEYNIS apud Dupinum, sæculo 17.) Capuccinus, natione Gallus, Provinciae S. Ludovici alumnus, & Concionator; qui, non vulgari insignitus doctrina, & ingenij acumine, Sacram Theologiam per plures annos Domesticis exposuit, salvandarumque gentium zelo fervens, præclariorum operum, splendoribus illustratus, celebriter declamando, Evangelicæ doctrinæ fulgorem emisit: scripsit Latine librum Regularibus, tam Superioribus, quam Subditis, præsertim Capuccinis perutilem, cui hunc apposuit titulum:

Prelatus Religiosus Commitiorum Regularium Conventuum Praesidem agens, & in visitatione spiritum, & vitam subditis suis administrans. Parisijs apud Dionysium Thierry, anno 1672. in 8. In hoc libro agitur de qualitatibus eligendorum De gravitate, & forma electionum: De reciproca superiorum, & inferiorum ad invicem obligatione; & de alijs hujusmodi, tam istos, quam illos conducentibus. Scripsit etiam opus Concionatorium sub hoc titulo:

Annus Ecclesiasticus Concionatoribus quadripartitus, seu Conciones predicabiles in Dominicis, & festa per totius anni decursum, & ab Adventu ad Adventum prædicari solita. Vidi. Est opus universis animarum Rectoribus, & Divini verbi Praeconibus, ac Catechistis utilissimum: quippe in quo, de Sacrificio Passionum, de exercitio Virtutum, de perfectione Christiani per Fidem, Spem, & Charitatem, & per Sacramenta: de medela vitiorum, de Mysterijs Jesu Christi, & B. Mariæ Virginis, & aliorum Sanctorum, & de alijs materijs per ferias Adventus, & Quadragesimæ, per Octavas Sanctissimi Sacramenti, & Commemorationis Defunctorum, æque, ac de Dominicis, & Festis per totius anni decursum occurrentibus diffusè agitur, tom. 4. in folio. Coloniae Agrippinae sumptibus Joannis Uvillhelmi Frieslem Junioris, anno 1677. Parisijs apud Edmundum Cauterot, eodem anno.

Specimen perfectionis Christianæ in triplici statu Seculari, & Ecclesiastico, in quo Sermones varij Morales stylo moderno, cum suis reflexionibus continentur. Parisijs in 8. anno 1683. & 1680. Vidi. Genuensis pagina 147. ac Ludovicus Moreri in suo Dictionario Gallico.

HENRICUS STANDICIUS, Anglus, Sacrae Theologiae Doctor, & tandem Episcopus Astaphensis, Vir pietate, & doctrina clarus, Catholicae Religionis strenuus propugnator, omniumque haeresum juratus hostis, in suis Concionibus Haeticorum argumenta, & errores nervosè refutare solebat; & inter alios Erasmus Rotherodamum temerariae doctrinae nominatim aliquandò arguebat. Pauca tamen ejus scripta reperio, licet eum plura scripsisse constet. Hos saltè operum titulos Uvillotus recenset, cui adhærent Fr. Angelus à S. Francisco, & Uvadingus in suis Catalogis.

Sermones ad Populum.

Contra Versionem novi Testamenti factam per Erasmus. Londini mortuus, & sepultus est in senectute bona, circa ann. 1520. Pertractant de eo Pitseus, Le-Long pag. 971. suae Bibliothecae Sacrae, ac Lequile tomo 2. Terlegisl. tract. 6. lib. 11.

HENRICUS DE VILLALOBOS, Hispanus, Patria Zamorensis, Lector Jubilatus, ac Pater Compostellanae Provinciae Regul. Observantiae, valdè delectatus studio Juris Canonici, statuit materias praecipuas Theologiae Moralis doctè, solidè, & clarè, ad faciliorem methodum redigere, quod quidem, post triginta annorum utriusque Theologiae Scholasticae, & Moralis professionem, feliciter perfecit. Edidit itaque *Tomos duos*, sed lingua Hispanica (qui Gallicè, Italicè, & Latine traducti habentur in pretio) dedicavitque Antonio de Trejo, Episcopo Cartaginensis Spartariae olim Philippi Tertij apud Paulum V. Oratori, & Ordinis Minorum Vicario Generali. Prima impressio Hispanica prodijt Salmanticae apud Didacum de Cussio, anno 1623. Gallica verò, Interprete Fr. Leone Baccone, Provinciae Aquitaniae, Parisijs anno 1646. In Hispania verò factae sunt iteratae editiones.

Editio 13. auctior, & correctior facta est Matriti, anno 1682. typis Bernardi de Villadiego, tom. 2. in fol.

TOMUS PRIMUS.

CONTINET TRACTATUS viginti novem, quorum hic exhibemus indiculum.

- Tractatus Primus est, de Conscientia;
- Secundus, de Legibus, Constitutionibus, & Dispensationibus;
- Tertius, de Peccatis in genere.
- Quartus, de Sacramentis in genere;
- Quintus, de Baptismo.
- Sextus, de Confirmatione.
- Septimus, de Eucharistia.
- Octavus, de Missa.
- Nonus, de Sacramento Pœnitentiae;
- Decimus, de Sacramento Extremæ Unctionis.
- Undecimus, de Sacramento Ordinis.
- Duodecimus, de Sponsalitijs.
- Tertius decimus, de Sacramento Matrimonij.
- Quartus decimus, de Impedimentis Matrimonij, & ejus dispensationibus.
- Quintus decimus, de Divortijs.
- Decimus sextus, de Censuris Ecclesiasticis in genere.
- Decimus septimus, de Excommunicatione;
- Decimus octavus, de Suspensione.
- Decimus nonus, de Interdicto.
- Vigessimus, de Cessatione à Divinis.
- Vigessimus primus, de Irregularitate;
- Vigessimus secundus, de Eleemosyna.
- Vigessimus tertius, de Jejunio.
- Vigessimus quartus, de Oratione, & Horis Canonicis.
- Vigessimus quintus, de Clavibus spiritualibus Ecclesiae.
- Vigessimus sextus, de Indulgentijs.
- Vigessimus septimus, de Bulla Cruciatæ;
- Vigessimus octavus, de Bulla Defunctorum.
- Vigessimus nonus, de Bulla Compositionis.

TOMVS II.

CONTINET TRACTATUS vnum & quadraginta.

- Primus est, de Fide Christiana;
- Secundus, de virtute Spei.
- Tertius, de Charitate.

De Eleemosyna, & Operibus Misericordiae agitur remissivè.

Quartus, *de Correctione fraternas.*

Quintus, *de Bello.*

Sextus, *de Prudentia.*

Septimus, *de Justitia, & Jure.*

Octavus, *de Acceptatione personarum.*

Nonus, *de Beneficijs Ecclesiasticis.*

Decimus, *de Dominio.*

Undecimus, *de Restitutione.*

Duodecimus, *de Homicidio, & Mutatione.*

Tertius decimus, *de Furto, & Rapina.*

Quartus decimus, *de Justitia Judicis.*

Quintus decimus, *de Justitia Accusatoris.*

Decimus sextus, *de Justitia rei.*

Decimus septimus, *de Justitia Testis.*

Decimus octavus, *de Justitia Advocati.*

Decimus nonus, *de Contractibus in genere.*

Vigésimus, *de Promissis, & Muneribus.*

Vigésimus primus, *de Emptione, & Venditione.*

Vigésimus secundus, *de Mutuo, & Usura.*

Vigésimus tertius, *de Censibus, & annuis Redditibus.*

Vigésimus quartus, *de Cambijs.*

Vigésimus quintus, *de Locationibus, Conductionibus, Emphyteusi, & Feudo.*

Vigésimus sextus, *de Contractibus Societatis.*

Vigésimus septimus, *de Contractu dotali.*

Vigésimus octavus, *de Ludo, Sponsionibus, & sortibus.*

Vigésimus nonus, *de Contractibus minoribus, & quasi contractibus.*

Trigésimus, *de Testamentis, & ultimis voluntatibus.*

Trigésimus primus, *de Sepultura Ecclesiastica, & portione Canonica, seu quarta funerali.*

De Oratione, & sacrificio remissivè.

Trigésimus secundus, *de Festorum Observatione.*

Trigésimus tertius, *de Decimis, Primitijs, & Oblationibus.*

Trigésimus quartus, *de Voto.*

Trigésimus quintus, *de Statu, & votis Religiosorum.*

Trigésimus sextus, *de Juramento.*

Trigésimus septimus, *de Simonia.*

Trigésimus octavus, *de Superstitione, & Magia.*

Trigésimus nonus, *de Peccato tentationis.*
Tom. II.

tium Deum, de Sacrificio, & de Immunitate Ecclesiastica.

Quadragesimus, *de Vitijs Capitalibus.*

Quadragesimus primus, *de Præceptis Decalogi.*

De Præceptis Ecclesiae remissivè.

Compendium suæ Summæ. Salmanticae 1625. in 8. Pampilone 1625. Oscae apud Petrum Blusson 1630. Matriti apud Franciscum Martinez 1643. & apud Didacum Diaz de la Carrera 1653. in 8. ac typis Mariæ de Quiñones 1650. Demum ipsi attribuit opus prænotatum:

Candelabrum aureum de Sacramentis, & Censuris, R. P. Claudius la Croix, tomo Theologiæ Moralis in explicatione AA. qui in suo opere referuntur. Obijt Salmanticae Henricus hic circa annum 1627. meritò commendatus ab ejus Discipulo Fr. Matthæo de Sosa in Catalogo AA. præfixo suo tomo 1. in 1. Sentent. Uvadingo, Nicolao Antonio, Dupino, ac P. Joanne de Alloza, qui in cunctis paginis sui Alphabeti Moralis eum citat.

HENRICUS UVERLIUS, alijs VERKLEIR, Provinciæ Colonienfis Minister, & ejusdem Universitatis Doctor, scripsit:

In lib. quatuor Sentent.

De Potestate Ecclesiastica, lib. vnum:

Quæstiones in Universalia Porphyrij.

Sermones varios, quorum, qui de Passionem Domini est inscriptus, magnopere probatur. Vivebat sub Eugenio IV. tempore Concilij Florentini. Ex Tosigniano, Uvadingo, & Possevino.

HENRICUS UVILLOT, ex Oppido, quod dicitur à Fontibus Episcopi, si-
vè Fontaine l'Esuefque in finibus tractus Leodienfis, in Belgio Provincialis, & Commissarius Generalis Ordinis salutatur. Coloniae Grammaticam, Audomaropolis Rethoricam, Lillianum Collegium Lovanij Philosophiam contulere. Parisijs, clarissimis Theologiæ Doctoribus operam dedit, styloque signavit:

Ogdoada 11. Homiliarum de Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento. Duaci, & Leodij anno 1592. in 8.

Epitomen Concionum. Lovanij typis Madisij.

Notas ad Monomachiam Christi incruentam.

De Enoch, qui apud Judam Apostolum de extremo judicio prophetizavit. Leodij anno 1598. in 8. Insuper opus prænotatum:

Athens Orthodoxorum sodalitij Francis-

cani, qui vel selecta eruditione, vel floridiore eloquentia, vel editis scriptis, Sanctissima Dei Sponsa Romana Ecclesiae operam navarunt, sive liber de Scriptoribus Ord. S. Francisci. Leodij apud Arnoldum à Consuvarenia 1598. in 8. Altera editio, Antuerpiæ apud Petrum Bellerum 1600. in 8. Opus hoc jubente Francisco Gonzaga, Episcopo Mantuano, olim Ordinis Generali Ministro compositum, auctum fuit à Uvadingo, quibus impræsentiarum debitor sum.

Conciones de Indulgentiarum vi, natura, & antiquitate, habitas Namurci, Gallicè, in sodalitia Cinguli S. Francisci.

Varios fidelis Sponsæ affectus cum 24. Iconibus.

Orationem in Exequijs Helene de Melum, Comitissæ de Barlemontio conjugis. Laudatur post Possevinum, & Uvadingum à Dupino, Teisserio, & Lequile superius memoratis. Commendatur præcipuè ad calcem sui Athenæi, de quo ita legitur:

*Verè Palladas in te contemplor Athenas
Hæ Mussas, tua sed pagina jactat Avos,
&c.*

HERMANNUS BERGH, Germanus, Juliacenensis, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, declamavit:

Orationem de directione vite humanæ in funere Joannis Vernerij, Comitissæ de Tenyn, Baronis de Ambstenraeds, quæ prodijt Colonia anno 1643. Ex Uvadingo.

HERMANNUS BRUCHER (BRUCHEN Possevino) Nortusianus, Minorita, doctrina, & eloquentia clarus, scripsit:

Sermones de Sanctis quamplurimos, teste Eysengrenio, qui ad ann. 1376. vixisse affirmat. Ex Tosigniano, & Uvadingo.

HERMANNUS GERMANUS, Minorita, uti ex Aventino, lib. 7. Annalium Bojorum narrat Uvadingus, exaravit;

Vitas Romanorum Pontificum.

HERMANNUS JANSSENS, Belga, ex Provincia Germaniæ inferioris, strictioris Observantiæ Recollectorum, Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus, actualem Sacræ Paginæ Professore agens, stylo signavit perutile opus, præcipuè adversus Jansenistas, cujus inscriptio:

Prodromus Sacer rectam preparans semitam ad varia Biblica Sacra, Belgico idiomate, impressa utiliter emmendanda, atque de novo, juxta mentem, & Decretum Clementis VIII. tuto, & ritè imprimenda.

Antuerpiæ apud Alexandrum Everaerts, anno 1731. in fol. parvo. Vidi.

HERMANNUS, Minorita, absque ullo cognomine,

Chronicon condidit, quo M. S. se usum is profitetur, qui Abbati Urspergensis paralipomena adjecit. Ex Joanne Vossio de Historicis Latinis, agente de AA. incerti temporis.

HERMANNUS MOTT, Provinciæ Rhenanæ Recollect. alumnus, Novitorum instructor, opus utilissimum emisit, cui titulus:

Manus Religiosorum olim formata, nunc per Verbum Dei, & Sancta SS. Patrum, ac magnorum vitæ spiritualis Magistrorum documenta paraphrastice explicata. Colonia Agrippinæ 1669. apud Uvillum Friesem in 8. Vidi. Ejus in capite sub icone manus extensæ explicat perfectionis viam hac methodo. In palma manus textum Psalmi 118. *Anima mea in manibus meis semper, &c.* Supra pollicem: *Ad quid venisti?* In hujus digiti articulis, respondet: *Non velle meum facere, sed passiones vincere. Sanctamque Crucem tollere. Et in dies proficere.* Super Indicem: *Quid ad te?* In ejus articulis respondet: *Defectum vides quid ad te? Qui stas cura non cadere. Attende tibi nosse te. Mitemque Jesum sequere.* Supra digitum medium: *Est mea culpa.* Et in ejus articulis: *Si cupis esse amabilis. Fatere culpam jugiter. Peccator es, humilia te. Dic, servus sum inutilis.* Super digitum annularem: *Libenter.* Et in articulis: *Omne quodcumque facitis. Fideliter ex animo. Hominibus, & Domino. Non servientes oculis.* Supra digitum auricularem: *Deo gratias.* In ejus articulis: *In omni quod obvenit. Laudat semper Dominum. Bonum, malumvè fuerit. Hunc solum spectat terminum.*

HERMANNUS DE NEEZEMBURG, Minorita, teste Uvadingo, scripsit:

Sermones de Tempore. Consentiant Uvillotus, & Possevinus.

HERMANNUS DE SAXONIA, Minorita, ineditum reliquit:

Librum de Casibus Conscientiæ, asservatum, uti ait Uvadingus, in Bibliotheca Conventus Assisij.

HERNANDUS DE MORAGA, Hispanus, filius, ac Custos Discalceatæ Provinciæ S. Gregorij, Christianitatis Insularum Philippensium indefessus propugnator coram Philippo III. Hispaniarum Rege, eidem obtemperans, conscripsit:

De

De rebus, ac moribus Sinarum, Japponiensium, Turcarum, aliarumque plurimum Nationum, peragraverat etenim univ-
sum ferme Orbem. Prodiit Matrili ex
eiusdem Regis præscripto, anno 1619.
Plura de hoc Hernando apud Fr. Anto-
nium de la Llave, pag. 1303. Chronic. lau-
data Prov. triennio 13. cap. 4. & seq.

HERIBERTUS SALORANUS, Ca-
puccinus, Natione Theutonicus, Provin-
ciæ Tyrolensis Concionator; Vir doctus,
ac religiosa pietate commendatus; scrip-
sit opusculum sub titulo:

*Peregrinatio spiritualis ad Sepulchrum
Domini*. Teste Genuensi, pag. 148.

HERMENEGILDUS DE ALPERA,
Hispanus, in Valentana Provincia Mi-
norum Capuccinorum Concionator, Guar-
dianum agens Conventus Oppidi de
Alcira, publicavit eruditam Concionem.

*De Immaculata Conceptione B. V. Ma-
rie*. Valentia per Franciscum Mestre
1679. in 4. Vidi.

HERMENEGILDUS DE OLOD,
Hispanus, ex Minoritis Capuccinis Pro-
vinciæ Catalonniensis, Vir & doctrina,
& virtutibus clarus, scripsit, non autem
edidit volumen in 8. sub titulo:

*Viridarium Concionum, ac Textuum Sa-
cerorum Bibliorum*, Hispanicè. Vidit M. S.
ad prælum maturum, Barcinone in Con-
ventu PP. Capuccinorum, meus Germa-
nus Frater Fr. Petrus à S. Bonaventura,
anno 1729.

HERMES HAUVAERT, Gallo Bra-
bantus Rotuacenus, strictioris Observan-
tiæ Recollectorum alumnus in Provincia
Germaniæ Inferioris, Vir doctus, Sacrae
Theologiæ Lector Conventus Lovanien-
sis, scripsit:

*Commentaria in 1. & 2. librum Senten-
tiarum*; quæ M. SS. servantur in Biblio-
theca Mechliniensi. Hic aliquandò Vi-
carij, & Guardiani munere laudabiliter
perfunctus, mortuus est Mechliniæ, anno
Domini 1567. 12. Decembris. Ex Caro-
lo de Coudhenove in Compilatione Chro-
nologica laudatæ Provinciæ, pag. 12.
Uvadingo, ac Bonaventura Baro, tom. 1.
Opuscul. part. 14. in Appendice, littera
H. & Possevino.

HERMOGENES THORIO, Saler-
nitanus, ex Minoritis Convenualibus, in
utroque Jure insignis edidit:

*Commentaria ad principium Tituli Inst.
de Actionibus*. Neapoli ex typographia
Dominici de Ferdinando Maccarani, an-
no 1623. in 4. Pertractat de eo Nicolaus

de Toppi in sua Bibliotheca Neapolita-
na.

HEYLAM BELGA, Minorita, An-
tuerpiensis, publicavit in lamina, & char-
ta expansa pulcherrimum, ac succintum
opusculum, nempè:

*Vocem Seraphicæ Religionis pro Imma-
culata Virginis Conceptione cum Authori-
bus, & Scriptoribus Minoritis*. Granatæ
1625. Lege Fr. Petrum de Alva in spa Mi-
litia Universalis, col. 600.

HIERONIMA AB ASSUMPTIO-
NE, Hispana, primitus ex Monialibus
Toletani Conventus S. Elisabethæ, fun-
datrix, demum Manilensis Conventus Dis-
calceatarum in Philippinis Insulis, mulier
fortis, de ejus Canonizatione impræsen-
tiarum agitur, suis obtemperans Confes-
sarijs, exaravit:

Vitam suam, quam in folio ineditam vi-
di, ac legi Matrili in Bibliotheca Con-
ventus Regul. Observantiæ. Eandemmet
vitam publici juris fecere V. Martyr Fr.
Gennadius à Quesada, ac Fr. Augustinus
à Matrilo, Minoritæ, de quibus in hac
Bibliotheca, suis litteris. Scripsit insuper
opus Mysticum Deiparæ semper Virgini
ab Adamitica labe immuni sacrum, quod
prænotavit:

Pyxidicula nautica, in 4. & in quatuor
partes distributum asservabatur olim M. S.
in laudato Conventu S. Elisabeth. Com-
mendatur à Fr. Bartholomæo de Latona,
cap. 28. sui libri inscripti: *Perfecta Reli-
giosa*.

Soliloquia devotissima, ligato sermone
ab eodem Latona laudata, fol. 210. ejus-
demmet libri, ex quo commune feci *Soli-
loquium decimum*, part. 1. meæ Bibliothecæ
Minorum Discalceatorum (quam con-
sulas à pag. 103. vsque 107.) Anno 1630.
die 22. Octobris cantantibus Sororibus,
Veni electa mea, in æternitatem ingressa
fuit, eximiam sanctitatis opinionem (mira-
cula mitto) nobis relinquens.

HIERONYMUS ACETTUS AB
URIS, strictioris Observ. Provinciæ Bri-
xiæ Minister. Scripsit:

*Elaboratam Expositionem questionum
Scoti, in Prædicamenta Aristotelis*. Bergo-
mi apud Cominum Venturam, anno 1600.
Pertractant de eo Uvadingus, ac Sannig
in Synopsi.

HIERONYMUS DE ALICANTE,
Hispanus, Provinciæ Baticæ Minorum
Capuccinorum Concionator, ac Sacrae
Theologiæ Professor, Vir generis nobili-
tate, vitæ integritate, morum gravitate,
nec-

hec non puræ doctrinæ ornamentis illustris, scripsit Hispanico idiomate opus Historicum sub hac epigraphe:

Magnitudines Hispanicae, &c. In quo agitur de gestis Regum, & Principum Hispaniarum, de Sanctis, de Viris illustribus, & de consimilibus. Hispali 1646. tomis 2. in 4. De eo meminerunt Uvadingus, & Genuensis.

HIERONYMUS ALVAREZ, Hispanus, in Provincia Conceptionis Regul. Observant. Generalis Concionator, emisit, quod viderim, Panegyrim de Immaculata Conceptione Virg. sub hoc titulo:

Tria miracula in uno. Pinciæ per Antonium Figueroa 1707. in 4.

HIERONYMUS ARELATENSIS, Gallus, genere clarus, Mediolanensi Provincia Minorum Capuccinorum adscriptus, Vir fuit opere, & sermone admirabilis, ac humilitate, qua Archiepiscopatum Arelatensem, Ebredunensem, & Aquensem ab Henrico IV. sibi oblatos, respuit, insignis. Inedita reliquit, uti narrat Genuensis, pag. 149.

Volumina quatuor Concionum, & Sermonum.

Volumen unicum in Sacram Scripturam, digna certè, quod typis mandentur. Sepultus est Malsiliæ, & ob ejus mortem omnes ingemuerunt, multæque Ecclesiæ Metropolitanæ, scilicet, Aquensis, Arelatensis, Tolosana, Malsiliensis, & Arausicana, eundem solemnibus exequiis sunt prosecutæ, ipseque Episcopus Arausicanus funebri Oratione hoc themate assumpto: *Iustus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit*, suum hunc intimum dignatus est. Hæc laudatus Fr. Dionysius Genuensis. Obijt anno 1617. die 2. Augusti. Pluribus de eo in Annalibus Capuccinorum.

HIERONIMUS ASCULANUS. Vidi de Nicolaus IV.

HIERONYMUS AVENIONENSIS, Capuccinus, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus; Vir vitæ probatissimæ, Concionator magni spiritus, Hæreticorum hostis acerrimus, scripsit:

Tractatum de Sacramentis Ecclesiæ, & de Sacrosancto Sacrificio Missæ contra Calvinistas. De ejus editione dubitat Genuensis, subdens: *Meritum, & virtutibus dives, pijsque laboribus in conversione Hæreticorum perfunctis, obiit apud S. venenses in Oppido S. Ambrosij, dum ibi Missionarius Apostolicus Fidem Catholicam propagaret, anno 1629.*

HIERONYMUS BALBANUS, Minorita, quem Lucensem putat Possevinus, edidit:

Conciones decem, lingua Etrusca;

Tractatum de Oratone. Ex Illustrissimo Gonzaga, & Uvadingo.

HIERONYMUS DE BALBASTRO, Hispanus, Concionator in Valentina Provincia Minorum Capuccinor. ac Guardianus Majoricensis Conventus emisit Hispanicè volumen in 8. cui titulus:

Lux clarissima adversus hominum fraudes. Extat hujusce mentio apud Genuensem, pag. 150.

HIERONYMUS BARLA, Niciensis, Regul. Observantiæ alumnus, ac Definitor compilavit:

Summorum Pontificum Decreta, & Constitutiones pro Regularibus, additis nonnullis Notis, impr. Taurini per Joannem Sinibaldum 1662. Ex Athenæo Ligustico, pag. 239. & Roscoto in Syllabo Scriptorum Pedemontij.

HIERONYMUS DE LA BASTIADA, Gallus, Tolosanæ Provinciæ Minorum Capuccinorum Concionator, Sacræ Theologiæ Professor, Definitor, ac Conventus Tolosani Præfectus; Vir in Sacris Litteris eruditus, ac religiosis moribus decorus, scripsit Gallicè, Genuensi teste, librum contra Novatores, cujus titulus est:

La salut de Rouengue, tom. 1. in 8.

HIERONYMUS A S. BONAVENTURA, Missionarius, Provinciæ Anglicanæ Regul. Observ. Minister, edidit Anglicè librum prænotatum:

Petrus in naufragio. Duaci anno 1618; in quo egregiè ostendit Fidem Catholicam esse unicum remedium ad salutem.

Alia docta scripsit opera (teste Lequile de Scriptoribus qui pro Fide Romana dimicarunt, littera H. num. 6.) quæ in magnum rei Catholicæ detrimentum Hæretici nondum edita diripuerunt.

HIERONYMUS A S. BONAVENTURA, Hispanus, Concionator egregius, ac Definitor Discalceatæ S. Pauli Provinciæ, typis dedit:

Orattonem funebrem in obitu Francisci Fernandez de la Cueva, Comitis de Albuquerque. Salmanticæ apud Lucam Perez, anno 1676. in 4. Vidi. Reliquit M. S. vitam V. Fr. Petri Pauperis ejusdem Provinciæ filij, inscriptam:

Idea Religiosorum. Præ manibus habeo, Consule Historiam meæ Provinciæ.

HIERONYMUS DE BOCHIJS, si

vè BROUTRIUS, Capuccinus, natione Italus, Patria Florentinus, Provinciæ Tusciæ alumnus, Theologus, & Concionator, in Divinis Scripturis, & Sacris Historijs eruditus, scripsit latinè Compendium Historicum, cujus epigraphæ est:

Monopanthos, sive Harmonia novissima continens concinnationes Theologicas, tam Sacrarum Historiarum, quam non Sacrarum ab Orbe condito usque ad Nativitatem Domini. Tom. 1. in fol. Venetijs 1656. Scripsit etiam, & vulgavit.

Rapsodiam, sive Nucleum totius Veteris Testamenti, & Novi ex parte, ac omnium penè librorum, tam Catholicorum, quam Gentilium, qui de præfatis rebus agunt. Tom. 1. in fol. De eo Uvadingus, Genuensis, ac Terrinca, part. 3. Theatri Prov. Tusciæ, pag. 203.

HIERONYMUS BORDONUS, Italus, de Sermoneto, edidit partim Latino, partim Italico idiomate:

Pœmata in præcipuas festivitates B. Mariæ. Neapoli typis Antonij Martin in 4. anno 1629. Ex Uvadingo.

HIERONYMUS BRAMBILLA DE MEDIOLANO, Regul. Observ. Lector Theologus, Provincialis Minister, Commissarius Visitator, ac Vocalis Custos, scripsit:

Distinctionem in Prologum Sentent. Joannis Duns Scoti ad Eminent. Card. Alderandum Cybo. Mediolani 1682. ex typographia Ludovici Montis in 4. Vidi.

HIERONYMUS BRIXIGHELLEN-SIS, Minorita, Ecclesiastes insignis, Italicè edidit:

Concionem egregiam de vero anno Jubilei. Attestantur Possevinus, Toñignianus, Uvadingus. Vivebat anno 1580.

HIERONYMUS CABANILLAS, Hispanus, Regul. Observantiæ in Valentina Provincia lector, Apostolicus Concionator, ac Definitor, necnon à Theologicis Censuris Sancti Officij, typis dedit:

Orationem habitam pro Canonizatione S. Raymundi de Peñafort. Prodiit cum alijs Valentis ex typographia Joannis Garriz 1602. in 8. Vidi. Insupèr, teste Authore Bibliothecæ Valentis, pag. 161.

Concionem de S. Ludovico Episcopo. Ibidem per Petrum Patritium Mey 1602. in 4.

De Beatificatione S. Ludovici Beltran, aliam ibidem excusam apud Garriz 1609. in 8.

HIERONYMUS A CALATANIS-SETA, Siculus, Provinciæ Panormitanæ Minorum Capuccinorum, Sacræ Theologiæ Professor, Concionator eruditus, nec ignoti nominis, edidit Italicè:

Conciones varias de Sanctis, tom. 2. in 4. Panormi anno 1690.

Orationem funebrem in obitu Vincentij Sanmaico Archipresbyteri. Deprani apud Bartholomæum Francum 1688. in 4. Prælo parata reliquit:

Quadragesimale.

Conciones Panegyricas. Hæc Mongitoro in sua Bibliotheca Sicula, & Genuensis. Vivebat Author 1707.

HIERONYMUS CAMBRINI, Venetus, ex Minoritis Capuccinis, à Genuensi illaudatus, Italicè donavit opus prænotatum:

Idea vite Christianæ. Editio secundas & auctior quam vidi, facta est Venetijs typis Joannis Francisci Valvasensis 1681. in 16.

HIERONYMUS A CASTROFERA-RETORUM, Capuccinus, Italus, Provinciæ Picensis alumnus: Vir eximius, & incomparabilis, cujus vitæ sanctitas, præclara doctrina, animi fortitudo, in rebus agendis peritia, non solum omnes ferè Europæ populos, sed etiam ipsos Summos Pontifices, Reges, & Principes præcones habuit, & ipsemet Deus signis cœlitus editis illustravit. Multa scripsisse fertur, ex quibus editæ dumtaxat extant:

Ordinationes, & Constitutiones pro bono regimine aliquarum Religionum, præsertim pro Monialibus S. Clare. Romæ ex typographia Rever. Cameræ Apostolicæ anno 1628. Sanctissimè obiit Romæ anno 1626. ætatis suæ septuagesimo, Religionis quinquagesimo quinto, tota condolente Urbe, & confluyente ad ejus exequias, quæ ei solemnes jussu Urbani VIII. celebratæ fuerunt. Pluribus de eo Genuensis, pag. 151.

HIERONYMUS CAVALLUS, Ferrariensis, scripsit, Uvadingo teste:

De Natura animæ, & ejus immortalitate.

De Cœlesti vita.

De Inferno.

Sermones multos. Venetijs anno 1559. in 4.

HIERONIMUS CENSIUS DE FULGINEO, Minorita, prælo dedit opus inscriptum:

Medulla Aristotelica Philosophica, rationalis, naturalis, ac Divinalis ad mentem

Scott. Perusiae 1618. in 8. Ex Catalogo Libror. Miscellaneorum Genuae impres. apud Gabrielem de Tournes, anno 1726. in 8. pag. 66.

HIERONYMUS COMBONUS, Italus, Salodiensis, Provinciae Brixienfis, strict. Observantiae, Haebraicae linguae Professor, Basilicae Lateranensis Poenitentiaris, edidit:

Breve Compendium artis linguae sanctae addiscendae. Bergomi typis Comini Venturæ, anno 1616. Quæ sequuntur edidit Italice:

Conciones in laudem B. Virginis Mariae, distinctas per septem dona, seu prerogativas ejusdem Sacratissimæ Virginis, quibus quasi totidem columnis domus Mariana fulcitur. Brixiae per Joannem Baptistam Bozzolam, anno 1621. Similis architecturae opus edidit nuper latine Lucas Montefortius. Vide hoc verbo.

Expositionem in Canticum, Magnificat, in decem lectiones, juxta versuum numerum distinctam. Ibidem eodem anno, in 4. Vidi.

Commentaria in Regulam Tertij Ordinis S. Francisci, adjunctis Privilegijs, alijsque rebus ad eundem Ordinem spectantibus. Bergomi per Petrum Venturam 1627.

Vitas Sanctorum, & Beatorum utriusque sexus, qui sub Tertio Ordine S. Francisci militaverunt. Ibidem eodem anno, & 1648.

Expositionem moralem mysteriorum, quæ Sacrosanctæ Missæ Sacrificio continentur, adjuncta duplici methodo ritè confitendi peccata, & devotè percipiendi sacram synaxim, necnon brevi instructione pro Oratione mentali. Bergomi per Antonium Rossi 1646. Extat nostri Authoris mentio apud Bollandum ad diem 9. Martij, §. 2. & Veronensem in Annalibus Tertij Ordinis Franciscani, syllabo 2. Marracium, & Alva, col. 604. suæ Militiæ Univers.

HIERONYMUS COMITIS, Minorita, teste Laffor in suo *Universo calamo delineati*, fol. 226. scripsit:

Relationem translationis S. Vultus Mariæ Virginis Constantinopolitanæ, nunc S. Mariæ Montis Virginis nuncupatæ à Civitate Constantinopolitana in Neapolitanum Regnum. Neapoli 1646. in 12.

HIERONYMUS A CRUCE, Hispanus, Provinciae Discalceatorum S. Didaci in Bætica perpetuus Ecclesiastes, ac Conventus Assumptionis in Oppido la Puente de Don Gonzalo Guardianus, valde vtilem;

Tomum predicabilem editioni paratum reliquit. Legi M. S. in laudato Conventu præfatæ Provinciae. Continet 73. Conciones de Sanctis, ac de Tempore. Insupertomum alium in fol.

Conciones plures, ac varias amplectentem. Extat M. S. in eadem Prov. in Bibliotheca Conventus S. Rochi Oppidi de el Arahall, sub litt. P. num. 43. Vidi.

HIERONYMUS DINAMI, Capuccinus, Italus, Provinciae Rhegij in Calabria inferiori, verbi Dei declamator magni nominis, ac Sacræ Theologiæ Professor; Vir doctrina dicendi facundia, morumque sanctitate, suo sæculo spectatissimus, edidit latine:

Tractatum de Prædestinatione, &c. Tarenti apud Quintilianum Campum 1566. in 8.

Historiam originis Familiæ Capuccinorum in Calabria. Hæc ex Gualterio S. T. P. in Historia Sacra Calabriae, apud Genuensem.

HIERONYMUS DIRUTA, Italus, Minorita, ac in domo de Aggobio dictæ Chori Moderator, edidit:

Muscale Organicum. Venetijs per Jacobum Vincenti, anno 1612. Laudatur ad calcem operis inscripti Hispanicè:

Curiosidades del Canto Llano, excusæ Matriti anno 1709.

HIERONYMUS ESCUELA, Hispanus, Aragonensis Provinciae Regul. Observantiae Lector emeritus, ac Provinciae Minister cedro digna scribens, emisit opus egregium prænotatum:

Agnus vivus, ac mortuus, Hispanicè; sed potius igne, quam atramento. Sunt iteratæ Conciones super Viam Sacram. Excudit Cæsaraugustæ Augustinus de Verges, anno 1673. in fol. Vidi. Edidit etiam:

Sermonem in Publicatione Bullæ Cruciatæ. Ibidem per Joannem de Ibat 1669. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in obitu Philippi III. Hispaniarum Regis. Ibidem apud eundem 1665. in 4. Vidi.

Elogium Franciscanæ Religionis, dum Romæ versaretur, habitum ibidem, impressum typis Barnabæ Vermes 1664. in 4. teste Nicolao Antonio, tom. 2. M. S. apud Regiam Bibliothecam Matritensem, quo etiam Auctore edidit vernaculè:

Elogium Bilbilitanum. Compluti anno 1661.

Concionem valde diffusam, & eruditissimam de Passione D. N. Jesu Christi. Cæsaraugustæ

Saraugustæ 1677. per Hæredes Joannis de Ibar in 4. Vidi. Editioni parabat:

Manuale Prelatorum.

Vitam Christi.

Vitam S. Antonij Patavini. Obijt Religiosus Vir in Oppido Epila anno 1678.

HIERONYMUS DE EZIJA, Hispanus, in Bætica Minorum Capuccinorum Provincia Concionator, iteratò Guardianus, ac Missionum Indicarum Procurator Generalis, vernaculè scripsit de vita, gloria, ac Patrocinio gloriosissimi Sponsi Dei paræ semper Virginis, sub titulo:

Currus mysticus Divini Salomonis Jesu. Cordubæ per Stephanum Cabrera 1718. in 4. Vidi.

HIERONYMUS FERRER (aliàs **HIERONYMUS MICHAEL FERRER**) Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Aragoniæ filius, egregius Concionator, ac S. Officij Qualificator Hispanicè edidit opus vile prænotatum:

Christianus reformatus ad Professores Tertij Ordinis S. Francisci anno 1612. Cæsaraug. per Joannem de Larumbe in 16.

Sermones pro singulis Dominicis, & festiuitatibus à prima Dominica Adventus, usque ad Purificationem. Cæsaraugustæ apud Joannem Lauranz. anno 1625. in 4. Spem fecit in Prologo Concionum pro Dominicis totius anni. Obijt anno 1635. De eo pertractant Nicolaus Antonius, Uvadingus, Alva, Hebrera, & alij.

HIERONYMUS FRANCÆSELIUS, Lucensis, S. Theologiæ Magister Conventualis, scripsit Italicè:

De Ægyptiaca Pœnitente. Hæc Uvadingus. Hunc, *Tranceffellum* appellat Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Prov. Tusciæ, pag. 203.

HIERONYMUS FRANCISCUS AMERATO, Italus, strict. Observantiæ Reformatorum Provinciæ Mediolanensis volumina duo conscripsit, quorum inscriptiones:

Speculum Prelatorum.

Schola Fratrum Minorum. Ex Historica descriptione laudatæ Provinciæ, quam Latine ineditam reliquit Fr. Joannes à Vacallo. Extat Matriti in Archivio Generali Ordinis. Vidi.

HIERONYMUS FRISSERO, Hispanus, ex Recollectis Provinciæ Bætici Regularis Observantiæ Concionator, prælo commissit:

Concionem moralem habitam ad Hispanensem Ecclesiam Feria 4. Dominicæ 4. Quadragesimæ. Compluti per Julianum Franciscum Garcia 1707. in 4. Vidi.

HIERONYMUS GADIUS, Bononiensis, Minorita Conventualis, ac Subtilis Doctoris fidelis sectator, luculenter scripsit, ac emisit:

Lecturam in quodlibeta Scoti. Bononiæ 1527. & 1533. typis Joannis Baptistæ Faelli, in fol. Vidi. Commemoratur à Uvilloto, Tosigniano, & Uvadingo.

HIERONYMUS GALLUS, Insuaber è Burgo Manero, Oppido Novariensis Diocesis, Regul. Observ. Provinciæ Mediolanensis, Vir doctus, in Sacra Theologia Lector emeritus, ac Pater, post se reliquit:

Tomos duos in tertium librum Scoti scripti Oxoniensis. Prior habet opus, *de Ineffabili Incarnationis Mystério*, in quo doctè commentatur textum Doctoris, adjecitque celebriores controversias Scholasticas, præsertim *de visione beata*, *de lumine gloriæ*, *de merito*, & *satisfactione Christi*.

Secundus continet materias *de virtutibus*, & *habitus infusis*. Prodiit post ejus mortem primus tomus cura Pacifici Porri à Gera, Cremonensis, ejusdem Prov. Lectoris emeriti, qui Hieronymi fuerat Discipulus. Mediolani apud Joannem Anselmum Siturum, anno 1645. Vidi.

Theatrum sacrum discursuum Scripturalium super Evangelia Quadragesimæ, Italicè. Venetijs anno 1639. Obijt in Cœnobio S. Angeli Mediolani, anno 1644. Ex Uvadingo, Sannig, & Baronio in suis Syllabis, ac Fr. Petro de Alva in sua *Militia*, col. 607.

HIERONYMUS GIRELLUS, Brixianus, Convent. Hieronymi Gadij Auditor, & Petri Rodulphi, de quo suo loco, præceptor, postquam diu Patavij floruit, scripsit:

De primo cognito.

De speciebus intelligibilibus.

Expositionem clarissimam in disputationes Averroris contra Algazelem. Brixia obijt anno 1573. ætatis 83. Patavij in Templo S. Antonij hoc ei posuit monumentum Maximilianus Benianus Cremonensis, ejusdem alumnus, Episcopus Clodiensis, dum in illa Urbe Inquisitorem ageret hæreticæ pravitatis.

Hieronymus Girellus
 Nobilis Brixienſis, Ordine Franciſcanus
 Poſt naturalem Philoſophiam, & Metaphiſicam,
 Prius Bononiæ, & Ticini explicatam,
 Paduam vocatus,
 Ad Sacram elatus Theologiam
 XXV. annos publicè eſt interpretatus;
 Et non contentus eam in rivulis deguſtare;
 Fontem vivum quærens
 Vitam hanc virtutis, in eam gloriæ
 commutavit.

Hæc Uvadingus, apud quem alius cecinit de eodem his verſibus:

*Brixia quo gaudet: pauca hæc monumenta Girelli
 Doctor habet: doctis cætera nota viris.*

HIERONYMUS GIVELE, Italus,
 Regul. Obſervantiæ Provinciæ Baſilicatæ
 alumnus *Opus* conſcripſit, de quo apud
 Chronologiam Seraphicam, Capitulo Ge-
 nerali 52. pag. 261. Hæc leguntur: *Com-
 mittitur viſio, & examinatio libri Patris
 Hieronymi Givele, de Provincia Baſilicatae,*
 Rever. Patri Cuſtodi Siciliæ, Patri Fr. An-
 tonio de Ebulo, & Patri Hieronymo de
 Oppido.

HIERONYMUS GUTIERREZ,
 Hiſpanus, Eccleſiaſtes, ac Cuſtos Provin-
 ciæ Conceptionis Regularis Obſervantiæ
 publicavit vernaculè:

Vitam S. Petri Regalati; cujus Canoniza-
 tionis Cauſam in Romana Curia age-
 bat. Primò Italicè Romæ. Secundò ſer-
 mone Hiſpano Pinciæ per Antonium Ro-
 driguez de Figueroa 1692. in 4. Vidi.

HIERONYMUS A JESU, (Hiero-
 nymum de Lorte, & Eſcartin audis in ſua
 Mappa ſubtili in Catalogo Scriptorum
 ſectatorum doctrinæ Venerabilis, ac Sub-
 tilis Doctoris, à fol. 345.) Luſitanus, ex
 Minoritis Diſcalceatis Provinciæ S. Anto-
 nij in Portugalliæ Regno, reliquiſſe di-
 citur:

Theologicum opus, in quo conciliat S.
 Thomæ cum Scoto doctrinam. Idem ex
 Georgio Cardoſo ſcripſerat Nicolaus An-
 tonius in ſua Bibliotheca.

HIERONYMUS DE JESU, Luſitanus,
 Ulyſſiponenſis, habitum Seraphici
 cum in Granatenſi Regularis Obſerv. Pro-
 vincia induit, in qua non levia dedit hu-
 militatis, charitatis, & ſanctitatis indi-
 cia. Segregatus autem à Spiritu Sancto,
 Inſulis Philippiſinis, & Japponenſi Regno
 ſocius fuit in tribulationibus Sanctorum
 Japponenſium Martyrum, nec voluntas
 martyrio, ſed voluntati martyrium de-
 fuit, Deo ſic diſponente, & ſervante in
 opus miniſterij Apoſtolici, ad quod aſ-
 ſumpſit eum, vt Idolorum Sacerdotes
 pluries devincens, dæmonem è corpori-
 bus ejiciens, Tempia Deo vivo confecra-
 ret, & Gentilium plura millia Sacro Bap-
 tiſmate tingeret, & cantaret victoriam Vir
 obediens, vt liquido conſtat ex Episto-
 la S. Petri Baptiſtæ ad ipſum miſſa ex via ſuæ
 Crucis, vi cujus in montibus, & ſpelun-
 cis delituit, donec Divino fretus auxilio in
 publicum prodiens, coepit diſperſa con-
 gregare, ſcripſit:

*Succintam relationem rerum Japponen-
 ſium.* Typis mandatum à V. Fr. Marcello
 de Ribadeneyra in ſua Hiſtoria Inſularum
 Archipelagi, lib. 5. cap. 32. Agunt de
 ipſo N. Martinus à S. Joſepho, part. 2.
 lib. 4. cap. 9. Arturus die 29. Decembris,
 & quorquot agunt de S. Petro Baptiſta.
 Scripſit inſuper;

Epistolas varias, quas in lucem dedit Joannes à S. Maria, part. 2. lib. 3. cap. 25. fol. 167. Non paucae asservantur ineditae Matriti in Archivio Regalis Convent. S. Egidij. Legi.

HIERONYMUS A JESU MARIA, Lusitanus, Vir probatae virtutis in Provincia Discalceatorum S. Antonij Regni Portugalliae M. S. reliquit editioni paratum volumen hujus inscriptionis:

Series Sacrae Scripturae. Medina cum Nicolao Antonio ex relatione hujus Provinciae Romam missa. Repositum extat in Bibliotheca Ulysiponensis Conventus S. Antonij. Est opus in fol. latino sermone elaboratum, cunctisque ad praelum licentijis munitum.

HIERONYMUS KAKOROSKI, seu **KAKOUUSKI**, Polonus, Regul. Observ. Provinciae Poloniae Minoris Pater emeritus, Vir doctus, & in perquirendis Ordinis monumentis indefessus, collectis omnibus, quae per utriusque Poloniae, & Russiae Provincias haberi potuerunt, adjunctisque Authoribus, & Historicis Polonis, lib. 4. disposuit omnia, quae haberi poterant ad Ordinem Minor. Regul. Observ. spectantia, vocavitque

Supplementum Chronicorum Provinciae Poloniae, ad Reverendiss. P. Fr. Francisci Gonzage, olim totius Ordinis Minorum Ministri Generalis Historiam conformiter concinnatum ex Capituli Lablinsensis anno Domini 1630. Decreto ordinatum. Quod, Uvadingo magno subsidio fuit pro rebus Polonicis accuratius in suis Annalibus per sua tempora distinguendis.

Acta, & miracula B. Simonis de Lipnica, teste P. Joanne Baptista Soleria, quem consulas ad Acta Sanctorum mensis Julij, die 18. §. 4. & Uvadingum ad ann. Christi 1483. num. 14.

HIERONYMUS LECCIUS, Capucinus, natione Italus, Patria Lupienfis, Provinciae Hydruntinae alumnus, Concionator non ignoti nominis, ac multa eruditione notatus; scripsit Latine opusculum sub hoc titulo:

Plato Beatus, id est, de salute Platonis pia consideratio. Venetijs apud Uvalvas, anno 1666. in 12. Ex Genuensi.

HIERONYMUS LEOPOLITANUS, Ruthenus, Sacrae Theologiae Lector, Cathedralis Ecclesiae Cracoviensis in Polonia Ecclesiastes, quoad vixit, Lutheranis in eas Regiones trajicientibus infestissimus:

Bibliorum libros omnes in linguam Polonicam convertit, ut acerbius hostiles co-
Tom. II.

pias impeteret, & plebeis nonnisi melle delinitum toxicum ab adversarijs propinari ostenderet, cum illi corruptum Sacrae Scripturae contextum suis erroribus vulgariter adaptatum continuo obtrunderet; Hæc Uvadingus post Sixtum Senensem, ac Possevinum subdentem eadem Biblia Gregorio XIII. Pont. Max. mandante versa iterum accuratius esse à P. Jacobo Vicco, Theologo, Societatis Jesu, & Cracoviae excusa anno 1599.

HIERONYMUS LOMBARDELLUS, Minorita, Theologus, valde eruditus, qui Concilio Tridentino adfuit, nonnulla scripsit:

Pro immunitate Virginis à peccato originali. Consule nostrum Alva in Militia Universalis, col. 609. ac P. Velazquez de *Maria immaculatè concepta*, fol. 417. & 289.

HIERONYMUS DE LORTE ET ESCARTIN, Hispanus, Matritensis, Regul. Observant. Provinciae Aragonum Lector emeritus, ac Diffinitor, à Censuris Theologicis S. Inquisitionis, & Caesaraugustanae Diocesis Examinator Synodalis, Vir dicendi venustate, ac sapientiae opinione clarus, praelo dedit Latine volumen prænnotatum:

Mappa Subtilis, seu Speculum Scoticum. Caesaraugustae per Jacobum Magallon, anno 1693. in 4. Vidi. Eodem sermone tractatum alium inscriptum:

Mappula Scotica, & Augustiniana Subtilis, & Mariani Doctoris Conclusiones ex scripto Oxoniensi decerptas, Divi Augustini primi Ecclesiae Doctoris aureis sententijs cohaerescens. Caesaraugustae 1694. per Hæredes Didaci Dormer. Item Latine praelo dedit tomum prænnotatum:

Arithmetica Seraphica innumerabilium Catholicorum Doctorum elogijs omnibus referta. Caesaraugustae 1695. typis Hæredum Didaci Dormer in 4. Vidi. Item vernacula lingua:

Epitome Historiale, ac Morale plenaria Indulgentiae de Portiuncula dictae. Ibidem per Hæredes Petri de la Naja 1678. in 4. Vidi.

Pentateuchum Cherubicum, seu quinque Conciones de S. P. N. Dominico. Ibidem per Hæredes Didaci Dormer 1687. in 4. Vidi.

Orationem Panegyricam de S. Antonio Patavino. Ibidem apud Hæredes Joannis de Ibar 1677. in 4. Vidi.

De septem Doloribus Deiparae semper Virginis Orationem. Ibid. 1690. in 4. Vidi.

De Canonizatione SS. Joannis à Capistrano, & Paschalis Baylon, aliam. Ibidem per Paschasium Bueno 1692. in 4. Vidi.

De Sanctis Martyribus Therulensibus Minoritis Joanne de Perusio, & Petro de Saxoferrato, Orationes duas. Prodiit prima, & secunda Cæsaraugustæ ex officina Emmanuelis Roman, anno 1708. & 1710. in 4. Vidi. Obijt in suo Cæsaraugustano Conventu anno 1721.

HIERONYMUS MAGNANO ab Uvadingo illaudatus, commendatur à Bernardino Scardonio, Canonico Patavino, in suo de antiquitate Urbis Patavij, lib. 2. classe 7. hisce verbis: *Consequens est, ut de Hieronymo Magnano Patavino breviter dicamus, qui dum super æquales suos in studijs Litterarum proficeret, spretis quæ homini perniciosam Mundi curam addunt, inter Minoritas paupertatem Franciscanam professus est, ubi studijs Sacrarum Litterarum intendens, evasit eximius Theologus, qui aliquandò per universam Italiam præclarus Divini verbi Concionator, non sine magnæ probitatis opinione refulsit. Quæ quidem de eo habita vulgo opinio, ubi ad Julij II. Pont. Max. delata est, Romam accitus, in Episcopum Vestanum deligitur. Qui postea intermisso concionandi officio, Romam discedens, in Patriam redijt, & deinceps sibi potius, quam gregi suo complaciturus, in ocio litterarum domi, & in Patria vixit. Hujus meminit Leoncius in suis Dialogis, ubi de precibus agit. Aderant, inquit, mecum, cum alij plerique, tum & Hieronymus Magnus Vestanus Episcopus, Vir & religione conspicuus, & litterarum etiam studijs, in primis clarus. Hæc ille. Fuit is per quam familiaris Jacobo Sadoletto, nondum Cardi-*

nali, sed insigni eloquentia prædito. Scripsit (ut audio) quamplurima: edidit autem unicam (quod sciam) satis elegantem Epistolam, ad Adrianum Pont. Max. exculam, & appositam in fronte operis illius, sub titulo: Quoalibet. Obijt Patavij in bona senectute, anno salutis (ni fallor) 1527. Hactenus Scardonius.

HIERONYMUS MARAFINIOTUS, Polistinenfis, Calaber, Theologus, Regul. Observ. edidit Uvadingo teste:

Libellum de Arte Reminiscentiæ, per loca, & imagines, ac per notas, & figuras in manibus positas. Quem laborem, sive libellum, exhibuit tanquam futurum utilem, cum alijs, tum concionatoribus. Quin & in procæmio Lectorem rogat, ut quæcumque in eo libello scripta conspexerit, legat, & reieget, perlegat, & eis iterum studeat, minutiasque inferius notandas observet attentè. Verum nolentibus (subdit) in eam artem optimam habere praxim, continuum exercere laborem, & maxime in principio suæ instructionis, vocabitur Ars perdendi reminiscentiæ, quin & intellectum. Non placet autem cum pag. 7. dicit, ut primo loco personam tibi magis dilectam ponas, sive patrem, sive matrem, aut sororem, vel puellam pulcherrimam, quam perditissimo amore prosequaris. Prodiit Venerijs anno 1605. in 8.

Chronica, & antiquitates Calabriae, in quibus de Civitatibus, Castris, Villis, montibus, fluminibus, mineris, plantis, &c. egregiè, & diligenter pertractat lingua vernacula, impressa primùm Neapoli in officina Stilliolæ, anno 1596. in 8. & demùm ab Authore recognita Patavij, anno 1601. in 4. apud Unitos. Vidi. De eo Fr. Paulus Vaccarius, Minorita Jatinolensis.

*Quod fuit Italiae nomen discesserat olim
Et leto dederant tempora multa frui,
At ubi de Cælo procellens mittitur iste
Felix radiat, claraque semper erit.*

HIERONYMUS A S. MARCO, Anglus, Regul. Observ. Baccalaureus Oxoniensis, scripsit de rebus Logicis compendium quoddam, cui titulum præposuit.

Parva Logica. Quando autem floruerit, nescitur. Ex Pitseo, ac Fr. Angelo à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Angliæ, quibus adhæret Uvadingus.

HIERONYMUS MARIPETRUS, Venetus, egregius Poeta, Regul. Observ. Provinc. S. Antonij.

Vitam S. Francisci carmine descriptam, & notis illustratam Clement. VIII. dedicavit, sub patrocinio Alexandri Cardinal. Farnesij, Episcopi Ostiensis, prænotatam Seraphica. Venerijs per Joannem Taurianum anno 1531. Incipit: Inclyta magnanimi canimus Ducis acta Minorum.

Petrarchæ carmina amatoria, & prophana reddidit sacra, & honestiora, inscripto: Petrarcha spiritualis. Venerijs apud Joannem de Tridino, anno 1532. &

ibid.

ibid. per Dominicum Farri 1567. in 8. Vidi.

Vitam Clementis VII. laudatam ab Antonio Teisserio in suo Catalogo, pag. 113. tom. secundi. Pertractat de eo Uvadingus.

HIERONYMUS MAUTINUS, Italus, Narniensis, Capuccinus, ejusdem instituti Vicarius Generalis, Gregorio Decimo quinto à Sacris Concionibus, quod munus egregiè quidem exercuit, si quæ judicabat in Sacro Cardinalium, aut Prælatorum cœtu corrigenda, graviter servato semper consensus decore, reprehendens, atque ut liberiùs majorique diceret reverentia, non tam ab auditoribus commissas, quàm quæ committi possit, & id genus hominum inficiant, culpas in spiritu vehementer conterebat. Dissertissimos, & prudentissimos composuit

Sermones habitos in Sacro Palatio Apostolico. Prodierunt typis Vaticanis anno 1631. in fol. Vidi, & Venetijs, anno 1637. Gallicè translati sunt, & editi Parisijs apud Maturas, anno 1636. in 8. Multa in laudem hujus Apostolici Oratoris habes apud Genuen. à pag. 152. subdentem ex Marra- cio, ejusdem editas esse Romæ anno 1632.

De Immaculata Conceptione B. Virginis Conciones 4.

De B. Virgine Annuntiata, Concionem vnam habitas summa cum laude coram Eminentissimorum Patrum conventu. Insupèr evulgavit egregiam

Concionem de convitio. Romæ 1603. in 4. apud tom. 2. Biblioth. Barberinæ, pag. 46.

HIERONYMUS MEDIOLANENSIS, ejusdem Prov. Minor. Capuc. genere, ac vitæ puritate insignis, duarum Provinciarum Fundator, qui verbo, & exemplo plurimos Hæreticos Gallix ad Catholicam fidem perduxit, scripsit Italicè:

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, adjunctis pluribus Declarationibus Summorum Pontificum ad illius perfectam observantiam pertinentibus. Miraculis, ac etiam spiritu prophetico clarus, multis in virtutum studio annis consumptis ad præmia evolavit in suo Conventu Lugdunensi, anno 1584. Videndus Genuensis, & Boverius, tom. 2. suorum Annalium ad prædictum annum.

HIERONYMUS MELPHICTENSIS, Capuccinus, natione Italus, Provinciæ Barij Concionator, cujus virtutum memoria Genuensi teste, adhuc viget. Vir fuit in Divinis scientijs eruditus, religiosus moribus venerandus, in verbi Dei prædicatione sollicitus, cœlesti amore, ac salutis animarum zelo totus incensus, & scripsit:

Tom. II.

Dialogos de Divino amore. Fuerunt impressi Venetijs 1598. in 12. De eo meminit Uvadingus, verbo *Hieronymus Melfreta.*

HIERONYMUS MENDIETA, Hispanus, ex Victorienſi Urbe, Provinciæ Cantabriæ Reg. Observ. alumnus, Prov. S. Evangelij in Mexicano Regno Lector Theologus, Apostolicusque Ecclesiastes, M. S. reliquit:

Historiam Ecclesiasticam Indianam, de qua ex Biblioth. Orientali D. Nicolaus Antonius. Hoc opus laudatur à Torquemada, ut ipse testatur ibid. subdens scripsisse insupèr:

Epistolas varias eruditione plenas. Ad Reverendiss. Gonzaga, Ministrum Generalem scriptam leges lib. & cap. præcitat, fol. 563.

HIERONYMUS MENGUS, Vitellianensis, Regularis Observantiæ edidit librum prænotatum:

Flagellum dæmonum, exorcismos terribiles, potentissimos, & efficaces, remediaque probatissima, ac doctrinam singularem in malignos spiritus expelendos, facturasque, & maleficia fuganda de obsessis corporibus complectens, cum suis benedictionibus, & omnibus requisitis ad eorum expulsionem, cui præmissit doctrinam, & regulas solidas Exorcistis necessarias. Venetijs anno 1599. Mediolani apud Hæredes Pacifici Pontij, & Joannem Baptistam Picaleum, anno 1624. Venetijs 1595. & 1697. typis Pauli Baelmi in 8. Vidi. Insupèr latine opus prænotatum:

Fustis dæmonum, adjurationes formidabiles, & efficaces ad malignos spiritus fugandos de oppressis corporibus humanis, ex Sacre Apocalypsis fonte, variisque Sanctorum Patrum autoritatibus haustas complectens. Venetijs 1596. & Mediolani apud prædictos Typographos, anno 1625. in 8. Vidi. Impressa sunt simul cum altero opere Alexandri Albertini, Minoritæ, de quo vide *Alexander Albertinus à Rocha Contrada*, tomo 1. hujus Biblioth.

Compendium artis Exorcistice. Venetijs 1601. Italicè.

Summam Angeli à Clavasio Latinam reddidit Italicam. Prodiit Venetijs anno 1593. in 4.

Hortum delitiosum Fratrum Minorum omnium fructuum copiosissimum ad scientiam rerum salutis necessariorum, & adimplendam professionem propriam. Bononiæ per Ægidium Rosi 1594. in 4. Extat hujusce mentio apud Uvadingum, & Dupinum, sæculo 16.

HIERONYMUS MAYERE, Antuerpiensis, edidit libellum egregium, piumque, cui titulus:

Extrema canatio Filij Dei assertoris nostri Domini Jesu-Christi carmine jambico digesta. Lovanii, typis Malsij, anno 1602. Obijt Herendalij in Brabantia, anno 1646. die 5. Maji. Ex Uvadingo, & Bibliotheca Belgica Suvertij.

HIERONYMUS A MONDULPHO, Capuccinus, natione Italus, Provinciae Marchiae Concionator, Vir eruditus, & pius, religiosus moribus compositus, descripsit Italicè:

Historiam Domus B. Mariae Virginis Lauretanae. Anconae apud Seraphinum Salvionum 1657. in 4. Vidi. De eo meminit Marracius in Appendice de Scriptoribus Marianis, & Genuensis.

HIERONIMUS A MONTE, Hispanus, strictioris Observantiae Discalceatorum alumnus in Provincia S. Gregorij Philippinarum, idiomate Tagalo conscripsit:

Devotionale. Editio secunda, quam vidi facta est Manilae per Simonem Pimpin 1648. in 8. Incipit: *Aybag Namanmaquo Sap*, hoc est: *Priusquam loqui incipiam*:

**HIERONYMUS A MONTEFLO-
RUM**, Italus, ex Piceni Provincia, primitus inter Minoritas Conventuales Sacrae Theologiae Magister, deinceps Minorum Capuccinorum Generalis Minister, Vir exemplaritatis nota insignitus, ac Sixto V. Pontif. Maxim. dilectus, Italicè exaravit:

Historiam de origine, & successione Capuccinorum usque ad annum 1583. commendatam in Martyrologio Franciscano ad diem 33. Januarij, §. 2. & alibi. Obijt Novanae, laudes Dei dulciter cantando praenuntiato suae mortis die, anno 1584. De eo pluribus Genuensis.

**HIERONYMUS A MONTEFOR-
TINO**, Italus, Lector Jubilatus, almae Provinciae Romanae, strictioris Observantiae Reformatorem Ex-Provincialis, scripsit opus egregium Philippo V. Hispaniarum Regi nuncupatum, in 5. tomos in fol. distributum, sub titulo:

Joannis Duns Scoti, Doctoris Subtilis, Ordinis Minorum Summa Theologica. Tomus 1. complectitur tractatum de *Sacra doctrinae qualitate.* De Deo Uno. - De Deo Trino. - Romae 1728. typis, & sumptibus Georgij Plachi. Vidi. Primae partis tomus posterior complectens tractatus: *De rerum creatione, distinctione, & conser-*

vatione. - De Angelis. - De Homine. Prodiit ibidem ex typographia Raphaelis Peveroni 1728. Vidi.

HIERONYMUS MORONEUR, Minorita, teste nostro Alva in sua Militia Universalis, col. 612. evigilavit:

Quaestionum Theologicarum volumen in fol. excusum sine loco, & anno. Alijs missis, citat laudatus Alva *Quaestionem de Regno, & Dominio Christi*, ac quaestionem de *Beatissimae Virginis preservatione ab Adamitica labe.*

HIERONYMUS MUÑOZ, Hispanus, Complutensis, à Nicolao Antonio illaudatus, Castellanae Provinciae, Regularis Observantiae alumnus, Lector emeritus Complutensis, ac Regius Ecclesiastes, Ex-Diffinitor, ac Custos, necnon Canariensis Provinciae Commissarius Visitator, Hispano sermone edidit:

Historiam Capituli Generalis intermedij Ordinis Seraphici, Toleti celebrati anno 1673. Prodiit Matrili ex Officina Regia eodem anno in 4. Vidi.

Concionem in exequijs Defunctorum. Compluti per Franciscum Garcia Fernandez 1681. in 4. Vidi.

Orationem in commendationem Indulgentiae Augusti, seu Portiunculae. Compluti, typis Nicolai de Xamares 1674. in 4. Vidi.

Panegyrim de S. Francisco Minorum Patriarcha ad Carolum II. Hispaniarum Regem. Ibidem ex typographia Francisci Garcia Fernandez 1690. in 4. Vidi.

Concionem de S. Stephano Protho-Martyre. Ibidem formis Nicolai Xamares, anno 1674. in 4. Vidi. Alia emisit, quae ad manus meas non devenere. Obijt Matrili, anno 1705. die 3. Octobris, apud suos sepultus.

HIERONYMUS A NEAPOLI, ex Minoribus Capuccinis, à Genuensi illaudatus, scripsit Italicè:

Chronica Minorum Capuccinorum Provinciae S. Angeli. Extabat M. S. in 4. anno 1625. in Bibliotheca Telleriana, vti in ejus Catalogo recensetur, fol. 253.

HIERONYMUS NIBIA A NOVARIA, Provinciae Mediolanensis Minorum Capuccinorum alumnus, Vir doctrina, ac moribus praeclarus, in Coelestium contemplatione assiduus, in Dominica Passione recolenda pijsimus Beatissimae Virginis Mariae obsequijs totus deditus, qui ad eam mentis puritatem pervenit, ut animantia cum eo familiariter conversarent, & perfectum in illo Divinae similitudinis signaculum agnoscerent, scripsit:

Meditationes devotissimas de Passione Domini, impressas Brixiae anno 1579. sub nomine cujusdam Servi Dei Religiosi S. Francisci.

In Orationem Dominicam. Prodiit, vna cum laudatis meditationibus, Uvadingo teste. Cursum consummavit Brixiae anno 1582. Consule Boverium, apud Genuensem.

HIERONYMUS DE NUNCIA-RELLIS exaravit:

Annotationes in formalitates Francisci Mayronis. Venetijs ano 1517. Hæc Lippenius, tom. 1. Bibliothecæ Philosophicæ, fol. 523. Existimo Minoritam fuisse.

HIERONYMUS PANCOVUS, im-merito adducitur in Syllabo Uvadingi; fuit enim Carmelita. Consule Nicolaum Antonium, tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 451.

HIERONYMUS PANORMITANUS, Professione Minorita Excalceatus, dum inter eos moraretur plurima Theologica scripsit, inter quæ extant adhuc:

Lectionum Theologicarum ad mentem Scoti libri duo, teste Genuensi, pag. 156. suæ Bibliothecæ Minorum Capuccinorum, quorum Panormitanæ Provinciæ demum adscriptus, ac Diffinitoris Generalis, Generalis quoque Commissarii functus officio, vitæ sanctimonia claruit, anno 1579. De eo Boverius tom. 1. suorum Annalium.

HIERONYMUS PEDRAZA, Hispanus, Lector Jubilatus, Ex-Diffinitor, ac Chronologus Provinciæ Bæticæ Regularis Observantiæ confecit:

Opus Theologicum Politico-Canonicum pro jure Regularium concionantium, ac Confessiones audientium. Gadibus 1715. in fol. Vidi.

HIERONYMUS PEREZ, Minorita, Hispanus, edidit vernaculè:

Conciones pro tempore Adventus. Cæsaraugustæ 1625. in 4. Opus, & Authorem notum fecerunt Uvadingus, ac Nicolaus Antonius, diminuto autem calamo.

HIERONYMUS PERUSINUS, Minorita, Familiæ de Ubaldis adjunctus, (recensente P. Oldoino, pag. 146. sui Athenæi Augusti Perusinorum) suprâ viginti annis professus est inter suos Philosophiam in Patria, & per annos duodecim in Pisana Academia, qua in Urbe anno salutis humanæ 1555. è vita migravit, posteris tradens:

Plura M. SS. in re Philosophica, & Commentarium in Aristotelem. De hoc Tom. II.

tractant Alexander Balestrinus in opusculo de Gymnasio Perusino, Cæsar Crispolutus in sua Perusia Augusta, Ludovicus Jacobillus de Scriptoribus Umbriæ.

HIERONYMUS PISTORIENSIS, Tinugius dictus, Italus, primò conjugatus, deindè Minorum Observantium, mox Capuccinorum sectator, insignis Concionator, Generalis Diffinitor, S. Pij V. Theologus, cujus consilio in rebus gravissimis utebatur, Vir, qui gravitèr in Tridentino pro tuenda Religione decertavit, prælo mandatis operibus S. Bonaventuræ ferè vetustate consumptis: evigilavit etiam opus in 24. lectionibus terminatum sub titulo:

De quantitibus, rerumque distinctionibus, & formalitatibus Scoti. Impressum est Romæ apud Ædes Populi Romani, anno 1570. in 8. Evulgavit quoque:

Librum Sermonum, in quo accuratissimè de varijs Christianæ fidei Mysterijs, & præsertim de Prædestinatione differit. Bononiæ 1567.

Conciones quatuor de Immaculata Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ. Neapoli apud Virginios, & Cælium Aliphanes, die 17. Februarij 1564. sermone Italico:

Concionum variarum, partem primam, Venetijs excusam in officina Hieronymi Scoti 1571. in 8. Vidi. Præclaram pro charitate Martyrij coronam sibi comparavit in Insula Cretensi, dum in Classe Venetæ gravi peste laborante se totum ægotantium obsequijs mancipasset, anno 1570. die 29. Novembris, in quam Insulam missus fuerat à S. Pio V. cum alijs triginta Fratibus ejusdem Instituti. Ejus corpus nonnullis post obitum annis elapsis Julius Sanctorius S. Severinæ Cardinalis, ob singularem in Hieronymum benevolentiam, ac grati animi testimonium, adhuc integrum, & incorruptum repertum Cæsartam Patriam suam deferendum curavit, & in Minor. Capuccinor. Conventu erecto per eundem Cardinalem tumulo fuit sepultum. Extat hujusce, (cujus gesta describuntur à Boverio, tom. 1. Annal. ad annum 157. & in Martyrologio Franciscano ad diem 29. Novembris, §. 5.) honorifica mentio apud Possevinum, Uvadingum, & alios, quos Genuensis recenset, pag. 157.

HIERONYMUS PICENUS, vide Nicolaus IV.

HIERONYMUS PLANES, Majoricensis, ex Inca hujus Insulæ Oppido, Pro-

vinciæ Discalceatorum S. Joannis Baptistæ Lector emeritus, & Pater, ac olim Vicarius Generalis Minorum Discalceatorum creatus à Gregorio XV. 22. Februarij 1622. foras edidit in 4. tomum magnum, inscriptum:

Examen Revelationum, ac Raptuum. Valentia 1623. & 1634. apud Viduam Chrysostomi Garriz. Vidi.

De Templo Salomonis, Mysticè, vti narrat Fr. Josephus Chatino in Chronicis ineditis Discalceatæ Provinciæ Sancti Joannis, fol. 910.

Conciones multiplices. Majoricæ 1623. in 4. Ibidem inter Carthusianos, quorum Claustris se incluserat, decessit in Conventu Nazareth, anno 1635. non exigua sanctitatis opinione; quapropter ad corpus in feretro positum, concursus factus illud devotè contingere, amictus quoque particulas scindere visus est. Consulatur Fr. Antonius Panes, part. 1. Chronic. memoratæ Provinciæ S. Joannis, lib. 4. cap. 2. ex quo Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, & alij.

HIERONYMUS A POLITIO, Siculus, Panormitanæ Provinciæ Minorum Capuccinorum Ecclesiastes, Vir, Genuensis teste, per totam Religionem claro nomine notus, excellentique præditus ingenio, quem vitæ probitas, candidique mores, & in rebus gerendis prudentia dignum fecerunt, vt Romæ, anno 1587. ad Generalitiam Dignitatem vnanimi electorum consensu eveheretur. Scripsit ad communem Religiosorum vtilitatem, præfertim FF. Minorum.

Expositionem in Regulam S. P. N. Francisci, in qua plurimæ, & singulares difficultates, ac quæstiones solidè, & clarè examinantur, & resolvuntur. Prodiit primò Romæ 1587. in 4. & 1593. Secundò Parisijs apud Nicolaum Buon, anno 1615. Tertiò Colonia eodem anno apud Joannem Kinchium. Quartò Neapoli 1626. apud Joannem Carlinum in 8. Ibidem 1605. De eo Uvadingus, ac Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculae.

HIERONYMUS RAMIREZ DE ARELLANO, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Gabrielis, Concionator Apostolicus, trium linguarum peritus, multæque, & variæ lectionis, opus edidit SS. PP. doctrina refertum, ac verbi Dei Præconibus utilissimum, huic titulus:

Stroma, sive commentaria in caput 13. Joannis Evangelistæ. Compluti anno 1606.

in 4. apud Justum Sanchez. In hujus operis Præfatione fidem suam obstrinxit, si vita suppeteret.

Pro alterius operis de Republica Hebræa editione. Medina, Nicolaus Antonius, Uvadingus, & Truxillo, lib. 8. cap. 24. num. 7. Eum quoque commendat Josephus Imbonato in sua Bibliotheca Latino-Hebraica.

HIERONYMUS ROBERTUS, Patria Perusinus, Philosophiæ laureatus, in Sacra Theologia Magister, & Astrologus magni nominis, inter Franciscanos Conventuales per annos plures Theologiam in Patria Academia professus est. Plura sui Ordinis Cœnobia, & Divi Francisci Provinciam laudabiliter administravit:

Tabulas de formalitatibus, & de ente, aliasque doctissimas lucubrationes edidit, quibus se ipsum, & Patriam mirum in modum illustriorem reddidit. Demùm senio confectus, mortis suæ diem prænoscent, sanctè, vt vixerat, mortuus est. Fuerat Scoti eximius alumnus, ideo Scotum meruit laudatorem, ait P. Oldoinus, pag. 147. sui Athenæi Perusinorum, quo teste celebrant talem Virum Caesar Alexius in suis Elogijs, & Felix Ciartus in suis.

HIERONYMUS RODRIGUEZ, Lusitanus, Regularis Observantiæ Provinciæ S. Jacobi, in Cœnobio Salmantino Theologiæ Moralis Professor, edidit:

Compendium quæstionum Regularium Emmanuelis Roderici, sive Resolutiones quæstionum Regularium ad compendij formam redactas, quibus accesserunt notæ, retractationes, & additiones, quibus seorsim partim quædam ab Authore omissa suppleantur, partim aliorum idem vel diversum sentientium rationes parti brevitate excerptæ expenduntur, variaque Bullarij indulta intertexta recensentur. Lugduni sumptibus Jacobi Cardon, anno 1630. in 4. magno. Vidi. Meminere hujusce Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

HIERONYMUS RUIZ, Minorita, Hispanus, metricum opus in 8. ineditum reliquit vernaculè, sub titulo:

Anima, Deo auspice, & fortuna, quod Matriti repositum in Archivio Conventus Regul. Observantiæ vidit noster Alva, ex quo Nicolaus Antonius, tom. 1.

HIERONYMUS SALMERON, Hispanus, ex alumnis Provinciæ S. Evangelij Regul. Observantiæ scripsit anno 1624.

Relationem expeditionum Francisci Vazquez Coronado, ac Joannis de Onate in Novo Mexico. Hæc Fr. Augustinus Ventan-

est in Catalogo AA. apud suum Theatrum Mexicanum.

HIERONYMUS A S. GEORGIO, Sículus, Provinciæ Messanensis Minorum Capuccinorum alumnus, Vir summæ pietatis, & devotionis, pueri Jesu amantissimus, ejusque Matris Immaculatæ cultor eximius, scripsit Italicè opusculum valdè pium, in honorem ejusdem Deiparæ Virginis, sub hoc titulo:

Gorolla florum sacrarum laudum in honorem Deiparæ semper Virginis. Prodiit Messanæ apud Joannem Franciscum Blancum, anno 1633. in 16. De eo Genuensis.

HIERONYMUS A SEGORBE, Capuccinus, natione Hispanus, Provinciæ Valentia filius, Vir pius, & in mystica Theologia Magister summè eruditus, qui in eadem sua Provinciâ Novitiorum curæ, & educationi Præfectus, verbo, & exemplo talitèr illis illuxit, ut illam bonorum, & perfectorum Virorum semine foecundaverit, scripsit patrio idiomate opusculum spirituale valdè utile, sub hoc titulo:

Navigatio tuta, & secunda in Cælum, in qua docentur, & demonstrantur portus, & scopuli, scyrtes, & pericula coelestis itineris, cui *Epitomen adjunxit Doctrinæ Christianæ*. Valentia apud Philippum Mey, anno 1611. in 8. sumptibus Cæsaris Capacij. De illo Uvadingus, Genuensis, & Author Bibliothecæ Valentinae, pag. 173.

HIERONYMUS SENONENSIS, Gallus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum alumnus, verbi Dei fervidus Declamator, Sacrae Theologiæ Scholasticæ eximius Professor, & suæ Provinciæ Minister Provincialis, Vir (viti legitur in Biblioth. Scriptorum Capuc. pag. 158.) devotis, ac Evangelicis moribus exornatus, Observantiæ Regularis, Seraphicique Instituti zelosus propugnator, scripsit Gallico idiomate:

Exercitium sanctæ solitudinis decem dierum, ut est in usu apud Religiosos. Parisijs apud Dionysium Thierry, anno 1660. in 12.

HIERONYMUS A SORBO, Neapolitanus, Minorum Capuccinorum Minister Generalis, Vir doctrinæ splendore, ac vitæ sanctimonia exornatus, collegit, ac typis mandavit Latino sermone:

Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum Mendicantium, & non Mendicantium reformatum secundum Decretum Concilij Tridentini, & Summorum

Pontificum, qui à Clemente VII. usque ad Clementem VIII. successerant: quod postea ab eo locupletatum quibusdam additionibus vidi. Fuit impressum primò Brixia anno 1590. Secundò Colonia 1597. Tertiò Venetijs apud Hæredes Petri Ricciardi, anno 1609. Quartò iterum Colonia 1612. Quintò Neapoli apud Petrum Ciurlinum 1615. Obijt devotissimè Neapoli 1612. Uvadingus, Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, & alij.

HIERONYMUS A SOTERA, seu SUTERENSIS, Sículus, strictioris Observantiæ Reformatorum alumnus, Vir à spiritus fervore, virtute, ac vitæ exemplis laudatus, Italicè scripsit:

Vitam V. Innocentiæ Riccio, Tertiariæ Franciscanæ, cujus Confessarius fuerat. Prodiit ampliata studio Ludovici Jacobilli de Folingo, Fulgini ex typographia Augustini Asterij 1629. in 12. Obijt Author anno 1627. Romæ agens Pœnitentiarium in Ecclesia S. Joannis Lateranensis. Ejus meminere Petrus Tognoletus apud Montgitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculae, ac Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 1. Decembris, §. 6. & in suo Gymnaeco, §. 5.

HIERONYMUS STRASSER, Germanus, Regul. Observ. per Superiorem Germaniam Commissarius Generalis,

Illustre Martyrium quatuordecim Fratrum Minorum ab Hæreticis Bohemis Praga pro Fide Catholica occisorum, à Uvadingo primitus exaratum, examinavit, correxit, expolivit, ac emisit Viennæ Austriae typis Matthæi Formica, anno 1624.

HIERONYMUS DE SOUSA, Lusitanus, Fraxi-Numantinus, almæ Prov. Castellæ Regul. Observ. Lector Jubilatus, Caroli II. Hispaniarum Regis Theologus, Supremæ Inquisitionis Hispaniæ Qualificator, in Romana Curia Generalis Ordinis Procurator, & à Secretis, ac demum Diffinitor Generalis, Vir religiosis moribus ornatus,

Tres Theologicos tractatus, vnico tomo in folio comprehensos communes fecit Matriti, apud Joannem Garcia Infanzon, anno 1706. Vidi. Primum intitulavit:

Scala Theologica per quam ascendit creatura de non esse ad esse, &c. cum Appendice. Agit in secundo

De Prædestinatione. Tertius verò dicitur

Futurorum contingentium Polytopia: Prodiit scorsim Parisijs ex officina Dio-

Dionysij Thierry 1680. in 4. Vidi. Emisit insuper opus prænотatum:

Interrupti certaminis instauratio, ubi nervosè propugnat mentem Scoti circa illum Theologicum quaesitum: An si Spiritus S. non procederet à Filio distingueretur, &c. Ejus memoriam faciens R. P. Navarro, Benedictinus, ac Doctor Salmanticensis in suo tomo de Trinitate, edito Salmanticae 1701. in fol. apud Gregorium Ortiz, disput. 6. dub. 1. §. 9. num. 367. inquit: „Ex instituto occurrit satis, ac me iudice „nervosè Fr. Hieronymus de Sousa, Franciscanus, in libello de eo assumpto, edito Neapoli anno 1679. cui titulus: *Interrupti certaminis instauratio*; prodijt „enim in lucem libellus iste occasione cuiusdam publicæ disputationis, in qua arguens pro nostra sententia, eo telo inventus, lite incomposita, & non expectata solutione, è congressu abscessit, „sponsione tamen facta adducendi loca Concilij Florentini, Gregorij Nisseni, „& Bessarionis, quibus innixum ostentabat suum argumentum, quibus non adductis, ne ideò sibi arguens victoriam decantasset, publica, ac satis probabilis argumenti satisfactio, & solutio, authoritatibus hinc inde allegatis, & perpenſis, in præfato libello luci data fuit.

Panegyrim de S. Petro Alcantarenſi. Neapoli apud Novellum 1671. in 4. Vidi.

Orationem Panegyricam in translatione Sacrae Imaginis Dominae nostrae sub Boni Successus titulo, è Curia Matritensi in Neapolim. Ibidem 1670. in 4. Vidi.

Genealogiam Marchionum de Villafranca, Hispanico sermone. Neapoli apud Novellum de Bonis, 1676. in 4. Vidi. Præterea quoque (vti recenset Gerardus Ernestus in sua Bibliotheca Hispanica Historico-Genealogica, fol. 192) *Soffa noster, quamvis suppresso nomine, duplicem, utramque tamen per brevem emisit in lucem: Genealogiam inclytæ Souseanae domus, cujus & Historiam Genealogicam omnibus numeris absolutam, vastoque comprehensam volumine prælo jam paratam habere Authorem hunc edocemur à Ludovico de Salazar & Castro, quæ nunc interim lucem publicam adspexerit, edoceri cupimus.* Hactenus Ernestus. Sanè D. Ludovicus Salazar hunc Hieronymum commendat, pag. 318. sui operis vernaculè inscripti: *Indice de las glorias de la Casa Farnesa.* Ineditum reliquit volumen in 4. in quo agit:

De origine Discalceat. & Reformatorum, Latino sermone. Asservatur Matriti in Bi-

bliotheca Coenobij Regul. Observantia Obijt ibidem die 20. Febr. anno 1711, apud suos tumulatus.

HIERONYMUS TAJAPETRA, Patritius Venetus edidit tomum in fol. duos libros continentem, sub hoc titulo:

Summa Divinarum, ac naturalium difficultium questionum Romæ in Capitulo Generali FF. Minorum publicè discusarum. Venetijs per Dominum Pincium, anno 1506. Vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ.

HIERONYMUS TAMARITATAVARIA, Hispanus, Setabientis, Regularis Observantiæ Provinciæ Valentia Pater emeritus, scripsit:

Flores Theologiæ in totum primum librum Magistri Sententiarum, & meliorem partem secundi. Tomus primus prodijt Valentia apud Petrum Patritium Mey, anno 1622. in 4. Vidi. Insuper ex relatione suæ Provinciæ alia duo volumina inedita reliquit. Commendatur à Nicolao Antonio ex Uvadingo, & pag. 173. Bibliothecæ Valentia hisce verbis: *Author aurei operis, quia sui ingenij acumine, sic res abstrusas aperit; difficilesque questiones, ac Theologiæ nodos dissolvit, doctrinamque D. Thomæ Angelici Doctoris, & Subtilissimæ Scoti modestè, & perdoctè explicat, ut benè scribendi, & interpretandi multis esse posset exemplar.*

HIERONYMUS TITUS, ex Minoritis Conventualibus Sacrae Theologiæ Magister, Uvadingo teste, edidit:

Synopsim in quatuor Evangelia. Desidero.

HIERONYMUS TORNIELLIUS, Insuber, Regul. Observantiæ Provinciæ Mediolanensis, Ordinis Minorum Regul. Observantiæ Vicarius Generalis, Juris Canonici peritus, reduxit:

Figuras Biblicas in varios sermones. Mediolani anno 1510.

Lecturam Mediolani habitam anno 1505. Incipit: *In quibus Dominum.*

De Societate.

De Restitutione.

Resolutiones de Matrimonio.

In Clementinam Religiosi.

In Joannis Andreae Summulam Decretalium. Extant M. SS. Trivilij, vti recenset Uvadingus.

HIERONYMUS TRAHINA, natione Siculus, Patria à Castro Novo, Provinciæ Panormitanæ Minorum Capuccinorum alumnus, Concionator magni spiritus, vi, & efficacia sermonis ad peccata

torum conversionem non vulgariter præditus, scripsit Italicè, & typis dedit:

Sermones centum faciendos tempore Orationis quadraginta Horarum. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1665. in 4. Ex Genuensi, & Mongitore.

HIERONYMUS A SANCTISSIMA TRINITATE, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli Veteris Castellæ filius, Apostolicus Prædicator Sinensis, ac Provicarius Apostolicus Generalis in Cochinchina, de erroribus cujusdam Jansenistæ, nomine Catoli de Florg.

Duas Relationes in fol. conscripsit, quas legi. Primam Latino idiomate ad DD. Carolum Mezabarba, Patriarcham Alexandrinum, Legatum quoque Apostolicum in Sinarum Imperio. Incipit: *Post litteras.* Secundam Hispanè ad suum Provinciale Ministerium in Philippinis Insulis Fr. Joannem Fernandez, anno 1720. Ejus initium: *Recibí las gratísimas de V. C.* Scripserat quoque:

Catholicam Pastoralem Epistolam idiomate proprio illarum Regionum, quam misit anno 1720. in Regna Cochinchinæ, Cambojæ, & Campa, ab ipsomet fideliter Hispanè versam. Legi, ac prælo dedi tomo 1. meorum Chronic. Provinc. S. Pauli, lib. 1. à pag. 141.

HIERONYMUS TRIVELLIUS A MONTE ILCINO, Minor. Conventual. insignis Theologus, in Sacrum Concilium Tridentinum ductus à Mutinensi Episcopo, Theologi partes egregiè explevit, quamobrem suæ Diocesis Visitatorem generalem, Canonicum S. Ambrosij Campi Guasconis, ac Majoris Ecclesiæ Finalis, ex dispensatione Apostolica Rectorem voluit præfatus Episcopus Mustinensis, scripsit doctè:

In Psalmum 118. Beati immaculati in via, &c. Hæc Fr. Antonius Terrinca, parte 3. Theatri Tusciæ, pag. 208. ex Tosignano, & alijs.

HIERONYMUS DE VALENTIA PADI, in Insubria, Minister Provinciæ Januensis, scripsit:

Quodlibeta Theologica, dedicata prædicto Hieronymo Tornello. Ex Sannig, & Uvadingo.

HIERONYMUS DE VALERA, natus in Regione Chachapoyarum in Regno Peruviano, Regularis Observ. initiatus in Conventu Limensi, Lector emeritus, & Minister Provinciæ duodecim Apostolorum in Indijs Occidentibus, subtilis ingenij Vir, scripsit:

Commentaria in Logicam juxta doctrinam Scoti. Limæ anno 1610. in fol. Meminerit hujusce Nicolaus Antonius, Uvadingus, & fusiùs Fr. Didacus de Cordova in Chronicis laudatæ Provinciæ, lib. 6. cap. 7.

HIERONYMUS VENETUS, strictioris Observantiæ Reformatorum alumnus in Provincia S. Antonij, scripsit:

De Contradictionibus cum solitudinibus ex Scoto, volumina duo, quæ asservantur inedita in Bibliotheca Patavina Minorum, ex Relatione memoratæ Provinciæ, pag. 19. apud Archivium Ordinis Marritense.

HIERONYMUS VERATUS, Italus, Ferrariensis, Conventualis Sacræ Theologiæ Magister, insignis Ecclesiastes, scripsit:

Sermonum Quadragesimalium, tom. 1.

Sermonum diversorum, tomum alterum.

Compendium variarum Introductionum, seu præfationum.

Repertorium diversarum materiarum prædicabilium. Habentur omnia M. SS. in Bibliotheca Conventualium Ferrar. Obijt in Patria anno 1540. ætatis sexagesimo tertio. Laudatur à Uvadingo, & Dupino in Supplemento, tom. 3.

HIERONYMUS A VIADANA, agri Mantuani Oppido, Minorita pietate, & doctrina insignis, ad laudem Beatissimæ Virginis, quam præcipua quadam veneratione coluit, opus edidit prænotatum:

Thesaurus cœlestis Mariæ Virginis, sive gratiarum ab ipsa mortalibus collatarum. Bononiæ anno 1610. quo mortem operijt. Ejus meminit Uvadingus, Marracius, part. 1. suæ Bibliothecæ Marianæ, verbo *Hieronymus Menghi*, & Hippolytus Donsmundus in sua Historia Ecclesiastica Mantuana, part. 1. lib. 5.

HIERONYMUS VIPERANUS, natione Siculus, à Mongitore illaudatus, concinnavit, ac emissit diffusum:

De ortu, vita, & gestis Martyris Laurentij Hymnum. Excudit Neapoli Segismundus Mair anno 1512. in 4. Laudatur part. 3. Bibliothecæ D. Antonij Augustini, Episcopi Tarraconensis, editæ Tarracônæ 1586. in 4.

HIERONYMUS UTINENSIS, Minorita, & individuus Comes S. Joannis de Capistrano, stylo signavit:

Vitam ejusdem Sancti, cujus ex Rodolpho, meminit Sedulius in Comment. ad vitam ejusdem Capistrani.

HIERONYMUS ZAPATA, Hispanus,

nus, Regul. Observantiæ Provinciæ Angelorum, Theologus eruditus ineditum reliquit Hispanicè volumen in fol. sed ad prælum maturum, sub hoc titulo:

Historia Susannæ discursibus litteralibus, mysticis, ac moralibus illustrata. Habetur in Bibliotheca Hispalensis Conventus S. Antonij. Vidi. Typis commisserat.

Orationem funebrem in Exequijs Marchionissæ Algavensis Antonia Portocarrero. Hispali formis Francisci Lyra 1647. in 4. Vidi.

Concionem de Immaculata Conceptione Regina Angelorum pro Decreto expedito à Gregorio XV. Ibidem per eundem anno 1622. in 4. Vidi.

De Conversione S. Pauli Concionem habitam ad Hispalensem Ecclesiam. Ibidem apud eundem 1622. in 4. Vidi. Clarebat circa annum 1650. Laudatur in Chronicis suæ Provinciæ, fol. 492. & à nostro Alva in sua Militia, col. 619. subdente ejusdem Zapata aliam orationem.

De pompa funerali D.D. Andreae de Guzman & Acuña, impressam Hispali 1633. in 4.

HILARION MEDIOLANENSIS, Capuccinus, ejusdem Provinciæ Concionator, Vir scientia eruditus, excellentis doctrinæ, ingenio subtilis, in componendo, & scribendo eloquens, concinnavit, & æneis laminis excudi curavit:

Elogia, & Icones plurium Virorum illustrium, qui in Ordine Minoritano ante reassumptam à Capuccinis habitus formam, eodem induti floruerunt. Mediolani anno 1664. in fol. Ex Genuensi.

HILARION NOLAY, Gallus, professione Capuccinus, vernaculè condidit opus prænotatum:

Gloria Trium Ordinum S. Francisci P.N. eorum origo, & progressus. Lugduni in 4. & Parisijs per Robertum Papie 1649. in 4. Pertractat de eo Antonius Teisserius, tom. 2. sui Catalogi impresso Genuæ 1705. in 4.

HILARION SACCHETUS PATRITIUS, Florentinus, Regul. Observantiæ Provinciæ Tusciæ, Sacræ Theologiæ Professor examinavit, ac emisit:

Opus de Sacramentis Pœnitentiæ, & Extremæ-Uctionis à Fr. Francisco de Pitigianis elaboratum. Venetijs 1618. & 1619. Insupèr additionibus locupletavit:

Practicam criminalem ejusdem Pitigianis primò excusam Perusiæ 1669. in 8. Hujusce meminit Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 199. & 204.

HILARIUS BIRIET, vii. recenset Dupinus in Supplemento, tom. 3. publici juris fecit:

Commentaria in quatuor Evangelia. Parisijs 1581.

HILARIUS COQUI, Gallus, Guardianus Conventus Axuenensis, vernaculè scripsit, typisque dedit:

Compendium Antiquitatum Axuenensium laudatum à Jacobo Le Long, lib. 4. Bibliothecæ Gallicæ, num. 15080. Floruit Author anno 1567.

HILARIUS FRIBURGENSIS, Capuccinus, Germanus, Provinciæ Helvetiorum Concionator, Vir doctus, ac religiosi virtutibus cumulatus, edidit opusculum latinè, sub titulo:

Manuductio ad meditationem, teste Genuensi, pag. 159.

HILARIUS MONT-LOVYS, Minorita, Gallus, vernaculè condidit:

Genealogiam animæ fidelis, ac devotæ à mundi constitutione, vsque ad annum 1649. quo impressa fuit Parisijs in fol. Authore mihi Fr. Petro de Alva, col. 619. suæ Militiæ.

HINCKELMAN cognomentum est cujusdam Minoritæ, qui edidit Latinè:

Medullam celebriorum controversiarum Fidei, quæ inter nos Catholicos, Lutherum, Calvinum, Gracos, & Hebræos vertuntur. Ingolstadij 1716. in 8. Ex Catalogo AA. præfixo, tom. 1. Fr. Anacleti Reiffenstuel in Jus Canonicum.

HIPPOLYTUS BRIXIENSIS, Capuccinus, sanguine clarus, illius Provinciæ alumnus, Divini Verbi Declamator egregius, ac Theologiæ subtilis Professor, Vir reconditarum scientiarum perscrutator, genio, ingenioque profundus, assiduus S. Joannis Apostoli Apocalypsis meditator, scripsit, & effinxit Genuensi teste:

Icones nonnullas ad pleniorè abstrusissimæ litteræ, libri intelligentiæ, & Commentarijs elegantissimis loca difficiliora illustravit. Brixia anno 1638.

HIPPOLYTUS DONESMUNDUS, Mantuanus, Regul. Observantiæ Provinciæ S. Antonij, Divini Verbi Concionator insignis, Romæ per multos annos Sacræ Theologiæ Professor, ac Uvadingo valdè familiaris, Vir sapientia, ac virtute illustris, scripsit Italicè:

Historiam Ecclesiasticam suæ Patriæ in duas partes, & decem libros distinctam. Prodiit Mantuæ anno 1612. apud Aurelium, & Ludovicum Olfanna Francisco Duci Mantuano dicata in 4. Vidi.

De Imagine, & Cœnobio S. Mariæ Gratiarum propè Mantuam, Historiam. Cassalis typis Bernardi Grassi 1630. in 4.

Vitam, & acta Francisci Gonzagæ, Marchionis Ostiani, Principis Imperij, Episcopi Cephaludensis, Ticinensis, & postremò Mantuani, olim Ministri Generalis Ordinis Minorum Urbano VIII. Summo Pontifici dedicatam, Venerijs impressam anno 1625. apud Jacobum Sorlenam. Præterea edidit:

Super Salutationem Angelicam Conciones VII. Veronæ excusas formis Joannis Baptistæ Marmi 1618. Italico sermone:

Super Magnificat Conciones, vti ex Andrea de Peruzinis narrat Fr. Petrus de Alva in sua Militia, col. 622. Clarebat anno 1630. De eo Hippolytus Marracius, part. 1. Bibliothecæ Marianæ.

HIPPOLYTUS FLORENTINUS,

Provincia Tusciæ alumnus, collegit, descripsitque:

Miracula B. Humiliant de Cerebijs Viduæ Florentinæ Tertij Ordinis, lætissime fœmina, sui contemporaneæ, quæ in fine vitæ ejusdem ab Antonio Cortonensi conscriptæ leguntur. Florebat in Patria anno 1250. Extat hujusce mentio apud Possevinum, Uvadingum, Terrinca, & Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 19. Maji.

HIPPOLYTUS MAFFEI, Italus, & Uvadingo illaudatus, ex Minoritis Conventualibus, prælo dedit vernaculè opus prænotatum:

Hominis effigies. Agit de meditationibus miseriarum hujus vitæ, ac mortis. Excusit Trevigij Aurelius Rhegettinus anno 1593. in 4. Vidi. De eo Bartholomæus Burchelatus, Philosophus accinebat:

Cum superes alios hoc libro arte, atque lepore

Hippolyte: & tempus sic superabis edax;

Nam vitæ casus referens, mortisque triumphum;

Mortuus, & dives nomine, mente, fide.

HIPPOLYTUS PANTOCIUS DELPHICUS, Perusinus, Minorita doctus, & ad cantanda carmina aptissimus, recensentibus Tosigniano, ac Uvadingo, edidit:

Grittiadem ad Andream Gritum Venerorum Principem.

Feltriadem ad Guidum Ubaldum Feltrij, & Urbini Ducem.

Panegyricon ad Rodolphum Pium Carpentem Cardinalem.

Gratulationem ad D. Marcum. Præter laudatos, meminit hujusce Oldoinus in suo Arhenæo Perusinarum, pag. 150.

HIPPOLYTUS A PONTE, Patavinus, Ordinis Minorum Conventualium, edidit Italicè:

Compendium Vitæ, & Miraculorum S. Antonij à Padua, & alia, quæ spectant ad cultum, & venerationem ejusdem Sancti. Venetijs apud Gulielmum de Fontanesso, anno 1532. in 12. Ex Uvadingo, & Arturo in Catalogo præfixo Martyrologio Franciscano.

HIPPOLYTUS DE SCALVE, hætenus mihi ignotus, (sed Minorita, vti ex ejus opere conjicio) adscribitur:

Expositoribus Regula Seraphicæ à Fr. Petro de Alva, tabula 1. num. 63. pag. 15. sui operis inscripti:

Portentum gratiæ.

HOMERIUS EX GONDALUPO-
RUM, familia illustri, ab ineuntis ætatis verè Francisco dicatus, gradatim ad summas Ecclesiæ administrationes virtute, & fautoribus conscendit. Animi enim candor Gregorio X. spectabilem, & charum reddiderat: à quo conciliandorum novorum fœderum gratia ad Genuenses, & Venetos Cadmeo bello laborantes, Avienensi tyara honoratus, delegatur. Hic in Concilio Lugdunensi, vbi spectabantur totius Orbis selectissimi Ordines, ac inter cæteros Græcorum Imperator Paleologus, se fortissimum athletam pro Fide Christi certantem exhibuit. *Cujus opera non est qui non desideret.* Hæc Uvillotus.

HONORATUS DE CHAMPIGNI, Parisinus, Theologiæ Mysticæ scientia præclarus, qui Parisiensem Capuccinorum Provinciam per plurimos annos summa cum laude, & zelo disciplinæ Regularis gubernavit, ac Diffinitoris generalis officio functus est, edidit Gallicè:

Academiam Evangelicam pro juventutis Religiosæ spirituali institutione. Patilijs anno 1622. apud Nicolaum Buon. Hæc Uvadingus, sed fusiùs Genuensis. Consule Arturum ad diem 26. Septembris in Martyrologio Franciscano, & Suallayum

in Martyrologio Gallicano, die 26. Septembris, sub cuius effigie hoc Epigramma conspicitur:

*Dum mundi vanos humilis fastidis honores,
Fit tibi Divino dignus honore coli.*

Nomen Honoratus prädixerat, addita virtus

Id meruit, quod nunc gloria jure daret.

Pro ejus Canonizatione Rex Christianissimus Ludovicus XIII. litteras dedit, tum ad Summum Pontificem Urbanum VIII, tum ad Dominum d' Etrè Franciæ Mareschallum pro sua Majestate Oratorem Extraordinarium in Curia Romana, anno 1637. die 6. Julij, ut videri potest in libello Lutetiæ edito anno 1638. apud typographiam Claudij Calleville; & iterum idem negotium extipulatum fuit ab eodem Rege, & Regina per litteras ad Summum Pontificem missas 26. & 30. Aprilis, anno 1639. Ejus vitam admirandam descripserunt Henricus Calentensis, Capuccinus, anno 1650. Parisijs impressam, & magis compendiosè Marcellinus de Pise, tom. 3. Annal. Capuccinorum ad annum 1624.

HONORIUS MICHAEL, Gallus, Regul. Observ. alumnus, vernaculè scripsit, ac communem fecit:

Vitam V. Mariæ de Clermont, Abbatissæ, ac Reformatricis Avenionensis Conventus S. Clare. Avenione in 12. teste Jacobo Le-Long, lib. 2. Bibliothecæ Gallicæ, numero 6395.

HONUPHRIUS COPPOLUS, Patria Perusinus, (recensente Oldoino, pag. 151. sui Athenæi Perusinorum) ut juventutem optimis litteris in patrio Gymnasio ob firmatam, arctiori vitæ disciplina cohiberet in D. Francisci Familiam, in eam videlicet, quæ Capuccinorum cognomento vocatur, se recepit, in qua jejunijs, cilitijs, assiduaque Divinarum rerum contemplatione, brevi, facilèque ad magnam vitæ probitatem pervenit. Ad Sanctorum verò memoriam propagandam adeò fuit propensus, ut diù, laboravit: noctuque summis vigilijs, ut *Beatorum Perusinorum, Sanctorumque omnium gesta in unum congereret*, quod opus cum summo labore virilitatis, & senectutis parte, in eo consumpta perfecisset, antequam in lucem ederet, Author è vivis in Cælum ascendit. De hoc tractat Cæsar Alexius in Elogijs.

HORATIUS BERTIUS, Lateranensis, Minorita, Italus, excogitavit:

Arcem, seu Castellum Immaculatæ Conceptionis in Charta expansa, impressum Florentiæ anno 1660. Ejus succinctam explanationem exscripsit Fr. Petrus de Alina, columna 630. suæ Militiæ Universalis.

HORATIUS DIOLA, Bononiensis, Minorita devotus Italis communem fecit:

Historiam Ordinis Minorum Illustrisæ D. Marci de Lisboa, Episcopi Portuensis. Primò Parmæ 1566. tom. 2. in 4. typis Erasmi Viotti. Secundo Brixia 1582. in 4. Vidi. Tertiò Venerijs 1598. in 4. Sed nota, quod in hac editione nonnulla truncata reperiuntur, fol. 33. à tergo. Consule Fr. Petrum de Alva in sua Militia Universalis, columna 630.

HORATIUS DE SANCTIS, Minorita, publici juris fecit opus prænotatum:

Navis Seraphica Religionis. Eum commendat Melissanus in Supplementis Annalium Minorum, anno Christi 1459. numero 4. & alibi.

HUBERTINUS DE CASALI. Vita de *Umbertinus Illia.*

HUGO AQUENSIS, seu AB AQUIS SEXTIJS, Provinciæ S. Ludovici alumnus. Hic illustri familia Patre Senatorem progenitus, dum esset Henrici IV. in Prætoria Cohorte miles, Capuccinorum Observantiam, ut Deo sub Sancti Francisci vexillo militaret, amplexus est. Vir fuit maximæ austeritatis, & abstinentiæ singularis: amore Dei totus ardebat, & hac sacra flamma circumdatus, veste lacera, & simplici, etiam brumali tempore induebatur. Omnium ejus sermonum argumentum erat Divinus amor, qui assiduè ex ejus ore resonans, Coelestem hunc ignem etiam in alijs accendebat. Scripsit Gallico idiomate, recensente Genuensi,

Flammas Divini amoris, quibus per plures Orationes faculatorias cor nostrum ad Dei delectionem excitetur. Impressum fuit Tolosæ, & Aquis Sextijs suppresso ejus nomine. Obijt felicissimè Salonij in sua Provincia, anno 1620.

HUGO BILOVIUS, Anglus, ex Custodia novi Castri, Scriptoribus Prov. Angliæ adscribitur ex Uvadingo in Annalibus, à Fr. Angelo à S. Francisco in suo *Certamine Anglico* ad calcem Catalogi neuter verò ejus opera recenset, nec eorum inscriptiones.

HUGO CARBONELLUS, Gallus, Re-

Regul. Observ. Provinciæ Aquitaniæ, Vir doctus, scripsit Latine:

Commentaria in Psalmum 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Commentaria in libros Scoti de Anima.

Sermones in Evangelia Quadragesimalia. Parisijs anno 1620. aliaque opuscula à me nondum visa. Gallicè,

Librum de Divo Epulone.

Librum de Lazaro resuscitato. Parisijs anno 1616.

Librum de Filio Prodigio.

Conciones pro Dominicis, & Ferijs Adventus. Parisijs apud Laurentium Sonnum. Demùm, vernaculè,

Sacre flamen de Cardinal. Biterris anno 1618. Authorum commendat Uvadingus, ac Jacobus Le-Long, pag. 667. suæ Bibliothecæ Sacræ.

HUGO CAVELLUS, Dunensis, strictioris Observ. Provinciæ Hybernæ, filius Salmantini Conventus Compostellana Provinciæ Regularis Observantiæ. Vir, „ (verbis vtor Nicolai Vernulæi, pagina „ 174. Academiæ Lovaniensis) ingenio, „ pietate, doctrina celeberrimus, Lovanij in Collegio S. Antonij de Padua „ Theologiam plurimis annis est professus; inde propter singularem in rebus „ agendis industriam Ordinis Seraphici „ Diffinitor renunciatus, cum multis annis pro Ordine laboribus, ac curis summe cum laude perfunctus esset, Romam „ jussu Benigni à Genua, Ordinis sui Generalis vocatus, celeberrimam Theologiæ Cathedram in Coenobio S. Mariæ „ de Araceli occupavit, summoque omnium applausu docendo illustravit. Tandem verò mortuo Petro Lombardo, „ Urbani VIII. Pontificis Max. auctoritate Archiepiscopus Armachanus, & „ totius Hybernæ Primas est declaratus. „ Verum, o invidum magnis ingenijs factum! dum ad iter in Hyberniam sese „ accingit, imposita de arte benè moriendi vltima manu, insperato, & inexpectato fato abripitur 22. Septembris, „ anno cl. lco. 26. Illum, & Ordo Seraphicus, & Hybernia ereptum adhuc deplorant. Hactenus Vernulæus. Superfunt ejus ingenij, & pietatis monumenta.

Scoti Commentaria in quatuor lib. Sententiarum recognita, annotationibus, indicibus, ac citationibus celebriorum Doctorum exornata.

Scoti vita, quam prædictis Commentarijs præmisit.

Tom. II.

Apologia pro eodem vindicando ab injurijs allatis per Abrahamum Bzovium.

Appendix diffusa ad questionem primam distinctionis tertiæ libri tertij posita in calce ejusdem libri, pro asserenda Immaculata Conceptione Virginis Mariæ, pro qua adducit testimonia sexdecim sæculorum. Hæc omnia excudit Antuerpiæ Joannes Keerbergius, anno 1620. tomis tribus in fol. Vidi.

Commentaria, seu Reportata Parisiensia illustravit. Lege censuram Uvadingi ejusdem præfixam.

Questiones item Quodlibetales, quæ simul cum Reportatis prodierunt post ejus mortem.

Questiones in Metaphysicam, expositiones in eandem, & conclusiones ex eadem collectas, tractatum de primo principio, & Theoremata, pari diligentia publicavit. Venetijs anno 1625. apud Marcum Ginnammum.

Questiones super libris Aristotelis de Anima. Accessit per eundem Supplementum complectens reliquas questiones, ac difficultates ad libros de Anima spectantes, quæ vel ab antiquis, vel à Recentioribus disputari solent ad mentem ejusdem Doctoris Subtilis. Colonia 1603. & Lugduni sumptibus Claudij Landry 1625. in 4. Vidi. Ad calcem extat Panegyricum Scoti à laudato Vernulæo Lovanij dictum. Incipit: *Hominem aliquem, &c.* Exaravit etiam:

Apologiam Apologiæ prædictæ pro Scoto scriptæ, in qua respondet Nicolao Janse- niol, Belgæ, Ord. Prædicatorum, Abrahami Bzovij partes suscipienti, non sine gravi Scoti, & Regni Hybernæ injuria. Prodiit Parisijs sub nomine Hugonis Magnetis discipuli Cavelli apud Michaellem Sonnum, anno 1623.

Tractatum Parisijs compactum, dum simul cum Benigno Genuensi, Ministro Generali ageret de Reformatione magni Conventus, in quo probat vsum statutorum, quæ Julij II. dicuntur, illicitum esse Fratribus Minoribus Regulam S. Francisci absolute, & sine limitationibus, quibus utuntur Patres Conventuales, professis.

Tractatum alterum communium argumentorum, quibus plurimi utriusque sexus, specie cujusdam pie compassionis erga Fratres reformari nolentes, contra Reformationem utuntur, solidas, & dilucidas solutiones continentem. In quibus tractatibus multa, licet breviter, solide tamen, & clarè resolvuntur, omnibus Regulam Minorum

H

purè

purè servare volentibus scitu digna. Pro-
dierunt simul hi duo tractatus Parisijs anno
1622. in 8. Vidi.

Speculum Pœnitentię, lingua, & carac-
tere Hybernico, ab omnibus Europeis
diverso exaratum, Lovanij in Collegio
Fratrum Minorum, anno 1628. impres-
sum in 8. Scribebat:

*Pias meditationes, & preparatoria præ-
ludia pro morte Christianę obeunda*, quę
absoluta reliquit, teste præcitato Vernu-

lao, licet morte præventum absolvere non
potuisse Uvadingus narret. Scripsit insu-
pèr, vti habeo ex relatione Romani Co-
legij S. Isidori:

Catechismum Hybernium, quo Hæreses
Lutheri, & Calvini breviter, & nervosè
refelluntur. Obijt anno 1626. jacetque
Romæ in Ecclesia Aracœlitana propè por-
tam, per quam Fratres è claustris ingre-
diuntur, sub lapide marmoreo, cui hoc
incissum est Epitaphium;

D. O. M.

Illustrissimo, & Reverendissimo Domino

Fr. Hugoni Cavello,

Ordinis Minorum strictioris Observantię

Lectori, Definitori Generali,

Archiepiscopo Armacano

Primate Hybernix

De Patria Religione litteris benemerito,

In Patriam redditum mors prævenit.

Excellentiss. D. Joannes Oniel Tironix Comes

Hunc lapidem poni fecit.

Obijt XXII. Septembris M.D.CXXVI.

Ætatis LV.

HUGO DE DINA, Gallus, Vir
magnę eruditionis, spiritu prophetico im-
butus, tantęque sanctitatis, vt de illo
Sanctis connumerando olim actum sit in
Curia, edidit:

*Expositionem doctam in Regulam S.
Francisci.*

Librum de triplici via.

*Tractatum de paupertate, inter zelato-
rem paupertatis, & inimicum domesti-
cum.*

*Constitutiones pro Fratribus Tertij Or-
dinis.* Excusa hæc omnia extant Salmanti-
cæ anno 1511. in opere inscripto: *Monu-
menta Ordinis Minorum.* Vidi. Vixit sub
annum 1280. Jacet Massiliæ apud Mino-
res miraculis clarus, cui adjacet B. Dulci-
na soror germana. Pluribus de eo Uvadin-
gus, tom. 3. Annal. & Arturus in Marty-
rologio Franciscano ad diem 21. Februa-
rij. Ejus vitam Hispanico sermone scrip-

sit Illustr. Cornęo, tom. 2. lib. 5. cap. 35.

HUGO ETRUSCUS, Provinciæ Tus-
cię alumnus edidit devotum:

Tractatum de triplici via sapientię.

HUGO DE HYBERNIA, hujusque
Provinciæ Minister Provincialis, dictus
etiam *Hugo Bernardi* à nostro Annalista,
tom. 4. ad annum 1359. quo vivebat,
scripsit:

Itinerarium Terrę Sanctę, peragrat
multis regionibus.

HUGO DE IRLANDA, dictus (for-
tè indistinctus à præcedenti) temporibus
Eduardi Tertij, sæculo 14. floruit, ac
composuit *Relationem suorum itinerum.*

Tractatus varios. Hæc Ludovicus Mo-
reri in suo Dictionario Gallico.

HUGO MAGNESIUS, strictioris
Observantię Provinciæ Hybernix disci-
pulus laudati Cavelli, ac Episcopus Da-
nensis edidit:

Apologiam Apologiae pro V. Subtili Doctore. Parisijs apud Michaellem Sonnum 1623. in 4. & Coloniae Agrippinae sumptibus Bernardi Gualtheri 1635. in fol. Vidi. Floruit anno 1647.

HUGO DE MANCHESTRIA, Anglus, quem Possevinus, Uvillotus, & alij Scriptoribus nostris adscribunt, alij verò, quibus adhæreo, Dominicanis, scripsit jussu Philippi Regis Francorum:

Contra quendam impostorem, & quorundam Fanaticorum deliria. Insupèr:

Compendium Theologiae. Vivebat anno 1294. Consule Uvadingum, tom. 2. Annalium ad annum 1279. num. 24. & Fr. Angelum à S. Francisco in suo Catalogo.

HUGO NARBONENSIS, seu DE PROVINCIA, Theologus Minorita, scripsit, Uvadingo teste, ex Uvilloto:

Commentaria in secundum Sententiarum, quæ se vidisse apud Dominicum Cardinalem Grimanum refert Petrus Rodolphus.

HUGO DE NOVO CASTRO, Angliæ Oppido non in celebri in regione Dunelmensi, *Doctior Scholasticus*, vulgò cognominatus, Joannis Scoti diligens sectator, & strenuus defensor, vnus est è quatuordecim Doctoribus Minoritis, qui in circuitu sepulchri præfati Doctoris Subtilis leguntur in Ecclesia Minorum Conventualium Coloniae. Scripsit:

Super Magistrum Sententiarum, libros quatuor.

Reportata super eundem.

De finali iudicio.

De Victoria Christi contra Ante-Christum. Incipit: *Non sum Propheta, nec filius Prophete.*

Collationes, quarum vna fuit de *Mysterio Immaculatae Conceptionis Virginis Mariae*, vt refert ex Daniele Agricola, & alijs Fr. Petrus de Alva, col. 632. suæ Militiæ. Vixisse ait Pitseus circa annum 1284. sed Scotus, cuius refert fuisse discipulum, nec eo anno publicè cœpit docere, & quidem Hugo anno 1322. subscripsit determinationi Patrum Capituli Generalis Perusini, in *quæstione paupertatis Christi, & Apostolorum.* Sepultus est in Conventu Parisiensi. Ex Uvadingo, quem consulas, tom. 3. Annalium ad annum 1322. num. 52. Authorem commendat Fr. Angelus à S. Francisco in Catalogo, & Illustrissimus Britius in suis Monumentis Subalpinae Provinciæ S. Thomæ, fol. 290.

HUGO DE PRATO, à longa, & Tom. II.

severa poenitentia, qua annis quadraginta thoracem ferreum super nudam carnem gestavit, *Hugo de Pantiera* cognominatus, Sacrae Theologiæ magnus Doctor in sæculo, factus Minorita, delegit vere sub humili statu Laicorum. Utramque vitam egit activam, & contemplativam, atque de hac, lingua vernacula edidit:

Tractatum de vita contemplativa, duodecim cap. distinctum, opus vtilissimum, & doctissimum contra errorem dicentium, quod homo, qui ad contemplationis statum pervenire cupit, cogitare de Deo non oportet. Extat typis commissus. Habuit M.S. Uvadingus, & sequentem

Tractatum de perfectione statuum.

Tractatum qualiter Christus cum suis sanctis per gratiam conversatur.

Epistolas quamplures pias, & doctas in quibus, & profundam scientiam, & miram præfert pietatem. Editas habes in Chronicis Illust. Ulysiponensis, & Illust. Cornejo.

Longam Epistolam ad suos olim Confratres societatis Cippi, sitæ in Conventu Minorum Prat. ex Tartaria anno 1312. vbi circa annum 1307. missus fuerat cum alijs Minoritis, vt viam Dei in veritate, & simplicitate doceret, in qua & florebat tempore Joannis XXII. & vitæ terminum posuisse creditur circa annum 1330. Pertractat pluribus de eo Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Provinciæ Tusciæ, pag. 204. Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 5. Martij.

HUGO SLETSTADT, alijs SELESTADIANUS, Germanus, scripsit:

In quatuor libros S. Bonaventurae, & quadam alia. Vivebat anno 1452. Eum commendat Trithemius in Catalogo Illustrum Virorum, num. 30.

HUGO VARDÆUS, Hybernus, Ultonensis, è Provincia S. Jacobi, in cuius Salmantino Conventu solemnem emisserat professionem, Lovanium missus, ac in Collegio S. Antonij Patavini Minorum Hybernorum strictioris Observant. Theologi Hagiographi, ac Guardiani muneribus functus, eruditè, ac solidè scripsit:

Vitam S. Romoldi Martyris, & Mecclesianensem Apostoli.

Poemata multiplicia Sacra. Post Authoris obitum prodierunt simul, studio Fr. Thomæ Syrini, ejusdem Instituti, & Collegij alumni. Prælo parata reliquit:

Multa historiarum fragmenta.

Veterum Martyrologia illustrata.

Plurimas Sanctorum Hybernorum vitas.

Obijt Lovanii anno 1635. die 8. Novembris.

HUGOLINUS. Vide superius, verbo *Gregorius Nonus.*

HUGOLINUS FERRARIENSIS, Minorita eruditus, edidit, recensentibus Tosigniano, & Uvadingo:

Conciones in Epistolas totius anni. Initium est: *Ut ait B. Hieronymus.*

HUGOLINUS DE SANCTA MARIA IN MONTE, Picenus, S. Francisci Synchronos, Vir pius, & candidus Author, scripsit:

Historiam (quam *Floretum* prænотавit) in qua narrat vitam, & gesta S. Francisci, ac sociorum ejus usque ad Pontificatum Alexandri IV. Habuit penès se Uvadingus nitido charactere membranis exarata. Castigata, & adnotata à Philippo Bosquierio Minorita excusa fuit post alias editiones, Coloniae Agrippinae typis Viduae Joannis Chritij 1623. in 8. Vidi.

HUMILIS SEGALA, Italus, Regul. Observantiae alumnus, evulgavit vernaculè librum:

De Arte amandi, & colendi Deiparam. Brixiae 1612. in 12. & tom. 1. Bibliothecae Virginalis. Latine reddidit laudatus Bosquierius. Vide superius *Alexius à Salo.*

HUNGARUS PESTHIENSIS. Consule litteram Q. verbo *Quidam.*

HYACINTHA DE ATONDO, Hispana, ex Oppido Valtierra in Navarrensi Regno, Abbatissa Caesaraugustani Monasterij Clarissarum, nutui sui Confessarij se subjiciens:

Vitam suam exaravit, quam fussiùs struxit Fr. Antonius Arbiol Provinciae Aragoniae illustris alumnus. Caesaraugustae apud Hæredes Emmanuelis Roman 1716. in 4. Vidi. Lege ejus prologum. Claruit Hyacintha sanctitatis opinione, ac obiit anno 1716. die 19. Januarij.

HYACINTHUS AB ALENCONIO (vulgò DE ALENCON) Gallus, Provinciae Normaniae, Minorum Capuccinorum Concionator, Vir clarus doctrina, & composita morum venustate decorus, scripsit latine opus sub hac epigrapha:

Idea Concionatorum, sive methodus conficiendi sermones. Prodiit Parisijs 1659. apud Dionysium Thierry, teste Genuensi. Rothomagij eodem anno in 4.

HYACINTHUS AMBIANENSIS,

Capuccinus, natione Gallus, Parisiensis Provinciae filius, Divini eloquij Declamator celebris, eruditiori præditus ingenio, nec minori pietate, vitaeque perfectione exornatus, scripsit patrio idiomate duo opuscula spiritualia, & devotissima inscripta:

Imago animae morientis in doloribus Jesu Christi. Parisijs apud Dionysium Thierry 1632. in 8.

Imago animae viventis in gloria Jesu Christi. Ibidem apud eundem 1635. Hæc Genuensis.

HYACINTHUS A BAJARDO, Minorita, ineditum reliquit:

Theatrum Seraphicum, quod præ manibus habebat Fr. Antonius Melissano, ipsomet attestante in suis Supplementis Annalium Uvadingi, pag. 20. & 26.

HYACINTHUS BRUSSOTUS, Capuccinus, Italus, Patria à Foro Cassij (vulgò *Vetralla*) Provinciae Romanae Concionator, ac pluries Diffinitor, qui Missionarius Apostolicus in Regnum Congi à Summo Pontifice, & Sacra Congregatione de Propaganda Fide specialiter destinatus, eo in munere sollicitus, atque indefessus, magno charitatis ardore salutis, & conversioni Infidelium insudavit, scripsit, ac typis edi curavit:

Doctrinam Christianam ad profectum Missionis totius Regni Congi in quatuor linguas dispersitam, scilicet, *Latinam, Italicam, Lusitanicam, & Congicam.* Romae sumptibus Congregationis de Propaganda Fide 1650. in 4. Vidi.

Regulas quasdam pro difficillimi Congiensium idiomate facillimo captu ad Grammaticae Regulas redactas. Ibidem sumptibus ejusdem Sacrae Congregationis 1659. in 8. Vidi. Hæc recensentur à Genuensi, & Laffor, tom. 1. sui Universi calamo delineati, fol. 290.

HYACINTHUS DE CASSALI. Vide inferius *Hyacinthus Natta.*

HYACINTHUS DE DEO, minimè Lusitanus, sed ex Civitate Macao, Discalceatae Provinciae Matris Dei Theologus, & Pater, vnus ex 4 deputatis Sacri Goensis Tribunalis, Vir sanè doctus, stylo signavit, Lusitano idiomate:

Theatrum Evangelicum Orientis. Prodiit Ulyssipone in 4. teste Georgio Cardoso cui adhæret Nicolaus Antonius. Historiam suae Provinciae, sub titulo:

Viridarium plantarum, & florum Prov. Matris Dei in Orientalibus Indijs. Ulyssip. per Michaelis Deslandes 1690. in fol. Vidi.

Tri-

Tribunal laudatę Provincia. Ibidem typis Antonij Craesbeck 1670. in 8. Vidi.

Scutum Equitum Militarium. Ibidem, ac eisdem typis anno 1670. teste Raphael Plateau in capite sui Dictionarij Lusitanici, tom. 1.

Brachilogiam Principum. Ibidem, per eundem 1671. in 8.

Poemata multiplicia in laudem Immaculate Conceptionis Virginis Deiparae. Ulyssipone in 4.

Viam Fratrum Minorum ad vitam eternam. Connimbricę per Benedictum Secco 1722. in 4. Vidi.

Novenam Sacram pro Animabus benedictis Purgatorij. Ulyssipone in 4. Clarebat anno 1670.

HYACINTHUS LE-FEBURO, Gallus, Provinciae Recollectorum S. Dionysij Pater, Vir sanę eruditus patrio sermone transmissit ad posteros.

Historiam Chronologicam Provinciae S. Dionysij Recollectorum. Parisijs apud Thiercy 1677. in 4. Vidi.

Extremi iudicii processum criminalem cum civili processu in Tribunali Pœnitentiae. Ibidem apud eundem 1695. in 4. Vidi. Insup̄ ex Dupino in Supplemento, tom. 3.

Tractatum de tribus etatibus Filij Dei. Ibidem.

Tractatum de Pœnitentia. Ibidem. Demum, ex eodem, sæculo 17. & Annalibus laudatę Provinciae, fol. 214. emisit etiam:

Librum vitę, vel de Prædestinatis, & de medijs ad certam salutem faciendam. Item, duplici volumine:

Tractatum de vestitione, & professione Religiosorum, & Monialium Evangelijs, Dominicis, & festivitatis anni applicatum. Item:

Integrum Adventum de dignitate, & perfectionibus Deiparae in Incarnationis Mystério. Obijt post annum 1670.

HYACINTHUS GRÆCENSIS, Capuccinus, Germanus, Provinciae Styriae Concionator, ac Sacrae Theologiae Professor, Vir subtilis ingenij, ad omnes scientias indefesso studio applicitus, moribus, & vita compositus, varia scripsit opuscu-

la, ex Angelico Aprosio in sua Bibliotheca, eorum tamen inscriptiones minimę recensentur à Genuensi.

HYACINTHUS HERNANDEZ DE LA TORRE, Hispanus, Bilbelitanus Aragonensis Provinciae Regul. Observantia filius, & alumnus, Lector bis Jubilatus Cæsaraug. Diocesis Examinator Synodalis, Ex-Minist. Provinc. Aragonia, & totius Cismontanae Familiae Commissarius Generalis, prælo dedit:

Cursum integrum Artium ad mentem Doctoris Subtilis in 4. tom. in 4. distributum. Amplectitur primus: *Logicam parvam, & magnam.* Secundus: *Metaphysicam.* Tertius: *Physicam.* Quartus: *Libros de Cælo, Mundo, &c.* Excudit Cæsaraugustæ Paschasius Bueno 1563. 1564. 1565. Vidi.

Commentaria in primum, & secundum Sententiarum ad mentem Scoti, in 10. tom. in 8. distributa. Ibidem, ex adem officina annis 1685. & 1689. Prodierunt etiam tomis 2. in fol. ex eadem typographia 1688. Amplectitur tomus primus, tractatus

De Essentia, & Atributis Dei.

De Trinitate.

De Scientia Dei.

De Prædestinatione.

De Voluntate Dei. Continet secundus tractatus

De Creatione.

De Angelis.

De Dæmonijs. Obijt Matriti die 23. Novembris 1695.

HYACINTHUS DE OCAÑA, Hispanus, Diffinitor, ac Vicarius Provinciae Discalceatae Provinciae S. Didaci in Bætica posteritati reliquit vernaculę:

De Oratione Mentali, vol. in 4.

Pro reformatione cujuscumque Provinciae. Opuscula erudita, in 4.

Collationum spiritualium, tomum in 4. in 4. partes distributum Superioribus perutilem, ac prælo dignissimum. Asservatum in generali Archivio ejusdem Provinc. testatur Fr. Franciscus de Jesu

Maria, tomo 1. Chron. laudatę

Proy. pag. 868. num. 132.

I. E T J.

JOANNES DE
CAPISTRANO, à
Patria dictus; ortus
etenim fuit Capis-
trani Marforum Op-
pido in Aquilano
agro Episcopatus Sal-
monensis, anno Vir-

ginei Partus 1385. In Gymnasio Perusino
(excipe Benedictum XIII. P.M. in Bulla
Canonizationis ejusdem) Christianis, &
liberalibus disciplinis instructus, ali-
quando Rempublicam gessit; sed pos-
tea Dei monitu ad sanctius ministerium
vocatus, in eadem Civitate Ordinem
Fratrum Minorum Beati Francisci, qui
à Regulari Observantia nuncupantur,
ab se ferventissimis votis expetitur,
quamvis repulsus, durisque, & publi-
cis quoque experimentis probatus, maxi-
mè alacris, amplexus est anno Christi
Domini M. CCC. XIV. In Divinis Lit-
teris Magistro usus est Beato Confesso-
re Bernardino Senensi, quem pro Sa-
cratissimo Nomine Jesu calumnijs tra-
ductum, coram piæ memoriæ antecesso-
re nostro Martino Papa V. in Basilica
Beati Petri Principis Apostolorum stre-
nuè defendit: eundemque ipse, & So-
dalis Jacobus à Marchia per inclytæ re-
cordationis decessorem nostrum Nico-
laum V. in Sanctorum Confessorum Ca-
nonem postea referendum curavit, vter-
que deinceps in eundem Sanctorum Ca-
nonem, & Jacobus quidem à nobis
quamprimum, favente Domino; refe-
rendus. Joannis doctrinæ asperrimæ pœ-
nitentiæ, & sanctitatis fama in dies
crescente, ad multas, variasque Pro-
vincias. Italiam, Germaniam, Sarm-
atiam, Pannoniam Christianos mores,
disciplinamque verbo, & scriptis, quæ
plurima edidit, instauratus, ab ante-
cessoribus nostris Romanis Pontificibus
ablegatur. Idem, quem diximus, Mar-
tinus V. ad compescendam verbo,
& scriptis Fratricellorum sectam illum,
vnà cum Jacobo à Marchia Inquisito-
rem instituit: de quibus Joannem feli-
citer triumphantem; contra omnes Hæ-
reticos generalem Inquisitorem creat.
Reatinos, & finitimos Populos inter se
odijs, armisque certantes eloquij sua-

vitae componit. In terris S. R. E. ci-
trà Pharum, Joanna II. Regina flagi-
tante, Judaici foenoris pravam licen-
tiam evellit. Decessorum nostrorum,
Martini dormitione, piæque memoriæ
Eugenij IV. successionem prædicit, à
quo pro magnis Ecclesiæ negotijs ad In-
subres, Siculos, & alios mittitur. Re-
cusato Aquilano Episcopatu, munus
prædicandi Evangelium, obire non ces-
sat, inque plenario Florentinorum Pa-
trum Conventu, velut Sol quidam ful-
get. Romæ Judæorum Synagogæ ma-
gistrum cum quadraginta sectatoribus
ad veritatis professionem reducit. Ut
Hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Prin-
cipum animos in concordiam redigat,
Friderico III. Imperatore postulante in
Germaniæ partes à prædicto Nicolao V.
mittitur.

In Germania, Bohemia, Sarmatia,
& Pannonia Sexennali peregrinatione
Hussitis, Adamitis, Taboritis, Hebræis-
que innumeris ad Christianam verita-
tem, doctrinæ, sanctitatis, & miracu-
lorum luce conversis, Dei gloriam mi-
rifice auget. Ægros quamplurimos sa-
nat, mortuos suscitatur, mutis loque-
lam restituit. Denique totam Christia-
norum Rempublicam periclitantem, ab
immanissimo Turcarum Tyranno de-
fensurus, se pro domo Israel murum op-
ponit dum piæ memoriæ decessor noster
Calixtus Papa III. Joanne potissimum
deprecante, Christianorum Militum,
signo Crucis illustrium expeditionem in
Turcas Europæ incubantes decernit:
statimque Joanne Pannoniam, Transil-
vaniam, Moldaviam, Vallachiam, inf-
tar fulguris pervolante, septuaginta mi-
llia Christianorum conscribuntur, Cru-
cisque vexillum ipso parma fidei pro-
tecto præferente, de centum & viginti
millibus hostium, toto Orbe mirante,
victoria reportatur: cujus Nuntio Ro-
mam allato viij. Idus Augustas, idem
Calixtus ejus diei memoriæ solemniter
Transfigurationis Christi Domini per-
petuò consecravit. Hæc Christi Vica-
rius. Ad ejus nunc scripta me vertens;
quorum alia impressa, alia inedita ha-
bentur, Catalogum sub-
jicio.

Opera excusa.

Speculum Clericorum, seu instructio; quæ prius pro concione fuit perorata coram Alexandro Episcopo Tridentino, & Clero in Synodo ab ipso celebrata. Venetijs apud Antonium Ferrarium 1580. in 4. Vidi.

De cultu Dulcissimi Nominis Jesu, argumenta 85. cuiusdam Antigenij reasumptit, & solvit coram Martino V. Pont. Max. anno 1477. Ex his plura in publicum misit Amandus Hermanus in suo opere inscripto: *Capistranus triumphans*, sect. 6. cap. 6. pag. 94.

Additiones in Commentaria super libros Decretalium Guidonis Papæ. Venetijs anno 1588. in fol. apud Bibliothecam Barberinam, tom. 1. pag. 225.

Defensorium Tertij Ordinis à S. Francisco instituti. Venetijs, typis Antonij Ferrerij 1580. in 4. Vidi.

Repetitiones aliquæ in Jure Civili. Venetijs 1587. & habentur inter Repetitiones Juris Canonici.

De Papæ, & Concilij, seu Ecclesiæ auctoritate. Extat inter tractat. Juris editos Venetijs, anno 1584. tom. 13. Prodiit etiam Venetijs ex officina Antonij Ferrerij anno 1580. in 4. Vidi.

Speculum conscientie. Habetur inter tractatus Juris præcitatos, tom. 1. pag. 323.

Tractatus de Canone Pœnitentiali. Ibid. tom. 14. pag. 395.

De judicio universali futuro, & Anti-Christo, ac de Bello spirituali. Venetijs apud Petrum Deulichinum 1573. in 16. Vidi Vallisoleti in Bibliotheca nostri Conventus S. Didaci.

De Matrimonio per modum Concilij. Inter citatos tractatus Juris, tom. 9. pag. 77.

De Usuris, & Contractibus. Venetijs anno 1583. Habuit M. S. Uvadingus.

De Excommunicatione. Inter tractatus citatos Juris, tom. 1. pag. 388.

Adversus Joannem Rokizanum Hereticum ad Magnates Bohemæ. Incipit: *Credo magnifici, &c.* Habes apud laudatum Amandum, à pag. 371.

Epistolæ multæ varijs doctrinis plene ad Pontifices, Cardinales, Episcopos, Cæsarem, Reges, Principes, & Dynastas, quæ solæ egregium conficerent librum. Nonnullas edidit Uvadingus, & Gubernatis;

fermè autem omnes publici juris fecit laudatus Amandus in suo opere prænotato: *Capistranus triumphans*.

Acta, & vita S. Bernardini Senensis. In limine operum prædicti Bernardini juxta Venetam editionem anni 1591. in 4. & Parisiensem anni 1636. in 4.

Constitutiones super Regulam Fr. Minorum in 12. cap. distincte. Editas habes tom. 3. Orbis Seraphici à pag. 95.

Declarationes prædictarum constitutionum. Ibidem à pag. 105.

Conclonatorie expositiones super illud Isaia 7. Ecce Virgo concipiet. Extabat Aberstadij. Typis commisserunt Joannes, & Franciscus de Rochagermani, fratres, Uvadingo teste.

Opera inedita.

Compendium resolutionum super totum corpus Decretalium. Ex hoc compendio alijsque tractatibus de justitia, & jure, solemnes ex doctrina Capistrana excerptæ Theses, assertionesque proposuit in Capitulo Generali Franciscano Victoriæ celebrato anno 1694. R. P. Fr. Joannes à S. Cruce, Lector Jubilatus, & à secretis totius Ordinis. Consule laudatum Amandum ibidem, cap. 3.

Tractatus super Apocalypsim, à Uvadingo laudatus.

De Cupiditate, lib. 3. Ex Trithemio.

Contra Hussitas, lib. 1. Ex eodem. Fortè indistinguitur ab alio opere *Contra Judæos, & Hereticos*, cujus meminit Uvadingus.

Concionum variarum, liber 1. in 4. Asservatur Matriti in Bibliotheca Coenobij Regul. Observantiæ, littera L. num. 135. Vidi. Initio caret, ad calcem autem legitur: *Expliciunt sermones devotissimi, & religiosissimi P. Joannis de Capistrano, &c.* Concio prima est de Feria 6. post Pascham Concio vltima de S. Clara, sub themate: *Sicut meridiana lux clara est*. Isaia 18. Coloniae etiam, teste nostro Alva, repertæ sunt *Sermones Quadragesimales* ejusdem Sancti, qui incipiunt à feria 4. Cinerum, & habentur apud PP. Augustinianos in 4. & apud PP. Prædicatores in fol.

De Religione. Ex Uvadingo.

De Dignitate Ecclesiæ, ad Nicolaum V. Ex eodem.

De Electione Papæ. Ex eodem.

De Pœnis Inferni, & Purgatorij, apud Bellarminum.

De Sortilegijs. Ipsemet Sanctus memoriam hujus operis facit varijs in locis.

De Sapientia Christi. Ex Uvadingo.

De Paupertate Christi. Ex eodem.

De Sacramentis Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, quorum tractatum varijs in locis meminit ipse Sanctus. Unde ex vniuersa Capistrani Theologia theorematum varia excerpfit Fr. Bonaventura Vandendike, Professor Lovaniensis Recollectus delibata à præcitato Amando ibid. cap. 3.

De Passione Domini liber 1. Ex Tritheimio. De hoc peragens tractatu Fr. Amandus Hermanus ibid. pag. 806. ita inquit: *Apud Minoritas Samborsenses est libellus pergameneus compaginis, & characteris vetusti, ita inscriptus: Tota Passio Domini nostri Jesu Christi est breviter compilata à me Capistrano secundum authenticos Doctores.* Contionis thema est: *Quo abijs dilectus tuus, o pulcherrima mulierum! & quæremus eum tecum?*

De Primatu Petri.

De Bello spirituali. Utrumque asservant opusculum Patres Poloni, teste eodem Herman. ibid. fol. 806.

De Casibus reservatis. Ex Uvadingo.

Canones extracti è corpore Juris. Ex eodem.

De modo, & forma executionis Testamentorum. Ex eodem.

De usu vnius cujuscunque ornatus. Ex Uvadingo.

De ornatu mulierum. Ex eodem.

De Blasphemia, & perjurio. Ex eodem.

Tractatus contra Philippum Berbegallum, docentem Constitutiones Martinianas erga Minoritas irritas esse, & nullas adhibitis insulsis glossematibus. Ex Uvadingo, & Amando.

De Baptismo.

De Latrone pendente ad dexteram Christi. Utriusque tractatus meminit ipse Sanctus varijs in locis.

De Processione Spiritus Sancti. Ex eodem.

Quæstio: An omne mendacium sit peccatum. Ex eodem.

Commentaria in Regulam Minorum, Italice. Ineditum habuit Uvadingus.

Interrogatorium. Ex eodem.

Animadversiones circa Sacrosanctum Missæ Sacrificium. Ex eodem.

Tractatus, sive Sermo ad studentes. Ex eodem.

De Sanguine Christi liber 1. iteratò citatus ab Authore Polyanthæ Seraphicæ Moralis Theologiæ, pro sententia Sancti

Jacobi de Marchia tuenda, vt ipse fateatur in Indicalo AA.

De Immaculata Conceptione Virginis; opus egregium laudatum à Bellarmino, P. Quirino, & alijs. Sanè Bernardinus de Bustis, serm. 5. de Concept. parte 1. adducit sermonem S. Joannis de Capistrano, ex quo aliqua verba exscribit. Et in libro Concionum ejusdem Sancti superius laudato, Sermone in Sabbato ante festum Palmarum, adducens per plures *preservationes*, tandem inquit: *Sic ergo omnis preservatio humani generis est ad suum finem, vt hac Virgo nasceretur, ex qua Christus Filius Dei deberet nasci.* Prædictum opus de Immaculata Conceptione Virginis, habuit Romæ Procurator Canonizationis Servi Dei Capistrani, sed remanente signo extractionis violentæ, & furtivæ, ob devotionem, vel curiositatem illud extraxit quidam imprudens ex tertio tomo operum originalium ejusdem Sancti, ad cujus calcem habebatur, vt in Indice recensebatur. Insupèr, R. P. Fr. Joannes à Sancta Maria, S. Trinitariorum Familiæ alumnus, in suo libello supplici ad Innocentium X. P. Max. misso fol. 328. juxta editionem Tolosæ factam anno 1649. in 8. asserit S. Capistranum *exarasse tractatum perpulchrum de perpetua innocentia B. Virginis.*

Tractatus de pestilentijs, & medicinis occasione pestis quæ in exercitibus grassata erat, conscriptus. Asservatur in Bibliotheca Paulina Liptiensi, inter M. SS. Codic. Theologicos in 4. cod. 45. fidem si facias Joachimo Fellerio, pag. 133. suæ Bibliothecæ Paulinæ editæ Lipsiæ, anno 1687. in 16. Hæc, & alia S. Joannis de Capistrano opera in tom. 17. in fol. digesta, diuturnoque labore viginti annorum collecta, ac notis illustrata, prælo parabat anno 1714. Fr. Joannes Antonius à Sessa, Minorita, teste D. Antonio Montitore, tomo 2. Bibliothecæ Siculæ in Append. ad tom. 1. Spem quoque facit Amandus Hermannus in laudato suo opere inscripto: *Capistranus Triumphans*, sect. 5. cap. 2. *Polyanthea*, inquit, *conficetur insignis, ea in pluribus confitienda tomis absolvenda, & omnigena variarum varietate, & eruditionum diversitate copiose instructa, si hujus Sancti singula in unum tomum congererentur opuscula, quæ quidem jam sunt sub scriptione depurata, & spero proximè publicam visuræ lucem: in univèrsam quadraginta quinque libri, & tractatus summa doctrina referti ab ipso*

referantur conscripti. Fr. Jacobus à Castro, tom. 1. Chronic. Prov. S. Jacobi, lib. 3. cap. 6. pag. 119. scribit, sed perperam, studio Fr. Francisci Diaz à S. Bonav. Minoritæ, impressa esse opera S. Joannis à Capistrano. Alia ei tribuebat opera Alphonsus Cicarellus:

De originibus Urbium, & Oppidorum totius mundi.

De Archiepiscopatibus, & Episcopatibus.

De origine Religionum Militarium.

De Vitis Sanctorum, & rebus Ecclesiæ.

Sed hæc, ut rectè Uvadingus monuit, spu-

ria sunt, & conficta ab insigni mendaciorum architecto, qui sub Gregorio XIII. tot imposturas, & fraudes, quibus Historiam omnem vitiabat, fidemque bonorum Scriptorum enervabat poena luit capitali, de quo prudens, & docta prodijt anno 1642. eruditissimi Viri Leonis Allatij animadversio. Obdormivit in Domino Capistranus triumphans in Vacorio Civitate Hungariæ, anno 1456. ætatis suæ 71. apud Minores tumulatus in Claustro B. Virginis. Ejus tumulo appensum est hoc Epitaphium:

Hic tumulus servat præclara laude Joannem
Gente Capistrana: fidei defensor, & auctor,
Ecclesiæ tutor, Christi tuba, tum Ordinis ardens
Fautor, in Orbe decus: tum veri cultor, & æqui,
Et vitæ speculum, doctrinæ maximus index:
Laudibus innumeris jam possides astra Beatus.

Sanctorum Catalogo adscripsit Alexander VIII. Pont. Max. anno 1690. cujus litteras Decretales sua Constitutione confirmavit anno 1724. Benedictus XIII. Pont. Max. Plura de eo habes apud Uvadingum, Amandum laudatum, & Arturum in Martyrologio Franciscano, die 23. Octobris. Hispanico sermone, & diffusio ejus conscripsit vitam Fr. Eusebius Gonzalez, tomo 5. Chronic. Ordinis, quem consulas, & ad calcem tomi 7.

S. JACOBUS PICENUS, seu A MARCHIA, in Piceni agro Asculano, mundo, & in Coenobio S. Mariæ de Portiuncula Religioni Seraphicæ ortus, Sancti Bernardini discipulus, ac Sancti Joannis à Capistrano socius, doctrina, spiritu prophætico, innumerisque miraculis, in vita, & post mortem claruit. *Hic, quem,* (verbis ut utar Benedicti XIII. Pont. Max. in Bulla suæ Canonizationis) *ut vite sancti monia percelebrem, à Cesaribus, Regibus, & Principibus pro Religionis causa expetitum septemque piæ recordationis Romanorum Pontificum Martini V. Eugenij IV. Nicolai V. Calixti III. Pij II. Pauli II. & Sixti IV. Legationes contra Hereticos Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Husitas, Thaboritas, & Turcas ipsos, magna doctrina, & zeli Apostolici laude in Italia, Pannonia, Germania, Bobemia, & Sarmatia, per innumera vitæ pericula obeuntem, universa Ecclesia mirata est: in*

Beatorum numerum ab Urbano VIII. ac Sanctorum numerum à Benedicto XIII. relatus est anno 1726. Ea suæ pietatis, ac doctrinæ reliquit, quæ ipsius manu exarata inter reliquas ejusdem Sancti sacras exuvias Neapoli asservantur. Scripsit igitur:

Dialogum contra Fraticellos de opinionibus incipit: Vidi de mare bestiam ascendentem, Præ manibus habuit Uvadingus.

Integra Quadragesimalia duo.

Adventualia duo.

Varios de Sanctis Sermones, inter quos quatuor habentur de S. Francisco.

Tractatum de admirabili gloria Virginis Mariæ, assumpto themate: Signum magnum apparuit in Cælo. Incipit: Astitit Regina à dextris tuis.

Tractatum alterum de locis communibus divisum in quinque partes, quarum unaqueque continet varios tractatulos. Incipit: Quoniam, ut ait Apostolus.

Tractatum de Sanguine Christi, contra eos, qui contendebant controversiam hanc olim sub Clemente VI. fuisse decisam, & sententiam suæ opinioni contrariam fuisse proscriptam. Incipit: Cum quidam processus, cujusdam Sententiæ. Habuit M. S. Uvadingus. Hic subnectenda erat Constitutio Pij II. cujus initium: Ineffabilis, &c. Eam habes apud Bullarium Cherubini, tomo 1. Consule Uvadingum tom. 4. & 6. ac Fr. Eusebium Gonzalez,

tom. 7. Chronic. Ordinis, lib. 1. cap. 17. Dumtaxat te moneo non sincerè de hoc *Bello Sanguinis Christi* scripsisse, qui *Commentaria* edidit Pij II. vti dilucidè constat ex libro de hac disputatione scripto ab oculato, teste Sixto IV. cum in minoribus esset, ad Paulum II. Pont. Max. impresso Romæ anno 1471. in 4. Vide inferius littera S. verbo *Sixtus IV.* ac lege Illust. Siuri; Episcopum Cordubensem, tomo 3. tractatu 17. num. 5.

De Immaculata Conceptione Deiparæ semper Virginis Conciones laudatas à Fr. Antonio Daza, lib. de *Concept.* cap. 6. fol. 42. Scripsit insuper Jacobus iste, fidem si facias Possevino, à Domesticis cunctis illaudata; nempe:

Commentaria in 4. lib. Sentent. Quodlibeta.

Doctrinam Scoti in tabulas redactam: Multis magnisque meritis plenus obdormivit in Domino Neapoli anno 1475. cujus corpus in æde Sanctæ Mariæ Novæ à corruptione immune suavi, & perenni odore perfusum, pulcherrimum, ac flexibile, chrysalina reconditum arca honorificentissimè conservatur, ad quod etiam Neapolitanus præcipuè populus incredibili fertur devotione. Ejus vitam edidit in lucem Arturus anno 1631. quam Friardus addidit ad Florem Sanctorum Ribadeneyræ. Plura de eo habes apud laudatum Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 28. Novembris. Eiusdem etiam laudes præclaro carmine conscripsit Jacobus Sannazarus, pangens:

Sancte senex, quem nec sceleris contagia nostri,

Nec pessum vitij sacra dedere suis:

Æquasti magnos, qui paupertate triumphos:

Tantus amor niveæ simplicitatis erat.

Sylvæ sedes, mollis viridique è cespite lectus:

Explebant mensas amnis, & herba tuas, &c.

B. JOANNES DE PRADO, Hispanus, Legionensis Montannæ gloria, genere clarus, insignis verbi Dei Præco, primus Provincialis Minister Discalceatæ Provinciæ S. Didaci in Bætica, signis, ac virtutibus clarissimus; cum martyrij desiderio flagraret, in Marochiano, Fessanoque Regno Christi fidem, vel sustinere, vel propagare studeret in Africam profectus est. Ibidem spiritus fervore, Apostolicoque zelo enitens, opprobrijs, & grum-

nis satiat, velut alter Stephanus, Laurentius, ac Sebastianus, sagittis confixus, igni traditus, & lapidibus obrutus sub impio Rege Amulæi El-Guasi martyrij gloriam adeptus est anno 1631. die 24. Maji. Pro regimine suæ laudatæ Provinciæ, zelo strictioris Observantiæ ductus, rigidissima conscripserat:

Statuta impressa anno 1623. in 4. Vidi: In Beatorum numerum retulit Benedictus XIII. Pont. Max. in cujus laudem alumnus quidam laudatæ Provinciæ accinebat ita:

En tibi Christiladum PRATUM, fideique Joannes

Aureolis varijs floret in arce Poli.

Lumina combusti gyrat diadema pyropi,

Spicula plagarunt, saxa, machera, rogas; Quot pœna cruciant, vallant tot tempora nimbi,

Nam fidei plaga sunt nova ferta rosis.

Pluribus de eo egi parte 1. meæ Biblioth. Minorum Discalceatorum, pag. 148. & parte 2. pag. 37. quam consulas.

S. IVO in Armorica Britannia Galliæ Provincia, ex honestis parentibus, anno 1258. natus, Lutetiæ primum, deinde Aureliani litteris in tantum operam navavit, ut in utroque Jure peritissimus evaserit, & Sacram Theologiam optimè calluerit: sed non minus virtutibus, ac signis claruit. Ab Episcopo Trecorensi Judex Curia suæ designatus, idque munus summa cum laude exercuit; sed factus cujusdam Ecclesiæ, vulgò *Lohaneti*, Parochus, residentiam agere decrevit, Habitu Tertij Ordini Seraphici jam suscepto. Scripsit:

Summam Decretalium. Habetur inedita in Bibliotheca Coenobij Camberonensis Cisterciensis in Hannania, teste Antonio Sandero, parte 1. suæ Bibliothecæ Belgicæ, impressæ Insulis anno 1641. in 4. Ejus egregia facta recitant plures apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 19. Maji, quo ad Coelum migravit anno salutis 1303. ætatis verò suæ 45. De illo Schedel in Registro mundi 6. ætate, hoc refert Elogium:

Ivo Pater Legum, Castos, Protector, & amplum,

Egregiumque decus; cui se debere fatentur Jura, tunc toties sunt debellata furore;

Aptus eras justas miserorum sumere causas.

In Sanctorum numerum relatus est à Clemente VI. Pont. Max. anno 1347. die 16. Junij. Quia *Elobi* vocabatur, ipse Clemens in Canonizatione, sumpsit pro themate: *Elobi Elobi*. Marci 15. Themata alia recenset Abbavilleus, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionatorum, cap. 49. pag. 234.

JACOBA POLLICINA, Itala, professione Clarissa, & Abbatissa Messanen- sis Cœnobij stylo signavit, rudi autem mi- nerva:

Acta V. Eustochiæ Clarissæ signis, ac vir- tutibus conspicuæ, cujus Comes fuerat. As- servatur Fulginij in Conventu S. Luciæ, ex cujus archetypo non pauca exscripsit Uvadingus ad annum Christi 1491. quo utraque floruit.

JACOBINUS MALAFOSSA, sive MALAFOSSIVS, ex Oppido Barges, quod situm est in Italiæ Subalpinis, quæ Gallis sunt finitimæ, qui diu professus est publicè Theologiam in Academia Patavi- na, & Taurinenti, ac Præceptor Illustris- simi Tosigniani, egregius fuit Metaphy- sicus, habuitque ingenium ad lucubratio- num laboris maximè validum. Quæ ipse declamabat, quodam lepore ita condie- bat, ut omnibus redderetur gratus, sed adeò gravi, & sedata voce, superfusoque facetiarum sale exprimebat, ut auditores certatim ad eum confluentes in subsellijs scriptitando explicatas sententias notis ex- ciperent. In disputando fuit acerrimus. Edidit:

Enarrationem in primum, secundum, & tertium librum Sententiarum Scoti, in qua centum quinquaginta, quæ videntur esse contradictiones Scoti, solvit. Patavij anno 1560. apud Gratosum Perchacinum, in fol. Vidi.

Expositionem in Metaphysicam Aristote- lis.

Habuit orationem ad Patres in Concilio Tridentino. Obijt anno ætatis 82. Eum commendant Tosignianus, & Uvadin- gus.

JACOBUS ALBENSIS, BRAN- CUS dictus, Regularis Observantiæ Pro- vinciae Januensis, Vir doctus, & Poeta nobilis:

Opus elaboravit, in quo, omnes partes, & qualitates boni Superioris ex varijs Lo- cis Sanctorum Patrum, & Juris Canonici collectas versu explicavit Hexametro. Inci- pit: Qui regis officio fratres, te scire me- mento. Nondum prodijt, sed extabat M.S. penes nostrum Annalistam in Romano Conventu S. Isidori. Compilavit etiam:

Libros omnes Philosophiæ per quæstio- nes, & conclusiones, teste Fr. Bernardo Sannig in Synopsi Historica Scriptorum Ordinis, apud rom. 1. Scholæ Philosophiæ Scotistarum.

Libellos quosdam de Cœlo, & mundo, de generatione, & corruptione. Ex Illust. Pau- lo Britio in suis Monumentis Subalpinae Provinciæ D. Thomæ, fol. 290. Scripsit etiam:

Pro Immaculata Conceptione Virginis, cujus verba adducit Fr. Bernardinus de Bustis, serm. 9. de Conceptione, litt. X. Laudatur à Rossoto in Syllabo Scripto- rum Pedemontij, & in Militia Fr. Petri de Alva, col. 636. Floruit circa annum 1340. De eo Uvadingus, & Uvillotus.

JACOBUS DE ALCALA, seu COMPLUTENSIS, Hispanus, Provin- ciæ Aragonum Regul. Observantiæ Pro- vincialis Minister, ac totius Ordinis Diffi- nitor Generalis, anno 1517. posteris re- liquit:

Lucernam Minorum, & expositionem Eugenianæ. Editio antiqua in 4. quam vi- di, & legi in Extremadura in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci de Belvis. Item opus prænotatum:

Equitatus Christianus. Compluti anno 1570. in 8. typis Joannis de Villanueva. Vidi. De eo Nicolaus Antonius, verbo Jaimus.

JACOBUS ALEXANDRINUS, Ita- lus, Regularis Observantiæ in Tuscia Vi- carius, ac Guardianus Hierosolymitanus ad Serenissimum Robertum Hierusalem, & Siciliæ Regem conscripsit:

Libros naturales, Metaphysicales, nec- non & Morales, nempe in libros Physico- rum, Metheorum de Cœlo, & mundo, de anima, de generatione, & corruptione, ac in libros Metaphysicæ. Editio antiqua in fol. absque anno, & loco editionis. Vidi Hi- spali in Bibliotheca Magni Regularis Ob- servantiæ Conventus, sub litt. D. num. 77. & ibidem in Bibliotheca Ecclesiæ.

Postillam Quadragesimalem, laudatam à præcitato Britio, fol. 290. Incipit, teste Uvadingo: Post sapientis Medici.

Super Evangelia. Habetur M. S. in Bi- bliotheca Conventus Alsisi. Ex eodem, quem excipit Jacobus Le-Long in sua Bi- bliotheca Sacra, fol. 794. anno 1477. Ad Babyloniam Sultanum proficiscens, ut Sa- crorum Locorum negotia cum illo tracta- ret, ipso die Parascevæ 20. Martij, in vas- ta solitudine, efformata ex occurrentibus lignulis Cruce, in ejus amplexu piè mor- tuus

tuus est, & socij corpus Alexandriam Ægypti detulerunt, & in Ecclesia S. Marci sepelierunt. Fortè indistinguitur à Fr. Didaco de Alexandria, de quo egimus tom. 1. pag. 293.

JACOBUS ALMAINUS, Senonensis (inter Interpretes Doctoris Subtilis numeratus à Bonaventura Baronio, tom. 1. Opusculorum, part. 14. §. 2. & Matthæo de Solla, tom. 1. in 1. Sentent. §. 8. *De Scoti Discipulis*) Sacræ Theologiæ in Parisiensi Academia Professor meritissimus, edidit:

Moralia, vnà cum questione habita in vespertijs, & tractatu de Authoritate Ecclesiæ. Parisijs anno 1526. octavo Idus Decembris, in 8. Vidi.

Lecturam à decima quarta distinctione in 4. questionum Scoti. Parisijs ex officina Claudij Chevallonij 1526. in 8. Vidi.

Dictata super sententias Magistri Roberti Holcot. Ibidem apud eundem in 8. Vidi.

Expositionem circa decisiones QQ. M. Guilielmi OcKam super potestate Summi Pontificis. Ibidem apud eundem in 8. Vidi.

In tertium librum Sententiarum. Parisijs in fol. absque loco, & anno impressionis, teste nostro Alva in Militia, col. 637.

JACOBUS ANSELMUS. Vide superius, verbo *Anselmus N.*

JACOBUS ASCULANUS, edidit teste Illust. Gonzaga, & Possevino:

In quatuor libros Magistri Sententiarum.

Quodlibeta.

Sermones varios.

Alia opuscula edidisse recenset Tosignianus, quem consulas lib. 3. Historiæ Seraphicæ. Summam Pisanellam recensuit, ac Doctrinam Scoti ad tabulas redegit, uti ex Uvilloto scribit etiam Ludovicus Moreri in suo Dictionario Gallico. Floruit circa annum 1476.

JACOBUS AUGUSTODUNENSIS. Vide inferius *Jacobus de Cheuanes.*

JACOBUS DE BANGIO AB AQUILA, Minorita, Italus, edidit, teste Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana:

Tractatum de Excommunicationibus Papalibus, & Episcopalibus, in 4. absque loco, & anno impressionis. Insupèr carmine Italico (nisi indistinctum epus sit) emisit:

Tractatum de Censuris, & penis. Aquilæ anno 1482. in 4. Incipit: *Eme venuta*

voglia. Vidi in Regia Bibliotheca Scotialis.

JACOBUS BARGIUS, apud Uvadinum, est idem, ac Jacobinus Malafossa, de quo superius.

JACOBUS BLASÆUS, Brugenſis, Minorita, Coenobij Duaceni, in plerisque Artesiæ, Hannoniæque Civitatibus, magna eloquentia, majore etiam animi, fervore, ac zelo ad Populum Conciones habuit, unde etiam factum est, ut ad Namurcensem primò, deindè etiam anno millesimo sexcentissimo primo, septima Maji, ad Audomarensem Episcopalem Cathedram sit evectus. Scripsit, ac dixit Bruxellæ in D. Gudulæ Principe Templo:

Orationem sermone Gallico peregrino, aut certè non nativo (quod in Flandro admirare) in funere Philippi Secundi, Regis Hispaniarum, anno 1598. pridie Kal. Januarij. Illum annum Belgis memoria tenendum Jodocus de Uverdt, Urbis Antuerpiensis Syndicus, ita Chronographice expressit:

*OrtUs, & oCcasUs, boreas, & CarULUs
à Uster
pLanXerUnt CIneres Magne PhILippe
tuos.*

Dùm multa doctissimè composuerit, nec edere vellet, Henricus Uvillorus ei familiaris, & aliquandò consocius, post plurimam ejus laudem, virtutis, & doctrinæ commendationem his eum jam Episc. Namurcensem verbis ad edendos, & alijs communicandos studiorum labores addidit, hortatur: *Vidi propterea Heros pererunditè, decus omne tuorum, ne Deo, Ecclesiæ, nobis, & posteris sis prolixiori silentio injurius, & scriptorum loculos, dùm recondis, alijs thesaurices. Nam si quid humanitatis tibi in hac declivi ætate contingat, ut tuis sudoribus more bombycum sine tuo proprio fructu immoriaris, fiet ut vel tui labores pereant, vel alios, forsitan immeritos, & indignos tua purpura vestias, tuisque plumis exornes. Felicissima quæque ingenia magno feruntur ardore ad solertam eruditionem tuam scripto delibandam, nam ex floridiore eloquentia sat superque totum Belgium illam degustavit. Dic, quæso, Vir clarissimè, scientia occulta, & Thesaurus invisus, quæ utilitas in vtrisque?* Scripsit insupèr:

Methodum Compendiarium ad Confessionem

nem

nam generalem. Latinè, ex Anglico. Antuerpiæ 1617. in 8. apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 158. Clarebat anno 1598. Ejus meminit Uvite, pag. 49. *Genealogia S. P. N. Francisci.*

JACOBUS BONAVENTURA, Hepburnus, teste Lanovio, pag. 591. posteris reliquit:

Commentaria in Cantica Canticorum laudata à Jacobo Le-Long, pag. 771. suæ Bibliothecæ Sacræ.

JACOBUS BONCAMBIUS (à Uvadingo in Catalogo illaudatus) Perusinus Ordinis Minorum, ab Innocentio IV. Romano Pontifice renuntiatus Bononiensis Antistes, anno salutis humanæ 1244. Ecclesiam sibi commissam pluribus annis sincera integritate rexit, ad extremam tandem vergens senectutem sanctè moriens, meritorum gradibus ad Coelos ascendit, cum composuisset opuscula duo:

Philosophicum unum, alterum Theologicum, quæ M. SS. Asservantur Assisij in Coenobio sui Ordinis, cum *Concionum volumine*, teste P. Oldoino, pag. 156. sui Athenæi Perusini. Ex Ludovico Jacobillo de Scriptoribus Umbriæ, & Chrispolto in sua Perusia Augusta.

JACOBUS BONUS, Venetus, Doctor antiquus, ac Prædicator Apostolicus, scripsit:

De Conceptione Virginis opusculum, ut refert Marracius in Catalogo, ad annum 1436. vel, *librum de laudibus Virg.* juxta Uvadingum. Consule Alva in Militia, col. 640.

JACOBUS DE BORDES, Capuccinus, natione Gallus, Patria Constantiensis, genere illustris, Provinciæ Normanicæ Concionator insignis, per triginta, & ampliùs annos Novitiorum Moderator, Theologus, ac pluries Diffinitor, non pauca exaravit Latinè, & doctissimè. Ea sunt apud Bibliothecam Scriptorum Capuccinorum, pag. 167.

Elucidatio Paraphrastica super Apocalypsim B. Joan. Apostoli cum adnotationibus per multis ad loca difficiliora in duos tomos in fol. distributa. Primus tomus impressus est Parisijs apud Sebastianum Cremonis, anno 1658. Secundus ibidem 1659. Vidi.

Sylva Sacrorum, multiplicis argumenti Theologiam continens de Christo, de B. V. Maria, de Sanctis, de quacumque materia prædicabili. Tom. 1. in fol. Parisijs anno 1661.

Conceptus Concionatorij in 22. Apocalypsim. Tom. 11.

lypseos Capita Gallico idiomate conscripta. Tom. 1. in fol. Ibid. 1660.

Liber Controversiarum contra Jansenistas. Ibidem 1658. tom. 1. apud Cremonis, in 4. Evulgavit etiam in sua juventute voluminem in 8. Concionatoribus utilissimum habens pro titulo:

Concordantia Breviarij Romani, in quo redegit omnes materias prædicabiles in solo Breviario contentas. Parisijs 1616.

Explicationem omnium figurarum Apocalypsis. Obijt felicissimus in Christo, anno 1669. ætatis suæ 76.

JACOBUS DE BOSC, Gallus, Regul. Observ. Consiliarius, & Concionator Regius, illustris prosapiæ, Vir in scribendo politissimus, Gallicè scripsit, & edidit: *Vitam, & Martyrium B. Francisci Belli Minoritæ.* Parisijs apud Viduam Joannis Camusat in 8. anno 1644.

Fœminam Heroicam, vel Heroinas Heroibus collatas in omni virtutum genere. Parisijs in 4. 1645.

Fœminam honestam, opus in Gallia sæpiùs recusum.

Philosophum indifferentem. Parisijs in 4. anno 1643.

Panegyricum ad Cardinalem de Richelieu. Parisijs in 4. anno 1643.

Consolationem ad Cardinalem Mazarinum super morte matris suæ. Parisijs anno 1644. in 4.

Eucharistiam pacificam. Parisijs in 4. anno 1647. Traduxit ex Hispanico in idioma Gallicum:

Sermones diversos Sebastiani de Avendaño Minoritæ, &c.

Sermones de Adventu, ac de Quadragesima Hieronymi Narniensis Vicarij Generalis Capuccinorum. De quibus suo loco. Ex Uvadingo, & Dupino, sæc. 17. quo floruit.

JACOBUS BOSCALINO A MOZANICA, Cremonensis, Doctor Theologus, Provinciæ Mediolanensis Minister Provincialis, Vir doctus, insignis Prædicator, Minister Generalis totius Ordinis, ac demùm Nuntius Apostolicus, scripsit:

Super Psalmum Beati immaculati in via, teste Coronelli, tom. 6. suæ Bibliothecæ Univers. num. 2240.

Litteras ad S. Joannem de Capistrano apud Uvadingum, tom. 6. Annal. Clarui Mediolani, anno 1457.

JACOBUS BOULDUCC, seu BOLDUCCIUS, Gallus, Parisiensis, hujusque Provinciæ Minorum Capuccinorum

rum iteratò Diffinitor, Vir, quem & meritò *Doctissimum* appellat R. P. Jacobus Salianus (tom. 5. suorum operum) fervido præditus ingenio non paucos Sacrae Pagine abstrusos recessus incredibili facilitate penetrans plura conscripsit. Extant

De Ecclesia ante legem libri tres, in quibus demonstratur quis à mundi principio, usque ad Moysen fuerit Ordo Ecclesiae, quæ festa, quæ templa, quæ sacrificia, quivè ritus, & ceremonie, & alia multa arcana ex fontibus, præsertim sacri sermonis exhausta. Lugduni sumptibus Claudij Landry anno 1626. in 4. Vidi.

De Ecclesia post legem liber unus Analogicus, in quo ostenditur quanta sit similitudo inter legem naturalem, & legem Evangelicam. Parisijs apud eundem 1630. tom. 1. in 4. Vidi. De horum librorum præstantia, observavit Genuensis, pag. 165. habemus præclarum testimonium R. P. Joan. Andreæ Ramirez Pinti ex Illustrissima Societate Jesu, lib. 2. in Cantica Canticor. cap. 1. vers. 6. fol. 168. Composit, inquit, nuper aureos libros de statu Ecclesiae Jacobus Bolduccius, Capuccinus, Scriptor sanè genij, & ingenij longè felicioris, & reconditoris longè disciplina: lege, & mirare novas abstrusæ sapientiæ aurifodinas apertas. Hæc ille. Scripsit etiam:

De Oglo Christiano, lib. 3. in quibus declarantur antiquissima Sacrosancta Eucharistiæ typica mysteria, quæ in frumento ab Adam instituta, deindè in Noe additione vini illustrata, & per totum Orbem pie celebrata sensim apud Gentiles in Orgiorum vocabulo; in ritibus horrendas fœditates contraxerunt. Lugduni apud Laurentium Anisson suis sumptibus, anno 1640. tom. 1. in 4. Vidi.

Expositio in Epistolam B. Judæ Apostoli, in qua similia secunda B. Petri Apostoli verba pariter expenduntur. Parisijs 1630. in 4. Vidi.

Commentaria in libros Job, in quibus præmittuntur Hebræi idiomatis accurata versio, ac brevis paraphrasis, variæ etiam, tum editiones, tum lectiones cum vulgata collatæ expenduntur, necnon idiomatismi phrasæ, ac singula textus vocabula potissimum hebræa diligentissimè explanantur, ut ex eis omnibus genuinus sensus, ac primarius litteræ tandem eruatur. Tom. 2. in fol. Primus tomus prodijt Parisijs sumptibus Laurentij Anisson, anno 1631. & secundus ibidem 1638. Vidi. Meritis, & sanctis operibus cumulatus obiit in senectute bona Patriæ anno 1650. ætatis verò

suæ 75. Uvadingus, sed fusiùs Genuensis, quem consulas.

JACOBUS BURDIGALENSIS, Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Minorum Capuccinorum Concionator, ac Sacrae Theologiæ Professor, Vir optimis doctrinæ, sapientiæ, & religiosi virtutis donis præfulgidus, ac linguæ sanctæ peritissimus enucleator; scripsit Latine opusculum;

De Elementis linguæ Hebraicæ sacri eloquij professoribus utilissimum. Parisijs anno 1646. apud Cremoisy. Ex Uvadingo, Genuensi, & Imbonato in sua Bibliotheca Latino-Hebraica.

JACOBUS CAPACELLI, Doctor Theologus, quem suis Minoritis Conventualibus adscribit P. Coronelli, scripsit:

Super Quodlibeta Scoti, tom. 1. Bononiæ impressum apud Joannem Baptistam Faello 1513. Cum laude memoratur à Uvilloto in Athenis Franciscanis.

JACOBUS CAPPEL, Minorita, laudatur, ceu Author cujusdam operis:

In Sacram Scripturam in Indice AA: quibus utitur in sua Chronologia Universalis P. Vincentius Coronelli.

JACOBUS CAROLUS, seu DE CAROLIS, natione Lusitanus, professione Minorita, edidit:

Commentaria in Psalm. 180. Parisijs 1600. in 8. Ejus meminere Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, & Jacobus Le-Long, pag. 668. suæ Bibliothecæ Sacrae.

JACOBUS CARRION, Hispanus, Provinciæ Majoricarum Regul. Observ. alumnus, Vir eruditus, ad prælium habebat:

Commentariorum litteralium, & Moralium in Apocalypsim, tom. 1. spem faciens aliorum 5. anno 1677. Ex ejus Epistola ad Reverendissimum P. M. Generalem missa, asservata in Matritensi Archivio Ordinis. Vidi.

JACOBUS DE CASSA, seu DE CÆSSA, alijs DE CASSALI, Italus, Tertij Ordinis Regularis, edidit:

Tractatum de Immaculata Conceptione Virginis, uti pluribus recenset Fr. Petrus de Alva, quem consulas in Militia, col. 642. Eum commendans Uvillotus inquit: Jacobus de Cassa, vno tractatu de Conceptu Virginali, variæ lectionis Virum se comprobavit, & ingenij sui felicitatem prodijt.

JACOBUS A CASTRO, Hispanus, ex Compostellana Provincia Regul. Observ. Ecclesiastes, Ex Diffinitor, Pater, ac Chronologus, vernaculè emisit:

Chro-

Chronica Provinciae S. Jacobi, prodierunt tomis duobus in fol. quorum primus excusus fuit Salmanticae in officina Francisci Garcia Honorato, anno 1722. Vidi. Secundus, Compostellae typis S. Andreae Frayz, anno 1727. Vidi. Evulgavit insuper ibidem in fol.

Opusculum Apologeticum, sub titulo Hispanico: *Respuesta Antiprologetica*, in quo, sed parthasice, acerbaque Minerva, opugnare intendit ab Authore hujusce Bibliothecae rationibus, autoritatibus, ac modestia fulcita, tom. 1. Chronicorum Provinciae S. Pauli strictioris Observantiae Discalceatorum. Extant adversum praedictam *Apologiam Apologiae* duae impressae Martini anno 1732. Prodiit prima in 4. sub titulo: *Serios dilemmas*. Secunda in fol. etiam Hispanicè sub titulo: *Examen de la verdad*. Alias audio typis commissas esse, quae ad manus meas non devenere. Vivit adhuc Jacobus iste Guardianum agens.

JACOBUS CHEVANES, Gallus, Augustodunensis, ex Minoribus Capuccinis Lugdunensis Provinciae, doctus Concionator, solido ingenio, ac virtutibus insignitus Religiosi status acerrimus defensor libris famosis contra Ordines Regularem, ac praecipue Fratrum Minorum Institutum a Joanne Petro Camusio Parino editis, acutam simul, & doctam opposuit Apologiam, & confutationem tacito proprio nomine, sub titulo Gallico:

Curiosus, ac familiaris usus Hermodori ac incogniti viatoris. Lugduni apud Joannem Calsium 1634. tom. 1. in 4. Scripsit etiam Gallicè, praenotata:

Centuriatus hominum illustrium gloriam heroicae vitae, ac Christianae desiderantium. Parisijs apud Joannem Puget 1647.

Incredulitas sapiens, ac credulitas ignorans adversus beneficos, ac maleficas artes. Lugduni apud Joannem Molin 1671. tom. 1. in 4.

Amor triumphans de naturae repugnantibus. Sunt Sermones de Augustissimo Eucharistiae Sacramento. Ibid. tom. 1. in 4. apud Molin anno 1633. Latine verò edit opus praclarissimum, sub hac inscriptione:

Iustae expectationes nostrae salutis oppositae desperationi saeculi in quo opere solide rejiciuntur, & destruuntur perniciose nonnullorum hujus temporis circa gratiam, & alia utriusque Theologiae, tum Scholasticae, tum Moralis dogmata ad fidelium consolationem. Lugduni sumptibus Laurentij Tom. II.

Anisson 1649. tom. 1. in 4. Vivebat senior confectus anno 1691. Eum commendat Genuensis, & Uvadingus in Syllabo, & in Appendice.

JACOBUS COMPLUTENSIS. Vide superius *Jacobus de Alcalà*.

JACOBUS CORENUS, Gallus, Regularis Observantiae Provinciae S. Ludovici Minister Provincialis, Vir doctus, & facundi sermonis, scripsit:

Observationes in Evangelia Quadragesimalia Passionis, & Resurrectionis Domini, in gratiam Verbi Dei Concionatorum. Lugduni sumptibus Antonij Chardon, sub signo S. Spiritus 1627. in 8. Vidi, & Lovanii 1653. in 4.

Discursus, seu tractatus de Dignitate Sacerdotali. Gallico idiomate, quos ipse citat feria tertia post Dominicam secundam in praecitato opere.

Clypeum patientiae pro omnibus morbis, & calamitatibus, opus quidem doctum, & varium. Lugduni in 8. 1623. typis Viduae Claudij Movillen. Et recognitum ibidem per Antonium Chard. 1628. in 8. Vidi. Et tertio ibidem per Claudium Prost 1611. Illud in Gallicum idioma vertit eleganter Valerianus Divionensis Capuccinus. Prodiit ibidem apud Ludovicum Muguet, anno 1630. in 4. In Hispanicum vertit Didacus Castellon IV. Doctor. Prodiit Caesaraugustae ex officina Petri Lanaja 1648. in 4. Vidi.

JACOBUS DE CREMISIR, strictioris Observantiae Discalceatorum, & Apostolicus Missionarius conscripsit:

Relationem Missionis, ac morum Indorum de Madure S. Congregationi de Propaganda Fide oblatam, anno 1722. uti ex Fr. Ludovico Maria Lucino Dominicano, narrat D. Andreas Barcia in sua Bibliotheca Indica, col. 84.

JACOBUS FABER, Italus, Comensis, Regularis Observantiae Provinciae Mediolanensis alumnus de medio demonstrationis nonnulla scripsit simul edita cum operibus Joannis Anglicani. Venetijs per Lazarum Soardum, anno 1509. Vidi. Meminit hujusce Jacobi Bernardus Sannig in Synopsi Historica Scriptorum Ordinis.

JACOBUS FABREGUES, Hispanus, ex Provincia Majoricarum Regularis Observantiae Lector Jubilatus, ac studiorum Regens, anno 1679. jussu sui Provincialis Ministri elaboravit in 4. Latine;

Breve Compendium memorabilium Provinciae Majoricarum Regularis Observantiae. Incipit: *Brevi quamquam spatio.* Vidi. Extat Matrili in Archivio Ordinis.

JACOBUS FARCIN, Gallo Bravantus, Provinciae Germaniae inferioris, aliquoties Guardianus, Vir multarum linguarum peritissimus, Concionator celebris, & insignis Theologiae Moralis Lector, singularem libellum Fr. Alphonsi Matritensis:

De vera Deo aptè inserviendi methodo, in Latinum studio Joannis Hentenij, Sacrae Theologiae Lovaniensis Doctoris versum, transtulit in vernaculum Teutonicum, aliaque nonnulla conscripsit. Charitate in proximum flagrans, postulata à Superioribus licentia, relicto Conventu suo Uvertheni, animam suam pro fratribus suis ponens Epidemiae morbo tracti Mosae infectis, eadem contagione è vivis sublatus piam Deo animam reddidit ibidem anno 1633. die 22. Augusti. Hæc Uvadingus. Authoris meminit D. Nicolaus Antonius, tom. 1. Bibliothecae Hispanae, fol. 27.

JACOBUS FLORENTINUS, Provinciae Tusciae Regularis Observantiae, præter alia sui ingenij monumenta, ut narrat Tosignianus, ad meliorem formam reduxit, auxit, evulgavitque:

Summam Raynerij Pisani. Venetijs apud Ferdinandum Lythen 1486. in fol. Consentiant Possevinus, Gonzaga, Uvadingus, & Uvillotus.

JACOBUS FODERE, Gallus, Doctor Parisiensis, Provinciae S. Bonaventurae Regularis Observantiae Minister Provincialis, Gallicè edidit:

Vitas Sanctarum Virginum. Lugduni 1620. in 8. apud Militiam Fr. Petri de Alva, col. 648.

Vitam B. Joanne à Cruce Tertiariae Franciscanae, teste Arturo in suo *Sacro Gynaeceio Mulierum* ad diem 3. Maji, §. 6.

Narrationem Historicam, & Topographicam Conventuum Fratrum Minorum, & Monasteriorum Ordinis S. Clarae erectorum in Provincia antiquitus nuncupata Burgundia, nunc verò S. Bonaventurae, ornatam peculiaribus descriptionibus Urbium, & Locorum, ubi praedita Cœnobita sunt erecta, præmissa etiam compendiosa deductione progressus dicti Ordinis Minorum

ab ipso exordio, usque ad predictae Provinciae erectionem. Lugduni apud Petrum Rigaud, anno 1619. in 4. vide verbo *Claudius Picquet*, tom. 1. hujus Biblioth. De eo Uvading. & Jacobus Le-Long in sua Bibliotheca Historica Franciae, lib. 2. §. 4.

JACOBUS A FOROSARCINIO, in Æmia, Minorum Capuccinorum, post plures dignitatum gradus Generalis Minister, Vir coelestium contemplationibus assidue intentus, salutis animarum zelo fervidus, ac totus Deo deditus, scripsit, recensente Genuensi:

Epistolam satis eruditam, & prolixam ad universos Religionis Fratres pro bono regimine ejusdem Religionis, & perfectæ Seraphicae Regulae Observantiae, praesertim altissimæ paupertatis, impressam Romae anno 1584. die 28. Augusti. Plenus dierum, & bonorum operum cumulo dives, mortis suae præsciens, septuagenario major, devotissimum reddidit Creatori spiritum Genuæ in Conventu S. Barnabæ, anno 1586. decimo sexto Kal. Januarij, tertio sui Generalatus anno nondum expleto. Vitam ejus describit Boverius, tom. 2. Annal. Capuc. ad annum prædictum, quo obiit.

JACOBUS LA FROIGNE, Gallus, Provinciae Franciae Parisiensis Minister, & totius Ordinis Diffinitor, edidit librum satis pium, & doctum, quem inscripsit:

Paradisum castitatis, seu Clausuram Monialium, in quo demonstratur, omnes, & singulas sanctimoniales, tacite, vel expresse professas receptas, & recipiendas, cujuscunque Religionis, & Ordinis etiam illas, quæ vulgò *Tertiariae* nuncupantur, de jure ad clausuram teneri perpetuam, sub obligatione conscientiae, & violationis sui voti, ac status. Opus perutile ex Thesauris Sacrae Scripturae depromptum, & ex Summorum Pontificum, & Conciliorum Oecumenicorum Decretis, & Constitutionibus concinnatum, ac varijs SS. PP. sententijs refertum, his præcipue quibus Monialium regimen demandatum est, etiam illis, qui apud eas de optimo status Religionis Conciones habere solent. Parisijs apud Dionysium Moreau 1624. in 8.

Vidi. In Authoris laudem, ita nescio quis accidebat:

*Cœlestis quam magna refers documenta Sophiae
 Quam facile castum dirigis arte gregem!
 O quam divino succensum pectus amore
 Ardet, quanta pio vulnera corde geris!
 Ignea vox hinc, flexamina inspirante Suada
 Nestorico cantus dulcior ore fluit,
 Eloquij quoties reseras anigmata Sancti,
 Seu veterum profers cum monumenta Patrum,
 Aut puræ celebras dùm virginitatis honorem,
 Mellifluos docto fundis ab ore sonos.
 Mens casta est, casto manat corde loquela,
 Turturis auditur vox gemebunda sacra.*

JACOBUS GARIBI, Italus, Regularis Observantiæ à Portu Mauritij, vitam S. Francisci descripsit versu Italico, opusque ita inscripsit:

Il Seraphico San Francesco, dedicavitque Francisco Gonzagæ olim totius Ordinis Ministro. Genuæ apud Hæredes Hieronymi Bartholi, anno 1595. Ex Uvadingo, & Oldoino, pag. 269. sui Athenæi Ligustici.

JACOBUS A S. GEMINIANO, Italus, ex Provincia Tusciæ Regularis Observantiæ, conscripsit:

Sermones de Tempore laudatos à Patre Terrinca, part. 3. Theatri Provinciæ Tusciæ, pag. 205. ex Possevino, Gonzaga, & Uvadingo.

JACOBUS DE GRISSANTO CASTRI, Florentini, Provinciæ Tusciæ, & Custodiæ Florentinæ, scripsit:

Quadragesimalia quadraginta duo.

Sermones Dominicales.

Sermones festivos. Claruit circa annum 1300. teste Uvadingo.

JACOBUS GRUMELLO, Provinciæ Brixienfis alumnus, edidit:

Serenam conscientiam in Regulam Fratrum Minorum, vti recensent Uvadingus, & Donatus Calvi, fol. 314. partis primæ suæ Scenæ Litterariæ.

JACOBUS GUISIUS, Montensis Hanno, Doctor Theologus, Mathematicus, ac Philosophus, Patriæ antiquitatis, historiarumque studiosus, scripsit:

Annales, sive Chronica Comitatus Hannonia tribus tomis M. SS. apud Minores ad Montes Hannoniæ laudatis à Miræo in suo de Elogijs Belgicis, hisce verbis Tom. II.

Guisius Instituti Franciscani Doctor Theologus, lustratis Cœnobiorum Bibliothecis, excussis Urbium regeſtis Latine Annales, sive Chronica Hannoniæ conscripsit: quæ tribus voluminibus pergamenis comprehensa, Montibus Hannoniæ, in Franciscanorum Sodalium, Bibliotheca, non sine fructu legimus. Digna certè, quæ principis Viri cura, sive præcepto, publicam in lucem aspectum proferantur: Et si ea, quæ ad Romanorum olim apud Belgas imperium pertinent, ad veterum Historicorum fidem omnino castiganda videantur. Jacobus Le Long, lib. 4. Bibliothecæ Gallicæ subdit eorum editionem factam Parisijs apud Regnaut, anno 1571. in fol. Eorum Compendium publicavit Joannes Lessabæus Gallico idiomate, Lutetiæ, & Parisijs. Scripsit etiam Gallico sermone:

Historiam Francisci I. Galliarum Regis exhortationibus moralibus illustratam. Extat Parisijs in Secundo Sixto Bibliothecæ Regiæ, num. 248. teste Labbeo in sua nova Bibliotheca edita Parisijs anno 1653. in 4. Deceſſit Valencinis anno 1398. apud suos sepultus, ante odeum sub lapide marmoreo. Pertractant de eo Valerius Andreas, Uvadingus, & alij.

JACOBUS HENRICUS DE ALBA, Provinciæ Januensis, & Custodiæ Astensis, compilavit per quæſtiones, & conclusiones:

Libros omnes Philosophiæ, & Regi Sicilia, sive Neapolis Roberto dedicavit. Floruit circa ann. 1340. Hæc Uvadingus. Cæterum Jacobum istum, à Jacobo Albenſi

Brancho, de quo superius, indistinctum dixerim.

JACOBUS HUGO, Minorita Conventualis, edidit:

Observationes Theologicas, Historicas, Morales, & Politicas, in acta totius Sacrosancti Concilij Tridentini. Rhotomagij 1569. Ex Didaco Lequile de Scriptor. qui pro Fide Romana dimicarunt: Littera I. num. 3. fol. 277. & Uvadingo in Appendice.

JACOBUS KEMPIS, ex Recollectis Provinciæ Germaniæ inferioris, Sacræ Theologiæ Professor, publici juris fecit opus prænotatum:

Decas Scripturistica brevem S. Scripturæ continens recollectionem, intentionem, deductionem. Antuerpiæ anno 1693. in 8. Vidi.

JACOBUS LALEMANDET, Burgundus, professione Franciscanus, edidit:

Decisiones Philosophicas inter Thomistas, & Scotistas. Monachij anno 1644. in fol. Fides sit apud Martinum Lippenium, tomo 2. Philosophiæ, pag. 1475. Jacobi etenim Lalemandet nullus ex Franciscanis meminit.

JACOBUS LAUDENSIS, Provinciæ Mediolanensis alumnus, scripsit:

Summam Casuum Conscientiæ. Citatur inter Summistas in Summa Angelica. Floruit sub anno 1350. Hæc Uvadingus, post Possevinum. Citatum legi in Summa dicta Rossela.

JACOBUS LAUSANENSIS, (alter à Jacobo Lausanensi, Dominicano, & Episcopo) Minorita, posteritati reliquit volumen in fol.

De omnibus festiuitatibus Beatissimæ Virginis. Extat M. S. in Bibliotheca Ecclesiæ Toletanæ, Arca 5. teste D. Leone Pinelo in sua Bibliotheca M. S. apud Bibliothecam Matritensis Conventus Regularis Observantiæ.

JACOBUS A LENDA, alijs **DE LENDE**, Minorita, Gallus, Divini verbi doctus Interpres, Latine evulgavit:

Sermones Adventuales. Parisijs per Andream Bocard, anno 1501. in 4.

Sermones Quadragesimales. Ibid. eodem anno in 4. Utrumque opus vidi Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ. Authoris meminit Uvadingus, Alva in Militia, & Possevinus, qui non rectè suspicatur eundem esse, qui supra scriptus est *Jacobus Laudensis*.

JACOBUS A SANCTA LUCIA, quem alij Messanensem, alij ex Oppido S.

Luciæ, ejusdem Diocesis faciunt, ex Minoritis Conventualibus, Sixtum IV. Pont. Max. habuit Magistrum, dum in Panormitano Lyceo Regentis munere fungebatur. Dum Vicarij Generalis in Sicilia munus habebat, ab ipso Sixto IV. ad Episcopatum Pactensem electus fuit, vocatus verò ab ipso Pontifice, ut in Archiepiscopum eligeret, Romæ extremum clausit diem circa annum 1485. Edidisse dicitur:

Theologica aliqua opuscula, vti ex Samperio narrat D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ.

JACOBUS DE MALAFOSSA. Vide superius *Jacobillus*.

JACOBUS MANTUANUS, Minorita, recensente Tosigniano lib. 3. suæ Historiæ Seraphicæ, scripsit:

Collectanea lectione digna.

JACOBUS MARCODURANUS. Vide inferius *Jacobus Polius*.

JACOBUS A SANCTA MARIA. Vide inferius *Jacobus Suarez à Sancta Maria*.

JACOBUS MARIA A SANCTO ROMULO, vulgò *Sancto Remo*, Ligur, strictioris Observ. Reformatorum doctrina, pietateque clarus, edidit Italico sermone, Mediolani apud Bibliopolam Archiepiscopalem in 12. anno 1672.

Naufragium Emmanuelis de Sosa, Equitis Lusitani. De eo Oldoinus in suo Athetæo Ligustico, fol. 270.

JACOBUS A MOSSA MARITIMA, ex Provincia Tusciæ recensentibus Gonzaga, & Tosigniano, scripsit:

Historiam Montis Alverniæ, quem perperam ait Possevinus, pertinere ad Camaldulenses in Italia cum, ut rectè Uvadingus annotavit, nullum aliquandò in Montem hunc jus habuerint. Laudatur etiam à Uvilloto.

JACOBUS MEDIOLANENSIS, ex præclara Jussanorum Familia Minor. Capuccinorum Provincialis Minister, Vix apud tom. 2. Annalium Boverij ad annum 1584. exemplaritatis nota insignitus, scripsit, Genuensi teste, pag. 169.

Chronologiam foundationis Provinciæ Mediolanensis, & rerum memorabilium, &c. quam continuavit usque ad annum 1580. Sanctissimæ vitæ clarus præconis, pijsque pro Dei Ecclesiæ confectus laboribus, obiit Mediolani anno 1584. die 4. Augusti. S. Carolus de ejus morte maximè condolens, collachrymans dixit: *Doleo magnopere, quandoquidem magnus Dei servus nobis*

his eripitur, & fidelissimum in onere mihi commissio cooperatorem amitto.

JACOBUS DE MENESSES, Minorita, Hispanus, edidit, Uvadingo teste:

Institutionem Doctrinae Christianae. Mantuae anno 1546.

JACOBUS MELPHITENSIS, Italus, primitus Regul. Observ. in Provincia S. Nicolai Provinciae, deinde Neapolitanae Minorum Capuccinorum alumnus, Vir sanctitate vitae, doctrinae eruditione, in rebus Fidei pertractandis, ac in Sacris Scripturis explicandis admodum praestans, qui innumeros in praecipuis Italiae Civitatibus ad poenitentiam reduxit, sed praecipue in populo Epidauriensi, qui cum sibi Episcopum à Paulo IV. Pont. Max. enixis precibus postulavit; praecleara haec monumenta reliquit:

Commentaria in decem Praecepta Decalogi. Venetijs anno 1575. apud Junctas, & Neapoli 1597.

Commentaria in Psalm. 14. Domine quis habitabit, &c. per modum Decalogi, interlocutoribus Davide, & Salomone, hoc interrogante, illo respondente. Incipit: Cum Caelorum ambitus, &c. Opus est in 11. partes distributum, in quibus agit. 1. De Beatae Mariae Conceptione. 2. De Divina Lege. 3. De Lege humana. 4. De detractone. 5. De

amore proximi. 6. De opprobrijs contra proximum. 7. De abominatione, & vilificatione sui ipsius. 8. De honore timentium Deum. 9. De juramento observando. 10. De usura prohibitione. 11. De muneribus contra innocentes. Prodiit Venetijs in 4. Imperiali, ex officina Aurelij Pincij, 1355. Opusculum in Symbolum Fidei cum Commentarijs.

De Praeceptis Ecclesiae.

Tractatum de mortificatione carnis.

De Immaculata Virginis Mariae Conceptione.

Conclones diversas. Omnia sunt impressa Venetijs annis 1535. 1575. & 1578. apud Cominum de Tudino. Meritis illustris senio venerando confectus, multisque laboribus divexatus, Messapiae, in qua Civitate à Pro-Rege Provinciae Hydruntinae ob praedicatae veritatis testimonium fuerat relegatus, placidissime quievit in Christo anno 1561. Eaque fuit apud populos illos ejus sanctimoniae fama, ut eadem in Civitate statua illi publice erecta fuerit. Commendatur in Bibliotheca Neapolitana, & pluribus à Genuensi, pagina 170. & in Martyrologio Franciscano ad diem 28. Augusti. In laudem Jacobi hujus ita accinebat Augustinus Mostardus in monitione ad Lectorem:

Huc, huc, quid pavitans dubia jam mente moraris?

Vera nihil dubij debet habere fides.

Haec sunt illa tui fratris sacra scripta Jacobi,

Qui tibi Coelestes monstrat adire lares.

His poteris solio, quo nunc privatus, in alto

Sistere, & aeterno proximus esse Deo.

Disce igitur, fugias dictis fera tecta tyranni,

Cum neque post mortem poenituisse juvet.

JACOBUS (seu JAYMUS) MELLO, Lusitanus, Dux Cadavalensis, Regius Senator, & Apparicus, Tertij Ordinis Seraphici alumnus, vernaculè emisit:

Acta Ducis D. Nunnij Alvarez Pereyra, una cum relatione celebritatum suarum exequiarum, ad D. Joannem V. Lusitaniae Regem missa. Ulyssipone in officina Musicae, anno 1730. in fol.

JACOBUS MILESIUS, Hybernus, Pontanensis, strictioris Observ. Provinciae Terraelaboris alumnus, Collegij Romani S. Isidori Minorum Hybernorum Vicarius, Vir litteris, & moribus egregiè excultus, scripsit sermone Italico:

Artem novam cantandi, sive brevem methodum musicae addiscendae, ab hujus artis peritis commendatam, Neapoli in 8. anno 1630.

De Corona, sive Septenario B. Mariae Virginis. Ibidem apud Octavium Beltracum 1631. in 8. Vidi.

Typum Conceptionis Immaculae Virginis Mariae. Ibid. in fol. magno expanso.

Catechismus Anglicum ad erudiendos hujus gentis Viros, qui in Italia ad Fidem Catholicam convertantur. Ibid. anno 1635. in 8. Obijt Neapoli anno 1639. Ejus cum laude meminere Uvadingus, & ex Leone Allatio, Marracius tom. 2. pag. 636.

JACOBUS MOZANICA, Mediolanensis, Vir doctus, insignis Prædicator, primum Vicarius, deinde Minister Generalis totius Ordinis, mox Nuntius Apostolicus, de quo diffusè Uvadingus tom. 6. Scripsit:

Lectiones super Psalm. Beati immaculati. Ex Uvadingo.

JACOBUS MUGNOS, Panormitanus, ex Tertio Ordine, Sacræ Theologiæ Doctor, eloquentiæ Sacræ, (teste D. Antonio Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ) Scripturis, & Sanctis Patribus impensè dicatus, Concionatorque sui ævi celeberrimus, Siculæ Provinciæ Diffinitor, ob suam in Deiparam Virginem pietatem scripsit:

Tractatum Theologicum pro Immaculata B. Virginis Conceptione per questiones distributum. Authographum M. S. numeris omnibus absolutum servabat Salvator de Josepho Rodriguez, Panormitanus, ejusdem Provinciæ Minister, Sacræ Theologiæ Magister anno 1713. quo 23. Octobris à Philippo V. Hispaniarum Rege Pactensis Ecclesiæ Episcopus designatus, in lucem emittere desiderabat. Vivere desijt, anno 1664.

JACOBUS NIGER, Athenis, Ecclesiastes, & Theologus insignis, Poeta Latinus, & Gallicus, edidit Gallicè, recensente Uvadingo,

Viridarium spirituale amoris. Leodij 1621.

Tractatum de Reliquijs Sanctorum, quem *Trophæum* inscripsit adversus Hæreticos. Ibidem 1624.

De Vita, & Invocatione S. Rochi Confessoris, Patroni adversus pestem. Insulis 1638. in 8.

Dialogos duos Latine. Prior inscribitur: *Thoros immaculatus*, quo traditur cavendum esse ad hæreticos, ubi, quando Catholicis placuerit inire conjugium. Posterior: *Noli me tangere*, de libris Hæreticorum non tractandis. Hujus Jacobi meminit Didacus de Lequile *de Scriptoribus, qui pro Ecclesia Catholica dimicarunt.*

JACOBUS N. Minorita Conventualis, uti Uvadingus narrat, scripsit:

Metrologias, sive de Arte Prosodie.

JACOBUS ODDO, seu **DE ODDIS**, alijs **ODDUS**, Perusinus, Comes Antognellæ, Archidiaconus Patriæ Cathedralis, & Vicarius Capitularis, Marci Antonij, Episcopi Perusini frater, Minorita doctus, scripsit vernaculè, rudi satis stylo, sed veridicè:

Speculum Ordinis Minorum, quod vulgariè vocant *Franciscinam*, in quo per duodecim capita, per varios titulos virtutum recenset omnes Viros Sanctos, & illustres, qui in Ordine floruerunt. Publicæ luci commissum esse narrat P. Oldoinus in suo Athenæo Perusino, pagina 158. Duo erant exemplaria M. SS. hujus operis, vnum ad Sanctam Mariam Angelorum, sive de Portiuncula in agro Alsinate, in cujus Conventu pro secunda lectione in Refectorio, in publica mensa Fratrum publicè legebatur. Alterum Perusij in Conventu Montis asservatum, Annalistæ nostro transmissum fuit. Exaravit etiam, teste laudato Oldoino.

Lucubrationes circa Philosophiam, & Theologiam, & in senectute bona obdormivit in Domino anno 1483.

JACOBUS PANISCOTIUS. Vide superius *Jacobus Melphitensis*; est enim idem Author.

JACOBUS PEREGRINUS, Minorita, Lusitanus, uti ex Cardoso habuit D. Nicolaus Antonius in suis Appendicibus M. S. in Regia Bibliotheca Matritensi asservatis, scripsit:

De Regimine Franciscanæ Familiae.

JACOBUS DE PETRUCIJS, Senensis, ex Prov. Tusciæ Regul. Observ. ad Lorientem Episcopatum in Regno Neapolitano assumptus, & Præsul sanctissimus, edidit:

Annotationes in quintam Lamentationem Averrois tertij de Anima; dedicatas Illustrissimo, & Reverendissimo D. Alexandro Casario S. R. E. Cardinali. Editio antiqua in 4. incipit: *Quare neque ipsius est esse naturam quandam.* Vidi absque loco, & anno impressionis in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ. Floruit circa annum 1550. & hora sui transitus dixisse fertur: *Per Dei summam bonitatem, infinitamque misericordiam salvus sum.* Pluribus de eo Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 4. Februarij, §. 1. & Antonius Terinca, part. 2. Theatri Tusciæ, pag. 99.

JACOBUS PICTOVIENSIS, seu **PICTAVIENSIS**, Minoritis adscriptus à Uvadingo post Tosignianum, & Possevinum, scripsit:

Sermonarium Fr. Petro de Alva ignotum, & Henrico Uvilloto.

JACOBUS PIERIERIUS, Etruscus, Pistoriensis, Provinciæ Tusciæ Regularis Observ. Concionator celebris, Sereniss. Cosmi II. Etruriæ Mag. Ducis, ac filiorum Ferdinandi II. Joannis Caroli, Marchiæ

thiæ, Leopoldi, Francisci Theologus, ac Confessarius gratissimus per vicennium, expurgatas, & auctas edidit:

Contradictiones in Prologum primum, & secundum Sententiarum Scoti. Florentiæ apud Petrum Cecconcellum, anno 1521. in 4. Insupèr ex Fr. Antonio Terinca, parte 3. sui Theatri Prov. Tusciæ, pag. 205.

Conciones pro Immaculata Conceptione Virginis Mariæ, anno 1602. apud Marra-cium, Florentiæ 1616.

Vitam V. P. Evangelistæ Marcellini; & ejus opera, plura ejusdem Patris Marcellini opuscula typis commissa sunt. Obijt Florentiæ in Conventu omnium Sancto-rum, anno 1635.

JACOBUS DE PISTORIA, idem est, ac *Jacobus Pierius*, de quo supra.

JACOBUS POLIUS, Germanus, Marcoduranus, strictioris Observ. Prov. Coloniae, nationis Germanicæ Historicus, Guardianus Oppenneimensis, Provinciæ Diffinitor, necnon Provinciæ Thuringiæ Commissarius Visitator, à quo de prædictæ Provinciæ, & Germaniæ interioris rebus scribendis magnum Annalista noster subsidium accepit, scripsit:

Chronica Provinciæ Coloniensis compacta ex monumentis vndique collectis per varias Germaniæ, & Belgij Provincias sedulo lustratis vbiq; Archivij, Chartophylacijs, & Bibliothecis.

Epitomen Chronologicam de erectione, progressu, & statu Coloniensis Provinciæ. Coloniae typis Petri Brachel anno 1628.

Historicam descriptionem Sanctæ Mariæ Beuricensis supra Treviros. Coloniae per Gisbertum Clementem, anno 1640. in 8. Vidi.

Historicam descriptionem Sacri Montis Calvariæ propè Arcocileram, eodem anno, & eodem typographo.

Historicam descriptionem Sacri Montis Pessulani ad Rhenum, atque Conventus Tertiariarum Sancti Francisci in eodem constituti. Moguntia typis Nicolai Heyl, anno 1646.

Historicam descriptionem B. Virginis in Bethleem propè Berchem. Coloniae anno 1646.

Exegeticon Historicum S. Annæ Avia Jesu Christi, magne Matris Deiparæ, necnon sacri Capitis ejusdem Marcodurum translatis. Coloniae apud Gisbertum Clementem, anno 1640. in 4. Vidi.

Vitam Nicolai Vigerij, Viri optimi, ejusdem Provinciæ tertio Ministri. Prodiit Co-

loniæ Agrippinæ, typis Viduæ Valentini Clementis, anno 1646. in 12. Vidi.

Compendium speculi discipline ad Novitios à S. Bonaventura editi, addito speculo status Religiosi, & mundani ex S. Bernardo, atque schemate manus Religiosorum, aenealamina. Coloniae apud Joann. Kinckium, anno 1618.

Regulam Fratrum Minorum cum spiritualibus exercitijs pro tyronibus. Coloniae apud Joannem Kinckium 1618.

Formulare aureum de gradibus virtutum ex S. Bonaventura in Germanicum translatus. Paderbornæ typis Theodorici Pontani, anno 1621.

Manuale Confraternitatis V. Sacramentæ Conventus Olivarum. Coloniae apud Stephanum Hemmerden, anno 1611. Polium commendant Uvadingus, Le-Long, fol. 39. suæ Bibliothecæ Gallicæ, & Veronensis in suis Annalibus Tertij Ordinis, syllabo 2. AA.

JACOBUS DE PORTU, Italus, Regul. Observ. edidit:

Rhythmini S. Bonaventura Philomena nuncupatum Expositionem carmine Italico. Venetijs anno 1586. & Florentiæ 1585. in 4.

JACOBUS REGGIUS, (Franciscus apud Uvadingum in Appendice) Capucinus, nobilis Genuensis, ejusdem Prov. Sacræ Theologiæ Lector, ac Diffinitor, Vir doctus, ac Cardinalis Raggi Germanus frater, & Laurentij itidem Raggi Cardinalis patruus, cum plerosque abusus ab electionibus quarundam Religionum eliminari vehementer cuperet, eos liberè perstrinxit, & remedia palam proposuit, utque hæc facilius præstare liceret, nomen, quo audiebat in sæculo, & cognomen Raggius, sub Anagrammate Giragus præposuit libro, quem inscripsit:

Dubiorum Centuria de regimine Regularium in tres partes distributa. In prima, incommoda electionum, quæ inter Regulares oriri possunt, enucleantur. In secunda remedia assignantur. In tertia nonnulla selecta elucidantur. Lugduni anno 1646. in 4. typis Hæredum Petri Prost. Vidi. Quod opus postea ab eodem Authore multis additionibus locupletatum, & in pluribus auctum, proprio nomine insignivit, & fuit impressum Genæ in fol. anno 1653. apud Benedictum Guasum. Alia plura scripsit, tam Theologica, quam Moralia, quæ morte præveniente imperfecta reliquit. Solum extat impressum opusculum, sub titulo:

Monita necessaria Confessarijs tempore pestis ad Sacramenta ministranda, ne morbo afficiantur, in summum animarum bonum. Genuæ apud Gualcum, anno 1657. Obijt devotissimè ibidem. De illo plures apud Genuensem.

JACOBUS DE RIDDERE, Germanus, hujusque Provinciæ inferioris Regul. Observ. Lector emeritus, ac super Provincias Germaniæ Commissarius Generalis, edidit:

Speculum Apologeticum Fratrum Minorum de Observantia oppositum R. P. Zacharia Boverio. Antuerpiæ apud Guiljelmum Lestenum 1653. in 4. Vidi. Est editio secunda.

JACOBUS RODDO, Anglus, scripsit:

Commentarios super Evangelia. Habentur M. S. in Bibliotheca Conventus Alesijs.

JACOBUS A ROGERIO, Neapolitanus, edidit:

Officium parvum S. Antonij de Padua. Ejus meminit Uvadingus.

JACOBUS SALEUR, Prov. Franciæ, Parisiensis Minister, cum esset Secretarius Provinciæ ejusdem sub Jacobo Froigne Ministro, ei dicavit, & edidit libellum Cæremoniarum Ordinis pro induendis Fratribus, & Sororibus, cui titulum præfixit Gallicum, Latine redditum:

Iris expansa. Parisijs. Edidit denuò, Gallicè:

Elucidationem Oratlonis Mentalis.

Horologium devotionis, seu de Oratione vocali pro duodecim horis diei artificialis distribuenda, &c.

Uniformitatem exercitiorum Religionis, in quolibet Conventu Provinciæ Franciæ Parisiensis.

Observantias Regulares pro Monialibus Tertiarijs, quæ clausuram servant. Hæc Uvadingus. Insupèr Gallicè scripsit:

De antiquitate, dignitate, ac excellentia Ducum Lotharingiæ. Nancij ap. Charlot 1663. in fol.

De nobilitate eorundem, ac Equitum Metensium. Ibidem in 4. 1674. teste Jacobo Le-Long, lib. 4. Bibliothecæ Gallicæ.

JACOBUS SALINARIUS, natione Italus, Patria à Franca-Villa, Provinciæ Hydruntinæ Minor. Capuccin. alumnus, Concionator non ignoti nominis, ac in varijs scientijs non vulgaritèr eruditus, scripsit Italicè:

Opuscula varia, & Historica, &c. De illo meminit apud Genuensem R.A.P. Magister Andreas de la Monaca, lib. 1. cap. 4. fol. 38. Memor. Histor. Brundusinae.

JACOBUS SCHIER, Anglus, strictioris Observ. alumnus, Lector emeritus in Provincia Ultoniæ, ac Episcopus primò Dunensis, deindè Conoriensis, causam Dei, ejusque Catholicæ, Apostolicæ, ac Romanæ Ecclesiæ agens, emisit,

De Controversijs Sacris, volumen in 4. sermone Anglico. Insupèr, suppresso nomine, edidit Anglicè plures

Libros Polemicos, qui ob continuas persecutiones, clanculum à fidelibus, haud sine fructu, leguntur. Obijt circà annum 1725. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

JACOBUS SENIS, cognomento de Tundo, Sacræ Theologiæ Magister Parisiensis, Vir magnæ devotionis, ac spiritus, Tusciæ, ac Umbriæ Minister Provincialis, scripsit:

Brevia Chronica Ordinis Minorum, ubi collegit notabilia quæque sui Sodalitij acta, sub compendio, à tempore S. Francisci vsque ad annum 1329. (qua collectione Uvadingus, vti ipse testatur tom. 24. anno 1285. num. 6. sæpius vsus est in Annalibus concinnandis) & paulò post, diem obijt extremum. Ejus cum laude agitur in Theatro Genealogico Prov. Tusciæ, part. 3. tit. 1. pag. 205. & alibi.

JACOBUS DE SCALVO, Capuccinus, natione Italus, Prov. Brixienfis alumnus, Vir genere, ac virtutibus celebris, composuit Italicè:

Expositionem Regulæ Fratrum Minorum, quæ inedita asservatur in Conventu de Soveri Patrum Capuccinorum, Genuensi teste. Obijt anno 1630. dùm indefessè nulli parcens labori contagio infectis Sacramenta administraret. De eo meminit Marcellinus de Pise, tom. 3. Annal. Capuccinorum ad annum præfatum.

JACOBUS SPINELLO, Minorita, doctrina clarus, recensentibus Ulyssiponensi, Tosigniano, & Uvadingo, posteris reliquit:

Adnotationes in universa Biblia.

Commentaria in quatuor libros Magistræ Sententiarum. Claruit anno 1376. Consule Haroldum ad annum 1376. num. 4.

JACOBUS SUAREZ. Vide tom. 11. verbo *Didacus Suarez.*

JACOBUS SUEDORICUS, Germanus, qui Custodem Misnensem agebat anno 1439. edidit.

Collectariolum de Religiosis, ac eorum mul-

multiplicatione. Dresdæ 1525. in 4. apud Biblioth. Tellerianam, fol. 64. & tom. 2. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 423.

JACOBUS TARIN, Hispanus, Dis- calceatæ Prov. S. Joannis Baptistæ, Apostolicus Concionator, Commissarius quoque Provincialis Provinciæ S. Gregorij Philippinarum in Sinarum Regno, duas de modo evangelizandi Regnum Dei, ad Rosensem Episcopum, conscripsit:

Epistolas. Prima Gallo, & Italico sermone impressa fuit Coloniae anno 1699. & 1700. Secunda verò Latine, & Hispanè edita fuit Romæ, ni fallor. Utramque legi Matriti in Bibliotheca Cœnobij Canonorum Regularium S. Norberti.

JACOBUS DE TUNDO. Vide superius *Jacobus de Senis.*

JACOBUS TEXTOR, Senensis, Minorita Conventualis, ac Theologus insignis, qui Concilio Ferrariensi interfuit, edidit:

Sermones de Conceptione Virginis, lautos à Tosigniano, & alijs apud *Militiam* Fr. Petri de Alva, col. 669. Insuper, Uvilloto teste, edidit:

Tabulam generalem in conflatum Francisci de Mayronis. Clarebat anno 1348.

JACOBUS DE TRISANTO, alijs GRISANTO, Provinciæ Tusciæ, Vic sanctimonia vitæ, ac doctrina clarus, elaboravit:

Quadragesimalia duodecim.

Sermones Dominicales.

Sermones de Sanctis. Claruit circa ann. 1300. cujus corpus, haud longè à Castro Florentino in Ecclesia Monialium Sanctæ Claræ requiescit. Ejus cum laude meminit Fr. Antonius Terrinca in Theatro Prov. Tusciæ, parte 3. tit. 1. fol. 205.

JACOBUS TYRAS, Regul. Observ. Missionis causa in Hellandia Apostolicas functiones obiens, cum singulari zelo, & indefessa verbi Dei prædicatione fidem propagaret, & multos converteret, edidit:

Disputationem habitam inter se, & Pseudoministrum verbi Dei Calvinistam super materia de justificatione. Duaci anno 1633. Ex Uvadingo, ac Lequile.

JACOBUS VAGARELLUS, alijs UNGAROLUS, Patavinus, Minorita clarus, scripsit:

Additiones ad Summam Angelicam, quæ prodierunt Lugduni anno 1538. & deinde Venetijs anno 1569. in 4. Vide verbo *Angelus Clavassius.*

Tractatum eruditum contra Hebraeos.

Obijt Forolivij cum opinione sanctitatis, ubi hoc legitur Epitaphium:

Hic jacet
Corpus B. Jacobi Vagarelli
De Padua,
Ordinis Minorum
Regularis Observantiæ.
Obijt an. M. D. XVII.

Ejus meminit Imbonatus in sua Biblioth. Latino Hebraica.

JACOPONUS, (alijs JACOBO- NUS, seu JACOBUS) DE BENEDICTIS, nobilis Tudertinus in Umbria, Vic non minus scientia, quam singulari vitæ perfectione illustris, mirabiliter ad Ordinem nostrum vocatus, mirabilem vixit vitam, veram reputans sapientiam, pro Christo stultus haberi. Ante Pontificatum Bonifacio Octavo familiaris, ad supremam hanc dignitatem evectum offendit, quod liberiùs aliqua ejus facta redarguerit, unde conjectus est in carcerem in Urbe Prænestina, sed & ille etiam Bonifacio prophetauit carcerem, & captionem à Gallis. Mira dixit, fecit, & scripsit:

Rhythmos, & Poemata multa, lingua rudi Etrusca, mixtis crassioribus verbis Tudertinis, Calabris, Siculis, Neapolitanis. Vilem ergo vestem, tum in corpore, tum in carmine affectans, composuit, quæ libris septem distinxit, & notis illustravit Franciscus Fressatus, Minorita. Prodierunt Romæ anno 1558. deinde auctiora Venetijs in 4. 1617. cum Annotationibus R. P. Tresati de Lugnano, Minoritæ. Neapolis quoque studio P. Joannis Baptistæ Modio prodierunt cum Jacoponi vita

CII. ejusdem Cantica, ex typographia Lazari Scoriggij 1615. in 4. Vidi. Pro- dierunt etiam Florentiæ ex officina Bonaccorsi, anno 1440. in 4. Vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ, ubi etiam habentur M. S. Ejusdem

Doctrina, in 4. & incipit: *Quicumque vult ad veritatis cognitionem.*

Prophetia Fratris Jacoponi, edita anno 1550. Extat, Uvadingo teste, in Bibliotheca Vaticana.

Canticum de contemptu mundi, satis tritum, & commendatum, cui initium: *Cur mundus militat sub vanagloria.* His-

panicè redditum evulgavit Illust. Cornejo vna cum ejus vita in suis Chronicis Ordinibus, tom. 1.

Rhythmus ad B. Virginem Mariam, sub Cruce in Christi Passione, stantem, qui incipit: *Stabat Mater Dolorosa*, & circumfertur in libello Officij Beatissimæ Virginis.

Sententias, & monita salutaria, quæ multi collegerunt, cultiori verò præ reliquis stylo Matthæus Raderus in Viridario Sanctorum, part. 2. cap. 3. quorum potiora sunt hæc:

Quomodo homo potest scire, quod est in charitate?

Quomodo homo pervenit ad sui contemptum?

De triplici statu animæ.

De quatuor pugnis animæ.

De refrenatione sensuum.

De studio animæ ad virtutes.

De questione inter rationem, & conscientiam.

De quinque scutis patientiæ.

Epistolas item plures, & poemata plena ingentis animi. Latine habentur M. S. in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ sub hoc initio: *Inciunt laudes, quas fecit Sanctus Frater Jacobus de Tuderto, Ordinis Fratrum Minorum ad utilitatem, & consolationem omnium cupientium per viam salutis, crucis, & virtutum Dominum imitari. De perfectione sanctæ paupertatis distinctæ per tres gradus, &c.* Sermone Hispanico prodierunt Ulyssipone ex typographia Francisci Correa 1576. in 8. Vidi. Obijt sub annum 1306. ipsa Nativitatis Dominicæ nocte, sepultusque est Tuderti in Monasterio Clarissarum Montis Sancti, adjecto hoc Epitaphio:

Ossa B. Jacoponi de Benedictis,
Tudertini, Fr. Ordinis Minorum,
Qui stultus propter Christum,
Nova mundum arte delusit,
Et Coelum rapuit.

Obdormivit in Domino

Die XXV. Decembris, anno M.CCCVI.

Operum meminere Marracius, Ludovicus Dupin, Uvadingus, & alij. Vide laudatum Cornejo, & Arturum ad diem 25. Decembris, §. 2.

JANUARIUS DE MATA ET HARO, Neapolitanus, Provinciæ Romanæ Reformatæ, Sacræ Theologiæ Lector, edidit volumen inscriptum:

Sol sapientiæ in operibus creationis è fulgens, sive Expositio Litteralis, Moralis, Mystica, & Allegorica in Psalmum 113. Venetijs apud Bertanos, anno 1665. in fol. Vidi.

JANUARIUS ROCHO, Conventualis, Guardianus, & Commissarius Generalis Conventus S. Laurentij Neapolitani, edidit:

Vitam, & miracula S. Antonij, Italicè. Neapoli apud Camillum Cavallo, anno 1644. in 8. & ibidem per Lazarum Scorigium 1635. in 8. Vidi.

JANUS LATINIUS, Calaber, Psycroneus, à Uvilloto laudatus, edidit:

Margaritam novellam de Arte Chimiæ, & Philosophorum lapide, diligentè elaboratam ex solidioribus principiis præcipuorum Authorum, qui de hac re scripserunt. Venetijs apud Aldum, anno 1546.

Artis Chimiæ Collectanea, de occultissimo, & pretiosissimo Philosophorum lapide. Venetijs 1546. in 8. Norimbergæ 1554. in 4. Scripsisse etiam

De Tertio Ordine S. P. N. Francisci, asserit Veronensis in Annalibus Tertij Ordinis syllabo 2. Pertractant de eo Uvadingus, ac Alphonsus Laffor in suo *Universo calamo delineato*, part. 2. pag. 199.

JAIMUS DE CORELLA, Hispanus, Provinciæ Navarræ Minorum Capuccinorum Theologus, Apostolicus Concionator, ac Diffinitor, Vir apprime doctus, cum fructu conscripsit Hispanico sermone, ac edidit:

Præxim Confessariorum, una cum expositione propositionum damnatarum. Editio quarta decima facta est Matriti 1717. typis Emmanuelis Roman in fol. Vidi.

Summam Theologiae Moralis. Ibidem apud Viduam Joannis Garcia Infanzon 1718. in fol. Vidi.

Ejusdem Summae volumina tria in fol. Ibidem excusa 1704. 1721. & 1723. Vidi.

Morales Collationes. Editio 13. facta est ibidem apud Emmanuelem Roman in fol. Vidi. Ad praelum matura reliquit:

Concionum Quadragesimalium volumina tria. Hujus, verbo *Jacobus*, meminit Genuensis.

JAIMUS FERRER, Hispanus, Valentinus, ex Discalceata Provincia S. Joannis Baptista, Sacrae Theologiae Professor, ac celebris Concionator publici juris fecit vernacule:

Historicam, ac predicabilem Trialpham S. Barbarae Virg. & Martyris; opus eruditum, impressum Barcinone formis Martini Gelabert, anno 1703. in 4. Vidi.

JAIMUS SANCHEZ, Hispanus, Valentinus, hujusque Provinciae Regularis Observantiae Minister, & Custos, qui post utrumque munus expletum, regressus à Comitibus generalibus, denuò rediit ad Patres Recollectos, à quibus ad praedicta obeunda munia invitatus abstractus est, Vir sanè pius, & prudens, de quo illustre refert testimonium, in Elogio Margaritae Agullonae praefixo ejusdem vitae, magnus ille Vir Joannes de Ribera, Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopus Valentinus, sanctitatis opinione celeberrimus, à cujus confessionibus fuit. Ejus praescripto evulgavit vernacule:

Vitam, virtutes, & miracula pie ancillae Dei, candidaeque Virginis Margaritae Agullonae Tertij Ordinis S. Francisci alumnae. Valentiae apud Joannem Chrysostomum Garriz, anno 1607. in 8. Vidi. Commendatur à Uvadingo, & pluribus, pag. 198. Bibliothecae Valentinae.

JAIMUS SERRA, Hispanus, Oriolae natus, Juris Canonici Doctor, Archidiaconus Ecclesiae suae Patriae, Vicarius Generalis ejusdem Dioecesis, ac expressè Tertiarius Franciscanus, emisit Hispanice librum praenotatum:

Propugnaculum praecedentiae ab Urbano VIII. concessae Minoritis Recollectis, ac Discalceatis. Oriolae per Vincentium Franco 1635. in 4. Vidi.

Propugnaculum Oriolanense super divisione duorum Assessorum. Ibidem, ac eisdem typis in fol. anno 1646. De eo in laudata Bibliotheca Valentina, fol. 198.

JEREMIAS BUCHIUS, Utinensis, Tom. II.

Theologus Conventualis, Vir facilis, & in periculis agitatus, teste Fr. Lucio Anguifola, lib. 1. Conformitatum, tract. 8. edidit Italicè:

Expositionem in Psalmum 14. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

In Psalmum 21. Deus, Deus respice in me. Prodierunt Florentiae apud Bartholomaeum Sermotellium, anno 1572.

In Psalmum 22. Dominus regit me.

In Psalmum 24. Ad te Domine levavi animam meam, Deus meus, in te confido.

In Psalmum 84. Benedixisti Domine terram tuam.

Tractatum de Angelis.

Alterum de Sacramento Altaris.

Alium de Nobilitate Beatissimae Virginis.

Commentarium in orationem Jeremiae Prophetae.

Alterum in Canticum Zachariae.

Librum conformitatum vitae S. Francisci cum Christo à Bartholomaeo Pisano compositum, recensuit, opus studio laudati Lucij editum Bononiae, anno 1590. in fol. Vidi. Pertractant de eo Uvadingus, & Jacobus Le-Long, pag. 655. suae Bibliothecae Sacrae.

JEREMIAS FUZZI, Italus, Foroliviensis, ex Tertiariis Regularibus, in Theologia Magister, in prossa, & versuta tam Latine, quam vulgariter non vulgaris Professor, Prior Conventus suae Patriae, edidit:

Vitam B. Jeremiae Martyris elegantè stylo Italico. Bononiae per Carolum Zennerium 1653. & Forolivij.

De Italia à Peste liberata opusculum ligato sermone patrio. Forolivij apud Cimatorum 1658.

Panegyrim, sub titulo: *Leo electus.* Bononiae typis Haeredum Duciae 1647.

Vitam V. Servae Dei Francisci à Serena Tertiariae. Venetijs 1670. Testatur Franciscus Bordonius in suo Chronologio.

JEREMIAS PANORMITANUS, Capuccinus, Siculus, Provinciae Panormi filius, Vir doctus, & eruditus, Concionator, ac Sacrae Theologiae Lector, quem, ex Genuensi, laudat Mongitore, tom. 1. Bibliothecae Siculae, scripsit:

Elogia varia, & Epigrammata lepida, & ingeniosa. Panormi anno 1673.

JESUALDUS PANORMITANUS, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, Provinciae Colonienfis, scripsit:

Summam casuum conscientiae. Antuerpiae annq 1647. duobus tomis in fol. Uvadingus

dingus, quem excipit in sua Synopsi Historica Fr. Bernardus Sannig.

IGNATIUS AB APIRO, Italus, Picenæ Prov. Minorum Capuccinorum, Vir multæ eruditionis Græcis, atque Hebraicis litteris perfectè doctus, Apostolicusque Missionarius, qui totam ferè Insulam Cretensem suis Concionibus ad Christianam pietatem reduxit, scripsit, & elimavit:

Quædam Hebraici, & Græci sermonis opera, quorum titulum habere non potuit Genuensis. Obijt in Insula Canæ, anno 1569. multis miraculis corruscans, de quibus Boverius tom. 1. Annal. ad annum prænotatum.

IGNATIUS DE BROEYER, ex Conv. Aracœlitano Urbis, edidit Italicè:

Compendium passionis, & mortis BB. Martyrum Gorcomiensium. Romæ per Marcinum 1675. in 8. Vidi.

IGNATIUS A CARNAGO, Italus, Capuccinus, Provinciæ Mediolanensis filius, Vir, teste Genuensi, devotis, ac religiosi moribus venerandus, pietate, ac concionandi munere fervidus, erga B. Virginem Mariam summo devinctus devotionis affectu, ejusque propagandi, ac

dilatandi cultus studio, præcipuè ejus Immaculatæ Conceptionis, assiduè intentus, edidit Italicè librum inscriptum:

Civitas refugij mortalium, in quo continentur præcipuè devotiones in obsequium Beatissimæ Matris Dei ex Sanctis Patribus collectæ. Mediolani apud Ludovicum Monzam, anno 1655. tom. 1. in 4. Scripsit etiam:

De Excellentijs B. Virg. Mariæ librum unicum. Ibidem 1656. tomo 1. in 4.

Manuale Servorum B. Mariæ Virginis, tomo 1. in 8. Ibidem 1656, & Cremonæ 1658.

Paradisum spiritualem, in quo agitur de perfectione Christiana, de vanitate, & infelicitate hujus sæculi, de falsitate Religionis, & similibus. Mediolani apud Ludovicum Monzam, anno 1663. tom. 1. in 4.

Turris Sacra erecta supra firmam petram auctoritatum Divinæ Sapientiæ ad gloriam magnæ Matris Dei omnium infirmitatum, & malorum Medicæ Cœlestis, ac supernæ curatricis. Mediolani anno 1666. In commendationem hujus pijsimi Viri Augustinus Terragus in suis Epigram. fol. 44. sic cecinit:

*Æmula dona nitent radijs, Ignatius, & Sol:
Hic flagrat flammis, alter amore calet.
Sol Cœli influxu violas, & lilia gignit,
Ille vberi eloquio Cœlica dona pluit, &c:*

Meminit ejusdem Abbas D. Philippus Picinellus in Athenæo Scriptorum Mediolanensium, & Ludovic. Dupinus, sæc. 17.

IGNATIUS A CASNIGO, seu CISONAGO, Italus, Prov. Brixienfis Minorum Capuccinor. alumnus, Vir pius, ac salutis animarum zelo accensus, stupor Hæreticorum, atque Rhetorum, in quorum Provinc. ad arduum Missionum opus, Capuccinis suis iter aperuit, scripsit:

Opusculum ad modum Catechismi pro erudendis, & instruendis rudibus in Mysterijs ad Fidem Catholicam spectantibus, quod fuit impressum absque nomine Authoris, vt Genuensis narrat. Obijt in suo Conventu Tirani, anno 1630. magno sui desiderio totis illis Regionibus relicto, illiusque exequiæ ob Populi devotionem solemnes extiterunt.

IGNATIUS DE COMBIS, Capuccinus, Patria Rheginus in Calabria, ejusdem Provinciæ Concionator. ac Theolo-

gus, necnon in Poeticis facultatibus valde eruditus, scripsit Italicè, & evulgavit Poema sacrum, & heroicum de S. Maria Magdalena in 20. libros distributum, sub hoc titulo:

Magdalena liberata ad Illust. D. D. Josephum Francopertam Consolati Principem. Venetijs apud Paulum Balleonium 1673. in 8. Item, eodem idiomate, recensente Genuensi, opus prænotatum:

Lyra sacra variarum Chordarum Poeticarum in duas classes divisa.

IGNATIUS A COSTA QUINTELLA, Lusitanus, Honorarius Senator, Institutionum Imperialium in Connimbricensis Academia Professor, ex Tertiarijs Franciscanis Sæcularibus, conscripsit:

Bibliothecam Jurisconsultorum Lusitanorum. Amplectitur illustrium Professorum Connimbricensium Scholia, Tractatus, & Commentaria ad Jus Civile, Canonium, & Regium. Tomus 1. de Hæredum insti-

tudione. Prodiit Ulyssipone ex officina Antonij Dedrozo 1730. in fol. Spem facit in Elencho 130. voluminum.

IGNATIUS A. S. FRANCISCO, Hispanus, ex Discalceata Provinc. Sancti Pauli, dignitate Sacerdos, vernaculè edidit:

Epilogum Vitæ S. Rosæ Viterbiensis, adjecta, ad eandem Sanctam Stationem. Vallis-oleti anno 1726. Vidi, Censoris munere. Rei Poeticæ non ignarus conscripsit:

Multiplia carmina sacra, quæ singillatim prodierunt. Obijt anno 1730.

IGNATIUS GARCIA, Hispanus, Majoricensis, Regularis Observ. Custos Provinciæ ejusdem Regni, qui per universam Hispaniam tanquam Prædicator Apostolicus, miro prædicabat applausu, quem sæpè Salamanticæ & in Curia Regis Catholici concionantem Uvadingus noster audivit; edidit Hispanicè:

Libellum ad exercitium spirituale Viæ Crucis, cujus meminit Fr. Andreas Noguera in Memoriali Latino ejusdem Provinciæ.

Concionem ad Fratres Tertiarios Salmantinos in eorum publica processione, ac Viæ Crucis visitatione. Salmanticæ per Didacum Cussio 1616. in 8. Vidi,

Concionem de Annuntiatione, habitam ad Hispalensem Ecclesiam. Hispali typis Alphonsi Rodriguez Gamarra 1618. in 4. Vidi.

Sermonem de Passione, & Doloribus Christi, & alios diversos, teste Uvadingo. Authoris meminere Marracius, & alij apud nostrum Alva in Militia, columna 674.

IGNATIUS GARCIA, alter, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Aragonum Lector Jubilatus, Collegij Apostolicorum Missionariorum S. Rochi de Calamocha fundator, atque iteratò Guardianus posteritati reliquit:

Sermones sex Missionarios.

Expositionem Doctrinæ Christianæ. In lucem emisit vnà cum ejus exemplari vita R. P. Fr. Antonius Arbiol. Cæsaraugustæ per Petrum Carreras, anno 1720. in 4. Vidi.

IGNATIUS GASCON, Hispanus, Prædicator Jubilatus in Valentino Conventu Regul. Observ. emisit Concionem ad populum gravem habitam:

De cultu immemoriali Sanctorum Joannis de Matba, ac Felicis de Valois. Valentia litteris Benedicti Bace 1669. in 4. Vidi. Laudatur in Biblioth. Valentina, pag. 199.

Tom. II.

IGNATIUS LE GAULT, Gallus, Prov. S. Dionysij Recollectorum Pater, Vicarius Generalis, & Commissarius Apostolicus omnium Recollectorum Gallia, scripsit:

De Sanctitate Romanæ Ecclesiæ, opus laudatum in Martyrol. Franciscano, die 5. Februarij, §. 2. Ex Annal. laudatæ Prov. fol. 214. edidit volumen in 8.

Adversus Paulum Ferry famosum Calvinistam. Item tomos plures in 8. amplectentes vulgari idiomate:

Conciones de Adventu, & Quadragesima.

De Dominicis, ac Sanctis per annum. Prodiit Parisijs 1628. in 8. recensente nostro Alva in Militia, col. 674.

IGNATIUS INGARCIA, Italus, Messanensis, ex Tertio Ordine Regulari S. Theologiæ Magister, Vir apud Montigitore tom. 1. Biblioth. Siculae animi candore, prudentia, & historica eruditione clarissimus, Poeticis studiis summe datus, tam Italicè, quàm Latinè carmina, & anagrammata multa condidit. Italicè edidit opusculum in 16.

In laudem S. Annæ. Messanæ per Antonium Arenam 1701. Typis paraverat:

Tractatum de Sacris Ritibus, ann. 1714. quo Messanæ vivebat.

IGNATIUS LUPUS, Bergomensis, Sacrae Theologiæ Lector emeritus, olim Custos, strictioris Observ. Reformatorum, edidit:

Commentaria in excommunicationis censuram pro indemnitate Hospitalis magni S. Marci Urbis Bergomensis. Prodiit ex eadem Urbe, anno 1637. typis Marci Antonij de Rubeis.

Commentaria in Censuras, & casus reservatos. Ibidem iisdem typis, anno 1636. Præter hæc à Uvadingo laudata, edidit Latinè opus inscriptum:

Nova lux in Edictum S. Inquisitionis ad praxim Sacramenti Pœnitentiæ. Bergomi apud Rubeum 1648. in folio. Vidi. Sermone demùm Italico:

Theologiam mysticam à Christo Domino edoctam. Ibidem per Hæredes Marci Antonij Rolsi, anno 1599. Claruit septuagenarius, anno 1585. cui appositum extat apud Petrum Donatum Calvi, Augustinianum, parte 1. Scenæ Litterariæ, fol. 337. diffusum Epitaphium, cujus fragmentum subjicio;

Amaveris jam Franciscæ oviculam
 Illam menti tuæ colorem,
 Lupus adhuc similior tibi teneriorem
 tuum

Amorem poposcit:
 Illam si vocasti sororem, hunc Fratrem
 Habuisti.

Quid ni amares Lupus Coelestis Agni tam
 Amantem?

Ita in libris locutus, ut iterum videretur
 Deus in igne loqui:

Ita Minister Domini,
 Verè dicamus Deum facere Ministros suos
 Ignem vrentem,

Sed hem: de Ignatio desinamus loqui
 Lupus est in Fabula, scilicet in Scena.

IGNATIUS A S. MARIA, Lusitanus,
 Prov. Portugalliae Regul. Observ.
 Lector Jubilatus, & à Theologicis Cen-
 suris Sancti Officij communem fecit ver-
 naculè:

*Orationem ad Fratres habitam in Capi-
 tulo Provinciali*, in Chronicis ejusdem
 Provinciae laudatam tom. 5. Cudit Ulyssi-
 pone Emmanuel Lopez Ferreyra 1699.

IGNATIUS SAVINUS, Regul. Ob-
 serv. alumnus, ingenio, pietate, doctrina
 admodum præstans, Theologus insignis,
 ac Concionator eruditus, facundus, qui ad
 Cæsarem Augustum maximè inclauit, per
 multis domesticus dignitatibus reportatis,
 typis parata habebat an. 1582. teste Pro-
 spero Mandioso, cent. 5. Bibliothecæ Ro-
 manæ.

Concionum de Sanctis, volum. 1.

Concionum de Dominicis post Pentecost.
 volum. 1.

Concionum variarum volumina plura.
 Prelo subjecit:

*Concionem panegyricam de miraculosa
 Imagine V. Mariæ a Fusco dictæ.*

*Alias de S. Rosalia; De S. Philippo Ne-
 rio; De S. Francisco Salesio; De S. Cathari-
 na Bononiensi; De S. Rosa Limana; De
 Sanctissima Cruce; De Maria Dolorosa;
 De Conversione S. Pauli.*

Directorium exercitij S. Crucis.

*Orationem funebrem Melitæ habitam in
 Exequijs Cardinalis Caroli Carafa.*

ILDEBRANDINUS DE TUSCA-
 NELLA, Tusciae Oppido, ditionis Pon-
 tificiæ, Minorita, scripsit:

*Tractatum de Lege Evangelica, & Di-
 vina, & de decem Præceptis Decalogi.* In-
 cipit: *Legem pone mihi Domine.* Ineditum
 habuit Uvadingus.

ILDEPHONSUS. Vide *Alphonfus*.

ILDEPHONSUS BARGAS, indis-
 tinctus à Fr. Alphonso Bargas de quo egi-
 mus tomo 1. hujus Bibliothecæ, pag. 52.
 exaravit insuper opus egregium in folio.
 Ejus inscriptio:

*Digressiones morales in Historiam Susa-
 nae in duo volumina distributæ.* Asserva-
 tur ineditum, sed licentijs, & approba-
 tionibus fulcitum, Oriolæ in Bibliotheca
 Coenobij S. Annæ Prov. Carthaginensis
 Regul. Observ.

ILDEPHONSUS A S. BERNARDI-
 NO, Hispanus, Diffinitor Prov. ejusdem
 S. in Regno Neapolitano, edidit:

Vitam S. Petri de Alcantara. Neapolì
 apud Felicem Moscam 1701. in 8. Vidi.

ILDEPHONSUS DE BIEZMA,
 Hispanus, in Oppido Mora Toletani Ar-
 chiepiscopatus natus, ex Regul. Observ.
 Castellanae Provinciae, Concionatoris Ge-
 neralis, ac Regij, Theologi pro Imma-
 culata Conceptione, necnon Diffinitoris
 muneribus functus, Guardianumque
 agens Matritensis Conventus, concinna-
 vit:

*Historicum compendium Vitæ, ac prodigi-
 orum S. Joannis à Capistrano*, Hispanico
 idiomate, D. Marianæ Austriacæ Hispa-
 niarum Reginae sacrum. Prodiit ibidem ex
 typographia Joannis Garcia Infanzon
 1691. in 4. Vidi. Post hæc Ministeriatu
 suæ Provinc. expleto, ex Commissario Ge-
 nerali Indiarum, anno 1701. die 5. De-
 cembri electus fuit Matriti in Vicarium
 Generalem totius Familiae, quem an. 1702.
 Generalem Ministrum declaravit Clemens
 XI. per Breve, cujus initium: *Religionis
 zelus, vitæ, ac morum honestas, aliæque
 laudabilia probitatis, ac virtutum merita,
 super quibus ad Nos fidedigno commenda-
 ris testimonio nos inducant, &c.* Deo, &
 hominibus dilectus eximia prudentia, in-
 terbellorum manifesta pericula, Ordinem
 gubernavit ab anno 1701. usque ad an-
 num 1716. quo, prænunciato, ut audio,
 suæ mortis tempore, decessit in Matriti-
 tensi Coenobio S. P. N. Francisci die 10.
 Augusti.

ILLUMINATA BEMBA, socia
 B. Catharinæ Bononiensis, & post illam
 Abbatisa insignis magni Monasterij Cor-
 poris Christi ejusdem Urbis, scripsit lin-
 gua vernacula librum, quem prænotavit:

Speculum illuminationis, laudatum à
 Christophoro Mansueti, cap. 37. Vita
 Sanctæ Catharinæ Bononiensis, juxta
 edi-

editionem Bononiæ factam anno 1611. typis Vinorij Bonaccij in 8. Legi. Scripsit insuper:

Vitam suæ Magistræ Catharina, efflagitantibus Abbatissa, & Sororibus Monasterij Corporis Christi Ferrariensis. Eam commendat Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 9. Martij, §. 5. Habuit M.S. Uvadingus.

ILLUMINATUS MESSANENSIS, in eadem Provincia Minorum Capuccinorum celebris Concionator, ac eximius Theologus, necnon Visitator Generalis in Regnis Castellæ, edidit, vt testatur Genuensis:

Orationem de Immaculata Virginis Mariæ Conceptione, quam habuit Romæ anno 1618. coram Sanctissimo, ac Beatissimo Papa Paulo V. necnon ad Eminentissimos Cardinales, omnesque S. R. E. Præsules. Genuensem excipit D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ.

ILLUMINATUS MORONUS, Bergomenis, strictioris Observ. Reformatorum, Theologus, vtriusque Juris Professor, & Sanctæ Inquisitionis contra hæreticam pravitatem Consultor, edidit:

Centum responsa centum quaestis, ex his, quæ illi in dies deferbantur solvenda, in quibus non contemnenda difficultates de sensibus, alienatione bonorum Ecclesiasticorum, atisque contractibus, legatis, bonis dotalibus, hypothecis, prelacione de bonis proscriptorum, filiorum familias deposito, successoribus, vectigalibus, sepulturis, quarta funerali, & concursu ad beneficia, non de statu Regularium, reclamacione super invaliditate professionis, consuetudinibus, præcipue contra Regulas Religionum, approbacione ad confessiones, administratione Sacramentorum extra proprias Ecclesias, provisionibus Superiorum, de actibus Capitularibus, irregularitatibus, ignorantia, scandalo, occasione proxima, Indulgentijs, utroque Jubileo, casibus, tam secularibus, quam Regularibus Prælati reservatis, deque potestate, & modo reservandi, aliæque quamplurima ex Sacra Theologia, ac vtriusque juris principiis clarè, breviter, & dilucidè non in iucundo, nec inutili legentium labore explicantur, & solvantur. Ita Author omnia hæc exponit in titulo, seu operis facie. Illud Principi, & Senatui Veneto dicatum prodijt Venerabilis apud Combum 1644. in fol. Vidi.

ILLUMINATUS ODDUS, Collesanensis, Capuccinus, Vir doctrina excolitissimus, Sacræ Theologiæ Lector, ac suæ

Tom. II,

Messanensis Provinciæ Diffinitor, & Custos, posteritati dedit:

Logicam peripateticam ad mentem Scotti qua Subtilissimi doctrina declaratur. Panormi typis Petri de Isola, anno 1664. in 4. & Neapoli apud Novellum de Bonis 1670. in 4.

Physicam peripateticam ad mentem Scoti. Messanæ apud Hæredes Petri Brex 1667. in 4.

Disputationes de generatione, & corruptione ad mentem Scotti, cum resolutione aliquorum dubiorum ad libros de Meteoris spectantium, quibus additur disputatio Metb. de principio individuationis. Neapoli apud Andream Colicchiam 1678. in 4.

Disputationes de Anima. Ibidem, apud eundem 1674. in 4. Italicè.

De vera pace cordis. Messanæ apud Vincentium Amicum 1676. in 12. Panormi apud Petrum de Isola 1677. in 12. & iterum ibidem 1682. in 12. Edendas reliquit:

Disputationes Metaphysicæ. Erga Deiparæ cultum amantissimus zelator, in cuius effigiem, jam ad mortis januam devotissimè per horas octo affixos habuit oculos, spiravit, Messanæ 1683. De eo Genuensis, & Mongitore in suis Bibliothecis.

ILLUMINATUS A PANORMO, Capuccinus, Siculæ Provinciæ Theologus, Diffinitor, cui præter eruditionem, & doctrinam, ac varia munia in Religionis regimine, integritas morum, ac vitæ innocentia, non parum ornamenti attulerunt, scripsit:

Compendium Annalium Cardinalis Baronij cum Adnotationibus, & Glossis. Scrivatur M.S. in Conventu Panormitano. Vidisse testatur D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ, & ab eodem elaboratos:

Annales Ecclesiasticos in duodecim tomos distributos. M. S. in fol. Hoc opus subdit laudatus Mongitore non sine ingenti labore, ac studio scripsit, ad instar Annalium Cardinalis Cæsaris Baronij, & jam à superioribus approbatum sub Mediolanensi prælo erat, sed mors editionem abripuit, & quæ ediderat folia in officina typographica delituere. Hujus operis Autographum M. S. in eadem Bibliotheca Panormitana asservatur.

INNOCENTIUS A CHIUSA, in Valle Mazariæ, Italus, professione Laicus, Reformatus Provinciæ Siciliæ, Vic-

K 3

vir

virtutibus, miraculis, ac dono prophetiae illustris, quamplurima salutis monita cruciavit, ex quibus librum integrum concinnavit Romae Joannes Baptista, Confalonieri Theologus. Agit in eo de *Paradiso Terrenali*, teste Fr. Petro Tognoleto laudatae Provinciae alumno, cap. 28. vitae suae, quam Hispanis communem fecit D. Didacus de Soto Sacerdos Theologus, ac Martiri edidit, typis Andreae Garcia 1673. in 4. Vidi.

INNOCENTIUS MARCINONIUS, Capuccinus, Sacrae Theologiae Lector, suae Provinciae Siculae pluries Minister Provincialis, demumque Generalis, Vir Deo, & hominibus dilectus, & ab Innocentio X. Legati munere missus ad Regem, & Reginam Galliae, & Ducem Aurelianensem, Italicè scripsit:

Itinerarium Provinciarum Europa, quas pedester indefessus lustravit. M. S. apud Calatajeronenses Capuccinos, in quo multa scitu digna, & Europae memorabilia complectuntur; ideòque publicam promeretur lucem. Editioni paratos reliquit:

Quadragesimale primum, & secundum. Epistolam Reliquiarum S. Luciae V. & M. Siracusanae. Pluribus de eo D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecae Siculae.

INNOCENTIUS NEAPOLITANUS, strictioris Observ. composuit:

Officia Sanctorum Bonaventurae, Ludovici Episcopi, Bernardini, & 23. Martyrum Japonensium, ad imitationem Officii Sancti Francisci. Ex Uvadingo.

INNOCENTIUS DE LA NEUFVILLE, Gallus, Provinciae Campaniae Minorum Capuccinorum alumnus, Concionator, varia tum sacra, tum prophana perpolitus eruditione, scripsit opus in quatuor partes distributum, appposito lemmate:

Symbolica Praelati Generalis Idea Reverendissimo P. Bernardo a Portu-Mauritio, Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum Generali Ministro oblata, tom. 1. in folio. Et habetur M. S. in Conventu Genuensi PP. Capuccinorum, ut Genuensis testatur.

INNOCENTIUS ROMERUS A CARMANIOLA, Subalpinus, Minorita, Vir pius, & multoties Monialium Confessarius, ut suae devotionis erga Deiparam posteris relinqueret exemplum, scripsit librum, quem praenotavit:

Origo Coronae septem Decadam B. Mariae Virginis. Monte Regali 1626. ut testatur

Rossotus in sua Bibliotheca Pedemontana. Accessit:

Tractatus devotus de Sancto Antonio Paradiso.

INNOCENTIUS A RUDIANO, Italus, Regul. Observ. scripsit:

Relationem Provinciae suae S. Bernardini, quae inedita erat apud Alva, prout ipse testatur in Militia, col. 696.

INNOCENTIUS SALVIUS, Minorita, Italus, Patria Neapolitanus, edidit, ut testatur Franciscus Maria Pagnozzi in sua *Maria Triumphante*, Coron. 2. num. 582.

Stellarium B. Virginis Mariae. Florentiae anno 1637. Item Italicè opus praenotatum:

Apis Barberina protectrix Sacrae Religionis Franciscanae. Mediolani anno 1633. in 4. apud Bibliothecam Barberinam, tom. 8. fol. 340. Ejusdem habetur,

Oratio in Adventu Fr. Joannis Baptistae Campana totius Ordinis Minorum Ministeri, anno 1633. in 4. apud eandem Bibliothecam, ibidem.

INNOCENTIUS S B ORCHIU, Prov. S. Francisci alumnus, edidit: *Triumphum Sanctorum versibus benoicis*. Viterbij 1606.

JOACHIMUS BANZIUS, Italus, Bononiensis ex eadem Provincia Minorum Capuccinorum, Vir genere, ac moribus insignis, ac praeclarus Concionator, vernaculè edidit, recensente Genuensi:

Concionem de S. Catharina Bononiensi. Bononiae apud Joannem Baptistam Festonium, anno 1665.

JOACHIMUS DE MONTE FALISCA, Capuccinus, Italus, Prov. Romanae Concionator, sermone Italico emisit:

Vitam S. Margaritae Virginis, & Martyris, in 8. teste Genuensi.

JOACHIMUS A JESU, Hispanus, Discalceatae S. Josephi Provinciae Apostolicus Missionarius, ac Diffinitor, vernaculè emisit opus Concionatoribus utile sub titulo:

Missio formata. Prodiit Martiri anno 1731. tomis duobus in 4. ex typographia Emmanuelis Martinez. Vidi.

JOACHIMUS PAPPERSUVILANEUS, professione Capuccinus, Provinciae Helvetiae, Concionator, Theologusque eruditus, communis juris fecit tres tomos in 4. Sacrae Scripturae Interpretibus utiles in primis. Eorum titulus:

Reformatio Difformis, & Deformis, sive

Demonstratio Fidei Catholice, Argentorati apud Theodoricum Lette, anno 1724. Vidi.

JOACHIMUS DE PUTEO, Antuerpensis, Tertij Instituti S. Francisci, Conventus Antwerp. & Middelburgensis Minister, sincerus, pius, & eruditus Religiosus, scripsit vernaculo sermone:

Contemplationes in septem effusiones Sanguinis Christi.

De Septem doloribus B. Marię Virginis.

Preparationem ad Sanctissimam Eucharistiam.

Speculum Virginum, cum Montibus S. Getrudis Virginibus sacris esset à confessionibus. Clarebat anno 1610. Uvadingus, Bordonus in Chronico, & Joannes Maria Veronensis in Annalibus Tertij Ordinis, Syllabo primo.

JOANNA A S. ANTONIO, Hispana, ex Oppido Chozas Toletani Archiepiscopatus, & Conventu Toletano S. Elisabeth Regum præclara socia V. Matris Hieronymæ ab Assumptione (cujus superius meminimus) ineditos reliquit vernaculè tomos quatuor sub titulo:

Notitię veritatis. In primo agit: *De vita suorum Patrum, ac Fratrum, ac gratijs à Deo acceptis.*

Secundus amplectitur 52. attributa Divina, Metaphorica, ac Mystica.

Tomus tertius continet 26. attributa mysteriorum Christi, & Christipara.

In tomo quarto agit: *De favoribus pluribus à Deipara Virgini acceptis.* Asservantur in laudato Cœnobio. Vidi.

JOANNA A CRUCE, Hispana, in Vico Benyajan Carthaginensis Diocesis, inter Tertiarias Sæculares sanctissimam vitam ducens, suo Confessario obtemperans, scripsit:

Vitam Joannę à Cruce, hoc est, suammet vitam. Ejus meminit Chronologus Provinciæ S. Petri de Alcantara Granatensis, part. 1. lib. 3. cap. 61. Plena dierum virtutum, & meritorum obdormivit in Domino 1. Martij 1667. Corpus ejus mira pulchritudine illustratum, ac flexibile in Templo S. Antonij Granatensis Provinciæ S. Petri de Alcantara tumulatum, resurrectionem expectat.

JOANNA A CRUCE, Hispana, in Oppido Acaña Imperiali Toletano vicino nata, coelitus edocta, Monasterio S. Mariæ de Cruce juxta pagum Cubas in Castellana Provinciâ, nomine dato sanctitatis forma omnibus facta est. Hæc multifariam, multisque modis clarissima, in extasim

rapta diversis loquebatur idiomatibus, Sacram Paginam explanabat, Concionesque habebat. Ex his (quas sanè nusquam V. Joanna conscripsit) ab eo prolatis habetur inter extravagantes in Bibliotheca Regia Scorialis opus inscriptum:

El Conorte sub V. A. 13. in fol. Vidi. Fr. Petrus de Alva duos transcripsit sermones, ut testatur in Militia, col. 698. & tabula prima. Migravit ad sponsum, anno 1534. die 3. Maji. Agitur de ejus Canonizatione. Pluribus de ea Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 3. Maji, §. 6.

JOANNA JOSEPHA DE MENESES, Lusitana, Comitissæ de Ericera filia, Ludovico de Meneses nupta, & in vi duali statu Tertium Ordinem Franciscanum professa, Hispanicè, Gallicè, Italicè, ac Latine non mediocriter erudita, Philosophiæ insuper, Theologiæ, rerum Historicarum, Geographiæ, aliarumque artium perita, corporisque, & animi pulchritudine præcellens, stylo signavit:

Reflexiones super misericordiam Dei, Ulyssipone in 8.

Anima Excitatore, ligato sermone Prodiit, sed sub nomine cujusdam Appollinarij, Ulyssipone 1695. in 4. typis Emanuelis Ferreyra. Vidi. Inedita reliquit vernaculè.

Vitam S. Augustini.

Comediã inscriptam: *Impertum amoris.*

Pœmata multiplicia, idiomatibus varijs. Asservantur Ulyssipone in celebri Bibliotheca Comitissæ de Ericera.

JOANNA MARIA A CRUCE DE REVEREDO, Clarissa, Provinciæ S. Vigiliij in Trenti Principatu, cujus cor velut Tereciæ alterius à Seraphino spiculo sauciatur, & cujus accubitus fuit in latere Christi, dono sapientiæ plena septem volumina conscripsit Romæ ad examen tradita Authoritate Apostolica, anno 1705. Habentur in illis:

Super Cantica.

Super omnia Evangelia Dominicalia.

Super varias, ac difficiles Sacre Scripturę Sententias.

Constitutiones pro Reformatione secundę Regulę S. Clare; duorum enim Monasteriorum extitit *Reformatrix*, nempe Cœnobij de Roveredo in Patria, & alterius, vulgò *Bergo* in Val-Sugana sub disciplina Patrum Reformationum Alexandro Papa VII. mandante.

Meditationes quindecim pro Natalitio Christi Domini.

Me

Meditaciones 13. ad visitandum Puerum Jesum in praesepto.

Quadragesima pro Domino in deserto visitando.

Quadragesima de Domini passione.

Sexaginta de Christi Resurrectione. Ad sponsum abiit, Dominica Palmarum, anno 1673. vti in suae vitae Regeſto ſcribit R.P.Fr. Franciſcus de Cles ex Minoritis Reformatis, ſuus extremus Confeſſarius. Agitur de ejus Canonizatione, pro qua Animadverſiones cum Summario Additionali editae ſunt Romae initio anni 1705. Ex Petro Antonio Veneto, tom. 2. lib. Italicè conſcripti *Giardino Seraphico*, part. 3. fol. 77.

JOANNA RODRIGUEZ, Hispana, Toletana, in Conventu S. Elſabethae ejusdem Urbis virtutibus, ac viſionibus clara, ſuo obtemperans Confeſſario, librum ſcripſit Hispanicè:

De Revelationibus à Deo acceptis, teſte R.P.Fr. Luca Yanguas in ejus vita, fol. 6. Ad Dominum migravit anno 1505. die 6. Januarij in praedicto Conventu ſepulta haud ſine ſanctitatis opinione, cujus meminit Uvadingus ad annum 1505. Illuſtriſſimus Marcos Ulyſſipon. & Canzaga, apud Atturum in Martyrologio Franciſcano ad diem 6. Januarij, §. 5.

JOANNA RODRIGUEZ A JESU MARIA, Hispana, Burgenſis, ex Clarifſis Conventus ejusdem Civitatis, virtutibus clara ſcripſit ligato, ac ſoluto ſermone:

Nonnulla opuscula ſpiritualia edita ad calcem vitae ſuae quam in publicum miſſit Hispanè Fr. Franciſcus de Ameyugo Provinciae Burgenſis, Theologus, Miniſterque Provincialis, Matriti typis Bernardi de Villa-Diego 1673. in 4. Incipiunt fol. 529. cap. 5.

JOANNA DE TUSSIE, ex Clarifſis, Abbaſſa Monafterij Anneciſis in Sabaudia, edidit:

Fermentum Calvinismi, ſeu *principium Hereſis Genuenſis*. Camberij apud Claudium du Four in ſecunda editione 1625. De ea Uvadingus.

JOANNES ABREU, Hispanus, Provinciae S. Evangelij Regularis Obſervantiae Concionator, typis dedit vernaculè:

Concionem de Maria Dolorosa. Mexici per Joſephum Bernardum de Hogal 1528. in 8. Vidi.

Concionem de Domina noſtra de Beſoſa, in ſuo Mexicano Conventu habitam, &

ibidem editam. Vidi. Ad praelum matu- rum habebat eodem anno.

Opusculum de Sepulchro Chriſti Domini, approbationibus, ac licentijs ſollicitum.

JOANNES AEGIDIUS, Hispanus, Zamorensis (quem perperam Luſitanum facit Georgius Cardoſo, tom. 3. Agiologi Luſitani die 17. Junij) Provinciae S. Jacobi (minimè Luſitaniae) alumnus, Vir omnimoda litteratura, ac moribus conſpicuus, de quo honorificè loquitur Abulenſis, tom. 2. in Joſue, cap. 25. & 3. Reg. cap. 3. quaest. 11. *mira ſcripſit tam de Chro-nica, quam de Doctrinalibus, quam etiam de Moralibus*, vti in ſuo opere de *Concep-tione* ad Concilium Baſilienſe Cardinalis Turre-Crematae, part. 6. cap. 32. merito aſſerit, ac aſſervari in Bibliotheca Zamorensis Conventus S. P. N. Franciſci, in qua hujus celeberrimi Authoris ingentia volumina, non ſemel vidi, ac legi. Scripſit igitur:

De Rebus Hispania juſtum volumen ad Saneium (cujus Praeceptor fuerat) Hiſpaniae Principem, ſapientiſſimi Regis Caſtellae Alphonſi filium. Vidi etiam Salmanticae in Bibliotheca Majoris Collegij S. Bartholomaei pluteo, & num. 203. Complectitur tomus iſte tractatus decem, in quibus agit de Hiſpaniae populatione, fertilitate, fortitudine, liberalitate, ſanctitate, doctrina, de juribus Magnorum, de Apologijs Principum, & de Civitatibus, & Oppidis Hiſpaniae. Habetur etiam ineditum in fol. in Bibliotheca Regia Matritenſi. Incipit Prologus: *Quemadmodum ſanguis Animalium*. Et ad calcem Prologi: *Hae autem ſcribuntur propter mores, & non propter Hiſtorias, quia de Hiſtorijs jam actum eſt in alijs libris noſtris*. Vidi. Extat etiam in Bibliotheca D. Joannis Emma-nuelis Pantojo in Oppido Cabañas non longè ab Occania. Vidi.

Hiſtoriam Naturalem, Eccleſiaſticam, & Civilem ſex ingentibus voluminibus contentam, & Zamorae aſſervatam, magna ſanè rei hiſtoricae jactura.

Armarium, ſeu Archivium Scripturarum, cujus operis, ni fallor, vnicè adest tomus ſecundus in laudata Bibliotheca Zamorensi.

Opus generale, & ſpeciale: De Anima-libus, Avibus, Arboribus, Piſcibus, aquis, ſubſtantijs, coloribus, odoribus, ſaporibus, ſenſibus, eorumque objectis, muſicis inſtrumentis, ponderibus, menſuris, lapideis, metallis, emplaſtris, pilulis, unguentis, infirmitatum ſignis, &c. de quibus abſque

præjudicio sententia melioris aliqua differuntur, secundum dicta, & sententias sapientium, ut ipse modestissimè fatetur tom. 2. Amarij in fine indicis, lib. 6. sive litteræ F.

Vitam S. Nicolai Martyris in Oppido de Ledesma, seu Metissæ. Habetur in Regia Bibliotheca Scorialis ij D. 5. Vidi. Incipit: Nicolaus genitus fuit.

De Jesu, & Maria opus egregium, cujus initium: Incipit meditatio proæmialis in librum de Jesu, & Maria, quem ordinavit Fr. Joannes Ægidius de Ordine Fratrum Minorum, ex verbis divinatorum eloquiorum, & ex dictis, & scriptis Orthodoxorum Doctorum, absque præjudicio. Opera volumine isto complexa enumerat Author in Prologo hisce verbis: Primo tractabimus, Jesu duce:

De ipsius Incarnatione, seu Conceptione.

Secundo: De ipsius Nativitate.

Tertio: De ipsius Circumcisione.

Quarto: De Assumptione.

Quinto: De infantali conversatione.

Sexto: De Baptismi susceptione, & Columbæ apparitione, nuptiarum, & jejuniis consecratione.

Septimo: De transfiguratione.

Octavo: De solempni Processione cum ramorum, & vestium prostratione.

Nono: De Cœnæ Apostolicæ celebratione.

Decimo: De Passione.

Undecimo: De Resurrectione.

Duodecimo: De Ascensione.

Decimo tertio: De Spiritus S. missione: Volumen est membraneum, ac illuminatum, asservatum Salmanticæ in laudata Bibliotheca Collegij Majoris S. Bartholomæi pluteo, & num. 324.

Vitam S. P. N. Francisci, quam vidit, & legit Fr. Petrus de Alva, ut asserit tabula prima. Incipit: Francisci Beatissimi. Sed ferè omnia sunt ex legenda majori S. Bonaventuræ.

Legendam SS. per ordinem Alphabeti, in 8. Asservatur in laudata Biblioth. Pantoja. Vidi. Incipit: Almislaus Aeterni Patris filius. Robusto corpore, integra semper valetudine, ad tantam pervenisse senectutem scribit Abulensis, tom. 2. in Josue, cap. 25. & 3. Reg. cap. 3. quæst. 11. Ut quamvis (inquit) pleraque volumina, tam historiarum, quam sapientialium scripserit, nec litteras cognosceret, nec sciret se esse, qui libros illos ediderit. Floruit post annum 1300. Ægidium commendat post Uvadin-

gum D. Nicolaus Antonius in Bibliotheca veteris Hispaniæ, quem consulas. Ex his colliges minimè audiendum esse Adrianum Bailet de judicio librorum, tom. 1. part. 2. cap. 7. § 5. fol. 139. negantem opera hujus Ægidij, Basileæ agnita à Cardinali Turre-Cremata, ab Illustrissimo Abulensi laudata, à multis Historiographis recognita, & impresentiarum videntur in prædicta Zamorensi Bibliotheca, ubi adhuc habentur, & in laudatis Bibliothecis.

JOANNES ÆGIDIUS, alter (ve reor autem ne sit præcedens) Theologus Minorita, & arte medendi nobilis, teste Patre Mustancio (in Face Chronologica titulo Medicina ab anno Christi 1200. ad 1300.) Author est libri Medicis noti, cui nomen factum:

Thesaurus pauperum editum Lugduni per Jacobum Myt, anno 1525. in fol. Incipit: *In nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis.* Vidi.

JOANNES AGGERIUS, Provinciæ Recollectorum inferioris Germaniæ, aliquando instructor Novitiorum, & Guardianus, Vir columbinæ simplicitatis, ac Monasticæ disciplinæ observantissimus, ineditos reliquit:

Multos libellos pios, qui Boetendulij asservantur, teste Carolo de Coudenhove in sua Compilatione Chronologica ejusdem Provinciæ apud Archivium Ordinis Matritense.

JOANNES DE AILLON, Americanus, Limensis, Regularis Observantiæ Provinciæ XII. Apostolorum, versibus edidit:

Relationem, sive Historiam celebritatum, quas peregerunt Limenses per dies octo, quando resciverunt canonizatos fuisse viginti tres Martyres Japonenses. Lima 1630. in 4. Insupèr soluto sermone:

Historiam Domine nostræ de Aranzazu ibidem editam anno 1646. Vidi. De Authore agunt Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, tom. 2. ac Didacus de Cordova in Chronicis laudatæ Provinciæ, lib. 6. cap. 7.

JOANNES DE AINSA, Hispanus, Valentini Cœnobij Regularis Observantiæ Guardianus agens, litteris tradidit:

Vitam V. P. Fr. Dominici Gallart, ut ex Chronicis Fr. Antonij Daza, recenset D. Nicolaus Antonius, tom. 2.

JOANNES DE AIORA, vel **AYORA**, Hispanus, Doctor in utroque Jure, è gravissima Angelorum Provincia, ubi Familiæ Seraphicæ nomen dedit, ad Occiden-

dentales Indias se transtulit, zelo animarum ductus. Provinciæ Mechoacan majori Prælatura, ac duobus Episcopatibus recusatis, Missionariorum illorum, qui primò ad Philippinenses Insulas convolarunt, in Mexicana Urbe numero aggregatus, pietate, humilitate, ac propagandæ Religionis zelo maximè enituit. Conventum Manilesem Provinciæ S. Gregorij Discalceatorum rexit, primusque Apostolus fuit Provinciarum, quas vocant Panai, Patigasmam, & Itocos, ubi sanctitatis nota obdormivit in Domino. Verba manentia, valdèque utilia relinquens, efformavit idiomatibus varijs tractatus diversos, aliosque libros, præcipuè illarum Insularum idiomatum:

Artem.

Dictionarium. Scripsit quoque, ac edidit Mexicano sermone opusculum:

De Sacramento Altaris. Consulatur Fr. Antonius de la Llave, trien. 2. Chron. Provinciæ S. Gregorij, Fr. Marcellus de Ribadeneyra, lib. 3. Hist. Archiepiscopatus, Chronologus Provinciæ Angelorum, lib. 8. cap. 23. fol. 389. necnon lib. 10. cap. 10. fol. 493. ac Joannes de Torquemada, tom. 3. lib. 19. cap. 33.

JOANNES ALANUS, Danus, professione Minorita, edidit:

Disputationes de Dialectis Græcis, ac pronuntiatione ejusdem lingue. Hafniæ anno 1609. & 1623. in 4. Fides sit apud Alphonsum Laffor à Varea, tom. 1. sui *Universi calamo delineati*, fol. 458.

JOANNES ALBERGHINUS, Panormitanus, Provinciæ Siculæ Tertij Ordinis, Sacræ Theologiæ Doctor, & iteratò Provincialis Minister S. Officij Consultor, & Censor, Vir doctrina clarissimus, & amore erga Reginam Angelorum insignis, publici juris fecit:

Manuale Qualificatorum SS. Inquisitionis, in quo omnia, quæ ad illud Tribunal, ac haresum censuram pertinent brevi methodo adducuntur. Panormi apud Decium Cyrillum 1642. in 8. & Casaraugustæ typis Augustini Verges 1671. in 4. Vidi. Nonnullas etiam, teste Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ edendas reliquit:

Lucubrationes Scholasticas, & Moralis Theologiæ, & breve Chronicon Tertij Ordinis S. Francisci. Obijt Panormi anno 1644. De eo Bordonius Veronensis, & Coronelli, tom. 2. Bibliothecæ Universalis, num. 2986.

JOANNES ALBIN, Hispanus, Civitatenfis, ex Provincia S. Michaelis Re-

gularis Observantiæ, Lector Jubilatus, & à Theologicis censuris S. Inquisitionis, Vir ob morum integritatem, ac virtutum exempla in Ministrum Provinciale, ac Generalem Diffinitorem electus, demùm, que ad totius Ordinis Generale gubernium assumptus, scripsit, ac edidit:

Vitam V. Mariæ à S. Francisco Tertiarie, vulgò dictæ *la Rozzas*. Matrili apud Eugenium Rodriguez 1682. in 4. Vidi. Extat hujus Joannis honorifica mentio apud tomum secundum Chronologiæ Seraphicæ, cap. 79. pag. 304. titulo: *Numerus Defunctorum*, nempe ab anno 1694 usque ad annum 1700. ubi hæc habentur: *Inter illos non pauci cum sanctitatis opinione referuntur obiisse in Domino; quos inter V. ac RR. P. Fr. Joannes Albin, totius Ordinis ex Minister Generalis: qui completo ministerio suo, se abscondens à fastis, & honoribus sæculi recusansque in suo patrio solo, & Civitate Episcopatum, sibi à Carolo II. Hispaniarum Rege affectuosè oblatum, ad solitarium se recepit Conventum nativæ, Provinciæ, ubi sanctis operibus jugiter vacans, piè (ut creditur) obdormivit in Domino.*

JOANNES AB ALBINTIMELIO, Capuccinus, natione Ligur, Provinciæ Romanæ, ac Genuensis Vicarius Provincialis, Vir doctrina, ac prudentia excellens, Italicè scripsit librum:

De septem tribulationibus Ordinis S. Francisci, Latine primum descriptis à R. P. Angelo à Cingulo, alijs à Clavasio, & ab eodem decerptis ex Originali M. S. ipsius P. Angeli, quod asservatur in Conventu Fratrum Minorum de Observantia Loci Clavarii Provinciæ Genuensis, ab anno 1521. die 24. Julij. Fama sanctitatis clarus, in Crucifixi amplexibus animam exhalavit, anno 1650. De eo, ex Boverio, tom. 1. Annalium, Genuensis.

JOANNES DE ALCARAPINHA, Lusitanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum scripsit:

Memoriale suæ Provinciæ Pietatis, laudatum tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ ex Georgio Cardoso, quem consulas tom. 3. sui Agiologi Lusitani die 8. Maji, pag. 119. littera G.

JOANNES DE ALCOZER, Hispanus, Provinciæ Aragoniæ Regularis Observantiæ alumnus, dumtaxat edidit Hispano sermone:

Ceremoniale Missale ijs, qui de Sacris Ritibus tractant valdè acceptum. Casaraugustæ 1607. in 8. & iteratò Matrili. Vidi.

Copiosam Confessionarium à Uvadingo ipsi tributum, opus est Francisci Alcozer Provinciae S. Jacobi alumni, ut jam superius monui, verbo *Franciscus*.

JOANNES ALEGRE, Hispanus, Regularis Observantiae Provinciae Granatensis, & in Granatensi Conventu, Sacrae Scripturae publicus Moderator, vernaculè edidit opus prænnotatum:

Musica Seraphica, seu *Historia celebritatum Granatensium per dies octo, quando resciverunt Canonizationem S. Petri de Alcantara*. Granatae per Balthasarem de Bolivar 1670. in 4. Vidi.

Concionem de S. Petro Alcantarensi. Ibi, per eundem in 4. Vidi.

Vitam S. Rosae Viterbiensis, succintè. Granatae, eisdem typis, ac tempestate in 8. Vidi.

De Augustijs gloriosis Virginis Granatae in novi Templi dedicatione celebratis. Ibidem, per Nicolaum Antonium Sanchez 1672. in 4. Vidi.

JOANNES ALPHONSUS DE CASTANEYRA, Provinciae S. Evangelij Regularis Observantiae, recensente Fr. Augustino de Ventancurt in Chronicis ejusdem Provinciae, pag. 144. sermone Hispano, & ligato evulgavit:

Epilogum vitae V. Fr. Sebastiani Apparitionis adjectis quibusdam aromatibus spiritualibus. Prodiit in Urbe Angolopolitana, anno 1689. in 4.

JOANNES DE ALVERNA, Minorita, teste Uvadingo, composuit:

Praefationem S. Francisci. Qui venerandum, &c.

JOANNES AMALIN, Gallus, Regularis Observantiae Provinciae Aquitaniae Antiquioris Minister, in ordinem redegit, suisque locis per materias disposuit:

Commentarios Scoti in Sententias, & reliqua, quae invenire poterat illius opera. Habentur M. S. in Bibliotheca Minorum Ruthenensi ejusdem Provinciae, teste Uvadingo, quem excipit Sannig in Synopsi Historica Scriptorum.

JOANNES AMATOR, Hispanus, Philosophiae Lector in Conventu S. P. N. Francisci de Andujar, Provinciae Granat. Regul. Observantiae, conscripsit:

Carmina in laudem Purissimae Conceptionis Deiparae semperque V. M. Hispanicè.

Decimas cum Glossa. Extant à fol. 297. libri inscripti: *Elogia Mariae Sanctissimae juxta editionem factam Granatae typis Francisci Sanchez* 1651. in 4. Vidi. Au-

thoris meminit in sua Militia Fr. Petrus de Alva, col. 703.

JOANNES A S. ANDREA, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Josephi, Hispano sermone evulgavit, anno 1621.

Arborem spirituales vitae, & mortis, uti testantur Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

JOANNES ANDREAS FERRAR, Italus, ex Minoribus Conventualibus, edidit anno 1643.

Declamationem funebrem in obitu Pauli Frenfanelli. Ex centuria 2. Bibliothecae Romanae Prosperij Mandosij.

JOANNES ANDREAS DE MORALEDA, Hispanus, Regularis Observantiae Castellanae Provinciae, & alumnus Majoris Complutensis Collegij S. Petri, & Pauli Lector Philosophiae factus, vernaculè edidit:

Vitam V. Tertiariae Franciscanae Elisabethae à Jesu. Matriti apud Bernardum de Peralta 1724. in 4. Vidi.

Orationem funebrem habitam in obitu ejusdem Servae Dei. Ibidem per eundem 1723. in 4. Vidi. Vivit, Theologiam docens.

JOANNES ANDREAE, Italus, teste Uvadingo, opera omnia S. Hieronymi ad compendium, & claram methodum reduxit, appellavitque librum hoc vocabulo:

Hieronymianum. Habetur M. S. in Bibliotheca S. Francisci A(sisij).

JOANNES AB ANGELIS, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Josephi Provincialis Minister, ac Vicarius Regalis Coenobij Dominarum Excalceatarum Matritensium, Vir moribus, ac litteris clarus publici juris fecit, Hispanicè:

Dialogos de conquirendo Regno Dei, quod intra nos est. Matriti anno 1595. Compluti ad Serenissimum Principem Cardinalem Albertum, Archi-Ducem Austriae, Toletanum Archiepiscopum 1602. in 8. ex typographia Regia, & Barcinone, & Matriti 1595. in 4. Vidi.

Manuale vitae perfectae, adjecto Rosario principalium Mysteriorum Vitae, Passionis, ac Mortis dulcissimi nostri Redemptoris. Matriti, anno 1608. typis Regijs. Vidi.

Triumphum amoris divini, opus metricè laudatum à V. Fr. Antonio à S. Maria apud meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum. Metymnae Campi per Franciscum del Canto 1590. in 4. Vidi.

De Sacratissimis Mysterijs Sacrificij
Missa

Misse. Matrili typis Regijs anno 1604. in 8. Excellentissimæ Dominæ D. Catharinæ de Zuñiga & Sandoval, Comiti de Lemos. Vidi.

Tractatum de presentia Dei. Matrili 1607. Cæsaraugustæ mutata aliquantulum inscriptione, anno 1615. in 16. & Matrili apud Joannem Sanchez 1624. Vidi.

Varias considerationes in Cantica Salomonis, anno 1607. & 1610. Latine, & Hispanice. Matrili ex typographia Regia 1607. in 4. Gallico sermone prodierunt 1609. in 8. Vidi.

Psalterium spirituale, seu exercitium quotidianum. Prodiit ibidem ex officina Joannis Flamenco 1604. in 8. Vidi.

Viridarium spirituale animæ Religiosæ ad Philippum III. Matrili typis Joannis Flamenco 1609. in 8. & ibidem 1610. typis Regijs. Vidi. Tandem:

Lucem spirituales, & amicam inter Deum, & animam Christianam. Valentia apud Patritium Mey 1600. Matrili eodem anno apud Petrum Madrigal in 8. Vidi. Inter monita Vener. Matris Mariæ Annæ de S. Simeone virtutibus, & miraculis celebris N. V. Fr. Joanni Ximenez Provincia S. Joannis Baptistæ alumno, lectionem hujus libri commendatam testatur Fr. Antonius Panes, part. 2. Chronicorum memoratæ Provinciæ, cap. 2. Agunt de Authore Petrus de Alva, Nicolaus Antonius, Medina, Uvadingus, & alij. Claruit anno 1606.

JOANNES ANGLICUS, natione, & cognomento, cui teste Pitseo ex Uvilloto, nec spectata virtus, nec laudata defuit eruditio, scripsit:

Expositionem prolixam super Logicam Scoti, ut ipsemet testatur in Prologo operis sequentis.

Questiones triginta tres super Universalibus Scoti. Vidi ejus vetustam editionem absque loco, & anno, sub hoc titulo: *Expositiones questionum Doct. Subtilis Joannis Scoti super universalibus Porphyrij editæ à Magistro Joanne Anglico Ordinis Minorum.* Operis rationem præmittens in Prologo, inquit: Creberrimè instantiusque rogatus à fratribus meis, ac Scholaribus, ut aliqua per modum Commentii ederem super Logicam Doctoris Subtilis, scilicet Joannis Scoti, vel Duns. Quæ Logica, licet in quantitate sit non multum prolixa, tamen in virtute admirabilis, subtilitateque extat grandissima: petitionibus ipsorum ratione charitatis acquiescens, consideransque complementum laboris posse Divini Verbi Prædicationibus fructum afferri: & quia uberius est animabus fidelium lumen veritatis, omnino conabor, secundum pauperulam meam scientiam dicta præfati Doctoris in Logicis libris exponere difficiliora, succinctius tamen, quia alias in juventute mea supra eandem Logicam expositionem edidi prolixiorem, licet non taliter usque in finem deductam. Nihil tamen expositione dignum in presenti opere præteriri intendo, quia forsitan ad manus prædictæ expositio non poterit pervenire. Expositionem istam prodidisse Venetijs anno 1511. ejusque habuisse exemplar antiquum M.S. testatur Uvadingus. In Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ habetur Joannis Anglici Metaphysici consummati, ac Sacræ Theologiæ Professoris volumen in 4. editum Venetijs per Lazarum Soardum, anno 1509. duos continens libros. Primus prænotatur:

De primis, & secundis intentionibus Secundi inscriptio hæc est:
Aurea Epithomata in libros posteriorum Analyticorum Aristotelis. Incipit: *Omnis doctrina.* Vidi. Claruisse creditur anno 1390.

JOANNES ANGLICUS, alter, Doctor, & Professor Sacræ Theologiæ Parisiensis, Vir pius, & eruditus, scripsit:

Commentariorum super Magistrum Sententiarum, lib. 4.
In Apocalypsim S. Joannis, lib. 1.
De perfectione Evangelica, lib. 1.
Sermones varios, lib. 1.
Manipulum florum, lib. 1. De Authore loquuntur Pitseus, Uvadingus, Angelus à S. Francisco, & alij. Florebat circa annum 1250. teste Melissano in Supplemento Annal. Uvadingi, pag. 59.

JOANNES ANGLICUS, alter, Sacræ Theologiæ Doctor, Vir in B. Virginem mirifice pius, scripsit de quatuor ejus festivitatibus, scilicet de Nativitate, Annuntiatione, Purificatione, & Assumptione, cui operi titulum præfixit:

Rosarium B. Mariæ Virginis, lib. 1. Fides sit apud Pitseum, fortassis enim, hic unus est ex duobus præcedentibus.

JOANNES ANGLICUS, alter, seu JOANNES N. Angelus, qui floruit circa annum 1350. composuit, teste Uvadingo:

Summam casuum conscientia, quæ ab Authore nuncupatur *Summa Joannina.* Cæterum Summam istam tribuunt Joanni Anglico superius laudato, qui scripsit super Apocalypsim Angelus à S. Francisco in Certamine Anglico, & Tolignianus.

Ex-

Extat etiam opus inscriptum: *Directorium Juris* Joannis de Anglia Minoritæ, qui eadem tempestate floruit laudatum à Ulyssiponensi, parte 2. Chronic. Ordinis, lib. 8. quod hætenus non vidi. Joannem etiam Anglicum scripsisse librum vnum

De Vitis Sanctorum Uuallensium, qui M. S. habebatur in privata Bibliotheca Gualteri Copi, narrat Pitseus. Enim vero, licet isti quatuor in vnum non coalescant, duo dumtaxat fuisse, & ævi, & operum res ostendunt.

JOANNES ANGLICUS, alter, Doctor, & Professor Sacræ Theologiæ Parisiensis, Vir pius, & eruditus, scripsit:

Commentariorum super Magistrum Sententiarum libros quatuor.

In Apocalypsim Sancti Joannis, libr. vnum.

De Perfectione Evangelica, lib. 1.

Sermones Varios, lib. 1.

Manipulum florum, lib. 1. De Authore loquuntur Pitseus, Uvadingus, Angelus à S. Francisco, & alij. Florebat circa annum 1250. teste Melissano in Supplem. Annalium Uvadingi, pagina 59.

JOANNES DE ANTEQUERA, Hispanus, Capuccinus, Provinciæ Bæticæ Minorum Capuccinorum Theologus, ac Concionator eruditus posteritati dedit:

Commentaria Moralia super Jonam Prophetam, edita tribus tomis in folio, ait ex Torrecilla Genuensis. Sed fallitur; hætenus enim non prodire, sed ad prælum parata tomo vnico in folio magno, asservantur Hispali in Conventu S. Justæ, & Ruffinæ. Vidi.

JOANNES DE S. ANNA, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ Sancti Didaci Mexicanæ Provincialis Minister, & à Censuris Theologicis S. Officij, Vir cum virtutibus, tum litteris addictissimus stylo signavit:

Compendium Historicum Venerabilium Fratrum sue Provinciæ, ac Conventus Sanctæ Cosmæ. Obijt septuagenariæ major anno 1651. Ejusdem habes quædam specimina in Chronicis laudatæ Provinciæ, numer. 58. 59. & 609.

JOANNES A S. ANTONIO, Hispanus, Matritensis, Discalceatæ Provinc. Sancti Josephi filius, Sacræ Theol.

Tom. II.

logiæ Professor, ac Missionis 20. laudatæ Provinciæ alumnorum Præfectus, ad Insulas Philippenses gradu facto, edidit vernaculè eruditam orationem inscriptam:

Visitatio Ossium magni Patris pauperum S. Joannis à Deo. Manilæ ann. 1725. in 4. Vidi.

JOANNES A S. ANTONIO, Hispanus, Salmantinus. Vide sub hoc verbo ad calcem tomi 3. hujus Bibliothecæ.

JOANNES ANTONIUS AMBROSINUS, ex Charticeti Oppido Piceni, Concionator Generalis, ac Lector Jubilatus Regularis Observantiæ, publici juris fecit:

Enchiridion Philosophicum juxta mentem Subtilis Doctoris 4. volumin. in 8. Neapoli anno 1689. ex officina Dom. Ant. Parrino. Vidi.

JOANNES ANTONIUS BRANDUS, Siculus, Salernitanus, Diocesis Mazarenensis, Tertij Ordinis S. Francisci, Vir summè pius, & doctus, Clementi VIII. per quam charus, ab eoque Romam ob virtutis constantissimam famam accersitus, scripsit sermone Italico:

Chronicon Romanorum Pontificum Romæ typis Hieronymi Discipuli 1608. in 4. Vidi. Carmine heroico edidit:

De Rosario B. Virginis. Panormi anno 1596.

Litteras ad Rempublicam Venetam Apostolico interdicto subjectam, ut respueretur, & Romano Pontifici obediret. Viterbi 1607. apud Bibliothecam Barberinam, tom. 1. pag. 184.

Vitam S. Philippi Aggyrensis laudatam à Teislerio in Catalogo AA. fol. 159. Obijt Romæ ad SS. Cosmam, & Damianum, anno 1626. publica sanctitatis opinione, teste Uvadingo, quem D. Nicolaus Toppi, excipit in sua Bibliotheca Neapolitana. Brandi hujus meminere etiam Bordonius in suo Chronologio, & Veronensis in Annalibus Tertij Ordinis.

JOANNES ANTONIUS CAVAZZIUS DE MONTE CUCULO, Italus, Capuccinus, Prov. Bononiensis, Missionarius præfectus in Regnum Congi, ubi plurimum salutem provexit, scripsit:

Historiam Regnorum de Congo, Matambra, & Angola, quam Italis communem fecit Fr. Fortunatus Alamandinus Prædicator, ejusdem Instituti alumnus. Bononiæ typis Jacobi Monti 1688. in

fol. Vidi. Authoris meminere D. Alphonsus Laffor in suo *Universo*, tom. 1. fol. 66. D. Andreas Barcia in sua *Bibliotheca Indica*, fol. 432. & alij.

JOANNES ANTONIUS DELPHINUS A CASALE, Majore insigni Oppido ditionis Mediolanensis, nuncupatus, sed in illius Oppidi Vico Rompeani Marco patre, Viro humilis fortunæ natus, à teneris annis, ut Uvadingo utar, apud Patres Conventuales initatus, Cremonam missus humanioribus, deinde Bononiam gravioribus litteris eam operam dedit, ut Magistri lauream acceperit, in Religione per omnes gradus ad Vicariatum generalem an. 1559. pervenerit, in quo mira mansuetudine, & lenitate usus, omnium sibi reverentiam, & amorem conciliavit juxta illud Eccl. *Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super gloriam hominum diligeris.* In incessu compositus, in conversatione hilaris, eloquio dulcis, facie pervenusta, capite magno, & calvo, barba prolixa canis conspersa, lectionis, & scriptionis avidissimus, nullam pati poterat temporis jacturam. Sub mediam noctem post brevem somnum ad studendum surgebat, unde condiscipuli jocosè *mediam noctem* eum appellabant. Vir acri judicio præditus, scripsit:

De potestate Ecclesiæ: opus mole non omnino magnum, sed certè vi, & perspicuitate rationum haud exiguum, quo univèrsam fermè negotium de Ecclesiâ inter Patres Orthodoxos, atque Protestantès Hæreticos controversum, in tres libros est distributum. Prodiit Venetijs apud Andream Arrivabenum, anno 1552.

De Matrimonio, & Cœlibatu, lib. 2. quorum primò quidem agitur methodicè de univèrso Matrimonij negotio, & secundò de Cœlibatu sacris initiatorum, deque Monasticis votis, & de Institutis Regularium.

De salutari omnium rerum, ac præsertim hominum progressu, libros quinque, quorum

Primus est de Rerum eventu.

Secundus de Prædestinatione.

Tertius de Peccato originali.

Quartus de Libero arbitrio.

Quintus de Justificatione. Prodierunt Camerini apud Antonium Guioffum, anno 1553. in fol. Vidi. Scripsit insuper

De Cultu Sacrarum Imaginum.

De Cœlestibus globis.

De Divina Providentia, libros tres. Romæ anno 1588.

De methodo opuscula Logicalia.

De agendis in Concilio Tridentino, & qualiter, & in quem finem Patres ea disferere conveniat. Romæ apud Laurentianum, anno 1561. & 1588. Scripsit etiam:

Opusculum de Nobilitate, laudatum à Jeremia Buchio in suo Catalogo.

Commentaria in Evangelium S. Joannis, & in Epistolam S. Pauli ad Hebræos, edita Romæ anno 1687. ut testatur Ludovicus Dupin, sæculo 16. Vocatus deum ad prædictum Concilium à Pio Quarto, Bononiæ, alij putant Romæ, febre correptus, obiit anno 1560. cum tunc esset sui Ordinis Vicarius Apostolicus. De illo apud Tosignianum quidam cecinit:

*Quis te doctè sinat tacitum Delphine, tot inter
Præstantem Sophiæ, conspicuumque
Patres?*

JOANNES ANTONIUS FAVENTINUS, (alijs AVENTINUS) Ecclesiastes suo tempore clarissimus, edidit Italicè:

Meditationes quasdam, non minus doctas, quam utiles. Vivebat anno 1577. Alia edidisse narrat Rodolphus, lib. 3. suæ Historiæ Seraphicæ.

JOANNES ANTONIUS GROSSO, Genuæ nobilibus parentibus natus, ex illustri familia de Ruveri (ex qua tres Summi Pontifices) Vir utriusque Juris in Universitatibus Complutensi, & Cæsaraugustana Doctoratus Laurea insignitus, Minorita factus in Aragonensi Provincia Regul. Observantiæ:

Logicam, prælo dedit, & protinus obiit in Conventu S. Mariæ à Jesu Ergavicensi die 15. Septembris anno 1663. ex relatu laudatæ Provinciæ.

JOANNES ANTONIUS AMONTE CUCULLO, Capuccinus, Italus, Provinciæ Bononiensis alumnus, Autoritate Sacræ Congregationis in Regno Congi Missionarius, compilavit

Historicam descriptionem Ethiopiæ Occidentalis, tom. 1. in fol. quam P. Fortun-

tunatus à Bononiæ puriori stylo, ac ordinatiori methodo ad meliorem formam redegit. Bononiæ anno 1687. apud Jacobum Montium. In Genuam revocatus (disseminato apud illos Barbaros Verbo Dei, haud sine fructu) decessit anno 1678.

JOANNES ANTONIUS ROSATIUS, Pedemontanus, Fossanensis, ex Minorum Conventualium Sacræ Theologiæ Magister, Vir, qui scientiæ pietatem sociavit, Poësis amator, edidit Etrusco carmine, ut in suo Syllabo Scriptorum Pedemontij testatur Rossotus:

Vitam B. Virg. Mariæ. Impres. Caneï 1653. Insupèr, eodem Andrea Rossoto seste, evulgavit vernaculè:

Regulam, ac exercitia spiritualis societatis Agonizantium, addito testamento anima. Cuneï apud Strabellam, anno 1652.

JOANNES ANTONIUS A SESSA, Panormitanus, ex Romana Provincia Regularis Observantiæ, Lector Jubilatus, Aracoelitanus, Sacrarum Congregationum Indicis, & Sacrorum Rituum Consultor, S. Rom. & Univers. Inquisit. Qualificator, ac Ex-Commissarius Generalis Ultramontanæ Familiæ, Vir Clementi XI. gratus, ac in Urbe, & Orbe notissimus, edidit:

Scrutinium Doctrinarum qualificandis assertionibus, thesibus, atque libris conducentium exemplis propositionum à Concilijs Eocumenicis, vel ab Apostolica Sede reprobatarum ditatum, ac plerisque Miscellaneis Resolutionibus Dogmatico-Moralibus ad uberiores Censurarum Theologicarum notitiam collimantium referunt. Romæ typis Rochi Bernabo, anno 1709. in fol. Vidi. Prælo parabat anno 1714. ut recenset D. Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ in Appendice ad tom. 1.

Opera omnia S. Joannis de Capistrano in tomos XVII. in fol. digesta, diuturno labore viginti annorum collecta, ac notis illustrata.

De Concilijs generalibus, & nationalibus: de Hæresibus, & Hæreticis, tom. 2. in fol.

JOANNES APALATEGUI, Hispanus, Minorita, prælo paratum habebat vernaculè, opus prænotatum:

Tasconium vas Ecclesiæ patientis in Purgatorio. Ineditum vidit Fr. Petrus de Alva, ipsomet recensente, col. 707. *Militia.*

Tom. II.

JOANNES APERTE, Hispanus Regularis Observantiæ Provinciæ Aragonum, Lector emeritus, ac Diffinitor emisit Hispanicè:

Relationem celebritatum pro electione RR. P. Fr. Petri Manero in Vice-Commissarium Familiæ Cismontanæ, una cum duabus Concionibus. Cæsaraugustæ ex officina generalis Nosochoij S. Mariæ de Gratia 1649. in 4. Vidi. Authoris sub titulo: *Quidam Franciscanus*, meminit Fr. Petrus de Alva in Militia, col. 1269.

JOANNES APOBOLYMEUS, sed ABOPOLYMÆUS, alias FINDELING, Minorita, Stauronerius, edidit:

Confutationem Lutherane assertionis. Antuerpiæ 1528. in 8. apud Bibliothecam Tellerianam, fol. 105. Authoris memoriam facit Aubertus de Scriptoribus, sæculi 16. cap. 35.

JOANNES AQUENSIS, sive AB AQUISGRANO, Vir pius, & devotus, qui Mechliniæ multos annos à confessionibus fuit sororibus Clarissis, jussu Matthiæ Uveinsenij Dordraceni, Guard. & Commissarij Generalis, ex idiomate Latino vertit feliciter in Belgicum:

Contemplationum Idiotæ, lib. 6. Antuerpiæ typis Vostermanni. Claruit an. Christiano 1535. Hæc Uvadingus.

JOANNES AQUILANUS A S. DEMETRIO, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Neapolitanæ Theologus, vernaculè edidit:

Conciones Quadragesimales. Venetijs 1569. in 4.

Tractatum de Confessione. Accessit operi laudato. De eo leguntur Rodolphus & Fr. Petrus de Alva, col. 707. Militiæ, ac Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES DE ARAGON, Hispanus, Provinciæ S. Gregorij Discalceatorum in Philippinis, Concionem habuit Latinam:

Super votum solemne defensionis Immaculatae Conceptionis B. Mariæ Virginis, factum à præfata Provincia, anno 1643. prælo datam eodem anno Manilæ in 4.

Varia de Immaculata Conceptione Virginis, etiam Latinè. Prodierunt ibidem, una cum laudata Panegyri.

JOANNES DE ARAGON, alter Hispanus, Generalis Concionator, & Custos Castellanae Provinciæ, ac Romæ sollicitator causæ B. Joannæ à Cruce, edidit:

Propugnaculum S. Joannæ à Cruce. Messanæ anno 1715. in fol. Vidi. Extant Joannis de Aragon, sed ineditæ in

Archivio Ordinis Matritensi, pluteo 2. num. 46.

Censura, & Responsiones in libros de vita, & miraculis B. Joannē à Cruce. Romæ abijt ad plures circa annum 1726.

JOANNES DE ARAUZ, Hispanus, ex Provincia Compostellana Reg. Observantiae, ac Episcopus Gaudigenlis, conscripsit:

Conclones de S. P. N. Francisco, quas Salmanticae legit Fr. Petrus de Alva. Extat ejusdem Authoris.

Concio de Annuntiatione Beatissime V. in Sacratio Toletano, prodijt cum alijs à fol. 46. Legi.

Concio de S. Teresa, in ejus Beatificatione. Extat à fol. 153. libri de solemnitatibus ejusdem Beatificationis, excusi Matriti anno 1615. in 4. Vidi.

JOANNES DE ARGAMANES, seu ARGUMANES, Hispanus, Provinciae S. Jacobi, Vir gravis, & doctus, ac Provincialis Minister, edidit vernaculè:

Tractatum de Valore Indulgentiarum. Hispali per Jacobum Cromberger 1539. & 1548. in 8. Vidi.

Speculum Fratrum Minorum, in quo praecipuas quasque explicat difficultates, quae occurrere possunt circa statum, & regulam Minorum. Prodiit primò Latine in libro, cui titulus: *Enchiridion*, seu *Manuale Minorum* anno 1535. deindè Italicè Tarvisij in ditione Veneta apud Dominicum Amicum, anno 1593.

Clypeum Sacrarum Monialium. Habetur in Enchiridio Fratrum Minorum. Vidi.

De modo recitandi Divinum Officium tractatum, teste D. Nicolao Antonio ex Haroldo. Floruit sub annum 1505. De Authore agitur tom. 1. Chron. Provinciae S. Jacobi, & in Chronicis Provinciae Angelorum, lib. 10. cap. 9.

JOANNES DE ARMI, Minorita, Italus, vernaculè emissit:

Orationem funebrem habitam in obitu Illustrissimi D.D. Fr. Francisci Panigarola Episcopi Astensis. Florentiae 1595. in 4. Laudatur à Teisserio in Catalogo AA. fol. 160.

JOANNES DE ASCARGORTA, Hispanus, Provinciae Granatensis Lector emeritus, Custos, & à Synodalibus Examinibus in Granatensi Archiepiscopatu Hispanicè edidit:

Lectiones Theologiae Mysticae. Granatae per Alphonsum Fernandez 1712. in 8.

Instructionem novi Concionatoris, opus

tripartitum ad Illustrissimum D.D. Franciscum de Perea & Porras, Episcopum Placentinum, & Archiepiscopum Granatensem. Ibidem 1716. in 8. Vidi.

Manuale Confessariorum ad mentem Subtilis Doctoris. Tertia editio, cui accessere *Directiones practicae, ac Definitiones*, facta est Matriti 1724. in 8. typis Thomae Rodriguez. Vidi.

JOANNES ASCULANUS, Minorita, teste Uvadingo, scripsit:

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Epistolas plures ad diversos. Vixit anno 1270.

JOANNES AB ASSUMPTIONE VILLALOBOS, Hispanus, ex Oppido Barco Dioecesis Abulensis, insignis Orphanorum Collegij ab Immaculata Conceptione Salmanticae alumnus; Vir ob suam in concionando gratiam, eruditionem, & claritatem in Veteri Castella valde notus, genere clarus, alumnus fuit Discalceatae Provinciae S. Pauli, Theologus, ac Diffinitor, necnon Provinciae S. Gabrielis, Commissarius Visitator, ac in Abulensi Episcopatu à Synodalibus Examinibus. Suo clarissimo ingenio tractatum de peccatis, una cum expositione propositionum à Sede Apostolica damnatarum, idiomate proprio efformatum, in publicum missum Salmanticae typis Lucae Perez, anno 1689. in 4. sub titulo:

Moralis Theologiae fax. Tractatu perutili de *Poenitentia copulato*, ac damnatarum expositione perspicua, aliud effecit opus, scilicet:

Fax Theologiae Moralis cum incrementis, impressum in fol. Ibid. apud Isidorum de Leon, anno 1703. Ex suis Concionibus *sermo* habitus Segoviae in gravissima S. Petri de Alcantara solemnitate lucem vidit ibid. anno 1679. in 4. Ejusdem cum laude memini, part. 1. Bibliothecae Discalceatorum, carminibus adjectis, quorum initium:

Atro lupus ore, constare fertur à cunctis, &c.

JOANNES AUGUSTINUS DE LA SPERIA, Minorita, cujus Familiam Uvadingus non recenset, eodemmet teste:

Hymnos novos in novum cantum redegit, tom. 2.

JOANNES AUGUSTINUS OLDOINUS, etiam A SPEDIA, Genuensis, Provinciae Minorum Capuccinor. Theo.

anno 160.

logus, ac Diffinitor, Italicè loquentem fecit librum Gallico sermone conscriptum, ac prænotatum:

Philosophia Christiana. Genuæ per Joannem Baptistam 1690. in 4. Vidi. Habebat, ut narrat Genuensis, prælo maturum eodem sermone:

Speculum vanitatis dominarum mundanarum à Ludovico Boviniacensi Gallicè exaratum.

JOANNES DE AVELLA, Italus, ex Neapolitana Provincia Regul. Observantiæ, edidit vernaculè:

Regularum musicalium tractatus quinque. Romæ per Franciscum Moneta 1657. in fol. De eo D. Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES DE AVILA ET ROSAS, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciae S. Evangelij, celebris Concionator, & Custos, ac S. Officij Qualificator, seorsim emisit plures Conciones, ex quibus ad manus meas devenere:

De S. Bonaventura. Mexici ex typographia Mariæ de Benavides 1688. in 4.

De Bulla Cenciata, sub titulo: *Mercurius panegyricus.* Angelopoli per Didacum Fernandez de Leon 1690. in 4.

De apparitione Dominae nostræ à Columna, Hispanicè *del Pilar.* Mexici typis Francisci Rodriguez 1680. in 4.

De S. Philippo à Jesu Martyre Japponiensi ad Comitem de Paredes. Ibidem 1681. in 4.

De Immaculata Conceptione Virginis in Academia Mexicana, teste Fr. Augustino Ventancurt in historica relatione laudatæ Provinciae.

De Spiritu Sancto in Mexicana Ecclesia. Ex eodem:

De dedicatione Capellæ Jesu Nazareni. Mexici apud Lupercium 1680. Insupèr ex eodem Ventancurt in Chronicis ejusdem Provinciae, edidit etiam Conciones:

De S. Dima. Ibidem anno 1684.

De professione cujusdam Monialis, sub titulo: *Puritas enigmatica.* Ibidem anno 1686.

Concionem funebrem in Exequijs Comitum de Chinchon ad Generale Capitulum Ordinis Victoriæ celebratum anno 1694. Prodiit Mexici anno 1696. in 4. Vidi. Spem fecit sexdecim voluminum multiplicium consiliorum.

JOANNES DE AZEVEDO, Hispanus, Minorita, non aliundè, quam ex Indica Bibliotheca D. Andreae Barcia, col. 727. mihi notus, scripsit:

Tom. II.

Artem brevem linguæ Jucathecæ. Insupèr ex Historia Jucatham Patris Cogolludo, lib. 11. cap. 16. eodem idiomate conscripsit:

Multiplicia opera moralia.

JOANNES BACO, Balearicus, professione Minorita, Doctor Theologus, & à Theologicis Censuris S. Officij, vernaculè conscripsit, ac edidit:

Summam præceptorum Decalogi. Majoricæ apud Franciscum Oliver 1661. in 4. Ex D. Nicolao Antonio, tom. 1. Biblioth. Script. Hispaniæ.

JOANNES BALANIUS, Andrius, ex Minoritis Conventualibus recognovit, ac edidit:

Expositionem S. Bonaventurae in lib. Sapientia, & in Lamentationes Jeremiae, anno 1574. post editionem Venetijs factam typis Petri de Franciscijs, anno 1574. in 8. Vidi. Confecit etiam, ac edidit:

Indicem generalem in omnes S. Bonaventurae super 4. libros Sententiarum elucidationes. Venetijs ad signum seminantis 1573. in 8. magno. Vidi. Demùm in publicum misit integritate, & decore prædictum opus in 4. Petri Tatarteti Parisiensis in *Physicam, Metaphysicam, & Ethicam Aristotelis.* Venetijs apud Hæredes Melchioris Sessæ 1571. Vidi.

JOANNES BAPTISTA ABRINACENSIS, Gallus, Romæ Cenfor librorum Græcorum Biblioth. Vaticanæ ex præscripto Clementis VIII. terrena fastidians, Provinciae Turoniæ Minorum Capuccinorum nomen dedit, in qua maximo charitatis zelo exardescens, ac Missionibus Apostolicis deditus, septem millia Sectariorum ad gremium Romanæ Ecclesiæ reduxit, uti narrat ex suis Annal. Boverij Genuensis, subdens scripsisse:

Libros duos Controversiarum de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, de Primatu Summi Pontificis, & alijs materijs ad Fidem spectantibus, qui tamen propter immaturam Authoris mortem non fuerunt impressi. Obijt inter suos anno 1629.

JOANNES BAPTISTA ABÆSIO, ex Tertiarijs Sæcularibus Provinciae Marchiæ Regul. Observ. edidit Italicè:

Catalogum de Beatis Tertij Ordinis. Ex Relatione Provinciae Marchiæ.

JOANNES BAPTISTA DE ALESIO A MONTE CARVINO, Italus, Generalis Lector, ac Provincialis Minister Prov. Principatus Regul. Observant. vernaculè edidit:

Meditationes annuas. Neapoli per Augustinum à Thomasi 1667. in 8. De eo loquitur D. Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES BAPTISTA ALPARCA, Lusitanus, Prov. Portugalliae Regularis Observantiae alumnus, ac celebris Concionator, dumtaxat reliquit ingenij sui monumentum,

Panegyricam Concionem de Assumptione gloriosissime Virginis. Habetur in libro inscripto: *Laurea Lusitana*, excuso Ulyssipone in officina Michaelis Deslandes, anno 1687. Authoris eruditio laudatur tomo 5. Chronic. ejusdem Provinciae.

JOANNES BAPTISTA ANDEGAVENSIS, Capuccinus, natione Gallus, olim Senatoria Toga decoratus, Provinciae Turoniae Concionator, ac Theologus, cujus schola illustrium Virorum Galliae Seminarium fuit, & cujus gesta recensentur à Matisconensi, tom. 3. Annal. Capuccinorum, multa scripsit:

De Sacra Theologia, & ad alias sacras scientias spectantia, quae immatura morte praeventus limare, & typis dare nequivit; conservantur tamen M. S. in Prov. Turoniae, teste Genuensi in Conventu Pictaviensi, ubi è vivis excessit anno 1620.

JOANNES BAPTISTA A SANIANO, Gallus, Prov. Turonensis Minorum Capuccinorum, & Praefectus Missionum Palaestinae, Syriae, & apud Maronitas, quo in munere haud sine fructu, per plurimos annos subsistit, varia scripsit Arabico idiomate ad profectum illarum nationum, & sunt, recensente Genuensi:

Dialogi de Religionis Catholicae Mysterijs.

Catechisticæ lectiones pro erudiendis Infidelibus.

Meditationes variae spirituales pro Monialibus Maronitis sub Regula S. Clarae.

Officium Beatissimae Virginis lingua Syriaca, cum alijs precibus, & orationibus ad usum earundem Monialium.

Regula S. Clarae cum expositione, & annotationibus.

JOANNES BAPTISTA AQUILACIUS, Italus, strictioris Observ. alumnus, laudatur col. 723. Militiae, ceu Author cujusdam

Relationis, ac Arboris Provinciae Reformationis septem Martyrum, quae inedita erat apud Fr. Petrum de Alva.

JOANNES BAPTISTA BARBERIUS, natione Romanus, professione Minorita, Italico sermone edidit:

Compendium virtutum, ac miraculorum S. Joannis à Capistrano ad Alexandrum VII. Pont. Max. Romae typis Dragonellianis 1661. in 4. Vidi.

JOANNES BAPTISTA BAZIN, Gallus, Baccalaureus Sorbonicus, ac Definitor Prov. S. Bonaventurae Regul. Observ. vernaculè emisit:

Memoriale Provinciae S. Bonaventurae. Lugduni anno 1629. in 12. teste Jacobo Le-Long in Bibliotheca Historica Franciae, lib. 2. §. 4.

Vitam S. Joannis à Capistrano etiam Gallicè. Lugduni apud Benedictum Vignieu 1692. in 12. Vidi.

JOANNES BAPTISTA BERARDICELLO, Italus, ex Minoritis Conventualibus Prov. Neapolitanae, Sacrae Theologiae Magister, vernaculè edidit:

Manuale Fratrum Minorum Conventualium. Neapoli in officina Viduae Lazari Scorigij 1639. in 16. Laudatur in Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES BAPTISTA A BITUNTO, Italus, Prov. S. Nicolai Regul. Observ. alumnus, edidit:

Vitam S. Nicolai Episcopi Myrensis, lingua Italica. Ex Bonaventura à Fassano, parte 2. memorabilium praedictae Prov.

JOANNES BAPTISTA BONANO, MI, Venetus, Provincialis Minister Prov. Romanae Minorum Conventualium, Vir doctus, animarum salutis cupidus, ac propagandae etiam fide cupiditate flagrantissimus, Italicè edidit:

Constitutiones, seu Leges Tertiariorum Franciscanorum Venetorum, pro acquisitione virtutis, & perfectionis, una cum ritibus vestitionis, & professionis Tyronum. Paduae apud P. M. Framborto 1680. in 4. Ad gaudia Coelestis Aulae migravit ann. 1687. die 3. Augusti, ut testatur P. Coronelli tom. 6. Biblioth. Universalis, num. 1540.

JOANNES BAPTISTA BRUNUS, Ennenis, Conventualis, Siculae Provinciae filius, Vir, apud totum primum Bibliothecae Siculae, eximia doctrinae, & in Mathematicis non mediocriter edoctus, excellentissimus Pictor, cujus fidelis testis est Ecclesia Cathedralis Catanæ, edidit vernacula lingua:

Fasciculum Myrrhae, seu Fasciculum diversarum cancionum sacrarum, moralium, seu Proverbialium. Panormi apud Felicem Marinum 1701. in 12. Scripsit etiam hanc alia Italicè:

Anatomiam perspektivae, & opticae.

Ideam boni superioris,

Dram-

Drammaticum opus inscriptum Sanctus Clemens. Vivebat anno 1707.

JOANNES BAPTISTA A CAMPANIA, natione Italus, Patria Campanus in Regno Neapolitano, ex Ministro Generali Ordinis Minorum, prius Tortosæ, deinde Puteoli Episcopus, Vir suis muneribus omnino par, & B. Virgini sine macula conceptæ addictissimus, plures tractatus pietate, & doctrina refertos: *De Immaculata Conceptione ejusdem B. Virginis* componere inceperat, ac pro ijs componendis multa jam collegerat in schedijs, quæ etiam dum Romæ esset, Hippolyto Marraccio communicavit uti iste narrat in Appendice ad suam Bibliothecam Marianam, sed morte præventus nullum tractatum reliquit absolutum. Typis mandari curavit opera Doctoris Subtilis. Lugduni 1639. de quorum editione agit noster Alva, col. 724. suæ Militiæ. Scripsit more majorum

Epistolam ad Ordinem universum pietate, ac doctrina vberissimam. Demum, extat ejusdem adhuc in Belgio manuscripta:

Methodus, qua rigorem Regule in omnibus Provinciis, institutis exercitiis spiritualium singularibus studiis, ad prima principia reducere optabat, quam P. Marchant. penes se habere confitetur. Obijt anno Domini 1660. Ejus gesta habes apud Gubernatis, tom. 1. Orbis Seraph. lib. 3. §. 64.

JOANNES BAPTISTA CARAMBA, Catanensis, Tertij Ordinis Regularis Provinciæ Siculæ, Sacræ Theologiæ Lector, Vir, quem ex Bordonio, & alijs D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ in Philosophicis, ac Theologicis scientijs nulli secundus, in Latinis, Hebraicisque litteris versatissimum appellat, siquidem Romæ demirata est incomparabilis doctrinæ ejus profunditas, ac eruditio, cum anno 1628. & 1639. in Generalibus Ordinis sui Comitijs triduum in publicis disputationibus, Philosophiæ, Theologiæ, Geometriæ, Astronomiæ, Sacræ Scripturæ, & Medicinæ conclusiones ipse solus problematicè propugnavit summo cum omnium plausu. Volumen reliquit:

Super Sacram Scripturam, quod ineditum asservabatur in Bibliotheca PP. Catanensium Cœnobij S. Nicolai, quo mortalitatem explevit anno 1645. Multa alia scripsisse recenset idem Mongitore ex Joanne Baptista de Grossis in Decachor.

do Catanæ, tom. 1. Chorda 2. Modul. 8. excursu 4.

JOANNES BAPTISTA CANOTUS DE MELPHIA, Regularis Observantiæ Provinciæ Romanæ. Scripsit Italicè: *Sermones in sex sabbata quadragesimalia.*

Tres de Resurrectione Domini. Romæ per Stephanum Raolinum 1596. tom. 2. in 4. Vidi. Scripsit autem Latine:

Lectiones in Job. Romæ 1617. in 4. apud Stephanum Paulinum. Sunt lectiones 33. in cap. 1. Job. Vidi. Edidit etiam:

Lectiones in cap. 1. Epist. S. Jacobi. Ibi dem in 4. anno 1620. Hujus meminere Uvadingus, Jacobus Le Long, Dupinus, ac Nicolaus Toppi in Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES BAPTISTA CANTONUS, Capuccinus, Patria Mediolanensis, ejusdemque Provinciæ clarus Concionator, ac doctus Theologus edidit, testibus Uvadingo, & Genuensi:

Declarationem omnium Mysteriorum, quæ continentur in Sacrosancto Misse Sacrificio. Mediolani 1642.

JOANNES BAPTISTA DE CASSALET, Gallus, Murmuracensis, in Provinciæ S. Ludovici Minorum Capuccinorum Theologus non vulgaris, ac eruditus Ecclesiastes, vernaculè emisit volumen in fol.

De Triumphis Ludovici XIV. Galliarum Regis, una cum compendio Historiæ Generalis mundi. Parisijs per Ægidium Temperre 1665. Ex Genuensi.

JOANNES BAPTISTA CHIODINUS A MONTE MILONE, Picens, Conv. Sacræ Theologiæ Magister, edidit Italicè:

Diadema spirituale solemnitatum, & virtutum Beatissimæ Virginis Mariæ. Conigliani typis Marci Cluseri, anno 1617. in 8. Vidi.

JOANNES BAPTISTA DE COLLEVETERI, Minorita, edidit, teste Uvadingo:

Vitam P. Francisci Bergomatis Capuccini virtute, & signis admirandi. Romæ 1647.

JOANNES BAPTISTA CHRISTADORUS, Panormitanus, ex Provincia Sicula Minor. Conventualium, Sacræ Theologiæ Lector, perpetuus Diffinitor, egregius Divini Verbi Præco, ac apud S. Officij Judices Consultor, & Qualificator, edidit Italicè opus prænotatum;

Beatus Gerardus, id est, *Hamilis exaltatus*, in septem libros distributum. Panormi apud Alphonsum de Isola 1644. in 4.

Triumphum Immaculatae Conceptionis, una cum diademate 12. Stellarum, ac 12. privilegijs Virginis, in celebritate Panormi facta anno 1644. Ibidem apud eundem 1644. in 4.

Orationem funebrem in obitu R. P. M. Vincentij Giancardo Provincialis Provinciae Siculae Patrum Praedicatorum. Panormi apud Decium Cyrillum 1632. in 4.

Orationem funebrem in Exequijs Serenissimae D. Catharinae Emmanuae de Saboya. Ibidem per Alphonsum de Isola 1641. in 4. Inedita reliquit:

Breve compendium totius Sacrae Theologiae Subtilissimi Scoti. Et Italicè;

Conciones annuas.

Conciones Quadragesimales;

Conciones Panegyricas.

Orationum funeralium, volumen vnitum etiam edidisse asserit Francischinus in sua Bibliosophia. Decessit Panormi anno 1651. Hunc laudibus ornat Philippus Cagliola apud tom. 1. Bibliothecae Siculae D. Antonij Mongitore.

JOANNES BAPTISTA CULLA, Hispanus, Provinciae Valentinae, Sacrae Theologiae Professor, ac Pater, scripsit, non autem edidit, morte praeventus, opus, quod intitulavit:

Veritates Catholicae. Habentur M. SS. in Bibliotheca Minorum Ubetensis, Provinciae Granatensis. Ineditam quoque reliquit:

Expositionem secundae Regulae Clarissarum, Hispanicè. Asservatur in 8. in Archivio Hispalensis Conventus S. Antonij, & incipit: *Urbanus Episcopus*. Vidi.

JOANNES BAPTISTA DESVOIS, natione Gallus, Minorita, non aliundè mihi notus, quam ex Militia Fr. Petri de Alva, col. 725. & ex Catalogo Scriptorum, qui pro Fide Catholica dimicarunt, à Fr. Didaco de Lequile edito, publici juris fecit:

Epitome disputationum de controversijs Christianae Fidei Roberti Bellarmini. Parisijs 1603. in 4.

JOANNES BAPTISTA ESTENSIS, olim ALPHONSUS III. Dux Mutinae, Caesaris Estensis, & Virginiae Mediceae filius, qui defuncta Isabella Sabaudiae ejus pijsimae vxore anno 1629. ætatis suae 28. sceptro, mundo, regalibus delicijs vlt-

tro relictis, terrenisque omnibus contemptis, divino amore perculsus, inter Seraphici S. P. N. Francisci filios annumerari voluit in Tirolensi Provincia Minorum Capuccinorum, scripsit:

Epistolas spirituales miram spirantes devotionis fragrantiam, & fasciculum spiritualium orationum, & precationum. Exemplaritatis fama insignitus, ac illustrissimis mundi, & spiritus victorijs dives, inter Crucifixi amplexus animam Deo reddidit in Conventu Castrinovi per ipsum constructo anno 1644. die 24. Maji, ætatis suae 53. Hæc ex Genuensi apud quem habes celebre Epitaphium illius tumulo appositum, quod explicat:

Hic EST ENSIS, qui mortis ictum non pavet.

JOANNES BAPTISTA FABER, Brixienfis, Tertiarius Regularis, ac Generalis Concionator, volumen emisit:

De Principibus, ac Hominibus Italiae claris, sub titulo Italico: *La concligia celeste*. Venetijs anno 1690. in fol. Vide Acta eruditorum Germaniae anno 1691. in Majo.

JOANNES BAPTISTA FAVENTINUS, Capuccinus, Italus, Vir in sæculo proceræ magnitudinis, ac robustarum virium, qui prius sub Urbinatum Duce Magistri militiæ onus sustinuit, ac deinde sub Clemente VII. & Paulo III. Dux creatus cohortis, plurimam in bello laudem obtinuit. Hic ex Ægypto exiens, ac Provinciae Bononiensi nomine dato omnibus veræ sanctitatis, ac poenitentiae simulacrum factus, scripsit ad Concives suos Faventinos, teste Genuensi:

Epistolam, in qua magno spiritus fervore illos invitat ad recollendam Passionem Domini nostri Jesu Christi. Mutinae apud Bartholomæum Solianum, anno 1648. & antea Faventiae, & Bononiae 1603. & 1608. Die sui obitus prænuntiato, placidissimè obdormovit in Domino anno à partu Virginis 1562. ejusque vita, & gesta describuntur à Boverio, tom. 1. Annalium Capuccinorum ad annum datum.

JOANNES BAPTISTA FEYO, Lusitanus, Regul. Observantiae laudatur tom. 5. Chronicorum Provinciae Portugalliae, ceterum Author:

Kalendarij perpetui cum solutionibus dubiorum ad Divinum Officium attinentibus, vernaculè exarati, & Ulyssipone impressi anno

anno 1588. typis Antonij Ribeyro in 8. Vidi. Latine autem evulgavit:

Kalendarium perpetuum cum triginta sex tabulis. Ibidem.

JOANNES BAPTISTA FERNANDEZ, Hispanus, Regul. Observantiae Provinciae Burgensis Minister, Sacrae Theologiae Professor, scripsit Hispanicè:

Demonstrationes Catholicas, & principia, quibus inittitur Christiana Religio, ad Franciscum de Tolosa Ministrum Generalem. Juliobrigae apud Mathiam Mares, anno 1593. in fol. Vidi. De eo Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, tom. 2. ac Didacus Lequile.

JOANNES BAPTISTA DE FLORENTIA, Provinciae Tusciae collegit, ac edidit:

Privilegia Mendicantium. Venetijs 1610. Hujusce meminit Fr. Antonius Terzina, pag. 205. Ex Uvadingo.

JOANNES BAPTISTA FONIUS DE FUGNANO, in Æmilia, Lector emeritus, Bononiensis Provinciae Regul. Observantiae Minister, ac totius Ordinis Definitor Generalis, prælo dedit tomos duos in fol.

De disputationibus, & questionibus ex universa Theologia ad mentem Scoti in primum librum Sententiarum. Prima editio facta est Venetijs typis Francisci Tramonini, anno 1688. Secundus prodijt Bononiae ex typographia Hæredum Victorij Benatii 1690. Vidi.

JOANNES BAPTISTA GALERTE, Hispanus, Regularis Observantiae alumnus, concinnavit:

Descriptionem Historicam suae Provinciae Burgensis. Ei adheret Melissanus in Supplement. Annal. Minor. anno Christi 1458. & alibi.

JOANNES BAPTISTA GARCIA, Hispanus, ex Castellana Provincia Regul. Observantiae, dignitate Sacerdos, in Hispanum transtulit:

Compendium Decretorum Sacrae Congregationis Rituum ad Missae Sacrificium pertinentium, latine conscriptum à Bartholomæo de Gavanto. Matrili ex Regia officina anno 1649. in 8. Vidi.

JOANNES BAPTISTA GRIMALDUS, Gallus, Massanensis, Regul. Observantiae Provinciae S. Ludovici, edidit:

Manuale Marianum continens orationes Beatissimæ Mariæ Virginis Deiparae, respondentes singulis totius anni diebus, ex Sanctis Patribus, & alijs pijs Authoribus desumptas, & collectas ad propriae

devotionis usum. Romae apud Ludovicum Grignanum, anno 1637. in 12. Vidi.

Manuale Triumphi Sanctorum. Ibidem anno 1638. in 12. & alia non edita, ut ait Uvadingus. Sanè hujusce Grimaldi exstabat in Archivio Curiae Aracelitanae, opus inscriptum:

Psalmes Parthenicus singulis anni diebus, teste Fr. Petro de Alva in Militia, col. 726. Vivebat anno 1637.

JOANNES BAPTISTA GUILLAMAN CASTELLANS, Hispanus, Provinciae Catalaunensis Regul. Observantiae alumnus, opus peregrinum conscripsit Hispano idiomate, nempe:

Praxim contexendi papyro telas multiplices, anno 1666. in 8. Vidi. Matrili M.S. in Bibliotheca Conventus S.P.N. Francisci.

JOANNES BAPTISTA HOSTIENSIS, Capuccinus, Theologiae Lector, & Provinciae Romanae Definitor, Vir doctus, Sacri eloquij Interpres, ac Evangelij fervidus Declamator, edidit:

Flammigeram, & eruditam Angell, & hominis Dialecticam, in qua Divinus amor impiorum utriusque naturae conditione, ac reparatione ostensus, mirifice commendatur, in quatuor libris. In primo: *De earumdem naturarum agitur dignitate multiplici.* In secundo: *De incomparabili Deiparae Virginis excellentia.* In tertio: *De statu Ecclesiae Militantis.* In quarto: *De statu Ecclesiae Triumphantis.* Romae apud Stephanum Paulinum, anno 1623. in 4. Vidi.

Vitam S. Felicis à Cantalicio, Capuccini, ex authenticis pro illius beatificatione processibus, ad Antonium Cardinalem Barberinum. Romae typis Alphonsi Giacconi, anno 1625. in 4. teste Genuensi ex Uvadingo.

JOANNES BAPTISTA JALUNA, Menensis, ex Minoritis Conventualibus Provinciae Siculae, Sacrae Theologiae Magister, & celeberrimus Astronomus, uti ex Philippo Cagliola recenset D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecae Siculae, edidit:

Introductionem, regulas, & tractatus Astronomiae.

JOANNES BAPTISTA A JESU, Hispanus, ex Oppido Palustan Toletani Archiepiscopatus, in Mexicanum Regnum translatus, Tertio Ordini Franciscano in Conventu Tlaxcalensi Provinciae S. Evangelij nomen dedit anno 1599. Vir fuit clarissimi nominis, ac famae, in quo virtutes omnes mirifice resplenduerunt.

Suo

Suorum Confessariorum jussis obtemperans.

Vitam suam M. S. reliquit, industria deinde Licentiati D. Petri Salgado Somoza Angelopoli, editam typis Didaci Fernandez de Leon, anno 1683. Obijt cum sanctitatis nota anno 1660. Ex Ventan-
curt in Chron. Prov. S. Evangelij die 23. Martij sui Monologij.

JOANNES BAPTISTA DE ILICETO, Neapolitanus, Regul. Observantiæ alumnus, operarij Apostolici in Sinarum Imperio munus exercens, Latine scripsit anno 1708.

Opusculum de Missionibus Synicis, nonnullas propositiones continens vindictas deinceps ab Illustrissimo D. D. Fr. Alvaro de Benavente Antistite Ascalonenfi, ac Vicario Apostolico Provinciæ Kiamsi tractatu Hispanicè elaborato in folio, quem præ manibus habeo.

JOANNES BAPTISTA JOACHIM DE MURCIA, Apostolicus Concionator, Capuccinus Provinciæ Sanguinis Christi in Valentino Regno, vernaculè emisit, opus prænotatum:

Stemmata Sacre Familiæ Verbi humanati. Opus est tripartitum: In prima edita Valentia 1710. apud Antonium Bordazar in 4. communes facit

Conciones SS. Joachimi, Josephi, & Anne, quibus in calce adjecit *Instructionem Concionatoribus valde utilem.* Vidi.

Concionum Quadragesimalium Hebdomada Sancta, ac totius anni, volumina tria in 4. Valentia per Antonium Valle 1727.

Lucem Seraphicam Tertij Ordinis de Pœnitentia. Valentia apud Vincentium Cabrera 1718. in 16. Vidi. Demum, opus prænotatum:

Asceta in solitudine. Valentia 1725. in 8. Vidi.

JOANNES BAPTISTA DE LAGUNAS, Hispanus, Regul. Observantiæ, Provinciæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli de Mechoacan Provincialis Minister, edidit Gentili sermone:

Artem addiscendi linguam Tarascam:

Doctrinam Christianam. Torquemada; Uvadingus, ac Nicolaus Antonius, ex Antonio de Leone in *Bibliotheca Indica.*

JOANNES BAPTISTA LAMBERTI, Astensis, ex Minoritis Conventualibus, titulis, ac indicibus locupletatam, typis dedit:

Summam Astensis Minoritæ Benedicto XIII. Pont. Max. Sacram. Romæ formis Maynardi 1728. tom. 2. in fol. Vidi.

JOANNES BAPTISTA DE LARIANO, Minister Generalis Ordinis Minorum Conventualium, Vir pius, mansuetus, & prudens, quem Uvadingus semper peramanter suspexit, dum Vicarium ageret Apostol. ejusdem Ordin. scripsit:

Epistolam Pastoralem ad omnes Ministros Provinciales, Custodes, Guardianos, & Fratres suo regimi commissos. Prodiit Romæ apud Ludovicum Grignanum, anno 1632. in 4.

Manuale Fratrum Minorum Conventualium. Perusij typis Episcopalibus apud Angelum Bartoli 1637. Hæc Uvadingus.

JOANNES BAPTISTA DE LOYOLA, Hispanus, Cantaber, Regul. Observantiæ Provinciæ Burgensis, ejusque iteratò Provincialis Minister, anno 1650. quo clarebat, publici juris fecit:

Vitam V. Joanna Rodriguez, Monialis Clarissæ, in 4. Habetur in Bibliotheca Cœnobij S. Dominici Calciatensis, in eadem Provincia.

JOANNES BAPTISTA MADRIGAL, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Josephi dignissimus filius, Diffinitor, ac certè Animarum venator, cujus honorificè meminit Fr. Tiburtius Navarro: *De fructibus posthumis S. Petri de Alcantara*, cap. 2. fol. 14. prælo dedit vernaculè:

Homillas Evangelicas. Matriti 1602. in 4. Vidi.

Discursus predicabiles. Ibidem 1606. in 4. Vidi.

Tractatum Mysteriorum Missæ, impressum Conchæ 1600. in 8. Vidi. Tandem librum inscriptum:

Introductio spiritualis, & animæ thesaurus, editum Matriti 1603. à Petro de Madrigal: octo tractatus continentem, quorum in primo agit: *De Confessione Pœnitentium.* In secundo: *De Confessione Confessariorum.* In tertio: *De excellentia SS. Sacramenti.* In quarto: *De Mysterijs Missæ.* In quinto: *De Meditationibus Passionis Christi, & utilitate, & modo talis meditationis.* In sexto: *De attinentibus ad perfectionem Christiani.* In septimo: *De amore Dei.* In octavo: *De assumptibus nomen Dei in vanum.* Pluribus de eo, part. 1. Bibliothecæ Minorum Discalceatorum. Consule Arturum ad diem 24. Junij in Martyrologio Franciscano, in Additionibus. Obijt circà annum 1600. in Conventu Matritensi S. Bernardini sepultus.

JOANNES BAPTISTA MALINENSIS, Discalceatæ Provinciæ S. Gregorij Philippinarum Provincialis Minister, con-

greg

gregatis vniversæ Provinciæ Vocalibus, anno 1622. die 15. Julij.

Furamentum, ac votum emisit propugnandi Immaculatam Conceptionem Deiparæ. Deinde pro regimine ejusdem Provinciæ.

Statuta efformavit, ac edidit Manilæ anno 1623. in 4. Eum commendat Fr. Antonius de la Llave in Chronicis laudatæ Provinciæ, triennio 14. cap. 1. fol. 1404.

JOANNES BAPTISTA A S. MARCELLO, Italus, Provinciæ Romanæ Reformatæ Custos, & Sacræ Theologiæ Professor, communem fecit vernacule, opus prænotatum:

Septem flammæ amoris cælestis. Romæ per Franciscum Cavalli, anno 1645. in 16. Vidi.

Novendiale pro natali Dominico. Ibidem, vti habeo ex relatione ejusdem Provinciæ à Fr. Angelo à Lantusca conscripta in fol.

JOANNES BAPTISTA A MATILICA, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Marchiæ, anno 1648. typis dedit Italico sermone, opus mysticum:

De anima contemplante Divinam Omnipotentiam in mundi creatione. Ex relatione laudatæ Provinciæ in Matritensi Archivio Ordinis asservata. Legi.

JOANNES BAPTISTA MASSACIO, Italus, Provinciæ Marchiæ Regul. Observantiæ iteratò Diffinitor, ac maximus Theologus, opus egregium conscripsit:

Super lib. 1. Sententiarum. Extat M.S. in Bibliotheca Montis Carotti laudatæ Provinciæ. Obijt anno 1633. Ex relatione ejusdem Provinciæ.

JOANNES BAPTISTA DE MELPHIS, Italus, ex relatione Provinciæ Romanæ apud Archivium Ordinis Matritense, scripsit:

Commentaria in Job, quæ ad manus meas non devenere.

JOANNES BAPTISTA MES-TRIUS, Hispanus, Majoricensis, Regul. Observantiæ Provinciæ Balearum, Sacræ Theologiæ Lector, & Guardianus Cœnobij de Jesu, scripsit:

Historiam brevem rerum suæ Provinciæ, vel à Francisco Gonzaga prætermisissarum, vel post scriptam ejus historiam gestarum, quam ineditam habuit Uvadingus.

JOANNES BAPTISTA MEXICANUS, Provinciæ S. Evangelij Regul. Observantiæ, Theologus, ac Diffinitor, plura, & vtilissima scripsit, ex quibus extant:

Libellus parvus de Indulgentijs Regularibus concessis. Hatilurci ex typographia Didaci Lopezij de Avalos.

Catechismus Hispano, & Mexicano idiomate. Ibidem.

Tractatus de contemptu peccati cum hieroglyphicis, & imaginibus ad detestationem culpe. Ibidem.

Speculum spirituale. Ibidem.

Mors trium puerorum Ascalentium pro fide occisorum. Ibidem.

Doctrina Christiana per singulos dies hebdomadæ divissa, & orationes SS. Trinitatis. Ibidem.

Libellus de sermonibus à parentibus filiis, & filiabus faciendis. Ibidem 1601. in 8.

Vita, & miracula S. Antonij Patavini. Ibidem.

Tractatus de miseria, & vitæ humanæ brevitate. Ibidem, & Mexici 1604. in 8.

Confessionarium cum preparatione ad Eucharistiam. Ibidem 1599. tomis duobus in 8.

Sermones super Epistolas, & Dominicas Adventus valde utiles, & eruditissimi, vnde cum duobus de Immaculata Conceptione, & duobus de S. Andrea, qui vigesimum numerum attingunt. Mexici 1606. in 4.

Eruditæ admonitiones, sive advertentiæ pro S. Evangelij Ministris, Parochis scilicet, & Ecclesiarum Rectoribus. Advertentiarum harum prima, & secunda pars, quæ magni apud doctos æstimatur, prodijt Latino, & Hispano idiomate Mexici 1599. & 1601. typis Ludovici Ocharre. Vidi. Ex ejus prologo constat Mexicano sermone scripsisse:

Dictionarium Ecclesiasticum.

Expositionem Decalogi. Convertit præterea, ex Hispano in Mexicanum nonnulla egregij operis: *De vanitate mundi*, & alia, vti fuisse narrat Fr. Augustinus Ventancurt in relatione laudatæ Provinciæ, ac in suis Chronicis. Demùm perfecit

Contemptus mundi translationem, quam Ludovicus Rodriguez ejusdem Ordinis imperfectam reliquerat, lingua videlicet eadem Mexicana, teste Nicolao Antonio. De Authore loquuntur Uvadingus, Torquemada, Antonius de Leon in Bibliotheca Indica, ac Fr. Petrus de Alva in Militia, col. 729.

JOANNES BAPTISTA MOLES, Hispanus natus parentibus in Urbe Neapolitana, strictioris Observantiæ Discalceatorum, Provinciæ S. Gabrielis Diffinitor, & bis Minister, in Curia Romana pro Familia Ultramontana Commisarius Ge-

neralis, ac Diffinitor Generalis, Vir pius, scripsit Hispanicè:

Instructionem Novitiorum adjecta brevi Regula declaratione, & dignis observationibus pro recitando Divino Officio. Prodiit primum anno 1591. & postea Italicè Venetijs apud Nicolaum Potum, anno 1599. in 4. Vidi.

Memoriale, seu Historiam brevem Provinciae praedictae. Prodiit Matriti an. 1592. typis Petri Madrigal. Vidi additionibus locupletatum in Archivio suae Provinciae.

Compendium Cereemonialis Ordinis. Ibidem anno 1595. in 4. Vidi.

Epitomen Historiae Seraphicae à Reverendissimo Gonzaga conscriptae, quam Francisco à Sossa, Ministro Generali, cujus hortatu illam scripserat, consignavit. Ineditum vidi in 4. in Pintiana Bibliotheca Regul. Observ.

Tractatum plenum de spiritu prophetico S. Francisci. Matriti anno 1610. per Petrum de Madrigal in 4. Vidi. Ineditam reliquit:

Partem secundam Memorialis Historici suae Provinciae, in cujus Archivio asservatum vidi, ac legi. Ad suorum demum consanguineorum instantias efformavit:

Genealogicam Historiam Familiae de los Moles. Asservatur M. S. in Bibliotheca Conventus Cauriensis suae Provinciae. Vidi. Pluribus de eo egi, part. 1. Bibliothecae Minorum Discalceatorum.

JOANNES BAPTISTA A MONTE FORTI, Capuccinus, Italus, Provinciae Neapolitanae Theologus, & Concionator eruditus, composuit, & typis dedit opusculum, sub titulo:

Mystica instructio de suavitate, ac interiore operatione Divina gratiae. Neapoli apud Hiacyntum Passerum, anno 1669. in 8. testatur Genuensis, & D. Nicolaus Toppi in Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES BAPTISTA A MONZA, Italus, ex Ducato Mediolanensi Neapolitanae Provinciae strictioris Observantiae Reformatorem Concionator, ac Theologus, proprio idiomate conscripsit, ac edidit:

Expositionem Regulae Seraphicae, Dialogico methodo. Neapoli apud Franciscum Savio 1647. in 4. magno. Vidi. Autoris meminit Fr. Joannes Maria de Castilento in sua Polyanthea Theologiae Moralis.

JOANNES BAPTISTA PACE, Italus, Bergomensis, strictioris Observ. Reformatorem, scripsit Italicè:

Vitam S. Joannis à Capistrano. Bergomi apud Valerium Ventura 1622.

Apologiam Reformationis S. Francisci. Memoratur cum laude à Donato Augustiniano, part. 1. suae Scenae Litterariae, fol. 229. Floruit anno 1630.

JOANNES BAPTISTA PAGANUS, Sículus, Hyccarensis, Tertij Ordinis Regularis Theologus, & à secretis Bonaventurae Guglierij sui Ordinis Generalis, Vir in Mathematicis disciplinis, & Astronomica facultate insignis edidit Italicè:

Discursum academicum de utilitatibus linguae maledicæ. Panormi apud Petrum de Isola 1671. in 12. Prælo paravit:

De Cyclo Paschali tractatum.

Dissertationem de Cyclo Paschali pro Calendarij Gregoriani Correctione, teste Mongitore, tom. 1. Bibliothecae Siculae. Vivebat anno 1707.

JOANNES BAPTISTA PANORMITANUS, cujus meminit laudatus Mongitore ibidem, Capuccinus, ex Provincia Sicula, Vir pietate, & doctrina insignis, suppresso nomine edidit Italicè, ut poeticis numeris cordium affectus excitaret:

Hortum conclusum in honorem Immaculate Conceptionis Deiparae semper Virginis. Panormi apud Joannem Baptistam Aiccardum 1703. in 8.

JOANNES BAPTISTA PAULUCIUS, à Sacris aquis Scipio nominatus, Patria Perusinus, qui illecebris sæculi defectis, & Capuccinus factus mores in melius mutans, sese in Philosophiæ, ac Theologiae studijs exercuit, donec innatam concionandi propensionem in potioribus Italiae Ecclesijs, haud sine fructu explere potuerit: natura impellente ad poesim, uti narrat Oldoinus in suo Athenæo Perusino, carmina tanta scripsit, ut volumina plura componerent, si simul ederentur. Edidit tamen:

Thebaidis Poema, ex quo non solum ejus ingenij acumen, sed summa ejusdem pietas, atque religio dignosci ab omnibus potest.

JOANNES BAPTISTA DE PERUSIO, Minorita (fortè indistinctus à Joanne Baptista Tramontano, de quo inferius) attestante Fr. Petro de Alva in Militia, col. 730. edidit Italicè ligato sermone:

Sacram Cathenam. Venetijs apud Sarcinam in 12. absque anno editionis.

JOANNES BAPTISTA PETRUCIUS, Patritius Senensis, humanis, ac Di-

vinis litteris apprimè eruditus in Provin-
cia Tusciæ Regular. Observantiæ, carmi-
ne heroico scripsit:

Vitam S. Jacobi Piceni consodalis sui.
Florebat Petrutius iste Archiepiscopus
Tarentinus circa ann. 1500. vt ex Uvadin-
go ad ann. 1503. narrat Fr. Antonius Ter-
rinca in suo Theatro Tusciæ, pag. 88. &
205.

JOANNES BAPTISTA DE PIS-
TORIO, Italus, Regul. Observ. ineditam
reliquit:

Descriptionem Provinciae Romanae, apud
Fr. Petrum de Alva, col. 730. suæ Militiæ.

JOANNES BAPTISTA PIZZATI
A PENTREMOLI, Italus, ex Minoritis
Capuccinis, in lucem eruit, sermone Ita-
lico:

*Consilia Rhetorica Sacra pro instructio-
ne Concionatoris Apostolici.* Placentiæ apud
Zambelli 1719. in 8. Vidi.

JOANNES BAPTISTA SANCHEZ,
Hispanus, in Curia Romana Secretarius,
Provinciae Carthaginensis Custos, mox
Minister, edidit:

*Varia diplomata Pontificia, Resolutiones
Sacrae Congregationis Episcoporum, & Re-
gularium, ac Rotæ Romanae decisiones, circa
restituendum nobile Monasterium S. Clarae
Scalabitantum, vulgò de Santaren, regimini
Ministri Provincialis Portugalliae.* Romæ ex
typograp. Camerae Apost. anno 1626. in 4.

*Patronatum Marchionum de Cañete ex
tot beneficijs, & sumptibus in Ordinem Mi-
norum collatis, & in futurum certo confe-
rendis pro celebratione Comitiorum Gene-
ralium in partibus Cismontanis.* Romæ
apud Alphonsum Ciacconum, anno 1625.
in 4. Vidi. De eo loquuntur, Uvadingus,
D. Nicolaus Antonius, ac Gerardus Ernes-
tus in sua Biblioth. Genealogica, fol. 212.

JOANNES BAPTISTA SALVIS.
De eo verbo *Baptista*, tomo 1. hujus Bi-
bliothecæ, pag. 180.

JOANNES BAPTISTA TAURI-
NENSIS, Minorita, Vir pius, edidit:

*Vitam B. Francisci Beccariæ ejusdem
Instituti*, teste Andrea Rossoto in Sylla-
bo Scriptorum Pedemontij.

JOANNES BAPTISTA DE TENI-
CULA, seu TURRICULA (vulgò *Turri-
gia*, quæ Villa est Montisferrati) Italus, ex
Reformata S. Didaci Provincia, Theolo-
gus omninò singularis, missus ab Urbano
VIII. in Hungariam, inibi factus Provin-
cialis Minister Provinciae S. Mariæ, & gra-
vissima negotia pro Catholicorum inter
Babaros commorantium securitate, & in
Tom. II.

orthodoxa fide perseverantia de mandato
Apostolico tùm cum Principibus Transyl-
vano, Vallaco, & Moldavo, tùm in Cu-
ria Imperiali, tùm apud Imperatricem
Eleonoram, cui carissimus fuit, tùm apud
Regem Poloniae pluries, & cum maxima
fama dexteritatis, & prudentiæ in rebus
gerendis administravit. Posteritate reli-
quit:

*Doctissimas elucubrationes super uni-
versam ferè Theologiam.* Asservantur M. S.
in Conventu Reformatorum Casalensi, ubi
cursum consummavit anno 1656. *Leges
Gubernatis*, tom. 2. *Orbis Seraphici*, lib.
7. cap. 9. num. 353. & 359.

JOANNES BAPTISTA TRAMON-
TANUS, Italus, à Perusio dictus, ex Ca-
puccinis Provinciae S. Francisci, quem elo-
gijs Viri verè Evangelici, Concionatoris
eruditi, Sac. Theologiæ ingenui professio-
ris, ac religiosa morum venustate composi-
ti, ornat Genuensis, vernaculè edidit:

Carminum Sacrorum, ac moralium, tom.
1. Romæ 1625.

Vitam B. Felicis à Cantalicio, Capucciniæ
Romæ ex typographia Rev. Cam. Aposto-
licæ 1626. in 8. Quæ postea in Gallicum
idioma translata, impressa est Lugduni
1628. Vidi.

*Carmine etrusco explicavit visionem ha-
bitam in translatione reliquiarum SS. Her-
culani Martyris, Petri Abbatis, & Brevi-
natis Confessoris*, facta Perusiæ die 17. Ma-
ji anno 1609. publicè luci commissam an-
no sequenti. Hujusce meminere Uvadin-
gus, Jacobillus in *de Scriptoribus Umbriae*,
ac Leo Allatius in *Apibus Urbanis*.

JOANNES BAPTISTA TRIES-
TIUS. Vide superiùs *Eugenius Triestius*,
tom. 1. hujus Bibliothecæ, pag. 338.

JOANNES BAPTISTA TROVA-
MALIS. Quare superiùs verbo *Baptista*,
tom. 1. hujus Bibliothecæ, pag. 338.

JOANNES BAPTISTA VERSO-
LIENSIS, Capuccinus, Pedemontanae
Provinciae Theologus, & Concionator
valdè doctus, qui recensente Genuensi,
in Missionibus Subalpinis Apostolico mu-
neri deputatus, Evangelicam prædicatio-
nem fervidè exercuit, & disputationibus
publicis veritates Catholicas efficacitè
demonstrando, & Pseudo Doctores falsita-
tis palàm coarguendo, proximorum salu-
ti sollicitus incubuit, multosque ex secta-
rijs ad Romanæ Ecclesiæ fidem attraxit,
scripsit:

*Manuale Controversiarum ad commodum,
& usum Missionariorum Capuccinorum*

Habetur M.S. in Bibliotheca Montis Regalis PP. Capuccinorum.

JOANNES BAPTISTA VIÑONES, Hispanus, Hispalensis, I.V.D. in sæculo, professione Laicus, & alumnus Conventus Pietatis de Guadalcanar Custodiæ Angelorum (antequam in Provinciam erigeretur, & à Provincia Castellæ separaretur) qui præ humilitate voluit suum nomen reticere, sed in posterioribus editionibus, post ejus mortem, innotuit, scripsit:

Speculum conscientie pro omnibus fidelium statibus. Lucronij 1507. Segoviæ 1525. Hispali apud Joannem Chroniberger 1543. Methymnæ Campi 1552. in fol. opus quidem doctum, & spirituale. Vidi. Commendatur à Uvadingo, D. Nicolao Antonio, & in Chronicis Provinciæ Angelorum, fol. 491.

JOANNES BAPTISTA UNGARESIUS E FRESCAROLIO, Oppido Pedemontano, Reg. Observ. Provinciæ S. Didaci Artium, & Sacræ Theologiæ Lector, scripsit:

Dialecticam instructionem studiosis adulescentibus admodum vtilem, & necessariam, in qua breviter, satis tamen dilucide, ea omnia, quæ ad Aristotelis Logicam intelligendam conducunt, explicantur, ex probatissimis diversorum Scriptorum monumentis deprompta. Alexandriæ Statelliorum apud Joannem Soti 1626.

Opuscula S. Francisci. Ibidem apud eundem. Hæc eadem opuscula à doctissimo Uvadingo collecta, Commentarijs illustrata fuerunt. Hujusce meminit Rosfortus in Syllabo Scriptorum Pedemontij.

JOANNES BARBASSE, Gallus, Provinciæ S. Dionysij Recollectorum alumnus, vernaculè communes fecit:

Libellos plures devotionis. Ex Annalibus ejusdem Provinciæ, fol. 215.

JOANNES BARCO, Hispanus, Provinc. Castellæ Reg. Observ. Lector emeritus Complutensis, ac celebris Ecclesiastes, inter Anonymos relatus à Uvadingo, & D. Nicolao Antonio, ineditos reliquit:

Concionum, multipliciumque consiliorum, tomos 2. in fol. qui asservantur in Bibliotheca Dominiæ nostræ de Saliceto ejusdem Provinciæ. Rursus agit de eo D. Nicolaus Antonius, tom. 2. ex Fr. Petro de Salazar in Chronicis laudatæ Provinciæ. Consule lib. 3. Historiæ Coenobij Dominiæ nostræ de Saliceto, pag. 685.

JOANNES DE BARRAUD, Gallus, Burdigalensis, Regul. Observantiæ

adhuc studens Theologus, in præstantiorum stylium digessit, ampliavitque:

Opus formalitatum Scoti à Joanne Vallo conscriptum, vnaque cum textu Syrecti, & adjecto indice copioso, publici juris fecit Parisijs, formis Guilielmi Bichonij, anno 1585. in 8. Vidi.

JOANNES DE BAUVIC, seu BERVICANUS, Anglus, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidem inter suos multo tempore Prælector, cujus eruditos libros ex Indice Franciscanorum, & ex Chronico Tomæ Ecclestoni, mirè laudat Joannes Lelandus, hominisque multiplicem, ac solidam scientiam silentio non præterit Joannes Picus Mirandulæ Comes, lib. 12. contra Astrologos, in lucem emisit:

Commentarios in Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Lecturas scholasticas, lib. 1.

Ordinarias quæstiones, lib. 1.

Quæstiones de formis, lib. 1.

Super Prognosticis Astrologorum, lib. 1. Obijt circa annum 1640. & Stanfordiæ in Comitatu Lyncolniensi jacet. Hunc deprecatur Uvadingus, & Angelus à S. Francisco ex Pirseo, & laudatur tom. 1. Historiæ Universitatis Oxoniensis, lib. 1. fol. 74.

JOANNES DE BASSOLIS (quem Illust. Samaniego *De vita Scoti*, fol. 253. Scozensem. R. que P. Hebrera, part. 1. Chron. Prov. Aragonum, pag. 144. Catalaunum facit) Subtilis Doctoris auditor, & inter discipulos à Magistro præcipuè dilectus, cui, ubi reliqui aliquando deessent, solusque adesset Bassolius, dicebat *En auditorium est*, clarissimè, & candidè, & ordinatissimè (vnde *Ordinatissimi Doctoris nomen promeruit*) posteris transmisit:

Commentaria in quatuor libros Sententiarum. Prodiit opus recensitum, & castigatum à Magistro Orontio Fineo Delphinatæ. Parisijs apud Nicolaum de Pratis, anno 1517. in fol. Vidi. Dedicatum Dominico Grimano Cardinali, & Patriarchæ Aquilejensi.

Miscellanea, Philosophica, & Medica. Ibidem. Claruit circa annum 1320. in cujus laudem, olim pangebatur Uvadingus:

Tolle oculos, cælumque vide, templumque Tonantis,

Doctrina hinc venit, luxque decussata.

JOANNES BATTANDUS, Gallus, Minorita, Gallicè reddidit:

Epistolas Antonij Guevaræ, Episcopi Minoritæ.

Mindoniensis, quæ mirum in modum omnibus nationibus placuerunt. Hæc Uvadingus. Sub nomine Joannis Batta Barbeiro prodijt Romæ anno 1616. in 4.

Compendium Vitæ S. Joannis à Capistrano. Vidi in Regia Bibliotheca Matritensi.

JOANNES BEEKENHAUD, Moguntinus, Minorita, edidit:

Repertorium in Sanctum Bonaventuram. Uvadingus, quem excipit Sannig in Synopsi.

JOANNES BELLOTUS A ROMANO, Bergomensis, ex Provincia Brixienfi Minorum Capuccinorum, Vir qui Apostolicis Missionibus deditus in Regionibus Congi, Angolæ, & Braxiliæ, multas, Genuenū teste, Infidelium myriades ad Christum convertit, Italicè scripsit:

Relationem suarum Missionum.

Consilia Apostolicis Missionarijs utilissima ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide. Utriusque operis meminit D. Andreas Barcia in sua Indica Bibliotheca, col. 81. Item eodem idiomate:

Medicamentum catharticum peccatori præparatum, seu Tubam sonoram, &c. Venerit suppresso nomine anno 1668. Demum Latine, vt laudatus Genuensis testatur:

Super Cantica Magnificat, Benedictus, & Nunc dimittis, tomis tribus in 4. Accessit in fine opusculum inscriptum:

Decachordum Beatissimæ Virginis.

JOANNES A BENAVENTE, Hispanus, Minorita, notus mihi ex Biblioth. Indica D. Andreæ Barcia, col. 610. edidit:

De Rebus Novi Mexici relationem, anno 1630. in fol.

JOANNES BENEDICTI BRITO, Gallus, Provinciæ Turoniæ Pictaviensis alumnus, Christophoro à Capite Fontium Ministro Generali, de quo suo loco superius diximus, olim à secretis, Hebraicè, Græcè, Latine apprime doctus, lustratis fermè totius Europæ regionibus in comitatu Ministri Generalis, & voti solvendi causa, peragrata Palæstina, maximè Urbe Sancta Jerusalem, vbi se collegit, composuit Gallicè:

Summam virtutum, & vitiorum, librum sat grandem, præposita diffusa epistola dedicatoria ad Beatissimam Virginem. Lugduni 1584. in fol. parvo, & Parisijs 1587. in fol. & Lugduni ad signum Salamandræ, anno 1593. deindè sæpè recusa est Parisijs, redactaque in Epitomen à viris litteratis, omnium teritur manibus. Opus esse ait Possevinus varijs sententijs, & eruditione referum, sed requi-

Tom. II.

tere cautum, & prudentem Lectorem.

Triumphalem victoriam B.V. Mariæ, sæpè per septem spiritus immundos ejectos è corpore cujusdam mulieris die 27. Octob. anno 1582. in Ecclesia S. Bonaventuræ apud Franciscanos Lugdunenses. Lugduni anno prædicto nempe 1593. in 8. In prædicta quoque epistola pollicetur, vt Uvadingus monet, aliud opus inscriptum *Mariæ* editum, ne an ineditum non refert. Florebat circa annum 1590. De eo loquitur Dupin in Supplem. & Alva in Militia.

JOANNES BENEDICTUS, Hispanus, Discalceatæ Prov. Valentiniæ S. Joannes Baptistæ Concionator, edidit:

Manuale Processonarium. Valentiniæ typis Vincentij Cabrera 1690. in 8. Vidi.

JOANNES BENEDICTUS, Ligur, è Portuvenensis, strict. Observ. Reformatorum, vt habetur, fol. 340. Athenæi Ligustici, carminibus latinis libr. Fr. Dionysij è Genua inscriptum:

Vicarius Provincialis extulit. Ex Michaeli Justiniano.

JOANNES BERARDINUS AGUARDIA, Italus, ex Minoritis Conventualibus, vernaculè emissit:

Practicam Sacramentalem. Neapoli secundum Roncagliolo 1626. in 4. testatur D. Nicolaus Toppi in de Scriptoribus Neapolitanis.

JOANNES BERG, Germanus, Reg. Observ. Commissarius Generalis, Archiepiscop. Camoracensis, Catholici Regis, Legatus ad Monasterienles tractatus, scripsit:

Responsum Christianum ad 4. quæstiones propositas occasione processus, ac edictorum invictissimi Imperatoris Ferdinandi II. contra Hæreticos, editum anno 1630. in 4. absque loci impressionis. Vidi. Incipit: *Propositio prima*. Extat cum eodem opere aliud inscriptum:

Lucerna Fidei per Fratres Minores S. Francisci Regul. Observantia novissimè accensa in Palatinatu, & nonnullis Provincijs Germaniæ. Vidi. Incipit: *Seriam Salvatoris*. Item aliud, sub titulo:

Exemplar Prælatorum, sive exhortatio de qualitatibus Prælati, ad R.A. PP. Vocales Provinciæ Saxonici S. Crucis Regul. Observantiæ. Osnabrugi typis Martini Manij, anno 1631. Vidi. Incipit: *Inspice, & fac*. Obijt Ratisbonæ 1647. ibidemque sepultus apud Clarissas.

JOANNES BERMUDO, Hispanus, Astigi in Bætica natus, ejusdemque Provinciæ Regul. Observantiæ alumnus, musica arte spectatus, edidit vernaculè:

M 2

Ex:

Expositionem instrumentorum musicalium ad Joannem III. Portugalliae Regem. Granatae 1555. Urbae apud Joannem Leonem Universitatis Typographum, ann. 1649. in 4. teste D. Nicolao Antonio tomo 1. Editio quam vidi, facta est Orsonae litteris Joannis de Leon, anno 1555. in fol. In sex libros dividitur Comiti de Miranda nuncupatum. In Prologo Epistolarii spem fecit *aliorum operum*, quae hactenus non vidi.

JOANNES BERNAL, Burdigalensis, Minorita, scripsit, recensente Uvadingo:

In Formalitates Scoti. Lugduni anno 1584.

JOANNES A S. BERNARDINO, Lusitanus, Prov. Portugalliae Regul. Observ. Lector emeritus, ac Pater, Regius Concionator, necnon Procurator Ordinis in Urbe, communes fecit vernaculè:

Concionem de Immaculata Conceptione Virginis in Regio Sacello habitam. Ulyssipone per Antonium Alvarez 1641. in 4. Vidi.

Concionem habitam ad Ulyssiponensem Ecclesiam Dominica 2. Adventus. Ibidem. Vidi.

Orationem funebrem in obitu D. Duartis Germani fratris D. Joannis IV. Lusitaniae Regis, ad eandem Ecclesiam. Ibidem 1650. in 4. Vidi. Authoris meminit Alva, col. 734. suae Militiae.

JOANNES A S. BERNARDO, Hispanus, ex Provincia Batica Tertij Ordinis de Poenitentia, ibidemque Lector Jubilatus, à Regijs Concionibus, à Synodalibus explorationibus Hispalensis Archiepiscopatus, & à Theologicis Censuris S. Officij, Provincialis Minister, necnon iteratò Diffinitor Generalis Ordinis, posteris nonnulla reliquit, ex quibus quae ad manus meas devenere, subjicio. Sunt igitur:

Vita, & Miracula S. Rosaliae Virginis, sermone Hispano. Hispali apud Thomam Lopez de Haro 1689. in 8. Ibidem per Angelum Xarez 1707. in 8.

Oratio funebris in obitu D. Mariae Ludovicae de Borbon Hispaniarum Reginae. Ibidem in officina Joannis Francisci de Blas, anno 1689. in 4. adjectis varijs carminibus.

Oratio funebris in Exequijs quadraginta Servorum Domine nostrae de Consolatione. Ibidem formis Thomae Lopez de Haro, anno 1684. in 4.

Oratio funebris in Exequijs D. Ambrosij

Ignatij Spinola, Archiepiscopi Hispalensis. Ibidem, per eundem 1684. in 4.

JOANNES A S. BERNARDO, Hispanus, Baticeus, ex Urbe Xerez de la Frontera, Provinciae Sancti Josephi filius, Concionator Apostolicus, publicus Sacramenti Poenitentiae Minister in Basilica Lateranensi, Generalis Procurator Canonizationis Sancti Petri de Alcantara, primusque Guardianus Coenobij S. Luciae de Monte in Neapolitana Urbe Provinciae S. Petri de Alcantara, cujus erectioni sedulam, & animosam contulit operam; stylo signavit, ex ipsis instrumentis auctoritate Apostolica confectis:

Chronica vitae mirandae, ac gestorum S. Petri de Alcantara. Neapoli 1667. typis Hieronymi Fasuli in 4. magno. Vidi. Elaboravit quoque doctissimam sanè Apologiam sub titulo:

Justitia Filij Seraphin propugnata in offenso offensore, typis mandatam quodam addito praebulo à D. D. Antonio de Cardenas, Sacrae Theologiae Doctore in 4. anno 1683. Vidi non semel. Scripsit quoque, & publicavit in fol.

Apologiam pro erectione Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano. Vidi. Fussiùs de Authore, parte 1. Bibliothecae Minorum Discalceatorum.

JOANNES BERNIQUE, Hispanus, Regul. Observ. Castellanae Prov. Primarius Lector Conventus S. Didaci Complutensis, Toletanae Dioecesis Examinator Synodalis, ac S. Inquisitionis Qualificator, Vir apprimè doctus, praelo reliquit:

Tractatum Theologicum de Divina Scientia. Compluti apud Julianum Franciscum Garcia, anno 1705. in 4. Vidi. Ediderat vivens.

Vitam suae V. Matris Catharinae à Jesu, & à S. Francisco, Tertiariae, ac Fundatricis Collegij Complutensis Virginum pauperum S. Clarae. Ibidem 1693. in 4. Vidi. Ejus etiam industria collecti, & illustrati.

Septem tractatus Theologici à R. P. Fr. Joanne Sendin ejusdem Provinciae Theologo conscripti, prodierunt Compluti ex officina Francisci Garcia Fernandez 1699. in fol. Vidi. Claruit initio hujus saeculi.

JOANNES BLANCO, Hispanus, Provinciae S. Michaelis Regul. Observant. Sacrae Theologiae Professor in Ellereni Coenobio accuratè scripsit:

Historiam Provinciae Sancti Michaelis, quam ineditam apud se habuit Uvadingus

gus à D. Nicolao Antonio exceptus, tomo 1.

JOANNES BLANCONA, Gallus, Regul. Observ.

Chronica Ordin. Minorum tomis tribus à Marco Ulyssiponensi edita Lusitanicè, Gallica reddidit, quæ excusa fuerunt primum Parisijs apud Robertum Fovet 1601. & 1623. recusa in 4. Vidi. Necnon quartam partem Chronicorum ejusdem Instituti à Barezzo Berezzi compositam. Parisijs apud Viduam Gulielmi Chaudiere 1609. Nonnulla adjecisse narrat Arturus in Martyrologio ad diem primum Augusti. Edidit Gallicè:

Vitam Gabrielis Maria, & etiam alia plurima vertit, inter quæ

Mariale P. Fr. Philippi Diez, cūsum Parisijs anno 1609. in 8. teste Alva, col. 736. suæ Militiæ.

JOANNES BLAZQUEZ DE EL BARCO, Hispanus, Regul. Observ. Provinciae S. Michaelis, Apostolicus, ac Regius Concionator, suæque Provinciae Pater, Vir prudens, qui in Dei verbo disseminando maxima vi spiritus, ac virtute enituit, edidit vernacula lingua:

Horologium animæ, unà cum Symboli Apostolici expositione. Salmanticæ per Gregorium Ortiz 1713. in 16. Vidi.

Tractatum de Oratione Mentali cum laudato Horologio. Matriti 1720. in 12. Vidi. Opus Apostolicis Concionatoribus utile, sub titulo:

Tuba Evangelica. Editio secunda locupletior facta est Matriti formis Thomæ Rodriguez 1724. in 4. Vidi. Accessit

Expositio Doctrinæ Christianæ, ac Alphabetum Morale, & Predicabile, seorsim editum Matriti in officina Thomæ Rodriguez 1721. in 4. Vidi. Obijt anno 1726.

JOANNES DE BLESSA, à Uvadingo, & Veronensi laudatur, cū Author tractatus:

De triplici Ordine S. Francisci, mihi ignoti.

JOANNES DE BLOMENDAL, alijs BRUNCALDAL, Minorita, Theutonicus, quem Virum Divinarum Scripturarum studiosum, Sæcularis Philosophiæ non ignarum, & in declamandis ad populum sermonibus egregium appellat Uvillotus in Athenis Franciscanorum, inter alia non spernenda volumina ad ædificationem fidelium elaborata, reliquit:

Sermones elegantes de B. M. Virgine pro ejus festivitatis, qui in pretio erant anno Tom. II.

Dominicæ Incarnationis 1333. Marraccio teste. Sanè, ex Trithemio, scripsit:

Sermonum per Quadragesimam, lib. I.

Sermonum de Sanctis, lib. I.

Sermonum de Tempore, lib. I. Incipit Summe arma tua. Nonnulla hujus Authoris Conciones vidit P. Alva ineditas, & asservatas Bruxellis in Collegio Societatis. Claruit anno 1330.

JOANNES BOBADILLA, Hispanus, Provinciae Castellæ, Theologiæ Professor Toleti in Cœnobio S. Joannis Regum, Pater benemeritus, genere, literis, ac Religione illustris, jubente Francisco Mantuano, scripsit:

Instructarium omnium Prelatorum Regularium, præcipuè verò Fratrum Minorum, quo quidem in opere agitur de potestate Regularium omnium juxta Concilium Tridentinum, & privilegia illis Summos Pontifices concessa, complurium item conscientiarum casuum, ac dubiorum enodationibus. Venerijs apud Baretium Baretij, anno 1602. Insupèr:

Tridentini Concilij expositionem, quæ servatur M. S. in Cœnobio Salicetano ejusdem Provinciae, cui rei testimonium præbet Petrus Gonzalez de Mendoza, Seguntinus Episcopus, ex sodali ejusdem Familiæ, ac domus, in hujus Monasterij Historia, lib. 3. pag. 679.

In Symbolum Apostolorum. Asservatur ibidem, eodem teste. Ejusdem cum laude meminit Fr. Emmanuel Rodriguez, quem consulas tomo 1. QQ. Regul. quæst. 4. artic. 1.

JOANNES BONAVENTURA DE ROMA, Italus, strictioris Observantiæ Reformatorem, aggregatus Discalceatæ Prov. S. Gregorij anno 1697. ac demum in Sinarum Imperio Apostolicus Concionator, Cantone anno 1709. ad Sacram Congregationem de Propag. Fide missit à se Latine conscriptas in 4. & in fol.

Relationes duas de rebus Sinicis. Utramque legi. Prima incipit: Cur EE. VV. anno elapso. Secunda: Cum non satis. Vidi ejusdem,

De rebus illius Missionis prolixiorum Relationem in fol. latine conscriptam anno 1710. missam quoque ad eandem Congregationem sub hoc initio: Quamvis assidue modestia.

JOANNES BONAVENTURA A SORIA, Hispanus, Provinciae S. Josephi Discalceatorum filius, Sacræ Theologiæ Lector, Prov. Pater, Parisiensis Doctor,

ac non semel magni Parisiensis Conventus S. P. N. Francisci Generalis Commissarius, edidit vernaculè:

Compendium Historiale vite, ac virtutum D. Mariæ Tereſiæ Austriacæ Galliarum Reginæ, cujus Confessarius fuerat. Matriti per Julianum de Paredes, anno 1684. in 8. Vidi.

JOANNES BONEL; Hispanus, in Oppido Buste, Tyrasonensis Diocesis natus, Aragonum Provinciæ alumnus, Lector Theologiæ in Seminario Missionariorum Apostolicorum Villæ de Calamochia, typis dedit in 4. patria lingua:

Orationem funebrem in obitu V. P. Fr. Ignatii Garcia. Invenitur in vita ipsius à fol. 221. Vide superius tomo 1. hujus Bibliothecæ, verbo Antonius Arbiol. Obijt Author anno 1722.

JOANNES BONÆRUS, seu BONURI, Ruremundensis, Provinciæ Germaniæ inferioris Prædicator:

Martyria Fratrum suæ Provinciæ à Geuzijs occisorum delineavit, æri incisæ eorum imaginibus, additis etiam eorundem compendiosis elogijs, tam Latine, quam Flandricè. Evulgata sunt typis Plantiniani Antuerpiæ, anno 1637. Prodierat horum Gorcomiensium Martyrum Historia Duaci 1605. teste Lassar, tom. 1. sui Universi, fol. 455.

Manuale Confraternitatis Septem Dolorum B. Mariæ Virginis Antuerpiæ in Ecclesia Fratrum Minorum Regul. Observantiæ. Ibidem apud Gulielmum Lesteens, anno 1634. Ex Uvadingo.

JOANNES BONETUS, Minorita, edidit, teste Uvilloto:

Commentaria in Metaphysicam Aristotelis, & alia, de quibus tomo 1. hujus Bibliothecæ, pag. 241. minimè enim diversus est ab illo Boneto, licet distinguatur ab Antonio Boneto, Episcopo Acernensi.

JOANNES DE BONILLA, Hispanus, Regul. Observantiæ alumnus, vernaculè emisit:

Tractatum de animæ pace. Coloniae 1626. teste Dupino. Compluti apud Joannem Iniguez 1580. in 8. Salmanticæ eodem anno. Cæsaraugustæ apud Petrum Gel 1625. Italicè conversum opera Fr. Julij Zanchini prodijt Florentiæ typis Marescotti. Editio, quam vidi, facta est Antuerpiæ 1626. in 16. Floruit circa annum 1580.

JOANNES BONVISIUS, Italus, nobilis Lucensis primitus ex Conventuali-

bus Aragonensis Provinciæ, deindè Provinciæ S. Francisci Regul. Observantiæ alumnus, Vir sanctitatis fama clarus, ineditos reliquit tractatus:

De Humilitate.

De Abſtinentia.

De Amore Dei, & proximi.

De Silentio.

De Obedientia. Obdormivit in Domino in Conventu S. Mariæ de Angelis propè Aſisium anno 1492. Ejus Acta recenset Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 14. Maji, §. 3. Consule Fr. Eusebium Gonzalez, tomo 7. Chronicorum Ordinis pauca ex ejus tractatibus Hispanicè dantem, vt sicuti ex vngue leonem, sic ipsum cognoscant, quibus ejus Opuscula non suppetunt.

JOANNES BORRITON, Minorita, scripsit:

In libros Sententiarum, vt habeo ex P. Ludovico de Miranda in suo opere de Conceptione Virginis, quæst. 19.

JOANNES BOSCATELLUS, Minorita, scripsit, Uvadingo teste:

Dialogum de facili ratione recitandi Divinum Officium. Tolosæ apud Jacobum Colomerium.

JOANNES BOSCO, Germanus, Provinciæ Recollectorum inferioris Germaniæ Lector Jubilatus, sæpius Diffinitor, ac in Academia Lovaniensi Lector, edidit sex ingentia volumina:

Theologia Sacramentalis, Scholastica, & Moralis ad mentem Doctoris Subtilis Joannis Duns Scoti D. Augustino conformis. Tomus primus, seu pars prima in qua tractatur de Sacramentis in genere, & duobus primis in specie, Lovanii commissæ fuit typis Hieronymi Nempæi, anno 1665. Pars secunda in qua differit de Augustissimo Sacramento, ac Sacrificio Missæ, ibidem, eisdemque typis anno 1667. Pars tertia in qua tractatur de virtute, ac Sacramento Pœnitentiæ, ibidem apud eundem 1670. Pars quarta, in qua agitur de Ministro Sacramenti Pœnitentiæ: Item de Sacramentis Extremæ-Ūctionis, & Sacramento Matrimonij, ibidem typis Martini Hullegaerde. Pars sexta, in qua tractatur de impedimentis Matrimonij, usu, & divortio. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussen, anno 1685. Vidi. Emissæ etiam volumina duo in fol. sub titulo:

Theologia spiritualis, Scholastica, & Moralis. Agit in primo: De intellectu, & scientia Dei, ejusque objecto ad mentem
Doc-

Doct̃oris Subtilis Joannis Duns Scoti D. Augustino conformem. Tractatur in secundo: *De Providentia Divina, Prædestinatione, & reprobatione. Item de Fide Divina, ejus veritate, obscuritate, & credi-*

billitate ad mentem Doct̃oris Subtilis, D. Augustino conformem. Uterque Antverpiæ apud Michaellem Knobbareum 1686. Vidi. Merito in ejus laudem quidam cecidit:

*En Bosco, Scotus studio, pietate Joannes
More placens, major dogmate, mente minor;
Miraris? Coluere Virum Lovania: vultum
Aspice: plura oculos parva tabella docet.
Acta probant: ut vera scholis sensa inferat, annis
Quos vixit multis immoritur studijs.
Discutit, impugnat, negat, asserit omnia limat:
Quæ nova sunt, purgat, quæ meliora, probat.
Ex Augustino, subtili interprete: nec scis,
Illius, an Scoti, vel sua Bosco ferat.
Hinc cupis ingenium, vel paucis plurima? paucè
Hi tibi Lector erunt Bibliotheca Libri.*

JOANNES BOSQUILONUS, Atr̃ebateñsis, sermone patrio evulgavit:

Theatrum mortis.

De Aqua lustrali, contra nostri temporis Hæreticos, Calvinistas, & Anabaptistas. Ex Ferriolo Locrio in Catalogo Scriptorum Artesiensium, quem amplectitur Uvadingus, ac Didacus de Lequile.

JOANNES BOUCHER, Gallus, Cenomanus, egregius Concionatur Regius, Vir apud Marracium multis nominibus illustris, multa scripsit, & edidit Gallicè:

Itinerarium Terræ Sanctæ, cui titulum præfixit: Fasciculus sacer, ex floribus præcipuis Terræ Sanctæ compactus. Quod opus multis contemplationibus, & pijs considerationibus super loca sancta respergit, adeoque placuit Gallis, ut duodecies editum fuerit in Gallia in 8.

Sermones in Canticum B. Virginis, quos inscripsit: Magnificentias Divinas. Parisijs in 8.

In Salutationem Angelicam pijs meditationes in 12. quas cogitationes Angelicas appellavit. Ibidem. Vidi. Insup̃er ex Uvadingo.

Sermones in Dominicas totius anni, in 8.

Quadragesimale, in 8.

Aliud opus egregium, in fol. edidit adversus impios, & Atheos nostri temporis, quod inscripsit: Veritates Christiana. Hæc Uvadingus. Ad manus meas devenit, volumen in 4. inscriptum:

Corona mystica, seu Arma pietatis ad-

versus impios, & Hæreticos, etiam Gallicè editum Tornati 1224. in 4.

Opera spiritualia. Ex laudato Uvadingo. Demum, teste Dupino, sæculo 17. opus prænotatum:

Triumphus Christianæ Religionis, lib. 6. Parisijs 1628. Obijt Guardianus in Conventu Cenomanensi, circa 1630. Hujusce meminere Laffor, ac Lequile.

JOANNES BRANDO, Germanus, Aquisgranensis, Provinciæ Coloniae Definitor, & sæpè Guardianus, scripsit:

Manuale continens modum benè vivendi, tractatulum de vitijs, & virtutibus, aliquotque vitas Sanctorum ejusdem Ordinis. Coloniae apud Petrum Brachel, anno 1626. Hæc Uvadingus.

JOANNES BREARD, Gallus, Doctor Parisiensis, & magni Conventus Guardianus, scripsit:

Controversias contra duos hæreticorum Ministros Castri Eraldi, scilicet: La Pelletiere, & Carrè, teste Lequile, & Sannig, littera I.

JOANNES BRITIUS, Pedemontanus, Parisiensis Doctor, Decretorum Concilij Generalis acerrimus vindex, ac demum Episcopus Dulcinensis, scripsit eruditè:

De justitia, & validitate Decretorum Eugenij Quarti, circa dissolutionem Concilij Basiliensis, anno 1433. minimè verò Constantiensis, ut nonnulli scripsere. Scripsit etiam doctos tractatus:

Pro.

Pro equitate Decretorum contra Conventualium relaxationem, ac Scriptorum S. Joannis à Capistrano pro Constitutionibus Martinianis contra quendam Pblippum Berbegalum insulsarum Glossarum, ac seditionis reformationis Authorem. Vivebat ad annum 1436. De eo Illust. Britius in suis Monumentis Provinciæ Subalpinæ D. Thomæ, lib. 3. fol. 294. & Rossotus in de Scriptoribus Pedemontij.

JOANNES BRIXIENSIS, ejusdem Provinciæ Capuccinus Concionator, Vir virtutibus, præcipuè verò charitate insignis, qui multa tulit, & acerba pro animarum salute, scripsit Latinè, & Italicè:

Volumen orationum jaculatoriarum ad excitandum in se Divinum amorem, quo precandi genere ille familiaritèr utebatur. Fuerunt impressæ pluries Brixia, Bergomi, & Bononiæ sub nomine cujusdam Religiosi Servi Dei. Meritis cumulatus obiit in Patria 1632.

JOANNES BRUGMANUS, in Conventu Audomarensi Sacræ Theologiæ Lector, ac Divini Verbi Concionator egregius, Coloniensis Provinciæ Vicarius ardentissimo paupertatis zelo, & prophetico spiritu clarus, stylo signavit:

Vitam Sanctæ Lyduvinæ Virginis Schiedamensis, in Hollandia, quæ extat M. S. Lovanij in Bibliotheca Minoritarum, & apud Surium, tom. 2. ad 4. Aprilis. Prodiit seorsim Schiedami, anno 1498. in 4. Vidi.

Considerationes ejusdem de Passione Domini, laudat Joannes Mauburnus, Author *Rosseti* exercitiorum spiritualium, tit. 22. Obijt Noviomagi anno 1473. Eum post Ferreolum Locrium in Catalogo Scriptorum Artesiensium commendat Uvadingus.

JOANNES BRUNUS, Scotus, Minorita, opus egregium publicavit Le-Long, laudante in sua Bibliotheca Sacra, pag. 654. nempe:

In Benedictiones Patriarcharum Commentaria, & Quæstiones Analyticas. Venetijs 1601. & 1604. in 8. Claruit anno 1601.

JOANNES BRUSTHEMIUS, Flander, Provinciæ Recollectorum Germaniæ inferioris filius, & Conventus S. Francisci Trudonopolitani in Episcopatu Leodiensi alumnus, scripsit:

Res gestas Episcoporum Leodiensium, & Ducum Brabantia à temporibus S. Martini ad annum 1505. inscripsitque Georgio Austrio, Antistiti Leodiensi, M. S. apud

Joannem Curtium, testibus Uvadingo Sandero, & Jacobo Le-Long, lib. 2. Bibliothecæ Gallicæ, num. 3394. Claruit anno 1505.

JOANNES BUENO, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Gabrielis Sacræ Theologiæ Lector apprime scripsit, non autem edidit tractatus:

Super Prologum Sententiarum.

De Trinitate.

De Beatitudine.

De Gratia.

De Prædestinatione. Extant in Bibliotheca S. Onuphrij de la Lapa ejusdem Provinciæ, sub littera D. num. 10. Vidi.

JOANNES BURDIGALENSIS, Capuccinus, Provinciæ Turoniæ alumnus, Theologus doctrina clarus, & linguæ sanctæ eruditione probe excultus scripsit, & evulgavit:

Synopsis institutuum Hebraicarum. Parisijs apud Maturinum, & Joannem Henault, anno 1646. De eo meminit Uvadingus, Genuensis, & Imbonatus in sua Bibliotheca Latino-Hebraica.

JOANNES BYL, Lovaniensis, Regul. Observantiæ studiosissimus, sæpè Guardianus, qui deniquè cum Provincia inferioris Germaniæ sejungeretur à Coloniensi anno 1529. in Capitulo Dustensi electus est primus Minister novæ Provinciæ, scripsit facetum opus, vti ait Uvadingus:

De turis, & anxietatibus Guardianorum, & de ruina observantiæ. Servatus Bruxellis M. S. Obijt Mechliniæ an. 1540. die 2. Novembris.

JOANNES DE CALAHORRA, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Burgensis, Lector Generalis, ac Terræ Sanctæ Discretus prælo commisit vernaculè:

Chronica Provinciæ Syriæ, ac Hierosolymitanae. Matriti anno 1684. in fol. typis Joannis Garcia Infanzon. Vidi. Extant etiam Italicè reddita.

JOANNES CALDERON, Hispanus, ex Aragonensi Provincia Regul. Observantiæ Lector emeritus, edidit Latinè:

Fragmentum Chronici, sive omnimodæ Historiæ Lucij Flavij Dextri Barcinonensis. Cæsaraugustæ per Joannem de la Naja 1619. in 4. Vidi. Insupèr recensente Fr. Petro de Alva, col. 741. suæ Militiæ.

Tractatum super miraculum, & prodigium maximum Imaginis Purissimæ Conceptionis in charta expansa, & extensa effigia.

glatæ, minimè à voracissimo incendio in Villa de Zuera Cæsaraugustana Diœcesis combusta, nec deformata. Cæsaraugustæ 1622. in 4.

JOANNES CALDERON, alter, Hispanus, Provinciæ Mexicanæ S. Evangelij Regul. Observantiæ Lector emeritus, Custos, ac Pater Provinciæ de Zacatecas dictæ, communes fecit:

Concionem de Domina nostra à Columna, vulgò del Pilar. Mexici per Franciscum Rodriguez 1682. in 4. Vidi.

Panegyrum in laudem mirandæ imaginis Dominae nostræ de Aranzaza. Ibidem typis Joannis Josephi Guillan 1695. in 4. Vidi. Authoris meminit D. Andreas Barcia in sua Bibliotheca Indica, col. 861.

JOANNES A CALVELLO, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Basilicatæ in Regno Neapolitano, anno 1645. edidit:

Epitomam quandam regularum Grammaticalium pro tyronibus. Ex relatu ejusdem Provinciæ.

JOANNES DE LA CAMARA, Hispanus, Castellanae Provinciæ Regul. Observantiæ, Author refertur operis, nescio cujus argumenti, inscripti:

Centuriæ, vii ex Illustrissimo Gonzalez narrat D. Nicolaus Antonius, tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ. Opus esse Theologicum constat ex eodem Gonzalez, lib. 3. Historiæ Dominae nostræ de Saliceto, pag. 678.

JOANNES A CAMBIA, alijs GANDIA, vulgò GANTOIS, Insulensis, Sacrae Theologiæ Professor, Lugduni in Gallia, edidit:

Thesaurum Theologum, teste Sannig ex Uvadingo.

JOANNES CAMERS. Vide inferius Joannes Ricutius Vellinus.

JOANNES DE CAMPO MOYA, Hispanus, Tertium Ordinem Seraphicum expressè professus, ac Ecclesiæ Oppidi de Montelvanejo, Conchensis Diœcesis Rector, publici juris fecit vernaculè:

Expositionem Doctrinæ Christianæ, juxta Catechismum P. Ripaldæ Soc. Jesu. Pamplonæ apud Franciscum Picart 1705. in 8. Vidi.

Meditationes mortis. Habentur ad calcem tomi laudati.

JOANNES CANALES, Italus, Ferrariensis Conventus Sacrae Theologiæ Magister, Vir eloquentissimus, sacris, & prophanis litteris eruditus, Platonis præceptis plurimum addictus, Borsoni

primo Ferrariensium Duci gratissimus, a quo ad plerosque Italiæ Principes pro rebus arduis ablegatus est, scripsit:

De Cœlesti vita.

De Natura animæ, & ejus immortalitate.

De Paradiso, & animæ felicitate.

De Inferno, & animæ cruciatu. Extabant in Bibliotheca S. Antonij Patavij M. SS. & prodierunt Venetijs anno 1494. in fol. teste Uvadingo. De eo Tosignianus, & Laffor, tom. 2. sui *Universi*, fol. 34. Ineditam reliquit:

Historiam Ferrariæ non semel à Ferrariensibus transcriptam, vt P. Coronelli testatur, tom. 7. Bibliothecæ Univers. col. 893.

JOANNES CANONICUS, à quibusdam cognominatus *Marbres*, Anglus, Sacrae Theologiæ Doctor, & Professor Oxoniensis, Doctoris Subtilis, primum Oxonij, deinde Parisijs diu auditor, semper imitator, & successu temporis in omni pietatis, & eruditionis genere tantum profecit, vt summam in utroque lauream mereretur. Erat enim, teste Trithemio, omnis Philosophiæ tum sacrae, tum prophanae, omnis Juris, tum Pontificij, tum Cæsarei peritissimus. Parisijs etiam ad annos aliquot eum publicum professorem egisse ferunt. Scripsit:

In Aristotelis Physicam, libros 8. Initium: *Queritur, utrum substantia.* M. SS. Oxoniæ in Collegio Balliolensi, & Cantabrigiæ in Collegio S. Petri. Prodierunt primo, cura Fr. Francisci de Benzonibus Minoritæ, Bachalaurei Sacrae Theologiæ, & Octaviani Scoti de Modoetia, Venetijs 1481. in fol. Vidi. Initium: *Queritur igitur primum utrum substantia finita, &c.* Secundo ibidem 1492. apud Bonettum Locatellum, castigata per Fr. Franciscum Montis Feretri Philosophiæ Professore in Conventu S. Nicolai. Venetijs apud Lucam Antonium Junctam 1516. Vidi. Insuper:

Questionum Dialecticarum, lib. 1.

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Lectarum Magistrantium, lib. 1.

Questionum disputatarum, lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1329. Eum commendant quotquot Acta Subtilis Doctoris recensent.

JOANNES CANTIANUS, à Cantia natali suo in Anglia sic cognominatus, ab ipsa penè pueritia in bonis litteris, & timore Dei institutus, coalescente cum annis optima disciplina, in Virum doctum

evasisit, cum ætatem virilem attigisset, teste Lelando, patriam, & scholas, in quibus usque ad id tempus studuerat, reliquit, & in Galliam Aquitanicam profectus, ibi Jurisprudentiæ sedulam navavit operam. Conciliata tandem non vulgaris eruditionis opinione, assumptus est ad Canonicatum in Ecclesia D. Virginis Mariæ Civitatis Andegavensis, demùm, ut scribit Thomas Eccleston in libro de *Adventu Minorum in Angliam*, terrenarum rerum pertæsus, & coelestis contemplationis cupidus, relictis omnibus propter Christum, D. Francisci Regulam amplexus est. Cum Adamo de Marisco ejusdem Instituti, ab Innocentio Papa IV. destinatus est in Angliam Legatus. Scripsit autem, maximè dùm esset Canonicus Andegavensis:

De Casibus Juris, lib. 2.

Rubricarum, lib. 1. & alia permulta, teste Uvadingo, quem excipiunt Angelus à S. Francisco, & Sannig. Claruit anno 1248.

JOANNES A CAPISTRANO, Hispanus, ex Provincia Angelorum Regular. Observantiæ Lector Jubilatus, ac Commissarius Generalis Provinciarum Indicarum, vernaculè emisit:

Vitam V. Virginis Marthæ de Peralva Tertiaria Franciscana. Hispali apud Thomam Lopez de Haro, anno 1689. in 4. Vidi.

JOANNES CARDOSUS, Lusitanus, ex Urbe Portus Læti, Prov. Algarviorum, Regul. Obs. in Tribunali S. Officij Urbis Ulyssiponenensis Qualificator, librorum Censor, & Examinator trium Ordinum Militarium Regni Lusitaniæ, scripsit Lusitanicè librum ita prænotatum:

Iter anime liberatæ, quam Christus in Navi Ecclesiæ ducit per mare periculofum, & tempestuosum hujus mundi ad portum coelestis salutis. Moralem sensum hujus itineris, & operis fundat Author super Psalm. centesimum decimum tertium, eumque prosequitur per varios discursus. Ulyssipone per Gerardum à Vineâ, anno 1626. in 4. Vidi.

Commentaria in librum Ruth. Ibidem 1628. in 4. Vidi. Plures alios libros hunc scripsisse narrat apud Nicolaum Antonium, tom. 2. Biblioth. Hispanæ, Georgius Cardosus. Ipsum consule. In Authoris laudem cecinit Antonius à Paiva:

*Cardosus in dulcis mutatur flumina mellis,
Spinaque vernantes dat sine sente rosas,*

JOANNES CARO A LOAYSA, Hispanus, Ecclesiæ Collegiatæ Paternianæ suæ Patriæ Canonicus, & Tertij Ordinis Franciscani expressè alumnus, Hispano idiomate evulgavit:

Historiam Sacri Montis de Oliva, ejusque mirandæ Marianæ imaginis. Compluti per Franciscum Garcia 1676. in 4. Vidi. Ibidem habes *Vitas quinque Minorum Recollectorum* conscriptas, ut creditur, à quodam Minorita laudati Caro Germano fratre.

JOANNES CAROLUS, Antuerpiensis, in Lovaniensi, mox Auteliana, & Pictonum, postremò in Patavina, & Bononiensi Academijs, disciplinis liberalibus, & Jurisprudentiæ diligentem dedit operam. Vigesimo quarto ætatis anno Patavij in utroque Jure Doctoratus insignia adeptus est. In Patriam redux, Mechliniæ per lustra duo causarum Patronum egit. Tandem in Regio apud Frisios Senatu à Consilijs, & Fisci Procurator constituitur, ac demùm Senator Propræses magni Consistorij Mechlinensis. Verùm munere illo, mundoque abdicato, Ordinem Minorum amplexus, in ipso tyrocinio vivere desijt. Scripserat apud Frisios:

Rerum à Gaspare Roblesio, Frisia Præfecto, in Frisia gestarum libros quatuor ad Philippum II. Regem Catholicum, quos etiam eidem in Hispaniam transmisit. Utinam aliquandò lucem videant. Hæc Uvadingus ex Suvvertio, & Valerio Andrea.

JOANNES A CARRILLO, Hispanus, Cæsaraugustanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Aragoniæ, Lector Jubilatus, iteratò Provincialis Minister, Provinciæ Burgensis Visitator, & à confessionibus Dominarum Excalceatarum Matritensium, in hisque, Serenissimæ Margaritæ Austriacæ, posteritati reliquit Hispanicè:

Historiam Regalis Conventus Excalceatarum Matritensium, in qua recenset vitas piarum Sororum, quæ illic cum laude floruerunt, & Sanctorum CXV. qui ex florantissima Domo Austriaca prodierunt. Matriti anno 1615. in 4.

Commentarios in tertiam Regulam à S. Francisco Pœnitentibus traditam, vitasque Sanctorum, & Beatorum illius Instituti. Cæsaraugustæ 1610. & 1613. per Joannem de la Naja, & Matriti 1616. Vidi.

Historiam S. Elisabethæ Reginae Lusitanicæ. Cæsaraugustæ per eundem 1615. in 4. Vidi. Obijt Matriti 1616. Sermonem de eo instituunt Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, & alij.

JOAN-

JOANNES DE CARTHAGENA, Hispanus, primitus Societatis Jesu, de-
mum Regularem Observantiam professus
in Provincia Conceptionis, Romam mis-
sus, diu hæsit in Coenobio S. Petri Mon-
tis Aurei, vbi publicè Theologiam mag-
no discipulorum profectu prælegit, Paulo
Quinto summè charus propter gravia, &
erudita in rebus Theologicis responsa.
Prælo commisit:

*Propugnaculum Catholicum de jure belli
Romani Pontificis adversus Ecclesiæ jura
violantes* in 4. libros divisum. Romæ ex
typographiæ Camera Apostolicæ 1609.
in 4.

Homilias Sacras Catholicas, in tres to-
mos distributas. Antuerpiæ 1622. in fol. &
Lutetiæ Parisiorum 1618. & alibi.

Tomus primus continet eas, quæ de
*Sanctissima Trinitate, & Christo Salvato-
re agunt.*

Secundus, de *Arcanis Deiparæ Virginis,
& S. Joseph*, in duas partes divisus est.
Prima agit de *Sacratissime Virginis Con-
ceptione, Nativitate, Annuntiatione, Visi-
tatione, Partu, & Virginitate.* Secunda
pars reliqua ejusdem Virginis, ejusque
Sponsi Joseph encomia, cultum, & admi-
randa complectitur.

Tomus tertius idem prosequitur argu-
mentum. Tomo postremò adjecit alios
tres libros. Agit in primo (qui est decimus
septimus) de *Sacris Arcanis Deiparæ Ma-
riæ de Monte Carmelo.* In secundo, & de-
cimo octavo, de *Sacris Arcanis, cultus, &
devotionis erga Deiparam Virginem, ac D.
Josephum.* In tertio, & ultimo, de *miran-
dis Deiparæ Virginis, tam in gratiam,
quàm in vindictam.* Vidi.

De antiquitate Ordinis Carmelitani. An-
tuerpiæ 1620. in 8. Vidi. Hispanicè reddi-
tum à Hieronymo Rancoro Carmelita,
prodiit Hispali 1623. in 8. Vidi.

Prælim Orationis Mentalis. Venetijs
1618.

Tractatum de Prædestinatione. Romæ
anno 1581. in 8. apud Bibliothecam Slu-
sianam.

*De Vita Christi Domini, ac de gestis
Sanctorum meditationes.* Ex relatione lau-
datae Provinciæ Conceptionis, nisi idem
sit cum suo *de oratione tractatu.* Inedita
reliquit:

*Homiliarum de statu Pontificio, & Car-
dinalitio*, volumen vnum. Ex Uvadingo.

*Disputationem insignem contra latentem
usuram* ad Paulum V. Pont. Max. Incipit:
Ad interrogationem, &c. attestante Harol-

do apud D. Nicolaum Antonium, tom. 2.
Bibliothecæ Hispanæ, emisit:

*Disputationes in universa Christianæ
Religionis arcana.* Romæ apud Alphon-
sum Ciacconum 1609. in 4. & ibidem
1601. in fol.

*De Sacramentis in genere, seu in quara-
tum Sententiarum.* Ibidem 1609. in 4.

*Pro Ecclesiastica libertate tuenda adver-
sum injustas leges Venetorum*, ad Paulum
V. Pont. Max. Romæ apud Stephanum
Paulinum, anno 1607. in 4. Moritur Nea-
poli anno 1617. apud S. Mariam novam,
in Sacello S. Jacobi Piceni sepultus.

JOANNES A CASALI, Pedemontanus,
Minorita, Vir attestante Rossoto in
de Scriptoribus Pedemontanis, in Philo-
sophicis, & Theologicis versatissimus, in-
genij perspicacissimi, quique diu ytram-
que scientiam magna sui gloria docuit,
edidit:

Quæstiones in Sacram Theologiam. De eo
scribunt Britius, Uvadingus, Gonzaga,
Possevinus. Vivebat ad annum 1500.

JOANNES DEL CASAR, Hispanus,
Lector Theologus, ac Discalceatæ
S. Gabrielis Provinciæ dignissimus Pater,
in lucem edidit in fol. anno 1701.

*Dissertationem Regularem, Canonicam
super suffragia Diffinitorum Generalium
ex Discalceatis.* Vidi.

JOANNES A CASTILLO, Hispanus,
Provinciæ Baticæ Regul. Observan-
tiæ Pater, communem fecit vernaculè:

Orationem de Domina nostra, vulgò dic-
ta *la Blanca*, in populo gravi habitam. His-
pali 1665. in 4. Vidi.

JOANNES DE LA CAVA, Hispanus,
Theologus, Provinciæ Baticæ Reg.
Observantiæ edidit, quod viderim:

*Orationem ad Fratres suos in Capitulo
Provinciali congregatos.* Granatæ 1609. in
4. Vidi.

JOANNES DE CAULIBUS DE
S. GEMINIANO, Sacræ Theologiæ Me-
diolani Professor, ac in Provincia Tusciæ
devotus, ac famosus Predicator, edidit,
Uvadingo teste:

*Tractatum eruditum de triplici via sa-
pientiæ.* Insupèr, ex Antonio Terrincà,
pag. 206. sui Theatri Genealogici Provin-
ciæ Tusciæ, scripsit quoque, ac edidit:

*Tractatum pulchrum, atque devotum sa-
per Evangelia.* Florebat anno 1376. De
Authore agit Possevinus, Marianus, &
Gonzaga.

JOANNES CAXTONUS, Anglus,
Doctor utriusque Juris, scripsit:

Summe

Summe Confessionum, lib. 1. manusc. Oxonij in Collegio Orialeſi. Hæc Uvadingus Pitſco adhærens.

JOANNES A CAZALLA, Hiſpanus, Regul. Obſervantiæ Provinciæ Angelorum Lector emeritus, ad Episcopatum Veræ-Crucis in India assumptus, emiſſit vernaculè, & Dialogetica metho- do, opus prænotatum:

Lumen animæ, seu de beneficijs quæ Deus præſtat hominibus. Valliſoleti per Nicolaum Thierry 1528. in 8. Vidi. Et Hiſpali typis Joannis Cromberg, anno 1628. in 8.

JOANNES DE LA CERDA, Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ Regul. Obſervant. ſcripſit inſtructionem ampliſſimam pro ſexu foemineo, ſub titulo:

Vitæ politæ pro omnibus ſtatibus mulierum. Compluti apud Joannem Graciam, anno 1599. in 4. Vidi.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. BARBARA, ex Diſcalceata Provincia S. Petri de Alcantara Neapolitana, Italico ſermone communem fecit:

Vitam S. Petri Alcantarenſis. Neapoli anno 1705. in 8. Laudatur à Fr. Franciſco à Matre Dei in ſuo Syllabo M.S. pag. 64.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A LAUDO, Tertij Ordinis Provinciæ S. Ivonis bis Miniſter Provincialis, ac Deſinitor Generalis, edidit Gallicè, recenſente Uvadingo:

Tumulum amoris proprij.

Sanctam ocioſitatem creaturarum in pura occupatione ſolius Dei. Pariſijs anno 1641.

Solitudinem quinque dierum, & patientiam Chriſti cum ab Herode ſperneretur. Ibidem 1644.

Exercitium meditationum decem dierum ſuper vulnera, & Paſſionem Chriſti. Ibidem eodem anno.

Devotionem erga ſanctam Chriſti agoni- am. Ibidem 1645.

Meditationes ſuper Divina pulchritudine. Ibidem.

Exercitium meditationum in vitam S. Elifabethæ. Ibidem.

Multa documenta ſpiritualia, inedita reliquit. Obijt anno 1646. 26. Martij. Eum laudant Bordonius, & Veronenſis.

JOANNES CHRYSOSTOMUS AYELLUS, Panormitanus, ex Tertio Ordine Regulari Provinciæ Siculæ, Sacræ Theologiæ Doctor, Concionator celeberrimus, communis juris fecerat anno 1714. quo vivebat;

Orationem Panegyricam in laudem Principis Piemontis. Panormi apud Franciſcum Ciche 1713. in 4. Cui adnexuit luſus Poeticos Academicorum Panormitanorum in ejuſdem Regis laudem. Typis etiam parabat:

Conciones diverſas.

Conciones diverſas morales.

Quadrageſimale.

Brevem inſtructionem ad benè recipiendam Sacram Eucharistiā, habendamque Orationem Mentalem. De eo Bonaventura Drepitanus in Relatione ſolemnitatis S. Catharinæ Bononiensis, pag. 51. apud Bibliothecam Siculam D. Antonij Mongitore.

JOANNES CLEMENS DE CAZERES, Hiſpanus, Regul. Obſervantiæ Provinciæ Granatenſis:

Garmina, & Cancionem confecit pro Immaculata Conceptione Virginis, edita cum alijs Granatæ 1651. in 4. Legi. Ejus meminit Alva in Militia, col. 745.

JOANNES CLEMENS CAMPIO-NE, Minorita Reformatus, natione Venetus, Vir pietatis, Apoſtolicique zeli meritis multorum præconio dilaudandus, in litteras miſſit, vt teſtatur P. Coronelli, tom. 7. Biblioth. Univerſ. col. 800. Italico idiomate:

Bellum ſpirituale clientulorum B. Virginis. Paduæ 1681. & 1699.

Diſcurſus prædicabiles in obſequium Sanctiſſimi Sacramenti, ac Paſſionis B. Virginis, & Sanctorum. Venetijs 1700.

JOANNES CLERICUS, Belga, Vigſanctitate, & eruditionis laude conſpicuus, ſcripſit:

In Cantica Canticorum, & alia. Uvadingus, ac Jacobus Le-Long in ſua Bibliotheca Sacra, pag. 679.

JOANNES CLYN, Hybernus, Kilkennienſis, primus Guardianus Conventus Carrigenſis ad ripam Surij fluminis conſtructi, ſcripſit:

Annales à Nativitate Domini uſque ad annum 1315. breviffimè, ſed & ab eo anno ſatis diligentèr, & copioſè res Hybernicas, uſque ad annum 1349. circa quod tempus obiſſe putatur.

Hiſtoriam Regum Anglorum ab Hengiſto, uſque ad Eduardum III.

De Cuſtodijs Ordinis ſui in Anglia, & Hybernia.

Catalogum ſedium Episcopaliū in Anglia, Scotia, & Hybernia erectarum. Extant opera ejus in libro Communitatis Fratrum Minorum Kilkennia, teſte Uvadingo.

go. De Annalibus agitur apud Bibliothecam Bodlejanam, tom. 3. in Bibliotheca Comitij Clarendonij, cod. 42.

JOANNES CNIFIUS, Ultrajectinus, Patricij sanguinis, Regul. Observ. primus Groeningensis Episcopus, 1561. designatus, scripsit Belgicè, & Latinè:

Commentarium in Psalmos Miserere mei Deus, & de Profundis, editum Antuerpiæ, teste Jacobo Le Long in Biblioth. Sacra, pag. 679. Rebus humanis exemptus 1578. & sepultus Groeningæ in Templo Cathedrali, teste Gulielmo Gazæo in Historia Ecclesiastica Belgij. Vide Suvertium, & Valerium Andream, invicem conciliandos.

JOANNES COLGANUS, Hybernus, Ultoniensis, Collegij S. Antonij Patavini apud Lovanienses illustris alumnus, Sacræ Theol. Professor emeritus, juvenum instructor, Hybernici idiomatis per quàm peritus, Vir, teste Uvadingo, religiosissimus, in studijs assiduus, in colligendis, & evolendis monumentis Hybernici, etsi infirma corporis valetudine ad miraculum constantissimus, edidit volumen in 8.

De Vita, Patria, Elogijs, ac Doctrina Doctoris Subtilis. Antuerpiæ apud Joannem Marcellum 1655. Incipit: *Propter Doctoris Subtilis, &c.* Vidi. Opus etiam egregium prænotatum:

Trias Thaumaturga, seu Divorum Patricij, Columbae, & Brigide trium veteris, & majoris Scotiae, seu Hyberniae Sanctorum, Insulae communium Patronorum Acta. Lovanii 1647. tom. 2. in fol. Vidi.

Acta SS. veteris, & majoris Scotiae, seu Hyberniae, notis, & appendicibus illustrata tom. 1. qui de sacris Hyberniæ antiquitatibus est 3. Januarium, Februarium, & Martium complectentem ibidem 1645. in fol. Vidi. Tomum quartum, quintum, & sextum reliquorum mensium, quorum quartus sudabat, sub prælo anno 1650. hætenus non vidi. Eorum memoriam fecit Uvadingus. Edidit quoque:

Theologiam habitam Lovanii ibidem 1639. in 4. teste Alva, col. 746. suæ Militiæ. Obijt anno 1647.

JOANNES COLOMBI, Gallus, Minorita, Avenione Pontificius Poenitentarius, ineditum reliquit Gallicè:

Tractatum de SS. Sacramento Altaris. Extrabat M. S. in Gallica Regia Bibliotheca, in Secundo Sixto, num. 792. teste Philippo Labbe in sua nova Bibliotheca M. S. librorum edita Parisijs 1653. in 4.

JOANNES DE COLONIA, seu AGRIPPINUS, Reg. Observ. alumnus, Tom. II.

ac Theologus illustris, plura, & Scotistis grata, scripsit, ac edidit, nempe:

In quatuor libros Sententiarum.

Tabulam in opera Scoti.

Quæstiones Magistrales 430. in ejusdem scriptum Oxoniense.

Quodlibeta.

In Metaphysicam.

In Libros de Anima.

In Libros Posteriorum. Omnia prodierunt Basileæ 1510. apud Adamum Petri in 4. regali. Vidi. Præfixum legitur Epigramma Danielis, Agricola, Minorita, in Authoris laudem, sub initio: *Candidulos cernam radios, &c.* Scripsit etiam, testibus Tosigniano, & Uvadingo:

Postillam in Evangelia æstivalia, & hyemalia.

JOANNES DE COMBIS, Provincia S. Bonaventuræ in Gallia, in Conventu Lugdunensi Sacræ Theologiæ Lector, scripsit:

Adnotationes, & declarationes ad terminos Theologales D. Bonaventurae. Lugduni apud Gulielmum Rovillium, anno 1560. & 1611. in 4. & Venetijs apud Petrum Duchinum 1575. teste Uvadingo. Edidit etiam non tanquam suum, sed uti alienum.

Compendium totius Theologicae veritatis Venetijs apud Petrum Duchinum 1575. in 16. Lugduni 1569. Huic editione accessit *Opusculum declarationis terminorum Theologicalium*. Vidi.

JOANNES LE COMTE, id est, Comes, Gallus, collegit, recensente Uvadingo.

Centum septemdecim exempla Gallica de Beatissima Virgine, & in libellum. Parisijs impressum anno 1503. rededit, ut refert Joannes Major Societatis Jesu, in Catalogo Authorum, qui ex professo libros exemplorum scripserunt. Clarebat 1500.

JOANNES A CONCEPTIONE, Lusitanus, Provinciae Algarviorum Reg. Observ. ineditum reliquit:

Tractatum de Provincia Algarviorum, cujus meminit ex Cardoso, D. Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ. Edidit eruditam:

Concionem de translatione S. Vincentij Martyris. Ulyssipone typis Antonij Alvarez 1641. in 4. Vidi.

Concionem aliam de Expectatione Virginis Mariæ, in 4. Vidi.

JOANNES A CONCEPTIONE, aliter, Hispanus, Regul. Observantiæ alumnus, Murcia anno 1667. opus absolvit vernaculè editum, sub titulo:

Resolutio Theologica Moralis Canonica,
N in

in qua exponitur Decretum S. Inquisitionis de privatione Officiorum in Ordine. Mattiti typis Francisci Nieto 1668. in 4. Vidi.

JOANNES A CONCEPTIONE, alter, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Didaci in Bætica Theologus, Pater, Præfectus Apostolicus Africanarum Missionum, ac Generalis in Romana Curia Discalceatorum, ac Recollectorum Galliæ Procurator, edidit:

Tractatum de Missionibus in Mauritania Tingitana, earumque progressibus, vernaculè. Gadibus anno 1722. in 4. Vidi.

JOANNES CONCILIJ, seu, ut alijs placet *Consilius*, natione Gallus, Minorita, scripsit, imò concinnavit:

Varia opuscula ex disputationibus habitis in Concilio Tridentino, cui interfuit anno 1562. Edidit insuper:

Orationem de Triumpho Christi, quam habuit in eodem Concilio in die Ascensionis. Ex Uvadingo, Tosigniano, & Gonzaga.

JOANNES COMPOSTELLANUS, Hispanus, Provinciæ Bætice Minorum Capuccinorum alumnus, Magister Novitiorum, & Vir altissimæ contemplationis, scripsit tractatum, sive opusculum:

De Arte moriendi, qui post illius mortem exijt posthumus, teste Genuensi.

JOANNES CONTRACTUS, natione Belga, Minorita, fructuosus tempestate sua Concionator, edidit:

Conciones de Tempore.

Conciones de Sanctis, ac de B.V. Prodierrunt simul Coloniae ex officina Joannis Koelhoeff de Lubeck in fol. Vidi. Pinciæ in Bibliotheca Conventus Regul. Observ. sed editionis annus non exprimitur. Incipiunt: *Clamabunt à facie tribulantis, &c.* Authorem adducit Antonius Monchiaceus de *Sacrificio Missæ*, fol. 133. hisce verbis: *Eandem defendit sententiam Joannes Contractus sermone de Coena Domini dicens: Tertio accedere debet cum fide integra.*

JOANNES COPRANO, Capuccin. Prov. Rhegij Concionator, ac Definitor, Vir, apud Genuensem, morum sanctitate, ac doctrinæ præstantia celebris, edidit Italicè:

Calabriæ illustrata, tom. 3. in fol. ad Hispaniarum Regem. Vidi dumtaxat tom. 1. impressum Neapoli formis Antonij Dominici Parrino 1691. in fol.

Concionum Quadragesimalium, tom. 2.

Concionum Dominicalium, tom. 3.

Basilicæ Sacræ Lateranensis à Franciscanis sustentata, tom. 1. in fol. Demum Latine:

Commentaria in D. Bonaventuram, tom. 2. in fol.

Cursum Philosophicum, tom. 3. in fol.

Plausum doctrinæ Seraphicæ illustrium Scriptorum subscriptionibus conclamatum, tom. 1. in fol. Hæc ex laudato Genuensi.

JOANNES COQUIEL, non aliundè mihi notus, quam ex tabula prima Fr. Petri de Alva, laudatur ab eo, ceu Author *Poematis de S. P. N. Francisco*, Tolosæ editi 1619.

JOANNES CORALDUS, Franciscanus, ac demum Episcopus Draconensis, elaboravit, vel collegit:

Compendium Sacræ Theologiæ, Basileæ impressum anno 1501. in 4. Consule Militiam nostri Alva, col. 747.

JOANNES CORONEL, Hispanus, ex Oppido Torrija Provinc. Castellæ, Reg. Observ. filius, ac Provinciæ Jucatanensis Reg. Observ. in novo Orbe Apostolicus Concionator, & Diffinitor in publicum misit idiomate illorum Indorum:

Discursus prædicabiles spirituales, una cum Articulorum Fidei expositione. Mexici apud Petrum Gutierrez 1620. in 8. Vidi.

Doctrinam Christianam idiomate Mayo. Ibidem per Didacum Garrido 1620. in 8. Vidi. Ejusdem de eodem valdè diffusè extat M.S. in 8. in Biblioth. Collegij Hispaniensis S. Bonaventuræ, sub litt. M. num. 165. Vidi. Obijt Viri religiosi opinione in Conventu Emeritensi ejusdem Provinc. 14. Januarij 1651. De eo D. Andreas Barcia, col. 723. suæ Biblioth. Indicæ, ac Didacus Lopez Cogolludo, lib. 12. Historiæ Provinciæ Jucatan, cap. 18.

JOANNES COSTENUS, Polonus, Reg. Observ. Provinciæ Majoris Poloniæ, Prædicatoris ferventissimi, & devotissimi officio, Guardiani, Custodis, ac Diffinitoris etiam dignitate functus, typis idiomate Polonico vulgavit:

Librum pium in gratiam S. Annæ, in quo & ad pietatem animos fratrum, & sororum accendit, & eisdem officij monet. Plenus dierum quievit in pace in Conventu Lovaniensi anno 1613. Ex relatione Chronologica laudatæ Provinciæ, fol. 426.

JOANNES DE COVEÑA, Hispanus, Minorita, teste D. Nicolao Antonio, tom. 1. Biblioth. Hispanæ, dedit ad duum Viros, & Senatum Oppidi *Almonazir de Zurita*, Calatravensis Ordinis:

Artem regiminis Populorum. Edidit:

Remedium peccatorum. Compluti apud Sebastianum Martinez 1572. in 12.

JOANNES CRANEDONC, Minorita, latinam reddidit:

Relationem magnorum thesaurorum spi-

Spiritualium, & temporallum Deo inspirante, & adjuvante in novo Mexico detectorum, Hispanicè conscriptam ab Alphonso Benavides, Minorita, Hispano. Salisburgi anno 1634. in 8. typis Christophori Ketsembergeri. Vidi.

JOANNES CREMONENSIS, Minister Provinciæ S. Antonij, scripsit:

Vitam S. Antonij de Padua. Sedulius cum Rodulpho.

JOANNES DE LA CUSTA, Lusitanus, Minorita, annumeratur inter Marianos Scriptores à Marracio in Appendice, elucubrasseque dicit:

Quadragesimam Sermonum in honorem Virginis Mariae. Pincia 1616. in fol.

JOANNES A CURIA NOVA, Italus, Minister Prov. Brixienfis strictior. Observant. Reformatorum, edidit recensente Uvadingo, Latino sermone:

Theoro practicam Orationis Mentalis, seu modum meditandi Passionem Christi. Inspurgi anno 1632.

JOANNES DAMASCENUS, natione Gallus, professione Recollectus, celebris Concionator Gallicè edidit:

Discursus Ecclesiasticos, ac Monasticos. Parisijs apud Coignard 1709. Hæc apud Trevoux de novis litteris hujus anni in mense Aprilis, & Maji.

JOANNES DAMPIERRE, Gallus, ex Advocato alumnus factus Reg. Observ. ac director Monialium Aurelianensium, Vir doctus, ac pius, Latinè edidit:

Poemata perplura laudata à Scevola de S. Martha in Elogijs Doctorum Gallia ap. Dictionarium Moreri. Floruit sec. 16.

JOANNES DAVENTRIA, Transilanus, Minister Provinciæ Colonienfis Regul. Observ. Vir in Divinis Scripturis eruditissimus, vitæ integræ, virtutumque exemplar, scripsit:

Exegesim Evangelicæ veritatis, contra errores Lutheranæ confessionis. Coloniae anno 1533. in 8. 1535. in 4. Vidi.

Catapultam Fidei, seu Christiana veritatis telum, lib. vnum. Ibidem 1533. & anno 1588. in 8. Vidi. Agit

De Fide.

De Ecclesia Judice.

De Eucharistiæ veritate, & utilitate.

De SS. veneratione, & invocatione.

De usu Imaginum.

De Purgatorio.

De quibusdam articulis Rothmanni confutatis.

De Infantum Baptismate. Edidit etiam: *Apologiam contra Lutherum*. Prodiit Tom. II.

cum *Exegesi*. Colonia ex officina Melchioris Novelsiani 1535. quo clarebat in 8. Vidi. Demum ex Uvadingo:

Apologiam contra Anabatistas. Eum commendat Fr. Didacus de Lequile in de Scriptoribus, qui pro Fide Catholica dimicarunt, ac Fr. Petrus Merseus, Minorita, in Andalibus Episcoporum Ultrajectensium, pag. 385.

JOANNES DE DEFONT, Capuccianus, natione Gallus, Provinc. Normannia Concionator, Vir doctus, ac scientijs ferè omnibus ornatus, scripsit latinè opus, cui titulus est:

Scientia Principis Christianissimi, lib. 10.

JOANNES DEGUE, Minorita, attestante Uvadingo, ex Hispanico Latinum reddidit librum prænotatum:

Speculum consolationis afflictorum, & tristitum Joannis de Dueñas. Prodiit Parisijs 1582.

JOANNES DELPHINUS A CASALI MAJORI, Italus, Minorita doctus, uti ab Illustrissimo Gonzaga accipio part. 1. fol. 79. multa edidit opuscula:

De rerum eventu.

De Cælibatu.

De Potestate Papæ.

De Cælestibus globis ad Camillum Paleottum.

De Methodo, & quædam alia.

JOANNES A S. DEMETRIO, Bruatorum Oppido propè Aquilam, ex Prov. S. Bernardini Regul. Observ. scripsit, ac edidit vernacula lingua Italica:

Quadragesimale. Ex Relatione laudatæ Provinciæ, & Uvadingo.

JOANNES A DEO, Lusitanus, Prov. Portugallia Regul. Observ. Lector emeritus, ac Provincialis Minister, à Concionibus Regijs, & Theologicis Censuris S. Officij, præter quædam volumina inedita quorum inscriptionibus minimè expressis memor est Fr. Ferdinandus à Solitudine, tom. 5. Chronic. laudatæ Provinciæ, emisit:

De restauratione Eborensis Urbis Concionem eruditam Eucharisticam. Connimbricæ per Emmanuel. Diaz 1664. in 4. Vidi.

JOANNES A S. DIDACO, Hispanus, Prov. S. Pauli Discalceat. Concionator, ac Pro-Minister, prælo dedit vernaculè:

Ideas Sacras. Salmantica 1683. in 4. Vidi. Inedita reliquit eodem sermone volumina duo prænotata:

Idearum Sacrarum tomum 2. & 3. amplectens Conciones varias 48. Præ manibus habeo in 4.

Echo tubæ Ezechielis decem capitibus

constans, & tribus indicibus. Penès me habeo, etiam in 4. In Prologo tomi editi spem fecit duorum aliorum librorum sub titulo communi:

Insignia Passionis Christi, vnum & alterum tomum in 4. completum reliquit; & habentur M. S. in nostro Sancti Didaci Vallisoletano Conventu, vbi non semel vidi, ac sitienter legi. De eo agitur tomo 1. Chron. Prov. S. Pauli, pag. 145. Obijt circa annum 1710.

JOANNES A. S. DIDACO VILLALON, Hispanus, professione Laicus, ex Prov. Bætica Regul. Observant. plurium Causarum in Romana Curia Procurator, typis tradidit Italicè:

Compendium Vitæ B. Francisci Solano. Romæ per Angelum Bernabo anno 1675. in 8. Vidi.

Compendium Vitæ V. Servæ Dei Joannæ à Cruce, Abbatissæ Conventus S. Mariæ de Cruce extra muros Oppidi de Cubas. Ibidem ex typographia Rev. Cameræ Apostolicæ, anno 1664. in 4. Vidi.

Vitam V. Servæ Dei Annæ à Cruce, Monialis Clarissæ, Hispanicè scriptam à R. P. Martino à Roa, Societatis Jesu, Italicè redditam. Ibidem typis Michaelis Herculis, anno 1666. in 4. Vidi.

Defensorium Illustrissimi D. D. Fr. Bernardino de Cardenas, Antistitis de Paraguay, in fol. Vidi Matriti in Bibliotheca Marchionis de Cuellar.

JOANNES DIEZ BUENO, Hispanus, ex Emeritensi Urbe, Compostellanæ Prov. Regul. Observ. Lector emeritus, ac Prædicator Apostolicus, Vir opere, & sermone insignis posteritati dedit vernaculè:

Meditationes super Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, adjecto Tractatu pro juvenine agonizantium, ac preparatione Sacerdotis ad Missæ Sacrificium. Legione per Augustinum Valdivieso 1669. in 8. Vidi.

Thesaurum Divinum pauperis, una cum Tertiariorum exercitijs. Editio 3. quam vidi, facta est Legione typis Augustini de Valdivieso 1672. in 16. Obijt sanctitatis fama clarus, apud Conventum de Benavides sepultus. Laudatur à Barnaba Moreno, lib. 5. Historiæ Emeritensis, fol. 324. & in Chron. Provinciæ S. Jacobi, tom. 1.

JOANNES DOMINICUS BAGNATI A BERGAMO, Capuccinus, anno 1688. conscripta habebat.

Varia opera Juris in brevi edenda, teste Augustino Fontana in suo Amphiteatro Legali, tomo 1. syllabo 1.

JOANNES DONATUS Ciconde-llus de S. Angelo in Vado, in Regno Neapolitano, Tertij Ordinis Regularis, & Præceptor Iudi Litterarij Setræ Sancti Quirici, scripsit:

Sermones, & Oratiunculas vulgares, & litterales, partim Latinè, partim Italicè. Senis per Simonem à S. Nicolao, anno 1511. in 8. Vidi. Sub num. 69. Sermones verè peregrini in hoc volumine contenti, sunt:

Sermones quatuor vulgariter pronuntiandi, cum pro defunctis aliquod officium celebratur.

Item sermo unus litteraliter pronuntiandus à Sacerdote, cum festum suæ Ecclesiæ celebratur.

Item duo sermones nuptiales, unus litteraliter, & alter vulgariter pronuntiandi.

Item sermones tres vulgariter pronuntiandi in desponsatione mulieris.

Item sermones tres litteraliter pronuntiandi ad Missam novam.

Item quedam carmina in laudem Gubernatoris Provinciæ.

Item responsio Prætoris ad ingressum suæ praturæ.

Item oratio pro reformatione praturæ.

Item oratio quando Rector reassignat sceptrum.

Item oratio quando Rector accipit sceptrum.

Item oratio ad referendas grates de muneribus acceptis.

Item oratio in acceptatione Stendardi.

Item duæ orationes ad novos Priores.

Item sermones funebres septem dicendi ante ostium defuncti, quatuor vulgares, & tres litterales.

Item sermones funebres quinque vulgariter pronuntiandi in Ecclesia à Sacerdotibus.

Item oratio recitanda à discipulis in festo S. Nicolai cum quadam representatiuncula agenda à discipulis.

Item numerus Vigiliarum, & Festivitarum de præcepto.

Item numerus Vigiliarum, & Festivitarum de consuetudine.

Item sensus vulgaris verbi activi, passivi, & impersonalis.

Item quadam interrogatiuncule super Donatum declarata.

Item sensus vulgaris nominis positivi, comparativi, & superlativi. Alterius editionis factæ Venetijs per Georgium de Rusconibus, anno 1515. in 8. Memoriam facit D. Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

JOANNES DOVET, seu DOVETUS, Gallus, Dinannicus, Professor Theologiae Parisijs, in vnum contexit:

Formalitates Scoti, Syrecti, Trombetae, & Bruliferi Minoritarum. Parisijs apud Joannem Parpin 1579. Præter hoc opus à Uvadingo, & Sannig laudatum, edidit Gallico idiomate:

Anagrammata super nomen Augustum Christianissimi Regis Galliarum. Parisijs 1654. in 4. vt habetur tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 355.

JOANNES DUBLIVLIUS, Nervius, Theologus, edidit:

Ierosolymitanæ peregrinationis Hodeporicon septem dialogorum lib. explicatum. Coloniae 1600. typis Grevembruchij in 8.

Orationem Philippicam, quæ inter hujus sæculi tenebras veritatis domicilium demonstratur. Leodici typis Henrici Hoyij. Uvadingus, quem excipiunt Laffor, & Martinus Lippenius.

JOANNES DE DUEÑAS, Hispanus, Regul. Observant. alumnus, insignis Concionator, opus edidit vehementer laudatum à Viris doctissimis in tomos sex distributum, vti asserunt Uvadingus, ac D. Nicolaus Antonius, sub titulo communi:

Speculum consolationis editum Hispali in 8. anno 1543. & alibi. Vidi laudatum, & sanè egregium opus in quatuor partes distributum, quarum quælibet in sententia gravida fundatur. Exemplum primæ: *Malem cecitatem Tobia, quam oculos Davidis.* Prodiit seorsim secunda, & quarta Antuerpiæ 1551. in 8. ex officina Martini Nuaj. Prodierunt simul Toleti anno 1591. in fol. & alibi. Gallicè, vti recenset D. Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ, hoc opus loqui fecit Franciscus Belleforest, prodijtque Parisijs ex officina Gervasij Mallot, 1583. in 8. & Latine Joannes Degue excusum ibidem anno 1582. Eiusdem est etiam:

Remedium peccatorum, seu Confessionarium. Pinciæ apud Joannem de Villaquiran 1545. & 1546. in 4. Vertit item ex Latino S. Augustini, librum: *Speculum peccatoris*, quem etiam appellavit:

Tthesaurum animæ. Pinciæ apud Sebastianum Martinez 1553. in 8. Vidi.

JOANNES DUNS SCOTUS, de cujus Patria, regna decertant Angliæ, Hybernæ, & Scotiæ, anno quo denatus est Seraphicus Doctor S. Bonaventura, nempe 1274. natus est in Oppido Duns, vt vno pietatis, & doctrinæ sole Minoribus occidente, alter oriretur, qui præter inq-
Tom. II.

signem pietatem miraculis comprobata, doctrinæ columen, Theologorum Argos, subtilitatis fulcrum, ac Doctor Subtilis, & Marianus acclamaretur, erat enim in ejus sapientia (coelitus etiam accepta à Matre agnitionis) *spiritus intelligentia subtilis.* Hunc subtilitatis spiritum (paucis frueri copiosi Interpretis Cornelij à Lapide in Sap. 7. v. 22.) in speculationis sapientia præ alijs communicavit Joanni Scoto Ordinis S. Francisci, qui illum, vt suum in Theologia, & Philosophia Magistrum colit, & sequitur, unde vulgò vocatur Doctor Subtilis: à Scaligero exercit. 324. vocatur Lima veritatis: ab alijs Cos ingeniorum, Philosophorum Phoenix, & inter Philosophos quidam Deus: ab alijs subtilitatis miraculum, arcanorum Apollo, Seraphicæ Religionis columen, Sorbonæ gloria. Dubitat Cardanus lib. 16. de Subtil. quis subtilior, an Aristoteles, an Euclides, an Scotus? Porro hæc subtilitas partim ei naturalis fuit à subtilitate ingenij, qua excelluit, partim supernaturalis, opusque gratiæ, & Spiritus Sancti, cujus ipse, vtpotè Religiosus, fuit instrumentum, & organum. Unde Joannes Major in 4. dist. 38. quæst. 10. eum vocat humillimum, Apostolicum, pauperrimum, imò Summo Pontificatu dignum, & D. Bernard. de Soria in Report. impressis Parisijs anno 1517. ita de eo canit:

*Scotus adest Fidei lampas, Christique Sybilla;
Interpresque Dei, castrum insuperabile veri,
Scriba Jovis, mundi que oculus, conviva Tonnantis,
Ingenij claro penetravit acumine cuncta.*

Nihil amplius hic immorandum circa ejus encomia, quem supra omnem laudem supra omnem invidiam, magnorum Virorum grave libratumque judicium evexit. Hominis ingenium ita ad litteras efformatum, & miraculum subtile, atque acutum, dixit Joannes Pitseus, vt non tam hominem acie mentis stupendum, quam inter argutos Philosophos quendam dixeris Deum. Nihil erat, vel tam difficile, vel tam densa caligine involutum, quod illius vix, & perspicax ingenium non penetraret, nihil adeò distortum, aut nodosum, quod non dissolveret. Porro Oxonij, Lutetiæ, Coloniae, magno discipulorum profectum, multorum encomijs, summo omnium applausu, Theologiam publicè professus, multa scripsit doctissimè in Aristotelem, Petrum Lombardum, Sacros Codices, copiosis editis Commentarijs. Hujus igitur

Phoenicis monumenta (adjectis ineditis)
seorsim primò , secundò simul concinnata
subjiciam , demùmque Catalogum Eluci-
datorum.

Opera Doctoris Subtilis.

Lectura in Genesim, lib. 1. Ex Pitseo, Le-
lando, Jacobo Le-Long, & alijs.

In Evangelia, lib. 4. Ex eisdem.

*Commentaria in Evangelium secundum
Matthæum*. Recensentur tom. 1. Bibliothecæ
Bodlejanæ, fol. 10.

In Epistolas D. Pauli, lib. plures. Ex
Jacobo Le-Long, Pitseo, & alijs. Sixtus
Senensis, lib. 4. Bibliothecæ Sanctæ testa-
tur se legisse fragmentum in Epistolam ad
Romanos valde eruditum, ac sensu pro-
fundum, sed juxta Authoris nomen tene-
bricosum, obscurum, & vix in ejus scho-
la detritis pervium, cujus initium erat:
Circà Epistolam Pauli ad Romanos.

Commentaria in Apocalypsim, vt habe-
tur tom. 1. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 70.

Sermonum de Tempore, liber vnus. Ex
Trithemio. Incipiunt, teste Pitseo: *Erunt
signa, &c. In hoc Evangelio.*

Sermonum de Sanctis, liber vnus. Ex
Pitseo, & Trithemio.

De rerum principio, lib. 1. Ex Pitseo.

Questio super Prologum, notabilis valde
pro stabilimento Fidei Catholicæ Ecclesiæ
Sacrosanctæ laudata, tom. 2. Bibliothecæ
Bodlejanæ, fol. 41.

De primo rerum principio, lib. 1. Oxo-
nij in Collegio novo. Extat Venetijs anno
1497. Nancæi vidit Pitseus in Bibliotheca
Franciscanorum. Tractatus iste illuminans
quidem intellectum, sed magis affectum
accendens, ita incipit: *Domine Deus nos-
ter Moyse servo tuo, de tuo nomine filijs Is-
rael proponendo à te Doctore veracissimo
sciscitanti, &c.* Cap. 4. recolligens dicta,
divinas percurrans perfectiones, mente
in Deum elevatus, vel in extasim raptus,
Seraphicum, ac mirabilem discursum fa-
cit, quem meritò Uvadingus appellat
dulcissimum cibum, quo anima devota,
sed Theologica pascatur, delectetur, ine-
brietur. Ecce Subtilioris Scoti ignitum
eloquium, ferventissima oratio, & con-
templatio altissima. *Domine Deus noster*
, (sic eructabat) plurimas perfectiones à
, Philosophis de te notas, possunt Catho-
, lici utique concludere ex prædictis. Tu
, primum efficiens, tu ultimus finis, tu
, supremus in perfectione, & cuncta trans-

, cendens; tu penitus incausatus, ideò
, ingenerabilis, & incorruptibilis imò
, omninò impossibile non esse, quia ex te
, necesse esse, ideòque æternus, quia in-
, terminabilitatem durationis simul ha-
, bens sine potentia ad successionem:
, quia nulla successio potest esse, nisi vel
, in continuè causato, vel saltè in essen-
, do ab alio dependente: quæ dependen-
, tia longè est à necessario ex se, in essen-
, do. Tu vivus vita nobilissima, quia in-
, telligens, & volens. Tu beatus, imò
, essentialitèr beatitudo, quia tu es com-
, prehensio tui ipsius. Tu visio tui clara, di-
, lectio jucundissima, & licèt in te solo
, beatus, & tibi summè sine alijs sufficias,
, tu tamen omne intelligibile simul actu
, intelligis. Tu omne causabile contin-
, gentèr, & liberè simul potes velle, &
, volendo causare, verissimè ergo es infi-
, nitæ potentia. Tu incomprehensibilis,
, infinitus: nam nihil omne sciens est fini-
, tum, nihil potentia infinita est finitum,
, nihil supremum in entibus, nec finis vl-
, timus est finitum, nec per se existens
, simplex penitus, est finitum. Tu es infi-
, nitæ, & summæ simplicitatis, nullas
, partes habens re distinctas, nullas reali-
, tates in essentia tua habens, realitèr non
, easdem. In te nulla quantitas, nullum
, accidens, potest inveniri, & ideò est
, secundum actum, non mutabilis: sicut
, te in essentia tua immutabilem esse su-
, perius jam expressi. Tu solus simpliciter
, es perfectus, non perfectus Angelus,
, aut corpus, sed perfectum ens, cui ni-
, hil deest entis possibilis alicui in esse.
, Non potest omnis entitas alicui formalitèr
, in esse, sed potest in aliquo forma-
, litèr, vel eminentèr haberi: quomodo
, tu Deus, habes, qui es supremum en-
, tium: imò solus in entibus, infinitus.
, Tu bonus sine termino: bonitatis tuæ
, radios liberalissimè communicans, ad
, quem amabilissimum singula suo mo-
, do concurrunt, vt ad ultimum suum fi-
, nem. Tu es intelligibilis sub perfectissi-
, ma ratione intelligibili. Tu es tuo inte-
, lectu præsens. Tu solus es veritas pri-
, ma: quippè quod non est quod apparet,
, falsum est, ergo est aliud sibi ratio appa-
, rendi, quia si sola ejus natura esset sibi
, ratio apparendi, appareret esse quod est.
, Tibi nihil est ratio apparendi, quia om-
, nia apparent in tua essentia, tibi primi-
, tūs apparente, ac per hoc nihil tibi pos-
, terius est ratio apparendi, &c. Jure er-
go clamabat hìc Uvadingus, scholio 11.

Utinam quotidie Fratres Theologi eam recitassent. Sentirent proculdubio scintillis divini amoris suas accendi mentes, doctique evaderent doctricæ gratia, non scientia in flante, sed magis edificante charitate.

In Magistrum Sententiarum Commentarios Oxonienses, lib. 4. Incipiunt M. S. Utrum homini pro statu isto. Prodierunt cum notis Cavelli Parisijs 1519. & 1600. & Venetijs 1597.

De Cognitione Dei, lib. 1. Ex Tritheimio, & Pitseo.

De perfectione statuum, lib. 1. Incipit: Status Prælatorum præsupponit. M. S. Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti, & apud Bibliothecam Collegij Mertonensis in Oxonia, vti habetur tom. 2. Bibliothecæ Bodlejanæ, part. 2. cod. 532.

Quodlibeta scholastica, seu Quæstionum quodlibetalium, lib. 1. Incipit: Cunctæ res difficiles, ait Salomon. M. S. Oxoniæ in Collegio novo, Merton. Magdal. Cantabrigiæ in publica, & in Collegio Cai. Extant Norimbergæ anno 1481. & Parisijs 1519. cum notis Cavelli, & Licheti.

Quæstiones in Porphyrium, & veterem Artem Aristotelis, lib. 1. M. S. Oxoniæ in publica. Extant Venetijs 1512. & 1600. cum expositione Mauricij à Portu Archiepiscopi Tuamensis.

De modis significandi, lib. 1. M. S. Ibid.

In libros Priorum, & Posteriorum, lib. 2. M. S. ibidem.

In Categorias Aristotelis, lib. 1.

Quæstiones Universalium, lib. 1.

Quæstiones Prædicamentorum, lib. 1. Putat Pitseus esse quæstiones viginti & unam, quæ habentur Oxoniæ M. S. in Collegio Uviccamico, & Mertonensi, vbi etiam habentur M. SS. multa alia ejus opera.

Quæstiones in Metaphysicam, lib. 12. In principio Metaphysicæ M. S. Oxonij in Collegio Balliolensi. Extant Venetijs anno 1497. & 1501. cum notis Mauricij, & Cavelli.

In Analytica Posteriora, lib. 2. Incipit: Scire autem opinamur unumquodque.

In Aristotelis Physica, lib. 8. Venetijs 1504. & 1597. in 4. ac Lugduni cum annotationibus Aretini.

In ejusdem Meteoræ, lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Magdalensæ Balliol. Oriol.

In Elenchum, lib. 1. editus anno 1493. Venetijs, vti habetur in libro inscripto: Incunabula Typographiæ.

Theorematum, lib. 1. Incipit: Tertiò principaliter circa dicta Doctoris. Extant Venetijs anno 1497.

Quæstionum in libros de anima, lib. 1. editus Venetijs anno 1625. à Hugone Cavello illustratus.

Quæstiones miscellaneæ de formalitatibus. Venetijs 1514. & Parisijs 1584. in 8.

Collationes 13. Physico-Theologicæ. Prodierunt seorsim cum scholijs Cavelli.

Additiones super primum Sententiarum. Venetijs 1477. in fol. Ex libro prænotato: Incunabula Typographiæ.

Super secundum Sententiar. anno 1474. in fol. Ex eodem.

Super quartum Sententiarum. Norimbergæ 1481. Ex eodem.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum. Venetijs 1490. in fol. Ex eodem.

Grammatica speculativa à nonnullis Alberto de Saxonia Augustiniano, perperam adscripta.

Commentariorum imperfectorum liber vnus, teste Pitseo, qui subdit apud Uvadingum inveniri,

Operum ejus volumina octo M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi. Quinque in Collegio Balliolensi. Pleraque ejus Philosophica M. S. sunt Oxonij in Collegio Balliolensi, & Cantabrigiæ in Collegio S. Petri. Sanè sub titulo Opera Scoti, prodierunt Venetijs anno 1477. & 1497. vti narrat Author libri inscripti: Incunabula Typographiæ.

Scripsisse etiam dicitur tractatum de paupertate Christi, & Apostolorum, qui habetur in fine Defensorij Ocham, quod legitur in Firmamento trium Ordinum.

Commentaria Oxoniensia in libros 4. Sententiarum, & Quodlibeta, primus edidit Thomas Penchet Anglus Augustinianus, anno 1474. Patavij typis Alberti Stendal, vti carmina ad Quodlibetorum calcem ita testantur:

Hæc Albertus ego Stendal Colibeta Magister

*Altiloqui Scoti formis vberima pressi
Religione sacra, & diva celeberrimus arte,*

*Clarus, & ingenio Augustini ex Ordine
Thomas.*

*Impressum purgavit opus studio integer
omni.*

*Anglia cui patria est generis cognomine
Penchet.*

Sed & eadem recudi curavit Paulinus Berati Lucensis ejusdem Instituti Augustiniani, Vir doctus parvis codicibus, vt commodius circumferrentur. Venetijs 1517.

Ejus

Ejus Philosophia prodijt Antuerpiæ anno 1517. Hæc de operibus tanti Doctoris seorsim inventis. Selectiora collegit, notisque illustravit post alios, ac in 12. tomos in fol. distributa, publici juris fecit eruditissimus Uvadingus, Lugduni anno 1639. vt sequitur;

Indiculus operum Scoti, quæ singulis tomis impressiõnis Lugdunensis continentur.

Tomo primò.

*Grammatica speculativa Scoti.
In universam Logicam quæstiones.*

Tomo secundo.

Commentaria in octo libros Physicorum cum annotationibus Francisci à Pitiglianis Aretini.

Quæstiones in libros de anima imperfecta cum scholijs, & supplemento Hugonis Cavelli.

Tomo tertio.

Tractatus de rerum principio, cum scholijs, & notis Lucae Uvadingi.

Tractatus de primo principio cum scholijs Cavelli, & adnotationibus Mauritiij.

Tractatus Theorematum, cum eorundem scholijs, & adnotationibus.

Collationes viginti tres, cum scholis Cavelli.

Collationes quatuor novitèr additæ, cum scholijs, & notis Uvadingi.

Tractatus de cognitione Dei.

Quæstiones miscellaneæ, &c.

Metheorologicorum libri quatuor cum scholijs item, & notis ejusdem Uvadingi.

Tomo quarto.

Expositio in Metaphysicam, cum summarijs, & notis Cavelli.

Conclusiones Metaphysicæ, cum notis ejusdem.

Quæstiones in Metaphysicam, cum adnotationibus Mauritiij, scholis, & notis Cavelli.

Tomo quinto. Parte primâ.

Libri primi Sententiarum distinctiones septem cum Commentarijs Lycheti, supplemento Joannis Poncij, scholijs, & notis Cavelli.

Parte secunda.

Reliquæ distinctiones ejusdem libri primi Sententiarum cum eorundem Commentarijs, scholis, & notis.

Tomo sexto. Parte prima.

Libri secundi Sententiarum distinctiones sex, cum eorundem Commentarijs, supplemento, scholis, & notis.

Parte secunda.

Reliquæ distinctiones ejusdem libri secundi cum eisdem Commentarijs, &c.

Tomo septimo. Parte prima.

Libri tertij Sententiarum distinctiones viginti quinque cum eisdem Commentarijs, &c.

Parte secunda.

Reliquæ distinctiones ejusdem libri cum eisdem, &c. & integris Commentarijs R. P. Poncij à distinctione 34. usque ad finem.

Tomo octavo.

Libri quarti Sententiarum distinctiones 13. cum scholijs, & notis Cavelli, & integris Commentarijs Antonij Hiqueti.

Tomo nono.

Ejusdem libri quarti distinctio 14. cum reliquis usque ad 42. inclusive cum scholijs, & Commentarijs Hiquai.

Tomo decimo.

A distinctione 43. usque ad finem ejusdem libri quarti, cum scholijs, &c. & Commentarijs Hiquai.

Tomo undecimo. Parte prima.

Reportatorum Parisiensium lib. tres, cum scholijs, & notis Cavelli, & Uvadingi.

Parte secunda.

Eorundem Reportatorum Parisiensium, liber quartus cum eisdem scholijs, & notis.

Tomo duodecimo.

Quaestiones Quodlibetales cum Commentarijs Lycheti, scholijs, & notis Cavelli.

Singulis autem libris minutissimis etiam quibusque opellis in hac editione iudicium suum praemississe, testatur Uvadingus, legitimos partus à suppositis discernens, & necessaria quaeque praemonens. Desiderantur adhuc omnes ejus in Sacram Scripturam Commentarij, aliaque elucubrationes. Tandem consumptus in brevi, explensque tempora multa anno 1308. octava die solemnitatis omnium Sanctorum, ad eorum, ut pie creditur, consortium ex hac vita vocatus, sepultus fuit Coloniae apud Minores ad introitum Sacrarum propè Altare trium Regum. Clarescente in dies ejus pietatis, ac sanctitatis fama, ejus ossa in medium Chorum translata sunt eo tempore quo Sixtus IV. P. M. sententiam pro Immaculata Deiparae Conceptione Apostolicis mandatis amplius illustravit. Secundò solemniore monumento constructo, translata sunt anno 1509. cum singulare hoc Mysterium in Germania acriter ageretur. Tertiò honorificentius, quando Paulus V. & Gregorius XV. ipsius de Immaculata Mariae Virginis Conceptione sententiam extulerunt, Scoti ossa à terra, cui in urnea lapidea misce-

bantur separata, translata sunt anno 1919. Demum anno 1642. praesente Nancio Apostolico Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Fabio Chisio, qui postea sub nomine Alexandri VII. rexit Ecclesiam Dei, facta est translatio alia Reliquiarum ejusdem Servi, ac Subtilissimi Doctoris, ut liquidò constat ex publico testimonio, quod ad clariorem rei notitiam, certamque fidem in integrum describit Haroldus ad annum Christi 1308. num. 5. Nec desunt Viri gravissimi, puta Erardus Vinheim, Petrus Cratepolius, Thomas Dempsterus, Aegidius Buquerius, & alij minimè Franciscani, qui ipsum Divi, Beatique titulo exornent, ejusque Icones in publicum missas, quarum unam hic inde mirandis parvulis effigiebus circumornatam, praemanibus habeo, Romae acceptam. Charta est expansa Serenissimo, clarissimoque Principi, ac Domino D. Josepho Clementi Archiepiscopo Coloniensi S. R. I. Electori, &c. nuncupata, quod (ita ibidem legitur) celsissima Archiepiscopali auctoritate, favore, ac patrocinio, processus Beatificationis, & Canonizationis Doctoris Mariano-Sabtilis in portum feliciter fuere deducti ad finem confirmationis Apostolicae, de immemoriali Beatitatis titulo attributo: Nec immeritò legitur ad finem confirmationis Apostolicae, pronuntiata enim fuit à Illustrissimo D. Francisco Maria Carrafa Episcopo Nolano, & Judice, sententia diffinitiva pro fama sanctitatis, & cultus immemorialis V. Joannis Duns Scoti, anno 1634. quam habes publici juris factam à R. P. Fr. Petro Antonio de Venetia in suo opere inscripto Italicè: *Giardino Seraphico*. Venetijs edito tomis duobus in 4. Vidi, ac legi.

Sunt etiam qui fuis praecibus, & Ecclesiastico officio honorent, ex quibus, iteratò testabatur Illustrissimus D. D. Fr. Alphonsus Laurentius Pedraza, Palentinus Antistes, in honorem B. Joannis Duns Scoti, Generalem suae Sacrae Familiae S. Francisci de Paula agentem, Sacrificium Missae celebrasse, Officiumque Divinum persolvissse. In Hungariae quoque nonnullis locis de B. Joanne Duns Scoto recitatur si authentico testimonio D. Antonij Garcia Equitis S. Georgij, quod penes me habeo fidem facias. Responsorium VIII. officij proprii, ut ex Hungariae relatu habeo, ita incipit: *O Doctor subtilissime Joannes, qui Deiparae fidus custos fuisti: tuam nostris da mentibus, doctrinam datam caelitus ad laudem Matris Christi, &c.*

Integrum apographum penès multos est in Hispania. Demum etiam nunc sunt, qui non frustra in morbis, periculis, calamitatibusque suis invocent, extant enim in scrinijs authenticata juris solemnitate, &

testium juramentis plura ejus miracula, & tabellæ votivæ grati animi causa ob recepta ejus intercessione cœlitus beneficia declaræ. Suprà ejus sepulcrum hi versus leguntur.

*Ante oculos Saxum Doctorem deprimit ingens;
Cujus ad interitum sacra Minerva gemit,
Siste gradum lector, fulvo dabis oscula Saxo;
Corpus Joannis hæc tenet Urna Scoti.
Annus milleno ter CCC. cum adderet octo,
Postremum clausit latho agitante diem.*

Ibidem in appensa tabula versus sequentes ab ejus discipulis compositi subjunguntur.

*Parisius plora, mæstis incede lacernis;
Hic perit, in toto quod volat Orbe decus;
O Sorbona tuis humiles compone Cathedras,
Cujus ab ingenijs fons sacer artis abest.
Straminis in Vico placidi certaminis ordo
Cespitat, heu belli desinit esse caput.
Pondere supremi valido componite luctu,
Docti loqui pulset tristitia corda pavor.
Hunc posito vultu læto, defleto togati,
Discipulis labor hic omnibus vnus erit.*

Item in alia vetusta tabella;

*Clauditur hic rivus, fons Ecclesiæ, via, vivas;
Doctus justitiæ, studijs flos, arca Sophiæ.
Ingenio scandens, Scripturæ condita pandens
In teneris annis fuit: ergo memento Joannis;
Hunc Deus ornatum, fac cœlitus esse beatum.
Pro Patre translato modulentur pectore grato,
Dux fuit hic Cleri, claustrum lux, & tuba veri.*

Fabulosum illi mortis genus Paulus Jo-
vius, & ex eo Bzovius affinxit, vti testa-
tur Aubertus Miræus in Actuário, & diffu-
sè ostendunt Dermittius Thaddæus à pag.
21. Nitelæ Franciscanæ Religionis, Uva-

dingus; tom. 3. Annalium ad ann. 1308.
Illustris. Cornejo, part. 3. Chronicor. Or-
dinis, libr. 3. cap. 14. missis de hac re inte-
gris Apologijs, de quibus ad calcem hujus
Bibliothecæ in Indicibus Materialium.

Syllabus Elucidatorum Doctoris Subtilis, nec Patria, nec Religione conjunctorum.

Doctoris Mariano-Subtilis sapientiam præter superius relata, non minus commendant fundatæ in Parisiensi, Bononien- si, Salmantina, Complutensi, Conimbricen- si, Cæsaraugustana, Lovanien- si, Paduana, Osen- si, Ticinensi, Mexicana, Romana, alijsque Academijs Cathedræ, quam discipulorum ejus autoritas, ac multitudo, necnon Elucidatorum quorum (domestici- cis missis, de quibus singillatim agitur in hac Bibliotheca, & iterum redibit sermo in Indicibus Materiæ) numerum subji- cio.

Joannes de Janduno, Scoti Auditor, Princeps Averroistarum, quem Marc. An- ton. Zimara ad Albertum Pium Carpen- sium Principem impensè laudat ab acumi- ne in Dialectica, Philosophia, ac Theo- logia, atque etiam Græcarum litterarum peritia, scripsit:

De Cælo, & Mundo.

In octo libros Physicorum.

In tres de Anima.

In duodecim Metaphysicæ.

In libros Sententiarum.

Thomas Penchet, Anglus, Augustinia- nus, edidit primitus: *Commentaria Oxo- niensia in 4. Sententiarum, & Quodlibeta Doctoris Subtilis.* Patavij anno 1474. Vi- di.

Paulinus Bertus, Lucensis, ejusdem Instituti Augustiniani, eadem reduci cu- ravit parvis codicibus. Venetijs 1517. Vi- di.

Hieronymus de Ferrarijs, Italus, ex Or- dine Prædicatorum, vigilantissimus In- quisitor Ferrariensis, summa industria co- llegit *Repertorium locupletissimum, tam li- brorum Sententiarum, quam Quodlibeto- rum Doctoris Subtilis*, teste Fr. Ambrosio Altamura in sua *Bibliotheca Dominica*, cen- tur. 4. pag. 391.

Julius Hysopius Cessennas, Lector Pa- tavinus, & Ordinis Dominicani, cudi cu- ravit laudatum *Repertorium*. Venetijs apud Melchiorem Sessam 1588. Ex eo- dem Altamura ibidem.

Coelestinus Hermann, Benedictinus, edidit volumina tria in 4. sub titulo: *Theo- logia selecta Scotistica.* Augustæ Vindeli- corum anno 1720. typis Joannis Jacobi Lotteri. Vidi.

Joannes Lapis, Hispanus, Valentinus, Artium liberalium, & Medicinæ, Theo- logiæque simul (quod rarò solet) Doctor, publicavit, ad Franciscum Ximenium mit- tens Toletanum Antistitem *Aureum for- malitatum speculum Scoti.* Neapoli anno 1505. teste D. Nicolao Antonio, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ.

Michael Oyero, Hispanus, ex Familia Sacra Augustiniana, edidit: *Elegantissi- mam Panegyrim in laudem Doctoris Subtilis* recusam ab Illustris. Cornejo, tom. 3. Chron. Ordinis, lib. 3. cap. 22.

Petrus Labbe, Bituricus, Societatis Je- su Theologus, latinè edidit Panegyrim aliam. Incipit: *Hic penè ante Subtilis factus quam homo esset, &c.* Habetur tom. 1. Theologiæ quadripartitæ Joannis Ga- brielis Botij juxta editionem Parisinam, anni 1678. & alibi. Vidi.

Joannes à Ribera, Hispanus, Societatis Jesu alumnus in Salmantino Collegio, scripsit: *Panegyrim aliam*, cujus initium: *Subtilem quæ plectra ducem, &c.* Penes me habeo, sed ineditam.

Anonymus, Italus, edidit Genuæ in Charta expansa *aliam Panegyrim*. Incipit: *In graphicis umbris ecce Sol ingeniorum.* Communem feci in capite meæ *Bibliothecæ Minorum Discalceatorum.*

Paulinus Berti, Augustinianus, scripsit: *Vitam Doctoris Subtilis*, cujus memi- nit Illustris. Samaniego in ejusdem vita, lib. 2. cap. 10.

Nicolaus Vernulæus, Doctor Lova- niensis Academiae, edidit: *Panegyrim* in ejusdem laudem sæpè citatam ab Illustris. Samaniego ibidem.

Stephanus Broelmen ejusdem Univer- sitatis Lovanien- sis Doctor, & Cathedra- rius, edidit paritèr *Panegyrim* aliam sæ- pissimè memoratam ab Illustris. Samaniego ibidem. Arturus in Martyrologio Fran- ciscano ad diem 8. Novembris, §. 10. & 12. enumerat per plures Authores, qui de tanto Doctore latius egerunt. Sanè eximias ejus virtutes, ac præclara opera, scripta, elogia, epitaphia, & en-

comia Authores penè innumeri referunt, & merito:

*Namque fuit dignus senior, quem car-
mine Phœbus
Pan calamis, fidibusque Linus, modu-
lantibus Orpheus
Concinerent, atque acta Viri, laudesque
sonarent.*

JOANNES DURAN DEL MON-
TIJO, Oppido Extremaduræ in Hispania,
strictioris Observantiæ Discalceatorum
alumnus, Theologiæ Sacræ Lector, suæ
S. Gabrielis Provinciæ semel, atque ite-
rùm Pater Provinciarum S. Pauli, & S. Di-
daci Discalceatorum Commissarius Visita-
tor, totiusque Ordinis Generalis Diffi-
nitor, Vir sanè doctus, ac mitis, multa,
& commodè edidit litterarum monumen-
ta, vernaculè igitur conscripsit:

*Conciones pro Dominicis, & ferijs præ-
cipuis Quadragesimæ, unâ cum Concionibus
vespertinis super dicta septem Sapientium.*
Matriti anno 1708. in fol. Ex typographia
Didaci Martinez. Vidi.

Tomum secundum: *Concionum de Mys-
terijs Christi Domini, & ejus Sanctissima
Matris Mariæ.* Prodiit ibidem anno 1710.
in fol. Vidi.

Tertium tomum cum titulo: *Sermones
Panegyrici de Sanctis.* Ibidem anno 1714.
in fol. Vidi.

Quartum tomum, cui titulus: *Sancto-
vale Seraphicum, ac Cherubicum.* Ibidem
anno 1718. in fol. Vidi.

Quintum tomum, sub hoc titulo: *Ad-
ventuale, & Sermones varij.* Ibidem anno
1722. in fol. Vidi.

*Concionum ad Fratres in Capitulo con-
gregatos,* tom. in 4. ibidem apud Thomam
Rodriguez 1725. Vidi.

*Orationem funebrem in Exequijs Del-
phini Gallie.* Matriti per Didacum Marti-
nez 1711. in 4. Vidi.

*Concionem in solemnè erectione cujusdam
Monialium Cœnobij habitam.* Ibid. 1704.
in 4. Vidi.

*Orationem Civilem habitam in tempore
belli,* sub titulo Hispanico: *Maximas de la
mejor lealtad.* Ibid. 1707. in 4. Vidi.

*Juridicam Apologiam pro Suffragio Dif-
finitorum Generalium actualium,* anno
1701. in fol. Vidi.

Appendices ad eandem Apologiam, anno
1702. in fol. Vidi.

*Sermocinationes ad Fratres Tertij Ordi-
nis Franciscani.* Matriti 1729. in 4. Vidi
Censoris munere. Obijt in Cœnobio S.
Gabrielis laudatæ Provinciæ anno 1729.

In ejus Exequijs Orationem habuit, præ-
lo deindè traditam, Fr. Joannes Reja, Sa-
cræ Theologiæ Lector, ita finem faciens:

Iste Montijo nitidus loci Vir
Microcosmos en fuit, atque cunctis
Norma præfulgens, Metho-
dusque mira
Fratribus ejus.

JOANNES DURELLE, Minorita,
edidit:

*Dialectichoteam, seu Dialecticam super-
naturalem.* Lugduni 1628. in 8. Fides sit
apud Bibliographiam Anissonianam edi-
tam Lugduni 1702. & Catalogum libro-
rum Theologicorum, excusum Genævæ
1725. in 8.

JOANNES DUREN, natione Gera-
manus, Minorita, studiosus, & in Sacris
Scripturis nobilitè exercitatus, non pau-
ca ad directionem simplicium Sacerdo-
tum, & Prædicatorum cudit. Ea sunt, re-
censente Trithemio:

Sermonum de Tempore, lib. 1.

Sermonum de Sanctis, lib. 1.

Quadragesimalium, lib. 1. Incipit: *Sancti-
ficate jejuntum.*

De septem peccatis mortalibus, lib. 1. In-
cipit: *Cum Confessor idoneus.*

De occultis vitijs, lib. 1. Incipit: *Et via
quæ videtur.*

De Confessione, lib. 1. Alia quoque
multa scripsisse dicitur quæ ad notitiam
Trithemij, quem excipiunt Gonzaga, To-
signianus, & Uvadingus, non devenere.
Laudatur à Melissano in *Supplementis An-
nal. Uvadingi*, ad annum Christi 1468.
num. 3.

JOANNES EDE, vel EDÆUS, alijs
ÆDEUS, natione Britannus, utpotè in
Uvalia natus, Vir eruditione, & religione
illustris, qui Oxoniæ in Anglia, florida in
ætate magna ex parte *Aristotelis opera
commentarijs nobilibus illustraverat*, &
doctissimo labore similes subindè pro-
gressus in Sacra Theologia cum laude, &
honore fecerat: relicta tandem Acade-
mia, tantam auctoritatem, unâ cum sin-
gulari doctrina, & eximia virtute apud
omnes habuit, ut singulari honore à suis
prosequeretur, & Cœnobij Præses insti-
tueretur. Nactus suo spiritui quietem, non
ob id otia batur, cum imò Sacrarum Scrip-
turarum meditationi, & Concionibus ad
Populum habendis, quibus in laboribus
non

non mediocrem fructum faciebat, omnem sedulo impenderit operam. Plura scripsit, nempè:

In Logicam Aristotelis, lib. 1.

In Physicam ejusdem, lib. 8.

In Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Opuscula Theologica, lib. 1. M. S. Oxoniæ in Bibliotheca publica. Consule tomum 1. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 143.

Lecturam in Apocalypsim, lib. 1.

Concionum variarum, lib. 1.

Fasciculum virtutum, & vitiorum, lib.

2. Herefordiæ mortuus est Guardianus anno 1406. De ejus vita, fama, eruditione, ac religione scripsit Joleffæus in suo opere de Viris Illustribus, ex quo Fr. Antonius Melissanus in Supplement. Annal. Uvadingi ad annum Christi 1406. num. 2.

JOANNES EMMANUEL DE VIVAR, Hispanus, Castellanae Provinciae Regul. Observ. Theolog. Regius Concionator, & iteratò Guardianus, edidit:

Duas funebres Orationes à se habitas in obitu V. Annae Mariae à Sacramento, Clarissæ, ac Fundatricis Cœnobij Clarissarum Oppidi de Chinchon. Proderunt Toleti ex officina Augustini de Salas, anno 1680. in 4. Vidi. Insuper:

Orationem in translatione ossium D. Raymundi, Ducis de Maqueda. Toleti 1671. in 4. Vidi.

JOANNES EQUIZAVALL, Hispanus, ex Provincia Cantabrienfis Regular. Observ. Theologus, ac Custos emisit:

Panegyrum Immaculatae Conceptionis pro emanatione Decreti Alexandri VII. P. M. Flaviobrigæ per Martinum Morovellum 1662. in 4. Vidi.

JOANNES ERGHOSTEMUS, Capuccinus, Germanus, Patria ex Beuren, Diffinitor Provinciae Austriae Anterioris, Vir pietate, ac Religiosis moribus illustris, edidit, teste Genuensi:

Exercitia pro Novitijs Capuccinorum, tom. 1. in 8. Obijt 1633.

JOANNES DE ERFORDIA, seu HERFORDIA, Thuringius, natione Theutonicus, Doctor apud Trithemium, in Divinis Scripturis illuminatus, & tam in utroque Jure, quàm seculari Philosophia egregiè doctus, posteritati reliquit opus ingens sub titulo:

Tabula Juris originalium nominum. Extat M. S. volumine satis magno in Bibliotheca Minor. Toletana, liet. Y. num. 70. Vidi ibidem sub HH. num. 24. Incipit: *In nomine Sanctissimæ Trinitatis originis omnium rerum incipit Tabula originalium* Tom. II.

edita, & compilata à Fr. Joanne, Lectore Erfordienfi Ordinis Fratrum Minorum. Procedit ordine Alphabetico à verbo Aaron, & indistincta habetur Parisijs in Collegio Navarrae, & alibi, teste Bundero in sua Bibliotheca Universali Belgij, fol. 365.

Sammam de casibus. Incipit, Trithemio teste: *Rogatus à Fratribus, &c.* Demùm ex eodem, & Uvadingo.

Commentaria in libr. Sententiar.

Sermones varios. Floruit ad annum 1350. vel 1359.

JOANNES ESCORZA, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum Prov. S. Joannis in Valentino Regno, anno 1626, quo florebat, ad prælum habebat:

Defensorium Immunitatis Ecclesiasticæ.

Expositionem Motus proprii Gregorij XIV. super Ecclesiarum Immunitate.

Consilia, ac responsa moralia.

De temporum ratione. Cuncta Sermones Hispanico. Ex Chronicis M. S. laudatæ Provinciae à Fr. Josepho Chatino conscriptis, fol. 910.

JOANNES ESCULANUS, Scriptoribus adscribitur à Trithemio, quem excipit Uvillotus; sed non rectè; est enim Author ab eo laudatus Hieronymus de Asculo, seu Nicolaus IV. de quo inferius.

JOANNES ESQUIROL ET MURILLO, Hispanus, Regularis Observantia Aragonensis Provinciae, Concionator generalis, ac Diffinitor, litteris tradidit eruditum, ac pium:

Quadragesimale pro Ferijs majoribus, ac minoribus, sub titulo: *Didascalia Evangelica.* Cæsaraugustæ per Didacum Ximenez, 1727. in fol. Vidi. Ad prælum quoque matura, & licentijs roborata habebat anno 1730.

Sanctorale, sub titulo Hispanico: *Ecloga Evangelica, y Panegyrica*, lib. 1.

Adventuale, unà cum Concionibus Asceticis ex textu Seraphicæ Regulæ depromptis.

JOANNES ESTELSIUS, non aliundè quam ex Syllabo Uvadingi mihi notus, ipso attestante edidit:

Homilias in Evangelia Dominicalia in duas partes æstivam, & hyemalem distinctas. Antuerpiæ 1559.

In Epistolas Dominicales, & festivitates Sanctorum, similiter in æstivas, & hyemales distinctas. Ibidem 1555.

In omnia Evangelia Feriarum Quadragesimalium. Ibidem 1557.

JOANNES EVANGELISTA

ANICIENSIS, Gallus, eruditus, ac pius
Concionator Provinciæ Lugdunensis Mi-
norum Capuccinorum emisit tom. 1.

Concionum de Purgatorio. Lugdani
1684. teste Genuensi.

JOANNES EVANGELISTA DE
CORDOVA, Hispanus, quem & Regul.
Observ. alumnum, ac pietate simul, &
doctrina conspicuum deprædicat Matra-
cius in sua Bibliot. Mariana, & in Catalogo
Mariano ad annum 1459. scripsit:

De Conceptione B. Virginis, lib. 1. cu-
jus meminit Bernardinus de Bustis in Ma-
riali, Serm. 9. *de Conceptione.* Laudant Al-
va in Militia, ac D. Nicolaus Antonius
tom. 2. suæ Bibliothecæ Veteris Hispa-
niæ, pag. 267.

JOANNES EVANGELISTA DAS-
SAN, Hispanus, ex Tertio Ordine Regu-
lari Provinciæ Bæticæ, typis dedit:

*Demonstrationem Juris quoad preceden-
tiam in actibus publicis aliquibus Fratribus
ejusdem Ordinis.* Hispali anno 1693. in 4.
Vidi.

JOANNES EVANGELISTA OR-
TIZ, Hispanus, Lector Theologus Im-
perialis Conventus S. Joannis Regum Pro-
vinciæ Castellæ Regularis Observantiæ,
Concionem apprime eruditam, testimo-
nijs roboratam CC. Minoritarum Scripto-
rum Toleti habitam, communem fecit
sub titulo:

*Discursus Panegyrici de Glorioso S. Do-
minico P. N. Granatæ litteris Francisci
Sanchez 1652. in 4. Vidi. Ejus meminit
Alva in Militia, col. 754.*

JOANNES EVANGELISTA, Sylva-
ducensis, Capuccinus, Belga, Prov. Flan-
driæ Diffinitor, Vir pius, & Apostolicus
Concionator, latinè edidit:

*Pium, utileque opusculum super illa ver-
ba: Regnum Dei intra vos est.* Prodiit Lo-
vanij apud Joannem Melsium, ann. 1637.

*Præxim exercendam ante, & post Com-
munionem, & celebrationem Sacrosancti
Missæ Sacrificij.* Ibidem apud eundem
1645. Edidit etiam libellum omnibus veræ
Theologiæ Mysticæ studiosis utilissimum,
sub hoc titulo:

*Divisio animæ, ac spiritus, sive anago-
gicus sponse per casti amoris scalas ascensus.*
Lovaniij anno 1646. De eo Uvadingus,
Genuensis, ac Dupin in Supplemento.
Floruit circa annum 1640.

JOANNES EVANGELISTA TRIT-
SEH, ex Reformatis Provinciæ S. Uven-
ceslai in Bohemia, ejusque Minister Pro-
vincialis ann. 1693. ediderat opus Concio-

natorium Germanicum prænotatum:

Theatrum doloris, & summi amoris, in
4. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

JOANNES EVANGELISTA ZUKA-
MANTI, Provinciæ Austriæ, ut credo,
alumnum latinitati donavit:

Opera V. M. Maria Jesu de Agreda, tes-
te R. P. Emerico Pfendner, Ministro lau-
datæ Provinciæ in Privilegio impressorio
præfixo tomo primo prædictorum libro-
rum latinè editorum Augustæ Vindelico-
rum typis Joannis Gaspari Bencard 1719.
in fol.

JOANNES EVERSIDEN, Minorita,
Anglus, qui floruit circa annum 1336. ut
ex Pitseco, & alijs refert in suo Dictionario
Ludovicus Moreri, scripsit:

Tractatum de Descriptione temporum.

*Tractatum de Regibus, & Episcopis An-
glis, & alia opera.*

JOANNES EZPELETA, Hispanus,
Provinciæ Aragonensis alumnum, scripsit:

De Musica volumina tria, teste P. He-
brera ad calcem suæ Historiæ Martyrum
de Teruel, & alibi.

JOANNES FABER, Minorita, Ger-
manus, à Uvadingo, & Didaco de Lequi-
le laudatus, in publicum missit:

*Disputationes contra Balbasarem Passa-
montanum in causa Lutheri.* Lipsiæ 1522.
in fol.

JOANNES FABRICA, natione Ger-
manus, Professione Minorita, qui vive-
bat circa annum 1500. edidit:

*Tractatum de Indulgentijs per modum
suffragij pro animabus, quæ expiantur
igne Purgatorii.* Extat cum tractatu Ni-
colai Richardi de eadem materia edito
1467. 1487. apud Authorem libri inscrip-
ti: *Incunabula typographiæ*, fol. 150. Au-
thoris meminere Tosignianus, & Uvadingus.

JOANNES FAXARDO, Hispanus,
Lector emeritus Provinciæ Conceptionis
Regularis Observantiæ, vernaculè emi-
sit à se habitam:

*Collationem ad Fratres capitulariter con-
gregatos pro electione Commissarij Generalis
Familie Cismontanæ Vallisoleti*, anno 1661.
die 25. Junij. Prodiit ibidem ex officina
Bartholomæi Portolès eodem anno, in
4. Vidi.

JOANNES DE FANO, seu FANEN-
SIS, Picenus, Regularis Observantiæ in
Provincia Marchiæ, sapè Guardianus,
aliquandò Definitoris, & Provincialis mu-
neribus perfunctus, Vir doctus, & reli-
giolus in dicendo, in scribendo acerrimus
mag-

magni zeli erga suum institutum, & observantiam ejusdem, qui demum ad Capuccinos transiens anno 1534. sanctissimam vitam duxit, scripsit, ac edidit:

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum. Romæ 1589. & 1635.

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, in quo agitur de recurſu ad pecuniam, & ad Ministros pro spirituali Regula Observantia. Romæ 1555. & Antuerpiæ 1589.

Contra Lutheri deliramenta, lib. 2. Romæ 1535. & Antuerpiæ 1538.

Artem unionis cum Deo consequendæ per triplicem viam spiritus, nempe, per purgativam, illuminativam, & unitivam. Brixia anno 1565. & alibi multoties.

Historiam de S. Joseph, & de ejus intercessionibus, quæ citatur à Pistoriensi, corona 3. cap. 53. pag. 706.

Dialogum salutis Italicè ab eo conscriptum inter Fratrem stimulatam, & Fratrem rationabilem circa Regulam Fratrum Minorum adversus Capuccinos. Anconæ apud Bernardum Vercellensem, anno 1527. in 8. Hoc opusculum apertò calamo fuit ab eo retractatum, cujus etiam illum tantoperè poenituit, ut sæpius dicere solitus esset, nisi libellum illum publicè palinodia decantasset, penitus de sua salute illi fore desperandum, nec unquam coram Deo se satisfacturum nisi se ipsum eidem Capuccinorum Reformationi animo, & corpore consecrasset, atque integra sui deditio tot impietatis fasciculos dissolvisset. Senio confectus ad vitæ coronam evocatus est in Civitate Durantij, dum ibi Quadragesimalis prædicationis operi insudaret anno 1539. ætatis suæ 70. Pluribus de eo Genuensis, & Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 5. Martij, §.6.

JOANNES FASSATIUS, Mediolanensis, primitus ex Ordine FF. Prædicatorum, demum Provinciæ Mediolanensis, Minorum Capuccinorum alumnus, ac Provincialis Minister, Vir ingenio clarus, doctrina, ac sanctitate insignis, aliqua opuscula scripsit, inter quæ duo vidit Genuensis, scilicet:

Quæstiones aliquas in Regulam FF. Minorum.

Tractatum de Oratione, & Meditatione. Obijt sanctissimè Mediolani inter Crucifixi amplexus, divinas laudes decantando, anno salutis 1565. sexto Kalend. Martij. Ejus vita describitur à Boverio, tom. 1. Annalium Capuccinorum.

JOANNES FAVENTINUS, Guaræ Tom. 11.

dianus olim Paphensis in Cypro, tantæ virtutis, & pietatis Vir, ut pro Sancto reputetur inter suos consodales, & in Monasterio Clarissarum Misericordiæ Regij Lepidi ejus ossa habeantur in veneratione, scripsit, & priusquam Mazzerius Cancellarius Cypri:

Vitam B. Petri Thomasi Ordinis Carmelitarum, Patriarchæ Constantinopolitani, Legati Apostolici Famagustæ in Cypro defuncti, quam adjectis notis publici juris fecit Uvadingus. Lugduni anno 1637. in 8. Vide ejus Prologum.

JOANNES FEDANTIOLA, seu FEDENTIOLA, Perusinus, Minorita, Commissarius Generalis Terræ Sanctæ, in Sacra Theologia Magister, edidit:

Opusculum, seu Descriptionem Terræ Sanctæ cum Indice omnium illius regionis locorum. Hoc opus M.S. tamen custoditur in Bibliotheca Gutaroli, apud religiosos Viros sui Ordinis, teste P. Oldoino in suo Athenæo Perusinarum, pag. 179.

JOANNES FERALIUS, Hybernus, Momoniensis, Collegij S. Antonij Lovaniensis, Minor. Hybernorum alumnus, Prædicator insignis, scripsit:

Librum de Stigmatibus S. Francisci, carmine heroico Latino.

Carmine elegiaco descripsit gesta Edmundi Geraldini Equitis aurati dicti Albigi Prodijs Lovanij. Hæc Uvadingus.

JOANNES FERNANDEZ, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno filius, Apostolicus Concionator, ac Provincialis Commissarius Provinciæ Discalceatorum Philippinarum in Regno Sinensi, pro instructione Neophytorum typis dedit caracteribus Sinicis.

Compendium Doctrinæ Christianæ. Item in charta expansa.

Confessionis Methodum, eadem lingua, in qua quoque aliam vulgavit:

De Communione Sacramentali, anno 1705. Vidi. Scripsit quoque:

Dictionary lingua Sinensium. Vidi Matriti, ejusque Authorem, anno 1729.

JOANNES FERNANDEZ ZEJUDO, Hispanus, Mexicanæ Provinciæ Regul. Observ. alumnus, ac in Romana Curia Procurator Causæ Canonizationis Servi Dei Fr. Sebastiani Apparicio, ejus in laudem:

Epigrammata, variaque carmina scripsit. Extant initio laudatæ vitæ per Illustriss. Bosnensem Romæ editæ 1696.

JOANNES FERUS, Germanus, Mi-

norita, Vir vāriæ doctrinæ, & multiplicis eruditionis, annis viginti quatuor summæ apud Moguntinos Ædis Concionator, eloquentia singulari præditus, qui paucos in Evangelicæ prædicationis officio habebat pares in Germania, nullum superiorem, dum ferè omnes libros Sacræ Scripturæ pro concione publica enarrandos suscipere, eruditas, ac pias lucubrationes, quas meritò recentium Expositorum veluti compendium dici possint, conscripsit. Non sunt autem editi omnes ejus sermones, sed tantum qui partim inserti sunt Commentarijs ejus super Matthæum, & Joannem, partim alij non sine aliquo pulvere Lutherani dogmatis, dum editioni incumberent Lutherani, vti observat Ludovicus Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionariæ, cap. 115. quare omnia præter laudata Commentaria in Matthæum, & Joannem prohibita sunt in Romano Indice, donec expurgentur ab erroribus dolo Hæreticorum (vt creditur) intrusis, maximè Lutheranorum. Sed extat Apologia in qua 67. loca Commentarij in Joannem restituuntur à Michael de Medina, Franciscano, edita Moguntia anno 1572. in 8. Ejus igitur opera, quæ ad manus meas devenere, sunt:

Commentaria in Genesim. Lovanii anno 1574. in 8. typis Arnoldi Birchmani, & Germanicè cura Joannis Flamminij. Colonia 1573. in 8.

In libros Exodi, Numerorum, Deuteronomij, Josue, & Judicum. Colonia 1571. & 1574. in 8.

In Esther. Colonia 1569. in 8. lingua Germanica.

In Job centum & quatuordecim Concionibus distributa. Colonia 1558. Lugd. 1567. & Germanicè Colonia 1571. in 8.

In Psalmum 31. Lugduni 1557. per Robilium, & Moguntia 1554. in 8.

In Psalmum 66. Antuerpiæ 1557. Lugduni 1567. in 8.

In Ecclesiastem juxta litteram. Moguntia apud Victorem 1550. in 8. & Colonia per Birchmanum 1556. in 8.

In Esdras, & Nehemiam Conciones lingua Germanica. Moguntia 1569. in 8. Latine Lugduni 1554.

Expositio Historiarum Ezechie, Nabuchodonosoris, & Balthasaris. Moguntia 1567. in fol. sermone Germanico.

Sermones in Threnos Jeremia. Lugduni 1567. in 8.

Sermones in tria capita posteriora Esdræ. Lugduni 1554. & 1567. in 8.

In Jonam. Lugduni 1554. Antuerpiæ 1557. Venetijs 1567. in 8. Germanicè Colonia 1569. in 8.

Enarrationes in Matthæum. Moguntia 1559. in fol. Lugduni 1559. Parisijs, & Venetijs 1560. Compluti 1562. Parisijs 1564. Antuerpiæ 1570. Romæ 1577. Lugduni 1604. & 1610.

Enarrationes in Evangelium Joannis, & in primam ejus Epistolam. Moguntia anno 1550. in fol. Parisijs 1552. Lugduni 1553. & 1558. Lovanii 1559. Lugduni 1563. Parisijs 1569. Eadem emendatæ per Michael de Medina, Minoritam, prodierunt Compluti 1569. in fol. Moguntia 1572. & Romæ 1577.

Enarrationes in caput 1. Actuum Apostolorum. Colonia 1567. in fol. Venetijs, & Parisijs 1568. in 8.

Exegesis in Epistolam Pauli ad Romanos. Parisijs 1559. in 8. Venetijs 1566. Lugduni 1569. in fol. Compluti 1578.

Postilla in Sanctorum festa. Lugduni apud Hæredes Jacobi Junctæ 1558. in 4.

Conciones Dominicales à Paschate, usque ad Adventum latinati donatæ à Joanne Gunthero Lugduni 1558. in 8. apud Hæredes Junctæ.

Conciones in Epistolas, & Evangelia ab Adventu, usque ad Pasca. Colonia typis Hæredum Birchmani 1555. in 4.

In Historiam Evangelij de muliere peccatrice Conciones Quadragesimales in latinam linguam translata à Joanne Latono, Canonico Regulari. Lugduni per Robellium 1557. in 8.

De Filio Prodigio Conciones Quadragesimales. Ibidem per eundem, & alibi in 8. & Antuerpiæ 1557. in 12.

In Passionem Domini. Antuerpiæ apud Nucium 1565. & eodem anno apud Andream Ravenoldum in 8. Lugduni apud Boyerium 1557.

Conciones in Dominicas post Pentecostem. Antuerpiæ 1560. in 8.

Postilla in qua singulis diebus Dominicis, & festivis diebus decem Conciones attribuit. Germanicè. Moguntia 1669. in fol.

Aliquot opuscula in unum congesta volumen. Lugduni apud Bonitium, anno 1567. in 8.

Precationum libellum. Moguntia impressum, & Lugduni 1552. & 1555. in 16.

Examen ordinandorum, in quo ad questiones Sacrorum Ordinum candidatis proponi solitas, aptæ, & piæ responsiones adjunguntur. Lugd. apud Rovillium 1555. & Vener. 1567. Demum ipsi attribuitur opusculum;

De Obelisco Vaticano, apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 407. Obijt Moguntia anno 1554.

JOANNES FIORE CROPANI, minimè diversus est à Joanne Cropano superius laudato.

JOANNES FLORENTINUS, Provinciae Tusciae Philosophus, & Theologus non vulgaris, rerum antiquarum diligētissimus indagator, collectis multis monumentis contexuit:

Historiam sui Ordinis. Habetur M. S. in Cœnobio S. Crucis.

De Canonizatione S. Francisci. Opusculum, Florentia ibidem asservatum, teste Antonio Terrinca, part. 3. sui Theatri Tusciae, pag. 206. ex Pisano, Uvadingo, & Possevino. Floruit circa annum 1300.

JOANNES FLORES, Hispanus, sanguine insignis, cum ad matutinum, nocte media, nostros Discalceatos audisset, devotè recitantes, illud Psalmi: *Filij hominum usque quo gravi corde?* Illicò mundum deferens, factus est Minorita in Provincia Valentina S. Joannis Baptistae strictioris Observantiae Discalceatorum, in qua exemplaritatis nota floruit ann. 1659. Suo spiritu dignas conscripserat:

Epistolas, ferè in integrum exscriptas à laudato Antonio Panes, tom. 2. lib. 8. cap. 66. Fervidae sunt, Asceticae, & utilissimae, maximè Tyronibus, quos tandem erudit sententia ista Proverbiorum: *Ambulans recto itinere, & timens Deum despicitur ab eo, qui infami graditur via.*

JOANNES DE FODAR, Hispanus, Tertiarius Regularis, Secretariusque Capituli Generalis Hispani, in quo admissa fuit Regula à Paulo III. pro Provinciis Hispanis Tertiariarum confirmata:

Conciones varias, tomis duobus publicavit, quorum alterum Joanni II. Portugalliae Regi dicavit. Ex Joanne Solis in Memoriali Historico Tertij Ordinis.

JOANNES FONIAN, Gallus, Regul. Observantiae Provinciae Aquitaniae, Guardianus in plerisque Cœnobijs, edidit Gallicè:

Controversiarum adversus Haereticos librum doctum, anno 1604. Ex Uvadingo, & Lequile.

JOANNES DE FONTE, Gallus, Sacrae Theologiae in Monte Pessulano professor, scripsit:

Conclusiones, seu Determinationes in quatuor libros Sententiarum. Habetur M. S. Lovanii in Bibliotheca Collegij Societatis Jesu, teste Sandero, part. 2. suae Bibliothecae Tom. II.

thecae Belgicae. Authoris meminere Gonzaga, Uvadingus, & alij, qui Gallum faciunt.

JOANNES A FONTE, alter, Hispanus, in Provincia Castellae Regul. Observantiae Guardianus agens Conventus Spei in Occaniae Oppido, edidit:

Orationem parneticam pro pura, & sincera predicatione Evangelij. Lugduni apud Guilielmum Rovillum 1585. in 4. Vidi Joannem istum in Gallia apud Mompefulanos Theologiam docentem edidisse:

Super Sententiarum libros refert D. Nicolaus Antonius ex Salazario in Chronicis laudatae Provinciae.

JOANNES A FONTE, alter, Hispanus, Toleti natus, Regul. Observantiae in Provincia Castellae, Theologus, ac iteratò Guardianus, edidit latine pietate, & doctrina commendatos:

In Evangelium secundum Marcum, lib. 15. Compluti per Joannem Gratianum 1582. in fol. Vidi.

Super Psalmum quinquagesimum, homilias 26. multiplices utriusque Testamenti, & maximè Davidis, & sacratissimi Pauli, & antiquissimorum Patrum doctrina exornatas. Salmanticae apud Haeredes Joannis à Canova 1576. in 4. Vidi. Hispanicè autem evulgavit:

Librum de spe, & timore Christiano. Compluti typis Andreæ de Angulo 1570. in 8. Vidi.

Librum inscriptum Arbor Vitae. Ibidem 1582. in 8. Ex Uvadingo, & D. Nicolao Antonio. Hic vertit in dubium an diversus sit ab opere intitulo: *Septentrio animae*, cujus meminit Salazarius in Chronicis laudatae Provinciae de isto Joanne agens, sed oblitus operis laudati, & inscripti *Arbor Vitae*.

JOANNES FORESTUS, Anglus, Regul. Observantiae, Sacrae Theologiae Doctor, Vir integerrimae vitae, multiplicis doctrinae, & magnus Catholicae Religionis zelator. His nominibus dignus habitus est, ut Reginae Catharinae magnarum virtutum foeminae, adhiberetur ad secreta confessionum. Contra schisma à Rege inchoatum, pro autoritate Ecclesiae, Summique Pontificis strenuè laboravit, docuit, praedicavit, scripsit, qua tandem causa carceres, & vincula primum pertulit, deinde sanguinem, & vitam profudit. Doctrinae monumenta haec post se reliquit:

De Autoritate Ecclesiae, Summique Pontificis

sificis, lib. 1. Incipit: *Nemo sibi sumat honorem.*

Epistolarum ad diversos, lib. 1. de alijs nihil habeo. Londini affectus est martyrio decimo Kalendas Junij, anno 1538. Hæc Uvadingus ex Pirseo quibus adhæret Lequile. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 23. Maji, §. 1.

JOANNES FORMICA, Messanen-
sis, ex Minoritis Conventualibus, Sacræ
Theologiæ doctissimus Magister, Siculæ
Provinciae Minister, edidit:

Multa opera Theologica, vti ex Placido
Samperio narrat D. Antonius Mongitore,
tom. 1. Bibliothecæ subdens in Salmantina
Academia publicè Theologiam docuisse,
floruisseque anno 1397.

JOANNES A FOROSEMPRONIO,
Picenus, Provinciae Genuensis Minorum
Capuccinorum pluries Diffinitor, Vir
pijsimus, posteritati reliquit:

*Tractatum de tota Vita, & Passione Do-
mini nostri Jesu Christi ad formam medi-
tationum*, in 8.

*Tractatum de casibus reservatis, & alijs
rebus moralibus*, Latine.

Paraphrases super Psalmos, Latine in 8.

*Tractatum de libro Vita, de Beatitudine,
de Angelis, & de Dæmonibus*, Latine in 8.

Tractatum de Ventis, & Meteoris, in 8.

De tribus mundi partibus, in 8.

*De admirabili, & Divina hominis struc-
tura.*

*Compendium de Mundi Theatro Abrahami
Ortelij.* Omnia ista opuscula, teste Ge-
nuensi, asservantur M. S. in Biblioth. Ge-
nuensis sui Conventus Immaculatae Con-
ceptionis, in quo ille pijsimè decessit an-
no 1646. Hujus meminit Jacobus Le-
Long in sua Bibliotheca Sacra, fol. 796.

JOANNES FORSANUS, Gallus,
Theologus Parisiensis, edidit:

*Resolutiones in 4. libros Sententiarum
Parisijs apud Gulielmum de la Nove, an-
no 1579. in 8. Correxerit:*

Resolutiones Melchioris Flavij (de quo
inferius) editas ibidem 1579. & 1600. in
8. testibus Uvadingo, & Alva, col. 760.
sua Militiæ.

JOANNES FRANCHINI A MU-
TINA, Procurator Generalis Minorum
Conventualium, scripsit, ac edidit opus-
culum:

De Antiquioritate Franciscana. Ronci-
lione ex typographia Jacobi Monichelli
1682. in 4. Vidi.

JOANNES FRANCISCANUS, in
Bibliotheca Florentina laudatus, minimè

distinguitur à Joanne Florentino, de quo
superius.

JOANNES A S. FRANCISCO,
Hispanus, ex Oppido *Mobedas* in Extre-
madura, ex Discalceatis Prov. S. Gabrie-
lis, Sacræ Theologiæ Lector, Ex-Diffi-
nitor, ac recens Chronologus, Vir erudi-
tione, ac moribus clarus, in celeberrimæ
Purissimæ Conceptionis Deiparæ semper
Virginis solemnijs, Fatueli vices vt ageret,
Officium integrum dulcissimis verbis, fi-
guris magnis, varijsque sententijs sub ti-
tulo:

*Devotio melliflua erga limpidissimam
Conceptionem B. Mariae semper purissimæ
Virginis*, ex miris oraculis concinnatum
in publicum missit Matriti 1726. in 32.
Vidi, & part. 1. meæ Bibliothecæ Mino-
rum Discalceatorum à pag. 124. nonnulla
exscripsit. Obijt pijsimè anno 1727. Pro-
vincialem Ministrum agens, ac inedita re-
liquens:

Itinerarium Theologiæ Moralis, Hispa-
nicè.

Analogias utriusque Testamenti, La-
tinè.

De Theologia Mystica tractatum. Semi-
plenam demum:

Compilationem operum Doctor. Subt.

Super libros 4. Sententiarum.

In auxilium agonizantium tractatum:

De Architectura lib. 1. vti recenset Fr-
Franciscus à S. Andrea, pag. 16. Orationis
in Authoris obitu habitæ, impressæ anno
1728. in 4.

JOANNES A S. FRANCISCO,
alter, Hispanus, Oppido *Veas* in Mur-
cienfi Regno natus, ex Compostellana
Provincia, in Mexicanam Sancti Evange-
lij translatus, infusso, vt fertur, sibi à Deo
Mexicano idiomate, eodem edidit:

Sermones Dominicales.

Orationes varias.

*Collationes multas refertas varijs Sanc-
torum exemplis, satis utiles, & oportunas
his, qui apud Indos concionantur, aut ca-
techizant.* Ex Provinciali Ministro electus
est novæ Gallaciæ Antistes, sed ob humi-
litem acceptare renuit. Sanctitate cla-
rus, verba illa pronuntians: *In manus
tuas Domine, &c.* animam efflavit anno
1565. ac post obitum multis gloriosus
apparuit. Hæc est Gonzaga, & Uvadin-
go. Consule Arturum ad diem 30. Julij
§. 13. & part. 1. meæ Bibliothecæ Mino-
rum Discalceatorum, pag. 123.

JOANNES A S. FRANCISCO,
Lulitanus, Ulyssiponenſis, Regul. Obser-
van-

vantiæ Provinciæ Algarbiorum eruditus Ecclesiastes, ac Diffinitor, materno sermone emisit:

Sanctorale. Ulyssipone per Dominicum Carneyro anno 1671. in fol. Vidi. Hæc est pars 1.

Quadragesimale. Ibidem, ac eisdem typis 1675. in fol. Vidi. Singillatim edidit per plures Conciones, ex quibus ad manus meas devenere.

Oratio fanebris in obitu Fr. Joannis Pezeyra, Commissarii Apostolici. Ibidem per Henricum Valente 1660. in 4.

Concionem de Christi Domini Descensu à Cruce die Veneris Sancti. Connimbricæ apud Josephum Ferreyra, anno 1696. in 4.

De Beatiificatione S. Rosa. Ulyssipone typis Joannis de Costa 1669. in 4.

De Triumpho Sanctissimi Sacramenti Eucharistia. Ibidem formis Dominici Carneyro 1671. in 4.

De Indulgentia Portiunculæ. Ibidem ex officina Crasbeckiniana 1646. in 4.

De S. P. N. Francisco. Ibidem per Dominicum Lopez Rosa 1646. in 4.

De Ferta quinta in Cæna Domini. Ibidem apud Antonium Craesbeck, anno 1666. in 4.

Conciones quinque de quinque convitijs, nempe, Assueri, Baltasaris, Absalonis, Herodis, ac Christi Domini, quæ una cum Concione de Purificatione, Castellane redditæ à Doctore Stephano Aguilar prodierunt simul Matrili ex typographia Andreæ Garcia, anno 1679. in 4. part. 2. operis inscripti: Laurea Lusitana. Concinnavit etiam anno 1647.

Epitome rerum Prov. Algarbiorum laudatum à Georgio Cardoso, tomo 3. Agiologij Lusitani ad diem 20. Maji.

JOANNES FRANCISCUS DE ANTEQUERA, Hispanus, Capuccinus, Provinciæ Baticæ alumnus, Vir pius, & perfectæ vitæ laude notus, composuit, & typis dedit patrio sermone:

Opera nonnulla spiritualia, uti ex Torrecilla narrat Genuensis, nisi mavis indistinctum hunc esse à Joanne Antequera, de quo superius.

JOANNES FRANCISCUS BENIGNI DE PRATALBANO, Capuccinus, Italus, Provinciæ Brixienensis Concionator, Vir doctus, ac observantiæ regularis studiosus, edidit Italicè tabulam quam inscripsit:

Prospectiva Emblematica perfectionis

Christiane. Mediolani apud Joannem Baptistam Malatestam. Ex Genuensi.

JOANNES FRANCISCUS BLANCHARDUS, Cespitellensis, Regularis Observ. alumnus, Vir apud Rossotum in Syllabo Scriptorum Pedemontij pietate, doctrina, zelo religionis insignis, edidit Italicè:

Thesaurum Cælestæ Sacre Sindonis. Taurini 1625.

JOANNES FRANCISCUS BLANCONA, Gallus, Regul. Observ. sermone patrio edidit:

Vitam V. P. Fr. Gabrielis ab Ave Maria Minoritæ. Tolosæ 1627. teste Arturo in Additionibus ad Augustum, §. 8. pagina 617.

JOANNES FRANCISCUS BONASII, Bononiensis, Theologus Conventualis, in publicum misit:

Theatrum Minoriticum. Bononiæ typis Theobaldini 1629. in 12. opus laudatum à P. Coronelli, tom. 6. Bibliothecæ Universi. num. 1567.

JOANNES FRANCISCUS BOURDEMARE, natione Gallus, Normannus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum Sacerdos, qui per plures Indos Brasilienses in Christo regeneravit, & Philippo III. Regi Catholico summè dilectus fuit, scripsit:

Relationem de Populis Brasiliensibus, & de alijs pluribus rebus ad mores, & ritus illarum Regionum spectantibus. Fuit impressa Matrili 1617. Vidi. Vigilijs, laboribus, ac jejunijs consumptus, obiit anno 1618. & de eo meminit Marisconensis apud Genuensem.

JOANNES FRANCISCUS BRIXIENSIS, genere clarus, Brixienensis Provinciæ Minorum Capuccinorum Provincialis Minister, Vir sanctitate celebris, & magnæ apud Præsules, & Magnates auctoritatis, qui charitate vulneratus, in Fratrum regimine extitit valdè mitis, & benignus, scripsit, recensente Genuensi de hoc argumento libros admirandos, in quibus

De Regimine Regularium luculentè agit. Opus verè aureum, quod tanti fecit Cocinus olim S. R. Rotæ Decanus, ut in reverentiæ signum, illud sæpius capiti suo imposuerit. Sed & Cardinalis Bellarminus toto Orbe celeberrimus, encomio tanto Authore digno eosdem libros commendavit. Edidit etiam Italicè:

Orationem in funere V. P. Matthei Bellarmini

Illucant à Solodio, Capuccini. Impressa fuit Brixia anno 1611. Obijt sanctissimè Brixia anno 1620. Lege tom. 3. Annalium Capuccinorum ad eundem annum, §. 39.

JOANNES FRANCISCUS BUONI, Italus, Regiensis, quem inter suos Minoritas Conventuales scriptis claros enumerat tom. 6. suæ Bibliothecæ Universalis, num. 4553. P. Vincentius Coronelli, Poeticæ arti vehementer addictus, carmine scripsit suo vernaculo idiomate:

Poemata diversa. Bononiæ apud Joannem Rosci 1586. Latine autem:

Natalitia Principis Etruriæ.

De laudibus Villulæ Arrentinæ.

In obitu Gabrielis Rosij Rhegtensis Elegiacas lamentationes, & alia.

Tyrbesias in promotione Fr. Felicis Constantini Conventualis ad Cardinalatum. Parmæ typis Hæredum Viotti 1611. in 4.

JOANNES FRANCISCUS CALARITANUS, Capuccinus, Sardus, in Provincia Sardinia doctus Concionator, & Sacræ Theologiæ professor, ac Diffinitor, inedita reliquit:

De Sanctissimo Trinitatis Mystério, lib. 3.

Questionum de Prædestinatione, de Angelis, & de Incarnatione, lib. 3.

Questionum Moralium Sacrarum, lib. 2. Asservari in Bibliotheca Conventus Calaritani PP. Capuccinorum recenset Genuensis.

JOANNES FRANCISCUS CARPENSIS, Capuccinus, Italus, Provinciæ Insubriæ Theologus, ac Concionator, elaboravit, & edidit egregium opusculum, cujus titulus est:

Enucleatio, seu Theologia totius compendiosa dilucidatio, continens principalia fundamenta opinionum D. Bonaventuræ, D. Thomæ, ac Scoti. Venetijs apud Bosium, anno 1685. in 16. Ex Genuensi.

JOANNES FRANCISCUS CERUTI, Capuccinus, Italus, Patria à Romano, Concionator, ac Magister Novitiorum, Vir apud Genuensem pietate, ac doctrina admodum spectabilis, devoti spiritus Poeta, nonnulla reliquit metricæ hujus artis manuscripta, inter quæ edidit solum:

Poema supra Responsorium S. Antonij de Padua.

JOANNES FRANCISCUS COLLANTES, Hispanus, Aragonius, Oppidi Belchiti, Regul. Observantiæ Provinciæ Aragoniæ, Sacræ Theologiæ Lector

emeritus, & Minister, vtriusque Coenobij Cæsaraugustani à S. Francisco, & à Jesu nuncupati Guardianus, Ex-Secretarius Generalis Ordinis, ac Commissarius Generalis Provinciarum Coronæ Aragoniæ, prælo dedit:

Sermonum de verbis Domini supra Montem Sion constituti tomos tres pro Concionibus Adventus, & Quadragesimæ. Prodierrunt Cæsaraugustæ apud Petrum de Cabbarte, anno 1617. & 1618. Vidi.

Responsorium Apologeticum super Jus sue Provinciæ, ad præstandum ex suo Coenobio Hierosolymitano Moniales Fundatrices in Oppido de Epila. Ineditum quoque reliquit:

Tractatum de bonitate, & malitia actuum humanorum, asservatum Cæsaraugustæ in Collegio S. Didaci. Demum, teste D. Nicolao Antonio, tom. 2. ex Didaco Murillo,

De statibus animæ tractatum. Obijt anno 1638. Laudant Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, Hebrera, & Blasius de Lanuza.

JOANNES FRANCISCUS FAERANUS, Cremonensis, Theologus suo tempore clarus, edidit:

Orationes varias Latinas.

Sermones Quadragesimales, & alia plura. Obijt Bononiæ Sacras Conciones in Quadragesima ad populum habens anno 1537. Ex Tosigniano, & Uvadingo.

JOANNES FRANCISCUS A LONDRONIO, Hispanus, ex Comitum Londronij stirpe progenitus, primitus inter S. Jacobi Equites cooptatus, ac demum Provinciæ Brixienfis Minorum Capuccinorum alumnus, scripsit:

Manuale plurimarum Orationum de Passione Domini, & de B. Virgine, M.S. Obijt Tridenti anno 1612. sancti Viri fama libi comparata. Consule Genuensem.

JOANNES FRANCISCUS A LUCA, è Familia Turria, Prædicator Capuccinus, Vir candidissimi moris, & præcæ probitatis, iisque omnibus virtutibus quæ verè religiosum hominem efficiunt abundè dives, in exaltationem Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Matris Dei Mariæ, quam singulari cordis affectu venerabatur, ex Angelicæ Salutationis verbis: *Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum,* tanquam ex thesauro innumeris mysteriorum arcanis redundante deprompsit:

Supra mille & centum Anagrammata Vir-

Virginea, pura prorsus omnia, & singula, & quod est valde mirum, magna ex parte metro ligata, nempe in carmina Hexametra, Pentametra, & Spondaica redacta, quæ ab Authoris sui modestia tenebris damnata, Vir clarissimus Joannes Turrius Patritius Lucensis, ejusdem Joannis Francisci ex fratre nepos, in publicam utilitatem, atque admirationem, necnon in gloriam (Joannis Baptistæ) qui in ipsismet Anagrammatibus non semel celebratur, Lucæ excudi curavit ex typographia Hyacinthi Pacij hoc anno 1664. Hæc Marra- tius in Præfatione ad Lectorem operis inscripti: *Conceptio Immaculata*, editi Mediolani, fol. 15. Obijt Romæ anno 1665. cum sanctitatis opinione. Consule Genuensem.

JOANNES FRANCISCUS DE NICOLAIS A LEONISA, Italus, ex Minoritis Reformatis, Episcopus electus Beritensis, ac Vicarius Apostolicus Hungarum in Sinensi Regno, anno 1699. ad Eminentiss. Cardinalem Casanate, scripsit Italicè:

Responsa de Ritibus Sinicis, & ad Congregationem Romanam S. Officij.

Responsum aliud, Latinè. Extant à fol. 155. libri Gallicè inscripti: *Conformité des ceremonies Chinoises*, &c. Editi Colonia 1700. Vivebat post hæc Romæ Vicarius S. Petri.

JOANNES FRANCISCUS NUNNUS, Minorita, à Uvadingo laudatus, scripsit:

De Origine Reformationis Provinciae Romanæ.

JOANNES FRANCISCUS A REGIO LEPIDI, Minorita, edidit, recensentibus Tosigniano, & Uvadingo:

Carmen elegiarum in ortum Principis Etruriæ.

De laudibus Villæ Aretinæ.

JOANNES FRANCISCUS RHEMENSIS, Gallus, ex Capuccinis Parisiensis Provinciae, Concionator eximius, ac Theologiæ Mysticæ Magister, vti ejus suadent opera, Gallicè conscripsit libros duos, quorum inscriptio:

Director pacificus conscientiarum, in duas partes distributus, in quarum prima agitur: De impedimentis quæ possunt reddere animas inhabiles, vel minus idoneas, & dispositas ad recipiendum effectum Sacramenti Poenitentiae. In secunda verò agitur, de omni illo quod potest reddere animas anxias, & inquietas in examine suorum peccatorum, & assignantur instruc-

tiones necessariae. Parisijs apud Samuelem Thiboult, anno 1638. & 1643. tom. 2. in 8. Item opus prænotatum:

Vera perfectio hujus vitæ in exercitio presentiae Dei. Prodiit primò Parisijs apud Viduam Nicolai Buon, anno 1646. secundo ibidem anno 1648. & tertio Lugduni 1649. Felici morte sublatus est anno 1658. in Conventu Parisiensi S. Honorati, dum scriberet aliud opus de rebus spiritualibus, quod imperfectum reliquit, Genuensi teste. De eo etiam Uvadingus, ac Dupinus in Supplemento.

JOANNES FRANCISCUS ROMANUS, ita à Patria cognominatus, ejusdem Provinciae Minorum Capuccinorum alumnus, Vir fervidissimus, qui Missionarius Apostolicus ad Regnum Congi à Sacra Congregatione de Propaganda Fide destinatus, eo semel, & iterum profectus est in summum illarum regionum bonum, descripsit vulgari idiomate:

Historiam Missionis FF. Capuccinorum ad Regnum Congi, cum descriptione geographica ejusdem Regni, adjectis moribus, & ritibus illius nationis. Romæ 1646. & Neapoli 1646. & 1647. & pluries alibi in alijs Civitatibus. Obijt Romæ anno post partum Virginis 1646. animamque suam pro fratribus suis posuit, dum in Urbe peste infectis magno charitatis ardore Sacramenta sedulus administraret. Genuensis, ac Mandosius, centur. quinta Bibliothecæ Romanæ.

JOANNES FRANCISCUS TURRI. Vide superius Joannes Franciscus Turri.

JOANNES FRANCISCUS YEGROS, Hispanus, ex Castellana Provincia Regul. Observant. munere Concionator, edidit à se habitam:

Orationem funebrem in Exequijs Josephæ Mariæ à S. Francisco, Tertiariæ. Compluti per Josephum Espartosa 1727. in 4. Vidi.

JOANNES FRANCISCUS ZORILLA, Hispanus, Castellanae Prov. Regul. Observ. emeritus Lector, ac Pater Regius Ecclesiastes, & à Synodalibus Examinibus Toletani Archiepiscopatus, emisit vernaculè:

Panegyrim de laudibus S. Brunonis. Matriti per Joannem Garcia Infanzon 1690. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Fundatoris Academiae Serguntinae. Compluti typis Mariæ Fernandez, anno 1668. in 4. Vidi.

JOAN-

JOANNES FRIBURGO, seu FRUGIBURGENSIS, Episcopus Bodoniensis, posteritati dedit:

Summam Confessionum. Parisijs apud Joannem Petit, anno 1519. in fol. Vidi.

JOANNES FUCHER, Aquitanus, priusquam inter Minoritas initiaretur, Juris Cæsarei Doctor, cum ad Indias recen-
tè detectas Christum prædicaturus se contulisset, & quadraginta annis in illis regionibus fidei disseminandæ laborasset, tantam cæcucienti populo lucem intulit, ut aliquorum, morte ejus compunctorum, confessione, tale testimonium acceperit: *Siquidem mortuus est Fucher, in tenebris omnes versabimur.* Scripsit:

Itinerarium Catholicum proficiscentium ad Infideles convertendos, quod summa diligentia limatum, & auctum prælo iterum dedit Fr. Didacus Valadesius, Minorita, Hispali 1574. in 8. Alia egregia opuscula conscripta reliquit, de quibus laudatus „Valadesius in Prologo: *Cum ante aliquot annos, inquit, ex jussu superioris mei susceperim curam colligendi scripta doctissimi, ac religiosissimi P. Fr. Joannis Fucher, natione Galli I. D. utique summa cura, ac diligentia præstiteram; collectis in vnum simul volumen, quæ ille passim in illius Ecclesiæ utilitatem egregia cum laude ex arcano divitique penu tradidit sibi à Deo sapientiæ vulgarat :::: factum est, ut magno post labore, præsens opusculum, quod euntibus ad Infideles convertendos viam munit, sternit, & parat, nactus, auxerim, & correxerim, quod quidem in lucem in præsentia prodire suprâ modum gaudeo, ut vel hinc detur ansa, cætera hujus doctissimi P. opuscula, quæ multa, ac varia sunt, prælo demandanda, ut potè quæ apud Viros Franciscanos, aliarum etiam Religionum præstantissimos Viros magno habentur in pretio in nova illa Ecclesia, cum illustrandæ vsque adeò Vir ille doctissimus laboravit, ut meritò cum Paulo dicere debeat bonum certamen certasse, nosque piè credere illum perinde cum eodem promeritam jam obtinuisse coronam. Siquidem virtutem cum bonis litteris ita conjunxisse constat, ut utriusque summam adeptum omnibus omnium calculis sit perspicuum. Quem etiam utriusque juris scientiam cum ipsa Theologia sic in vnum aptasse, copulasseque videas, ut optimo jure ab utroque non tam laudari, quam admirari queat. Quære tomo 1. hujus Bi-*

blothecæ, verbo *Didacus Valadesius.* Quæ autem à Uvadingo recensentur, sunt:

De Judice Ecclesiastico.

De Justa delinquentium punitione.

Manuale Prælatorum.

De Religioso ab Ordine ejecto volente contrahere matrimonium.

De Electionibus per scrutinium celebrandis.

De Immunitate Ecclesiarum.

Antidotum infirmorum.

De justis pretij equalitate.

De tertia specie cognationis spiritualis.

Diversorum Diplomatum expositiones. Ejus vitam retulit Franciscus Gonzaga in quarta parte suæ Historiæ Seraphicæ in Provincia S. Evangelij, quem cum alijs amplectitur Arturus ad diem 30. Septembris, §. 4. Floruit circa 1560.

JOANNES FURSTENHAIN, Minorita, Polonus, inedita reliquit:

Chronica Provinciæ Poloniæ. Asservantur Cracoviæ apud Minoritas Conventuales, teste Fr. Antonio Melissano in Supplemento Annal. Uvadingi ad annum Christi 1224. num. 3.

JOANNES GAA DE LA CAMARA, seu CAMERENSIS, Hispanus, Complutensis, ac ejusdem facultatis in Complutensi Academia Decanus, Sacræ Theologiæ Jubilatus Prælector, Provinciæ Castellæ Regularis Observantiæ filius, edidit opus egregium prænotatum:

Quæstiones selectæ, & Theoremata Theologicarum veritatum. Necnon, & *Apologeticum sermonem pro hujus veritatis defensione: quod Paulus V. & quilibet, à Cardinalibus S.R.E. electus in Papam, & nobis traditus, & in Cathedra Petri sedens, de Fide, & de Jure Divino Christi Vicarius, ac Petri successor verusque Papa est.* Compluti ex officina Ludovici Martinez Grande 1607. in fol. Vidi.

JOANNES GABRIEL BOYVIN, ex Urbe Viria Normaniæ inferioris oriundus, apud strictioris Observantiæ Franco-Parisiæ Lector bis Jubilatus, ac Provinciæ Pater, edidit à prolixitate liberam:

Philosophiam Scott. Parisijs apud Edmundum Couterot 1681. tom. 4. in 12. Vidi.

Theologiam Scotti quadripartitam. Prima pars, seu Theologia speculativa, ubi agit de Deo Uno, & Trino, de Creatione Mundi, de Angelis, de primo Homine, de Incarnatione Verbi Divini, de Christi gratia, ac de Justificatione, & Merito. Secunda, quæ est de Sacramentis in genere, &

& singillatim. Tertia, vbi agitur de Actibus humanis. Quarta demum, in qua agit de Scriptura Sacra, de Ecclesia, de Summo Pontifice, de Concilijs, ac de Ecclesiae membris prodire Parisijs typis Edmundi Couterot, 1678. in fol. volum. 4. Vidi istam editionem, quae quarta est, & emendatior, multoque auctior. Prodiit etiam Venetijs 1698.

JOANNES GALAN, Hispanus, Minorita, edidit:

Concionem de Immaculata Conceptione Virginis, laudatam in Militia, col. 762. Prodiit Conchæ 1619. in 4.

JOANNES GALES, seu GALENSIS. Vide inferius *Joannes Gualensis*.

JOANNES GALLICUS, Minorita, ac Doctor, edidit:

Summarium solemne, id est, *Sermones varios*. Fides sit apud PP. Bandellum, & Raphaellem de Pornasio, ex quibus Uvillotus, Tosignianus, & Uvadingus, Author enim incognitus est.

JOANNES DE GAONA (perperam alijs GEONA) Hispanus, Burgenfis, ejusdemque Provinciae Regul. Observantiae alumnus, Theologus eximius, insignis Verbi Dei Praeco, nec Graecae linguae ignarus, Vir morum integritate conspicuus, Americam à Regina Catholica Elisabetha missus, ac illius gentis linguae addiscendae totus intentus, scripsit, ac edidit Mexicano idiomate:

Dialegos spirituales, seu *Colloquia*, vti testantur Torquemada, Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

Sermones Dominicales. Ludovicus Rebolledo in Catalogo Scriptorum. Latine, sed inedita reliquit:

Dialogum de Christi Passione, laudatum ab Illustrissimo Gonzaga, & alijs.

Apologiam adversus famigeratissimum quendam Theologum. Ex eisdem. Demum ligato sermone, scripsit:

Poemata in laudem Immaculatae Conceptionis Deiparae semper Virginis. Inpressa leguntur, ait Pater Alva in Militia, col. 763. Alia plura scripsit, temporis, imò ignis iniquitate deperdita, teste Torquemada, part. 3. Historiae Mexicanae Provinciae S. Evangelij, cap. 23. Obijt anno 1559. sepultus in Conventu Mexicano.

JOANNES GARCIA BUENO, Hispanus, Discalceatae Mexicanae Provinciae S. Didaci Minister Provincialis, stylo signavit absolutam:

Descriptionem Conventuum, ac Populorum ejusdem Provinciae. In ejus Archivio

asservari testatur Fr. Balthasar de Medina in Prologo Chronicorum laudatae Provinciae.

JOANNES GARCIA, Hispanus, Caesaraugustae natus, Provinciae Aragoniae filius, divinarum, atque humanarum Artium, attestante D. Nicolao Antonio, bene gnarus, quo tempore Didacus Murillo scribebat *Caesaraugustanam Historiam*, totus erat in absolvendo opere hujus tituli:

Collectanea Biblica ex Hieronymi miscellaneis, sive expositiones Sacrae Scripturae ex ejus operibus collectae, adhibitis interdum proprijs notationibus. Quod immensi laboris opus, doctisque Viris laudatissimum, intelligendisque pluribus istius S. Doctoris locis obscuris utilissimum futurum ait Murillus. Hunc praetermisere Uvadingus, ac P. Hebrera, minimè verò Jacobus Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, fol. 738.

JOANNES GARCIA, à superiore diversus, Hispanus, Regul. Observ. Provinciae SS. duodecim Apostolorum in Regno Peruviano apud Indos Occidentales, edidit:

Explicationem omnium mysteriorum, quae in Sacrificio Missae peraguntur, & interpretationem omnium caeremoniarum. Lima anno 1641.

Brevem Compilationem de Indulgentijs. Ex Uvadingo, & Nicolao Antonio.

JOANNES GARCIA FEYJOO, Hispanus, Gallæcus, ex Regul. Observantia Prov. Immaculatae Conceptionis, Lector emeritus, S. Inquisitionis Qualificator, suae Provinciae ex Minister, Provinciae Aragonum Visitator, qui Procuratoris generalis in Romana Curia munere functus, Civitatem Episcopatum humilitati postposuit, exarata habet, sed inedita opera egregia, quorum inscriptiones:

Trina Dissertatio de rebus Historicis in obsequium V. Matris Mariae à Jesu de Agreda, librorum Mystice Civitatis Dei Scriptricis. Prima dissertatio est de vero interfectore B. Jacobi Majoris.

Responsio Religionis Seraphicae ad censuram S. Romanae Generalis Inquisitionis circa libros Mystice Civitatis Dei. Incipit: *In primis*. Utrumque opus in fol. legi, ac vidi asservatum Matriti, in Archivio Caes. V. Matris de Agreda. Eiusdem Authoris extat Clementi XI. Pont. Max. nuncupatum:

Carmen duplex erga ejus electionem, editum Vallisoleti typis Antonij de Figueroa. Vidi.

Oratio Panegyrica habita in solemnibus collo-

Patience Capituli S. Victorij Martyris. Ibidem apud Josephum de Rueda 1687. in 4. Vidi.

JOANNES GARCIA DE LOAYSA, Hispanus, Carthaginensis Provinciae Regul. Observantiae Lector Jubilatus, ac Pater, necnon Provinciae Baticae Commissarius Visitator in defensionem operis inscripti: *Sol veritatis*, scripsit, ac edidit vernaculè:

Opusculum de Immaculata Conceptione Delparae, sub titulo: *Auroræ risus*. Lovanii 1663. in 8. cum alijs opusculis.

Tractatum alium pro defensione ejusdem Mysterij, sub titulo Hispanico: *El Sermon de Peor está que estaba*. Matriti anno 1663. in 4.

Memorale adversum quendam Theologum in defensionem Immaculatæ Conceptionis Reginae Angelorum, sub hac inscriptione: *Rosa Seraphica*. Prodiit in fol. anno 1663.

Tractatum juridicum pro defensione cujusdam Custodis Provinciae Baticae. Hispali 1659. in fol. Vidi. Est hujusce Joannis memoria apud Alva in Militia, col. 763. & Marracium in Appendice suæ Bibliot. Marianæ, edito Coloniae anno 1683. in fol.

JOANNES GARRIDO MELGAR, Hispanus, Lector Jubilatus, Regius Concionator, Pater Provinciae Baticae Regul. Observantiae, ac Lector primarius Generalis in Aracelitano Conventu, publici juris fecit, Romæ habitas:

Conciones duas de Sanctis Regibus Hispanis Hermenegildo, ac Ferdinando. Ibidem typis Michaelis Ercole 1671. in 4. Vidi.

JOANNES GARRIA, vel GARRIUS (Uvadingo GARIA) Gallus, inter Tolosanæ Minoritas Doctor Theologus, edidit, Uvadingo teste:

Orationis Dominicae expositionem. Insuper produxit in lucem:

Tractatum Halensis, super illa verba: *Tota pulchra est amica mea*, testibus Borri- longo in 3. Sent. distinct. 3. conclus. 1. & Velazquez, lib. 2. de Conceptione, dissert. 7. adnotat. vnic. num. 6. fol. 244. apud Militiam, col. 763. Aliqua insuper edidisse opuscula, scribit Illustris. Gonzaga, part. 1. fol. 79.

JOANNES GASPARUS, Mergentheimensis, Capuccinus, Germanus, Provinciae Bavariae Concionator, Sac. Theologiae Lector, ac Diffinitor, Vir eruditus, Sacrae Doctrinae, tam scholasticae, quam expositivæ, non mediocriter peritus, edi-

dit quædam opuscula. Ea sunt recensentibus Genuensi, ac Dupino, sæc. 17.

Novenale Marianum, tom. 1.

Compendium instructionis practicae Novæ Confessarij. Prodiit Herbipoli apud Eliam Michaellem Zinck 1683.

Scrupuli Fæminarum putativè nuptiarum Sacerdotibus, & Religiosis à S. Fide Catholica Apostatis circa eorum Matrimonium. Ibidem.

Libellus Confraternitatis Mariana.

Refutatio futilis impugnationis Conclonis à P. Marco de Aviano, Capuccino Augusta factæ: quam impugnationem, typis evulgavit Michael Rucheneder. Ibidem. Evulgavit etiam librum valdè spiritualem, quem intitulavit:

Status Gigantis, &c. & aliud opusculum, sub titulo:

Hebdomas Eucharistica Mariana.

Sermones de Beatissima Virgine, tom. 1. in 8. anno 1687.

Supplicis libelli fidelium Animarum in Purgatorio detentarum, tom. 1. in 8. 1688.

Conciones in festa totius anni, tom. 2. 1689. Vivebat anno 1690.

JOANNES GAVINETUS, Minorita doctus, ac Conventus Vienenensis alumnus, scripsit librum prænotatum:

Amicus Medicorum. Prodiit Lugduni anno 1508. in 4. præmissa editione ibidem facta anno 1496. in 4. Demùm Francofurti 1614. in 12. Ex Uvadingo, & Laffor, tom. 1. sui *Universi*, fol. 186. Item:

Opusculum, cui titulus: *Cæli enarrant*. Ex Uvadingo, Gonzaga, & Tosignano. Demùm:

Abbreviationem Abrahæ Avenezze de Luminaribus, & diebus criticis, & Astrologia Hyppocratis. Hujus operis meminit Carolus Josephus Imbonato in sua Bibliotheca Latino-Hebraica. Ejus adornatur effigie celebris Bibliotheca Dominae nostræ de Salizeto, adjecto Hispano carmine:

Vuestra ciencia à nadie debe,

Como à vos, triumphos, y palmas;

Pues curais cuerpos, y almas.

JOANNES GAZO, Hispanus, Nicolao Antonio, Cæsaraugustanus, Uvadingo verò, Catalanus, egregius Prædicator, ac Cataloniensis Provinciae Minister, vernaculè emissit:

Institutionum Evangelicarum, & Moralium pro præcipuis festivitibus, & diebus totius anni, tomum primum, in quo continentur duplicatae institutiones pro-

omnibus diebus Quadragesimæ usque ad feriam quartam post Dominicam quartam. Prodiit Barcinone impressus in Coenobio S. Francisci per Sebastianum Mathenad, & Laurentium Deu, anno 1610. in fol. & 1614. in fol.

Tomus secundus continet nibilo inferiores à primis institutionibus pro reliquis diebus usque ad secundum diem infra octavam Paschatis. Ibidem anno 1614. Hujusce meminit, Vincentius Blascus, lib. ultimo *Aragon. Hist.* cap. 47.

JOANNES DE S. GEMINIANO, Italus, à Uvadingo illaudatus, edidit, *Togniano teste:*

Meditationes in Evangelia.

JOANNES GENESIUS. Vide inferius Joannes de Parma.

JOANNES GENESIUS, Minorita; (à Joanne Genesio de Qualea, seu Parmensi distinctus) qui claruit ætate Caroli V. Imperatoris, ac Hispaniarum Regis, edidit:

Orationem ad Carolum V. ut Bellum contra Turcas suscipiat.

De Regis Officio, & Regno, libros tres.

Apologiam pro libro de Justis Belli causis suscepti contra Indos.

Descriptionem Bononiensis Collegij Hispanici. Hæc omnia, inter alia opera ejus, edita sunt Coloniae anno 1602. teste D. Alphonso Laffor in suo *Universo terrarum Orbe*, tom. 1. fol. 179. & tomo 2. fol. 30. 398. & 617. Apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ habetur pag. 460. Joannis Genesij.

Prolusio Theologica de morte Christi pro Reprobis. Parmæ 1647. in 8.

JOANNES GENNINGUS, Anglicus, Missionarius ante restauratam Provinciam Anglicanam, diu Custos, seu Vicarius, & jam restauratæ Minister, ad idem munus secundò, & tertio electus, qui sua prudentia, & virtute Provinciam restauravit, & stabilivit, ædificato sua industria pro Confratribus Collegio Duaceno, & pro Sororibus Anglicanis Tertij Ordinis S. Francisci Monasterio Bruxellensi, Neaportum postea translato, edidit Anglicè:

Vitam Edmundi Genniggi Fratris sui germani, Londini pro Fide Christi suspensi. Audomari 1602. Testatur Lequile de Franciscanis. Script. qui pro Fide Romana dimicarunt, litt. I. num. 27. Ex Uvadingo in Appendice,

Tom. II.

JOANNES GEONA. Vide superius Joannes Gaona.

JOANNES GERVASIJ, Provinciae Tusciæ insignis Concionator, ac magnus Theologus, scripsit:

Sermones festivos, & feriales per totum anni circulum, ut ex Uvadingo, & Mariano narrat Fr. Antonius Terrinca, parte 3. sui *Theatri Provinciae Tusciæ*, pag. 206. Floruit sub annum 1351.

JOANNES GILIUS, Hispanus, Provinciae Aragoniæ Regularis Observantiæ Concionator, Novitiorum Moderator, ac Chronologus, scripsit lingua vernacula ex præcepto Petri de Silos, Ministri Provincialis:

Historiam suæ Provinciae, in supplementum eorum, quæ Franciscus Gonzaga de eadem exaraverat, ad Uvadingum M. S. missam anno 1619. Ipsum Uvadingum excipiunt Nicolaus Antonius, ac P. Hebrera in Prologo, part. 1. Chron. laudatæ Provinciae.

JOANNES GILIUS, fortè Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciae Baticæ Diffinitor, ac Chronologus, emisit, quod viderim vernaculè, eruditam:

Concionem in Beatificatione S. Joannis à Cruce Hispali habitam. Prodiit cum alijs ibidem ex officina Joannis Cabezas, anno 1676. & habetur in libro prænotato: *Sevilla festiva*, num. 119. Legi.

JOANNES GINTO, Hispanus, ex Oppido Almunia Cæsaraugustanæ Diocesis, Provinciae Aragonum filius, ac Pater, Theologus Jubilatus, Supremæ Inquisitionis Qualificator, & suæ Provinciae Chronologus, prælo dedit Hispanicè tomos duos, quorum titulus:

Divina, ac humana Militia. Cæsaraugustæ per Michaellem de Luna 1653. in 4. Vidi. Item vernaculè:

Acta V. M. Sor Maria de Salinas, Clarissæ, ac Fundatricis Monasterij de Xelia. Ibidem anno 1660. eisdem typis in 4. Vidi.

Concionem de Immaculata Conceptione Virginis. Ibidem, in typographia Regij Hospitalis, anno 1650. in 4. Vidi. Obijt in suo Cæsaraugustano Coenobio, anno 1661. Eum laudant Nicolaus Antonius, Marracius, Alva, & Hebrera.

JOANNES GLAPION, Belga (à Uvadingo in Catalogo illaudatus) Doctor Theologus, Provinciae Franciæ Minister, Caroli Cæsaris Confessarius, Maximiliani I. Imperatoris Concionator, &

P

Or

Ordinis in Curia Romana Commissarius, qui litteris Apostolicis Leonis X. munitus protectionem parans ad convertendos Indos morte præventus obiit Vallisoleti anno 1522. posteritati reliquit:

Sermones, & alia opera, quæ, teste Dupino, sæculo 16. prodierunt anno 1523.

JOANNES GONZALEZ, Hispanus, Concionator Generalis, S. Officij Qualificator, ac Custos Provinciæ de Xalisco Regul. Observantiæ, edidit:

Orationem funebrem in obitu Fr. Francisci Espinosa semel, atque iterum Provincie Batice Ministri. Mexici per Josephum Bernardum de Hogal, anno 1725. in 4. Vidi.

JOANNES GONZALO, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Aragonum Concionator, ac Vir mysticus ad religiosam vitam construendam, conscripsit vernaculè tomum in 4. anno 1663. cui titulus:

Vita Religiosa, & Sacerdotalis, ac consilia Evangelica. Asservatur prototypus in Bibliotheca minori, & novissima Cæsaraugustani Conventus.

JOANNES GRANDE, Tertij Ordinis Regularis alumnus, natione Hispanus, Granatæ in Conventu S. Antonij Abbatis, Sacræ Theologiæ Lector, Vir pietatis, doctrinæque gloria conspicuus, memoriam sui posteris reliquit, scribendo:

De Conceptione Immaculata B. Virginis, tract. 1. Granatæ apud Martinum Fernandez, anno Partus Virginei 1628. quo clarebat. Hæc Marracius in sua Bibliotheca Mariana, à Bordonio exceptus. Vidi. Emisit etiam:

Concionem de Incarnatione. Ibidem typis Francisci Helyant, anno 1630. in 4. Vidi.

JOANNES GRAVENDUNK, Theutonicus, Moguntia Ecclesiæ, insignis Ecclesiastes ex aliorum lucubrationibus compilavit:

Postillam in Evangelia laudatam à Uvadingo, & Jacobo Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, pag. 250. & Uvilloto.

JOANNES A SANCTO GREGORIO, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Batice Sacræ Theologiæ Professor in Conventu Hispalensi, edidit:

Tractatum de Difficultatibus propo-

sitis circa Fratrum missionem ad conversionem Infidelium: & an Ministri Provinciales possint impedire ne vadant Fratres ad hujusmodi missionem, & terras Infidelium. Hispali anno 1633. Consentunt Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, ac D. Andreas de Barcia in sua Bibliotheca Occidentali, pagina 743.

JOANNES GRITSCH, natione Theutonicus, Patria Basiliensis, Ordinis Fratrum Minorum, Vir in Divinis Scripturis studiosus, & eruditus: & tam in Jure Canonico, quam in Philosophia Sæculari sufficienter instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamandis ad populum sermonibus celeberrimæ opinionis, scripsit Prædicatoribus Verbi Dei non spernenda opuscula, quibus nominis sui memoriam posteris commendavit, è quibus ista feruntur:

Sermones de Tempore, lib. 1.

Sermones de Sanctis, lib. 1.

Sermones per Quadragesimam, lib. 1. Incipit: *Cum jejunatis, &c.*

De Passione Domini, lib. 1. & quædam alia. Hæc Trithemius, quem consultò exscripsi adversus Placentinum Fernandez suis Dominicanis nostrum Gritsch adscribentem. Extat de hac re concertatio apud Alva in suo libro inscripto: *Pleyto de los libros*, pag. 437. sed nulla deinceps lis de hoc Authore erit consulentibus novissimam Bibliothecam Dominicanam, quorum Authorem judicium subjicio: *Fr. Joannes Gritsch*, inquit, *Basiliensis ab Alphonso Fernandez*, pag. 3911. & à Fontana in Monument. ad 1452. Ordini Prædicatorum asseritur, sed illuminatum utrumque constat, cum Trithemius, quem testem ambo adducunt, non nostris, sed Franciscanis adscribat, ac suis vindices Uvadingus Minoritis: *Cum & Simleorum, & alios consulas*. Vivebat circa annum 1430. Hæc laudati Authores. Silentio autem prætereundum non est Sermonarium primò typis datum, opus esse nostri Gritsch, editio enim prima sui Sanctoralis facta est Lugduni anno 1443. teste Uvadingo. Sui laudati Quadragesimalis facta est Authilingæ anno 1476. in 4. Deinceps Viennæ anno 1477. & Basileæ eodem anno. Authilingæ 1484. & 1490. Viennæ 1581. in fol. Alias mitto editiones, sub titulo: *Quadragesimale*.

vna cum registro sermonum de Tempore, & Sanctis per circulum anni. Prodiit Vene-
tijs ex officina Lazari de Soardis, anno
1485. in 4. Vidi. Nonnulla nostri Autho-
ris specimina habes apud Bibliothecam
Concionatoriam Ludovici Bail, part. 3.
cap. 60.

JOANNES DE GUADALUPE, Hispanus, Provincia Angelorum (interim Custodiæ Castellanae Provinciae) Regul. Observantiæ filius, vti testantur RR. Chronologus Provinciae Angelorum, lib. 6. pag. 207. Pater Alva, & alij (vt fusso calamo, in opusculo à me exarato, sub titulo Hispanico: *Serios Dilemmas*, impressoque Matrili per Hæredes Joannis Garcia Infanzon, anno 1732. in 4. indica-
vi) primus ex Reformatione Discalceatorum, ac religiosissimæ Provinciae S. Gabrielis Fundator, stylo signavit:

Statuta pro sua Reformatione, laudata in Chronicis S. Gabrielis, tomo 1. lib. 1. cap. 7. Romam pergens ad Capitulum Generale anno 1506. sanctissimè obiit in Domino, cujus præclara gesta, summas virtutes, & eximia opera copiosè describunt Chronologi laudati, quos consulas, & plures apud Arturum in Martyrologio Franciscano die 11. Septembris, §. 6. Ex-
tant Joannis à Guadalupe, nisi alius sit ejuldem Provinciae alumnus:

Epistole plures Ascetica, & Mystica asservatæ in fol. in Archivio Hispalensis Conventus S. Antonij. Vidi.

JOANNES GUALENSIS. Vide inferius *Joannes Valensis*.

JOANNES GUALTERI, natione Gallus, Provinciae Aquitaniae alumnus, scripsit, Uvadingo teste:

Subtiles Commentarios in Genesim.

JOANNES GUASCO, Hispanus, Murcien-
sis, ex Provincia S. Evangelij Regularis Observantiæ, edidit:

Sermones varios Mexicano sermone. Uvadingus, Nicolaus Antonius.

JOANNES GUBITOSA A CASTELLANETA, Italus, ex Minoritis Capuccinis, Theologus, ac Concionator, publici juris fecit:

Adventuale, in quo & *Novendiale*, ac *Conciones quasdam de Sanctis occurrentibus invenies.* Neapoli per Hiacyntum Passaro, anno 1667. in 4. Hujusmodi illaudati, meminit Toppi in sua Bibliorheca Neapolitana.

JOANNES GUENTUS, Anglus, in Cambria Britannorum genere natus, Vir in sacris, ac prophanis litteris apprime
Tom. II.

eruditus, & vt satis innuit Lelandus, Oxoniensis in Theologia Doctor, & ibidem saltè inter suos Professor. Crescentibus tandem virtutis, & eruditionis meritis suorum in Anglia Provincialis designatus est. Quo officio vigilantè ad suum meritum, & Ordinis utilitatem prudenter functus est. Scripsit:

Commentarios in Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Sermonum ad populum, lib. 1.

Questiones disputatas, lib. 1. Hefordia obiit anno 1348. Consentunt Uvadingus, Pitseus, & Angelus à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum.

JOANNES GUTIERREZ, Hispanus, Provinciae Conceptionis Lector emeritus, in Supremo Consilio S. Inquisitionis Hispanicae Qualificator, Guardianus Segovien-
sis, suam contulit industriam componendo, & edendo librum inscriptum:

Armamentarium Seraphicum, opus egregium editum Matrili anno 1648. in fol. Vidi. Vide superius, verbo *Gaspar à Fontes*.

JOANNES GUYEUS, Belga, Ultrajectinus, Minorita eruditus, primusque Groningensium Episcopus designatus, scripsit, ac edidit:

Commentaria in Psalm. 50. & 129. Antuerpiæ, in 8. Obijt anno 1578. Ex Jacobo Le Long in sua Bibliotheca Sacra, pag. 759.

JOANNES DE HALES DE CORBACH. Vide inferius, verbo *Joannes Hellerus*.

JOANNES DE LA HAVE, Gallus, honestissima inter Cives Parisienses Sepinorum familia natus, strict. Observantiæ Discalceat. in Hispania nomen dedit, ipsomet attestante semel, atque iterum. In primis tom. 2. in Exod. impresso Parisijs apud Simeonem Piget, anno 1648. Hæc, inter alia: Summi honoris, imò maxime, felicitatis, ego omnium Franciscanorum, Minimus Discalceatus ducerem, ejus, adstruendæ veritatis vitam dare, necnon, sanguinem profundere, vt illa apud omnes regnaret, & viveret. Insupèr Con-
cept. 245. super 12. Exod. inquit: In
Religiosis Discalceatorum nostri
Ordinis (in quarum vna indignus Habitum Religionis Seraphicæ, & in ea, professionem emissi) mos laudabilis, inolevit, vt omnino Discalceati, nudisque pedibus incedant Religiosi. Sed in qua, & laudabimus eam? Hoc Sa-
piens

pietissimo Filio Mater ejus Religiosissima S. Grabelis Discalceatorum Provincia, ac S. Didaci Discalceatorum in Bætica gloriatur, & merito. Priusquam hæc ab illa separaretur, anno quippe 1613. die 9. Januarij in celeberrimo S. Didaci Hispalensi Conventu professionem emisit, non in alijs, quam in B. Joannis de Prado, clarissimi Martyris venerabilibus manibus. At Provincia S. Grabelis in duas divisa, in nova S. Didaci plantatus, ac primarius Sacrae Theologiae Professor institutus, ipsam cum eruditionis, ac doctrinae non vulgaris existimatione, magno cum auditorum profectu, & justo omnium applausu per continuos septem annos prælegit, sicut Philosophiæ docendæ præfectus additiora illius arcana in Urbe Lerenensi referaverat, ut verus discipulus charissimi, ac doctissimi Viri Fr. Joannis à Trinitate, Provinciae S. Grabelis Lectoris Jubilati, semel, atque iterum Patris, ac Chronologi clarissimi. Septem elapsis annis, inde à Regina Christianissima, ut ejus fieret ordinarius Concionator, in Galliam revocatus, tam Castellano, quam Gallico idiomate coram Regina egregiè concionandi munere perfunctus; paulò post inter selectos Christianissimi Regis Ludovici XIII. Concionatores, ac Consiliarios merito cooptatus, ac in suprema Regni Curia Ordinis Franciscani Procurator generalis pariter, & Regius, ac Reverendissimi P. Generalis Ministri auctoritate declaratus Sacrae Theologiae Lector Jubilatus. Tandem ad visitandas aliquot Ordinis Provincias, earumque Comitia celebranda, necnon ad Reverendissimi P. Ministri Generalis vices pro novi P. Guardiani majoris Conventus Parisiensis electione, ejusdemque confirmatione obeundas dignus inventus fuit.

Porro (ut plura paucis complectar) fuit noster Discalceatus Haye Vir subtilissimus ingenio, eruditionis omnigenæ luculenta varietate instructus, tam scripto, quam verbo facundissimus, Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, pluriumque aliarum lingnarum notitia pollens, geminae Verbi Dei intelligentiæ, Germanæque illius interpretationis peritissimus, cujus religiosa conversatio, hilaris convictus, ac desiderabile consortium nullam habebat amaritudinem, ac multiplicem peperit utilitatem, cujus officiosissima inter omnes propensio, tot ferè sibi devinctos, aut saltem addictos conciliavit, quot ad illius potitiam virtutum ejus, ac meliorum cha-

rismatum fama pertraxit: cujus denique miro ingenio locupetatae adstant Bibliothecæ proprijs evulgaris, ac alienis renovatis, sicque suis quodam modo effectis. Consule R. A. P. almæ Provinciae Franciæ, ac Doctorem Theologiae Sacrae Fr. Petrum Serpe, sic, tum ex evidenti notitia, tum ex fide indubitata, censentem, ex quo Chronologus Provinciae laudatæ S. Didaci, lib. 7. cap. 12.

Sed quasi, à strictiori Observantia Minorum Discalceatorum nihil boni venire posset, emissa inter Discalceatos professione, ad Familiam aliam transitum fecisse, scripsit Author aliundè doctus, quasi frustra non jaceretur rete ante oculos penatorum. Non sic Reverendissimus P. Fr. Joannes Baptista Campanella, totius Ordinis Minister Generalis, tom. 1. in Genesim: *Thenore presentium*, inquit, R. P. Fr. Joanni de la Haye, Parisino, quondam primario Theologiae Professore, nunc autem Christianissimi Regis, & Reginae Ecclesiastice clarissimo Provinciae nostræ S. Didaci Discalceatorum alumno. Non sic Reverendissimus P. Generalis Fr. Angelus Michael de Sambuca, tom. 1. operis mirabilis merito inscripti: *Biblia Maxima*: R. P. Fr. Joanni de la Haye, Parisino, inquit, Concionatori Regio, & in Gallia Ordinis Procuratori Generali, nostræ S. Didaci Discalceatorum, &c. Non sic Generalis Annalista Uvadingus in tomo de Scripturis Ordinis Minorum verbo Joannes Joannes de la Haye, ait, Parisiensis, Vir doctus, & prudens, Provinciae S. Didaci strictioris Observantiæ alumnus, &c. Ecce in ore trium testium, & talium testium, stat hoc verbum, nempe hunc sapientissimum Virum semper Discalceatum fuisse, semper strictioris Observantiæ alumnus; cum PP. verò Observantibus aliquandò connumeratum fuisse negat ipsemet Author suis proprijs litteris ad Ministrum Provincialem laudatæ S. Didaci Discalceatorum Provinciae, in ejusque Archivio repositis in lucem editis à suo Chronologo, tom. 1. lib. 7. cap. 15. Quas in medium adduxi part. 1. Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, pag. 128. sed palam locutus fuit pro se, & clarissimè ipsemet eruditus Haye. Tom. enim 2. in Exodum in lucem edito Parisijs, anno 1641. in Indiculo Patrum, litt. P. ita inquit: B. Petrus de Alcantara Ordinis nostri Seraphici, & Provincialis D. Grabelis Provinciae, in qua licet indignus Habitu Seraphico indutus, in eadem professionem emisit: cum

autem ab ea emanasset Provincia S. Didaci, in eam translatus, officio Lectoris, tam in Philosophia, quam in Theologia per plures annos functus sum; hic autem S. Petrus edidit librum verè aureum de Meditatione, & Oratione.

Hujus ergò Minoritæ Discalceati quot, quanta, & qualia sunt opera parva, magna, & maxima usque ad stuporem? Occurrit primò celebris casuum reservatorum expositionis translatio ad idiomate nostro in Latinum, Parisijs impressa 1617. licentia Fr. Dominici de Salvaleon, dignissimi Provinciæ Discalceatorum S. Gabrielis Ministri Provincialis. Operis inscriptio hæc est:

Expositio casuum, qui in Ordine S. P. N. Francisci Observantiæ Regularis, Ministris Provincialibus reservantur, Authore Fr. Joanne à Trinitate, Provinciæ S. Gabrielis Discalceatorum ejusdem Ordinis Lectore Theologo, & Conventus Lerencensis Guardiano; ab Hispano autem Sermone in Latinum versa per Joannem de la Haye, Parisiensem, Theologum, ejusdem Provinciæ alumnum, necnon ab ipsomet Authore approbata:

In Cantica Canticorum, sub titulo:

Delitiæ predicantium, expositionem singularem promisserat, sed desiderium non implevit. Audiatur ipsemet Author tomo primo in Exod. in Prologo ad Lectorem: Pollicitus fueram, inquit, laborem nostrum quencumque in Cantica Canticorum posteritati consignare; promissis non steti, imò nec potui, nam M. S. mei Codices, saltem maxima pars eorum, nesciò, quo fato infelici casu disparuerunt: jam attigeram ferè mediam capitis quarti partem, quam innumeris animi conceptibus donaveram, &c.

S. Bernardini Senensis opera omnia in quinque tomos divisa Synopsis ornavit Postillis illustravit, necnon varijs tractatibus, præcipuè in Apocalypsim Commentarijs locupletata, in publicum missit Lugduni anno 1650. sumptibus Joannis Antonij Huguetan, & Marci Antonij Ravaud. Tomus primus continet:

Vitam S. Bernardini, & Quadragesimale de Religione Christiana. Tomus secundus:

Quadragesimale de Evangelio aeterno. Tomus tertius:

Duo Adventualia: vnum de Vita Christiana, in quo doctè differitur de octo beatitudinibus. Duplex Quadragesimale. Unum de Pugna spirituali. Secundum: Seraphin Tom. II.

nuncupatum, id est, de Amore. Sermones de Quatuor Novissimis, & alios tractatus. Tomus quartus continet Sermones eximios.

De Christo Domino, Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, Deipara Virgine, de Tempore, necnon de Sanctis. Tomus quintus:

Commentaria in Apocalypsim B. Joannis Argumentis, & Postillis illustrata. Item:

S. Francisci Assisiensis Minorum Patriarchæ, necnon S. Antonij Paduani ejusdem Ordinis opera omnia Postillis illustrata. Expositione mystica in Sacram Scripturam nusquam impressa, & in eadem concordia morali locupletata, una cum ejusdem expositione mystica in Novum Testamentum hætenus non edita in lucem, adjectis utriusque Sancti elogijs, & vita, communia fecit ibidem sumptibus Petri Rigaud, anno 1653. in fol. Pariter luci publicæ mandavit tomum integrum super

Apocalypsim B. Joannis elaboratum à nostro irrefragabili Doctore B. Alexandro de Ales, additis illustrationibus, Indicibus, ac vita Authoris. Parisijs sumptibus Antonij Bertier, anno 1647. in fol. Insuper scripsit super Genesim:

Quatuor tomos in folio. In secunda editione facta Lutetiæ Parisiorum anno 1647. apud Simeonem Piget legitur in titulo Authore P. Fr. Joanne de la Haye, Parisino, strictioris Minorum Observantiæ. Tertiam fecit Parisijs idem Simeon Piget, anno 1651. In cunctis verò impressionibus expositionis in Genesim vnicus est titulus: Commentarij litterales, & conceptuales in Genesim, sive Arbor vitæ Concionatorum, cujus radix liber Geneseos, cujus truncus, expositio ejus litteralis, rami cum folijs omnimoda versionum varietas, flores earum concordia, fructus innumeri penè animi conceptus, sexcentorum ferè Patrum autoritate confirmati, & concatenati. Prodierunt quoque in lucem Parisijs apud Joannem Petit, & Lutetiæ Parisiorum 1636.

Super Exodum alios tres tomos in folio inscriptos: Commentarij litterales, & conceptuales in Exodum, vel Concionatorum virga, percutiens peccatores, cujus materia: Liber Exodi, omnimoda versionum varietate, earumque concordia innumeris animi conceptibus, plusquam septingentorum Patrum autoritate concatenatis, illustrati. Parisijs 1641. apud Simeonem Piget, & ibidem apud Petrum Villaine.

Super Apocalypsim alios tres tomos in

Fol. sub titulo: *Commentarij litterales, & conceptuales in Apocalypsim B. Joannis Evangeliste*, omni lectionum Græcæ, Arabicæ, Syriacæ, &c. varietate, earumque concordia, innumeris animi conceptibus, plusquam septingentorum Patrum auctoritate confirmatis, & concatenatis, illustrati. Parisijs apud Simeonem Piget, anno 1648. In hac editione Eminentissimo Julio Mazzarino Sacra, occurrit in principio affixum Authoris eloquium labore peractum R.A.P. Fr. Petri Serpe, ac Romanam transmissum Chronicis Franciscanis meritò inferendum. Scripsit insuper novem suprâ decem tomos in folio, quorum inscriptio:

Biblia Maxima. Primò, ni fallor, in lucem prodierunt Lutetiæ Parisiorum 1660. sumptibus Dionysij Bechet, Antonij Bertier, & Simeonis Piget. Ordo autem, & series tanti operis, & eorum, quæ singulis voluminibus continentur, initio tomj primi in hunc modum prænotantur;

Tomus Primus.

Continet Prolegomena Veteris Testamenti. Chronicon Sacrum. Tractatum de ponderibus mensuris, monetis. Primum librum Pentateuchi Moyſis, nempe Genesim. Argumentum autem hujus libri, ejus Authorem, scopum, auctoritatem, partitionem, &c. habes in Prolegomenis Veteris Testamenti, sect. 15. cap. 2. sect. 6. cap. 2. & in sect. de æconomia librorum Sacræ Scripturæ, cap. 1.

Tomus II.

Continet libros Exodi, & Levitici. Quid autem de utroque libro sciendum, tam quoad argumentum, auctoritatem, scopum, partitionem, quàm quoad ejus æconomiam, vide in præludijs Veteris Testamenti, sect. 15. cap. 1. & sect. vltima, cap. 1.

Tomus III.

Libros Numerorum, Deuteronomij, necnon Josue complectitur. Quid autem de his notatione dignum circa eorum argumentum, auctoritatem, scopum, æconomiam reperies in Præludijs Veteris Testamenti, sect. 5. cap. 1. & 2. sect. vltima, cap. 1.

Tomus IV.

Continet libros Judicum, Ruth, & quatuor Regum, quorum argumenta, partitiones, auctoritatem Canonicam, eorum æconomiam, & quales Authores, invenies in Præludijs Veteris Testamenti, sect. 15. cap. 4. & 5. & sect. vltima, cap. 2.

Tomus V.

Continet libros Paralipomenon, Esdræ, Esther, Judith, & Job, quorum argumenta, partitiones, æconomiam, & auctoritatem Canonicam habes sect. 8. cap. 2. sect. 12. cap. 2. sect. 15. cap. 6. & sect. vltima, cap. 2.

Tomus VI.

Continet libros Psalmorum. Cujuslibet autem Psalmi argumentum habes in sect. de æconomia librorum, cap. 3. & sect. 15. cap. 11. 12. & 13.

Tomus VII.

Continet Proverbia Salomonis, Ecclesiasten, & Canticum Canticorum, quorum argumentum, scopum, auctoritatem, & æconomiam invenies in Prolegomenis Veteris Testamenti, sect. 15. cap. 13. 14. & 15. & sect. vltima, cap. 4. 7. 8.

Tomus VIII.

Continet libros Sapientiæ, & Ecclesiastici, quorum argumentum, auctoritatem Canonicam, æconomiam, & quidquid notatu dignum, habes sect. 17. à cap. 18. & sect. vltima, cap. 10.

Tomus IX.

Complectitur Prophetiam Isaïæ, cujus argumentum, auctoritatem Canonicam, æconomiam, & quidquid circa eam notatu dignum habes sect. 15. cap. 18. sect. vltima, cap. 10.

Tomus X.

Continet librum Jeremiæ, ejusque Lamentationes. Argumentum, divisionem, authoritatem, necnon æconomiam, tum ejus Prophetiæ, tum Lamentationum, habes sect. 15. cap. 18. & 19. tum sect. ultima, cap. 15. & 16.

Tomus XI.

Continet, tum Ezechielem, tum Daniëlem. Argumenta eorum, partitiones, æconomias, habes in Prologomenis sect. 15. cap. 20. & 22. & sect. ultima, cap. 12.

Tomus XII.

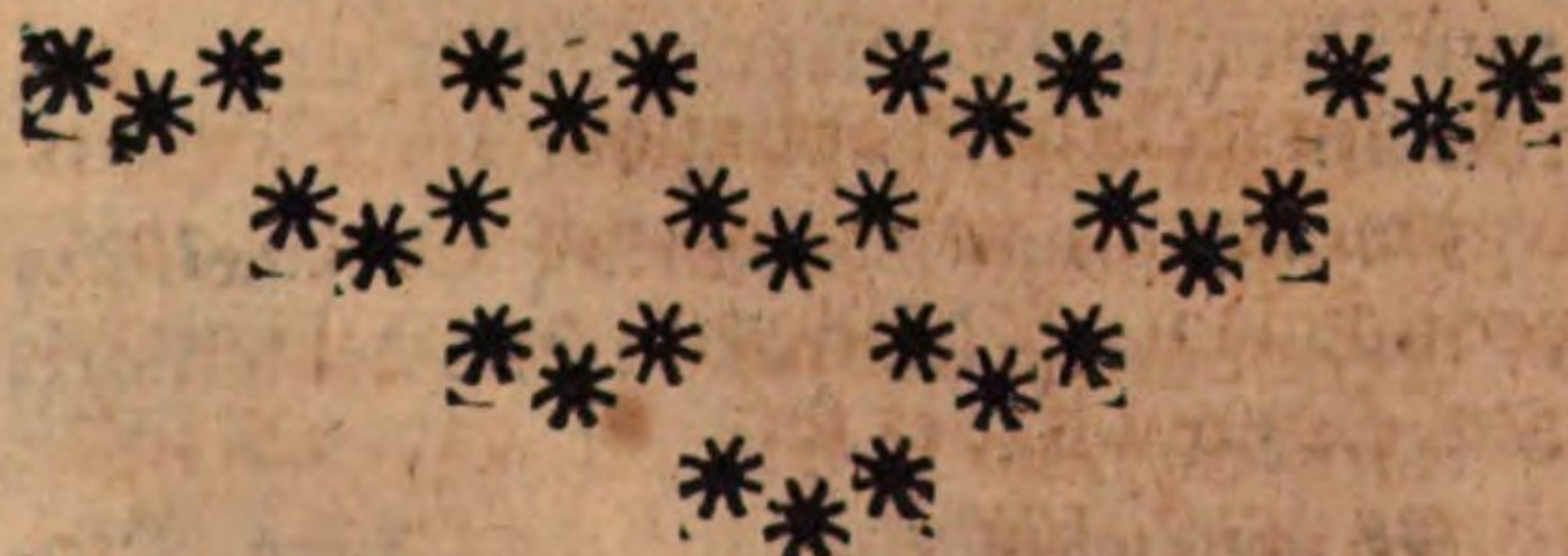
Complectitur libros, tam duodecim Prophetarum Minorum, quam Machabæorum, quorum argumenta, authoritatem Canonicam, æconomiam habes in Prologomenis sect. 12. cap. 5. & sect. 15. cap. 21. & 22. & sect. ultima, cap. 13. 14. & 15.

Tomus XIII.

Continet Prologomena Novi Testamenti, Evangelia SS. Matthæi, & Marci: eorum argumentum, authoritatem Canonicam, æconomiam vtriusque habes in sect. de Evangelio, cap. 1. & sect. de æconomia, cap. 1.

Tomus XIV.

Continet Evangelia SS. Lucæ, & Joannis: argumenta, æconomiam vtriusque reperies in sect. de Evangelio, de Evangelistis in communi, & in particulari, necnon in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

Tomus XV.

Continet Epistolas sex D. Pauli, à prima usque ad eam, quæ est ad Galatas exclusivè: quidquid de eis scitu dignum, reperies in Prologomenis in sect. de Paulinis Epistolis, & in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

Tomus XVI.

Complectitur Epistolas D. Pauli, ab eaque quæ est ad Galatas usque ad Hebræos: earum Canonicam authoritatem, æconomiam, &c. reperies in sect. de Paulinis Epist. sect. de æconomia.

Tomus XVII.

Continet Acta Apostolorum; necnon septem Epistolas Canonicas, Apocalypsim Sancti Joannis: omnium horum librorum Canonicam authoritatem, argumentum æconomiam, &c. reperies in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

Tomus XVIII.

Continet copiosissimos Indices contravertiarum Fidei, Antilogiarum, Authorum, materiarum, & conceptuum, nominum Hebræorum, & Chaldæorum, necnon Prologomenorum vtriusque Testamenti. Complectitur etiam eruditissimi Lucæ Burgensis Annotationes in Sacram Scripturam.

Tomus XIX.

Continet Indicem amplissimum; tum rerum, tum verborum vtriusque Testamenti, necnon quædam errata. Scripsit quoque alios quinque prægrandes tomos in folio Parisijs impressos sumptibus Michaelis Soi, aliorumque Typographorum anno 1643. Titulus communis:

Biblia Magna Commentariorum litterarum Joannis Gagnei Doct. Paris. Guillelmi Estij Doct. Duacensis, Emmanuelis Sæ, Joannis Menochij, & Jacobi Tyrini Societ. Jesu eruditè, & integrè Sacram Scripturam exponentium, Prologomenis, Chronico

Sacro Indicibus locupletissimis illustrata. Ineditos reliquit tractatus Theologicos:

De Incarnatione, Passione, & Morte Domini N. Jesu Christi.

De Providentia, Prædestinatione, & Reprobatione.

De Beatitudine.

De Peccato originali. In hoc tractatu egregiè propugnat definibilitatem Mysteriorum Immaculatae Conceptionis Deiparae semper Virginis. Asservantur in laudata S. Gabrielis Provincia, in Bibliotheca Conventus S. Mariae à Jesu de Salvatierra, sub littera B. num. 67. Vidi. Sat est datum tanti ingenij monumentis, & tanti Viri inenarrabilibus doloribus: semper enim verum est: *Qui addit scientiam, addit & laborem*, vel ut alij legunt, *dolorem*. Obijt anno 1661. die 15. Octobris. Ejus cum laude meminere Joannes Laurentius Helbib, tom. 1. in Sacram Scripturam, observ. 5. quæst. 6. Ludovicus Moreri in suo Dictionario, subjungens *quadraginta volumina*, emississe.

JOANNES HELLERUS CORBACHIIUS, Regul. Observantiae alumnus, Ecclesiae Colonienfis præcipuus Ecclesiastes, edidit:

Malleolum Christianum. Coloniae apud Melchiorum Novesianum 1535. in 8. Vidi.

Affertionem contra Anabaptistas. Prodiit ibidem. Vidi. Dupinus in Supplemento eum appellat *Hales de Corbach*.

JOANNES HERBON, alijs HERBAS. Vide inferius Joannes Rodriguez.

JOANNES HERLIUS LUMNIUS, Tertij Ordinis S. P. N. Francisci, candidi Vir ingenij, multæque eruditionis, & lectionis transtulit à Latina in Belgicam:

Adlocutionem Christi ad devotam animam Joannis Lanspergij Carthusiani. Antuerpiae anno 1571. typis Martini Huyssij.

Manuale piarum precationum. Uvadingus, & Bordonius.

JOANNES A S. HIERONYMO, Lusitanus, ex Observantibus Provinciae Algarbiorum in Concionatorum utilitatem foras emisit vernaculè:

Concionem de Sanctissimo Sacramento, ac Evangelista. Ulyssipone typis Antonij Alvarez, anno 1632. in 4. Vidi. Majora promittens in Prologo, spem fecit tomi integri Concionum, sub hoc titulo: *Reseratum Coeleste*.

JOANNES HILTONUS, Anglus; Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, Vir religiosae vitae, & multiplicis doctrinae ti-

tulis clarus. Subtilitè disputando in Scholis Oxoniensibus laudem non mediocrem obtinuit. In causa Ordinis sui aliquandò controversum habuit cum Utreddo Boltono, Monacho Benedictino, contra quem scripsit *quasdam determinationes*

De Paupertate Fratrum, lib. 1.

De Statu Minorum, lib. 1.

Quaestiones Ordinarias, lib. 1. Norvici in suo Coenobio decessit anno 1376. Hæc Uvadingus, Pitseus, & Angelus à S. Francisco. Præjecta opera asservantur inter M. S. insignium Bibliothecarum Angliæ. Inter Codices Ecclesiae Sarisburiensis ejus *Opuscula*. Oxoniae inter Codices Collegij Novi, codice 305. ejus *Sermones Dominicales*, Vicarium cum ageret S. Magdalenæ Oxoniensis. Consule Possevinum, tom. 1. Apparatus Sacri, verbo *Joannes Hilton*, & Uvillotum.

JOANNES HOUDEMIUS, Anglus, Ordinis Minor. Vir mirè Patheticus, & affectus planè Seraphici, floruit circa annum 1350. B. V. Mariae laudes cygno suavius longè mellitissimus cecinit hymnis, qui extant in Paralipomenis Antonij de Balinghen, ad *Parnasum Marianum*. Duaci editis anno 1624. Ex Catalogo Chronologico Polyanthæ Marianæ. Consule P. Alva in Militia, col. 778.

JOANNES A S. HUBERTO, strictioris Observantiae Namuracensis, composuit librum:

De Joseph Patriarcha, qui Dicearchus Ægyptius inscribitur. Leodij anno 1613. Uvadingus, & Jacobus Le-Long in Biblioth. Sac. pag. 798.

JOANNES HYGINIUS DE IBARRA, Hispanus, ex Regul. Observ. Limensis Prov. Lectoris emeriti, Apostolici Concionatoris, ac Ministri Provincialis, haud sine laude muneribus functus plura exaravit. Ad manus autem meas dumtaxat devenit egregia, ac peregrina:

Panegyris de S. Dominico, & Francisco, sub titulo Hispano: *Dta intercalar*. Prodiit Limæ ex officina Hieronymi de Contreras 1715. in 4.

JOANNES A S. JACOBO, Hispanus, quem prætermisit Genuensis, Castellanae Provinciae Minorum Capuccinorum alumnus, vernaculè edidit opus, cui titulus:

Dormientium admonitio, & auxilium agonizantium. Matriti litteris Melchioris Sanchez 1672.

De Missionibus Regni de Congo. Prodiit anno 1670. Utrumque laudat D. Nic-

colaus Antonius in Appendicib. M. S. ad suam Bibliothecam apud Bibliothecam Regiam Matritensem.

JOANNES JANUS, Alanus, Minorita, teste Alphonso Laffor, tom. 1. sui *Universi calamo delineati*, fol. 271. scripsit:

De Gentium quarundam origine, & primatu, præcipue de Cimbrorum ortu, migrationibus, &c. Hafaniæ 1628. in 4.

JOANNES A JESU, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Pauli, in Philippinas Insulas animarum cupidus transmigrans, fervidus Concionator evasit, sui-que ingenij monumenta relinquens:

Artem Japponicam ex Latino R.P. Fr. Didaci de Collado, Dominican, Romæ impressam, in Hispanum vertit anno 1682. Ineditum asservatur in Archivio nostri Conventus S. Gabrielis Segovienfis. Vidi. Composuit:

Rerum Japponicarum relationem, in fol. sermone Hispanico:

Descriptionem Insularum Philippinensium, ac Missionum, in fol. eodem idiomate:

Historiam Venerabilium Filiorum laudatæ Provinciae S. Pauli, qui in Provincia S. Gregorij virtutibus, & doctrina claruere. Habentur M.S. in Archivio generali Provinciae S. Pauli.

Catalogum Martyrum Provinciae S. Gregorij, in 4. & in fol. M. S. ibidem.

Vitam V. & Apostolici Viri Fr. Antonij à S. Maria. Asservatur ibidem cum alijs opusculis ejusdem Authoris, qui in publicum demum missit, vernaculè:

Compendium viginti discursuum predicabilium super Mystera Missæ editorum à Fr. Melchiorre Huelamo, Minorita. Prodiit Mexici ex officina Viduæ Francisci Rodriguez Lupercij 1689. in 8. Vidi. Laudatur ab Haroldo, apud Nicolaum Antonium, tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 99.

JOANNES A JESU, alter, Hispanus, præfatæ Provinciae S. Pauli Discalceatorum, Guardianum agens Conventus S. P. N. Francisci Turretyllensis, Concionein celebrem nobilibus Turretyllensibus nuncupatam foras missit, videlicet:

De Immaculata Conceptione Virginis, Vallisoleti apud Bartholomæum Portoles, anno 1653. Sunt in hac Concione multa sapienter, acuratèque significata ex SS. PP. in vnum collecta. Incipit: fuzgaron los Assirios. Ejus in fine obtulit orationem suam, canens:

Angelici Regina Chori dilecta tonantis &c. Vidi.

JOANNES A JESU MARIA, Hispanus, Villacensis in Legionensi Episcopatu, Sacræ Theologiæ Lector, ejusdemmet Provinciae S. Pauli clarissimus filius, dignissimusque Pater, Commissarius Visitator Provinciae S. Josephi, necnon spiritualis Director V. Matris Sororis Angelæ Franciscæ de Cruce, Cisterciensis (quæ Vallisoleti sanctitatis fama illustris ad Agni nuptias vocata fuit anno 1711.) Vir sane doctrina, ac virtutibus illustris, de quo in meis Chronicis grandis sermo, M.S. reliquit in fol.

Acta V. Fr. Emmanuelis à S. Bernardo, Concionatoris ejusdem Provinciae S. Pauli filij. Nec oblivione dignæ extant ejus spirituales Epistolæ. Nonnullarum memoriam fecit R.A.P. Fr. Paulus Yañez de Aviles in funebre Oratione V. Matris Angelæ Franciscæ suæ prædictæ filiae habita Vallisoleti, Matritique in lucem edita 1712. Ejusdem habentur lectione dignæ.

Septem Mystica Epistolæ, lib. 4. Vitæ V. Matris Annæ Philippæ ab Angelis, juxta editionem Matriti factam typis Alphonsi Balvas 1728. in fol. Obijt bonus odor Christi, Vallisoleti anno 1708. die 15. Augusti, apud suos honorificè tumulatus.

JOANNES, ignoti cognominis, natione Hispanus, professione Minorita, ac Theologus egregius, virtutibus clarus:

In laudem SS. Virginis Deiparæ multa præclare scripsit: quam frequenter obsecrans miro spiritus fervore, ita laudare solebat: Tu Angelorum Domina: Tu Paradisi janua, qui gloria est; ad quam acquirendam inops est intellectus, absque elevatione luminis gloriæ quod non est totalis causa visionis. Hic tandem sub impijsimo Maurorum Rege pro Fidei Catholicæ libera prædicatione martyrij lauream adeptus est Valentia in Hispania, anno 1376. cujus sacrum corpus Turoli magna fidelium veneratione colitur. Hæc Melissanus in Supplem. Annal. Uvadingi ad annum Christi 1376. num. 2. Ex his dilucidè ostenditur Martyrem hunc distinctum esse à B. Joanne de Perusio, qui etiam Valentia propter Christi Fidem capite plexus est anno 1231. die 29. Augusti, & Turoli miraculis clarescit.

JOANNES INCA, Hispanus, Reg. Observantiæ Provinciae Valentinae Diffinitor, scripsit:

Historiam prædictæ Provinciae. Habuit, sed ineditam Uvadingus, à Nicolao Antonio exceptus.

JOAN:

JOANNES AB INCARNATIONE, Lusitanus, Regul. Observ. Prov. Portugalliae, Lector emeritus, ac insignis Ecclesiastes, Guardiani munere dumtaxat functus, dearticulavit:

Librum primum Scoti in Sententias. Connimb. apud Didacum Lopez in folio, anno 1609. Vidi. Præmissit ibidem:

Vitam V. Doctōris Joannis Duns Scoti, cum Annotationibus.

JOANNES AB INCARNATIONE, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum in Bætica S. Didaci Provincia, doctus Concionator, ac Guardianus Coenobij *Pontis D. Gundisalvi*, publici juris fecit vernaculè:

Martyrium S. Joannis de Prado. Gadi-bus anno 1675. in 4. Laudatur à Medina, lib. 4. Chronic. Mexicanæ Prov. S. Didaci, pagina 219.

JOANNES AB INCARNATIONE, alter, Hispanus, Discalceatæ Prov. Sancti Didaci in Bætica alumnus, Missionarius Apostolicus de Propaganda in Terra Sancta, Præfectus Bethleem, ac S. Sepulchri, Guardianus quoque S. Joannis, scripsit Arabicè: *Truximam*, hoc est:

Dictionary Arabicum Hispanicum. Expectabat lucem in fol. anno 1722. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

JOANNES DE INOJOSA, Hispanus, ex Tertio Ordine Regularis Prov. Bæticae Theologus, ac Guardianus Granatensis Conventus S. Antonij Abbatis, emisit à se habitas eruditas Conciones:

De Immaculata Conceptione Virginis Mariae.

De Canonizatione S. Petri Alcantaren-sis. Prodiit prima Granatæ ex officina Francisci Sanchez 1651. in 4. Secundam cudit ibidem Balthasar de Bolivar 1670. in 4. Vidi. Authoris meminere Marracius, & Alva.

JOANNES JODAR, Lusitanus, à Uvadingo illaudatus, ex Tertio Ordine Fratrum Minorum, scripsit ad Joannem III. Portugalliae Regem.

De septem verbis. Hispali 1532. in 4. teste D. Nicolao Antonio, tom. 2. pagina 546.

JOANNES A S. JOSEPHO, Hispanus, professione Minorita, vernaculè edidit opus mysticum prænotatum:

Exercitia quotidiana perfectionis. De hoc Authore nullam mentionem fecit Uvadingus in Catalogo, faciunt verò Daza, Alva, ac Nicolaus Antonius.

JOANNES A S. JOSEPHO, alter,

Hispanus, ex Oppido *Monteras*, Salmantinae Dioecesis, Sacrae Theologiae Lector, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli dignissimus Pater, ac Provinciæ Sancti Gabrielis Commissarius Visitator, Vir verè spiritualis, semperque exemplaritatis nota insignitus, edidit Salmanticae:

Officium parvum Dulcissimi Nominis Mariae.

Exercitium S. Crucis.

Compendium mysticum ad Novitiorum informationem. Vidi. Hæc opuscula, quæ minima prima fronte videntur, ex illis sunt, quæ si benè introspectantur, maxima sunt.

JOANNES IRRIBARNE, Hispanus, ex Oppido, vulgò *Baigorri*, Navarriae inferioris, Regularis Observantiæ Provinciæ Aragonum, Lector emeritus, Supremæ Inquisitionis Qualificator, Dioecesis Cæsaraugustanae Synodalis Examinator, ac demùm Provincialis munere functus, à Confessionibus Serenissimæ Margaritæ de Austria, Monialiumque Excalceatarum Matritensium, edidit:

In quartum librum Sententiarum volumina duo. Prodiit primum Cæsaraugustæ ex officina Petri Cabarte, anno 1614. in fol. Vidi. Secundum ibidem ex typographia Didaci de la Torre 1615. in folio. Vidi.

De Actibus humanis volumen aliud. Venetijs apud Marcum Ginnamum 1635. in 4. Cæsaraugustæ 1643. in fol. Vidi.

Tractatum, in quo, Hispano sermone, ostendit minimè licere, quod Observantes, & Recollecti gaudeant duobus Ministris Provincialibus. Matriti anno 1622. in fol. Vidi.

Fussum tractatum de Immaculata Conceptione Virginis, cujus archetypum in folio habuisse testatur in Militia, col. 782. R. Alva, quem consulas. Ad prælum parans tomum tertium in quartum Sententiarum, obiit in suo Cæsaraugustano Coenobio, anno 1656. Illum laudant Uvadingus, Nicolaus Antonius, ac Blasco de Lanuza, tom. 2. Histor. Ecclesiast. fol. 556.

JOANNES JUBINUS, Hispanus, Majoricensis, ex Minorita creatus Episcopus (Ecclesiam subtracent Andreas Schottus, & Uvadingus, ut quæritur Nicolaus Antonius) Constantinien-sis, teste Vincentio Mur, lib. 8. Historiæ Majoricensis, cap. 6. fol. 356. Vir doctissimus, sacro carmine, atque eleganti Latino saphico scripsit:

De Sacramento Eucharistiæ, & ejus Sacrificio adversus hujus nostri temporis Hæreticos. Barcinone 1570. in 12. ad Philippum II. Hispan. Regem. Item Elegiaco:

De B. Virgine, de D. Hieronymo. Item: *De mundi contemptu ob secessum in vitam privatam Caroli V. Imperatoris.* Barcinone apud Claudium Bornat, ann. 1568. quo clarebat.

JOANNES IVO MAGISTRI, Gallus, Regul. Observ. Confessionarius Sororum Annunciationis Monasterij Bituricensis, cum plurimum laboraret pro restituenda disciplina regulari in Gallia, plurima collegit diplomata, & aliorum lucubrationes, quæ in hunc finem conducebant, obtulitque Francisco Gonzagæ, Ministri Generali, sub titulo:

Ocularia, & Manipulus Fratrum Minorum. Prodiit Parisijs apud Michaellem Sonnum, anno 1582. in 4. Vidi.

JOANNES KANEMAN, Theutonicus, Minorita, in Sanctis Scripturis eruditus, scripsit, vti cum Trithemio referunt Nostrates:

Defensorium sui, sub initio: *Multi famosi Viri, &c.*

De Passione Domini, lib. 1. Incipit: *Egredimini filie Sion.*

Concionum, lib. 1.

Questiones quasdam.

De Potestate Papæ, teste Dupino, apud Moreri in Dictionario, & alia complura. Clarebat anno Domini 1460.

JOANNES LABORA, Hispanus, ex Flavio Brigantio in Gallæcia, Provinciæ S. Jacobi Regul. Observant. alumnus, & Apostolicus Concionator, recensente Fr. Jacobo de Castro, tomo 1. Chronic. laudatæ Prov. lib. 3. cap. 6. pag. 125. opus scripsit prænotatum:

Viridarium Pœnitentiæ.

JOANNES LAGRENUS, alijs LAGIENUS, natione Gallus, unus fuit ex doctis Minoritis, qui opera S. Augustini illustrarunt. Reddidit hic emendatiores, ac edidit:

Sermones omnes ipsius Aurelij. Tosignianus, & Uvillotus. Scripsit:

Vitam S. Augustini. Citatur, ait Uvadingus, ab Athanasio à S. Agnetæ, Ord. S. Augustini in Candelabro aureo Templi Salomonis.

JOANNES LASO DE LA VEGA, Hispanus, Hispalensis, genere clarus, Lector emeritus, ac Ex-Provincialis Minister Prov. Baticæ Regul. Ob-

servantiæ, Pater Provinciæ Granatensis, ac S. Michaelis, S. Officij Qualificator, Commissarius Visitator Tertiariorum Conventus magni Hispalensis, ac Ordinis Seraphici Diffinitor Generalis; Vir meritò impræsentiarum ad Episcopatum Cubensem assumptus, in publicum missit eruditum:

Compendium gratiarum, & obligationum Tertiariorum S. Francisci, ibidem Hispanè reddita novissima Constitutione Benedicti XIII. Pontificis Max. Hispali 1726. in 8. Vidi.

JOANNES LATHBERIUS, seu LATHBURIUS, Anglus, in Coenobio Readingensi, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, quem Lelandus in suo Catalogo mirificè laudat à multiplici scientia, tum sacra, tum prophana: penetravit enim arcanos naturalium rerum recessus, omnemque Philosophiam egregiè calluit. Theologiæ denique mysteria altè hausit, suamque pro occasione in reconditis rebus scientiam non raro habitis Scholasticis concertationibus publicè testatam fecit. Verùm præcipuam hominis laudem ponunt multi in illustrandis eloquijs Divinis. Nam postquam jam maturam ætatem attigisset, Sacras Scripturas jugiter legere, & noctes, atque dies in lege Domini meditari solebat, vitamque in his contemplationibus suaviter consumpsit. Ex quo sacro thesauro nonnumquam ad populum sermones depromere consuevit, ne sibi tantum, & Deo vivens, proximorum salutem negligere videretur. Hos autem ingenij, doctrinæque foetus feliciter in lucem protulit, quos perperam scribit Dupinus, sæculo 15. excidisse, maxime cum in Anglicanis Bibliothecis habeantur exemplaria non pauca. Scripsit igitur:

Super Psalmos lib. 1. Consentiant Baleus, centuria 7. cap. 34. & Le-Long in Bibliotheca Sacra, pag. 822.

Commentaria in Jeremiam Prophetam Ex eisdem.

Super Acta Apostolorum. Ex eisdem. Incipit, apud Uvadingum: *Super edificati estis.*

In Lamentationes Jeremiæ Prophetæ. Incipit, apud Uvadingum: *Juxta mores Modernorum.* Habetur M. S. Oxonij in Collegio Ænij nassi, & in alijs Collegijs. Opus est prolixum valdè, capitibus 115. porrectum, cussumque anno 1482. in folio. Insuper ex Uvadingo:

Lectiones Scripturarum, lib. 1.

Conciones varias, lib. 1.

Distinctiones Theologicæ, lib. 1. M. S. Canabrigiæ in Collegio S. Petri.

Alphabetum Morale, lib. 1. Incipit: *Abstinendum est à delitijs carnalibus*. M. S. ibidem. Demum in Collegio Exoniensi, codice 42. habentur ejus *Lecturae Morales*, sub hoc initio: *In nomine Patris, & Filij*. Et apud Bibliothecam Bodlejanam, pag. 260. extat nostri Lathberij:

Tractatus de Luxuria Clericorum. Claruit anno 1406.

JOANNES A S. LAURENTIO, Minorita, recensente Uvadingo, è *postillis D. Thomæ Aquinatis, Nicolai Lyrani, & Cardinalis Bertrandi pleraque collegis in varios libros Sacra Scriptura*. Extabant M. S. in Bibliotheca Franciscanorum Lovaniensium.

JOANNES LAURENTIUS, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Baticæ, Sacrae Theologiæ Lector, emisit, quod viderim:

Concionem in laudem Domine nostræ à Belen dictæ. Hispali per Joannem Perez Berlanga, anno 1696. in 4. Vidi.

JOANNES LAURENTIUS, alter, Hispanus, insignis Theologus Minorita, cum Beatissimæ Virgini Mariæ esset addictissimus in ejus conscribendis encomijs sollicitus pijsimè laborabat; vnde teste Melissiano ad annum Christi 1390. numer. 2.

Plura de eadem præclara testimonia dem, & suæ devotionis coacervavit indicia. Tandem devotionis igne succensus, & gratia Divina suffultus, pro Fide Christi à Mauris Hispaniam tyrannicè vexantibus mortem fortiter subire potuit, & misericorditer à Deo martyrij laurea in Regno Granatæ cohonestari anno 1390. vti ex Fr. Bartholomæo Eoya, Minorita, narrat laudatus Melissanus.

JOANNES LAZARUS VIDA, Hispanus, Regul. Observ. Castellianæ Provinciæ, Lector emeritus Complutensis, ibidem Guardianum agens Conventus S. Mariæ à Jesu, seu S. Didaci, scripsit, non autem edidit:

Vitam V. Fr. Francisci Cavello, Concionatoris ejusdem Provinciæ alumni. Asservatur M. S. in fol. in Archivio laudati Coenobij. Edidit haud poenitendum opus in duas partes distributum, sermone Hispano, cui titulus:

Lucta interior, assiduumque bellum animarum, &c. Partem primam excudit Compluti Franciscus Garcia Fernandez, anno 1680. (quo florebat) in 4. Vidi. Poste-

rior pars prælo dignissima asservatur inedita in Archivio laudati Conventus, in quo obijt sanctitatis fama insignitus. Eum commendat Fr. Eusebius Gonzalez, tomo 6. Chronic. Ordin. pag. 499.

JOANNES LELOVE (Uvadingo ut vtar) in Sacra Theologia Baccalaureus Parisiensis, scripsit:

Commentaria in Scoti formalitates. Parisijs anno 1581.

JOANNES LEO, ex Colonienfi Provincia Minorum Recollectorum, Theologus eruditus, meritò hic adnumeratur, utpotè Author operis inscripti:

Fasciculus discursus Hebræo-Christianus, sub titulo: *Jesu Nazareni, Regis Judæorum*, bipartitus, quarum prima agit de Messia adventu, altera de ejus Divinitate. Pisis apud Franciscum Bindi, anno 1702. in 8. Vidi.

JOANNES LEOVARDIA, Frisius, Doctor Theologus, in Indiam Occidentalem missus ad Infideles convertendos, scripsit:

De Ecclesia Christi. Agit quoque in hoc tractatu de Romano Pontifice, teste Alphonso Laffor, tom. 2. sui Universi, fol. 439.

De Judæorum Synagoga.

De Providentia Divina.

In Decalogum.

In Exameron. Floruit citcà ann. 1590, teste Suffrido Petro. Huic Symbolum: *Tribulatio datat*. Hujusce meminit Uvadingus, ac Lequile.

JOANNES LEPNICA, Polonus, Regul. Observ. alumnus, B. Simonis de Lepnica, ut credo, propinquus, ad Sigismundum III. Poloniæ Regem, scripsit justum volumen:

De Immaculata Conceptione Reginae Angelorum. Ita ex Antonio Daza, P. Alva in Militia, col. 786.

JOANNES LISETH, Minorita, scripsit, ac edidit, attestante Uvadingo:

Sermones Quadragesimales. Norimbergæ anno 1495.

JOANNES LODOSA, Hispanus, Regul. Observ. Provinc. Burgensis, Lector emeritus, conscripsit anno 1696. volumen in fol. sermone patrio, nempe:

Apologiam pro defensione prima partis operis inscripti Mystica Civitas Dei. Asservatur Matrili apud Officium Causæ V. Matris Mariæ à Jesu de Agreda. Vidi.

JOANNES LONDINENSIS, Anglicus, ut Angelo à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum vtar, ope Baconi in

in Ordinem Oxonij est receptus, quem in scientijs Mathematicis ipse accuratè instituit. Postea cum Baconus Parisios peteret, Joannes iste Præceptorem secutus, illuc etiam perrexit, ubi tantus evasit Philosophus, ut pro ejus ætate, & tempore, quo ibi studuerat, illa Academia parem non habuerit. Unde Baconus cum Romam ad Innocentium Quartum per hunc Joannem libellos, & instrumenta quædam Mathematica à se composita mitteret, scripsit in Epistola ad dictum Pontificem inter cætera sic: *Non remansit vnus Parisijs, qui plus novit in Philosophia radicitus, quamvis, & fructus nondum produxerit propter juvenilem ætatem.* Innocentius Juvenem apud se retinuit propter acrimoniam ingenij, & linguarum, atque Philosophiæ cognitionem, quam habuit valdè exactam. Ætate maturiore multas egregias lucubrationes edidisse fertur. Claruit anno 1280.

JOANNES LONDINENSIS, alter, à priore, Historicus Anglicus, recensente Joanne Pitseo, scripsit quædam:

Chronica de rebus Anglicis. Claruit circa annum 1300.

JOANNES DE LUCA, Italus, genere clarus, ac exemplaritatis nota insignitus, inter Regul. Observ. alumnos claruit anno 1471. Extant sui spiritus:

Collationes apud Marianum, & Ulyssiponensem. Hunc videtis part. 3. lib. 5. cap. 45.

JOANNES DE LUDEÑA, Hispanus, Theologus, ac Diffinitor Castellanae Provinciæ Regul. Observantia, edidit:

Orationem funebrem in Exequijs V. ac Eminentissimi Cardinalis Cisneros. Compluti habitam. Prodiit ibidem ex officina Mariæ Fernandez 1655. in 4. Vidi.

JOANNES LUDOVICUS AMBIANENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum Concionator, Vir facultatis Astronomicæ, Geometricæ, ac Chronologicæ peritia, & illustratione insignis. Scripsit, ac magno studio laboravit opus egregium, sub titulo:

Atlas temporum in 4. libros distinctum. In primo libro, qui intitulatur: *Periodus Ludovica ex astrorum consideratione deducta*, exponuntur Chronologiæ principia, cum omnibus ciclis, & annorum characteribus à mundo condito ad mundum redemptum. In secundo exponitur: *Chronologiæ nova methodus Kalendario Ecclesiastico, Astronomisque regulis sustentata*: in qua per ciclos, perque festa mobilia præterita,

Tom. II.

& futura à cæteris vera secernitur Chronologia. In tertio: *Chronologia Sacra*, quæ omnes Veteris Testamenti solvit controversias. Ubi etiam arcana Canonicorum librorum in ordine ad Chronologiam dilucidantur, & ex tabulis complicatis Chronologia generalis, & specialis, sacra, & profana à mundi creatione ad Messiam producit. In quarto: *Chronologia nova ex textibus Canonicis deducta*: in qua miræque, ac iusta explicatur numeratio annorum omnium sæculorum per Sabbata, Sabbaticas hebdomadas, & Jubilæos, donec Christianorum Dominica Judaico Sabbato succedat. Parisijs 1685.

Epitome Historiarum omnium à Christo nato ad octogesimum annum supra millesimum sexcentessimum cum omnibus characteribus usque ad consummationem sæculi. Ibidem 1685. in fol. Vidi. Agitur de eo in Bibliotheca Minorum Capuccinorum.

JOANNES LUENGO, Hispanus, Theologus Provinciæ Angelorum Regul. Observ. Ex-Minister Provinciarum Granatæ, & S. Michaelis Commissarius Visitator, ac Generalis Indiarum Commissarius, vernaculè emisit:

Vitam V. ac R.P. Fr. Andreae de Guadalupe, Provinciæ Angelorum filij, ac Patris, &c. Matriti apud Joannem Garcia Infanzon 1680. in fol. Vidi.

JOANNES DE LUZURRIAGA, Hispanus, Cantaber, Apostolicus Concionator, Lector Jubilatus, Pater Provinc. Cantabriæ, & Valentinae, ac Generalis Commissarius Provinciarum Novæ Hispaniæ conscripsit Historiam Dominae nostræ de Aranzazu, ac edidit sub titulo:

Paranimphus Cælestis, vernaculè. Mexici typis Hæredum Viduæ Bernardi Calderon, 1686. in fol. & Sebastianopoli apud Petrum de Huarte 1690. in fol. Vidi.

JOANNES MAHUSIUS, Flander, Aldenardensis, Lovanij Sacrarum Litterarum in Conventu Lector, primus Episcopus Daventriensis denominatus fuit propter singularem eruditionem, & concionandi facundiam, sed senectute oppressus onus tantum, & honorem fugiens, ad rusculum se recepit, mortem meditaturus. Aldenardo à Geusijs occupato, uti ex Commentarijs Belgicis Emmanuelis Demetrii, Uvadingus narrat, ductore Blommardo, inclementissimè vulneratus, pedibus conculcatus, pluribusque alijs injurijs, & opprobrijs affectus, instar putridi, & adjecti cadaveris in plateis relictus est, anno 1572. Extant Mahusij;

Q

Epl.

Epitome Annotationum in Novum Testamentum ex quinta, & ultima editione Erasmi Roterodami. Antuerpiæ ex typographia Joannis Steelsij, anno 1538. in 8. Vidi.

Compendium Commentariorum Francisci Titelmani, Minorita, in Psalmos. Ibidem.

In Epistolas D. Pauli Epitomen. Ex Togniano, & Uvadingo.

Divi Joannis Chrysostomi in Evangelium secundum Matthæum Commentarios ab Arrianorum sæce purgatos in lucem emisit, nempe, Homilias quinquaginta quatuor. Antuerpiæ per laudatum Steelsum, anno 1537. Reliquit etiam Belgicè:

Sermones VII. super Veni Creator Spiritus.

Sermones XXVI. super illud: Oportet semper orare. Ex Sandero, part. 2. Agit de eo, ex Sedulio, Carolus de Coudenhove in Compilatione Chronologica (M.S. apud Archivium Ordinis Matritense) Provinciæ Recollectorum Germaniæ inferioris, pag. 12.

JOANNES DE MADRID. Vide Joannes à Matrito.

JOANNES A MAGDALENA, Lusitanus, ex Oppido S. Joannis de Pesquera, Diocesis Mirandensis, Lector Jubilatus, ac Minister Provincialis Provinciæ Portugalliæ Tertiariorum Regularium, typis dedit Conciones duas:

Aliam de Sanctis Regibus.

Aliam de Canonizatione S. Joannis à Deo. Ineditam reliquit:

Historiam Tertij Ordinis. Asservatur Ulyssipone in Bibliotheca Conventus Dominiæ nostræ à Jesu. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

JOANNES MAGISTRI, Minorita, Doctor Parisiensis, edidit:

Quæstiones subtiles, & perutiles super totum Cursum Logicum Porphyrij, & Philosophicum utili explanatione textus secundum mentem Doctoris Subtilis Scoti. Venerijs anno 1487. tertio Kalend. Junij, per Bonetum Locatellum in 4. magno. Vidi in Bibliotheca Convent. Matritens. Regul. Observantiæ, sub DD. num. 37. in cujus Regeſto Minoritam fuisse legitur. Ejus non meminit Uvadingus, nec in Annalibus vlla de eo fit mentio.

JOANNES MAJOR, Minorita, alius à Joanne Majore Hadingtano, scripsit:

Commentaria in primum Sententiarum. Parisijs anno 1509.

In quatuor libros Sententiarum:

In Matthæum.

Historiam Majoris Britaniæ. Uvadingus exceptus à Sannig in Synopsi Historica.

JOANNES MANCEBON, Hispanus, Oriolensis, Vir verè Angelicus, Seraphicus, & Apostolicus, dono prophetiæ clarus, religiosissimam S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno Discalceatorum Provinciæ illustravit. Hic omnigena Theologia excellens, à Consilij S. Tribunalis non semel fuit, ac Concionator ferventissimus, & devotissimus. Theologiæ studio vacans, Divinis quoque Scripturis, & orationi pernoctans, elaboravit opera suavem devotionis odorem spirantia, quorum seriem refert Historiographus laudatæ S. Joannis Baptistæ Provinciæ, part. 2. lib. 8. cap. 35. nempe:

Epitome Theologiæ Scholasticæ.

Epitome Vitæ Sanctorum.

Sanctorale pro omnibus festivitatem.

Quadragesimalia quinque. At cum Concionibus deditus ad Dominicum clamasset: *Doce me facere voluntatem tuam:* quadam die audivit vocem de Coelo dicentem sibi: *Scribe, scribe,* & Domino obtemperans, scripsit septem supra triginta tomos in 8. qui in eadem Provinciæ, in Bibliotheca celeberrimi Conventus S. Annæ del Monte asservantur. Decem primos tomos:

Discordias concordes: Locos communes predicabiles appellavit. Discordiæ concordæ primi tomi sunt:

Super Genesim. Secundi:

Super Exodum, Numeros, Leviticum, ac Deuteronomium. Tertij:

Super Cantica, Josue, Judices, & Ruth. Quarti:

Super 4. libros Regum, Paralipomenon primum, & secundum, necnon super primum, & secundum, Esdræ, ac super Tobiam: additis tribus copiosissimis Elenchis materiarum locorum Sacræ Scripturæ, ac Concionum totius anni. Quinti:

Super Judith, Esther, & Job. Sexti:

Super Psalmos. Septimi:

Super librum Proverbiorum. Octavi:

Super Ecclesiasten, librum Sapientiæ, & Ecclesiasticum. Noni:

Super Esaiam, Jeremiam, Threnos, Baruch, Ezechielem, cum Daniele. Decimi:

Super duodecim Minores Prophetas, ac Machabeorum Historiam. Scripsit insuper tomum vnde cimum;

Ser-

Sermones Vitæ Christi. Tomum duodecimum cum tertio decimo unitum, quorum primus:

Mariale. Secundus verò:

Sanctorale Seraphicum. Tomum quartum decimum:

Octavarium Sanctorum Apostolorum. Tomum quintum decimum:

Partem secundam Octavarij Apostolici. Tomum sextum decimum:

Octavarium Patriarchale. Tomum decimum septimum:

Tractatum de Sanctis, & supplementum ad Vitam Christi, Mariale, Octavarium Apostolicum, Patriarchale, & Sanctorale Seraphicum. Tomum decimum octavum:

Commune Sanctorum omnium. In hoc tomo agit de communi Apostolorum, unius Martyris, plurium Martyrum, Confessorum, Pontificum, non Pontificum, Virginum, Viduarum, Dedicationis Ecclesiæ, & Evangelij in Officijs Defunctorum, insertis in quolibet communi Concionibus nonnullis peculiaribus. Tomum decimum nonum:

Sermones Peregrinos. Tomum vigesimum, vigesimo primo concatenatum, quorum primus:

Quadragesimalia tria continua. Secundus autem:

Adventuale, Sanctorale, & Commune Sanctorum, amplectitur tomus vigesimus secundus, vigesimus tertius, vigesimus quartus cum vigesimo quinto continent:

Sermones Quadragesimales distinctos, hac respectivè inscriptione insignitos:

Quadragesima continua. Cæterum cum primo Quadragesimali extant:

Sermones B. Virginis Mariæ, & Sanctorum occurrentium in Quadragesima. Tomi vigesimi sexti inscriptio:

Dominicale totius anni. Vigesimali septimi:

Doctrinale Christianum vespertinum. Vigesimali octavi:

Loci communes totius anni. Vigesimali noni:

Loci communes Sacre Scripturæ, Sermones Sanctorum, ac festivitatum Christi, & Mariæ. Tomi trigesimali:

Brevissima resolutio omnium materialium moralium. Tomi trigesimali primi:

Sanctorale totius anni aliquibus locis communibus. Tres tomi sequentes continent:

Discordias concordæ, locos predicabiles. Scripsit super;

Tam. II.

SS. Matthæi, Marcæ, & Lucæ quadam Capita. Nec deficit cuilibet tomo Index Sacre Scripturæ, ac rerum notabilium. Auctus meritis, & virtutibus abiit in Cœlum 29. Aprilis 1660.

JOANNES MANSILLA, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatæ Provinciæ S. Gregorij in Philippinis Insulis, accuratè conscripsit:

Acta, & agones Venerabilium Martyrum Fr. Sebastiani à S. Josepho, & Fr. Antonij à S. Anna, Provinciæ S. Pauli, in Veteri Castella filiorum. Asservatur in Archivio Provinciæ S. Gregorij, teste ejus Chronologo Fr. Antonio la Llave, trien. 10. cap. 13. fol. 1001.

JOANNES MAPELLUS, Minorita, Patria Mediolanensis, juxta Uvadingum, Bergomensis verò, fidem si facias Augustiniano Donato, part. 1. suæ Scenæ Litterariæ, fol. 316. scripsit:

Questiones Quodlibetales. Item ex Uvialoto, typis dedit:

Librum conformitatum Fr. Bartholomæi Pisani, Minoritæ, adjecto Indite. De eo etiam Tolignianus, annum, quo claruit, subticens.

JOANNES MARBRE. Vide superius, verbo *Joannes Canonicus.*

JOANNES MARCHELEJUS, alijs MARCHELTIVS, Anglus, Provinciæ, que Anglicanæ Minister, Vir morum probitate, & litterarum scientia conspicuus, acres habuit congressus cum Gulielmo Jordane, Ordin. Prædicatorij circa Conceptionem B. Mariæ Virginis, quam ab omni originali labe contendebat fuisse immunem. In hac concertatione, quæ per multos annos inter utrumque Ord. duravit in Anglia, signiferum hunc fuisse inter suos commemorat Lelandus, & pluribus Alva in Militia, col. 795. Scripsit:

De Conceptione B. Mariæ Virginis, lib. 1.

Questionum variarum, lib. 1. Eboracæ mortuus, & sepultus, anno 1376. Consule Pitseum, & Joannem à S. Francisco in suo Certamine Anglico.

JOANNES DE MARCHENA, Minorita, Hispanus, aliàs mihi ignotus, teste laudato Alva in Militia, col. 795. multa elaboravit pro tuenda causa Immaculatae Conceptionis. Vide Antonium Daza, in suo de Conceptione.

JOANNES MARIA DE ASYLO, Italus, strictioris Observantiæ Reformatum, teste R. Alva, col. 795. suæ Militiæ elucubravat;

Relationem Provinciae Reformatæ Venerabilium ab eodem Alva asservatam.

JOANNES MARIA CALATANI-
SECTENSIS, Italus, ex familia *Amico*
ortus, strictioris Observantiæ Reformato-
rum Provinciae Siculae Vallis Mazariae,
Concionator, Lector, Tyronum Magis-
ter, ac iteratò Diffinitor, testante Tognoleto apud Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculae, ineditam reliquit Italicè:

Vitam V. Doctoris Subtilis. Scripsit quoque Latine, volumina duo in fol. præfixo titulo:

Armentarium, sive Regestum ferè universale pro Tyronibus Verbi Dei Declamatoribus, in quo permulti undèquaque Sacrae Scripturae conceptus à varijs Authoribus elaborati, congesti reperiuntur, ut facilius Concionatores suas valeant componere, & perficere Conctiones. Hujusce meminit Fr. Vincentius Coronelli, tom. 7. suæ Bibliothecæ Universalis, col. 243. Clarebat anno 1661.

JOANNES MARIA CAROMI, Italus, Regul. Observantiæ Provinciae S. Nicolai, Lector Generalis, vernaculè emisit:

Mariale, seu Conciones in laudem Reginae Sanctorum omnium. Lucae apud Petrum Michaellem, anno 1640. in 4. Vidi. Præmittitur à Uvadingo, laudatur verò tom. 4. Bibliothecæ Marianæ, quæ inedita asservatur Mantuæ Carpentanorum in Bibliotheca Conventus Regul. Observantiæ, sub G. H. Legi.

JOANNES MARIA CARTA, Hispanus, Theologus, Provinciae S. Saturnini Regul. Observantiæ, castigatam edidit:

Vitam V. Doctoris Subtilis Joannis Duns Scoti, conscriptam à Fr. Leonardo Carta laudatæ Provinciae, secundo Ministro Provinciali. Calari ex typographia D. Antonij Galcetin, anno Domini 1657. in 4. Vidi.

JOANNES MARIA DE CASTILLENTO, Italus, Provinciae S. Bernardini Regul. Observantiæ Custos, Lector Jubilatus, ac demùm Provincialis, edidit opus egregium prænotatum:

Seraphica Theologia Moralis Polyanthea ordine Alphabetico in singularum materiarum titulos digesta sumptibus Francisci Baba in fol. Vidi. Hujusce meminit Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana. Clarebat circa annum 1653. quo, morte præventus incompletam *Polyantheam* reliquit:

JOANNES MARIA FERRERUS, Panormitanus, Theologus, ac Provincialis Minister Provinciae Vallis Mazariae strictioris Observantiæ Reformatorum, ac Vir regularis vitæ observantia clarus, ineditos reliquit, teste Fr. Petro Tognoleto apud tom. 1. Bibliothecæ Siculae D. Antonij Mongitore, Latine:

De septem Ecclesiae Sacramentis tractatus octo, ad quos præter primum compilata ordinantur, & reducuntur ferè omnes P. Dianne resolutiones in duodecim partibus relatæ. Insupèr Italicè:

Fontales conceptus Sacrae Scripturae ex utroque Testamento, ad mentem Sanctorum Patrum, volumina duo in 4.

Vitam V. Servæ Dei Magdalene Battaglia ex Tertiarijs Carmelitis, in 4. Præfuit suæ Provinciae anno 1656.

JOANNES MARIA A GENUA, Regul. Observantiæ Provinciae Vallis Mazariae, ejusque Provincialis Minister, conscripsit, ac edidit:

Acta 23. Beatorum Martyrum Japponiensium. Panormi, anno 1628. quo clarebat. Ex relatione memoratæ Provinciae.

JOANNES MARIA HIERACENSIS, Siculus, Provinciae Messanensis Minorum Capuccinorum olim Minister Provincialis, necnon Panormitanæ Commissarius Generalis, Vir in Philosophicis, ac Theologicis facultatibus, quas professus est, admodùm versatus, edidit Italicè sub nomine fratris sui Philippi Placiensis, opus mysticum inscriptum:

Currus Eliae. Messanae apud Petrum Bream 1620. in 8. Alia scripsit, quæ humilitati studens prælo non submisit, nempe:

Opuscula ascetica.

Disputationes varias Theologiae Scholasticae, & Moralis. Clarebat anno 1618. De eo Genuensis, sed fusius D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculae.

JOANNES MARIA A NOTO, seu NETINENSIS, Siculus, ejusdemque Provinciae Minorum Capuccinorum Minister Provincialis, ac demùm Generalis Minister, Vir, apud Genuensem, incomparabili animi magnitudine, pietate, & justitia, antiquis illis Seraphicæ Religionis Heroibus meritò comparandus, scripsit, non autem edidit:

Annotationes in 8. libros Physicorum.

Annotationes in libros Metaphysicorum.

Annotationes in 4. libros Sententiarum. Epistolam ad universos Religionis Fratres: in qua de Observantia altissima paupertatis, & de Regula Minoritana luculentè differit. Romæ 1628. Scripsit insuper:

Ceremoniale ad usum Fratrum Capuccinorum, vti ex Francisco Maria Maggio, narrat D. Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ. Ad superos evolavit Neapoli anno 1631. Pluribus de eo laudatus Mongitore.

JOANNES MARIA SFORZA, Italus, Conventualis, Sacræ Theologiæ Lector, & Magister, scripsit:

De supernaturali Philosophia, sive de Metaphysica. Hæc Uvadingus. Ex Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, exaravit etiam, ac edidit opus inscriptum:

Metheorologicæ lucubrationes ex Aristot. Meteororum libris desumptæ ad mentem Subtilissimi Doctoris Joannis Duns Scoti. Neapoli typis Camilli Cavalli 1655. in 4. Demum sermone Italico, opus vernaculè prænotatum:

La Floridea. Ibidem per Hæredes Cavalli, anno Virginæ Partus 1658. in 12. In publicum etiam missit tomum in 4. inscriptum:

Selectiones de transnaturali Aristotelis Philosophia ad mentem Doctoris Subtilis. Fogiæ typis Laurentij Valerij 1646. Vidi. Alia communis juris fecerat, de quibus in Epistola nuncupatoria: Nec aspernaberis, inquit, quia nonnulla à me prius in lucem edita, tibi (suo nempe Generali) ut debeant non obtuli. Et in Elogio præfixo, ait Andreas de Rogerio, Archipresbyter Fogiæ: Cujus lucubrationes prælo mandata, licet breves gloria tamen magna est.

JOANNES MARIA TISSANENSIS, Siculus, ex Panormitanæ Provinciæ Minorum Capuccinorum Ministro, Procurator in Romana Curia, ac demum Minister Generalis, Viti doctrina, miraculis, ac prophetiæ dono illustris, scripsit: *Super Regulam Fratrum Minorum volumin in 8. teste Genuensi. Insuper ex Mongitore in Bibliotheca Sicula.*

Quadragesimale Italico sermone, assertum in Cœnobio Pulte. Ejus cum laude, missis alijs, meminit Tassinianus, libri Historiæ Seraphicæ, pag. 107. scribens: P. Joannes Maria Tissanensis, Vir eruditissimus, Pontificij juris non ignarus, vite exemplo præstans, jejunijs deditus, solo pane, & aqua contentus hoc anno 1584.

Tom. II.

Obijt Romæ, ob cujus mortem omnes ingemuerunt.

JOANNES MARIA VELMATIUS, Balneo-Caballensis, Italus, edidit librum: *De Christi Vita*, carmine Hexametro, prænotatum hoc nomine *Christados*. Venetijs anno 1538. Hæc Uvadingus. Prædictum opus scholijs illustravit, ac emisit aliud, sub titulo:

Actus Apostolorum versibus expressi. Venetijs anno 1638. in 4.

JOANNES MARIA VENETUS, Theologus Prov. Reformatæ S. Antonij M. S. reliquit volumina duo:

Super lib. Sententiarum Scoti. Extant in Bibliotheca Lemtensi. Ex Relatione ejusdem Provinciæ, apud Archivium generale Ordinis Matriti repositum. Legi.

JOANNES MARIA VERNONENSIS, Gallus, ex Tertiarijs Regularibus Provinciæ S. Iyonis, Vir, qui ad Sacram Theologiam, Historiæ, tum Ecclesiasticæ, tum prophanæ cognitionem adjunxit, plura posteris reliquit, & laude digna. Extant igitur hujus ingenij monumenta:

Annales generales Tertij Ordinis Franciscani. Prodierunt primò Gallico sermone tribus tomis in 8. Deinceps Latine volumine unico in folio. Editio tertia, quarta, facta est Parisijs, anno 1686. Adjecit ad calcem binum Syllabum Scriptorum, agens in primo de Scriptoribus Tertiarijs Franciscanis; in secundo, de His, qui de Tertio Ordine Franciscano scripsere. Edidit quoque singillatim, & vernaculè:

Vitam S. P. N. Francisci.

Vitam S. Elisabeth Hungariæ.

Vitam S. Margaritæ de Cortona.

Vitam B. Raymundi Lulij.

Vitam V. Matris Margaritæ à Sancto Xaverio, Congregationis S. Ursule. Recenset idem Author syllabo primo. Edidit quoque Gallico sermone:

Vitam S. Arnulphi, Archiepiscopi Turo-nensis. Parisijs anno 1677. in 16. Ex eodem, & Le-Long in Bibliotheca Gallica, lib. 2. num. 4220.

Vitam V. Matris Franciscæ à S. Bernardino, Ordinis S. Clare. Ibidem apud Colomiel 1657. in 4. Ex eodem, & Le-Long ibidem, lib. 2. num. 6392.

Historiam Caroli de Saveuses, primi Senatoris in Suprema Curia Parisiensi. Parisijs 1678. in 8.

Historiam Domine à S. Balmondo, præfixis litteris initialibus I. M. D. V. id est,

Q3

Joan

Joannes Maria de Vernon. Ibidem 1678.
in 12.

De Origine, ac Regali Fundatione Benedictinorum S. Remigij. Parisijs 1667.

Compendium Vitae Mariae ab Incarnatione, ex Carmelitis Reformatis. Prodiit anno 1692. in 8.

Centuratum Christianum, ac Religiosum. Prodiit secundo ibidem.

Historiam Francisci 11. Ducis Britaniae. Parisijs 1667. in fol. teste Le-Long, lib. 3. Bibliothecae Gallicae, num. 1156. Edidit etiam:

Epitectum Christianum, ubi istius Philosophi documenta quatuor tomis exponuntur, & Christiana fiunt per SS. Patrum sententias, ex quibus vniversa Philosophia moralis componitur, & omnino subiicitur legibus Evangelij. Item duo volumina, quorum titulus est:

Dies felices. Aliud opus, quod nuncupatur:

Lusus Sapientium. Aliud, cuius nomen:

Bellator pacificus. Aliud demum, quod vocant communiter:

Vnum necessarium. Clarebat circa annum 1670.

JOANNES MARIA ZAMORA, (perperam ZAMORUS) Italus, Utinensis, Provinciae Venetiarum Minorum Capuccinorum alumnus, Sacrae Theologiae Professor, Vir religiosissimus, Deiparae semper Virgini amore devinctus, scripsit:

De Eminentissima Deipara Virgin. Maria perfectione libros tres, in quibus primum generaliter de summa illius praestantia; deinde singillatim de ipsius virtutibus, donis, & privilegijs juxta vite seriem ab aeterna praedestinatione usque ad desponsationem differitur. Opus quidem Sacrae Theologiae studiosis, ac Divini Verbi Praeconibus apprime utile, & accommodatum. Venerijs apud Nicolaum Misserinum, anno 1629. in fol. Quod postea ab eodem pijsimo Authore in pluribus elucidatum, auctum, & locupletatum, iterum praeditum fuit in eadem Civitate, additis alijs quatuor libris in Praefatione prioris editionis promissis; scilicet:

De Desponsatione, Angelica Salutatione Virginis Mariae, Divinique Verbi Conceptione.

De illius Visitatione, & de ijs omnibus, quae usque ad ejus post partum Purificationem acciderunt.

De fuga illius in Egyptum, & reliquis

omnibus, quae usque ad gloriosissimam ejus mortem acciderunt.

De felicissimo ejus transitu, Resurrectionis gloria, Assumptione, Coronatione, quae illam consecuntur in aeterna felicitate. Scripsit insuper alios tractatus; nempe:

De originali Virginis Mariae Innocentia, & ab originalis peccati macula immunitate, & exemptione ex Sacrae Scripturae testimonijs.

De vera, & germana SS. Patrum, Priscorumque Doctorum de Sancta, & Immaculata Deiparae Virginis Conceptione, mente, & sententia ex eorum lucubrationibus, & monumentis.

De vera itidem S. Thomae Aquinatis de eadem Conceptione, mente, & sententia.

De facilitate, & decencia, ac necessitate dirimenda, terminandaeque Controversiae de Sancta, & Immaculata Conceptione a communi, & universali peccati lege.

De perfecta, & absoluta Deiparae Virginis immunitate, ac exemptione a communi lege peccati. Praeter hos libros de Deipara, sequentes etiam de Deo Trino, & Uno tractatus Theologicos elaboravit, in quibus componit omnes controversias inter D. Bonaventuram, D. Thomam, & Scotum; & sunt:

De Deo ut principio, & de ipsius praesentia, lib. 1.

De rerum creatione, & conservatione, lib. 1.

De Divina Providentia, lib. 1.

De Libero Arbitrio, de Actibus humanis, & eorum differentijs.

De Concursu Dei cum voluntate creata ad actus naturales, lib. 1.

De Peccato, & ejus causis, lib. 1.

De Naturali hominis facultate, lib. 1.

De Auxilijs Divinae gratiae ad opera supernaturalia, &c.

Compendium Metaphysicae. Omnia ista opera sunt impressa Venerijs, anno 1626. apud Jacobum Sardinam in folio. Vidi Obijt Verona, sanctimonialis famam reliquens, anno 1649. Ejus cum laude meminerunt Alva in Militia, col. 796. Uvadingus, & alij apud Bibliothecam Genevensis.

JOANNES AL. S. MARIA, Minister Provincialis Provinciae S. Petri de Alcantara, in Regno Neapolitano, edidit in 81 anno 1676. librum inscriptum:

Doctrina spiritualis, elaboratum a quodam Doctore Presbytero. Ex Balthasare de Medina in Centuria.

JOAN-

JOANNES A S. MARIA, Hispanus, Beneventi in Veteri Castella, ex nobili Portocarrero familia natus, virtute, ac scientia clarissimus, Pater Provinciae S. Josephi, & S. Pauli Discalceatorum. In eo notatur ejus humilitas, quod non solum officium Commissarii Romanae Curiae, Vicarii Generalis Discalceatorum, Commissarii que Generalis Indiarum humillimus corde recusavit; verumetiam ablatos sibi à Philippo III. tres Episcopatus (Ecclesiae Chienensis, Legionensis, & Zamorensis) constantissime respuit, una cum Confessionibus Serenissimae Dominae Infantis Margaritae, & Regii Conventus Discalceatorum, ne mundanae dignitatis flatu superbiret. Scripsit:

Chronica Provinciae S. Josephi Minorum Discalceatorum, duobus tomis, quorum prior editus est Matrili, anno 1615. posterior vero 1618. in fol.

Vitam, & Acta S. Petri Alcantarensis. Matrili apud Viduam Alphonsi Martinez, 1629. in 8.

Vitam S. Antonij Patavini ligato sermone, testibus Nicolao Antonio, ac Balthasare de Medina in Centuria Scriptorum Discalceatorum.

Acta Beatorum Martyrum Japoniensium. Matrili 1601. in 8. & 1628. in 8. Latine conceptam cum doctissimis additionibus Francisci Peña, Rotae Auditoris primum Romae editam fuisse 1669. credit Nicolaus Antonius. Secundo idioma te Italico impressam fuisse refert Antonius de Leon in sua Bibliotheca Orientali, & Occidentali. De hac Historia testimonium perhibet V. Fr. Matcellus de Ribadeneyra in sua Japonensi Historia. Item:

Reipublicam, seu Policiam Christianam pro Regibus, & Principibus, & pro iis qui illorum vices gerunt ad Philippum III. Regem Catholicum. Barcin. apud Sebastianum de Cormellas 1616. in 8. & 1618. & Ulyssipone 1621. in 8. post principalem editionem Matritensem, anno 1615. in fol. Ab ipsomet Authore recognitum, nonnullisque additionibus locupletatum excudebat Neapoli Dominicus Maccarani, anno 1624. in 4. Vidi, ejusque prototypum Italicè redditum à Julio Casare Braccino protulit in lucem Venetijs, anno 1619. in 8. Vidi, & habetur tom. 2. Bibliothecae Barberinae, pag. 28. Egregium hoc opus commendat Fr. Tiburtius Navarro, Recollectus, in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo, cap. 2. fol. 15. *Eximia ejus doctrina*, loquitur de

nostro Joanne, *declaratur, quod praeter ceteris libris unum Potilicae Christianae in lucem edidit, omnibus Europae linguis, & populis charum, & à Paulo V. sapientissimo Pontifice ita laudatum, ut ejus Auctoritatem de Ecclesia Catholica benemeritum affirmaverit, eo quod Principibus Christianis ostenderet tandiu eorum Regna perenniter mansura, quandiu ipsi debitam S. Martini Ecclesiae reverentiam exhiberent.*

Monita, & statuta ad usum Provinciae S. Josephi, iteratò edita, & laudata à Fr. Martino à S. Josepho, tom. 2. suorum Chronicorum, lib. 3. cap. 17.

Historiam factarum Gomezij Perez, Gubernatoris Manillensis, uti narrat Fr. Antonius de la Llave in Chronicis ineditis (asservantur Matrili in Archivio Regalis Conventus S. Aegidij) Provinciae S. Gregorij in Prologo. Obijt haud sine sanctitatis opinione, anno 1622. die 18. Novembris, in Matritensi Conventu S. Bernardini tumulatus. Ejus cum laude meminere P. Ribadeneyra in Vita S. Petri Alcantarensis, Aegidius Gonzalez in *Theatro Matritensi*, fol. 132. & 255. & alij.

JOANNES A S. MARIA, alter, à Uvadingo illaudatus, Regul. Observantiae Provinciae Turoniae Pictaviensis, Sacrae Theologiae Lector in Conventu Encenisi, scripsit:

Cosmopejam in duo prima capita Genesis. Prodiit Nannentis apud Blasium Petrail 1585. in 8. Regali. Vidi. Spem aliorum faciens in Prologo, ita inquit: *De mundi ergo creatione tibi in duo prima capita Genesis Cosmopejam propono: quam si tibi gratum intellexero, in tertium etiam caput statim volumen aliud sequetur, &c.*

JOANNES A S. MARIA ALONSO ET VALERIA, Hispanus, ex Loboti, seu Albarricini Urbe, S. Mariae nomine, ac insignibus etiam nota, Discalceatae Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano filius, Theologus, ac Provincialis Minister, Innocentio XI. Pont. Max. gratissimus, Vir, ob suas eximias dotes ad Celsionensem, & Illerdensem Episcopatum magno cum plausu assumptus, qui pariter Praesidens fuit in Generalibus Ordinis Comitijs Victoriae celebratis die 29. Maji, anno 1694. ac demum Archiepiscopus Casaraugustanus designatus. Scripsit, Provinciale agens, ac edidit Hispanicè, opus praenotatum:

Circumventiones, ac salutaria consilia veritatis. Neapoli apud Carolum Persile 1681. in 8. Vidi. Italico autem sermone:

Disciplinam regularem, seu *Reformationem hominis interioris*, & *exterioris*. Ibidem typis eisdem 1677. in 4. Vidi.

Ceremoniale ad usum laudatæ Provinciæ. Ibidem 1677. in 8. Vidi.

Manuale processionale. Ibidem 1677. in 8. Vidi.

Statuta ad regimen ejusdem Provinciæ. Ibidem per eundem 1685. in 8. Vidi.

Statuta ad usum Monialium Discalceatarum Monasterij de Fara, seu *S. Mariae de Providentia*, juxta Instituta *S. Petri de Alcantara*, ad mentem *Innocentij XI.* in Bulla foundationis hujus Coenobij, data Romæ anno 1678. die 28. Martij. Vidi.

Vitam Imperatoris Maximi Leopoldi Primi, tribus tomis in fol. editam secundo, Mediolani laudato *Valeria* adscribit *Fr. Franciscus à Matraro* in tractatu inedito de *Scriptoribus Discalceatis* (quem præmanibus habeo) pag. 25. num. 62. & pag. 59. num. 134. Sanè vidi memoratam Historiam Mediolani impressam anno 1691. Authoris verò nomen quæsi, & non inveni. Obijt noster Author in sua Sede Illerdeni, anno 1702. Audio quædam alia inedita reliquisse, quæ ad manus meas non devenere.

JOANNES MARIUS SCRIBONIUS, Gallus, Provinciæ *S. Dionysij* strictioris Observantiæ, Sacræ Theologiæ Professor emeritus, & Custos, postquam annis quindecim continuis Theologiam prælegit, edidit:

Pantalithiam, seu *Summam totius veritatis Theologicæ*. Parisijs apud Dionysium Moreau, anno 1620. in fol. magno. Vidi.

Conciones in omnia Jesu Christi Evangelia toto Adventus curriculo legi solita. Parisijs apud Viduam Jacobi du Clov, 1619. in 8. Vidi.

Sermones de Verbi Incarnatione per totum Adventum. Parisijs apud Dionysium Moreau 1622. in 8. Vidi. De eo *Uvadingus*, & *Alva*.

JOANNES A. S. MARTHA, Hispanus, Laletanus, qui emissa professione in Provinciâ *S. Jacobi*, ad Provinciâ *Discalceatorum in Philippinis Insulis* gradum fecit, ac demùm fuit Catholicæ Fidei in Japonensi Regno purpuratus testis, cum esset in vinculis, scripsit:

Epistolas in publicum missas tom. 2. Chronic. Provinciæ *Compostellanæ*, & exscriptas à *Fr. Antonio de la Llave*, Chronologo Provinciæ *S. Gregorij*, triennio 12. cap. 22. Conscripsit quoque de suis primum:

Relationes duas in fol. Incipit prima: *Hasta aora por los muchos inconvenientes*. Utamque etiam transcripsit laudatus Chronologus. Item Japonica lingua scripsit:

Super Sermones, & *Homilias Breviarij*. Tandem etiam in vinculis ipsomet idiomate elaboravit:

Catechismum, simul explicans *Doctrinam Christianam*, ac *Gentilicæ superstitiones impugnans*. Testimonium perhibet præfatus *Llave*, triennio 12. cap. 22. Capitis abscissione martyrium complevit, anno 1618. De eo pluribus egi part. 1. Bibliothecæ *Minorum Discalceatorum*, & part. 2. pag. 34.

JOANNES MARTINEZ, Hispanus, Bilbilitanus, Regul. Observ. Provinciæ *Aragonum*, (à *Uvadingo* illaudatus) prælo dedit metricum opus, Hispanè, scilicet:

Historiam Domini nostræ de Magallon, quæ in Oppido de *Leciñena*, *Cæsaraugustanæ* Diocesis colitur. *Cæsaraugustæ* 1610. in 8. Vidi. Authorem laudant *Nicolaus Antonius*, *Marracius*, *Alva*, & *Lanuza*, tom. 2. *Historiæ Ecclesiast.* lib. 5. cap. 53.

JOANNES MARTINEZ, alter, Hispanus, ex *Discalceata Provinciâ S. Joannis in Valentino Regno*, Sac. Theologiæ Lector, Guardianum agens *Conventus Elchensis*, emisit, à se habitam *Valentiæ* in populo gravi, eruditam:

Concionem de S. Josepho Desparæ Sponsæ. Cudit ibidem *Laurentius Cabrera* anno 1677. in 4. Vidi.

JOANNES DE MATHA ET HARO, Neapolitanus, Sacræ Theologiæ Romæ Professor, Provinciæ *Reformatæ Romanæ* alumnus, publici juris fecit opus egregium Latino sermone prænotatum:

Sol sapientiæ in operibus creationis ineffabilis, sive *Expositio litteralis, moralis, mystica, & Allegorica in Psalmum Davidicum 103. secundum Hebræos 104. cum multiplici Indice Authorum, autoritatum Sacræ Scripturæ, conceptuum ad Concionatorum usum, rerum, & verborum, allegoriarum, adagiorum, &c.* Venetijs apud Bertanos 1665. in fol. Vidi. Plura alia scripsisse innuit *Fr. Dominicus Gubernatis*, tom. 2. *Orbis Seraphici*, lib. 7. cap. 9. num. 359.

JOANNES MATTHÆUS A S. STEPHANO, Minorita, Italus, volumen edidit:

De sensibus, & clavis Sacræ Scripturæ.

ra. Romæ 1709. Ex Jacobo Le-Long in Bibliotheca Sacra, pag. 771.

JOANNES MATHUSIUS. Vide superius *Joannes Mabufius*.

JOANNES MATIENZO, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Cantabriz, librum edidit:

De perfecta locutione lingue Latine, ac Hispanice. Matriri 1671. typis Bernardi de Villadiego in 8. Vidi.

JOANNES A MATRE DEI, Lusitanus, ex Discalceata Provincia Arrabidorum, Vir spiritualis, ac doctus, vernaculè edidit:

Expositionem septem Psalmorum Pœnitentialium. Ulyssipone, anno 1613. in 8. Vidi. Laudatur à Nicolao Antonio, & Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, fol. 797. minimè verò à Uvadingo. Insuper:

Librum de Passione Domini.

Librum de Oratione, & Contemplatione. Ex relatione inedita suæ Provinciæ, apud Archivium Ordinis Matritense.

JOANNES A MATRE DEI, alter, Hispanus, in Bætica S. Didaci Provincia ad strictiorem Observantiam inter Laicos admissus, Missionariorum Marochi, & Fez, quo se transtulit, socius in tribulationibus, & generalis Procurator, elaboravit opus Epithalamicum Hispanicè, sub titulo:

Gaza spiritualis. Prodiit in lucem in 8. teste Historiographo laudatæ Provinciæ, part. 1. lib. 7. cap. 15. num. 129. Vidi ejus editionem Matritensem anni 1702. Est opus bipartitum, & vtilissimum. Prima pars incipit: *Sponsabo te mihi in fide*. Secunda verò sic: *Aviendo exercitado ya*.

JOANNES A MATRITO, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Josephi alumnus, zelo animarum ductus, vernaculè edidit opus perutile, sub titulo:

Militia Christiana pro agonizantibus. Matriri ex typographia Antonij Francisci de Zafra 1696. in 8. Vidi.

JOANNES DE MATRITO, alius, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum, Lector Theologus ejusdem Provinciæ S. Josephi, ac Regius Concionator, emisit sermone patrio:

Elogium Sacrum S. Eligij Episcopi. Matriri apud Josephum Fernandez de Buendia 1659. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Philippi IV. Hispaniarum Regis, habitam in Regio Sacello. Matriri per eundem anno 1666. in 4. Vidi.

JOANNES A MATRITO, alter,

Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Conventu S. Laurentij Conchenfis Provinciæ S. Josephi Theologiam docens, vulgarem fecit:

Orationem funebrem in Exequijs Serenissimi Principis D. Balthasaris Caroli de Austria. Excudebat in eadem Civitate Salvator de Viader, anno 1647. sub patrocinio Illustrissimi D. D. Henrici Pimentel, Episcopi Conchenfis. Vidi.

JOANNES MEDER, Germanus, Regul. Observantiæ Theologus, & apud Basilienses nobilis Concionator, edidit:

Parabolam Filij Prodigii, de perfecta peccatoris ad Deum conversione per veram poenitentiam, integro de eadem parabola libro Sermorum confecto, quos totius anni, præsertim autem Quadragesimæ, Concionibus, quas ille Basileæ habuit, aptavit. Prodiit Basileæ apud Michaelem Furter, anno 1510. & Parisijs apud Joannem Barbier, anno 1511. in 8.

Concionem de Cœna Domini, laudatam à Joanne Gareio, de vera presentia Corporis Christi, classe prima. Clarebat anno Domini 1492. De eo Tosignianus, Uvadingus, & Uvillotus.

JOANNES DE MEDINA, Hispanus, Scriptoribus Minoritis adscribitur à Joanne à S. Maria apud Alva, col. 800. suæ Militiæ, cœu Author libri:

De Oratione, in quo procedit per quæstiones.

JOANNES MELO, Hispanus, Matritensis, Regul. Observantiæ Castellanae Provinciæ, Concionator Generalis, edidit:

Concionem de Domina nostra à Salute. Toleri per Augustinum de Salas 1715. in 4. Vidi.

De Canonizatione S. Agnetis à Policia. Matriri 1727. in 4. Vidi.

Mystico-Historicam Stationem ad S. Judam Apostolum. Matriri anno 1732. in 8. Vidi Censoris munere. Ad prælum maturam habet:

Commentarios Allegoricos, Tropologicos, & Anagogicos Epistola Canonice S. Judæ.

Vitam ejusdemmet S. Apostoli. Testatur pag. 11. Novenæ laudatæ. Prælo demùm parat:

Vitam V. Sor Josephe Mariæ à S. Francisco, Tertiaria Franciscanæ, præmisso valèdè erudito Prologo. Vidi. Vitam degit.

JOANNES DE MENDOZA, Hispanus, Prædicator emeritus, Chronologus Prov. S. Evangelij Reg. Observantiæ, ac Diffinitor, sermones prælo dedit:

Appa

Apparitionis B. Mariae Virginis de Guadalupe, Mexici anno 1674. Duos
De Stigmatibus S.P.N. Francisci, 1679.
De Immaculata Conceptione Virginis.
 Ibidem.

De Domina nostra de Aranzazu. Ibidem.

De S. P.N. Dominico. Ibidem.

In professione cujusdam Clarissae. Ibidem.

De S. Gregorio Thaumaturgo. Ibidem anno 1686. Vidi. Eum laudat Fr. Augustinus Ventancurt in *Chronicis* laudatæ Provinciæ, fol. 143.

JOANNES MENESIUS. Vide tomo 1. hujus Bibliothecæ, verbo *Amadeus*.

JOANNES MERDIGIUS, Theutonicus, egregius Concionator, scripsit:

Sermonum Quadragesim. lib. 1.

Sermonum de Tempore, lib. 1.

Sermonum de Sanctis, lib. 1. Consentiunt Uvillotus, Gonzaga, Tosignianus, & Uvadingus.

JOANNES MERINERO, Hispanus, Matritensis, per annos multos Sacræ Theolog. Professor Complutensis, Guardianus Matritenses, Minister Provinciæ Castellæ, demum totius Ordinis Primicerius, mox designatus Episcopus Civitatis, vulgò *Ciudad Rodrigo*, demum Vallisoletanus, Vir mansuetus, prudens, & pius, à plerisque Episcopus Sanctus appellatus, non pauca exaravit. Extant igitur hujus præstantis calami:

Cursus integer Philosophiæ juxta Doctorem Subtilis Joannis Duns Scoti mentem, quinque voluminibus Aristotelis Logicam, parvam, & magnam, octo libros de Physico auditu, duos libros de ortu, & interitu, tres libros de Anima copiose, & accurate complectens. Matrili apud Matthæum Fernandez, Typographum Regium 1659. in 4. Vidi.

Tractatus de Conceptione Delparæ Virginis Mariae, seu de hujus articuli definibilitate, Hispanicè. Vallisoleti 1652. in 4.

Commentarium in Regula S. Clarae. Matrili 1642.

De Reformatione Ordinis Seraphici tractatus. Matrili anno 1641.

Cursus Theologicus juxta mentem Doctoris Subtilis, opus posthumum, eusum Matrili in typographia Regia 1668. volum. 2. in fol. Tomus primus complectitur tractatus

De Scientia Dei, & *Voluntate*.

De Prædestinatione, & *Trinitate*. Tomus secundus tractatus amplectitur.

De Beatitudine.

De Actibus humanis.

Bonitate, & *malitia*, peccatoque actuali. Demum ad prælum parata reliquit.

De Incarnatione, volum. 1. in 4.

De Gratia, volum. 1. in 4. Curavit vigilantè asservari in Complutensi Bibliotheca, RR. P. Fr. Dominicus Lofada (impresensiarum Generalis Commissarius Indiarum) Provinciam agens laudatæ Castellanae Provinciæ. Ineditam quoque reliquit.

Vitam suam ad Ægidium Gonzalez missam. Asservatur Matrili in Bibliotheca Conv. Regul. Observ. tomo 18. Varior. in fol. Vidi. Ad Ecclesiam Triumphantem transijt Vallisoleti, non exiguam sanctitatis opinionem relinquens, anno 1663. Ejus cum laude meminere Uvadingus, Nicolaus Antonius, Alva, Marracius. De ejus virtutibus agit Fr. Hieronymus Muñoz in *Descriptione Capituli Toletani intermedij*, anno 1673. celebrati pag. 43. Ejus in laudem ex anagrammatico nominis contextu Fr. Franciscus Magnesius, Minorita, natione Hybernus, plura cecinit, quorum initium:

O Merinere Sophos, faustum
 Tibi dicimus Omen

In ipso in rore Dei pondus, &
 Omen habens, &c.

JOANNES A S. MICHAELE, Hispanus, Regul. Observantiæ Lector emeritus, ac Diffinitor Indicæ Provinciæ de Zacatecas, binam emisit:

Eucharisticam Concionem pro natali Hispaniarum Regis Ludovici Primi. Primam cudit Mexici Didacus Fernandez de Leon 1710. in 4. Prodiit secunda ibidem ex officina Hæredum Josephi Guillena 1709. in 4. Vidi.

JOANNES MINIUS DE MURO, Picenus, Vir non vulgaritè doctus, Sacri Palatii Apostolici Lector, & totius Ordinis Minister Generalis Anagninæ creatus anno 1296. post receptum ad Ordinem S. Ludovicum, Caroli Claudi Regis Neapolitani filium, missus à Bonifacio Octavo ad pacificandos Philippum Gallorum Regem, & Guidonem Flandriæ Comitem, ita se præclare gessit in hac legatione, aliisque rebus suæ fidei commissis, ut paulò post eum Cardinalem Episcopum Portuensem crearet, cui se gratum Joannes

nes probavit, dùm Bonifacij memoriam constantissimè defendit in Concilio Vienne[n]si contra vehementem prædicti Philippi Regis conatum, qui tanquam hæreticum è serie Pontificum expungi Bonifacium contendebat. Post Cardinalatum commissio ei Ordinis regimine, sit ejusdem Protector. Hujus latissimi ingenij recensentur:

Sermones in diebus solemnibus habiti, & Sermones de Beata Virgine Maria. Ex Oladoino, Marracio, & Uvadingo.

Opuscula Theologica. Ex Paulo Cortesio apud Ludovicum Castaneum de Cardinalibus Scriptoribus.

Epistolam Encyclicam ad universos Ordinis Ministros, & Superiores circa Ordinis paupertatem retinendam, exscriptam tom. 3. Annalium Uvadingi ad ann. 1302. Obijt Avenione 1317. sepultus in Ecclesia Minorum. Isidorus Roberti conscripsit ejus vitam, in cujus laudem legi:

*Fortè soluta usque huc Franciscus
Claustro fuissent,
Ni supposita illis, vis tua Mure
Foret.*

JOANNES DE MIRABELLO, Provinciae Aquitaniae, Sacrae Theologiae Magister, scripsit:

Sermones ad Clerum, & Populum. Floruit sub annum 1340. Hæc Uvadingus.

JOANNES DE MIRANDA, Hispanus, Regular. Observ. Compostellanae Provinciae, scripsit:

De Sensibus Sacrae Scripturae, tractatum editum Salmanticae, anno 1625. in 4. Ex Uvadingo Nicolaus Antonius, quibus adhæret Fr. Jacobus de Castro, tom. 1. Chronic. laudatæ Provinciae, pag. 123. Sed perperam, uti liquido constat ex eodem opere, meritò adscripto, Fr. Ludovico de Miranda, ejusdem Prov. alumno, à D. Nicolao Antonio, tom. 2. pag. 42. hisce verbis: *De Sacrae Scripturae sensibus in XXVI. Questiones divisum tractatum.* Salmanticae 1625. in 4. quem non vidit Uvadingus. Præ manibus habeo editionem laudati tractatus, factam Salmanticae in typographia Antonij Ramirez 1625. in 4. Authore Fr. Ludovico Miranda, Provinciae D. Jacobi in Salmanticensi Conventu, Sacrae Theologiae Prælectore, & Causarum S. Officij Qualificatore.

JOANNES MOLANO A S. VINCENCIO, Hispanus, Theologus, ac Diffinitor Provinciae S. Gabrielis, stric-

tioris Observantiae Discalceatam, conscripsit:

Tractatum Canonico-Regularem contra impediētes cujusdam legati executionem, laudatum à tertio Chronologo laudatæ Prov. Fr. Joanne de Plasencia. Scripsit etiam Latine:

Vitam V. Servi Dei Fr. Alvari de Roxas, ejusdem Provinciae alumni, de cujus editione vna cum ejus Commentarijs in Apocalypsim, nunc agitur Hispali.

JOANNES DE MOLINA, Minorita, Hispanus, multa elaboravit pro *Mysterio Immaculatæ Conceptionis Virginis*, uti testatur Daza exceptus à Fr. Petro de Alva, col. 802. suæ Militiae.

JOANNES MOLINOS A CONCEPTIONE, Hispanus, Provinciae Discalceatorum S. Gabrielis filius, ac pius, ex opusculis Seraphici Doctoris opusculum idiomate Latino efformavit super quinque litteras Dulcissimi Nominis Mariae, sub titulo:

Corona Mariae Virginis. Hispali 1684. Ex Chronologo secundo laudatæ Provinciae Fr. Antonio Truxillo, lib. 8. cap. 34.

JOANNES MONALDUS. Vide inferius verbo *Monaldus*, & consule librum inscriptum: *Pleyto de Libros*, à pag. 20.

JOANNES DE MONREAL, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Petri de Alcantara Granatensis, Concionator, ac Diffinitor, vernaculè emisit:

Vitam V. Virginis Franciscæ Mariae de la Xara, Tertiariæ Franciscanae. Murciae apud Josephum Diaz 1724. in 4. Vidi.

JOANNES A MONTE, Minorita, quem Uvillotus, & alij prætermisere, Sacrae Theologiae Parisiensis Doctor, edidit:

Summularum aureum Commentum in via Scoti. Venetijs 1490. in 4. typis Peregrini Bononiensis. Vidi. Et in fol. vna cum *Expositione Petri Hispani.* Vidi. Ejus studio, excusæ extant Conciones Adventuales Fr. Joannis Tisserandi, de quo inferius.

JOANNES A MONTE CALERIO, à Genuensi illaudatus, Italus, Capuccinus, sui Instituti Minister Generalis, Uvadingo attestante, edidit:

Corographicam Descriptionem Provinciarum Instituti Capuccinorum. Romae anno 1643.

JOANNES A MONTE CALERIO, alter, Minorita, Italus, qui floruit ante annum 1570. scripsit:

Sermones viles, teste Joanne Rioche in *Compendium Temporum*, cap. 22.

JOANNES A MONTE CASALI S. EVASIJ, Provinciae Januæ, & Custodiæ Montis Ferrati alumnus, Sacræ Theologiæ Professor, quam scientiam per multos annos docuit, Vir subtilis, & Disputator egregius, ingenij sui signa dedit, edendo:

Commentaria in Magistrum Sententiarum.

Quæstiones Philosophicas. Vivebat ad annum Domini 1300. Uvadingus, ac Andreas Rossotus in Syllabo Scriptorum Pedemontij.

JOANNES MONTESDOCA, Hispanus, Hispalensis, Bononiensis Collegij Hispanorum præclarus alumnus, Philosophus, ac Theologus insignis, certatim ab omnibus Italiæ Academijs ad Philosophiam docendam invitatus, Præceptoris munere eluxit Bononiæ, Pisus, Florentiæ, Patavij, ac Romæ. Hunc Ordini Minorum adscribit R. Alva, col. 802, suæ Militiæ, non ex professione emissæ, sed ex magisterio, & domicilio; fuit enim Scoti explanator, & domesticus Præceptor Minorum Cœnobij Carpenfis, vti ipse semet præfatur ad editionem *Lectura Fr. Pauli Scriptoribus Minoritæ*, de qua inferius, Joannes Montesdoca, inquit, Hispanus Artium, ac Theologiæ Professor fratribus Minoritanis ab Observantia Provinciæ Bononiensis in Cœnobio Carpenfi Discipulis suis S. P. Egistis mecum sæpè numero, optimi Patres, ut meas quasdam in Joannem Scotum Authorem exactissimum annotationes ederem. Hæc laudatus Montesdoca, cujus fuso calamo meminit D. Nicolaus Antonius, tom. 1. Biblioth. Hispanæ, & vitam, & opera recensens. Ad rem nostram me vertens, ejus studio in lucem prodijt:

Lectura Fr. Pauli Scriptoris Ordinis Minorum de Observantia, quam edidit declarando subtilissimas Doctores Subtilis sententias circa Magistrum in primo libro. Carpi per Benedictum Dulcibellum Carpensem, anno 1506. Vidi. Insupèr:

Lectura excellentissimi S. Theologiæ Magistri Gratiani Brixienfis in secundo libro Sententiarum ejusdem Scoti. Ibidem eodem anno in fol. Vidi. Obijt Joannes iste circa annum 1532.

JOANNES A MONTE DIVÆ Mariæ IN CASSIANO, Italus, ex Provinciae Marchiæ Regularis Observantiæ, scripsit:

Relationem nonnullorum actuum S. P. N. Francisci, circa annum 1295. Ex Relatione laudatæ Provinciæ.

JOANNES DE MORA, Hispanus, strictioris Observant. Discalceatorum Provinciae S. Petri de Alcantara in Granatensi Regno, Theologus, ac Diffinitor, Vir in quo ingenium cum assidua lectione certavit, scripsit eruditionis, ac elegantiae plenum opus, scilicet:

Enigma Numericum prædicabile. Matriti apud Joannem Garcia 1678. in fol. Tres hujus Authoris *Conciones* de Sacratissimo Rosario typis iterum mandavit ibidem, anno 1680. R. A. P. Fr. Franciscus Nuñez, S. Officij Qualificator, necnon Provinciæ Granatensis Ordinis Prædicatorum Provincialis in suo tomo inscripto: *Collectanea de Sermones*. Item noster Author floridissimo stylo edidit:

Viridarium Eucharisticum. Matriti apud Joannem Garcia Infanzon 1684. in 4. Ejusdem Authoris suppresso nomine in lucem prodijt in honorem Immaculatæ Conceptionis Deiparæ semper Virginis opus quoddam Poeticum sub titulo:

Ingeniosa contentio. Oriolæ typis Jacobo Mesnier, anno 1296. in 4. Vidi. Singillatim prodire ejusdem Authoris *Conciones*:

De Sanctis Ludovico Beltran, ac Rosa Limana. Valentia per Joannem Laurentium Cabrera 1672. in 4.

De Domina nostra de Monserrate. Oriolæ apud Jacobum Mesnier 1695. in 4.

De Sanctissimo Rosario. Murcia typis Michaelis Lorente 1672. in 4.

De Immaculata Conceptione Virginis. Murcia per eundem 1687. in 4. Vidi. Nonnulla edidit ligato sermone, Latine, & Hispanè, quæ ad manus meas non devenere. Clarebat anno 1620.

JOANNES DE MORALES, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Burgensis, conscripsit:

Relationem Historicam Conventuum, ac Monasteriorum, sub titulo: *Immaculata Conceptionis erectorum in Provincia Burgensi.* Ineditam asservabat Fr. Petrus de Alva.

JOANNES MORELLES, Hispanus, ex Insula Canariensi Lector Jubilatus, Synodalis Examinator, Provincialis munere functus in Provincia S. Didaci Canariensis Regul. Observ. scripsit:

Vitam V. Sororis Catharina à S. Mattheo, Clarissæ, virtutibus, ac miraculis præclaræ in Canariensi Conventu S. Bernardini. Ad præ-

prælum paratam in fol. habebat anno 1729. teste R. P. Fr. Isidoro Josepho Machado ejusdem Provinciæ Custode.

JOANNES MORENO, Hispanus, Regularis Observantiæ (quem indistinctum judico à Joanne Moreno Verdugo, Commissario Generali Peruano, cujus meminit Alva, col. 804. suæ Militiæ) scripsit, teste Uvadingo:

Stationes itineris in Cælum.

JOANNES MARISSANUS, hæcenus mihi ignotus, scripsit:

De Cælo, Fr. Antonio Castel attestante in 2. Sent. quæst. 2. pag. 174.

JOANNES MUNIESSA, Hispanus, in Oppido de Lezera, Cæsaraugust. Diocesis natus, Aragonensis Provinciæ alumnus, Lector Jubilatus, Provinciæ S. Jacobi Visitator, & Pater, Sanctarum Inquisitionum Supremæ, & Aragoniæ in rebus fidei Censor, à Sacris Concionibus Catholicorum Hispaniæ Regum Minister, Confessarius Sanctimonialium S. Claræ Excalceatarum Matritensium, Ex-Minister Provincialis, Ex-Diffinitor Generalis, & Commissarius Generalis Cismontanæ Familiæ, prælo dedit in 16. & Hispanè opusculum, sub titulo:

Servitus Eucharistiæ, Immaculatæ Mariæ, ac Justæ Josephi, &c. Matriti per Didacum Diaz 1657. in 16. & Cæsaraugustæ 1659. Vidi. Obijt Matriti die 17. Septembris anno 1666. Agunt de illo Nicolaus Antonius, & Pater Alva, col. 804. *Militiæ.*

JOANNES MUÑOZ, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Castellæ Lector emeritus, & iteratò Guardianus publici jurisfecit:

Disceptationes, & argumenta Complutensium circa varias Sacræ Theologiæ doctrinas. Cæsaraugustæ in typographia Nocomij Deiparæ de Gratia 1649. in 4. Continet hic liber Disceptationes 16. nempe:

De Trinitate.
De Scientia Dei.
De Voluntate, & Prædestinatione.
De Visione, Angelis, & Beatitudine.
De Actibus humanis.
De Peccatis.
De Bonitate, & malitia.
De Gratia.

De Fide, Spe, & Charitate.
De Incarnatione.

De Sacramentis in genere.
De Baptismo.

De Eucharistiâ.
Tom. II.

De Pœnitentia.

De Matrimonio. Vidi. Edidit quoque in Concionantium gratiam.

Concionem de Sancto Josepho. Complut. 1644. in 4.

Concionem de Sancto Joanne Evangelista. Prioris meminit in secundæ limine, quæ prodijt Matriti ex typographia Regia, anno 1644. in 4. Vidi. Commendatur à Nicolao Antonio, & Alva in Militia, col. 804.

JOANNES DE MURO. Vide superius, verbo *Joannes Minius.*

JOANNES NASS, Germanus, è Civitate Helman Herbipolensis Diocesis in Franconia, strictioris Observantiæ Reformatorum Provinciæ Titolis, Concionator Aulicus Serenissimi Archiducis de Austria Ferdinandi, suffraganeus Episcopi Brixienfis in Germania à Gregorio XIII. P. M. creatus, acerrimus Lutheranorum hostis, cujus opera, & laboribus oppida aliquot in Christiana Religione confirmata, nonnullaque ad fidem reducta scimus, scripsit:

Centurias mendaciorum insignium, quæ ab hæreticis, qui se vocant Evangelicos, scripta sunt. Ingolstadij, anno 1569.

Centurias sex. Prima est: *De Matrimonio.* Secunda: *De Vita Monastica.* Tertia: *De vitis utriusque vite.* Quarta: *Explicatio Orationis Dominicæ.* Quinta: *De discrimine veteris, & novæ fidei.* Sexta: *Summa præcipuorum capitum fidei Christianæ.* Ingolstadij.

Conciones duas de fructibus, & proprietatibus veteris, & novæ fidei, & de præcipuis capitibus veteris Christianissimi.

Concionem initio novi anni habitam, in qua verus usus orationis Dominicæ exponitur.

Aliam in caput 8. Matthæi de tempestate excitata, à Christo sedata.

Conciones duodecim de Sacramento Altaris.

De temperantia, & æterna morte.

Antigratulationem contra Jacobi Andreæ gratulationem, qui mentitus erat Concionatores Ducatus Bavariæ factos fuisse Lutheranos.

Centuriam quartam Evangelicarum veteritatum, in qua Lutherus describitur contra Cyriacum Spongembergiam, & Joannem Matthesium.

Catechismus Catholicus. Singula hæc varijs annis Ingolstadij impressa: Catechismus verò, anno 1598.

De Veste nuptiali Conciones tres.

Conciones Catholicas sexaginta quinque.

De Nasiasino, ejusque vero titulo contra Nigrinum responsio, anno 1571.

Postillam minorem ab Adventu usque ad Pascha, anno 1572.

Conciones familiares sex, domesticas sex, secundò editas anno 1571.

Concionem ex Matthæi 8. de victoria maritima contra Turcam, anno 1571.

Tractatum brevem de Cæna Domini- ca, vnico sermone solidas quinquaginta adversariorum objectionum confutationes comprehendens, ac perspicuè declarans verba Christi hoc Eucharistiæ Sacramentum sub vtraque specie instituentis. Primum ab eodem Authore collectus, & Germanicè editus est, deindè Latine redditus à Fr. Joanne Dominico Hessio, Ingolstadij anno 1577. sed & idem Hessius reliqua ejusdem opuscula Germanice fecit Latina, vti monent Tosignianus, & Uyadingus. Alia scripsit sermone patrio, ita vt ferme viginti ejus volumina excusa legantur. Obijt anno 1590. 16. Maji, sepultus Æniponti. Eum laudant Uvillotus, Dupinus, Lequile, & alij.

JOANNES A NATIVITATE, Lusitanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Antonij ejusdem Regni alumnus, ac Diffinitor, communem fecit vernaculè:

Binam Concionem super Evangelium Dominicæ quartæ Adventus. Prima habita in Sacello Regio edita fuit Ulyssipone formis Pauli Craesbeeck 1641. in 4. Secunda in suo Coenobio habita, prodijt ibidem eodem anno in 4. Vidi.

JOANNES A NATIVITATE, alter, Hispanus, Villacastinensis, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Pauli Veteris Castellæ alumnus, celebris Theologus, humanioribusque litteris excultus, vnà cum Fr. Joanne à Trinitate Salmanticensi, Sacræ Theologiæ Lectore, ejusdemque Provinciæ Patre, ad mentem Mariani, Subtilisque Doctoris nostri elaboravit:

Cursum integrum Philosophicam, quinque tomis.

Primus complectens Summulas, tam textuales, quàm disputatas, impressus Segobiæ per Sebastianum Rodriguez, anno 1712. in 8. Incipit: *Ne significatione vocis.*

Secundus Logicam magnam docet, incipiens: *Aristotelis 1. Posteriorum, prælo*

fuit datus Salmanticæ apud Eugenium Antonium Garcia 1712. in 4.

Tertius amplectens primam Philosophiæ partem excusus Segobiæ, anno 1711. in 4. à Sebastiano Rodriguez, incipit: *Consulto ante Logicam.*

Quartus incipit: *Cum in prima Physi- cæ parte, & complectitur secundam, & libros de Generatione, & Cælo. Segobiæ apud eundem Sebastianum Rodriguez, anno 1712. in 4.*

Quintus deniquè de Anima, & Metaphysica peragit, & incipit: *Dari animam.* Pinciæ ex typographia Regia apud Viduam Josephi de Rueda, anno 1713. in 4. Morte præventus, alia non emisit. Obijt anno 1705.

JOANNES NAVARRO (alius à Joanne Navarro, Minorita in sua Militia laudatus à Fr. Petro de Alva, col. 805.) Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ S. Evangelij Theologus, Diffinitor, ac in rebus fidei Cenior, Mexici edidit:

Panegyrim in laudem Immaculatæ Conceptionis ad Mexicanam Academiam.

Concionem de S. Clara, Hispanè, & in 4.

JOANNES DE NAXERA, Hispanus, ex Provincia Castellæ Regularis Observantiæ, celebris Ecclesiastes, morte præventus, prælo proximum reliquit:

Sanctorale de Apostolis. Tantummodò ediderat, quod sciam, eruditam:

Concionem de S. Clara, quæ cum alijs aliorum Authorum in lucem prodijt.

JOANNES DE NEAPOLI, ex nobili Mazara Familia Sulmone ortum trahens, in Neapolitano Conventu S. Crucis inter strictioris Observantiæ Fratres Religionem S. Francisci ingressus, ibidem solemnia vota Religionis emisit, ætateque, & sapientia coràm Deo, & hominibus proficiens, & plurium linguarum ad stuporem peritissimus, in Provincia Terræ laboris super Observantes, & Reformatos Minister Provincialis institutus, deinceps ad supremum Ordinis gubernium evectus, super sui Ordinis, & Officij juribus invicta constantia laborans, scripsit:

Epistolas ad Universitates, Præsentem, & Parisiensem pro tuenda titulo Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ. Item ex suo apographo disposuit:

11. mo Differ-

Dissertationem de retinendo titulo laudato Immaculatae Conceptionis adversus Linum, & Cletum, &c. vti dicitur in lib. impres. Coloniae anno 1651. in 8. Maximis honoribus dum destinaretur, ad Insulasque Valentinas in Hispania jam praesentatus, invidente Parca, Matriti debitum solvit mortalitatis, anno 1648. apud suos maximo cum honore tumulatus. Consule Alva in Militia, colum. 807. & Guernatis tom. 2. lib. 3. §. 66.

JOANNES NIETO, Hispanus, Salmantinus, Regularis Observantiae, Compostellanae Provinciae filius, iterum Guardianus, sed potissimum Novitiorum Moderator, Vir circumspectus, & spiritalis edidit.

Instructionem Novitiorum ex S. Bonaventura depromptam, Salmanticae per Eugenium Garcia 1726. in 12. Opus etiam vernaculè inscriptum:

Sacerdotum laxamentum, & afflictorum consolatio. Ibidem apud Lucam Perez 1683. in 16. Demum:

Manipulum Florum, continens expositionem Mysteriorum Missae, exercitium Viae Crucis, & alia devotionem excitantia etiam agonizantibus. Prodiit Salmanticae 1589. in 16. & ibidem saepe recusum.

JOANNES NODIN, Gallus, Doctor, Theologus Parisiensis Provinciae D. Bonaventurae Minister, scripsit:

Victoriam Hebraeorum adversus Aegyptios, Catholicorum triumphum contra Haereticos praesignantem, hoc est, Commentaria in priora quindecim Exodi capita per locos communes ad utilitatem Concionatorum, quae cum morte praeventus absolvere non posset, perfecit Desiderius Richardus ejusdem Instituti. Lugduni apud Claudium Morillon, anno 1611. in fol. vti narrat Uvadingus; me autem iudice, alius non est à Joanne Ricca, de quo inferius.

JOANNES NUÑEZ, Hispanus, Regularis Observantiae Provinciae Baeticae Theologus, ac S. Officij Qualificator, communem fecit vernaculè:

Concionem de S. P. N. Dominico. Hispani per Simonem Faxardo 1642. in 4. Vidi.

JOANNES NUÑEZ DE TORRES, Hispanus, Emeritensis, ex Compostellana Provincia Regularis Observantiae, doctus Concionator, patrio sermone edidit, per modum Dialogi:

Instructionem pro omnibus statibus Ecclesiae, &c. Salmanticae apud Antonium
Tom. II.

Ramirez anno 1618. in 4. Vidi. Scripsit etiam, vti in Chronicis suae Provinciae fertur:

Apologeticum adversus Vicariatum Generale Minorum Discalceatorum. De Authore agunt Nicolaus Antonius, Uvadingus, Alva, ac Barnabas Moreno, lib. 5. Historiae Emeritensis, fol. 324. Aubertus Miræus apud laudatum Nicolaum Antonium laudat:

Chronicon Ordinis Minorum usque ad annum 1517. tomis duobus editum à Fr. Joanne Nuñez de Torres.

JOANNES DE OCAÑA, Minorita, Hispanus, publici juris fecit vernaculè:

Concionem de exilio Dominae nostrae, Matriti in 4.

Concionem pro Conceptione prorsus Immaculatae Virginis Mariae, cum alijs impressam, & laudatam post Daza, col. 811. Militiae Fr. Petri de Alva.

JOANNES OCCAM, Anglus, doctus Minorita, scripsit:

Directorium Farris, opus magnum, & doctum. Hæc Uvadingus, & Angelus à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum. Florebat anno 1344.

JOANNES OLARTE, Hispanus, Cantaber ex strictiori Observantia Discalceatorum, Vir Apostolicus, ac eruditus, paupertatis, humilitatis, ac mortificationis diligentissimus cultor, Discalceatae Provinciae S. Joannis Baptistae in Valentino Regno zelosissimus Pater, in gratiam piarum animarum:

Medulam mysticam elaboratam reliquit. Floruit anno 1643. Consule Antonium Panes, tomo 2. Chronic. ejusdem Prov. lib. 6. cap. 49. fol. 473.

JOANNES DE OLIVA, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Gabrielis devotus Ecclesiastes, animarum utilitatem cogitans, emisit vernaculè opus praenotatum:

Amicus Confessor. Mediolani, apud Franciscum Monza. Item opus Theologicum Morale, sub titulo:

Vade mecum, editum Novaræ. Demum opus mysticum inscriptum:

Abacus Animæ. Prodiit ibidem. Ex Fr. Antonio de Truxillo, lib. 8. Chronic. laudatæ Provinciae, cap. 24.

JOANNES DE OLIVER, Hispanus, ex Valentina Provincia primitus, deinceps Concionator, ac Diffinitor Discalceatae Provinciae Philippinarum, Vir exemplaritatis nota insignitus, in cujus

transitu à Christo, & Christipara, Seraphicoque P.N. visitari meruit, cum non exigua sanctitatis opinione reliquit sui zeli, & ingenij monumenta, quæ sequuntur, videlicet:

Artem linguæ Tagalæ. Eodem idiomate tractatus duodecim. Primum:

De Beneficijs. Secundum:

De Vitæ humanæ miserijs. Tertium:

De Beatitudinibus. Quartum:

De Quatuor Novissimis. Quintum:

De Peccatis. Sextum:

De Pœnitentia. Septimum:

De Eleemosyna. Octavum:

De Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ,

& Communionis. Nonum:

De Fide. Decimum:

De Charitate. Undecimum:

De Consideratione, Meditatione. Duodecimum:

De Quindecim Mysterijs Sacratissimi Rosarij. Scripsit quoque eodem idiomate Catechismos quatuor. Primum:

De Bonis moribus Christiani. Secundum:

De Doctrina Christiana, & ejus intelligentia. Tertium:

De Modo communicandi. Quartum:

De Modo baptizandi Infideles. Conscripti eademmet lingua:

Dialogum de Confessione. Ac tandem communem Tagalis fecit:

Catalogum Indulgentiarum. Hæc Fr. Antonius de la Llave in Chron. laudatæ S. Gregorij Provinciæ, trien. 6. cap. 77. Exstant ejusdem:

Sermocinationes variæ, Tagalo idioma te, editæ Manilæ in 8. Vidi.

JOANNES DEL OLMO, Hispanus, ex Oppido Valdepeñas Toletanæ Diocesis, Regul. Observ. Carthaginensis, generalis Lector, Synodalis Examinator Archiepiscopatus Panormitani, ex præcriptoque S. Officij Inquisitionis librorum Cenfor, sermone patrio conscripsit, ac edidit:

De autoritate Prælatorum in casus reservatos, lib. 1. in 4. Compluti per Franciscum Garcia 1689. Vidi.

Resolutionem Theologicam Moralem permissi meretricum. Valentia typis Francisci Mestre 1680. in 4. Vidi.

Apologeticum responsum Apologiæ RR. P. Fr. Martini de Torrecilla, Capuccini, circa auctoritatem Prælatorum. Cæsaraugustæ apud Didacum Larumbe in fol. anno 1702. quo Author florebat. Vidi.

JOANNES DE OOSTERROYK, Belga, Thenensis, Tertij Ordinis Presbyter, suscepta peregrinatione in Terram Sanctam anno 1356. & 1357. scripsit:

Tractatum de Terra Sancta, quem Joannes Bollandus in notis ad caput 14. Vitæ B. Petri Thomasi 19. Januarij dicit apud se habere M.S. vti recenset Uvadingus. Authorem quoque commendant Bordonius in Chronologio, & Veronensis in Annalibus Tertij Ordinis Franciscani.

JOANNES ORTIZ, Hispanus, Regul. Observantiæ Castellanae Provinciæ, Sacræ Theologiæ Professor in Toletano Cœnobio S. Joannis Regum, edidit à se habitam eruditam:

Concionem de S. Dominico P.N. Grana: tæ typis Francisci Sanchez in 4. Vidi.

JOANNES ORTIZ NIETUS, Minorita, Hispanus, edidit, quod viderim, vernaculè:

De Nativitate Christi Domini Concionem. Hispali 1624. in 4. Ex Fr. Petro de Alva, col. 811. suæ Militiæ.

JOANNES ORTIZ ZARATE, Hispanus, Theologus, ac Guardianus Pampilonensis Conventus Provinciæ Burgensis Regularis Observantiæ ad prælum maturus habebat *Conciones* plures de Immaculata Conceptione Virginis Mariæ, anno 1663. vti recenset notter Alva, col. 811. suæ Militiæ. Editas vidi:

De Patrocinio Virginis. Pampilone apud Didacum de Zabala, anno 1655. in 4.

De Præservatione Virginis in Hospitali Burgensi declamatam. Burgis 1645. in 4. Alias desidero.

JOANNES OSTIENSIS, Hispanus, à Genuensi illaudatus, ex Minoritis Capuccinis, dedit in vulgus:

Angeli, & hominis dialexim. Romæ anno 1623. Ex Appendicibus M.S. ad Catalogum Uvadingi in Bibliotheca Matritensis Conventus Regul. Observantiæ asservatum.

JOANNES DE OVALLE, Hispanus, Minorita, nonnunquam Theologus Romani Collegij S. Isidori Agricola, ad Victorianam Urbem habitam, emisit:

Panegyricam Orationem de S. Laurentio Martyre, Flaviobrigæ impressam formis Petri Huydobro, anno 1643. in 4. Vidi.

JOANNES DE OVANDO, Hispanus, Cacerensis, Provinciæ S. Jacobi alumnus, postquam annis multis prælegit Salmantica Theologiam, scripsit:

Com

Commentarios in 3. Sententiarum. Valentiae apud Alvarum Francum in fol. anno 1597. Vidi.

Expositionem in Symbolum Apostolorum. Compluti 1593. in 4.

Ceremoniale Officij Divini ab alijs compositum, edidit Toleti 1591.

Librum de Instructione Prelatorum, quem *Pastorale* inscripsit. Salmanticae apud Didacum Czio 1601. in 4. Vidi.

Discursus predicabiles de Mysterijs Fidei. Compluti apud Joannem Gracian, anno 1593. in 4. Latine prodierunt Parisijs, Venetijs, & Lugduni anno 1606. in 8. Vidi.

In omnes Dominicas post Pentecostem sermones lingua vernacula. Ulyssipone anno 1609. in fol. typis Ludovici Estupian. Vidi.

Tractatum de Incarnatione, Salmanticae editum in 4. teste D. Nicolao Antonio. Vixit sub annum 1610. De eo pertractant Uvadingus, Dupinus, Alva in Militia, col. 811. & alij.

JOANNES DE PADUA, Lusitanus, Regul. Observantiae Provinciae Portugalliae, Chori Moderator in Ulyssiponenſi Coenobio, scripsit, ac edidit:

Manuale Chori secundum usum FF. Minorum, & Monialium S. Clarae, quod de novo correptum, & in multis auctum juxta Missale, & Breviarium Romanum S. Pij V. & Clementis VIII. culum est Ulyssipone typis Petri Craesbeeck, anno 1626. in 4. Vidi. Hujusce Paduani meminere Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

JOANNES DE PALMA, Hispanus, Regul. Observantiae Provinciae Angelorum Sacrae Theologiae Professor, & Minister, a Sacris Confessionis Serenissimae Infantis Margaritae a Cruce Austriae filiae Maximiliani Secundi Imperatoris, Ordinis S. Clarae, necnon Isabellae Borboniae, Hispaniarum Reginae, ejusque filiae Mariae, Commissarius Generalis Familiae Ultramontanae, scripsit Hispanicè:

Summulas, seu Regulas orationis ad Deum habenda. Hispali 1621.

Vitam praedictae Serenissimae Infantis, gravi stylo, & fideli testimonio. Matriri in typographia Regia, anno 1636. in fol. Hispali apud Nicolaum Rodriguez 1653. in fol. Vidi. Haftenus Uvadingus, a Nicolao Antonio exceptus. Praeterea scripsit:

Historiam celeberrimi miraculi S. Antonij. Tom. II.

tonij in suo Hispalensi Conventu patrati. Hispali per Ludovicum Espinan, anno 1682. in fol. Vidi.

De Reformatione Status Ecclesiasticum tractatum. Asservatur ineditus in Bibliotheca Hispalensis Conventus S. Antonij Hispanico sermone in fol. Vidi. Obijt Matriri anno 1638.

JOANNES DE PALOMARES, Hispanus, ex Oppido Piralbeche, Conchenſis Dioecesis, Lector emeritus, a Synodalibus Examinibus Toletani Archiepiscopatus, suae quoque Castellanae Provinciae Regularis Observant. Custos, Concionatoribus donavit volumen:

Sermonum Miscellaneorum. Matriri per Thomam Rodriguez Frias 1727. in 4. Vidi. Vernaculè quoque emissit opus inscriptum:

Necessaria scientia Sacerdotum. Ibidem 1718. in 8. Vidi. Agit in eo de materia Eucharistici Sacramenti: etiam nunc vitam degit.

JOANNES PANÆSIUS, seu DE PANES, Hispanus, Regul. Observantiae alumnus, scripsit:

Grammaticam Artem, anno 1561. in 12. vna cum tractatibus:

De Accentu.

De Orthographia. D. Nicolao Antonio credimus tom. 1. Bibliothecae Hispanae.

JOANNES DE PANORMO, Capuccinus, a Genuensi praetermissus in sua Bibliotheca Minor. Capuccinor. scripsit, Dupino Authore in Supplemento:

Lectiones Theologicas juxta doctrinam Scoti. Moritur Panormi 1579.

JOANNES PARLHAUDUS, Gallus, Regularis Observantiae Provinciae Aquitaniae, Conventus Orthiaci Guardianus, sub annum millesimum quingentesimum sexagesimum, scripsit:

Tractatum exercitiorum spiritualium, de via illuminativa in duas partes divisum, scilicet, in exemplarem, & gratificativam. Habetur M. S. in Bibliotheca Minor. Bayonensi praedictae Prov. teste Uvadingo.

JOANNES DE PARMA, Generalis Minister. Vide inferius, verbo Joannes de Quala.

JOANNES PARMENSIS, Theologus, Vir doctus, citatur a Bonaventura Angelo Ferrariensi, lib. 1. Historiae Parmensis, aliumque facit a Joanne Parmensi, Ministro Generali, & scripsisse refert, uti Uvadingus narrat:

Commentarios in plerosque libros Veteris Testamenti.

Commentarios in 4. libros Sententiarum. Habentur M.S. in Bibliotheca Vaticana.

Libellum de Medicinis. Ibidem M.S.

Librum de Civitate Christi, & bona vita. M.S. ibidem, & Alsij.

De Incarnatione Christi. M.S. ibidem.

De Consolatione Medicinarum, ex Mese. M.S. ibidem.

JOANNES PASTHAL, Hispanus, ex Emporiensi Castello, Minorita, ac Sacrae Theologiae Magister, Laetanico sermone conscripsit volumen in fol.

De Beatitudine. Incipit: *La Beatitud he vida eternal, &c.* Ineditum asservabatur Barcinone in Bibliotheca D. Raymundi Dalmases genere conspicui.

JOANNES PAULUS BIMBACIUS, Florentinus (recensente Fr. Antonio Terinca, part. 3. sui Theatri Tusciae, tit. 1. pag. 206.) Minorita Conventualis, ob religiosarum virtutum decorem, gratiam, & doctrinam sui Instituti Vicarius Generalis, circa annum 1646. scripsit Italicè, & edidit Florentiae anno 1645. opus praenotatum:

Devotio Sanctissimi Nominis Mariae, discursibus pradicabilibus explicata, pro Sabbatis Quadragesimae.

JOANNES PAULUS BONELLUS, Minorita, Italus, Icones sacras in alma Urbe à D. Luca, alijsque surgentis Ecclesiae Religiosis Viris delineatas,

Immaculatam Deipara Conceptionem representantes expressit. Romae 1635. in charta expansa. Eapropter laudatur à Fr. Petro de Alva, col. 815. suae Militiae.

JOANNES PAULUS GARCIA, Hispanus, Regul. Observantiae Castellanae Provinciae doctus Ecclesiastes, & quandoque Guardianus, vernaculè edidit:

Librum Concionatorium super decem Decalogi praecepta, & Hebdomadam Sacram. Compluti per Franciscum Garcia Fernandez 1682. in 4. Vidi. Florebat circa annum 1690.

JOANNES PAULUS GERMANUS, Lector in Conventu Thamenfi Provinciae Argentinae, scripsit, Tosigniano Authore, librum, cui titulus:

Seria, & Joci. Item:

Sermones quosdam. Vixit anno 1530.

JOANNES PAULUS PALANTHERIUS, è Castro Bononiensi, Minorita Conventualis, ex magnae domus Venetiarum Baccalaureo, Magistro Artium, Regente Cremonensi, & Theologiae Pro-

fessore apud Monachos S. Justinae, Ordinis S. Benedicti Paravij, Episcopus Laquedonensis, scripsit:

Intotum Psalterium Davidicum, tomos duos, quorum primus apud Cominum Praesenum, secundus apud Franciscum Thebadinum prodijt Brixiae anno 1600. in 4. magno. Vidi.

Lecturam in quatuor libros Magistri Sententiarum. Venetijs anno 1594. & Regij apud Herculem Bartholum 1593. in 4. volum. 3. Venetijs per Joannem Guerillum 1599. volum. 4. in 4. Vidi.

Praelectiones in librum primum posteriorum, anno 1580.

Tractatum de Anima imperfectum. Ibidem. Obijt Episcopus Cedoniae in Regno Neapolitano, anno 1614. die 26. Octobris. Commendatur à Uvadingo, Jacobo Le-Long, & alijs.

JOANNES PAULUS A ROMA, strictioris Observantiae Reformatorem, vna cum Angelo de Lantusca, dudum laudato, compilavit absolutissimum:

Bullarium Romanum ab Urbano VIII. usque ad Clementem X. Lugduni sumptibus Laurentij Arnaud 1673. in fol. Vidi.

JOANNES PAUPER, Hispanus, Zamorensis, Provinciae indivisae S. Josephi Discalceatorum alumnus, postquam elegit abjectus esse in nostris Conventibus Methymnensi, & Salmanticensi D. Josepho Sacris, zelo animarum ductus ad Philippinas, Japponium, Sinenseque Regnum transijt. Ubique fuit, quamvis Laicus, Vir verè Apostolicus, dilectus Deo, Pontificibus, & Regibus. In gratiam Catholici Hispaniarum Regis Philippi III. quandam scripsit:

Apologeticam Epistolam, eruditis roboratam fundamentis, quibus probat Regna Chinae, Japponij, & Siam ad alium Regem minimè pertinere, quae Epistola jussu laudati Regis typis data fuit, teste Fr. Antonio de la Llave in Chron. Prov. S. Gregorij Philippinarum, trienn. 12. cap. 27. Ut testis rerum Japponicarum, conscripsit quoque:

Tractatum de Promulgatione Fidei in illo Regno, quem prae manibus habuit N. Fr. Martinus à S. Josepho, praeloque mandavit: *Nonnullas clausulas* apud partem primam meae Bibliothecae Minorum Discalceatorum, pag. 146. exscriptas. Quasi cervus desiderat fontes aquarum, ita desideravit socium esse Sanctorum Protomartyrum Japponensium, sed Deo disponente martyrium voluntati defuit, rediens-

que

que ad Hispaniam, ut conduceret Operarios Discalceatos in vineam illam, Martiri in Conventu S. Bernardini obdormivit in Domino non exigua sanctitatis opinione. Ipsius quoque memoriam faciunt Augustinianus Sicardo in sua Histor. Japon. Marcellus à Ribadeneyra in suo lib. 5. cap. 31. cum quibus & ego in meis Chronicis, tom. 1. lib. 5. cap. 17.

JOANNES PECCHAMUS, Anglus, Patria Cicestriensis, S. Bonaventuræ aliquandò discipulus, & imitator non indiligens; Vir quantumvis humili loco natus, alto tamen ingenio præditus, aspirans ad magna, paulatim virtutum suarum meritis pervenit, & voti compos factus est. Primum propter omnis generis insignem doctrinam, Oxonij Sacræ Theologiæ supremam lauream Doctor, & primam in eadem facultate Cathedram Professor accepit. Deindè Parisijs publicitus Magistrum Sententiarum prælegit, utrobique Sacram Scripturam exposuit, & irrepentes tum quasdam vocum novitates eruditè confutavit, imò penitus exterminavit. Nec multo post tempore fuit Ordinis per Angliam Provincialis. Romam tandem profectus, utrique Juri strenuam navavit operam, & ibi Sacris Pontificijs adhibitus, tandem à Nicolao Papa Tertio evectus est ad Archiepiscopatum Cantuariensem, & Angliæ totius Primatum. Hic dum coràm Imagine Christi Crucifixi ferventiùs oraret, sed & lachrymosè conqueretur injustè nonnullas se pati calumnias, atque id à Domino permitti, intonuit ex alto Crucifixus, & subsequentes versus, vel sub hoc metro, aut sensu pronuntiavit, qui in hunc usque diem habentur exscripti ante ipsam Imaginem:

Et ego quod demerui, pendens inter Latrones?

Oravi, nec obtinui carnis petitiones,

&c.

Romæ magnum nomen obtinuit propter doctrinæ, & virtutis excellentiam, ubi aliquandiù Lector fuit Sacri Palatii. Non obstantibus tamèn diversis, & difficilibus, quæ obivit, muneribus, multis, ijsque doctissimis scriptis suum nomen posteritati commendavit. Hæc autem series, post Uvadingum, & Pitseum, operum ejus est:

Collectanea Biblionum, lib. 1. Incipit: *Deum, qui genuit dereliquisti*. Colonia apud Franciscum Birekmanum, anno 1513. & 1541. Parisijs 1514. & Colonia

typis Melchioris Novessiani 1541. in 8. Vidi. Habentur M. S. in Biblioth. Carthusianorum Cantuariæ propè Juliacum: *Locorum ex utroque Testamento*, lib. 1.

Postillam in Cantica Canticorum, lib. 1. Incipit: *Dissolveris filia vaga*.

In Threnos Jeremie, lib. 1. *Tempus plantandi*, &c.

In Ezechielem. Teste Jacobo Le-Long, pag. 896. suæ Bibliothecæ Sacræ. Asservatur in Bibliotheca Clarevallenfi.

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4. opus fortassis indistinctum à *Disputationibus Thome*, & Pecchami M. S. Oxoniæ in Bibliotheca Mertonensi, cod. 12.

Questionum Quodlibeticarum, lib. 1. Incipit: *Inter Thesaurus Sapientiæ*.

De decem Preceptis, lib. 1. Incipit: *Duo sunt mandata Dei*.

Super Symbolo, lib. 1. Incipit: *Credimus S. Trinitatem esse*.

Questionum de Eucharistia, lib. 1.

Speculum Ecclesiæ de Missa, lib. 1. Incipit: *Dicit Apostolus*.

Speculum anime, lib. 1. Incipit: *Audi Domine*, & vide.

Postillam super Marcum, lib. 1.

De Trinitate, lib. 1. M. S. in Bibliotheca Baronis Lumlei.

Meditationem de Corpore Christi, lib. 1. M. S. Cantabriæ in Collegio S. Benedicti, codice 392.

De Passione Domini, lib. 1. Incipit: *Pallus Aquila sanguinem*.

Psalterium Meditationum Beate Mariæ, lib. 1. Incipit: *Mente concipio*. Opusculum inscriptum: *Verba dicta à Christo*, habetur M. S. in Bibliotheca Vaticana.

Questiones ordinarias, lib. 1. Incipit: *Utrum Theologia ex duobus*.

Sermones Dominicales 25. lib. 1. Incipit: *Honestè ambuletis*.

Collationes de omnibus Dominicis per annum, lib. 1. M. S. Cantabriæ in Aula Pembrochiana, codice 175.

Officium SS. Trinitatis, lib. 1. Quod approbatum à Summis Pontificibus, idem esse à quibusdam putatur, quod adhuc in Breviario legimus, sed omninò diversum est. Incipit: *Sedenti super Thronum*, & extat in antiquo Breviario Romano. Qui legere voluerit, inveniet apud Franciscum Titelmanum, qui Commentarijs officium hoc mysterijs obscurum illustravit, uti superius monui, tomo 1. hujus Bibliothecæ.

De Ratione diei Dominicæ, lib. 1. Incipit: *Eccè charissime singulis festis*.

De

De Vanitate rerum mandanarum, lib. 1.
 Incipit: *Non is utique liber inutilis erit.*
De Vanitate seculi, lib. 1.
De Peccatis Capitalibus, lib. 1. Incipit:
Questio est de Peccatis Capitalibus.
Lecturas Oxonienses, lib. 1.
Quodlibeta Scholastica, lib. 1. Incipit:
Utrum Deus predestinatum ab aeterno.
De Quodlibetis imperfectis, part. 2. vol.
 2. Bibliothecæ Bodlejanæ, cod. 563. 96.
Contra insipientem, lib. 1. Incipit: *Per-*
fectus omnis erit, si sit.
De Perfectione Evangelica, lib. 1. Inci-
 pit: *Quis dabit capiti meo aquam?*
Statuta Synodalia, lib. 1. Incipit: *Ab*
exordio nascentis Ecclesiæ Christi.
Constitutiones Provinciales, lib. 1. In-
 cipit: *Ne quis per ignorantiam se excuset,*
 apud Bibliothecam Hybernica Collegij
 SS. Trinitatis, cod. 358. Hæc autem sta-
 tuta, & Constitutiones scripsit maximè
 in Concilijs Radingi, & Lambethi cele-
 bratis. Titulus hic subijcere operæ pre-
 tium judicavit Uvadingus.
De Summa Trinitate, & Fide Catholica.
 Ignorantia Sacerdotum.
De Consuetudinibus. Quia incontinentiæ.
De Sac. Unctione. Cum Sacri Chrismatis.
De Sacramentis iterandis. Quod in con-
 stitutione.
De Filijs Presbyterorum. Cum à Jure.
De Officio Archidiaconi. Eisdem etiam.
De Officio Archipresbyteri. Ignorantia
 Sacerdotum. De eo tom. 2. Bibliothecæ
 Bodlejana, fol. 3.
De Postulando. Veloces ad audiendum.
De Procuratoribus. Ex horrenda.
De Judicijs. Cuidam ruralium.
De Vita, & honestate Clericorum. Quam-
 vis Religionis.
De Clericis non residentibus. Præterea
De Prabendis, & Dignitatibus. Audis-
 tis fratres.
De Institutionibus. Ex solito cursu.
De Locato, & Condueto. Videntes.
De Testamentis. Religiosa sinceritas.
De Institutione Testamentorum, habetur
 apud tom. 1. Biblioth. Bodlejanæ, fol. 148.
Parochijs, & alienis Parochianis. Altis-
 simus.
De Regularibus. Sanctimonialia.
De Religiosis domibus. Plures inveni.
De Jure Patronatus. Per nostrum.
De Celebratione Missarum. Sacerdotes.
De Baptismo, & ejus effectu. Circa Sa-
 cramentum.
De Custodia Eucharistiæ. Dignissimum.
De Apostatis. Præterea sunt nonnulli.

De eo, qui furtivè ordines recepit. Cum
 secundum,
De Privilegijs. Sacramentum Pœnitent:
De Purgatione Canonica. Clerici pro
 suis criminibus.
De Pœnis. Tantum invaluit.
De Pœnitentijs, & Remissionibus. Cum
 salubriter.
De sententia excommunicationis. Cum
 malum. Extant nonnullæ ex his Constitu-
 tionibus editæ Parisijs anno 1505. in fol.
 in Provinciali Guilielmi Linduvodij, &
 Londini 1557. in 8. Scripsit etiam:
Expositiones in Constitutiones Othonis,
& Othoboni, Cardinalium in Anlia Le-
 gatorum. M.S. Cantabrigiæ in Aula Pem-
 brochiana.
De Confessione facta Fratribus, lib. 1.
 Tandem quæ sunt. De quo argumento
 duas habuit Epistolas præcitatus Uvadin-
 gus ejusdem M. SS. vnam ad vniuersos
 Christi fideles, alteram ad Magistrum
 Joannem Ranegham, Commissarium
 Cantuariensem.
Tractatum pauperis, lib. 1.
Dialogum Francisci, & paupertatis,
 lib. 1. Inter cætera.
Pro S. Bonaventura, lib. 1.
Formula confitendi, habetur M.S. in Bi-
 bliotheca Conventus Mediolanensis.
De Ministerijs Minorum, lib. 1.
De eorum paupertate, lib. 1.
Contra Richardum Clapuellum, lib. 1.
Contra Priorum Cisterciensem, lib. 1. Super
 tribus sceleribus.
Epistolarum ad Oxonienses, lib. 1.
Itinerarium suum, lib. 1.
Heresum à se damnatarum, lib. 1.
Carminum diversorum, lib. 1.
Apologeticon, lib. 1.
Apologiam Synodaliū statutorum, lib. 1.
De Sphæra, lib. 1. Corporum mundanor.
Disceptationes Thomæ, & Pæchami, lib. 1.
 M.S. Oxonij in Collegio Mertopeni.
De Numeris tractatum. Quia Domine.
 M.S. Oxonij in Collegio Lincolnien.
De Mystica Interpretatione numerorum
in Sacra Scriptura, lib. 1. M. S. Ibidem
 codice 16. Id post hinc conati sunt Jodo-
 cus, Bongus, & alij.
Expositionem Regula S. Francisci, lib. 1.
Canticum pauperum, lib. 1. Confitebor
 tibi Domine.
De oculo morali, & naturali. Hujus
 operis meminit Author lib. inscripti: *In-*
cunabula Typograph. sub titulo: *Joannes*
Pithsanus, fol. 182.
Perspectivam communem, lib. 1. Inter
 Phi-

Philosophicæ considerationes. M. S. Cantabrigiæ in Collegio S. Petri, & cum figuris per I. Geuricum emendata, & distincta prodijt Venetijs anno 1504.

Perspectivam particularem, lib. 1. Perspectiva cum sit vna.

Notabilia Metaphysices, lib. 1. Uno modo dicitur, quod.

Mathematica rudimenta, lib. 1. Scripsit dudum rogatus.

Theoricam Planetarum, lib. 1. Et alia plura. Cantuariæ è vivis excessit anno 1292. licet quidam afferant obiisse anno sequenti, & Miræus in suo Auctario, cap. 406. dicat vivere desiisse anno 1200. De illo plures apud Arturum ad diem 24. Aprilis. In Salicetana Bibliotheca hæc, ejus Simulachro laus defertur:

*La Fè tuvo en ti un crisoï,
Que con llamas apuraba
Lo que de ella se esperaba.*

Consule Illust. Gonzalez, lib. 3. Historiæ Dominae nostræ à Saliceto, pag. 686.

JOANNES PELLENS, Leodiensis, Vir doctus, & bonus, trium linguarum, Hebraicæ, Græcæ, Latinæ peritus, Guardianus quondam Daventriæ, & Sac. Theologiæ Lector Lovanii: fuit silentij, & solitudinis amantissimus supra fidem, & alienus ab hominum consuetudine, semper libris, semper chartis affixus, scripsit:

De Virtutibus Theologicis, Fide, Spe, & Charitate, lib. 3. asservantur M. SS. Bruxellis. Obijt Antuerpiæ Confessarius Sororum S. Claræ, anno 1604. die 24. Septembris. Hæc Uvadingus.

JOANNES PELLICANUS DE BRUNDUSIO, eruditissimus Theologus, egregiusque Concionator, Provinc. S. Nicolai Regularis Observantiæ Pater, scripsit:

Brevés notitias in universam Sacram Scripturam. Obijt anno 1608. Laudatur post Uvadingum à Jacobo Le-Long, pag. 897. suæ Bibliothecæ Sacræ.

JOANNES PEREGRINUS, Lusitanus, Minorita doctus, vernaculè scripsit:

De Regimine Familiæ Seraphicæ, vti ex Cardoso testatur D. Nicolaus Antonius in Appendicibus ineditis suæ Bibliothecæ Hispanæ apud Regiam Bibliothecam Matritensem.

JOANNES PEREZ LOPEZ, Hispanus, in Oppido Maræ, Tirafonensis Diocesis, & communitalis Bilbilitanæ

natus, Lector Jubilatus, Philosophiæ, Theologiæ Scholasticæ, Dogmaticæ, & Expositivæ Scriptor publicus, Ex-Custos, Ex-Provincialis Minister, Ex-Diffinitor, & Ex-Procurator Generalis in Curia Romana, ac in Aragonia Archi-Præfulis Metropolitani Consultor, ac in Pontificio Sacello, apud SS. Innocentium XII. Evangelicus Orator, & Pater totius Ordinis perpetuus, publicæ luci dedit Latinè:

Scotum Philosophicum. Barcinone per Antonium Ferrer 1687. tomis duobus in fol. Vidi.

Commentarios in 1. & 3. Sententiarum. Ibidem apud Martinum Gelabert 1690. tomis 2. in fol. Vidi.

Singulare Certamen de pretioso Sanguine Christi. Cæsaraugustæ typis Didaci de Larumbe 1699. in 8. Vidi.

Theologicam stateram, seu Apologiam pro suis scriptis. Gerundæ 1701. per Hieronymum Palol. Vidi.

Apologeticum contra ventilabrum rationale, cujusdam Afsisiastici Episcopi, in fol.

Allegationem Chronologicam pro Causa V. Servi Dei Fr. Petri Sellaras, Minorite.

Memoriale Sacram in favorem Mysticæ Civitatis Dei, & V. Matris de Agreda. Cæsaraugustæ apud Didacum Larumbe. Vidi.

Libellum inscriptum: Ecclesiastico Principi. Cæsaraugustæ 1671.

Gladium Petri in vagina, & evaginatum. Lugduni ex typographia Michaelis Brok 1709. in 4. Vidi. Latino autem, & patrio idiomate:

Orationes Sacras Panegyricas, & Morales. Cæsaraugustæ 1702. litteris Emmanuelis Roman in fol. Vidi. Vernaculè demum:

Vitam V. Petri Sellaras, ejusdem Instituti, ac Provinciæ. Ibidem per eundem 1703. in 4. Vidi.

Concionem de Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Ibidem 1678. in 4. Vidi.

Orationem ad Fratres in Capitulo Provinciali congregatos. Ibidem 1683. in 4. Vidi.

Vitam V. Doctoris Subtilis, opusculum sanè adamusim conscriptum. Cæsaraugustæ per Thomam Gasparem 1683. in 8. Vidi. Moritur anno 1724. apud suos tumulatus in Conventu S. Christophori de Alpartit. Laudibus ornat Emmanuel Cajetanus de Sousa in sua *Expeditione Historica S. Jacobi Majoris*, tomo 2. num. 516.

JOAN.

JOANNES PEROTTAU, Regulæ Observantiæ, Gallus, edidit:

De cultu, & laudibus Nominis Mariæ, lib. 1. Flexiæ 1620. Ex Uvadingo.

JOANNES PERRINUS, Doctor Parisiensis, edidit, Uvadingo testante, tractatum:

De dispensatione Ordinis Minorum Convent. anno 1495. Sed eum carpsit acerrimè Bernardinus Taruisinus, cognomento *Philosophus*, ejusdem Instituti, hæreticæ pravitatis Inquisitor in Provincia S. Antonij. Consule Tosignianum.

JOANNES PETIT, Gallus, Theologus Parisiensis, anno 1407. contempnit:

De justificatione Ducis Burgundia tractatum; sed damnatur à Parisiensi Academia, anno 1414. Inedita alia reliquit asserta in Parisina Bibliotheca S. Victoris, teste Dupino, quem consulas sæculo 15. tomo 1. pag. 289. & tomo 2. pag. 490.

JOANNES A S. PETRO, natus in Urbe Caluensi Insulæ Corsicanæ, Regul. Observ. profectus ad Indias Occidentales, ita religiosè, & prudenter se gessit, ut ad regimen Cœnobij Limensis, aliorumque Provinciæ duodecim Apostolorum in Regno Peruano adscitus, constanter renuerit. Scripsit:

Libellum de contritione, mole parvum, sed virtute magnum, & proinde sæpe apud Indos, & Hispanos impressum, nempe Limæ, & Hispali, uti testatur Fr. Didacus de Cordova in *Chronic. Provinciæ duodecim Apostolorum*, lib. 6. cap. 7. pag. 569. quem consulas post Uvadingum.

JOANNES PETRUS FORTIS, Venetus, Elegiaci carminis non ignarus, scripsit lingua Etrusca:

Psalmos Davidis, quos vulgò Pœnitentiales vocant, & de laudibus montium, de quo scripsit Franciscus Sansonius, magna cum laude excellentis ejus ingenij. Obijt Venetijs anno 1580. Hæc Tosignianus à Uvadingo exceptus.

JOANNES PHILIPPI, seu PHILIPPUS apud Tosignianum, Gallus, bis Vicarius Generalis Minorum Observant. primum anno millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, secundum anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto, electus, scripsit:

Tractatum de recurso ad amicos spirituales pro relevandis Fratrum necessitatibus, qui ad Regulæ explicationem valde conducit. Extat in opere inscripto: *Monum. Ordinis Seraphici*, à folio 103. juxta

editionem Salmantinam anni 1511. in 4. Vidi.

JOANNES A S. PHILLIPO, Hispanus, verbis ut vtar Fr. Tiburtij Navarti in suo *S. Petro de Alcantara post mortem Redivivo*, cap. 16. fol. 75. in S. Didaci Vallisoletano, ac gravissimo Conventu nostræ S. Pauli Provinciæ strictioris Discalceatorum Observantiæ, Seraphico Habitu indutus, ad Discalceatos Philippinarum Superiorum licentia se contulit, indeque Missionibus Apostolicis deditus, in Japonium transivit. Annos post multos in prædicatione, & Gentilium conversione transactos gravi morbo afflictus, in montem Timitonguæ secessit, cumque mortis suæ transitum adesse cognovisset, rogavit humiliter Dominum, ne eum, qui Sacramentis administrandis, indefessè laboraverat, eorum participatione destitutum relinqueret. Exaudivit Dominus orationem pauperis, voluntatem faciens timentis ipsum; nam ad triduum vita prorogata, Sacerdotem Tertij Ordinis misit, qui Sacramenta omnia ei contulit. Postea quasi alterum Simeonem, Christus dimisit servum in pace anno 1628. die 22. Septembris. Eodem anno, 20. Martij scripsit:

Epistolam non indoctis humanæ sapientiæ verbis, sed in virtute Spiritus Sancti, laudatam à Fr. Francisco à Sancta Agnete, part. 2. *Chronic. Provinciæ S. Gregorij in Philippinis Insulis*, lib. 7. cap. 25. Eam vnâ cum ejus actibus habes tom. 2. *Chronic. Provinc. S. Pauli*, lib. 1. cap. 6. num. 44. Consule Historiam Capituli Generalis Toletani anni 1633. fol. 48. conscriptam à Fr. Gaspare à Fonte, Minorita.

JOANNES PICARDUS, natione Gallus, Regul. Observ. alumnus, accuratè conscripsit opus prænotatum:

Thesaurus Theologorum, nimirum è quatuor Ordinibus Mendicantium, qui tunc extabant, Theologis, atque item è nonnullis alijs Doctoribus non regularibus numero triginta, eundem thesaurum collegit. Fuit autem opus dignum prælo judicatum in Comitij Generalibus Mantuæ celebratis anno 1503. Illud se vidisse, & evoluisse in Conventu S. Francisci ad marginem Sabis, Provinciæ Flandriæ, testatur Henricus Uvillotus. Matriti in Bibliotheca S. Norberti vidi laudatum opus sub hoc titulo: *Thesaurus Theologorum, quatuor libris Sententiarum correspondens, Doctorum, & Magistrorum in Sacra Pagina*.

gina professorum, decisiones complectens
resolutive. & in pluribus probative modo
competenti artem syllogizandi non ignoran-
tibus. Meli per Joannem de Castellione,
anno 1506. in 4. Ejus in laudem Joannes
Gray Scotus, Doctor Thologus, & Mi-
norita, hoc præfixit Epigramma:

Quis rogo tam nitidus, superas

Tam cultus in oras,

Summaque Doctorum venit

In ora Virum?

Hesperius, Gallus, Germanus, & Italus,

Anglus,

Armenius, Scotus, Persicus, Indus,

Arabs.

Cui tam multigenam soli licet esse?

Joannis

Picardi hoc virtus ingeniumque

Facit.

Extant quoque Picardi:

*Apologia pro mendicitate, & perfectio-
ne Evangelica, laudata à Fr. Petro de Al-
va in Additionibus, tabulæ 2.*

*Opus Resolutionum aurearum in libros
Aristotelis. Ex Uvadingo.*

*Resolutiones auree in Scotum, Petrum
de Candia, & Dorbellum. Ex eodem.*

*Subsidium in Summam Angelicam. Ex
eodem. Hoc amplius habentur tom. 2.
Bibliothecæ Barberinæ, pag. 206. sub no-
mine Joannis Picardi.*

*Note in libros S. Bernardi. Parisijs
1615. in fol.*

*Divi Anselmi, Archiepiscopi Cantua-
rensis, opera omnia notis illustrata, & ali-
quot novis opusculis aucta. Colonia 1612.
in fol.*

*Authoris profunditatem, & ardorem
Seraphicum, commendat Illust. Tosignia-
nus, lib. 3. Histor. Seraphicæ.*

JOANNES PIATTI DE ALZA-
NO, Italus, strictioris Observ. Reforma-
torum in Neapolitanæ Provinciæ, Theo-
logus, generalis Concionator, ac Refor-
mata Provinciæ Bohemæ Pater, verna-
culè edidit:

*Sermones pro agonizantium con-
solatione. Neapoli 1670. in 8. Vidi.*

JOANNES PICAZO, Hispanus, ex
Regul. Observ. Prov. Castellæ, Sacræ
Theologiæ Professor, communem fecit
à se habitam in populo gravis

*Orationem funebrem in Exequijs R. P.
Fr. Francisci Faxardo, ejusdem Provinciæ
Patris, &c. Compluti per Josephum Es-
partosa, anno 1727. in 4. Vidi. Publici*

quoque juris fecit opusculum inscriptum:

*Exercitium practicum virtutum. Com-
pluti 1730. in 8. Vidi. Vide tomo 1. ver-
bo Franciscus Faxardo.*

JOANNES PICQUETUS, Minori-
ta, cujus autoritate vicissim nititur Ar-
turus, scripsit:

*Catalogum Virorum Illustrium Francis-
canorum, adeò usque mihi ignotum.*

JOANNES DE PINEDA, Hispan-
nus, Medinæ Campi natus, primò Com-
postellanæ Provinciæ, in qua Guardia-
num egit Salmantini Conventus, demùm
Provinciæ Conceptionis Regularis Ob-
servantiæ, omnimodæ lectionis, & infat-
igabilis studij Vir, qui nullum visus est
præterisse sacrum, aut prophanum Au-
thorem, præsertim historicum, quem
non legerit. Mirum est quomodo tot li-
bros legenti superfuerit tempus, adscri-
bendum sex millia octoginta viginti sex
folia chartacea, aut tot volumina scriben-
ti potuerit vacare ad legendum; scripsit
enim:

*Monarchiam Ecclesiasticam Historia
universalis totius Mundi in libros triginta,
tomos quinque divisam, in qua omnium
Regnorum, & Rerumpublicarum origi-
nes, Reges, & Principes diserte recen-
set, ac veram Ecclesiæ Monarchiam ab
Adam ad nostra tempora deductam firmi-
tè, & constantèr perseverasse demonst-
rat. Opus hoc Omnipotenti Deo, bo-
norum omnium Authori, nuncupatum,
ex omnium gentium Historicis compo-
suit, in eo citatis, & collectis ultra mille,
quadraginta Authoribus. Prodiit primùm
Salmanticæ, secundo Barcinone, apud
Jacobum Candrat, anno 1606. in folio.
Vidi. D. Nicolaus Antonius, à vetusto
Authore Bibliothecæ Hispanæ præmoni-
tus, inquit infirmum huic straxisse Monar-
chiæ fundamentum in Historia Pseudo-
Berossi, aliorumque Authorum ab Annio
Viterbiensi confictorum; sed quam ille
fidem Berosso deberat non segniter ex-
pendit in operis principio. Cæterum opus,
Uvadingo iudice, satis ingens est, & la-
boriosum, magnamque prætulit faciem
optimis quibusque historicis, qui post
illum scripsissent maxime Hispanis.*

*Agriculturam Christianam in Dialogos
triginta quinque, binosque tomos disperet-
tam, in qua quidquid ad animam Chris-
tianæ excolendam spectat, artificiosè, mi-
raque eruditionis, & rerum varietate in-
texit. In prima parte quidquid ad instruc-
tionem civilem, virtutesque politicas
atti-*

Attinet; argutis colloquijs, catenatisque inductionibus facere disponit. In secunda magis seriò de rebus sacris sermonem instituit,

De Præceptis Decalogi.

De Virtutibus Moralibus, & Theologicis.

De Peccatis.

De Symbolis Apostolorum, Nicæno, & Athanasij.

De Oratione Dominica.

De Salutatione Angelica.

De Vita, & Morte.

De Anti-Christo, Judicio Finali, pœnis Inferni, & Gloria Paradisi. Prodierunt Salmanticæ apud Petrum de Adverca, & Didacum Lopes, anno 1589. in fol. Vidi.

Vitam S. Joannis Baptiste, satis doctè, & diffusè scriptam. Ibidem anno 1574. typis Gasparis de Portionarijs. Vidi. Opus est in tres libros distributum ad cujus calcem habes ligato sermone:

Expositionem Salutationis Angelicae. Prodiit quoque laudata *Vita*. Barcinone anno 1596. Salmanticæ 1634. in 4. Reliquit etiam perplura alia, nec inutilia, quorum Catalogum subjicio:

Chiliadas universi soluto, & ligato sermone Hispano tomis duobus in fol. Asservantur in Bibliotheca Matritensis Conventus Regularis Observantiæ. Vidi. Primum exaravit anno 1564. & incipit: *Los tiempos.* Secundum elaboravit anno 1565. & incipit: *Reyno Longimano.*

Hecatompam tomis duobus in folio. Utrumque vidi Medinæ Campi in Bibliotheca Conventus Regularis Observantiæ asservatum, & Latine conscriptum. Tomus primus amplectitur *Centuriam Concionum Sacrarum à Dominica prima Adventus usque ad Resurrectionem Domini*, exclusivè. Posterior tomus continet *Centuriam aliam Sermonum de Tempore, ac de Sanctis, cum Expositione Evangeliorum, à Dominica Resurrectionis usque ad Dominicam primam Adventus.*

De Virtutibus, & Vitijs, tomum alium in fol. vernaculè, & ordine Alphabetico. Vidi, ac legi ibidem, sed absque fine.

Adversus ambitiosos, opus Hispanicè prænotatum: *Cbria Philotimica.*

Contra peccata, & errores lingue librum hujus nuncupationis: Clotologia. Alium prænotatum:

Visio delectabilis, carmine Hispanico, adjectis glossis.

Miscellanea diversarum materialium, in ternaria distributa.

De honorifico decessu D. Sueri de Quiñones. Salmanticæ 1588. in 8. apud Cornelium Bonardi, teste D. Nicolao Antonio, tomo 2. Biblioth. Hispanæ. Latino demum sermone conscripsit eodem Pineda recensente.

Alveolas quatuor de exceptionibus, seu locorum communium.

Pentalogum juniorum Predicatorum.

Commentaria in decem primos Psalmos Davidicos.

Commentaria in Tbrenos Jeremie.

Commentaria in libros Metaphysicales.

Commentaria in Symbolum: Quicumque vult.

Convivium Nobilium, uti narrat Uvadingus. Decessit octogenarius circa annum 1590. jacetque in patrio suæ Provinciæ Cœnobio. Inter alia vulgaria hujusce Authoris carmina, legimus ad Lectorem missa:

Tà fenecida es à nuestra labor

De treinta mil quotas, y quatro mas, &c.

Ejus effigie adornatur celebris Bibliotheca Domini nostræ de Saliceto, appositum hoc carmine:

Eres con tu Monarquía

Monarca de Historiadores;

Pineda, y Piña de Autores.

JOANNES DE PIZZANO, Anglus, quem perperam Cantuariensem Archiepiscopum, Tosignianus fecit, posteritati donavit:

Commentaria super Sententias. Habetur M. S. in Bibliotheca Conventus Alsij, Uvadingo teste.

JOANNES A PLAGIS, Lusitanus, Discalceatæ Provinciæ Arrabidorum Minister, Vir, recensente Uvadingo, summa pietatis, & magni nominis inter domesticos, & externos, cum ageretur de concedendis Vicarijs generalibus pro Fratibus Cismontanis, & Ultramontanis, strictior. Observ. edidit libellum supplicem, Gregorio XV. sub quo hæc agebantur, porrigendum, quem inscripsit:

Discursum, seu Tractatum, in quo probatur non expedire, quod Religiosi Franciscani Excalceati habeant Vicarios Generales, per quos scinderetur regimen Monarchicum Ordinis contra Regula Franciscana præceptum; cui addita est relatio, seu historia non adeo felicitis institutio.

tionis Vicariorum Generalium impetratorum in Concilio Constantiensi, & in super Apologia pro statu Observantiæ, in qua ostenditur non fuisse in eo admissas dispensationes; sed Fratres vivere vitam Regularem. Ulyssipone apud Petrum Craesbeck, anno 1622. in 4. Vidi.

Apologeticum de usu Syndicorum. Ibidem apud Anton. Alvarez 1630. Præter hæc à Uvadingo narrata, evulgavit:

Victorias Evangelicæ paupertatis. Ulyssipone 1625. in 4. Ex Pluteau in Catalogo AA. & Nicolao Antonio.

De Oratione, tractatulum egregium, Romæ in Choro Eminentissimorum Cardinalium repositum, teste Georgio Cardoso, tomo 2. Agiologij Lusitani ad diem 4. Martij, pag. 50. littera O. Migravit ad Dominum sexagenario major, Ulyssipone anno 1637. Magnoperè commendatur ab Illust. D. Fr. Thoma de Faria, lib. 2. Decad. cap. 10. *Dignus est*, inquit, qui hoc loco referatur, quem primo loco adducere debuissim Fratrem Joannem de Pietate, Capuccinum, qui natione Belga in Portugalliam venit, & arctissimum vivendi modum amplectens, alium Franciscum vitæ austeritate, ac rigore refert. Cum Belgia ferè Calvinii, Lutherificibus sit infecta, ipsiusque vel parentes, vel consanguinei eadem peste maculari deberent. Ille rarus Eidei Catholicæ amplexator, ac propagator existit. Quid de ejusdem vitæ sanctimonia dicerem? Quid de suæ Regulæ observatione infalibilli? Quid de vigilijs, & disciplinis, jejunijsque assiduis? Quid de perenni quadam Oratione mentali adhæsione? Exemplar omnium virtutum, & cum prælaturam init maximus Instituti sui, ac observantissimus executor. Scripsit opera quædam in suæ Religionis augmentum, & conservationem, atque alia digna quæ semper leguntur.

JOANNES A PLANO, Italus, Carpenſis cognominatus (Carpenſis Planus est locus Perusini agri) S. Francisci Apostolicus discipulus, Apostolus factus, Ruthenorum, & Tartarorum itinera multa dimensus incommodaque plura perpessus; Uyormatiæ, Spiræ, Colonia, sermonibus ad populum habitis, multos ad poenitentiam convertit; Ordinemque suum in Bohemia, Hungaria, Dacia, Saxonia, Lotharingia, Hispania, alijsque in Regnis maxime propugnavit. Ab Innocentio IV. Romano Pontifice ad Regem Tartarorum legatus ad pacem cum Christi

Tom. II.

fidelibus firmandam, lib. unico descripsit:

Mores, Ritus, & bella Tartarorum, præmissa Epistola, quæ incipit: *Cum ex mandato Sedis Apostolicæ.* Sub titulo: *Itinerarij*, Gallicè, & Latine in lucem prodijt Parisijs anno 1634. in 8. Lingua Batavica evulgatum est cum alijs Itinerarijs Lugduni Batavorum apud Petrum Vandersta 1706. E vivis abiit circa ann. 1246. Pluribus de eo Atturus in Martyrologio Franciscano, & Oldoinus in de Scripto-ribus Perusinis, pag. 188. Consule Acta Eruditorum Lipsiæ 1708. mense Martio.

JOANNES DE PLASENCIA, Hispanus (cujus elogium habes apud Marcellum à Ribadeneyra, lib. 3. suæ Histor. Japon. cap. 3.) S. Jacobi Provinc. Regul. Observ. primum nomen dedit, inde ad Josephinam Discalceatorum Provinciam, tandem in Philippinas Insulas translatus (à quibus nunquam recessit) tertius fuit Custos novæ in illa tempestate Discalceatæ Prov. S. Gregorij. Dum vixit, veri Minoritæ, ac eximij fervoris in Divinis rebus, & animarum salute procurandis famam notissimam implevit. Scripsit (teste mihi Fr. Antonio de la Llave, tom. 1. Chronic. laudatæ Provinc. S. Gregorij in Philippinis, trienn. 4. cap. 27. (scripsit, inquam, opus mysticum sub titulo:

La Santina. Item idiomatibus varijs illarum Insularum.

Catechismum. Demum ad preces D. Jacobi de Vera, Maniliensis Gubernatoris, compilavit.

Statuta antiqua Indorum, quos Tagalos vocitant. Hanc compilationem legi in memoratis S. Gregorij Chronicis ibidemque trienn. 4. cap. 1. nostri V. Authoris vitam.

Artem, ac Dictionarium linguæ Tagalæ, uti cum ejus vita recenset Fr. Jacobus à Castro, tom. 2. Chron. Provinciæ Sancti Jacobi, pag. 150.

JOANNES DE PLOMENDA, Theutonicus, scripsit circa ann. 1330. attestante Joanne Rioche in Compend. Temporum, cap. 9. quid autem scripserit, non recenset.

JOANNES POLINUS. Vide inferius Joannes de Quala.

JOANNES PONCIUS, Hybernus Corcagiensis, Prov. Hybernæ strictioris Observ. & Collegij Lovaniensis Minorum Hybernorum alumnus, Lector emeritus, & in Romano Collegio S. Isidori Primarius Professor, Vir religione, & virtute omnibus gratus, & in humanioribus litteris non mediocriter versatus, eruditè conscripsit:

Integrum Philosophiæ cursum, in tres partes divisum. Prima continet, *Logicam.* Secunda *Physicam.* Tertia *Libros de Generatione, & Corruptione, de Metheoris, de Anima, parvis Naturalibus, & Metaphisica.* Prodiit Romæ apud Ludovicum Grignanum, sumptibus Hermannii Scheus, ann. 1643. in 4. Denuò excusus est Parisijs, tomo vno in folio sumptibus Antonij Bertier anno 1648. & 1656. auctior, & correctior, & Lugduni 1672. Vidi.

Appendicem Apologeticam ad prædictum cursum, in qua non solum à novis, quibus impetitur impugnationibus, opus vendicatur, sed & plurimæ Philosophiæ difficultates, ac loca Scoti ad non medium sectatorum ejus utilitatem, ac profectum examinantur, & exponuntur. Romæ apud Andreæ Phæum sumptibus Joannis Baptistæ Smeraldi, anno 1645. in 4. Vidi.

Cursum Theologicum ad mentem Scoti. Parisijs sumptibus Bertier 1652. in fol. & Lugduni 1671. apud Arnaud. Vidi.

Commentarios Theologicos, in quibus Subt. Doctoris Quæstiones in libros Sententiarum elucidantur, & illustrantur. Parisijs, typis Simeonis Pigat 1661. in fol. volum. 6. Vidi. Supplementa ejusdem Poncij ad plures quæstiones ejusdem Doctoris Subtilis habes apud novam editionem operum Scoti, Uvadingi studio factam. Elaboravit etiam Apologiam prænotatam:

Scotus Hybernæ restitutus. Parisijs 1660. in 8. Insupèr opus dogmaticum sub titulo:

Richardii Bellingi vindiciæ eversa. Paris. apud Franciscum Piot 1653. in 8. Demùm:

Judicium doctrinæ SS. August. & Thomæ Paris. 1657. in 8. Obijt Paris. circa annum 1660. Laudatur à Fr. Hieronymo Muñoz in Descriptione Congregationis generalis Toleti celebratæ, anno 1673. fol. 60.

JOANNES DE LA PUENTE, Hispanus, professione Franciscanus, vernaculè emisit opus prænotatum:

Conventus duarum Monarchiarum. Matriti 1612. Laudatur in Catalogo AA. ad calcem Opusculi *Mariano Jacobæi.*

JOANNES PORTEZ, seu PORTHESIUS, Gallus, Minorita, Vir celebris, Græcè, & Latine egregiè doctus, nec Hebræicæ linguæ ignarus, publicè cum Calvinistis Antuerpiæ, tunc ibidem exorientibus, sæpiùs congressus, eos non semel confodit. Ubi autem illic per aliquot annos Ecclesiastem verè Catholicum, opere, & sermone potentem, egisset, in Gallias revectus, edidit Gallicè:

Demonstrationes Catholicas. Parisijs apud Emmanuelem Philippum Torne-sium, anno 1567.

De verbis Domini: Hoc facite in meam commemorationem, pro OEcumenica Synodo Tridentina adversus Matthæi Places Illyrici nebulas. Antuerpiæ anno 1567. & 1586. Vivebat anno 1584. ejusque vitam conscripsit Joannes Masculus (le Masle) Andegaven-sis. Ex Uvadingo, & Dupino, sæculo 16.

JOANNES POSTIGO MENDIA, Hispanus, Regularis Observ. Theologus, ac Provinciarum Peruvij Visitator, evulgavit:

Eucharisticam orationem Gadibus habitam. Matriti, anno 1667. in 4. Vidi.

JOANNES POVOA, Lusitanus, Regularis Observantiæ Prov. Portugalliæ, vir magnæ authoritatis, ac virtutis, scripsit:

Historiam Ordinis Seraphici, præcipue suæ Provinciæ, in memoriam revocatam, tom. 3. Agiologi Lusitani, die 2. Junij, fol. 506. tom. 2. ad diem 2. Martij, & alibi.

JOANNES A PRATO, Italus, Provinciæ Tusciæ alumnus, recensente Uvadingo excepto à Fr. Antonio Terrinca, pag. 206. sui Theatri Provinciæ Tusciæ, scripsit:

Summullam contractuum.

JOANNES PRIVAS, natione Gallus, professione Minorita, ad posterorum vltum vernaculè emisit:

Discursus Panegyricos Arelati. Parisijs, apud Bertaud 1612. in 8. Testatur Jacobus Le-Long, lib. 4. Bibliothecæ Gallicæ.

JOANNES DE LA PUEBLA, Hispanus, Alphonsi à Soto Majore Bellalcazaris Comitæ filius, illecebris sæculi valedictis, sub Hieronymitarum Habitu, & norma in Guadalupensi Monasterio aliquandiu convixit, donec arctioris vitæ desiderio flagrans, sumptoque Minoritico Habitu de manu Sixti IV. P. M. in Hispaniam trajecit, ac virtutibus clarus Tole-tanum Archiepiscopatum humilitati postponens, & perfectioris vitæ desiderio exultans Angelorum Custodiæ nunc Provinciæ initium felicissimum dedit, ad cujus alumnorum normam, scripsit:

Strictissima statuta. Habentur lib. 2. Chronic. Provinciæ Angelorum, cap. 13. Item:

Ordinationes quasdam Monialibus peratiles. Extant lib. 11. prædict. Chronic. cap. 5. Demùm;

Expositionem mysticam, ac eruditam Orationis Dominicae, laudatam à RR. Guadalupe in Chronicis ejusdem Provinciae, lib. 10. cap. 9. Quievit in Domino apud suum Conventum S. Mariae Angelorum, anno Virginei Partus 1495. Pluribus de eo Arturus ad diem 6. Octobris. Consule Chronica Provinciae Angelorum. Ejus vitam conscripsit, ac edidit Fr. Joannes Tirado, de quo inferius.

JOANNES A PURIFICATIONE, Lusitanus, ex Tertiarijs Regularibus, Sacrae Theologiae Professor, vernaculè edidit:

Concionem de Sancto Ludovico Beltrano in solemnitate suae Canonizationis habitam Ulyssipone, & ibidem excusam typis Joannis à Costa, anno 1674. in 4. Vidi.

JOANNES PUTEANUS, Minorita, cujus meminit Arturus in Martyrologio Franciscano, die 5. Julij, S. 5. scripsit:

De Episcopis Petragoricensibus. Hunc distingue à Joanne Putcano, Augustinianus.

JOANNES DE QUALEA, alijs Joannes Genesius, Joannes de Parma, & Polinus, in Bononiensi tractu natus, (Uvadingo vtor) dum esset Professor Theologiae Parisijs, evocatus ex Gallia ab Innocentio Quarto, creatus est Minister Generalis anno millesimo ducentesimo quadragesimo septimo, deinde ablegatus ad Joannem Imperatorem Graecorum, & Emmanuelem Patriarcham Constantinopolitanum, ab eisdem *Angelus pacis* dictus. Cedens officio Ministri Generalis, curavit sibi substitui Sanctum Bonaventuram. Multa passus, invicta perstitit patientia in humili tuguriolo Graeci in Valle Reatina, à Sancto Francisco constructo. Joannes XXI. eum plurimi fecit, & Nicolaus IV. eum secundo ad Graecos misit legatum; sed dum itineri se committit, moritur Camerini miraculis clarus, anno 1289. Scripsit multa opuscula, sed haec dumtaxat ad nostram pervenerunt notitiam:

In libros Magistri Sententiarum.

De Conversatione Religiosorum, lib. 2.

De Beneficijs Creatoris.

De Civitate Christi. Habetur M. S. in Bibliotheca Conventus Mediolani. Incipit: *Fundamenta ejus in montibus altis*. Prodiit Regij Lepidi apud Hugonem Tom. II.

Rogierum 1501. & Romae typis Jacobi Muzochij 1523. in 4. Vidi.

Rosarium in Genesim, quod Possevinus ait se vidisse Patavij, M. S.

Rosarium B. Virginis, laudatum à Joanne de Cartagena, lib. 7. homilia 15.

Tractatum, quem inscripsit: *Sacrum Commertium S. Francisci cum Domina paupertate*.

Officium Passionis Christi, cujus initium est: *Regem Christum Crucifixum*.

Super Biblia Sacra. Ex Pissano. Profecto inter M. S. Codices Bibliothecae S. Antonij Patavini habetur *Glossarium Fr. Joannis Genesij*.

Sermones. Extant inediti inter Codices M. S. Bibliothecae Florentinae juxta Catalogum Librorum M. S. Magni Ducis Etruriae editum, anno 1641. Dissertationem mitto de libro inscripto: *Evangelium aeternum*; tum quia nullus, qui Scriptores Ecclesiasticos recenset, tale nostro Joanni opus tribuit praeter Eymericum, & Bzovium; tum quia ex trium testium contemporaneorum constat foetum esse illorum, quorum post Uvadingum meminit Casimirus Oudin in sua Bibliotheca, quem consulas ad annum 1250. Sanctus Antonius Virum vocat scientia, & religioſitate praclarum: Bartholomaeus Pissanus, doctrina, & sanctitate praecipuum: ab exterisque multis à sapientia, & sanctitate commendatur. Attestationem subjicio Ottonis Boni Genuensis Innocentij IV. ex Fratre nepotis, Cardinalis Sancti Adriani, postea Adriani V. qui apud Gubernatis, tom. 1. Orbis Seraphici, lib. 3. pagina 120. num. 9. haec verba exaravit: *Dolentèr audiui processum contra Joannem de Parma, Ordinis Generalem, eumque emulato-riè de haeresi accusari. Ego ejus fidem pariter cum sanctitate jam dudum expertus sum, etiam antequam assumerer ad Cardinalatum; neque sanctiorem, aut fidelio-rem cognovi alium, quare non dubitaverim dicere, quod fides ejus fides mea est. Rogaverim ergo affectuosissimè, ne temerè, aut ex partium studio procedatur contra hominem sanctum. Quicquid in eum decreveritis fieri, in me facietis; injuria ejus in me redundabit, persona ejus mea est, in quibuscumque eum condemnaveritis, me etiam condemnabitis, & cum eo esse volo. Corpus ejus adhuc integrum, & Camerini honorifico conditum sepulchro magna colitur veneratione. Et Parmae in*

Gallia Cisalpina proprium habet Altare in Ecclesia Patrum Conventualium sola B. Joannis Parmensis imagine radijs ornata ab immemorabili decoratum, teste laudato Gubernatis ibidem pagina 123. Consule Arturum, præsertim ad diem 19. Martij.

JOANNES DE QUIROS, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Baticæ, Lector emeritus à Consilijs S. Officij, Pater, Indiarumque Vice-Commissarius generalis, eruditionis laude notus, edidit vernaculè:

Rosarium immaculatum Virginis Mariæ. Super Evangelium Confiteor tibi Pater, ac super Orationem Dominicam. Hispali per Andream Grande 1650. in folio. Vidi.

Ejusdem Rosarii tomum 2. Ibidem apud Michaellem Aldabe 1651. in fol. Vidi. Pertractant de eo D. Nicolaus Antonius, ac Fr. Petrus de Alva in Militia.

JOANNES RABASSEUS, Gallus, ex Recollectis Prov. S. Dionysij, vti annotat Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 26. Julij, S. 1. scripsit:

Vitam S. Annæ. Insupèr ex Dupino, sæculo 17.

Regulam devotarum animarum. Floruit circa 1630.

JOANNES (olim FRANCISCUS) DE RADA, Hispanus, Aragonensis, Prov. S. Jacobi in Conventu Salmanticensi usque adeò celebris S. Theologiæ Professor, vt à Clemente Octavo Romam evocatus sit, & adscriptus inter Consultores præcipuos delectos pro gravissima illa controversia de efficacia gratiæ, quæ inter Prædicatores, & Societatis Jesu Professores versabatur: dehinc factus Procurator Generalis Ordinis, mox electus est Archiepiscopus Tranensis in Apulia, anno 1605. die 17. Augusti, & anno sequenti die 16. Januarij Episcopus Pacensis in Sicilia. Scripsit:

Controversias Theologicas inter Sanctum Thomam, & Scotum, super quatuor libros Sententiarum, in quibus pugnant sententiæ referuntur, potiores difficultates elucidantur, & responsiones ad argumenta Scoti rejiciuntur. Opus in quatuor partes distinctum, non modò vtriusque scholæ Professoribus, verumetiam præclaris ingenijs apprime utile, & necessarium. Venetijs apud Joannem Guerilium, anno 1599. & alibi sæpè. Postremò Colonia Agrippinæ apud Joannem

Critium, anno 1620. 4. volum. in 4. seu folio parvo. Vidi. Obijt in Coenobio Sancti Francisci de Paula in Calabria, dum Roma ad suum proficisceretur Episcopatum, anno 1608. Joannem hunc commendant Uvadingus, Nicolaus Antonius, & alij.

JOANNES RAMIREZ, Hispanus, Regul. Observ. Compostellanæ Provinciæ, scripsit:

Expositionem Regule Seraphicæ, quam ex Ludovico Mirandensi laudat D. Nicolaus Antonius, minimè verò Uvadingus, nec Historicus laudatæ Provinciæ.

JOANNES REDALDUS, Venetus, Prov. S. Antonij Regul. Observ. alumnus, edidit:

Kalendarium ad annos centum, vsuè univèrsæ Familiæ Minoritarum juxta Ritum Romani Breviarij. Venet. anno 1573. in 8. typis Junctarum. Vidi.

JOANNES REGINALDUS, Provincia Franciæ Parisiensis olim Minister, scripsit:

In Regulam Fratrum Minorum. Uvadingo teste.

JOANNES REITANUS, Italus, Messanensis, à pusilla corporis molle Joannini nomine per Italiam notus, celeberrimus Ecclesiastes, qui in Provincia Sicula Minorum Conventualium Diffinitoris, & S. Officij Consultoris munera explevit, typis commisit Italicè:

Orationem funebrem in Exequijs Philippæ IV. Hispaniarum Regis. Trani apud Hæredes Laurentij Valerij 1665. in 8.

Panegyrium in solemnitate Ascensionis Domini, & Epistola Deiparæ ad Messanenses. Neapoli apud Andream Colichiam 1669. in 4.

Conciones Panegyricas de S. Dominico, de S. Joanne Baptista, de S. Conrado, de S. Rosalia, de S. Augusta, editas seorsim Florentiæ, Panormi, & alibi.

Orationem funebrem in obitu Caesaris Maruli, Marchionis à Condagusta. Consentia apud Joannem Baptistam Ruffum, anno 1666. in 4.

De Ruina Turcarum discursum Academicum. Venetijs per Franciscum Valvensem 1665. in 4.

De Litteris Regine Angelorum ad Messanenses Orationem Panegyricam. Monte Leoni apud Dominicum Antonium Ferrum, anno 1668. in 4. Decessit anno 1693. Ipsum pluribus laudat Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ.

JOAN.

JOANNES REJA A VALENTIA, Hispanus, strictioris Observ. Discalc. Sacrae Theologiae Professor in Provincia S. Gabrielis, evulgavit vernaculè eruditam:

Orationem funebrem in Exequijs R.A.P. Fr. Joannis Duran del Montijo, laudatę Provinciae iteratò Patris, ac Diffinitoris generalis Ordinis. Matriti anno 1731. in 4. Vidi.

JOANNES RENAMMAN, Uvadingo RENNAMARA, Minorita, Theutonicus, ab Illustrissimis Gonzaga, & Tosi signiano laudatus, circa annum 1460, quo clarebat, scripsit:

Sermones Varios.

De Passione Domini.

Defensorium contra quosdam sui calumniatores, aliaque complura.

JOANNES A RESURRECTIONE, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Pauli, Sacrae Theologiae Lector, Diffinitor, ac Custos, Vir sanè doctrina, ac virtute clarus nonnullos *Morales tractatus*, M.S. reliquit, vnum, videlicet, *de Peccatis*, nonnullis additionibus locupletatum à doctissimo Viro, ejusdemque Provinciae alumno Fr. Joanne ab Assumptione, Salmanticae typis dabat in 4. sub titulo: *Antorcha Moral*, Lucas Perez, typographus Universitatis, anno 1689. Vidi.

Alium *tractatum de Pœnitentia* utile valdè paritèr in publicum mittebat in fol. sub titulo: *Antorcha Moral, añadida*, Isidorus de Leon, Salmanticensis Universitatis typographus, anno 1703. Vidi. Pijssimè obiit Octoduri anno 1654. die 14. Martij, apud suos in Conventu S. Ludovici Episcopi tumultus.

JOANNES DE RIBAS, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Gabrielis, sextus è duodecim Ordinis Patribus, qui ad Indos Novæ Hispaniæ transfretantes, primi illos Sacro Lavacro regenerarunt, Diffinitor Provinciae S. Evangelij, & Guardianus Mexicanus, hæc Indis monumenta illorum lingua reliquit:

Catechismum ad rudes illos Neophytos erudiendos.

Sermones Dominicales totius anni.

Dialogum, quo perfecti Christiani mores exprimuntur.

Vitas Sanctorum Patrum è Latino in Mexicanum traduxit.

Vitas Patrum, & suorum sociorum, qui præcesserunt, ac quorum studio, & prædicationibus lux Christiana primum Mexicanis illuxit, lingua Mexicana composuit.

Tom. II.

Tetzucano in Conventu curvatis propè lectulum genibus, sanctissimè decessit, anno 1562. die 25. Junij. Consentient Uvadingus, Gonzaga, & alij apud partem primam meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum.

JOANNES RICCA, Italus, Netinus, alijs Syracusanus, ex Minoritis Conventualibus, Sacrae Theologiae Magister, scripsit, teste Uvadingo à Mongitore excepto:

Commentaria in Magistrum Sententiarum.

Libros de Pœnitentia. Citatur in Summa Angelica, & à Rocho Pyrrho in notitia Syracusana. Floruit sub Martino Rege Siciliae, anno 1396. Ejus cum laude meminit Hieronymus Rendatagusa, fol. 157. suæ Bibliothecæ Siciliae.

JOANNES RICCIUS, Romanus, strictioris Observantiae Provinciae Romanae alumnus, Sacrae Theologiae Lector, struxit opus prænotatum:

Apparatus ad imaginativam Doctores Subtilissimi suscitandam, sive opus complectens principia Catholicae scientiae, ipsam scientiam, methodumque, ea omnia inquirendi, & componendi, prævium ad Analogias methodos, & loca Mathematica, quæ in libro Sentent. Quodlibetis, & Theorematum Joannis Duns Scoti continentur enucleanda. Ticini Regij 1650. in 4. apud Joann. Andream Magrium. Vidi. Ejus in Prologo spem facit aliarum lucubrationum dicens: *Quod si hæc pro voto arriserint, quam citissimè novos fructus propensioris mei laboris expecta.*

JOANNES RICHARDI. Vide verbo Joannes Rigaldi.

JOANNES RICUTIUS, Vellinus, Camers (Uvadingo vtor) Vir sui temporis doctissimus, Lector Ordinarius, & publicus Viennæ Pannoniæ naturalis, & Romanæ Historiæ peritissimus, in optimis quibusque Romanorum Authoribus apprime versatus, scripsit:

Annotationes in Titum Livium, quæ ad veteres Romanorum Historias viam sternunt, possuntque esse multis adminiculo.

Commentaria in Lucium Floram. Prodiierunt Argentorati apud Hervasium, anno 1528. & Coloniae anno 1537.

In Julium Solinum. Excusa sunt Viennæ.

In Plinij naturalis historiae libros, primus attexit Indices, vnum adhibuit vocum, & rerum: secundum Geographicum

cum amplissimum, cujus fini hi versus subjunguntur.

Terrarum partes, sylvas cum montibus, amnes,

Æquoraque, & fontes, oppida, stagna, lacus.

Vim Cœli, variosque hominum si noscere ritus

Expetis, hæc mox te parva tabella docet.

Impressi sunt cum ipso opere Pliniano Venetijs, anno 1517. apud Georgium de Rusconibus in fol.

Commentaria in tabulam Cebetis. Cracoviae 1555.

In Claudianum. Viennæ.

Annotationes in Fenestellam.

In Eutropium Commentaria. Subindè ab ipso citantur in Annotationibus ad Florum.

Commentaria in S. August. libros de Civitate Dei. Florebat anno 1528. teste Uvilloto.

JOANNES RIDEVALLUS, aliter REDOVALLENSIS, seu DE RIDEVANS (à quibusdam Joannes Mosca vocatus) Anglus, quem Josephus Pamphilus, & alij faciunt Augustinianum, Uvillotus verò cum plerisque Minoritam, Sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, Vir omni virtutis, & eruditionis laude florens: Juvenis Latini sermonis elegantiam avidè didicit, matura ætate accuratè eadem studia revolvit, & per totam vitam impensè coluit, & quamvis provectioribus annis in Divinis Litteris fixum studium posuerit, ad humanas tamen animi gratia nonnunquam excurrere, & vetera repetere mirè gestivit. Atque ita factum est, ut ubique ministras illas scientias summæ scientiarum dominæ Theologiae fecerit ancillari, & quasi detractis Ægyptiorum spolijs Templum Dei ornaverit. Nam Theologica ejus scripta Poesi, Historia, Rhetoricisque flosculis, tanquam quibusdam gemmis distincta splendent, & sua multiplici varietate lectoris animum mirificè oblectant. Multos eruditos Authores, tum antiquos, tum recentes, tum sacros, tum prophanos, luculentissimis Commentarijs illustravit. Omnia quantum fieri poterat, vel ad virtutis amorem, vel ad vitij fugam convertere consueverat. Quod maximè palam fit in illis explanationibus, quas ad Mythologias Fulgentij composuit. Ubi confixit quasdam picturas virtutum,

& vitiorum, sub imaginibus Deorum, & Dearum, quos olim Pagani superstitiosè colebant, quamvis in istis à quibusdam non probetur. Habemus igitur ex illius penu:

Super Psalterium, lib. 1. Ex Lelando cap. 282. & Jacobo Le-Long, pag. 797. suæ Bibliothecæ Sacrae.

Super Cantica, lib. 1. Incipit: *Diligenti discretionem cautum est.*

In Evangelium S. Joannis, lib. 1.

In Epistolas D. Pauli, libros quatuordecim.

In S. Augustinum de Civitate Dei, libros 22.

In Mythologias Fulgentij, lib. 3. Incipit: *Intentio Venerabilis Viri Fulgentij*, M. S. Cantabrigiae in Bibliotheca publica.

Moralem expositionem in Metamorphosin Ovidij super fabulas ducentas, & octo decim. Incipit: *In hujus expositionis* &c. M. S. ibidem.

Lecturas Scripturarum, lib. 1.

Sermonum per annum, lib. 1.

Quaestiones ordinarias octo, lib. 1. Incipit: *Primus articulus quaestionis.*

In Valerium ad Rufinum de uxore non ducenda, lib. 1. Incipit: *Loqui prohibeor, & tacere non.* Claruit anno 1330. Consentiant Uvadingus, & Angelus à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum. Agitur quoque de eo tom. 1. Historiae Universitatis Oxoniensis, lib. 1. fol. 57.

JOANNES DE RIERA, Hispanus, Vir pius, & doctus, Provinciae Majoricensis, in doctrina, & præceptis Raymundi Lullij, cujus causam multis annis in Urbe defendit, versatissimus, scripsit:

Doctum tractatum, in quo respondet omnibus, quæ hucusque objecta sunt doctrinae Raymundi. Palmæ Majoricarum 1627. in fol. Vidi. Obijt in hoc Collegio magna virtutis opinione, sepultus in Sacello S. Francisci. Ipsum commendavit Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

JOANNES RIGALDI, (Tosignia no, & Gonzaga perperam Richardi) Gallus, Episcopus Draconensis (non autem ille Osonæ, qui prohibitus est in Indice Romano) scripsit:

Compendium Theologiae, elegans quiddam opus, libris septem distinctum, quo utebatur Uvadingus M. S. pulchro characterè, & minio, auratisque majusculis exaratum.

Tabulam thematum pro diversis negotijs applicat.

applicandorum. Habetur in fine prædicti Codicis. Extat etiam idem *Compendium* in Bibliot. Galliarum Regia, codice 1479. sub hoc titulo: *Joannis Rigaldi Ordin. Minor. Compendium Theologiæ Pauperum.* Alia sunt *Compendia Theologiæ*, sed distincta à laudato Rigaldi, qui floruit circa annum 1320. Consule Ughellum, tom. 8. Italiae Sacrae in Episcopis Draconensibus.

JOANNES RIGANDUS, seu RIGAUDUS, natione Gallus, professione Minorita, Clementis V. Pont. Max. Poenitentiarius, scripsit:

Summam, seu *Formulam Confessionum*, uti ex Codice Naudæano recenset Philippus Labbe in sua nova Bibliotheca librorum M. S. edita Parisijs 1653. in 4. Consentiant Tosignianus, & Uvadingus.

JOANNES RIKELME, Hispanus, Hispalensis, Regularis Observantiæ Provinciae Baticæ, Theologus emeritus, à Theologicis Censuris S. Officij, Pater Canariensis Prov. Humanis, ac Divinis Literis expolitus, edidit opus prænotatum:

Nuntius pronubus. In tres partes dividitur, quarum prima S. Joannem Baptistam commendat, in secunda exponit illud Matthæi: *Non surrexit major.* Tertia pars Moralis est, & appellatur ab Authore *Bucella charitatis.* Barcinone apud Joann. Nogue 1684. in 4. Vidi. Tractatum hujusce nuncupationis:

Veritas pro modestia colenda, & vanitate ornatus extirpanda. Neapoli apud Carolum Persile 1685. in 8. Vidi.

Defensorium primæ partis operum V. Matris de Agreda. Gadibus ex typographia Christophori de Requena 1697. in 4. Vidi. Item opus egregium, ac valde eruditum Hispano sermone, sub titulo:

Ad quid homo ratione pollet? Hispali in Collegio D. Bonaventurae 1687. in 4. Vidi.

Vitas Sanctorum Joannis à Capistrano, Paschalis Baylon, ac B. Antonij Stronconio. Gadibus per Bartholomæum Nuñez, anno 1691. in 8. Vidi. Obijt Gadibus anno 1713. prænuntiato sui transitus die, octavo nempe Immaculatae Conceptionis Matris Admirabilis.

JOANNES RIMAN, adscribitur à nonnullis, Scriptoribus, sed perperam, fuit enim Typographus, minimè verò Scriptor.

JOANNES RIOCHE, Britanus, hujusque Provinciae Minister Provincialis, edidit:

Compendium temporum, & historiarum

ab Ascensione Domini in Cælum, usque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum sextum. Prodiit Parisijs anno prædicto in 8. ex officina Guilielmi Juliani. Vidi. Rioche commendant Uvading. Gonzaga, Tosignianus, Alphonsus de Varea, tom. 2. sui *Universi*, fol. 444. & Sousa, tomo 2. suæ *Expeditionis Hispanicae*, numero 136.

JOANNES A RIPPA, Transonum, sive à RIPIS, Picenus, Minorita, Doctor difficilis nuncupatus, qui sub disciplina Doctoris Subtilis (fidem si facias Fr. Alphonso Briceño in suo Apparatu Historico, pag. 122. ex Illust. Gonzaga) ante annum ætatis trigesimum Doctoris gradum obtinuit, & legatione ad Græcos suscepta, in ijs ad Ecclesiæ unionem plurimum laboravit; scripsit:

In aliquot Aristotelis libros, præsertim de Anima.

Quæstiones de Formalitatibus;

De Virtutibus.

De Vitijs.

In libros Sententiarum. Initium est: *Amice ascende superius.* Habetur M. S. Assisij in fol.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis. In Conventu Ripæ Transonis in lapide marmoreo hoc ei posuit monumentum Felix Peretrus à Monte Alto, postea Sixtus V.

Joanni à Ripis, Ordinis Minorum;
Theologo, & Philosopho clarissimo,

Qui annos plures
In publico Parisiensi Gymnasio docuit,

In Sententiarum libros
Accuratissima Commentaria edidit,

De Anima, de Vitijs, & Virtutibus;
Aliaque ingenij sui monumenta,
Quæ temporum injuria,

Seu veterum incuria latent,
Seu perierunt, posteris reliquit.

Claruit sub Joanne XXII. Pont.
Max.

Et Ludovico Bavaro imperante,
Fra-

Frater Felix Perettus à Monte Alto,
Agathensis Ecclesiæ Episcopus
Ordin. Minorum Convent.
Vicarius Generalis Apostolicus
Provinciali suo reverentiæ ergo
Posuit.

Consule Uvadingum, tom. 3. Annalium
ad annum Christi 1319. & tom. 1. ad an-
num 1250. & Tosignianum, lib. 3. Histo-
riæ Seraphicæ, & Alva, col. 817. suæ Mi-
litæ.

JOANNES RODILLO, Hispanus,
Regularis Observantiæ Provinciæ Caste-
llanæ, Sacræ Theologiæ Professor, publi-
ci juris fecit vernaculè:

Concionem de S. Bonaventura. Matriti
per Antonium Gonzalez 1677. in 4. Vidi.

JOANNES RODINTOGNUS, Uvi-
lloto RODINGCON, Anglus, Patria Lin-
colnienfis, (quem quidam immeritò Mo-
nachum dixerunt Benedictinum) Francis-
canis nomen dedit in Coenobio Stanfor-
diensi. Inter suos quidem virtutis, &
eruditionis titulis emicuit. Joannes Ma-
jor, libro primo, cap. 5. de gestis Sco-
torum scribit eum Oxoniæ Philosophiam,
atque etiam Theologiam didicisse, ad
perfectam tamen vtriusque professionem
demum Parisijs pervenisse. In Anglia au-
tem ad aliquot annos Ordinis sui Provin-
cialem egit. Petrus Vicentinus, Ordinis
Prædic. hoc in eo notat, quod mordicus
tenuerit Deiparam Virginem in origina-
li peccato fuisse conceptam. Cultiorem
linguæ Latinæ sermonem non magni fe-
cit, scholastico, sicut illa ferebant tem-
pora, contentus stylo, pluris æstimans re-
rum solidam scientiam, quam inaginem ver-
borum ornatum. Scripsit:

Super Magistrum Sententiarum, lib. 4.
Incipit: *Da mihi intellectum.* Habetur in
Bibliotheca Vaticana M. S. ejus *Lectura*
super primum Sententiarum.

In textum Sententiarum, lib. 1. Incipit:
Circa hanc distinctionem.

Determinationes Theologiæ, lib. 1.

Quæstiones disputatas, lib. 1. Incipit:
Utrum Sacramenta novæ.

Quæstiones ordinarias, lib. 1. Incipit:
Circa Dei potentiam.

Quæstiones extraordinarias, lib. 1. In-
cipit: *Utrum visio Divina.*

Quodlibeta majora, lib. 1. Incipit: *U-*
habetur tricesima septima.

Quodlibeta minora, lib. 1. Incipit: *Se-*
cundum B. Augustinum.

Replicationes Scholasticas, lib. 1. Belfor-
diæ migravit ad Dominum, anno millesi-
mo trecentesimo quadragesimo octavo.
Uvadingus post Pitseum, cum quibus Fr.
Angelus à S. Francisco in suo Catalogo
Scriptorum Anglorum.

JOANNES RODRIGUEZ DE EL
PADRON, Uvadingo HERBON, His-
panus, Regni Gallaciæ in Hispania, Op-
pido non ignobili, Provinciæ S. Jacobi
alumnus, in Joannis II. Castellæ Regis
aula à juventute instructus, ob insignem
rei Poeticæ, & Historiæ peritiam Regi
per quam charus, ejus Versificator, &
Historicus renunciatus est. Aulicis amo-
ribus implexus, Maciæ sui socij, inter pro-
cos pertinacissimi, insanis affectibus inter
Hispanos celeberrimi, misera morte per-
territus, & artificiosè à regia pedissequa
delusus, Mundi pertesus, in seque rever-
sus, Minorum subijt Institutum in Patria,
vbi concessis facultatibus Coenobio con-
struendo, vitam duxit religiosissimam;
Scripsit lingua vernacula:

De Nobilitate.

De Inferno, sive de intolerabili poena
amoris, opus metricum.

Carmina varia. Floruit sub annum
1450. Vide Argotem de Molina apud
Uvadingum, ejusque supplementa à Me-
lisano edita ad annum 1450. Eum com-
mendat Ernestus in sua Bibliotheca Ge-
nealogica, fol. 238.

JOANNES RODRIGUEZ DE SO-
BARZO, Hispanus, Esquivienfis è Reg-
no Toletano, Tertium S. Francisci Or-
dinem professus, vernaculè edidit:

Instructionem Tertiariorum S. Francis-
ci. Matriti ex typographia Regia, anno
1655. in 8. Vidi. Promissit quoque teste
D. Nicolao Antonio.

Chronicon sui Ordinis.

JOANNES RODRIGUEZ DE ZIS-
NEROS, Hispanus, Castellanae Provin-
ciæ Regularis Observantiæ Theologus,
Diffinitor, Historicus, ac Provinciæ S.
Jacobi Pater, Hispanicè edidit:

Compendium Vitæ S. Francisci Solanti
Matriti in officina Viduæ Joannis Garcia
1727. in 8. Vidi.

Vitam V. Matris Sor. Hieronymæ à Je-
su Carrillo, Conventus Immaculatæ Concep-
tionis de Priego Abbatissæ. Matriti per
Thomam Rodriguez 1727. in fol. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs V. Ter-
tariæ Elisabethæ à Jesu, in 4. Vidi.

JOAN

JOANNES ROIARDUS, Alder-
nandensis (minimè Antuerpensis) Flan-
der, in Regno Scotiæ Commissarius Ge-
neralis, suaque tempestate insignis Verbi
Dei præco, stylo ferè scholastico scripsit
tomos plures Sermonum sapissimè cufos,
nempe:

*Homilias in Epistolas, & Evangelia Do-
minicalia, & festiuitates Sanctorum tem-
poris æstiu.* Colonia 1573. Præter ista à
Uvadingo laudata, emisit:

Ennarrationem Dominicæ Passionis. An-
tuerpiæ 1550. & 1560. in 8. Vidi.

Soliloquium Deum precandi. Antuerpiæ
apud Joannem Stesium 1546. in 8. Vidi.

Apologiam contra Zelotem. Parisijs apud
Andoenum Paruum 1544. in 8. Vidi.
Obijt Brugis Flandorum anno 1547. apud
suos sepultus in Navi Ecclesiæ. Eum com-
mendant Sixtus Senensis, Dupinus, Va-
lerius Andreas, ac Ludovicus Bail in sua
Bibliotheca Concionatorum, nonnullas
ex suis declamationibus coarctans, part. 3.
cap. 102. pag. 448.

JOANNES DE ROMANONES,
Hispanus, Provinciæ Castellæ Regularis
Observ. filius, ad S. Evangelij Provinciam
gradum fecit, in qua zelo animarum duc-
tus scripsit, non tamen edidit:

Sermones Mexicano idiomate.

*Tractatus varios, eadem lingua Mexi-
cana quoque fecit:*

Stromata quadam Scripturæ Sacre. Agit
de ipso cum laude Torquemada, tom. 3.
lib. 20. cap. 63.

JOANNES ROTA, Hispanus, ex
Seraphica Custodia Cataloniensi, Ma-
riannæ Bibliothecæ adscribitur à nostro
Alva, col. 829. & meritò; eos enim in
Sacra Theologia progressus fecit, quos
dilucidè ostendit mirandus eventus sæ-
pissimè conscriptus, & à laudato Alva
ibidem, cujus verba subjicio: Cum anno,
, inquit, 1390. prædicasset in Ecclesia
, Gerundensi in Principatu Cataloniæ
, de Immaculata Virginis Conceptione, &
, propter hoc fuisset ab Inquisitore Ord.
, Prædicatorum ad iudicium vocatus, ha-
, buit cum prædicto de mandato Regis
, Joannis Primi solemnem, ac publicam
, disputationem, qua finita Rex in sig-
, num victoriæ posuit super caput præ-
, dicti Joannis sertum viridè vernantium
, florum, sic insignitus unà cum Tubici-
, nis fuit honorificè associatus per dictam
, Civitatem, aliasque Civitates, & Oppida
, circumjacentia præcone Regis clamante,
, quod nemini de cætero in omnibus Reg-

, nis suis, & Dominijs liceret asserere, vel
, dogmatizare contra hanc doctrinam
, de Sancta, & Pura Conceptione B. Vir-
, ginis, &c. Extat Historia ista in Legen-
da Lombardica antiqua impressa Argen-
tinæ 1483. & Lovanii 1485. & Basileæ
1486. & Hagenau 1501. & Ruremundæ,
& in diversis locis manuscripta.

JOANNES ROUSSERIUS, Gallus,
Andegavensis, Provinciæ Turoniæ Pic-
taviensis Diffinitor, & Conventus Ance-
nisij Guardianus, scripsit:

*De statu, & origine Ordinis Minorum,
necnon omnium Ordinum, tam Mendican-
tium, quam non Mendicantium, in quo
tractatu non solum ea omnia, quæ ad
dicti Ordinis Minorum veram, & genui-
nam intelligentiam conducunt; sed & plu-
rima alia, quæ omnes Monasticos Ord-
ines concernunt clarissimè, & dilucidè
collegit.* Parisijs apud Petrum Crocque,
anno 1610. in 8. De eo Uvadingus, Du-
pinus, & sæpè Arturus in Martyrologio
Franciscano.

JOANNES DE ROXAS, Minorita,
non rectè distinguitur à D. Nicolao An-
tonio à Fr. Francisco Roxas, de quo su-
perius tom. 1. hujus Bibliothecæ.

JOANNES DE RUPELLA, Gallus,
vnus ex primis Minoritis Magistris Pari-
sienibus, Halensis discipulus, Vir Evan-
gelicus, atque excellentèr doctus, qui
interfuit solenni disputationi habitæ Pa-
risijs circa pluralitatem beneficiorum, de
qua nos superius egimus, tom. 1. hujus
Bibliothecæ, verbo *Alexander de Hales*,
plura ejus ingenij, & pietatis monumen-
ta reliquit. Sunt ergo ab eo:

Postilla super Danielelem. M.S. in Biblio-
theca Vaticana, Uvadingo teste.

Commentaria in Evangelium Matthæi.
Habentur M. S. in Regia Galliarum Bi-
bliotheca in fol. cod. 3842. Incipit: *Sti-
militudo vultus animalium, &c.* Et Oxo-
nij in Bibliotheca Collegij Nov. cod. 192.

In Epistolas Pauli opus egregium RR.
P. Fr. Joanni à Neapoli totius Ordinis
Generali Ministro à Burgenfi Ecclesia (in
cujus Bibliotheca asservabatur) munificè
oblatus, vti narrat Antonius de Lupiat
in suo Compendio Historiali. Consule
Fr. Petrum de Alva in Militia, col. 344.
verbo *Dominicus Abbas de la Vid.*

In Apocalypsim, ex Uvadingo.

In quatuor libros Sententiarum. Ex eo-
dem, & Joanne Rioche in Compendio
Historiarum, cap. 66. & Bullæo, tom. 3.
Historiæ Universitatis Parisiensis in Cata-
logo

logo Illustrium Academicorum, pag. 694. recensente primum omnium dici qui libros Sententiarum Magistri Petri Lombardi commentati sunt.

Summa Theologica. Incipit: *Cum Summa Theologica disciplinae divisa sit, &c.* Prior pars continet quæstiones 148. Altera, quæstiones 115. Habetur in Collegio Oxoniensi, cod. 581. num. 51. vti legitur parte 2. tom. 2. Bibliothecæ Bodlejanæ.

Summa questionum diversarum de Anima. Ibidem, & in Bibliotheca S. Viatoris ad muros Parisienses, sub hoc titulo: *Summa Magistri Joannis de Rupella de Anima.* Incipit: *Si ignoraste, ô pulcherri- ma mulierum, &c.*

De divisione gratiæ, & lineæ justitiæ. Incipit: *Quoniam per divisionem.* Extat ibidem.

Summa virtutum, & vitiorum, quam testatur Uvadingus haberi M. SS. in Bibliotheca Vaticana, & Alsifij in Bibliotheca Minorum; idemque opus esse potest cum *Summa de Malo*, quæ extat Cantabrigiæ in Bibliotheca Pembrochiana, cod. 78.

Sermones de Dominicis, & Festis. Asservantur inediti in Bibliotheca Abbatæ Clarevallis.

Sermones Dominicales totius anni. M. S. in Bibliotheca S. Benigni Divionensis, Ord. Sancti Benedicti sub finem codicis 178.

Expositio in Regulam Fratrum Minorum, superius laudata, verbo *Alexander de Hales.* Extat à fol. 20. libri inscripti: *Monumenta Ordinis Minorum,* juxta editionem Salmantinam anni 1511. Vixit usque ad annum 1271. quo in humanis esse desijt sepultus Rupellæ, teste Picquetto in Catalogo Virorum Illustrium. Pluribus de eo laudatus Arturus ibidem, & S. 3. æquè S. Antonini verba excipiens: *Hic* (inquit ab Alensi enarrationem sumens) *cum in Conventu Fratrum cœpisset legere ordinariè, & Universitas sibi Baccalaureum instituendum ex ordine ipso concessisset; sollicitus quem præsentare deberet, intrans Ecclesiam, orabat super ea re: & vidit ibi vnum Fratrem habitus sui orantem, & velut magnum luminis globum totam Cappellam Ecclesiæ (vbi orabat) illustrantem: quem expectans, & exeuntem intuens, cognovit eum esse Fr. Joannem de Rupella, de Provincia Aquitanicæ, scientia lucidum, & profundum, Ex tali signo à*

Deo æstimans, Baccalaureum futurum; ipsum Cancellario pro Baccalaureo præsentavit. Qui postea factus Magister, maximus inventus est Prædicator; religiositate, scientia, & discretione clarissimus. Tantaque vi ingenij præditus, ut priorum Magistrorum subtilitati adjiciens, prædicationi, & lecturæ in Theologica facultate, artem, & modos traderet exquisitos.

JOANNES DE RUPESSISSA; (alius à Joanne de Rupeccissa Episcopo Parisiensi) Gallus, Regulam Minorum professus in Provincia Aquitanicæ, spiritu prophetico clarior, quam felicior, à Clemente VI. (minimè ab Innocentio VI.) conjectus est in carcerem, quod vitia illius temporis aliquantò acrius pertingeret, & imminentiæ vindictæ Divinæ supplicia vehementius prænunciaret. In vinculis scripsit:

Epistolam ad quemdam Cardinalem de suis tribulationibus, & vaticinijs; multa quidem vaticinatus est, quorum clarus eventus Divinum quidquam in homine latuisse probavit. Epistola hæc, seu opusculum per formam Epistolæ habetur M. S. in Bibliotheca Colbertina, cod. 4356. *Super quatuor libros Sentent. Ex Trithemio.*

Commentaria in Oraculum Cyrilli quorundam prædictionum. Ex Uvadingo. Habetur in Regia Galliarum Bibliotheca opus inscriptum:

Vade mecum in tribulatione impressum; anno 1690. vñà cum *Fasciculo rerum eadepetendarum.*

De confectiōe veri lapidis Philosophorum, quem alij appellant: *De quintis essentialijs* in 4. Vidi in Bibliotheca Matritæ Conventus Regularis Observantiæ sub FF. num. 4. absque loco, & anno impressionis. Incipit: *Natura, seu materia lapidis veri,* Gallicè redditum prodijt Lugduni 1549. in 8. Habetur M. S. Neapolì in Bibliotheca S. Severini alius.

Liber de consideratione quintæ essentiæ; & incipit: *Deus dedit mibi, &c.* teste R. Patre Fr. Berardo de Montfaucon, Benedictino, cap. 21. sui Diarij Italici. Vixit sub annum 1360. teste Uvadingo, quem consulas tom. 4. Annal. ad annum 1357. Commendatur à Trithemio, Uvilloto, & alijs.

JOANNES LE SAFFE, Belga, Provinciæ Sancti Josephi, edidit Gallicè ingeniosum opus, cui titulus.

Hercules Christianus, vbi de vera potentia,

tia, & præstantia Viri Christiani pertractat. Liliæ. Hæc Uvadingus.

JOANNES SALON, Hispanus, Valentinus Regularis Observantiæ, Vir Hebrææ linguæ, & Astrologiæ in paucis peritus, scripsit:

De emendatione Romani Kalendarij, & de Paschalis solemnitate ad propriam diem reductione, quæ deniquè à Gregorio XIII. Pont. Max. summa prudentia, & diligentia restituta est, anno 1582. Præter hoc opus à Uvadingo laudatum, quod prodijt Florentiæ 1572. & Romæ 1576. emisit etiam:

Speculum Astrologicum ad sanguinis missiones, ac Medicinæ usum. Barcinone 1578. in 8. Commendatur post Nicolaum Antonium, in Bibliotheca Valentina, pag. 281.

JOANNES SALVATOR BAPTISTA DE ARELLANO, Hispanus, in Bætica Provincia Tertiarius Regularis, edidit vernaculè:

Antiquitates, & præstantias Carmonæ, ac Historiarum Compendium. Hispali anno 1618. in 8. teste nostro Alva, col. 831. suæ Militiæ. Consule D. Nicolaum Antonium, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 594.

JOANNES SALVATOR TRADOS, Hispanus, professione Minorita, laudatur à Georgio Cardoso in Agiologio Lusitano, tomo 3. die 26. Maji, litt. C. ob ita inscriptum opus:

Dicta, ac facta Virorum inclytorum Ordinis Seraphici. Prodiit Barcinone anno 1581. in 8. vt refert laudatus Alva, tabula 1. Recensente eodem Salvatore 1. parte hujus operis, edidit paritèr librum:

Illustrium Fœminarum Religionis Seraphicæ, valdè commendatum.

JOANNES DE SALZEDO, Minorita, Hispanus, scripsisse dicitur, testibus laudato Alva in Militia, col. 831. Marraçcio in Appendice Bibliothecæ Marianæ, ac Martino Lippenio, tom. 2. Bibliothecæ Theolog. pag. 247. pro Immaculata Virginis Conceptione tractatum, cujus inscriptio est:

An Seraphicæ militiæ labor in propugnanda Immaculata Conceptione Mariæ, nova Christiana militiæ erectione, certa victoriæ spe coronetur, Mariæque originalis gratiæ utriusque militiæ conatibus proximè diffinibilis constituatur? Vallisoleti anno Virginei Partus 1625. in fol.

JOANNES A SANTANO DE MEMBRIO, Hispanus, Provinciæ S. Gabrielis Discalceatorum filius, Theologiæ

Sacræ Lector, & Custos, Vir doctus, ac pius vulgari lingua emisit:

Ceremoniale Missarum in 4. anno 1710. Matriti apud Didacum Martinez Abad. Vidi.

Manuale Ecclesiasticum, & Regulare, in 4. Salmant. apud Franciscum Garcia Honorato 1719. Vidi. Opusculum devotissimum.

De auditione Sacri. Matriti litteris Didaci Martinez Abad 1713. in 32. Vidi. Ineditum, sed prævijs ad prælum licentijs, reliquit:

Ceremoniale Chorale. Obijt anno 1720.

JOANNES A SS. TRINITATE DE VALDEPEÑAS, Hispanus, Provinciæ Discalceatorum S. Josephi alumnus, Sacræ Theologiæ Lector in celebri S. Petri de Alcantara, vulgò *de la Ambrosiana*, Conventu, in publicum misit Italico idiomate:

Vitam V. Servi Dei Fr. Josephi de Turre, Confessarij, laudatæ Provinciæ filij, Censura R. A. P. Josephi Maria Sotomayor, Societatis Jesu clarissimi sodalis roboratam, ad Serenissimum Cosmam III. Magnum Florentiæ Ducem. Ejus Imperio prodijt in 8. ex officina Cajetani Tartini, anno 1718. & in 4. Lucæ anno 1727. Vidi.

Elucidationem Indulgentiarum exercitio sancto Vię-Crucis à Summis Pontificibus concessarum. Lucæ 1715. apud Dominicum Ciuffeti. Vidi.

Tractatum de assignatione Visitatoris Fratrum Tertij Ordinis S. P. N. Francisci, prælo datum Florentiæ anno 1722. Vidi.

De Privilegijs Regularium post Tridentinum. Lucæ 1723.

Exhortationem pro Definitione dulcissimi Mysterij Immaculata Conceptionis Dei-pare semper Virginis. Liornæ apud Jacobum Vallisi 1719. in 4. Vidi. Latina lingua habet tomum in folio, sub titulo:

Exercitium Angelicum, prælo maturum, & fortè jam imptessum. Ipsum, & alios quoque Scripturæ tractatus vidi in laudato de la Ambrosiana Conventu, ejusque Authorem studijs immersum, mansuetum, & humilem corde expertus sum an. 1723. Publici quoque juris fecit:

Exercitia divini amoris. Lucæ apud Dominicum Marefandoli, anno 1727. in 4. Italicè. Vidi. Item aliam:

Elucidationem Indulgentiarum Vię-Crucis. Italicè. Lucæ apud Nicolaum Marefandoli in 8. anno 1715. Item, eodem idiomate:

Compendium Vitæ V. Servi Dei Fr. Josephi à Turre, Discalceati Provinciae S. Josephi filij. Ex typographia Regiæ Celsitudinis Florentiæ anno 1716. in 8. Vidi.

Dissertationem Regularem. Militat in ipsa pro authoritate Guardianorum erga Visitatorem Fratrum N. Tertij Ordinis. In lucem prodijt Florentiæ anno 1721. in 8. Latine autem in publicum misit totum inscriptum:

Concionator Ecclesiasticus, tractatus de Sacra Scriptura Scholasticè cum regulis, & præceptis ad conceptus ex illa edendos. Florentiæ apud Michaellem Nestenum in 4. anno 1727. Vidi. Resolutionem Theologico Canonicam.

De Sponsalium ad instantiam parentum cum imparis conditionis puella initorum solubilitate. Florentiæ apud typographiam Regiæ Celsitudinis anno 1722. in fol. Ad prælum omninò parata habebat anno 1727. idiomatibus varijs:

De Deo Uno, in fol. Latine.

Lapidem Lydium novitatum Zarragæ, in 4. etiam Latine. Rejicit exprofectò in hoc opere errores Francisci Ignatij Zarraga, seu delyramenta sui libelli inscripti: Invisibilium splendor, cujus quoque meminit Author, fol. 442. sui Concionatoris Ecclesiastici.

Declarationem mysticarum regularum V. Fr. Josephi à Turre, superius laudati.

Vitam ejusdem Servi Dei, sermone Hispano, & diffusè.

Vitam V. Fr. Alphonsi à Tarazona, Discalceatæ Prov. S. Josephi alumni, deque egi tomo 1. hujus Bibliothecæ, pag. 52. Hoc opus Italicè elaboratum publicavit Venetijs in suo Legendario Franciscano Fr. Petrus Antonius de Venetia Reformatus.

Defensoria quedam sancti Exercitij Viæ-Crucis, Italicè.

Defensorium privilegij Regularium Ordinandorum, Italico idiomate. Item:

Appendicem operum Illustrissimi Episcopi Nicolai Steni, eadem lingua.

De tribus causis pijs, opuscula 3. Italicè.

Refutationem quarundam propositio- num, libri inscripti: El Cavallero convertido à la Religion Catholica.

Consilia varia, & Moralia, Latine, & Italicè.

Tractatus plures Scholasticos, qui asser- vantur in Bibliotheca Conventus laudati.

Exercitia Religiosorum, ac Sacerdotum, Italico sermone.

Historiolam FF. Discalceatorum exempla- ritatis nota insignitorum in laudato Cœno- bio, Hispanicalingua.

Compendium Epistolarum S. Pauli, La- tine. Ineditum extabat in Bibliotheca D. Laurentij Caramelli à Secretis magni Du- cis Tusciæ.

Tractatum in quo probare nititur S. P. N. Franciscum Angelum esse Apocalypsis, Italicè. Asservatur in laudati Conventus Bibliothecæ.

Questionem Utrum arte diabolica possit violari aliqua persona absque ullo peccato? Inquisitori Generali Florentino obtem- perans elaboravit, ejusque negativam re- solutionem approbavit S. Congregatio Generalis Romanæ Inquisitionis. Vitam degit.

JOANNES SARRIA, Hispanus, Ec- clesiastes, ac Custos Compostellanae Pro- vincia Regul. Observantiæ ineditum re- liquit vernaculè, & in fol.

Historicum Compendium rerum Provin- ciæ S. Jacobi. Incipit: Con entrañables. As- servatur Matriti in Archivio Ordinis, pluteo 1. num. 8. Vidi. Hujusce extat:

Concio de Immaculata Conceptione Vir- ginis, publici juris facta Salmantica, an- no 1619. in 4. in libro R. P. Fr. Gasparis à Villachoaga. Vidi.

JOANNES DE SAXONIA, Ale- manicus, ac Theutonices etiam dictus, Minorita, quo sæpè vtitur noster Baptista Trovamala in sua Summa, edita anno 1481. typis Venetijs in 4. sub titulo: Ros- sella casuum, & Minoritis adscribitur in sua Tabula Authorum; vtriusque Juris, ac Sacrae Theologiæ Doctor, perperam cum Scriptoribus Dominicanis connumeratus, opus egregium conscripsit, sub titulo:

Tabula juris Canonici, & Civilis secun- dum ordinem Alphabeti. Asservatur mem- braneum in fol. magno in Bibliotheca Ec- clesiæ Hispalensis coronide imposito:

Explicit Tabula juris Canonici, & Ci- vilis edita, & completa per Fr. Joannem de Saxonia, Ord. Fratrum Minorum Doc- torem juris vtriusque cum XII. Collegij Doctoribus vtriusque juris. Vidi. Reliquit, & aliam

Summam in utroque Jure, cujus mentio- nem faciens Bergomensis, lib. 13. ita in- quit: Joannes item de Saxonia, Ordinis Minorum, per hoc ipsum tempus, & ipse aliam Summam in utroque Jure edidit, li- cèt non ejusdem pretij cum Astesana. De alijs nihil vidi. Ego autem vidi hoc ingens opus membraneum in fol. in Bibliotheca Pinciana Conv. Regularis Observ. S. P. N. Francisci, pluteo 27. & incipit: Rogatus à Fratribus, cujus initium assignaverat que-

quoque Tosignianus. Ex quibus dilucidè infertur opus esse distinctum à *Tabula Juris Canonici*, cujus initium est: *Quoniam sicut dicitur*. Insupèr Uvadingo teste, sub titulo: *Summa Confessorum Joannis de Saxonia*, habetur in Biblioth. S. Francisci Assisiatis liber magnus in fol. Exaravit etiam:

Commentaria in Scripturam, laudata in Gallico Dictionario Moreri, tom. I.

Sermones de Sanctis. Ex Tosigniano; Gonzaga, & Uvadingo.

Sermones de Tempore. Ex eisdem.

Glossas super consuetudines Turonenses; Uvadingo teste.

In Alkabitium, opus commendatum tom. I. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 81. Insupèr apud tomum 2. Bibliothecæ Barberinæ, pagina 354. extant Joannis Saxoni.

Commentaria in Orationem Ciceronis pro Roscio.

Commentaria, & Orationes 2. de utilitate dicendi, & observandis legibus. Basilæ 1536. in 8. Vivebat circa ann. 1350. De eo Joannes Rioche in Compendio Historiarum, cap. 16. Consule Fr. Petrum de Alva in suo libro Hispanicè prænotato: *Pleyto de Libros*, pag. 78. Trithemium, ac Dupinum, qui non rectè sæculo 14. ait laudatam *Summam* non inveniri. Lege Uvillotum, verbo *Joannes de Saxo*.

JOANNES SCALCUS, Antuerpiensis, Tertij Instituti S. Francisci, pietate singulari, prudentiæque laude eluxit, & scripsit:

Xenium Evangelicum ad omnium Ordinum Christianos. Antuerpiæ 1576. apud Antonium Tilenium.

Orationem lugubrem de Antiochena seditione, & statuarum dejectione, Theodosio Imperante, ad Iconomachos Belgicos accommodatam. Antuerpiæ anno 1573. in 8. De eo Bordonius, Uvadingus Vernonensis, ac Alphonsus de Barea, tom. I. *Universi calamo delineati*, pag. 70.

JOANNES SCHEUBELIUS, seu SCHILBERT, Belga, Sacræ Theologiæ Professor, rerum Ordinis lectione instructus, Flandricè scripsit:

Historiam S. Francisci, excusam anno 1614. in 4. teste Martino Lippenio, tom. I. Bibliothecæ Philosophicæ. Item ex Gallico in Latinum idioma convertit:

Sacrum misericordie Palatium, varijs Sacræ Scripturæ locis, atque septem misericordie operibus, quasi peristromatibus exornatum, à Nicolao Gazzæo, ejusdem Instituti elaboratum, teste Uvadingo, ver-
Tom. II.

bo Nicolaus. Prodiit Augustæ Trejutorum apud Joannem Schleuter, ann. 1618. in 8.

JOANNES A SECLI, Italus, Theologus insignis, secundus Provincialis Reformatæ Provinciæ S. Nicolai in Apulia, & pluries in alijs Provincijs Commissarius Visitator, Vir fuit Seraphicæ Regulæ observantissimus. Scripsit vernaculè opera prænotata:

Spiritualis similitudo.

Itinerarium Hierosolymitanum.

De S. Francisco de Paula opusculum, & alia non pauca. Obijt in Conventu S. P. N. Francisci Civitatis Gallipolis, anno 1672. in sepultus aliquantispèr manens ob magnum populorum concursum, maximè Civium Gallipolitanorum, qui tær, in Ecclesia, ejus habitum, vt particulam quis haberet, considerunt. Ex Fr. Francisco à Gioya in Descriptione laudati Conventus sui Provinciæ S. Nicolai apud Archivium Ordinis Matritense.

JOANNES SEGURA, Minorita, Hispanus, teste Alva, col. 832. suæ Militiæ, scripsit:

Glossam in Certamine Granatensi pro Immaculata Conceptione Virginis Mariæ impressam cum alijs.

JOANNES SEMUR, rectius SOMMUR, SOMMERIUS, vel SUMMER, Minorita, Anglus, Uvadingo vt vtar, alumnus Cœnobij ad Gualterij Pontem, vulgò *Bridgevalter*, quod est emporium in Comitatu Somersetensi ad Fluviolum fluminis ripas situm. In scholis Oxoniensibus teste Lelando, bonis litteris operam dedit, tantosque in Mathematicis, & Philosophicis scientijs fecit progressus, vt ijs temporibus vix quemquam habuerit Anglia cum illo conferendum, neminem planè præferendum. Astronomiæ præ cæteris invigilavit, & partim ex probatissimis Authoribus, partim ex ingenio suo, sedulaque industria, monumenta in eo genere laudatissima deprompsit, quæ mandato Thomæ Heberi sui Provincialis, & rogatu Joannæ Principis Uvalliæ matris Regis Richardi, perpolivit, in bonum ordinem redegit, in lucem emisit. Scripsit igitur:

Astrorum Canones, lib. I.

De qualitate anni, lib. I.

Kalendarij Castigationes, lib. I. Incipit: *Corruptio Kalendarij*.

Tertium Kalendarij, lib. I. Incipit: *In hoc opusculum Tertij*.

De facultate Metrica, lib. I. & alia non pauca. Claruit ann. 1390. Hæc Uvadingus.

In Bibliot. Patavina extant *Versus*, & *Kalendar.* teste Labbeo in nova Biblioth. M. S. Apud Biblioth. Cottonianam sub Vespasiano, cod. 7. num. 2. habetur *Fr. Joannis Somur, Ord. Minor. Algorithmus*, & *Kalendarium ad meridiem Universitatis Oxonię, onā cum tabulis Astronomicis*, & *quibusdam notitijs Historicis*. Et ibidem sub Faustina, cod. 2. num. 1. *Kalendarium tertium*. Habentur etiam ejus *Carmina* apud tomum 2. Bibliothecę Barberinę, pag. 398. Scripsit etiam:

Chronica Conventus Villę Briggevvater Comitatus Somerssetensis. Asservabantur in laudata Cottoniana Bibliotheca sub Domitiano, litt. A. cod. 2. num. 1.

JOANNES SENDIN CALDERON, Hispanus, ex Oppido Yepes Toletanę Diöcesis, Castellanę Provincię Regul. Observantię, *qui ad Sacram Theologiam edocendam* (præstat elogio vti sui Discipuli fidelis Fr. Joannis Bernique in Prologo ad Lectorem tractatum Theologicorum, de quibus inferius redibit sermo) in *Cænobio D. Didaci* assumptus in administrationem rapuit doctissimos Viros hujus celeberrimę Universitatis. Mirabantur siquidem in illo subtilitatem discursus, energiam, & claritatem in argumentis formandis, & maxime religiosam modestiam in difficillimis nodis difficultatum proponendis, ita vt in publicis concertationibus, vt ipsum audirent intenti omnes ora tenebant. Cœpit in magno honore haberi non solum apud domesticos, sed apud extraneos, non tantum apud indoctos, sed apud doctissimos Viros, qui tunc in hac Universitate floruerunt, vti fuerunt RR. PP. MM. Becerra, Bajona, Caro, Ribadeneyra, Herrera, Zayas, Belarde, Paula, vterque Villanova, non tantum apud Regulares, sed apud Sæculares Dynastas, & Regij Senatus Consiliarios. Sufficiat testimonium R. P. M. Fr. Gabrielis à S. Josepho ex illustrissima Familia PP. Carmelitarum Discalceatorum in libro, cui inscriptio est: *State- ra Eucharistica* qui ipsum, vt eximium Theologum omni exceptione dignum consuluit, & his encomiasticis verbis extollit: *Plures etiam consului, qui in partem affirmativam inclinarunt, & præcipuè R. P. Fr. Joannes Sendin Seraphica Familię Provincialis, Theologus- que insignis, qui hac Universitate per plures annos Theologiam professus est magno omnium Doctorum plausu. Et postea: Erat enim Qualificator ex pri-*

marijs, & ideò frequenter de rebus Theologicis consulebatur. Merito quidem, nam in omni Theologia insignis extitit. In Expositiva, testes sunt quædam Conclusiones, typis mandatæ. In Dogmatica, ita testimonium perhibet tractatus doctissimus de Fide, præcipuè tamen dum sermonem instituit de motivis evidentis credibilitatis, quibus, vt ipsemet narrat, quendam Virum doctum hujus Universitatis in articulo mortis in fidem nutantem, paratum verò veritatem amplecti, Deo adjuvante convicit, & in fide mirabiliter firmavit. Testimonium fuit quidam Legatus Regis Anglię peritissimus Hæresiarcha, cum quo pluries de credibilitate nostrę Religionis, & incredibilitate aliarum sermonem habuit. Hunc ad certamen provocavit, hoc inito pacto, vt qui conclusus maneret, Religionem alterius teneretur amplecti, suamque abjurare, verum ipsius sapientiam expertus, amplius ausus non fuit coram illo stare, veritus ne à veritate convinceretur. In eruditione Ecclesiastica, ita testantur eruditissimę notæ ad secundum, & tertium tomum Mysticę Civitatis Dei descriptæ à V. Abbatisa Maria à Jesu de Agreda. Insupèr, & aliud duplex opusculum pro Conceptione Immaculata B. Marię Virginis. In Scholastica, testimonium perhibent tractatus hi Theologici, quos tibi, amice Lector, hic offero. In Mystica, sic clamant, & vocitant innumeri Viri, & Fœminæ, quos in via spiritus mirabili dexteritate rexit. Ob has eximias dotes, vt sapientia ejus omnibus innotesceret, in Capitulo Generali Vallisoleti habito, anno Domini 1670. & in Congregatione Generali Toleti celebrata, anno 1673. Theses Theologicas habuit omnium PP. Religionis admiratione. Magnus fuit in sapientia, & omni eruditione, sed non minor in virtute, & pietate. Hæc laudatus Bernique. Sunt ergo à Sendin promptuario:

Septem tractatus Theologici, quos illustravit, ac communes fecit Fr. Joannes Bernique ejusdem Provincię alumnus. Compluti apud Franciscum Garcia 1699. in fol. Vidi. Eorum Catalogum subjicio:

Apologeticus, & Scoti doctrina vindex. De Prædicatis quidditativis Dei.

De Sanctitate Divina, & virtutibus moralibus, prout ad Deum pertinentibus.

De libero Arbitrio, ibique de Scientia media.

De Gratia actuali.

Quod.

Quodlibeticus de altissimo Incarnationis Mystero.

De Fide Divina actuali. Insupèr:

Concio de S. Clara. Compluti edita typis Francisci Garcia Fernandez 1667. in 4. Vidi.

In Explicationem Brevis Alexandri P. VII. pro declaratione cultus dati ab Ecclesia universali Deiparae Mariae Immaculatae Conceptioni Compendium Historicum. Matriti ex Regia typographia 1663. in fol. Vidi.

De S. P. N. Francisco Concio. Compluti in officina Mariae Fernandez 1667. in 4. Vidi. Demùm sub titulo *Annotatio-*

num, eruditam valdè *Apologiam pro libris V. Matris Mariæ Jesu de Agreda*, excusam sapissimè cum eisdem in fol. in 4. & in 8. Alia non vidi. Obijt anno 1676. Ejus vitam conscripsit Fr. Lucas Yanguas, Historicus Castellanae Provinciae, in suis Chronicis M. S. apud Archivium Matritense laudatæ Provinciae, à fol. 444. Commendatur à D. Nicolao Antonio, & Fr. Petro de Alva. Ejus Acta dedit vernaculè Fr. Eusebius Gonzalez, tomo 6. Chronic. Ordinis, lib. 3. cap. 33.

JOANNES DE SEPULVEDA, Hispanus, in Oppido *Pozo-Blanco*, Cordubensis Diocesis natus, Provinciae Angelorum Regul. Observ. adscriptus, ac Sacram Theologiam docens, vernaculè scripsit:

Sermones plures multiformes. Habentur M. S. in fol. Hispali in Bibliotheca Conventus S. Antonij. Vidi.

Historiam Apparitionis, ac Miraculorum Dominae nostrae de Aquis Sanctis, vernaculè. Extat ibidem in fol. Vidi. Hispanis quoque communem fecit:

Tractatum verae salutis, Italicè exaratum à Ludovico Cornaro, Veneto. Habetur ibidem M. S. in 8. Vidi. Claruit anno 1652.

JOANNES SERRANO, Hispanus, ex Provincia Conceptionis Regul. Observantiae, Guardianum agens Conventus de Paredes, vernaculè emisit:

Instructionem Viduarum Christianarum. Medinae anno 1554. in 8. apud Franciscum del Canto. Ex Nicolao Antonio.

JOANNES SERRANO, alter, Hispanus, ex Oppido *de Alcazar*, non longè à Vallisoletto, seu ex Alcazar de Consuegra, Toletani Archiepiscopatus, Carthaginensis Provinciae Regul. Observ. alumnus, ac demùm honorificis functus muneribus, ad Arcensem Ecclesiam assumptus edidit:

Missae Sacrosanctae, ac Caremoniarum, quae in ejus celebratione fiunt, compendiosam expositionem. Romae apud Stephanum Paulinum 1626. in 8. Vidi.

De Immaculata, prorsusque pura Sanctissima semperque Virginis Genitricis Dei Mariae Conceptione, libros 5. Neapoli per Aegidium Longum 1635. in fol. Vidi.

Adversus pestem vitij Concionum Quadragesimalium, tomum primum. Caesar-Augustae anno 1653. formis Michaelis de Luna, in 4. Vidi.

Adversus pestem vitij Concionum Quadragesimalium, tomum secundum. Ibidem per Joannem de Ibar 1653. in 4. Vidi. Uterque prodijt studio Fr. Thomae Francès, Minoritæ. Vidi. Sub nomine Joannis Serrani extat apud tomum 2. Bibliothecae Barberinae, pag. 379.

Repertorium Historiarum Gallicarum, excusum apud S. Gervasium 1603. in 8. & Parisijs 1599. in 16. Obijt Illust. Serranus noster anno 1637. Agunt de eo Aiva, Uvadingus, ac Nicolaus Antonius. Laudibus ornans suum laudatum Opus *de Immaculata Virginis Conceptione* accinebat ita D. Didacus Tassus, Canonicus Collegiatæ Ecclesiae S. Petri Montiscomarum, Aternensis Diocesis.

Conceptam ut Mariam primi sine labe parentis

Dicis, vel nomen denotat ille tuum.

Ponderet, ut Natum, Genitricis quisque referret

Laudes, ponit idem nomen ab arce Deus.

Est hoc Joannes, resonat, quod gratia, parte

Gratia, sit Virgo quod sine labe, nitet.

Cognomenque tuum, si aptè expectemus, id ipsum

Ostendit nobis luce nitente, Pater.

SERRANUS, nam quæque serant de laude *Tonantis*

Matris, tu reseras, ut sera nulla præeat.

Seria cuncta doces, seriè sic dogmata tradis;

Ambages abeunt, semita clara patet.

Nec sero SERRANE seris, nam perficis omne;

Nec quemquam hic aliud posse docere sinis, &c.

JOANNES DE SESTOLA, Capucinus, natione Italus, Provinciæ Bononiensis Diffinitor, Serenissimæ Claudie Medices Archiducissæ Austriæ Confessarius, & à Sacris Concionibus; Vir, Genuensi teste, doctrina, vitæ integritate, spiritus fervore, ac plurimis alijs Evangelicis virtutibus insignitus, scripsit sermone Italico:

Vitam A. R. P. Joannis Baptiste Estensis Concionatoris Capuccini, olim Ducis Mutinæ, necnon ejus conjugis Isabelle filie Ducis Sabaudie. Mutinæ apud Bartholomæum Solianum anno 1646. in 4. Vidi. Scripsit etiam, & edidit:

Instructionem ad benè, beatèque moriendum, &c. Opus animarum curatoribus apprimè necessarium. Oeniponti apud Daniele Agricola, anno 1633. in 4.

Orationem de laudibus S. Caroli Borromæi ab eo habitam Faventiæ in Ecclesia Cathedrali die 4. Novembris, ibidem impressam 1627.

Orationem S. Appollinaris Episcopi, & Martyris, Civitatis Ravennæ Protectoris. Ravennæ anno 1635. De hoc pijsimo Viri meminit Uvadingus, lib. de Scriptor. Ord. Minor. ac Torrecilla in suo Catalogo, pag. mihi 169. num. 392.

JOANNES DE SYLVA, Hispanus, ex Castellana Prov. Regul. Observ. eruditus Concionator, ac Regius Confessarius, publici juris fecit:

De recta administratione temporali, ac spiritali Indiarum, opus in fol. Matriti apud Viduam Ferdinandi Correa, anno 1621. Vidi.

JOANNES SYLVENCENSIS, Belgæ, hujusce Provinciæ Minorum Capucinatorum Provincialis Minister, teste Miræo, sæculo 17. cap. 242. Flandricè evulgavit librum insignem, cui titulum præfixit:

Regnum Dei intra vos est. Item anno 1637. quo clarebat, scripsit:

De Sancta Communione. Prætermittitur à Uvadingo, & Genuensi.

JOANNES SOLANA, Hispanus,

Castellana Provinciæ Regul. Observantiæ, Tertiariorum Minister in Complutensi Coenobio, scripsit sermone Hispano:

De Reformatione Status Ecclesiastici, librum in fol. Vidi in Hispalensi Bibliotheca Conventus S. Antonij.

De Plagis Hispanorum earumque remedijs, opus egregium Philippo IV. Hispaniarum Regi nuncupatum. Asservatur ineditum in Regia Bibliotheca Matritensi, Authoris manu subscriptum. Vidi. Opus est in 4. & septem absolvitur tractatibus. Agit in primo de *Litanijs*. In 2. de *Solemnitatibus*, ac *Legibus*. In 3. de *Causis solitudinis multorum Populorum*. In 4. de *Exactoribus*. In 5. de *Peccatis Godorum*, ac *Hispaniæ vastatione*. In 6. de *Doctrinis Hereticorum*, ac *Turcarum Armis*. In 7. de *Cautionibus adversum prædicta incommoda*.

JOANNES DE SOLIS TRUXILLO, Hispanus, Syngiliæ Malacensis Diocesis natus, Provinciæ S. Michaelis, Tertij Ordinis Diffinitor, ejusdem quoque, ac Provinciæ Granatensis in Romana Curia Procurator, Vir in rebus gerendis prudens, & in dicendo præclarus, edidit Latino sermone:

Opusculum de præcedentia debita suis alumni supra Minimos. Neapoli 1641. Vidi.

Apologiam pro Tertio Ordine Franciscano. Granatæ apud Franciscum de Ochoa 1677. in 4. Vidi.

Memoriale Latinum V. Tertij Ordinis de Pœnitentia. Asservatur ineditum in 4. in Hispalensi Bibliotheca Conventus Dominiæ nostræ à Consolatione. Vidi. Demum opus egregium in tres tomos distributum, sub titulo:

Thesaurus Bullarum, & rerum antiquarum Sacri Ordinis de Pœnitentia Tertij Ordinis S. P. N. Francisci. Habetur ibidem. Antelogium primum tomi primi incipit: *Tanquam radicem*. Vidi. Obijt circa annum 1696. in Conventu Dominiæ nostræ de Remedijs Urbis Syngiliensis.

JOAN-

JOANNES SOMERIUS. Vide superius, verbo *Joannes Semur*.

JOANNES SNELLINCK, Mechliniensis, Provinciæ Germaniæ inferioris Prædicator, in Ordine Jubilarius, libellum aureum S. Petri Alcantaræ de *Meditatione, & Oratione* in Latinum translatum opera P. Antonij Dulcken Carthusiani in vernaculum sermonem vertit. Mechliniæ excusum anno Domini 1609. typis Henrici Faye. Hæc Uvadingus.

JOANNES DE SORIA, Hispanus, Carthaginensis Provinciæ Regul. Observ. Concionator, edidit:

Enarrationem cujusdam miraculi S. Antonij Patavini. Oriolæ apud Vincentium Franciscum 1636. in 4. Vidi.

Tractatum Apologeticum, in quo dilucide ostendit Ministrum Generalem Regularis, ac strictioris Observantia esse legitimum Successorem S. P. N. Francisci. Habetur,

sed ineditus in Matritensi Archivio Ordinis. Vidi.

JOANNES DE SORIA BUITRON, Hispanus, Vir egregie eruditus, ac Theologus Carthaginensis Prov. Regul. Observant. publici juris fecit opus prænotatum:

Epilogus Summarum, sive amplissimum Compendium rerum omnium, quæ in universis materijs Theologiæ Moralis tractantur: primo in communi: secundo in particulari, resumptum ex Villalobos, cum aliquibus additionibus. Conchæ prodijt in 4. anno 1650. ex officina Salvatoris Viaderi Vidi, & Parisijs apud Simeonem Piget 1656. in 8. Vidi. Item edidit:

Epilogum Vitæ, ac Miraculorum S. P. N. Francisci. Conchæ per Salvatorem de Viader 1649. in 4. Vidi. In egregiæ Summæ laudem plura habes in ejus exordio, ex quibus carmina subjicio Fr. Francisci Magnesij:

Voluere vis Summas? Soriam Summistæ revolve:

Singula namque refert, mente, piaque fide.

Voluere vis Soriam? Summas Summistæ revolve:

Doctior esse satis Soria Summa tibi.

Ineditum reliquit tomum in fol.

De Theologia Regulari. Asservatur in Bibliotheca Conventus Dominiæ nostræ à Corpore Christi, in laudata Provincia.

JOANNES STAFFORTUS, in Occidentalibus Angliæ partibus versus Uvalliam natus, ab Oppido natalitio, vnde & totus ille Comitatus nomen sortitus est, cognominatus. Hic finitis Philosophicis, & Theologicis studijs, ut Joannes Lelandus, & Rossus insinuant, patrijs Historijs illustrandis operam suam collocavit. Latino itaque sermone non inelegantè scripsit:

Historiam Anglicam, lib. 1. Vixisse creditur circa annum 1380. Consentiant Pitseus, Uvadingus, & Angelus à S. Francisco. Edidit insuper:

De unitate Ecclesiæ Anglicanæ, lib. 1. Londini anno 1556. Testatur Alphonsus Laffor, tom. 1. *Universi calamo delineati*, pag. 62. Alij autem librum adscribunt istum Joanni Standitio.

JOANNES STANDICIUS, Anglus, Sacræ Theologiæ Doctor, Vir doctrina, pietate, Fide, & Divinæ gloriæ zelo conspicuus. Hic deprehensis intolerabilibus abusibus provenientes ex eo, quod Sacra Biblia in linguam vulgarem translata,

Tom. 11.

passim in manibus muliercularum, & quorumlibet Idiotarum haberentur, & ab ijs temerè explicarentur, à quibus planè non intelligerentur, curavit regnantibus Philippo, & Maria, proponi in publicis Regni Comitijs (Parlamentum vulgò dicitur) ne talis, & tanta irreverentia Divino Chi-rographo amplius fieri permetteretur, & ne sartorum, futorum, vetularum ad domesticos suos Sacræ Scripturæ explicationes ridiculæ, & Coelestibus Mysterijs prorsus indignæ tolerarentur; super quare scripsit:

De non edendis in vulgari Sacris Biblijs, lib. 1. Incipit: *Questio movenda summo Regni Parlamento*.

Ad Cardinalem Polum de unitate Ecclesiæ Anglicæ, lib. 1. Extat Londini.

Contra Barnes Hæreticum, lib. 1. & alia plura. Diem suum obiisse dicitur anno 1556. Hæc Uvadingus. Vide Pitseum, & Angelum à S. Francisco.

JOANNES STOBNICENSIS, Polonus, à Uvadingo illaudatus (cujus cum laude meminit in suo opere de Illustribus Poloniae Scriptoribus, Authore 32. pagina 90. Simon Staro Volsus) Vir in religione sincerus, in moribus probus, & in doctrinis solide versatus. Adolescens prima

laurea Philosophica anno 1494. in Academia Cracoviensi redimitus, quarto post anno magisterij dignitatem promeruit, inque publicam professionem vocatus, ingenti discipulorum copia floruit; quibus in exhibenda doctrina benevolus, & in præstandis beneficijs facilis fuit; honestatis, tranquillitatis, concordiaeque, necnon disciplinae publicæ, & domesticæ amator observantissimus. Magnum sui desiderium omnibus reliquit, imò & exemplum, cum rebus Sæcularibus valere jussis, minimum se in Ordine Minorum de Observantia videre voluit, & Sacrum Habitum ipsorum indutus, multa innocentiae, sanctitatisque opinione multos eum annos gessit, sodalibusque suis morum commendatione mirificè præluxit, quos etiam Sacris Litteris annos multos imbuir. Michaelis Parisiensis, Præceptoris olim sui, & Professoris in Academia Cracoviensi publici, scripta, in via Scotica conscripta typis publicis evulgavit: & quidquid ipse scripsit cum eadem subtili schola conclusit. Scripsit autem:

Subtissimas in universam Philosophiam questiones. Hæc laudatus Staro Volscus verbo tenus, ibidem subjungens Jacobi Vitellij Elogium:

*Mundi somnia vana mentientis,
Umbram, & infatuationem iniquam;
Blanda toxica, dulcia, & venena.
Cum cognosceret ille Stobnicensis,
Vitam se tulit adquietiorem.
Mundum defferit, ut Deo fruatur.*

JOANNES A SYDERNO, Italus; Capuccinus, Sacrae Theologiae Professor, & Provinciae Rheginæ Minister, edidit:

Directorium Theologicum, seu Apologiam contra haereticos errores Armenorum. Messanae apud Hæredes Petri Bræe, anno 1645. De eo Genuensis post Uvadingum.

JOANNES SYNTHEN, Minorita, ut credo, scripsit librum Grammaticalem, nempe:

Glossam super primam, & secundam partem Magistri Alexandri. Argentinae per Joannem Parisiensem, anno 1599. in 8. Vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiae.

JOANNES TALECUTIO, seu DE TAGLIACOTIO, Regular. Observ. alumnus, sociusque S. Joannis de Capistrano, rudi quidem calamo, veridico tamen pectore descripsit;

Victoriam Belgradi habitam. Item ad S. Jacobum de Marchia misit:

Narrativam Epistolam felicissimi obitus S. Joannis à Capistrano. Ejus prima verba apud Amandum Hermannum in suo opere inscripto: *Capistranus triumphans*, sect. 29. cap. 5. fol. 630. sunt ista: *Admirabilem, & stupendam de Turcis victoriam divinitus habitam per merita, & opera Beatissimi Viri Fr. Joannis de Capistrano, R. P. stylo veraci, sed infimo ad mandatum tuæ Paternitatis prosecutus, pollicitus sum juxta tuum piissimum desiderium ejusdem Beatissimi Patris felicissimum transitum ex hoc mundo ad Cælum veriùs, quam ab alijs dici possit, etiam tuæ Paternitati perstringere.* Hunc Talecutium Virum sanè probum, ac Religionis observantissimum commendat Angelus Episcopus Reatinus suis litteris, apud laudatum Hermannum ibidem, fol. 649. videndis. Consule Uvadingum, tom. 6. ad annum 1459.

JOANNES DE TERRONES, Hispanus, Provinciae Granatensis, Regularis Observ. edidit Concionem commendatam à Marracio in Bibliotheca Mariana, & Alva in Militia.

De Immaculata Conceptione Virginis. Granatae apud Martinum Fernandez, anno 1616. in 4.

JOANNES TERRONES, alter, ex Compostellana Provincia laudatur tom. 1. Chronicorum hujus Provinciae, pag. 125. cùm Author libri vernaculè editi, cujus inscriptio:

Ars concionandi. Editionem factam Granatae, anno 1617. recenset Uvadingus.

JOANNES TERZI, seu TERTIUS, Italus, Bergomensis, Sacrae Theologiae celebris Professor, ac Tridentini Concilij Theologus, Provinciae Mediolanensis Minorum Conventualium Provincialis Minister, Mediolani obiit anno 1572. sui cum desiderio, ea reliquit laudata monumenta à Donato Augustiniano, part. 1. suæ Scenæ Litterariae, fol. 211. videlicet:

Explanationes in librum Proverbiorum, & in eundem Ethicas dissertationes.

Expositionem in librum Ecclesiastes.

Job, & Tobiam illustratos.

Decisiones casuum conscientiae.

Fragmenta in Apocalypsim.

Dissertationes in Ecclesiasticum, habitas in Templo primario Bergomensi.

Micas, quæ cadunt ex mensa Domini, hoc est, Meditationes de Eucharistico Mys-

terio. Omnia, sed Italicè, edita sunt. Commendatur à Nicolao Commeno, tom. 1. Historiæ Gymnasij Patavini, lib. 3. cap. 21.

JOANNES THENAAD, Minorita, Gallus, Sacræ Theologiæ Doctor, emisit vernaculè:

Itinerarium Hierosolymitanum. Parisijs in 8. Vidi Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ, sed anno, & Typographo minimè expressis.

JOANNES THEODORUS. Hunc Scriptoribus, nec sine capite adscribo; Dominicus enim Gubernatis, tom. 2. Orbis Seraphici, lib. 7. cap. 9. aliquos numerans ex varijs scientijs singularitèr benemeritos ex Familia Cismontana, ita inquit num. 359. *Joannes Theodorus Lombardingus, vulgò dictus Lector Gallus, quanta fuerit scientiarum omnium excellentia, in Reformatione S. Didaci, Italia tota cognovit.*

JOANNES THOMAS BRAYDEN-SIS, Pedemontanus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Concionator, Vir apud Genuensem eminentiori eruditione conspicuus, qui Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ explanationem per geminatum septennium præclarissimè exposuit, & religiosis virtutibus, Regularisque Observantiæ studiosus ad Guardianatus, & Difinitoriatus ministeria pluries fuit electus; scripsit, & magno studio laboravit:

Integrum Cursum Theologicum secundum mentem Scoti pluribus novissimis questionibus illustratum, & integrum Cursum Philosophicum. Habentur M. S. in Conventu ejus Patriæ, vbi obiit devotissime anno 1669. dùm prædicta opera prælo pararet.

JOANNES THOMAS, Genuensis, in eadem Provincia Minorum Capuccinorum Concionator, Vir doctrina, & moribus clarus, ac Provinciæ Corsicæ Provincialis Minister, ineditum reliquit morte præventus, opus inscriptum:

Genua liberata ad S. Bernardum clamans. Italico sermone exaratum asservatur in Bibliotheca Immaculatae Conceptionis Conventus Genuæ. Obijt anno 1681. De eo in Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum.

JOANNES TIRADO, Hispanus, Aragonensis, Prov. Regularis Observantiæ filius, Vir pius, scripsit:

Pro agonizantium consolatione, librum semel, atque iterùm excusum, semelque,

atque iterùm laudatum à Patre Hebrera; Chronologo laudatæ Provinciæ. Authoris meminit D. Nicolaus Antonius.

JOANNES TIRADO, alter, Hispanus, Provinciæ Angelorum, Regular. Observ. Concionator emeritus, Difinitor, & Historicus, emisit vernaculè:

Vitam V. P. Fr. Joannis de la Puebla, laudatæ Provinciæ Fundatoris. Matriti, typis Thomæ Rodriguez, anno 1724. in 4. Vidi.

JOANNES TISSERANDUS ET TIRLANDUS, Gallus, quem constat vita, & virtutibus insignem, celeberrimum Concionatorem, ac eximium Doctorem in Alma Parisiensi Universitate fuisse, postquam Sixtus Quartus, anno 1481. indulget fieri officium de quinque Martyribus Marochiorum, hujus Ordinis sacris primitijs, Bernardo, scilicet, & socijs, scripsit:

Historiam, & Officium eorundem. In publicum misit Bollandus, tom. 2. die 16. Januarij. Præter hoc opus, cujus meminit Uvadingus, scripsit:

Adventuale cura Fr. Joannis à Monte, Minoritæ, editum Parisijs litteris Petri Vidove 1517. in 4. Vidi. In ejus laudem accinebat laudatus Monte:

Tisserandus adest quo declamante frittulum

Desseruit lussor; multaque Thais opus, &c.

Habes hujus Joannis Sermones quinque excusos à fol. 994. operis inscripti: *Monumenta antiqua Seraphica.* Ex suis Concionibus Adventualibus nonnullas illigat Abbavilleus, part. 3. Bibliothecæ Concionariæ, cap. 76. pag. 357. præmisso hoc elogio: *Enituit potissimum cum exaltaret vocem suam quasi Tuba Cœlestis, ut facinorosos quosque, & plures mulieres ad libidinem prostitutas ad pœnitentiam converteret. Cujus insigne est testimonium, quod anno 1495. quo maxime vigeat fama concionum ipsius, novus ordo mulierum pœnitentium Parisijs institutus sit.* Plura pluribus recenset Arturus, quem consulas die 7. Augusti à §. 7.

JOANNES TISSINGTONUS, Minorita, Anglus, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidem ejusdem facultatis Professor, & tandem Ordinis sui in Anglia Provincialis usque ad mortem, Vir (ut Author est Lelandus, & post eum Uvillotus) pius, & eruditus, magnæque apud

apud omnes authoritatis: vnus erat ex illis primis Doctoribus, qui Oxonij anno salutis 1381. cum Gulielmo Bertono Academia Cancellario Joannem Uvicleffum hæresis damnarunt, & iterum anno Domini 1392. cum Rege Richardo II. Episcopis, & Doctoribus interfuit Concilio Stanfordinensi, in quo prædicta hæresis cum omnibus sectatoribus publicè, solemniterque damnata est. Ubi etiam Vir strenuus palam demonstravit se tanquam alterum Davidem, inimicum esse inimicis Dei, eosque perfecto odio odisse, vti etiam egregia ejus contra illas perfidas sectas opera abundè testantur. Scripsit enim contra Uvicleffum:

Scutum pro Eucharistia defensione, lib. 1. quem eundem esse putant, qui M. S. habetur Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti, sub titulo:

De Sacramento Altaris, lib. 1.

De Sacramentis, lib. 1.

Pro auriculari confessione, lib. 1.

Certamina Scholastica, lib. 1.

Contra confessionem Uvicleffi, lib. 1. Incipit: *Semel confessus est*. Extat hujus libri mentio apud tom. 1. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 174. Authorem commendant præter Uvadingum, quem exscripsi, Angelus à S. Francisco Pitseum excipiens, Illustr. Tolignianus, & Gonzaga, & Author Historiæ Universitatis Oxoniensis, tom. 1. lib. 1. fol. 76. Londini in suo Monasterio mortuus, & sepultus est anno 1395.

JOANNES A TOLETO, Hispanus, Provinciæ S. Josephi strictioris Observantiæ Discalceatorum alumnus, Vir Hebraicæ, Græcæ, & Latinæ linguæ peritus, Poeta quoque non obscuri nominis, ut ejus prædicant, & testantur opera, scripsit ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum III. ligato sermone, & Hispano idiomate:

Super Psalmum VIII.

XXVI. Epitetha pro Immaculata Virginis Conceptione, eruditione eximia. Produxitque è sua Poetica vena:

Satyrica carmina adversus Traditorem.

Super Psalmum 23. in laudem S. Paschasii.

Super Psalmum 116. Hispanè, ac Latine. Incipit: *Magnificus super laudes.*

Pro anima ad Dominum in Religione conversa super Psalmum 23. Hispanè.

Super Psalmum 136. Latine. Incipit: *In clyta dum memini desertæ pergama Sion.*

Elegiacum carmen de S. P. N. Francisco

Instituto, sub typo horti amoeni, atque fructiferi. Incipit: *Dum Pater Omnipotens Cælos, Terrasque creavit.*

Soliloquia quinque de cujusdam Religiosi conversione, Hispanicè. Tandem fuso, ac erudito calamo ad Comitem de Priego Didacum Pimentel, vernaculo sermone scripsit:

Descriptionem Conventus, ac Montis S. Michaelis, Oppidi de Priego, Provinciæ Discalceatorum S. Josephi. Mitto minutiora, puta epigrammata, varijque generis carmina Italicè, quoque ac Græcè. Unico volumine in 4. contenta, asservantur in Bibliotheca laudati Conventus de Priego, sub litt. H. num. 150. Vidi.

JOANNES DE TORDESILLAS, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Conceptionis Lector emeritus, publici juris fecit eruditam

Concionem de Verbi D. Incarnatione. Segobiæ habitam. Edidit Vallisoleti Antonius Figueroa 1706. in 4. Vidi. Chronica suæ Provinciæ parans ad plures abiit anno 1729.

JOANNES DE TORQUEMADA, Hispanus, Provinciæ S. Evangelij Regul. Observantiæ Minister Provincialis, edidit vernaculè opus egregium inscriptum:

Monarchia Indiarum in 22. libros, tres tomos in fol. distributum, continent Ritus, originem, bella, Colonias Indiarum Occidentalium, modosque, quibus in Hispanorum devenerunt potestatem, Hispali per Mathiam Clavijo 1605. & novissimè Matriti. Vidi.

Vitam V. Fr. Sebastiani Apparitio, Minorita. Prodiit primò in Collegio S. Jacobi de Tlatilulco, anno 1600. typis Didaci Lopez Davalos. Secundò Hispali 1605. in 8. Vidi. De eo Ventancurt in Catalogo AA. laudatæ Provinciæ, ac D. Nicolaus Antonius, post Uvadingum.

JOANNES DE LA TORRE ET CASTRO, Hispanus, Rivogianensis, Mexicanæ Provinciæ S. Evangelij filius, Apostolicus Concionator, Provinciæ Burgenfis Pater Ex-Commissario Generali Provinciarum Novæ Hispaniæ ad Ecclesiam Niceraguensem assumptus, emissit vernaculè:

Sermonem S. P. N. Dominici. Mexici anno 1656. in 4.

Alium in die Octava Dedicationis Templi Mexicani. Ibidem 1656. in officina Viduæ Bernardi Calderon, in 4.

Alium de solemnijuramento in gratiam Immaculatæ Conceptionis ad Universitatem Me-

Mexicanam. Ibidem 1655. in 4. Regali. Vidi. Obijt anno 1662. Commendatur à Marracio in Bibliotheca, Alva in Militia, & Augustino Ventancurt in Chronicis Provinciae S. Evangelij, fol. 142. num. 35.

JOANNES DE LAS TORRES, Hispanus, Regul. Observantiae Castellanae Provinciae, Commissarius Curiae Regiae, Vir sanè pius, ac doctus, publici juris fecit vernaculè:

Vitam S. Elisabeth Reginae Lusitaniae. Matriti ex Regia officina 1625. in 8. Vidi.

Commentaria in Tertiam Regulam S. Francisci, una cum Sacris Colloquijs. Secunda editio facta est Matriti typis Regni 1631. in 8. Vidi. A fol. 135. habes:

Expositionem Doctrinae Christianae, juxta editionem Matritensem, apud Thomam Juncti 1623. in 8. Hujusce Joannis, minimè verò alterius Tertiarij, ut perperam distinguit D. Nicolaus Antonius, fecit est liber inscriptus:

Esca animae. Matriti ex officina Theresiae Juncti, anno 1625. in 16. & haec est septima editio. Vidi. Demùm vernaculè emisit:

Sclatium Devotorum Immaculae Conceptionis Virginis. Caesaraugustae 1620. in 4. Vidi.

JOANNES TORRES, alter, Hispanus, Provinciae Burgenensis Regul. Observantiae, Lector bis Jubilatus, Pater, Supremae Inquisitionis Qualificator, ac Ordinis Diffinitor Generalis, scripsit vernaculè tomum in fol. nempe:

Propugnationem operum V. Matris Mariae Jesu de Agreda. Extat Matriti apud officinam Causae laudatae Matris. Vidi.

JOANNES TORRES, alter, Hispanus, ex Mexicana Provincia S. Evangelij, Lector emeritus, typis dedit:

Conclonem de S. Joanne Baptista. Mexici 1712. apud Viduam Michaelis de Ribera in 4. Vidi.

Aliam de Seraphico P. N. S. Francisco. Ibidem in 4. Vidi.

JOANNES E TREVIO, insigni Ducatus Spoletani Oppido ex Provincia S. Francisci, Procurator Generalis Ordinis, ac Generalis Vicarius in toto Regno Siculo, scripsit:

Compendium Theologiae, quod M.S. extat Trevij.

Orationes, sive Homilias viginti quinque S. Joannis Chrysostomi Graecas fecit Latinas. Habuit coram Sixto IV. orationem:

De Humana felicitate, anno 1427. 28 Idus Martij, assumpto themate: *Resplenduit facies ejus sicut Sol,* & alteram coram eodem:

De animarum immortalitate, anno 1473. Non. Decembr. propositis illis verbis: *Beatus, qui non fuerit scandalizatus in me.* Simul cum praedictis orationibus Chrysostomi fuerunt impressae Romae in domibus Philippi de Lignamine, Messanenensis, anno 1473. in fol. teste Uvadingo. Impri-mendum curavit:

Mare magnum in fol. vti narrat Tosignianus. Floruit anno 1478.

JOANNES TRIGOSUS, Minorita, apud Fr. Petrum de Alva, col. 840. suae Militiae laudatur ex quodam opere, quod nos vidimus, cujus inscriptio est:

Seminarium rerum praedicabilium ex S. Bonaventura. Parisijs 1613. in 12.

JOANNES A TRINITATE, Hispanus, Salmantinus, Theologiae Professor, ac nostrae S. Pauli Discalceatae Prov. Pater, Commissarius Visitator Provinciae S. Didaci in Baetica, S. Petri de Alcantara, Granatensis, necnon S. Gabrielis Extremaduræ, sui-que Capituli Praeses, adeo in scientia profecit, ut Philosophiam ad mentem N. Ven. Subtilisque Magistri interpretatus integrum cursum Artium quinque tomis posteris dederit cum Fratre Joanne à Nativitate, Villa-Castinensi, cujus memoriam fecimus. Praeter haec Philosophica, edidit:

Compendium Vitae V. Patris Fr. Didaci de Llanos à Matre Dei. Prodiit Salmanticae, anno 1713. in capite libri ab ipsomet Llanos conscripti, sub titulo: *Ars Mystica.* Consule tomum primum hujus Bibliothecae, pag. 302. verbo *Didacus à Matre Dei.*

JOANNES A TRINITATE, alter, Hispanus, in Oppido la Calzada, Diocesis Abulensis ortus, Theologiae Sacrae Lector emeritus, semel, atque iterum Discalceatae Provinciae S. Gabrielis in Extremadura Provincialis Minister, Commissarius Visitator Sanctarum Provinciarum Carthaginensis, Angelorum, S. Jacobi, S. Josephi, S. Pauli, & Algarbiorum in Lusitano Regno, religiositate, omnigenaque doctrina conspicuus, haec utilitatis memoriae monumenta reliquit Latina lingua.

Expositionem Constitutionis Gregorij XV. contra Confessarios sollicitantes in Confessione. Hispali ann. 1643. in 8. Vidi. Opus, & Authorem commendat D. Francis-

ciscus Barredo Canonicus Magistralis Caurientis, apud meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, part. 1. pag. 152.

Tractatum de casibus reservatis in Ordine Minorum, Hispanicè. Hunc Joannes de la Haye, Authoris discipulus, latinum fecit, ac prælo subjecit Parisijs ann. 1617. Vidi.

De transformatione animæ, super cap. 8. Canticorum. Ulyssipone 1633. typis Laurentij Craesbeck in 4. Vidi.

Chronica Provinciae S. Gabrielis. Hispali 1652. in fol. Vidi.

Apologias duas pro Discalceatis. Prodiierunt in 4. sermone Hispano. Utramque vidi, ac legi. Primæ memoriam facit Fr. Antonius Truxillo, tom. 2. Chronicorum ejusdem Provinciae, lib. 8. cap. 24.

Pro vera filiatione S. Petri de Alcantara Apologiam, impressam in 4. Vidi. De ea Fr. Martinus à S. Josepho, tom. 2. Chronic. Prov. S. Josephi in fine. Alia vidi hujus Authoris *Opuscula Apologetica* in Archivio suæ Provinciae, & in Bibliotheca Conventus Emeritensis Dominæ nostræ de la Antigua. Obijt anno 1645. die 29. Septembris.

JOANNES TRUXILLO, Hispanus, Ecclesiastem agens in Hispalensi Conventu S. P. N. Francisci, communes fecit:

Orationem funebrem in obitu D. Nicolai Alvarez de Toledo, Comitis Stabilis Navarrae. Hispali per Franciscum Garay, 1710. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in Exequijs Caroli II. Hispaniarum Regis. Gadibus apud Christophorum de Requena 1701. in 4. Vidi.

JOANNES A TURRI. Vide superius Joannes de la Torre.

JOANNES A TURRIBUS. Vide superius Joannes de las Torres.

JOANNES A VACALLO, Italus, strictioris Observantiæ Reformatorem, Lector, ac Generalis Concionator Provinciae Mediolanensis, scripsit Latinè, & in fol.

Historicam descriptionem Provinciae Reformatæ Mediolanensis, ab ejus initio usque ad annum 1654. Incipit: *Cum per memorabilem*. Vidi Matriti in Generali Archivio Ordinis.

JOANNES VALENSIS, alijs UVALENSIS, GALENSIS, GUALENSIS, ET VALEIX, Anglus, Cenobij Uvignoniensis alumnus, Uvadingo judice, in-

distinctus à Joanne Gualensi, Doctoratus laurea, autoritate Pontificia donatus, anno 1368. à Bernardo de Gualconibus Tusciæ Ministro, Vir fuit devotissimus, pietate, oratione, suavitate eloquij, ac doctrina insignis, qui *Arbor Vitæ* passim appellatus, viginti plus, minusve volumina, probatis Authoribus recensentibus apud Uvadingum, in lucem emisit. Plures ejusdem lucubrationes affert Pitseus à Uvadingo exceptus, sed nonnullas quatuor, aut quinque titulis, quæ sanè opera distincta non sunt. Ab illius equidem promptuario educta, edita, & inedita subijcio.

Opera excusa;

Margarita Doctorum. Lugduni, studio Theologi Minoritæ Fr. Petri Arrivabensis, anno 1511. in 4. Vidi Zamoræ in Bibliotheca S. Hieronymi. Sub laudato titulo continentur:

Communiloquium in 7. partes distributum. Incipit: *Quoniam Respublica*. Prodiit etiam Argentinae 1489. in fol. in die S. Urbani, teste Mattaire de Vitis Typographorum, fol. 211.

Compendiloquium in 7. partes distributum. Incipit Prologus: *Cum ex vita infidelium*.

Breviloquium in quatuor partes divisum. Incipit: *Cum vult sint*.

Dietarium, seu *de Vita Religiosa*. Incipit: *Quoniam omni negotio*.

Prima pars Communiloqui est de constitutione Reipublicæ, & membris suis, & de instructione, & informatione personarum, quæ sunt membra ejus singillatim, & absolute, sicut Principis, qui est ad modum capitis, & sic de alijs.

Secunda pars est de connexion dictorum membrorum, scilicet, Principis ad Subditos, & è conversò, & sic de alijs, & de eorum instructione ex proprijs quibuslibet.

Tertia pars est de admonitione hominum quantum ad ea, quæ sunt communia omnibus, qualia sunt differentia ætatis, scilicet, pueritia, senectus, paupertas, opulentia, & sic de alijs. Et hæ tres partes sunt specialiter de admonitione Laicorum.

Quarta pars est de admonitione Ecclesiasticorum, secundum differentias statuum, & graduum.

Quinta pars est de admonitione Scholasticorum.

lasticorum, sive philosophantium.

Sexta pars est de admonitione Religiosorum, sive Monasticorum.

Septima pars est de admonitione communi, & de morte; ut sint parati homines ad mortem, & de partibus sibi spectantibus.

Compendiloquij prima pars est de Philosophia in generali.

Secunda de hoc nomine Philosophus, & de professione Philosophorum.

Tertia de successione Philosophorum illustrium, & principalium, ac de vita eorum.

Quarta de vita quorundam aliorum Philosophorum famosorum, ac dictis eorum.

Quinta de multiplicibus perfectionibus Philosophicis.

Sexta de tribus sectis principalibus Philosophorum.

Septima de septem artibus, scilicet, trivialibus, & quadrivialibus in generali.

Octava de Poetis, & Apologorum inventoribus.

Nona de abutentibus ipsa Philosophia.

Decima de locis, in quibus studia Philosophiae specialiter floruerunt.

In Breviloquio agit de sapientia Sanctorum, & de virtutibus antiquorum, Principum, & Philosophorum.

Ordinarii vitae Religiosae primam partem appellat *Dietarium*, secundam verò *Locarium*.

Haec omnia comprehendit sub titulo *Margarita Doctorem*, quae ita explicit: *In praemissorum igitur collatione possum ego dicere ex veritate, quod ait B. Gregorius in fine Pastoral. ex sua humilitate: Dum, inquit, monstrare qualis esse debet Pastor in vigilo, pulchrum depluxi hominem pictor foedus.*

Prodiit etiam, Uvadingo teste, Venetijs 1496. Item Parisijs 1516. in 4. sub titulo: *Summa Collationum*, & habetur M. S. in pluribus Bibliothecis. Hispalis in Bibliotheca Ecclesiae vidi *Communiloquium* in fol. pulcherrimis characteribus in pergamento exaratum, & in membranis annorum CC. habuit Antonius Augustinus, Episcopus Tarraconensis, uti narrat in sua Bibliotheca edita Tarracone, anno 1586. in 4. *Breviloquium* habetur Salmanticae in Majori Collegio Sancti Bartholomaei M. S. in 8. Vidi. *Dietarium*, sive *Ordinarium vitae Religiosae* extat in Bibliotheca *Alensis Abbatiae*, teste Sander,

tom. 2. Bibliothecae Belgicae M. SS.

De dictis, & factis Philosophorum recusum fuit Romae studio Uvadingi.

Tractatum de Poenitentia ejusque partibus, una cum *Ordinario vitae Religiosae*, typis Moguntinis dedit anno 1673. Fr. Franciscus Haroldus Minorita. Vidi.

Collectio Epistolarum Decretalium Romanorum Pontificum, ab Antonio Augustino, una cum tribus alijs antiquis collectionibus, edita Ilerdae, anno 1576. in fol. apud Petrum Robertum, & Joannem à Villanova, Romaeque apud Dominicum Basan 1583. in 4.

Expositiones, seu *Moralitates fabularum Ovidij*. Parisijs 1509.

In 4. *libros Sententiarum*, lib. 4. Lugduni, anno 1511. teste Martino Lippenio, tom. 2. Bibliothecae Philosophicae, pag. 1394.

De oculo morali (perperam à Raynau-do cuidam Raymundo adscripto) & *spirituali*. Viterbij 1656. in 12. Prodierat Italicè Venetijs, anno 1496. teste Uvadingo, quem consulas.

Florilegium de vita, & dictis Philosophorum. Romae editum studio ejusdem Uvadingi 1655. in 8. D. Antonius Augustinus, Episcopus Tarraconensis, anno 1586. habuit in membranis annorum CL. forma minori quadrati, uti recenset in sua Bibliotheca superius laudata, sed sub titulo: *Manipulus florum ex varijs Scriptoribus*. Extat M. S. in Bibliotheca Scorialis, & Cantabrigiae in Bibliotheca Universitatis cum hac inscriptione: *Manipulus florum, quem inchoavit Joannes Gualensis, qui floruit 1260. quem ejus morte imperfectum absolvit, & locupletiore reddidit Thomas de Tribernia, qui claruit anno 1290. Pto anno 1260. substitue 1360. sin autem tres fuerunt Gualenses Minoritae, & Scriptores, sed ex temporum confusione eorum quoque opera discriminatim notari nequeunt. Primus Joannes Gualensis, qui ex titulo praefecto, Pitiseo, & Uvilloro floruit anno 1260. Secundus, quem Londini docentem anno 1360. invenit Uvadingus in Regesto Vaticano. Tertius Joannes Gualensis, cujus comitatu dignabatur B. Bernardinus Feltrensis, qui ad Dominum migravit, anno 1494. juxta Arturum in Marty-*

rologio Franciscano ad diem

29. Septembris.

Opera

Opera inedita.

In Bibliotheca nostra Aræcoeli in Urbe, Uvadingo teste, extat opus non contemnendum, ac varium de re publica, re historica, & Theologica ita inscriptum:

Summa collectionum. Incipit: *Cum collectionis hujus, quæ potest dici Summa collectionum, sint septem partes.* Habetur etiam Salmanticæ in Majori Collegio S. Bartholomæi in fol. armario 326. & ad calcem post hæc verba: *Et sic est finis*, ita legitur: *Explicit Summa Collationum* (*Collationum*, inquit, minimè *Collectionum*) à Magistro Joanne Gualensi, Ordinis Fratrum Minorum composita. Vidi, & sanè,

Collationes scripsisse narrat Ulysiponensis inferiùs adducendus.

Summa justitiæ, vel tractatus de septem Vitijs, habetur Cantabrigiæ in Collegio S. Petri, & Oxonij in Collegio Oxoniensi, & incipit: *Summa justitiæ Christi fidelium.* Ex Pitseo.

Postilla in Evangelium Joannis, sub initio: *Numquid ad præceptum tuum elevari bitur Aquila?* In Bibliotheca Aræcoelitana Urbis, teste Uvadingo.

In Apocalypsim S. Joannis. Incipit: *Legimus apud Eusebium.* Consentiant Pitseus Balleus, & Le-Long, pag. 796. suæ Bibliothecæ Sacræ.

In Epistolas S. Pauli. Ex eodem Le-Long ibidem.

In Mitbologicum S. Fulgentij, lib. vnus. Ex Pitseo.

Sermonum de Tempore, lib. 1. teste Illustrissimo Ulysiponensi, parte 2. Chron. Ord. lib. 3. cap. 5.

Sermonum de Sanctis, lib. 1. Ex eodem, & Pitseo, quo teste habentur ejusdem Valensis.

Breviarium præceptorum. Mediolani in Bibliotheca PP. Conventualium.

Legiloquium de mandatis Divinis. Incipit: *Scribam eis multiplices.*

Moniloquium, seu *Collectiloquium* in quatuor libros distributum. Cantabrigiæ in Collegio S. Petri, & Aula Pembrochianna. Incipit: *Cum almus Christi Confessor Franciscus.*

Tractatus de pœnis Inferni. Mediolani in Bibliotheca Conventualium.

Pastoralia. Incipit: *Licet B. Gregorius admoneat.*

De origine, progressu, & fine Mahumetis, & quadruplici reprobatione prophetiæ

ejus. Incipit: *Ad ostendendum quod Mahumet, &c.*

Rudimentum doctrinæ. Habetur in Bibliotheca Conventualium Mediolani.

De Disciplina. Incipit: *Disciplinam ad mentem instruendam.*

De Correctione. Incipit: *Probata virtus.*

De Exhortatione. Incipit: *Qui exhortatur in doctrina.*

De Cognitione vitæ. Incipit: *Quoniam omni negotio.* Insupèr reliquit:

De Relationibus, lib. 1.

De Visitatione Infirmorum, lib. 1.

De Pœnitentia, lib. 1.

De Esse, & Essentia, lib. 1.

In Valerium, lib. 1.

Collectionum versuum, lib. 1. Cantabrigiæ in Collegio S. Petri.

De Diversis Rebus, lib. 15. Demùm teste laudato Ulysiponensi, scripsit opus egregium:

De Perfectione Evangelica. Mitto ejus *Additiones, & Indices.* Fr. Petrus de Alva in Militia laudat, col. 847. opus aliud cujus initium:

Adduxit in agrum asservatum in fol. in Monasterio S. Crucis Colonienfi. Obdormivit in Domino dicens: *Ad Patriam pergo*, Parisijsque sepelitur, in cujus tumba, arbor exaratur. Pluribus de eo Arturus, quem consulas in Martyrologio Franciscano die 14. Januarij.

JOANNES DE VALENCIA, seu VALENTINUS, Hispanus, Minorita, laudatur à Uvadingo, volum. 7. Annal. ad annum 1440. eo quod opus scripserit:

Doctrinale salutis nuncupatum. Eiusdem tamen de Scriptoribus agens non meminit.

JOANNES VALERO PRADAS, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Joannis Baptistæ, Guardianum agens Oriolensis Conventus, edidit à se habitam ad Oriolensem Ecclesiam:

Orationem Eucharisticam in laudem Domini nostræ de Monserrate. Murcia per Michaellem Lorente, anno 1679. in 4. Vidi.

JOANNES VALLO A JUVENATIO, Italus, eruditissimus Vir, Lector Generalis, Provinciæ S. Nicolai Minister, & Definitor Generalis apud Conventuales electus anno 1535. scripsit:

Lecturam absolutissimam super Formas litates Scoti. Florentiæ apud Georgium Marefcotti, anno 1580. Venetijs 1588.

typis Francisci Senensis in 8. Vidi. *Una cum textu Syrræti* industria Fr. Joannis de Barraud, Minoritæ, prodijt Parisijs ex officina Gulielmi Bichonij, anno 1585. in 8. Vidi.

Summam de regimine vite humane. Venetijs 1496. & Parisijs 1511. in 8. De eo Gonzaga, Uvadingus, ac Bonaventura Fassano de Memorabilibus Minoritis Provinciæ S. Nicolai, part. 2. cap. 3. §. 10.

JOANNES DE VARALLO, Minorita, Italus, scripsit:

Relationem suæ Reformatæ Provinciæ Mediolanensis, laudatam à Fr. Petro de Alva in Militia, col. 848.

JOANNES VARGAS, Hispanus, Regul. Observantiæ, Provinciæ S. Michaelis Pater, publici juris fecit vernaculè:

Orationem in Exequijs D. Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Regina. Matriti per Ludovicum Sanchez 1612. in 4. Vidi.

JOANNES VARRO, Anglus, Minorita, præclarus nostri V. Doctoris Subtilis Magister, scripsit:

Super 4. libros Sententiarum, testibus Marracio, & Daza apud *Militiam*, col. 848. *Alia* quoque scripsisse narrat Illust. Ulysipon. parte 2. Chron. Ord. lib. 1.

JOANNES VASCO, Minorita, laudatur à Jacobo Le-Long, pag. 798. suæ Bibliothecæ Sacræ, ceu Author operis egregij inscripti:

Biblia Mellificata. Incipit à primo Regum, & habebatur in Bibliotheca Regiæ Sueciæ, codice 1425. & in Vaticana. Claruit anno 1595.

JOANNES VAZQUEZ, Hispanus, ex Canariensi Insula, ac Civitate Palmensi, Provinciæ S. Didaci Regul. Observantiæ Concionator, anno 1710. Scripsit:

Vitam S. P. N. Francisci, Heroico carmine. Apud se, sed inedita erat anno 1728. quo clarebat. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

JOANNES DE VEGA, Americanus, Limensis Cœnobij, ac Provinciæ Regul. Observantiæ filius, edidit in eadem Urbe:

Artem, seu rudimenta Grammaticæ, teste Fr. Didaco de Cordova in Chronic. Provinciæ XII. Apostolorum, lib. 6. cap. 7. & Uvadingo, à Nicolao Antonio excepto.

JOANNES VERRI, Italus, Bergomensis, ejusdemque Provinciæ Regularis Observantiæ Lector Generalis, ac Minister, scripsit:

Tom. II.

De Potestate Sacerdotum Regularium in Saculares quoad forum conscientia, & administrationem Sacramentorum. Prodiit in lucem, & laudatur in Syllabo AA. præfixo Amphiteatro Legali Augustini Fontana edito Romæ 1688. Edidit etiam opus prænotatum:

TheoropRACTICA mentalitèr orandi, adjuncto exercitio ante, & post Communionem faciendo. OEniponti apud Daniele Agricola 1629. Clarebat anno 1664. De eo Donatus, parte 2. Scenæ Litterariæ Bergonensis, fol. 34.

JOANNES VICENS, Hispanus, ex Provincia Majoricarum Regul. Observantiæ laudatur à Fr. Andrea Noguera in sua inedita Historia laudatæ Provinciæ apud Archivium Ordinis Matritense, eo quod publici juris fecerit:

Libellum ad exercitium spirituale Vigæ Crucis.

JOANNES VIGERIUS, Italus, Ligur, post officium Magistri generalis Conventualium factus Episcopus Chienfis, edidit:

Lecturam in librum primum scripti Oxoniensis Scotti. Venetijs apud Joannem de Tridino, anno 1517. in fol. Vivebat anno 1533. De eo pertractant Tosignianus, Uvadingus, Oldoinus in Athenæo Ligustico, & alij.

JOANNES VINCENTIUS ALISERIIUS, Siculus, Panormitanus, Tertij Ordinis Regularis Theologus datissimus, versatissimus in Græcis, Hebraicisque litteris, ac celebris Concionator, sui Ordinis Procurator Generalis, & S. Officij Consultor scripsit, non autem edidit:

De Sacramento Altaris, stylo elegantissimo, vti narrat Bordonius in Chronic. Tertij Ordinis, cap. 25. exceptus à Montitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ.

JOANNES VINCENTIUS FERREIRO, Italus, Tertiarius Regularis Provinciæ Siculæ, Vir nobili genere clarus, virtutibus, miraculis, prophetiæ dono, ac virginali puritate clarior, inedita reliquit:

Mathematicalium varia volumina.

Vitam S. Christinæ, vernaculè.

Vitam S. Annæ, Latinè.

Glossas quasdam in Psalmos.

Sermonum nonnullos libros.

Compendium Summæ D. Thomæ. De ijs ejusque actibus fuisse agit Fr. Dominicus Maria Passini ejusdem Instituti tomo integro vitæ suæ Italicè publicato Panormi 1699. typis Josephi Gramignani in 4. Legi. Obijt Panormi, vbi natus erat die 5.

V

Fe

Februarii anno 1662. ætatis suæ 72. Religionis 36.

JOANNES VITALIS, Hispanus, diversus à Joanne Vitale, Gallo, Cardinali, pius Minorita, Parisiensis Doctor, & doctrina inclytus, quem citat Abulensis in Prolegomenis Scripturæ, cap. 1. scripsit:

Defensorium, seu Apologiam pro Immunitate Virginis Mariæ à peccato originali, opus in 5. libros divisum, studioque Fr. Petri de Alva (quem consulas in Militia, col. 852.) editum Lovanii anno 1665. in 4. magno. Vidi.

Concionem pulcherrimam de Conceptione Beatissimæ Virginis, exarata anno 1389. Incipit: *Tota pulchra.* Habuit in pellicea charta laudatus Alva, & extare in Codice Thuano, num. 264. asserit Philippus Labbeus in sua nova Bibliotheca MM. SS. librorum, part. 1. pag. 29. Floruit circa annum 1390. ut ex Joanne Eusebio Nierembergio, testatur Marracius in Appendice Bibliothecæ Marianæ.

JOANNES VITALIS E FURNO, Gallus, Parisiensis Doctor, Provinciæ Aquitanie Minister, S. R. E. Cardinalis S. Sylvestri, & Martini in Montibus Tit. Equitij, & deinde Episcopus Cardinalis Albanus à Joanne XXII. creatus, sub quo suscepit causam suorum consodaliū de paupertate Christi tuenda, reliquit post se:

Speculum morale totius Sacre Scripturæ, in quo vniversa fermè loca Veteris, & Novi Testamenti mysticè explanantur. Lugduni 1563. in 4. regali, & Venetijs apud Floravantem 1594. in fol. & ibidem 1603. apud Minimam Societatem in 4. Vidi.

Commentaria in Proverbia Salomonis.

In quatuor Evangelia.

In Apocalypsim. Quæ Uvadingo teste, apud Patres Dominicanos Bononiæ extabant, & cura Cardinalis Sarnani prodierunt Venetijs. Incipiunt: *Spiritu magno vidi.* Habentur M. SS. apud Conventuales Assisij, & non semel laudantur à Fr. Joanne de la Haye in Indice AA. quibus confirmat suos conceptus in *Exodum*, & in *Apocalypsim*.

Super Psalmos 51. 67. & 114. Bononiæ, teste Martino Lippenio, tom. 2. Bibliothecæ Theologicæ, pag. 605.

In quatuor libros Sententiarum. Habentur M. S. in Bibliotheca Vaticana.

De Conceptione B. Virginis, lib. 1.

De Paupertate Christi, & Apostolorum,

Sermones in diebus solemnibus habitis. Ex Frizonio in sua Gallia Purpurata, & Eysengrenio.

Commentarios Concionatorios anniversaria notatione, ex qua, uti Uvadingus inquit, præcipue optima concionandi ratio in Quadragesima eruitur, ad reformatos Aulicorum mores, præsertim Ministrorum Curia Romanæ.

Quodlibeta Theologica. Ex Uvadingo.

De tuenda sanitate, & morborum remedijs digressionem, quæ prodijt Morguntia. Alia scripsit, quæ ad notitiam meam non devenere, uti in limine primæ editionis sui *Speculi* factæ anno 1513. in fol. typis Joannis Moylin monuit etiam Petrus Michael Carbonellus Ferrandi Secundi invictissimi Aragonum Regis Archiviarius, cuius elogium subijcio: *Non memini,* inquit, inter tantos Sacrarum Scripturarum libros impressis litteris scriptos me vnquam conspexisse librum profectò, tam animabus saluterum, & Christianæ Religioni proficuum, quàm hunc memoratu dignum, propter ejus Authoris excellentiam, qui Joannes Vitalis appellatur, natione Galli, quippe, qui Ordinis fuit Seraphici Francisci Frater, Vir doctissimus, & ante ingressum sui Ordinis Theologus non minus sanctitate, quam scientia clatus, Historiographus, in Divinis Scripturis eruditissimus, subtilis, & disertus, eloquio, vita, & consuetudine integerri- mus, & apprimè devotus, Evangelicæ paupertatis ardentissimus, ac nulli sui temporis secundus, Aquitanie Provinciæ Minister. Novissimè autem per Summum Pontificem Clementem V. ad Cardinalatus apicem evectus reliquit acutissimi ingenij sui egregia opera, scilicet, supra scriptis Sententiarum libr. 4. De Conceptione Immaculatæ Virginis Mariæ Dei Matris humillimæ librum 1. necnon memoratum librum prius nominatum omnibus Divini Verbi præconibus utilissimum, in quo Sacram Scripturam ferè totam Veteris, scilicet, & Novi Testamenti in sensu mystico, & figurato juxta Alphabeti ordinem: mirum in modum exposuit. Alia etiam nonnulla opera scripsisse fertur, quæ huc usque ad notitiam meam non venerunt. Quis enim quæso piè Lector, dicito, fuerit eo doctior oratione, doctrina, & eloquentia amplior, ac Historia illustrior, Philosophia, & disputatione uberior, ubique promptus, & facilis? &c.

Con-

Consule Ferdinandum Ughellum; tom. 1. Italiae Sacrae, in Episcopis Cardinalibus Albanensibus. Merito de eo apud Petrum Antonium de Venecia, tomo 2. sui Hortuli Seraphici, pag. 399.

*Vitalem dixere Orbi, quod pectore sacro
Multa docens, vita munera contulerit.*

Obijt Avenione, sepultus apud Minores, adjecto hoc Epitaphio:

Hic jacet

Reverendissimus in Christo Dominus

Fr. Vitalis, Ordinis Minorum

Bonae memoriae

Episcopus Albanensis, S. R. E. Cardinalis,

Qui obiit die XVI. Mensis Augusti,

Anno Dominicae Incarnationis M. CCC. XXVII.

Cujus anima requiescat in pace.

JOANNES VITURIDANUS, natione Helvetius, Minorita, in Coenobio S. Mariae prope Vitodurum, ut rerum suo tempore gestarum notitia ad seros usque nepotes pertingeret, exaravit:

Historiam suorum temporum, quam ab anno 1215. ad annum 1348. perduxit. Ea usi sunt plures in Historijs suis condendis, & extabat M. S. in Bibliotheca S. Galli in Helvetia. Edita habetur tomo 1. libri inscripti: *Accessiones Historicae*, excusi Lipsiae typis Nicolai Forsteri 1698. in 4. Consule Acta Eruditorum Lipsiae mense Martio, anno 1698. Votum lib. 3. de Historicis Latinis, cap. 9. & Bibliothecam Tigurinam, pag. 175. Floruit circa annum 1350.

JOANNES DE VRIVIESSA, rectius BRIVIESCA, Hispanus, dignitate Sacerdos, Tertij Ordinis Franciscani expressè alumnus, ac vitae sanctitate celebris

Vitam suam conscripsit, Hispanicè, sed Divino sale conditam. Eam nonnullis adjectis publici juris fecit D. Ludovicus Vazquez, Ecclesiae Abulensis S. Vincentij Parochus. Prodiit Matrili ex officina Francisci Nieto, anno 1664. in 4. Vidi. Obijt Segobiae, & in Sacello Tertij Ordinis requiescit. Consule tomum primum Chronicor. Prov. S. Pauli, lib. 2. num. 229. & lib. 4. num. 90.

JOANNES AB ULMO. Vide superius, verbo *Joannes del Olmo*.

JOANNES UVALLIUS, Anglus, ex Minorita, ac Parisiensi Theologo Uvignoniensis Episcopus, recensente Angelo

Tom. II.

à S. Francisco in Catalogo Scriptorum Anglorum,

Multis libris editis nomen suum posteritati commendavit. Idem habet post Pitseum Harpsfeldius Hist. Angl. saeculo 13. cap. 23. Claruit anno 1316.

JOANNES UVALNODORFIUS, natione Germanus, professione Minorita, officio Atdenacensis Concionator, edidit vernaculè:

Explicationem Passionis Jesu Christi Domini nostri. Coloniae anno 1582.

Tractatum de justificatione impij, Latine.

Conciones plures. Ex Uvadingo, & Tosigniano.

JOANNES DE UVERDENA, Theutonicus, non rectè Hieronymianis adscriptus à Ludovico Bail, parte 3. suae Bibliothecae Concionatoriae, cap. 84. testibus Pissano, Tosigniano, Uvadingo, & Alva, Minorita fuit, ac *Vir*, Trithemio, vtor, in *Scripturis Sanctis* studiosus, & eruditus, ac veterum lectione dives, atque in naturali Philosophia sufficiens, ter doctus, ingenio excellens, sermone scholastica simplicitate compositus, Declamator Sermonum popularium suo tempore celeberrimus. Scripsit inter cetera ingenij sui monumenta Praedicationibus Verbi Dei necessaria valde opuscula quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmissit. E quibus extant

Sermones de Tempore duplices, lib. 2. *Induamur*, &c.

V. 2

Ser. 2

Sermones de Sanctis duplices, lib. 2.

Sermones etiam per Quadragesimam, lib. 1. Cætera verò, quæ composuit ad notitiam nostram minimè venerunt. Hæc Trithemius. Perperam Ludovicus Dupirus, natione Gallus, sæculo 14. cum operibus perditis prædicta opera connumerat, ex quibus aliqua deprompta habebat apud Bibliothecam Concionatoriam Ludovici Bail Abbavillæi, natione Galli, pag. 388. meritò cum multis suggillantis titulum: *Dormi secure*, quo laudati sermones prænotantur. Ad rem ergo deveniens editiones eorum subjungo.

Sermones de Sanctis, prodierunt Lugduni 1488. ex officina Nicolai Philippi, in 4. Regali. Et post alias editiones revissimè emmendati, ac notis illustrati à R. P. Fr. Rodulpho Elutio, Ordinis Prædicatorum, Colonia anno 1612. in 8. Vidi.

Sermones Dominicales, excusi sunt etiam Lugduni anno 1488. & ibidem apud Hæredes Simonis Vincentij, in 4. In hac editione quam vidi, minimè invenitur quædam propositio circa Conceptionem S. Annæ, rectè à non paucis suggillata; unde immeritò Authori adscribitur. Prodierunt insuper ejus Conciones Parisijs ex typographia Joannis Barber, anno 1507. & in fol. parvo Argentinae 1521. & alibi. Vidi. Floruit circa annum 1330.

JOANNES UUVINCHELSÆUS, Anglus, Oxoniensis Doctor, Vir integritate vitæ conspicuus, & in omni, tum sacra, tum prophana Philosophia insignitè doctus, jam senex ad Christianam perfectionem aspirans, apud Salisburiam Institutum D. Francisci miro fervore amplexus est; sed adhuc Novitius, eodem anno quo Sæcularem statum cum Religione mutavit, nempe 1326. etiam ex hac vita ad meliorem commigravit. Posteris reliquit:

Super Logicam Aristotelis, lib. 1.

Quodlibeta Theologica.

Lecturas Scholasticas.

Sermones de Sanctis. Consentiant Pitseus, Uvadingus, & Angelus à S. Francisco.

JOANNES UUVICHINGHAMUS, Anglus, testibus Pitseo, Uvadingo, & Angelo à S. Francisco, Minorita factus Norwici, & successu temporis Cantabrigiam profectus, in Philosophia, & Theologia multum proficiens, scripsit:

Sermones de Tempore. Incipiunt: *Humiliamini sub potenti.*

Disputationes rerum difficillimarum, & id genus plurima. Claruit anno 1362.

JOANNES UVOLFIUS, Germanus, strictioris Observantiæ Reformatorum, Provinciæ de Tirol dictæ, edidit vernaculè opus prænotatum:

Schola Meditationum. Ex Felice Reinuo in Descriptione Latina ejusdem Provinciæ, quæ inedita asservatur in folio, Matriti in Ordinis Archivio. Legi.

JOANNES XIMENEZ (quem non rectè Uvadingus eundem cum Joanne Ximeno existimavit) Hispanus, Xericensis in Bætica, Discalceatæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ Theologus, ac tertio Provincia- lis Minister, à Confessionibus Marchionum de Pobar, Fundatorque celeberrimæ Congregationis S. Philippi Nerij in Valentina Civitate, Vir fuit, tum vitæ sanctimonia, tum doctrina illustris, ad gravissima Ordinis dubia solvenda, non semel consultus, & spiritualis animarum profectus Præceptor insignis. Scripsit (utinam pro bono publico quamprimum prodeant) non pauca, & tanto Authore digna. Sunt autem:

Edita.

Exercitia Divina Nicolai Eschij, opus Hispanicè redditum Valentia 1609. Matriti 1613. in 16. Hispali 1614. & 1621. apud Gabrielem Ramos in 16. Cæsaraugustæ, typis Joannis de Ibar, Sancto Petro Arbues nuncupatum, anno 1668. Vidi.

Cronica S. Paschalis Baylon sermone Hispano. Valentia 1601. in 8. & alibi sæpè in 4. Vidi. Latine exscripsere Continuatores Bollandi, tomo 4. à pag. 49. in mense Majo.

Expositio Regula Seraphica, vernaculè. Valentia apud Joannem Christophorum Garriz 1611. in 16. Deindè auctior prodijt à morte Authoris in eadem Urbe, ex officina Patritij Moi 1622. & Barcinonæ 1629. in 16. Vidi.

Exercitia spiritualia. Valentia 1622. in 16. Vidi.

De Oratione Mentali libellus in 8. ibid. excusus, anno 1627. Vidi. Correctam, & illustratam edidit etiam

Historiam Imaginis Christi Crucifixæ, elaboratam à V. Fr. Antonio Joanne Andreu à S. Josepho. Valentia 1625. in 4. Habemus ejusdem ingenij, ac pietatis.

Ine-

Inedita:

Commentaria in Logicam Aristotelis, ejusque Philosophiam.

Summam Theologicam in primam, & tertiam partem D. Thoma.

De Raptibus, & Revelationibus, scholastica methodo.

Artem methodicam curationis animarum. Sub hoc titulo agit De Sacramentis in genere, & singillatim de Baptismo, & Pœnitentia. De Contractibus. De Autoritate Confessoriorum.

Summam Theologiae Moralis, Indicibus locupletatam,

Ordinem judicalem, in 8.

Commentaria in Job.

Commentaria in Cantica.

Commentaria in Apocalypsim.

Chronica V. Fr. Antonij Sobrino, ejusdem Provinciae.

Chronica V. Fr. Andree Hybernion, ejusdem Instituti, de cujus Canonizatione impraesentiarum agitur.

Concionum multiplicium 22. volumina in 4. quæ jussu RR. P. Fr. Archangeli de Messina asservantur in Bibliotheca Conventus Montis Sion de Torrente. Ex præjactis operibus plura vidi in laudata Provincia, eorum quoque rationem reddunt Josephus Chatino in Chronic. M. S. ejusdem Provinciae, fol. 910. & Antonius Pannes, quem consulas part. 2. suorum Chronic. cap. 11. Obijt diem suum Ayora, ejusdem Regni Valentiae, die 23. Februarij 1628. ætatis suæ 67. ac Religionis 52.

JOANNES XIMENEZ DE ZALAMEA, Hispanus, Prov. S. Michaelis Regul. Observ. Theologus, Minister, & à Theologicis Censuris S. Officij, vernaculè emissit eruditam valdè Orationem

De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ, laudatam à Matraccio, in sua Bibliotheca, & in Militia Fr. Petri de Alva. Matrili ex Regia typographia, ann. 1653. in 4. Vidi.

JOANNES XIMENO, Hispanus, Franciscanus Excalceatus, Valentinae Provinciae S. Joannis Baptistæ, Professor Theologiae, Magister morum, vitæque spiritualis probatus, ac Inquisitorum Murciae Urbis Consultor, edidit:

Examen casuum occurrentium in articulo mortis. Valentiae 1636. in 8. typis Joannis Baptistæ Marzal. Vidi.

Tom. II.

Manuale Theologicum, & Juridicum, contra Lupanaria à Principibus permiffa. Anocæ 1619. Ex Nicolao Antonio. Inedita reliquit:

Practicam Regularem vernaculè in 4.

Examen peculiarium Revelationum V. Matris Sor. Franciscæ Lopez à Sanctissimo Sacramento, Hispanicè in 8. Extant in Archivio laudatæ Provinciae. Vidi. Floruit circa annum 1650.

JOANNES DE ZAMARA, Lusitanus, Prov. Portugalliae Regul. Observ. Minister, publici juris fecit:

Librum de Praconijs Hispaniae, Uvadingo notum.

JOANNES DE ZAMBRANO, Hispanus, Theologus emeritus, ac Provinciae S. Michaelis Regul. Observ. Minister, prælo dedit à se habitam in populo gravi:

Orationem funebrem in Exequijs Francisci de Fanesio, Ducts Parmensis. Matrili anno 1727. in 4. Vidi.

JOANNES DE ZAMORA, Hispanus, ex Carthaginensi Provincia Regul. Observ. publici juris fecit:

Ceremoniale Romanum, à Clemente Octavo specialitè approbatum. Burgis in Officina Joannis Baptistæ Varesij, anno 1603. in 4. Vidi.

Kalendarium perpetuum ad usum Fratrum Minorum. Ibidem, ac eisdem formis in 8. Vidi. Hujusce, ni fallor, est opus prænotatum:

De compensationibus, opus Joanni Zamorano adscriptum, excusumque Lugduni, apud Laurentium Arnaud 1676. in 4. apud Bibliothecam Josephi Renati.

JOANNES DE ZAYAS, Hispanus, Castellanae Provinciae Regul. Observantiae alumnus, ac Theologus Complutensis exaravit opus egregium ad Uvadingum transmissum, nempe:

Supplementum Chronicorum Ill. D. D. Francisci Gonzaga, ex diversis Archivis, librisque collectum, in bis scilicet, quæ ad suam spectabant Provinciam.

JOANNES DE ZEITA, Lusitanus, Ulysiponensis, ex Algarbiorum Provincia, Regul. Observ. Theologiae Lector emeritus, insignisque Ecclesiastes, ingenij, (ita eum commendante D. Nicolao Antonio) doctrinaeque fama clarus, totoque oris, & corporis gestu, veluti ad eloquentiae faciem conformatus; singulari quadam dexteritate, & vehementia in arguendis hominum moribus utebatur,

tam Scholasticæ, quàm Expositivæ Theologiae apprime gnarus. Edidit Lusitanicè:

Quadragesimam primam Concionum in laudem Christi, & Christiparæ, unâ cum exercitijs super Evangelia Dominicalia totius anni. Ulyssipone, typis Petri Craesbeeck 1619. in fol. Vidi.

Quadragesimam secundam Concionum Adventualium, & Quadragesimalium. Eboræ per Laurentium Craesbeeck 1625. in fol. Vidi. In Castellano versa sermonem à Joanne de Navaer, Cisterciensi, prodijt Vallisoleti, anno 1626. Deindè Hispanè quoque reddidit Ferdinandus Camargus, Augustinianus, publicavitque Matriti 1629. in 4.

Sermones de Christo Domino, Virgine Maria, Sanctis, unâ cum octo Concionibus de Defunctis, alijsque octo de Eucharistia. Ulyssipone apud Laurentium Craesbeeck 1634. in 4. Et Castellane opera laudati Augustiniani, Cæsaraugustæ 1635. in fol. Vidi.

Conciones de Sanctis Ordinis Seraphici, Apostolis, Martyribus, adjectis decem Concionibus de Sacra Eucharistia. Ulyssipone in typographia Laurentij Craesbeeck, anno 1635. in 4. Vidi.

Concionem in solemnî Actû Fidei. Eboræ apud laudatum Craesbeeck 1624. in 4. Vidi. In exordio Concionum suarum de Sanctis Minoritis legitur venustum carmen, quod placidè subjicio:

Quis iterum vt vivat, moritur consumptus ab igne?

Unicus est Phoenix (vnice Ceita) ferunt.

Nasceris heus moriens (potius tibi fortè triumphus
Mors fuit) & vivis dum cinerescis humi.

Quid prodest morti, miseram consumere vitam,

Si manet in factis, altera vita, tuis.

Vivus, eras fulgens suggestos stella per altos:

Mortuus, in scriptis, Solis ad instar eris.

En geminos Ceitas, cunctis dat charta diebus

Pro Ceita nostro, quem abstulit vna dies.

De eo Dupinus, Alva, Uvadingus, & alij. Floruit circa annum 1630.

JOANNES DE ZELAYA, Minorita, Hispanus, à Nicolao Antonio illaudatus, scripsit:

Questiones in tertium Sententiarum Uvadingo notas.

JOANNES ZUAZO, Hispanus, Medinæ Campi in Veteri Castella nobilissimo sanguine satus, emissa professione in Vallisoletano Conventu Regularis Observantiæ vitam penitus coelicam duxit. Zelo verò strictioris disciplinæ inflammatus ad Provinciam S. Gabrielis Excalceatorum, ac in Italiam profectus ad Capuccinorum familiam transijt. Postea Terra Sancta perlustrata, ac Memphin, seu Cayrum profectus, ibidem ob Christi fidem Saracenis annunciatam, flagellis cæsus, fame, ac siti consumptus fuit, cujus caput Ve-

netijs in Basilica S. Marci multis clarescit miraculis. Ineditas reliquit

Revelationes plures ad Religionis statum declarandum pertinentes, quas publici juris fecit Boverius, tom. 1. Annal. ad annum 1543. & 1544. Triumphavit, anno 1551. Plura de eo habes apud partem 2. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, pag. 39. & in Martyrologio Franciscano die 4. Januarij, §. 1.

JOANNES ZUALARDO, Italus, ex Equitibus S. Sepulchri, Locis Sanctis devotè perlustratis, in publicum misit opus Italicè inscriptum:

Il devotissimo viaggio di Gerusalemme. Romæ apud Zanetum 1587. in 4. cum Iconibus. Vidi.

JOANNES DE ZUMARRAGA, Hispanus, (minimè à Nicolao Antonio, nec in Catalogo Uvadingi laudatus) Can-

taber, ex Oppido *Durango* oriundus, Seraphicæ Religioni nomine dato in Conventu de Aranzazu, Provinciæ Cantabriæ, Regularis Observantiæ, gradum fecit ad Religiosissimum Coenobium de *el Abrojo*, Prov. Conceptionis, Regularis Observantiæ, & in eadem, monastica observantia, mirabili vitæ exemplo, ac muneribus Definitoris, ac Provincialis Ministri conspicuus, ad Mexicanam Ecclesiam, ad instantiam Caroli V. Imperatoris assumptus, extrâ Pontificalia munia nil prorsus immutavit. Verè primus fuit Ecclesiæ Mexicanæ Antistes, Indorum Pater, dilectusque Deo, & hominibus. Scripsit, ac Hispanicè evulgavit:

Doctrinam brevem Christianam, ad parvulorum utilitatem. Mexici, typis Joannis Cromberg, anno 1543. in 4. Vidi.

De rebus Mexicanæ Conversionis Epistolam ad Generale Capitulum Tolosæ celebratum anno 1532. Hispanicè editam à Ægidio Gonzalez Davila, pag. 26. sui Theatri Ecclesiæ Mexicanæ, ibidem quoque mentionem agente *duarum aliarum Epistolarum* ejusdem Antistitis, quæ Abulæ asservabantur, missis alijs. Edidit etiam;

De decem Præceptis, de confessione, ac de arte benè moriendi, opuscula Joannis Gerson, Hispanicè reddita. Mexici eisdem typis anno 1544. in 4. Vidi.

Processionale Dionysij Riquel Castellane versum, nonnullis argumentis adjectis, publicavit ibidem. Ex relatione Cantabrigensis Provinciæ. Ineditos reliquit:

Tractatus de Rebus Novæ Hispaniæ, vti narrat Herrera ex Antonio de Leon in sua Bibliotheca Occidentali, fol. 75. Demùm typis mandavit:

Doctrinam Christianam Historica methodo efformatam à Fr. Petro Cordubensi, Ordinis Predicatorum. Mexici 1544. in 4. Vidi. Mexici, Octuagenario major, in illis verbis: *In manus tuas Dñe commendo spiritum meum*, animam exhalavit anno Virginæ Partus 1548. Fertur ejus corpus adhuc esse à corruptione immune, & integrum, Deumque per illud, ejusque annulum, multa edere mirabilia. De eo & copiosissimè plures scripserunt, ex quibus Arturus in Martyrologio Franciscano, ad diem 14. Junij (obiit 12. ejusdem mensis) à §. 2. Videt D. Ægidium Gonzalez præcitatum sequentis Epitaphij Authorem, quod æquè, ac jucundè hic exscribo:

Deo Servatori

Illustrissimus Dominus

F. JOANNES

A Zumarraga,

Natione Cantaber

A

Carolo Augusto,

Ob eximiam

Morum puritatem

Magni habitus,

Et ab eodem primus Episcopus,

Et Archiepiscopus Mexicanus

Designatus,

Oves

Sibi

Sibi creditas ad semitas ritè
 Et rectè faciendas,
 Tanquam bonus Pastor
 Doctrina, & exemplo
 Pavit,
 Pauperibus largus sibi parcus.
 Quievit in somno pacis
 Anno ætatis LXXX.
 M. DXXXVIII.

JOANNES ZUUVIGNEUS, Provincia Burgundiæ alumnus, scripsit:

Lecturam super Sententias, vti narrat Fr. Bernardus Sannig in Synopsi Historica Scriptorum, apud tomum 1. suæ Scholæ Philosophicæ Scotistarum.

JOANNETINUS NIÑO, Hispanus, ex Oppido Fermoselle, Zamorensis Diocesis, Compostellanæ Provinciæ Theologus emeritus, ac Pater, à Secretis Ministri Generalis, apud Supremi Senatus Patres, qui Religionem tuentur Censor Theologus, & à Confessionibus Serenissimæ Margaritæ Austriacæ, aliàs *de Cruce*, Excalceatæ Regij Monasterij Matritensis, prælo dedit:

Aphorismos Prælatorum, & Subditorum. Barcinone, apud Sebastianum Mathevati 1629. in 16. Vidi.

Acta V. Annæ Mariæ à S. Josepho, Discalceatarum Salmanticensium. Salmanticae apud Tabernier, anno 1623. in 4. Hispanicè. Vidi. Vide superius tomo 1. hujus Bibliothecæ, verbo *Anna Maria*.

Vitam Christi ex Latino sermone Fr. Landulphi de Saxonia, Carthusiani, Castellane versam. Ibidem apud Antoniam Ramirez 1623.

Franciscana Chronica Illustrissimi Ulyssiponenensis recognita, & in altam methodum reducia. Ibidem eisdem typis 1626. tom. 2. in fol. Vidi. Palenciæ in Bibliotheca Conv. S. P. N. Francisci asservatur M. S. tomus in 4. magno horum Chronicorum. Vidi.

Expositionem Capituli 4. Regule Seraphicæ, vernaculè. Ibidem 1623. in 4. Vidi.

Tractatus varios ad Gregorium XV. &

Hispaniarum Regem Philippum III. de rebus sui Instituti. Legi. Eorum meminit Gubernatis, tomo 2. Orbis Seraphici. Demum, ex Fr. Jacobo de Castro, tom. 1. Chronic. Provinciæ Sancti Jacobi, pag. 125.

Tractatum Apologeticum in Germanicum Alcoranum.

Sanctorale Seraphicum. Prodiit Salmanticae ad calcem Tractatum Ill. D. D. Francisci de Sosa, vti superius monui, sed suppresso nomine Authoris. Consule meam Apologiam Hispanicè prænotatam: *Serios Dilemmas*, impressam Matriti, anno 1732. in 4.

Tractatus varios, qui habentur M. S. Salmanticae in Bibliotheca Monasterij S. Antonij, in quo, humilibus exercitijs deditus, obiit circa annum 1630.

JODOCUS AB ALMARAS, Brabantus, natus in Pago Londerseel, Tertij Instituti Franciscani Minister Zeppe-rens, & Sotorum Tertij Ord. in Steynart Confessarius, scripsit:

Varias spirituales Meditationes.

De frequenti usu SS. Sacramenti Eucharistiae, per quæstiones.

Tractatum de Virtutibus Theologicis. De eo Uvadingus, Bordonius, ac Joannes Maria Vernonensis in Annalibus Tertij Ordinis, Syllabo primo Scriptorum sui Instituti, Valerium Andreæ excipientes.

JODOCUS A CASTRO, Germanus, Bruxellensis, Ecclesiastes facundissimus in Provincia Germaniæ inferioris, ejusque Custos, & iterum Provincialis Minister, edidit:

Concionum super Evangelia Dominica-
 lia

lia partem hyemalem. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana Moreti 1633. in 4. Vidi.

Partem æstivam Conclonum Dominicalium, adjectis octo Conclonibus de Sacratissima Eucharistia. Ibidem, etiam in 4. Vidi.

Decachordum Morale de decem Virtutibus Immaculatæ Virginis Annuntiata, pertractatus, & discursus predicabiles distinctum. Ibidem 1638. tomis duobus in 4. Prælo etiam destinaverat:

Conciones de Sanctis

Sermones Quadragesimales. Hactenus non vidi; spem verò illorum fecit in Prologo ad Lectorem suarum Conclonum Dominicalium. Pertactant de eo Uvadingus, & Alva in Militia, verbo *Judocus*, col. 881. Obijt Mechliniæ ann. 1634. die 18. Aprilis, cujus opera commendans Godefridus Uvreys Pastor B. Mariæ Mechlinensis cantitabat ita:

*A Castro, tu Castra factis: tua Concio
Castrum est,*

*Fundatum in petra, quæ petra Christus
Erat, &c.*

JODOCUS RYCH, alijs RIQUE, Belga, Mechliniensis omnium primus missus ad Indicum Cœnobium Minoritarum in Quito, anno Virginei Partus 1534. scripsit:

De Moribus incolarum insignem Epistolam, à Uvadingo laudatam ex Sedulio ad caput 3. Vitæ S. Francisci, post Valerium Andream in sua Bibliotheca Belgica.

JODOCUS SCAILLETE, natione Belga, professione Minorita, Latino sermone edidit Bruxellis:

Compendium Genealogicum Domus Gandavensis, cui plurima Hispaniæ stemmata Gandavensi sanguinis nexu juncta immiscuit, uti narrat Gerardus Ernestus in sua Bibliotheca Historico-Chronologica, D. Josepho Pellicer adhærens, fol. 155. suæ Bibliothecæ.

JONSELMUS, seu JONZELMUS DE CANOVA DE CUMIS, Italus, Custos, cum esset Cumanus edidit à Fr. Philippo Calerio, Minorita, concinnatum:

Compendium Postillæ Epistolarum, ac Evangeliorum. Lugduni apud Jacobum Junti, anno 1541. in 8. Vidi.

JORDANUS DE SANTAREN, Lusitanus, Minorita, inedita reliquit in suo Conventu Scalabitano:

Proverbia Senecæ laudata ex Cardoso à D. Nicolao Antonio in suis Appendicibus M. S. apud Regiam Bibliothecam Matritensem. Floruit anno 1500.

JOSAPHAT ROTHOMAGENSIS, Gallus, ex Capuccinis Provinciæ Normaniæ, ejusque Minister, Vir doctus, ac religiosus moribus ornatus, edidit Gallicè:

Orationem in funere R. P. Honorati Bouchart, Capuccini, sanctitate, & miraculorum gratia illustris. Parisijs anno 1624. Genuensi teste.

JOSEPHA A S. CLARA, Hispana, Abbatissa Monialium Clarissarum Cœnobij de Alegria, Cantabricæ Provinciæ, ineditum reliquit volumen ingens

De Rebus Mysticis, ac ejus Vita. Exrelatu laudatæ Provinciæ.

JOSEPHUS ACCETA, minimè AVETA, Andriensis Apulus, Provinciæ S. Nicolai, Regul. Observantiæ alumnus, egregiusque Poeta, scripsit:

Vitam, & miracula S. P. N. Francisci, opus in decem libros distinctum carmine heroico Latino. Ex Uvadingo, & relatu Fr. Bonaventuræ à Fassano, parte 2. *Memorabilium* laudatæ Provinciæ, cap. 3. §. 10.

JOSEPHUS ÆGIDIUS TABOADA, Hispanus, Compostellanus, in Regularem Observantiam in Patria admissus, præter eximiam eruditionem, summumque ingenium, Vir fuit vitæ integritate insignis, ambitionis contemptor egregius, Lector bis emeritus, suæ Compostellanæ Provinciæ Ex-Minister, & Provinciarum Castellæ, ac S. Michaelis Patet. Morte præventus duntaxat edidit:

Expositionem Constitutionis Gregorij XV. adversus Confessarios sollicitantes. Salamanticæ ex officina Mariæ Estevez, anno 1712. in 8. Vidi.

Eucharisticam Orationem pro natali Sereniss. Principis Asturum Ludovici Ferdinandi. Compostellæ per Antonium de Alameda, anno 1707. in 4. Vidi. Reliquit M. S.

Consultationes Scholasticas, Morales, Canonico-Regulares.

Cursum Philosophicum, qui Zamoræ habetur in Bibliotheca Conventus Regul. Observ. Vidi. Ad plures abiit circa ann. 1722. Laudatur tomo 1. Chronic. suæ Provinciæ, lib. 3. cap. 6. pag. 126.

JOSEPHUS AB ÆGYPTO, Lusitanus, emeritus Concionator Provinciæ Portugalliæ Regul. Observ. publici juris fecit vernaculè:

Vitam S. Josephi filij Jacob, sub titulo: *Infans Peregrinus*. Ulyssipone in typographia Musicæ, anno 1721. in 4.

Thesaurum spiritalem Seraphicum. Ibidem apud Mathiam Ferreyra, anno 1621. in 4.

Serviam Seraphicam. Connimbricæ per Benedictum Seco 1716. in 8. Hujusce meminit Fr. Ferdinandus à Solitudine, tomo 5. Chronic. laudatæ Provinciæ.

JOSEPHUS DE AGRISUELA, Hispanus, Valentiniæ Provinciæ Regul. Observant. Theologus Jubilatus, & à Theologicis Censuris Sanctæ Inquisitionis, communem fecit vernaculè, eruditam

Concionem de S. Didaco ad Capitulum Toletanum Ordinis habitam. Extat à fol. 1369. Historiæ ejusdem Capituli excusæ Matriti anno 1682. in 4. Vidi.

JOSEPHUS ALASANZ, Hispanus, ex Aragonensi Provinciæ Regul. Observant. uti habeo ex relatione ejusdem Provinciæ apud Archivium Ordinis Matritense, varia opera exaravit, maximè

Commentaria in Epistolas Sancti Pauli. Inedita, sed ad prælum matura erant anno 1653. quo floruit. Laudatur à P. Hebrera, tabula 5. Chron. & in exordio *Vitæ B. Agni*.

JOSEPHUS ALEM, Compostellanæ Provinciæ alumnus, ineditum reliquit in 4.

Cursum Philosophicum, meritò asseratum in Bibliotheca Zamorensis Conventus Regul. Observant. Vidi.

JOSEPHUS ALMOROX, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Josephi, mysticis studiis deditus, emisit sermone patrio opus inscriptum:

Tres viæ perfectionis, in 8. Ex relatu laudatæ Provinciæ. Prodiit, sed suppresso nomine, Matriti ex typographia Didaci Martinez, anno 1700. quo Author clarebat.

JOSEPHUS ALVAREZ DE LA FUENTE, Hispanus, Matritensis, Castellaniæ Provinciæ Regul. Observant. Ecclesiastes generalis, ac Regius, Vir hercè in rebus Historicis eruditus, & mihi perquam familiaris, sermone Hispanico evulgavit opus perutile, cujus inscriptio:

Successio Pontificia, in 8. volum. in 8. distinctum. Matriti apud Laurentium Franciscum Mojados 1731. Vidi Censoris munere; pariter quoque:

Diarium Historicum Politico-Canonicum, & *Morale*, opus eruditum in 12. tomos in 8. distributum. Prodiit pri-

mus, secundus, tertius, & quartus tomus ex officina Thomæ Rodriguez Frias, anno 1732. Reliqui ad prælum maturi deinceps typis mandantur. Prælo insuper, vita comite, subjiciet à se conscripta:

Theatrum Ecclesiarum, Cathedralium Hispaniæ, quæ in presentia non sunt, tomo 2. in fol.

Historiam Chronologicam Cardinalium Ordinis Minorum, tom. 1. in 4.

De Canonizatione Sanctorum, Theologicè, & Historicè.

Acta, & *Vitam V. Fr. Joannis de Zumarraga*, Minoritæ, primi Antistitis Mexicani. Omnia vernaculè.

JOSEPHUS ANGLES, Hispanus, Valentinus, Compostellanæ Provinciæ Regul. Observant. filius, cujus hic elogium adscribere placet è Bibliotheca Hispanica D. Nicolai Antonij, *eximia doctrina* Theologicæ, vitæque ad religionis amussim formatæ meritò à superioribus obtinuit, ut excipiendis confessionibus Virginum Deo factarum in Matritensi Excalceatæ Reformationis præficeretur Monasterio, Sardinia quoque Provinciæ ejusdem Ordinis Commissarium Generalem egit, Romæque præceptorum Alexandri Cardinalis Montalti Sixti V. Pont. Max. ex sorore pronepotis, Boscanus demum in eadem Insula Sardinia Episcopus creari promeruit. Utriusque hic Philosophiæ, Sacræque Theologiæ eximius Professor, omnium scientiarum, & virtutum genere ornatissimus, quomodo audit à non nemine qui eum familiarem habuit, lucubrationibus suis studiosos moralis Theologiæ non parum juvit. Haftenus Nicolaus Antonius perperam subjungens scripsisse in *primum Sententiarum*, & in *tertium*, quamvis Uvadingus id nescierit. Nec me latet Fr. Matthæum à Sossa in Catalogo AA. præfixo suis Commentarijs in lib. 1. Sententiarum asserere: *Scripsisse in 4. libros Scoti lucidissimos Flores Theologicos*, verum, ni fallor, dumtaxat emisit:

Flores Theologicarum Questionum in secundum librum Sententiarum. Post alias editiones, Matriti ex typographia Petri Madrigal, anno 1586. in 4. tomo 2. Sixto V. Pont. Max. nuncupatis. Vidi.

Flores Theologicarum Questionum super quartum librum Sententiarum. Correctior, & auctior editio, quam vidi, facta est Burgis typis Philippi Junctæ 1585. tomo duobus in 4. Commendant valdè *Flores* istos Illustrissimus Gonzaga in suo Catalogo,

go, necnon Sedulius apud Uvadingum, hic. Floruit circa annum 1580. Pluribus de eo in Bibliotheca Valentina, pag. 203.

JOSEPHUS ANTONIUS HEBRE-
RA, Hispanus, in Oppido Ambel, Ty-
rasonenſis Diœceſis natus, Aragonenſis
Provinciae Regul. Obſervantiæ, Concio-
natoris Generalis, ac Diffinitoris muneribus
functus, ejusdem ſuæ Provinciae, ac
Regni Aragonenſis Historicum, Secreta-
rium Generalem Ordinis, necnon Com-
miſſarium Viſitatoreſ Compoſtellanæ
Provinciae fecit. Vir fuit ingenio, ac eru-
ditione præſtans, vti ejus teſtantur lucu-
brationes. Habemus nunc ex illius pe-
nu:

Viridarium eloquentiæ, Hiſpanico idio-
mate. Cæſarauguſtæ apud Hæredes Dida-
ci Dormer 1677. in 4. Vidi.

Opuscula Poetica, ſeu *Triumphum Juſ-
torum*, ligato ſermone Hiſpanico. Ibidem
per Hæredes Petri la Naja 1679. & 1708.
per Didacum de Larumbe in 4. Vidi.

Vitam S. Antonij Patavini. Prodiit Cæ-
ſarauguſtæ ſuppoſito nomine Authoris ex
typographia Paſchaſij Bueno 1683. in 8.
Vidi. Item vernaculè volumen prænota-
tum:

*Demonſtrationes Regni Aragonum, ob
primum connubium Caroli II. Hiſpania-
rum Regis*. Ibidem 1679.

*Vitam S. Sigismundi Regis, & Marty-
ris*. Cæſarauguſtæ typis Paſchaſij Bueno,
anno 1686. Vidi.

*Sex Tabulas Chronologicas ſuæ Provin-
ciæ*. Ibidem per Emmanuelem Roman
1687. in chartis expansis. Vidi.

*Hiſtoriam Sanctorum Martyrum Mino-
ritarum Joannis Peruſini, ac Petri de Sa-
xoſerrato*. Ibidem ex officina Paſchaſij
Bueno 1690. in 8. Vidi.

*Effigiem Hiſtoricam pro Civitate Cæſa-
rauguſtana in connubio ſecundo Caroli II.
Hiſpaniarum Regis*. Ibidem anno 1690.

*Vitam V. Matris Emmanuela de Olcine-
llas, ex Tertiarijs Cœnobij Sancti Angeli
Cuſtodis in Oppido Exea Aragonenſis Reg-
ni*. Cæſaraug. per Paſchalem Bueno, an-
no 1695. in 4. Vidi.

*Vitam B. Agni ejusdem Inſtituti, ac Pro-
vinciæ Marrochiensis Eccleſiæ olim Antiſti-
tis*. Ibidem apud Bueno 1697. in 4. Vidi.

*Exemplarem vitam V. Matris Marię,
Marchioniſſa de Camaraſa, Clariſſę, Fun-
datrix, & Abbatiffa Granatenſis Conven-
tus S. Angeli*. Cæſarauguſtæ per Domini-
cum Gaſcon, anno 1700. in 4. Vidi.

Vitam Illuſt. D. D. Martini Garcia, Epiſ-

copi Barcinonenſis. Ibidem, ac eiſdem ty-
pis anno 1700. in 4. Vidi.

*Descriptionem Hiſtorico-Panegyricam
Sylvæ, ac Cœnobij Domina noſtræ de Mon-
lora, Recollecſorum ejusdem Provinciae*.
Ibidem apud Dominicum Gaſcon 1700.
in 4.

*Conciones Panegyricas de S. Gaudioſo
Epiſcopo Tyraſonenſi, & de S. Tecla V. &
Martyre*. Ibidem, ac eiſdem formis 1701.
in 4.

*Chronicorum Provinciæ Aragonum, to-
mum primum*. Cæſarauguſtæ per Didacum
de Larumbe 1703. in fol. Vidi.

*Chronicorum ejusdem Provinciæ, tom.
2. vbi plura de Aragonenſi Regno*. Ibid.
ac litteris Larumbe 1705. in fol. Vidi.

Vitam S. Gaudioſi Epiſcopi Tyraſonenſis.
Ibidem apud Gaſcon 1710. in 4.

*Celebres Demonſtrationes Cæſarauguſta-
norum ob translationem SS. Sacramenti ad
novam Baſilicam Domina noſtrę del Pilar,*
opus poſthumum excuſum Cæſarauguſtæ
in officina Hæredum Emmanuelis Roman
1719. quo in ſuo Cæſarauguſtano Monaſ-
terio deceſſit è vivis die 30. Maji. Laudi-
bus ornat Emmanuel Cajetanus de Souſa,
in ſua *Expeditione Hiſpanica*, tom. 2. num.
526.

JOSEPHUS AB APOCALYPSI,
Luſitanus, Provinciae Portugalliæ, Regu-
laris Obſervantiæ Lector emeritus, emiſ-
ſit:

*Orationem in laudem Sancti Joannis à
Cruce Divorum numero adſcripti à Bene-
dicto XIII. Pont. Max. Ulyſſipone ex ty-
pographia Petri Galtraon, anno 1728. in
4. Commendatur à Fr. Ferdinando à So-
litudine in Chronicis memoratæ Provin-
ciæ, tomo 5.*

JOSEPHUS AB ASSUMPTIONE,
Hiſpanus, Valliſoletanus, Diſcalceatæ
Provinciae S. Pauli, celebris Eccleſiaſtes,
ac Diffinitor, emiſſit:

*Orationem funebrem in Exequijs Anto-
nij Martini Alvarez de Toledo, Ducis de
Alva. Salmanticæ anno 1711. in 4. Vidi.*
Penès ſe habet inedita

*Concionum, tomos 5. in fol. Alphaneti-
ca methodo concinnatos.*

*Elucidationem Salutationis Angelicę ex
penu Sanctorum Patrum depromptam,
Latinè.*

*Concordantias Sacrę Paginae, & Sanc-
torum Patrum, eodem idiomate:*

*Super Canticum Salve Regina ad men-
tem SS. Patrum, & in laudem Puriffimę
Virginis, titulo: Porteria inſignitæ, ac
mi-*

miraculis claræ Abulæ, in Conventu S. Antonij laudatæ Provinciæ, Latine.

De mirandis Beatissime Virginis à Porta dictæ. Vernaculè.

Sermocinationes in verba vite S. P. N. Francisci: Magna promissimus, &c. Hispana lingua, & alia Concionatoribus utilis. Utinam pro bono publico quamprimum prodeant. Etiam modo vitam agit.

JOSEPHUS DE AVALOS, Hispanus, ex Provincia Bætica Regul. Observ. Sacram Theologiam docens, edidit vernaculè:

Expositionem Regule S. Clare, ac Conceptionistarum. Hispali typis Lucæ Martini de Hermosilla 1688. in 8. Vidi.

JOSEPHUS DE AZEVEDO, Hispanus, Compostellanæ Provinciæ Regul. Observantiæ, præclare elaboravit:

Cursum Philosophicum, qui M. S. asservatur Zamoræ in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci, in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE BALVERDE, Hispanus, Theologus, Granatensis Provinciæ Regul. Observ. emisit à se habitam in Toletanis Comitibus Ordinis:

Orationem in laudem S. P. N. Francisci, excusam cum alijs Matriti anno 1582. in 4. Vidi.

JOSEPHUS BARCINONENSIS, Hispanus, Tarraconensis, genere clarus, primum Regularis Observantiæ, deinde Provinciæ Laletanæ, Minorum Capuccinorum, Vir fuit prudens, ac primus Capuccinus qui in Hispania Orationem quadraginta Horarum sermonibus celebravit. Ineditum reliquit:

Librum Sermonum de Tempore, asservatum in Barcinonensi Coenobio Montis Calvariae, teste Genuensi. Sanctimoniae fama obiit in eodem Monasterio anno 1584. Ejus vitam conscripsit Boverius tomo 2. Annalium.

JOSEPHUS BATLE, Hispanus, Laletanus, ad Regularem Observantiam in eadem Provincia ingressus, per disciplinarum gradus ad culmen sapientiæ ascendens, muneribus quoque Concionatoris, Historici, Diffinitoris, Commissarii Provincialis, ac Theologi apud Fidei vindices functus, ad formandos Divini Verbi Declamatores, scripsit, ac edidit opus prænotatum:

Mysticus Ezechiel quindecim Conciones Missionarijs valde utiles, & unicam de Assumptione Deiparæ semper Virginis amplectens. Barcinone per Franciscum Guasch, anno 1700. in 4. Vidi. Insuper evulgavit:

Itinerarium Animæ plæ. Ibidem, ac eisdem typis anno 1699. in 4. Vidi. Demum opus inscriptum:

Excitator Confessarij, ac Pœnitentis. Barcinone 1692. in 4. litteris Martini Gelabert. Vidi. Exponit Decalogum.

Chronica suæ Catalauniensis Provinciæ in duas partes in fol. distributa. Asservantur inedita in Archivio Barcinonensis Conventus S. P. N. Francisci.

JOSEPHUS BARCINONENSIS, Vide inferius *Josephus à Faventia.*

JOSEPHUS DEL BATERNO A SANCTO JOANNE, Hispanus, olim in Discalceata Provincia S. Petri Alcantarensis Neapolitana, Sacræ Theologiæ Lector, ac Diffinitor, deinde suæ Provinciæ S. Josephi Custos, Commissarius Visitator Provinciæ S. Pauli, totius Ordinis Generalis Diffinitor, ac Vir profectò cujus virtus nec vno animarum zelo, nec iteratis erga Deiparam pietatis argumentis constitit, minimè pœnitenda edidit opuscula. Scripsit:

Expositionem Orationis Dominicæ, adjectis Meditationibus, sermone Hispano. Matriti typis Joannis Garcia Infanzon 1705. Vidi.

De origine jejuniij perpetui in honorem Immaculatae Conceptionis, ac de origine cujusdam Mariana Imaginis ab Igne dictæ, qua in Oppido Baterno Toletani Archiepiscopatus colitur. Matriti 1706. ac 1704. Obijt Matriti in Regali Conventu S. Ægidij, circa annum 1708. exemplaritatis nota.

JOSEPHUS BERGAIGNE, Antuerpiensis, strictioris Observant. Provinciæ Germaniæ inferioris Theologus, ac Minister Provincialis vigesimo octavo ætatis anno nondum expleto, qui & Visitatorem Apostolicum, Diffinitorem Generalem Ordinis, Belgicarum Provinciarum, ejusque adnexarum Commissarium Generalem laudabiliter peregit, Vir fuit pius, doctus, mitis, affabilis, atque ad res magnas pertractandas miræ dexteritatis, & prudentiæ, cujus opera Catholicus Hispaniarum Rex Philippus IV. sapissimè usus apud Belgas, Batavos, ac Germanos, ad variosque Principes legatus, ac demum Episcopus primum Buscoducensis, deinde Archiepiscopus, & Dux Cameracensis, S. Romanij Imperij Princeps, & Comes Camerarij. Scripsit:

Apologiam adversus litteras Geralaci Molitoris, Prædicantis Religionis Evangelicæ Reformata. Augustæ Trevirorum

sump.

sumptibus Ægidij Immendor anno 1625.
in 4.

Apologiam ad Imperatorem Ferdinan-
dum Tertium, pro conservatione veterum
Religiosorum in suis antiquis domibus.

Instructionem ad Virgines nobiles recen-
tèr conversas à Calvinismo, contra famo-
sum libellum ad easdem datum à quibus-
dam hæreticis. Colonia apud Henricum

Crith 1631. Moritur pater agens Regis
Catholici in confessu Monasterij Uvesto-
haliae anno 1647. die 24. Octobris. Eum
commendat Uvadingus, Ludovicus Mo-
teri in suo Dictionario, Dupinus, sæc.
17. Ejus funebre Epicedium habes apud
Samarthanos, tomo 1. Galliae Christia-
nae, de Archiepiscopis Cameracensibus,
§.83.

Ecclesia Cameracensis

Optimo Pastore orbata, spe maxima erepta;

Nova viduitate afflicta, novis curis agitata,

De successore anxia, de libertate sollicita;

Præsuli meritissimo justa persolvens,

Monumentum mærens posuit.

Luge viator, si pacem amas, & precare;

Ut homo pacis requiescat in pace.

JOSEPHUS BERGOLINUS, Italus,
Montenovenis, ex Minoritis Conventua-
libus, Sacrae Theologiae Magister, edidit:

Dialecticam S. Scripturae testimonijs, à
SS. PP. doctrinis illustratam, in qua una
cum Sacrarum Litterarum intelligentia. Ar-
tem inveniendi, construendi, prosequendi
argumenta, atque Hereticorum Sophisma-
ta cognoscendi. Romae typis Bernabo, an-
no 1707. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE BERNA. Vide in-
ferius *Josephus Cameracensis*.

JOSEPHUS DE BOLAÑOS, Hispanus,
Disalceatae Provinciae S. Josephi
alumnus, Theologiam docens in Conven-
tu S. Petri de Alcantara Etruriensi, vulgò
de la Ambrosiana, in publicum misit Ita-
licè:

Via-Crucis illuminata. Lucæ apud Ni-
colaum Mariscandoli, anno 1713. in 8.
Secundò anno 1720. studio Fratrum Re-
formatorum Sabaudiensium. Vivit Au-
thor munere fungens Confessarij D. Caro-
li Hispaniae Infantis Ducis Parmensis, hoc
anno 1732.

JOSEPHUS BONA, Hispanus, Tu-
riasona natus, in Aragonensi Provincia
Regul. Observantiae clarus Ecclesiastes,
tantummodò typis dedit:

Orationem in laudem S. Catharinae Bo-
noniensis novissime Sanctorum Catalogo
adscriptae, sub titulo: *Sol novus Italiae.*
Caesaraugustae per Didacum de Larumbe,
Tom. II.

anno 1714. in 4. Vidi. E vivis decessit eor-
dem anno.

JOSEPHUS BONAVENTURA,
Italus, ex Comitibus Vallispergiae, & Mi-
noritis Conventualibus, Vir eruditus cons-
cripsit vernaculè:

Vitam Arduini Marchionis de Jurea,
necnon vitas nonnullorum Comitum Vallis-
pergiensium. Extrabant M. S. in Bibliothe-
ca Excell. Caroli ab Ecclesia in Suprema
Curia Taurinensi Praesidis, anno 1667. vti
narrat Andreas Rossotus in Syllabo Scrip-
torum Pedemontij.

JOSEPHUS BRANCHAM, Italus,
Syracusanus, professione Minorita, La-
tinè evulgavit opus praenotatum:

Analytica Demonstratio in qua ostendi-
tur immunitatem, tam personarum, quam
rerum Ecclesiasticarum esse de Jure Divino.
Romae apud Paulinum 1607. in 4. apud
Bibliothecam Tellerianam, pag. 172. De
eo Dupinus, sæc. 17.

JOSEPHUS BRIZ ALBORNOS,
Hispanus, Theologus, Carthaginensis
Prov. Regul. Observ. edidit:

Orationem funebrem in obitu Mariannae
Engratie, Marchionissae de los Velez. Mur-
ciae apud Michaellem Lorente 1686. in 4.
Vidi.

JOSEPHUS DE BRUNIS, Venetus,
Regul. Observ. Prov. S. Antonij, Con-
cionator, candidè, & sincerè describens
quidquid diù desiderabatur sciri de om-
ni

nibus ad Sanctam Jerusalem, Ordinemque Seraphicum spectantibus, edidit:

Reductorium Ierosolymitanum, sub cuius inscriptione continentur:

Numerus locorum Fratrum D. Francisci de Observantia.

Admirabilis devotio Sanctuarior. quamplurium.

Multitudo præcipuarum Reliquiarum, coplaque Indulgentiarum à diversis Summis Pontificibus concessarum.

Generosa condonatio privilegiorum multorum quibus gaudent in primis Guardianus Sacri Montis Sion, deinde Fratres omnes ei humiliter subiecti. Venetijs per Joannem Baptistam Bonsad 1616. in 8. Augusta 1651. in 8. Commemoratur, post Uvadingum ab Alphonso Laffor, tomo 1. sui *Universi*, fol. 499. & Alva, qui eum nuncupat *Iosephum de Erinis*, col. 865. suæ *Militiæ*.

JOSEPHUS CAGLIOCA, Italus, Provinc. Siculæ Minorum Conventualium Doctor Theologus, ac Pater, S. Officij Consultor, Vir ingenio, ac eruditione præstans, publici juris fecit:

Defensionem Immaculatæ Conceptionis Matris admirabilis. Messanæ 1643.

Manifestationes Historicas Prov. Siculæ Minorum Conventualium. Venetijs typis Petri Turrini 1694. in 4. Italicè.

Defensionem litterarum à Regina Angelorum ad Messanenses scriptarum. Ibidem, sermone Italico. Ineditum, sed ad prælum maturum reliquit opus insigne in 4. tomos partitum, cuius inscriptio:

Catholica pugna Inquisitorum Apostolicorum. Laudatur à P. Vincentio Coronelli, tomo 7. Bibliothecæ Universalis, col. 243.

JOSEPHUS CAMARATENSIS, (mendosè à nonnullis dictus de Berna, & Taberna) Italus, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ Minor. Capuccinor. Sacerdos, & Genuensi teste, vulgare sanctimonix simulachrum, edidit:

Symphoniam sacre lectionis, id est, *Libellum de Sacrarum dictionum prolatione.* Messanæ apud Hæredes Petri Breæ 1656. Rhegij typis Jacobi Matthæi 1646. & Perusix eodem anno in 8.

Tractatum de arte benè moriendi, Italicè. Messanæ apud Jacobum Matthæi, anno 1646. in 8. & ibidem 1652.

Tractatum de Sacris Ritibus, tam ad celebrationem Missæ, quam ad recitationem Officij Divini, & alias functiones Ecclesiasticas spectantibus. Panormi apud Do-

minicum de Anselmo 1669. in 4. Edidit etiam Italicè:

Dictionary Etruscum. Neapoli apud Dominicum Anselmum 1666. in 4.

De quatuor Novissimis Meditationes. Panormi 1665. in 12. & ibidem, post alias editiones sextò prodijt 1670. & Messanæ typis D. Antonij Massei 1704. in 12.

Viam dolorosam Christi Domini. Panormi apud Petrum de Isola 1665. in 8. & 1667. & 1692. & Neapoli apud Michaellem Mutium 1693. in 12.

De Maria Dolorosa. Neapoli apud Anselmum 1673. & apud Constantium 1695. in 12.

Corollam centum Rosarum, id est, *centum Capuccinorum toto mentis conatu Crucifixum, ac Matrem Dolorosam complectentium.* Neapoli apud Petrum de Isola 1676. in 8. Ad æternitatem evolavit Panormi anno 1677. De eo laudatus Genuensis, & fusiùs Mongitori, tomo 1. Bibliothecæ Siculæ.

JOSEPHUS A CAPRIOLA, Italus, ex Provincia S. Francisci Minorum Capuccinorum, Vir in mechanicis artibus peritus, evulgavit Italicè opus prænotatum:

Temporis mensura, in quo agit de modo fabricandi horologia cujuslibet generis. Patavij apud Andream Gattellum, anno 1663. Ex Genuensi, pag. 199. suæ Bibliothecæ Scriptorum Capuccinor.

JOSEPHUS CARAVANTES, Hispanus, Capuccinus, primitus Aragonensis, deinde Bæticæ Provinciæ, Apostolicus Missionarius, qui in Occidentales Indias à Summo Pontifice, & Rege Catholico specialitè deputatus, in Provincijs de Carcas, Carazas, & Eumanan in infidelium conversione, ac postea Hispaniæ maximè in Gallaciæ Regno in peccatorum reductione plurimum insudavit, Vir fuit sanè Apostolicus, cuius Acta vernaculè emisit Didacus Gonzalez de Quiroga, Matrili anno 1698. Habemus ejus ingenij, ac pietatis monumenta:

Relationem progressus, & fructuum Missionum Fratrum Minorum Capuccinorum Provinciæ Baticæ in Indijs Occidentilibus. Hispali apud Joannem Gomez, anno 1666. Insupèr:

Missionum præxim tomis duobus in 4. in quibus continentur 39. Conciones, & plura Missionarijs perutilia. Prodiit primus Legione ex officina Viduæ Augustini de Valdivieffo 1674. Secundus Matrili ex typographia Andreæ Garcia, anno 1678. Vidi.

Alphabetum puerorum, tomis 2. anno 1688. Præter hæc à Genuensi laudata, edidit:

Lectiones Doctrinales, ac Dominicales Conciones totius anni, in duos tomos distributas. Matræi sumptibus Francisci Lasso, anno 1704. in 4. Vidi, & primam editionem ibidem factam anno 1687. Obijt, hæud sine sanctitatis opinione, circa annum 1690.

JOSEPHUS CARLINUS, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, scripsit:

De Origine Capuccinorum, opus citatum in Martyrologio Franciscano, die 3. Augusti, §. 6.

JOSEPHUS CARON, Minorita, attestante Arturo in Martyrologio Franciscano ad diem 31. Augusti, §. 29. scripsit:

Querimoniam novæ Franciæ. Insupèr, ex Catalogo Bibliographiæ Anissonianæ edito anno 1726. edidit:

Controversias Fidei contra Judæos, & Hæreticos. Parisijs 1660. in 8.

JOSEPHUS CHATINO, Hispanus, ex strictiori Observant. Valentini Regni, Concionator, jussis obtemperans sui Provincialis Ministri Fr. Joannis Olarte, absolute conscripsit anno 1626.

Chronica suæ Discalceatæ Provinciae S. Joannis in Valentia Regno. Inedita asservantur in 4. in Archivio laudatæ Prov. Vidi.

JOSEPHUS LE CLERC DE TOMBLAY, Gallus, Parisiensis, Vir generis nobilitate, doctrinæ præstantia, ac animi pietate magnus, in sua Parisiensi Provincia Minorum Capuccinorum Diffinitor, ac Turonensis Provinciae Minister, qui dilatandæ ubique Fidei, & Religionis Catholicæ studiosissimus, & A catholicorum acerrimus hostis, Monasterium Benedictinarum sub titulo *Montis Calvaria* fundavit; prælo etiam mandavit Gallico sermone minimè poenitenda. Ea sunt:

Introductio ad vitam spiritualem per facilem quandam Orationis methodum pro omni anima devota, & religiosa. Pictavij apud Franciscum Lucam 1626. tomis 2. in 8. Parisijs typis Joannis Fovet 1630. in 4.

Praxis interior præcipuorum vitæ Christianæ exercitiorum juxta methodum Orationis Mentalis, ab eo traditam. Ibidem 1632. in 4.

De Perfectione Seraphica. Opus est mysticum in primis utile Minoritis. Parisijs per Sebastianum Cremonisij 1634. in 4.

Tom. II.

Tractatus de tribus generibus vitæ spiritualis, & tribus votis Viri Religiosi. Niofti 1646. in 8.

Epistolæ spirituales, quas cum alijs ejus pietatis opusculis edidit Franciscus Andegavensis Capuccinus, vna cum ejus vita. Paris. 1645. in 4. typis Dionysij Thierry. Obijt in Foro-Sempronio anno 1557. De eo cum laude, qui de rebus Gallicis scripserunt sub Ludovico XIII. à cujus Consilij fuit; Genuensis, Uvadingus, ac Dupinus in Supplemento.

JOSEPHUS CODICIS, rectius CORDICIUS, Siculus, ex Oppido Montis S. Juliani, Regul. Observ. Professor, Vir doctrina insignis, qui septennio Theologiam docuit Parisijs, vbi & Doctoris lauream accepit, edidit, ut testatur Uvadingus, ac Rochus Pirrus apud tom. 1. Bibliothecæ Siculae:

Commentaria in Logicam Aristotelis. Obijt Neapoli 1545.

JOSEPHUS A COLLEAMATO, Capuccinus, natione Picenus, ac ejusdem Provinciae alumnus, Vir, ut vno verbo dicam, verus S. P. N. Francisci imitator, teste Genuensi, M. S. reliquit:

Historiam de origine, & progressu Reformationis Capuccinorum in Prov. Marchiæ. Obijt sanctissimè Forosempronij anno 1557. Consule Arturum ad diem 28. Junij in Martyrologio Franciscano.

JOSEPHUS COLLESSANENSIS, Siculus, ex familia Seminaria ortus, Concionator, ac Lector generalis, à confessionibus Monialium Neapolitani, ac Regij Monasterij Sanctæ Claræ, ac Vicarius Provincialis suæ Provinc. Siculae strictioris Observ. Reformatorum, Vir pro difficillimis negotijs ad loca Hierosolymitana tuenda, Orator missus Hierosolymam, Bethleem, Nazareth, ac Constantinopolim; inedita reliquit sermone Italico:

Acta, ac Vitas Fratrum, ac Tertiariorum clarorum suæ Provinciae Vallis Dæmonis, apud Archivium Coenobij Portus Salvi Messanæ, ut ex Tognoleto narrat Mongitori, tomo 1. Biblioth. Siculae.

Relationem suæ Reformatæ Provinciae, cujus meminit Fr. Petrus de Alva, columna 865. suæ Militiæ. Clarebat anno 1667.

JOSEPHUS A COMO, Italus, celeberrimus Concionator, ac suæ Mediolanensis Provinciae Regul. Observantiæ Pater, edidit vernaculè:

Quadragesimale. Venetijs anno 1665. typis Pauli Baglioni in 4. Regali. Vidi.

Dominicale per annum, adjectis copio-

sis Indicibus. Ibidem per eundem 1670. in 4. Vidi. Immeritò Capuccinis adscribitur ab Alphonso Laffor, tomo 2. sui *Universi calamo delineati*, fol. 397.

JOSEPHUS A CONCEPTIONE, Lusitanus, ex Tertiarijs Regularibus ejusdem Regni, Lector emeritus, & Pater, ac à Theologicis Censuris Sancti Officij, uti ex relatu laudatæ Provinciæ didici, emisit vulgari lingua:

Historiam Trium Ordinum S.P.N. Francisci, in tres tomos in fol. distributam. Ulyssipone anno 1715.

JOSEPHUS A CONCEPTIONE, alter, natione Hispanus, ex Oppido *Medina del Campo*, sanguine clarus, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli alumnus, Verbi Evangelici celebris Declamator, Guardianum agens Coenobij Immaculatæ Conceptionis in Oppido Peñarandino Dioecesis Salmantinæ, ex speciali devotione, qua Angelorum Reginam semper est profecutus, in ejus honorem scripsit:

Historiam celeberrimæ Imaginis Immaculatæ Virginis à Rosa, & à Choro miraculis claræ in laudato Monasterio, in 4. Eam exscripsi tomo 1. Chronic. Provinciæ Sancti Pauli, lib. 2. cap. 12. Typis dedit:

Compendium Vitæ S. Barbaræ, Hispanico idiomate.

JOSEPHUS CORDICIUS. Vide superius *Josephus Codicis*.

JOSEPHUS DE CORUORLAN, Hispanus, Carthaginensis Prov. Regul. Observantiæ Theologus, Diffinitor, ac S. Officij Qualificator, edidit:

Allegationem juridicam pro V. Tertio Ordine Franciscano. Murcia apud Vincetium Llofriu 1691. in fol. Vidi.

Orationem in solemnī professione cujusdam Clarissæ habitam, sub titulo: *Gymnasia Poenitentiae*. Compluti in typographia Universitatis 1674. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A COUTE, Lusitanus, Ordinis Christi alumnus, necnon in Tertio Ordine Franciscano, apud Ulyssiponensem Conventum Dominæ nostræ à Jesu, Diffinitoris munere functus, Historicum Academicum laudati Regni agens, emisit ligato sermone:

Vitam Sanctæ Quiteriæ. Ulyssipone per Josephum Lopez Ferreyra 1715. in 8.

Carmina Epithalamica. Ibidem in Officina Musicæ 1729.

Epitalamium Regale in laudem D. Joannis V. ac D. Mariannæ Austriacæ Regum Portugalliæ. Ibidem. Ad prælum matura

alia non pauca habebat anno 1730. præcipuè, vernaculo sermone,

Vitam S. Elisabeth Portugalliæ ejusque Sponsi D. Dionysij.

JOSEPHUS A CRUCE, Hispanus, ex Regul. Observ. Castellanae Provinciæ, Sacræ Theologiæ professor in Complutensi S. Didaci Coenobio, cujus eruditionem non vulgarem facile ostendunt illæ celeberrimæ Conclusiones Theologicæ Compluti propugnatae, ac ibidem excusæ in charta expansa, anno 1661. quarum octava assertio hæc erat: *Deipara in primo instanti Conceptionis naturalis non contraxit maculam originalem, non solum definibilis est ab Ecclesia in Concilio Generali, sed à Summo Pontifice ex Cathedra, absque Concilio proximo definibilis est*, &c. Consule *Militiam* Fr. Petri de Alva, col. 865. Extat laudati Josephi, celebris

Concio de S. Didaco, edita Compluti in officina Mariæ Fernandez, anno 1661. in 4. Vidi.

Tractatus varios scripsisse audio, hactenus mihi ignotos.

JOSEPHUS DE CUELLAR, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Josephi, Sacræ Theologiæ Lector, ac Regius Concionator, Theologicum Cursum, juxta mentem, & Ordinem V. Doctoris Subr. Scoti digestum typis mandavit tomis duobus in 4. Continet primus, tractatus.

Super Prologum Doct. Subr.

De Intellectu Divino.

De Voluntate Divina.

De Visione Beatifica.

De Distinctionibus.

Conciliationes, adjectis nonnullis de *Scientia Media*. Agit in 2.

De Trinitate.

De Angelis.

De operibus 6. dierum.

De Homine. Matriti, apud Antonium Marin 1725. Vidi. Scripsit etiam Latinè:

Vitas quorundam suæ Provinciæ alumnorum exemplaritate vitæ insignium ad Capitulum Generale Ordinis Romæ celebratum, anno 1723. missas. Vidi. Ad plures abiit anno 1731. cum Fratribus Regularis Observantiæ Castellanae Provinciæ connumeratus.

JOSEPHUS DE LAS CUEVAS, Hispanus, professione Capuccinus, laudatur ex Algecira à Fr. Martino de Torrecilla in suo Catalogo, cùm Author cujusdam libri complectentis sermone Hispano:

Meditationes, ac Glossas super Officium Divinum.

JOSEPHUS DE CURTIS, Siculus, Messanenſis, ſtrictioris Obſervantiæ Reformatorum alumnus, ad eliminandam potiùs melancoliam, quam, ut ingenij ſui vires detegeret, uti inquit Mongitori, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ, edidit Italicè.

Dramma musicale in laudem S. Baſillæ Virg. & Martyris. Venetijs per Joannem Jacobum Hertz, anno 1661. in 12.

JOSEPHUS DIDACUS DE SANCTA LUCIA, Hiſpanus, Cæſarauguſtanus, Aragonenſis Prov. Regularis Obſervantiæ Theologus emeritus, ac Cuſtos, Archiepiſcopatus Cæſarauguſtani Synodalis Examinator, S. Inquiſitionis in rebus Fidei Cenſor, Provinciarum quoque Canarienſis, ac Cantabricenſis iteratò labore Viſitator, & Pater, eruditos valdè ſermones patria lingua conſcriptos publici juris fecit, numpè:

Orationem funebrem in obitu Comitiss de Contamina. Cæſarauguſtæ per Jacobum Magellon 1692. in 4.

Orationem funebrem in Exequijs D. Mariæ Ludovicæ de Saboya, Hiſpaniarum Reginæ. Ibidem, typis Didaci de Larumbe, 1714. in 4.

Concionem de S. Ignatio, Societatis Jeſu Fundatore, ad Collegium Cæſarauguſtanum habitam, excuſamque ibidem à Paſchale Bueno 1716. in 4.

Orationem funebrem in Exequijs V. Claſſiſſe Hyacinthæ de Atondo. Ibidem apud Petrum Carreras 1717. in 4.

Orationem in ſolemnit commemoratione Defunctorum. Ibidem, per eundem 1720. in 4.

Orationem funebrem panegyricam in obitu V. P. Fr. Antonij Arbiol, ejusdem Inſtituti, ac Provinciæ. Cæſaraug. litteris Franciſci Revilla 1726. in 4. Vidi. Scripſit etiam propè diem cudendum.

Quadrageſimale in folio. Vidi M. S. Martini in Officina Cauſæ V. Matris Mariæ Jeſu de Agreda, anno 1731.

JOSEPHUS A DOMINA NOSTRA, Luſitanus, Provinciæ Portugalliæ Reg. Obſervantiæ alumnus, ac celebris Eccleſiaſtes, vernaculè emiſſit:

Panegyrim in laudem S. Joannis à Cruce recentè canonizati. Ulyſſipone in Officina Muſicæ, anno 1728. in 4. Vidi.

Panegyrim de S. Jacobo à Marchia Catalogo Sanctorum adſcripto. Ibidem per Bernardum à Coſta 1727. in 4. Vidi.

Tam. II.

Panegyricam Concionem de Imagine Crucifixi, à Remiſſionibus. Ibidem apud Joſephum Antonium de Sylva 1731. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DONDORIUS, Italus, Patritius Piſtorienſis, Minorum Capuccinorum, Provinciæ Tufciæ Theologus, & Concionator, rerum antiquarum Patriæ ſuæ ſolertiſſimus indagator, ex collectis monumentis Eccleſiarum, & locorum piorum opus conſlavit, & inſcripſit:

Pietas Piſtorienſis. Morte ſublatus Joſeph, R. D. Franciſcus, ex fratre nepos, Decanus Cathedralis, & Vicarius Generalis Piſtorienſis imprimi curavit anno 1656. Sæpiùs hunc librum citat Pagnotius de Maria Triumphante. Authoris præcipuè meminit Fr. Antonius Terrinca, parte 3. ſui *Theatri Tufciæ*, tit. 1. pag. 206.

JOSEPHUS DE DREUX, ſivè DRUJENSIS, Capuccinus, natione Gallus, Pariſienſis Provinciæ Concionator, Vir exquiſita eruditione, ac vitæ integritate clarus, opusculum edidit prænotatum:

Thronus Dei in anima ſeſti, ſeu idea perfectæ Abbatiffæ in vita ſancta, & præclaris geſtis D. Magdalene de Sourdis Abbatiffæ Regij Monafterij S. Pauli Bellovacenſis. Pariſijs 1668. in 8.

Concionem funebrem in obitu R. P. Fr. Joſepi de Morlais Concionatoris Capuccini. Pariſijs apud Dionyſium Thierry, 1622. Ex Genuenſi in *de Scriptoribus Capuccinis.*

JOSEPHUS DULAC, Hiſpanus, Laletanæ Provinciæ Regul. Obſerv. Lector emeritus, ac Cuſtos, opus condidit Concionatoribus perutile, cujus inſcriptio:

Mariale Hiſpanum. Barcinone apud Joannem Jolis, anno 1680. in 4. Vidi.

JOSEPHUS EXIMENO, Hiſpanus, Valentinus, Valentinæ Provinciæ Regularis Obſervantiæ, Concionator, ac Cuſtos, recognovit, additionibus quoque locupletavit:

Vitam V. Fr. Nicolai Faſtoris Minoris, à Fr. Chriſtophoro Moreno ejusdem Inſtituti conſcriptam. Prodiit Barcinone ex Officina Sebaſtiani Cormellas 1618. in 4. Conſule Bibliothecam Valentinam, pag. 101.

JOSEPHUS DE FALCES, Lector Jubilatus Prov. Borgenſis Regul. Obſerv. Ex-Cuſtos, & in Romana Curia, pro Cauſa V. Matris Mariæ à Jeſu de Agreda Procurator, typis commiſſit:

Discursus Apologeticus enervantem sententiam Doctorum à Sacra Facultate Parisiensi deputatorum, & Censuram ejusdem facultatis nomine evulgatam denigrantem aliquas propositiones primi tomi Mystice Civitatis Dei, &c. Gallicè redditi à R. P. Thoma Groset, ex Hispano V. Matris Mariæ à Jesu Agrediensi. Opus à Complutensi Academia commendatum, anno 1699. die 31. Octobris. Prodiit Salmanticæ anno 1697. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A FERNO, Italus, Provinciæ Mediolanensis Minorum Capucinorum filius, ac Bononiensis Vicarius Provincialis, demumque Generalis Diffinitor, Vir Theologia apprimè excultus, quem Authorem, & Institutorem fuisse volunt utilissimæ Orationis 40. Horarum, ac Religionum S. Pauli decolati, & Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, fidelissimum coadjutorem, typis edi curavit:

Methodum, seu instructionem celebrandi devotè, & cum fructu supradictam 40. Horarum Orationem. Mediolani anno 1571. Ibidem miraculis clarus ad Cælum evolavit, anno 1556. cujus gesta habes apud Boverium, tom. 1. Annalium. Pluribus de eo Arturus in Martyrolog. Francisc. Nonis Januarij. Consule Spondanum ad annum 1556.

JOSEPHUS FERRER, Hispanus, Valentinus, ex Discalceata Provincia S. Joannis Baptistæ, Theologus, Ex-Diffinitor, ac Vicarius Provincialis, Vir præstantis doctrinæ, in lucem edidit:

Logicæ, Methaphisicæ, & Physicæ Summulisticum Preludium. Valentia in officina Josephi Esparza 1636. in 4. Vidi.

Pharum Evangelicam, seu Commentaria in 4. Evangelia. Tomus primus de præludijs Evangelicis, & de primis Christi Mysterijs, prodiit Lugduni ex typographia Philippi Borde, anno 1661. in fol. Vidi.

Panegyrim de Purissima Conceptione Virginis. Granatæ typis Francisci Sanchez, anno 1651. in 4. Vidi. Ejusdem inedita, prælo autem digna asservata vidi Valentia in Bibliotheca Conventus S. Joannis à Ripa monumenta non pauca. Ea sunt:

Tractatus in Evangelia Sanctorum, Latine in 8.

Pharetram Concionum, Latine volum. 2. in 8.

Sertum Concionum predicabilium, Latine in 8. vol. 2.

Concionum de Sanctis. Volumina 2. in 8. Epitome Concionum Dominicalium.

JOSEPHUS FRANCISCUS POSADA, Hispanus, ex Compostellana Prov. Regul. Observ. Novitiorum moderator, generalis Ecclesiastes, ac Guardiani munere functus, ex Lusitanico Fr. Emmanuelis à Conscientia Congregationis Oratorij, Hispanum fecit opus inscriptum:

Corona Angelica S. Michaelis Archangeli, adjunctis devotis opusculis. Prodiit Salmanticæ ex officina Honorati 1724. in 16. Edidit insuper vernaculè:

Coronam novam Angelicam tripartitam. In prima, publici juris fecit:

Doctrinæ Christianæ Expositionem.

Stationem ad S. Michaelem.

Conscientiæ examen.

Viam Crucis.

Rosarium, ac Coronam Immaculatæ Reginæ Angelorum. In secunda agit

De Dignitate, & Obligatione Ecclesiasticorum, adjunctis devotis opusculis ad eos spectantibus. Amplectitur tertia

Virtutes Viri Religiosi, additis Absolutionibus, &c. Ibidem ex officina Viduæ Gallardo 1732. in 8.

JOSEPHUS GARCIA A CONCEPTIONE, Hispanus, Theologus, Discalceatæ Provinciæ S. Didaci in Batlica, ac ejusdem Diffinitor, Vir sanè doctus, emisit vernaculè:

Historiam Bethlemiticam, id est, Vitam exemplarem V. P. Petri à S. Josepho de Ventancurt, Fundatoris Bethlemitici Instituti, in Occidentalibus Indijs. Hispali apud Joannem de la Puerta, anno 1723. in fol. Vidi.

JOSEPHUS GAVARRI, rectius GAVARRE, Hispanus, Barbastrensis, ex Aragonensi Provincia Regul. Observantiæ, Apostolicus, ac celebris Concionator, in publicum misit vernaculè:

Exhortationem ad vitam spiritualis sequelam. Gadibus 1675. per Barthol. Nuñez in 4. Vidi.

Instructiones ad usum Concionatorum, & Confessariorum. Barcinone apud Antonium la Caballeria 1677. in 8. Hispali 1673. Vidi.

Selectas Notitias Confessarijs peritiles. Ibidem typis Antonij Ferrer, anno 1677. in 8. Vidi.

Conciones Dominicales Doctrinales. Matriti ex officina Antonij Gonzalez 1679. in 4. Vidi.

Sermones Apostolicos Doctrinales, adjecta

jecta methodo efformandi Apostolicas Missiones. Cæsaraug. per Gasparem Thomam Martinez 1685. in 8. Obijt anno 1689.

JOSEPHUS GERUNDENSIS, Hispanus, ex Minoritis Capuccinis Laletanæ Prov. emisit vernaculè opus valdè eruditum:

De Extensione Ritus S. Narcisi Episcopi Gerundensis, & Martyris. Gerundæ anno 1691. in fol. Vidi.

JOSEPHUS GIACOLONE A PANORMO, Italus, professione Minorita, patrio sermone conscripsit librum inscriptum:

Granditas Seraphicæ Religionis. Panormi anno 1654. in 4. Laudatur in Militia Fr. Petri de Alva, col. 865.

JOSEPHUS GRANDES, Hispanus; Theologus Jubilatus, ac Custos suæ Burgensis Prov. Regul. Observ. cultoribus Virginis præcipuè Concionatoribus, donavit:

Coronam Gloriosam Deiparæ 12. lapidibus pretiosis ornatam. Matriti apud Thomam Rodriguez 1728. in 4. Vidi. Insuper tomum prænotatum:

Maria Spes nostra. Ibidem, per eundem anno 1730. in 8. Vidi.

JOSEPHUS DE GRAUX, Hispanus, Provinciæ Aragoniæ Minor. Capuccinor. Minister Provincialis, & Generalis Commissarius, ob ejus doctrinam, integritatem, & gravitatem à Genuensi laudatus, scripsit Hispanica lingua:

Expositionem Regulæ Fratrum Minorum. Prodiit Cæsaraugustæ anno 1652. in 8.

JOSEPHUS DE HERRERA, Hispanus, Reg. Observ. Prov. Conceptionis, Lector emeritus, ac Diffinitor, conscripsit:

Orationem funebrem ad Capitulum Generale Ordinis habitam, publici juris factam à fol. 322. Historiæ Capituli Toletani, Matriti editæ anno 1682. in 4. Legi.

JOSEPHUS AB HISPALI, Hispanus, Castellaniæ Provinciæ Minor. Capuccinor. alumnus, Regiusque Ecclesiastes, plura, & profectò erudita conscripsit. Ea sunt:

Evangelicarum Concionum de Christo, Christiparæ, & Sanctis, tom. 2. in 4. Prodiit primus Matriti sumptibus Matthæi de la Bastida 1680. Secundus ibidem ex Officina Gregorij Rodriguez 1687. in 4. Vidi.

Multiplicium Concionum partes duæ.

Ibidem apud Hæredes Gabrielis de Leon 1694. & 1697. in 4. Vidi.

Super Psalmum Miserere, orationes septem. Matriti ex typographia Infanzon 1681. in 4. Vidi.

Vita V. Fr. Bernardi de Corleon, Hispanicè reddita. Ibidem per Gregorium Rodriguez 1684. in 4. Est editio 2. Vidi.

Tractatus ad animarum directionem, ex Italico in Hispanum versus. Matriti 1697.

Historia S. Annæ, quam M. S. in 4. Vidi Matriti in Bibliotheca Coenobij de la Paciencia, vbi asservatur. Demum:

Tom. 6. Concionum multiplicium, in 4. Asservantur inediti ibidem. Vidi.

JOSEPHUS AB HISPALI, alter, Hispanus, ex Bætica Provincia Minorum Capuccinorum, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide in Americam, & Regnum de Caracas missus, & pro salutè animarum suæ vitæ prodigus, cum se moriturum intelligeret, scripsit breve, sed lectione dignissimum opusculum, nimirum

Clamores Capuccini infirmi ad omnes Concionatores. In lucem prodijt post ejus mortem Hispali, ex typographia Didaci Lopez de Haro 1724. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE HOYOS, Hispanus, ex Discalceata Mexicana Provincia S. Didaci, Verbi Divini Declamator, Diffinitor, & à Theologis Censuris S. Officij, emisit vernaculè:

Concionum Panegyricarum, tom. 1. in 4. Matriti apud Emmanuelem Ruiz de Murga 1705. Vidi.

Novendiale Sacrum S. Petri Alcantarensis. Ibidem. Vidi.

JOSEPHUS A JESU, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Valentina Provincia S. Joannis Baptistæ alumnus, Sacræ Theologiæ Lector, celebris Concionator, ejusdemque Provinciæ Historicus, publici juris fecit:

Panegyricam Concionem de S. Blasio. Cæsaraugustæ, ex officina Paschalis Bueno, anno 1700. in 4. Vidi.

De Immaculata Conceptione Virginis, aliam Valentini typis Regijs 1698. in 4. Vidi.

De eodem Mysterio, aliam. Cæsaraugustæ per Paschalem Bueno 1690. in 4. Vidi.

De Conversione S. Pauli Apostoli. Ibidem 1700. in 4. Vidi.

De S. Francisco de Paula, aliam. Ibidem anno 1700. in 4. Vidi.

De S. Catharina Virgine, & Martyre, aliam.

aliam. Ibidem 1692. in 4. Emissit insuper:
Historiam Sacrarum dierum pro Canonizatione S. Paschalis Baylon, sub titulo Hispanico: *Cielos de Fiesta*. Prodiit Valentiae ex typographia Francisci Mestre, anno 1692. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A JESU MARIA, Lusitanus, Discalceatae Provinciae Arrabidorum alumnus, & Theologus, edidit vernaculè:

De Directione Monialium, in 8.

Conciones varias in 4.

Exorcismorum, lib. in 8. Excusa extant, ad manus autem meas haecenus non devenere.

JOSEPHUS A JESU MARIA, alter, Hispanus, ex Oppido Utiel Conchenensis Dioecesis, Provinciae S. Josephi Discalceatorum, Theologus, Custos, à Vicarius Provincialis, necnon Commissarius Visitator Neapolitanae Provinciae S. Petri Alcantarensis, Guardianum agens in Monasterio de la Ambrosiana, elaboravit:

Tractatum Spiritualium, de virtutibus, contemplatione, &c. libellum, editum Neapoli typis Dominici Antonij Parrino, anno 1702. Vidi.

Expositionem brevem Regulae Seraphicae, adjecta expositione Doctrinae Christianae. Ibidem, ac eisdem typis. Vidi.

Concionem Eucharisticam pro natali Principis Hispaniarum Ludovici Primi, in laudem S. Josephi. Matriti, apud Emmanuelem Ruiz de Murga, anno 1708. in 4. Vidi.

JOSEPHUS LEALIS, Italus de Verona, Minorita, scripsit:

Pedias Scotisticas in Philosophum, laudatas à Fr. Bernardo Sannig in Synopsi *Historica Scriptorum*, praefixa tom. 1. suae Scotiae Philosophiae.

JOSEPHUS DE LEON, Hispanus, Granatensis Prov. Regul. Observ. Theologus, ac Pater, necnon à Secretis Ordinis, vernaculè exaravit:

Vitam S. Joannis à Capistrano. Granatae apud Antonium de Torrubia 1696. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE LEONISSA (olim EUFRANIUS) natione Italus, Provinciae S. Francisci Minorum Capuccinorum, Vir tanta virtutum, ac signorum copia refulgens, ut in Romana Curia instantè agatur de illo adscribendo in numerum Sanctorum, emissit:

Preparationes ad benè moriendum. Romae anno 1602. Insupèr;

Opusculum de Protestationibus frequentè faciendis, ab ijs qui pia morti obeunda se preparant. Circumfertur ad finem Paradisi Interioris à P. Paulo Manassæo compositi Brixiae 1610. & alibi. Obijt sanctissimè anno 1612. Illius vitam habes apud Boverium, tom. 2. Annalium. Consule Arturum ad diem 20. Decembris in Martyrologio Franciscano, & Genuensem, pag. 203.

JOSEPHUS DE LEBRIXA, Hispanus, ex Provincia Baetica Minorum Capuccinorum conscripsit vernaculè:

Excellentias Sancti Michaelis Archangelii, sub titulo: *Aquila coronata*. Hispalim per Didacum Lopez de Haro 1728. in 4. Vidi.

JOSEPHUS LLORIS, Hispanus, ex Discalceata Valentina Provincia S. Joannis, Concionator, ac Diffinitor, perutilem edidit

Concionem de Domina nostra de los Desamparados, in ejus celebri translatione, Valentiae anno 1692. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE LLOSA, Hispanus, strictioris Observantiae Discalceatorum Prov. Sancti Joannis in Valentino Regno, Theologus, Diffinitor, ac Commissarius Provincialis, communem fecit celebrem

Concionem de S. Paschale, ejusque Canonizatione. Valentiae prodiit cum alijs, ex officina Francisci Mestre 1692. in 4. Vidi.

JOSEPHUS LOPEZ, Hispanus, Sacrae Theologiae Lector, ac Pater Discalceatae Prov. S. Petri Alcantarensis in Regno Granatensi, typis commisit:

Orationem funebrem Panegyricam in obitu V. P. Fr. Francisci Sanz ejusdem Instituti. Granatae per Alphonsum Fernandez 1725. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A LORETO, Lusitanus, Lector emeritus, ac Diffinitor Provinciae Portugalliae Regular. Observantiae, publici juris fecit:

Panegyrum in laudem Sanctorum Ludovici Gonzaga, & Stanislai Kostka Sanctorum Catalogo recentè adscriptorum. Ulyssipone anno 1728. Laudatur tomo 5. Chronic. suae Provinciae.

JOSEPHUS DE LOSSADA, Hispanus, ex Regno Gallaciae, professione Laicus in Compostellana Provincia Regularis Observantiae, Terra Sancta lustrata, scripsit oculatus testis opus inscriptum:

Via

Via dolorosa Ierosolymitana, Hispanicè. Salmanticæ, typis Francisci Garcia Honorato 1724. in 8. Vidi.

JOSEPHUS A S. LUDOVICO, Capuccinus, minimè distinguitur à Josepho Hispalensi superius laudato.

JOSEPHUS LUPUS A JESU MARIA, Hispanus, Theologus, ac Minister Prov. Bæticæ Regul. Observ. annotationibus illustravit:

Opera V. M. Mariæ de la Antigua. Est tomus in fol. M. S. apud Bibliothecam peculiarem Cœnobij S. Antonij Hispalensis, in Camera Ministri Generalis repositus. Vidi.

JOSEPHUS MALDONADO, Hispanus, Americanus, avis tamen Hispalensibus editus, è Provincia Quitensi, cujus erat alumnus cum suffragio veniens ad Capitulum generale Ordinis anno 1618. celebratum, moram ab hoc tempore in Castellana Provincia Regularis Observ. trahens, Commissarij quoque Generalis hujus Familiæ, & Confessarij Margaritæ Austriacæ munere functus, vna cum doctissimis Viris, Fratribus Petro de Alva, ac Petro de Balbas, opus egregium conscripsit inscriptum:

Armamentarium Seraphicum, pro tuendo titulo Immaculata Conceptionis. Matriti 1648. in fol. Vidi. Vernacula autem lingua elucubravit solus opus prænotatum:

Abditus secessus animæ in quo Defunctorum vitæ eorumque gloriosa sepulchra deteguntur. Cæsaraugustæ per Didacum Dormer 1649. in fol. Vidi. Est opus mysticum Directoribus animarum valdè utile, ijs quoque, qui Deo vivere volunt.

Additiones ad tractatum Ludovici de Molina de Primogenijs Hispaniarum. Matriti per Julianum de Paredes 1667. in fol. Ex Bibliotheca Josephi Renati, littera I.

De auctoritate Commissarij Generalis Indiarum. Matriti 1649. in fol. Vidi. Ejus cum laude meminit D. Nicolaus Antonius, tomo 2. Biblioth. Hispanæ, pagina 619.

JOSEPHUS MANUEL AB AURO-RA, Hispanus, professione Minorita, librum edidit sub hoc titulo:

Servitus Jesu, Mariæ, & Josephi, intitulata: *Boni Pastoris Grex*. Cæsaraugustæ anno 1654. in 16. & in 24. Lege *Militiam* Fr. Petri de Alva, col. 868.

JOSEPHUS MARTINEZ, Hispanus, Provinciæ S. Michaelis Regul. Observantiæ Ecclesiastes, & Pater, publici

juris fecit, quod viderim, vernaculè:

Orationem habitam in collocatione novi Altaris, in Conventu S. Francisci de Frexenal. Hispali per Thomam Lopez de Haro 1679. in 4.

JOSEPHUS A S. MARIA, Hispanus, ex Mantua Carpentanorum, strictiorem Observantiam Discalceator. in Provincia S. Pauli professus, Vir spiritualis, ac eruditus evasit, duosque evulgavit devotissimos tractatus, nempe:

De Usu, & frequentia Augustissimæ Eucharistiæ.

De modo audiendi Sacrum. Floruit anno 1630. Consule tomum 1. Chronicorum laudatæ Provinciæ, lib. 1. num. 316.

JOSEPHUS A S. MARIA, alius, Hispanus, ex Bætica, ac Discalceata Provincia S. Didaci, Philosophiam docens eruditione claruit; morte autem præventus, egregium opus Latinum, & in folio omnibus titulis absolutum ineditum reliquit, sub titulo:

Pentalpha S. Francisci. Asservabatur in Conventu S. Josephi de San Lucar in eadem Provincia. In eadem, nonnulla, sed carptim legi in Bibliotheca Conventus Sancti Christi de Lopera.

JOSEPHUS A S. MARIA, alter, Hispanus, ex Aragonum Provincia ad Provinciam S. Gregorij Discalceatorum in Philippinis Insulis translatus, ac Diffinitoris munere functus, typis dedit in Manilensi Cœnobio:

Tractatum de Tertio Ordine Franciscano, ejusque Sanctis. Ex Fr. Antonio de la Llave in Chronicis Provinciæ S. Gregorij, triennio 10. cap. 3.

JOSEPHUS A S. MARIA, alter, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Gabrielis Pater, ac Provinciarum S. Josephi, & S. Pauli Commissarius Visitator, Vir profectò doctus, Practicam criminalem publicavit sub titulo:

Tribunal Religiosorum. Hispali apud Ferdinandum Rey, anno 1617. in 4. Vidi. Vernaculè etiam emisit:

Apologeticum tractatum de usu, & frequentia Sacratissimæ Eucharistiæ. Matriti ex officina Viduæ Alphonsi Martini 1616. in 8. Vidi. Mortem lætus aspexit 6. Januarij 1621.

JOSEPHUS MARIA, Hispanus, Barcinonensis, Concionator Capuccinus, Seraphicas virtutes S. Bonaventuræ proclamans, metro, tum Saphico, tum Asclepiado:

Hymnos quatuor conscripsit. Habes in
exor,

exordio tomi tertij Philosophici Fr. Hiacynthi Olpensis Capuccini, editi Barcinone 1691. in 4. Insupèr:

Multiplicia carmina in laudem D. Bonaventurae. Extant in capite tomi 2. laudati Olpensis ibidem excusi. Legi.

JOSEPHUS MARIA A CENTO, Italus, Bononiensis Provinciae Minorum Capuccinorum, Vir, apud Genuensem, in Arithmeticis, Astronomicis, ac Mathematicis satis versatus, Italicè edidit pro Horologium efformatione opus inscriptum:

Recta linea Gnomonica. Forolivij apud Joannem Cimmatum 1667. in 4. Insupèr:

Memoriale Geometricum. Mutinae apud Andream Cassianum 1664.

Epitome Arithmeticum. Mutinae anno 1664. in 4.

JOSEPHUS MARIA FONSECA AB EBORA, Lusitanus, Lector emeritus, S. Inquisitionis Consultor, S. C. Consistor. Votans, Episcoporum Examinator, Ordinis Discretus, in Romana Curia Commissarius generalis, & impresentia Ultramontanae Familiae Commissarius generalis locupletiores, & auctiores emisit:

Annales Ordinis Minorum à R. P. Fr. Luca Uvadingo editos, sed in 12. tomos in fol. distributos. Prodiit tomus primus Romae ex typographia Rochi Bernabo, anno 1731. Secundus ibidem anno 1732. Vidi.

JOSEPHUS MARIA MALACRIA, Siculus, strictioris Observantiae Reformatorem, Provinciae Siculae Theologus, ac Minister Provincialis, necnon ad Regni Neapolitani Pro-Regem Orator, Italicè scripsit:

Super septem Psalmos Pœnitentiales, in 8. Ineditum extat vti ex Tognoleto testatur Mongitore, tomo 1. Bibliothecae Siculae. Decessit Neapoli anno 1671.

JOSEPHUS MARIA MOZZARELLUS, Italus, Ferrariensis, Comitatus Francisci Mozzarelli filius, primitus Societatis Jesu alumnus, deinde in Bononiensi Provincia Minorum Capuccinor. Theologus, ac Diffinitor, singulari apud omnes doctrinae opinione præfulgens, edidit:

Volumen satis copiosum eruditæ Conclusionum ad Philosophiam spectantium. Romae apud Anthæum Viotrum 1662.

Orationem in funere R. A. P. Fr. Joannis Baptiste Estensis, Capuccini, olim Ducis Mutinae. Prodiit Mutinae ex typographia Ducali, anno 1644.

Sermones alios, quos singulatim editos vidit Genuensis, apud quem landatur à Libanoro, lib. de Viris Illustribus Ferrariensibus. Obijt devotissimè anno 1659.

JOSEPHUS MARIA DE NOVARIA, Italus, professione Capuccinus in Mediolanensi Provincia, Vir Regul. Observantiae laude notatus, ac rerum Patriæ suæ diligens scrutator, sub nomine Philippi Bagliotti, ad instantiam Civitatis Novariae typis commisit, Italicò idiomate:

Vitam S. Gaudentij Episcopi Novariensis. Venetijs anno 1678. Insupèr scripsit, ut testatur Genuensis.

Veram ideam Sacerdotis Apostolici expressam in vita S. Laurentij Presbyteri, & Martyris.

Delitias Seraphicas Sacri Montis Ortenfis S. Francisci. Clarebat anno 1680.

JOSEPHUS MARIA A S. STEPHANO, Capuccinus, natione Gallus, Apostolicus Concionator in Lugdunensi Provincia, Gallicè emisit volumina duo prænotata:

De Adoratione Sanctissimi Sacramenti Altaris. Lugduni 1683.

Memoriale præcipuarum Regularum spiritualium. Ibidem. Vivebat anno 1690. Pertractant de eo Genuensis, & Dupinus, sæc. 17.

JOSEPHUS MARIA TRAINITUS, Siculus, ex Tertiarijs Regularibus, Vir Sacris Litteris, Morali Theologia, & Canonico Jure instructissimus, prælo dedit:

Responsum pro actu Justitiæ punitivæ exercito per Superiorem in Subditum, à 22. Theologis, tum Regularibus, tum Sæcularibus valdè commendatum. Messanae typis Victorini Maffei, anno 1711. in 4.

Colloquia ad Ecclesiasticam Ordinationem. Ibidem per Vincentium de Amico 1713. in 12. Prælo demùm parabat, vti Mongitore testatur in Appendicibus ad tomum primum suæ Bibliothecae Siculae.

Confessarium existentium in necessitatis articulo.

Quæstiones Canonicas, & Morales.

Disquisitiones Biblicas, & Morales.

Dominicale totius anni, Italicè, eodemque sermone:

Pœmata multiplicia. Vivebat anno 1714.

JOSEPHUS A MATRITO, Hispanus, strictioris Observantiae Discalceatorum Provinciae S. Josephi, ejusque Pro-Minister, & Romae olim, à Secretis Procuratoris Generalis Discalceatorum, ac Recollectorum, Sacram Theologiam docens

cens in Conventu S. Petri Alcantarensis de la Ambrosiana, non procùl à Florentina Urbe, Italico idiomate communem fecit:

Vitam S. Matris Clare Virginis. Lucæ per Sebastianum Dominicum Capurri, anno 1727. in 4. Vidi.

Novendiale mystico-panegyricum S. Josephi, una cum novem Concionibus ejusdem Purissimi Patriarchæ, in 4.

Devotum Novendiale S. Joannis de Deo, in 8.

Triumphum S. Annæ, una cum novem ejusdem Sanctæ Concionibus, suæque Novena, in 4. Ex Hispano Italicè reddidit opus egregium Hispanicè prænotatum:

Molina de Oracion. Tandem, Latinè ad prælum maturam habebat, anno 1707. in fol.

Apologiam contra quendam Parochum ruralem asserentem esse ab Ecclesia damnatum dicere: B. P. N. Franciscum esse Angelum Apocalypsis. Adhuc vivit Guardianum agens in laudato Coenobio.

JOSEPHUS A MATRITO, alter, Hispanus, in Castellana Provincia Minorum Capuccinorum Sacræ Theologiæ Professor, ac Regis Catholici Caroli II. Concionator, Vir in perorando facundus, & elegans, transulit ex Latino in Hispanum idioma:

Quartam, & quintam partem Chroniconum Minorum Capuccinorum, ex Annalibus Fr. Zachariæ Boverij, nonnullis adjectis. Tomus primus prodijt Matriti ex typographia Bernardi de Villadiego, anno 1690. in fol. Tomus secundus ibidem anno 1691. in fol. Vidi. Edidit etiam:

Conciones plures de Sanctis. Matriti apud Antonium Bedomarum 1669. & 1672.

Epitaphium Sacrum in Regalibus Exequijs Serenissimæ Claudiæ Felicis Austriacæ Imperatricis, coràm Rege Catholico. Ibidem 1676. in 4. Vidi.

Sermones 40. super Psalmum Miserere. Matriti tomis 2. in 4. vt Genuensis testatur.

Orationem in laudem Domine nostræ à Destitutis. Ibidem anno 1686. in 4. Vidi. Hujus meminit cum laude Fr. Martinus à Torrecilla in suo Catalogo AA. pag. 165.

JOSEPHUS A MATRITO, alter, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Josephi, Theologus, ac Diffinitor, Vir candidæ mentis, ingenio autem pollens subtili, claro, faciliq; ad scribendum, juxta scholasticum rigorem condidit, sed

Hispanicè opus Theologicum Apologeticum, præfixoque hoc titulo:

Defensa de Doctos, emissit Matriti in 8. 1731. Vidi.

Apologiam pro vera filiatione S. Petri de Alcantara, sub titulo Hispanico: *Examen de la verdad.* Matriti per Antonium Marin 1732. in fol. Vidi.

Pro defensione Indulgentiæ Portiunculæ tractatum Apologeticum. Ineditum reliquit in fol. Vidi in Matritensi S. Ægidij Regali Conventu, in quo morte præoccupatur anno 1732.

JOSEPHUS A MEDINA, Hispanus, Laletanæ Provinciæ Regul. Observantiæ alumnus, Lector emeritus, Ex-Minister, à Synodalibus Examinibus Barcinonensis Episcopatus, & Theologicis Censuris S. Officij, emissit vernaculè:

De Superioribus Regularibus, opus egregium tripartitum. Agit in prima de Regulari Observantia, & animarum directoribus. In secunda de modo visitandi, adjectis quibusdam asceticis Concionibus. Amplectitur tertia sex colloquia communia vtilia valdè. Barcinone per Jaimum Suria, anno 1705. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A MILONICO, Italus, qui abdicato Canonicatu, inter Donatos, seu Oblatos Provinciæ Basilicatæ in Regno Neapolitano se enumerare voluit, librum composuit:

De Arte Grammaticæ, ac elegantij linguæ Latinæ. Ex Maximo à Pisticio in Historia Latina laudatæ Provinciæ, apud Archivium Ordinis Matritense.

JOSEPHUS DE MONTEYS, Hispanus, ex Regul. Observantia Provinciæ Catalauniensis, eruditus Ecclesiastes, Guardiani munere functus opus perutile publicavit, nempe:

Sermocinationes 24. de Via-Sacra.

Sermocinationes 41. pro Habitu Religiosi in vestitione.

Tres Conciones panegyricas, ac duas pro electione.

Themata multiplicia quadragesimalia. Prodierunt hæc, sub titulo communis *Via-Sacra,* Barcinone ex officina Martini Gelabert, anno 1699. in 4. Vidi.

JOSEPHUS MONTES, Aragonensis Provinciæ Regul. Observantiæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Moralis Lector, publici juris fecit:

Sacrum opus Historico-Positivum in perenne monumentum Beatissimi Rochi. CæsarAugustæ apud Didacum de Larumbe; de

de anno 1713. in 4. Vidi. De eo cum laude Fr. Petrus Polo, tomo 2. die 16. Augusti.

JOSEPHUS DE MORLAIS, Gallus, in sua Britanniae Provincia Minorum Capuccinorum, praefer multiplicis doctrinae praestantiam, à fructuosa, ac eloquenti concionandi methodo commendatus scripsit, ac edidit, teste Genuensi:

Orationem in funere Dominae de Joinville, in 4.

Directorium Christianum, &c. in 4.

Preparationem ad sanctam mortem, in 8. Laudatur etiam in Catalogo Fr. Martini de Torrecilla, pag. mihi 165.

JOSEPHUS DE NAGERA, Capuccinus, natione Hispanus, Castellanae Provinciae alumnus, ac Missionarius Apostolicus, qui in Regnum Ardense in Africa, & Guinea destinatus, Infideles multos ad Christianam Fidem reduxit, Hispanico idiomate conscripsit:

Speculum mysticum ad Dei notionem, praximque virtutum perutile. Matrili apud Lucam Antonium de Bedmar, anno 1672. in 4.

Dialogeticum Compendium ejusdem speculi, ligato sermone, ad calcem habes. Vidi.

JOSEPHUS NAVARRO, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Joannis Baptistae in Valentino Regno filius, Commissarius Provincialis nostrae Sinicae Missionis, primo in Fokien, deinde in Provincia Kuantung Evangelium annuncians, pulcherrimam à fundamentis Basilicam in Urbe Kuntan erexit, numerosam quoque Christianitatem per triginta circiter pagos diffusam, suo Apostolico fovens spiritu, tres alias Ecclesias aedificavit, anno 1700. eodemque anno typis mandandum habebat opus egregium inscriptum:

Historica notitia Dei, & Fidei mysteriorum, à creatione mundi, teste Fr. Petro de la Piñuela in suo Catalogo Missionariorum Sinensium edito anno 1700. Typis quoque maturam servabat anno 1725. quo vitam ducebat:

Vitam S. P. N. Francisci Sinicis caracteribus. Ex relatu laudatae Missionis.

JOSEPHUS A NEAPOLI, Italus, Theologus, ac Diffinitor Provinciae Terrae-laboris additionibus perutilibus illustravit, ac edidit opus elaboratum à Fr. Antonio Palumbo, cujus inscriptio:

Familiare Regularium. Neapoli apud Felicem Mosca, anno 1706. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE NIEVES, Hispanus, Provinciae Carthaginensis Regul. Observantiae filius, ex Apostolicis Concionatoribus Collegij S. Antonij Provinciae Baticae, Author est libri inscripti:

Soliloquia Doctrinalia, ac morales discursus super Doctrinae Christianae textum, in gratiam Rectorum animarum, Hispanice. Valentiae 1729. post primam editionem Matrili factam typis Viduae Joannis Garcia Infanzon 1724. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A NOVIS, Capuccinus, qui in Genuensi Provincia plurimum Coenobiorum Guardianum egit, Italico sermone scripsit:

Methodum ad conscientiam examinandam. Genuae per Antonium Georgium Franchellum, anno 1686. in 8. Praelo etiam paratum reliquit Italicè opus praenotatum:

Instructio recentis Confessarii, ex Latino Joannis Gasparis Mergentheimensis ejusdem Instituti, sed adjectis alijs tractatulis de scrupulis, Indulgentijs, & propositionibus damnatis. Ex Genuensi.

JOSEPHUS OCCA, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Joannis Baptistae in Valentino Regno, in Provinciam S. Gregorij Philippinarum translatus, & in Sinas ann. 1689. profectus, Apostolico ministerio se dedicans, communes fecit Sinicis caracteribus:

Multiplies tractatus doctrinales. Ex relatu Missionariorum Sinensium, ac Provinciae S. Gregorij. Pertractat de eo Fr. Petrus de la Piñuela in Catalogo Missionariorum Sinensium, impresso anno 1700. in 4. Num. enim 37. ita inquit: P. Fr. Joseph Occa, Hispanus, eodem tempore Sinas advenit in Provincia Xan-tung per aliquot annos magno labore, & animarum lucro in Vineam Domini laboravit, postea in Provincia Kuang-tung descendit, in qua Urbis Chao-cheu Christianitates administrat, tres Ecclesias erexit.

JOSEPHUS OLLERIENSIS, Hispanus, Capuccinus, in Valentina Provincia Sanguinis Christi Theologus, ac Diffinitor, emisit opus praenotatum:

Hagiographia Prolegomena, seu Proemialia in universam Sacram Scripturam. Valentiae ex typographia Vincentij Cabrera, anno 1700. in 4. Vidi. Hujus meminit Jacobus Le-Long in sua Biblioth. Sacra, fol. 888.

JOSEPHUS OXIBIENSIS, Ligur, Provinciae Genuensis Minorum Capuccinorum

horum alumnus, Vir apud Genuensem, multarum virtutum, præsertim humilitatis, abstinentiæ, atque zeli Apostolici ornamento insignitus, scripsit:

Tractatum de Triumphanti Resurrectione Jesu Christi in tres partes distributum, in 8.

De Sacro Monte Alvernia tractatum unicum tripartitum, in quo ad formam Meditationum agit de Sacris Stigmatibus Seraphici P. Nostri. Sanctimonix apud omnes fama clarus obiit Genuæ anno 1591.

JOSEPHUS A PANORMO, Siculus, Provinciæ Reformatorum Vallis Mazzariæ Theologus, qui eandem Provinciam Provincialis munere rexit, vernaculè emisit:

Concionum de S. P. N. Francisco, sub titulo Italico: *Le Grandezze della Seraphica Fenice Francesco Santo*, volumen in 4. Panormi apud Petrum de Isola 1654. Decessit in Patria in Coenobio S. Antonij Patavini anno 1665. Laudatur in Bibliotheca Sicula D. Antonij Mongitore.

JOSEPHUS PEREZ MONROY, Hispanus, Compostellanæ Provinciæ, Regul. Observantiæ alumnus, Sacræ Theologiæ Lector in Legionensi Coenobio, perutile opusculum conscripsit, ac Latine edidit hujusce inscriptionis:

Vera lex, & præcipua norma optimi Christiani Judicis, tam Secularis, quam Ecclesiastici, necnon cujusvis Patris Familix, juxta infalibiles Divinæ Scripturæ Regulas. Legione ex typographia D. Susanæ de Estrada, anno 1729. Vidi.

JOSEPHUS PERGOLINUS, Italus, Montenoviensis, ex Minoritis Conventualibus, Sacræ Theologiæ Magister, emisit:

Dialecticam Sacram Sacræ Scripturæ testimonijs, ac Sanctis PP. doctrinis illustratam in sex libros divisam, Clementi XI. Pont. Max. nuncupatam. Romæ 1707. in 4. typis Bernabò. Vidi. Laudatur à Le-Long, pag. 898. suæ Bibliothecæ Sacræ.

JOSEPHUS PICCOLOMINEUS, Italus, Senensis, Minorita Conventualis, Sacræ Theologiæ Magister, edidit:

Exercitia spiritualia pro Chordigeris Confratribus, vti post Uvadingum narrat Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Prov. Tusciæ, pag. 206.

JOSEPHUS A PURIFICATIONE, Lusitanus, Ulyssiponenus, Sacræ Theol.

logiæ Professor in Discalceata Arrabido- rum Provincia, edidit patrio idiomate:

Concionem de Resurrectione Salvatoris, Ulyssipone, typis Antonij Pedroso anno 1706. in 4. Vidi.

Concionem de Spiritu Sancto, ibidem, apud Philippum de Sousa anno 1700. in 4. Vidi.

Aliam in pervigilio Nativitatis Domini, ibidem per eundem 1699. in 4. Vidi.

De Ascensione Domini, ibidem, ac eisdem litteris 1705. in 4. Vidi.

Panegyrim in laudem gloriosissimi Patriarchæ S. Josephi. Ex eadem typographia 1698. in 4. Vidi. Ineditum reliquit tomum in fol. sub hoc titulo:

Speculum Theologicum in omnes tractatus Sacræ Theologiæ distributum. Habetur in Bibliotheca Ulyssiponenensis Monasterij S. Petri Alcantarensis.

JOSEPHUS DE QUIROGA, Hispanus, Lector emeritus, ac Diffinitor Granatensis Provinciæ Regul. Observ. publici juris fecit Hispano sermone:

Tractatum spiritualem de Oratione vocali bipartitum. Granatæ per Franciscum de Ochoa 1673. in 8. Vidi. Insuper emisit Latine Quæstionem istam:

Quomodo Regulares se gerere debeant in mortis articulo circa paupertatis votum. Cordubæ apud Didacum de Valverde & Leyva, anno 1692. in 12. Vidi.

JOSEPHUS R. Gallus, ex Regulari Observantia vernaculè scripsit, ac edidit librum prænotatum:

Nuntius totius boni. Paris. apud Engelbertum de Marnes in 8. absque anno editionis. Vidi Hispali, in Bibliotheca Magni Coenobij Regularis Observantiæ asservatum.

JOSEPHUS RESENGHINUS, Italus, Casalensis, Provinciæ S. Didaci Regul. Observantiæ alumnus, edidit Italica lingua:

Meditationes, seu Scalam Jacob, Mediolani, Uvadingo teste.

Scalam Templi Salomonis. Genuæ apud Josephum Pavonum 1623. Ex Andrea Rossoto in Syllabo Scriptorum Pedemontij, litt. I.

JOSEPHUS RETANA, Hispanus, Matritensis, strictiorem Observantiam professus in Discalceata S. Gabrielis Provincia, ac Sacræ Theologiæ Professor, morte præventus, ineditos, sed ad prælum maturos, licentijs quoque, & Censuris munitos reliquit:

Concionum tomos 4. in 4. Hispanicè prenotatos: *Primavera Espiritual. Verano Espiritual. Otoño Espiritual. Invierno Espiritual.* Claruit in fine sæculi præcedentis.

JOSEPHUS RICCHARDUS, Siculus, Alccarensis, ex Minoritis Conventualibus, S. Theologiæ Magister, ac celeberrimus Concionator edidit:

Orationem in festivo gaudio pro invictissimi Joannis Casimiri nativi Sueciæ Regis in Polonia Regem electione dignissimæ. Venetijs, typis Francisci Millschi 1648. in 4. Eum commendat Mongitore in sua Bibliotheca Sicula ex Joanne Franchino, & Philippo Cagliola. Obijt anno Virginei Partus 1652.

JOSEPHUS ROSCIOLUS DE COROMMANIS, Italus, Patria Perusinus, Vir (Oldoinum excipio, pag. 195. sui Athenæi Augusti) è Franciscana Familia, pietate pariter, & doctrina clarus, Evangelij Præco, dum Venetijs Conciones publicè haberet ad Populum, accidit, ut primaria quædam ejusdem Urbis Matrona morbo afflictâ hunc vehementer etiam, atque etiam rogaret, ut ad se quamprimum veniret, cujus votis cum annuisset, non modò morbum, quo affligebatur, sed etiam illius causam aperuit: credebatur enim illa mulier, Divina se ira ægrotare, quia penès se conservabat sacrum lapidem quo Christus Puer circumcissus fuit in Templo, in quo pretiosissimi ejus sanguinis gutta ad hunc usque diem apparet. Quem lapidem mulier Patri obtulit, ut digniori eum in loco collocaret, ne debito honore fraudaretur. Accepit Joseph ultro oblatum lapidem, detulitque Perusium circa annum salutis 1530. Ecclesiæque S. Francisco in Monte sacra dono dedit; ubi primo cujuslibet anni die frequens Populus cultum, honoresque adhibet; quo exacto in veneratione toto anni cursu est in Sacello ejusdem Ecclesiæ ab Alexia nobili Familia erecto. Posteritati tradidit Josephus iste:

Concionum volumen 1. necnon aliud *Theologicum*, uti ex Jacobillo de Scripto-ribus Umbriæ, & alijs asserit laudatus Oldoinus.

JOSEPHUS DE RUBEIS, natione Italus, professione Minorita, vernaculè scripsit:

De Partu Deiparae semper Virginis. Neapoli, anno Virginei Partus 1650. in 16.

Ex tomo 4. Bibliothecæ Marianæ, quæ inedita asservatur Matriti in Bibliotheca Conventus Regul. Observantiæ sub G. H. à num. 147.

JOSEPHUS A S. CRUCE, Hispanus, ex Provincia S. Michaelis, Regul. Observantiæ, ejusque Historicus, ac Dif- finitor publici juris fecit:

Cbronica Provinciae S. Michaelis. Matriti ex officina Viduæ Melchioris Alegre, anno 1671. in fol. Vidi.

Orationem funebrem in ossium translatione Discalceatarum Cœnobij Castrorum Julij. Matriti 1672. in 4. Vidi. Ligato sermone Hispano communem fecit insuper:

Philomenam S. Bonaventurae. Hispali, typis Joannis Cabezas 1675. in 8. Vidi. Ineditum demum reliquit:

Librum Memorialem rerum suæ Provinciae. Habetur M. S. in 4. in Bibliotheca Zafrensis Conventus S. Benedicti ejusdem Provinciae sub littera E. num. 31. Vidi.

JOSEPHUS SANZ, Hispanus, Regul. Observ. Provinciae Castellanae Theologi, Provincialis, ac Commissarij Generalis Indiarum muneribus functus, Vir fuit, in quo nescias, an morum suavitatem, an vitæ sanctimoniam, an eruditionem, prudentiam, atque sui contemptum, primùm admireris, typis commisit:

Concionem habitam Feria 4. Dominica 3. Quadragesimæ. Compluti ex typographia Universitatis 1677. in 4. Vidi.

Concionem habitam Dominica quinta Quadragesimæ. Ibidem. Vidi.

Panegyrim in laudem Dominae nostræ à Prelijs. Ibidem in 4. Alias singillatim edidit perutiles conciones, quas hætenus non legi. Abijt bonus odor Christi Matriti, apud suos sepultus anno 1722.

JOSEPHUS SANZ, alter, Hispanus, in Oppido Plasencia Cæsaraugustanae Diocesis natus, Deo se in Provincia Aragonensi, Regularis Observantiæ sacravit, ex qua, per gradus Lectoris emeriti, Regij Concionatoris, ac Custodis, ad Ecclesiam Caetanam, Puteolanam, & Caphaludensem ascendit. Prælo mandavit sermone Hispano:

Tractatum Juridicum, & Canonicum super validitatem professionis Sororis Elisabeth à S. Brunone, & Mancho, Cœnobij Purissimæ Conceptionis de Alagon alumnae. Cæsaraugustæ 1678. in fol. Ex relatu laudatæ Provinciae.

JOSEPHUS SERON, Hispanus, ex Oppido Xelsa, Cæsaraugustani Archiepiscopatus, Regul. Observantiæ Provinciæ Aragonum, Novitiorum Moderator, & Sacræ Aragonensis Inquisitionis persona honesta, Hispanè edidit:

Ceremoniale Missale. Cæsaraugustæ per Jacobum Magallon 1696. in 8. Vidi. Obijt anno 1702.

JOSEPHUS SERRANO, Hispanus, in Oppido de Hertera, Cæsaraugustanæ Diececisi natus, Concionator, & Historicus suæ Aragonensis Provinciæ Regul. Observ. communem fecit vernaculè:

Panegyrim in laudem S. Georgij Martyris. Cæsaraugustæ 1683. per Paschalem Bueno in 4. Vidi.

JOSEPHUS SIMON PALLARES, Hispanus, Valentinus, hujus Provinciæ Regularis Observantiæ alumnus, Concionator, & à Secretis, Guardiani quoque, ac Vicarij Regalis Coenobij Sanctissimæ Trinitatis munere functus, vernaculè emittit opus prænotatum:

Dux spiritus. Valentia per Silvestrum Esparza 1634. in 8. Adjecit:

Tractatum de Anti-Christo, & tribulationibus illius tempestatis. Vidi. De eo Uvadingus, Nicolaus Antonius, ac pag. 219. Valentinae Bibliothecæ.

JOSEPHUS A SPIRITU SANCTO, Hispanus, Beneventi Legionensis Diececisi natus, in Discalceata S. Pauli Provincia, Sacræ Theologiæ professor, Vir etiam humanioribus litteris excultus, nonnulla conscripsit, ex quibus in vulgus dumtaxat exierunt:

Statio ad mirandam Imaginem Purissimæ Virginis de la Porteria, quæ in Abulensi Conventu S. Antonij miraculis resplendet diebus istis. Matrili anno 1726. & iterum ibidem.

Carmina, Hispanicè dicta: *Paranomasias*. Habentur fol. 221. libri Hispanicè prænotati: *Sagrada Metrica Lid.* Compluti excusi, anno 1730. in 4. Vidi. Adhuc vivit. Ineditos, & fermè ad prælum maturos habet Latine:

In Sacras Commutationes, opus Panegyrico-Morale tripartitum.

JOSEPHUS TABERNA. Vide superius, verbo *Josephus Cameracensis*.

JOSEPHUS TORRE, Hispanus, Cæsaraugustanus nobili genere natus, Regularis Observantiæ, Aragonensis Provinciæ, ac Regius Ecclesiastes, typis olim dederat vernaculè opusculum in 8. sub titulo:

Peritia ab antiquis celebrata. Cæsaraug. Tom. II.

gustæ per Joannem de Ibar 1654. Diem clausit extremum Matrili 1674.

JOSEPHUS TORRES PEZELLIN, Hispanus, Regul. Observ. Mexicanæ Provinciæ, Concionator, ac Commissarius Visitator Tertiariorum emittit Hispanico idiomate:

Panegyricam Concionem de S. Clara. Mexici apud Michaellem de Ribera 1701. in 4. Vidi.

Aliam habitam in renovatione Mexicanæ Basilicæ S. Jacobi. Ibidem, typis Joannis Josephi Guillena 1701. in 4. Vidi.

JOSEPHUS TORRUBIA, Hispanus, strictiorem Discalceatorum Observantiam professus in Granatensi Provincia S. Petri Alcantarensis, deindeque Discalceatæ Provinciæ S. Gregorij in Philipinis Insulis aggregatus, publici juris fecit:

Ceremoniale Missale, & Chorale. Manilae prodijt ex Officina Conventus, anno 1728. in 4.

Rituale in gratiam Indorum, etiam in 4. ad prælum maturum habebat anno 1729. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

JOSEPHUS A TRINITATE, Lusitanus, Regul. Observ. Provinciæ Algarbiorum, Terræ Sanctæ Generalis Commissarius, ex multiplicibus fragmentis Fr. Antonij à Plagis, de quo superius tom. I. hujus Bibliothecæ, sermonem institutus, opus perutile concinnavit, ac vernaculè edidit, sub titulo:

Servia spiritualis 12. Concionum Doctrinalium. Ulyssipone ex typographia Josephi Manescal 1722. in 4. Vidi.

JOSEPHUS A TRINITATE, alter, Hispanus, Gallæcus, ex Recollectis, Compostellanæ Provinciæ, Diffinitor, ac Vir Mysticus, Guardianum agens Conventus S. Laurentij ejusdem Provinciæ vulgavit Hispanicè:

Orationum, ac Exercitiorum spiritualium, volumen in 8. Compostellæ per Joannem Baptistam, anno 1673. Vidi.

JOSEPHUS A TURRI DE SPIRITU SANCTO, natione Hispanus, professione Minorita, Discalceatus, munere Confessarius, alumnus celebris Provinciæ S. Josephi, ac in Conventu Etrusco S. Petri Alcantarensis, vulgò *la Ambrosiana*, virtutibus, ac signis præclarus, egregia conscripsit:

Opuscula, quibus iter ad Christianam vitam, ejusque perfectionem demonstrat. Prodiertunt Hispanicè, vnà cum ejus vita, Matrili ex officina Hieronymi Rojo 1728. in 8. & Italicè, Lucae 1728. Vidi. Vide

superius, verbo *Gaspar à Spiritu Sancto*, & verbo *Joannes à Sanctissima Trinitate, Valdepeñas*. Ad Cœlum evocatus 23. Octobris, anno 1715. honorificè tumulatur in laudato Cœnobio, cujus corpus inanime, ac flexibile semel, & iterum sanguinem fudit.

JOSEPHUS VAZQUEZ, Hispanus, Compostellanæ Provinciæ Minister, Lector emeritus, celeberrimi Uvadingi Magister, ac Procurator generalis, Vir ob zelum justitiæ tribulationibus vexatus, adhibitis alijs Viris doctis, & prudentibus insignem obtulit Philippo III. Regi Catholico, ejusque Consiliarijs.

Tractatum pro defensione Doctorem Ordinis S. Francisci, præcipue Halensis, Scoti, & Seraphici Doctoris, quo pervicit, ut meritò affirmat Uvadingus, ut Salmantina Academia minimè adigeret Sac. Theologiæ Professores ad S. Augustini, & Angelici Præceptoris dumtaxat sectandas doctrinas. Matrili per Ludovicum Sanchez 1628. in fol. Vidi. De eo cum laude agitur tomo 1. Chronic. Provinciæ Sancti Jacobi, lib. 3. cap. 6. pag. 124.

JOSEPHUS VELASCO, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Sancti Evangelij, celebris Concionator, edidit à se habitam

Concionem de Immaculata Conceptione Matris Admirabilis. Prodiit anno 1679. in 4. teste Fr. Augustino Ventancurt in Historia laudatæ Provinciæ.

JOSEPHUS DE VILLALVA, Hispanus, Apostolicus Concionator in Castellana Provincia Regular. Observantiæ, scripsit:

Adversus luxuriosum cultum tractatum. Excusum vidi in fol. sed absque loco, & anno, & habetur Hispali in Bibliotheca Cœnobij S. Antonij, & Matrili in Bibliotheca Conv. Regul. Observ.

JOSEPHUS DE VILLALVA, alter, Hispanus, ex Burgenfi Prov. Regul. Observ. Verbi Dei Apostolicus Præco vernaculè emissit perutile opus, cujus inscriptio:

Lucerna spiritualis, ac Divina Pharus. Matrili apud Viduam Francisci Nieto, anno 1673. in 4. Vidi.

JOSEPHUS DE VILLAOSLADA, Hispanus, Ecclesiastem agens in sua Carthaginensi Prov. Regul. Observ. opusculum edidit:

De celebri Indulgentia Portiuncule, idiomate Hispano. Prodiit Marcia anno 1686. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

JOSEPHUS A VIRGINE, Hispa-

nus, Segoviensis, strictiorem Observantiam Discalceatorum professus in Provincia S. Pauli, & officio Concionator, zelo animarum ductus ad Discalceatam S. Gregorij in Philippinis Insulis gradum fecit, & ibidem scripsit:

Artem cantus Gregoriani, idiomate Camarinensium. Ad prælum erat in 4. anno 1727. me Matrili monente Fr. Josepho à S. Ella hujus Provinciæ Pro-Ministro, anno 1729.

JOSEPHUS XIMENEZ, seu **XIMEN**, Hispanus, Minorita, scripsit, Nicolao Antonio laudante

Vitam V. Fr. Nicolai Factoris. Barcinone 1618. in 4.

JOSEPHUS XIMENEZ SAMANIEGO, Hispanus, in Najarenfi Civitate in lucem editus, Regul. Observantiæ Prov. Burgenfis, Vir, tum alta generis nobilitate, tum doctrinæ excellentia, tum in agendis prudentia, morum suavitate, atque inculpatæ vitæ conspicuus, Lectoris Jubilati, Custodis, Ministri Provinciae, Theologi pro Immaculata Conceptione in Regio Concilio, ac Commissarij Generalis Cismontanæ Familiæ muneribus haud sine laude functus, Romæ anno 1676. fermè omnium suffragijs in Ministrum generalem, ac demum ad Placentinam Ecclesiam assumptus, typis commisit vernaculè:

Vitam V. Doctoris Subtilis Joannis Duns Scoti. Matrili per Bernardum de Villadiego 1668. in 4. Vidi. Ibidem in folio ex typographia Sanctæ Cruciatæ 1677. Vidi.

De Primatu Doctoris Subtilis, opus Apologeticum, in quo dilucidè ostendit Scotum nostrum Principem locum habere in laudabili defensione Immaculatæ Conceptionis Regine Sanctorum omnium. Cæsaraugustæ apud Joannem de Ibar, anno 1668. in 4. Vidi.

Vitam V. Matris Sor. Joannæ à Jesu Maria. Matrili 1673. in 4. Vidi.

Synodum Placentinæ suæ Diocesis. Matrili ex officina Melchioris Alvarez, anno 1692. in fol. Vidi. Latine.

Statutorum generalium Ordinis compilationem, emissit Matrili typis Joannis Garcia Infanzon 1684. in 4. Insuper, vernaculè scripsit:

Vitam V. Matris Mariæ Jesu de Agreda, cujus egregium opus *Mystica Civitas Dei prænotatum*, operosè illustravit. Habentur vnà cum prædictis tomis *Mystica Civitatis Dei* sæpissimè excusis. Ediderat etiam:

*Orationem doctrinalem super Evange-
lium vineæ ad Burgensem Ecclesiam ha-
bitam.* Prodiit Burgis anno 1666. in 4.
Vidi; & ni toto Cœlo fallar, cedro digno
est.

JOSEPHUS XIMENO, Hispanus,
in Oppido Paniza Cæsaraugust. Diocece-
sis natus, Aragonensis Prov. Regul. Ob-
serv. alumnus, eruditusque Concionator,
prælo mandavit

*Panegyrum in laudem S. Emerentianæ
Virginis, & Martyris.* Cæsaraugustæ per
Didacum de Larumbe, anno 1717. in 4.
Vidi.

JOSEPHUS DE ZISNEROS, His-
panus, Regul. Observ. Provinciæ Con-
ceptionis, ejusque Pater, apud Fidei vin-
dices Theologus Censor, necnon Pro-
vinciarum Peruvienſium generalis Com-
missarius, publici juris fecit:

*Discursum in publico Actu Fidel Limæ
celebrato anno 1636. die 23. Januarij.* Ex-
cudit Limæ Hieronymus Contreras, anno
1639. in 4. Vidi.

IRÆNEUS AVALLONENSIS, Ga-
llus, Provinc. S. Ludovici Minorum Ca-
puccinorum filius, Vir sanctis moribus
exornatus, & per plures annos adversum
Hæreticos Apostolicarum Missionum su-
perior prælis submisit,

*Libros tres Controversiarum contra Cal-
vinistas, Hugonotos, & Anabaptistas.*
Logduni tom. 3. in 4. anno 1626. Insu-
per:

*Librum Apologeticum in quo explicat ra-
tiones, quæ moverunt Dominos de Passa-
des, & de Mazel, nobiles Gallopolitanos,
& alios nobiles ad Veritatem, & Fidem
Catholicam in suis manibus publicè profi-
tendam, abjurata primum hæresi Calvinis-
tica. Cui accesserunt etiam Propositiones
ejusdem Patri Iranet, Responsiones cujus-
dam Ministri Hæretici, & contra Respon-
siones ejusdemmet Patris.* Ruelsij apud
Stephanum Andream, anno 1623. in 4.
De eo post Uvadingum, Fr. Dionysius
Genuensis in sua Bibliotheca Scriptorum
Capuccinorum.

IRÆNEUS AUGENSIS, (Uvadin-
go, & alijs DEU) Gallus, Patria Nor-
mannus, Tertij Ordinis Provinciæ Sancti
Ivonis Minister Provincialis, edidit:

*Viam veram Cœli pro ijs qui in mundo
degunt.* Paris. 1639.

*Cantica spiritualia super vias Purgati-
vam, Illuminativam, & Unitivam ad di-
rigendam animam ad Deum.* Ibid. 1639.

*Exercitia hominis Christiani, quibus
Tom. II.*

*disponitur ad Confessionem; & Commu-
nionem.* Ibidem 1642.

*Radios Solis fustitig in Sacramento Al-
taris.* Ibidem 1644.

Exercitia militis Christiani. Ibid. 1644.

Solitudinem decem dierum. Ibid. 1647.
Ex Uvadingo. Insupèr ex Dupino, sæcu-
lo 17.

Juvenum Effigiem, Gallicè. Ibidem
1647. quo florebat. Demùm recensente
Vernonensi in Syllabo Authorum apud
tomum Annalium Tertij Ordinis, alia
item opera utilitati publicæ consecravit,
quæ pietatem perindè, ac animi solertiam
probant. Ex his habes opus Gallicè scrip-
tum, prænotatum:

*Perfetto Christiani ad exemplar per-
fectionum Deiparæ semper Virginis.* Paris.
1654. in fol.

*Librum Exercitiorum, & devotionum
pro omnibus diebus hebdomadæ in favorem
Confraternitatis Domina nostra de Naza-
reth.* Parisijs 1649. in 16. Utrumque lau-
dat Fr. Petrus de Alva in Militia, column.
873.

IRÆNEUS DEU, seu **EDEU**. Vide
immediatè verbo *Ireneus Augensis*.

ISAAC OXOVIENSIS, natione Ga-
llus, professione Capuccinus, officio Con-
cionator, munere Diffinitor, Latinitati
donavit:

*Consultationes Theologicas, & spiritua-
les Christiani verè fidelis, de excellentijs
Dei*, Gallico idiomate primò editas, &
sæpius jam typo vulgatas per Fr. Ludovi-
cum Argentanensem ejusdem Instituti.
Augustæ Vindel. sumptibus Joannis Cas-
pare, anno 1701. in 4. Vidi.

ISIDORUS GUTIERREZ, Hispa-
nus, in Oppido Biar Valentini Archie-
piscopatus natus, strictiorem Discalceato-
rum Observantiam in Valentina Provincia
Sancti Joannis amplexus, cum Apostolici
Concionatoris, Diffinitoris, ac Custodis
munijſ fungeretur, doctè, ac piè scripsit
vernaculè:

*Tractatum Archiconfraternitatis Chora-
digerorum S. Francisci à Sixto V. P. Max.
instituta, cui accessere tractatuli*

De Via Crucis.

*De septem Doloribus Immaculatæ Virgi-
nis Mariæ, ejusque dulcissimi, ac glorio-
sissimi Sponsi; missis alijs devotis exerci-
tjſ, quæ faciliè pietatem Authoris de-
monstrant.* Valentia per Didacum de Ve-
ga 1699. in 16. & typis Josephi Garcia,
anno 1703. Vidi.

*Expositionem apertam Doctrina Chris-
tiana*

stane adjectis exemplis. Valentiae per eundem 1701. in 8. Præter ista laudata pag. 222. Bibliothecæ Valentinae, Hispanè edit:

Historiam Virginis de Loreto miraculis claræ in suamet Provincia. Prodiit in Portu Ilicitano ex typographia Andreae Clementis, anno 1715. in 4. Vidi.

De Excellentijs Missæ libellum excusum Oriolæ 1714. in 16. Vidi.

Vitam S. Paschalis. Valentiae ann. 1702. in 8. Vidi.

Directorium V. Tertij Ordinis Franciscani. Ibid. apud Joannem Sancho 1704. in 8.

Rosarium Virginis. Ibidem anno 1705. in 8. typis Didaci de Vega. Vidi.

De Animabus Purgatorij, volum. in 8. Oriolæ anno 1705.

ISIDORUS HISPALENSIS, Hispanus, ex Capuccinis Provinciae Baticæ Concionator, ejusdemque Prov. Historicus, publici juris fecit sermone Hispano:

Vitam V. Fr. Pauli Gaditani Capuccini, sub titulo: *Nubes Occidentis.* Excudit Gadibus Christophorus de Requena 1702. in 4. Vidi.

ISIDORUS DE LEON, Hispanus, Capuccinus, Castellanae Provinciae filius, Vir doctus, ad perpendiculum concinnavit totius Mysticæ Theologiæ Compendium in tres tomos distributum, sub hoc titulo:

Mysticum Cælum, Hispanicè. Matriti prodiit primus ex officina Rochi Rico 1685. secundus 1686. tertius 1687. in 4. Vidi.

ISIDORUS A S. MICHAELE, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Petri Granatensis, Sacrae Theologiæ professor, ac Diffinitor, Vir in Divinis Scripturis assidue legendis, meditandisque mirum in modum exercitatus, præclara edidit ingenij doctrinaeque monumenta. Hæc sunt:

Observationes Genealogicae, Panegyricæ, Mysticae, Dogmaticæ, & Morales super caput primum Matthæi. Neapoli ex nova typographia Dominici Antonij Parrino 1704. in fol. magno. Vidi.

Certamen Historicale Panegyricum ad honorem Beatissimæ Virginis Mariæ, ejusque fidelissimi Doctoris Joannis Duns Scoti Minorum Magistri. Ibidem typis Felicis Mosca 1701. in 8. Vidi.

Vitam V. Fr. Sebastiani de Apparicio Minoritæ, de cujus Canonizatione agitur.

Prima editio facta est Neapoli anno 1695. in 4. Secunda Romæ, & Latino idiomate 1699. Vidi.

Historiam S. Michaelis Archangeli. Neapoli per Dominicum Antonium Parrino 1706. in 16. Vidi.

Vitam S. Petri Alcantarensis, adjectis Meditationibus suis. Murciae per Josephum Diaz in 16. Vidi.

Historiam animæ, & vitæ hominis ab initio mundi, opus minimè poenitendum in 6. tomos in 8. distributum. Prodiit prius Granatæ ex typographia Sanctissimæ Trinitatis, anno 1721. Secundus Murciae apud Josephum Diaz 1720. Tertius Granatæ 1721. Quartus ibidem 1722. Quintus ibidem 1723. Sextus ibidem 1723. Vidi. Insupèr, valdè utile opus, cujus titulus:

Splendores veritatis, ac Divini amoris scintilla. Neapoli apud Felicem Mosca 1698. & Murciae typis Josephi Diaz 1717. in 12. Vidi. Loquitur cum Divo Augustino usque ad paginam 168. primæ partis. In secunda ejusdem operis parte, recenset concisè *Vitam, ac Virtutes S. Petri de Alcantara.* Insupèr super capitales Sacrae Paginae textus metricè epilogum facit meditationis occurrentis. Exemplum adduco. Fol. 68. super illud Psalmi 50. *Contritum, & humiliatum Deus non despicies,* pangit:

*Mi Dios, sin cessar padezco
Por el estado en que estaba;
Primero por lo que amaba;
Aora por lo que aborrezco;
Yà qual prodigo parezco
Ante Vos arrepentido;
Y espero ser recibido;
Pues humilde à un Padre apelo;
Que jamás negò consuelo
A un corazon dolorido.*

In debitum Authoris applausum habes *heroica carmina* Fr. Joannis de Mora ejusdem Instituti, in limine laudataram *Observationum* in cap. 1. Matthæi.

ISIDORUS NIOSTENSIS, Gallus, Provinciae Turonensis Minorum Capuccinorum Theologus, ac Minister, in Fidei controversijs versatus, ac morum integritate insignis, vernaculè edidit opus inscriptum:

Missionarius Controversista, tom. 3. in 4. Consentiant Genuensis, Torrecilla, ac Dupinus in Supplemento.

ISIDORUS PERUSINUS, Regularis

ris Observ. Vir in Jure Canonico non mediocriter versatus, tractatum scripsit:

De Restitutionibus, quem apud se olim habuisse fassus est Fr. Lucas Uvadingus, in suo Catalogo. Ejusdem meminit Jacobillus de Scriptoribus Umbriae, apud Oldoinum pag. 197. *Athenaei Perusinorum*. Florebat anno salutis humanae 1560.

ISIDORUS ROTA, Venetus, Regul. Observ. alumnus, ac Verbi Divini Praeco, postillavit:

Orationes peregrinas Illust. D. D. Francisci Panigarola, tabulaque adjecta in publicum misit Venetijs, typis Joannis Baptistae Ciotti 1599. in 8. Vidi.

ISIDORUS DE SEVILLA, seu HISPALENSIS, Hispanus, Capuccinus, & Historicus, anno 1729. ad praelum parabat:

Chronica suae Provinciae Batice Immaculate Conceptionis.

ISIDORUS SICLENSIS, Siculus, ex Familia Spinelli, professione Capuccinus, & Poeta non vulgaris, in laudem S. Guilielmi:

Poema Sacrum, conscripsit Italicè inscriptum: *La nuova settimana divisa in sette giornate*. Recenset vitam, ac miracula ejusdem Sancti. Prodiit, sed sub nomine Julij Xifi fratris sui, Panormi ex typographia Alphonfi Isola, anno Virginiei Partus 1632. in 12. Laudatur à D. Antonio Mongitori, tomo 12. Bibliothecae Siculae.

ISIDORUS DE VELASCO, Hispanus, Provinciae Batice Regul. Observ. Theologus, & Historicus communem fecit à se habitam:

Orationem pro triumphis Philippi V. Regis Catholici. Hispali apud Joannem Franciscum Blas 1704. in 4. Vidi.

ISRAEL ERLANDI, quem alij Franciscanum, alij Dominicanum faciunt, Episcopus Arosiensis, scripsit:

Vitam, & miracula Sancti Erici Regis Sueciae. Prodiit Holmiae ex officina Nicolai Mantuff, anno 1675. in 8. Obijt anno 1291. Laudatur, & in Catalogo, & in Annalibus à Uvadingo, nec vlla ejus mentio extat apud Uvite in Catalogo Episcoporum Minoritarum.

JULIANUS BISUNTINUS, Burgundus, Provinciae Comitatus, Minorum Capuccinorum Concionator, Vir pius, nec vulgari praeditus eruditione compilavit, ac teste Genuensi, typis dedit:

Librum Miraculorum Beatissimae Mariae, cujus Imago colitur in Graycensi Cae-

nobio Patrum Capuccinorum, in 8.

JULIANUS A CAVALINA, in tractu Mugelli Tusciae, ejusdem Provinciae Regul. Observantiae alumnus, teste Fr. Antonio Terrinca, parte 3. sui *Theatri Provinciae Tusciae*, scripsit anno 1498. quo ipse octogenario major erat:

Originem Conventus S. Bonaventurae Nemoris de Mugello. Insuper scripsit:

Vitam V. Clarae Uvaldinae, laudatam ab Arturo in Martyrologio Franciscano die 27. Februarii, & in Gynaece eadem die, §. 6.

JULIANUS DE CHUMILLAS, Hispanus, Regul. Observantiae Carthaginensis Provinciae Lector emeritus, ac Pater, necnon Commissarius Generalis Indiarum, hujusque Cismontanae Familiae, Vir profecto spiritualis, & apprime doctus, vernaculè edidit:

Constitutiones pro Discalceatis Franciscanis Hispalensis Cœnobij Sanctae Mariae à Jesu. Hispali 1687. in 4. Vidi. Emisit etiam:

De auctoritate Commissarii Generalis Indiarum, tractatum Apologeticum. Martini in fol. Vidi. Obijt ibidem anno 1696. die 9. Decembris.

JULIANUS GINART, Balearius, Regul. Observ. ejusdem Provinciae Majoricarum Theologus, ac S. Officii Qualificator, edidit:

Opus Morale bipartitum typis traditum Palmae Balearum 1652. apud Hæredes Gabrielis Gnaesp. Moritur anno 1644.

JULIANUS GONZALEZ, Hispanus, ex Carthaginenli Provinciae Regul. Observantiae Theologus, ac Generalis Concionator, vernaculè communem fecit eruditam

Panegyrim in laudem Venerabilium Plagarum S. P. N. Francisci. Murciae per Michaellem Llorente 1674. in 4. Vidi.

JULIANUS MONCEAU, natione Gallus, professione Minorita, sermone patrio evulgavit:

Concionum de Sanctis, & eorum Regina, tomos duos in 8. Parisijs anno 1616. & 1617. Marracius in Appendice ad Bibliothecam Marianam, & Alva, col. 882. suae Militiae.

JULIANUS MONTEFUSCUS, Siculus, Regul. Observantiae alumnus, literis mandavit:

Vitam S. Coni, vti ex Josepho Perdicaro in Vitis SS. Siculorum, recenset D. Antonius Mongitori, tom. 1. Biblioth. Siculae.

JULIANUS TEUTONICUS, seu
DE SPIRA, Sacello, & Musica Gallo-
rum Regis Præfectus, Ordinem Minorum
amplexus, composuit, Uvadingo teste:

*Mensuras, & modos canendi Divina
Officia.* Insupèr:

*Totum Officium S. P. N. Francisci, tam
in littera, quàm in cantu, lectionibus ex-
ceptis. Ex Alva, & Uvilloto, qui scribit
obiisse miraculis clarum, atque Aquilæ
(alij volunt Parisijs) sepultum, inciso Sar-
cophago hoc epitaphio:*

Degerat in terris vitam Julianus honestam:

Offa tegit marmor, spiritus astra tenet:

Cui placuit vivo Sanctissimus Ordo Minorum,

Est Coelo, & Terris, nunc sibi firma quies.

Fertilem ingenio tulit hunc Germania Patrem:

Ast Aquilæ functum corpus in Urbe jacet.

Dites hunc omnes repetunt, clamantque miselli,

Subsidium hic miseris, divitibusque salus.

Consule Arturum in Martyrologio Fran-
ciscano die 9. Februarij, §. 1. 2. & 3. Ejus
adornatur effigie celebris Bibliotheca
Dominæ nostræ de Salizeto.

JULIANUS PASTOR, Hispanus,
Cannaverensis, Conchensis Diocesis, dum
adhuc juvenis egregiam litteris operam
daret, divinitus excitatus ad strictiorem
Franciscanorum Discalceatorum Obser-
vantiam complectendam, Seraphicum è
manibus illustrissimi Martyris S. Joannis
de Prado in S. Didaci Hispalensi Con-
ventu Provinciæ eidemmet Sancto Sacra, sus-
cepit habitum. Tanto exinde spiritus fer-
vore viam perfectionis ingressus est, ut
brevis totius religionis, devotionis, atque
sanctitatis specimen dederit. Magnum Pa-
rentem Augustinum summopere colens,
de verbo ad verbum cuncta ejus opera
semel, bisque libros de Civitate Dei, &
legit, & memoriæ mandavit. Nec frustra
Apostolicis se totum Missionibus dedit,
faciliter, ac gloriose decertans Judæis,
Hæreticis, cum Christi Catholicam Fidem
suscipere, tum ferventissimis Concioni-
bus, tum solidis argumentis, quamplures
coegerit. Utque non solum verbo, sed
opere, Judæorum errores eliminaret, to-
tum unicum scripsit:

*De adventu Messia, principalibusque
Articulis Fidei Catholice Romana.* Memo-
ratur à Fr. Francisco à Jesu Maria, part.
1. Chron. laudatæ Provinciæ S. Didaci in

Bætica, lib. 7. cap. 10. num. 131. & ibidi
cap. 8. num. 76. Conscripsit quoque:

*Epistolas gravissimas, ac spiritu Del re-
fertissimas.* Laudantur à laudato Fr. Fran-
cisco à Jesu Maria in suo tomo inscripto,
Hispanicè: *Mission Historial de Marru-
cos*, lib. 5. cap. 9. fol. 446. Pauca excerp-
ta habes in Chronicis ejusdem Provinciæ,
pag. 853. A peccato lathali, ut fertur,
immunis, pronuntiatoque suæ mortis die
ad illa verba: *Subvenite Sancti Dei*, ad
Astra migravit 31. Decemb. anno 1662.
Consule partem primam meæ Bibliothe-
cæ Minorum Discalceatorum, pagina
161.

JULIANUS DE RUERE. Vide in
ferius, verbo *Julius 11.*

JULIANUS VARROCHIUS, Flo-
rentinus, Provinciæ Tusciæ alumnus, Phi-
losophiæ, Dialecticæ, Astronomiæ, &
eloquentiæ studiis egregie decoratus, sed
Sacra Theologiæ Doctor celeberrimæ
opinionis, plura scripsit excellentis ingenij
sui opuscula, sed extant dumtaxat quæ-
dam ejus:

Annotationes in Dialecticam Aristotelis,
testibus Fr. Antonio Terrinca, parte 3.
Theatri Tusciæ, pag. 266. & Uvadingo,
post Michaelem Pocciantum in Catalogo
Scriptorum Florentinorum. Obijt Floren-
tiæ, & in medio ampli Templi S. Crucis
humatus est sepulchro marmoreo, quod
adhuc visitur, hoc inciso epitaphio:

Julianus Verrochius,
 Theologus insignis hic sepultus est;
 Antonius de Medicis
 Ejusdem Ordinis Theologus,
 Et Etruriæ Provinciæ Minister,
 Ne jaceret incultus,
 Qui magnum ornamentum ætati suæ fuerat
 Decenti hoc monumento donavit.
 Vixit ann. XLII. Menses VIII. Dies X.
 Obijt MCCCCXIII.

JULIUS ANTONIUS CATALA-
NUS A S. MAURO, Italus, Provinciæ
 S. Nicolai Minorum Conventualium Mi-
 nister, sermonem injucundum de forma
 Habitus Franciscani instituens, edidit Ita-
 licè opus prænotatum:

Fumus Terrestris Paradisi. Florentiæ
 apud Amatorem Malsi 1652. in 4. Vidi.

JULIUS ARIGONIUS, Italus, Cre-
 monensis, ex Minoritis Conventualibus,
 litteris commissit:

Vitam Sor. Diomiræ Bina de Assiso,
Tertij Ord. S. Francisci, virtute, & pieta-
te insignis, quam Marcellino Cardinali
 Lantes Episcopo Tudertino Ordin. Min.
 Conventualium Protectori dicavit. Ha-
 buit, sed ineditam Uvadingus. Authoris
 meminit Vernonensis in Annalibus Tertij
 Ordinis, syllabo 2. AA.

JULIUS BERNARDINI DE CA-
PUA, Doctor Theologus Conventualis,
 Vir scientia, & virtutibus conspicuus,
 scripsit copiosum:

Tractatum de Ideis Divinis, laudatum
 à Fr. Vincentio Coronelli, tomo 4. Bi-
 blioth. Univers. num 3657. ex Franciscini-
 no in sua Bibliosophia.

JULIUS BURGO PATAVINUS,
 Minorita doctus, laudatur ab Arturo in
 Martyrologio Franciscano ad diem 8. No-
 vembris, §. 11. cùm à quo prodijt:

Subtilis Doctoris elogium in fronte ma-
 ris magni Scoticæ subtilitatis excusum.

JULIUS A CORRIGIO, Minorita,
 Italus, recensente Uvadingo post Tosig-
 nianum, edidit:

Commentarium ad Symbolum Apostolo-
rum.

Dialogum de Sacramento Altaris.

JULIUS DURNIANUS, Italus, Ferra-
 rariensis, recensente Fr. Bonaventura Ba-
 ronio, tomo 1. Opusc. parte 14. §. 1.
 scripsit:

Super Formalitates Doctoris Subtilis
 Fortè indistinguitur à Julio Pruniano de
 quo inferius.

JULIUS FRANCISCUS CONTI,
 Italus, Reformatæ Provinciæ Brixien-
 sis alumnus, ac eruditus Concionator, Lati-
 nè emisit opus, cujus inscriptio:

Aquila magnarum alarum Augustissima
Eucharistia. Venetijs anno 1710. in fol.
 Vidi. Agit quoque de Sancta Cruce.

JULIUS JORNATA DE POPULO
ANXIANENSE, Neapolitanus, ex Mino-
 ritis Conventualibus, Sacræ Theologiæ
 Magister, ac Divini Verbi eximius Præco,
 in *Scotica opinionis defensionem*, edidit:

Questionem de principio individuationis
 Theate, apud Isidorum Facium 1597. in
 4. Commendatur in Neapolitana Biblio-
 theca D. Nicolai Toppi.

JULIUS MAGNANUS, Minorita,
 scripsit:

Historiam illustriam Patrum Ordinis
Minorum, laudatam in Martyrologio
 Franciscano, die xxij. Augusti, §. 4.

JULIUS PRUNIANUS, Italus, Ferra-
 rariensis, ex Minoritis Conventualibus,
 Vir doctus in omnibus fermè scientijs,
 Alphonsi Ferrariensium Ducis, cui gra-
 tissimus erat Confessarius, & Eleemosy-
 narius, necnon Senensis Inquisitor mini-
 mè poenitenda scripsit, quæ inedita, Uva-
 dingo teste, asservantur in Bibliotheca
 Ferrariensis Conventus. Sunt ergo ex
 ejus præstanti calamo:

Commentaria in Porphyrium.

In Prædicamenta, & Posteriora Arist.

In universam Philosophiam.

In formalitates Scoti.

Commentaria in Ecclesiastem, Italicè.

Super Symbolum Apostolor.

Homiliae diversæ.

Diversarum materiarum, liber. Obijt in Patria anno 1595. Laudatur à Jacobo Le-Long, pag. 214. suæ Bibliothecæ Sacræ.

JULIUS SECUNDUS, prius dictus **JULIANUS A RUERE**, Savonensis, Sixti IV. ex fratre nepos, ex Cardinali Of-riensi Summus Pontifex creatus anno 1503. Kal. Novembris, Ordinis Minorum Protector; imò si Gabrieli Fabro fides habenda sit, etiam olim in Coenobio Perusino per aliquos menses Novitius Minorita, quem insuper Tertiariorum Franciscanorum Regulam professum, narrat, alijs missis, Fr. Clemens Ledesma in suo *Compendio Tertij Ordinis*, pag. 20. Germanos fratres Minoritas habuit, Bartholomæum Episcopum Ferrariensem, ac Patriarcham Antiochenum, & Clementem Grossum Ruverum Episcopum Misinensem inter Cardinales conscriptum, primò sub titulo S. Clementis, ac deindè XII. Apostolorum. Hic ergo Pontifex Maximus, maxima erga B. Virginem pietate affectus Religionem instituit sub titulo *Conceptionis*, cui etiam:

Regulam propriam constituit, simul statuens ut quamvis hujus Religionis Moniales Regulam S. Claræ non profiteantur, sed propriam à se illis datam, tamen subiectæ sint Fratribus Minoribus, ideò quia tam indefesso studio, & vigilantia, puritatis, & innocentia Dei-Genitricis defensores existunt. Consule Ægidium Lusitanum, tract. *de Concept. Virg. Mariæ*, quæst. 6. artic. 2. & Marracium in *de Pontificibus Marianis*, cap. 79. pag. 162. Conscripsit etiam ex officio

Litteras Apostolicas, & Constitutiones Ecclesiasticas, quæ leguntur tomo 7. Conciliorum Bini, & in Collectione Constitutionum Romæ 1679. edita. Extant Petri Andreæ Bononiensis Commentaria in *Extravag. Julij II.* super electione Simoniacæ Papæ. Decessit Romæ die 21. Februarij, anno 1513. Consule Ciacconium apud quemplura in ejus laudem cecinit Petrus Magnus, quorum initium:

*Julius haud ulli Ligurum
Virtute secundus, &c.*

Agitur quoque de eo in Bibliotheca Pontificia, in *Militia* R. P. Fr. Petri de Alva; & in Annalibus Minorum, ad ann. Christi 1503.

JULIUS DE VENETIJS, Italus; Regul. Observantiæ Provinciæ S. Antonij, Lector Jubilatus, iteratò Provincia- lis, & Commissarius generalis Terræ Sanctæ, edidit:

Chronologiam Historico-Legalem Ordinis Seraphici, ab anno 1633. usque ad annum 1718. Venetijs per Antonium Bartoli 1718. in fol. Vidi.

JULIUS A VESUNTIONE, Capuccinus, natione Burgundus, ejusdem Provinciæ Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ professor; quem, præter Sacrarum Litterarum præstantiam, vitæ integritas, morum gravitas, animi candor, & non vulgaris in Deum pietas ornaverunt, edidit Gallicè:

Meditationes. Vesuntione anno 1688. in 8. Genuensi teste.

JUNCTA DE BEVEGNATIS, Italus, ex Meunia Umbriæ Oppido, alijs autem Cortonensis, Provinciæ Tusciæ alumnus, Vir doctissimus, varijsque donis coelestibus ditatus, Beatæ Margaritæ Cortonensis in sanctarum numerum solemni ritu novissimè relatæ, à Sacris Confessionibus.

Vitam, ac Revelationes diffusè scripsit. Ineditam habuit Uvadingus. Latine evulgatam habes apud Godefridum Henschenium, in *probatiss. Sanctorum Vitis*, tom. 3. ad diem 22. Februarij, adjectisque Commentarijs. Floruit anno 1298. Consule Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 207. & Uvadingum in Annal. ad annum 1297.

JUNIPERUS DREPANENSIS, Sicanus, strictioris Observantiæ Reformatorem, Provinciæ Panormitanæ Theologus, Provincialis Minister, ac Lateranensis Poenitentiarius, Vir doctus, Latine emisit:

Disputationes Commentarias pro Juris Pontificij defensione, in novam Urbani VIII. extensionem revocatoriæ Constitutionis omnium Privilegiorum viva vocis oraculo factorum Gregorij XV. Lugduni, sumptibus Laurentij Durand, anno 1637. in 4. Vidi. Præter hoc opus à Uvadingo laudatum, evulgavit eodem sermone:

De Casibus reservatis, seu de Regularium Prælatorum jure reservationis juxta formam Clementis VIII. super casuum reservatione. Venetijs apud Turrinum, anno

no 1652. in fol. Vidi. Extat hujus Authoris opus ineditum in 4. Duci *de San Lucar* dicatum, cujus inscriptio:

Emblemata civilia, apud Bibliothecam Marchionis *de Monte Alegre* editam Martiri anno 1677. in fol. Parte 3. fol. 117. Reliquit etiam M. S. hæc alia, in Bibliotheca Sicula D. Antonij Mongitori laudata, nempe:

De Immunitate, & Libertate Ecclesiastica, tomum in fol.

Totius Theologiæ Moralis omnium Controversiarum securiores sequendas Conclusiones, in fol. Obijt in Ministeriata suæ Provinciæ anno 1648.

JUNIPERUS MANESSERIUS, Italus, Regul. Observ. Pedemontanæ Prov. S. Thomæ elaboravit:

Descriptionem ejusdem Provinciæ. Præmanibus habuit Fr. Petrus de Alva, ipso met teste col. 886. suæ *Militiæ*.

JUNIPERUS PARASCUNDOLUS A NEAPOLI, in Neapolitana Provincia Terræ-laboris strictioris Observ. Reformatorum alumnus, S. Theologiæ Lector generalis, generalis Ordinis Diffinitor, ac Supremæ Inquisitionis de Urbe Consultor, publici juris fecit Latino idiomate,

Spicilegij Evangelici ex Sæctorum Patrum, gravissimorumque Scriptorum messe collecti per omnes Quadragesimæ dies distributi, Concionatoribus, Sacraque Scripturæ Professoribus profuturi, partem primam. Neapoli per Honophrium Savium, anno 1647. in fol. Vidi.

Spicilegij Evangelici partem secundam. Ibidem ex eadem typographia 1652. in fol. Vidi. In limine tomi primi habetur fuffum Authoris elogium, Epigramma quoque quod subjicio:

Desine Pieria crinem tibi cingere lauro,

Nunc alia crines intege, Musa, juba.

Junipero Sacri mutetur Laureæ Pindi,

Vicit hic Hæme tuas, vicit hic Hebre comas.

IVO ANTONIUS TURPIN, Minorita, teste Fr. Petro de Alva, col. 1486. suæ *Militiæ*, publici juris fecit:

Cosmographiam Seraphicam. Romæ anno 1651. in 4.

IVO EBROICENSIS, Gallus, Provinciæ Normandiæ Minor. Capuccinorum, Apostolicus Missionarius apud no-

vam Galliam Americæ, vernaculè publicavit:

Relationem sui itineris ad Regnum Marangoni, cui adjunxit Historiam de moribus illarum Nationum. Rothomagi anno 1654. in 4. Ex Genuensi.

IVO MAGISTER, Gallus, ex Regul. Observ. Sororum Annuntiationis Cœnobij Bituricensis à Confessionibus, pro restituenda regulari disciplina in Gallia, compilavit opus inscriptum:

Ocularia, & Manipulus Fratrum Minorum. Parisijs, typis Michaelis Sonnij 1582. in 8. Vidi.

IVO PARISIENSIS, Gallus, Capuccinus, suæ Parisinæ Provinciæ Diffinitor, Vir profectò inter peritissimos Scriptores recensendus, de vniuersa Ecclesia, & maxime de cunctis Ordinibus Mendicantibus optimè meritis contra quendam Galliæ Episcopum, qui multis, & suæ dignitati, ac honori indecorosis scriptis in Religiosorum statum longa annorum serie inveni non cessavit; quamvis aliquot ejus libri publicè proscripti legabantur à Sacra Congregatione Indicis, Gallico idiomate evulgavit:

Felices eventus pietatis, seu Triluphum vitæ Religiosæ adversus illam impugnantes. Parisijs sæpè prodijt anno 1638. in 4. & in 8. & in 16. tomis duobus. Commendat & meritò hoc egregium opus Arturus in Prologo ad Martyrologium Franciscanum.

Declarationem quarundam propositio- num ex prædicto suo opere non adeò sincerè extractarum. Ibidem 1630. in 4. Minimè defuerunt, qui libellis insanis denuò conati sunt vtrumque impugnare opus; sed obstructum est os loquentium iniqua, per Arrestum enim Senatus consulti Regij Galliarum, anno 1633. publico instrumento confectum publicè ijdem libelli fuerunt proscripti; operaque laudata P. Ivonis deinceps ex mandato speciali Majestatis Christianissimæ seriò examinata, roborata fuerunt à tribus Professoribus Sacræ Theologiæ Parisiensis Academiæ, quorum publicum testimonium exscriptum habes apud Fr. Dionysium Genuensem in sua Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum, pag. 209. Eodem teste, scripsit etiam:

Theologiæ naturalis, tom. 4. Agit in primo: *De Existentiâ Dei, & Creatione Mundi*. In secundo: *De Immortalitate Animæ, de Angelis, & Dæmonibus*. In tertio: *De perfectionibus Divinis in particulari, de*
Pro-

Providentia Dei, & Justitia. In quatuor De Religione, quod Christiana Religio sit vera, & de ejusdem Mysterijs. Parisijs apud Dionysium Thierry 1638.

Moralis Christiana, tomos 4. in 4. In primo tomo agit: De Morali Christiana in universum, & in particulari de Officijs hominis erga Deum. In secundo: De directione vite singularis. In tertio: De vita publica, æconomica, & politica. In quarto: De usu bonorum, & malorum, ubi etiam agitur de gratia contra Novatores. Parisijs 1641. 1643. & 1645. Vidi.

Progressus Divini amoris, tom. 4. in 8. Agitur in primo: De Divino amore nascente. In secundo: De Divino amore patiente. In tertio: De Divino amore operante. In quarto: De Divino amore fruente. Parisijs apud Thierry, anno 1644.

De Patefate Romani Pontificis, adversus Hereticos, tom. 2. in 4. anno 1643.

Tractatum de differentia actuum humanorum. Ibidem 1645. in 8.

De Agente Dei in humanis, qui censuram exercet in rebus Ecclesiasticis, Politicis, & æconomicis. Per eundem 1646. in 4.

De Operibus Misericordie in genere, & in specie, eisdem typis 1650. tom. 2. in 4.

De vanis peccantium excusationibus, quæ omnes singillatim dissolvuntur. Ibidem anno 1662. in 4.

De perfectione Religiosa. Per eundem 1649. in 4.

Instructiones Religiosas ex Chronicis, & Annalibus Frat. Minor. excerptas. Ibidem 1661. in 4.

De Institutione, & Officio veri Religiosi. Rhedonis 1653. in 8.

Tractatum de necessitate, in quo docetur ab omni necessitate morali expedita libertas. Ibidem 1654. tom. 2. in 8.

Regulas morales cum suis exceptionibus. Parisijs 1680.

Pœnitentem Christianum. Ibidem 1680.

De Principe, & Viro Nobili Christiano. Ibidem 1679. in 8.

Magistratum Christianorum. Ibidem.

De falsis Mundi opinionibus. Ibidem in 8. Hæc omnia ex Gallico in Latinum ab eodem Authore conversa prælo etiam submissa fuerunt Parisijs apud Thierry, anno 1677. Insupèr Latine evulgavit:

Digestum sapientie, in quo habetur scientiarum omnium rerum Divinarum, & humanarum nexus, & ad prima principia reductio sub combinatis terminis Ara-

tis Lullianæ, sub quibus tractantur omnes quæstiones Morales, Politicæ, & Theologicæ. Opus egregium in 4. tomos distributum, quorum in primo agit de principiis absolutis. In secundo: De relativis. In tertio, & quarto continetur Supplementum omnium materiarum. Tres primi prodierunt Parisijs ex typographia Thierry 1659. & locupletiores 1661. in fol. Tomum quartum in fol. cudid Lugduni Laurentius Anisson 1672. in fol.

Jus naturale rebus creatis à Deo constitutum, anno 1658. in fol.

Fatum Mundi, seu totius Mundi Horoscopum. Rhedonis 1656. in fol.

Dissertationem de libro, cujus titulus est: Astrologia novæ methodus ad amplissimos Viros Senatus Britannicæ Armoricæ. Parisijs 1659. in fol. Multis verbo, exemplo, & scriptis ad sancta studia provocatis ad plures abiit Parisijs circa annum 1690. Pertrançant de eo Uvadingus, & omnes ferè moderni Gallicæ Scriptores.

IVO TRECORENSIS, Gallus, Capuccinus, Provinciæ Britannicæ alumnus in Palestina, & Syria Apostolicus Missionarius, multis Infidelium, & Schismaticorum Christi Ecclesiæ aggregatis, Arabicis sermone conscripsit:

Flores Historiarum ex omni materia, & ex omnibus Mysterijs Fidei nostræ ad convincendos, & convertendos Hereticos Schismaticos, & Turcas. Tom. 1. in fol.

Resurrectionis peccatorum, methodo prædicabili, tom. 1. in 4.

Conciones modo doctrinali contra peccata, quæ committuntur ordinariè in Syria, ac Palestina, cum Doctrina facienda Populo omni tempore à Pastoribus, & Missionarijs, in 4.

Duodecim Portas, in quibus dignoscitur, & ostenditur quæ falsa sunt, à Creatione Mundi usque ad ista tempora, & quæ ventura sunt in judicio, & post judicium, in fol.

Meditationes Christianas pro quolibet die mensis, adjecto tractatu de moribus Christianorum, in 4.

Tractatum de peccato mortali, in 8.

Doctrina S. Caroli Borromæi, exemplis modo concionatorio illustratæ, tomum in 4.

Nutrimētum animæ extractum ex visitatione Terræ Sanctæ, in 8.

Concionum pro tempore Adventus, tomum in 4.

Concionum pro tempore Quadragesimæ tomos 2. in 4.

Concionum de SS. Apostolis, tom. 1. in 4.

Lena

• *Concionum de Beatissima Virgine Maria*, tomum 1. Testatur Genuensis in sua Bibliotheca.

JUSTINIANUS TURONENSIS; Gallus, Provinciæ Turoniæ Minor. Capuccinor. filius, Vir Apostolico zelo clarus, quo per 25. annorum spatio, haud sine fructu, Missionibus Apostolicis vacavit in Palestina, scripsit, recensente Genuensi, Latine, Arabicè, & Armenicè:

Librum controversiarum pro convincendis Infidelibus, & Schismaticis.

Catechismum idiomate Arabico. Suppresso imò ficto nomine D. Michaelis de Febure, edidit Italicè:

Theatrum Turcicum, in quo mores 14. Nationum exponit. Romæ apud Tinasium 1657. in 8. Additionibus locupletatum, Mediolani, apud Hæredes Antonij Malatesta, anno 1681. in 4.

JUSTINUS A NURSIA, Capuccinus, Italus, ex Prov. S. Francisci, Vir à Novitiorum educatione, assidua oratione, alijsque virtutibus commendatus, aliqua exaravit spiritualia opuscula, ex quibus, tacito nomine, prodijt Venetijs, anno 1593.

Libellus de Oratione Mentali, vti narrat Genuensis. Obijt anno 1594. miraculis, ac spiritu prophetico illustris. Consule Boverium, tom.2. Annal. ad annum 1594.

JUSTUS BONAFIDES, Italus, Picens, Prov. Marchiæ Minor. Capuccinor. Provincialis Minister, Vir pietate, ac doctrina conspicuus, edidit Italicè:

Gratum tributum Dominae universi oblatum, opus cultoribus Virginis perutile, & in tres libros divisum. Paduæ, 1661. in 4.

Tractatum de Sacramento Pœnitentiæ, in quo instruantur Fideles, ut Sacramentum hoc cum fructu recipiant. Maceratæ apud Joannem Carbonum, anno 1626. in 16.

Soliloquia Sacra, & devotissima. Ibidem 1626. in 16. Guardianum agens in Conventu Firmiano obiit anno 1631. Ejus cum laude meminit Marracius, Genuensis, Dupinus in Supplemento, sed præcipue Maficonensis ejus gesta describens ad prædictum annum, tom.3. Annal. Capuccinor. §. 36.

JUSTUS A MONTE ULMO, Italus, ex Minoritis Capuccinis Picens Prov. Theologi, Provincialis Ministri, ac Diffinitoris generalis muneribus cum laude functus, ac in Sacris Litteris insignitè versatus, zelo altissimæ paupertatis ductus, scripsit, Genuensi teste;

Tom. II.

Expositionem in Regulam Minorum. Insuper edidit:

Hymnos sacros in laudem Matris admirabilis, ac ejus Sponsi gloriosissimi S. Josephi, adjunctis devotis orationibus. Venetijs anno 1629. Laudatur à Pagnotio, lib. de Maria Triumphante, Corona 3. cap. 65.

JUSTUS REDN, Germanus, Reformatorum Prov. Tyrolis D. Leopoldi, Ex Provincialis Minister, ac Sacrorum Canonum eruditus Lector, publici juris fecit:

Opus Canonico-Policum de Electione, & Electionis Preside, in tres tomos in folio divisum. Augustæ Vindelicorum, sumptibus Georgij Scitluter 1721. Vidi.

JUSTUS DEL ROSA, Florentinus, Tertij Ordinis Franciscani Sectator, & Barthomæus Nucerni discipulus, ac individuus Comes ad mortem usque, anno 1377. scripsit:

Vitam tanti sui Magistri, Vicentiæ evulgatam à Henrico de S. Urso, anno 1500. Consule Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 207. & Uvadingum, tom. 4. Annal. anno 1377. num. 23.

JUVENALIS ANANIENSIS, Allemanus, Prov. Tyrolensis Minor. Capuccinor. Theologus, semelque, & iterum Minister Provincialis, Vir, tum morum integritate, tum eruditione præcellens, Latino idiomate emissit:

Manuductionem Neophyti, sive claram, & simplicem instructionem Novitij Religiosi. Augustæ Vindelicorum 1680. in 8.

Immediatum Christi Crucifixi internum Sacrum Magisterium. Ibidem 1686. in 4. Vidi.

Artis magnæ sciendi brevissimam Synopsim, in 8. Typis quoque evulgavit: Compositiones V. Fr. Thomæ Bergomensis, Laici, Capuccini, sub titulo Italico:

Fouco di Amore, seu Ignis Amoris. Ibidem apud Simonem Uzchneider 1682. Insuper adversus quendam Scheiblerum Hæreticam, & in miraculorum gratiam, Latine edidit:

Necessariam defensionem contra injustum aggressorem. Ibidem anno 1682. in 4. Hunc commendant Juvenalem, Genuensis, ac Dupinus, sæculo 17. Vivebat anno 1690.

JUVENALIS A LUGDUNO, Gallus, strictioris Observ. Recollectorum, communem fecit Latine,

Historicam descriptionem Conventuum FF. Minorum Recollectorum, Provinciæ sue S. Francisci in Gallia. Avenione, apud Jacobum Dupezier 1678. in 8. Vidi.

Z

JU-

JUVENALIS DE TERRANOVA, Lemovicensis, Regul. Observ. alumnus, à Uvadingo, & à Vernonensi, tomo Annal. Ordinis Tertij Franciscani, syllabo secundo AA. laudatus, scripsit, ac evulgavit:

Theatrum Minoriticum compendiarie seriè dispositum, omnium Virorum, ac

Mulierum in triplici Ordine Franciscano sanctitate, & doctrina insignim. Ruesij apud Hæredes Stephani Andreae 1646. in fol. Accessit vera, fidelis, & legitima Relatio originis, progressus, ac presentis status totius Religionis Seraphice Fr. Minor. S. Clara, & Tertiariorum de Pœnitentia, tam Sæcularium, quam Regularium.

K

KILIANUS KAZEMBERGER, strictioris Observantiæ alumnus in Recollecta Provincia Argentinae, Sacrae Theologiæ Lector Jubilatus, ac Diffinitor elaboravit:

Supplementum Theologiæ Moralis Decalogalis R.P. Fr. Patritij Sporer, de Legibus, ac statu Clericali Religioso, ac Laicali, necnon de Censuris, & Irregularitatibus. Venetijs apud Nicolaum Pezana 1726. in fol. Vidi.

Supplementum Theologiæ Moralis ejusdem de Sacramentis, Baptismi, Confirmationis, & Extremæ-Uctionis, de In-

dulgentijs, & Jubileo. His accessere:

Centifolia Theologica, & Alphabetica Bullarum Pontificiarum.

Propositiones damnatae ab Alexandro VII. Innocentio XI. Alexandro VIII. & Clemente XI. Ibidem, ac eisdem typis in fol. Hæc omnia prodierunt ibidem in tertia editione omnium operum laudati Fr. Patritij Sporer, quem quæras inferiùs in hac Bibliotheca. Edidit etiam Germanicè:

De Seraphica Religione, volumen in 8. anno 1729. vti legitur in Catalogo Joannis Andreae de la Haye edito Ingolstadtij, anno 1729.

L

SLUDOVICUS, Galliarum Rex optimus Tertij Ordinis Minor. jubar, quem sanctitate, ac miraculorum gloria, illustrem Bonifacius Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit, & cujus miranda acta describunt innumeri Authores in Martyrologio Franciscano ad diem 25. Augusti, §. 1. & sequentibus ab Arturo aducti, Scriptoribus, & merito adscribitur; ejus enim sunt:

Pragmatica-Sanctionum, quam habes tom. 3. Bibliothecæ Veterum Patrum editionis Colonienfis.

Memorable cum Raymundo Tolosatum Comite fœdus. Extat ibidem tom. 6.

Epistola diffusa de sua captivitate, & liberatione. Habes apud Melissanum in Supplementis Uvadingi, ad annum Christi 1250. num. 5. Incipit: *Ad decus*.

Institutiones Sanctissimæ sub mortem

Philippo primogenito relicta, & testamentum. Habentur in Collectione Scriptorum *Historia Franciæ* Andreæ Duchesnij, tom. 5. apud Uvadingum ad annum salutis 1270. apud Surium tom. 4. Illust. Cornejo tom. 2. lib. 2. cap. 16. Hispanicè, quoque, ac Gallicè apud eos, qui ejus vitam exararunt, quorum Catalogum recenset Arturus ibidem, maximè §. 46. *In Testamentum* ipsius sex libros composuit Thevenellus editos Lutetiæ anno 1627. Meditationes in *ejus vitam* excusæ fuerunt Parisijs anno 1631. Sedulius quoque Commentarijs illustravit. Bonifacius VIII. Papa Conciones duas habuit in ejus Canonizatione; Joannes Morellus tres Hymnos; Urbanus VIII. antequam Summi Pontificatus apicem conscenderet Poema verè Panegyricum; V. Laurentia Strozia Dominicana Hymnum, Fr. Guilielmus Esbran, Minorita, carmen saphicum ejus in laudem cecinerunt ab Arturo ibidem exscripta à fol. 375. Subjicio Jacobi Bidermani sequens epigramma;

Inter Idumææ Ludovicus damna potitas

Ut Cruce barbaricas audiit esse manus:

Liligeri abjiciens in honora cacumina ferti,

Et trabeam, & Tyrio vellera pota cado,

Quid Pastana juvent mea me violaria? dixit:

Quid mea gemmato nobilis Aula tholo?

In miseris squalet si Crux mea fordibus; inter

Eoas vertex dùm meus ardet opes?

Initor; i Regum decus, i grave dedecus Auram;

Nunc alio cultu Regia vestis eget.

Ite Palatini laquearia gemmea tecti,

Tecta crucem capta Sardonychæta decent:

Mutentur gemmæ, ut vinclis, & vincula gemmis;

Detur Gemma cruci, sed mihi Vincla crucis.

LLACTANTIUS ARCTARIUS, Calaber, Ceroponitanus, ex Minoritis Conventualibus, Theologus, ac insignis Concionator, vernaculè emissit:

Conciones à se habitas.

Poemata vernacula, & Latina:

De Monarchia Ecclesiastica, lib. 2.

Tom. II.

De Prædestinatione, lib. 1.

Repertorium SS. PP.

Artem concionandi.

Conceptus Quadragesimales. Fides hæc apud Tosignianum, & Uvadingum. Insuper, ex Antonio Teislerio in suo Catalogo evulgavit;

Z 2

Ora

Orationem habitam in obitu Cardinalis Silleti. Neapoli per Horatium Salvionum 1586. in 4. Demum gravissimam:

Orationem habitam in Synodo Metropolitana Regiensi. Ibidem eisdem typis 1575. in 4. ex Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, littera L.

LACTANTIUS DE INTERAMNIA, Italus, Provinciae S. Francisci Minorum Capuccinorum alumnus, Vir mente, & corpore purus, ac dono lachrymarum decoratus, ineditum reliquit:

Volumen Epistolarum Moralium, & spiritualium varij generis, asservatum in Conventu Tuderti, quo cursum felicissime consumavit anno 1619. De eo Genuensis, & tomo 3. Annalium Matiscensis.

LADISLAUS A GESNONO, natione Pannonius, insignis Concionator, atque Vir sanctissimus (quem male Gonzaga, Arturus, & alij à Ladislao Hungaro genere Schyta, minimè distinguunt) pluribus patris miraculis, plura quoque

Opuscula devotionem excitantia, quae hodie extant, reliquit, tum Latino, tum Polonico sermone. Edidit insuper:

Rythmos propriam conversionem, ac vitam concernentes. Fragmentum subji-
cio, quo constat Minoriticum induisse habitum ad annum 1462. die 1. Augusti, quo die mundo natus erat:

*Anno Christi milleno quadin sexin
secundo,*

*Ad vincula S. Petri accepi vincula
Clausuri:*

*Me Petrus genuit in Gelnono, Pe-
trus, & Almus*

*Claustro me clausit, vinclaque mea
tulit:*

*Grates Deo reddo, cantando cum
Cytharista,*

Dirupisti mea vincula, alme Deus:

*Gratias sit misero, ut persolvam
vota mea,*

Ut benè persolvam, gratia sit misero.

Marracius in Appendice ad suam Marianam Bibliothecam, eum appellat *Gielnovum* (viti in suis Religiosis Marianis, cap. 10.) subjungens etiam edidisse

Sermones Rythmos, & Cantinelas plures in laudem Deiparae semper Virginis, ad Dominumque migrasse anno 1505. die 4.

Maji. Demum, ex Haroldo ad annum 1505. §. 13. scriptos reliquit

Sermones de Tempore, ac de Sanctis. Certam deinde normam praescripsit recitandae *Coronae Deiparae Virginis*, quam Christi Passionis Mysteriorum, & dolorum, gaudiorumque ipsius Virginis meditatio committeretur. Actum est de ejus Canonizatione, eum quoque in totius Regni, ac specialem, Civitatis Varlavienfis, Patro-
nium, Poloni elegere, cujus Imago radijs ornata, ac inculpta cernitur in lapide apposito ad dexteram Arae majoris, ab anno 1572. in Conventu S. Annae ejusdem Urbis.

LADISLAUS MARSOMI, Provinciae Poloniae alumnus, doctrina, ac sanctitate clarus scripsit, recensente Uvadingo:

Carmina super Magistrum Sententiarum. Insupèr, attestante quoque Jacobo Le-Long, pag. 848. suae Bibliothecae Sacrae, exposuit

Vetus, & Novum Testamentum. Obijt Marsomi anno 1508.

LAMBERTINUS PANARIENSIS, Minorita, Authore mihi Thomasino, pag. 63. Bibliothecae Paravinae, edidit

Postillas super Ecclesiasten. Consentit Jacobus Le-Long in sua Biblioth. Sacra, pag. 818.

LAMBERTUS BENOIST, Minorita, Belga, emissit in charta expansa

Appendicem de Immaculata Conceptione Virginis, exscriptam à nostro Alva, col. 898. suae Militiae.

LAMBERTUS DE ESPES DE GRACIA, Hispanus, Caesaraugustae natus, Regul. Observ. Provinciae Aragonum alumnus, ac Definitor, ad praelum paratum habebat vernaculè volumen inscriptum:

Exercitia spiritualia, dum Fr. Didacus Murillo Catalogum texeret Caesaraugustanorum scriptis clarorum, vti observavit Nicolaus Antonius, tom. 1. Bibliothecae Hispanae. Consule laudatum Murillo in sua Historia Dominæ nostrae del Pilar, tractatu 2. cap. 51. fol. 443. Obijt anno 1619.

LAMBERTUS MASPURGENSIS, Germanus, ex Minoritis Capuccinis Provinciae Bavariae, Ecclesiastes, ac Diffinitor, Vir in Sacrarum Litterarum intelligentia admodum versatus typis dedit

Libros quinque Controversiarum contra Lutheranos, & Calvinistas. Monachij 1684. Vivebat anno 1690. Ex Genuensi, ac Dupino, saeculo 17.

LAM-

LAMBERTUS PEVEE, Minorita, Belga, *inter alia*, quæ ad manus meas non devenere, opus egregium condidit sub titulo:

Gloria Immaculatæ Virginis Mariæ totius Ordinis Seraphici Patronæ, varijs Sacræ Scripturæ locis, & Chronicis adumbrata, & 23. Anagrammatibus prorsus puris, ex Angelica Salutatione integra, prout ab Ecclesiâ recitanda proponitur deductis, exornata. Excudit noster Alva à col. 893. suæ Militiæ Universalis.

LAMBERTUS A. S. TRUDONE, Belga, strictioris Observ. Reformatorum Provinciæ Principatus, Vir pietate, & doctrina non ignobilis, olim Prov. Germaniæ inferioris alumnus elucubravit, recensente Uvadingo,

Speculum Ordinis Minorum, seu varia Ordinis monumenta.

Varias doctasque Resolutiones in Regulam Fratrum Minorum, luce dignas.

Tractatum de congruo, & licito modo, quo Minoritæ recurrere possunt ad pecuniarum subsidium.

Coronam Beatissimæ Virginis Mariæ, in qua ad singulas vices, quibus recitatur Salutatio Angelica, adhibetur metrum Latinum, in quo pars aliqua Vitæ Christi,

aut B. Virginis ordinatè ad memoriam revocatur, hoc præfixo titulo: *Vita, & Passio Domini nostri Jesu Christi, necnon Sanctissimæ Matris Domine nostræ super Coronam recitandæ, & contemplandæ.* Claruit circa annum 1600. Luadatur à Marracio part. 2. suæ Bibliothecæ Mariæ.

LAMBERTUS UVILLOT, patruus Fr. Henrici Uvillot superius laudati, Vir pius, Biezensis in Arthesia, Namurcensis, & Leodiensis Guardianus, pietati in se, alijsque promovendæ summopere studuit, pijs opusculis componendis totus intentus. Prodiit vnum, ait Uvadingus, quod prænotavit:

Varij fideles Sponsæ affectus, quibus erga Sponsum Redemptorem dulcissimum variè illa fertur, quos quatuordecim iconibus expressit, adjunctis ex Sacra Scriptura proprijs sententijs, quæ cujuslibet imaginis significationem referant, libellumque explicationis adjunxit. Obijt Leodij ex adverso majoris Aræ tumultus. Mar-mori, quo regitur, hæc incissa sunt. In capite duarum lucernarum figuris hæc verba adjecta leguntur: *LAMPADES EJUS IGNIS, ATQUE FLAMMARUM.* In corpore lapidis hæc:

Religiosissimo in Deum
Theotocon Mariam Sacerdoti
Ecclesiastæ ardentissimo
P. Lamberto Uvillot hujus Conventus
Cœnobiarchæ Meritissimo
Discipuli mœsti posuerunt.
Obijt octavo Kal. Majas
Anno M.D. LXXIX.

Inferius vero ista: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut ardeat.*

LANDULPHUS CARACIOLUS, nobilis Neapolitanus, Minorita, Doctor Parisiensis, Scoti Auditor, Regni Siciliae Logotheta, primum Episcopus Stabiarum in Regno Neapolitano, deinde Archiepiscopus Amalphitanus, minimè poenitenda scripsit, ex quibus extant:

Commentaria Moralia in 4. Evangelia. Neapoli 1637. in 4. vti recenset Jacobus Le-Long, pag. 667. suæ Bibliothecæ Sa-Tom. II.

eræ. Asservantur M. S. in Conventu S. Francisci Assisiensis.

In quatuor libros Sententiarum. Extant Patavij in Bibliotheca S. Antonij, & aliud exemplar Cantabrigiæ in Archivio Collegij Caij, & alibi, vt refert Bunderus, fol. 422. Neapoli in Bibliotheca S. Laurentij, ait Nicolaus Toppi in sua Neapolitana Bibliotheca, habentur pluteo 16.

Commentaria in 2. Sententiarum absque initio, expliciunt vero ita: Explicit tabula questionum super 2. Sententiarum se-

cundum Patrem Landulphum de Neapoli Sacrae Theologiae Doctorem, de Ordine FF. Minorum. Ejus Commentaria in primum Sententiarum, teste Bundero, pag. 422. suae Bibliothecae Dominicanae incipiunt: *Nolite multiplicari loqui sublimia*. Ex ejus Commentarijs in tertium Sententiarum quamplures auctoritates exscribit Episcopus Azernensis in suo Elucidario Conceptionis, part. 2. Demum ejus

Commentaria in 2. Sententiarum edita sunt in fol. Initium: *Fundamentum primum faspis*. Est editio antiqua, quam vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiae, & Valentiae in Bibliotheca PP. Dominicanorum.

Postilla in Scripturam, quae extat Patavij. Praecipue verò:

In Zachariam.

In Epistolam ad Hebraeos, recensente post alios Le-Long, pagina 667. suae Bibliothecae Sacrae, & Fabiano Justiniano in suo Catalogo.

Sermones de Tempore, quorum Prologus incipit: *Sincerae charitatis, &c. Fratri Monaldo de Perusijs, Ordinis Fratrum Minorum professori in Romana Curia, Fr. Landulphus de Neapoli Religionis ejusdem, Sacrae Theologiae Doctor exiguus, aeternae jucunditatis dulcedinem*. Eos invenit M.S. noster Alva apud Canonicos S. Crucis Coloniae in 4. num. 30. Et in Bibliotheca Toletana S. Joannis Regum, capsula AA. num. 55.

Tractatus de Conceptione Virginis. Citatur à Episcopo Azernensi in suo Elucidario Conceptionis passim, maximè verò part. 2. columna 2. inquit: *Landulphus Neapolitanus hanc conclusionem tenet, & acerrimè defendit, & tractatum de hujusmodi materia composuit, &c.*

Sermones de Exaltatione S. Crucis. Habentur M. SS. in Bibliotheca Vaticana.

Oratio ad Papam nomine Reginae Siciliae. Extat ibidem. Demum ex Uvadingo, Uvillot, & alijs.

Quodlibeta Theologica.

Collationes spirituales. Sedit annos propè viginti, obiitque, nomen, & laudem affecutus docti, pij, ac Sancti Pastoris circa annum 1350. Pluribus de eo Arturus ad diem 1. Martij, §. 2. in Martyrologio Franciscano.

LANDULPHUS N. incerti nominis, ignotaeque Patriae, teste Uvadingo ex Uvillot, scripsit:

In primum Sententiarum. Eumque ci-

tat, inquit, Author Summae Angelicae. Sed pace utriusque Viri, Landulphus in Summa Angelica allegatus minimè distinguitur à Landulpho Archiepiscopo, de quo immediate egi.

LANDULPHUS N. alter, etiam absque cognomento, qui floruit ann. 1462. scripsit:

In secundum Sententiarum. Fides sit apud Eysengrenium, & Uvadingum.

LAUDANTIUS ALCIDES, Messanensis, ex Minoritis Conventualibus, Sacrae Theologiae Doctor, Diffinitoris generalis munere functus, Italicè edidit:

Conciones Sacras Panegyricas. Messanae apud Vincentium Amicum 1686. in 8. Vivebat anno 1714. Meminit Antonius Mongitore, tom. 2. suae Bibliothecae Siculae.

LAURENTIUS ACCHERUNTIA, seu ACCERENZA (de quo Fr. Bonaventura à Fassano in suis Memorabilibus Provinciae S. Nicolai, parte 2.) bis Provincialis Visitator in Provincijs S. Angeli, ac Terrae-Laboris, Definitor Generalis Ordinis, necnon Poenitentiarius Apostolicus, & Apostolicus Visitator in Provincijs Mediolani, & Genuae, ineditum reliquit:

Commentarium super tertium Sententiarum Scoti, cujus M. S. asservatur in Bibliotheca Conventus Aquae vivae Provinciae S. Nicolai Regul. Observ.

LAURENTIUS APONTE, Neapolitanus, Minorita. Hæc Crouvæus in suo Elencho in *Sacram Scripturam*, edito Londini in 8. anno 1672. pag. 249. subdens: Ejus in Matthæum Commentaria litt. & moral. exc. fol. Lugd. 1641.

In Sapientiam Salomonis, fol. Parisijs 1629. Et ad oram hæc habet: Obijt Compluti 1639. æt. s. 64. Cæterum Crouvæus dilucidè fallitur; non enim Aponte professionem inter Franciscanos emisit, sed inter Clericos Minores.

LAURENTIUS AURELIANENSIS, Gallus, Concionator Provinciae Turoniae Minorum Capuccinorum, & à Confessionibus Capuccinarum Aurelianensis Monasterij, Vir devotis moribus instructus, prælo dedit, recensente Genuensi, opus sic inscriptum:

Mors mystica, seu mors vite propriae animae per voluntariam ipsius demissionem in manu Dei. Partibus tribus. Parisijs ann. 1684.

LAURENTIUS BORDOGNA, Italus,

lus, Bergomensis, strictioris Observantiae alumnus, Vir pius, & doctus, ac Divini Verbi Concionator excellens, edidit, ut in sua Scena Scriptorum Bergomiensium, testatur Donatus Calvo:

Mariale. Obijt 1646. Laudatur à Mar-
ratio in Append. ad suam Bibliothecam
Marianam.

LAURENTIUS BOURGOINUS,
Doctor Parisiensis Scholijs, ac Indicibus
exornavit opera omnia S. Augustini, uti
excusa extant. De eo Uvillotus, ac Anto-
nius Daza, part. 4. Chron. Ordinis, lib. 3.

LAURENTIUS BRANCHATUS,
Italus, strictioris Observantiae Reformato-
rum Provinciae Terrae-laboris, tria volu-
mina edidit:

De Deo Trino, & Uno.

De Angelis. Evulgata fuerunt Neapoli,
teste Fr. Dominico Gubernatis, tomo 2.
Orbis Seraphici, lib. 7. cap. 9. num. 359.

LAURENTIUS BRANCATIUS DE
LAURIA (quod Oppidum est Lucaniae)
Vir doctrina conspicuus, & à virtutibus
religioso Viro dignis, clarus, primitus in-
ter suos sodales Conventuales Provinciae
S. Nicolai laurea donatus, deinde Romae
ab Alexandro VII. cui sicuti Clementi IX.
ac X. gratissimus fuit, ornatus, ac demum
Bibliothecae Vaticanae primus Custos, &
S. R. E. Cardinalis, posteritati dedit mul-
tas, ac egregias elucubrationes, quarum
Catalogum subjicio:

Opera impressa.

*Commentaria in 4. libros Sententiarum
Subt. Doct.*

Tomus primus, in quo disputatur de
*Sacramentis in genere, de Baptismo, & Eu-
charistia.* Romae ex typographia Hære-
dum Manelphij, anno 1653. in fol. Vidi.

Tomus secundus, in quo continentur
*Disputationes 24. de Pœnitentia Virtute,
& Pœnitentia Sacramento.* Ibidem typis
Angeli Bernabò 1656. in fol. Vidi.

Tomus tertius de *Sacramentis Confir-
mationis, Ordinis, Extrema-Unctionis, &
Matrimonij.* Ibidem apud Vitalem Mas-
cardum 1662. in fol. Vidi.

Tomus quartus de *Novissimis Paradi-
so, Inferno, Purgatorio, Limbo, seu sta-
tu parvulorum.* Ibidem per Hæredes Cor-
belleti 1665. in fol. Vidi.

Tomus quintus, in quo de *Virtutibus
Cardinalibus, & virtute heroica.* Ibidem,
ac typis eorundem 1668. in fol. Vidi.

Tomus sextus de *Virtutibus Theologicis
in genere, de Fide propagata, & propagan-
da Missionarijs, Martyrio, Hæresi, &
Pœnis Hæreticorum.* Ibidem ex typogra-
phia S. Congregationis de Propaganda
Fide 1663. in fol. Vidi.

Tomus septimus de *Spe, Charitate, Do-
nis Spiritus Sancti, Beatitudinibus, Gra-
tia habituali, Gratijs gratis datis, & spe-
cialiter de Miraculis.* Romae apud Hære-
des Corbelleti 1676. in fol. Vidi.

Tomus octavus de *Incarnatione.* Ibidem
ac eisdem typis 1682. in fol. Vidi.

*Epitome Canonum Conciliorum Genera-
lium, & Provincialium, Decreti Decreta-
lis, Epistolarum Decretalium, & Consti-
tutionum Pontificiarum usque ad Alexan-
dri VII. annum 4.* Romae typis Mascardi
1659. Venetijs per Milochium 1673. Co-
loniae 1685. Vidi.

*Opuscula octo de Oratione Christiana,
ejusque speciebus in Tyronum orantium
gratiam.* Romae typis Corbelleti 1685. in
4. Vidi.

*Opuscula tria de Deo quoad opera præ-
destinationis reprobationis, & gratia ac-
tualis, ad commodum Tyronum S. Augusti-
ni doctrinae studiosorum.* Romae typis eis-
dem 1687. Vidi in 4.

*Vita armonice composita juxta quatuor
Evangelistas.*

Compendium Cardinalis Baronij.

Compendium Nicolai de Lyra. Hæc tria
typis mandata sunt studio P. Comandi
Conventualis Parochi Romani Conven-
tus SS. Apostolorum, teste Coronelli,
tom. 6. Bibliothecae Universalis, num.
2829.

Dissertationes variae. Romae ex typo-
graphia Nicolai Angeli Tinasij in fol. Vi-
di. Dissertationes istae sunt octo:

1. De Privilegijs, quibus gaudent Car-
dinales in proprijs Capellis.
2. De Optione sex Episcoporum S. R. E.
Cardinalium.
3. De Pactionibus Cardinalium, quae vo-
cantur Conclavis Capitula.
4. De Sacro Viatico in extremo vita pe-
riculo certantibus exhibendo.
5. De Potu Chocolatis.
6. De Regulis SS. PP.
7. De Benedictione Diaconali.
8. De Altarium consecratione.

*Devota laudis ad Sanctissimam Trinita-
tem oratio.* Romae 1695. in 12.

Opera inedita:

De Jurisdictione S. Officij, tomos 3:
Vota pertinentia ad S. Officium, volumin. 8.

Theologiae Scholasticae, tomos 4. quibus,
Authore Fr. Angelo Vulpes Minorita,
numerus tomorum 16. ejusdem Theologiae completus est.

Concordantia Evangeliorum.

De Examine Episcoporum varias

Opuscula demum alia eruditissima, sed incompleta, uti recenset laudatus Coronelli, & Gregorius Josephus Eggs in sua Bibliotheca Purpurata, nec mirum, triennio enim vidit, ac legit omnia Concilia Generalia, & Provincialia, Jus Canonicum, tres tomos P. Salleles, tomos quatuor Bullarii Romani, tomos 12. Cardinalis Baronij, libros quatuor Damasceni de Fide Orthodoxa, utque ejus verbis utat agentis de operibus S. Augustini: *Opera*, inquit, *in partes undecim* :: in mea Basilienfis editione anni 1506. *divisa, verbatim usque ad octavam legi, studui, & in compendium Alphabeticum mea manu redegi.* Annos æternos in mente læthaliterque decumbens, gravi Purpuratorum mærore, interroganti Malpighio Pontificis Medico de valetudinis statu: *In statu se esse*, respondit, *expectantis beatam spem, & adventum gloriæ Magni Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi.* Denique omnibus munitus Sacramentis ad Cœlestia migravit die vltima Novembris 1693. Sepultus in Basilica duodecim Apostolorum, cum hac brevi inscriptione: OSSA FR. LAURENTIJ BRANCATI DE LAURIA. Modestissimam quam suo lapidi sepulchrali designaverat vivens, subijcio:

Ossa Fr. Laurentij Brancati
Card. de Laurea Ord. Min. Conv.
Olim Tutelaris
Postea Titularis
Hujus Basilicæ
Sanctorum XII. Apostolorum
Orate pro eo.

Merito R. P. Fr. Hiacynthus Serri, Doctor Sorbonæ Ordin. Prædicatorum in sua nebri ejus Oratione, parte 3. *Ite nunc*, exclamabat, *quos scientiarum tantum gloria movet, ac delectat, predicate quam voletis Sacrae Theologiae reconditissimam eruditionem, Pontificij, Cæsareique juris studium ingens; Asceticæ scientiæ peritiam nulli non imparem; Scripturarum, ac PP. lectionem immensam; Historiæ autem prophane, tum sacrae plenissimam cognitionem: ego unam pijs ejus manibus humilitatem gratulabor, &c.* Laudatur tomo 2. *Expeditionis Hispanicae S. Jacobi*, num. 67.

LAURENTIUS BRIXIANUS, Minorita, testibus Uvadingo, & Sannig in suis Catalogis, edidit:

Tractatum de Formalitatibus Scoti.

LAURENTIUS A BRUNDUSIO, Italus, Provinciæ Venetæ Minorum Capuccinorum alumnus, ejusdemque, ac Genuensis, & Etruriæ Provincialis Minister, Vir non solum inter sodales, verum etiam ob ejus eximias virtutes, ac zelum Propagandæ Fidei, Principibus, Regibus, ac Christi Vicarijs charissimus, totique Orbi penè notus, & miraculorum gloria illustris, pro quibus, ejusque vitæ autoritate Ordinarij, Neapoli fabricati sunt processus; plura pijsimè scripsit, è quibus, ut oculatus testis, hæc recenset Fr. Dionysius Genuensis, pag. 215. suæ Bibliothecæ. Extant igitur:

Expositio in Ezechielem.

Sermones de Tempore.

Epistola quatuor pro perfecta Seraphicæ Regula Observantia.

Tractatus de modo concionandi, in quo assignantur multa Regulae novis Prædicatoribus necessariae. Eum commendant apud laudatum Genuensem, Dominicani Fernandez, Lopez, & Gravina, missis Domesticis. Ulyssipone, dum apud Regem res gravissimas ageret migravit ad Dominum, anno 1619. die 22. Julij, eoque defuncto, vivax in ejus reliquijs gratia sanitatum permansit. Ejus funera, uti narrat Genuensis, in omnibus ferè Europæ Civitatibus solemniter, & devotè celebrata, per pluresque annos Veronæ commemorata sunt, in hujus enim Civitatis nomine, & in grati animi obsequium epitaphium hoc, tumulo appositum recensetur:

Laurentium Brundisium
 Divini eloquij Concionatorem
 Ex Ordine Seraphico
 Capuccinorum
 Nostra tempestate primum
 Nihil terreni habentem
 In terris commorantem aspeximus.
 Ad Coelum nunc translatus intueamur
 Cujus intanminati mores
 Vita irreprehensibilis
 Mors Religiosissima
 Innumera miracula
 Fama sanctissima
 Sunt in causa, vt Pastor Summus
 Inquisitione non levi praeambula
 Palam profiteatur
 Ejus nomen inter Divos referre,
 Quod nunquam tam cito evenisse
 Nos monumenta docent:
 Hunc itaque Patronum apud Deum eligamus,
 Ut petitionum nostrarum
 Compotes fieri certò certius sperare
 Possimus.

LAURENTIUS CARDOSO, seu
 CARDUSIUS, Italus, Lucensis, strictio-
 ris Observantiae Provinciae Tusciae, titulis
 praeclare meritis, Vir sana eruditione, &
 multa in Deiparam semper Virginem de-
 votissime decorus, posteris transmisit
 sermone Italico opus praenotatum:
Villa Regia Mariae Virginis. Venetijs
 1630. tomis 2. Testatur ex Marracio Fr.
 Petrus Alva, col. 908. suae Militiae. Scrip-
 sisse *Opuscula alia* non spernenda lectio-
 nis recenset Fr. Antonius Terrinca, part.
 3. tit. 1. pag. 207. sui Theatri Tusciae.

LAURENTIUS A CASAMAXIMA,
 Italus, Regularis Observantiae Provinciae

S. Nicolai, anno 1645. quo clarebat, ad
 praelum maturum habebat opus inscrip-
 tum:

Mortuorum sacrum Jesu, & Mariae,
 Italice. Ex Bonaventura de Farsano in His-
 toria M. S. laudatae Provinciae, & part. 2.
 Memorabilium ejusdem Provinciae im-
 pressa Barij in 8. anno 1656. quo Author
 vivebat.

LAURENTIUS COLTRI, Italus,
 ex Minoritis Capuccinis, à Genuensi illau-
 datus, professione Laicus, opus mysticum
 edidit, ac perutile in duas partes distribu-
 tum, Italico idiomate. Ejus inscriptio:

Viridarium animae. Amplectitur vtra-
 que

que pars colloquia ad contemplationem spectantia. In fine partis primæ habes ligato sermone:

Coronam dulcissimi nominis Jesu. Colloquio 22. part. 2.

Glossam super sequentiam Defunctorum, dies ira, ligato quoque sermone. Prodiit Venetijs ex typographia Joannis Francisci Valvasensis 1652. in 16. Vidi.

LAURENTIUS A CONCHA, Hispanicè *Guenca*, Hispanus Minorita, celte Nicolao Antonio, ex Uvadingo emisit:

Homilias varias in Evangelia. Matriti 1602. in 4.

LAURENTIUS CORBOSA, Etruscus, hujusque Provinciæ alumnus anno 1627. evigilavit:

Lectiones 46. super Psalmum 86. & super caput 24. Ecclesiastici. Ex laudato Terinca. Ibidem, & Uvadingo.

LAURENTIUS CORRADUCIUS, Minorita, Italus, Patria Fabrianensis, exaravit:

Conciones festivas.

Conciones feriales. Vidit Tosignianus M. S. Fabriani in Conventu S. Francisci, ubi extare testatur etiam Uvadingus.

LAURENTIUS COZZA A S. LAURENTIO, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Romanæ. Vir singulari prudentia, suavitate, ac eruditione præditus, qui muneribus Lectoris Jubilati, Guardiani Montis Sion, totiusque Terræ Sanctæ Custodis, Sacræ Congregationis Indicis Consultoris, Qualificatoris Supremæ Romanæ Inquisitionis, ac demum Ministeriatus Generalis totius Ordinis summa cum laude functus, tam benè de Ecclesia

meritus exitit, ut cum Benedictus XIII. Pont. Max. in Collegium S. R. E. Cardinalium cooptaverit; publici juris fecit:

Historiam Polamitam de Græcorum schismate ex Ecclesiasticis Monumentis, opus egregium excusum Romæ in officina Georgij Placho, annis 1719. ac 1720. voluminibus 4. in fol. Vidi.

Commentaria Historico Dogmatica in librum S. Augustini de Hæresibus ad quod vult Deum. Ibidem typis ejusdem anno 1707. voluminibus 2. in fol. Amplectitur hæreses à Simone Mago, usque ad Marcionem. Vidi.

Tractatum Dogmatico-Moralem de Fejanio Ecclesiastico tripartitum. Ibidem per eundem 1724. in fol. Vidi.

Vindicias Areopagite, una cum antiquæ Ecclesiæ disciplina circa varios Ritus, & Apologia Joannis Novij pro scriptis Areopagiticis. Ibidem apud eundem 1702. in 4. Imperiali. Vidi.

Dubia selecta emergentia circa sollicitationem in confessione Sacramentali. Romæ per eundem Plachum 1709. in 8. Vidi. Adjecta habes nonnulla Decreta ad S. Officium pertinentia, necnon damnatas propositiones à Martino V. & Clemente XI.

Vitam S. Dionysij Areopagite cum annotationibus pro Parisiensi Episcopatu. Prodiit una cum ejus *Vindicijs*. Mentionem de tanto Viro facit Jacobus Le-Long, pag. 88. suæ Bibliothecæ Gallicæ, sed fuisse Fr. Franciscus à Jesu Maria in suo *Patrimonio Seraphico*, lib. 5. cap. 41. Plura suppeditat ejus sepulchrale elogium, quod Romæ in Aracoelitana Ecclesia incisum extat, ut sequitur;

D. O. M.

Laurentio tit. S. Mariæ de Aracoeli Presb. Card. Cozza
Ordinis Minorum

Eximiæ Religionis, doctrinæ, ac prudentiæ Viro,
Ob rem pro Cath. Ecclesia in Oriente præclarè gestam,
Ac Apostolicæ Sedis jura vindicata

In Urbe claro,
De litteraria Republica
Plurimis sacrae eruditionis voluminibus editis

Optimè meritò;
 Morum suavitate, ac rerum agendarum peritia
 Omnibus accepto,
 Qui
 In Franciscano sodalizio
 Per omnes honorum gradus, probatus,
 Pluribus Magistratibus
 Ac Hierosolymitana præfectura
 Magna cum laude functus
 A Clemente XI. P. M. Cismontanae Fratrum suorum
 Familiæ
 Regimini admotus
 In vniversis deindè sui Ordinis Comitijis
 Romæ anno M. D. CC. XXIII. habitis.
 Præsidente Innocentio XIII. Summ. P.
 Supremus totius Franciscani Coetus
 Moderator renunciatus;
 Demùm à Benedicto XIII. P. M. inter S. R. E.
 Cardinales
 Omnium bonorum plausu cooptatus
 Mox magnæ spei ereptus publico ferè luctu
 LXXV. annis natus diem extremum clausit.
 Anno Christi salutis M. D. CC. XXIX.
 Alexander Cardo Falconerius ex test. fiduciali hæres
 Quadraginta annor. amico
 Ingenti animi mærore
 M. P.

LAURENTIUS DE LA CUEVA,
 ex Minoritis Hispanis, versibus dedit vul-
 garis linguæ:

Conversionem Beatissimi P. N. Francisci.
 Compluti apud Joannem Garciam 1619.
 in 8. Ex Nicolao Antonio, tom. 2. Biblio-
 thecæ Hispanæ, pag. 2.

LAURENTIUS FASSANO VIO-
 LA, Neapolitanus, Reg. Observ. Prov.

Terræ-Laboris, recensentibus Uvadingo,
 ac Nicolao Toppi in suis Syllabis, edi-
 dit:

*Arcana ferè omnia, tum Theologiæ, tum
 Philosophiæ, quæstiones disputatas, ac vl-
 timas voluntates Subtilissimi Doct. Joannis
 Scoti. Neapoli apud Tarquinium Lon-
 gum 1618. in 4. Vidi.*

Tractatum de adjuvandis infirmis ad pie-
 702

morendum, quem prænотavit: *Lumen agonizantium*. Ibidem 1617. in 8.

LAURENTIUS FORESTANUS A PESCIA, Italus, ex Minoritis Conventualibus, vernaculè condidit:

Praxim Arithmetice, ac Geometrig. Venetijs per Gregorium Variscum 1603. in 4. Vidi.

LAURENTIUS FRAGUAS, Hispanicus, strictioris Observ. Discalceatorum in Mexicana Provincia alumnus, Theologus, ac Diffinitor, vernaculè evulgavit:

Panegyrim de Consecratione Templi S. Antonij Patavini. Mexici typis Josephi Bernardi de Hogal 1725. in 4. Vidi.

Asceticam Concionem in professione Sor. Angelæ Coletæ, Montalis Capuccinæ. Ibidem apud eundem 1720. in 4. Vidi. Aliam valdè eruditam sub titulo:

Geminata idæa Sacerdotum, ac Religiosorum, ad Illust. D.D.Fr. Gasparem Garcia Tyrasonensem Episcopum. Ibid. per Joannem de Ortega 1721. in 4. Vidi.

LAURENTIUS A S. FRANCISCO, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Didaci in Bætica, Novitiorum Moderator, ac demùm Diffinitor, in publicum missit vernaculè opus pijsimum, ac tripartitum, præfixo titulo:

Thesaurus Cœlestis, ac Divinus ad redemptionem, & consolationem animarum vivorum, ac defunctorum. Prodiit tertio in Urbe Gaditana, ex officina Laurentij Machado 1655. in 4. Vidi. De eo pluribus in mea Bibliotheca Minorum Discalceatorum, at non rectè iteratò, sub nomine *Francisci à S. Laurentio*.

LAURENTIUS GUARDIOLA, Hispanicus, Lector emeritus, ac Historiographus Valentiniæ Provinciæ Regularis Observantiæ, communem fecit:

Panegyrim de Immaculata Conceptione Virginis. Valentiniæ per Silvestrum de Esparza 1644. in 4. Vidi. Laudatur in Bibliotheca Valentina ex nostro Alva, & Marracio.

LAURENTIUS GULIELMUS DE TRAVERSAGNIS, Ligur, Patria Savonensis, ex Minoritis Conventualibus, Sixti IV. æmulator, & alumnus, religioso Viro indignum reputans, inter otia torpere, calamo manum admovens, hujusmodi sui ingenij monumenta reliquit, scilicet:

De Rethorica pro Junioribus.

Correëtorium vitæ humanæ.

Dialogum de vita æterna, ac vera felicitate

in tres libros divisum. Terquinis etiam libris Christum quinques, nempe:

De Sapientia.

De Fortitudine.

De Justitia.

De Clementia.

De Amore, triumphantem expressit. Insuper, metro heroico.

De pudicitia B. Mariæ Virginis. Extant hæc omnia Saonæ apud Minores, teste Tosigniano, & Uvadingo. Decessit anno 1495. De eo pertractat Illustrissimus Britius in suis Monumentis Subalpinæ Provinciæ Divi Thomæ, pag. 291.

LAURENTIUS HAAS, natione Belgæ, professione Minorita, librum edidit sub hoc titulo:

Privata, Poeticaque ad Capitolium Legatio, pro gloriosissima Dei Matris Immaculata Conceptione. Antuerpiæ 1660. in 4. Insuper:

Carmina elucidantia Imaginem quamdam Immaculatæ Conceptionis. Regine Angelorum. Lovanii 1663. in charta expansa. Consule Fr. Petrum de Alva, col. 910. suæ Militiæ, & Marracium in Appendice ad suam Marianam Bibliothecam.

LAURENTIUS LUCENSIS, Italus, ex Minoritis Capuccinis Provinciæ Etruriæ, Sacræ Theologiæ professor, Diffinitor, ac celebris Concionator, evulgavit vernaculè:

Concionum Quadragesimalium. Tomum in 4. Florentiæ apud Hippolytum de la Nave 1676.

Concionem pro celebratione primæ Missæ novi Sacerdotis. Lucæ per Hiacyntum Paci 1671.

Triginta Conciones 40. Horarum, & pro omnibus Sabbatis Quadragesimæ, laudatas à Genuensi. Insuper ex Fr. Antonio Teracina, pag. 207. sui Theatri Tusciæ.

Conciones pro Adventu.

Sermones IX. pro expectatione Partus Virginis. Obijt anno 1678.

LAURENTIUS LUCIANUS, Minorita, Italus, vernaculè emissit quamdam specialem

Relationem de Immaculata Conceptione Virginis, vt ex Marracio recenset Fr. Petrus de Alva in Appendice suæ Militiæ Univers. col. 1521.

LAURENTIUS DE LUNA, Hispanicus, Apostolicus Concionator ad Indos missus præclaram Concionem habuit in *Sancta Fide de Bogota*.

De Beatificatione S. Ignatij. Asservatur

itur M. S. in 4. in Hispalensi Bibliotheca Collegij S. Hermenegildi. Vidi.

LAURENTIUS LUPUS, Hispanus, Regul. Observantiæ Castellanae Provinciae, sermone Hispano publicavit:

Compendiosam explicationem Rubricarum Breviarij, & Missalis Romani. Martini ex typographia Regia 1632. in 8. Vidi. Inedita reliquit:

Concionum volumina, vti ex Chronicis laudatæ Provinciae recenset Nicolaus Antonius, tom. 2. suæ Bibliothecæ Hispanæ.

LAURENTIUS MARIA, Capuccinus, Genuensis, ejusdem Provinciae Theologus, ac Provincialis Minister, Vir doctrina, ac religiosi moribus candidus, qui Romæ, ac pluribus Italiæ Urbibus, clarus eloquio fuit, edidit vernaculè:

Concionem habitam ad Senatum Reipublicæ Lucensis Sabbato ante secundam Dominicam Quadragesimæ. Lucæ per Hiacynthum Paci, anno 1670. Alia non recenset Genuensis.

LAURENTIUS MASSORILLUS, UMBER, Fulginas, Regul. Observ. Provinciae S. Francisci, Vir pius, ac eruditus Poeta evigilavit, opus prænotatum:

Aureum Sacrorum Hymnorum Rodolpho Pio Cardinali dedicatum. Sunt lib. 4. in quibus præcipuorum Sanctorum laudes exhibentur. Fulginei apud Joannem Simonem, & Vincentium Cantagallos 1547. in 4. Claruit anno 1560. De eo Uvadingus. In Militia Univerf. col. 910. exscripsit Fr. Petrus de Alva *carmina hæc* in laudem Immaculatæ Conceptionis Deiparæ semper Virginis.

Ornatam teneros animam inspiravit in artus.

Nec tamen antiquam contraxit origine noxam.

LAURENTIUS A MONTE POLITIANO, Italus, Provinciae Tusciae Minorum Capuccinorum alumnus, & in Provincia S. Francisci, & Aprutiorum Minister Provincialis, scripsit ad Novitiorum instructionem, quorum educationi per plures annos sollicitè præfuit:

Tractatum de externa hominis compositione, & hominis interioris abnegatione ex opusculis S. Bonaventuræ depromptum. Vidi M. S. Genuensis, qui subdit magna cum sanctimoniarum fama cursum consumasse in Civitate Pennæ, anno 1601.

LAURENTIUS PANORMITANUS, strictioris Observantiæ Reformatorum Provinciae Siculae, Vir sanguine clarus, ac doctrina illustris librum exaravit:

Tom. II.

De casibus conscientie, prout ex Petro Tognoleto narrat Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculae. Vivebat anno 1667.

LAURENTIUS PARISINUS, ejusdem Prov. Minorum Capuccinorum, Ecclesiastes, pluries Diffinitor, ac Theologiae Mysticae Magister eximius, duo pijsissima volumina conscripsit prænotata:

Palatium Divini Amoris inter Jesum, & Animam Christianam, in quo quævis persona, tam Secularis, quam Religiosa videre, & invenire potest regulas Deum, & proximum perfectè amandi. Parisijs 1614. apud Carolum Castellanum. Secundò, & auctior facta est ibidem per Dionysium de la Nove 1626. in 4.

Peristromata Divini Amoris, seu *Passio Domini N. Jesu Christi secundum Historiam Evangelicam veritatem in quatuor libros divisa*, dolores Christi internos, centum & quatuor contemplationibus comprehensos, continentes. Ibidem apud Viduam Nicolai Buhon 1631. tomis 4. in 16. Ex Uvadingo, & Genuensi. Extat hujusce honorifica mentio apud Cardinalem de Bona de Mystica Theologia, cap. 5. & sequentibus. Floruit circa annum 1630.

LAURENTIUS A S. PAULO, Sueco dictus à natione, consanguineus Christianæ ejusdem Regni Catholicae Reginae, Legatione facta ad Lusitaniæ Regem hæreticum abjuravit, mundoque nuntium mittens, Reg. Observ. Prov. Portugalliae nomine dato, in ea scripsit opus prænotatum:

Confessio veritatis Ecclesiae Catholicae, excusum Coloniae anno 1652. in 8. typis Cornelij ab Egmond. Vidi. Romam missus edidit opus pijsimum, cui titulus:

Peregrinatio Sancta. Romæ impressum 1658. Vidi. Insupèr Vitam S. Petri Alcantarensis inscriptam:

Portentum Pœnitentiae. Ibidem 1669. in 4. sumptibus Angeli Bernabò. Vidi. Ad ejus calcem extat opusculum de S. Petro de Alcantara redivivo, à Fr. Tiburtio Navarro Recollecto Galliae, elaboratum. Demùm opus eruditum, sub titulo:

Scala pietatis tribus gradibus Virtutum Theologalium. Romæ typis Bernabò 1668. in 8. Vidi. Gradu primò agit de *Fide Sacramentorum*, ac de cunctis spectantibus ad septem Sacramenta 13. considerationibus. Gradu 2. & 3. pertractat:

De Beatitudine.

De Bonis operibus, ac eorum necessitate.

De Conversione Infidelium.

De Cultu Sanctorum.

Aa

D

De Purgatorio.

De Sacramentalibus.

De Canonizatione.

De Indulgentijs.

De Templorum ornatu.

De Fructibus Charitatis.

De Ecclesia, ejusque Hierarchia:

De Vita activa, & contemplativa:

De Quatuor Novissimis.

De Oratione Vocali, & Mentali.

De Symbolo Apostolorum, & alijs:

De Oratione Dominica.

De Salutatione Angelica.

De Missæ Sacrificio. Hominem commendat, & non gratis Fr. Ferdinandus à Solitudine, tom.5. Chronicorum laudatæ Provinciæ.

LAURENTIUS DE PERTUSIO, Gallus, ex Minoritis Capuccinis, Provinciæ S. Ludovici Theologus, Diffinitor, ac demùm Provincialis Minister, Vir litteris, ac prudentiæ nomine laudatus, Gallicè scripsit, prout testatur Genuensis:

Vitam V. Servi Dei Fr. Bernardi à Corleone, Capuccini, de cujus Canonizatione agitur Romæ. Parisijs 1684.

LAURENTIUS PORTEL, Lusitanus, in Oppido Portel natus, Provinciæ Algarbiorum Regul. Observantiæ Theologus, ac Pater, Vir doctrina conspicuus, ac pius, Sacramenti Poenitentiae Ministris, ac Regularibus tradidit:

Responsionum aliquorum casuum moralium spectantium præcipuè ad personas Regulares, ac etiam Sæculares, volumina duo in 8. Ulyssipone anno 1629. Lugduni 1633. 1640. & 1642. typis Guatherin, & 1644. ac 1652. sumptibus Arnaud, & Lovanij apud Joannem Billium 1635. Vidi.

Dubia regularia, sive accuratam brevemque discussionem circa religiosam personam, ac familiam, ac etiam circa Sacerdotem regularem confessiones secularium excipientem. Ulyssipone 1618. in 4. Lugduni per Amatam Candy 1634. & 1643. apud Laurentium Arnaud cum *Additionibus*, tom.2. in 8. Regali. Vidi.

De impensis factis in Templo Salomonis. Ulyssipone 1617. in 4.

De scrupulis, & opinione dubia eligenda. Ibidem cum præcedenti, ac sequenti.

Exhortationes Monasticas Religiosis personis necessarias, & Sæcularibus proficuas. Ibidem apud Petrum Craesbeeck 1617. in 4. Vidi. Hæc latinè, sermone autem patrio;

De triplici voto solemn. Ulyssipone formis ejusdem Petri Craesbeeck 1626. in 4. Vidi.

Expositionem casuum reservatorum. Ibidem per Georgium à Costa, anno 1671. Commendatur à Uvadingo, & Dupino, sæc.17. Fr. Petrus de Alva, col.911. suæ Militiæ testatur habuisse integrum manuscriptum, ex proprio caractere, & nomine Portel in fol. *Responsionum circa Conceptionem Deiparæ.* Ejusdem Authoris suspicatur Nicolaus Antonius, tom. 2. suæ Bibliothecæ Hispanæ, pag.7. esse

Sermones totius anni de Portel, excusos Antuerpiæ 1651. Vivebat anno 1640.

LAURENTIUS A PURIFICATIONE, Lusitanus, Concionator Discalceatæ Provinciæ S. Antonij Brasiliensis, edidit:

Ceremoniale ad usum Fratrum suæ Provinciæ. Ulyssipone apud Emmanuelem, & Josephum Ferreyra, anno 1708. in 4. Vidi.

LAURENTIUS, quidam ignoti cognominis, incertæque Patriæ, quem doctum Concionatorem appellat ex Uvilloto Uvadingus, ineditas reliquit:

Postillas pro Concionibus æstivis, aliasque pro *hyemalibus.* Asservantur in Bibliotheca Minorum Uvestphaliæ.

LAURENTIUS ROCHE, Hispanus, Reg. Observ. Provinciæ Majoricensis, S. Officij Qualificator, ac Provincialis Minister, commune fecit Latinè:

Promptuarium Morale examinandorum, ac examinantium. Pampilone apud Martinum Gregorium à Zabala 1677. in 8. Vidi.

LAURENTIUS DE SCHINIFFI, Capuccinus, Provinciæ Austriæ Concionator, Vir pius, ac doctus, Genuensi teste, typis dedit:

De Christo, & Anima poenitente, opusculum in 8.

LAURENTIUS SPATHA, Bononiensis, Sac. Theologiæ Magister, ex Ministro Generali Minorum Conventualium Episcopus Calvensis, Vir quidem, vti refert Uvadingus, probis moribus, bonisque litteris egregiè ornatus, scripsit:

Elucidationes in primum Sententiarum Scoti, laudatas etiam à Sannig in Synopsi.

Constitutiones quasdam sui Ordinis. Obijt Neapoli sepultus in Ecclesia S. Claræ.

LAURENTIUS DE TOLEDO, Hispanus, Concionator, ex Minoritis Capuccinis Conventus del Prado in Castellana Provincia, concinnavit vernaculè:

Carmina varij generis, excusa cum alijs Compluti anno 1730. in 4. Vidi.

LAURENTIUS A TRINITATE, Hispanus, Concionator Provinciae S. Michaelis Regul. Observantiae emisit:

Panegyrum de Sanctissimo Sacramento Eucharistiae. Salmanticae apud Melchiorum Estevez 1678. in 4. Vidi.

LAURENTIUS A VALICO, Italus, Sacrae Theologiae professor inter Observantes Provinciae Tusciae edidit, teste laudato Terrinca ibidem:

Commentaria in Summulas Petri Hispani.

Examen ordinandorum. Florebat anno 1640.

LAURENTIUS VILLAVINCEN-
TIJ, Minorita, Italus, praelo dedit:

Sermones pro toto anni decursu. Lugduni 1568. Ex Uvadingo.

LEANDER DIVIONENSIS, Gallus, Lugdunensis, Provinciae Minorum Capuccinorum disertissimus Concionator, Theologus insignis, ac Definitor, Vir exemplaritatis nota, ac omnigena doctrina insignitus, typis mandavit opus praenotatum:

Veritates Evangelicae, in quibus continentur, & comprehenduntur mysteria vitae Jesu Christi, veritates Fidei Catholicae, perfectiones Deiparae Virginis Mariae, & Sanctorum, miracula Sanctissimae Eucharistiae, secreta sublimiora vitae mysticae, & materiae ad mores spectantes cum exemplis, reflexionibus, moralitatibus, practicis, & affectibus devotis. Parisijs apud Dionysium Thierry, 1659. tribus volumin. in fol.

Commentaria in Epistolas omnes S. Pauli Apostoli. Ibidem apud eundem 1663. tomis 2. in fol.

Discursus predicabiles super aureas sententias Doctoris Gentium. Ibidem apud eundem 1665. tomis 2. in fol. Edidit etiam, ait Genuensis, idiomate Gallico:

Super Cantica Canticorum. Ibidem apud eundem 1661. voluminibus duobus. Deum communem fecit vernacule:

Orationem funebrem in obitu Equitis de Nucheses. Prodiit anno 1658. in 8. teste Le-Long in Supplemento suae Bibliothecae Gallicae, pag. 905.

LEANDER MEDIOLANENSIS, ejusdem Provinciae Minorum Capuccinorum alumnus, Theologus, & Concionator, Italicè descripsit:

Compendium vitae, ac mortis V. Matris Veronice Calcaterra Fundatricis Collegij
Tom. II.

Virginis Mariae, sub titulo: S. Philippus Neri in Civitate Mediolanensi. Mediolani apud Ludovicum Monzam 1673. in 4. Ex Genuensi.

LEANDER MONTANUS, natione Hispanus, Murcienus, Castellanae Provinciae Capuccinorum Provincialis Minister, Supremae Inquisitionis Qualificator, & a Concionibus Regijs, Vir eruditus, & in utroque jure nobiliter versatus, praelo mandavit:

Commentaria Litteralia, & Moralia in librum Esther. Matriti apud Alphonsum de Paredes 1647. in fol.

Disquisitiones Morales in primam secundae D. Thoma. Ibidem sumptibus Antonij Rierij, anno 1653. & 1660. tomis duobus in fol. Vidi.

Quaestiones selectae Regulares. Matriti apud Alphonsum de Paredes 1646. in fol.

Quaestiones selectae Morales. Ibidem per eundem 1646. in fol. Vidi.

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum, vernacule. Matriti typis Gregorij Rodriguez in fol. anno 1658. Vidi.

Expositionem Bullae Cruciatæ. Ibidem 1648.

Expositionem super Regulam Clarissarum. Matriti 1648.

Apologiam in defensionem suarum quaestionum selectarum. Matriti 1655.

Responsionem Apologeticam contra quandam quaestionem Moralem super Regulam Clarissarum. Matriti 1666.

Expositionem Bullae Innocentij X. in anno sancto, una cum Apologia (sed acerba minerva) contra Fr. Martinum à S. Josepho, sub titulo Hispanico: *Llave Maestra, y Escudo de la Verdad*. Matriti apud Gregorium Rodriguez 1650. in 4. Vidi. Adversus Apologiam istam nonnulla habes tom. 2. Chronic. Provinciae S. Pauli, lib. 5. cap. 40. num. 70. pag. 394. Pluribus hunc Authorem commendat Genuensis subdens alia sui ingenij monumenta, quae ad manus meas non devenere. Ea sunt:

Apologia in defensionem Annalium Capuccinorum P. Boverij.

Liber Apologeticus in defensionem aliquarum propositionum suarum Concionum.
Memoriale apologeticum pro Missionibus Capuccinorum in Provincia de Caracas.

Memoriale, in quo probare intendit, Patres Provinciales Hispaniae non teneri in conscientia Romam ire ad Capitulum Generale celebrandum, ibidem 1643.

Disputatio moralis regularis, cujusdam novæ constitutionis P. Joannis à Monte Calerio, *Ministri Generalis*.

Manifestum in defensionem suæ Religiosissimæ Familiæ, contra aliquorum calumnias. De eo Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

LEANDER A ROSARIO, Lusitanus, Discalceatæ Provinciæ S. Antonij Brasiliensis Theologus, communem fecit Lusitana lingua:

Orationem 40. *Horarum*. Connimbricæ in typographia Societatis, anno 1729. in 4.

LELIUS MEDICI, Placentinus, Italus, ex Minoritis Conventualibus, ac Generalis Inquisitor Florentinus, typis commissit vernaculè:

Apologeticum super Interdictum Venetorum à Paulo V. promulgatum. Bononiæ apud Joannem Baptistam Bellaganda, anno 1606. in 4. Vidi.

LEO ASSISIAS, UMBER, Discipulus, Socius, ac Confessarius S. P. N. Francisci, Vir Angelica puritate, dono prophetiæ, & miraculorum gloria insignitus, cujus acta habes apud tom. 1. Annalium Uvadingi, & Arturum ad diem 25. Novembris, scripsit:

Legendam, ac miracula S. P. N. Francisci. Extat M. S. in Bibliotheca Canoniorum Regularium Tungrensium Ditionis Leodiensis, teste Sanderò, part. 2. Bibliothecæ Belgicæ. Spiritum Deo reddidit in Patria, anno 1271. cujus corpus conditum jacet in Ecclesia S. Francisci. De eo agunt Alapide in 1. ad Timoth. 1. num. 24. & Baronius in Notis ad Martyrologium Roman. ad diem 4. Octobris.

LEO BACCON, Gallus, Regularis Observantiæ Provinciæ Aquitaniæ, Gallico sermone edidit:

Summam casuum conscientię. Hispanicè conscriptam, & excusam à Fratre Henrico de Villalobos (de quo superius) Parisijs 1646.

LEO BACOVIVS, Gallus, ex Minorita Episcopus Flandatensis evigilavit, opus prænotatum:

Delphinus, seu de prima Principis institutione. Parisijs 1685. in 8. & in 12. & 1671. in 4. ac Lugduni 1688. in 8. Extat hujusce commemoratio apud Alphonsum Laffor, tom. 1. sui *Universi calamo delineati*, pag. 327. Consule Ephemer. 2. Eruditorum Gallię ad annum 1686.

LEO BALESTRINUS, Perusinus,

Regul. Observantiæ alumnus, Vir Humanis, Divinisque Litteris excultissimus, Colossensis Ecclesiæ Antistes dignissimus, prælo dedit:

Orationes aliquas Sacras, teste Oldoino, pag. 209. sui Athenæi Perusinarum. Reliquit pro posteris inedita:

Volumina plura sermonum Dominicalium, Quadragesimalium, & Adventualium.

Volumina in re Theologica.

Carmina plura. Ita in sua vixit dignitate, ut constaret promeruisse, plenusque non tam annis, quam virtutibus obiit anno 1522. Meminere hujusce Haroldus, tom. 2. ad annum 1506. & plures apud laudatum Oldoinum.

LEO BORIANUS, Gallus, Regularis Observantiæ Provinciæ Aquitaniæ, edidit, Uvadingo teste:

Librum Controversiarum contra Ministrum Hereticum. Tolosæ apud Joannem Bovdet 1620. Laudatur à Fr. Didaco Lequile, tom. 2. Terlegisl. tract. 6. lib. 11.

LEO MASQUARDUS. Vide inferius *Masquardus Leonis*.

LEO DE PINA, Lusitanus, Christi Eques, qui in Curia Lusitaniæ industriè admodum Regni causas magnaue fama tuebatur, Vir doctrinæ, prudentiæ, animi, ac patientiæ laude celebris, post varios belli, ac fortunæ eventus, professione facta Tertij Ordinis Franciscani, ejusque habitu etiam extrinsecus indutus, plura scripsit, quorum hæc ad nostram pervenerunt notitiam:

Anima incantatio, Lusitanicè. Prodiit Ulyssipone ex typographia Joannis à Costa 1670.

Chronologia Vita Salvatoris, opus egregium, & Latinum, sed imperfectum.

Lingua Lusitanica Grammatica, idioma te Latino:

Emerentiana, ligato, ac soluto sermone.

Tragediæ S. Laurentij, ac variorum poematum, tomi duo in 4.

Officium Beatissimæ Virginis Mariæ, paraphrasticè, sed vernaculè.

Problemata Geometrica, ac Theoremata. *Opuscula Musica, unà cum planctu Ecclesiæ, seu de musica Hebdomadæ Sanctę*. Obiit in Villa de Tumbo, circa annum 1680. ibidemque tumulatur in Sacello à se erecto.

LEO RUBEUS, Minorita, Patria Mediolanensis, posteritati legavit:

Representationem sacram Regina Esther.
Mediolani anno 1618. Uvadingo teste.

LEO VALVASORIUS E PERREGGO, Italus, ex Minorum Ministro, Archiepiscopus Mediolanensis, Gregorio IX. Pont. Max. charissimus, cujus partes magnanimitè, & constantè contra Fredericum Imperatorem semper defendit: scripsit:

Epistolas varias ad prefatum Papam, aliosque Italia Principes eorum contra Fredericum implorans auxilium.

Constitutiones Synodales suae Ecclesiae, quam strenuè rexit annis octodecim. Obijt anno 1257. die 15. Octobris, sepultus Lignani miraculis clarus. Extat hujus mentio apud Tolignianum, & Lequile. Consule Uvadingum, tom. 1. Annalium, & Arturum in Martyrologio Franciscano, ad diem 18. Decembris, §. 2.

LEO DE VENNES, seu VANNE-TENSIS, Gallus Aremoricus, Parisiensis Provinciae Minorum Capuccinorum, Ecclesiastes, Vir, cujus pietatem deprædicant ejus scripta, opus egregium evulgavit prænotatum:

Secunda Nativitas Jesu complementum primæ, id est, Conversio animæ formata super exemplar Verbi Incarnati. Prodiit tripartitum Nanete, anno 1635. & Parisijs apud Robertum Berthand 1637. in 8. ex Uvadingo, & Genuensi.

LEO ZAMBELLUS, Italus, Placentinus, Regul. Observantiæ Bononiensis Provinciae Theologus, ac Pater, Italicè conscripsit, ac emisit opus inscriptum:

Globus Cœlestis, & Politicus vitæ Principum tempore pacis, & belli. Venetijs apud Marcum Ginnamum 1642. in 12. & 1655. in 4. Vidi. De eo Uvadingus, & Laffor, tom. 2. sui *Universi calamo delineati*, pag. 405. Eiusdem vidi.

Ephicam, Oeconomiam, & Politiam militarem, opus in quatuor partes distributum impressum Bononiæ typis Clementis Ferroni 1635. in 4.

LEODEGARDUS SOYER, Gallus, ex Provincia magna Parisiensi, Doctor Theologus, Vir Apostolicus, ac virtutibus clarus, inedita reliquit:

Volumina lectionum spiritualium, post ejus obitum excusa, teste Fr. Hieronymo Muñoz in descriptione Capituli Toletani intermedij anni 1673. Floruit Author sanctitatis opinione anno 1670.

LEONARDUS AB ALTARE, Pedemontanus, ex Minoritis Observantibus, Sacrae Theologiae Lector, Concionator
Tom. II.

illustris, & Conventus SS. Annuntiatae Fossani Guardianus, vernaculè exaravit: *Vitam, ac miracula B. Paulæ Gambara Costa.* Monte Regali 1650. in 8. Recenset Rossotus in Appendice ad Syllabum Scriptorum Pedemontij.

LEONARDUS AQUISGRANENSIS, Germanus, Provinciae Coloniae Minorum Capuccinorum Theologus, vernaculè typis commisit opus, cujus titulus:

Propria perfecti Superioris delineatio in vita piissimæ memoriæ B. Matris Mariæ Joannæ Franciscæ Annunciatorum Cœlestianorum Dufeldorphensum Priorissæ, Historice, & moralitè exhibita. Coloniae anno 1687. ex Genuensi.

LEONARDUS BERGOMAS, Provincialis Minister Brixienensis Provinc. Minorum Capuccinorum emisit:

Apologiam pro Arte Amandi Deiparam, quam vero suo parenti, & Authori Fr. Alexio à Salo restituit. Brixiae anno 1611. Consule Fr. Petrum de Alva, tomo 1. *Bibliothecæ Virginalis*, fol. 178.

LEONARDUS CARTA, Hispanus, Provinciae S. Saturnini Regul. Observ. secundo Minister Provincialis conscripsit:

Vitam V. Doctoris Subtilis, quam Liema præmissa communem fecit Joannes Maria Carta, superius laudatus.

LEONARDUS DULIRIS, ex Recollectis Galliae, Astronomiae minimè ignarus, vernaculè scripsit publicique juris fecit:

Apologiam, seu Exposultationem contra Morinum. Parisijs anno 1648. in 4. Lega Patrem Milliet, tom. 1. *Cursum Mathematici*, cap. 9. de progressu Astronomiae, fol. 103.

LEONARDUS A NEAPOLI, Provinciae Terræ-Laboris Regul. Observantiæ Provincialis Minister, ac totius Ordinis Definitor Generalis, Italicè conscripsit:

Chronica Ordinis Minor. volum. 6. Prodiit Neapoli ex typographia Novelli de Bonis, anno 1680. in 4. Vidi.

LEONARDUS PADERA, Hispanus, Regul. Observ. Valentinae Provinciae, Lector emeritus, ac Pater, à Secretis generalibus Ordinis, & Supremae Inquisitionis Qualificator, litterarum monumentis consignavit opus inscriptum:

Sacra arbor à Doctore Seraphico, & Bonaventura divini ardoris flamma succenso excogitata, Subtilissimi Doctoris Duns Scoti fructibus fecundata, universaque Sacra Scriptura de Christo D. intellecta, &

*liberalium, Mechanicarumque Artium The-
sibus ad Theologiam, Deumque reductis or-
nata*, ad Philippum IV. Hispaniarum Re-
gem. Romæ typis Angeli Bernabò 1664.
in fol. Vidi.

LEONARDUS PARISINUS, Ga-
llus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuc-
cinorum filius, Tertiarorum Sæcularium
Director, Vir religiosi moribus ornatus,
Gallicè scripsit, Genuensi teste:

*Commentaria in Regulam Tertij Ordi-
nis Franciscani.* Parisijs anno 1651. in 4.

LEONARDUS DE RUBEIS, ex
Giffonibus, quod Campaniæ Felicis Op-
pidum est non ignobile, Vir multæ doc-
trinæ, ex Ministro Provinciæ Terræ La-
boris, totius Ordinis Minister Generalis,
tertiò Purpura Cardinalitia donatus ab
Urbano VI. Clemente VII. & Benedicto
XIII. sævientem fortunam non semel ex-
pertus est. Reliquit ingenij sui monumen-
ta.

Commentaria in libros 4. Sentent.

*De modo extinguendi Schisma, quod tunc
vigeat.* Extat M.S. in Bibliotheca Toleta-
na Minor. Incipit: *Utrum via cessionis.* Et
in Bibliotheca Carthusiæ Majoris. Inci-
pit: *Utrum via renunciationis.*

*Librum Soliloquiorum animæ pœnitentis
adversus Antipapam Benedictum XIII.*
Extat in Biblioth. Colbertina, cod. 2743.

In Cantica Canticorum, volumen in-
gens in 100. & 40. Cantica distributum,
opus egregium laudatum à S. Antonino,
part. 3. tit. 24. cap. 8. §. 2. Obijt Avenio-
ne anno 1405. 4. Nonas Maji, sepultus
apud Minores. Ex Possevino, Uvilloto,
& Uvadingo. Consule Dominicum de Gu-
bernatis, tom. 1. Orbis Seraphici, lib. 3.
cap. 24.

LEONARDUS SENENSIS, Provin-
ciæ Tusciæ alumnus, S. Bernardini ab in-
cunte ætate familiaris scripsit:

Vitam ejusdem S. Bernardini, vti recen-
set Fr. Antonius Terrinca, pag. 207. sui
Theatri Tusciæ, ex Uvadingo, tom. 4.
Annalium ad annum Christi 1380.

LIBERATUS MAGGATI, Italus,
aliquando Appollineæ facultatis Doctor,
professione emissus in Bononiensi Provin-
cia Minorum Capuccinorum, ad commu-
nem utilitatem evigilavit volumen in fol.

De rara meditatione vulnerum, seu de
vulneribus raro medendis, cum nova me-
thodo, quæ felicissimè, ac citius, quam aliò
quovis modo vulnera sanantur. Venetijs
apud Ambrosium Dei, anno 1626.

Opera medica composuit, quæ circum-

ferentur sub nomine Joannis Baptistæ
Maggalti ejus fratris, sicut primum de vul-
neribus prodijt sub nomine Cæsaris Mag-
galti, quo audiebat in sæculo. Alia parata
habebat, ait Genuensis, quæ morte præ-
ventus indigesta reliquit.

LIBORIUS SCHEMLINEK, stric-
tioris Observantiæ Reformatorem, Pro-
vinciæ Saxoniae S. Crucis Definitor, Lati-
nè emisit opus prænotatum:

Galea salutis, quod est Verbum Dei
Ephes. 6. 17. in Dominicis, & festis Do-
mini per annum prædicatum. Augustæ
Vind. sumptibus Fratrum Veith 1721. in
fol. parvo. Vidi.

LINUS MORINUS, Florentinus,
Definitor, & Minister Provincialis Mino-
rum Observantium Provinciæ Tusciæ edi-
dit Florentiæ, anno 1612.

Descriptionem Sacri Montis Alverniæ
cum iconibus in fol. Vidi. Obijt in Patria
anno 1633. De eo Uvadingus, & Terrin-
ca, pag. 208. sui Theatri Tusciæ.

LIVINUS (seu LEVINUS) alijs Lo-
vaniensis, Antuerpensis alijs, Theologus,
ac Poeta laureatus, Vir sanctissimæ vitæ,
ac Magister S. Danielis Martyris, plura
scripsit, inter quæ

Euripum, seu Tragediam de vita huma-
næ inconstantia, exhibitam in Falconensi
Collegio anno 1547. Kal. Julij, typis Mar-
tini Rotarij 1549. & Velpij 1568. in 8.

Sylvam piorum carminum. Ibid. 1556.
in 8. & Lovanij 1555. Commendatur à
Sedulio, fol. 667. Historiæ Seraphicæ.

*Historiam agonis SS. Martyrum Marci,
& Marcellini fratrum*, ab alio scriptam
recognovit, ac cudit ibidem Rotarius, an-
no 1551. Item ligato sermone:

Vitam S. Lamberti Episcop. Leodiensis.

Vitam B. Zachariæ Franciscani. Flore-
bat Vicarius Mechlianensis Conventus an-
no 1560. quo 27. Julij abiit ad plures.
Pertractant de eo Uvillotus, Uvadingus,
& Arturus in Martyrologio Franciscano
ad diem 11. Junij, §. 7.

LIVINUS MARTYR, natione Ga-
llus, Provinciæ Franciæ alumnus, qui in
Quadro Babiloniæ Oppido, truncato ca-
pite, illustris martyrij palmam obtinuit
anno 1345. scripsit:

De Christi Infantis, & ejus purissima
Virginis Matris opuscula pia. Horum me-
mor Marracius, tom. 2. suæ Bibliothecæ
Marianæ, pag. 40. recenser ex Uvadingo
prædicta opuscula rebus varijs distractum,
jam incepta neglexisse, absolvisse verò
jussu Deiparæ, quæ ipsi apparuit absque
filio,

filio, quem alias dum eidem appareret, gestabat.

Tractatum adversus Turcas, teste Fr. Gregorio de Rives in sua Controversia, titulo: *Pro expeditione contra Turcas*. Fortè tractatus iste illa est quæstio laudata à Sancto Antonino, part. 3. Hist. tit. 24. cap. 9. §. 17. hisce verbis: *Flagrans desiderio Martyrij accessit ad terram Sarracenorum, & ibi prius quandam quæstionem multum subtiliter disputavit, & clarè determinavit, & determinatam in scriptis S. Romanæ Ecclesiæ, si quid non benè dictum esset correctioni reliquit. Et quæstio erat talis: An licitum sit Christiano secundum Deum intrare Mesquitas, id est, Tempia Sarracenorum ad prædicandam Fidem Catholicam, & legem Mahometi impugnam, &c.* Pluribus de nostro Martyre Arturus in Martyrologio Franciscano die 1. Augusti, §. 1.

LIVIVS GALANTES, Immolensis, Minorita eruditus, vti ostendit ab ipso elaboratum, opus inscriptum:

Christiana Theologia comparata cum Platonica cum tota veteri sapientia Ethnicorum, Chaldeorum, nempe Egyptiorum, & Græcorum, lib. 20. Bononiæ 1627. De eo Dupinus, sæc. 17. Uvadingus, ac Laffor, tom. 1. sui *Universi calamo delineati*, pag. 15. Floruit circa annum 1630.

LIVIVS A VINCENTIA, Minorita, Italus, Scoticè, & singulari methodo publici juris fecit:

Cursum Philosophiæ. Ad manus, & oculos habuit Fr. Bonaventura Baro, prout testatur tom. 1. suorum Opusculorum, part. 14. in Appendice, §. 11.

LUCAS ASSISIAS, Regens Studij Parisiensis, & deindè Custos magni Conventus suæ Patriæ, edidit:

Opusculum de Christi Incarnatione, testibus Tosigniano, & Uvadingo. Floruit anno 1440.

LUCAS BALIONIUS, Italus, Patria Perusinus, Regul. Observantiæ alumnus, Vir doctus, & pius, Italicè prælo dedit:

Artem concionandi juxta præcepta Rhetoricæ. Venetijs anno 1562. Ex Uvadingo, & alijs tantum Virum celebrat P. Ouldoinus in suo *Athenæo Perusinarum*, pag. 212.

LUCAS BITONTINUS, Socius, ac Discipulus S. Antonij Paduani, vitæ sanctitate clarus, edidit:

Sermones de Sanctis, quorum initium, Tosigniano teste: *Facies Leonis*. Asservabantur M. S. Florentiæ in Bibliotheca S. Crucis, & Patavij in Conventu S. Antonij in fol. & in 4.

Sermones de Tempore. Prodierunt anno 1483. Sabbato ante Dominicam *Esto mihi* in fol. Vidi in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ. Ipsos habuit in fol. manuscriptos Alva noster ex Bibliotheca Abbatiae Antuerpiensis S. Michaelis, sub hoc titulo: *Sermones viæ, & veritatis super Epistolas, & Evangelia de tempore per totum annum Eximij Sacræ Theologiæ Doctoris Lucae de Bitonto, Ordinis S. Francisci socij S. Antonij de Padua, &c.* quorum Prologus incipit: *Narraverunt mihi iniqui fabulationes, &c.* Migravit ad Dominum anno 1269. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 17. Februarij, §. 1. Observa non rectè in Syllabo Uvadingi primo de *Luca Bitontino*, ac deinceps de *Luca Patavino* sermonem institui, sunt enim idem Author.

LUCAS CALEXBITANUS, Siculus, Provinciæ Messanensis Minorum Capuccinorum, Vir doctrina, ac vitæ integritate commendatus, ineditam reliquit:

Summam de casibus conscientie, quæ *Summa Lucana* appellatur, in tres tomos in 8. dispartitam, ab eo compilatam anno 1563. Habetur M. S. in Bibliotheca Genuensis Conventus sui Instituti, prout narrat Genuensis.

LUCAS A S. FRANCISCO, Hispanus, strictioris Observantiæ, alumnus Discalceatæ Provinciæ S. Joannis, inedita reliquit vernaculè:

De iterata communione, lib. 1.

De laudibus S. Josephi, lib. 1.

De Oratione Mentali, lib. 1. Recensentur à Fr. Josepho Chatino in Chronicis M. S. ejusdem Provinciæ, pag. 910.

LUCAS A S. FRANCISCO DE LA TOBILLA, Hispanus, genere clarus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Joannis fervidissimus Concionator, & à confessionibus Principis Philiberti Pro-Regis Valentiae, absque peccati mortalis sorde (ex testimonio sui Confessarij) vita transacta, suæ pietatis monumentum reliquit, prænotatum:

Monile Deiparae semper Virginis Mariæ. Murciae 1650. in 12. Hispano sermone Ejus acta recenset Fr. Antonius Panes, part. 2. Chron. Prov. S. Joannis Baptistæ, cap. 27. Pluribus de eo egi part. 1. mea

Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, pag. 164. quibus adde Bibliothecam Valentini, pag. 295.

LUCAS JANGUAS, Hispanus, Definitor Castellanae Provinciae Regul. Observantiae, nativo sermone, ineditam reliquit in fol.

Historiam suae Provinciae. Ea, quam asservatam vidi Matriti in Archivio Conventus Regularis Observantiae non semel ytor in hac mea Bibliotheca.

LUCAS MECHLINIENSIS, Belgae, Provinciae Flandriae Minorum Capucinorum Concionator, Artis Poeticae non ignarus, ac vitae probitate illustris evulgavit:

Epigrammatum, Madrigallum, & Canticorum spiritualium, lib. 2. in 8. Excudit Antuerpiae Henricus Aertsens 1631. testibus Uvadingo, & Genuensi.

LUCAS MENCHOLINIUS A CUTILIANO, Pistoriensis, Provinciae Tusciae Regul. Observantiae excellentissimus Theologus, scripsit:

Contradictiones Scoti, tum litterales, tum virtualiter tales, tum dictis Sanctorum, & Philosophorum oppositiones in Prologum, primum, atque secundum librum Sententiarum Subtilis Doctoris. Prodierunt Florentiae anno 1621. Studio Fr. Jacobi Pistoriensis ejusdem Provinciae alumni. Obijt Neapoli anno 1590. De eo agit Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Tusciae, fol. 207.

LUCAS MONTEFORTI, Italus, Neapolitanus, Regul. Observantiae Provinciae Terrae Laboris, Theologus, Ex-Definitor, Synodalis Examinator, ac Guardianus Regij Coenobij S. Mariae Novae in Patria, Cultoribus Deiparae semper Virginis, Latine construxit opus egregium, sub titulo:

Domus Sapientiae septem suffulta columnis, in qua per multas ex Sacra Scriptura desumptas quaestiones, Virginis cultum, adductis etiam multis SS. Patrum testimonijs, commendat. Neapoli typis Camilli Cavalli 1653. in fol. Vidi. Insuper:

Commentaria in Regulam Tertij Ordinis. Neapoli apud Octavium, anno 1636. Ad praelum quoque parabat anno 1648. sermone Italico:

De Monarchia Christi, volumen vnum, uti testatur Uvadingo adhærens Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana. Pertractat de hoc Viro pie, ac religiose Marracius, tom. 2. suae Bibliothecae Ma-

rianæ, ac Fr. Petrus de Alva in Militia col. 949. præcipue extollens.

Hymnum latissimum pro Immaculata Conceptione Virginis, qui extat à folio 53. sui operis *Domus Sapientiae*. Laudatur tomo 2. *Expeditionis Hispanicae S. Jacobi Majoris*, num. 70.

LUCAS ORGASIUS. Vide Lucas Romanus.

LUCAS PACCIOLUS, Italus, è Burgo S. Sepulchri, Sacrae Theologiae Professor, vernaculo sermone conscripsit, ac evulgavit:

Summam de Arithmetica, Geometria Proportionibus, & Proportionalitatibus. Vidi editionem antiquam factam Venetijs litteris Paganini 10. Novembris, in folio, in Hispalensi Bibliotheca. Agit in laudato opere:

Primò de Numerorum divisionibus, ac numeris perfectis.

Secundò de Regulis additionis, subtractionis, multiplicationis, ac divisionis cum suis probationibus.

Tertiò de Progressionibus exemplis illustratis, ad cognoscendam summam Geometriae.

Quartò de Modis extrahendi radicem quadratam, proportionalem, & cubicam, etiam Geometricè.

Quintò de Regula trium, etiam in fractionibus, adjectis exemplis, ac quamplurimis quaestionibus.

Sextò de Fractionibus, eorumque algorithmis, ac de modis argumentandi ex proportionalitate, & de algorithmo proportionalitatum.

Septimò de Regula falsi duplicis positionis.

Octavò de Algebra.

Nonò de Regulis societatis, alijsque innumeris ad mercatorem pertinentibus. Consule Patrem Milliet de progressu Mathematicos, cap. 2. & 3. Insuper, ex Uvadingo transtulit:

Euclidem in linguam Italicam, & alia ejusdem scientiae composuit opuscula. Agit quoque de eo Tosignianus. Ejus exornatur effigie celebris Bibliotheca Dominae nostrae de Saliceto, cum hoc Hispanico carmine:

Uno el suelo, y otro el Cielo

Te dèn Atlante, y Alcides,

Pues por un compàs los mides.

LUCAS PADUANUS. Vide superiùs
Lucas Bitontinus.

LUCAS PARISIENSIS, natione
Gallus, professione Capuccinus, officio
Concionator in sua Parisiensi Provincia,
nativa lingua, edidit volumina tria, quæ
inscripsit:

Via beatitudinis.

Heros seculi.

Panegyris de laudibus Traiani. Fides sit
apud Authorem Bibliothecæ Scriptorum
Capuccinorum, pag. 223.

LUCAS ROMANUS, Orgasius, Re-
gularis Observantiæ Provinciæ Romanæ,
Guardianus Aracclitanus, Definitor, ac
Vir Theologica doctrina, ac Evangelica
prædicatione illustris, evigilavit:

Stellarium Immaculatæ Conceptionis B.
Virginis Mariæ, una cum devotione super
Salutatione melisui nominis Mariæ. Belle-
træ apud Alphonsum de Insula 1640. in
12. Italico sermone. Vidi. Insuper ex Uva-
dingo, ac Dupino, sæculo 17. vernaculè
etiam dedit:

Exercitia spiritalia, sive preparatoria
ad piè moriendum. Velitris 1640.

Basim, sive fundamentum ad super edi-
ficansum excelsum perfectionis ædificium.
Romæ 1641. Obijt ibidem anno salutis
1645. Eum commendat Marracius, part.
2. suæ Bibliothecæ, ac noster Alva in sua
Militia.

LUCAS DE SUBERETO, Etrus-
cus, ac in eadem Provincia Sacræ Theo-
logiæ Magister, edidit:

Opuscula laude digna, uti narrat Rodul-
phus, & alia, quæ desiderantur. Extat
huiusce Authoris mentio apud Uvadin-
gum in Syllabo, & Terrinca, part. 3.
Theatri Tusciæ, pag. 208.

LUCAS THOMAS, Hispanus, Dis-
calceatæ Provinciæ S. Joannis filius, Pro-
vinciæ S. Gregorij Commissarius in Sina-
rum Imperio, ad Episcopum Cantonen-
sem fustam, ac gravem scripsit Episto-
lam:

De modo evangelizandi Regnum Dei.
Impressa fuit primò Italicè, Colonia anno
1699. Secundo Gallico idiomate, ibidem
anno 1700. Legi. Ejus meminit D. An-
dreas Barcia, part. 1. suæ Biblioth. Indi-
cæ, tit. 4. pag. 87.

LUCAS A TRINITATE, Lusita-
nus, Regularis Observantiæ Provinciæ
Portugalliæ Concionator Jubilatus, ac
Vir devotus opusculum emisit ex opus-
culis S. Bonaventuræ, alijsque Sanctis Pa-
tribus depromptum, quod prænotavit:

Piissima erga Dei Genitricem devotio ad
impetrandum gratiam pro articulo mortis.
Post iteratas editiones, sub prælo Musi-
cæ erat anno 1730. Ulyssipone.

LUCAS UVADINGUS A S. FRAN-
CISCO, natione Hybernus, Patria Uva-
terfortensis, Provinciæ Portugalliæ Reg.
Observantiæ filius, Sacræ Theologiæ Pro-
fessor insignis, Collegij Hybernorum
Sancti Isidori in Urbe Antistes, in Supre-
mo Tribunali Romanæ Inquisitionis Cen-
sor, in alijs quoque Sacris Congregatio-
nibus Consultor, ac Trium Ordinum S.
P. N. Francisci celeberrimus Chronogra-
phus, Vir religiosissima pietate, ac doc-
trina conspicuus, multisque alijs nominis
venerabilis memoriæ, de quo ad Conci-
lium Catholicorum Hybernæ sic Inno-
centius X. scribit: Nos adhibito etiam per
sæpè dilecto filio Luca Uvadingo, vestra
gentis Viro Religioso, virtute, ac doctrina
nobis probato constitutum habebamus, &c.
Cujus vitam, merita, aliasque commen-
dationes præfixit ejus dignissimus succes-
sor, ac fidelis Epitomator Fr. Franciscus
Haroldus strictioris Observantiæ alum-
nus, tomo primo Epitome suæ, singulati
modestia, indefesso studio, ac gravitate
styli præclara volumina complens, Reipu-
blicæ Christianæ, ac Religiosæ donavit,
quæ subjicio:

Opera edita.

Legatio Philippi III. & IV. Hispania-
rum Regis ad S. Paulum V. Gregorium XV.
& Urbanum VIII. pro definienda contro-
versia Conceptionis B. Virginis Mariæ. Lo-
vanij apud Henricum Haltenium 1624. in
fol. Antuerpiæ typis Petri Belleri 1641.
& Colonia. Vidi.

Apologeticum de prætenso Monachatu
Augustiniano S. Francisci, in quo detegun-
tur, & refelluntur varij errores ex hac
una controversia exorti. Matriti in officina
Teresiæ Junctæ 1625. in 4. Prodiit secun-
dò in fol. ad finem tomi primi Annalium.
Tertiò in 8. Lugduni apud Laurentium
Durand 1641. cum defensione ejusdem
contra R. P. Fr. Thomam Herrera Theo-
logum Augustinianum. Vidi. Vide inferiùs
Petrus Navarro.

Opusculum, in quo ostendit Immacula-
tæ Conceptioni Beatissimæ Virginis non ad-
versari ejus mortem corporalem. Romæ
apud Nicolaum Angelum Tinaium 1655.
in 8. Vidi.

*De Baptismo Virginis pro eodem Myste-
rio.* Ibidem in 8.

*De Redemptione Delparæ semper Virgi-
nis opusculum aliud in gratiam suæ Imma-
culatæ Conceptionis.* Ibidem per eundem
1656. in 8. Vidi.

*De Hebrææ lingue origine, præstantia,
& utilitate ad sacrar. litterarum Interpre-
tes, opusculum præfixum Concordantijs
Hebræicis excusis Romæ apud Stephanum
Paulinum 1621. in fol. Vide inferius Ma-
rius de Calasio.*

*Vita Venerabilis Joannis Duns Scoti
Doctoris Subtilis.* Montibus per Fratres
Uvandrai 1644. in 8. & tom. 1. operum
eiusdem Doctoris, Lugduni 1639.

*Vita, & res gestæ B. Petri Thomæ Aqu-
tani Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo,
Patriarchæ Constantinopolitani.* Lugduni
1638. in 8. typis Laurentij Durand. Vi-
di.

*Annalium Minorum ab exoriente Ordine
S. Francisci, usque ad annum 1250. tomus
primus.* Lugduni sumptibus Claudij Lan-
dri 1625. in fol.

*Eorundem Annalium tomus 2. ab anno
1250. usque ad 1300. Ibidem anno 1628.
in fol.*

*Tomus tertius ab anno 1300. usque ad
annum 1350. Ibidem per Claudium du
Fovrt, anno 1635. in fol.*

*Tomus quartus eorundem Annalium ab
anno 1350. usque ad annum 1400. Ibid.
anno 1637. in fol.*

*Tomus quintus ab anno 1400. usque ad
1450. Ibidem anno 1642. in fol.*

*Tomus sextus ab anno 1450. usque ad
1475. Ibidem sumptibus Jacobi Prost, &
Joannis Baptistæ Davenet, anno 1647. in
fol.*

*Tomus septimus ab anno 1475. usque
ad annum 1500. Ibidem anno 1648. Ibi-
dem anno 1648. in fol.*

*Tomus octavus eorundem Annalium.
Romæ editus in typographia Joannis Pe-
tri Collinei 1645. in fol.*

*Bibliotheca, seu Catalogus Scriptorum
Ordinis Minorum.* Editio, qua vtor facta
est Romæ formis Francisci Alberti Tani,
anno 1650. in fol. Auctiorem desidero,
quæ prodijt Treviris ex officina Huberti
Reulandt, teste Antonio Teisserio in suo
Catalogo AA. fol. 220, juxta Genuensem
editionem anni 1686. in 4.

*Commentaria ad vitam, & opuscula S.
Anselmi Episcopi Lucensis.* Romæ anno
1657. in 4. Evulgavit insuper:

Commentaria ascetica ad opuscula S. P.

N. Francisci. Antuerpiæ annō 1623. in 4.
apud Plantinum. Vidi. Evulgavit etiam:

Opera aliena.

*Opuscula S. P. N. Francisci absque Com-
mentarijs.* Salmanticæ; Neapoli, Alexan-
driæ, & alibi excusa. Vidi.

*Concordantias morales S. Antonij Pata-
vini cum Promptuario Morali cujusdam
Anonymi Minoritæ Hyberni, additis etiam
amplissimis Notis.* Romæ apud Alphons-
um Ciacconum, anno 1624. in 4. Vidi.

*Angeli del Pas religiosissimi, ac doctissi-
mi Minoritæ Commentaria in Marcum, vo-
lumen in fol. ibidem impressum, anno
1623. in fol.*

*Eiusdem Angeli Commentaria in Luca
Evangelium.* Ibidem annis 1625. & 1628.
tomis duobus in fol.

*Joannis Duns Scoti opera omnia tomis
sexdecim, quibus addidit præter prælimi-
naria, suas, aliorumque Notas, & Censu-
ras ad singulos libros.* Lugduni sumptibus
Laurentij Durand, anno 1639. in fol.

*Vitam, & res gestas B. Jacobi Picent
carmine heroico per Joannem Baptistam Pe-
tructum Archiepiscopum Tarentinum cons-
criptas, quas notis, & Commentarijs illus-
travit.* Ibidem 1641. in 4. Vidi.

*Officia plurima Sanctorum, præsertim
Lectiones secundi Nocturni Sanctorum
multarum Ecclesiarum, tum in Italia, tum
in Hispania, Germania, Bohemia, Hun-
garia, &c. quæ vel ex integro composuit,
vel fidelius juxta veriora acta eorundem
Sanctorum, aut puriora Ecclesiarum mo-
numenta restituit, ex commissione Sacræ
Congregationis Rituum Ecclesiastico-
rum, dum per multos annos obiit munus
Consultoris ejusdem Congregationis.*

*Joannis Gualensis, Minoritæ, opus de
Oculo Morali, ac Florilegium Philosopho-
rum, adjecto Opusculo de Sapientia Sancto-
rum.* Romæ 1655. volum. 2.

*Alphonsi Ciacconij, ut emmendatius ede-
retur, opus de Romanis Pontificibus, &
Cardinalibus, auctoritate Apostolica corre-
xit, & auxit. Reliquit:*

Inedita.

*Vitas Sanctorum Ecclesiæ Urbevetanæ
cum notis, & Commentarijs, ad Cardi-
nalem Franciottum Episcopum Lucen-
sem.*

Librum de insigni pietate Urbina erga Minores, in quo de multis nostri Instituti alumnis inter eos natis, vel de patris compendiosè tractatur.

Volumen justum, in quo comprehendit Committia generalia Ordinis, una cum rebus gravioribus in eis peractis, ac Constitutionibus, adjectis multis Provincialibus Statutis.

Bibliothecam VV. Patrum ejusdem Instituti, quorum plurima, hætenus non prodierunt opera, vel typis commissa non inveniuntur, aliquot tomis distribuendam.

Aphorismos in Regulam Fratrum Minorum ad eliminandas multorum expositiones, quæ timoratis, & infirmis conscientijs graves scrupulos ingenerant.

Vitas, & res gestas Clementis VIII. Leonis XI. Pauli V. Gregorij XV. Urbani VIII. Innocentij X. & omnium Cardinalium ab eis creatorum.

De mente Sanctorum Patrum circa Immaculatam Conceptionem Virginis opusculum.

Tractatum de Scandalis exortis in con-

troverfia Conceptionis, teste Marracio.

Consultationum Ecclesiasticarum circa varias materias sibi commissas, occasione multarum Congregationum, quibus jussu interesse, vol. I.

Epistularum selectarum, lib. I. Demum Hyberniæ Annales, ac Historiam Episcopatum totius Orbis, ac Recentiorum Pontificum, & Cardinalium scribere statuit, quorum opera in sua scrinia non pauca corravavit, quod, sane, aliorum studiorum, negotiorumque torrens, & superveniens inde senectus impeditur. Plenus ergo dierum, ac meritorum, ad Christum migravit Romæ in suo S. Isidori Collegio ad cujus honorarium funus, concurrentibus, tam exteris, quam domesticis, probitatis suæ opinione ducti, alij, & chordæ, & habitus particulas sibi certatim absceiderunt, alij corporis flexibilitatem celebrabant, cum ab ipsius morte jam transissent horæ circiter quinquaginta quatuor. Sepultus fuit in egesta terra ad angulum Sacelli S. Antonij, incisis lapidi sepulchri hisce litteris:

D. O. M.

R. A. P. Fr. Lucae Uvadingo Hyberno

Viro erudito

Virtutibus ornato

De Ecclesia, Religione, & Patria

Benemerito

Lectori Jubilato,

Totius Ordinis Minorum Chronologo,

Patri, ac Fundatori

Optimo, & amplissimo

Collegium mærens posuit

Ære D. Herculis Ronconij

In Urbe Advocati

Ejus veri amici.

Obijt

XVII. Novembris M. D.C. LVII.

Ætatis LXX.

Ejus cum laude meminerunt Joannes Tomius in Columba Sacra de Regula S. Columbani. Franciscus Viverius in Apologia pro Chronico Flavij Dextri, §. 3. Victorius in Vita Gregorij IX. in opere Ciacconiano. Vimbodus in Historia Ecclesiastica Valentina in Sancto Ludovico. Vide præterea Claudium Roberti in sua Gallia Christiana, Bartholomæum Gavantium in Commentarijs ad Rubricas Missalis, sed præ omnibus laudatum Haroldum.

LUCIA PALLEARIA A CUTILIANO (recensente Fr. Antonio Terrinca, part. 3. sui Theatri Tusciae, pag. 226.) Lætißima foemina, Tertij Ordinis alum-

na inter Viros, quia Virgō, scientia illustres memoranda venit, quæ sexum supergressa doctrina, virtute se ipsam, mundumque superavit: scientia, & virtutis speculum, & magistra facta, sapientiæ amore capta, sæculi amorem post habuit, itaque liberalibus, & scholasticis disciplinis valuit, ut peritissimi quique Philosophi, ac Theologi quid admirari in ea, aut ex ea addiscere haberent. In proprijs laribus virginalem vitam duxit, & Monialibus Minorissis suæ Patriæ sacros ritus in celebrandis divinis explicavit, atque Monastica disciplina Neophitas informavit. Apud eosdem sepulta jacet, hoc epitaphio decorata:

D. O. M.

Quisquis festinum hic moliris incessum, siste gressum
viator, paucis te vult hoc, quod conspicias è pario
lapide Monumentum positum crede virtuti.

Non hic mortis lycæum, sed creditæ Minervæ
Palestram putes

Lucia Palleariam à Cutiliano morum innocentia, &
virgineo candore spectabilis post delibatum
sapientiæ florem hic tumultum fortita est.

Palladis alumnam dixeris, quæ in castris sapientiæ
pernoctavit: Universos Philosophiæ, ac
Theologiæ Thesauros exhauriens

Flevire illam bonæ Artes, quæ ea vivente Etruriam
habuere pro Astrea Magistra: Insupèr morum
lecta doctrinæ Fruges Patriæ suæ
Monialibus exposuit.

Quæ ejus obitum effusissimo gemitu profecutæ
Hoc grati animi pignus posuerunt.

Obijt anno humanæ salutis M. D. CIIL. ætatis
suæ XXVII.

Sidere pete summa Poli convexa Virago

Dùm rapit immiti te libitina manu:

Hospes odorato fundet sibi lilia culmo,

Gaudebitque suam Palladem Tuscus habens.

LUCIA-

LUCIANUS MONTISFONTANUS, Capuccinus, Provinciae Anterioris Austriae Concionator, qui in Missionibus contra Haereticos in Regionibus Helvetiorum, fidelissimi operarii partes implevit, Latine descripsit, ac edidit:

Vitam, ac Martyrium B. Fidelis à Sigmaringa, Capuccini, miraculis insignis. Constantiae apud David Haurt 1647. in 8. Evulgavit insuper:

Opus Controversiarum, sub titulo: Vox clamantis in Deserto.

Primum, & secundum cursum Concionum Annalium.

Vitam P. Archangeli Laslei Scotti, ejusdem Instituti alumni, Apostolici Missionarii.

Vitam P. Archangeli Gordonij Scotti, Capuccini, Concionatoris. Constantiae apud eundem Haurt 1682.

Conciones festivales editas anno 1689 volumine unico. Hae ex Genuensi. Evulgavit demum, ex Catalogo librorum Genuae impresso apud Torneus, anno 1725.

Conciones Dominicales Quadragesimales. Constantiae 1690. in 4.

LUCIANUS RICHARDUS, Paternitanus, ex Minoritis Conventualibus, Vir ab eloquentia, & acumine ingenij, & praecipue à suis egregijs virtutibus merito celebratus, Sacrae Theologiae Magister, & eruditus Concionator, edidit:

Conciones.

In Sententias.

In Scripturam, & Theologicam disciplinam Commentaria. Ex Rodulpho Cagliola, & Francisco Baronio, apud Antonium Mongitore, tom. 2. Bibliothecae Sicae.

LUCIANUS SONCINUS, Italus, Patria Brixienis, ejusdemque Provinciae Minorum Capuccinorum Definitor, ac generis nobilitate, & religiosis moribus clarus, scripsit, Genuensi teste:

Exercitiorum spiritualium, volumine unico impressum Brixiae anno 1610. in 8. Obijt in Patria anno 1618.

LUCIDUS MANCINELLUS, Italus, ex Montampolio apud Picentes oriundus, Regul. Observantiae alumnus, & à Secretis Reverendissimi Fr. Stephani To-

fo, Ultramontanae Familiae Vicarij Generalis, Vir (Marracio teste, part. 2. suae Bibliothecae Marianae) virtute, atque eruditione splendidus, sed Poeticae praesertim facultatis fulgore coruscus, edidit:

In Beatam Virginem Hymnum unum. Maceratae anno 1641. Editioni quoque habebat anno 1645. quo in Aracaelitano Conventu vivebat.

Mariae Virginis Encomia per ejus festivitates Rhetorico ritu, Encyclopaedico stylo, pariformique methodo digesta.

Votivum Pegma super Litanias Lauretanas B. Mariae Lauretanae. Picenae incolae oblatum Epigrammatibus 56. & alia.

LUCIDUS (alijs **LUCIUS**) Veronensis, scripsit:

Doctos, variosque Hymnos in laudem S. Francisci. Haec Rodulpho adherens Uvadingus, sed uterque diminuto calamo. Lucidus iste Veronensis, Provinciae Marchiae Regularis Observantiae filius, uti constat ex relatione ejusdem Provinciae Matriti, in Generali Ordinis Archivio asservata, typis mandavit non pauca, nec poenitenda opera. Anno enim 1625. opus praenotatum:

Disputationes Academici, seu Legitimi Canones. Anno 1634. Italico idiomate, volumen egregium.

De rigore instrumentorum Passionis Domini N. Jesu Christi. Anno 1635.

Regulam S. P. N. Francisci carminibus. Anno 1641.

Epitaphiorum libros. Anno 1649.

Epitaphia alia diversa. Anno 1651: opus piissimum inscriptum:

Beata Maria Lauretana. Nec oblivioni dandi

Libri quinque orationum variarum, primo editi anno 1621.

LUCIUS ANGUISOLA, ex Minoritis Conventualibus, Conventus Utinensis alumnus, opus posthumum, edidit: *Conformitatum illustratum à Feremia Buchio Theologo Conventuali Utinensi, supplemento, & indicibus locupletatum.* Bononiae apud Alexandrum Benetium, anno 1590. in fol. Vidi. Vide superius *Feremias Buchius*. Subjicio libenter Joannis Francisci Boni Conventualis Decastichon.

*Insigne hoc opus eximia confecerat arte
 Pisanus tanta Religionis honor.
 Buchius at quoque Franciscanae gloria gentis
 Addidit huic vigilans multa labore suo;
 Dūmque tibi auratae Quercus clarissima proles
 Munera cū magno digna favore tui,
 Mittere constituit letus, properavit ad astra;
 O felix! modo quem regia celsa tenet.
 Hinc Heros Anguissola jam super æthera notus
 Perfecit, quod mors dira reliquit opus.*

LUCIUS DE MONTURSIO, Italus, Paduanæ Provinciæ alumnus, scripsit:

Universam Philosophiam, laudatam à Fr. Bernardo Sannig in Synopsi Scriptorum, apud tom. 1. suæ Scholæ Philosophicæ Scotistarum.

LUDOVICA AB ANGELIS, Lusitana, ex Clarissis, stylo signavit, circa annum 1650.

Vitam V. Annæ à Spiritu Sancto, Fundatricis Ulyssiponensis Cœnobij ab Spe. Ex Georgio Cardoso, tom. 2. Agiologiæ Lusitani, pag. 295. litt. D.

LUDOVICUS AB AGRIGENTO, Italus, ex Reformatis Provinciæ Vallis Mazariæ in Regno Siciliæ, Definitor, ac Pater, Latine concinnavit:

Historiam Provinciæ Vallis Mazariæ Reformatorum, in 4. Incipit: *Est sciendum.* Vidi Matriti in generali Archivio Ordinis. Præ manibus quoque habuit exaratum anno 1654. noster Alva uti testatur, col. 955. suæ Militiæ. Nonnulla publici juris fecit Tognoletus in suo Paradiso Seraphico.

LUDOVICUS DE ALCALA (Complutensis) Hispanus, Regul. Observantiæ Castellanae Provinciæ, in Morali Theologia non vulgariter doctus, vernaculè, in apertum produxit volum. in 4.

De fœnoribus, & cambijs varijsque contractibus, qui inter mercatores exercentur. Editio secunda, & auctior, qua utitur, facta est Toleti typis Joannis de Ayala, anno 1546. Laudatur à Nicolao Antonio, & Uvadingo.

LUDOVICUS DE ALCAMO, Capuccinus, suppresso nomine evulgavit eruditum

Tractatum de electione. Fides sit apud Torrecilla in suo Catalogo, fol. mihi 177.

LUDOVICUS AB ANGELIS, Lusitanus, Reg. Observantiæ Provinciæ Algarbiorum, à Theologicis Censuris S. Officij, evulgavit à se correctæ

Chronica Minorum à Illustrissimo Ulyssiponensi conscripta. Ulyssipone typis Petri Craesbeeck, anno 1615. tom. 2. in fol. Vidi. Sui autem ingenij monumentum reliquit, opus prænotatum:

Mensa spiritualis, vernacula lingua. Ibidem 1667. in 8. teste Nicolao Antonio, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ.

LUDOVICUS DE ANTEQUERA, Hispanus, ex Minoritis Capuccinis Provinciæ Baticæ Ecclesiastes, ac Sacræ Theologiæ Professor, edidit vernaculè:

Orationem funebrem in Exequijs Defunctorum Fratrum suæ Provinciæ, ad ejus Capitulum habitam. Excudit Malacæ Matthæus Lopez, anno 1677. in 4. Vidi.

LUDOVICUS AB ASCENSIONE, Lusitanus, strictioris Observantiæ traditus in Discalceata Arrabidorum Provinciæ, pro suorum Fratrum utilitate, vernaculè conscripsit, anno 1650:

Chronica laudata Provinciæ, teste Fr. Antonio à Pietate, tom. 1. Chronicon suorum ejusdemmet Provinciæ in Prologo.

LUDOVICUS AVENIONENSIS, Gallus, Capuccinus, Provinciæ S. Ludovici Concibnator, quem Vitum pium, ac religiosi moribus ornatum appellat Genuens, eodemmet teste, scripsit Gallico idiomate librum in 8. sub titulo:

Theatrum Epidemicum, in quo describuntur egregia facinora, res geste, & beneficia à Capuccinis Provinciæ S. Ludovici præstita in varijs Locis tempore pestis grassantis, anno 1630.

LUDOVICUS A S. AUGUSTINO, Hispanus, Lector Theologus, ac meritò, & dignitate Discalceatæ Provinciæ S. Josephi in Nova Castella Pater, luci publicæ mandavit:

Panegyricum de Immaculata Conceptione Virginis. Matrili 1656. in 4. à nostro Alva laudatam col. 956. suæ Militiæ.

Concionem de Canonizatione S. Petri Alcantarenfis in Populo gravi habitam. Prodiit cum alijs Matrili anno 1670. Vidi.

LUDOVICUS A S. AUGUSTINO, alter, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Didaci in Bætica, Missionum Africæ Vice-Præfectus Apostolicus, Vir sanè, cui nec humilitas, aliavè virtus, nec martyrio voluntas defuit:

Mysticas Epistolas suo spiritu dignas conscripsit in publicum missas à Fr. Francisco Jesu Maria in sua *Missione Historiali*, lib. 6. cap. 7. & cap. 12. Consule partem primam meæ Bibliothecæ Minorum Discalceator. pag. 165.

LUDOVICUS BALBUS, Italus, ex Minoritis Conventualibus, Musicæ Præfectus in Cœnobio S. Antonij Patavini scripsit:

Librum Cantus Fectorum propriorum Ordinis Minorum cum studio Fr. Archangeli Borlarij, de quo suo loco egimus.

LUDOVICUS BALDUS, Siculus, Panormitanus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Ecclesiastes, Theologus in Sacris Scripturis insignitè versatus, recensente Fr. Thoma Calona apud Genuesem, scripta reliquit:

Commentaria varia in Sacram Scripturam. Ea desidero. Illaudatur in Bibliotheca Sicula Antonij Mongitore, nisi indistinctus sit à Ludovico Panormitano, de quo inferius.

LUDOVICUS DE BARAJAS, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Castellæ, exquisita Artis pictoriæ eruditione præstans, complures efformavit:

Imagines plantarum, Animalium multiplicesque Historias meritò laudatas ab Illustris. Mendoza, lib. 3. Historiæ Dominae nostræ de Saliceto, in cujus Bibliotheca, ad ejus effigiem appositum cernitur hoc carmen:

*Tu barajaras, Barajas,
Con Apeles, y Timantes;
Si no fueran ellos antes.*

Tom. II.

LUDOVICUS A BENAVENTE, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Joannis, Sacræ Theologiæ Professor, ac dignissimus Pater, inedita reliquit:

Quæstiones varias super secundam, quartam, ac sextum Capitulum Regule Seraphicæ, in 4.

Glossam super Constitutiones suæ Provinciæ, in 4.

Super Bullam Gregorianam de Largitione munerum, in 4.

Historiam suæ Provinciæ, in 4. Afferantur in ejus Archivio. Vidi. De eo, diu minuto autem calamo, egi in mea Bibliotheca Minorum Discalceatorum, pag. 166.

LUDOVICUS BENEDICTUS, Gallus, Vir eruditus, Uvadingo teste, vertit è Gallica in Latinam linguam, Gabrielis Flammæ Canonici Lateranensis Regularis, qui deinceps fuit Clodiensis Episcopus:

Sermonem ubi de Evangelium D. Luca: Missus est Gabriel. Prodiit Parisijs anno 1587. quo clarebat. Eum comædant Uvillotus, & Marracius.

LUDOVICUS BORAGIUS, Italus, Provinciæ Reformatæ S. Antonij scripsit, ait Uvadingus:

De divina Civium Civitatis Dei prædestinatione, deque Civium Civitatis Sætanæ reprobatione; cæterum opus hoc minime prodiit sub hujus Authoris nomine, sed sub nomine Ludovici sequentis.

LUDOVICUS BORJUS, Italus, ex Minoritis Reformatis Provinciæ S. Antonij, Theologus non vulgaris publici juris fecit:

Dialogismum de divina Civium Civitatis Dei prædestinatione, primò editum Venetijs anno 1607. in 8. typis Sebastiani de Combis. Secundò, cum additionibus Veronæ apud Angelum Tami 1610. Tertiò, cum alijs additionibus Venetijs impressum officina Joannis Guinilli anno 1612. Vidi.

Dialogum de Sancta Oratione refertum pijs, doctis, & utilissimis sententijs. Tridenti anno 1590.

Tractatum de virtuoso exercitio Christiani. Ibidem anno 1597. ex relatione laudatæ Provinciæ, Uvadingo, ac Dupino, sæculo 17.

LUDOVICUS DE BOVIGNES, seu BOVINIACENSIS, Belga, Provinciæ Valloniæ Minorum Capuccinorum Pro-

vincialis Minister, Vir præstantis ingenij, magnæ austeritatis, ac Fidei Catholicæ, adversus Hæreticos zelator acerrimus, vernaculè evulgavit:

Concionum de tempore, ac variarum, volumina tria. Mamurci 1676.

Speculum animæ Religiosæ. Ibidem in 8. teste Genuensi.

Speculum animæ Christianæ. Ibidem 1674. tomis 3. in 8.

Speculum vanitatis mulierum. Ibidem 1675. in 8. De eo Dupinus sæculo 17. Fuisse Genuensis, pag. 224.

LUDOVICUS BOZZUTUS, Italus, Savianensis Regularis Observantiæ Provinciæ Terræ-Laboris, Theologus, & Ecclesiastes evigilavit Italicè, opus tripartitum, sub titulo:

Debitum Christiani. Neapoli per Cæsarem Lucciolum 1649. in 12. Item opusculum aliud tripartitum prænotatum:

Schola erecta veri amantis. Ibidem, apud Franciscum Savio 1651. in 12. Memores hujus sunt Uvadingus, ac Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

LUDOVICUS COELESTINUS A MONTE LEONE, Italus, vti testatur Ludovicus Jacobillus in suo Catalogo Scriptorum Umbriæ apud Marracium in Appendice, edidit:

Miracula B. Mariæ Virginis. Venetijs 1590.

LUDOVICUS COELESTINUS, alter, Italus, ex Montis Corvini Oppido, Provinciæ indivissæ Neapolitanæ alumnus. Hic omnes scientias perfectè calluit, præsertim Artes liberales, quarum Conclusiones in Generali Capitulo Romæ celebrato 12. Maji anno 1582. publicè, Ordinis totius honore, substituit. Scripsit plura, & doctissimè:

Super Septem Artes liberales. Edidit quoque:

Plures Concionum libros. Floruit circa annum præfatum, post & ante divisionem Neapolitanæ Provinciæ in alias binas Principatus, & Terræ-Laboris. Ex Relatione Reformatæ Provinciæ Principatus, quam legi Matriti in Generali Archivio Ordinis.

LUDOVICUS CÆSARAGUSTANUS (D. Nicolao, de Zaragoza) ita à Patria Urbe dictus, quod inter Capuccinos, quorum fuit sodalis, in more est, Provinciæ suæ Aragonensis, Minister, ac Diffinitor generalis, edidit:

Lucubrationum Theologicarum, seu Materiarum Scholasticarum juxta mentem

S. Bonaventura duo volumina; vti Lucas Uvadingus in *Bibliotheca Franciscana*, & Benedictus Polaccius de Scandriglia in *Frustribus Seraphicis* Authores sunt. Hæc D. Nicolaus Antonius, pag. 25. tom. 2. suæ Bibliothecæ. Pacè autem tanti Viri Ludovicum de Zaragoza illaudat Genuensis, & Uvadingus in suis Bibliothecis. Polaccium non vidi; crederem ego alium non esse à Ludovico Caspensi de quo inferius.

LUDOVICUS CÆSENAS, Regular. Observantiæ Provinciæ Bononiensis, insignis Concionator, posteris reliquit:

Sermonalia quatuor. Secundam partem, quam de Deo retribuente, seu de finibus malorum, & bonorum, vocat penès se habuit Uvadingus M.S. volumine magno.

LUDOVICUS CARBO, seu CARVO A COSTACCIARIO, Italus, Minorita doctissimus, copiosè, & devotè concinnavit:

Litterales, & Mysticas expositiones super Orationem Dominicam, duodeviginti annorum spatio elucubratas, & multis Scriptoribus insignitas. Ex Illustr. Roca, tom. 2. fol. 412. Prodiit Venetijs 1590. in 8. teste nostro Alva, col. 969. suæ Militiæ subdente etiam edidisse:

Hortationem ad veram sapientiam acquirendam. Venetijs 1588. in 8.

De interiore homine, vel de sui ipsius cognitione. Ibidem 1585. in 8. & Colonia 1617.

Compendium Theologiæ S. Thomæ. Venetijs 1587. & Colonia 1620. in 4. Ejus professionem subicit laudatus Alva; Minoritis autem adscribitur à præcitato Roca, penès quem sit fides.

LUDOVICUS CARVAJAL, Hispanus, Bæticus, Castellanae Provinciæ Regularis Observantiæ Filius, Theologus Complutensis, Vir eruditione, & eloquentia clarus, perfectissimus Orator, nec ulli Theologorum sui sæculi, Eisengreinij judicio, secundus, cujus in Concilio Tridentino spectata virtus, & autoritas fuit, in lucem emisit:

Declamationem expostulatoriam in 33. capita partitam pro Immaculata Conceptione Deiparae semper Virginis cum dilutione 15. argumentorum, quæ adversus præfata declamationem quidam eidem Ludovico Parisijs objecit. Prodiit Parisijs ex officina Oliveri Maillerdi, anno 1541. in 8. Hispali 1533. in 8. Vidi.

Theologicarum Sententiarum, seu Restituta Theologiæ à Sophistica, & Barbarie,

de, opus egregium Coloniae apud Melchiorum Novetianum 1545. in 8. adjecta: *Approbatione libri, cum explicatione quorundam argumentorum sibi obsectorum*, ad D. Ludovicum Carvajalem Ossorium gentilem suum. Antuerpiae, apud Joannem Gravium 1548. in 8. Vidi.

Orationem habitam in Concilio Tridentino Dominica secunda Quadragesimae, anno MDXLVII. Prodiit ibidem, eisdem formis. Vidi. Incipit: *Quam arduam*.

Apologiam Monasticam Religionis diluentem nugae Erasmi. Basileae 1529. & Parisiis eodem anno, apud Uvadingum, & Bibliothecam Tellerianam.

Epistolam insignem ad Laurentium Suarez Figueroa de Feria Comitem, & Marchionem de Priego. Praemittitur operi immediate laudato, & prodiit Salmanticae, anno 1528.

Dulcorationem amarulentiarum Erasmi Responsionis. Parisiis in 8. Eum commendat Nicolaus Antonius, Uvadingus, Marracius, Alva.

LUDOVICUS DE CASARANO, Italus, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, qui florebat anno 1665. latine scripsit opus praenotatum:

De Primatu S. Petri, adversus Graecos. Lecce anno 1664.

De Ritibus Graecorum, & Latinorum, ac de Mysterijs, volumen aliud ibidem editum. Demum:

Ariadnam Praelatorum Regularium filio Sacrae Scripturae, ac Doctorum. Ex Ludovico Dupin saeculo 17.

LUDOVICUS CASPENSIS, Hispanus, Provinciae Aragoniae Minorum Capuccinorum Theologus, ac Provincialis Minister, necnon Generalis Diffinitor, Vir doctrina, ac religiosis moribus ornatus, typis dedit:

Integrum Cursum Theologicum completentem omnes materias secundum ordinem D. Thomae. Prima editio facta est Lugduni litteris Laurentij Anisson 1642. & 1643. volum. 2. in fol. Editio secunda locupletior ibidem per eundem 1666. Vidi.

Apologiam in defensionem Annalium Fr. Zachariae Boverij. Caesaraugustae, anno 1645. scripsit etiam, Genuensi teste:

Cursum Philosophicum. Laudatur à Uvadingo, & Nicolao Antonio. Obijt Caesaraugustae, anno 1647.

LUDOVICUS A CASTILLIONE, Italus, Dioecesis Aretinae, Provinciae Tus-

ciae alumnus, Philosophiae; ac Theologiae Oxoniensis Magister, scripsit:

Opuscula in Sacra Pagina.

Tractatum de Paupertate Christi. Ex Mariano, & Uvadingo. Claruit circa annum 1320. Laudatur ab Antonio Terinca, part. 3. Theatri Tulsiae, pag. 208.

LUDOVICUS A CASTRO, Leodiensis, ex Minoritis Conventualibus, Sacrae Theologiae Doctor, saepius Provincialis, & Commissarius Ordinis per Sabaudiam, Delphinatum, Vivaresium, Burgundiam, vicinaque Loca, Vir in omni scientiarum genere versatissimus, ac facundissimus Concionator, Gallice emisit:

De divisione praetensa Religionis Provinciae Belgicarum, quae se foederatas vocant, seu de dissectis Calvinii sectis.

Antisydonica Conventiculorum Ultrajecti, & Dordraci annis 1618. & 1619. habitatorum Leodij apud Christophor. Ouvvesx, anno 1619. in 8. Vidi.

Castrum Monasticum, sive Apologiam oppositam Turri Babel Danielis Hochede Calviniani Gallorum Dordraci Concionatoris. Ibidem 1622. in 8.

Vindicias Montis Pietatis Leodiensis contra Joannem de Lillers Advocatum Cameracensem. Ibidem 1627. in 4.

De institutione Montium Pietatis per Principatum Leodiensem, & Comitatum Lessensem. Ibidem 1618. in 4. Omnia Gallice. Deceffit anno 1632. Leodij apud suos magno honore sepulchri tumulatus in Navi Ecclesiae. Eum commendat Uvadingus, Lequile, Dupin saeculo 17. & Laffortom. 1. *sui Universi*, pag. 337.

LUDOVICUS A S. CATHARINA, Lusitanus, Regularis Observantiae Provinciae Algarbiorum Lector emeritus, ac Pater, necnon Examinator trium Ordinum Militantium, evulgavit:

Panegyrim de laudibus SS. Patriarcharum Dominici, & Francisci. Ulyssipone ex typographia Michaelis Manescal 1686. in 4. Vidi.

Concionem de S. Francisco de Borja. Ibidem per Michaellem Deslandes 1683. in 4. Vidi.

Concionem de Conversione S. Pauli. Eborae in officina Universitatis 1683. in 4. Vidi.

LUDOVICUS CAVALLI, ex Pago Rtodelinghen in Prov. Franciae Parisiensis, Provinciae Bononiensis Filius, Humanio-

ris Litteraturæ, per quam peritus, Uvadingo à studijs, & Religiosus socius, ac Pœnitentiarius Lateranensis, scripsit, ac edidit propria, nempe:

Profodiam, seu *de Syllabarum quantitate*, & *varijs carminum generibus*, allatis *Authorum testimonijs*. Parisijs primò. Secundò, sub titulo *Scala Parnassi*. Lugduni. Tertiò accuratiùs examinatum. Quarto demùm: *Janua Musarum reſerata* inscriptum, Parisijs sumptibus Antonij Bertier, anno 1647. in 8. Vidi.

Compendium Pœſeos Gallicè.

Varias Odas, *Epigrammata*, & *Chronographica quedam*. Ibidem, & in calce operis laudati. Vidi. Ex alienis autem.

Francisciada, id est, *S.P.N. Francisci Vitam* à Francisco Mauro Minorita (de quo superius egi) metricè conscriptam, Notis, Argumentis, Scholijs, & Indice Periphrasum Poeticarum illustratum, præmissa quoque vitâ laudati Mauri, publici juris fecit Rothomagi apud Laurentium Maury, anno 1634. in 8. Vidi.

Opuscula S. Francisci Patris nostri, in 16. omiſſis R.P. Uvadingi Commentarijs emiſſi jussu RR. Campanæ Ministri Generalis, præmissa ad eum Epistola dedicatoria, alijsque ornamentis. Lugduni sumptibus Laurentij Durand. Vidi.

Breviloquium S. Bonaventuræ, in 12. addito ejusdem Doctoris Seraphici insigni elogio alterius Authoris, evulgavit. *Manuale Theologicum* Francisci de Herrera Minoritæ expurgavit, ac typis dedit Hieronymi de la Garde, Lugduni 1642. in 16. Vidi.

Resolutionem doctrinæ Scoticæ Eleutherij Albergoni Minoritæ Conventualis publicavit ibidem, sumptibus Joannis Amati Caudy 1643. Demùm Epitomen Annalium Uvadingi proſequēbatur, quam absolvit Fr. Franciscus Haroldus, vt superius monui.

LUDOVICUS CAVIEZ, Gallus, teste Uvadingo, è Latina Gallicam fecit:

Fidei Catholica professionem Sebastiani Flavij, qua duæ, & viginti rationes afferuntur, quibus ad Romanam Ecclesiam Catholicam à Lutherana, & reliquijs hæresibus redijt. Parisijs apud Antonium Honium, anno 1576.

LUDOVICUS CHAVAGNACUS A CASANOVA, Aptensis Diœcesis in Gallia, zelo religionis, sapientia singulari, ac exacta legum observantia clarus in sua

S. Dionysij Recollectorum in Provincia ad posteros derivavit librum

De virtutibus. Item libellos quosdam: *De vltâ spiritualis documentis*. Diem clausit extremum plenus meritis, & annis, in Conventu Biterrensi circa annum 1640. Ex Historia laudatæ Provinciæ, asservata in Generali Ordinis Archivio Matritensi, conscripta à Fr. Chrysostomo Gaufrido ejusdem Instituti, & Provinciæ alumno. Legi.

LUDOVICUS CICONOLIANUS, Regularis Observantiæ edidit:

Directorium Divini Officij commendatum à Gavanto, qui de Rubricis appositis in reformatione Piana agens, id testatum reliquit: *Paucissimi tamen erant earum tituli, nempe undecim tantum, in prima editione jussu Pij V. hausti è Directorio Divini Officij, composito à Ludovico Ciconoliano Regularis Observantiæ, sub Paulo III. qui & Directorium approbavit.*

LUDOVICUS CITTA, Italus, dictus Philosophus, vernaculè edidit:

Viridarium S.P.N. Francisci, ejusque *Seraphicæ Religionis*. Perusiæ anno 1580. De eo noster Alva tabula 5. Hunc credo indistinctum à *Ludovico de Civitate S. Angeli* etiam Italo, ac Minorita, cujus sunt:

Annotationes ad librum de Magnalibus Verbi Italicè scriptum à Joanne Dominico Monte-Fusoli, impressum Neapoli anno 1593. in 4. teste eodem Alva in Militia; col. 970.

LUDOVICUS DE CIVITATE S. ANGELI. Vide præcedentem.

LUDOVICUS COMPLUTENSIS. Vide superius *Ludovicus de Alcalà*.

LUDOVICUS A CRUCE, Lusitanus, Brigantinus, honestis Parentibus natus, in Baticam se conferens, fratribus se applicuit in S. Gabrielis Discalceata Provincia. Compluti edito litterarum specimine, Romam fuit remissus vnà cum Joanne Baptista Moles Procuratore Generali, strictioris Observantiæ Discalceatorum in eadem Provincia alumni, vt à Secretis ei esset. Provinciæ Terræ Laboris Præfecturam, deindè Sacrarum Virginum S. Claræ apud Neapolitanos regimen adeptus, jam & muneribus exercitatus, Romam transfertur, vt Sacro Lateranensi Templo Pœnitentiarius deserviret, Collegijsque præſſet. Demùm sub Gregorio XV. creari meruit Vicarius Generalis Minorum strictioris Observantiæ in Italia de-

gentium, quibus se olim aggregaverat. Qua gubernationis ratione ab Urbano Papa VIII. abrogata, recessit ad pristinam Poenitentiae administrationem. Hoc etiam retento munere Praepositus jam iterum Neapolitanae Provinciae creatus, ad Committia Ordinis Generalia Toleti celebranda ad nos praefectus, Caesaraugustae obiit septimo Idus Maji, anno 1633. aetatis suae 67. Vir fuit severitate in se ipsum, religiosaeque Observantiae spectabilis, assiduusque in studiis, ut Lucas Uvadingus ait, ex cuius totidem ferè verbis haec nostra representavimus. Scripsit:

Disputationes Morales in tres Bullas Apostolicas Crucatae, Defunctorum, & Compositionis. Cui additur:

De electione opinionum Appendix. Lugduni praestante operam eodem Uvadingo apud Jacobum Prost 1634. in 4. Vidi.

In Bullam Coenae Domini volumen alterum, de quo edendo cogitabat eo tempore, quo Bibliothecam Franciscanam dedit foras idem Uvadingus.

Tractatum de pijs Legibus relietis Fratribus Minoribus, in quo probat licere haec admittere secundum cautiones à D. Bonaventura praescriptas in Regula Minorum.

Dubia aliquot Moralia, quibus in Poenitentiaria domo Lateranensi doctè respondit. Haec omnia tribuunt ei Uvadingus, Georgius Cardoso in Agiologia Lusitano die 9. Maji, litt. L. & Petrus Antonius de Venetia, tom. 1. part. 3. fol. 635.

De Jubileo tractatum. Asservatur M.S. in Bibliotheca Barberina, cod. 210. Pluribus de eo egi part. 1. Bibliothecae Discalceatorum, pag. 166. Ejus vitam habes tom. 1. Chronicorum Provinciae S. Gabrielis, lib. 3. cap. 33.

LUDOVICUS A CRUCE, alter, Vercellensis, Pedemontanae Provinciae Regularis Observantiae Minister Provincialis, Vir de religione optimè meritus, scripsit, ac edidit:

Vitam B. Hugolinæ Virginis Vercellensis, teste Andrea Rossoto in Syllabo Scriptorum Pedemontij, litt. L. Insuper evulgavit, vernaculè opus praenotatum:

Affectus interni animae poenitentis super Psalmum Miserere. Mediolani, & Taurini anno 1647.

Compendium Historiae Sabaudiae, dictatum Carolo Emmanueli I. anno 1611. Extat M.S. in Regia Sabaudiae Bibliotheca.

Vitas Beatorum Ordinis Minorum, praeparatas habebat eodem anno, teste laudato Rossoto.

LUDOVICUS A DOLA, Bereulsequanus, Capuccinus, Provinciae Comitatus Burgundiae Provincialis Minister, Theologus doctissimus, ac magni nominis Concionator, typis dedit:

Disputationem quadripartitam de modo conjunctionis concursuum Dei, & Creaturae, ad actus liberos ordinis naturalis, praesertim ad praeavos adversus praedeterminantium, & assertorum scientiae medicae Modernorum opiniones, Ferdinando Archiduci Austriae, & S. R. E. Cardinali dicatam. Lugduni apud Jacobum, & Petrum Prost, anno 1634. in 4. & deinceps in fol. Vidi. De eo Uvadingus, & fuso calamo Genuensis.

LUDOVICUS DONATUS, Vene-tus, unus ex primis Theologis Bononiensis Academiae, Inquisitoris haereticae pravitatis munere Venetijs integerrimè aliquandò functus, Vir eruditione, & virtutibus illustris, ex Ministro Provinciae S. Antonij, ac Generali totius Ordinis creatur S. R. E. Cardinalis, sub titulo S. Marci à Urbano VI. sed conspirationis crimine suspectus capitali sententia punitur, eodem Pontifice mandante die 11. Januarij anno 1385. *Varijs* (verbis vtor Georgij Josephi Eggs in sua Bibliotheca Purpurata edita Monachij anno 1714.) *ijisque gravissimis cruciatus supplicijs* (conscientia fortassè innocentiae sibi testimonium dante) *leto, alacrique animo, nihil aliud veritatem elicere conantibus respondisse fertur nisi illud Petri Apostoli: Christus innocens passus est pro nobis, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia ejus.* Haftenus Eggs ex Uvadingo in Annalibus, Contellor in Elogio Cardinalium, & alijs. Reliquit sui ingenij monumenta.

Librum exhortationum ad Fratres.

Sermones de Tempore.

Commentaria in septem Psalmos Poenitentiales. Consule Haroldum ad annum 1378. num. 5.

LUDOVICUS DE ELNA, Hispanus, Catalunien-sis, Regulam Seraphicam professus in eodemmet Principatu, ad Discalceatam Arrabidorum Lusitanam Provinciam transivit, ejusque dignissimus Custos, semel, atque iterum effulsit. Devotione erga Deiparam semper Virginem, humilitate, silentio, alijsque virtutibus insignis, Sacris Litteris, ac Humanis

mis egregia opera data, Græcæ quoque linguæ non ignarus, totum integrum prædicabile efformavit:

Pro Concionibus totius anni. Testem adduco Georgium Cardoso, tom. 3. Agio- logij Lusitani 9. Maji, fol. 136.

LUDOVICUS DE ESCOBAR, Hispanus, Regul. Observantiæ habito litteratio, minimèque infructuoso commercio cum Friderico Castellæ Architalaso, cujus Confessarius erat publici juris fecit perutilia *Proverbilia*.

Responsa CCCC. Editio secunda quam vidi, adjectis ab eodem C. glossis facta est Pinciae, typis Francisci Alpharo, anno 1550. in fol. Emissit etiam:

Responsa alia CCCC. Ibidem apud Cordova 1552. in fol. Vidi. Stylo quoque signavit:

Historiam Carata, vernaculè Guadala- mara, teste Comite de Mora, pag. 189. Historiæ Toletanæ. Claruit circa annum 1551. Moram traxisse constat in Conv. de Rio-Seco, Prov. Conceptionis.

LUDOVICUS FERNANDEZ BLASCHO, Hispanus, Tertij Ordinis Regularis Theologus præclarus, ac celebris Concionator scripsit:

De Universali Redemptione per Christum. Compluti 1613. in fol. Bordonus, Uvadingus, ac Veronensis in suis Syllabis.

LUDOVICUS DE FILICARIA, Florentinus, doctus Minoritæ Provinciæ Tusciæ edidit anno 1490.

Vitam S. P. N. Francisci, ligato sermone Etrusco. Pertractant de eo Teisslerius in suo Catalogo, fol. 222. & pluribus Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 208.

LUDOVICUS DE FLANDES, ex Minoritis Capuccinis Provinciæ Sanguinis Christi, Theologus, ac Custos, necnon S. Officij Qualificator, vernaculè dedit:

Catechismum Doctrinæ Christianæ, una cum expositione Symboli, ac doctrina Sacramentorum in communi. Oriolæ per Josephum Diaz Cayuelas 1727. in 4. Vidi.

LUDOVICUS FONDONI, seu **FUNDONI**, Hispanus, Valentiniæ Provinciæ Regul. Observantiæ filius, ac devotus Concionator evulgavit Hispanicè:

Tractatum bipartitum de Divinissimo Sacramento Corporis, & Sanguinis Domini. Valentiniæ per Joannem Chrysostomum Garriz 1614. in 4. Vidi.

De præparatione ad Communionem, ac

præsentiam Sacramentalem. Ibidem per eundem 1617. in 32. Vidi.

De prævijs ad mortem dispositionibus. Ibidem apud eundem 1621. in 4. Pertractant de eo Uvadingus, & Nicolaus Antonius excepti in Bibliotheca Valentiniæ, pag. 305.

LUDOVICUS A S. FRANCISCO, Lusitanus, olim Doctor Theologus, ac Juris Pontificij Interpres, Compostellani Provinciæ Regul. Observantiæ alumnus, illaudatus verò à Fr. Jacobo de Castro in Catalogo Scriptorum suæ Provinciæ, Romæ evulgavit:

Globum Canonum, & arcanorum lingue Sanctæ, ac Divine Scripturæ ad Ferdinandum Medicæum S.R.E. Cardinalem. Ibidem, typis Bartholomæi de Grassis 1586. in 4. magno. Vidi. Primo in libro agit de lingue sanctæ origine, antiquitate, variisque ipsius characteribus, litteris, earumque etymologia, divisione, figura, potestate, diphtongis, numerorum notis, punctorum etiam, seu vocalium origine, divisione, figura, & potestate, atque demum de accentibus, eorumque varietate, & sede. Secundo in libro, assignantur Canones ad nomina, & reliquas orationis hebraicæ partes necessarij, & viles. Tertius liber continet Regulas, & Canones, ad universas perfectorum species, & ad eorum accidentia, ac conjugationes, maximè conducentes. Canones quoque circa gutturales dilucidissimè præscribuntur. Quartus, verba omnia imperfecta minutatim prosequitur. Quintus, fuisse agit de ordinibus compositis, atque de multiplicibus mysterijs diversarum compositionum eorundem. Sextus liber, universos Syntaxeos Canones tradit. Eliciendi radices verborum, & nominum, perspicuam normam describit. Adverbiorum omnium, litterarum, & syllabarum servilium formas, indicat, atque demonstrat. Septimus, Abbreviaturas omnes (quas *NotariKon Rascetenot* nominant) complectitur. Octavus, universos Grammaticæ terminos juxta ordinem Latini Alphabeti, Hebraicis quoque dictionibus adjunctis, congestos habet. Cum anacephalæosi, seu brevi quadam recapitulatione mensium, qui in Divinis Scripturis recensentur. Nonus, veterem Hebræorum poesim à primis incunabilis investigat, & recentiorum quoque poematum Canones, atque præcepta explicat. Decimus, & postremus, Arcanorum Divinorum originem, etym-

etymologiam, & divisionem complectitur, quamplurima mysteria, & loca Scripturæ Sacræ, Theologis, & Concionatoribus satis accommodata, dilucide interpretatur, & exornat.

Orationem funebrem in obitu Fr. Marci Valladarij. Romæ 1587. in 4. Vidi. De eo agunt Nicolaus Antonius, Uvadingus, ac Carolus Imbonato in sua Bibliotheca Latino Hebraica.

LUDOVICUS A S. FRANCISCO, alter, Lusitanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Portugalliæ Apostolicus Concionator, ac Lector Theologiæ, quæ ad mores spectat, Vir tum doctrina, tum sanctitatis nota illustris, posteritati dedit vernaculæ:

Compendium Vite S. Rosæ Viterbiensis. Connimbricæ typis Josephi Ferreyra, anno 1675. in 12. Vidi. Insupèr recensente Fr. Ferdinando à Solitudine, tom. 5. Chronic. laudatæ Provinciæ in Catalogo suorum Scriptorum emisit:

Concionum de Sacratissima Eucharistia, sub titulo: *Sextillas*, volumen in 4. Ibidem per eundem 1682. Vidi. Item volumen aliud in 4.

Concionum funebrium. Ulyssipone apud Michaelē Deslandes, anno 1690.

De origine Tertij Ordinis Seraphici, ejusque Sanctis. Ibidem, ac eisdem formis anno 1684. in 8.

Opus mysticum tractatum de Indulgentiis, ac varias devotiones amplecten, sub titulo: *Thesaurus patens in agro Franciscano.* Connimbricæ litteris Josephi Ferreyra 1695. in 16. Demum opus prænotatum:

Penitilogium Morale. Ibidem in officina Emmanuelis Diaz 1691. in 4.

LUDOVICUS FRANCISCUS, Argentanensis, Gallus, Provinciæ Normanniæ Minorum Capuccinorum egregius Concionator, ac Provincialis Minister, Vir apud Genuensem, morum gravitate venerandus, in Sacris Scripturis eruditus, Mysticæ quoque, ac Scholasticæ Theologiæ Doctor eximius, Gallico sermone concinnavit miram pietatem redolentia opuscula inscripta:

Christianus interior, seu conformitas interior, quam debet habere Christianus cum Jesu Christo, tomis 2. in 16. Prodiit primus Parisijs anno 1659. & 1661. Secundus Rothomagi apud Franciscum Uvaltier 1677.

Exercitia Christiani interioris. Parisijs apud Sebastianum Craumovsy 1662. to-

mis 2. in 8. Utrūque Italicum fecit Fr. Antonius Rapallo, Capuccinus, in publicumque misit Genuæ litteris Franchelli 1669. & 1670.

Conferentias Theologicas spirituales Christiani interioris super Christi Domini perfectiones. Parisijs 1671. & Rothomagi 1675. tom. 2.

Collationes Theologicas spirituales Christiani interioris super magnalia Dei. Ibidem 1675.

Collationes Theologicas spirituales Christiani interioris super perfectiones Deiparæ semper Virginis. Parisijs ex typographia Viduæ Stephani Martin 1670. tom. 2. in 4. Floruit circa annum 1660. Pertractat de eo Dupinus, sæc. 17.

LUDOVICUS FUNDONI. Vide superius verbo *Ludovicus Fondoni.*

LUDOVICUS GALATENA, Italus, Provinciæ Hydruntinæ Concionator Capuccinus, Vir religiosus, Italicè edidit:

Orationem de Laudibus S. Caroli Borromei. Mediolani apud Joannem Baptistam Cardum 1642. Ex Genuensi.

LUDOVICUS GOMEZ, Hispanus, Vejanus, Provinciæ Baticæ primò, tandemque Provinciæ Discalceatorum Sancti Gregorij in Philippinis Insulis alumnus exitit. Iste usque ad decrepitam octoginta annorum senectutem cum administratione, & innumerabilium Gentilium conversione occupatus, Japponij Regiones perlustraret, pericula frequenter expertus, ea semper (præter intentionem) evasit; donec (Deo permittente) captus cum duobus adiutoribus suis Japponibus, in carcerem Vomuræ intrusus est; ex quo deindè cum socijs, & benedicto Patre Sebastiano Vieyra Societatis Jesu concaptivo suo in tetrum Yendi ergastulum translatus fuit. Ibi auctis ærumnis, & poenis, novo martyrij genere, ligatis scilicet ad trabes pedibus, capitibusque deorsum in subterraneas speluncas pendentibus, deficiente sensim halitu, illustres hi Martyres spiracula vitæ à Creatore accepta propter Redemptoris gloriam emisserunt anno 1637. In apertum produxit

Relationem Martyrij V. Fr. Joannis à S. Martha Minoritæ, ex qua plura communia fecit Chronologus Provinciæ S. Jacobi, tom. 2. lib. 1. cap. 2. à fol. 12. Pluribus egi de eo in mea Bibliotheca Minor. Discalceator. part. 1. pag. 167. & part. 2. pag. 42.

LUDOVICUS GRANATENSIS, Minorita, vti legitur apud Bibliographiam Anis-

Anissonianam Lugduni excusam 1702. evulgavit opus inscriptum:

Collectanea Moralis Philosophiæ. Parisijs 1582. in 8.

LUDOVICUS A GROTTA, seu GROTAGLIE, Italus, Reformatæ Provinciæ S. Nicolai Theologus, Gallicè, & ligato sermone scripsit:

Allegorias super opus Marianam Fr. Bonaventuræ à Vera-Crue ejusdem Provinciæ alumni. Lycij apud Petrum Micheli, anno 1642. in 8. Vidi.

Pulcherrimum Elogium Immaculatæ Virginis. Ibidem 1653. in charta expansa. Exscripsit noster Alva in sua Militia Universali, à col. 978.

LUDOVICUS GUERILUS A PINEROLIO, indefessus Seraphicæ Militiæ Athleta, quod à spiritualibus exercitijs supererat temporis, scriptionibus impendens, librum edidit, cui

Neomicrocosmus titulum prætulit. Ex Uvadingo, & Illustrissimo Britio in suis Monumentis Subalpinae Provinciæ D. Thomæ, pag. 291.

LUDOVICUS DE GUEVARA, Minorita, Hispanus, scripsit:

Disputationes de Voluntate Dei, vt ex Haroldo in Additionibus ad Syllabum Uvadingi recenset Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ.

LUDOVICUS HENNEPIN, Gallus, strictioris Observ. Recollectorum alumni, vernaculè prælo commissit:

Descriptionem novæ Galliæ. Paris. anno 1683. in 12.

Descriptionem novæ Regionis Americae, una cum Historia Americae Septentrionalis, tum naturali, tum morali. Uviltæburgij 1697. & 1698. 2. volum. in 12. Extrat hujusce mentio apud Bibliothecam Gallicam Jacobi Le-Long, lib. 4. num. 15866. & 15867. & tom. 28. Diarij Scenavans.

LUDOVICUS HIERONYMUS DE ORE, Americanus, Guamange ortus, Regul. Observ. Prov. XII. Apostolorum, deindè Commissarius Floridæ, ac demùm Civitatis Chilensis Regni Antistes, translatis in Peruanorum idioma varijs Ecclesiastici operibus, sui ingenij monumenta reliquit:

Rituale, seu Manuale Peruvianum, ac brevem formam administrandi Sacramenta juxta ordinem S. Romanæ Ecclesiæ, cum translationibus in lingua Provinciarum Peruvianarum. Neapoli typis Joannis Jacobi Carlin 1607. in 4. Vidi.

Symbolum Indicum, in quo mysteria omnia, quæ continentur, in Symbolis Apostolico, Niceno, & S. Athanasij doctè interpretantur. Limæ Indorum anno 1598. in fol.

Descriptionem novi Orbis, & Incolarum. Ibidem. Laudatur ab Alphonso Laffor, tom. 1. *Universi calamo delineati*, pagina 45.

Martyrium Franciscanorum, qui Florida passi sunt. Ibidem anno 1604. & 1612. in 4.

Coronam Sacratissimæ Virginis Mariæ. Matriti in typographia Cosmæ Delgado, anno 1619. in 4. Vidi.

Catechismam Doctrinæ Christianæ in linguis Quilobua, & Aymara. Ibid. 1698.

Tractatum de Indulgentijs Alexandriæ anno 1606. in 4. teste Alva in Militia.

Relationem Vitæ, ac Miraculorum Sancti Francisci Solano, in 4. teste Nicolao Antonio:

Conciones per annum. Ex Uvadingo. Decevit anno 1628. Laudatur à D. Andrea Barcia, part. 2. suæ Biblioth. Indicæ, pag. 713. & 780.

LUDOVICUS HILBERG, antea JOANNES, Provinciæ Bohemiæ alumni, ac Colonienfis Theologus. Vide inferiùs *Ludovicus Prutenus*.

LUDOVICUS IMOLENSIS, Bononiensis Provinciæ Minister Provincialis, recensentibus Tosigniano, & Uvadingo, edidit:

Orationem de S. Stephano Proto-Martyre habitam coràm Sixto IV.

Orationem de Nomine Jesu coràm Innocentio VIII.

Orationem in funere Petri Ferrici Episcopi Cardinalis. Incipit: *Cum sæpè alias.* Impressam vidi cum alijs Matriti in Bibliotheca S. Martini, scrinio 143.

LUDOVICUS A S. JOANNE EVANGELISTA, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Joseph Pater, totius Ordinis in Romana Curia Commissarius, & ejusdem Diffinitor Generalis, Vir spectabilis doctrinæ, virtutibus quoque, & prophetia ab Excellentissimo Domino Petro de Aragonia Neapolitano Pro-Rege probatus, insignis, obtemperans Summis Pontificibus Paulo V. Clementi VIII. & Leonni II. publici juris fecit:

Super 4. librum Sententiarum summam casuum conscientie, tomis duobus. Tomus primus excusus fuit Matriti, typis Joannis Cuesta 1622. & 1642. ibidem apud Didacum Diaz in fol. magno, sed

Hif.

Hispanicè. Tomus secundus etiam in fol. asservatur ineditus Matrìti in Archivio Regalis Conventus S. Ægidij. Vidi. Insuper:

De administratione Sacramentorum in casibus repentinis, unà cum Tractatibus de residentia Rectorum Ecclesiarum, ac frequentia Sacrae Communionis. Matrìti ex typographia Regia 1634. Ibidem 1637. per Joannem Sanchez. Ibidem 1659. apud Paulum de Val in 4. Vidi.

De instabilitate vitæ, & exhortatione ad Pœnitentiam, ac peccatorum satisfactionem, volumen in 8. Matrìti, litteris Joannis Delgado, anno 1625. Vidi.

Artem in qua docetur via ad unionem cum Deo, adjectis tractatibus de septem gradibus perfectionis, de oratione mentali, ac orationibus jaculatorijs. Ibidem prodijt ex typographia Regia, anno 1640. in 8. Vidi. Demum ad ejus humillimas preces Paulus V. Pont. Max. die 1. Decembris, anno 1609. Privilegia Ordini Minorum concessa confirmavit. Item obtinuit ab eodem Pontifice, vt in Ordine Minorum, omnibus diebus Sabbati festo novem lectionum non impeditis recitari possit Officium Immaculatae Conceptionis. Consule meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, part. 1. pag. 167.

LUDOVICUS A S. JOSEPHO, Lusitanus, strictioris Observantiæ Provinciæ Discalceatorum S. Antonij (quos Lusitani Capuccinos appellant) Theologus, Pater, S. Officij Qualificator, ac totius Ordinis Definitor, Concionatoribus dedit vernaculè:

Sylvam Concionatoriam, voluminibus duobus. Tomum primum excudit Theotonius Craesbeeck Ulyssipone, ann. 1686. in 4. Vidi. Tomus secundus ad prælum maturus asservatur, ibidem in Biblioth. Conventus Sancti Antonij. Seorsim communes fecit:

Concionem Dominicæ infra octavam Nativitatis.

Concionem de Domina nostra à Pletate.

Concionem de Santissimo Sacramento.

Concionem habitam in Quinquagesima.

Panegyricum de SS. Patriarchis Dominico, & Francisco.

Concionem vespertinam Doctrinalem. Ulyssipone, apud Antonium Rodriguez de Abreu 1676. in 4. Habentur nonnullæ in libro inscripto: *Laurea Lusitana.*

Concionem de Incarnatione, quam cum alijs Hispanicè redditam excudit Andreas Garcia, anno 1679. Vidi.

LUDOVICUS KELLEN, strictioris Observantiæ Recollectorum in Coloniensi Provincia, ejusque Provincialis Minister, Nationis Germano-Belgicae Commissarius Generalis, ac Generalis Definitor Ordinis, Vir sanè eruditus, plura elucubravìt, ex quibus excusa extant:

Medulla Cedri, sive Evangelium Dominicale singulis per annum Dominicis prædicabile, voluminibus 5. in 4. Coloniae Agrippini, typis, & sumptibus Joannis Uvillielmi Friessen, anno 1684. Vidi.

Medulla Cedri, id est, discursus medullati in omnes, & singulos dies festivos Christi Domini, B. Mariae Virginis, & omnium Sanctorum. Coloniae anno 1682. in 4. volum. septem. Laudantur in Bibliotheca Kryfiana edita Hagæ Comitum, anno 1717.

Adventuale novum, seu discursus Concionatorij in Adventum Domini. Coloniae 1682. in 4. Ex Catalogo Librorum Theologorum edito Genuæ, apud Tournes, anno 1725.

LUDOVICUS A S. LEONE, Theologus, Minorita, scripsit, Uvadingo, & Sannig testibus:

Super primum Sententiarum Scoti. Asservantur M. S. in fol. Assisij in Bibliotheca Minorum Conventualium.

LUDOVICUS LOZANO, Hispanus, Conchensis, Regularis Observantiæ Carthaginensis Provinciæ, Sacrae Theologiæ, quæ ad mores spectat Professor, ac Excalceatarum Clarissarum Oppidi de Mula Vicarius, in publicum missit vernaculè:

Armamentarium spirituale in gratiam Animarum purgantium in Purgatorio. Valentia apud Hæredes Benedicti Mace 1707. in 12. Vidi.

Speculum Sanctimonialium. Matrìti, typis Viduæ Joannis de Barrio, anno 1699. Vidi.

LUDOVICUS LUCERNENSIS, Helvetus, in hacque Provincia Minorum Capuccinorum, Vir pius, & doctus, honori Jesu, Mariæ, & Joseph inserviens latino sermone edidit, anno 1656.

Coronam Lauretanam. Ex Genuensi, pag. 226.

LUDOVICUS DE LIRANO, Minorita, Concionatoribus reliquit:

Sermones Periales per totum annum.

Commune Sanctorum, & alia multa, testibus Uvadingo, & Illustris. Gonzaga.

LUDOVICUS MACIAN, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Prov.

Prov. S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno, Vir ingenio excellens, Hebraicæ quoque, ac Arabicæ linguæ cognitione scientissimus, memoriam suis posteris commendans, scripsit:

Septem Psalmos Pœnitentiales, Arabicè.

Commentaria super quatuor Evangelia, Arabicè.

Annotationes plures super Sacram Paginam, Hebraicè.

Commentaria alia, Arabicè. Desidero. Recensentur à Fr. Josepho Chatin in Chronicis M. S. laudatæ Provinciæ, apud ejus Archivium, fol. 910.

LUDOVICUS DE MACINAGHI DE VARISIO, Minorita, Italus, Latino sermone dedit Deiparæ semper Virginis cultoribus, librum dictum

Theoscolton, Mediolani impressum anno 1653. in 12. Ex nostro Alva col. 981. suæ Militiæ.

LUDOVICUS DE MALVEDA, Hispanus, Minorita, librum evulgavit prænotatum:

Lac Fidei pro Principe Christiano. Brugis anno 1545. in 4. vti ait Uvadingus, & in fol. fidem, si facias Alphonso Laffor, tomo 2. sui Universi calamo delineati, fol. 400. Nicolaus Antonius hunc credit esse Ludovicum Malvenda, cujus opus habetur in Expurgatorio Hispano, nota prohibitionis confixum.

LUDOVICUS DE MANGANELIS DE APOLLA, Italus, Regularis Observ. Provinciæ Principatus, Theologus, ac Diffinitor, accuratè, ac sapida methodo concinnavit:

Discursus prædicabiles Theologicos speculativos in modum meditationum, & soliloquiorum, per quos habetur expositio primi, & secundi Cantici Canticorum Salomonis, juxta doctrinam, & ordinem questionum Scoti in primo libro Sententiarum. Matrili ex typographia Regia anno 1619. in 4. Vidi.

Vitam Doctoris Subtilis. Ibidem, operi laudato præfixam.

Discursus super primum, secundum, & tertium caput Canticorum Salomonis juxta ordinem QQ. Scoti in 2. libro Sententiarum. Ibidem apud Thomam Jundam 1619. in 4. Vidi. Adducit ibidem

Brevem Paraphrasticam expositionem supradictorum Canticorum Salomonis. De utraque Joannes Vincentius Salayc.

Cantica, quæ Salomon cecinit: Subtilia

Scotus:

Pandit & unanimes reddit utrosque liber.

LUDOVICUS A S. MARIA, Lusitanus, Provinciæ S. Antonij Discalceatorum in eodem Regno, devotus alumnus, licet Vir egregiè doctus, dumtaxat posteritati dedit vernaculè:

Ceremoniale ad usum laudatæ Provinciæ. Ulyssipone per Bernardum à Costa, anno 1696. in fol. Vidi.

LUDOVICUS MARIA SINISTRARIUS DE AMENO, Novariensis, ex Reformata Provincia S. Didaci, Concionator Generalis, Sacræ Theologiæ Lector, ac olim Illustrissimi, ac RR. Avenionensis Archiepiscopi Theologus, & in spiritualibus Vicarius, Vir utriusque Juris peritissimus, elaboravit:

Commentarios perpetuos, & absolutos in Practicam Criminalem Fratrum Minorum, voluminibus duobus in fol. Romæ ex officina Joannis Komarek, anno 1693. & Venetijs anno 1700. Vidi.

Formularium Criminale Practicæ illustratæ. Romæ secundo, typis, & sumptibus Gasparis Bayona, in 12. Vidi.

LUDOVICUS MARTIN, Hispanus, strictioris Observ. Prov. Discalceatorum S. Joannis Baptistæ, Sacramenti Pœnitentiæ devotus Minister, scripsit, non tamen edidit septem supra viginti volumina in 8. quæ in Bibliotheca Conventus Montis Sion de Torrente ejusdemmet Provinciæ reposita numerantur. Ea sunt:

De Gratia estimatione, volum. 1.

Varie lectionis, volum. 3.

Fragmentorum prædicabilium, volum. 4.

Fragmentorum Historialium ad Conciones spectantium, volum. 2.

Miscellanorum, volum. 1.

De Epistolis S. Theresiæ, volum. 1.

Opusculorum Nieremberg, volum. 1.

Thesaurus Indulgentiarum, volum. 1.

Stimulus Virtutum, volum. 1.

Propugnaculum paupertatis, vol. 1.

Manuale Prelatorum, volum. 1.

Lux anime, volum. 1.

Lux viarum Cæli, volum. 1.

Viri desideriorum, volum. 1.

Confessarius instructus, volum. 1.

De Dignitate Sacerdotali, volum. 1.

De Peregrinatione Terre Sanctæ, vol. 1.

Rerum Mysticarum, ac Moralium, volum. 1.

lumina quatuor. Ex Relatione laudatæ

Pign

Provinciae, ad me missa, uti monui in mea Bibliotheca Minorum Disalceat.

LUDOVICUS MATRASCIA, de quo Mongitore tom. 2. Bibliothecae Siculae. Vide superius *Ludovicus Agrigento*.

LUDOVICUS A MATRE DEI, Lusitanus, Lector emeritus Prov. Portugalliae Regul. Observ. praelo commisit volumen inscriptum:

De duratione gubernij Praelatorum in Seraphica Religione. Ulyssipone per Henricum de Oliveyra 1657. in 4. Laudatur tom. 5. Chronic. Fr. Ferdinandi à Solitudine.

LUDOVICUS MELITENSIS, ex Reformatis Provinciae Vallis Mazariae, celebris Theologus, Diffinitor, ac S. Officij Qualificator, Romae Italico sermone dedit in lucem:

Vitam V. Servi Dei Fr. Innocentij à Clusfia. Migravit ad Dominum anno 1633. & anno 1646. ejus corpus corruptionem non viderat. Ex Chronicis Fr. Ludovici de Agrigento, Matriti in Ordinis Archivio asservatis.

LUDOVICUS MESA, Hispanus, dignitate Sacerdos, Tertij Ordinis Franciscani expressè alumnus, Vir eruditus, ac Theologiae Mysticae non ignarus, vernaculè emisit:

Vitam V. Mariana à Jesu, Tertiariae Franciscanae. Prodiit primò Matriti ex officina Francisci Calvo, anno 1661. in fol. Secundò ex typographia Regia 1678. Vidi.

LUDOVICUS MESSANENSIS, Regularis Observantiae, alumnus, qui in publica Messanenfi Academia acutissimum patefecit ingenium, ineditas reliquit heroico carmine:

Subtilitates Scoti. Asservantur in Coenobio Messanenfi S. Mariae à Jesu. Memoratur cum laude tom. 2. Bibliothecae Siculae.

LUDOVICUS MIEDES, Hispanus; professione Capuccinus, Concionator, & Guardianus Salmantini Conventus, evulgavit eruditam orationem, dictam:

De Vexillo, seu Gomphalon, habitam Salmanticae. Excudit ibidem Franciscus Garcia Honorato, anno 1724. in 4. Vidi.

LUDOVICUS MIRANDA, Hispanus, Pincianus, Regularis Observantiae Compostellanae Provinciae alumnus, ac Provincialis Minister, nulli Theologorum suae tempestatis secundus, Causarum S. Officij Qualificator, ac in Romana Curia Procurator Generalis, *Vir* (uti ait Mari-
Tom. II.

racius, part. 2. Bibliothecae Mariana) tam laudatae virtutis, ut alienis praconijs non indigeat, praeclara haec ingenij monumenta reliquit, Latine, & Hispanè.

Latine.

Directorium, sive Manuale Praelatorum, opus egregium Regularibus cunctis valde utile. Romae 1612. tomis duobus in 4. Salmanticae 1615. & Augustae apud Kruger 1616. in fol. Locupletatum à Paulino Berto Lucensi, Coloniae, typis Crithij 1617. in fol. & 1630. Vidi.

De ordine judiciario, ac modo procedendi in causis criminalibus, tam in foro Ecclesiastico, quam in foro seculari agitandis. Salmanticae apud Andream Renaut 1601. & 1623. tomis duobus in 4. Vidi.

Pro Immaculata Sacra Deipara Conceptione defensionem, Salmanticae 1626. in 4. uti recenset Fr. Petrus de Alva in Militia, col. 982.

De Sacra Scripturae sensibus in quaestiones divisum tractatum. Ibidem 1625. in 4. Vidi.

De Sacris Monialibus, tractatum editum Salmanticae apud Viduam Francisci de Cea 1614. in fol. Vidi, Italicè conversum excudit Placentiae in Italia Joannes Bazachius, anno 1616.

Hispanicè.

Expositionem Seraphicae Regulae. Salmanticae apud Antoniam Vazquez 1622. in 4. post primam editionem ibidem factam 1609. per Artum Tabernier. Vidi.

Expositionem Regulae S. Clarae. Ibidem 1610. in 4. Vidi.

Expositionem Regulae Tertiariarum. Ibidem per Artum Tabernier 1619. in 4. Est tertia editio. Vidi.

De incongruentia novi gubernij Vicarij Generalis Disalceatorum tractatum Apologeticum. Ibidem 1604. ex typographia Antoniae Ramirez. Vidi.

Instructionem doctrinalem pro Novitiarum educatione. Ibidem 1616. in 12. apud Susannam Muñoz. Vidi.

Collationum spiritualium, seu Sermorum ad Fratres, volumina duo. Ibidem 1617. & 1618. in 4. apud Susannam Muñoz, & Didacum Cusio. Vidi.

Expositionem Sphaerae Joannis de Sacrobosco, ad Ferdinandum Hispaniarum In-

fantem. Salmanticae, apud Hiacyanthum Tabernier, anno 1629. in 8. Vidi.

De Immaculata Conceptione Deiparae semper Virginis, volumen aliud. Ibidem apud Didacum Cusio 1621. in 4. Et ibidem ad Urbanum VIII. P. M. in officina Antoniae Ramirez 1626. in 4. Vidi.

De indebita multiplicatione Conventuum, tractatum in 4. impressum, absque loco, & anno. Vidi.

De conservatione Regnorum Hispania. Tractatum in 4. loco, & anno non expressis, excusum. Vidi. Pertranctant de eo Nicolaus Antonius, Uvadingus, Alva, & alij. Vixit anno 1620.

LUDOVICUS MONDELLUS, Mediolanensis, teste Uvadingo, edidit:

Novum Epistolarium ad Marium Philelpbianum cum erudita praefatione.

LUDOVICUS A NATIVITATE, Lusitanus, Regularis Observantiae Provinciae Portugalliae, Lector emeritus, vernaculè in Concionatorum gratiam, scripsit opus praenotatum:

Divinitas Filij Dei incarnati. Ulysipone, apud Laurentium Anveres, anno 1645. in fol.

Laudes Immaculae Conceptionis Reginae Angelorum, opus M. S. apud Cardoso, prout narrat Nicolaus Antonius. Inedita etiam reliquit vernaculè:

Concionum variarum, volumina tria; teste Fr. Ferdinando à Solitudine, tom. 5. Chronicorum laudatae Provinciae. Laudat Emmanuel Cajetanus de Soussa, tom. 2. suae *Expositionis Hispanicae S. Jacobi Majoris*, num. 381.

LUDOVICUS A NAZARETH, strictioris Observantiae Provinciae Anglicanae, in eaque Missionarius, in publicum misit rythmo patrio:

Vitam S. Mariae Aegyptiacae. Duaci, apud Viduam Uvionis, anno 1640. Ex Uvadingo in Appendice.

LUDOVICUS NUTI, Cosmopolitanus, ex Minoritis Conventualibus Provinciae Etruriae, Sacrae Theologiae in Pisana Universitate publicus Doctor, scripsit Italico idiomate circa annum 1682.

De Viris Illustribus Minorum Conventualium. Morte praeventus edere non potuit, ejus autem M. S. penès Superiores Generales eorundem reperiuntur, ut narrat Fr. Antonius Terrinca, parte 3. Theatri Tusciae, pag. 208.

LUDOVICUS N. seu nullo cognomine addito, Minorita, qui vixit, Eysengrenio teste, anno 1513. Scripsit:

Sermones feriales per totum annum.

Commune Sanctorum.

Sermones centum septuaginta & unum ad Religiosos.

Sermones extraordinarios.

De B. Virgine Maria.

De Angelis, & quibusdam Sanctis separatim. De eo agunt Uvillot, Uvadingus, & Marracius.

LUDOVICUS N. alter, Hispanus, Provinciae Castellae Regularis Observantiae Provincialis Minister, qui floruit anno 1466. ineditum reliquit:

Concionum de Beatissima semper Virgine Maria volumen in folio, quod perantiquis characteribus exaratum asservatur Toleti, in Bibliotheca Conventus S. Joannis Regum, sub FF. num. 15. Vidi.

LUDOVICUS PANORMITANUS, Sacrae Theologiae Lector, semelque, & iterum suae Siculae Provinciae Minorum Capuccinorum Provincialis Minister, Italicè edidit:

Miracula V. Servi Dei Fr. Bernardi de Carleone, Capuccini. Habentur à pag. 297. Vitae ejusdem Servi Dei, recussae Panormi, typis Felicis Marini 1700. in 4. Vidi.

Vitam V. Fr. Blasij de Caltanisseta, Praedicatoris Capuccini. Panormi apud Dominicum Cortesium 1704. Vidi.

Praxim exercitiorum Religiosorum in solitudine, juxta mentem S. P. N. Francisci. Ibidem per eundem 1711. in 8. Vidi.

Novendiale Meditationum super vitam S. P. N. Francisci. Ibidem, apud eundem, suppresso nomine, 1709. in 12.

Discursus Morales, sub titulo: *Infelicitas imperans*. Ibidem, ac ejusdem typis 1712. in 12.

Vitam V. Servi Dei Fr. Salvatoris à Pantelleria, Sacerdotis Capuccini. Erat sub praelo Gasparis Bayona, Panormi anno 1714. in 4.

Chronica Minorum Capuccinorum Panormitanae Provinciae, teste Antonio Montitore, tom. 2. Bibliothecae Siculae, & in Appendice.

LUDOVICUS PARISSINUS, Gallus, Capuccinus Provinciae Lutetiae, sapius Definitor, ac Sacrae Theologiae Professor, Vir doctrina illustris, vitae integerrimae, observantiae regularis admodum studiosus, seraphicae paupertatis fervidus zelator, ac de tota sua Provincia, propter ardua negotia ab eo feliciter gesta, ac in ejus utilitatem peracta, optimè meritus, scripsit, ac edidit Gallicè:

Expositionem litteralem super Regulam Fratrum Minorum, secundum mentem Seraphici P. N. Francisci ab omnibus totius Regni Gallie Provincialibus approbatam, & maxime commendatam. Prodiit Parisijs apud Renatum Goffert, anno 1622. & iterum anno 1623. apud Joannem Fover, & etiam Lugduni anno 1631. & 1633. in 32. Vidi.

Methodum facilem ad acquirendam perfectionem. Tom. 1. in 16. Parisijs apud Nicolaum Buon, anno 1626. De illo meminerunt Uvadingus, Cardinalis de Bona apud Genuensem, & Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 4. Octobris, §. 3.

LUDOVICUS PASCHALIS, Gallus, Regularis Observantiae, edidit Gallicè:

Notas in Rubricas generales, & particulares Breviarii Romani, & tractatum de Missa solemni. Parisijs apud Franc. Piet. anno 1638.

De debito Pastorum. Tolosæ 1626. in 8.

De Spiritibus, opus mysticum, ibidem editum. De utroque tomo 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 170.

LUDOVICUS PACIS DE MONTEFANO, Italus, Minorita eruditus, vernaculè evulgavit:

De gratia sanctificante Deiparæ semper Virginis, opus inscriptum: *Scala Domine Ara Cæli.* Romæ, anno 1652. in 4.

LUDOVICUS PIPRE, Gallus, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, Gallicè edidit:

De quatuor obligationibus Parochorum. Antuerpiæ 1635. & Parisijs 1657. Floruit circa annum 1640. De eo Dupinus, sæculo 17.

LUDOVICUS PRUTENUS, seu de PRUSIA SAXO, Regularis Observantiae alumnus, cognomento etiam ab Hilberg, Vir pius, ac doctus, scripsit:

Trilogium animæ, opus videlicet tripartitum de animæ potentijs, passionibus, & habitibus. Norimbergæ apud Antonium Rebergerum, anno 1498. in 4. Vidi.

De Immaculata Conceptione Regine Angelorum, & de usu libert arbitrij ejusdem Beatissimæ Virginis in utero Matris, vti recenset Marracius, parte 2. suæ Bibliothecæ Marianæ. Vivebat anno 1493. Eum commendant Uvillotus, Possevinus, Uvadingus, & Alva in Militia, nonnulla exscribens col. 987.

LUDOVICUS A PURIFICATIO-

Tom. II.

NE, Lusitanus, strictioris Observantiae Discalceatorum Provinciae S. Antonij Brasiliensis alumnus, ac Theologus, anno 1729. ad prælum parata habebat:

Concionum variarum volumen in 4. vernacula lingua.

Historiam Provinciae S. Antonij Brasiliensis, in fol. Ex relatione ejusdem Provinciae.

LUDOVICUS QUIROS, Hispanus, in Compostellana Provincia Regul. Observantiae Sacrae Theologiae Lector emeritus, ac Canariensis Provincialis Minister, edidit:

De origine, ac miraculis Imaginis Christi Crucifixi Cœnobij Lavinae Ordinis Minorum Insule Tanarise, adjecto Catalogo eorum, qui primitus Fidem seminarunt in Canariensibus Insulis, volumen in 4. sermone Hispanico. Cæsaraug. apud Joannem de la Naja 1612. in 4. Vidi. Extat hujusce mentio apud Uvadingum, & Nicolaum Antonium.

LUDOVICUS RAM, Hispanus, in Civitate Oscensi natus, Regul. Observ. Aragonensis Provinciae alumnus, & Concionator, vernaculè in apertum produxit:

Historiam Conventus Dominae nostrae de Monlora, adjecta Conclione habita in translatione Christi Domini de Columna ad novum Sacellum Osce. Osce per Petrum Bluson, anno 1634. in 4. Vidi. De eo Pater Hebrera in Catalogo Scriptorum laudatæ Provinciae; minimè verò Uvadingus, nec Nicolaus Antonius.

LUDOVICUS DE REBOLLEDO, Hispanus, Regul. Observ. Provinciae Bæticae, facundus Concionator, ac Provincialis Minister, scripsit, elegantius, Uvadingo iudice, quam accuratius Hispano sermone:

Historia Ordinis Minorum partem primam. Hispali typis Francisci Perez, anno 1598. in fol. Vidi.

Ejusdem Historiae partem secundam, quæ inde prodiit ex Cœnobio S. Francisci typis Clementis Hidalgo, anno 1603. in fol. Vidi.

Catalogum Virorum Sanctorum, ac Illustrum Ordinum S. P. N. Francisci. Subnectitur primæ parti suæ Historiæ ad calcem.

Vitam Christi à Landulpho Carthusiano compositam Castellanam fecit. Prodiit Hispali 1608. in fol. Vidi.

Orationes funebres quinquaginta. Hispali apud Clementem Hidalgo 1600. in 4.

Matriti 1603. Cæsaraugustæ per Joannem Quartan, & 1608. Vidi.

Expositionem Regule Seraphicæ, una cum Declarationibus Summorum Pontificum, ac varijs Constitutionibus Ordinis. Hispali ex typographia Francisci Perez, anno 1600. in fol. Vidi.

Tractatum de Monte Alverni. Ex Haroldo, apud Nicolaum Antonium, tom. 2.

Orationem funebrem in Exequijs Comitiss de Chinchon ad Capitulum Generale Ordinis Toleti celebratum, anno 1606. Prodiit ibidem ex officina Thomæ de Guzman in 4. Vidi.

LUDOVICUS DE LA RIVIERE, Minorita, Gallus, ni fallor, recensente Ludovico Dupin in Supplemento, tom. 3. edidit:

Tabulam mysticam de quadruplici amore Divino. Lugduni 1630.

LUDOVICUS RODRIGUEZ, Hispanus, Noyensis in Regno Gallaciæ Regularis Observantiæ Compostellanae Provinciae alumnus, & Sacræ Theologiæ professor, publici juris fecit erudita

Commentaria in Logicam Aristotelis ad mentem Doctor. Subtilis. Salmanticæ apud Antonium Ramirez 1624. in fol. Vidi. Inedita reliquit à Nicolao Antonio desiderata

Commentaria in 8. libros Physicorum ad mentem Doctoris Subtilis. Initium: Quæstio prima: *Utrum de rebus naturalibus sit scientia tanquam de subiecto.*

Commentaria in primum, & secundum de Anima. Quæstio vltima est: *Utrum definitiones de Anima sint benè ab Aristotele assignatæ.* Utraque amplectitur volumen magnum in fol. asservatum Salmanticæ in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci. Constat univèrsum opus 104. Quæstionibus, 400. Articulis, ac multiplicibus Dubijs.

LUDOVICUS RODRIGUEZ, alter, Hispanus, Prov. S. Evangelij Regul. Observ. adscriptus, transtulit elegantèr in Mexicanam linguam:

Proverbia Salomonis, necnon plura Sacrorum Bibliorum fragmenta.

De Contemptu Mundi aureum opus Mexicè reddidit, demptis XX. postremis capitibus, cum quibus lima præmissa, in publicum misit Fr. Joannes Baptista Guardianum agens Conventus Tetzavani ejusdem Provinciae.

Concionum variarum volumen etiam impressum studio laudati Guardiani, una cum varijs tractatibus.

Catechismus brevem eodem idiomate editum cum sermonibus, teste Fr. Joanne de Torquemada, tom. 3. lib. 19. cap. 33. ex quo Ventancurt in suo Menologio. Pertractant insuper de eo Uvadingus, & Nicolaus Antonius.

LUDOVICUS ROSANOVA, Neapolitanus, in Provincia Reformata Principatus, viginti quinque annorum spatio Sacræ Theologiæ Lector, & aliquandò Definitor, plurimas collegit in *Scotti doctrina elucubrationes*, quæ prælum expectabant. Typis commissit Latino idiomate:

Sacram Elegiam pro S. Margarita de Cortona gemebunda in die Parasceves.

Heroicum carmen super Scotti gesta, & doctrinam.

Prosopopejam in laudem Excellentissimi Julij Pignatelli.

Elegias in funere Illustrissimæ Dominae Hippolytæ Trivultis, & alia quamplura carmina, haud ignobilia. Ex relatione laudatæ Provinciae in Matritensi Archivio Ordinis asservata.

LUDOVICUS SANGUINETO, Neapolitanus, nobilis Theatinus, in sæculo I. V. D. egregius, Provinc. Neapolitanæ Minorum Capuccinorum nomine dato, & fervidus Concionator, & Vir magnæ pietatis evasit. Inedita reliquit:

De rebus spiritualibus opuscula, quæ circumferuntur absque ejus nomine. Ex Genuensi, ac Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana. Claruit anno 1635.

LUDOVICUS SANIDLO, Italus, Provinciae Russiæ Regularis Observantiæ Definitor, Vir integramorū honestate conspicuus, in laudem B. Virginis, edidit opus prænotatum:

Patetica Imaginis B. Virginis Lezaysiensis delineatio, seu de origine, ac miraculis S. Mariæ Annunciata, quæ in Conventu Lezaysiensi Regularis Observantiæ colitur. Asservatur M. S. in Bibliotheca hujus Conventus, teste Fr. Bernardino Kaliski in sua Historia Provinciae Russiæ. Vivebat anno 1650. Pertractat de eo Marracius in Appendice ad Bibliothecam Marianam.

LUDOVICUS DE SCALA, Minorita, Hispanus, qui florebat anno 1340. scripsit vulgarem tractatum:

De Provisione Toleti facta anno 1541. pro mendicis, qui prius per portas discurrebant pro colligenda stipe. Extat M. S. in Toletana Bibliotheca S. Joannis Regum, vti ex

ex Haroldo narrat Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ.

LUDOVICUS SILVESTER A. S. ANGELO, in Vado, Italus, ex Minoritis Conventualibus, Doctor Theologus *Conclusionibus*, ac *quotationibus* illustravit Commentaria in 4. libros Sententiarum Fr. Ricardi à Mediavilla, juxta editionem factam Brixiae anno 1591. in fol. Vidi.

LUDOVICUS SILVESTER LOYDE, Anglus, Kilkeliensis, Provinciæ Lageniæ strictioris Observantiæ alumnus, egregius Concionator, Theologus emeritus, ac Diffinitor, necnon Laodensis Episcopus, Anglico sermone edidit:

De Doctrina Christiana, volumen in 4. Adjecit insuper: *Litteram ultimam Dictionario Hybernico* Fr. Francisci Valesij de quo superius egimus tomo 1. hujus Bibliothecæ, pag. 445. Vivebat anno 1730.

LUDOVICUS SKROBKOVICIUS, Polonus, ex Canonico Vislecienfi, & Cantore Tornaviensi, Minorita, factus, confecit:

Historiam gestorum B. Simonis de Lipnica, Minoritæ, apud Cracoviam, miraculis insignis Brunsbergæ in Prusia, typis Gasparis Uveingertneri, anno 1636. Exscripsit Pater Joannes Baptista Soleria ad Acta Sanctorum mensis Julij, die 18. pag. 518.

LUDOVICUS SOTELO, Hispanus, Hispali ex nobili Sotellorum Familia natus, in Salmanticensi Academia litteris egregiam operam dedit, & divino illustratus lumine in nostro S. Josephi, del Calvario vulgò, celeberrimo Salmantino Conventu, strictioris Observantiæ Discalceatorum aggregatus (haud in Batrica S. Didaci Provincia, ut perperam Nicolaus Antonius, tom. 2. Biblioth. Script. Hispaniæ existimavit) solemnem professionem emisit die 11. Maji anno 1594. In nostra igitur S. Pauli Provincia aliquot annis summa cum laude transactis, audito insigni Beatorum nostrorum sex Japonij Frotho Martyrum triumpho, velut olim D. Antonius ad Marochij Martyrum, ipse ad Japonensium imitationem aspirare coepit: quare ad Philippinarum S. Gregorij Provinciam, atque inde ad Japonorum Regna delatus, post decem annorum prædicationem, tam fructuosam, tamque fecundam, ut Christiani, & Gentiles publicè dicerent, se nunquam similem ei Concionatorem audivisse: In calamitosis illis persecutionis temporibus captus, & carceri mancipa-

Tom. II.

tus fuit. Ex eo à Mazamune Rege Voxu anno 1613. erectum, pro se Oratorem ad Pauli V. Pont. Max. Sanctitatem, & ad Philippi III. Catholici Majestatem pro magno Reipublicæ Christianæ incremento delegavit, quo munere summa cum Ecclesiæ lætitiâ perfunctus est. Restant adhuc publicis tabulis conscripta, & typis mandata apud Summum Pontificem delegationis Acta in Audientia publica 3. die Novembris anno 1615. Et in Aula Palatii Quirinalis, ex qua in Cappellam Pontificiam intratur, inter alias Imagines in supremis parietibus depictas, celebriorum, tanquam eximij Pontificatus successuum representativas, prædicti Fr. Ludovici Sotello, & nobilis Equitis Japonis Taxecure Rocuyenonis ab eodem Mazamune Rege delegati, figuræ vivis coloribus expressæ conspiciuntur:

Tam gloriosa commissione perfunctus Matriti Concionem habuit ad Philippum III. qui imposita super humerum ejus sua larga manu exclamavit, dicens: O verè filius S. Francisci! Paulus V. quem Cardinalem in pectore habebat, Episcopum Japonensem elegit, & publicavit. Testimonium perhibet N. Ludovicus, fol. 1. suæ relationis typis datæ à R. A. P. Fr. Didaco Collado Dominicano, anno 1634. *Habito* (inquit num. 2.) *cum Sacra Congregatione Cardinalium consilio, decretum est, debere in præfato Regno Oxensi plaga Japoniæ alium institui Episcopum. Designavit autem ad id muneris SS. me omnium indignissimum, & quatenus assensum præberem, Apostolicis verbis (quos Deus elegit, idoneos Ministros facit) reluctanti præcepit.* Igitur cum tam gloriosa commissione perfunctus esset, & maxime Christianæ Fidei propagatio ex obedientia à præfato Rege Summo Ecclesiæ Rectori exhibita immineret, ecce quod inimicus homo Regni sui tyrannici destructionem, & potestatis tenebrarum dissipationem timens, Imperatoris Japonici mentem magis, ac magis in Christianos commovit, vnde prudentissimo Oratori Ludovico liber in Regnum Voxu non patuit accessus. Quamobrem diu in terris Hispanicæ dominationi subjectis retentus, interim sibi Fr. Ludovicum à S. Francisco (Safandra) insignis Martyris Japonis filium, Ordinis Seraphici professum, & Ludovicum Baba Japonem in peregrinationem comites associavit. Tandem orta navigandi occasione, habitu sæcularis Hispani vestitus, una cum socijs Japonico more indutis, in Si-

nensi Nave ad Imperium Japponicum transfretavit. Agnitus à Navis Patrono Pro Regis Nangasachi indignationem timente (gravis enim impendebat poena in eum, qui sua in Navi Sacerdotes, & Religiosos transtulisset) indicatus Gubernatori: cujus jussu illicò omnes apprehensi, & in ejus conspectum fuerunt deducti.

Pater autem Ludovicus non mortem fugiens, sed Ecclesiæ bonum quærens, manifestavit se à Rege Voxu ad Romanum Pontificem fuisse delegatum, sed eum plus in animo Gubernatoris timor Imperatorij furoris, quam Regis Voxu, sibi alioquin amici, amor, & gratia valuissent, non eum dimissit, sed ut jussu Monarchæ impleret, in carcerem Vomura transferri mandavit, in quo graves ærumnas, & morbus perpeßus, post duorum annorum spatium cum socijs suis gemino Ludovico, die Dominica 25. Augusti (qua festum S. Ludovici Christianissimi, & invictissimi Franciæ Regis ab Ecclesia celebratur) cumque servis Dei PP. Petro Vazquez à S. Catharina B. P. Dominici filio, & Didaco Carvalho Societatis Jesu alumno, crudelis incendij flamma eodem igne (quo prius ferventissimus Dei famulus Pater Appollinarius Francus, & alij fuerunt passi) crematus est. Projecti sunt deinde in mare cineres, ne à Christianis colerentur. Pro ejus, & eorum canonizatione litteræ petuntur Apostolicæ. In carcere scripserat:

De statu rerum Japponicarum opus egregium typis datum Matriti studio R. P. Fr. Dominici Collado, Dominicani, Incipit: Post præmissam Sanctorum Pedum. Terminatur: De hoc carcere Japponio Omurensi 20. Januarij anno 1624. Est opus in 4. à laudato Collado prænotatum: Fr. Ludovici Sotelii Minorita, Regij ad Apostolicam Sedem Legati, & Regni Oxensis Apostoli, ac designati Martyris ad Urbanum VIII. Pontificem Maximum de Ecclesiæ Japponicæ statu relatio, Imperatoris Augusti, Principum Electorum, omniumque statuum Imperij cujusque Ordinis lectione digna. Vidi Matriti in Regia Bibliotheca. Prodiit etiam Francofurti 1634. in 12. Parisijs 1634. in 4. vti recenset Laffor tom. 2. sui Universi, pag. 5.

Litteras ad Paulum V. Pont. Max. Eas habes impressas tom. 2. Moralis Practicæ, teste laudato Dupin, sæculo 17. Epistolam istam, sed non rectè, attribuit cuidam Gaspari Sciopio, Placius in sua Bibliotheca Anonymorum, cap. 9. num. 248.

Alias Epistolas ad Principes Ecclesiasticos, aliosque graves Viros de eodem argumento. Ex his, tres communes feci tom. 2. Chronicorum Prov. S. Pauli, pagin. 241. 243., ac 244.

Catechismus Japponum, ad Tertiariorum instantias in carcere etiam exaravit, sed incompletum reliquit. Demùm

Libellos alios numerosissimæ genti erudiendæ oportunos, commendatos à Fr. Didaco Lequile, tom. 2. sui Francisci Terlegislatoris, fol. 286. Pluribus de tanto Viro egi part. 1. & 2. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, ejusque Acta dedi vernaculè tom. 2. Chronic. meæ Prov. lib. 3. à pag. 218. vsque 249. Hic præstat nomen emmendare, & pro Fr. Francisco à S. Joseph Solier nostrum statuere Ludovicum Sotelo, apud Crisim Danielicam, §. Prologistico 3. pag. 8. numer. 18. hæc verba nectentem: Hispalit, cum Purissimæ, & Immaculatæ Conceptionis, Beatæ Virginis Mariæ celebrarent fideles festa, quidam puerulus nondum è maternis ablactatus vberibus, nedum 14. menses videns, libera claraque voce, vulgari intonuit sermone: Todo el Mundo en general, à voces, Reyna escogida, diga que sois concebida sin pecado original. Quod accidisse anno à Verbo Incarnato 1606. refert Ægidius, de Conceptione, lib. 3. quæst. 6. artic. 5. §. 2. Usque hodie miraculum hoc, tenacius retinet memoria fidelium, quia ex ore infantis, atque lactentis, suæ Matris Panegychem, ego Mexici novi, qui transactis annis, ad Philippinas Insulas obedientiæ executionem transivit; nominatur Sacerdos iste, Fr. Franciscus à S. Joseph, sive Solier: qui enim dùm parvulus Virginis puritatis Armamentario, & ejusdem Immaculatæ Conceptionis Defensorum agmine ut veteranus propugnaret miles, & defenderet opere, quod ore adhuc parvulus buccinavit. Hic autem parvulus noster fuit V. Martyr Fr. Ludovicus Sotelo; minimè verò Fr. Franciscus à S. Joseph Solier.

LUDOVICUS SPOTUS, Catanien-sis, Provinciæ Siculæ Minorum Conventualium Sac. Theologiæ Magister, S. Officij Consultor, Prov. Sardinia Visitator, ac Theologus Cardinalis Branchati, Italicè edidit partibus 3.

Expositiones litterales, ac morales Evangeliorum Dominicarum, ac festorum totius anni. Venetijs apud Joannem Baptistam Tramontinum 1688. in 4. Parans Expositiones litterales, ac morales Evangeliorum

Feriarum Quadragesimalium decessit anno 1690. munere Provincialis fungens. Ex Antonio Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculae.

LUDOVICUS DE SUBREPTO, Prov. Tusciæ alumnus, quædam

Opuscula scripsit, quorum inscriptiones subticet Fr. Antonius Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ, pag. 208. ex Uvadingo in Annalibus ad annum 1288. num. 4.

LUDOVICUS TANA, Chierensis, S. Ludovici Gonzaga affinis, & æmulator, librum edidit, quem

Speculum Vitæ Religiosæ nuncupavit. Agunt de eo Uvadingus, ac Illustrissimus Britius in suis Monumentis Subalpinae Provinciæ D. Thomæ, lib. 3. fol. 291.

LUDOVICUS TASSELI DE CASARANO, Italus, Minorita, Capuccinus, in apertum produxit vernaculæ:

Antiquitates Lucae. Ibidem anno 1694. in 4. Vidi Matriti in Regia Bibliotheca Italica Angeli Hieremiæ, fol. 51.

LUDOVICUS TIPHERNAS, Italus, cognomento Philosophus, Regular. Observant. alumnus, ut in suo Catalogo Scriptorum Umbriæ refert Ludovicus Jacobillus apud Marracium in Appendice, emisit:

Compendium Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ concessæ à D. N. Jesu Christo Ecclesiæ S. Mariæ de Angelis, ac de ejus miraculis. Perusiæ anno 1520. Insuper, Uvadingo teste, edidit Italicè:

Hortulum Religionis. Perusij anno 1571.

LUDOVICUS TREGLIOTTA, è Castellana Regni Neapolitani Oppido, Minorita Conventualis, scripsit Italicè:

De incendio montis Vesuvij anni 1631. mirabilibusque ejus effectibus. Neapoli per Lazarum Scorigium, anno 1632. in 8. Ex Uvadingo, & Laffor, tom. 2. sui *Universi calamo delineati*, pag. 651.

LUDOVICUS TRIOLA, Januensis, strictioris Observantiæ, Custos Provinciæ Romanæ, Confessarius, & Director spiritualis piæ, & perquam devotæ foeminæ Pieriæ Imperiatiæ Romanæ, Tertij Ordinis S. Francisci; collegit tomos 12. qui in Coenobio S. Francisci trans Tyberim in Urbe asservantur, multas revelationes, apparitiones, documenta, & opera spiritualia prædictæ Pieriæ, quæ obedientia Superiorum costricta partim proprio ore retulit, partim propria manu conscripsit, inter quæ valde vtilis, & pij sunt isti tractatus.

Tractatus de vocatione peccatoris.

Scala 33. graduum; per quam omnes Sancti ascenderunt in Cælum.

Considerationes 22. de ultima Cæna D. N. Jesu Christi.

Remedium contra tentationes.

De judicio particulari cujuslibet animæ tempore mortis. Hæc Uvadingus. De nostro Triola pertractant Veronensis in Catalogo Scriptorum Tertiariorum, & Pater Augustinus Oldoinus in suo Athenæo Ligustico, fol. 407.

LUDOVICUS A TURRE, Veronensis, in Theologia, Jure Canonico, & Sacra Scriptura doctissimus, Vicarius Generalis Observantium, Commissarius Apostolicus pro Jubilæo publicando per universam Italiam ab Alexandro Sexto constitutus, Vir prudens, & pius, scripsit:

Opus benedictissimæ Conceptionis Virginis Mariæ contra libellum inveciviarum Religiosi innominati. Brixia 1486. in 4. Habetur M. S. Coloniae Agrippinae, & iterum excudit noster Alva in suis Monumentis Antiquo-Seraphicis. Præmittit ad veros Virginis devotos pulcherrima carmina, quorum initium:

Virginis egregium supremæ quisquis bonorem

Diligit hæc placido lilia corde legat.

Legi. Insuper, teste Uvadingo, scripsit:

Apologiam alteram pro Monte Pietatis. Vixit sub annum millesimum quingentesimum. Laudatur à Marracio.

LUDOVICUS DE VALENTIA, Hispanus, à Genuensi illaudatus, olim in Valentina Academia Artium Professor, deinde Provinciæ Sanguinis Christi Minorum Capuccinorum alumnus, Theologus, & alia post munera, iteratò Minister Provincialis, Vir, quem *Doctissimi, Gravissimi, ac Religiosissimi* laudibus decorat P. Matthæus de Moya, Soc. Jesu, in Prologo *suarum Questionum Selectarum Moralium*, inedita, sed ad prælum fere matura reliquit:

Allegationum Theologicarum, Canonico-Regularium, & variarum Consultationum, Latine, & Hispanè volumina 10. in folio, asservata in Bibliotheca Conventus Sanguinis Christi laudatæ Provinciæ. Consule Bibliothecam Valentiam, pag. 309.

LUDOVICUS VELLUGA, (D. Nicolao Antonio Belluga) Hispanus, Tolletanus Doctor, & in Academia Tolletana

na Sacrae Paginae, ac Theologiae Professor, Orgacensis Pastor, Tertio Ordini Poenitentiae nomine dato Toleti, anno 1617. die 18. Januarij, virtutibus, sed maximè charitate, animarumque zelo enitens, ad Episcopatum de Puerto-Rico à Philippo IV. Hispaniarum Rege vocatus, honori pariter, & oneri cessit. Scripsit latino idiomate tomum in 4. praenotatum:

Vltæ duorum, qui primas obtinent Sedes in Regno Dei, Christi, scilicet, atque Deiparae, varijs illustrium Virorum, ac foeminarum revelationibus concinnatae. Conchæ ex officina Salvatoris à Viader, anno 1631. Vidi.

De bono Divinarum Revelationum, ac de Sybillinis Oraculis. Ibidem sub præludiorum titulo. Obijt 26. Augusti anni 1627. sepultus magna cum sanctitatis opinione in Conventu Discalceatarum Carmelitarum Oppidi de Loeches. Ex laudato Yangués à fol. 75. Chronicor. Prov. Castellæ Regul. Observ.

LUDOVICUS VERRUCHINUS, Italus, Provinciae S. Francisci Minorum Capuccinorum alumnus, Vir pius, doctrina illustris, ac Poeta insignis, Italicè concinnavit carmine heroico in libros quinque distributum:

Poema Sacrum de S. Antonio Abbate. Tertio prodijt Fulgini ex officina Augustini Alterij, anno 1677. in 4. Insupèr edidit:

Eclogas plures Pastorales de Nativitate D. N. Jesu-Christi. Venetijs, & Fulgini 1629. & 1630.

Poemata Sacra, & varia. Fulgini 1630. Pluribus de eo Genuensis, pag. 227.

LUDOVICUS VILLALPANDO, Hispanus, ex primis Missionarijs Provinciae Juchatanicæ, apud Indos in methodum redegit.

Indicæ Linguae Grammaticam, ac Regulas. Floruit anno 1564. Laudatur, Domesticis missis, à Nicolao Antonio, tom. 2. & ab Alphonso Laffor, tom. 2. sui *Universi*, pag. 32.

LUDOVICUS VICENTINUS, renunciatus Auximi Vicarius Generalis Ordinis, anno 1461. in melius, breviusque construxit:

Ordinis Constitutiones. Scripsit etiam ad Cardinalem Agriensem:

Vitam S. Bernardini, quam exscribere successores Bolandi, & Surius, tom. 3. ad diem 20. Maji. Commendatur à Possentino, Uyadingo, Rodulpho, & Anto-

nio Teifferio in suo Catalogo Authorum, pag. 226.

LUDOVICUS VISITANUS, Messanenensis, Regularis Observantiae Provinciae Siculae Theologus, & Concionator generalis vernaculè edidit:

Conciones pro Sabbatis Quadragesimæ super litteras Beatissimæ semper Virginis Mariæ ad Messanenses. Consentia apud Joannem Baptistam Rossum 1649. in 4. Claruit anno 1694. Laudibus ornat Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculae.

LUDOVICUS URQUIOLA, Hispanus, Lector Jubilatus, ac Ex-Definitor Aragonensis Provinciae Regularis Observantiae, librum excudit praenotatum:

Sacrae Hispaniae columna, in quo solidè propugnat adventum Deiparae semper Virginis, dum in Mundo erat, in Caesaraugustam, Hispanico sermone. Caesaraugustæ typis Didaci de Larumbe, anno 1724. in 4. Vidi. Laudibus ornat Emmanuel Cajetanus de Sousa, tom. 2. suæ *Expeditionis Hispanicæ S. Jacobi Majoris*, num. 545. & alibi.

LUDOVICUS VULCANUS A PADULLA, Minorita, Italus, opus Historicum confecit, nempe,

Descriptionem Terræ Sanctæ. Prodiijt Neapoli anno 1656. in 8. Vidi.

LUDOVICUS ZIBAS ZINUS, Provinciae Majoris Poloniae Regul. Observ. generalis Concionator, ac Provincialis Minister, Latine exaravit volumen in 4. Regali

De Provincijs Regularis Observantiae, vulgò Bernardinorum in Regnis Poloniae. Incipit: *In ipsomet aditu.* Vidi in Matritensi Archivio Ordinis. De eo pertractat Fr. Petrus de Alva, col. 993. suæ Militiæ.

LUPUS FELIX DE VEGA CARPIO, Hispanus, Matritensis, genere clarus, ac Poetarum Princeps, ingenio, ac eruditione præstantissimus, Vir, qui soluta lege Matrimonij, & Sacerdotibus Matritensibus adscriptus, Tertij Ordinis Seraphici Regulam professus, ab Urbano VIII. Pont. Max. & Melitensis Militiæ insignia, & Doctoris Theologi titulum accipiens, omnem virtutem colens, ac laudabiliter vivens, posteritati dedit innumera opéra, & opuscula, præcipuè metrica, quorum Catalogum subjicio:

Comediarum volumina 25. in quorum singulis, duodecim Comædiæ continentur, quarum inscriptiones singillatim recen-

consentur à Nicolao Antonio, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ. Vidi.

Tomus prior prodijt tertio Vallisoleti apud Joannem de Bustillos, anno 1609. in 4.

Tomus II. prodijt secundo Matriti ex officina Alphonfi Martinez 1618. & Barcinone 1611. in 4.

Tomus III. Matriti apud Michaellem Serrano 1613. & Barcinone 1614. in 4.

Tomus IV. Matriti per eundem 1614. & Pampilone eodem anno.

Tomus V. Matriti anno 1615.

Tomus VI. ibidem per Alphonsum Martinum 1615. in 4.

Tomus VII. ibid. apud eundem 1617. in 4.

Tomus VIII. ibidem, eodem anno, ac Typographo in 4.

Tomus IX. anno 1617. eisdem typis, & ibidem in 4.

Tomus X. ibidem per eundem anno 1618. in 4.

Tomus XI. ibidem per eundem anno 1618. in 4.

Tomus XII. ibidem, ac in eadem typographia 1619. in 4.

Tomus XIII. ibidem, ac eisdem formis 1620. in 4.

Tomus XIV. Matriti apud Joannem de Cuesta 1620. in 4.

Tomus XV. ibidem per Ferdinandum Correa 1621. in 4.

Tomus XVI. ibidem in officina Alphonfi Martini, anno 1622. in 4.

Tomus XVII. ibidem, ac eisdem typis anno 1621. in 4.

Tomus XVIII. ibidem litteris Joannis Gonzalez 1623. in 4.

Tomus XIX. ibidem in eadem officina 1623. in 4.

Tomus XX. ibidem ex typographia Viduæ Alphonfi Martini 1625. in 4.

Tomus XXI. ibidem 1635. in 4.

Tomus XXII. Matriti apud Viduam Joannis Gonzalez 1635. in 4.

Tomus XXIII. ibidem in officina Mariæ de Quinones 1638. in 4.

Tomus XXIV. Matriti, sed distinctas Comædias continens Cæsaraugustæ apud Didacum Dormer 1633. in 4.

Tomus XXV. Cæsaraugustæ apud Viduam Petri Berges, anno 1647. in 4. Mitto quamplures seorsim excusas; absolvit enim omnino mille & octingentas Comædias. Scripsit insuper etiam vernaculè opus prænotatum:

Pastores Bethleemitici, partim ligato,

partim soluto sermone. Matriti 1612. Illerdæ 1603. Compluti 1616. & Valentia per Josephum Gasch 1645. in 8. Vidi. Item opera inscripta:

Soliloquia quatuor peccatorum conversi. Salmanticæ apud Antoniam Ramirez, anno 1612. in 8.

Peregrinus Patriæ. Barcinone 1605. in 8.

Triumphus Fidei in Japoniorum Regno, annis 1624. & 1625. Matriti typis Alphonfi Martini 1618. in 8.

Historiam S. Isidori Agricole, poemate Castellano. Tertio Compluti, apud Joannem Gratianum.

De Virgine del Almudena dicta, poema historicum, adjectis Triumphis Divinis, & artisque carminibus. Matriti anno 1625. in 4.

Corona tragica, seu vita, & mors Regine Scotorum Mariæ Stuardæ ad Urbanum VIII. Pont. Max. Matriti apud Viduam Ludovici Martinez, anno 1627. in 4.

Colloquium Pastorale in laudem Sanctissimæ Conceptionis Deiparæ semper Virginis. Hispali 1615. in 4.

Puritas Immaculata, id est, de Immaculata Conceptione Virginis Comædia. Vallisoleti 1624. in 4.

Epopeja tragica, seu de Destructione Hierusalem. Barcinone 1609. & 1619. apud Gabrielem Graells in 8.

Philomena, una cum Epistolis varijs, & Apologo fortunarum Dianæ. Matriti formis Alphonfi Martini 1620. in 4.

Cantica 20. de pulchritudine Angelica. Ibidem in officina Joannis Cuesta 1605. in 8.

Carminum humanorum volumina tria. Primum, & secundum sub titulo Hispano: *Rimas*, prodijt Matriti anno 1609. & 1602. in 8. Tertium verò, in quo agit de gestis Francisci Drac Angli, ibidem 1589. & 1602. in 8.

De Passione Domini carmina assona quatuordecim. Conchæ per Salvatorem Viader 1620. in 16.

Laurus Appollinis, seu de Laudibus Hispanorum Poetarum, adjectis carminibus varijs. Matriti 1630. in 4.

Carmina Sacra, Hispanis *Rimas*. Matriti typis Alphonfi Martinez 1614. & Illerdæ 1615. in 8.

De Solemnitatibus Lerma factis, simulque de Solemnij. Matriti factis pro Canonizatione S. Isidori Agricola. Matriti anno 1622. in 4.

De Celebrationibus Toleti in Nativitate Philippi IV. Hispaniarum Principis. Ibidem in 4.

De festiva agitatione Denie, Philippi III. gratia, anno 1599. in 8.

Arcadia ad Jacobi Sannazari imitationem. Matriti 1603. in 8. Antuerpiæ 1605. in 12. & alibi.

Decursio Poetica pro Beatificatione S. Isidori Agricole. Matriti 1620.

De metro pollito, seu affectato. Matriti anno 1621.

Poematum prophanorum, ac Sacrorum, sub nomine Thomæ de Burgillos, Matriti 1634. in 4. Mirto hujus generis minutiora, quæ manibus Poetarum teruntur. Obijt Matriti anno M. DC. XXXV. die 27. Augusti. Post ejus transitum prodijt collectio varia quamplurium carminum, vna cum 8. Comædijs ejusdem, sub titulo:

Planities Parnasi. Matriti typis Regni, anno 1637. Adscribitur Scriptoribus Franciscanis à Nicolao Antonio (quem consulas tom. 2. suæ Bibliothecæ Hispanæ) Fr. Petro de Alva in Militia, col. 995. & Marracio in novo Appendice ad suam Bibliothecam, littera L. Laudatur à Quintana in sua Historia Matritensi, lib. 2. cap. 147. Ejus vitam, & gesta exaravit, publicique juris fecit Joannes Perez de Montalvan, Matriti anno 1636. in 4.

LUPUS PAEZ, Hispanus, Regularis Observantiæ Castellanae Provinciæ, Generalis, & Apostolicus Concionator, necnon Tertiariorum Director, prælo dedit vernaculè:

Commentaria in Regulam Tertij Ordinis, adjectis nonnullis Vitis Sanctorum ejusdem Instituti, ac Compendio Privilegorum, & Indulgentiarum. Matriti 1623. & 1629. in 16.

Coronam Beatissimæ Virginis. Ibidem apud Ludovicum Sanchez 1613. in 16. Insupèr opus prænotatum:

Speculum Virtutum, seu Vita V. M. Sor. Franciscæ Agnetis à Conceptione, Fundatricis Cœnobij Oropensis Tertiariorum Regularium. Ibidem in 4.

De ejusdem virtutibus, ac miraculis. Opusculum in fol. Editum vidi Matriti in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci, sed absque loco, & anno. Memoratur à Nicolao Antonio, Alva, & Uvadingo. Claruit circa annum 1630.

LUPUS E SALINIS, Hispanus, Custodiæ Burgensis Fundator, ac restructa disciplinæ regularis in Hispania indefessus propagator, Comitibus de Haro charissimus, ac Vir piissimus, & prudens, inedita reliquit:

Speculum eorum, qui Religiosis velint præesse.

Scalam perfectionis regularis usque ad perfectum amorem Dei.

Antidotum abusu, & malorum, per quæ vita Monastica relaxatur.

Collationes spirituales super Evangelium Transfigurationis.

Testamentum ejusdem, in quo multa salutaria dogmata suis Discipulis præscribit. Hæc omnia opuscula, recensente Uvadingo, habentur idiomate Hispano in vetusto magno Codice Bibliothecæ Minorum Cœnobij S. Stephani ad Ulmos ab Authore fundati propè Urbem Burgensem.

Regulas, ac formulas vivendi, Constitutiones, & Catechismos pro Fratribus suæ Custodiæ rectè gubernandis. Asservantur in alio Codice Bibliothecæ S. Mariæ Angelorum Urbis S. Dominici Calciatensis. Impræsentiarum verò, hæc omnia edita habes tom. 1. Chronicorum Provinciæ Burgensis, Matriti excuso formis Hieronymi Roxo, anno 1722. in fol. Parièr:

Satisfactorium duplex ejusdem Fr. Lupi. Habetur ibidem, & vna cum ejus vita tom. 6. Chronicor. Ordinis Hispanicè conscripto à R. P. Fr. Eusebio Gonzalez, impresso ibidem in officina Viduæ Joannis Garcia Infanzon, 1725. in fol. Legi.

Testamentum. Latine redditum extat in Supplementis Uvadingi à Melissano editis ad annum 1458. Scripsit insupèr:

Epistolas plures memoria dignas, quarum nonnullæ editæ extant in Chronicis laudatis. Migravit ad Dominum Metymnæ Pomerij anno 1463. nobilique donatus sepulchro, apud Clarissas ad latus Evangelij à Comitibus Harensibus constructo honorificè, haudque sine opinione sanctitatis requiescit. Plura de eo apud Uvadingum, tom. 6. & 7. Annalium, & Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 24. Februarij, §. 3. &

præjactos Chronologos,

M

MARTINUS,
AB ASCENSIONE,
Hispanus, Guipuz-
coanus, genere cla-
rus, quem filiae suae
Philippinensi Pro-
vinciae ejus provida
mater indivisa S. Jo-

sephi Discalceata Provincia dedit, mirae
paupertatis, orationis, & poenitentiae
fuit: orabat quotidie Dominum, ut sibi
(non quidem ad dexteram, vel ad sinis-
tram daretur) ipsi gustandum porrigeret,
ut enim verus Crucifixi esset discipulus,
Crucem bajulare post eum volebat. Licet
enim signum Ascensionis prognosticum
praeferret in nomine, non tamen in Mon-
tem Transfigurationis, sed in collem Cru-
cifixionis, non in Thaborem, sed in Cal-
varium ascendere peroptabat. His dum in-
tentus supplicationibus viveret, respon-
sum accepit à Spiritu Sancto interius ei
loquente, illum esse vivum lapidem Eccle-
siae Japonicae constructioni destinatum.
Ad Philippinas igitur transmissus, Philo-
sophiam, & Theologiam docuit, inde in
Japonium intrans, mox à provido S.
Commissario Petro Conventus Osacani
Superior nominatur. Tandem promissam
sibi coronam, ut consequeretur, Cruci
affixus, & lanceis transverberatus, conver-
sa ad Coelum facie, devotum populis cir-
cunstantibus spectaculum exhibuit. Ipse
autem Martinus pauper, & humilis Coe-
lum dives ingressus est, die 5. Februarij
anno 1597. quem Beatorum numero ad-
scripsit Urbanus VIII. Pont. Max. anno
1627. Scripsit:

*Sermonem diffusum ad suos Commar-
tyres. Extrat Hispanicè apud Historiam Fr.
Marcelli de Ribadeneyra, Minoritae, ac
Latinè in Relatione Historica P. Ludovici
Erois, uti monui pag. 176. meae Biblio-
thecae Minorum Discalceatorum:*

*Epistolas suo spiritu dignas. Communes
feci, una cum ejus vita, tomo 1. Chronic.
Prov. S. Pauli, lib. 5. Ubi demum, ejus
in laudem accinebam:*

*'Angelus aethereus binis circumvolat alis,
Dum peragit celsi jussa tremendi Jovis.
Angelus hic Coelos scandit non praepete penna.
Sed ferro, & flamma, quam Deus intus alit.*

S. MARGARITA DE CORTONA,
oriunda ex Castro Alviano in Clusina
Dioecesi, ad Dominum conversa habitum
Tertij Ordinis Franciscanum, una cum
admirando vitae genere assumpsit. In vita,
& post mortem innumeris miraculis cor-
ruscantem in Sanctorum numerum re-
tulit felic. rec. Benedictus XIII. Pontifex
Maximus anno 1728. die 16. Maji. Scrip-
sit ad filium suum Minoritam:

*Asceticam Epistolam, quam una cum
ejus vita habes Italicè, Latinè, & Hispa-
nè. Pluribus pertractat de hac secunda
Magdalena Arturus ad diem 22. Februa-
rij in Martyrologio Franciscano, Illus-
trissimus Cornejo, tom. 3. Chronic. Or-
dinis, & seorsim Bollandus, ac Uvadin-
gus ad annum 1277. & 1297. Ejus corpus
adhuc illaesus colitur in Conventu Cor-
tonij, propè summum Altare.*

MALACHIAS HYBERNICUS, iga-
noti cognominis, Doctor Oxoniensis,
Eduardo Secundo Angliae Regi à Sacris
Concionibus, Vir probus, & doctus, mul-
tiplici eruditione, & pietate magnam sibi
laudem domi, forisque comparavit. A
nonnullis, Dominicanis adscribitur, sed
perperam, uti novissimè fatentur Autho-
res recentis Bibliothecae Scriptorum Ordi-
nis Praedicatorum, tomo 1. Scripsit opus
utilissimum, cui titulus iste:

*Fr. Malachiae Hybernici, Ordinis Mino-
rum Doctoris Theologi, strenui quondam
Divini Verbi illustratoris, necnon vitio-
rum objurgatoris acerrimi libellis septem
peccatorum mortalium venena, eorumque
remedia describens, qui dicitur, Venenum
Malachiae. Parisijs ex officina Henrici Ste-
phani 1518. in 4. Vidi.*

*Concionum librum unum, & alia, teste
Uvareo de Scriptoribus Hybernicae. Cla-
ruit anno 1310. Laudatur à Uvadingo,
Balæo, Possevino, Moreri, ac Dupin.*

MANEREDUS TERDONENSIS,
Provinciae Januensis, iac Custodiae Pa-
piensis, scripsit:

*Librum de Expositione omnium Vocabu-
lorum Sacrae Scripturae, quem Polylogium
inscripsit. Floruit circa annum 1360. Hæc
Uvadingus.*

MARCELLANUS DALHOVER,
Minorita, Germanus, uti habetur in Ca-
talogo Librorum impressorum Ingolstadtij
sump.

sumptibus Joannis Andreæ de la Haye, edidit vernaculè:

Miscellanea, tomis 2. in 4. anno 1701.

MARCELLIANUS COEBERGHEN, Minorita, Flander, librum edidit:

Conclusionum Theologicarum. Gandavi 1653. in fol. vti legitur apud Militiam Universalem, col. 999.

MARCELLIANUS A JUDICARIA, Minorita, Italus, scripsit:

Relationem Provinciae S. Vigilijs Episcopi, & Martyris, quam penes se habuit M.S. noster Alva, ipsomet attestante, col. 999. laudatæ *Militia*.

MARCELLINUS DE BITONTO, Italus, Regul. Observantiæ Provinciae S. Nicolai Theologus, Authore mihi Fr. Bonaventura Fassano de Memorabilibus hujus Provinciae, part. 2. cap. 3. §. 16. scripsit Italico carmine:

Tragicomediam spiritualem. Item

Compendium Bullarum, & Constitutionum Summorum Pontificum usque ad Urbanum Octavum, in quo multos casus conscientiae apponit, etiam lingua Italica. Quæ M.S. asservantur in Coenobio Vigiliarum.

MARCELLINUS DE PISE, natione Gallus, Patria Matisconensis Provinciae Lugdunensis Minorum Capuccinorum Diffinitor, Vir in Dei Verbo evangelizando facundus, acumine ingenij, sermonis elegantia, ac opulentæ mentis dotibus instructus non exigua reliquit sui ingenij monumenta, è quibus extant:

Moralis Encyclopædia; id est, *scientiarum omnium chorus expendens Sacrosancta Dei Evangelia*. Opus multiplici varietate conspicuum, vtpotè Philosophiæ, Theologiæ, vtriusque Juris, Mathematicæ, Medicinæ, & Historiæ omnigenæ floribus vernans. Tom. 4. in fol.

Tomus primus expendit omnia *Evangelia de Festis Domini, de Eucharistia, de Festis omnibus Beatae Mariae Virginis, & quæ leguntur in Dominicis totius anni*. Prodiit primum Venetijs in 4. anno 1634. Deindè ab Authore auctum, & valdè locupletatum fuit impressum Parisijs anno 1644. apud Joannem Tost, seu Johest. Vidi.

Secundus tomus agit de *Festis S. Crucis, de Angelis, de S. Joseph, & de Festis omnium Sanctorum*: cui accesserunt *Homilia in totam Quadragesimam speciali ratiocinandi modo contexta, cum scientiarum omnium ornamentis*; additis ab Authore

in secunda editione Parisiensi *Homilijs de Defunctis, de Purgatorio, de Institutione Fistorum, de Ecclesijs consecratis, de Imaginibus, de Reliquijs Sanctorum, de Peregrinationibus, de Processionibus, de Flagellis Dei, de Jubileo, de Indulgentijs, & de Confessione*. Venetijs 1637. postea Parisijs 1644. in fol. apud eundem. Vidi.

Tertius tomus expendit moralitèr *Evangelia totius Quadragesimæ, præmisso sensu litterali, qui expenditur ad trutinam Sanctorum Patrum, consultis textibus Hebrais, Chaldaïs, Syriacis, & Græcis*. Parisijs 1640. apud eundem in fol. Vidi.

Quartus tomus expendit litteralitèr, & moralitèr *Evangelia Quadragesimæ, quæ supersunt, & in tertio tomo deficiunt*: adjunctis etiam sicut in tribus prioribus voluminibus ritibus antiquis omnium fere Nationum idoneis moribus excolendis; scilicet, *Hæbreorum, Chaldaeorum, Syriorum, Persarum, Medorum, Scytharum, Aegyptiorum, Arabum, Græcorum, & Romanorum*, tom. 1. in fol. Lugduni, sumptibus Laurentij Anisson, anno 1656. Vidi.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Evangelium S. Matthæi. Lugduni eisdem typis 1656. Ex Genuensi.

Vita, & gesta Urbani VIII. Summi Pontificis. Romæ 1645. ex typographia Rev. Camerae Apostolicæ. Tom. 1. in 4.

Vita, & gesta Patris Hieronymi Narniensis, Vicarij Generalis Capuccinorum, & Sacri Apostolici Collegij Concionatoris. Romæ ex typographia Rev. Camerae Apostolicæ, anno 1644. tom. 1. in 4. Vidi.

Annalium, sive, Sacrarum Historiarum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum tomus tertius, in quo universa, quæ ad ejusdem Ordinis progressum spectant, ab anno 1612. exclusivè, usque ad annum 1634. inclusivè, fidelissimè traduntur. Lugduni sumptibus FF. Annissoniorum, & Joannis Poyssel, anno 1676. Vidi. M.S. reliquit:

Commentaria Litteralia, & Moralia in Marcum, Lucam, & Joannem tribus tomis in fol. asservatis in Bibliotheca Lugdunensi PP. Capuccinorum, vti asserit Genuensis, quo teste etiam M. S. reliquit:

Appendicem ad Annales Patris Boverij, ac supplementum. Spem fecit operis bipartiti latino idiomate, sub titulo: *Genius Christianus*. Consule Authorem in calce posterioris tomii suæ Encyclopædiæ. Extat, & meritò hujusce memoria cum laude

de apud Uvadingum, Carolum Josephum Imbonato in sua Bibliotheca Latino-Hebraica, Ludovicum Dupin, sæc. 17. ac Soufa in Expeditione Hispanica S. Jacobi, num. 140.

MARCELLINUS DE PONTE, BAVVESINO, seu BAVESIPONTIUS, natione Gallus, Provinciae Lugdunensis Minorum Capuccinorum alumnus, Concionator eruditus, & hæreticorum accerrimus insectator, edidit Gallicè, tacito nomine in fronte Libri, appposito tamen post Præfationem:

Fallacias ministrorum, & falsitatem Religionis Calvinisticæ, simulque veritatem Catholicam à Domino de Pasthee nobili Delphinatæ cognitam. Lugduni apud Ludovicum Mugnet 1620. in 8. Titulus Gallicè sic se habet: *La Piere des Ministres, &c.* Edidit etiam

Doctissimam responsionem adversus narrationem quandam Ministri Gratianopolitani Calvinistæ circa collationem inter eos habitam 19. Novem. 1614. De Sacramento Eucharistiæ, & alijs fidei controversijs. Gratianopoli apud Gulielmum Verdier 1615. in 8.

Item *Sermones octo ab eo Lugduni habitos de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.* Lugduni apud Joannem Lauttet in 8. 1620. Virtutibus dives obiit Gratianopoli 1623. Pertractant de eo Uvadingus, Genuensis, ac Dupin, sæculo 17.

MARCELLUS A CALVOMONTE, Gallus, Provinciae Campaniæ Minorum Capuccinorum filius, Theologus, ac doctus Concionator, edidit Gallico idiomate opus, sub titulo:

Scutum Fidei Catholicæ, tom. 1. in 4. Ex Genuensi, pag. 231.

MARCELLUS A RIBADENEYRA, Hispanus, ex Compostellana Prov. Regul. Observ. Sacræ Theologiæ Lector, ac celebris Concionator, quondam Sanctorum Martyrum Japoniensium socius, Vir ingenio præstans, & pietatis, ac doctrinæ titulis admodum clarus, elucubravit:

De Excellentijs Coronæ Beatæ Virginis, opus egregium in duos libros distributum. Agit in primo: *De Origine Coronæ, quam recitant Minoritæ.* In 2. *de Excellentijs ejusdem Coronæ.* Neapoli typis Joannis Baptistæ Subtilis, anno 1605. in 4. Vidi.

Historiam Archipelagi & Regnorum Sinenfium, Tartarorum, Japoniensium, &c. Barcinone per Gabrielem Gaelli, anno 1601. in 4. Vidi. Exaravit etiam, ac emisit, laudante Uvadingo:

Tom. II.

Laudes, & prerogativas S. P. N. Francisci, & duodecim sociorum ejus.

Privilegia, & decora Chordæ S. Francisci.

Excellentias S. Mariæ Magdalene. Insuper stylo signavit:

Acta SS. Martyrum Discalceatorum, Petri Baptistæ, & sociorum ejus, quorum agonis spectator ipse fuit. Barcinone anno 1601. Hanc exscribit R. P. Petrus de Ribadeneira de *Vitis Sanctorum*, fol. mihi 636. Demum communem Hispanis fecit:

Sermonem Summi Sacerdotis Tartarorum, exscriptum à Fr. Antonio de la Llave in *Chronicis Discalceatæ Prov. S. Gregorij* triennio 7. cap. 11. Legi. E vivis exemptus est Salmanticæ circa annum 1606. in Recollecto S. Antonij Conventu honorificè tumulatus. Consule meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, & tom. 2. *Chronicor. Prov. S. Jacobi.*

MARCELLUS REGIENSIS, Capuccinus, natione Gallus, Provinciae S. Ludovici Concionator, ac Diffinitor, Theologiæ Facultatis egregius explicator, genio, & ingenio profundus, Seraphicæ doctrinæ sectator, ac defensor accerrimus, atque in partibus Hæreticorum Missionarius Apostolicus, prælo dedit opus egregium, cui titulum præfixit:

Summa Seraphica, in qua S. Bonaventura Doctoris Seraphici Seraphica doctrina per ejus in Magistrum Sententiarum libros dispersa dilucidè est enodata, & accurate redacta in Scholæ methodum. Massiliæ apud Carolum Brebint, & Joannem Pennont 1669. voluminibus 2. in fol. Vidi. Clarebat circa annum 1670. Pertractant de eo Genuensis, ac Dupin, sæculo 17.

MARCELLUS SAN-SEVERINUS, Ligur, Minorita, inter Scriptores numeratur à P. Oldoino in suo *Athenæo Ligustico*, pag. 411. eo quod ad litteras redegit:

Vitam S. P. N. Francisci, evulgatam Genue anno 1637.

MARCELLUS ROMANUS COLUMNA, nobilis Catanensis, ex strictiori Observ. Reformatorum, qui S. Theologiæ Lectoris, generalis Concionatoris, ac tertio Diffinitoris, munera in Provincia Sicula meruit, ac Romæ à Confessionibus fuit Hieronymi Columnæ. S. R. E. Cardinalis, scriptis prodidit Italicè:

Orationum Sacrarum octavam primam, sub titulo: *La vera Deità Catanesa.* Veronæ apud Franciscum Rosum 1658. in 4.

Dd

Apo.

Apologiam pro opere laudato. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1665. in 4.

Adventuale, etiam vernaculè. Catanæ per Paulum Bitagnium 1670. in 4.

Conciones de Sancto Crucifixo. Ibidem apud Joannem Russum 1650. in 4.

De Triumpho S. Crucis. Catanæ formis Pauli Bisagnij 1681. in 4. Obijt Catanæ 1679. ætatis 65. Commendatur, ex Petro Tognoleto à D. Antonio Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ.

MARCELLUS TONNORODENSIS, Tertiarius Regularis, edidit opus grande, inscriptum:

Theologia vite spiritualis, partim scholastica, partim positiva methodo compositum. Laudatur à Fr. Francisco Bordonio, qui pag. 505. sui Chronologij ita inquit: *Marcellus à Tonnodoro Organum*, „Morale, Encyclopædian, sive omnium „scientiarum Sanctarum concatenationem continens fere absolverat, nisi tanti operis mors invida hunc pium, & omniscientia versatum hominem præripuisset.

MARCHESINUS DE BADAION, Uvadingo teste, scripsit:

Mortem B. Odorici. Lege Bollandum ad Acta Sanctorum mensis Januarij, pag. 992. part. 1.

MARCHESINUS PETOR, Minorita, edidit:

Tractatum de pœnis peccatorum. Incipit: *Pœna debita.*

Alterum item de Passione Christi, cujus initium: *Passio Domini nostri.* Hæc post Rodolphum, Uvadingus.

MARCHESINUS A REGIO LEPIDI, quæ Civitas hæud procùl abest à Mutina, in Provincia Bononia, ac Custodia Ferrariæ, Minorita, Vir simplex, & devotus, illius pauperulæ viduæ inopem largitionem secutus, quæ de sua pauperie duo minuta in gazophylacium Templi misit, ipse quoque de sua exigua facultate obtulit in Templum Domini, quod habebat, hoc est:

Dictionarium vocabulorum Bibliorum, Latinarum vocum prolationem, accentum, & significationem à Genesi usque ad Apocalypsim, una cum cujuslibet Libri Prologò, crassa, & rudi Minerva explicans, quod quia rudibus Clericis, & adhuc in Latina lingua infantibus, veluti mammam sugendam, & manibus puerilibus tractandam, instar piæ nutricis exhibuerat, Mammoreptor inscripsit, tacito ob humilitatem sui ipsius nomine, pro quo postea

Mammorepti nomen, invalescente consuetudine sortitus est. Edidit etiam opuscula:

De Orthographia.

De Accentibus.

De Mensibus Hebreorum.

De Festivitatibus Legalibus.

De Vestibus Sacerdotalibus.

De Divinationibus.

De Nominibus Dei apud Hebreos.

De Interpretibus.

De modis exponendi Sacram Scripturam.

De qualitatibus Sacre Scripturæ.

De quatuor Synodis.

De Antiphonis, & Responsorijs.

De Hymnis.

De Sermonibus, & Homilijs Dominicilibus.

De Legendis Sanctorum.

De Sermonibus, & Homilijs de communi Sanctorum.

De declaratione Regulæ Fratrum Minorum.

Prodierunt hæc omnia simul primò Moguntia anno 1470. in Vigilia S. Martini, typis Petri Schoffer. Secundò Venetijs ex officina Francisci Hailbrun 1478. in 4. Tertiò Venetijs Gotthico parvo caractere, per Nicolaum Jensura 1479. in 4. Vidi. Argentorati 1487. in fol. & 1497. in 4. & 1489. Norimbergæ 1494. Parisijs 1510. & 1521. in 8. Venetijs 1506. Metis 1509. Venetijs 1596. Ejusdem

Sermones de Sanctis, habentur M. S. in Bibliotheca Aracœlitana. Incipiunt à festo S. Andree, & in festo S. Catharinæ terminantur, teste Uvadingo, ex quo etiam scripsit:

Tractatus de Purgatorio, & de Ultijs. M. S. habentur in Bibliotheca Conventualium Assisij. Claruit anno 1300. Mentionem ejus faciunt Possevinus, ac Sixtus Senensis.

MARCUS DE ABILA, Hispanus, Minorita vetustus, Sac. Theologiæ Doctor, scripsit:

Quadragesimale. Est opus in 4. asservatum M. S. in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ. Libri inscriptio: *Dubia V. Magistri, & Doctoris Fr. Marci de Abila, Ordinis Fratrum Minorum.* Ejusdem

Quadragesimale aliud à fol. 121. Incipit: *Tu autem cum jejunas.* Vidi.

MARCUS AGUADO, Hispanus, Regularis Observantiæ Provinciæ Castellæ, scripsit:

Historiam Indiarum.

Catechismam, Indorum idiomate. Fides sit

fit apud Salazarium in Chronicis laudatæ Provincie, tom. 2. cap. 23.

MARCUS DE ALCALA A S. ROSA, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Josephi, Sacræ Theologiæ Professor, & Apostolicus Concionator, prælo mandavit vernaculè, & eruditè:

Vitam Servi Dei Fr. Alphonsi de Pajares, ex numero Laicorum Discalceatæ Provincie laudatæ. Matriti formis Emmanuelle Fernandez 1730. in 8. Vidi.

Compendium Vitæ S. Rosæ, unâ cum ejus Novena. Ibidem per eundem. Vidi.

Stationem ad S. Michaelem. Matriti anno 1723. in 8. Vidi. Latine evulgavit in laudem Benedicti XIII. Pont. Max. opusculum egregium in charta expansa impressum, sub titulo:

Colonus ludus, quem ita absolvit: URigneum, NUDIPES, file, & SINE. Vidi. Vivit, alia ad prælum parans.

MARCUS ALLEGAMBIUS, Placiensis, strictioris Observantiæ Reformatorum, Vir Philosophiæ, ac Theologiæ scientijs abundè instructus, & Pontificij Civilisque Juris, scientissimus, Custodem egit Provinciæ Netinæ, ad hoc munus evectus anno 1635. ac ejusdem Provinciæ Provincialis Vicarius. Scripsit Italico idiomate:

Historiam Urbis Placiensis, ex qua multa excerptere Tognoletus, parte 1. Paradisi Seraphici, lib. 2. cap. 1. & 12. & Joannes Chiaranoanus in Historia Placiæ, lib. 4. cap. 3. Servatur M.S. in 4. in Bibliotheca Cœnobij Placiensis S. Petri, teste Antonio Mongitore, quem consulas tom. 2. Bibliothecæ Siculæ. Deceßit anno 1647.

MARCUS ANTONIUS DE BADAJOZ, Hispanus, Discalceatæ Provincie S. Gabrielis alumnus, celebrisque Concionator, gravissimam Orationem funebrem in Exequijs Hispaniarum Reginæ D. Mariæ Ludovicæ Emmanuelæ de Saboya ad Cauriensem Civitatem, in publicum misit: Ejus titulus:

Enigmata majoris doloris. Salmanticæ typis Mariæ Estevez viduæ 1714. Vidi.

MARCUS ANTONIUS CAPELLUS, Venetas, Sacrorum Dogmatum propugnatur acerrimus, Canonista insignis, in Philosophia sæculari mirabiliter doctus, celebrisque Theologus Conventualis, inter alia opera, quæ morte præventus, inedita reliquit in Bibliotheca sui Conventus Ferrariensis, communis juris fecit:

Tom. II.

Adversus Primatam Ecclesiasticam Anglicanam, copiosum juramentum Angliæ, & prætensum, copiam hominum, & reddituum Ecclesiasticorum. Bononiæ, Typographo Bartholomæo Cocchio, anno 1610. in 4.

De Summo Pontificatu Petri. Colonia sub signo Manocerotis 1621. in 4.

De Successione Episcopi Romani contra duos Anonimos. Colonia sumptibus Joannis Kinhy 1612. in 4.

De Cœna Christi adversus Aegyptum Authorem anni primitivi. Parisijs apud C. Morellum 1625. Italicè autem:

Expositionem Regularum S. Augustini, S. Benedicti, ac Sanctæ Clare, unâ cum Decretis Tridentini, ac Bullis Potificijs, &c. Bononiæ apud Victorium Benacc 1623. in 4.

De Controversijs Venetorum cum Paulo V. Pont. Max. Venetijs typis Alexandri Cavalcalupo 1604. in 4. Ex Vinc. Coronelli, tom. 7. Biblioth. Univers. col. 1227. Uvadingo, Moreri, Laffor, ac Dupin, sæc. 17. Graveßon tom. 8. & ex tomo 16. Bibliothecæ Maximæ Pontificiæ.

MARCUS ANTONIUS GALLICIUS, Capuccinus, Italus, de Carpenedulo, Theologus, S. Romanæ Inquisitionis Qualificator, ac demùm, ob ejus præclaram doctrinam, ac sanctimoniam vitæ Minister Generalis, vbique clarissimus, sed Romæ præsertim, vbi sæpius alter Cajetanus appellatus, multa ad mentem S. Bonaventuræ concinnavit. Ea sunt

Integer Cursus Artium liberalium ex Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ operibus depromptus, & in quinque volumina distributus.

Primum volumen continet *Dialecticam*, & est impressum Romæ apud Hæredes Jacobi Mascardi, anno 1634. in 4.

Secundum comprehendit *totam Physicam.* Ibidem apud eundem anno 1635. in 4.

Quartum de *Anima.* Ibidem 1636. in 4.

Quintum comprehendit *Metaphysicam* 1636. in 4. Ibidem.

Novum de Immaculatæ Virginis Conceptione Encomium. Venetijs sumptibus Marc' Antonij Brogioli, anno 1636. tom. 1. in 4.

Dilucidatio speculi Apologetici R. P. Jacobi de Ridere, sive Propugnaculum Historiæ Annalium P. Zachariæ Boverij. Antuerpiæ apud Franciscum Fichert, anno 1653. tom. 1. in 4.

Præter hæc alia reliquit opera prælis digna, quæ adhuc M.S. asservantur in Bi-

bliotheca Brixienſi PP. Capuccinorum, & ſunt:

Commentaria copioſiſſima in 4. libros Sententiarum Divi Bonaventurae Doctōris Seraphici, tom. 1. in fol.

Quæſtiones Morales, & Regulares, tom. 2. in fol.

De Præceptis Decalogi, tom. 2. in 4.

De Judicijs Regularium, tom. 2. in 4.

De Immunitate Eccleſiaſtica, tom. 1. in 4.

De Sacramentis Eucharistiæ, & Pœnitentiæ, tom. 1. in 4.

De Peccatis in genere, & in ſpecie, tom. 2. in 4.

Quæſtiones Legales, & Juriſ Canonici, tom. 3. in fol.

Conſulta Varia, Moralia, & Legalia, tom. 1 in fol.

Philomena, ſivè Canticorum Spirituum, tom. 1. in fol.

Abijt bonus odor Chriſti Niciæ anno 1665. Eum commendant Uvadingus, Alva in Militia, Sannig in Synopſi, Coronelli in ſua Chronologia Univerſali, ac fuſſius Genuenſis, pag. 232.

MARCUS ANTONIUS PAGANUS, Venetus, quibuſdam Forolivienſis, Vir pius, & doctus, gravibus muneribus in Religione perfunctus, varia edidit opuscula, ex quibus iſta circunferuntur:

Tractatum de Ordine, Jurisdictione, & Residentia Episcoporum, non omiſſis eis, quæ à Synodo Tridentina fuerunt de hoc argumento decreta.

Discurſum, ſivè tractatum de Pœnitentia. Venetijs anno 1570. in 4.

Generalem diſcurſum in lege Canonica. Italicè.

Pia carmina, idiomate Italico. Omnia hæc prodierunt Venetijs ex officina Bolognini Zaltieri, anno 1570. in 4.

Orationem ſatis eloquentem de illius temporis miſerijs ad Franciſcum Gonzagam.

Regulas Sodalitatis, ſivè Confraternitatis S. Crucis. Ibidem Italicè apud Dominicum Nicotinum, anno 1587. in 4.

Speculum Veri Chriſtiani. Venetijs anno 1539.

Brevem ſummam triumphorum militantium pro perfectâ reformatione interioris hominis. Ibidem, & eodem anno ex officina Joannis Varifci & Paganini. In ea agitur de cognitione perfectarum virtutum chriſtianarum, quæ vitijs, & peccatis adverſantur: de beneficijs, quæ & hic in Terris, & in Cœlis eaſdem amantibus à virtutibus conferuntur: de rationibus, quibus Deo juvante, eas facile conſequi poſſimus, & quibus Deo ſimiles effici-mur. Vnicuique verò materiæ ſubſternitur doctrina S. Bonaventuræ, & Caſiani.

Examen conſcientiæ pro pœnitentibus. Venetijs apud Joannem Baptiſtam Sommaſum, anno 1587. in 4. Vivebat Vincentiæ anno 1586. Obijt Fulginei, dùm Romam ad Sixtum V. cui erat gratiſſimus, proficiſceretur. Petrus Rodulphus epitaphium iſtud, omiſſo obitus anno adje-cit.

Marco Antonio Pagano Forolivienſi,
Viro integerrimo, qui Viſitatoris Apoſtolici
In Provincia Genuæ, & Præfecturæ
Provincialis munere perfunctus, dùm Romam petit
Ad Sixtum V. Pontificem Maximum,
Obijt anno ætatis ſuæ LXIX. die vero XX. Octobr.
Fr. Petrus Rodulphus Toſſinianenſis
Mutuæ neceſſitudinis memor grati animi
Sui monumentum poſuit.

Ex Uvadingo, Laſſor, tom. 1. *Univerſi calamo delineati*, pag. 375. ac alijs Nomenclatoribus.

MARCUS DE AVIANO, Capucci-

nus, Prov. Venetiæ, Vir vitæ ſanctitate, ſpiritu Apoſtolico, gratia curationum, rebusque præclare geſtis ad ſalutem animarum, & corporum toti ferè Orbi no-tiſ-

tissimus; edidit Italicè, & Gallicè, inquit Genuensis, opusculum sub titulo:

Gravitas lethalis peccati. Parisijs apud Cauterot 1680.

MARCUS A BAUDUNIO, natione Gallus, Provinciae S. Ludovici Minorum Capuccinorum alumnus; Vir clara doctrina, & insigni sapientia notus; qui Concionatoris Evangelici munus, Sacrae Theologiae Cathedram, Diffinitoriatus, ac Provincialatus dignitates, religiosa pietate, praeclarisque virtutibus cumulavit, scripsit, ac praelo submissit, integros duos Cursus Philosophiae, ac Theologiae, quibus hunc praefixit titulum:

Paradisus Philosophicus unus, ac trium Doctorum, Angelici Seraphici, & Subtilis, horumque Conciliatoris fonte irriguus, tom. 1. in fol. Massiliae apud Claudium Barin, anno 1654. & denuò ibidem apud Claudium Garcin, anno 1664. in 4.

Paradisus Theologicus unus, ac trium Doctorum, &c. tom. 2. in fol. Primus tomus prodijt Lugduni apud Joannem Molin, anno 1661. Posterior ibidem apud eundem 1664. Secundò Lugduni per Antonium Hoguetan 1670. duobus voluminibus in fol. Priori accessit tractatus de *Iustitia, & Fure.* Vidi. Elaboravit insuper, ac evulgavit:

Compendium totius Theologiae, tam speculativae, quam practicae, in tom. 4. in 8. distributum. Lugduni anno 1673. apud Jo. Molin. Descripsit etiam Gallico idiomate:

Vitam mirabilem Illustrissimae Dominae Marthae Doraison, Comitissae de Valenes. Lugduni per Joannem Molin, anno 1661. in 8.

Vitam exemplarem V. Matris Agnetis de Anguillonae, Sanctimonialis, Monasterij Capuccinarum Massiliensium. Massiliae apud Claudium Garzin 1673. Commendatur à Genuensi, & Jacobo Le-Long, lib. 2. Biblioth. Gallicae, num. 6336.

MARCUS DE BERULLE, Gallus, Normanus, Provinciae S. Bonaventurae Minorum Conventualium Theologus, ac Ex-Provincialis, Vir, quem litteris probe excultum, ejus commendant scripta, edidit:

Cursus Theologicus ad mentem Doctoris Subtilis. Gratianopoli typis Roberti de Philippis, tom. 12. in 12. anno salutis 1668. & ibidem secundo, ac tertio. Vidi.

Exercitium hominis Christiani, Gallico idiomate, anno 1660.

Expositionem brevem, ac succintam universae Sacrae Scripturae cum concordia librorum Biblicorum, quae videntur pugnantia ex Chronologia, Gallicè 3. volumin in fol. Gratianopoli, teste Jacobo Le-Long, pag. 636. Bibliothecae Sacrae. Indistinctam credo ab illa expositione, cujus mentio extat apud Vincentium Coronelli, tom. 6. num. 4053. Scripsit, inquit,

In libros Historiales Veteris Testamenti, tomum 1.

In libros doctrinales Sapientiae, Proverbia, Ecclesiastes, Canticorum, Ecclesiastici, Prophetas, & Machabaeos, tom. 2.

Expositionem totius novi Testamenti, tom. 3.

De Rebus Scripturalibus singularibus, tom. 4. sed cuncti inediti ob mortem Auctoris.

MARCUS BLANCUS, Salodiensis, Francisci Lycheti alumnus, compilavit:

Tractatum de secundis intentionibus, ad Albertum Pium Principem Carpensensem. Uvadingus ex Tosigniano.

MARCUS DE LA CAMARA, Hispanus, Complutensis, Regul. Observantiae Provinciae S. Evangelij, ac Mexicani Conventus filius, Latine emisit:

Questionarium conciliationis, simul & expositionis locorum difficultum Sacrae Scripturae, in quo de Scripturae loca exponuntur. Compluti apud Joannem Gratianum 1587. in 4. & ibidem 1588. Vidi. Item:

Elenchum Concionum pro Dominicis totius fere anni, praecipuis festivitatibus Domini, & communi Sanctorum. Pertractant de eo D. Nicolaus Antonius, Coronelli, tom. 7. Bibliothecae Universalis, col. 524. ac Ventancurt de Scriptoribus Provinciae S. Evangelij. Ejus opera asservantur inedita in Coenobio Dominae nostrae de Saliceto, vti legitur lib. 3. Histor. hujus Conv. pag. 678. Ejus in laudem accinebat

Fr. Thomas Pinelli Minorita.

*Hesperia lux, Franciscana gloria gentis,
 Et Complutensis spes, & à lumine laris:
 Marce decus nostrum, tua nunc se fama per Orbem
 Latius effundit, te celebratque magis;
 Hæc monumenta tui ingenij, nunc prodita luci,
 Perpetuo illustrent nomen honore tuum.
 Te Deus altisonans Cæleste immisit ab axe,
 Ne lateant factis præmia digna tuis.
 Feruida sollicitat celsi quem cura Tonantis,
 Et pius assidua religionis amor,
 Dùm planè hortaris mentes ad regna polorum;
 Atque etiam, scriptis munis ad astra viam.
 Hæc ego cantabo majori postmodò Thyrsò,
 Nunc sat erit primis rem tetigisse labris.*

MARCUS CORONA, Minorita,
 conscripsit:

Speculum Provinciae Rusciae, laudatum
 in Supplementis Annalium Uvadingi ad
 annum Christi 1238. num. 4.

MARCUS DIAZ, Lusitanus, Prov.
 Romanæ strictioris Observ. edidit:

*Ordinem perpetuum recitandi Divini
 Officij*, 1637. Hæc Uvadingus.

MARCUS FABIVS VARRETUS,
 Minorita, sæpè citatur à Salvatore Vitali,
 vti Author:

Dialogi de Sacro Monte Alverniae. Ex
 nostro Alva, tabula 1.

MARCUS JULIAN, Hispanus, in
 Oppido S. Martini, vulgò *del Rio*, Cæsar-
 august. Diocesis, & Communitatis Ba-
 rocensis natus, Aragoniæ Provinciæ Re-
 gul. Observ. filius, & alumnus, & Sacrae
 Theologiæ Lector, originalia M. S. ad
 prælum accuratissimè disposita, & perpo-
 lita habet, prænotata:

*Certamen Catholicum adversus singulas
 propositiones in Bulla: Unigenitus: à SS.
 Papa N. Clemente XI. proscriptas*: opus in
 tria volumina in fol. Latino sermone, dis-
 tributum. Item:

*De infallibilitate in definiendo Romani
 Pontificis, & contra Cavillationes Fanse-
 nismi, Armamentum*, in duo volumina,
 etiam in fol. & Latino idiomate partitum.
 Ex relatione laudatæ Provinciæ.

MARCUS A S. MARIA, in Gallo,
 Italus, olim Medicinæ Doctor, Provinciæ
 Marchiæ Regul. Observ. adscriptus, ver-
 naculè contexuit volumen in 4.

De figura vitæ æternæ.

*De Regulis recomendarum B. Virginis
 in Monte Pietatis ab eo fundato.*

De Divinis Præceptis.

De Testamento Veteri, & Novo.

De Sacris Canonibus. Florentiæ per An-
 tonium Miscomini 1494. Vidi in Biblio-
 theca Hispalensis Ecclesiæ. Eiusdem vo-
 lumen *Concionum* laudat Illustris. Ulyssi-
 ponensis, parte 3. Chronicorum Ordinis,
 lib. 6. cap. 40. ac Fr. Petrus Alva, colum.
 1004. Militiæ.

MARCUS A NICIA, Minorita, Ita-
 lus, Vir animarum salutis studiosissimus,
 qui ad Catholicam Fidem disseminandam
 in Peruvianam Americæ Provinciam anno
 1531. navigavit, vbi Commissarius gene-
 ralis renuntiatus, post multos pro Dei, sui-
 que Ordinis gloria exantlatos labores ani-
 mam Deo reddidit, cum scripsisset Italico
 sermone:

*Relationem suorum itinerum, ac descrip-
 tionem 7. Civitatum*, quæ Latine reddita
 habentur volum. 3. Navigationum Ra-
 musij. De hoc scribunt Oldoinus in suo
 Athenæo Ligustico, fol. 416. ac Antonius
 de Leon, pag. 77. suæ Bibliothecæ Occi-
 dentalis.

MARCUS RAMIREZ DE PRADO,
 Hispanus, Matritensis, Compostellanæ
 Prov. Regul. Observ. filius, sed Grana-
 tensi Prov. Regul. Observ. jure habitatio-
 nis acquisitus, Vir Sacrarum Litterarum
 cognitione præstans, Pro-Commissarium
 generalem Indiarum agens, ad Ecclesiam
 de Chiapa, deindè de Mechoacan, in
 Occi-

Occidentalibus Indijs assumptus, (renuntiatis prius Insulis *de Yucatàn*, ac de *Caracas*) boni Pastoris munia, atque officia impendens, Synodum celebravit anno 1642. præloque dedit:

Synodales Constitutiones. Deinde alias, alterius Synodi celebrati anno 1644. vti testatur D. Ægidius Gonzalez, tomo 1. Theatri Ecclesiastici Indiarum, pag. 131. exscribens ibidem plurima suæ pietatis monumenta. Obijt circa annum 1660.

MARCUS RIEZ, Gallus, ex Minoritis Capuccinis, vernaculè litteris consignavit:

Vitam Bonæ Parisiensis Fundatricis Massiliensis, Conventus Sanctimonialium Capuccinarum. Marsiliæ 1673. in 12. Ex Jacobo Le-Long, lib. 2. Biblioth. Gallicæ, num. 6396.

MARCUS DE SUMMA RIPA, in Subalpinis, Minorita, dùm rudia Tyronum ingenia Albæ, & Taurini lectionibus eruditis informaret, opus etiam composuit Concionatoribus vtile, quod prænotavit:

Bonum quaternarium, Quadragesimales Conciones amplectens. Prodiit Taurini. Authorem commendant Tosignianus, Uvadingus, Illustrissimus Britius, fol. 292. ac Rossotus in suo Syllabo Scriptorum Pedemontij. Floruit ad annum Christianum 1419.

MARCUS TARBISINUS, Minorita, scripsit, non autem edidit opus prænotatum:

Recollecta Ordinis Minorum. Penès se habebat M. S. Uvadingus, teste N. Alva, tabula 1.

MARCUS VIGUERUS, Saonenfis, Ligur, Vir vndèquaque eruditus, Marci item Viguerij, Episcopi Nolani, ejusdem Instituti, Sixti Quarti Præceptoris nepos, Paduæ Theologiam, vna cum Antonio Tubeta professus, à Sixto Laurea Doctorali insignitus, in Sapientiæ Romanæ Gymnasio Lector institutus, deinde creatus est Episcopus Senogalliensis in Picenno, mox Urbis Præfectus pro Joanne de Ruvere, & à Julio Secundo Suffraganeus, paulo post Custos Arcis S. Angeli, & Cardinalis, Legatus Exercitus Pontificij adversus Alphonsum Ferrariæ Ducem, ab

eodemque Pontifice missus ad Concilij Lateranensis res gravissimas tractandas. Scripsit:

Apologiam adversus Pisanum Conciliabulum, quamvis eam imperfectam reliquerit, inde credo, quod illud ipsum illico reprobatum est, ac dissipatum.

Decachordum, opus Theologicum, doctum, & varium Julio Secundo Pontifici Maximo dicatum. Prodiit Romæ apud Hieronymum Soncinnum, anno 1507. in fol. & Parisijs anno 1517. apud Jodoc. Badium Ascensium in 8. & M. S. habetur in Bibliotheca Vaticana.

Controversiam de excellentia instrumentorum Passionis Domini, quam Marcus Siller Romæ anno 1512. & Jodocus Badius Ascensius, anno 1517. Parisijs emisserunt ita procurante Simone Begnio Episcopo Mondrusiensi Cardinalis contubernali:

De dignitate ferri Lanceæ Christi, & vestimentorum ejus. M. S. in Bibliotheca Vaticana. Præterea scripsit:

De Annuntiatione B. Virginis, lib. 1. Prodiit 1506. & 1507. typis Hieronymi Sancini, vna cum ejus Decachordo, in fol.

De Vita, Passione, Morte, & Resurrectione Domini. Prodiit Duaci 1607. duobus tomis, vna cum alijs ejus operibus. Pariter *Decachordum*, & *Controversia* edita simul fuerunt Hagenau 1517. Reliquit insuper, quæ ex iplomet subjiçio:

De Sacerdotis officio. Constat id ex chorda 1. cap. 21. Decachordi.

Tractatum de compaternitate. Ex chorda 2. cap. 30.

De Universalibus activorum. Ex chorda 4. cap. 21.

Sermones. Ex chorda 4. cap. 21.

Commentaria in Ethica Aristotelis. Ex chorda 6. cap. 1. & chorda 7. cap. 43.

Dialogum super Reformam abussum. Ex Ludovico Dupin, sec. 16.

Tractatum de Anti-Christo. Ex Ciaconio, & Georgio Eggs in Bibliotheca Purpurata.

Hamiliæ. Ex eisdem. Obijt sub Leone X. Pontifice anno 1516. die 18. Julij sepultus ad S. Mariæ trans Tyberim, cuius erat Presbyter Cardinalis, ejusque ædificia restauravit, & auxit. De eo legitur:

Sicut magni Ales Jovis evolat æthere in alto

Mente ita Vigerius lucida ad astra volat.

Elogijs decoratur à Uberto Foliot de Clarorum Ligurum elogijs pagina 200. & 201. Consule Haroldum, ad annum 1476. & 1506.

MARCUS VITERBIENSIS, Provinciae Romanae alumnus, ac totius Ordinis Generalis Minister creatus successit in Generalatu Ordinis Fratri Joanni de Burchio. Ab Urbano V. Nuncius missus pro pace ineunda inter Ducem Sabaudiae, & Marchionem Montis-Ferrati, quibus pacatis ablegatus est in Etruriam, ut Florentinos, & Pisanos foedere conjungeret, & pacificaret, aspero bello decertantes, quod egregie praestitit: demum negotium ei datum est, ut Italicas cohortes uniret, ut mutuis foederibus initis, commune bellum instruerent in quasdam militum Transalpinorum manus, societates vocatas, quibus pacatis ob has res bene gestas, Cardinalis ab Urbano V. creatur. Lepidum quid in ejus creatione accidisse referunt duo praefati Jurisconsulti Fellingius, & Tiraquellus apud Gubernatis tom. 1. fol. 165. num. 9. nimirum Urbanum Pontificem petisse à Senioribus Patribus Ordinis, qui Avinione residebant, ut tres probatos, doctosque Viros sui Instituti sibi praescriberent, ex quibus unum in Cardinalem posset deligere.

Illi tres tantae dignitati idoneos selegunt, sed ne loco viderentur impares, quos meritis judicabant aequales, & qui primus nominaretur dignior haberetur, fieretque reliquis praedictum, non ordinatum, sed circulariter omnium nomina scripserunt; qua ratione dignosci non potuit, quem primum nominabant. Urbanus circulum conspiciens, & subridens: Vos (inquit) ordinem communem pervertistis, ego pariter vestrum pervertam, exclusisque tribus in circulo conscriptis, Marcum hunc Viterbiensem creavit Cardinalem. Ex Castaneo, de Cardinalibus Scriptores, ingenij sui monumentum reliquit:

Summam casuum conscientiae. Laboribus gloriosis pro sua Religione, & pro Ecclesia Catholica sanctè perfunctus, ab ingenti in omni virtute gloria, & sanctitate vitae commendatus, obiit Viterbij tertio Nonas Septembris anni 1369.

MARCUS VITUS. Vide inferius *Vitus Pissa.*

MARCUS ULMENSIS, Germanus, Minorita, professione Scholasticus, scripsit, atque edidit Scholasticis Expositoribus utilissimum:

Dictionarium universale Scripturae Sacrae. Incipit, uti recenset Senensis, Tosignianis, ac demum Uvadingus: *Abstinencia multipliciter sumitur.* Claruit anno Virginis partus 1400.

MARCUS ULISSIPONENSIS, Lusitanus, Regul. Observ. Provinciae Portugalliae filius, unusque ex Fundatoribus, ac secundus Discalceatae Prov. S. Antonij Minister Provincialis, totius Ordinis Seraphici celeberrimus Historicus, Literis Graecis, Latinis, & Hebraicis peritissimus, ac demum Portuensis Antistes, literatos, ac pios homines multiplicibus locupletavit monumentis. Habemus igitur ex illius penu:

Chronica Ordinis FF. Minor. in 3. tom. in fol. distributa. Prodiit prima pars Ulyssipone 1556. & 1615. in fol. Secunda ibidem 1615. Tertia Salmanticae 1570. apud Alexandrum de Cannia. Vidi, & Hispanice, Gallice, ac Italicè reddita.

Reformatas Constitutiones Portuensis Episcopatus. Conimbricæ anno 1585.

Exercitia devotissima pro meditanda Passione Christi D. nostri, Lusitanico sermone, ex Latino Joannis Tauleri. Visais 1571. in 8. Insuper ligato sermone Lusitanico edidit:

Cantica B. Jacoponi, in 8. Pariter:

Vitam Christi. Item ex Latino, Marci Maruli:

Tractatum de Personis Illustribus. Tria haec opera commendantur à Fr. Ferdinando à Solitudine in Catalogo Scriptor. suae Provinciae Portugalliae. Ineditam, teste Cardoso, apud Nicol. Anton. reliquit:

Vitam S. Coletae. Item, ex eodem Georgio Cardoso.

Meditationes super Orationem Dominicam, edidit. In ipsa Portuensi Urbe, ut sanctè vixerat, sanctè etiam mortuus est Idibus Septembris anno 1591. Consule Arturum ad diem 11. Septembris in Martyrologio Franciscano, & Illust. Gonzaga, part. 3. Conv. 13. Prov. S. Antonij. Ulyssiponensis nomine inscribuntur: *Genesura quatuor librorum* edita ab Andrea Schoto in Bibliotheca Hispana. Consule D. Nicol. Antonium, tomo 1. suae Bibliothecae, pag. 398. Eiusdem, demum, Ulyssiponensis effigie ornatur Bibliotheca Religiosissimi Coenobij Dominae nostrae à Saliceto, adjecto carmine isto:

*Mas pareces de Francisco
Su Marcos Evangelista,
Que su Marcos Coronista.*

MAR

MARGARITA AGULLONA, Hispana, ex Xativa in Regno Valentiae oriunda, ab ineunte aetate Deo dedita, Habitu Tertij. Ordinis Franciscani ornata exinde, virtutibus omnibus, ac praesertim oratione extatica exornata, scripsit suo Confessario obtemperans

Methodum contemplandi Passionem, & Mortem Domini nostri Jesu Christi. Hispanice extat apud tom. 2. Historiae Tertij Ordinis Franciscani Fr. Joannis Carrillo, fol. 244. & 249. Jacuit in Cappella majore Conventus de Sanguine Christi usque ad annum 1605. mense Februario, quo Archiepiscopus Valentinus illud transfudit in suum Collegium-Seminarium, atque intra sepulchrum affabre constructum recondidit cum hoc Epitaphio in lapide alabastrite exarato:

Beata Margarita Agullona, Setabensis, professionis Franciscanae, obiit IX. Decembris, anno à Nativitate Domini M. DC. aetatis suae LXIV. Claruit haec Virgo eximia vitae poenitentia, & frequenti extasi, assiduos dolores in eisdem partibus accepit, in quibus Christus Dominus vulnera, feria quarta in capite, coronae instar. Mortua est magna opinione sanctitatis, & funere pietate celeberrimo.

Pluribus de eo agit Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 9. Decembris, §. 8.

MARGARITA AUSTRIACA, deinceps à Cruce, Maximiliani Imperatoris filia, & Philippi IV. Hispaniarum Regis amita; quae strictius Monialium Clarissarum Institutum, Numine aspirante, complexa, puritate conversationis, ac spiritus claritate, & fervore, mores prope Angelicos in Religione exhibuit; Deiparae Virginis, quam ab incunabulis praecipua semper amore dilexit, Cultrix sapientissima, ferventissimaque, scripsit ad Gregorium XV. Pont. Max. pro Conceptione sancta, atque illibata ejusdem Deiparae Virginis

Epistolam 1. quam habes apud Uvadingum in Legatione, sect. 4. Praeterea emisit,

Exercitia spiritualia ad ejus usum, ac Sanctimonialium Excalceatarum Matritensium. Antuerpiae ex Officina Plantiniana, anno 1622. in 8. Vidi.

Palatium spirituale. Habes apud Maracium in suo opere inscripto: *Heroides Mariana*, cap. 12.

Epistolam ad R. P. Fr. Bartholomeum de los Rios, Augustinianum. Extat ibidem pag. 313.

Epistolam ad cognatam suam Isabellam Claram Eugentiam. Habes ibidem pagina 314. Coelum petijt anno salutis 1633. die 5. Julij. Ejus Vitam eleganter conscripsit R. P. Fr. Joannes de Palma, (minime vero Illust. Palafox) ac typis subjecit Matriti anno 1653. in fol.

MARGARITA DE NORONHA, Lusitana, Comitissae de Linhares filia, clarissima stirpe nata, sed intuitu religiosae vitae majori adhuc claritate conspicua, cui merito (Virgo enim Deo Sacra fuit in Annuntiata Deiparae Ulyssiponensi Monasterio) excellentem doctrinae praestantis cultum adjunxit, non solum Latinis litteris admodum docta, sed &

Plurimum spiritualium lucubrationum Author, eloquentiae non vulgaris, ut Lusitani depradicant, & inter alios Antonius de Sousa Macedo in *Hispania Floribus*. Insuper Margarita haec de Noronha, alias de S. Paulo Lusitanice reddidit:

Regulam S. Clarae, Cardoso teste. Eodem quoque sermone conscripsit:

Exercitium spirituale, una cum varijs Orationibus ad Deiparam semper Virginem. Editum fuisse ad finem libri nuncupati, *Conventus spiritualis*, cujus Author fuit Granatensis quaedam Monialis Capuccina, Ulyssipone 1620. monet Cardoso in Schedis M. S.

MARIA DE LA ANTIGUA, Hispana, ex Oppido Cazalla in Baetica Provincia, primitus Dominici Ordinis alumna, deinceps sub Seraphico Instituto in Marchena sanctissime vixit, ubi omnino rudis, sed de super illuminata, scripsit volumen magnum mira doctrina refertum, quod sub titulo:

Lux Religiosorum, ac animarum spiritualium, asservatur M. S. in Archivio Conventus S. Antonij Hispalensis. Vidi. Prodiit Hispali ex officina Joannis Cabezas, anno 1678. in fol. Editio tertia facta est Barcinone typis Josephi Llopi 1697. in fol. Editio quarta ibidem apud Joannem Piferrer 1720. in fol. Vidi. Obijt 22. Septembris 1617. Extat ejusdem honorica mentio apud Daza de Conceptione, cap. 6. Nicolaum Antonium, tom. 1. fol. 71. & Sousa in Expeditione Hispanica S. Jacobi, num. 547.

MARIA AB ASSUMPTIONE, Hispana, Salmanticensis, genere illustris, virtutibus verò clarior in Salmantino Conventu Sanctimonialium Excalceatarum, ligato sermone Hispanico, scripsit:

Funeſta Carmina ſuper Pſalmum 82. Habes cum ejus Vita, apud lib. 4. operis *de Fundatione laudati Conventus*, editi Salmantica anno 1696. in 4. Legi.

MARIA DE AYALA, Hispana, Toletana, ex nobili genere orta, emiſſa profeſſione in Monasterio Immaculatae Conceptionis ejusdem Urbis, virtutibus religioſis adornata, ſcripſit tomum egregium:

De via perfectæ Orationis, quem ſpiritu humilitatis ducta flammis tradidit. Magnum ſui deſiderium relinquens migravit ad Sponſum anno 1634. Ejus exemplarem Vitam recenset Fr. Lucas Yanguas à fol. 98. Chronic. M. S. Castellanae Prov. Regul. Obſerv.

MARIA EVANGELISTA, Hispana, ex Monialibus Conventus S. Joannæ, vulgò dictæ propè Matritum, quamvis nullas vnquam litteras didicerit, tamen coelitus edocta, ſcripſit:

Vitam V. Matris Joannæ à Cruce, quæ M. S. vt audio aſſervatur in eodem Conventu. Operis, & Auctoris memoriam facit Fr. Joannes Carrillo, tomo 2. Historiæ Tertij Ordinis Francisc. fol. 318.

MARIA A JESU DE AGREDA, Hispana, anno 1602. die 2. Aprilis nata, Religionem Franciscanam ingreſſa anno 1619. die 13. Januarij, ac profeſſa anno 1620. die 2. Februarij, Conventum Excalceatarum Immaculatae Conceptionis in eodem Pago, ab ejus nobilibus Parentibus erectum per annos quinque, ſuprà triginta rexit. Hæc igitur clariffima Virgo, ac prudens Abbatiffa, præclaris exornata virtutibus, necnon miraculis, ac revelationibus inſignis, ex his, quæ à Puriffima Deipara didicit, Superioribus obtemperans, propria manu, & caractere, nobili ſtylo, & ſermone Hispanico reliquit M. S. egregia volumina prænotata:

Mystica Civitas Dei, Miraculum ſuæ Omnipotentia, Abyſſus gratia, & Vita Beatiffimæ Virginis. Prodierunt primò Matriti anno 1670. prævijs multis diſcuſſionibus Synodicis, examinibus, cenſuris, ac licentijs, tantaque devotionis aviditate egregium hoc opus à fidelibus expectabatur, vt vix prælo præſſum à quamplurimis, & nobilitate, & doctrina conſpicuis expeteretur. Sed cum ſumma pe-

tat livor, perſequentque altiffima venti, non illicò omnibus placuit; aut vt melius dicam, quod ferè omnibus placuerat, nonnullis æmulis diſplicuit; vnde ab eiſdem ad Supremum S. Inquiſitionis Hispaniarum Tribunal fuit delatum. Rectiffimus autem ille Confeſſus in re tanti momenti expenſis prius articulis, quibus delatio innitebatur, vt rectius procederet, exemplaria omnia ſequeſtravit, & per Edictum publicum ne vlteriùs diſtribuerentur inhibuit, *quoſque cauſa maturius examinata* (ſunt verba Edicti) *vel librorum lectio permetteretur, ſi id juſtitia ſuaderet, vel omninò inhiberetur, ſi juſta motiva id exigerent.*

Post plura igitur operis examina ſeptem annorum ſpatio exactè, & accuratiſſimè facta, facta item collatione cum authographo propria Servæ Dei manu conſcripto, poſt repetitas doctiſſimorum Theologorum conſultationes, poſt datas Sera-phicæ Religioni benigniſſimas aures, conceſſa eidem omnium oppoſitionum copia, vt eiſdem reſponderet, & ſatisfaceret, in quo, & conferendis reſponſionibus cum objectis Capitulis, ac perpendendis pro vtraque parte rationum momentis, aliorum quinque annorum ſpatium conſumptum eſt, rectiſſimum illud Tribunal tandem judicavit decernendam cauſam pro libris, eorumque V. Scriptrice, prout decrevit lata ſententia, ac proinde removendum eſſe ſequeſtrum Librorum, vt removit, vt poſſent præ omnium manibus haberi, ac legi in Regnis Hispaniarum, ac vaſtiſſimiſque Provincijs Catholico Regi N. ſubjectis, ſubdente S. Tribunali.

Et quia cognitum eſt, quod eodem ſequeſtro pendente furtim in his Regnis intromiſſi ſunt alij excuſi in alijs Regnis varijs, ac diverſis typis contra id, quod per eundem Excell. Dom. & Conſilium ordinatum fuerat, & nondum conſtet, an in omnibus reſpondeant, cum impreſſis Matriti, an verò in iſſis aliquod additum, ablatum, vel emendatum fuerit, quod in his non contineatur, relaxentur edicta, vt omnes Libri alterius quam Matritenſis (quæ permittitur) editionis inhibeantur quoad uſque recognoscantur, & ad hunc effectum traddantur à perſonis, qui eos habuerunt, S. Officij Tribunalibus, vel ejus Commiſſarijs.

Dum autem præſatum examen Librorum apud Sanctam Inquiſitionem fiebat, & coram Sacra Rituum Congregatione Cau-

Causa Beatificationis, & Canonizationis Servæ Dei versabatur, eo quod Processus erant jam facti, tam autoritate ordinaria, quam Apostolica ex Commissione signata manu Sanctissimi Domini Clementis Papæ X. quin aperti, & introducti cum titulo *Venerabilis*, & Libri in eisdem Processibus compulsati sub examine, inopinatè fuerunt in vi cujusdam Censuræ exhibitæ Sacræ Congregationi S. Officii prohibiti sub die 26. Junij 1681. Decretumque prohibitivum inaudita Religione S. Francisci fuit publicatum die 4. Augusti ejusdem anni, sed tribus dumtaxat elapsis mensibus san. mem. Innocentius XI. nomine ejus fuit publicatum, ad instantiam Regis Catholici Hispaniarum Caroli II. ejusque Serenissimæ Matris, & Sponsæ, meliusque informatus de qualitate Librorum, sicut etiam de rectitudine, maturitate, rigore, ac legitima jurisdictione, qua S. Tribunal Inquisitionis examinaverat, & approbaverat præfatos Libros, necnon de novitate, ac turbatione permagna, quam excitaverat in omnibus illis Regnis hujusmodi Decretum prohibitivum, die 9. Novembris ejusdem anni illud suspendere dignatus est, ac decrevit, & ordinavit supersedendum in hujusmodi Librorum negotio, eos in eo honore, ac æstimatione relinquens, ac priusquam prohiberentur, ut constat ex tribus Brevibus suprascriptis, Majestatibus directis, datis Romæ apud S. Mariam Majorem, die 9. Novembris, anno 1681.

Ad instantiam pariter ejusdem Regis Catholici, necnon Regis Serenissimi Portugallæ san. mem. Alexander VIII. dignatus est concedere, quod præfati Libri liberè, ac impunè ab omnibus Christi fidelibus legi possent, & casu quo dubia aliqua erumperent, ea Religioni S. Francisci communicarentur, ut eis satisfaceret, uti constant ex litteris præfate Catholicæ Majestatis directis, tum ad Eminentissimum Cardinalem Cium, tunc Status Secretarium, tum ad Excellentissimum Marchionem de Cogolludo, tunc Romæ Regis Catholici Oratorem, quæ apud Procuratorem Causæ asservantur, & quarum fidelem copiam typis datam legi.

Postmodum idem Rex Catholicus suas fervidas instantias repetens apud san. mem. Innocentium XII. à Sanctitate sua obtinuit, quod deputaretur quædam particularis Congregatio ex nonnullis Eminentissimis Sacræ Congregationis S. Officii, una simul cum Illustrissimo D. Asses-

sore, in qua Procuratores Causæ deducerent quidquid in ejusdem favorem conducere posset, ut constat ex Brevi responsivo ad præfatam Regiam Majestatem dato Romæ apud S. Mariam Majorem 25. Martij anno primo sui Pontificatus.

Cum igitur eadem Congregatio particularis deputata copiam censuræ Librorum exhibitæ communicandam decrevisset Procuratori Causæ, ut eidem responderet, voluminosam ipse Scripturam mediante Illustrissimo Bernini tunc Assessore eidem Sacræ Congregationi particulari præsentavit; ut ea prius meritorum Causæ notitia haberetur, & omnium, quæ in defensionem quoquo modo conducere, judicari poterat, & postmodum undique adæquatam responsionem exhiberet omnibus, & singulis censuratis, & novam interim instantiam coram eodem Summo Pontifice, tam Rex Catholicus, quam Serenissima Regina facientes, sua Sanctitas respondit: Qualiter jam præfatos Libros diligenti examini commississet, non parum peroptans ipsis Majestatibus complacere, eorumque votis annuere, ut videre est in editis Brevibus responsivis, datis Romæ apud S. Mariam Majorem, die 9. Septembris 1696.

Mortuo Rege Catholico Carolo II. & succedente Philippo V. necnon è vivis sublato Innocentio XII. ac succedente Clemente XI. apud ipsum fervidè instavit pro felici, ac brevi exitu Causæ præfate, suaque Sanctitas reintegravit Congregationem particularem pro examine Librorum, eo quod unus, vel alter Eminentissimus deputatus, in meliorem vitam præsentem commutaverat. Inde successivè deputavit Eminentissimos Cardinales Ferrari, Ptholomæum, Fabronum, Gabrielem Casinum, & Spada, tunc Religionis Seraphicæ Protectorem.

Quibus tamen non acquiescens, idem Sanctissimus informatus, quod Typographus Cameralis, aut per inculpabilem ignorantiam, aut per dolosam suggestionem Libros præfatos in quatuor partibus Indicis Librorum prohibitorum, quem anno 1704. excusserat introduxisset: sub die 5. Junij ejusdem anni ordinavit, ac præcepit sub gravissimis poenis, ut à præfato Indice auferrentur, ut factum est, & apparet in eodem Indice; hujusmodi ordine, & Decreto declarans, quod non essent prohibiti, quin permessi.

Ulterius, idem Summus Pontifex præmonitus, & informatus, quod hujusmo-

di Causa in Sacra Congregatione Indicis proponi, & discuti curabatur, dignatus est die 19. Septembris 1712. R. P. Secretario dictae Sacrae Congregationis insinuare, ne in ea verbum vllum fieret de Causa praefata, quandoquidem iudicium penitus reservatum erat suae Sanctitati, & Congregationi particulari ad id deputatae.

Verumtamen quia nonnulli aemuli rumorem spargebant, quod praedicti Libri legi nequeant, eo quod sint prohibiti, in eodem Pontificatu Sacra Congregatio S. Officij ad instantiam Illustrissimi, ac Reverendissimi D. Molines, Ministri Hispaniae, nomine Regis Catholici, Memoriali mediante, prorrepto eidem SS. Clementi XI. & ad praefatam Sacram Congregationem transmissa: Eadem Sacra Congregatio sub die 26. Septembris 1713. declaravit, quod praefati Libri non essent prohibiti, sed potius permisi, ut legi possint in Ecclesia Universali, sicut legebantur ante Decretum prohibitivum, vi Brevis Innocentij XI. supra allegatorum, uti in cunctis Christianitatis Regnis, & Nationibus publice venduntur (etiam Romae) avidè quaeruntur, ac fructuose leguntur in vniuscujusque idiomate traducti, & impressi, nimirum Hispanico, Lusitanico, Gallico, Germanico, Theutonico, Italico, ac Latino, praevijs eximij approbationibus, ac licentij Ordinariorum.

Impressum ergo fuit hujusmodi opus Matrini apud Bernardum de Villa-Diego 1688. tomis 6. in 4. 1701. per Ruiz tribus tomis in fol. Et ibidem iteratis vicibus Ulyssipone 1684. 3. vol. Antuerpiae 1696. in officina Viduae Hieronymi Verdussen tribus tomis in fol. Et ibidem 1708. Pannormi, idiomate Italico, typis Augustini Epiro 1701. quatuor voluminibus in 4. Gallicè Bruxellis 1715. 3. vol. in 4. Latine, Augustae Vindelicorum 1719. 3. vol. in fol. Et alibi, tum Gallicè, tum Latine, quin & Graecè, & Arabicè redditos vidi hosce Libros, ob fructum spirituales, quem cuncti, adhuc Ethnici, ex eorum lectione experiuntur.

Unde ad rem de hisce libris quidam cecinit Minorita:

*Hec servare vult Hispanus,
Contemplari Lusitanus,
Meditari, & Germanus,
Gallus, Belga, Hungarus.
Quotquot sunt ad quos venerunt*

Libri hi, & receperunt,

Ecce mox hos transfulerunt

Usum in vernaculum.

Legunt, volunt, perscrutantur,

Nocte, die meditantur

Caeli hoc miraculum.

Nec alienum puto à re proposita, nunc subjicere Elogij continuationem Censoris munere editi à R. A. P. Antonio de Goyeneche, Societ. Jesu, apud tom. 1. hujus Bibliothecae. *Hec est*, inquit, sanctissima, aequè ac sapientissima illa Virgo, quae proximè elapso saeculo, redivivas fecit priorum temporum memorabiles illas Matronas, Getrudes, Brigittas, Maatildes, Catharinas, Terecias, aliasque magni nominis Virgines: cujus scripta nullus nisi praedictio mentis occupatus damnat: nemo nisi partium studio abreptus dedignatur: quaeque non tam Sapientum primi Ordinis communibus votis, quam publica legentium utilitate probantur: neque enim bona arbor malos, neque mala bonos fructus edere vissa est unquam. Majora testimonia desideras? Non desunt, & quidem non pauca, nec temerè credita miracula, quae rei veritati robur, sigillumque imprimant. Ex quorum lectione per aliquot horas perdoctus, severusque P. Mendus plus se didicisse agebat, quam ex continua aliorum voluminum per multos annos lectione profecerat. Alius fuit Hispanus Demosthenes Illustrissimus Barcia, qui Libros Mysticae Civitatis nonnisi prius ori admotos, nonnisi flexis genibus, nonnisi lachrymarum imbre ipsos perfundens, lectitabat. Si amas, evolvisque Lector, quatuor Evangelistas, noli abjicere fidelissimam eorum Interpretem Mariam à Jesu sic nuncupatam, quia Divinam utriusque Historiam complectitur ex Evangelijs; scribit enim quae Evangelistae scripserunt, & scribit quae illi scribere potuissent, si vel habuissent revelationem, vel licuisset tunc temporis arcana illa praeloqui, quae modò decent ad majorem Dei, ejusque Genitricis gloriam. Scilicet, nihil in hac Historia invenies, quod vel Majestatem Hominis Dei, vel tantae Genitricis infinitam propèmodum dignitatem non deceat. At multa, inquis, nova reperio: non repugno; at memineris quæso multas veritates, quae modò dicuntur antiquae, aliquandò fuisse novas: nova enim decurru tem-

po-

poris antiquantur : Testamentumque
quod modò *vetus* appellamus, quando
primum fuit editum, erat *novum*, &c.

Nec tacendum erit de novissimo Decretum Romæ emanato, tenoris sequentis.

TIRASONEN.

BEATIFICATIONIS, ET Canonizationis Servæ Dei MARIAE A JESU DE AGREDA.

Sanctissimus Dominus noster **BENEDICTUS XIII.** ad humillimas preces Postulatoris Cause Beatificationis, & Canonizationis Servæ Dei Mariae à Jesu de Agreda, per Organum R. P. D. Pitoni Episcopi Imeriæ Sanctitatis suæ Auditoris, mediante ipsius Rescripto sub infra scripta die, mandavit, ut Causa prædicta Servæ Dei proseguatur in Sac. Rituum Congregatione absque novo examine Librorum Mysticæ Civitatis Dei, iidemque Libri retineri, & legi possint. Et ita, &c. Die 21. Martij 1729.

Extant prætereà hujus prudentis Virginis:

Exercitia spiritualia ad suas Filias impressa Casaraugustæ litteris Petri Carreras 1712. & Matriti 1718. in 8.

Epistola memoria digna, in qua recenset suam Indicam Missionem in Provincijs novi Mexici ab anno 1620. usque ad annum 1631. Matriti anno 1631. in 8. Vidi. Inedita vidi alia, nempe:

De Orbibus Cælestibus, ac Elementis, in 4. Matriti in Bibliotheca Marchionum de Cuellar.

Leges Sponsæ, opus egregium asservatum M. S. in 4. in suo Cœnobio. Vidi.

Epistolas plures ad Philippum IV. Catholicum Hispaniarum Regem, in fol. In Bibliotheca secunda Scorialis, pluteo 2. & 10. & Palentiæ in Bibliotheca Conventus Regularis Observantiæ, num. 35. & alibi. Legi.

De perfectione singulis horis procuranda in 4. Scripsit anno 1650.

Concordiam sui Conventus Agredensis super perpetuum Patronatum Deiparae semper Virginis in 4.

Orationem cordis contriti in 4. quorum fermè omnium Authographa, vel semiplena, vel deperdita sunt; flammis enim tradidit V. Virgo suo obtemperans

Tom. II.

Confessario. Migravit ad Sponsum 1665. ætatis verò suæ 63. die 24. Maji, & sanctitatis famam, & Discipulas Christi Sponsas relinquens in laudatæ Agredensi Cœnobio, ac in duobus alijs Stellæ, & Tuballæ in Navarra, nuper constructis. Lege *ejus Vitam* præfixam tom. 1. suorum operum horum propugnatores D. Philippum Bezerra, R. P. M. Fr. Josephum Caverio, Ordinis Regularis B. Mariæ V. de Mercede alumpum, R. P. Andream Mendo, Soc. Jesu, Ill. D. Fr. Didacum de Sylva, Episcopum Accitanum, Ill. D. Michaellem Escartin, Antistitem Tarraconensem, ac Illustrissimum Siuri, Episcopum Cordubensem, vt de domesticis Samaniego, Sendin, Richelme, Rodriguez, Castel, Arbiol, alijsque in hac Bibliotheca laudatis, taceam. Silentio verò prætereunda non est relatio facti cujusdam mirabilis in Commendationem Librorum *Mysticæ Civitatis Dei*, quam omni formalitate munitam Romæ habet Procurator Causæ V. Matris, ac impressam legi, vti sequitur:

Monialis quædam nomine Margarita à S. Salvatore in Monasterio Hospitalarum de charitate Beatæ Virginis Rupellæ in Gallia, vitæ sanctitate quoad vixit præclara, cum audisset famam Librorum *Mysticæ Civitatis Dei* à Ven. Serva Dei Maria à Jesu de Agreda conscriptorum, ardenti desiderio cognoscendi mirabilia, quæ in illis de Beatissima Virgine contineri dicebantur, flagrabat, quia tamen dicti Libri in lingua Hispanica, cujus prorsus erat ignara scripti, & nondum in Gallico idiomate erant, preces instantes ad Beatissimam Virginem, & Sanctos Angelos fudit ad obtinendam ejusdem idiomatis intelligentiam, quibus exauditis ad id breviter pervenit, vt magnum illud opus in tres voluminosas partes distributum, ea facilitate, ac celeritate traduxerit, vt suæ translationis Copistas in dies facile præveniret, qualicumque diligentia laborantes, ne scribendi momentum perderent. Et mirandum valdè, quod in illius operis decursu terribilibus morbis fuerit afflictas, vno præsertim die, quo Immaculatæ Conceptionis Capitulum traducebat, tam acerbò brachij dextri dolore fuit afflictæ, vt ejusdem vsu triduo privata extiterit, donec Deum depræcata, vt si suæ gloriæ augmentum ex inchoata traductione promoveret, brachij sanitatem restituere dignaretur, eam instantaneè obtinuit, calamumque velociter scribentem re-

Es

sump-

sumpsit. Nec defuere demonum machinationes inceptæ traductionis prosecutioni obistentes, quæ cujuscumque animum à proposito facile deturbassent, at Deus mirabilem traductionem, tam perfectam, prodigijs, & miraculis confirmare dignatus est, de quorum nonnullis Moniales

cunctæ præfati Monasterij, necnon Confessarius director præfatæ translaticis deposuerunt, depositioque extat apud Postulatorem Causæ. Vide inferius verbo *Martinus de Albiturri*, & accipe à R. P. Fr. Mathia à Marhina, Capuccino, inferius laudando, confectum elogium.

*Quid tibi cum superis, volites, ut in alta Minervæ
Culina, quæ genuit, sisque propheta, Deum,
Mystica quis tibi Menia Civitatis adire
Præcipit ex alto numine missus aër:
Nonne patens illud Pauli memorabile dictum
Te fugit? In sacris fœmina nulla docens.
Fœmina non dubito eloquio removetur ab isto,
In quibus afflatus numinis esse nequit,
Hæc tamen ut Matris magnæ rescripta docendo
Quid mirum, exemplar referat ipsa suæ.*

MARIA DE JESU, Hispana, ex Discalceatis Monialibus Manilensis Conventus S. Claræ, plura vidit, ac retulit:

De Immaculata Conceptione Virginis. Extant in libro de ejus vita, qui M. S. asservatur in Archivio Romano Ordinis, in fol. teste nostro Alva, col. 1007. suæ Milit.

MARIA A JESU, alia, Hispana, ex Tertiarijs Discalceatæ Provinciæ S. Gabrielis subjectis, ac vitæ sanctitate celebris, ex præscripto sui Confessarij, licet artis scriptoriæ omnimodè ignara:

Vitam suam conscripsit, quæ in Archivio Cauriensis Ecclesiæ asservatur. Plura de ea habes apud tomum 2. Chronicor. laudatæ Provinciæ, lib. 4. à cap. 1. vsque ad 24. Obijt bonus odor Christi anno 1666. ætatis 50. die 26. Decembris.

MARIA LASSO DE CASTILLA, Hispana, Monialis Clarissa Granatensis Conventus S. Elisabeth, scripsit:

Carmina pro Virginis Mariæ puritate. Extant cum alijs in libro Granatæ impresso 1640. in 4. Legi.

MARIA MAGDALENA A JESU, Ulyssiponensis, Comitissæ de Ericeyra conspicua Soror, professione Clarissa, prudens, ac docta Virgo, ac iteratò Ulyssiponensis Conventus Matris Dei Abbatissa, suis Monialibus reliquit inedita:

Commentaria mystica in Psalmos, quæ in laudato Cœnobio custodiuntur.

Commentaria mystica Canticorum Sacra Scriptura. Habentur vnà cum expositione Psalmorum.

Soliloquiorum animæ cum Sanctissimo Sacramento, vol. 1.

Exercitiorum, ac spiritualium meditationum, adjectis mysticis poematibus, tomos 2.

Historiam Venerabilium Sororum sui Monasterij, ex præscripto Superioris conscriptam.

Epistolarum multiplicium, ac spiritualium, tomos 3. Obijt exemplaritatis nota insignita circa annum 1700.

MARIA MAGDALENA DE CRUCE, Hispana, propè Matritum in Oppido Pinto nata, spiritu Dei rapta in Asiam transijt, ibidemque in Urbe Macavensi Monialium Excalceatarum Conventum fundavit, quem omni pietate prædita regebat. Indè ad Philippinas Insulas reversa, Abbatissa fuit Conventus Manilensis Monialium Discalceatarum, tantaque vitæ sanctimonia perseveravit, ut multis illustrationibus clarere meruerit. Earum monumenta sunt tres ingentes tomi in fol. quorum titulus vnicus:

Viridarium Franciscanum. Vidi, & legi hæc tria volumina difficilia mihi, imò non paucis, sed eorum lectio sapida est, & affectum inflammat. Extant Segobiæ in nostro S. Gabrielis Conventu, ac Vallisoleti in Archivio Provinciæ S. Pauli, vnàque cum ipsis Annotationes nostri V. Fr. Antonij à S. Maria ejus Confessarij. Floruit 20. Novemb. anno 1653. ac in laudato S. Claræ Manilensi Conventu sanctitatis fama quiescit. Memoratur à Fr. Bartholo-

Iomæo de Latona in Vita V. Matris Hieronymæ ab Assumptione, fol. 83. Balthasare de Medina in Centuria Script. Discalceatorum, necnon à R. P. Joanne de Balath, Societatis Jesu, ejusque Declamatore in Cantone.

Longè enim (loquitur de suo Confessario in Panegyrico, cujus memoriam feci, verbo Antonius à S. Maria) *antequam*, de Sinis, vel cogitaret, Monialis quædam sanctitatis opinione florens, ei clare dixit, vidisse se illum in terra aliqua, eaque montanna, montannos, & velut agrestes inter populos conversantem, qui quidem videbantur ipsi esse Sinæ, quamquam pileolos nescio quos gestarent in capite, quos Manilani Sinæ non gestabant, terramque illam abundare ijs arbutis, quæ Hispani vocant Miraveles; quod totum, & ad vnguem de Provincia Xan-tung comprobari *nihil dubium*. Hæc P. Balath. cujus integram relationem communem feci part. 2. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum à pag. 14. vsque 21. Scripsit insuper, missis alijs operibus quæ non habentur:

De Oratione tractatum magnum, & eruditum, laudatum à Fr. Bartholomæo de Latona in suo opere inscripto: Perfecta Religiosa, lib. 1. cap. 37. num. 34.

MARIA MAGDALENA, Lusitana, Monialis Clarissæ Cœnobij *Matris Dei Ulyssiponensis*, edidit vernacula gentis lingua:

Vitam S. Joannis Evangeliste. Ulyssipone 1628. in 8. Commendatur à Nicolao Antonio, tom. 1. & Teisserio tom. 2. sui Catalogi, fol. 195.

MARIA MICHAELA, Lusitana, genere conspicua, professione emissa inter Clarissas Ulyssiponensis Conventus *Matris Dei*, stylo signavit:

Vitam V. Matris Martæ Magdalene ejusdem Cœnobij Abbatisse. Asservatur M. S. in 4. in Archivio ejusdem Conventus. Clarebat anno 1700.

MARIA A S. PAULO, Hispana, Matritensis, sanguine, ac virtutibus illustris Fundatrix Religiosissimi Matritensis Conventus S. Josephi à Jesu Maria Discalceatarum Immaculatæ Conceptionis, vulgò, ac Hispanè vocitati *del Cavallero de Gracia*, scripsit:

Constitutiones Monialium Discalceatarum Conceptionis Domine nostræ. Extant à fol. 45. ejus vitæ editæ Matrili, studio D. Antonij Contreras, anno 1658. in 4. typis Andreæ Garcia. Floruit in suo laudat.

Tom. II.

dato Conventu septuagenaria, die 22. Maji, anno 1609.

MARIA DE PERNIA, Hispana, Monialis S. Claræ in Urbe Hispanicè dicta *Velez de Malaga*, ligato sermone nonnulla scripsit:

De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Ea habes apud librum editum Granatæ 1640. in 4. cui titulus Hispanicus: *Elogios de Maria Santissima*. Vidi.

MARIA A PLAGIS, Hispana, Salmanticensis, quæ anno 1678. floruit sanctitatis opinione in Salmantino Conventu Discalceatarum S. Francisci, iteratò jussu sui Confessarij litteris consignavit:

Vitam suam.

Epistolam ad Religionem Seraphicam vernaculè. Extant edita à fol. 447. libri 4. operis *de Fundatione laudati Conventus*, Salmanticæ editi anno 1696. in 4. in officina Mariæ Estevez Viduæ. Legi.

MARIA SALINAS, Hispana, ex Oppido Tramarite in Aragoniæ Regno, primitus Monialis Clarissæ Conventus S. Claræ de Borja, ac demùm Fundatrix Conventus Purissimæ Conceptionis Oppidi de Xelsa, jussis sui Confessarij obtemperans ad litteras redegit

Vitam suam. Hanc fussiori calamo scripsit, ac edidit Fr. Joannes Ginto, Minister Provincialis Provinciæ Aragoniæ Regul. Observ. Cæsaraugust. typis Michaelis de Luna 1660. in 4. Consule ejus Prologum. Edidit insuper:

Exorcismum pro expellendo dæmone, vti recenset noster Alva, col. 1007. suæ Militiæ. Floruit sanctitatis opinione die 1. Junij 1657.

MARIA SALIENT, Hispana, in Civitate Borgiensi, Tyrasonenensis Diocesis, ex pijs honestisque Parentibus nata, Religiosa, & Abbatisa Monasterij Sanctimonialium sub secunda Regula S. Claræ, metricè composuit, & luci dedit opusculum in 8. cui titulus:

Vita Seraphicæ Matris S. Claræ Virginis. Valentia prodijt ex officina Francisci Mestre, anno 1603. Vidi.

MARIA TELLEZ, Hispana, Virgo Deo Sacra in Monasterio S. Francisci de *Tordesillas*, ex Ludolphi Carthusiani Latino procudit ipsa sermone Hispanico,

Passionem Domini nostri Jesu-Christi. Pinciæ apud Nicolaum Tierli 1539. in 4. Ex Nicolao Antonio, tom. 2. Bibliothecæ Hispaniæ, pag. 71.

MARIA VILLENA, cujus honorifica mentio extat apud Uvadingum ad an-

num Christi 1445. haud indistincta est à *Elisabetha Villena*, de qua superius egi tomo 1. hujus Bibliothecæ, pag. 236.

MARIANNA A S. BONAVENTURA, Hyberna clarissima, ex Clarissis Monasterij Civitatis Galvensis ejusdem Regni, seditionum, ac bellorum causa in Hispaniam translata, Mattiti in Cœnobio, vulgò dicto *el Cavallero de Gracia*, exemplaritate vitæ refulgens exaravit ingens opus in 4. magno, sermone Hybernico, impræsentiarum asservatum à Matritensi Hybernorum Commissario, licentijs, & censuris roboratum. Vidi. Continet tractatus istos:

Discursum Historicum de Hæresarchis eorumque persecutionibus.

Quarundam Clarissarum, ac Tertiariarum Martyria durante Hybernæ tyrannica crudelitate.

Vitam Henrici Octavi.

Vitam Anna Bolenæ.

Vitam Regina Catharina.

Acta Sanctæ Coletæ Virginis.

Vitam B. Margaritæ del Pilar, Clarissæ.

Vitam D. Sanctæ Regina Sicula.

Tractatum Historicum de plerisque personis vitæ probatissimæ in sæculo.

De devotione Rosarij ejusque initio.

De alijs Rosarijs Divina largitate, suis devotis concessis. Cuncta narratione succinta rudiores ornare valent recta institutione, quin eruditiores onerent. Migravit ad Sponsum in laudato Cœnobio Matritensi circa annum 1703.

MARIANNA A CRUCE, Hispana, ex Tertiarijs Toletani Conventus S. Antonij Patavini, ineditam reliquit suo Confessario obtemperans

Vitam suam, vnà cum

Expositione verborum Christi: Venite ad me omnes. Asservatur in 4. in Archivio laudati Conventus.

MARIANNA A JESU, Hispana, ex Oppido *Escalona*, Toletani Archiepiscopatus, Tertij Ordinis Franciscani alumna, virtutibus, ac signis celebris, scripsit:

Epistolas plures Mysticas, quas vnà cum *suis Revelationibus*, communes fecit D. Ludovicus de Messa ejus Confessarius, qui ejus Acta publicavit Toleti, formis Francisci Calvo 1661. in fol. Legi. Migravit ad Sponsum 9. Julij anno 1620. Agitur de ejus Beatificatione.

MARIANNA A JESU, Hispana, ex Discalceatis Monialibus Turris Juliae in Extremadura, scripsit:

De Fundatione mirabili sui Conventus.

Extat M. S. in 4. in Bibliotheca Regia Matritensi. Vidi.

Carmina plura varij generis, Hispanico idiomate. Habentur ibidem. Floruit sanctitatis opinione, anno 1635.

MARIANUS AB ALCAMO, Capuccinus, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ Concionator, Magister Novitiorum, Diffinitor, ac Sanctissimæ Inquisitionis in Sicilia Regno Qualificator; Vir totus Dei spiritus plenus, & ab Apostolicæ vitæ probitate haud immeritis præconijs extollendus; multas enim ab Hæreticis pro Fide Catholica dilatanda, ac propaganda est perpesus ærumnas. Devotionis Stellarij, ac Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis mirificus, Panormi præsertim Propagator, publicavit opuscula sequentia:

Modus contemplandi Coronam Beatissimæ Virginis Mariæ in Stellario Gaudio. Panormi apud Jo. Antonium de Francis, anno 1608. tom. 1. in 12.

Officium Parvum Stellarij Gaudio, Dolorosi, & Gloriosi Beatissimæ Virginis Mariæ. Ibidem apud Angelum Orlandum, & Decium Grillum, anno 1615. in 12.

Labyrinthus Beatissimæ Virginis Mariæ. Ibidem apud eosdem 1612. in 12.

Poemata varia, & devotissima in laudem ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ. Ibidem 1612.

Plures Palmæ in folio, & alia diversa opuscula carmine, & prossa. Ibid. 1613. Scripsit etiam, & elaboravit:

Elucidationem in primam partem Divi Thome, quæ asservatur M. S. in Bibliotheca Genuensi PP. Capuccinorum. Claruit anno 1612. Extat hujusce honorificæ mentio apud Marracium, Pagnotium, & Genuensem, pag. 234.

MARIANUS DE COSTEN, Prov. Poloniensis Regul. Observ. alumnus, bis Lector Jubilatus, Vir eruditione, & morum gravitate excellens, teste Fr. Augustino Cieplinski, fol. 239. Chronologicæ Descriptionis ejusdem Provinciæ, tria volumina egregia de Pœnitentia, Jure, & Justitia, sub titulo:

Æquilibrium, Tabula naufragij, & typus veræ Religionis, impressa dedit. Clarebat in Studio generali Posnaniensi, anno 1642.

MARIANUS FLORENTINUS, Regul. Observ. Prov. Tusciæ, totus intentus colligendis, præsertim intra fines Italiæ, monumentis sui Ordinis, Historiam à Religionis exordijs ad sua usque

tempora rudi quidem stylo, sed fida narratione deduxit. Operis titulus est:

Fasciculus Chronicorum Ordinis Minorum. Libris quinque opus distinxit, cujus Authographum haud sine fructu penes se habuit Uvadingus.

Catalogum, seu breviculam Historiam piorum Laicorum, seu Conversorum ejusdem Ordinis. Ex Uvadingo.

Alteram Fæminarum Ordinis S. Clarae. Extat Florentiæ in Conventu Monialium S. Mariæ de Monte Coelis.

Tertiam Virorum Illustrum Tertij Ordinis S. Francisci.

Alteram Montis Alverne. Asservantur Romæ in Bibliotheca S. Isidori.

Sermones plures. Editos fuisse asserit Rodolphus.

Itinerarium Urbis Romæ in 18. cap. distinctum.

Tractatum Corona Virginis Mariæ, varijs meditationibus distributum. Addidit quoque nonnullas pias preces, & collectas super Coronam Domini 33. *Pater Noster.* Cui scribendi finem fecit die 20. Martij, anno 1503. in Conventu S. Salvatoris Montis S. Miniatis. Item:

Tractatum de origine, nobilitate, & excellentia Provinciae Tusciae, 25. cap. digestum, quem absolvit anno 1517. atque Patri Francisco Cino Prateni, Secretario generali dicavit. Prædicti autem isti tractatus in unum congesti libellum M. S. asservantur Florentiæ in Bibliotheca Conventus omnium Sanctorum, B. 3. Ord. 8. *Scriptores communiter.* Obijt Florentiæ, in magna contagionis lue inserviens universæ Urbis infirmis. Laudatur à Ponciantio in Bibliotheca Florentinorum, & Terrinca, part. 3. sui Theatri Tusciae.

MARIANUS GENUENSIS, ejusdem Provinciae Minorum Capuccinorum filius, Vir magnus in virtute, & perfectus Regulæ observator, scripsit ex mandato Illustrissimi, & Reverendissimi Cypriani Pallavicini Archiepiscopi Genuensis:

Doctrinam Christianam pro pueris, & idiotis in Fide instruendis. Fuit impressa Genuæ apud Bellonium 1580. Vitæ sanctimonia conspicuus, pijsque laboribus penè consumptus, ad mercedem ascendit Genuæ anno 1585. Vide Boverium, tom. 2. Annalium, & Genuensem.

MARIANUS MULLEBONENSIS, Capuccinus, Germanus, Provinciae Rhenanæ alumnus, in qua pluribus Conventibus præfuit, edidit:

Meditationes de tota Vita Christi, & Tom. II.

modum meditandi ejus Sacratissimam Passionem 1665. Ex Genuensi, pag. 235.

MARIANUS NEBIENSIS, natione Cynæus, eximius Divini Verbi Declamator, ac Provinciae Corsicae Minorum Capuccinorum Fundator, nonnulla scripsisse ferunt, inter quæ apud Genuensem, pag. 235. ineditum recensetur opus Italico idiomate exaratum, cui titulus:

Narratio Foundationis Capuccinorum in Provincia Corsicae. Virtutibus, ac exemplis refulgens obiit circa annum 1540.

MARIANUS DE ORSCOLOR, ab Ingolstadio, Provinciae Argentinae stricti Observ. Concionator, ac Vir doctrinæ & moribus clarus, edidit:

Chronica Observantiæ strictioris repara- ta, reducta, ac reformatæ, ejusdem per Christianos Orbes non solum, sed & Americam, Peru Chinæ, Jappones, Chichimecas, Zacathecas, Indos Orientis, & Occidentis Solis, Turcas, & Barbaras gentes diffusæ, & Evangelio fructificantis, distincta libris sex, & viginti octo figuris aeneis ornata. Ingolstadij ex officina Uvillhelmi Ederi, anno 1625. in 4. Vidi.

Rythmos decem de Corona Virginis. Ibidem ad calcem. Legi.

Vexillum Seraphicam Montis Alverni, opus asceticum. Ibidem.

Thesaurum Cordium suavissimi Nominis Jesu, quinque gazophylacijs divisum. Monachij 1622. in 8. Ex Lippenio, tomo 2. Bibliothecæ Theologicæ, pagina 70. & Uvadingo.

MARIANUS DE SIMESTRE, Minorita, Flander, recensente nostro Alva, columna 1009. suæ Militiæ, opusculum edidit:

Super titulo Immaculatae Conceptionis, in fol.

MARIANUS STALPAERT, ex Recollectis in Flandria, ad prælum parabat opus egregium, de quo apud Julium de Venetijs, tom. 2. Chronologiæ Seraphicæ, impresso Venetijs anno 1718. in de Capitulo Generali 79. pag. 297. num. 47. „ hæc habentur: *Visa idæa* operis R. P. „ Mariani Stalpaert, Provinciae S. Joseph „ Recollectorum in Flandria Patris, ac „ Secretarij Generalis habitualis Ordinis, „ intitulati: *Corpus juris Orbis Seraphi-* „ „ ci: Diffinitorium Generale arbitrio Re- „ verendissimi P. Min. Generalis commit- „ tit, vt (dum opus prædictum ad debi- „ tum complementum redactum fuerit) „ illud juxta Apostolicas, & Ordinis Con- „ titutiones faciat revideri, habitaque

„ approbatione revisorum in scriptis , ser-
 „ vatisque reliquis de jure servandis, typis
 „ mandari. Attenta autem necessitate
 „ ejusmodi operis: prædicto Patri injun-
 „ gitur, vt quantocyus faciat Compen-
 „ dium præfati Corporis Juris, in quo so-
 „ lum jura ponantur, quæ modo sunt, &
 „ debent esse in usu.

MARINUS DE CALVACESIO, Capuccinus, Brixienfis, in eadem Provin-
 cia Diffinitor, ac Magister Novitiorum,
 Vir maximæ virtutis, ac perfectionis, qui
 à Sacra Congregatione de Propaganda
 Fide, ob singularem ejus prudentiam, ac
 præcipuum Catholicæ Fidei zelum, Visi-
 tator Apostolicus fuit constitutus in Mis-
 sionibus Rhetiorum, & Helvetiorum;
 composuit, ac typis dedit Latine, Ge-
 nuensi teste,

*Vitam Domini Nostri Jesu-Christi, quam
 in triginta lectiones distribuit.* Brixiae anno
 1639.

MARINUS MAURUS, Venetus,
 Ecclesiastes, & Theologus non obscurus,
 Cornelio Musso per omne tempus charus
 fuit, cujus monumenta, tum Latino, tum
 etiam vernaculo sermone ab eodem Cor-
 nelio conscripta ab omnibus studiosis de-
 siderata, summo studio, & industria è re-
 nebris revocavit, vt in lucem prodirent,
 Colegit insuper:

*Summam non aspernendæ lectionis in
 doctrinam D. Thomæ.* Hæc Tosignianus,
 & Possevinus, ex quo Uvadingus, & San-
 nig.

MARINUS MERSENNIUS, Gallus,
 Ordinis Minorum elucubravit:

*Quæstiones in 6. priora capita Geneseos
 cum accurata textus explicatione:* in hoc
 volumine Athei, & Theistæ impugnantur,
 & expugnantur. Vulgata editio ab Hæ-
 reticorum calumnijs vindicatur, & Græ-
 corum, Hebræorumque Musica instaura-
 tur; Francisci Georgij Veneti Cavalistica
 dogmata ferè refelluntur. Excus. Parisijs
 anno 1623. in fol. Vidi.

*Tractatum de Mensuris, Ponderibus, &
 Nummis Hebræorum, Græcorum, & Ro-
 manorum, ad Gallica redactis.* Excusum
 Parisijs anno 1644. in 4. Extat hujusce ab
 Uvadingo illaudati memoria apud Biblio-
 thecam Latino-Hebraicam Fr. Caroli Jo-
 sephi Imbonato, litt. M.

MARIUS BIGNONUS, Capucci-
 nus, natione Italus, Patria Venetus, ejus-
 dem Provinciæ alumnus, Vir varia insig-
 nitus doctrina, Divini eloquij Præco eru-
 ditissimus, subtilis Sacræ Theologiæ pro-

fessor, ac composita morum venustate
 præditus; scripsit Italico sermone, & edi-
 permittit:

*Conciones Quadragesimales pro singulis
 diebus, sub titulo: Splendori Seraphici.*
 Venetijs apud Junctas, anno 1649. tom.
 1. in 4.

*Conciones pro Festivitatibus Sanctorum
 totius anni, sub titulo: Elogij Sacri.* Ibi-
 dem anno 1652. tom. 1. in 4.

*Conciones pro Dominicis totius anni, &
 pro Adventu.* Ibidem apud Junctas 1656.
 tom. 1. in 4. Has omnes Conciones ex
 Italico in Latinum sermonem convertit
 Fr. Bruno Neusser Franciscanus, ac in pu-
 blicum missit Colonia Agrippinæ 1676.
 typis Hermannii Demen, sub hoc titulo:
*Encyclopædia, sive scientia universalis
 Concionatorum.* Obijt Venetijs 1660. De
 eo post Uvadingum meminit Genuensis,
 pag. 235. & Sousa in sua *Expeditione His-
 panica S. Jacobi*, num. 73.

MARIUS A CALASIO, ita cogno-
 minatus ab Oppido nativo, quod inter
 Samnitum Montana, non longè distat ab
 Aquila Civitate, S. Bernardini Senensis
 funere notissima, humili, sed honesto ge-
 nere satus, adolescens, D. Francisci Ins-
 tituto nomen dedit; expletisque non sine
 fructu tyrocinio, artium liberalium, &
 Theologiæ curriculum, addiscendæ linguæ
 Hebraicæ, ejusque percipiendis, & eno-
 dandis mysterijs totus incubuit. Tantos
 in hoc studij genere fecit profectus, vt
 eum generalem in Urbe sacri idiomatis
 Magistrum instituerit, Doctorisque privi-
 legijs, & titulo, sui Sodalitij Viris in as-
 sueto, & penè interdicto, decoraverit fe-
 licis memoriæ Pont. Paulus Quintus, bo-
 narum litterarum optimus parens. Cujus
 rei honorificum extat vestigium in Biblio-
 theca Vaticana, ex ea parte, quæ novitèr
 adjecta est Sixtinæ, in qua inter cætera
 tanti Pontificis egregia monumenta, illud
 pennicillo, & litteris exprimitur, quod
 Marium hunc ex nostra Familia, aliosque
 tum Prædicatorij Ordinis, tum alterius
 generis doctos Hebræi idiomatis in Urbe
 creaverit, & foverit professores. Multos
 habuit hîc, & erudivit, ex diversis Pro-
 vincijs adventantes discipulos in æde D.
 Petri in Monte Aureo, quam aliquando
 rexit, & postea in Aracoelitana. Eo totum
 ejus tendere desiderium; eo propendere
 videbatur affectus, vt vberior, & frequen-
 tior fieret hujus linguæ notitia, quam ille
 plenior, quam familiari sermone ex-
 plicare poterat, continuo quadraginta
 &

& plurium annorum labore adeptus est. Tempus nullum, nec quod in Fratrum triclinio necessariae refectio supererat, absque lectione pratermittebat, nec absque codiculo quoquam Hebræo in populum, vel in campos exibat. Facilem habuit accessum ad Paulum Quintum, cui in minoribus familiaris erat, & à Confessionibus. Ipso sui obitus die longiorem cum eo protulit sermonem de his operibus eudendis, quæ sicuti Authore superstiti, ut in lucem prodirent, Pontifex maximè desiderabat, ita post Viri obitum accuratè edi præcepit. Humilem, & ad sui Instituti normam, pauperem semper vitam egit, semper etiam seriùs in studijs. Obijt septuagenarius, & ultra, ex rupto apostemate, Psalmos cantans Hebraicè, audita Salvatoris Passione, expletisque, & præmissis cunctis Christiani hominis officijs 9. Kal. Februar. 1620. Scripsit:

Grammaticam linguæ Hebraicæ addiscende perutilem.

Canones generales linguæ sanctæ. Romæ anno 1616. apud Stephanum Paulinum in 4. Vidi.

Dictionarium Hebraicum. Ibidem anno 1617. in 4. Vidi.

Concordantiarum Sacrorum Bibliorum Hebraicorum quatuor concinnavit tomos ingentes, in quibus Chaldaicæ etiam concordantiæ librorum Esdræ, & Danielis suo loco inferuntur. Deindè post Thematum, seu radicum omnia derivata, & vsus latins deducta, ac linguarum Chaldaicæ, Syriacæ, & Arabicæ, vocabulorumque Rabinicorum cum Hebraicis convenientiam, Latina ad verbum versio adiungitur, ad quam Vulgatæ, & septuaginta editionum differentia fidelitè expenditur. Demùm ad ultimi tomi calcem nomina propria Sacrorum Codicum novo ordine digeruntur. Opus Reipublicæ Christianæ, & præsertim Divini Verbi Concionatoribus, ac Sacræ Scripturæ studio incumbentibus summè utile, & apprimè necessarium. Textus Hebraici ordo, inquit Carolus Imbonato in sua Bibliotheca Hebraico Latina, littera M. desumptus est à R. Mardocheo ben Natham primo Authore Concordantiarum apud Hebræos, de quo vide Julium Bartholoccium in Biblioth. Mag. Rabb. part. 3. pag. 915. & part. 4. pag. 56. Cui CALASIUS addidit versionem Latinam, magno quidem labore, ac laudabili industria in fine quarti tomi digeruntur Hebræa, & Chaldaea nomina Virorum, mulierum,

Populorum, Idolorum, Urbium, fluviorum, montium, cæterorumque locorum, quæ in Biblijs Veteris Testamenti leguntur, cum aliquot appellativis Hebraicis, & Chaldaicis vocibus: adjecta eorum expositione, & explicatione. Adest Locorum præterea descriptio ex Comosgraphis. Deindè Index vocum omnium Latinarum, quibus exponuntur Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ, & Arabicæ, quæ in Dictionario hujus operis, seu declaratione vsuum, derivatorum, ac significatorum cujuscumque Thematibus Hebraici, & linguarum aliarum convenientia continentur, ad cujus calcem alter habetur Index nominum propriorum, prout in Latina Vulgata editione proferuntur, ex quo eorundem Hebraica lectio, & ejus expositio facile inveniri possit, opera Fr. Michaelis Angeli à S. Romulo ejusdem Ordinis. Romæ ex typographia Stephani Paulini anno 1622. in fol. Uvadingo curante. Vidi. Laudatur passim à Nomenclatoribus.

MARIUS A FORO SARZINO, Italus, primitus in Augustiniana Familia Doctor Theologus, demùm alumnus Provinciae Picenæ Minorum Capuccinorum, eorumque Generalis Minister, Vir pacificus, ac signis, & virtutibus insignis, multa scripsit. Superunt dumtaxat:

Duo Poemata valdè pia, & erudita: Unum de Vita Beatissimæ Virginis Mariæ, & alterum de Sanctæ Mariæ Magdalene conversione, & in ipsius penitentia encomium. Fuerunt impressæ Venetijs anno 1586. & alibi.

Egregium volumen Chronologicum sue Familiae usque ad annum 1570. quo utitur Arturus in Martyrologio Franciscano die 4. Januarij, & alibi. Ad Deum migravit anno 1581. Eum celebrant Uvadingus, & plures apud Genuensem, pag. 237.

MARIUS JOANNES GOSTCALCANUS, Antuerpiensis, Tertij Ordinis Franciscani alumnus, scripsit, ac emisit:

In Epistolas Divi Pauli. Ex Suvertio, Le-Long, ac Dupin. Insupèr, teste Valerio Andrea, edidit:

De Republica Christiana novissimorum temporum, libros 3. Antuerpiæ typis Bellerij 1600. in 12. & Lovanij apud Rivium.

Prædicationum libellum. Antuerpiæ typis Keebergij 1587.

Evangelicas, & Christianas Orationes, sermone vernaculo 1590. Obijt 1603.

MARIUS SCRIBONIUS, Italus, ex Reformata Pedemontana S. Thomæ Provincia, Vir in doctrina excellens, publici juris fecit, sub titulo *Pantalitia*:

Summam universæ Sacre Theologiæ. Parisijs 1620. in fol.

Super universum ferè Testamentum doctissima scripta composuit, quæ in Conventu S. Mariæ Angelorum Taurini asservantur. Vidi. Extat hujusce mentio apud Bibliographiam Anissonianam editionis Lugdun. 1724. pag. 147. & tomum 2. Orbis Seraphici, lib. 7. cap. 9. num. 359. Emisit insuper:

Sermones de Incarnatione per Adventum. Parisijs 1622. in 8.

Conciones in Evangelia Adventus. Ibidem 1619. in 8.

MARIUS TARVISINUS. Vide superius *Marcus Tarvisinus*.

MARQUARDUS LEONIS, Germanus, Provinciæ Argentinæ secundus Minister, Ordinis Definitor generalis, Sacre Theologiæ Lector emeritus, edidit Germanicè:

Discursum Theologicum de vera Ecclesia Del. Monachij anno 1605. Ingolstadij 1609. in 8. Vidi.

Examen tractatus Joannis Henrici Hiemeri præconis Butherani de Fraternitate B. Mariæ Virginis in Reith. Dilingæ anno 1619.

Resolutionem quarundam questionum de vera fide. Ingolstadij anno 1607.

Enumerationem methodicam selectissimorum Scriptorum, qui scripserunt pro Ecclesia Romana, Latine. Ibidem eodem anno in 8.

Demonstrationem Catholicam, & universalem S. R. E. & ejusdem fidei perpetuæ, Latine. Lechusij propè Augustam Vindelicorum, anno 1622. in folio. Pertractant de eo Uvadingus, Laffor, tom. 2. Universi calamo delineati, fol. 439. Dupin, sæculo 17. Floruit circa 1620.

MARTHA PERALVO, Hispana, ex Oppido Pozo Blanco in Extremadura, Tertiaria Seraphica virtutibus, ac fama sanctitatis insignis, suis Confessarijs obtemperans:

Vitam suam scripsit, quam concinnavit, in publicumque misit R. P. Fr. Joannes Capistrano, Prov. Angel. alumnus. Hispali typis Thomæ Lopez de Haro 1689. in 4. Vidi. Floruit in Patria anno 1689. die 4. Augusti.

MARTIALIS BRIVATUS, Gallus, Provinciæ Aquitanicæ Minorum Capucci-

norum Concionator eruditus; in quo etiam Ars Poetica, & cæteræ liberales disciplinæ, religiosa morum compositio, & summa in Deum pietas, splendorum thesauros emisserunt, scripsit Gallicè, & evulgavit:

Pœmata varia sacra, & festiva, sed omnia semper lucida, gravia, arguta, & elegantia. Tom. 2. in 8. Burdigalæ typis Bergerianis, anno 1650. De eo post Uvadingum in Appendice, agit Genuensis, pag. 237.

MARTIALIS CENOMANENSIS, Tertij Ordinis, qui fuit sæpius Definitor Provinciæ S. Ivonis, edidit:

Præses Anni Sancti in Vitis Sanctorum pro singulis diebus anni. Parisijs, & Rothomagi 1644. tom. 2.

Kalendarium spirituale pro Civitate, & sub Urbis Parisiensibus, in quo notantur devotiones quotidianæ. Parisijs anno 1645.

Annotationes in tractatum Raymundi Lullij de Amico, & Amato. Pertractant de eo Uvadingus, Bordonius, Joannes Maria in Annalibus Tertij Ordinis, ac Dupin, sæculo 17. Floruit circa annum 1650.

MARTIALIS STAMPENSIS, Gallus, Parisiensis, in hacque Provincia Minorum Capuccinorum, Novitiorum Moderator, Vir paupertatis zelator, ac virtutibus insignis, suppresso nomine, emisit opuscula sequentia:

Tractatus de Oratione Mentali, & de exercitio silentij. Parisijs apud Nicolaum Fremiot, anno 1635.

Tractatum de Perfectione Religiosæ Tom. 1. in 4. Ibidem apud eundem, anno 1635.

Exercitium trium Clavorum amoris, & doloris ad uniendum nos Christo Crucifixo, opusculum aureum, & tanto Viro dignum. Ibidem, eodem anno. Item opus prænotatum:

Crux spiritualis. Ibidem 1634. Alia plura, inquit Genuensis, piissimus hic homo composuit; pauca verò sunt typis mandata, ipso Authore præli industriam, ut gloriæ humanæ refuga, dedignante. De eo meminit Uvadingus, ac Dupin.

MARTINUS, cognomento, ABBAS, de quo in præfatione ad Summam Auream Henrici Cardinalis Ostiensis Lugduni anno 1568. impressam, Franciscus num fuisse, & inter primos Jureconsultos suscipiendum præmonetur. Talia ejus scripta fuisse ibidem dicitur, ut si quis ea rejecerit, sanctissima Jurisprudendum res-

ponfa, sacratissimas Imperatorum Constitutiones; Pontificum Decreta, jus penè dixeris, vniversum se rejecturum arbitretur. Nam Jureconsultos sua illic jura loquentes, sacrosque Principum affatus pervideas integros Juris Civilis locos citatos conspicias.

Inter alia quæ scripsisse refertur, commendatur summoperè ejus

Summa alphabetica, ex qua Pandulphus Pratejus, Cæsarei, Pontificijque Juris Baccalaureus, aliquot Juris articulos, ac tractatus Summæ prædicti Cardinalis Ostiensis suis locis adjecit. Vixit Martinus temporibus Azonis Jurisconsulti, & Summularij celebratissimi, graves enim inter vtrumque simultates intercesserunt. Hæc Uvadingus.

MARTINUS ALBEUVICUS, ex Oppido *Albeuvico*, Comitatus Northumbrensis in Anglia propè Scotiam natus, Institutum S. Francisci in Coenobio novi Castrensi professus est adhuc adolescens. Ad studia deindè tum Philosophica, tum Theologica, missus Oxoniam, ad insignem in vtrisque pervenit scientiam, & supremam in Sacra Theologia lauream illic accepit, deniquè ibidem inter suos in Scholastica Theologia prælector constitutus, scripsit:

Commentarios in libros quatuor Sententiarum.

Disputationum, librum vnum.

Chronicon rerum Anglicarum. Obijt anno 1336. Eum celebrat Uvadingus, ac Fr. Angelus à S. Francisco de Scriptoribus Angliæ, num. 1336. post Possevinum.

MARTINUS DE ALBITURRI, Hispanus, ex Regul. Observ. Prov. Burgenlis, Theologus Jubilatus, ac Custos, necnon quatuordecim annis, generalis Ordinis Procurator in Romana Curia, Postulatorem ibidem agens Causæ V. Matris Mariæ Jesu de Agreda, opus eruditissimum conscripsit prænotatum:

Satisfactio Religionis S. Francisci ad Censuram S. Universalis Inquisitionis Romanæ in Libros Mysticæ Civitatis Dei. Romæ typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ, anno 1730. in fol. Vidi, ejusque Archetypum Matrili asservatum apud Officium Causæ ejusdem V. Matris. Vivit.

MARTINUS ALEMAN, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Joannis in Valentino Regno filius, Concionator Apostolicus, ac Commissarius Provincialis Provinciæ Discalceatorum Philippinarum in Sinensi Regno, Hispanum fecit librum,

quem Sinicis characteribus conscripserat, sub titulo:

Lapis caliminaris, [Præfectus Apostolicus in eodem Regno V. Fr. Antonius à Sancta Maria Provinciæ nostræ S. Pauli illustrissimus filius. Didici ex Relatione sui Socij in tribulationibus Fr. Joannis Fernandez, Apostolici Concionatoris, Commissarijque Provincialis laudatæ S. Gregorij Provinciæ. Apostolicum ad munus in Urbe *Hoei-chen*, Provinciæ *Xantung* destinatus erat *Aleman* iste ann. 1696. vti recenset Fr. Petrus de la Piñuela in suo Catalogo Missionariorum Sinensium, pag. 6.

MARTINUS DE ARRATIA, Hispanus, ex Bætica Provincia Regul. Observ. anno 1589. quo florebat conscripsit:

Doctrinarum Moralium, volumen in folio. Ineditum asservatur Compluti in Bibliotheca Conventus S. Didaci sub P. num. 253. Vidi.

MARTINUS BARONIUS, Minorita, edidit:

Catalogum Sanctorum Ordinis Minorum, teste Melissano in Supplementis Annal. Uvadingi ad annum Domini 1264. num. 2.

MARTINUS BELZUNZE, Hispanus, cujus Patria Occa in Toletano Regno, & Archiepiscopatu, sanguine clarus, olim à Studijs in Salmantina Academia, professione Minorita Excalceatus, Provinciæ S. Joannis alumnus, observantissimus vita, oratione pervigil, Beatissimæ Dei Matri addictissimus, multarum virtutum aggregatione dives, sancto calefens igne, scripsit:

Vitam Martini de Belzunze, hoc est, ejus vitam sæcularem.

Poemata varia.

Hieroglyphica varia. Hæc autem non explicat humanæ sapientiæ verbis, sed doctrina spiritus. Asservantur in Archivio Provinciæ S. Petri de Alcantara Granatensis, teste mihi Fr. Thoma de Montalvo, tom. 1. lib. 2. cap. 30. suorum Chronicorum, vbi numero 10. vt cunctis ostenderet majoris fructus, quam molis esse, subdit nonnulla, exscripta part. 1. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceator. pagina 178. Granatæ in nostro S. Antonij Conventu Junij 30. anno 1651. ad cœtum abiit Angelorum, (nobis relinquens exemplum, vt sequamur vestigia ipsius) certatim populo concurrente ad Exequias, & ad nudandum pauperem, quem ama-

amabant scindendo, seu avellendo, quidquid volebat. Narrantur miracula. Pro ipsius vita, ac translatione tanti Authoris consule Chronologos Provinciarum S. Joannis, & S. Petri de Alcantara, quarum vnam solemnī professione, aliam suis ossibus versicoloribus decorat. Agit quoque de ipso R. P. Fr. Franciscus de la Vega, tom. 2. Chron. Ordin. SS. Trinitatis, lib. 4. num. 1491.

MARTINUS A BOLONIA, Italus, Provinciæ Limensis Regul. Observantiæ alumnus, Prædicator egregius, ac Diffinitor, ob præclaram Sacræ Paginæ eruditionem meritò commendandus, inedita reliquit singularia

In Epistolas Sancti Petri Commentaria. Item,

Concionum variarum tomum in folio. Continet tres celebres Historias, nempe, Davidis, Filij Prodigij, ac Judæ, necnon suprâ viginti Conciones de Passione Domini. Claruit Limæ anno 1614. Hæc Fr. Didacus de Cordova in Chronicis memoratæ Provinciæ, lib. 6. cap. 7.

MARTINUS A S. BONAVENTURA DE VILLA ROBLEDO, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ Sancti Josephi alumnus, devotus Prædicator, ea elaboravit, quæ suus consobrinus Petrus Galindo Presbyter, prælo mandans, inscripsit:

Morales veritates adversus ornatus prophetarum, &c. Matrīti apud Franciscum Sanz, anno 1678. in 4. Vidi.

De Excellentijs puritatis. Est opus in 4. bipartitum impressum Matrīti à Matthæo de Espinosa, anno 1681. Vidi. Emissit insuper:

Partem primam Directorij Pœnitentium, unâ cum praxi bonæ Confessionis. In lucem prodijt Matrīti anno 1682. etiam in 4. Vidi.

Directorij Pœnitentium partem secundam. Ibidem apud Antonium de Zafra, anno 1680. in 8. Vidi. Demum opus prænotatum:

Pastor Divini Amoris. In publicam Sacerdotum utilitatem, missum scio, sed ex qua typographia prodierit ignoro.

MARTINUS BURGURIUS, Hispanus, Provinciæ Aragonum Regul. Observ. Provincialis Minister, edidit:

Reformationes Sanctionum, seu Constitutionum Fratrum Conventualium Ordin. Minor. Barcinone apud Amorosum Provenſalem, anno 1640. in 4. Vidi.

MARTINUS DE CARTHAGE-

NA, Minorita, Hispanus, edidit volumen in 4.

De Superſtitionibus. Lucronij 1529. apud Michaelē de Eguia. A D. Nicolao Antonio cognominatur *de Castañega*; Familia non expressa.

MARTINUS DE EL CASTILLO, Hispanus, Burgensis, iteratò Jubilatus Lector, Fidei Judicibus Minister à Consultationibus, ac Provinciæ S. Evangelij Regularis Observantiæ in Mexicano Regno Minister Provincialis, Vir abundè doctus, publici juris fecit:

Super Abdiam Prophetam. Antuerpiæ 1657. in 4. Hæc celebrant Commentaria Jacobus Le-Long, fol. 678. suæ Bibliothecæ Sacræ, Alva, col. 1015. suæ Militiæ, ac Fr. Augustinus Ventancurt in Chronicis laudatæ Provinciæ, fol. 142.

Super Suffanam Illustrationibus Literalibus, Moralibus, ac Panegyricis pro Deipara. Matrīti apud Paulum Bal 1658. in fol. Vidi.

In caput 13. Danielis. Extat ibidem in Appendice de Suffana figurata.

Commentaria super sermones aureos S. Petri Chrysologi. Lugduni 1667. in fol. magno. Vidi.

In Debboram de Maria figurata. Hispalij 1678. in fol. Vidi. Et Lugduni 1690.

Conciones Morales juxta moralem sensum Debboræ, & Jabelis. Adjectæ extant ad calcem operis laudati in 4. & 5. librum Judicum. Insuper in præloquio ejusdem tomi spem fecit:

Documentorum Moralium suprâ litteram cap. 4. & 5. Judicum.

Artem Biblicam. Mexici apud Luperatium, anno 1675. in 4. Ex laudato Ventancurt.

Artem linguæ sanctæ. Hispanico sermone, Lugduni 1676. in 8. sumptibus Floriani Anisson. Vidi.

Grammaticam Græci idiomatis. Ibidem 1678. in 8. etiam Hispanicè. Vidi.

Concionem, unâ cum thesibus pro S. Evangelij Provincia in Comitij Generalibus Ordinis, habitis Toleti. Prodierunt ibidem anno 1658.

Panegyrim de Dedicatione Ecclesiæ Angelopolitane.

De Seraphico P. N. Francisco.

De S. Laurentio Martyre, anno 1649. editam in 4.

Apologeticum de Sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci, sermone Hispanico. Colonia 1684. in 4. Vidi. Prodijt secundò curante Fr. Petro de Arroyo, Minorita, in libro

libro Hispanicè prænotato: *El Thaumático Regular*. Insupèr, teste laudato Ventancurt ibidem num. 36. anno 1697. ad prælum, ejusdem Martini parata erant.

Opus egregium de Diluvio Universalì, necnon de Imaginibus Marianis Indis opus aliud, sub titulo:

Arca Mystica super Psalmum: Fundamenta ejus. Vivebat circa annum 1690.

MARTINUS COCHEMIUS, Capuccinus, natione Germanus, Provinciæ Rhenanæ Concionator, Vir pius, ac salutis animarum valdè studiosus plura composuit Opuscula Germanico, & Latino idiomate, & sunt typis mandata:

Vita Christi in triplici quantitate, & qualitate; scilicèt, parva, media, & magna.

Preces Sanctæ Gertrudis Latino idiomate.

Preces Gertrudianæ Germanico idiomate in triplici diversitate, & editione.

Alboretum spirituale.

Liber Infirmorum, Exorcismorum, & Benedictionum.

Tractatus de Oratione Mentali.

De tribus Novissimis Germanico idiomate.

Hortulus spiritualis complectens octingentas Quæstiones Catechisticas.

Catechismus continens 50. Catecheses pro singulis Dominicis totius anni.

Conciones spirituales pro toto anno.

Preces pro Archiconfraternitate perpetua adorationis SS. Sacramenti.

Libellus Processionum continens Meditationes, Orationes, Litanias, & Canciones in Processionibus decantandas.

Mons Myrrhæ complectens duodecim Meditationes de Passione Domini N. Jesu Christi.

Mons Calvariæ, complectens duodecim Meditationes de Cruce, & Morte Domini N. Jesu Christi.

Vita S. Barbaræ Virginis, & Martyris: additis Miraculis, & Canticis de eadem.

Vita S. Amoris Confessoris, in qua complectuntur etiam plurima miracula de eodem Sancto.

Sermones novem de S. Antonio Paduano. Hæc Genuensis, pag. 237. Scripsit, ac emisit insupèr:

Medullam Missæ. Coloniae 1700. in 8.

Legendam Sanctorum. Francofurti anno 1709. in 4. teste Emmanuele de Sousa, tomo 2. Expeditionis Hispanicæ S. Jacobi, num. 236.

MARTINUS CONSTANTIENSIS, Gallus, Normanius, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Ecclesiastes fervidus, & erga Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum ardentiori zelo affectus, ad ipsius venerationem, & frequentem communionem, omnes Christi Fideles magis, magisque incendere satagit in volumine, quod Gallico caractere evulgavit:

De Amore affectivo erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum. Ex Genuensi pag. 238.

MARTINUS A CRUCE, Hispanus, devotus alumnus Provinciæ Neapolitanæ S. Petri de Alcantara, Minorum Discalceatorum, in publicum misit Italicè:

Compendium Vitæ S. Petri Alcantarensis, Novena adjuncta. Neapoli apud Felicem Mosca, anno 1724. Ibidem apud Antonium Abrij, anno 1716. emisit:

Compendium Vitæ S. Francisci Salesij, adjuncta statione ad eundem Sanctum.

MARTINUS DE LA CUEVA, Hispanus, Carmonensis in Bætica, Regulæ Observantiæ alumnus, & à Secretis RR. Andreæ Insulani, totius Ordinis Generalis Ministri, scripsit:

De corrupto docendæ Grammaticæ Latina genere, & de ratione ejusdem rectè breviterque tradendæ, ad Philippum Lusitanæ Principem Joannis III. Lusitanæ Regis filium hæredem. Antwerp. apud Joannem Gravium 1550. in 8. Spem fecit:

Annotationum in Laurentium Vallam; vti narrat D. Nicolaus Antonius, tom. 1. Biblioth. Hisp. fol. 81.

MARTINUS DE LA CUEVA, alter, Hispanus, Castellanae Provinciæ, Regularis Observantiæ filius, ineditos, vt credo, reliquit:

Sermones pro festivitibus totius anni. Laudatur, ex Fr. Petro Salazar in Chronicis prædictæ Provinciæ, à Nicolao Antonio, tom. 2.

MARTINUS DOYZA, Hispanus, in Ergavicensi Civitate, Diocesis Cæsaraug. natus, Aragoniæ Provinciæ Regulæ Observantiæ filius, & celeberrimus Prædicator, prælo dedit in 4. & Latinè, tom. 1. Concionum,

A Dominica prima Adventus usque ad Dominicam primam Quadragesimæ cum festivitibus Sanctorum occurrentibus. Cæsaraug. 1602. per Angelum Tabano. Tomum 2.

A Dominica 2. Quadragesimæ usque ad

feriam 3. Resurrect. Cæsaraug. 1602. per Alphonsum Rodriguez in 4. Brixiaque 1610. Vidi. Hispanè.

Sermonem gloriosissimi Patris S. Eneconis Abbatis de Oña Religionis antiquissimæ S. Benedicti. Cæsaraug. 1601. per Angelum Tabano in 4. Agunt de illo Uvadingus, Nicol. Anton. Alva in sua Militia, col. 1015. ac Blasco de Lanuza, tom. 2. Historiæ Ecclesiasticæ, fol. 380.

MARTINUS GILIBERTI, Gallus, Provinciæ Aquitanix antiquioris alumnus: qui cum, Patrijs Laribus relictis ad Indiam Occiduam inter primos Franciscanos trajecisset, tanta cura Indicum idioma didicit, ut in eo peritissimus evaserit, atque aliquot libros, tum Indis, tum quoque Hispanis summè necessarios ediderit. Porro licet podagra maximè conflictatus: ab Infidelium ad Christi fidem conversione, nunquam abstinuit; unde tot, talesque fructus Dominicum in horreum intulit, ut vix sibi parem habuerit. Religione etiam, & vitæ sanctimonia insignis extitit, Indisque, à quibus ut pater colebatur, charissimus fuit. In publicum misit Tarasco idiomate:

Doctrinam Christianam in fol. Pariter eodem idiomate evulgavit:

Dialogum inter Magistrum, ac Discipulum, de quo videtur Antonium de Leon, tit. 18. Bibl. Occident. fol. 108. Scribunt de eo Barrezus, & Gonzaga apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 3. Octobris, §. 4.

MARTINUS GOMEZ DE SOTO, Hispanus, Prov. Burgensis Regul. Observantiæ, Theologus, & à Censuris Theologicis S. Officij, *Conciones* edidit hætenus mihi ignotas.

Concionis de S. P. N. Francisco, editæ anno 1645. memoriam facit noster Alva, tabula prima. Eam vidi impressam Burgis in 4.

MARTINUS IGNATIUS DE LOYOLA, Hispanus, Cantaber, S. Ignatij de Loyola Societatis Jesu gloriosissimi Fundatoris propinquus, Episcopus Argentine Fluminis, ac Archiepiscopus de las Charcas in America Meridionali, in nostro S. P. N. Francisci Conventu Oppidi de Alaejos, Discalceatorum, strictiori Observantiæ nomine dato ad Discalceatam S. Gregorij in Philippinis Insulis gradum fecit. Postmodum in Sinarum Provincijs, imò in cunctis Nationum Populis Christum Crucifixum prædicans, non

in humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, in laboribus plurimis, in carceribus, in angustijs, autoritate Apostolica Gregorij XIII. roboratus, Missionibus Apostolicis deditus, semel, atque iterum univèrsam ferè Mundum circumvit, animas quærens. Ad nostros reversus, & Cathedram ascendere jussus, Lecturæ Theologiæ Sacræ vacavit in Conventu de Cadahalso Provinciæ S. Josephi, necnon in nostro Segobienfi S. Gabrielis Conventu. Guardianus quoque fuit primò nostri Conventus Corporis Christi Oppidi de Martin Muñoz, ac memorati Segobienfis Conventus, cujus fratres etiam regebat, ut absolutus Præses, die 12. Maji ann. 1594. postquam Clemens VIII. die 10. Martij ejusdem anni desmembrationem fecerat Conventuum Veteris Castellæ, Sancti Pauli Provinciam erigens. Tandem à Philippo III. Episcopus de Paraguay cooptatus, coepit Pontificia dignitate conspicuus esse Vallisoleti die 9. Octobris anno 1601. Hic ergo, quem meritò Illustrissimus Gonzaga 4. part. fol. 1358. religiosissimum appellavit, cujusque Pastoralem zelum celebrat generalis Chronologus Daza, part. 4. lib. 2. cap. 34. scripsit:

Itinerarium novi Orbis. Prodiit in lucem non dissimulato Authoris nomine, anno 1585. vñ cum Joannis de Mendoza *Historia rerum Sinensium*; dissimulato verò anno 1586. Ejus acta dedi vernaculè tom. 1. Chronicorum Provinciæ S. Pauli, lib. 2. à fol. 210. Floruit anno 1612. & in Conventu S. P. N. Francisci à se erecto expectat resurrectionem mortuorum.

MARTINUS A. S. JOSEPHO, Placentinus, Hispanus (quem Tiburtius Navarro de Fructibus Posthumis S. Petri de Alcantara, cap. 18. fol. 81. *diligentissimum Scriptorem, suisque scriptis Ordinem suum illustrare fatetur*, & insignem religionem, ac doctrinam, Fr. Laurentius à D. Paulo Sueco in vita S. Petri de Alcantara prælo data Romæ 1669. lib. 3. fol. 164.) Theologiæ, quæ ad mores spectat, clarissimus Lector, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli Diffinitor, ac Custos; necnon Provinciarum S. Joannis Baptistæ, ac S. Josephi Commissarius Visitator, publici usus fecit:

Chronica Provinciarum S. Joseph, & S. Pauli, tomis duobus. Arevali 1644. in fol. Vidi.

Vitam S. Petri de Alcantara. Matrili anno 1644. Vidi.

Discursum apologeticum, quo probare contendit eundem S. Petrum de Alcantara spectare ad suam, & Sancti Pauli Provinciam, non verò ad eas, quæ S. Gabrielis, aut S. Jacobi nuncupantur. Ibidem anno 1642. Vidi.

Summam Theologiæ Moralis, tom. 1. in fol. Matrili apud Gregorium Rodriguez 1649. Extat in calce hujus libri.

Propugnaculum suarum opinionum. Vidi.

Explicationem multarum litterarum Apostolicarum pro Regularibus concessarum. Cæsaraugustæ 1638. Vidi.

In præcepta Regulæ Sancti Francisci, Hispanicè. Ibidem eodem anno, & Salmantica 1633. & 1635. deindè cum additionibus 1655. Matrili in 8. Hispali 1652.

Instructionem brevem Doctrinæ Christianæ.

Epitomen Judiciariam. Cæsaraugustæ 1638. in 8. Agunt de eo Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, Petrus de Alva, Hieronymus Garcia, tom. 1. Politicæ Ecclesiasticæ in Indice Authorum, litt. M. Antonius à S. Bernardino nonnullis locis suæ vitæ Minoriticæ; maximè num. 2. Audivimus, & legimus N. Martinum (olim in Salmantina Academia Juris Canonici Doctorem, ac Juris Civilis Præmum Moderatorem, vti recenset Fr. Petrus à Jesu in sua *Dilucidatione Judiciali*, fol. 128. num. 11.) in N. Regali Arevalensi Conventu (vbi requiescit) Cœlesti sensibili voce cujusdam imaginis semper Virginis Mariæ, quæ in superiori Claustro laudati Conventus colitur, recreatum fuisse. Et sanè, quam ardenti erga Regnam Cœlorum teneretur devotionis affectu, etsi nullo alio testimonio doceremur, satis ex suis Chronicis liquido patet. Consule tom. 1. meorum Chron. lib. 4. cap. 4. & Apologeticum R. P. Joannis del Olmo in Præludio, fol. 8. art. 10. fol. 370. Ejus vitam descripsi, tom. 2. Chron. Prov. S. Pauli. Obijt 1649.

MARTINUS A S. JOSEPHO, aliter, Hispanus, in Oppido Pradena Diocesis Segobienensis natus, ac Religioni Seraphicæ in Discalceata Provincia S. Pauli, edidit:

Ceremoniale Missarum. Vallisoleti anno 1623. Operis, & Authoris memores sunt Uvadingus, Nicolaus Antonius, & Tom. II.

Matthæus à Nativitate in Chron. Latinis M. S. ejusdem Provinciæ.

MARTINUS LILLIO, Hispanus, Regul. Observantiæ Castellanae Provinciæ, publici juris fecit ingentem tomum prænotatum:

Flos Sanctorum, Hispanico idiomate. Hispali 1544. in fol. Ibidem correctum, & auctum prodijt ex officina Joannis Guierrez 1569. Vidi. Scripsit insuper, ac emisit:

De Oratione Mentali, ac Exercitijs Spiritualibus. Matrili apud Antonium Martin 1611. in 8. Pertractant de eo post Salazarium in Chronicis prædictæ Provinciæ Nicolaus Antonius, ac Fr. Petrus de Alva, col. 1015. suæ Militiæ Universalis.

MARTINUS A MARATA, Hispanus, Idubedæ natus, Granatensis Provinciæ Regul. Observantiæ, dignitate Sacerdos, ac Vir spiritualis, valde vtilia conscripsit:

Documenta spiritualia, impressa in Chronicis laudatæ Provinciæ, tract. 3. cap. 67. Ad plures abiit anno 1632.

MARTINUS MEURISSE, Gallus, Royensis, Doctor, & professor Parisiensis, Episcopus Medaurensis, & suffraganeus Metensis, scripsit:

De Sacrosancto, & admirabili Eucharistiæ Sacramento. Parisijs apud Ludovicum Boulanger 1628. in 8. Vidi.

De Virtutibus Cardinalibus. Ibidem 1635. Ex Ludovico Dupin, sæc. 17.

Statuta secundæ Synodi Metensis. Ibidem 1633. Ex eodem.

Tractatum de Trinitate. Parisijs apud Carolum Bovillard 1631. in 8. Vidi.

Catalogum Episcoporum Metensium, Gallicè. Divodurij apud Joannem Antonium 1634. in fol. magno. Vidi.

De progressu, ac declinatione heresum in Diocesi Metensi. Ibidem 1642. Ex laudato Dupino.

Rerum Metaphysicarum, lib. 3. Parisijs per Dionysium Morèrau, in 4. an. 1623. Vidi. Ejus in laudem Antonius de Boves Baccalaureus Parisiensis accinebat:

Dogmata si radient libris ut Sydera Scoti

Meurissi hunc Solem noveris esse librum

MARTINUS MINORITÆ, cognomine notus, publici juris fecit:

Chronicon usque ad Carolum IV. Germa
Ff ma

Mania, seu *Flores temporum*. Ulmæ in fol. anno 1486. Extat hujusce mentio apud Martinum Lippenium, tomo 1. Bibliothecæ Regalis Philosophicæ, fol. 289. & apud Bibliothecam curiosam Joannis Halle-vordij editam Francofurti 1676. in 4.

MARTINUS MORIN, Minorita, de quo meminit noster Alva, tabula prima ex Algecira in Arbore Religionis Sèraphicæ, scripsit:

Speculum Fratrum Minorum.

MARTINUS MYRICANUS, Lovaniensis, Servatij Myricani, etiam Minoritæ, frater, Germaniæ inferioris Minister, ex Latina in linguam Belgicam vertit libellum R. P. Christophori à Capitefontium, cui titulus:

Defensio Religionis avltæ. Lovanij in 8. Insupèr ex nostro Alva, col. 1018. suæ Militiæ, scripsit volumen in fol.

De locis communibus, asservatum M. S. in Conventu Fratrum Minorum Recolletorum Bootendalensi in Sylva propè Bruxellas.

MARTINUS DE NANTES, Capuccinus, Provinciæ Britannicæ Concionator, & apud Brasilienses Missionarius sermone Lusitanico, & lingua Kariris illius Regionis concinnavit:

Cancionem in laudem Incarnationis Verbi Divini.

Cancionem in laudem S. P. N. Francisci. Utraque habetur à fol. 151. operis prænotati: *Catechismus Indicus idiomate Kariris*, juxta Ulyssiponensem editionem anni 1709. in 8. Vidi.

MARTINUS PEREZ DE GUEVARA, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Burgensis Concionator, Vir doctus, ac socius R. A. P. Fr. Petri de Alva in conquirendis Monumentis antiquis pro *Immaculata Conceptione*, emisit Hispanicè: *Tractatus varios de hoc Mystero*, ac præsertim volumen prænotatum:

Judicium Salomonis. Prodiit Lovanij ex typographia Immaculatæ Conceptionis 1663. in 8. Vidi.

MARTINUS IV. antea Simon de Bria, Gallus, Patria Mompitius in Bria Diocesis Savonensis, Papa 188. anno 1281. die 22. Februarij Viterbij creatus, ibidemque in Basilica S. Andreæ die 23. Martij coronatus, scripsit:

Epistolas varias, quarum Registrum M. S. asservatur in Vaticano. Obijt Perusij anno 1285. die 29. Martij, Franciscanorum Habitu indutus, miraculis clarus,

ibidemque sepultus in Ecclesia Cathedrali. Hæc pluribus, Fr. Ludovicus Jacobus à S. Carolo, Carmelita, in sua Bibliothecæ Pontificia, impressa Lugduni 1643. in 4. Tertiariorum Franciscanorum numero adscribitur à Fr. Clemente Ledesma, pag. 20. sui Compendij. Uvadingus, ex coque Haroldus ad annum Christi 1285. num. 1. ita inquit: *Ante mortem*, quam obiit Perusij vestem Fratrum Minorum, quos ex animo diligebat postulavit, & in ea sepeliri voluit, Assisiumque deferri ad ædem S. Francisci, relicto Jacobo Sabello Cardinale testamenti executores, & is post quadriduum creatus est Pontifex, dictusque Honorius IV. Vir admodum senex, qui dum anno sequenti corpus sui Prædecessoris juxta ipsius testamentum vellet Assisium transferre, hujusmodi translationi contradixerunt, & obstiterunt Perusini, apud quos post aliquot annos Martini corpus integrum in veste Franciscana repertum est, & miraculis multis magnisque statim à morte claruit, propter quæ à Perusinis colitur ut Sanctus.

MARTINUS N. id est, nullo cognomine addito, professione Minorita, scripsit, ac edidit:

Sermones de Tempore, & de Sanctis. Argentinæ 1480. Hæc apud Authorem libri inscripti: *Incunabula typographiæ*, fol. 92.

MARTINUS DE REHIS, Minorita, Comensis, scripsit, Uvadingo teste pag. 251.

Sermones prædicabiles de Festis.

MARTINUS RHEMIJ, ex Recolectis Provinciæ Germaniæ inferioris, recensente Chronologo laudatæ Provinciæ, transtulit:

Lipsum Latinè scribentem miracula D. Virginis Hallensis, in linguam Gallicam.

MARTINUS ROSA, Dalmata, Stagenensis Provinciæ Ragusinæ Regul. Observantiæ Definitor, & Sacræ Theologiæ Lector, edidit carmine heroico:

Breve Compendium totius nationis lingue Illyricæ, in quo breviter origo ipsius nationis ostenditur, extensio ejus copiosa, Reges, Fides Catholica totius Dalmatiæ, Bosniæ, Serviciæ, atque Russiæ, quas habuit. In fine verò sub umbra Aquilæ magnarum alarum respublica Ragusina feliciter quodammodò monatur. Matrini apud Franciscum Martinez, anno 1638. Agunt de eo

Uvadingus; ac Laffor, tom. 2. *Universi calamo delineati*, pag. 13. & 387.

MARTINUS ROSILLO, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Carthaginensis Lector Jubilatus, ac Guardianus Conventus S. P. N. Francisci Oppidi Molinensis, typis commisit egregiam orationem:

De sudore mirando cujusdam Imaginis S. P. N. Francisci tempore belli. Cæsaraugustæ per Hæredes Emmanuelis Roman 1712. in 4. Vidi.

Panegyrim de Sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci. Compluti apud Franciscum Garcia 1695. in 4. Vidi.

MARTINUS RUEGO, Hispanus, Provinciæ Burgenfis Regul. Observantiæ alumnus, Præfectus Cœnobij S. Mariæ Angelorum Urbis S. Dominici Calciatensis, scripsit Hispanicè librum prænotatum:

Purgatorium conscientiae, sive Salus anime, impressum Burgis apud Philippum Junctam, anno 1598. in 4. Vidi. Laudatur post Uvadingum, tom. 1. Biblioth. Hispanæ Nicolai Antonij.

MARTINUS RUIZ, Hispanus, Castellanae Provinciæ Regul. Observ. alumnus, edidit:

Directorium, & Processionarium Fratrum Minorum. Prodiit primò Salmanticae ex officina Francisci de Cea 1612. Secundo Matrili ex typographia Viduae Joannis Garcia Infanzon 1715. in 4. Vidi.

MARTINUS SARMIENTO, Hispanus, ex Hoja de Castro Diœcesis Sancti Dominici, Minoriticum Habitum Burgenfis in Prov. Regul. Observ. induit, sed ad Mexicanam Provinciam S. Evangelij delatus, Concionatoris, Custodis, ac Commissarij generalis novæ Hispaniæ muneribus functus, ad Episcopalem Angelopolitanam dignitatem assumptus, nihil de antiquo rigore, aut solita religiosissima vita remissit; imò potius, *nihil eo contentius*, (verbis ut utar Illust. Gonzaga parte 4. Conv. 38. Prov. S. Evangelij) *nihil humanius, nihil affabilius, ac nihil denique humilius.* Concinnavit gravissimam

Statuta primi Concilij Mexicani, teste D. Egidio Gonzalez, tomo 1. Theatri Ecclesiastici Indiarum, pag. 88. Ad Cœlum migravit circa annum 1560. & in Conventu S. Francisci Populæ de Angelis sepelitur, maximis Indorum lamentationibus; quia omnes illum tanquam Sanctum venerabantur, ac tanquam verum

Tom. II.

Patrem diligebant. Pluribus de eo Arturus ad diem 30. Augusti, in Martyrologio Franciscano.

MARTINUS DE TORRECILLA, Hispanus, ex Minoritis Capuccinis Castellanae Provinciæ, generalis Diffinitor, ac S. generalis Inquisitionis Qualificator, Vir sanè eruditus, ac, uti inquit Genuensis, pag. 238. singulari prudentia, & virili cordis vigore præditus, religiosaque morum venustate decorus, plura scripsit, & inter alia stylo dulci, claro, & compendioso prælis commisit:

Integrum Cursum Philosophicum in tres tomos in 4. distributum.

Primus tomus *complectitur omnes quaestiones in utramque Aristotelis Logicam.* Prodiit Matrili apud Didacum Diaz sumptibus Matthæi de la Bastida, anno 1667. in 4. Vidi.

Secundus tomus *continet quaestiones in 8. libros Physicorum, de Mundo, Cœlo, & Metheoris, ac de Operibus sex dierum.* Ibidem apud eundem 1668. Vidi.

Tertius exhibet *libros de Generatione, & Corruptione cum duobus alijs tractatibus; unum de Angelis, & alterum de Actibus humanis.* Ibidem apud Joannem Fernandez de Buendia 1671. in 4. Vidi.

Propugnaculum Orthodoxæ Fidei adversus quosdam veritatum Catholicarum hostes. Matrili formis Antonij Roman 1698. in fol. Vidi.

Encyclopediam Canonica, Civilem, Moralem, Regularem, Orthodoxam. Ibidem per eundem 1696. tom. 2. in fol. Vidi.

Summam rerum ad mores spectantium. Ibidem, ac eisdem typis 1696. tom. 2. in fol. Vidi.

Consultationes Morales, unâ cum Expositione Propositionum damnatarum. Ibidem apud Joannem Garcia Infanzon 1684. in fol. Vidi.

Examen jurisdictionis Dominorum Episcoporum. Ibidem litteris Antonij Gonzalez 1693. in fol. Vidi.

Consultationes varias, unâ cum varijs Apologeticis. Ibidem in officina Hieronymi de Estrada 1702. tomis 6. in fol. Vidi.

Speculum Excellentiarum Familiae Minorum Capuccinorum, Hispanicè. Matrili anno 1673. in fol. Vidi. Insupèr, testibus Genuensi, ac Dupin, sæculo 17.

Cursum Theologicum in tres tomos in 4. distributum à me hætenus non visum. Vidi verò Matrili in Bibliotheca Conventus de la Paciencia, ejusdem Torrecilla M. S.

Tractatum de Scientia Dei, in 4.

Ff 2.

De

De Controversijs Fidei generatim, in 8.
De Sensibus Sacrae Scripturae, in 8.
Defensoria duo suae doctrinae, in 4. De-
 mum recensente Genuensi, pagina 238.
 scripsit,

De Ordine Judiciorum Regularium, to-
 mo 1.

*De Regulis, & Materijs pro Qualifica-
 toribus S. Officij*, tom. 1.

De Tertio Ordine S. Francisci, tom. 1.
 Merito ipsi aptatum legi illud Maximi
 Doctoris in Origenis laudem: *Unus Ori-
 genes, ingenij facilitate Bibliothecam unam
 quamvis ingentem implere potest. Taceo
 Authoris diligentiam in scrutandis Sacrae
 Paginae sententijs, Summorum Pontificum
 Oraculis, Conciliorum Decretis, Sanctorum
 Patrum Doctrinis, & utriusque Juris res-
 ponsis, quibus consulta haec satis, superque
 abundant.* Hæc Censoris munere pronun-
 ciavit R. P. Fr. Joannes Joseph Baños
 Regul. Observ. Carmelitarum generalis
 Diffinitor, ac Regius Concionator.

MARTINUS DE TUINOHUT,
 Brabantiae Oppido, discipulus optimi Viri
 Fr. Theodorici à Monasterio, moribus,
 & pietate ostendit se tantum habuisse in-
 structorem. Varijs officijs perfunctus lau-
 dabiliter, magno fructu Conventus Lova-
 niensis, Sacrae Theologiae, & Sacrarum
 Litterarum Praeceptor fuit, nunquam in-
 termittens fructuosissimas Conciones ad
 Populum, cujus sanctimoniam, & pru-
 dentiam sensit quoque Coenobium Claris-
 sarum Lovanii. Multa haud poenitenda
 scripsit tribus voluminibus comprehensa

Primo volumine.

*In Isaiam Prophetam. Incipit: Solet
 quandoque dici.*

Secundo volumine.

*Declarationem Itinerarij mentis in Deum
 à Sancto Bonaventura compositi per Ser-
 mones distributam.*

*Conciones varias pro Dominicis, & Fe-
 rijs Quadragesimæ.*

Sermones de decem Preceptis.

Sermones de Sacramentis Ecclesiae.

Sermones in Epistolas Pauli ad Ephesios.

Tertio volumine.

Sermones de Tempore.

*Arithmetica Divina, sive de numeris
 mysticis Sacrae Scripturae.*

*Scripta, sive Commentaria in quatuor
 libros Sententiarum, sive de septem Sacra-
 mentis.* Hæc nedum excusa, sed M. SS.
 Bibliotheca custodit Lovaniensis. Fato
 concessit Lovanii anno 1540. die 13. Mar-
 tij. Ex Uvadingo, Possevino, & Daza, quo
 teste, apud nostrum Alva, col. 102 r.

*In tertium Sententiarum, ubi plura ha-
 bere dicitur de Immaculata Conceptione
 Virginis, scripsisse fertur.*

MARTINUS DE VALENCIA, His-
 panus, ex Oppido Valentiae Domini Joann-
 nis in tellure de Campos, quod inter Le-
 gionensi Civitatem, & Beneventum
 Oppidum situm est, ingenuis Parentibus
 natus, Ecclesiae, novoque mundo valde
 notus, solemniprofessione emissamajori-
 cano in Conventu, vulgò de Mayorga,
 Provinciae S. Jacobi Regul. Observ. ad
 Discalceatam S. Gabrielis Provinciam,
 Deo inspirante, gradum fecit, ibidemque
 moram trahens, secundus (non primus,
 ut aliqui Authores perperam scripsere)
 Minister Provincialis electus in Conventu
 S. Onuphrij de la Lapa die 14. Augusti,
 ann. 1522. laudatam S. Gabrielis Provin-
 ciam regebat, cum Reverendissimus Qui-
 nones illum cum alijs undecim sanctitate,
 & zelo conspicuis Indiarum Apostolos
 elegit. Hi igitur accepta benedictione
 RR. P. Francisci ab Angelis, Generalis
 Ministri, navem ascenderunt in festo Con-
 versionis D. Pauli 25. Januarij, ut qui sua
 praedicatione mundum univèrsam docue-
 rat, Viris hisce Apostolicis in converten-
 dis Americanis vastissimis Regionibus pa-
 trocinio esset. Anno igitur 1524. Mexi-
 cam feliciter appulerunt, & pridie ejus
 diei, qua Sanctissimae Pentecostes vigi-
 liam colimus, celebrato statim Capitulo,
 ipsum B. Martinum de Valencia, electum
 jam in Hispania, Custodem rursus elegerunt,
 confirmaruntque. Tunc coeperunt
 maximas, latissimasque perlustrare Re-
 giones Indiarum cum stupendo, & admi-
 rabili prorsus eventu: adeo enim faustus
 fuit eorum progressus, tantusque anima-
 rum fructus, ut tota ferè India converti
 videretur ad Christum: non enim centum,
 aut mille sacri vnda Baptismatis regene-
 rarunt; sed per centena millia, Christo
 auspici-

auspiciante, ad fidem amplectendam, turmatim properabant. Dūque Martinus Lutherus, Monachus Apostata, Christi Vicarium contemnens, à prisca Fide Catholica deficit, superbiæ ventris ingluviei, ac luxuriæ indulget, populos ad Atheismum trahit, Hæresiarcham se facit, pessimè vivit, & miserrimè moritur: Martinus noster Valentinus, Religiosus verè Franciscanus, pauper, humilis, Discalceatus, Summi Pontificis obedientiæ se submittebat, Legati Apostolici munere fungens, Idola comminuit, lucos succendit, granum Evangelicum seminat, Religionem Catholicam latissimè propagare satagit, plurima, eaque inter se longè distita Regna, barbarasque Nationes ab errorum tenebris revocare conatur, & cum effectu revocat: ut jurè dici possit Indiarum Apostolus. Is ergo tantus, talisque Vir, omnium virtutum splendore ornatus, & miraculis gloriosus, felicissimo fine quiescens anno Domini 1534. plerasque fertur

Epistolas scripsisse ad Adrianum VI. Cærolum V. & Ministrum Generalem totius Ordinis, in quibus Religiosorum labores, & Indorum conversio explicabatur. Missam ad RR. Patrem Mathiam Ueisen habes latino idiomate part. 1. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, pag. 184. Hispanicè apud Antonium Daza, part. 4. Chronicor. Ordinis, lib. 2. cap. 15. & Italicè tom. 1. Hortuli Seraphici Fr. Petri Antonij de Venecia. Præter istos, pertractant de hoc verè Indiarum Apostolo Marianus Oscolor in suo S. Francisco Redivivo, lib. 1. fol. 166. Didacus de Lequile, tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ, pag. 181. Historiographi Provinciarum S. Gabrielis, ac S. Jacobi, missis alijs ab Arturo adductis, quos inter Surius hos versus in Martini, suorumque VV. Sociorum laudem à Catholicis decantatos, scripsit:

Invito potuit Romano Præsule Luther

Sacramenta Dei vellere, non præmere.

Septem post annos validus Martinus in Orbe

Illa tuo repetit, maximè Carle, novos;

Iste duodenis sociatus Fratribus, ipsum

Prototypum sequitur Legis Evangelicæ.

Hunc sequitur (quem nam sequitur Germania) Cæsar.

MARTINUS VALESIIUS, Hybernus, Uvatefordlensis, Provinciæ Cantabrigiæ Regul. Observ. in litteris humanioribus

Tom. II.

eruditus, Philosophiæ Lector, in Cœnobio Montis Calvarij in Urbe Neapolitana; deinde Lector Theologiæ in Collegio Romano S. Isidori, & postea Guardianus; dū esset adolescentiori ætate Mantuæ Carpentanæ, cum eò appulit Carolus Uvalliæ Princeps, postea Angliæ Rex, modulatus est

Parænesin Poeticam in ejus Adventum.

Matriti in typographia Regia, anno 1624.

Meditabatur opus *Quodlibeticum*, quod inscribere cogitabat:

De singulari Harmonia principiorum

Subtilissimi Doctoris Scoti. Sed absolvere

non potuit, in florenti raptus ætate anno

1634. die 19. Augusti conditus in Sancti

Isidori Ecclesia, sepulchro concamerato

in Sacello S. Francisci, ut Uvadingus nar-

rat. Laudatur à Leone Allatio de Viris

Illustribus, fol. 188. & Jacobo Le-Long,

pag. 811. suæ Bibliothecæ Sacræ.

MASSÆUS ANNANIENSIS, Ca-

puccinus, natione Germanus, Provinciæ

Tirolensis, Sacræ Theologiæ Professor,

& Minister Provincialis: Vir prudens,

doctus, ac religiosa præditus pietate, edi-

dit Germanicè:

Initium decursus Familiæ Capuccino-

rum. Tom. 1. in 4. Salisburgi apud Joan-

nem Mayum 1679. Ex Dionysio Genuen-

si de Scriptoribus Capuccinis, pag. 239.

MASSÆUS BRUNA DE FRIOZA-

NO, Regul. Observ. scripsit ad fratrem

Leonardum de Albertinis Minoritam.

Epistolam doctam, & diffusam de statu

Ecclesiæ, & calamitate sui temporis, teste

Uvadingo in de Scriptoribus, ac Anto-

nio Terrinca, part. 3. Theatri Tusciæ,

pag. 209.

MASSÆUS, ignoti cognominis, edi-

dit:

Manuale rerum omnium essentialium

ad quas Fratres Minores tenentur ex vi suæ

Regule. Conimbricæ 1571. in 16. Hæc

Uvadingus; sed de hoc opere inferius,

verbo *Quidam.*

MASSICUS FRUZASCHO, Mino-

rita Italus recognovit, ac edi curavit:

Primam partem Sermonum Fr. Thomæ

Illyrici Minoritæ. Tolosæ anno 1521.

in 4.

MATTHÆUS DE ANGUIANO,

Hispanus, ex Provincia Castellana Mino-

rum Capuccinorum, Missionarius Aposto-

olicus, atque iteratò Guardianus, plura

vernaculè scripsit, ex quibus ad manus

meas devenerunt sequentia:

Paradisus in deserto, seu Historia sui

Ff 3

Con-

Conventus, vulgò del Pardo, propè Matritum. Prodiit Matriti ex officina Augustini Fernandez 1713. in 4.

Vita V. Servi Dei Fr. Francisci de Pamplona Laici Capuccini. Ibidem ex typographia Regia 1704. in 4.

De Missionibus Insule Trinitatis, una cum actibus, & agonibus Servorum Dei Stephani à S. Felice, Raymundi de Figueroa, ac Marci de Vique ejusdem Instituti. Matriti 1702. in 4.

Epitome Historiale expugnationis spiritualis Imperij Abyssini in Ætiopia. Matriti litteris Antonij Gonzalez de Reyes 1706. in 4.

Missio Apostolica Maracaytensis, una cum vita, ac compendiosa relatione V. Fr. Gregorij de Ibi Capuccini. Ibidem apud Josephum Rodericum 1702. in 4.

Disciplina Religiosa ad usum Minorum Capuccinorum utriusque Castellæ. Ibidem per Joannem Garcia Infanzon 1677. in 4.

De Sanctis, ac mirandis Sanctuarijs Hispanicæ Provinciæ, quam Rioja appellant. Ibidem formis Antonij Gonzalez de Reyes 1704. in 4. Demùm, teste Genuesi, pag. 244. ad prælum parata habebat vernacule, anno 1690. volumen prænotatum:

Exercitia spiritualia pro quolibet statu.

MATTHÆUS DE AQUASPARTA, (quem immeritò confundit cum Ubertino de Casali, Christophorus Londinus super Canticum 12. Dantis Aligerij) Doctor insignis, primò Lector Sacrij Palatij, deindè totius Ordinis Generalis Minister, & postea S. R. E. Cardinalis tituli S. Laurentij in Damaso, mox Episcopus Portuensis, ac Legatus Apostolicus in Romandiolum, & Rector Lombardiæ, postquam multa loca à Regulis, & Tyrannis occupata restituisset Ecclesiæ, multaque summa cum laude præstitisset, in Urbem rediit, nusquamque vacans à studijs, scripsit:

Commentaria in Job.

Postillas in Psalmos.

Expositiones in Epistolas D. Pauli.

In quatuor libros Sententiarum. Habentur M. S. Afsisij.

Questiones quodlibeticas. Incipiunt: *Queritur, utrum ad cognitionem rei*. M. SS. Afsisij.

Pensilium de potentia Papæ.

Inventarium sententiarum, lib. vnum.

Indices per seriem litterarum in eosdem libros Sententiarum.

Sermones in Epistolam ad Romanos. Insupèr ex Arturo ad diem 14. Julij, S. 8. scripsit:

Indices in Libros Sententiarum S. Bonaventuræ. Obijt sub Bonifacio Octavo, an. 1302. supultus in Ecclesia S. Mariæ de Ara-Coeli ad lævam ingredientis Sacrarium, erecto nobili sepulchro marmoreo. Ejus in laudem accinebat Minorita quidam:

*Dotibus instruxit ingenium Matthæe
tot amplis,*

*Quot sparsas guttis vlnula fundit
aquas.*

Pertractant de eo Moreri, Dupin, Uvadingus, ac Castaneus de Cardinalibus Scriptoribus.

MATTHÆUS BACCELINUS, Italus, professione Minorita, publici juris fecit:

Septem Psalmos Pœnitentiales ritibus Italicis cum interpretatione Philippi des Portes. Parisijs 1604. in 12. Ex Jacobo Le-Long, pag. 621. suæ Bibliothecæ Sacræ.

MATTHÆUS BOTIXA, (BOTTE apud Coronelli, tom. 6. Bibliothecæ Universalis, num. 2432.) Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Carthaginensis, Vir egregiè versatus in antiquis numismatibus, inscriptionibus, & arcanis scribendi notis, Hispanicum reddidit

Speculum discipline S. Bonaventuræ. Murcia 1625. Laudatur à Nicolao Antonio ex Uvadingo.

MATTHÆUS DE BURGOS, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli Concionator eruditus, teste Nicolao Antonio cum Uvadingo, edidit:

Discursus Evangelicos. Matriti apud Varez de Castro 1599. Hactenus non vidi.

MATTHÆUS CIACCIUS, (FACCIUS Uvadingo) Siculus, Messanensis, ex Minoritis Conventualibus, scripsit:

Historiam Urbis Messanæ, quam Roccus Pyrrus sæpè citat in notitia Ecclesiæ Messanensis. Asservatur M. S. in Cœnobio Messanensi PP. Conventualium, teste Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ, littera M. Claruit anno 1540.

MATTHÆUS CORRADONUS E CILENTO, Regni Neapolitani in Saeritanis nobili tractu, Regul. Observantiæ Provinciæ Principatus, scripsit:

Tractatum de Confessione, cui titulus: *Speculum Confessorum, & lumen conscientie.*

tie. Venetijs anno 1525. Secundò ibidem per Melchiorum Sessiam, anno 1538. & tertio ibidem apud Alexandrum de Ricans, anno 1561. in 8. Ex Tosigniano, Uvadingo, & Bibliotheca Neapolitana.

MATTHÆUS DORDRACENSIS, Batavus, Antuerpiæ Guardianus, & per Germaniam inferiorem Minister Provincialis, scripsit, Valerio Andrea recensente in sua Belgica Bibliotheca, vernaculo sermone pium Libellum, legi à pluribus solitum, quem inscripsit:

Fasciculum Myrrhæ, etiam Latinè postea editum. Insigni, & meritissima panegyri eum prosequitur Joannes Mausius ejusdem Seraph. Ord. Religiosus, postea designatus primus Episcopus Daventriensis, præfixa Commentarijs D. Bonaventuræ in Lucam. Antuerpiæ 1539. editis. Obijt Dordraci 1547.

MATTHÆUS FERCHIUS, Veglensis, Minorum Conventualium S. Theologiæ Magister, Vir quidem solidè, & planè eruditus, stylo gravis, & elegans, moribus religiosus, conversatione amabilis, præcipuis suæ Religionis, Socij Ordinis, Provinciæ S. Bonaventuræ Ministris functus muneribus, olim Regens in Ariminensi, Bononiensi, & Veneto sui Ordinis gymnasijs, demùmque publicus Metaphysicæ, & Sacræ Theologiæ Professor in Patavina Universitate, multa scripsit, præsertim:

Apologia pro Joanne Duns Scoto Doctore Subtili, libros tres. Primum in Joannem Fridericum Matenesium. Secundum in Abrahamum Bzovium Polonum. Tertium in Paulum Jovium, Novocomensem. Bononiæ apud Sebastianum Bononium 1620. in 8. Vidi.

Vitam ejusdem Scoti. Bononiæ apud Nicolaum Tebaldinum, ann. 1623. in 8.

Orationem in laudem ejusdem habitam in Universitate Patavina die 3. Novembris anno 1634. Patavij apud Julium Otinehartum.

Fluminis Istri ortum. Ex Uvadingo.

De Fabulis Palæstini stagni, ad aures Aristotelis. Patavij 1641. in 12. apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 402.

Discussiones Scoticas de Commentarijs Metaphysicis, & Reportatis Parisiensibus adscriptis eidem Scoto. Patavij apud Joannem Baptistam Pasquati, anno 1638.

Epitomen in quatuor libros Sententiarum Scoti. Venetijs in 8.

Vestigations peripateticas. Patavij apud Paulum Frambortum 1639.

Vestigationsum defensiones. Ex Uvadingo.

De Personis producentibus Spiritum Sanctum. Ex eodem.

De Angelis. Citatur à Fr. Antonio Castet, tom. 1. in 2. Sentent. fol. 118. quæst. 1. Vivebat anno 1650. plenus dierum, & virtutum.

MATTHÆUS GEORGIUS, Italus, Marchionis de Caretto filius, Subalpinæ Provinciæ alumnus, cum circa annum 1413. Alsilij, & Peralij adeò virtute, & doctrina floreret, vt cæteros anteiret à Joanne XXIII. Pontifice privilegijs honestari, & à Religione inter antesignanos ob innumera ejus scripta meruit recenseri. Hæc cum Uvadingo Illust. Britius de Monumentis Provinciæ D. Thomæ, lib. 3. fol. 294.

MATTHÆUS GUINDAL, Hispanus, Regul. Observ. Castellanae Provinciæ Jubilatus Lector, edidit à se habitam minimè poenitentiam

Concionem de Sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci. Compluti per Julianum Garcia Briones 1701. in 4. Vidi.

Panegyrim de SS. Patriarchis Dominico, & Francisco. Ibidem apud eundem 1701. in 4. Vidi.

MATTHÆUS DE HEREDIA, Hispanus, Regul. Observ. Apostolicus Concionator, Pater, ac Pro-Minister Mexicanae Provinciæ S. Evangelij, ad Capitulum Generale Ordinis Vallisoleti celebratum anno 1670.

Orationem funebrem in Exequijs Comitum de Chinchon, habuit, typis ibidem datam in 4. Vidi.

MATTHÆUS LE HEURT, Minorita, Gallus, edidit, Uvadingo teste:

Directorium Fratrum Minorum. Parisijs impressum anno 1618.

MATTHÆUS HUS, Minorita, Germanus, scripsit:

Sermones Dominicales, quos tacito suo nomine satis audenter, sive ridiculè emisit, sub illo titulo: *Dormi secure, sive dormi sine cura.* Prodit exemplar, quo Uvadingus utebatur Norimbergæ apud Antonium Kobergers, anno 1486.

Sermones de Sanctis, citantur in Sermone de S. Augustino ab Athanasio de S. Agnete in sua Chronologia Augustiniana, cap. 21. Ex Uvadingo, cui adheret Konigius in sua Bibliotheca, littera H. Vide superius Joannes de Uverdena, & consule Sousa in sua Expeditione Hispanica S. Jacobi, num. 238.

MATTHÆUS A S. MARTINO, Capuccinus, Provinciæ Calabriae Concionator, ex primis, qui in eadem Provincia vitæ sanctitate floruerunt; scripsit Italicè ex Paulo Gualterio apud Genuensem, pag. 245.

Chronologiam de origine, & rebus gestis Capuccinorum in Calabria.

MATTHÆUS MARTINUS, Belga; Theologus, & Provinciæ Colonienſis Definitor, edidit Gallicè.

Instructionem Equitis Christiani. Monibus an. 1528. in 8. Hæc Uvadingus.

MATTHÆUS MOMBRION, Recollectus, Provinciæ S. Bernardini, Gallicè edidit:

Quindecim mysteria eminentia S. Joseph B. Virginis Sponsi. Parisijs anno 1645. Ex eodem.

MATTHÆUS A NATIVITATE, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Provincia S. Pauli Veteris Castellæ alumnus, Sacræ Theologiæ, ac Paginæ professor, quem meritò *Scriptorem celeberrimum* appellat Tiburtius Navarro, cap. 28. sui operis inscripti: *S. Petrus de Alcantara redivivus*, pag. 81. Vir sanè nulli doctissimorum, sua tempestate, Virorum, secundus, multa, & egregia omnimodæ Theologiæ Parænetica, Alceutica, Historica, Poetica concinnavit diminuto calamo à Uvadingo, & Nicolao Antonio in suis Syllabis laudata. Quare cohiberi non possum, quin operum nostri celeberrimi Authoris, relationem, ut oculus testis, hic subijciam. Archipelagus cogitationum suarum fuit Oceanus Marianus, titulum dedit:

Nova Hierusalem. Idioma est Latinum, stylus Homiliaticus, Paræneticus. Opus verè magnum in novem tomos in folio, & viginti sex libros partitum.

Tomus I. pro Isagoge, seu introductio in 21. *Apocalypsis Annotationes* 18. Incipiunt: *Quotupliciter exposuerint Patres.* Liber 1. in quo agit de eximia Prædestinatione Mariæ, continet 25. Homilias. Initium primæ: *Attentè rimabamur mirantes.* Liber 2. agit de Oraculis prophetalibus illibatæ Conceptionis Virginis à principio Genesis vsque ad Apocalypsim: Homiliæ sunt 64. & primæ prima verba: *fam novas ingredientes.* Hic tomus Deiparæ dicatus conservatur in Bibliotheca nostri Salmantini Conventus, ubi & vidi, & legi.

Tomus II. continet tertium, & quartum librum. Agit in tertio: *De Exoptata,*

& Annunciata Mariæ Conceptione. Homiliæ sunt 24. Prima incipit: *Diffinivit Deus Augustinus.* Libri quarti continentis 130. Homilias, titulus: *Explanatio in Cantica pro illibata Mariæ Conceptione.* Homilia prima incipit: *Post brumales glacies.* Fulcitur paritèr licentijs, & approbationibus, & ibidem asservatum vidi, & legi Philippo IV. Hispaniarum Regi Sacrum.

In tomo III. Liber quintus, & sextus inveniuntur. Quinti: *Expositio Evangelij: Liber generationis pro Mariæ Conceptione,* Homilijs 72. Ejus initium: *Titulus, seu inscriptio.* Liber sextus: *De illibata Conceptione Mariæ* per Commentaria in Evangelium: *Beatus venter.* Lucæ 2. Continet 80. Homilias. Incipit prima: *Dixit secundum Jus Abulensis.* Dicatum SS. Urbano VIII. ad prælum paratum, ibidem quoque repositum legi, ejusque censuras observatione dignissimas. Fragmentum sub jicio R. A. P. M. Fr. Emmanuelis Diaz Hurtado, Ordinis SS. Trinitatis, Sanctæ Inquisitionis Qualificatoris, in Salmantina, ac Vallisoletana Universitate Theologica Facultatis Cathedrarij censionem, dicentis:

„Novitèr illustratur Matthæus; novitèr à Luca accipitur Marianus conceptus; novitèr ex Davidica arbore, tur-
gentibus gemmis, flores, ac fructus
erumpunt, ita ut solus, qui hæc non vidit, nihil sub sole novum declamare possit. Agnoscent, posterì novitèr sanè
Matthæum in Matthæum, & in hoc libro disciplinarum ævo aliquem novum
Virum extitisse, qui Encyclion illud (ut cum Vitruvio, lib. 1. Archit. cap. 1. dic seu Encyclopædiam) corpus ex omnibus scientiarum confectum feliciter, sed novitèr excitet, & è Sacro Theologiæ, atque Scripturæ pælo tot aliarum gemmas intexeret, arguta quidem, & dextra semper acu. Claudite enim hic liber quidquid in Hebraicis, Romanisque Ritibus literiosior eruditio reclusit, aut ex omnigenæ lectionis Authoribus peritior observatio selegit. Alia mitto.

Ut tres prælaudati tomì typis cuderentur, & in lucem prodirent, Immaculatæ Conceptionis Myſterio devotissimus Rex Catholicus Philippus IV. (certior factus de operis qualitate, ac publica utilitate per Illust. D. D. Anton. Perez Tarracónensem Præsulem) quingentorum supra mille ducatorum summa ex Regio Ærario, decreto publico succurrendum censuit

suit Authorem : vt ipsemet in Historia Latina suæ Provinciæ , de qua mentionem fecit Uvadingus , testatur. Sed cum aliundè forsàn facultates pro reliquis sumptibus , Viro ingenio diviti , opibus nudo , minimè suppeterent , & Regiæ liberalitati cessit , & adeò egregium ejus opus lucem non vidit. Cæterorum elenchum , eodemmet , ex obedientia referente prosequamur.

Tomus IV. Liber septimus : De festiva Nativitate Mariæ , & de ejusdem Augustissimo Nomine. Liber octavus : De Religiosa Presentatione B. Mariæ in Templo. Liber nonus : De gratulanda Desponsatione B. Mariæ , & Josephi.

Tomus V. Liber decimus : De inefabili Incarnatione Verbi Dei , & de Annuntiatione Mariæ.

Tomus VI. Liber undecimus : De festiva Visitatione Mariæ. Liber duodecimus : De Occulta Expectatione Mariæ. Liber tertius decimus : De gaudio partu Mariæ.

Tomus VII. Liber quartus decimus : De primis pœnis Mariæ in Circuncisione Jesu. Liber quintus decimus : De Adorationibus Regum Jesu , & Mariæ. Liber decimus sextus : De Purissima Purificatione Mariæ. Liber decimus septimus : De fugitiva peregrinatione Jesu , Mariæ , & Josephi.

Tomus VIII. Liber decimus octavus : De Anxietate Mariæ in Jesu perduto , & alacritate inventu. Liber decimus nonus : De maestissima transfixione Mariæ in morte Jesu. Liber vigesimus : De letitia Mariæ in Resurrectione Jesu. Liber vigesimus primus : De ultimo vale inter ascendentem Jesum , & manentem Mariam.

Tomus IX. Liber vigesimus secundus : De felici transitu , & glorioso sepulchro Mariæ. Liber vigesimus tertius : De admirabili Assumptione Mariæ. Liber vigesimus quartus : De Imperiali Coronatione Mariæ. Liber vigesimus quintus : De Nivea solemnitate Mariæ. Liber vigesimus sextus : De materno succursu , & oranda intercessionem Mariæ.

Tomus X. Aureo Chrysologi stylo continet libera scholia in Evangelia totius anni. Incipit : Horribilis nimis. Hæc N. Matthæus. Quæsi volumen hoc , & non inveni ; inveni autem in nostri Salmantini Conventus Bibliotheca opera sequentia. Tomum magnum in fol. censuris , & licentijs prævijs ad torcular adornatum inscriptum :

Hymeneus Virginalis Divini Sponsi Ma-

tris Jesu , Mariæ , Josephi. Super illud Matth. i. Cum esset desponsata , &c. Novem tractatibus diffusis multiplicat Cantica , & in quolibet Cantico expendit ad claritatem nonnullos §§. discurrens solidè , & novè per Sacerrimum textum Nuptiarum Virginalium. Incipit : Odiosa. In capite hujus libri extat oratio gloriosissimo Sponso Matris Jesu Mariæ Josephi , cujus prima verba : Unus Matthæus , alter Matthæus ! O si alter , sicut unus ! O imparitas non æquabilis ! Inveni quoque alium tomum in fol. ad SS. Papam Innocentium X. sub hoc titulo :

Allegatio Sacra , Theologica , Pontificia , Imperialis , Regalis , Expositiva , Historica , & Chronologica pro definienda de Fide Conceptione illibata Alme Dei-Genitricis Mariæ ex Philippo IV. Hispan. & Indiarum Regis Catholici voto. Hujus operis memor R. A. P. Fr. Petrus de Alva in sua Militia , littera M. hæc verba facit : Matthæus de la Natividad , Ordinis Minorum , Hispanus , scripsit magnum volumen sub hoc titulo : Allegatio Sacra pro Mystero Immaculata Conceptionis Virginis Mariæ , quod M. S. habuimus præ manibus pro conficiendo nostro Armamento Seraphico. Et illicò etiam citat P. Petrum de Quintanilla in Vita Cardinalis Ximenez , cap. 12. fol. 93. In calce laudati operis à fol. 124. habetur :

Appendix Allegationis , ubi multa ad rem , & subtilissima leguntur. Item repositi extant in eadem Bibliotheca quatuor tomus in fol. variorum , & singularium suorum Opusculorum. Opuscula tomus primi sunt sequentia :

Opusculum I. Theologicum , Apologeticum sub censura pro tribus propositionibus Theologicis Scripturalibus P. Fr. Matthæi Vella , Franciscani , Sacre Theologiæ Moderatoris in Academia Paduana. Incipit : Petis à me , o Matthæe Frater Charissime ! instantèrque petis litteris transmarinis.

Opusculum II. & III. Consultationes sunt pro Sancto Fidei Tribunali super decem Propositiones Theologicas ad Censuram.

Opusculum IV. Consultatio ad SS. D. N. Innocentium X. in Sacro Consistorio super valorem Matrimonij Spadonum novæ curationis , sæpius postulata à Facultatibus Theologicis , & Medica Academia. Est notabile. Incipit Præfatio : Sic dignè declamat Salomon Ecclesiastes : Cunctæ res difficiles.

Opusculum V. ad Philippum IV. Hispaniarum Regem de Immunitate Ecclesiastica.

Opusculum VI. Discursus Politico-Evangelicus in gratiam D. Balthasaris de Moscoso, Archiepiscopi Toletani, & Cardinalis. Est gravissimum.

Opusculum VII. De Concilij Nationalis utilitate ad præfatum Cardinalem.

Opusculum VIII. Historico-Apologeticum pro Primatu Toletanæ Ecclesiæ à diebus Apostolorum.

Opusculum IX. De origine, & præminetia DD. Cardinalium S. R. E. Incipit: *Allegoria est appositæ.*

Opusculum X. Quæstiones septem circa residentiam DD. Episcoporum. Incipit: *Quæstio prima agitata est An: residentia Episcoporum sit de Jure Divino?*

Opusculum XI. ac XII. Amplectuntur quæstiones varias super mandata Episcopi Salmantini, ejusque tutelam. Hispanicè.

Opusculum XIII. & XIV. pro Episcopo Zamorensi super immunitatem Status Ecclesiastici, ac Testamentum ejusdem Prælati.

Opusculum XV. Theologico-Canonicum, Historico-Sacrum, ac Naturale de Plagis Locustarum. Est singulare.

Opusculum XVI. XVII. ac XVIII. continet Consultationes varias Morales, ac Politicas ad Episcopum Zamorensensem, & Civitatem Salmantinam.

Opusculum XIX. De quadam Legatione Turcarum ad Regem Catholicum.

Opusculum XX. De Duratione Domus Ottomanæ, vnà cum Expositione cujusdam Prophetiæ Danielis.

Opusculum XXI. Expositio Opusculi S. Petri Damiani de Brevitate Vitæ Summorum Pontificum, adjecta Chronologia eorum. Demùm in calce hujus tomi ex-
rat.

Opusculum aliud in 4. De Jure hæreditario Dominarum ad Augustam Mariam Tereciam de Austria. Constat 13. capitulis.

Tomus II. amplectitur octo Opuscula Sacra, quorum

In primo, exponit quadraginta auctoritates S. Ildephonsi pro Immaculata Conceptione Virginis.

In secundo de eodem Mysterio agens solutionem præstat ex viginti Pontificibus, novem Concilijs, & centum antiquis Patribus, ad Catholicum Regem Philippum IV.

Tertium. Allegatio est Imperialis in vtro-

que Jure in gloriam Immaculatæ Conceptionis Deiparæ.

Quartum. Apologeticum Sacrum pro titulo Immaculatæ.

Quintum. Divina descendencia vsque ad aliam Ecclesiam, Urbemque Regalem Segobiæ antiquæ de veritate Immaculatæ Conceptionis Mariæ.

Sextum. Continet duas quæstiones. Prima est: An Angelicus Doctor obsistat piæ opinioni, vt communiter fertur? Secunda: An dato, quod oppositè senserit ob-
ter diffinitioni de fide piæ sententiæ? Initium Procemij: *Pulcherrimè Casiodorus.*

Septimum. Breviloquium S. Ildephonsi de Purissima Conceptione ad Zamorensensem Ecclesiam.

Octavum. Defensio Dominicana Immaculatæ Conceptionis Deiparæ. Missum fuit ad Philippum IV.

Tomus III. amplectitur vndecim Apologias, & sunt:

Apologia vnica Catholica pro vnitatem Pontificatus in singulari B. Petri Persona: contra coequalem Pontificatum in persona B. Pauli, hæreticè, & schismaticè assertum à quodam Authore Gallo. Innocentio X. sacra tripartita est. Incipit: *Ad arma.*

Apologia 2. Contra Hæreticos impugnantes S. P. N. Francisci Regulam. Incipit: *Sicut Sol.*

Apologia 3. Contra indevotos impugnatores Sacrarum Stigmatum S. P. N. Francisci. Incipit Præfatio: *Potuit dignè Ter-
tullianus.*

Apologia 4. Seraphica contra eos, qui asserunt Fratres Minores Authores Sectæ Fratricellorum. Incipit: *Res ista mihi.*

Apologia 5. Seraphica contra opinantes, Fratres Minores fuisse Authores Schismatis tempore Joannis XXII. Incipit: *Esse Schisma.*

Apologia 6. Seraphica contra calumniantes vitam, & doctrinam Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilis. Incipit: *Vitam V. Magistri mei.*

Apologia 7. contra præsumentes S. P. N. Franciscum fuisse Monachum Augustinianum. Incipit: *Augusta profectò res foret.* Probat efficaciter demonstrationibus Chronologicis, Legalibus, Juridico-Historicis, Politico-Moralibus, Pontificibus, Dialibus, Geographicis, Religioso-Canonicis, Refutativis, &c.

Apologia 8. & 9. contra calumniantes Familiam Observantium. Incipit prima. *Dicebat Moyses Deo.* Incipit secunda: *Ignorantia Judicis.*

Apologia 10. contra impugnantes Indulgentiam Portiunculæ. Eruditissima est. Incipit ejus Præfatio: *Ad me melius spectat.* Nec his, nec præcedentibus Apologiis deficit proprius Index, quem sequitur:

Opusculum Apologeticum Scripturale adversus asserentes Abrahamum aliquot annis coluisse Idola, vti Idolatram. Incipit: *Conclusio. Negativè est sentiendum.*

Tomus IV. Continet gravia opuscula Historica, Canonica, & Moralia.

Opusculum I. Chronicon Provinciæ S. Pauli Discalceatorum S. P. N. Francisci. Incipit: *Obedientiæ opus.* Annumeravit Uvadingus, & repositum vidi in Archivio Generali nostræ Provinciæ, & in Matritensi Generali Ordinis. Commendavit Fr. Paulus King, pag. 4. suæ Idææ Cosmographiæ Seraphicæ, inquit: *Patres Discalceati, præsertim Provincia S. Joannis Baptiste, & S. Pauli ostenderunt se solertes in hoc negotio.*

Opusculum II. De potestate Provincialium Ministrorum in sex quæstionibus. Prima Procemij verba: *Auris bona.*

Opusculum III. De consuetudine in septem quæstionibus. Incipit: *Eximius jurisconsultus.*

Opuscula viginti, in quibus plures, ac varias Regulares, Morales, ac ad S. Inquisitionis Tribunal spectantes, pertractat quæstiones, de quibus singillatim egi in part. 1. meæ Biblioth. Minor. Discalceatorum à pag. 194.

Opusculum XXIV. De disconvenientia Comediarum, juxta Sanctorum Patrum auctoritatem.

Opusculum XXV. Disquisitio super quodam Monstrum, Hispanicè.

Opusculum XXVI. ac valdè eruditum de propagatione Anguillarum. Explicit: *Non potui melius litem finire jocosam.*

Opusculum aliud, de spiritu, ac virtutibus V. Dominæ Beatricis de Langa. Commune feci, vna cum hujus vita, tom. 2. Chronicor. meæ Prov. S. Pauli, lib. 5. cap. 16. num. 112. Insupèr in eadem Bibliotheca Salmantina extant N. Matthæi volumina tria in fol. nempe:

De Immunitate Ecclesiastica, & Regum jure.

De Patronatu Delparæ semper Virginis in Hispaniarum Regnis, ad Philippum IV.

De origine, successione, ac statu Sacri Imperij Romani. Opus est singularissimum.

De Templo Salomonis, volumen aliud in fol. Hispanicè. Agit scripturalitèr de ejus mensuris, divitijs, artificibus, Altaribus, columnis, mensa, candelabro, velo, ornamentis, Sacerdotibus, & Levitis. Sed restat adhuc longa via, in qua, ipsomet Authore duce, ipso vtor in laudata nostræ Provinciæ Latina Historia, vbi suorum operum rationem reddens, subdit Castellana lingua hæc opera Parænetica, Ascetica prænotata.

Cathedra Crucis de septem verbis Domini. Typis data Pinciæ apud Antonium Bazquez de Esparza, anno 1639. in 4. Vidi.

Minerva Eucharistica, seu *Arbor Vitæ,* afferens fructus duodecim per singulos anni menses reddens fructum suum, cujus argumentum est: Duodecim tractatus per duodecim menses pro solemnitate Augustissimi Sacramenti in Minerva, quolibet mense colligendum vnum ex duodecim fructibus Spiritus Sancti de ipso arbore, & ligno vitæ. Prælo datum Matriti anno 1644. in 4. apud Joannem Sanchez. Vidi.

Amor Amorum purissimè de admirabili Sacramento Altaris. Discursus super sex Evangelicas Clausulas S. Joannis. Tomus primus cum privilegio Regis, ut prælo cudatur sedulo conservatur in Bibliotheca nostri Conventus Vallisoletani. Vidi.

Historia Gedeonis, pro Vesperis Quadragesimæ. Vernaculè.

Orationes Funebres vigintiquatuor pro omnibus statibus à Christo sepulto vsque ad Agricola, sub titulo: *Trophaea mortis.* Insupèr concinnavit opera Mystica, Analogica, & Poetica, vti sequitur:

Pharetra Amoris Divini. Extat cum facultatibus ad prælum.

Viridarium Florum Franciscanarum, in quo mirabilia S. P. N. Francisci recenset.

Expositio Psalmorum Poenitentialium: primo oratione soluta; secundo cum propria Glossa, ac vario genere Poematum. Inscriptio: *Cythara Davidica.*

Scala Perfectionis. Hujus argumentum sunt quindecim Psalmi Graduales, quorum singula quinquaria singulis vijs perfectionis dant lucem. Primi quinque illustrant viam purgativam: secundi viam illuminativam: tertij viam unitivam: est methodus eadem, quæ in Cythara David oratione soluta per varias doctrinas. In fine collectæ in Canticis varijs.

Philomena S. Bonaventura, Castellana

traducta, & dilatata carmine, & soluta oratione per cantus ipsius Philomenæ.

Dies diet. Manuale dispositionis diei pro confessione, & assistentia venerabili Sacramento. Incipit: *Lachymatio Jesu Crucifixo.*

Opusculum de Nominibus Dei Unius, & Trini, Hæbraicis, Græcis, Latinis, Castellane expositis. Ad Excellentissimam Ducissam Methymnæ.

Manuale Sacerdotum, & Secularium pro celebrando, & audiendo Sacrosancto Sacrificio Missæ. Ad Excellentissimum Comitem Benaventanum.

Psalterium, sive Soliloquia, ligato sermone Hispano.

Puerilia Sacra, seu Divina Cantinela, eodem idiomate. Utriusque operis fragmenta exhibui part. 1. meæ Bibliothecæ Minor. Discalceatorum, pag. 197. Hæc omnia occultat paupertas. Notum Alciati Emblemata de pauperis ingenio. Laconicè Varro: *Quod si paupertas sit elegantia* Floruit Salmanticæ in laudato nostro, vulgò *de el Calvario,* Conventu, anno 1659. Egi de tanto Authore, ac Religioso Viro tom. 2. Chronicorum suæ Provinciæ S. Pauli, lib. 1. cap. 6. num. 42. pag. 21.

MATTHÆUS PEDELARIUS, Italus, Lector Provinciæ Bononiensis, scripsit:

Vitam S. Antonij Patavini, uti ex Rodolpho narrat Sedulius.

MATTHÆUS A PURIFICATIO-NE, Hispanus, ex Oppido Zebreros, Concionator, Guardianus Conventus Oppidi de Madrilejos, Discalceatæ Provinciæ S. Josephi, & impresentiarum Diffinitor, in lucem dedit:

Ceremoniale Missarum. Matriti apud Viduam Joannis Garcia Infanzon, anno 1717. in 4. Vidi.

Manuale Processionale. Ibid. in 4. anno 1717. Vidi.

MATTHÆUS QUINTANIENSIS, Gallus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum filius, doctrinæ laude, ac erudito concionandi munere insignis, descripsit:

Tabellam Ecclesiæ, in qua ipsius status secundum varias ætates depictus cernitur. Tom. 1. in 8. teste Genuensi, pag. 244.

MATTHÆUS RUBEUS, (alius à Matthæo Rubeo Tertiario Franciscano, ac Patre Nicolai III. Pontificis Maximi) Ursinus, inculpata vitæ Cardinalis, & uti recenset Castaneus de Scriptoribus Cardinalibus, S. Francisco junctissimus,

sui Ordinis, ac Clarissarum Protector, scripsit:

Binas Epistolas ad Ministros Generales, & Provinciales, quibus Regiminis Clarissarum formam præscribit. Ex Haroldo ad annum Christi 1297. num. 25.

De authoritate Ecclesiæ, ut notat Eisenrein.

Quædam in Theologia, ut habet Corelius.

Epistolasque nonnullas, quarum aliquæ Bononiæ extant in Archivio Monasterij S. Francisci, ut notat Tosignianus. Obijt circa annum 1306. miserando casu.

MATTHÆUS DE SALCEDO, Hispanus, ex Tertiæ Ordine Franciscano, ligato sermone, ut credit Nicolaus Antonius, tom. 1. suæ Bibliothecæ, pag. 93. Hispanicè edidit volumen in 8.

De Hominis Novissimis Animæ inimicis, ac de laudibus Sanctissimi Sacramenti. Matriti apud Joannem de la Cuesta 1610. Insupèr vernaculè publicavit:

Lucem Orationis Mentalis. Ibidem per Cosmam Delgado 1614. in 16.

MATTHÆUS SILVAGIUS, Castanensis, Regul. Observantiæ alumnus, Vir in Divinis Scripturis, si quis alius versatissimus, Theologicis, ac Philosophicis studiis clarissimus: plura, eaque sale referta in utraque Facultate Commentaria dedit, quæ aut vetustate, oblita deitescunt, aut in publicum supposititij nominis usurpatione prodierunt. Hujusmodi tamen infortunium perpeti nequiverit præclara hæc sui ingenij monumenta:

Pandectæ Medicinæ. Venetijs per Philippum Pincium, anno 1492. in fol. Extat in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ, sub nomine *Matthæi Silvatici,* quem à N. Silvagio distinctum judicarem. Vidi.

Expositio 14. versuum priorum cap. 1. Evangelij S. Joannis, teste Jacobo Long, pag. 979. suæ Bibliothecæ Sacræ.

Chronicon Sicularum rerum, usque ad adventum Caroli V. Cæsaris in Siciliam. Prodiit Venetijs 1542. in 8. uti recenset Hieronymus Ragusa, pag. 184. suæ Bibliothecæ Siculæ. Publicavit præterea opus præclarum, & studiosis viris satis jucundum.

De tribus Peregrinis, seu de Coloquijs trium Peregrinorum.

De Divinis Perfectionibus.

De Philosophia Sanctorum.

De partibus mundi, Climatibus, Linguis, Populis, Civitatibus, & conditionibus.

De

De Excellentijs Romę

De Excellentijs Hierusalem. Hęc omnia impressa sunt Venetijs in ædibus Francisci Bindonri 1542. vnico volumine in 8. Vidi.

Labyrinthi duo de Mundano, & Divino Amore cum suis exordijs, & differentijs, ac fructibus, cumque suis semitis ritè ordinatis, usque ad centrales, ut vocant terminos, vel Inferni, vel felicitatis eternę. Venetijs 1542. in 8.

Apotheca Divini Amoris, sive de Apotheca Viridarij Labyrinthi, quę est SS. Crux, ubi venditur Amor Dei. Venetijs apud signum Archangeli Raphaelis 1542. in 8.

Opus præclarum, & nimis vtilissimum in quatuor libros divisum: *De nuptijs anime cum Sponso ejus Christo.*

De Convivijs Spiritualibus, omnique apparatu.

De Persuasionibus falsis Sathang per Epistolas, diversisque tentationibus.

De Causa animę in peccatum.

De Lamentationibus Hieremię cum declarationibus earundem, & oratione pro expolatione bonorum ipsius.

De Fletu animę, & sua conversione.

De Gratia, & remedijs à Deo datis.

De Indumentis novis restitutis, & regimine post conversionem.

De Preparatione ad mortem.

De Electione Dei, & hominum.

De Predestinatione Sanctorum, cum Dialogo inter Rempublicam, & Philosophum. Ibidem 1542. in 8.

De Victoria Verbi Dei contra Hebreos. Ibidem 1542. in 8. Laudatur à N. Cartagena apud Uvadingum.

Tractatum de Navigio Mundi. Citatur in suo opere *de tribus Peregrinis*, cap. 33. pag. 117.

De Incendijs Ethnæ. Non prodijt seorsim, sed in libro *de tribus Peregrinis* invenies.

Lectura, seu Expositio brevis super octo Libros Physicorum Aristotelis, cum aliquibus annotationibus de mente Doctoris Subtilis. Ibidem 1542. in 8.

Demum Italicè vulgavit anno 1536. quo florebat, opus prænotatum:

Modus vivendi secundum Dei voluntatem, seu Disciplina salutis. Extat ejusdem honorifica mentio apud Possevinum, Illustris. Gonzaga, sed præcipuè apud Antonium Mongitore, tom. 2. Bibliothecę Siculę.

Tom. II.

MATTHÆUS SILVESTRIUS A LEONISSA, Italus, in sæculo Doctoris Medici laurea ornatus, ad gradum Medici animarum devenit, nomine dato Minoribus Capuccinis Prov. Neapolitana, in qua poenitentia clarus, propheticoque spiritu sublimis, aliqua scripsit de Passione Dominica, quam lachrymosis gemitibus deplorabat. Extat ejusdem, Genuensi teste:

Opusculum devotissimum in forma meditationis, & colloquij de pœnis, tormentis, & vulneribus Jesu Christi. Impressum Venetijs anno 1601. & antea 1586. apud Junctas: in quo tamen non notatur nomen Authoris; sed solum quod sit compositum à Religioso S. Francisci. Miraculis gloriosus obiit anno 1553. de quo videndus Arturus in Martyrologio Franciscano 11. Kal. Julij, §. 3.

MATTHÆUS A SOSA, Lusitanus, Ulysiponensis, Lector emeritus, Provinciæ S. Jacobi Minister, Vir sanè eruditus, edidit:

Tomos duos, quibus Commentaria Scoti in librum primum Sententiarum de articulis, & notis illustravit. Salmantica 1629. apud Didacum Cusio in fol. Vidi. De eo agunt Uvadingus, & Nicolaus Antonius.

MATTHÆUS A S. STEPHANO, Messanensis, Regul. Observantię Provinciæ Siculę, totius Ordinis Generalis Minister, Innocentio XII. & Clemente XI. Romanis Pontificibus charissimus, demumque à Carolo II. Hispaniarum Rege Episcopus Cæphalæditanus electus, dignitatem, quamprimum rejecit, amplexus est, consecratusque Romę in nostro Ara-cœli Conventu 1. Octobris 1702. In ejus Episcopatu vivebat 1714. morum candore boni Pastoris partes adimplens. Ediderat:

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filijs Clero, & Populo Civitatis, & Diocesis Cæphaludensis Epistolam. Romę typis Rev. Camerę Apostolicę 1702. in folio expanso.

Constitutiones in Diocesana Synodo pro suis Urbis, & Diocesis ovibus, editas anno 1706. Panormi apud Didacum Buam 1707. in 4. De eo Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecę Siculę.

MATTHÆUS DE STHYA, Italus, Regul. Observantię Provinciæ Tuscię Difinitor, scripsit:

Opusculum de Sacris Stigmatibus S. P.

Gg

N.

N. Francisci, teste Fr. Antonio Terrinca, part. 3. Theatri Tusciae, fol. 209. Claruit anno 1548.

MATTHÆUS UVEENSEN, Dordracensis, Batavus, per Germaniam inferiorem Minister Provincialis, atque Antuerpiæ, & alibi Guardianus, scripsit vernaculo sermone pium libellum, legi à pluribus solitum, quem inscripsit:

Fasciculum Myrrha, etiam Latine postea editum. Insigni, & meritissima panegyri eum prosequitur Joannes Mahusius, ejusdem Seraphici Ordinis Religiosus postea designatus primus Episcopus Daventriensis, præfixa Commentarijs D. Bonaventuræ in Lucam, Antuerpiæ 1539. editis. Obijt Dordraci 1547. Ex Valerio Andrea in sua Belgica Bibliotheca.

MATHIAS BALBANUS, Capuccinus, Italus, Patria Hydruntinus, Vir vitæ sanctimonia, inquit Genuensis, pag. 239. atque Evangelicis virtutibus insignis, scripsit Italice opusculum:

De flagellatione Domini, anno 1590. impressum, quod in Gallicum vertit Antonius Gazæus Doctor Medicus in Urbe Auriaca.

MATHIAS BELINTANUS, Capuccinus, Italus, Patria Salodientis, generalis Difinitor, Vir illustris, ac inter Præcones Verbi Dei sua tempestate facile Princeps, cujus ingenij, ac doctrinæ excellentiam celebrat Archiepiscopus Cardinalis Borromæus in suo de *Sacris Oratoribus*, lib. 3. pag. 119. hisce verbis: *Mathias Belintanus, Capuccinus vim, & ubertatem inventionis etiam in præcipiti senectâ retinuit raro exemplo, cum ætas illa infelix omnem ex animo nostro dicendi vim, & copiam exhaurire videatur. Magna res est, & fortasse ultra quam credi possit inventio cum paucissimi inveniantur ex omni memoria, qui meruerint eam laudem: eumque appareant ingentia volumina, quæ circumferuntur magno nomine, & fama, vix quidquam habitura de proprio, & suo, si succus inventionis ex illis exprimeretur. Nihil tamen unquam dixit Belintanus, quod abditum magnopere, & exquisitum non esset: eratque non tam copia magis, & ubertate, quam excellentia, & acumine inventionis admirandus. Accesserat ad eam inveniendi facilitatem labor assiduus, & incredibile studium tanto progressu, ut, cum scripta quadam illius minime non vulgari doctrina Vir inspexisset, admiraretur novum in homine Divinarum Litterarum*

usum, infinitamque memoriam, atque inciperet suspicari nequaquam uti naturæ muneribus eum, sed aliquid profectò majus, & excelsius habere. Multis celebratur operibus præclare scriptis, quorum aliqua ipso adhuc superstitè prodierunt, alia verò jam defuncto. Ea sunt apud Genuensem.

Praxis Oratlonis Mentalis in quatuor tomos in 12. distributa: qui postea ex Italico idiomate translati sunt in Gallicum, & ex Gallico in Latinum ab Antonio Vulmaro Salsburgensi Monacho professo Carthusiano Conventus, seu Monasterij Athemiensis. Prodiit primo Venetiæ anno 1608. & Mediolani 1615. Deinde Latine Constantiæ Helvetiorum anno 1627. typis Joannis Kuyt duæ tantum partes in 8. & ab eodem Interprete Serenissimo Principi Maximiliano Archiduci Austriæ dicatæ, in cujus commendationem versiculos quosdam cecinit à laudato Genuense transcriptos. Isti quatuor libri versi sunt etiam in idioma Hispanicum à quodam ejusdem Instituti alumno, Matritique excusi anno 1625.

Introductiones Spirituales in sermones Divi Bonaventuræ Doctoris Seraphici, & in omnia Evangelia à Dominica in Albis usque ad Adventum exclusivè. Tom. 2. in 4. Venetijs apud Messerinum 1588. Vidi.

Accesserunt nonnullæ Conciones Francisci Mayron, Minoritæ. Ibidem apud Petrum Dufinellum eodem anno.

Sermones octo de Doloribus D. N. Jesu Christi, adjunctis alijs Concionibus. Bergomi anno 1596.

Tractatus de Oratione 40. Horarum, & piæ quadam exercitationes de doloribus Jesu Christi. Venetijs 1586.

Historia Salodientis, & Patriæ Adriani VI. Summi Pontificis. Brixia anno 1599.

Oratio funebris in obitu Alexandri Lazzari nobilis Brixientis. Brixia 1594.

Historia Familiæ Capuccinorum quam complexus est usque ad annum 1597.

Theatrum Paradisi, sive Meditationes piissimæ de gloria Jesu Christi, B. Mariæ Virginis, & Sanctorum. Tom. 2. in 8. Salodij apud Bernardinum Lantonium, anno 1620.

Meditationes, seu Coronæ de Vita, & Passione Jesu Christi D. N. quibus S. Carolus Borromæus uti solebat, & ab eodem Authore jussu ejusdem Sanctissimi Cardinalis compositæ. Bononiæ apud Bartholomæum Cochium, anno 1570. & Mediolani 1614.

Preparationes ad Missam, & Meditationes de Passione Domini N. Jesu Christi. Ibidem 1610.

Confortatorium eorum, qui morte plectendi sunt. Brixiae 1614.

Conciones Quadragesimales quadruplices secundum Ritum Ambrosianum, ad usum tamen Romanum accommodatæ. Tom. 2. in 8. Vidi.

In primo tomo continentur *Conciones à Dominica prima, quæ dicitur in Capite, usque ad quartam Dominicam exclusivè, quæ dicitur de Cæco.*

Secundus verò continet Conciones à Dominica de Cæco usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusivè. Lugduni sumptibus Antonij Pillehotte, & Joannis Cassin, anno 1624. & sunt dicatæ Eminentissimo D.D. Fr. Antonio Barberino, Capuccino, S.R.E. Cardinali Presbytero S. Onuphrij nuncupato, necnon Urbani VIII. Pontificis Maximi Germano Fratri.

Exagerationes Morales pro Concionatoribus. Salodij apud Bernardinum Lantonium, anno 1622. in 8.

Expositio admirabilis, & profundissima in librum Apocalypsis B. Joannis Apostoli, ab omnibus Viris doctis, & præsertim à Summo Pontifice Clemente VIII. tunc regnante, maximè commendata, cujus archetypum conservari jussit in Biblioth. Vaticana.

Conciones Quadragesimales secundum Ritum, & ordinem Ecclesiæ Romanæ. Tom. 5. in 4.

Conciones, sive Sermones pro Solemnitatibus 40. Horarum. Tom. 2. in 4.

Sermones, sive Conciones de Passione, & Morte Domini nostri Jesu Christi. Tom. 1. in 4.

Conciones, & Sermones quadruplices pro tempore Adventus. Tom. 2. in 4.

Sermones, & Conciones pro omnibus festis Beatissimæ Virginis Mariæ. Tom. 2. in 4.

Tractatus de Immaculata Conceptione Dei-Genitricis Mariæ. Tom. 1. in 4.

Catena Conceptuum extracta ex operibus Sanctorum Augustini, Gregorij Cypriani, & aliorum Sanctorum Patrum. Tom. 4. in 4.

Vita S. Felicis de Cantalicio Capuccini, in 4.

Vita B. Angelæ à Dezensano, Fundatricis Monasterij Virginum Ursulinarum in Civitate Brixia. Tom. 1. in 4. Extant alia ejus opera, quæ usque ad quadraginta volumina ascendunt, eorumque titulum

Tom. II.

hic non ponimus, utpotè Genuensi ignotum; asservantur tamen M. S. in Biblioth. Brixienſi PP. Capuccinorum. Vita defuncto anno 1811. tertio decimo Kalend. Augusti, ætatis suæ 77. ac jam annis plurimis Brixia corpore ejus sarcophago occluso, terræque mandato, pollex, quo ita devotè, doctèque scripsit, lingua, quæ sic fructuosè verbum Dei disseminavit, & cerebrum, quod tam feliciter contemplationi vacavit, reperta sunt ita recentia, & integra, ac si adhuc viveret, in quorum laudem hoc condidit Epigramma Cælius Maffiolus Salodienſis:

*Quæ tua mens coluit, cecinitque lingua;
Manusque*

Tam doctis retulit nobilitata notis

*Illa eadem membris, quibus immaculata
nitebant,*

Dant fugere in lapso corpore, posse necem.

*Hoc Triadis munus, membris novat illa
quod hauris*

Ne sua quæ fuerant templa, soluta cadant;

Memoratur cum laude ab Illust. Gonzaga, ab Arturo in Martyrologio Franciscano ad diem 6. Aprilis, & Uvadingo suum Epitaphium in Brixienſi Conventu appositum recensente, alijs missis, de quibus laudatus Genuenſis copiosè.

MATHIAS BLANCO, Hispanus, Regul. Observant. alumnus, Theologus, Examiner Synodalis Episcopatus de Puerto-Rico, ac Commissarius Provincialis Conversionis Indorum à Piritu, Hispanicè scripsit:

De Conversione Indorum, vulgò dictorum Gumanagotos, & Palenques, una cum Relatione suorum rerum memorabilium. Matriti apud Joannem Garcia Infanzon anno 1690. in 8. Vidi. Ejusdem eodem idiomate:

Artem cum Dictionario idiomatis Indorum à Piritu. Burgis apud Joannem de Vivar, in 4. anno 1683.

MATHIAS LE CLERC, Gallus, Parisienſis, strictioris Observ. Recollectorum, stylo exaravit:

Notas breves in Sacram Scripturam, teste Jacobo Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, pag. 678. Vidi.

MATHIAS (alijs Matthæus, Posservino aliquandò Marcus, aliquandò Mattheus) DORINGUS, alijs THORINGUS, Germanus, Provinciæ Saxonæ Minister, in schismate illo sub Eugenio IV. & Felice V. Bernæ apud Helveticos, an-

no 1443. electus contra fas Generalis Minister, in eo munere annis sex perseveravit. Scripsit:

Defensorium Nicolai Lyrani contra Paulum Burgensem, quod cum ejus Lyrani interpretatione in Sacram Scripturam, & Burgensis Postilla habetur in Glossa Ordinaria. Claruit sub annum 1450. Hæc Uvadingus; sed extant alia plura sui ingenij monumenta. Principiò, Joannes Maderius in *de Scriptoribus insignibus Lipsiensis Academiae*, juxta editionem Helmstadij factam anno 1660. in 4. Scriptore 98. asserit Mathiam nostrum Sacrarum Litterarum Professore eruditissimum scripsisse

In Prophetam Isaiam opus grande.

Super libros Sententiarum, lib. 1.

Sermones, tam ad Populum, quam ad Clerum.

Dialecticam vtilem admodum. Insuper recensente Joachimo Fellerio in sua Bibliotheca Paulina Lipsiensi impressa Lipsiæ anno 1686. in 8. in hac Biblioth. cod. 68. serie 3. Repositorij Jurdici habetur M. S.

Appellatio Doctoris Mathiæ Doringk, Ord. Minorum, contra Magdeburgensem Archiepiscopum. Et in Majori Collegio Principum, cod. 694.

Chronica brevis, & utilis ex Specula Historiali Vincentij Bellovacensis, Eusebij, Hieronymi, Orosij Casiodori, & aliorum Historicorum collecta, & continuata à Mathia Doringk Ord. Minor. Hominem laudant Possevinus, & Sixtus Senensis.

MATHIAS FELISIUS, (alijs FELSIUS A BROUVERSHAVEN) Zelandus, in Insula Scaldiæ nobili gente Catiziorum editus, cum se dicasset Ordini Minorum ignaris parentibus, jam vestiendus, adveniens mater vehementer renitebatur ejus proposito, & nisi desisteret reprobatum à filiis, at ille hæc vincula, facile rumpens deserta matre, ad se discessit Sacra Religionis veste donandus, nam sciebat pietatis esse genus, in hac re esse crudelem. Anno probationis expleto, mater ad professionem revertens, filium cupit alloqui, & salutare; Mathias per janitorem constanter renunciat, cum illa nuper se filium reprobasset, matrem se non habere; quod illa audiens velut jaculo icta, & quod negatetur alloqui filium, penè est exanimata. Cæterum importuna tandem impetravit, quod petijt; redijt mater, & filius isto pietatis ariete percussus in mutuam gratiam. Sed ille triumphavit feliciter, quando possessione nomen suum Sacræ Religionis adstrinxit. Huic spectata

pietas, & probitas *optimi Viri* nomen conciliavit, ut etiam eruditio. Lector fuit Sacræ Theologiæ Lovanij, atque deinceps indidem Guardianus, mox Mechliniæ, demum Provinciæ Germaniæ inferioris Minister. Prostant ejus opera:

Institutionis Christianæ Catholicae, & erudita elucidatio, secundum methodum à Magistro Sententiarum observatam. Antuerpiæ 1575. typis Plantin. aucta Parisijs anno 1604. in 8.

Præceptorum Decalogi Catholica elucidatio, optima methodo locorum communium distributa. Antuerpiæ 1572. 1575. & 1576. apud Plantinum. Parisijs apud Michaelem Julianum, anno 1575. in 8. & apud Adrianum Beys, anno 1604. in 8. Vidi. Obijt Lovanij, dum esset Minister anno 1576. tertio Nonas Martij. Uvadingus, Possevinus, Valerius Andres, ac Fr. Petrus Alva in Militia. Præterea (nisi indistinctum sit à suis *Catholicis Institutionibus*) scripsit:

In 2. Sententiarum, teste Mauritio Hy-lareto, Fer. 3. post 3. Dom. Quadrag. fol. 73 1.

MATHIAS FERRERIUS, Pedemontanus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Theologus, ac Diffinitor, ac in Vallibus Subalpinis Apostolicus Missionarius, typis dedit Latine opus prænotatum:

Jus regnandi Apostolicum per Missiones Ecclesiasticas Religiosorum totius Ordinis Hierarchici ab initio Ecclesiæ, sive Rationarium Chronographicum Missionis Evangelicæ ab Apostolicis Operarijs, præsertim Capuccinis, pro Ecclesiastico Catholico Regno propagando in quatuor Mundi partibus, in duos tomos in fol. distinctum ad Alexandrum VII. Pontificem Maximum. Primus tomus complectitur Monasticorum, & Mendicantium Ordinum varias Missiones, necnon Ecclesiasticæ Missionis doctrinam epitomatice signat, Capuccinorumque à spirituali, ac sæculari Principatu præstitas provisiones communes historicè calculat. Augustæ Taurinorum apud Carolum Janellum, anno 1659. Vidi.

Secundus tomus calculat *Actus Apostolicos ab Apostolis, Apostolorum Discipulis, Martyribus, Pontificibus, Episcopis, Doctoribus, Monachis, & Mendicantibus, Religiosis Operarijs, præcipue Capuccinis Pedemontanæ Provinciæ pro Fide Catholica propugnanda exantlatos.* Ibidem anno eodem 1659. Vidi. Laudatur ex Rossoto in Syllabo Scriptorum Pedemontij à Fr. Dio-

Dionisio Genuensi, pag. 243. & à Joanne Marangoni, lib. 4. *Theſauri Parocho- rum*, cap. 1.

MATHIAS A. S. FRANCISCO, Hispanus, primò Discalceatæ Provinciæ S. Joseph, demùm Provinciæ Discalceatorum S. Didaci in Bætica gloriosus alumnus, propagandi Evangelij, ac martyrij desiderio incensus, primum in Philippi- nas vsque Insulas, indèque reversus ad Marochij Regnum, vnà cum B. Joanne de Prado Sacerdote, Gennesiſque Occa- nensi Laico, penetravit, quo loco verbe- ribus penè confectus est. Sed aliquandò ad nos reversus, Xelchij, hoc est, Regis Legatus optimis moribus Principis, Reli- gionique, & rebus nostris minimè infen- si, qui Fratri interfecto successerat, sacram hanc expeditionem litteris mandavit scri- bens:

Itinerarium ad Marochium, & mortem B. Joannis de Prado ibidem propter Chris- tum occissi. Matriti 1644. in 4. & in Urbe Gaditana sumptibus Bartholomæi Nuñez etiam in 4. Vidi.

MATHIAS GROUVVELS, Lector Jubilatus, ac Diffinitor Provinciæ Ger- manicæ inferioris Minorum Recollecto- rum, publici juris fecit:

Historiam Criticam Sacre Indulgentiæ B. Mariæ Angelorum, vulgò de Portian- cula. Antuerpiæ typis Hieronymi Verduſ- sen 1726. in 8. Vidi.

MATHIAS GRANATENSIS, Ca- puccinus, natione Hispanus, Provinciæ Bætice Concionator, Vir pius, Seraphi- cæ Regulæ studiosus, compositis moribus decorus, stylo signavit:

Annotationes in Rubricas Missalis, Bre- viarij, & Martyrologij Romani. Hispalii anno 1669. Hæc, ex Fr. Martino Torre- cilla, Genuensis, pag. 244.

MATHIAS HAUZEUR, Hervi- ensis, è Ducatu Limburgensi insignis Con- cionator Conventus Leodiensis, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, Definitor, ac bis Minister Provincialis pro Provincia Flandriæ Minorum Recollectorum qui primus post occupatum à rebellibus Mo- sæ Trajectum, hæreticorum furori se op- posuit, à præclara eruditione maximè commendatus, edidit Gallicè, & Latinè:

Acta publicæ disputationis Limburgensis contra Hottonium Archi-Ministrum Lym- burgensem. Leodij 1634. apud Hæredes Sauveur.

Reprobationem peremptoriam patrocinij
Tom. II.

ac supplementi Archi-Ministri trajectensis pro suo Hottonio. Ibidem.

Præjudicia Beati Augustini pro vera Christi Ecclesia contra eosdem. Ibidem.

Exorcismum Catholicum maligni spiri- tus hæretici adversus Hottonij replicam, 1634.

Equuleum Ecclesiasticum contra Samue- lem Maretium Archi-Ministrum Trajec- tensem, 1635. & alia multa minora vno tomo recusa ibidem 1636.

Apologiam Analogicam pro vero ordine, & successore S. Francisci. Augustæ Eburor- num 1650. in 8. Vidi. Item opus egregium prænotatum:

Anathomia totius Augustissima doctrina B. Augustini Episcopi. Tomus primus am- plectens: *Difficultates Philosophicas, Bi- blicas, Dogmaticas, Scholasticas, Mysticas, & Morales.* Prodiit Leodij ex typogra- phia Leonardi Streel 1643. in fol. Tomus secundus ambiens præcipuè *Dogmaticas Difficultates collatas, ac conciliatas, tam in- ter se, quàm cum Sacro Concilio Tridenti- no, & Censuris Pontificijs, &c.* Excusus fuit à Joanne Tournay Augustæ Eburor- num 1645. in fol. Vidi. Publicavit insuper tomis duobus in fol. opus inscriptum:

Collatio totius Theologiæ inter Majores nostros Fr. Alexandrum Alensem Patriar- cham Theologorum, Doctorem irrefragabi- lem, Sanctum Bonaventuram Doct. Sera- phicum, Fr. Joannem Duns Scotum Doct. Subtilem. Ad mentem S. Augustini sub ma- gisterio Christi interiore per gratiam, ex- teriore per Ecclesiam. Sunt tomi 2. in fol. impres. typis ejusdem Provinciæ in Con- ventu Leodiensi, & Namurcensi ab anno 1646. ad 1652. Regi Catholico dicati. Vidi. Ad calcem tomi primi habes etiam:

Conciliationes inter Alensem S. Bonav. & Scotum cum Sancto Augustino. Adjecit postremò opusculum, quod vocavit:

Absolutionem hujus operis à censuris quorundam in illud prolati. Item ad cal- cem tomi 2.

Supplementum Dogmaticum, Scholasti- cum, & Morale. Insupèr ex nostro Alva- col. 1033. suæ Militiæ edidit Tractatum latissimum dictum:

Veronica pro Immaculata Virginis Con- ceptione, seu Interpretatio Epistolæ S. Ber- nardi ad Lugdunenses Canonicos.

Rescriptum pro tuendo titulo Immacula- tæ Conceptionis, quod ineditum extat in Archivio Gandensi. Extat hujus Mathiæ mentio apud Valerium Andream, Uva-
Gg 3 din-

dingum, Dupinum, aliosque Nomenclatores. Floruit circa annum 1650. Habemus etiam ejusdem Authoris, opus posthumum inscriptum:

Statuta causa inter R. P. Petrum ab Alva pro Immaculata Conceptione Deiparæ, &c. excusum Namurgi in typographia Petri Gerardi, anno 1664. in 8. Vidi.

MATHIAS KEUL, Belga, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, & Colonienfis Provinciæ Minorum Recollectorum Diffinitor, Vir eruditus, ac de republica litteraria optimè meritis recognovit, valdeque auctum dedit Latine:

Thesaurum Doctrinæ Christianæ quondam à D. Nicolao Turlot Ecclesiæ Narmucensis Vicario generali concinnatum. Prodiit Colonia Agrippinæ ex officina Servatii Noethen, anno salutis 1699. in 4. magno. Vidi. Insuper sui ingenij monumenta emisit Concionatoribus valde utilia:

Discursuum Sacro-Moralium prædicabilium, tomos 2. in 4. Colonia Agrippinæ litteris, ac sumptibus Arnoldi Metternich, anno 1696. Vidi.

Dominicalia tria, sub titulo: *Vox clamantis in deserto*. Ibidem apud Hermannum Demen, anno 1686. tribus tomis in 4. Vidi.

Sanctoralia tria, sub titulo: *Vox clamantis*. Ibidem per eundem 1685. tribus tom. in 4. Vidi.

Concionum per annum, sub titulo: *Echo Trinitaria*, tomos 6. in 4. Prodiierunt Colonia Agrippinæ ab anno 1691. usque ad annum 1696. Vidi.

Rosetam Seraphicam. Colonia Agrippinæ apud Servatium Noethen 1701. in 8. Vidi. Continet Rosas amoeniores, & micantiores ex omnibus operibus S. Bonaventuræ.

Apiariam melifluam continens favos dulciores, & delectabiliores ex omnibus operibus S. Bernardi. Ibidem apud eundem 1702. in 8. Vidi. Claruit initio hujus sæculi.

MATHIAS LOPEZ DE JUNGUITO, Hispanus, Matritensis, Tertij Ordinis Franciscani expressè alumnus, Hispanam fecit:

Paraphrasim Psalmorum Gradualium, Italicè conscriptam à D. Joanne Francisco Loredano nobili Veneto, publicique juris fecit Matrili anno 1731. Vidi. Ad prælum maturum habet, etiam vernaculè:

De præcipuis Scriptoribus Historicis libellum. Vivit.

MATHIAS A MARQUINA, His-

panus, ex eodem Oppido, Burgenfis Atchiepiscopatus, Juris utriusque Doctor in Pinciana Academia, vanitates pertractans, fugiensque mundi retia, Christo se dedit in Provincia Castellæ Minorum Capuccinorum, ac impræsentia degens, Apostolici Concionatoris munere fungens, in Matritensi Coenobio, vulgò *de la Paciencia*, egregium opus, ante solemnem professionem fermè absolutum, prælo parat, nempe:

Additiones, & declarationes ad Gomezium in explicationem Legum Tauri, quæ accuratè discutuntur, adjectis plurimis Sanctionibus, Pragmaticis, in gratiam tam exterorum, quam Regnicolarum. Latine in folio. Incipit: *De Legibus speciosa tractatio*, &c. Vidi. Edidit:

Concionem Panegyricam de B. Fideli Sigmaringa Capuccino, pro ejus Beatificatione. Matrili 1730. in 4. Vidi. Extant ejusdem singillatim impressa:

Pœmata, & variæ Elegiæ.

MATHIAS MEDIOLANENSIS, ex Reformatis Congregationis B. Amadæi, edidit:

Interrogatorium confessionale satis copiosum. Prodiit Mediolani in 4. ex officina Joannis Angeli Scinzenzeler, anno 1507. & 1516. Vidi in Bibliotheca Hispanensis Ecclesiæ.

MATHIAS ORTIZ DE PINEDO, Hispanus, Regul. Observantiæ, Provinciæ Cantabriæ Ecclesiastes, & Custos, Vir doctrina, ac moribus insignis, Concionatoribus dedit vernaculè:

Ideas Evangelicas. Prodiierunt Matrili ex officina Antonij Gonzalez de Reyes, anno 1678. volumine unico in 4. Vidi. necnon Conciones alias singillatim excusas, videlicet:

Orationem habitam Feria V. Hebdomadæ Sanctæ. Burgis apud Joannem de Viar 1674. in 4.

Panegyrim de Laudibus S. Clare. Extat à pag. 154. Historiæ Capituli Generalis Toletani editæ à P. Magdaleno.

Orationem ad Patres Capitulares sue Provinciæ. Burgis per Joannem de Viar, anno 1672. in 4.

Panegyrim de SS. Sacramento in ejus solemni translatione habitam Flaviobrigæ in Conventu Excalceatarum Ordinis. OEsopolitipis Martini de Huarte 1673. in 4. Extat hujus Authoris honorifica mentio apud Epistolam Nuncupatoriam præfixam tom. 2. meorum Chronicorum Provinciæ S. Pauli.

MATHIAS A PANICOLO, Italus, ex Minoritis Capuccin. Neapolitanæ Provinciæ, Sacræ Theologiæ Lector, ad prælum maturum habebat anno 1678.

Quadragesimale eruditum, vti recenset in sua Bibliotheca Neapolitana Nicolaus Toppi, litt. M.

MATHIAS A PARMA, Cappucinus, Italus, Bononiensis Prov. alumnus, Sacerdos piissimus, probatæ virtutis, ac salutis animarum zelo fervidus, scripsit Italicè perutile opus sub titulo:

Itinerarium animæ à Divina voluntate directum, in tres partes, seu vias divisum; scilicet, in Purgativam pro incipientibus, in Contemplativam pro proficientibus, & in Unitivam pro perfectis. Parmæ apud Marium Vignam, anno 1658. in 12. Ex Genuensi, pag. 244.

MATHIAS RODRIGUEZ, Hispanus, Discalceatæ Provinciæ Mexicanæ alumnus, Concionator, ac Guardianus Conventus S. Didaci, Hispanicè emisit volumen in 4.

De Propositionibus damnatis, excusum in Urbe Angelopolitana apud Bonilla. Obijt anno 1696.

MATHIAS RUIZ BLANCO. Vide *Matbias Blanco*.

MATHIAS SALODIENSIS, Vide *Matbias Belintanus*.

MATHIAS SUECUS, Præceptor S. Bernardini Senensis, & S. Brigidæ Confessarius, circa annum 1317. Mystica, & Moralia

Commentaria in Apocalypsim exaravit laudata ab eadem Sancta lib. 6. Revelat. cap. 89. Ea nactus est M. S. Romæ Cornelius à Lapide, ipsomet teste in Prologom. in Apocalypsim, apud quem pag. 6. narrat S. Brigida loco citato, se petente M. Mathia Sueco commentante in Apocalypsim, petisse à Christo, quis esset Author Apocalypsis? Ac Joannem jussu Christi respondisse: *Ego sum Joannes, cui in Cruce assignasti Matrem tuam. Tu Domine inspirasti mihi Mysteria ejus, & ego scripsi ad consolationem futurorum, ne fideles tui propter futuros casus everterentur.* Illaudat Mathiam hunc Uvadingus, quem ex Ordine Seraphico credit Fr. Joannes de la Haye, quæst. 15. Prologom. in Apocalyps. quem consulat. Edidit idem Mathias.

Prologum in libros Revelationum S. Birgittæ.

MATHIAS SARBURG, Germanus,

Prov. Colonienfis, scripsit metro Latino: *Defensionem, & triumphum arcis, Oppidique Leebniensis*. Colonia typis Gisberti Clementis, anno 1643.

Tbesaurum Confraternitatis Chorda per PP. Aquenses. Ibidem apud Petrum Brachell. anno 1630. Demùm ex N. Alva, col. 1034. suæ Militiæ ad prælum habebat anno 1666.

Super Hymnum Te Deum, & quandam Antiphonam S. Ecclesiæ, Anagrammata plura pro Immaculata Conceptione Deiparæ semper Virginis.

MATHIAS VENETUS, Capuccinus, Provinciæ Venetiarum alumnus, Vir pius, & humilis, moribus devotus, erga Beatissimam Virginem Dei-Genitricem Mariam maxima veneratione affectus, scripsit, & edidit:

Exercitia spiritualia ad Salutationes in laudem Deiparæ semper Virginis, ejusque gloriosissimi Sponsi, adjectis triginta exercitijs Divini Amoris, Italicè. Venetijs apud Franciscum Bodium, anno 1664. in 8. Authore mihi Genuensi.

MATHIAS DE VESTIS, Minorita, recensentibus Tosigniano, & Uvadingo, compilavit

Opusculum de Accentibus, hætenus mihi ignotum.

MATHIAS VILLA-ROEL, Hispanus, Prædicator, ac Minister Conventus Hispalensis suæ Tertiariorum Provinciæ, prælo dedit:

Instructiones, ac doctrinam Novitiorum. Granatæ apud Balthasarem de Bolivar, anno 1656. in 4. Vidi. Ejusdem extat volumen in 4. in Bibliotheca laudati Conventus approbationibus, ac licentijs munitum sub titulo:

Questiones Morales, Rationales, ac Juridicæ super Rubricas Missales, & Chorales Cæremonias. Vidi.

MATURINUS LE BRET, Regul. Observ. Provinciæ Turoniæ, Lector emeritus evulgavit Scholasticis, maximè Scotistis utilem

Lecturam in 4. libros Sententiarum. Andegavi typis Richardi Picquot 1528. in 4. Vidi.

Lecturam in 1. & 2. Sententiarum, sub titulo: *Parvus Scotus Lavallensis*. Ibidem, ac eisdem typis, & Compluti 1527. in 4. Vidi. Floruit circa annum 1530. Eum celebrat Uvadingus ex Tosigniano, Dupinus, sæculo 17. ac Fr. Petrus de Alva in sua Militia, col. 1034.

MA.

MATURINUS GILBERTI, Gallus, Provinc. Aquitanie filius, insignis Theologus, ac Vir spiritu prophetie clarus ad Indos Occidentales profectus, scripsit lingua Terascana, qua vruntur Mechoacani:

Doctrina Christiane magnum volumen, in quo perfecte, & complete quidquid ad vitam, & conversationem Christianam spectari potest, declarat, impressum in fol. Mechoacæ, teste Torquemada, tom. 3. Historiæ Provinciæ Sancti Evangelij, cap. 23.

Artem, ac Vocabularium ad usum Indorum Grammaticorum, sermone Latino. Ars impressa fuit Mexici anno 1559. apud Antonium de Espinosa, vti narrat Fr. Augustinus Ventancurt in suo Monologio Franciscano, subdens scripsisse etiam lingua Terascana;

Cur te Christus amat? Sapis Quadrate.

Cur te Christus amat? Doces Quadrate.

Cur te Christus amat? Rogas Quadrate.

At non quod sapis, & doces, & oras.

Prodest tam tibi, mi Quadrate, quam quod;

(vis paucis referam?) alter es Jobelus.

MAURITIUS CENTINUS, Asculanus, Picenus, ex Minoritis Conventualibus, in Ferrariensi Universitate Sacræ Theologiæ Doctor, exaravit ad mentem Scoti:

Disputationes Theologicas de Internatione, & de Sacramentis. Messanæ anno 1637. tomis duobus. Ibidem apud Viduam Joannis Francisci Bianchi 1637. volum. 1. in fol. Vidi. Insuper, Uvadingo teste, elaboravit,

Sacrorum Epigrammatum, lib. 1.

De Laudibus Polesij Montis Asculani, & de Immortalitate, lib. 1. Floruit circa annum 1640.

MAURITIUS GAMBORINUS, Sabaudus, Provinciæ Genuensis Minorum Capuccinorum alumnus, Positivæ, & Scholasticæ Theologiæ Professor, Apostolicus Præfectus Missionis Tononienfis de mandato Clementis VIII. scripsit:

Catechismum, seu Doctrinam Christianam, & Catholicam cum methodo se occupandi in exercitijs Fidei, quam tenet, & proficitur Sancta Romana Ecclesia. Opus, Genuensi teste, verè doctissimum, facili methodo, simul & dogmatico conscrip-

Dialogum. Scripsit demùm plures alios libros eodem idiomate, Authore mihi laudato Torquemada ibidem lib. 20. cap. 55.

MATURINUS QUADRATUS, Ebroicus, Minorita, cui ad reliqua virtutis ornamenta Doctoratus laurea Parisijs accessit, in explicandis quibusdam Prophetijs ingenij sui vela evolvit. Edidit enim

Homilias XXI. in Malachiam Prophetam. Parisijs apud Sebastianum Nivellium 1575. in 8. Vidi.

Homilias XXIX. in Amos Prophetam. Ibidem typis Michaelis Sonnij 1587. in 8. Vidi.

Homilias XX. in Joëlem Prophetam. Ibidem apud eundem 1582. in 8. Vidi. Authori cantavit noster Yvellinus hoc Endecasyllabum:

tum: quod non modò Illustrissimo, & Reverendissimo Taurinensi Archiepiscopo, sed & Romano Pontifici oblatum, à Sapientioribus, & Eminentissimis DD. Cardinalibus Asculano, & Bellarmino examinatum unanimi universorum sensu, atque consensu comprobatum, typis excusum prodijt Taurini, apud Joannem Dominicum Tarinum, anno 1601. & de novo anno 1607. non sine magna fidelium utilitate, specialique Catholicæ Fidei incremento. Scripsit etiam

Commentaria in quatuor libros Sententiarum Seraphici Doctoris S. Bonaventurae ab eodem compilata, & explicata Genuæ in Conventu S. Barnabæ ann. ab Incarnatione Domini 1595. Habentur M. S. in Bibliotheca Genuensi Immaculatae Conceptionis PP. Capuccinorum. Eum celebrat post Rossotum, & Uvadingum, verbo Mauritius de la Morra, laudatus Genuensis. Obijt devotissimè anno 1613.

MAURITIUS HYBERNICUS, Minorita, cujus cognomen, & alia scitu digna non habentur, eruditam composuit:

Summam distinctionum de his, quæ in Scripturis Sacris continentur.

Nonaginta Distinctiones per Alphabeti seriem Concionatoribus utiles, extant M.S. sat vetustis characteribus in Bibliotheca Cœnobij S. Dominici Neapoli. Incipiunt, teste Tosignano: *Circà Objectionem*. Ravennæ quoque, & Afsisij in Bibliotheca Minorum Conventualium, & in pluribus alijs Bibliothecis. In Regia Galliarum Bibliotheca, cod. 4285. & 5674. habetur sub hoc titulo: *Fr. Mauritij de Ordine Fratrum Minorum distinctiones mille centum undecim ordine Alphabetico dispositæ, quæ incipiunt A. Circà objectionem nota*. Clarebat circà annum 1280. Consule *Historiam Universitatis Parisiensis*, sæculo 5. ad annum 1275. fol. 411. Hunc, sed perperam Ordini suo Prædicatorum adscribit Fr. Ambrosius de Altamura ad annum 1277. pag. 47.

MAURITIUS HYLARETUS, Gallus, Engolismensis, Theologus Parisiensis, Aurelianensis Urbis Ecclesiastes ordinarius, cui Cives ob zelum, & labores ingentes in propugnanda Fide Catholica adversus Calvinianos Hæreticos,

aneam statuam inscriptione conjuncta posuerunt, nam apud eos obiit; posteris reliquit:

Concionum Quadragesimalium tomos duos. Lugduni apud Hæredes Gulielmi Rovilij, anno 1590. in 8. sub titulo: *Sacræ Decades quinque partitæ*. Vi di. Insupèr tomis duobus in 4. evulgavit:

Concionum per Adventum Enneades Sacras quatuor, Homilias triginta sex complectentes, è quibus viginti septem priores Joëlem Prophetam explicant, novem verò posteriores Evangelia Adventus, & festorum per id tempus occurrentium explanant. Hæc autem omnia Parisijs anno 1587. & 1589. apud Sebastianum, & Robertum Nivellios, anno 1591. Lugduni apud Gulielmum Rovillium fuerunt excusæ, cum Viri probi advocati studio Gallicè collecta fuissent; sed & Parisijs anno 1604. apud Claudium Chappelet prodierunt. Vidi. Franciscus autem Fevardentius Mauritium ipsum carmine deflevit, Theologus insignis, Ecclesiastem eximium. Elogium subjicio Fr. Joannis Picardi Minoritæ.

Mirantur docti, quos mittis ab Urbe libellos;

Et scriptis gaudent nunc Hylarete tuis.

Doctrina, ingenijque latet vis magna sub illis;

Hinc (sit crede mihi) doctus ubique manes.

Et pius, & doctus, fama super æthera notus,

Atque tuum nomen semper in ore Virum.

Obijt anno 1592. die 1. Januarij. De eo pertractant Uvadingus, Bartholomæus Laurentius in Indice AA. qui de *Prædicatione S. Jacobi in Hispania* scripserunt, Possevinus, & Carolus Saufeyo, lib. 16. Annal. Ecclesiæ Aurelianensis, num. 9. & alibi.

MAURITIUS PHILIPPI, ex Recolectis Provinciæ Flandriæ, Sacræ Theologiæ Professor, apud Bibliothecam Tellerianam, pag. 96. laudatur, cœu à quo prodijt opus prænotatum:

Directorium Conscientiæ circà difficiliores casus. Bruxellis litteris Francisci Foppens 1674. in 8. magno.

MAURITIUS DE PORTU FILDÆUS, Hybernus Ophibilla, Hybernus, Vir doctissimus, in Peripateticis, & Theologicis versatus, à multis, *Flos Mundi*, propter vitæ candorem, & scientiæ eminentiam nuncupatus. Cùm à juventute annos quadraginta in Italia inter Patres

Conventuales versaretur, & diù in Universitate Patavina publicè Theologiam proficeretur, à Julio II. Archiepiscopus Tuamensis in Hybernia renunciatus est. Totus in explicanda sui conterranei Scoti doctrina occupatus, multa in hunc præcipuè finem opera composuit. Quæ occurrunt, hæc sunt:

Theoremata de mente Scoti. Prodierunt Venetijs apud Lazarum Soardum, anno 1514. in 8.

Quæstiones ejusdem in Porphyrium, universamque Logicam notis illustravit. Ibidem apud Simonem de Luere, anno 1500. in fol.

Libros 4. Sententiarum scripti Oxoniensis castigavit. Lugduni Jacobus Mit emisit anno 1520.

Reportata ab eodem recognita. Edidit Joannes Gracius anno 1518.

Epitomata in formalitates Scoti. Ibidem in 8. & Venetijs 1514.

Commentaria in 4. Sententiarum Francisci Mayron, Minorita, recognovit, ac Postillis illustravit juxta editionem factam Venetijs apud Luceantonium 1519. in fol. Vidi. Pariter novis additionibus illustravit:

Tractatum Stephani Brulifer de formalitatibus Scoti, editum Venetijs 1505. in fol. absque Typographi nomine. Vidi. Scripsit insuper:

Concordantias, & castigationes in Metaphysicis Doctoris Subtilis. Venetijs expensis Octaviani Scoti 1501. in fol. Vidi.

Compendium Veritatum quatuor librorum Sententiarum, carmine Leonino. Prodiit Venetijs ex typographia Simonis de Luere 1505. in 4. Vidi. Incipit: Res, & signa sunt doctrinae duo membra. Præterea vulgavit:

Epitomata de rerum contingentia, & Divina prædestinatione. Ibidem eodem anno, & eisdem formis. Vidi. Incipit: Pro rerum contingentia.

Enchiridion Fidei. Ibidem apud Octavianum Scotum 1591. in 4. teste Uvadingo, ex quo, ac Tosigniano,

Universam Scoti doctrinam Notis, & Postillis elucidavit.

Ejusdem Subtilis Doctoris Vitam composuit.

Dictionarium Sacre Scripture, quod primò editum est Venetijs jubente Matthæo Zane, Patriarcha Veneto, an. 1603. apud Joan. Antonium, & Jacobum Franciscum, quamvis non extet, nisi usque ad litteram E. inclusivè. Quem ex Joanne Camers in Commentarijs ad caput 35. Solini, extat apud Uvadingum hujus clarissimi Viri honorifica mentio. Annis, inquit, ab his proximis excelluit ex Hybernia oriundus, Mauritius à Porta, D. Francisci Ord. professor, in Dialecticis, utraque Philosophia, Metaphysicis, & Sacra Theologia plurimum eruditus, vix insuper dici potest, qua humanitate, quavè morum sanctimonia præditus fuerit. Is cum annis plurimis in Patavino Gymnasio bonas artes docuisset, cum summa omnium gratia, ob ejus singularem eruditionem, ac candidissimos mores, à Julio II. Pont. Max. in Tuamensem Archiepiscopum creatus est: quo cum relicta Italia, bellis in ea sævientibus proficisceretur non multum post, magna studiorum jactura, cum nondum 50. sue ætatis attigisset annum, mortem obiit. Erant plurima sue doctrine in manibus monumenta; sed ea ob immaturam ejus mortem edere non licuit. Quantum fuerit inter eum dum

viveret, & me necessitudinis vinculum; testantur sexcentæ Epistolæ, quas plenas charitatis indicijs, varijs temporibus ad me dedit. Eis (quanta veræ amicitie vis) post amici obitum relegens, soleo assidue recreari.

Interfuit Concilio Lateranensi sub Julio II. anno 1522. subscripsitque Actis in primis duabus Sessionibus. Anno sequenti in Patriam reversus omnium Gentilium applausu exceptus est; sed cum multi undique concurrerent, ut primam ejus Missam audirent allecti fama facultatis, quam habebat à Pontifice largissimas concedendi Indulgentias eis, qui inter essent, obiit anno 1514. 8. Kal. Junij.

MAURITIUS SARRALIA A MONTE REGALI, Minorita, Italus, edidit:

Compendium Summæ Angelicæ impressum Cunei apud Christophorum Strabellum 1628. teste Rossoto de Scriptoribus Pedemontij, littera M.

MAURITIUS TOLONIENSIS, Gallus, Capuccinus, Provinciæ S. Ludovici alumnus, Vir Sacerdotio venerandus, ac erga peste laborantes charitate insignis, scripsit:

Tractatum de ordine servando in Civitatibus, & alijs Locis tempore pestis, dum morbo epidemico vexantur: addita methodo ad conficiendas suffumigationes, & alias purificationes necessarias.

Libellum Apologeticum adversus impugnantes suffumigationes, quæ debent necessario fieri tempore pestis.

Narrationem compendiosam FF. Capuccinorum, qui in Civitate Genuensi, & Suburbij peste infectis ministrarunt, & pro charitate fratribusque suis animas posuerunt. Hos tractatus adhuc M. S. vertit in idioma Italicum, locupletavit, novaque methodo conscripsit P. Ambrosius Genuensis, Capuccinus, ejusdem Provinciæ Concionator eruditus, ac Sacræ Theologiæ Professor, illosque prælo submisit Genuæ anno 1661. apud Petrum Joann. Calenzanum in 4. Scripsit pariter Mauritius Gallicè, & typis dedit alterum volumen, cujus titulus est:

Capuccinus charitative docens remedia pro tempore pestis. Parisijs apud Viduam Dionysij Thierry, anno 1662. in 8. Obijt Toloni anno 1668. Ex Genuensi, pag. 247.

MAURUS A GRIESKIRCH, Capuccinus, natione Germanus, in Provincia Tirolis ob eximiam ejus doctrinam, salutis animarum zelum, ac Apostolicum con-

concionandi spiritum maximè commendatus, edidit:

Concionum per annum, Adventum, & Quadragesimam. Tom. 4. Augusta Vindelicorum anno 1684.

Horologium excitatorium Mysticum 1689. Ex Genuensi laudato.

MAURUS A VALENTIA, Hispanus, Valentiniæ Provinciæ Minorum Capuccinorum alumnus, Concionator Regius, ac magni nominis, eloquens, & eruditus, ac Sacræ Theologiæ Scholasticæ Facultatis Professor egregius: Vir quidem diligens litterarum, sed diligentior evangelicarum virtutum cultor, evulgavit Hispanico idiomate:

Sermones varios de Sanctis, & præcipuè de Sancta Teresa, & alias quatuor Beatis; scilicet, Ignatio, Francisco Xaverio,

Philippo, & Isidoro à Sanctissimo D. N. Gregorio Papa XV. in Sanctorum numero relatis. Matriti anno 1625.

Orationem funebrem Serenissimæ D. Margaritæ Austria. Ibidem 1626. Vidi.

Orationem gravissimam de S. Teresa à Jesu, Matriti habitam. Prodiit ibidem ex Regia typographia 1627. in 4.

Conciones Quadragesimales valdè eruditæ, & Morales. Ibidem 1637. De eo post Uvadingum, ac Nicolaum Antonium meminit Genuensis, pag. 247. Laudatur ab Illustrissimis Barcia, & Caramuel, apud Bibliothecam Valentiniæ, pag. 331. Obijt in Patria, anno 1637. die 24. Januarij, in cujus laudem, hoc concinnavit Epitaphium Franciscus Cros Valentinus, dignitate Sacerdos, editum Valentiniæ typis Joannis Baptistæ Marzal 1637. in 4.

Esta que admiras losa, ò Peregrino!

Corona es temporal del nacimiento,

Que en las sienes del tiempo al llamamiento

Los triumphos de la vida le previno.

Esta, yà entre fus pàramos el lino

Rasga de vna mortaja, y ceniciento,

Del cadaver que incluye es Monumento,

Y hado, en fin, es vulgar: comun destino!

Yaze en ella: No yaze, que en desvelos

De perpetuas memorias està vivo,

Que à pesar del olvido vive Mauro.

MAURO, que aviva Estrellas en los Cielos:

MAURO, que fue en su Patria dulce Olivo:

MAURO, que huyò en la agena el triunfo, el lauro.

MAXIMIANUS BENIAMUS, Crementis, Minorita, primò hæreticæ pravitatis Inquisitor Paduæ, demùm à Sixto V. Pontifice Maximo Episcopus Clodienfis, quæ olim *fossa Clodia* dicebatur, effectus, edidit:

Quasdam Orationes stylo non minus eleganti, quam erudito, Rodulpho teste, cui adhæret Uvadingus.

MAXIMILIANUS DEGENDORFENSIS, Bermanus, ex Minoritis Capuccinis Tirolensis Provinciæ, Sacræ Theologiæ Prælector, Novitiorum Ma-

gister, Vir pius, latinè scripsit, recensente Authore Bibliothecæ Scriptorum Capuccinorum, pag. 247. ac typis commissit:

Exercitia spiritualia, sub titulo: *Flores Rosarum, & Lilia Convalium.* Monachi in Bavaria anno 1658. Elaboravit etiam patrio idiomate, & evulgavit:

Epitome Annalium FF. Minorum Capuccinorum P. Zachariæ Boverij. Ibidem 1664. tom. 1. in 4.

MAXIMILIANUS LENGLENS, Flander, Minister Provincialis Provinciæ Flan-

Flandriæ Minorum Recollectorum, sermone patrio edidit:

Scholam B. Mariæ Virginis. Montibus, apud Franciscum de Uvande 1636. in 8. Vidi. Insupèr eodem idiomate:

Maternalia consilia Virginis Mariæ, sub titulo: *Boni Consilij honorata,* anno 1652. in 16. Vidi.

MAXIMILIANUS VOLATERRANUS, Minorita, vti ex Uvadingo recenset Fr. Bernardus Sannig in Synopsi Scriptorum, edidit:

Lecturam doctam in Scriptum Oxoniense Doctoris Subtilis. Floruit anno 1405.

MAXIMINUS AQUENSIS, seu DE AIX, Gallus, Provinciæ S. Ludovici Minorum Capuccinorum Theologus, Vir probatis, ac candidis moribus ornatus, ac in indagandis, exponendisque Sacris Scripturis versatissimus, ad litteras vernaculè redegit, ac emisit:

Reflexiones super veritates Evangelicas adversus quosdam Traductores corruptores Testamenti novi. Treberi apud Joannem Molin 1681. in 4. Ex Genuensi, & Dupin, sæc. 17.

MAXIMUS DE GUECHEN, Capuccinus, natione Gallus, in Provincia Lugdunensi, Geometricis, ac Mathematicis Facultatibus excellens, jussis obtemperans sui Superioris, delineavit, sculpsit, ac typis submisit:

Corographicam descriptionem omnium Provinciarum, ac Conventuum Familiae Capuccinorum, secundum veram illorum distantiam, servata etiam Climatum constitutione. Romæ 1643. in fol. & Taurini anno 1649. Testatur Genuensis, pag. 248.

MAXIMUS A PANORMO, Italus, Sacræ Theologiæ Lector, Concionator Generalis, Panormitanæ Provinciæ Regul. Observantiæ, vernaculè evulgavit:

Orationem funebrem in obitu Philippi IV. Hispaniarum Regis. Panormi apud Buam 1666. in 4.

De Solemnitatibus Panormi factis pro Canonizatione S. Petri de Alcantara. Ibidem apud Petrum de Isola 1669. in 4. Vidi.

Panegyrim de S. Francisco de Borja in ejus Canonizatione. Ibidem apud Petrum Copolam 1671. in 4.

Panegyrim de S. Joanne à Cruce in ejus Beatificatione. Ibidem, ac eisdem typis 1675. in 4.

Orationem funebrem in Exequijs Comi-

tisse de Modica D. Ludovicæ Cabrera. Ibidem in 4. Latine solum edidit:

Orationem panegyricam in funere Illustrissimi Domini D. Julij Stella Veliternæ Civitatis Gubernatoris. Velitrij typis Biantioni 1658. in fol. Dùm multa alia editioni parabat, decessit in Patria anno 1692. in Coenobio S. Mariæ Angelorum, in cujus Bibliotheca asservantur inedita, hæc alia sui ingenij monumenta.

Anagrammata, Epigrammata, & Epitaphia.

Quadragesimale primum, secundum, & tertium.

Carmina varia, idiomate Italico. Fides sit apud Antonium Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ. Hujus Maximi habes egregia Latina

Carmina in laudem Orani Ximenij editi Romæ anno 1658. Vidi.

MAXIMUS A PUSTITIO, Minorita, Italus, Provinciæ Basilicatæ, composuit:

Descriptionem suæ Provinciæ, quam ineditam testatur habuisse noster Alva in sua Militia Universali, col. 1042.

MAXIMUS A VALENZA, Italus, ex Minoritis Capuccinis Mediolanensis Provinciæ, Concionator, ac iteratò Guardianus, vernaculè edidit opus utilissimum, sub titulo:

Lectonarium Catechisticum. Prodiit Mediolani ex typographia Josephi Malatesta 1714. in 8. Vidi.

MEDARDUS COMPENDIENSIS, Gallus, Provinciæ Parisiensis Minorum Capuccinorum Concionator, Vir doctrinæ, ac religiosæ disciplinæ titulis ornatus, Gallico idiomate descripsit:

Historiam Sacræ Imaginis Beatæ Mariæ Virginis, sub titulo: *Dominæ Pacis, quæ colitur in Sacello majoris Ecclesiæ nostri Conventus Parisiensis.* Parisijs apud Dionysium Thierry, anno 1659. Ex Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum.

MELCHIOR A S. AGNETE, Hispanus, Cantabricus, professione emissæ in Discalceata S. Pauli Provinciæ, ac ibidem litteris instructus, & Provinciæ S. Gregorij in Philippinis Insulis sociatus, composuit:

Dictionarium Trilinguæ Tagalicum, Hispanicum, ac Cantabricum. Adhuc ineditum extabat in 4. anno 1729. teste Fr. Josepho de Sancta Ella, Discalceatæ Provinciæ S. Gregorij Pro-Ministro.

MELCHIOR AMICUS. Vide immediate verbo: *Melchior Amigo.*

MEL-

MELCHIOR AMIGO, Hispanus, ex Regul. Observantiæ Provinciæ Cantabriæ, studentium, ut ajunt, Magister, ac Conventualis Concionator, stylo signavit, publicique juris fecit:

De solemnij Urbis Victoriæ pro Canonizatione S. Catharinæ Bononiensis, eruditum Opusculum, ibidem editum per Antonium de Zafra, anno 1714.

Concionem de S. Francisco de Paula. Hispanici typis Francisci Garay 1712.

Stationem ad S. Elisabetham Hungariæ primò, Victoriæ anno 1726. secundò, Cæsaraugustæ formis Petri Ximenez, impressam anno 1728.

De solemnij Urbis Victoriæ pro Canonizatione S. Sanctorum Ordinis Minorum, sub titulo: *Quinquatro Seraphico festivo*, Concione adjuncta de B. Salvatore ab Horta, Victoriæ apud Bartholomæum Riesgo 1728. in 4.

Stationem ad S. Parentem Augustinam. Ibidem per eundem anno 1731. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

MELCHIOR AB ANGELIS, Minorita, Hispanus, vernaculè edidit:

Conciones varias. Ejus sermo de Fide citatur à Fr. Antonio Daza apud nostrum Alya, col. 1043.

MELCHIOR ANTUERPIENSIS, Regul. Observantiæ Provinciæ Romanæ alumnus, postquam per aliquot annos Jerusalem habitavit, edidit:

Officia Patriarcharum, Prophetarum, Martyrum, & Confessorum, qui in Terræ Sanctæ locis coluntur. Venetijs apud Messerinum, anno 1623. in 16. Ex Laffor tom. 2. Universi calamo delineati, pag. 423. & Uvadingo.

MELCHIOR CETINA, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Castellæ Guardianus Occaniensis, ac Complutensis, necnon Diffinitor vernaculè scripsit ad Margaritam Austriacam Hispaniarum Reginam:

Discursus, seu variorum tractatus super vitam, & miracula S. Didaci. Matriti per Ludovicum Sanchez, anno 1609. Vidi. Insupèr:

Exhortationem ad devotionem Deiparæ semper Virginis. Compluti 1618. in 8. in officina Viduæ Andreæ Sanchez de Ezpeleta. Vidi. *Accedunt nonnulla exercitia devota in gratiam Servorum ejusdem Purissimæ Domine, cum ejus Litanij spectralibus*, Hispanico idiomate.

MELCHIOR FLAVIUS, Guardianus, seu Præfectus Coenobij magni Tom. II.

Tolosani S. Pij V. Pœnitentiarius, & Henrici Secundi Galliarum Regis Concionator, scripsit:

Epitome omnium Christi Mysteriorum, & Summam totius Sacre Scripturæ. Parisijs apud Petrum Huiller 1566. in 4. Regali. Vidi. Laudatur ab Illustrissimo Antonio Augustino Episcopo Tarraconensi in sua Bibliotheca excusa Tarracone 1586. in 4. Indistinctum est ab opere egregio apud Uvadingum inscripto:

De Regno Christi, de quo ipse Dominus locutus est per dies quadraginta, quem laborem, omnium Christi mysteriorum compendium, & Concionatoribus perquam utilem dicavit Carolo Nono Galliarum Regi. Prodiit Lovanii, anno 1568. & Parisijs anno 1579. apud Gulielmum Nuam.

Resolutiones in 4. libros Sententiarum Scoti. Parisijs, studio Fr. Joannis Forsani Minoritæ, in officina Gulielmi de la Noüe 1579. in 4. magno. Venetijs per Hæredes Melchioris Sesse, tom. 5. in 8. 1580. Vidi.

De Animabus separatis, & in Purgatorio existentibus. Duaci typis Caroli Boscar 1606. in 16. Vidi. Huic editioni à fol. 491. accesserunt *Varij Sermones funebres*, Gallico quoque idiomate. Initium primi, sub themate: *Anima nostra*, &c. Ps. 113. Demùm, recensente Uvadingo:

Orationem de vera Religione, Gallicè, ac Latine ad Regem Galliarum.

De statu animarum post mortem. Gallicè prodiit Parisijs anno 1570.

MELCHIOR A S. FRANCISCO SPINOLA, Hispanus, in Discalceata Provinciæ Bætica strictiori, Observantiæ, ac litteris apprimè excultus, ad S. Evangelij Provinciam gradu facto, Conventualis Prædicator magni Mexicani Conventus, Missionarius Apostolicus, S. Officij Qualificator factus, ingeniosam Concionem ibidem habitam, videlicet:

Panegyricum de S. P. N. Francisco, typis dedit Viduæ Francisci Rodriguez, anno 1715. in 4. Vidi.

MELCHIOR FRIZOLIUS, Italus, Parmensis, Minorita eruditus, struxit:

Commentaria in Psalmos, de quibus agit Jacobus Le-Long, pag. 734. suæ Bibliothecæ Sacræ. Insupèr, teste Uvadingo, Tosigniano, & Illustrissimo Gonzaga:

De Anima libros tres, ad Ludovicum Mariam Ducem Mediolanensem.

Tractatum de Anima, per modum Dialogi lingua Etrusca. Obijt anno 1520. in æde Parmensi D. Francisci, ubi hoc ejus legitur epitaphium:

Signiferi formam, genti Frizola, Melchior nomen
 Extitit amplexo, Patria Parma Mihi.
 Doctrina, & senio rutilans, tria scripta peregi
 Psalmorum, ac Animæ, Spirituumque simul.

MELCHIOR DE GRATIA, in sæculo *Sotelo*, Hispanus, Vir sanguine nobilis, sed nobilior insigni sanctimonia, ac virtute, in Provincia primum S. Gabrielis militiæ Seraphicæ nomen dedit, septem verò annis transactis, ad S. Josephi Discalceatorum Provinciam gradum faciens, veram sapientiam, quæ à Deo intimè docetur, sacris revelationibus illustratus meruit adipisci: adeò acutè, solidèque ea, de quibus consulebatur, Sacrorum Bibliorum loca explanate consueverat, ut velut Paraphrastes quidam arcanorum Dei mysteriorum meritò existimaretur. Scripsit, non tamen edidit:

De mortificatione membrorum Sacris Vulneribus Salvatoris correspondente, ut ipse à Domino Crucifixo didicit. Evulgavit verò:

Traëtatulos breves de Oratione Mentali pietatem sectantibus apprimè utiles, quorum memoriam fecit Martinus à S. Josepho, lib. 2. suorum Chronicorum, cap. 11. & Joannes à S. Maria, lib. 2. suorum Chronic. cap. 31. fol. 512. & 521. Obdormivit in Domino cantantibus Angelis; ejusque corpus in Matritensi S. Bernardini Conventu sepultum, aliquot post annos integrum repertum fuit. Consule Chronologos Provinciæ S. Gabrielis, ac tom. 1. Chronicorum S. Pauli, lib. 2. cap. 20. fol. 224.

MELCHIOR HUELAMO, Hispanus, Provinciæ Carthaginensis, Regul. Observ. celebris Ecclesiastes, scripsit Hispanicè:

Discursus prædicabiles super Salvæ Regina. Conchæ apud Cornelium Bodan 1601. in 4. Vidi.

Discursum de Nativitate Virginis. Ibidem.

Discursum de S. P. N. Francisco. Ibidem.

Discursum de Defunctis. Ibidem, in eodem tomo.

Discursus prædicabiles super Sacra Missa Mysteria. Barcinone apud Sebastianum Cormellas 1597. in 4. Multis additionibus locupetatum prodijt Conchæ ex of-

ficina Michaelis Serrano 1600. in 4. Vidi. Prima editio facta fuit Conchæ 1595. in 4. Demùm, ibidem apud Ludovicum Garcia Cano 1604. in 4. magno.

Epitome 20. Discursuum prædicabilium super Mysteria Missæ cum Elencho Sermonum. Ibidem. Ad calcem laudatæ editionis. Vidi.

Vitam, & miracula S. Ginesij de la Xa-ra, & res notabiles Monasterij Ordinis Minorum Regul. Observ. in Regno Murciano, & Provincia Carthaginensi, ejus nominè dicati. Murcia per Augustinum Martinez 1607. in 4.

Historiolam omnium Fratrum, & Sororum, qui in Provincia Carthaginensi ab anno 1500. usque ad 1617. sanctitate, ac pietate floruerunt. Conchæ apud Dominicum de Ecclesia anno 1617. in 4. Vidi.

MELCHIOR DE JEBRA, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Castellane, à Confessionibus Discalceatarum Regij Matritensis Conventus Matris Dei, Guardianus Complutensis, ac Diffinitor, Vir puritate conspicuus, rerumque Cœlestium contemplationi addictissimus, qui à Sancto Joanne Evangelista non semel visitari promeruit, scripsit:

De Passione Domini vernaculè, uti ex Rebolledo recenset Nicolaus Antonius, tom. 2. pag. 99. Insupèr eodem sermone opus inscriptum:

Refugium infirmorum, seu de adjuvandis moribundis. Matriti 1592. in fol. teste Uvadingo. Ibidem apud Ludovicum Sanchez in 8. apud Ludovicum Sanchez in 8. apud Nicolaum Antonium. Editio, qua vtor facta est ibidem, ac eisdem typis, anno 1593. in 4. Opus est tripartitum, ad cujus calcem Mantissæ loco appenditur vernaculè:

Expositio Alphabeti Religiosi S. Bonaventuræ. Obijt sanctitatis fama insignitus, Toleti, apud suos tumulatus anno 1586. Ejus acta conscripsit Fr. Eusebius Gonzalez, tom. 6. Chronic. Ordinis, lib. 3. cap. 31. pag. 479.

MELCHIOR A S. MARIA, Toletanus, Hispanus, dum Sacris Concilio-

nibus in S. Laurentij Conchenſi Conventu Provinciæ Diſcalceatorum S. Joſepi operam daret, edidit Concionum volumen, ſub hoc titulo:

Quadrageſimale Diſcalceati. Conchæ apud Salvatorem de Viader 1635. in 4. Vidi. Spem facit ejus in Prologo *Adventualis cum feſtivitatis Sanctorum, ac Dominicarum ad Reſurrectionem uſque occurrentium* à ſe publicandi.

MELCHIOR A B ORIOLANO, Capuccinus, natione Hiſpanus, Provinciæ Valentiniæ filius, Joannis Garcia Episcopi Oriolenſis, doctrina, ac pietate inſignis, germanus frater, Concionator Apoſtolicus, ac Vir admirandæ humilitatis, paupertatis, & abſtinentiæ. Scripſiſſe ferunt, inquit Genuenſis, pag. 249. ac typis evulgaſſe:

Sermones aliquot de Paſſione Domini, & de Beatiffima Virgine, qui fuerunt impreſſi Valentiniæ anno 1610. Obijt ſanctiſſimè in Conventu Albayde, ſuæ Provinciæ, in quo Guardianum agebat, anno 1614. Laudatur pag. 335. Bibliothecæ Valentiniæ, minimè verò à D. Nicolao Antonio.

MELCHIOR DE RIOIA, Minorita, Hiſpanus, recensente Nicolao Antonio, tom. 2. Biblioth. Hiſpanæ, pag. 100. vernaculè vulgavit:

De Examine Conſcientiæ, volumen in 8. impreſſum Leodij apud Gualterium Morberium 1579.

MELITHON DE FONTAINE, Minorita, Flander, Sacræ Theologiæ Doctor, edidit:

Concordiam plurlum paradoxarum in E. Virgine, & alia de ejus Immaculata Conceptione. Montibus anno 1645. in chartis expansis, teſte Fr. Petro de Alva, col. 1046. ſuæ Militiæ.

MICHAEL DE AGIA, Hiſpanus, gente Valentinus, Regul. Obſervantiæ Theologus in Guatemalenſi Occidentali Indorum Provincia, ſcripſit Latine:

De exhibendis auxilijs, ſivè de invocatione utriuſque brachij. Matrili 1600. in 4. apud Ludovicum Sanchez, ad Paulum de Laguna Supremi Indiarum Senatus Præſidem. Vidi. Item vernaculè ex Nicolao Antonio, tom. 2. pag. 102.

Tractatum, ac conſultationem circa perſonale ſervitium Indorum, anno 1604. in fol. Limæ Indorum.

MICHAEL DE AGUAYO, Hiſpa-
Tom. II.

nus, Regul. Obſervantiæ Provinciæ Caſtellaniæ, ſtudijs vacans in Complutenſi Conventu S. Didaci, tractatum Hiſpanicum ſcripſit:

Adverſus tractatum de ſervitio perſonali Indorum Fr. Michaelis de Agia (de quo immediatè egi) teſte D. Nicolao Antonio ibidem; ſed non rectè ex Fr. Petro Salazario. Aguayo confundit cum Fr. Marco Aguado ejusdem Provinciæ alumno, de quo ſuperius.

MICHAEL DE AGUILAR, Hiſpanus, Provinciæ Granatenſis Regul. Obſervantiæ Lector Jubilatus, ac Diffinitor, emiſſit:

Enchiridion predicabile. Compluti anno 1706. apud Franciſcum Ochoa in 8. Vidi.

Lucem Seraphicam, id eſt, breve compendium Venerab. Tertij Ord. S. P. N. Franciſci. Cordubæ 1709. in 8. Vidi.

MICHAEL AB ANGELIS, Luſitanus, ex Minoritis Diſcalceatis Provinciæ Arrabidorum, ſcripſit

Vitam V. Mariæ à Cruce Tertiariæ Franciſcanæ, (quæ Olivenzæ in Territorio Albenſi floruit anno 1635.) ex authenticis informationibus, ex mandato Illuſtriſ. Sebaſtiani de Mattos Episcopi Albenſis. Hæc, ejusque Confeſſarium fuiſſe recenset ex Cardoſo in Agiologio Luſitano die 1. Januarij, Arturus in Ginæceo hac die, §. 8. Ipſi attribuit N. Alva, tab. 1. librum in fol. de *Vita Evangelica, & Apoſtolica*, &c. Barcinonæ impreſſum, ſed non rectè. Vide inferius *Michael à Purificatione*.

MICHAEL ANGELUS DE ALMENARA, Hiſpanus, Valentiniæ Provinciæ Regul. Obſervantiæ Eccleſiaſtes, ac Definitor, multa ſcripſit in Concionatorum gratiam, ex quibus extant vernaculè:

Sermones Dominicales poſt Pentecoſtem, ac de Feſtis occurrentibus. Valentiniæ per Joannem Chryſoſtomum Garriz 1619. tomis duobus in 4. Vidi. Prætereà, Uvadingo, teſte emiſſit:

Sermones de Adventu, ibidem impreſſos.

Sermones pro Dominicis poſt Epiphaniam, & poſt Paſcha. Ibidem anno 1618. Pluribus commendatur in Bibliotheca Valentina, pag. 338.

MICHAEL ANGELUS ARIMINENSIS, Italus, Bononiensis Provinciæ Minorum Capuccinorum filius, tertio Provincialis Miniſter, Commiſſarius Ge-

neralis, ac Generalis Definitor, & Procurator in Romana Curia, Vir magnæ perfectionis, elaboravit, sed non emisit:

Tractatum de Electionibus Regularibus.

Resolutiones Morales, & Regulares, vti narrat Genuensis, pag. 252. Obijt Bononiæ 1625.

MICHAEL ANGELUS DE BERGON, Lugdunensis, causarum forensium quondam Patronus egregius, cum tunc ex Italicis versibus Capoleonis Guelphugij vitam, & Regularem Capuccinorum disciplinam, in carmina Gallica convertisset, & prælo submisisset, tanto fuit erga hoc institutum amore accensus, ut illud post alterum annum professus, optimus evaserit ejusdem infectator, demùm Prædicator effectus, pijsima opuscula R. P. Alexij Segalæ Salodiensis ejusdem Societatis ex Italico Gallica reddidit, nempe:

Præxim singularem, & utilissimam virtutis, quæ faciliter hominem ad veram perfectionem ducit. Lugduni apud Ludovicum Muguet 1615. in 12.

Artem mirabilem amandi, & colendi Beatam Virginem Mariam. Ibid. in 12.

Iter securum Paradisi. Ibidem fuit recensum Paris. 1620.

Triumphum animarum in Purgatorio existentium. Ibidem.

Coronam cœlestem, seu meditationes pro singulis anni diebus. Ibidem. Transtulit præterea Gallicè:

Horologium spirituale, seu Conclones de omnibus festis B. V. Mariæ sacris. Italicè compositas à Francisco de Coriolano, Capuccino. Ibid. Ex Uvadingo, & Genuensi.

MICHAEL ANGELUS DE BOGLIASCO, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Januensis, vernaculè emisit, opus eruditum, prænotatum:

Expositio Litteralis, Mystica, Allegorica Mysteriorum Missæ. Genuæ per Andream Biserti, anno 1672. in 8. Vidi. Vulgavit quoque:

Tractatum de scrupulis, teste Oldoino in suo Athenæo Ligust. pag. 421. Demùm:

Compendium Indulgentiarum, gratiarumque concessarum à Romanis Pontificibus Confraternitati Funiculi S. Francisci, impressum Libornij 1670. Laudatur à Fr. Alphonso Josepho de Aranda in suo opere Hispanicè inscripto: *Llave del Paraíso*, fol. 80.

MICHAEL ANGELUS BONADIES SAMBUCA, strictioris Observantiæ Siculæ Provinciæ Minister, Consultor, &

Centor S. Inquisitionis, Provinciarum Cosentia, Florentia, ac Vallis Neti in Sicilia Visitator, Ordinis Generalis à Secretis, bis Generalis Definitor, & denique in Generalibus Communijs in Hispania coactis 8. Junij 1658. ad supremum Ordinis gradum evectus magna cum acclamatione, caput totius Ordinis eligitur. Eo in munere Prælatorum norma, tanquam sui S. P. Francisci Successor, magna cum vigilantia, & prudentia gubernavit. Generalatus sexenio absoluto, anno 1665. ex Catholici Regis Philippi IV. nominatione ad Ecclesiam Catanensem elevatus est, quamque per annos 21. præclarissimè obtinuit dignitatem. Anno vero 1669. quando ex Æthnæ visceribus torrentes ignei flammæ eructarunt, hinc, indèque concremantes, & Catanensem Urbem minantes, provida Pastoris cura, ad placandam Numinis iram, supplicationibus, precibus, gemitibusque cum lachrymis Divinæ indignationi placavit. Habemus sui ingenij monumenta:

Synodum Catanensem ab eo celebratam, una cum ejus Decretis. Catanæ apud Josephum Bisagnium 1668. in 4. Vidi.

Constitutiones, & Statuta Generalia Gismontana Familia Ord. S. Francisci de Observantia, ex Decretis Capituli Generalis Romani anno 1639. & Toletani anno 1658. compilata, & per Sacram Congregationem super negotijs Episcoporum, & Regularium revisa, & approbata. Romæ ex typographia Rev. Cam. Apostolicæ 1663. in 4. Vidi.

Devota exercitia orationum ardentium pro singulis diebus Septimanae. Catanæ apud Didacum Falsapernan 1678. in 12.

Propugnaculum honoris Regum Catholicorum, in publicum missum, teste P. Vincentio Coronelli, tom. 6. suæ Bibliothecæ Universalis, num. 1519. Hoc egregium opus ineditum vidit tomis duobus in fol. in Biblioth. præstantissimi Viri D. Hieronymi septimi Marchionis Ceretanae, Antonius Mongitore, qui tom. 2. suæ Bibliothecæ Siculæ etiam testatur reliquisse:

Sylvam Italicam Conceptuum prædicabilium.

Sylvam Latinam Conceptuum prædicabilium. Octogenario major Catanæ decessit 17. Augusti anno 1686. & in Cathedrali Ecclesia sepulchro conditus est, ubi ante terremotum memorandum anni 1693. ejus sepulchrum, ac statua videbantur, quibus hæc erat adjecta inscriptio:

Fr. D. Michael Angelus Bonadies,
Minister Generalis totius Ordinis S. Francisci
Anno vigesimo primo sui Pontificatus
Obijt die XXVII. Augusti anno M.DC.LXXXVI.

Hujusce Præsulis meminere cum laude Petrus Tognoletus in Epist. Nuncup. Parad. Seraph. part. 1. & lib. 5. cap. 1. 2. 7. & 9. Dominicus Guglielmus in Catana destructa, pag. 60. & alij apud laudatum Mongitore.

MICHAEL ANGELUS CASSINA; Italus, Capuccinus, Patria Mediolanensis, ejusdem Provinciae sæpius Diffinitor, Vir singulari insignitus doctrina, ac religiosæ disciplinæ fervidus zelator: qui in declamandis Concionibus eloquens, eruditus, & indefessus, multos vecordes spiritu, & à via veritatis errantes ad Christi semitas perduxit; evulgavit Italicè Concionem ab eo habitam in Ecclesia Metropolitana Mediolanensi in festo S. Caroli Borromæi die 4. Novembris anni 1623. sub titulo:

Martyrium S. Caroli Borromæi Archiepiscopi Mediolanensis, &c. Mediolani apud Joannem Baptistam Bidellum 1623. De eo meminit Picinellus in Athenæo Mediolanensi, apud Genuensem, pag. 253.

MICHAEL ANGELUS CATALANO A S. MAURO, Italus, ex Ministro Generali Conventualium Episcopus Iserniensis, emissit, teste Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, volumen in 4.

Concionum variarum. Excudit Neapoli Hieronymus Fassulo, anno 1671.

MICHAEL ANGELUS CORLEONENSIS, Italus, è strictiore Observantia Reformatorum Provinciae Siculae, in eaque Tironum Moderator, ac iteratò Guardianus, Italicè scripsit:

Relationem multorum Venerabilium utriusque Observantiae alumnorum, in 4.

Gesta V. P. Fr. Pauli Foresta Regul. Observantiae, in 4.

Vitam, ac miracula devoti P. Archangeli à Corleone, in 4. Inedita apud se conservabat Petrus Tognoletus, uti narrat part. 1. sui Paradisi Seraphici apud Antonium Mongitore, tom. 2. suæ Bibliothecæ Siculae.

MICHAEL ANGELUS CORTES, Hispanus, ex Oppido Ibi Valentini Reg. Tom. II.

ni, Sacrae Theologiae Professor, Guardianum agens in Conventu S. Gregorij Discalceatae Provinciae S. Joannis Baptistae, communem fecit à se habitam:

Concionem Eucharisticam Virginis de Monserrate. Valentiae per Jaimum Mesnier 1695. in 4. Vidi. Laudatur pag. 338. Bibliothecæ Valentinae.

MICHAEL ANGELUS GAROLFIUS, Chandace, in Urbe Cretæ Metropoli natus, in Veneta Provincia Regularis Observ. nomine dato, sub nostri doctorissimi, ac celeberrimi Fr. Francisci à S. Augustino Macedo, & magisterio, scientiarum omnium grande curriculum emensus est, donec ad Episcopatum Traguriense, alijs functus muneribus, assumptus fuit. Sed præstat testimonio uti Nicolai Commeni in sua Historia Gymnasij Patavini, lib. 3. cap. 21. Romam profectus, inquit, paulatim virtute, ac sapientia duce, ne adversante fortuna, ad dignitates Ordinis assurrexit, gradatimque in omnibus magna laude versatus est; una Suprema excepta, quam ne consequeretur in Comitibus Hispanicis, peregrinitas obstitit. Exinde majoribus titulis inter suos ornatus, summam apud illos, paremque supremam semper auctoritatem obtinuit, spectandusque in Aula Romana, ijs Sacris Cætibus adscriptus est, quibus ad graviora consilia virtus, doctrina, prudentia Religiosorum hominum adhibetur. Charissimus Alexandro VII. Pontificij Concionatoris officium biennio tenuit, claruitque in Cetu Purpuratorum Præco Verbi Divini à Pontifice habitus, ut cum ijs dignitatibus cumulaverit, quæ nonnisi præcipuis in Curia Romana Præsalibus conceduntur. Majora sperabat à Clemente XI. cujus nondum Pontificis amicissimus fuerat. Vixit in Traguriensi Pontificatu triennio, decessitque sexagenario major anno 1715. & scripsit quæ sequuntur:

Conciones tomis duobus expositas, habitasque, vel habendas in Pontificio Sacello.

Synopsim eorum, quæ ad Græcorum cum Latinis Controversias pertinent.

Confirmationem Scholastico-Dogmaticam Assertionis à Nicolao Commeno Papadopoli propositæ, qua firmatur, ut plerique in Ecclesia Orientali deseruerint, Orientalem Ecclesiam, nibi: unquam adversus Orthodoxam veritatem communi suffragio sanxisse.

Theses Theologicas amplissimis datis rationibus constitutas, ac propugnatas Romæ in Comitijis Generalibus.

Tomos III. pro Canonizatione B. Jacobi de Marchia objectum ei vnicum diluentes, quorum hic proximè dedimus argumenta, & habemus in Miscellaneis nostris excerptam Epitomen. Hæc Commeni.

MICHAEL ANGELUS DE GATINI, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, scripsit:

Relationem sui Itineris ad Regnum Congi. Prodiit anno 1674. in 12. & 1680. in 8. ut testatur D. Andreas Barcia in sua Indica Bibliotheca, titulo 2. pag. 33. Consule tom. 1. hujus Bibliothecæ, verbo *Dionysius Placentinus.*

MICHAEL ANGELUS DE GUEREN, Gallus, Parisiensis, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Sacerdos venerandus; Vir vitæ probitate, humilitate, charitate, ac præsertim orationis assiduitate præclarus: in Theologia Mystica Doctor egregius, ac ad dirigendas animas per viam spiritus valdè peritus; scripsit duo pijsima opuscula, quorum titulus est:

Pietas Agroti Christum sequentis in Hortum, in Prætorium, & in Montem Calvariæ. Ambiani anno 1639. in 8.

Gressus tres Animæ Christianæ: quorum primus illam super mundum, & suas vanitates extollit: secundus super corpus suum, & ad patiendum contradictiones illam elevat: tertius ad Coelestem gloriam eam introducit, postquam Sathanam pedibus conculcavit, illiusque insidias detexit, & fregit in approximatione mortis. Parisijs apud Nicolaum Gobert, anno 1644. in 8. Uvadingo adhærens Fr. Dionysius Genuensis, pag. 253.

MICHAEL ANGELUS, Ligur, è S. Romulo, Prov. Genevæ, scripsit:

Indicem, seu Dictionarium vocum Latinarum, quibus exponuntur Hebraica, Chaldaica, Syriaca, & Arabice, in Concordantijs Hebraicis Marij de Calasio. Romæ 1622. Præfuitque magno labore, & vigilantia per biennium impressioni prædictarum concordantiarum quatuor magnis voluminibus distinctarum. Vide verbo

Marius à Calasio. Pertractant de hoc Michael Uvadingus, & Oldoinus in suo Athenæo Ligustico, fol. 421.

MICHAEL ANGELUS MARULLA DE ALTAMURA, Italus, ex Minoritis Conventualibus, Sac. Theologiæ Magister, ac Diffinitor, in publicum missus anno 1677. in 4.

Panegyrim de Sancto Nicolao Episcopo, commendatam à Nicolao Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

MICHAEL ANGELUS A NEAPOLI, Prov. Terræ-Laboris Lector emeritus, à Secretis Ordinis, ac demùm Episcopus Jovenacensis, opus edidit, quoq; manibus Minorum teritur, nempè:

Chronologiam Historico-Legalem Ordinis Seraphici. Prodiit Neapoli ex typographia Camilli Cavalli 1650. in folio. Spem fecit tomi secundi, & insuper describens statum ejusdem Ordinis opus publicavit, cui titulus:

Asia minor. Matriti litteris typographiæ Regiæ 1654. in fol. Vidi. Laudatur in Bibliotheca Neapolitana.

MICHAEL ANGELUS A RASENNA, Italus, Provinciæ Romanæ Minorum Capuccinorum Diffinitor, Concionator magni nominis, doctrinæ varietate, & omnigenæ eruditionis ornamenti decorus: qui etiam aliquandò Conventum Romanum sub Guardiani titulo prudentissimè, ac sollicitè gubernavit, edidit Italicè:

Concionem quam habuit in Aula Excellentissimi Senatus Reipublicæ Lucensis die 21. Februarij in secundo Sabbato Quadragesimæ, anni 1671. Lucæ apud Hyacinthum Paci eodem anno. Ex Genuensi, pag. 253.

MICHAEL ANGELUS ROTHOMAGENSIS, Capuccinus, natione Gallus, prædicatione illustris in sua Normaniæ Provincia, Vir, qui in Vineâ Dei Operator assiduus, Hæreticorum conversioni occupatus, & totus intentus, cum illis sæpissimè publice disputavit, eorumque plurimos sua doctrina sermonibus, scriptis, ac præcipuè Apostolicæ vitæ exemplis ad fidem Catholicam convertit: inter quos etiam ipse Molinæus A catholicorum Magister convictus succubuit: scripsit Gallico idiomate duo volumina, sub hac epigraphe:

Agatha Mystica Cœlestis Pirrhi. Est liber de Controversijs ad Fidem Catholicam spectantibus. Rothomagi apud Joannem de Bovleger, tom. 1. in 8. 1659.

Veritas Fidei Catholica. Qui liber, vti recenset Author Bibliothecæ Scriptorum Capuccinorum, pag. 254. ita fuit Catholicis gratus, ut solum trium hebdomadarum spatio omnia ejus exemplaria ad duo millia ascendente fuerint à Typographo carissimè vendita. Rothomagi apud eundem 1659. tom. 1. in 8.

MICHAEL ANGELUS A S. ROMULO. Vide superius, verbo *Michael Angelus Ligur.*

MICHAEL ANGELUS SCOTUS A VARENA, strictioris Observ. Prov. Mediolanensis, Sacræ Theologiæ Lector, composuit librum, quem inscripsit:

Regula, & vita Populi Christiani 12. capita complectens. Uvadingus. Scripsit insuper, non autem edidit:

De reductione Ecclesiasticorum ad omnia in communi habenda, ut in Primitiva Ecclesia, lib. vnum.

De Virtutibus, & vitijs, librum vnum. Ex Historica descriptione Fr. Joannis à Vacallo laudatæ Provinciæ Chronologi.

MICHAEL ANGELUS TAPIN, Gallus, Cabilonensis, ex Minoritis Capuccinis Lugdunensis Provinciæ, ejusque Theologus, ac Diffinitor, Vir Apostolico charitatis zelo ad animarum salutem imbutus, plurimisque alijs virtutibus commendatus, scripsit, & evulgavit Gallicè:

Rituale Sacrarum Cereemoniarum pro Fratribus suæ Provinciæ, additis documentis plurimis ad morum politiam spectantibus. Lugduni apud Ludovicum Mugnet 1639. tacito proprio nomine, & cognomine.

Librum officiorum à Sodalitate Pœnitentium Sanctissimi Sacramenti solemniter decantandorum: quibus accesserunt diurna pietatis officia. Ibidem 1646. apud eundem.

Exercitia devotionis pro directione animarum. Ibidem apud eundem, anno 1646.

Statuta, & Regulas pro eadem Sodalitate Sanctissimi Sacramenti Pœnitentium. Ibidem 1646.

Methodum benè confitendi peccata sua, & devotè, ac utiliter Sacram Eucharistiam sumendi. Ibidem 1648. Uvadingus, sed fusiùs Genuensis, pag. 254.

MICHAEL ANGELUS DE VALENTIA, Hispanus, Lector Theologus, ac Guardianus Coenobij Sanguinis Christi, Valentiniæ Provinciæ Minorum Ca-

puccinorum ad Segorgensem Ecclesiam peregrinam habuit

Orationem de Fonte recuperata à Deipara semper Virgine, de Spe dicta. Eam excudit Valentiniæ Vincentius Cabrera 1689. in 4. Vidi.

MICHAEL ANGELUS VENETUS, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum, Provincialis Minister, Vir morum sanctitate clarus, ac Reginæ Angelorum eximius cultor, ejusdem Sodalitate de *Pu-ritate* instituta,

Regulam pro Confratribus composuit, teste Genuensi, pag. 254. subdente: Nonnulla etiam devotissima opuscula in ejus honorem, & fidelium utilitatem Italicè conscripsisse, quorum aliqua temporis lapsus eripuit: ea verò, quæ supersunt, hunc habent titulum:

Fasciculus Myrrhæ quadraginta Meditationum de doloribus Jesu-Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ. Venetijs apud Marcum Guariscum, anno 1608. in 12.

Fasciculus Rosarum variorum exercitiorum spiritualium, anno 1610. in 8. apud eundem. Obijt sanctè Venetijs anno 1612. inter Beatissimæ Virginis laudes, ejusque vitæ innocentia post ipsius obitum à Deo miraculo fuit illustrata. De eo meminit Boverius, tom. 2. Annalium Capuccinorum, & Uvadingus, lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

MICHAEL ANGELUS VENETUS, Minorita, Italus, Fr. Petro de Alva laudante col. 1050. suæ Militiæ, edidit

Regulam pro Sodalitate Immaculatæ Conceptionis, Sancti Laurentij in Damaso. Fortassis non distinguitur à Michael Angelo Veneto Capuccino.

MICHAEL ANTONIANO, Hispanus, Regularis Observantiæ Castellani Provinciæ Concionator, Visitatoris Tertiariarum munere fungens, in Complutensi Coenobio S. Didaci vernaculè emisit:

Epitome Tertij Ordinis Pœnitentium S. P. N. Francisci. Editio secunda, qua vtor, facta est Compluti litteris Francisci Garcia Fernandez 1676. in 16.

Summarium Indulgentiarum concessarum alumniis trium Ordinum S. P. N. Francisci. Prodiit ibidem ex typographia Universitatis 1659. in 8. Vidi.

MICHAELÆ ASSENSIUS, Provinciæ Aragoniæ Regul. Observantiæ, edidit, & auxit librum Fratris Francisci de Robles sui Confodalis, cui titulus:

Copia, sive ratio Accentuum omnium fer-

Fere dictionum difficultum, tam Linguae Latinae, quam Hebraicae, nonnullarumque Graecarum, sed praecipue earum, quae in Biblijs, Breviario, & Martyrologio Romano reperiuntur. Caesaraugustae apud Petrum Cabarte, anno 1621. ac 1628. in 8. Vidi. Authorem commendant Uvadingus, Nicolaus Antonius, ac noster Alva in sua Militia.

MICHAEL AVELLAN, Hispanus, Sacrae Theologiae Lector in Carthaginensi Provincia Regul. Observ. & a Confessionibus V. Margaritae a Cruce, in litteras redegit

Declamationem in Solemnij Urbis Granatensis pro Epithalamio Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae. Granatae 1616. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in obitu Marchionis de Villa-Real. Matriti in typographia Regia 1628. in 4. Vidi. Insuper collegit, ac in publicum misit vernacule:

Glossas, ac Carmina varia in laudem Immaculatae Conceptionis Matris Admirabilis. Prodiere primò Malacae, deinde Hispali ex officina Alphonsi Rodriguez Gamarra 1615. in 4. Vidi. Ad Pontificiam dignitatem assumptum fuisse asserit N. Alva, col. 1050. suae Militiae.

MICHAEL A. S. AUTINA, Italus, strictioris Observ. Reformatorum alumnus, exaravit:

Relationem suae Provinc. Terra-Laboris, quam ineditam habuisse testatur Fr. Petrus de Alva in sua Militia Universali, col. 1050.

MICHAEL DE BAGNONE S, Gallus, ex Parisiensi Prov. Minorum Capuccinorum, munere Concionator, vernacule edidit:

Vitam, & Conversionem Margaritae de Mesple praefectae Orphanarum Oppidi de Puy, anno 1688. in 8. vti legitur pagina 249. Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum.

MICHAEL BELTRAN, Hispanus, Matritensis, Regul. Observ. Provinciae Castellae, Sacrae Theologiae Lector, ac Regius Concionator, vernacule evulgavit, majorum in Prologo spem faciens

Panegyricum de Sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci. Matriti ex typographia Regia 1632. in 4. Vidi. Laudatur a Fr. Petro Alva, tabula 2.

MICHAEL BRUCARDUS, Minorita, testibus Fr. Daniele Agricola, & Antonio Daza, apud laudatum Alva ibidem col. 1052. scripsit:

Apologiam contra Uvigandum, & in ea; pro Immaculata Conceptione Sacratissimae Virginis.

MICHAEL BURGIUS, Tertij Ordinis, Provinciae Siculae Provincialis Minister, Vir prudentia, zelo, ac moribus clarus, scripsit, oculatus testis, Italicè:

Historiam suae Provinciae, una cum Vitis suorum alumnorum doctrina, & sanctitate illustrium. Servabatur M. S. in Conventu Drepanitano, ipsamque laudant plures, apud Biblioth. Siculam Antonij Mongitore, quo teste multis additionibus locupletatam in lucem emittere meditabatur anno 1714. P. Fulgentius Possevinus, de quo superius egi. Dierum, ac virtutum onustus, missis ad amicos Epistolis de pijs, Divinisque rebus, sanctè decessit Drepani 9. Januarij, anno 1616. Consule Bordonum in Chron. Tertij Ordinis, cap. 25. num. 8. & alibi pluries.

MICHAEL A. CHARCANO, Mediolanensis, Theologus insignis, & Saeularis litteraturae non ignarus, ingenio subtilis, vita, & conversatione praecellens, necnon majoris Xenodochij Mediolanensis, ejusque Montis Pietatis inclytus Author, posteritati reliquit:

Compendium omnium Sanctorum Ordinis Minorum, commendatum in Martyrologio Franciscano Arturi ad diem 17. Augusti, §. 4.

Sermones undecim more Scholastico in Decalogum, ex 20. cap. Exodi. Venetijs anno 1492. & 1496. in 4. Vidi.

De quatuor Novissimis. Coloniae anno 1492. in 4. Vidi.

De quatuor reliquijs Peccatorum Capitalium, & suarum filiarum. Mediolani 1495. in 4. Vidi.

Septuaginta septem Sermones in caput 1. Exodi. Prae manibus habebat noster Haye, vti testatur in Indiculo AA. quibus confirmat suos conceptus in Exodum.

Sermones. Venisse Urbe Adriatica typis Francisci Renner 1477. teste Joanne de la Caille de Vitis Typographorum, fol. 22.

Quadragesimale, & Adventuale. Basileae 1479. per Michaellem Uvensler in 4. Legi sub hoc titulo: Quadragesimale, seu Sermonarium duplicatum, scilicet, per Adventum, & Quadragesimam de Poenitentia, & ejus partibus. Venetijs apud Nicolaum Franksfort, 3. Idus Decemb. anno 1487. in 4. Vidi.

Sermones alios Quadragesimales de decem Praeceptis. Incipit Prologus: Sapientissimi So-

Solons sententia est, &c. Et à Dominica in Septuagesima cum themate: *Sic currite ut comprehendatis.* Opus in 4. Venetijs 1492. per Joannem, & Gregorium de Gregorijs fratres. In Prologo fatetur alium tractatum edidisse; nam ait: *Cum in alio tractatu quem de moribus, & peccatis nuper edidimus, omisserimus multa, &c.* Titulus operis hic est: *Michaelis de Mediolano Regul. Observ. Viri Apostolici, ac veritatis Evangelicæ ferventissimi prædicatoris, qui tum sanctimonia vitæ, tum ferventissima Dei prædicatione innumeris meruit coruscare miraculis: Sermones Quadragesimales de decem Præceptis.* Legi.

Methodum confitendi. Venetijs 1513. Ex Ludovico Moreti in suo Dictionario Gallico.

De Fide Christiana, lib. 1. Basileæ anno 1479. Insupèr opus prænotatum:

Sermonarium triplicatum per Adventum, in quo tractatur de peccato in generali. Et per duas Quadragesimas: in quarum una tractatur de tribus peccatis principalibus, Superbia, Luxuria, & Avaritia cum speciebus, & filiabus suis. In alia verò de reliquis quatuor peccatis Capitalibus, Gula, videlicet, Accidia, Ira, & Invidia cum speciebus, ac etiam filiabus suis diffusè describit: Quod quidem compilatum est per V. R. Michaellem, &c. Venetijs per Franciscum de Hailbrum, & Nicolaum de Franckfordia, locios, anno 1476. in 4. Vidi.

Sermonarium de Commendatione virtutum, & reprobatione vitiorum. Mediolani 1495. in 4. Laudatum à N. Alva, colum. 1052. Extat hujusce honorifica mentio apud Possevinum, Senensem, Uvillotum, Uvadingum. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 15. Octobris, §. 2.

MICHAEL CALVO, Siclensis, ex Tertiarijs Regularibus Provinciæ Siculæ, Sacræ Theologiæ Magister, Concionator celebris, ac sacrarum litterarum, Sanctorumque Patrum versatissimus, posteris dedit:

Assumpta prædicabilia super omnia Quadragesimæ Evangelia, Italicè. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaellem Portam Novam 1645. in 4. Venetijs apud Combum 1649. in 4. & iterum ibidem apud Bertanos 1665. in 4.

Partem secundam. Panormi apud Andream Colicchiam, & Franciscum Terram Novam 1648. in 4. Venetijs apud Junctam, & Babam 1649. & ibidem apud Bertanos 1665. in 4. Sermones hos lati-

tinati donatos à Fr. Brunone Neuser, strict. Observantiæ alumno, excudit Colonia Agrippinæ Joannes Bulaeus, anno 1668. tomis duobus in 4. Vidi. Emissit insupèr vernaculè:

Sermones varios. Panormi typis Nicolai Bua 1645. in 8. testibus Uvadingo, & Bordono. Prælo paraverat:

Conciones de Sanctis occurrentibus in Quadragesima.

Pro Ferijs sextis Quadragesimæ.

Hebdomadam Sanctam.

Dominicale totius anni. Pietate insignis obiit Sicli anno 1654. Pluribus laudat Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ.

MICHAEL A CASTROFRANCO, Gallus, Provinciæ Aquitanicæ Minorum Capuccinorum Theologus, ac eruditus Concionator, Vir in Humanis, ac Sacris Litteris abundè versatus, in cujus corde magnus animarum salutis zelus exarsit, & in Fide Catholica tuenda, propugnanda, ac propaganda indefessus, pro ea stabilienda verbo, & scriptis cum Hæreticis plurimum decertavit, multisque se vitæ incommodis, ac periculis exposuit. Præclara elaboravit hujus generis opera, quorum aliqua sunt impressa, alia verò recensente Genuensi, pag. 249. lucem expectant, & sunt;

Antidotum contra Jansenismum, tom. 3. in fol.

In primo tomo complectitur tota Historia Jansenismi, & continentur specialiter omnia, quæ scitu digna acciderunt, dum Jansenius viveret, & etiam post ejus obitum usque ad Pontificatum Clementis X. ibique recensentur exactè Bullæ, & Constitutiones Summorum Pontificum, declarationes Regis Christianissimi, Epistolæ Episcoporum Gallicæ, & alia plura ad hanc Historiam spectantia. Accedit etiam Refutatio generalis doctrinæ Jansenij, innixa super veritates fundamentales Catholicismi, simulque refelluntur omnes cujusvis generis Hæreses per applicationem harum veritatum.

In secundo tomo confutatur doctrina Jansenij, & singillatim ejus quinque Propositiones jam ab Ecclesia, & à Summis Pontificibus damnatæ: & hoc fit eruditissimè ex autoritate Sacræ Scripturæ, ex Bullis Pontificum, ex Concilijs, ex Sanctis Patribus, & specialiter ex D. Augustino, & D. Thoma.

In tertio tomo continetur amplæ responsio ad objectiones, & pretextus, quibus utun-

utuntur illi, qui doctrinam Jansenij defendunt; videlicet, quod quinque supradictæ Propositiones non reperiuntur in libris Jansenij. Secundò, quod non sunt damnata eo sensu, quo à Jansenio explicantur. Tertiò, quod Papa non potuit eas absolute damnare tanquam hereticas, quia est questio de facto; ubi Author, totum tanquam falsum ostendit, & probat authoritatem, & infallibilitatem Summi Pontificis in definiendis questionibus de facto inseparabilibus à questionibus de Jure.

De Sanctitate imaginaria Jansenij, & Jansenistarum, & de vera sanctitate Catholicorum, & sanctitate eminenti Religiosorum. Tom. 1. in 4.

Tractatus contra petentes Concilium Generale, & appellantes à Papa ad Concilium. Tom. 1. in 4.

De Suprema Authoritate S. Petri, & Summorum Pontificum Successorum ejus. Tom. 1. in fol.

De Infallibilitate Summi Pontificis in rebus Fidei definiendis, & terminandis. Tom. 1. in 4.

Falsum Evangelium Genevense renovatum in traductione facta in Civitate Montis Hannoniæ, quod convincitur falsitatis ex Textu Græco, & Latino veri Evangelij Jesu Christi, & doctrina Sanctæ Ecclesiæ, & Sanctorum Patrum. Tom. 2. in 4.

Refutatio libri de frequente Communionem Arnaldi Jansenistæ, in quo innumerati errores continentur contra Usus Sacramenti Eucharistiæ, & Pœnitentiæ. Tom. 1. in 8.

Refutatio libri de perpetuitate Fidei ejusdem Arnaldi. Tom. 1. in 8. & in 4.

Triumphus Jubilai, cum confutatione cujusdam Catechismi, in quo docetur quedam doctrina S. R. E. contraria. Tom. 1. in 4.

Defensio Privilegiorum Regularium ad Confessionem Paschalem spectantium. Tom. 1. in 8.

Historia Generalis omnium Conciliorum, à S. Petro usque ad nostra tempora, in qua confirmatur præcipue ex eisdem Conciliis Authoritas Summi Pontificis, & confutatur quidam liber de Vita S. Athanasij noviter impressus, erroribus non paucis repletus, authoritatem ejusdem Summi Pontificis minuentibus. Tom. 6. in 4.

Refutatio omnium Articularum confessionis Fidei Calvinisticæ professioni Fidei Sacri Concilij Tridentini contraria. Tom. 1. in 8.

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ

Sacramento, in quibus de realitate, & transsubstantiatione ejusdem Sacramenti luculentissime differitur. Tom. 1. in 4.

Sermones varij de Tempore, & de Sanctis, & præcipue de Beatissima Virgine Maria. Tom. 2. in 4.

Tractatus varij Philosophici, & præsertim de Metaphysica. Tom. 2. in 4.

Tractatus de Cambijs, Contractibus, & Usuris. Tom. 1. in 4.

MICHAEL DE CERVANTES SAAVEDRA, Hispanus, quem alij Hispalensem, alij ex Oppido Esquivias in agro Toletano Castellanus faciunt, ingenij præstantia, & amœnitate insignis, ac Tertij Ordinis Franciscani expressè alumnus, plura reliquit fabularum amatoribus gratissima. Ea sunt:

Apologi duodecim editi Matriti 1613. & 1622. in 8. ac Venetijs 1616. in 12. sæpeque alibi.

Historia Septentrionalis fabulosa de laboribus Persiles, & Agnemunda. Matriti 1619. in 8. & 1728. in 4. typis Josephi de Padilla. Gallicè verò Parisijs 1611. in 8.

Ingeniosus Immunis, vulgò Don Quixote de la Mancha. Matriti duabus partibus 1608. in 4. Bruxellis cum figuris 1662. Gallicè, editum est Rothomagi 1646. in 8. Italicè quoque.

Comediæ octo, octoque intercalares Scenæ. Matriti 1615. in 4.

Erudita Galatea. Beaciæ apud Joannem Baptistam Montoyam 1617. in 8. Fuisse eum commendat Nicolaus Antonius, tom. 2. suæ Bibliothecæ Hispanæ, pag. 105.

MICHAEL CÆSENNAS, Italus, Vir in Divinis Scripturis eruditissimus, ingenio promptus, & clarus eloquio, aliquandò Minister generalis, qui ab Ordinis præfectura semotus à Joanne XXII. Pont. Maximo, & excommunicatus, ad Imperatoris Ludovici partes accessit, evigilavit:

In Ezechielem Prophetam Commentarium laudatum à Fabiano Justiniano in Elencho AA. in Sacra Biblia.

Sermones in festivitatis B. Virginis, teste Marracio ex Uvillot, in nostris Athenis. Insupèr ex eodem, & Uvadingo exaravit:

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis. Ejus Litteræ (quæ omnino latere deberent) contra Joannis XXII. controversias, excusæ fuerunt Lugduni typis Joannis Treschet, anno 1495. Demùm poenitens obiit Monachij in Ba-

varia anno 1343. Plura de eo tom. 3. Animalium Ordinis.

MICHAEL CLERUS, Hybernus, Ultoniensis, Collegij Lovaniensis Minorum Hybernorum, Laicus professus, eo vitæ genere propter humilitatem assumpto; etsi ad Sacerdotium plenè fuerit idoneus. In sæculo Antiquarium agebat doctissimum inter primos hujus facultatis reputatus. A Superioribus datus coadjutor Hugoni Uvardæo, de quo suo loco, qui vitas scribebat Sanctorum Hybernæ, missus est in Patriam ad colligenda vetusta hujus argumenti monumenta. Illa porro ut plurimum Hyberno, eoque vetusto caractere scripta sunt, quem dum ille egregiè callebat, in demandata Provincia indefesso studio laboravit annis circiter quindecim, & ex diversis patrii idiomatis pervetustis codicibus exscripsit multas Sanctorum vitas, genealogias, tria, vel quatuor diversa, & vetusta Martyrologia, & plura alia venerandæ antiquitatis monumenta, quæ Lovanium transmisit. Demùm ex Superiorum etiam mandato adjecit animum ad alias Patriæ, tum sacrarum prophanas Historias, & antiquitates expurgandas, & meliori methodo, ordineque digerendas, ex quibus cum adiutorio trium aliorum peritorum antiquariorum compilavit, vel veterum Codicum collatione repurgavit, digessit, & auxit tres reconditæ antiquitatis tractatus:

Primum de Regibus Hybernæ, singulorum genus mortis, annos Regni, ordinem successionis, genealogiam, & annum Mundi, vel Christi, quo singuli decesserunt, succintè continentem.

Secundum de genealogia Sanctorum Hybernæ, quam in triginta septem classes distribuit, singulos Sanctos longa atavorum serie, ac familiæ, à qua descendunt, primum Authorem, & Protoparentem referentem.

Tertium de primis Hybernæ inhabitatoribus, de successione ejus à Diluvio per diversas gentes expugnationibus, de Regibus interea regnantibus, de bellis, & præliis inter illos obortis, aliisque publicis Regni casibus, & eventibus ab anno post diluvium 278. usque ad annum Christi 1171.

Sacros, & prophanos Hybernæ Annales ex vetustioribus, probatisque Chronicis, & Annalibus collegit, in quibus varias vicissitudines per annos ter mille, & amplius, quibus antiquissimum illud stetit Regnum, Principum, Heroum gesta, dissidia, conflictus, prælia, obitus, & annos,

in quos singula inciderunt, faciem rei Catholicæ, & Ecclesiasticæ à suscepta primum fide ante annos mille ducentos, usque ad moderna tempora, sæculis multis florentissimam, alijs turbidam, & postea lugubrem, & calamitosam. Omnia hæc de Religioso viro isto refert Joannes Colganus, de quo supra diximus.

Dictionaryum edidit *difficilium*, *obsoletarumque vocum Hybernicarum omnibus hujus linguae studiosis apprime utile*, & *necessarium*, impressum Lovanij in Collegio supradicto anno 1643. Obijt Lovanij anno eodem. Hæc Uvadingus.

MICHAEL DENSK, strictior. Observ. Provinciæ Austriæ Pater, Procurator generalis, demùmque Monasterij Regij Clarissarum Viennæ Austriæ Commissarius, edidit in lucem librum de *Contraversijs Fidei*, quem appellavit:

Gladium S. Michaelis anno 1629. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

MICHAEL DOMINICUS, Pedemontanus, hujusce Provinciæ alumnus, scripsit latino, & acri stylo

Adversus similitudines intestinas Huelphorum, & Gibellinorum, teste Uvadingo, & Illustrissimo Britio in suis Monumentis Subalpinae Provinciæ D. Thomæ, lib. 3. pag. 292.

MICHAEL EZPELETA, Hispanus, ex Regulari Observantia Prov. Atagoniæ prælo dedit Hispanè librum inscriptum:

Vitam Sanctæ Upaldesæ. Cæsaraugustæ per Christophorum de la Torre 1633. in 4. Vidi.

MICHAEL FIDOTUS, Ennensis, Minorita, Italus, conscripsit

Descriptionem Provinciae Vallis Neri in Sicilia. Ex nostro Alva in sua Militia, col. 1054.

MICHAEL GALLUS in Provincia natus, Minorita, opus dedit:

De Mansionibus filiorum Israel. Carolus Imbonatus in sua Bibliotheca Latino-Hæbraica ex Possevino, & Uvadingo.

MICHAEL GARCIA, Hispanus, ex Oppido Loranea, Archiepiscopus Toletani, Theologus Complutensis, in Conventu S. Didaci Castellanae Provinciæ Regul. Observ. Latine reddidit tomos 2. in fol.

Summam Theologiæ Moralis, Hispanico sermone, editam à Henrico Villalobos, Minorita. Asservantur in Archivio Matritensis Conventus Regul. Observ. Obijt anno 1704. ineditam relinquens patrio sermone.

Summam casuum conscientie, studio Fr. Ludovici Bravo ejusdem Prov. Diffinitoris. Matrini impressam formis Thomæ Rodriguez, anno 1726. in 4. Vidi. Ibidem à pagina 47. habes in Concionatorum gratiam.

Explanationem sensuum Sacra Scripturae. Item à pag. 480. extat:

Expositio propositionum damnatarum à Summis Pontificibus Alexandro VII. & Innocentio XI. Demum ad calcem operis

Definitiones Morales leguntur, Latine.

MICHAEL GONZALEZ, Hispanus, in Oppido Valbuena Diocesis Caurientis natus, Prov. S. Michaelis Regularis Observ. alumnus, ac Diffinitor, Orator olim pro Archiepiscopo Armenio Nicolensi ad Clementem XI. Pontificem Max. cum in Regno Cyprensi Apostolicis Missionibus egregiam operam daret, posteritati scripsit vernaculè:

Itinerarium Terra Sancta in 8. Latine verò opus prænotatum:

Grammatica Græca, una cum *Dictionario Hispano-Græco* in 8. Pariter:

Dictionarium Græco-Hispanum in 8. Demum, Græcis communem fecit:

Historiam gloriosissimæ semper Virginis Mariae, Hispanicè conscriptam à V. Matre Maria Agredensi. Solum ex Hispanica in Græcam linguam convertit librum primum tomi primi. Est opus in 4. Inedita hæc vidi, præ manibusque habui in Extremadura, in Oppido Zafrensi, coram Auctore, anno 1730.

MICHAEL GUADARRAMA, ex Insula del Hierro in Provincia S. Didaci Canariensi, Minister Sacramenti Poenitentiae, Novitiorum studiosus moderator, ac Vir sanctitate celebris, scripsit opus in fol. valde eruditum Hispano idiomate:

De obligationibus Religiosorum. Asservatur in sua laudata Provincia. Floruit anno 1716. in Conventu S. Michaelis de las Victorias, in Civitate Lacunensi. Ex relatu ejusdem Provinciae.

MICHAEL GUTIERREZ, Hispanus, Regul. Observantiae Burgensis Provinciae, ejus Minister Provincialis, Jubilatus Lector, & S. Officij Qualificator, edidit vernaculè:

Vitam, ac Exercitia V. M. Sor. Hieronymæ ab Ascensione. Caesaraugusta per Michaelen de Luna 1661. in 4. Vidi.

MICHAEL DE LAS HERAS, His-

panus, ex Civitate Cascante in Regno Navarrae, in Prov. Aragoniae, Regul. Observ. Concionator, dumtaxat emissit à se habitam in populo gravi:

Concionem de S. Joanne Baptista. Caesaraug. apud Paschalem Bueno 1716. in 4.

MICHAEL DE HERRERA, Hispanus, ex strictioris Observantiae alumnus in Discalceata S. Didaci Mexicana Provincia, Prædicator, Custos, ac à Examinibus Synodalibus Diocesis Guaxacacensis, typis dedit eruditam

Concionem de S. Petro Nolasco. Mexici apud Lupertium 1722. in 4. Vidi.

MICHAEL HIERONYMUS THERRERO, Hispanus, Prædicator generalis, Ex-Guardianus Collegij Missionariorum, vulgò *de Arcos*, filius Provinciae Beticæ Regul. Observantiae, prælo dedit:

Primitias Panegyricas, ac Morales, una cum Sermonibus Eucharisticis, Vespertinis Historicis, ac Evangelicis. Matrini apud Emmanuelem Roman 1724. in 4. Vidi.

MICHAEL HISPANUS, Capuccinus, Neapolitanæ Prov. Concionator celebris, ac Theologus eruditus, ineditum reliquit, quem Genuensis vidit

Tractatum de Predestinatione. Obijt devotissimè Romæ anno 1585. Consule Boverium, tomo 2. Annal. pag. 179.

MICHAEL DE HUNGARIA, Minorita, Sacrae Theologiae Doctor, evigilavit:

Sermones tredecim universales. Daventriae in platea Episcopi anno 1491. in 8. Fundamenta horum Sermonum universalium sunt 13. dictiones sequentes: *Sequitur. Humiliat. Dominus. Filias. Voca. Servit. Stans. Moritur. Diligit. Venit. Ambula. Surge. Resurge*. Vidi. Et Parisijs editos 1515. in 8. & 1516. castigatos à Fr. Jacobo Gandensi, Ordinis Prædicatorum. Item, pro Conceptione illibata Purissimæ Virginis, emissit:

Indicem Concionatorum impressum Argentini 1508. in 8. recensente N. Alva, col. 1062. suæ Militiæ. Est hujusce Auctoris (sed Familia ejus innominata) mentio apud Marracium in sua Bibliorh. Mariana, verbo *Michael Ungarus*. Lege laudatum Alva.

MICHAEL JOANNES MARTINEZ, Hispanus, Regul. Observ. Valentinae Provinciae, Lector Jubilatus, ac Diffinitor, compilavit ex operibus S. Bonaventurae

Exercitia presentia Dei vernaculè. Ineditum in 8. asservabatur in Valentino Conventu Regul. Observ. in Cella R. P. Fr. Petri Polo, anno 1730.

MICHAEL IZQUIERDO, Hispanus, strictioris Observ. alumnus in Prov. Discalceatorum S. Joannis Baptistæ, scripsit:

Brevem, ac conspicuam casuum conscientie resolutionem, quam M. S. in 8. se vidisse testatur Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ in Appendice, fol. 334. exceptus in Bibliotheca Valentina, pagina 348.

MICHAEL DE IELA, Hispanus, Divina aspirante gratia, Discalceatæ Provinciæ S. Josephi in timore Domini erudiendus adhærens, orationis, & mortificationis officijs semper deditus, veri Minoritæ, specialisque Cultoris Deiparæ semper Virginis multiplicia dedit indicia. Merito fertur, ejus in ortu, ejusque in occasu demonibus formidolosum fuisse, quos ab obsessis corporibus absens, & præsens frequentibus triumphis expellebat. Aliam præter Theologiæ Moralis litteraturam non cognovit; sed doctum doctricè gratia Eminentissimus Cardinalis Aragon probavit, Apostolicumque Missionarium, ut peccatores ad poenitentiam revocaret, & pios ad virtutem alliceret in suo Archiepiscopatu Toletano. Tanta devotione ferebatur erga Imaginem Dominae nostræ *del Madroñal*, non longè ab Oppido Auñonis in Toletano territorio venerandam, ut nec mortem aspexerit, quin à cellula oculos suos levaret in sacram illius ædem. Vidit, & spiravit. Monumentum suæ Marianæ devotionis posteris reliquit in Archivio nostri Conventus S. Sebastiani memorati Oppidi Auñonis repositum, ac prænotatum:

Historia, Origo, & Miracula Dominae nostræ, vulgò *del Madroñal*. Est tomus in 4. Floruit post ejus transitum quasi lilium, imò bonum Christi odorem testatur sui corporis integra incorruptio, in cujus ore lilium radicum inventum, ad Dominum mirabilem in Sanctis suis benedicendum provocavit. Pertractat de eo Fr. Franciscus à Matre Dei in suo Catalogo M. S. Scriptorum Discalceatorum, num. 73. Ex quo part. 1. meæ Bibliothecæ, pagina 201.

MICHAEL DE LEZERA, Hispanus, ex Minoritis Capuccinis Aragonensis Provinciæ, ejusque Diffinitor, ac Custos, publici juris fecit:

Tom. II.

Panegyrim de S. Petro Alcantarensi, habitam Cæsaraugustæ in solemnibus suæ Canonizationis. Prodiit ibidem cum alijs, ex officina Joannis de Ibar, anno 1670. in 4. Vidi.

MICHAEL DE LIMA, Hispanus, Theologus, ac Definitor Castellanae Provinciæ Minorum Capuccinorum, Regius Concionator, & Imperatoris Leopoldi, Vir subtilis ingenij, prælo commissit:

Orationem funebrem in Exequijs Caroli II. Hispaniarum Regis. Ibidem apud Franciscum Lassum, anno 1721. in 4. Vidi. Insuper:

Varia, & ingentissima Poemata, Imperatori Leopoldo sacra. Viennæ 1702. in fol. Plura alia, morte præventus, semiplena reliquit. Laudatur à Fr. Martino de Torrecilla in Catalogo, pagina mihi 165.

MICHAEL DE MAJOLANDA, Capuccinus, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ filius, Concionator, ac valde doctus, à se conscriptos vernaculè, emisit:

Sermones de diversis Sanctis. Matrili anno 1659. in 4. teste Genuensi. Prætermittitur à D. Nicolao Antonio.

MICHAEL MESTRE, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Cathalonæ Lector emeritus, texuit vernaculè:

Vitam S. Antonij Patavini, adjecto ejus Novendiali Sacro. Pampilone typis Dionysij Ortega 1722. Matrili per Angelum Paschalem Rubio 1724. Prima editio facta est Barcinone in officina Martini Gelabert 1688. in 4. Vidi.

MICHAEL A S. MARIA, Hispanus, Prov. Sancti Pauli Discalceatorum alumnus, Conventus Sancti Ludovici in Octoduro Civitate Veteris Castellæ Guardianum agens anno 1656. scripsit in fol.

Vitam V. D. Roderici Conde & Tamayo, Canonici Zamorensis, ac Tauriensis Arebidiacani. Asservatur in prælaudato Conventu, eamque nonnullis adjectis publici juris feci tom. 2. Chronicor. Provinciæ S. Pauli, lib. 5. cap. 4. & sequentibus.

MICHAEL DE MEDINA, Hispanus, Beilarcensis, Provinciæ Angelorum Regul. Observ. nomine dato, ad Castellanam Provinciam Regul. Observ. in quamoram traxit, gradum faciens, non literis dumtaxat sæcularibus, sed Divinis, Græcis, & Hebraicis egregiè instructus, à Philippo II. Hispaniarum Rege ad Concilium Tridentinum amandari, laudeque multiplici ornari meruit. *Recondita erudi-*

tionis Virum, Alphonsus Mendoza, Augustinianus in *Quodlibetis*, quæst. 4. Scholastica; religione, & eruditione insignem. Didacus Covarrubias in *Regula, Peccatum*, §. 9. num. 6. Summa probitate, atque eruditione laudandum Sixtus Senensis *Bibliotheca*, lib. 4. ubi de Joanne Fero agit: *Sacræ Theologiæ Doctorem Toletanum omni litteratura doctissimum, subtilissimum rerum Divinarum Interpretem, Philosophum gravem, Oratorem facundum*. Eysengremius in *Catalogo Testium Veritatis: Eruditissimum, & antiquis Christianæ Ecclesiæ Theologorum Coripheis comparandum, ac novum quendam Theologiæ Herculem*, Hieronymus Magius apud D. Nicolaum Antonium. Habemus ergo hujus ingenij egregia monumenta, nempe:

Christianam Parænesin, sive de recta in Deum Fide, libros 7. ad Philippum Regem Catholicum. Venetijs apud Zilettum 1564. in fol. Origenis, atque Cyrilli exemplo, qui hac inscriptione, & argumento vsi sunt. Vidi. In præfatione operis eximie commendatur à Hieronymo Magio. Pariter ejus in calce ipsum laudat Jacobus Gibertus Noguera Episcopus Alipharum: *Tu vero, inquit, Medina doctissime, non tantum longè ab horum hominum ingenio abes, sed proximè etiam accedis, ad eam normam religionem nostram tuendi, quam nascentis, adolescentis, & natu jam grandioris Ecclesiæ facillè Principes Clemens Alexandrinus, Athanasius, Basilus, Hieronymus, Augustinus, & aliæ Christianæ Resp. columnæ nobis traddiderunt. Scripsisse insuper:*

Septem alios libros de recta Fide in Deum, docet laudatus Magius ibidem.

Disputationum de Indulgentijs adversus nostræ tempestatis Hæreticos, ad Patres Sacri Concilij Tridentini librum vnum, in quo Ecclesiæ, Romanique Pontificis ad eas conferendas antiquitatis, antiquissimus vsus, cum Sanctorum, veterumque Patrum monumentis, tum apertis Scripturarum testimonijs asseritur, & hæreticæ omnes in hac parte calumniæ refelluntur, atque exploduntur. Ibidem eodem anno in 4. Vidi.

Expositiones in quartum Symboli Apostolici articulum (perperam alij quatuor articulos, & Possevinus 14. explicasse commemorant) Ibidem eodem anno in 4. Vidi.

De Sacrorum hominum continentia, lib. 5. in quibus sacri, & Ecclesiastici cœlibatus origo, progressus, & consummatio, ex Sa-

cra Scriptura, Sanctorumque Patrum scriptis proponitur, statuitur, & ab hæreticorum nostri temporis calumnijs propugnatur, & defenditur. Ibidem anno 1569. in fol. Vidi. Refert autem in præfatione, se opus aggressum imperio Francisci Guzman, Viri doctissimi, & nobilissimi, Commissarij Generalis Minoritarum hujus Familiæ, & persuasionibus multorum Episcoporum, qui Synodo Toletanæ tunc intererant, quando in Concilio Tridentino obtundebatur à quibusdam expedire, ut permitteretur Germanis ad concordiam, & pacem superinducendam permittere ex more Græcorum, vxoribus, ante Sacros Ordines acceptis, uti & cohabitare.

Tractatum doctum de igne Purgatorio. Ibidem, quem laudant Illustrissimus Gonzaga, & Uvadingus.

De vera, & Christiana humilitate, tomos duos. Toleti anno 1559. in 8. & anno 1570. vernaculè. Vidi.

Apologeticum locorum quorundam Joannis Feri Moguntini, Minoritæ, in Matthæi, & Joannis Evangelium contra Dominicum Sotum Segobiensem, in quo sexaginta septem Feri loca restituuntur. Compluti 1667. secundo Moguntiæ anno 1572. & tertio Compluti anno 1578. in fol. Vidi.

Enarrationem trium locorum ex cap. 2. Deuteronomij Cathedræ Sacrarum Scripturarum Academiæ Complutensis assignatorum, & in publico theatro explanatorum. Compluti 1560. in 4. Vidi.

Animadversiones in S. Cyrilli Alexandrini librum adversus Antropomorphitas ex interpretatione Bonaventuræ Vuscanij. Exstat cum alijs in Codice M. S. Bibliothecæ Lugdunobatavæ communis inter libros Vulcanianos, ut ex ejus Catalogo, pag. 417. constat. Ineditos reliquit:

Biblicarum Annotationum libros.

De præcepto, & dispensatione libros. Utriusque operis meminit ipse in sua de *recta in Deum Fide*, lib. 3. cap. 8. & lib. 6. cap. 9. Libri vero de *Restitutione, ac de Pœnitentia* nostro Medinæ immeritò adjudicantur, sunt etenim Joannis Medinæ Complutensis, ut rectè monet Nicolaus Antonius, quem consulas.

MICHAEL DE MEDIOLANO. Vide superius *Michael de Carcano*.

MICHAEL MENOTUS, Gallus, zelantissimus Concionator, ac Sac. Theologiæ professor, Quadragesimale scripsit, sub titulo:

Perpulcher tractatus, in quo tractatur

per

perbelle de fœdere, & pace ineunda, media ambassiatrice pœnitentia. Parisijs typis Claudij Chevallon 1519. in 8. Vidi. Ejusdem habemus

Sermones de omnibus Epistolis Quadragesimæ. Parisijs 1517. in 8. Vidi. Floruit circa annum 1520. Aliqua carptim delibata ex utroque Quadragesimali habes apud Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionatoricæ, à pag. 391. cap. 85. Ipsum lege.

MICHAEL MOLINA, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Granatensis, Concionator, rei Poeticæ non ignarus, in laudem Immaculatæ Conceptionis Dei, paræ semper Virginis, evigilavit

Scenam intercalarem, sub titulo: Diversoria Portus. Granatæ per Franciscum Sanchez, vnâ cum varijs Concionibus, anno 1651. in 4. Vidi. Extat à fol. 99.

MICHAEL MONSALVE, Minorita, scripsit, Antonio Leonio teste, in *Bibliotheca Indica Occidentali.*

De Reductione universali Peruviani Regni, ac Indiarum 1604. in 4. A quo diversum esse videtur id quod laudatur opus, in Cathalogo Bibliothecæ Cœnobij S. Mariæ de la Salceda, nempe:

Monita pro Indiarum conservatone ad Philippum III. Hispaniarum Regem. De eo Nicolaus Antonius, tom. 2. suæ Bibliothecæ.

MICHAEL NEAPOLITANUS, Capuccinus, ejusdem Provinciæ alumnus, Vir virtutibus, ac morum sanctitate illustris: quem excellens ingenij præstantia, præclara eruditio, atque doctrina, aliæ

que egregiæ animi dotes inter primos ejusdem Instituti Apostolicos Prædicatores merito constituerunt; scripsit, & posteris reliquit

Annotationes super Prophetas Majores, præcipuè super Ezechielem, &c.

Sermones plurimos diversi generis, quæ omnia M. S. asservabantur in Bibliotheca Ducis Urbini. Sanctis operibus dives devotissimè decessit Camerini anno 1580. dum inibi in Ecclesia Cathedrali tempore Quadragesimæ Conciones haberet. De eo meminit Boverius, tom. 1. Annalium ad annum signatum. Hæc Genuensis.

MICHAEL DE NAPOLES, de quo Nicolaus Antonius, tom. 2. idem est cum *Michaele Angelo à Neapoli*, de quo superius egimus.

MICHAEL DE PARADA, Hispanus, Segobienfis, Provinciæ Conceptionis Regul. Observantiæ Sacræ Theologiæ Lector, ac Chronologus, necnon à Censuris Theologicis in Supremo S. Inquisitionis Tribunali, ineditum reliquit:

Epitome Qualificatorum, ac Ministrorum S. Inquisitionis, vnâ cum Edicti expositione. Habebatur Pincinæ in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci, plusteo ultimo, armario 2. num. 8. in 4. Vidi. Tres, insuper scripsit, ac edidit

Apologeticos tractatus, qui ad manus meas adhuc non devenere. Illos recenset in suo de Scriptoribus Segobiensibus Catalogo eruditus Colmenares. Devixit Author Vallisoleti anno 1633. Cujus memoriæ hoc erexit epitaphium prædictus Colmenares, ibidem:

D. O. S.

Fr. Michael de Parada,

Patria Segobienfis,

Professione Franciscanus,

Dùm Chronica Franciscana

Condere parat

Fato præparatus

Conditur hoc Tumulo

Anno M. DC. XXXIII.

Nonis Februarij,

Ætatis suæ XLV.

R. I. P.

Lege Nicolaum Antonium, tom. 1. Bibliothecæ Hispanæ.

MICHAEL PLATIENSIS, Siculus, Regul. Observ. alumnus, ut ex Joanne Rocho Pyrro, & Joanne Paulo Clarandano, recenset Rendatagusa in sua Bibliotheca Sicula, fol. 187. scripsit:

Historiam Siculam ab excessu Friderici II. hujus nominis Regis Siciliæ, usque ad annum 1361. more Siculo, & 1362. more Romano. Vagatur M. S. in fol. Eam ex M. S. Codice Friderici de viginti millijs Equitis Panormitani, Marchionis Hieracii fratris, se in lucem editurum promisserat Antonius Amicus, sed promissis stare nequijt fato adventante. Claruit Author circa annum 1377. Pertractat de eo Uvadingus, & pluribus Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ, pag. 78.

MICHAEL DE LA PLAZA, Hispanus, Regul. Observ. Castellanzæ Provinciæ Sacræ Theologiæ Lector in Complutensi Conventu S. Didaci, ac Regius Concionator, prælo dedit:

Orationem funebrem in obitu Mariae Ludovicæ de Borbon Hispaniarum Reginae, ad Complutensem Academiam habitam. Ibidem in officina Universitatis, una cum enarratione funebris apparatus, varijsque carminibus, anno 1689. in 4. Vidi.

Orationem funebrem Panegyricam V. ac Eminentissimi Cardinalis Cisneros. Compluti formis Francisci Garcia 1690. in 4. Vidi.

MICHAEL DE PASSIONE, Hispanus, Concionator, Discalceatæ Provinciæ Neapolitanæ S. Petri de Alcantara alumnus, Italis communem fecit:

Vitam ejusdemmet S. Petri Alcantarensis, Hispanè conscriptam. Neapoli apud Parrinum anno 1705. Vidi.

MICHAEL DE PRECES, Hispanus, Valentizæ de el Cid natus, Provinciam Discalceatorum S. Joannis Baptistæ ingressus, zelo animarum ductus ad Philippinarum S. Gregorij Provinciam gradum fecit: Diffinitor factus, Vicarius Monialium Discalceatarum Manilensium, & à Confessionibus fuit Venerabilis Matris Sororis Hieronymæ ab Assumptione. Occulti talenti impatiens Missionibus Apostolicis deditus, ac in Japonium transiens, Christum, (& hunc Crucifixum) per quinquennium prædicans, propter innumerabilium Infidelium fervidam conversionem, in carcerem horrendum de Girando injectus fuit. Quot incommoda tenebrarum, famis, sitis, caloris, frigoris, nuditatis, immunditiæ, lepræ per trien-

nium passus fuerit, explicet alius. Cum igitur pijs suis admonitionibus, & exemplis carceris Custodes, varijsque Gentiles relictis Idolorum vanitatibus, Deum vivum, & verum cognovissent, triennio carceris expleto, ut vivus combureretur, ab ergastulo eripitur. Sed impius Imperator non tam de sua morte, quam de suorum conversione metuens, non in martyrium, sed in exilium missit, ne defunctus Michael loqueretur melius. In Insulas Philippinas, opprobrijs laciatus, reversus; ut etiam attramento Christi fidem prædicaret, Japonico, alijsque peregrinis idiomatibus, scripsit:

Artem, etiam Synarum caracteribus.

Catechismum Christianum, idiomate Japonico, & Tagalo. Utroque opere passim utuntur Missionarij nostri. Post hæc, ad nos veniens, ut Provinciæ S. Gregorij, ac Canonizationis suæ Venerabilis filiz Matris Hieronymæ ab Assumptione Romæ, ac Matriti negotia perageret, ibidem 26. Octobris anno 1639. ab ergastulo corporis liber, in Regali S. Agidij Conventu ad astra migravit. Debitorem libro Matritensis Conventus S. Bernardini, cujus in agro sancto noster Venerabilis Author requiescit in pace.

MICHAEL A PURIFICATIONE, natus Taraporæ apud Indos Orientales, Provinciæ S. Thomæ Custos, & Procurator, Missionarius Apostolicus ad Regnum Mogori, cum separationem prædictæ Provinciæ ab ea, quæ dicitur Portugalliæ in Lusitania, ex qua semper mittebantur ad Indos supremi illarum partium Rectores, totis viribus procurasset, essentque, qui modis omnibus obstarent, & Indos, atque exterorum filios in illa regione natos regimini, & Ordinis Officijs ineptos proclamarent, edidit lingua Lusitana:

Relationem defensivam pro filiis Indie Orientalis, & Provinciæ S. Thomæ. Barcinone apud Sebastianum, & Joannem Mattheu, anno 1640. in 4. Vidi. Ubi quid præstiterint, & quantum valeant doctrina, & regendi peritia illius regionis Viri, nititur ostendere.

Vitam Evangelicam, & Apostolicam Fratrum Minorum, varijs materijs moralibus, & notationibus predicabilibus illustratam, lingua Hispana, sive Castellana descriptam. Ibidem apud Gabrielem Noguez, anno 1641. in fol. Insupèr, teste N. Alva in Addition. ad Tabulam primam, edidit:

Apologiam pro suo opere de Vita Evan-
ge-

gelica. Eum commendant Nicolaus Antonius, Uvadingus, ac Marracius.

MICHAEL RODENAS, Hispanus, Sacrae Theologiae Professor in Discalceata Valentina Provincia S. Joannis Baptista, Guardianum agens Conventus S. Rochi de Gandia conscripsit, praeloque donavit:

Vitam mirabilem V. Fr. Andree de Hybernon Laici Discalceati ejusdem Provinciae, de cujus Canonizatione agitur. Valentiae anno 1731. in 8. Vidi.

MICHAEL RODRIGUEZ DE VALHERMOSO, Hispanus, Regul. Observantiae Castellanae Provinciae, Duci de Alburquerque Sicularum Pro Regi a ministerio expiandae conscientiae, Panormi Theologiam docuit, ediditque ibi:

Tractatum circa legata annua, seu stipendia onerosa Missarum, aliorumque operum piorum Minoribus Observantiae Regularis relicta, apud Decium Cyrillum 1633. in 4. Vidi.

MICHAEL ROMERO, Minorita, Hispanus, confecit:

Tractatum Scholasticum de Immaculata Conceptione B. Virginis Mariae. Asservari M. S. in 4. Matriti in Conventu Regul. Observ. refert Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecae Hispanae ex Fr. Petro de Alva in sua *Militia*, col. 1060. nonnulla exscribente.

MICHAEL A. S. ROSA, Lusitanus, Lector emeritus, ac Ex-Diffinitor Provinciae S. Joannis Baptista Regul. Observ. in Insulis de Azores, scripsit:

Rosae univocatas, id est, *Acta utriusque S. Rosae Viterbiensis, ac Limensis*, secundum exemplar *Vitae Christi*, volum. 2. in fol. Asservantur inedita Ulyssipone, in Bibliotheca Marchionis Valentini.

MICHAEL DE SALAS, Hispanus, Caesaraugustanus, Prov. Aragonum Regul. Observ. doctus Concionator, ac Diffinitor, vernacule emisit opus praenotatum:

Decas Seraphicae Panegyricarum Orationum. Caesaraugustae per Haeredes Didaci Dormet 1696. in 4. Vidi.

Concionem de quadraginta Horis. Ibidem 1685. in 4. Vidi.

De S. Catharina Martyre, aliam, ibidem impressam typis Jacobi Bordazar 1693. in 4. Vidi.

Vitam S. Agathae, Virginis, & Martyris, opus posthumum impressum ibidem formis Emmanuelis Roman, anno Virginis partus 1697. in 4. Vidi. Obijt in Pa-
Tom. II.

tria die 30. Novembris 1697. & in Conventu S. Mariae a Jesu tumultatur.

MICHAEL SANCHEZ, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Gregorij in Philippinis Insulis Provincialis Minister, idiomate proprio Camerinsium scripsit:

Expositionem Doctrinae Christianae, una cum methodo examinandi conscientiam, ac quibusdam opusculis pijs. Excudit in 8. in Conventu S. P. N. Francisci Manilensi, Franciscus a Sanctis, Tertiarius Commensalis anno 1708. Vidi.

MICHAEL SPEALAGER, seu SPENLAGERUS, Germanus, Miltomburgensis, edidit duos libellos, ita praenotatos:

Annus placabilis. Coloniae typis Gisberti Clement. anno 1623.

Arbor vitae continens duodecim fructus venerabilis Sacramenti. Ibidem apud Joannem Crythium, anno 1626. Ex Uvadingo, & Dupino, saeculo 17. Floruit circa annum 1630.

MICHAEL SUAREZ, Hispanus, Regul. Observantiae Provinciae duodecim Apostolorum Peruviani Regni, Concionator, struxit:

Certamen Panegyricum, Historiale Poeticum pro reparatione Conventus S. Francisci Civitatis Regum. Lima 1675. in 4. Vidi.

MICHAEL TABERNIER, Minorita, librum compegit, cui titulus:

Manipulus Florum, impressum Parisijs 1528. Uvadingo teste.

MICHAEL DE TALAVERA, Novae Granatae in Nova Hispania natus, strictiori Observantiae Regulae Seraphicae deditus in Discalceata Provincia S. Gregorij, virtutibus, ac litteris resplendens, Tagalo idiomate, egregia conscripsit volumina, nempe:

Figurarum Sacrae Scripturae in laudem Sanctorum, tom. I.

Moralitatum, tom. I.

Exemplorum, tom. I.

Sacrae Paginae, ac Sanctorum Patrum sententias, tomo unico.

Mariale, seu Conciones de Purissima Virgine, tomo I. Demum Tagalo, & Hispano idiomate emisit:

Enchiridion conscientiae. Incipit Hispanicè: *Los pecados*, & Tagala lingua: *Ang casalanang*. Prodiit Manilae, omnium eruditorum laude, anno 1617. teste Fr. Antonio de la Llave, qui Aathoris vitam conscripsit in Chronicis laudatae Provinciae, triennio 13. cap. 24. fol. 1371.

MICHAEL TORRES, Hispanus, Regul. Observantiae Provinciae Majoricarum, eruditus Ecclesiastes, ea reliquit inedita de quibus Fr. Andreas Noguera in Memoriali laudatæ Provinciae, part. 2. fol. 83. ita ait: *At R. P. Fr. Michael Torres tot sermonum volumina ordinatissima congesta habet, quod si illa prælo traderet, insignioribus sermonum Scriptoribus coaquari possit.*

MICHAEL TRUXILLOS, Minorita, Hispanus, ut ex Uvadingo refert Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ, Author est libri prænotati:

Cruz Christi. Desidero.

MICHAEL A VALENTIA, (olim **MATTHÆUS SCRIBA**) Hispanus, primitus Doctor Theologus in Religione Sanctissimæ Trinitatis, demum vero Valentiniæ Provinciae Minorum Capuccinorum Concionator, ac iteratò Provincialis Minister, Vir exemplaris vitæ nota insignitus, ineditam reliquit:

Expositionem super Regulam Fratrum Minorum. Obijt anno 1630. Pluribus de eo Genuensis, & in Bibliotheca Valentiniæ, pag. 350.

MICHAEL DE VERA, Hispanus, in Civitate Tirasonensi natus, Regul. Observantiae Provinciae Aragoniæ filius, de numero converforum, prælo dedit Hispanæ, & in 16. Opusculum sub titulo:

De cura plantarum in hortulanorum consolationem. Vidi. Obijt anno 1720.

MICHAEL DE VILLAVERDE, Hispanus, Orgacensis, Diocesis Toletanæ, Lector Jubilatus in Conventu S. Didaci Complutensi, necnon Guardianus præinsignis Collegij SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Vir sanè eruditus, communem fecit:

Cursum Artium ad mentem Subtilis Doctoris, tribus voluminibus in 4. Compluti ex officina Mariæ Fernandez 1658. Vidi. Ineditum reliquit:

Cursus Theologicum in tomos 6. in 4. distributum, asservatum in Bibliotheca Complutensis Majoris Collegij S. Petri, & Pauli, sub littera G. Vidi.

MICHAEL VIVIEN, Belga, Sacræ Theologiæ Lector, strictioris Observantiae Provinciae Recollectorum in Aquitania alumnus, necnon antiquus Custodum Custos, vernaculè emisit, opus egregium prænotatum:

Tertulianus predicans in 6. tomos in 4. magno distributum Divini Verbi præconibus utilissimum. Editio tertia, post binas

Gallicas facta est Coloniae Agrippinæ typis Joannis Uvilhelmi Friessen, anno 1681. Vidi.

MICHAEL DE ZAPATA, Hispanus, strictioris Observantiae Discalceatorum, Provinciae S. Didaci Mexicanæ Prædicator, & S. Officij Qualificator, communem fecit:

Orationem funebrem in Exequijs Ducis de Linares Pro Regis Novæ Hispaniæ. Mexici in 4. anno 1717. apud Lupertium. Vidi.

MICHAEL DE ZARATE, Hispanus, Mexicanæ Provinciae Regul. Observ. alumnus, ac Sacræ Theologiæ professor, inedita reliquit:

Opuscula varia Mexicano idiomate, teste Fr. Augustino de Ventancurt, pag. 139. sui Monologij Franciscani, num. 30. Claruit sanctitatis opinione anno 1583. in Conventu Angelopolitano.

MICHAEL ZEPEDA, Hispanus, ex Veteri Castella oriundus, Regius Concionator, ac Diffinitor Castellanae Provinciae Minorum Capuccinorum emisit:

Orationem funebrem in Exequijs Ducis de Parma Francisci Farnesio ad Collegium Majus Complutense habitam. Compluti apud Josephum Espartosa 1727. in 4. Vidi.

Orationem de S. Ludovico Gonzaga, ac S. Stanislao Kostka, recentè Catalogo Sanctorum adscriptis. Matriti litteris Didaci Martinez Abad 1728.

MODESTUS A S. AMABILI, Gallus, Capuccinus, Gallis communem fecit (illaudatus à Genuensi.)

Monarchiam Historicam Chronologicam, ac Genealogiam Galliae, quam latine scripserat Fr. Dominicus à Jesu ejusdem Familiae alumnus. Claromonti 1677. in fol. duobus volum. Vide ephem. 4. Erudit. Galliae anno 1678.

MODESTUS GAVATIUS FERRARIENSIS, ex Minoritis Conventualibus, Sacræ Theologiæ Magister, in Romana Curia Procurator Generalis, ac S. Romanæ Inquisitionis Consultor, edidit opus ab Uvadingo laudatum.

De macula peccati permanentis personalis, & originalis. Bononiæ apud Joannem Baptistam Ferrerium 1642. in 4. Vidi. Scripsit insuper:

De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ad mentem Scoti. Romæ 1656. in fol. apud Bibliothecam Barberinam, tom. 1. pag. 248.

De Incarnatione. Citatur à Fr. Antonio Castet, quæst. 1. pag. 186. num. 24.

MODESTUS A RAVENA, suorum Conventualium Romæ Procurator Generalis, ac deinde in Regno Neapolitano Episcopus, scripsit:

De processione Spiritus Sancti, in defensionem Scoti, & suorum. Ex Fr. Bonaventura Baro, tom. 1. Opusculorum, part. 14. §. 11. Appendicis.

MODESTUS ROMANUS, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum Concionator, ac Diffinitor, Conventus Romani Guardianus; Vir pius, ac Observantiæ Regularis admodum studiosus, ex Latino in Italicum idioma traduxit opusculum P. Benedicti Canfeldensis, cujus titulus est apud Genuensem:

Regula perfectionis redacta ad unicum punctum voluntatis Divine. Romæ typis Mascardi 1650.

MONALDUS JUSTOPOLITANUS (alius ab Antiquiori Monaldo de Ancona, qui martyrium à Sarracenis in Urbe Arzenza subiit anno 1288. & alio etiam Minorita Monaldo de Monaldefchis Urbevetano Archiepiscopo, qui floruit circa annum 1333.) natione Dalmata, Justipolitanus dictus, quod Justipoli in Provincia Dalmatiæ commoratus sit, atque conditus jaceat in Conventu S. Annæ, Minorita, eruditissimus Theologus, Jurista, ac sermone Scholasticus, ea scripsit, quæ Trithemius *necessaria*, & *pulchra* appellat, videlicet:

Summam auream Juris Canonici. Lugduni apud Petrum Beletum in 8. Regali absque anno editionis. Vidi. Incipit: *Quoniam ignorans.* Et ibidem per eundem 1516. in 8. Incipit: *Hic primò agendum est*, sed unicum est opus. Asservari M. S. in Bibliotheca S. Pauli Lipsiensis narratur in Catalogo M. S. Codicum illius, impresso in 16. anno 1686. pag. 229. cod. 21. Item in Hispalensi Bibliotheca extat Codex pergam. pulchris characteribus exaratus in fol. Vidi. Mitto Vaticanam, aliasque Bibliothecas, in quibus M. S. habetur.

Commentaria in libros Sententiarum. Exstant M. SS. Patavij in Bibliotheca S. Antonij Paduani, teste Thomasio in Catalogo Bibliothecarum Patavinarum excuso Urini anno 1639. in 4.

Sermones varios, vti recenset Trithemius, Uvadingus, & alij Nomenclatores.

De Tribus Magis.
Carmina de Mysterijs Missæ.

Homilias de Assumptione Virginis.

Habentur hæc tria opuscula M. S. in Bibliotheca Coenobij Cambronensis Cisterciensis in Hannonia, vti recenset Antonius Sanderus, part. 1. Bibliothecæ Belgicæ. Edidisse quoque:

Sermones de Pura Virginis Conceptione, testantur Possevinus, & alij apud Alva, col. 1085. suæ Militiæ Universalis. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 2. Martij, ad diem 2. Aprilis, & ad diem 2. Decembris.

MONALDUS DE MONALDIS, Perusinus, senior, Theologus magni nominis inter Minores Conventuales, Ex-Procuratore Generali Ordinis, & Concionatore eximio, Patriæ nomine Avinionem ad Joannem XXII. Pontificem Maximum legatus, Controversias, & jurgia inter Tudertinos, & Perusinos sedavit, ac feliciter composuit, quare ab eodem Joanne Pontifice anno 1326. renuntiatus est Episcopus, non Amalphitanus, sed Melphitanus in Lucania, apud Apuliæ, & Hirpinorum fines, in cujus regimine anno 1332. è terrena ad Cœlestem evolavit vitam, cum scripsisset:

De Theologia plura, & edidisset *Summam Sacrorum Canonum.* De hoc plures apud Athenæum Perusinorum, pag. 245.

MONALDUS DE MONALDIS, junior, senioris gentilis, Patria Perusinus, professione Minorita, edidit Lugduni anno 1506. apud Petrum Gallettum:

Summam perutilem, vti ex Ludovico Jacobillo de Scriptoribus Umbriæ, narrat Oldoinus in Athenæo Perusinorum, pag. 245.

MORISSACERENUS, (nescio an nomen, an cognomen) Minorita, teste Uvadingo, evulgavit:

Compendium Physicum. Parisijs apud Jacobum de Puys, anno 1586. in 8. majori. Ex Uvadingo.

MUTIUS CAVENSIS, Italus, Provinciæ Neapolitanæ Minorum Capuccinorum alumnus, Magister Novitiorum, Vir exemplaritatis nota insignitus, publici juris fecit patrio idiomate:

Tractatum de significatis Sacrosancti Sacrificij Missæ. Romæ apud Ludovicum Grignanum, anno 1626.

Declarationem de Divinis Officijs, & de Ceremonijs, quæ sunt in Exequijs Defunctorum. Ibidem apud Jacobum Mascardum, anno 1612. in 8. Vidi. De eo meminisse Uvadingus, Genuensis, & Leo Allatius de Viris Illustribus, pag. 197.

BNICASIVS JOANNIS, à quodam Pago in Hollandia, qui nascentem eum excepit Hezius dictus, Conventus Lovanien- sis alumnus, Sacrae Theologiae Baccalau- reus, Vir Evangelicae perfectionis secta- tor egregius, atque in ea Theologiae par- te, quae contemplationi intenta est, ac mysticos Sacrae Scripturae sensus exquiri- t, insigniter versatus, in lectione quoque Scripturae tam exercitatus, ut Psalterium ejus totum, Epistolasque Apostolicas ex memoria recitare posset, scripsit:

Sublimes, ac subtile Sermones ad Popu- lum, quorum nonnulli propria manu exa- tati asservabantur apud Guilielmum Es- tium, uti ipsemet testatur cap. 3. lib. 3. suae Historiae Beatorum Martyrum Gorgo- mensium. Horum consodalis fuit Nicaius noster, qui ab Haereticis captus, atque Briellam deductus die 9. Julij, anno 1572. pro Fide Catholica sub impijsimo Prin- cipe Auriaco, per manus Geuziorum Ha- reticorum gloriosus Martyr evasit, ac post mortem miraculis claruit, cujus fes- tum colitur in Ordine Minorum die 9. Julij. Ejus, suorumque Commartyrum gesta litterarum monumentis configna- runt Faustinus Tasso, Myraeus, Bossius Raissa, Sedulius, alijque non pauci apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem eundem, §. 1. Consule Uvadingum de *Martyribus Ordinis Minorum*, & praecipue P. Conradum Janningum in Acta Sanctorum Julij, die 9. fol. 809.

NARCISUS JOANNES, Hispanus, in Provincia Cataloniae professus, in Sancti Josephi Discalceatorum Provinciam, Deo inspirante, translatus, primò Theologiam docuit, (cujus doctrinae testes veritas, modestia, & zelo juncta charitas) adeò- que in omni virtutum genere profecit, ut omnes sui temporis longè post se relinqui- rit. A Reverendissimo P. Fr. Christophoro à Capite Fontium totius Ordinis Generali Ministro Commissarius Generalis India- rum destinatur, nisi praematura ejus mors intercessisset, relicto brevi tractatu,

De Oratione, necnon de Legibus Spiritus, Pluribus de eo Arturus in Martyro- logio Franciscano, die 13. Septemb. §. 4.

Floruit magna sanctitatis opinione in Ma- tritensi Conventu Sancti Bernardini anno 1570.

NATALIS DURRET, Gallus, Fo- refianus, Regul. Observ. Theologus Pa- risiensis, collegit,

Admiranda opera Ordinum Religioso- rum in universa Ecclesia Deo militantium. Ruesij apud Haeredes Stephani Andreae 1647. in fol. Hæc Uvadingus.

NATALIS FELIU, Hispanus, Re- gul. Observant. Provinciae Majoricarum, Lector emeritus, Diffinitor, & Proposi- tionum S. Officii Censor, vernaculè evul- gavit opus praenotatum:

Majoricanus minor, sub cujus inscrip- tione habentur Conciones quindecim. Majoricae typis Petri Frau, anno 1677. in 4. Vidi. Praelo etiam maturum habebat volumen aliud, quod

Compendium Qualificabilium inscribi- tur. Ex relatione hujus Provinciae.

NATALIS TAILLEPIED, Gallus, Pontizaren- sis, primitus Regul. Observ. ac Parisiensis Doctor, demum Minorita Capuccinus, ac Vir doctrina, & vita con- spicuus typis dedit *monstruosos*, uti ipse- met loquitur in quadam Epistola Nuncu- patoria, labores in aliorum usus coloca- tos. Ejus autem opera, quae ad notitiam meam devenere, sunt:

Commentarium in Threnos Jeremiae. Pa- risijs apud Joannem Parant 1582. in 8. Vidi.

In Prophetam Jeremiam. Ibidem 1583. in 4. teste Jacobo Le-Long in sua Biblio- theca Sacra, pag. 980.

Historiam vitae, & mortis Martini Lu- theri, Andreae Carlostadij, & Petri Mar- tyris. Ibidem per Joannem Parant 1577. Idem liber editus est Duaci anno 1616. in 12. addita *Vita Theodori Bezae*.

Tractatus de Anno Jubilai, & de Indul- gentijs. Parisijs. Ex Uvadingo.

Vita, & gesta Theodori Bezae. Parisijs 1577. in 12. Latine reddita à Panthaleone Theventino prodijt Coloniae anno 1580. in 12.

Perfecta Abbatissa Pontizaren- sis, Gallicè. Parisijs in 8. Ex Le-Long, lib. 2. Bibliothecae Gallicae, num. 6357.

Antiquitates Pontizaren- ses. Ibidem 1587. in 8. Ex eodem.

Antiquitates Rotbomagenses. Ibidem, teste

teste Laffor, tom. 2. sui *Universi*, pagina 454.

Thesaurus Ecclesiae Catholicae. Ex Genuensi in Appendice suae Biblioth. Scriptorum Capuccinorum.

Vita Druidarum, Ebasiorum, Sarroidarum. Parisijs. Ex Dupino in Supplemento.

Tractatus Apparitionis spirituum. Bruxellis 1609. Ex eodem.

Resolutiones Sententiarum Scripturae adversus Hereticos modernos. Parisijs 1574. Ex eodem.

Vita Fr. Nicolai de Nisse Minoritae. Excusa extat Parisijs apud Somnium, anno 1574. in 8. Vidi. Obijt Andegavi anno 1589. Consule Joannem de Huret de Antiquitatibus Andegavensibus, fol. 510. ac Didacum de Lequile in suo Catalogo Scriptorum, qui pro Fide Catholica dimicarunt.

NATHANAEL LE-SAGE, Gallus, strictioris Observ. Recollectorum alumnus, recensente Uvadingo, edidit vernacule:

Tractatum de Reformatione. Atrebat apud Robertum Maudhuy, anno 1645. in 12. Secundo Lugduni per Petrum Rigaldum.

NESTOR DIONYSIUS, Novariensis, in re Grammatica peritus, composuit:

Dictionarium Alphabetico ordine, quod habetur Paduae in Bibliotheca S. Antonij, & M. S. in Conventu S. Hieronymi Hispelli in Umbria propè Assisium. Scripsit insuper:

De octo partibus Orationis.

Quarundam dictionum, & orationum expositionem cum alijs varijs notandis.

Librum de quantitate syllabarum.

Emendationem libelli Sulpitii de quantitate syllabarum. Omnia haec excusa sunt Argentorati apud Joannem Pruff, anno 1507. Haec Uvadingus, & Tosignianus.

NICANDRUS GARRIGA A VENAFRO, Prov. S. Angeli Minorum Capuccinorum alumnus, Vir Divino clarus eloquio, scripsit Italicè:

Volumina plura meditationum spiritualium. Obijt 1649. die 13. Novembris in Conventu S. Nicandri. De eo Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana.

NICASIUS MANTERO, Hispanus, Regul. Observ. Castellanae Prov. Concionator, in Tertiariorum gratiam, quorum Director erat, emisit vernacule,

De fructuoso, ac devoto modo visitandi

Viam Crucis. Matriti per Thomam Rodriguez Frias, anno 1727. in 16. Vidi.

NICEPHORUS DE PONTE, Gallus, Capuccinus, Provinciae Parisiorum alumnus, & Concionator, edidit Gallicè opusculum sub titulo:

Methodica, ac facilis ars Orationis Mentalis in 8. Ex Genuensi.

NICODEMUS FLORENTINUS, Prov. Tusciae Regul. Observ. edidit

Dialogum animae rationalis super 38. Mysteria Vitae Christi. Florentiae 1601.

Summam casuum conscientiae. Ibidem. Ex Uvadingo, & Terrinca, part. 3. Provinciae Tusciae, pag. 209.

NICOLAUS ALBASPINA, Gallus, magni Conventus Tolosani Guardianus, & Minister Provinciae Aquitaniae, Vir Latine, & Graecè doctus, in dicendo promptus, in scribendo facilis, aliquantulum inconstans in vijs suis, modò ad laxiorem, modò ad strictiorem Observantiae Recollectorum normam deflectens, scripsit Gallicè:

Chordularium, seu Thesaurum Indulgentiarum concessarum gestantibus Chordulam S. Francisci, secundum novam restrictionem Pauli V. revisum, correctum, & auctum in secunda editione. Parisijs apud Joannem Petit, anno 1618. in 16.

Memoriale pro Reformatione ad Summum Pontificem Paulum V. Lutetiae apud Dionysium Moreau, anno 1618.

Artem ad intelligendum, & practicandum S. Francisci Regulam. Tolosae apud Viduam Jacobi Coloniers, anno 1620. in 12.

In Apostatantes ab Ordine, lib. 1.

Flagellum Apostatarum, lib. 2. Parisijs apud Robertum Fovet in 12.

Commentaria in Regulam, & vitam S. Francisci. Tolosae apud Viduam Jacobi Coloniers 1612. & Lugduni apud Franciscum Arnoullet, anno 1614. Vidi.

De Vocatione Religiosorum. Aliaque plurima opuscula in lingua Gallica, Uvadingo teste.

NICOLAUS ANGEL, Hispanus, Juliobrigensis, ex Regul. Observ. Prov. Burgenis, Apostolici Concionatoris, non semel Guardiani, ac Definitoris muneribus functus, mihi perquam familiaris, hoc an. 1732. Procuratorem generalem agens in Matritensi Curia Causae V. Matris Mariae à Jesu de Agreda, praelo paratum habet tomum in 4. & Concionantibus valde utilem. Opus est tripartitum. Pertractat in prima

De Sensibus Sacrae Scripturae hujus brevi divisione, de Rhetoricae praeceptionibus, ac methodo concionandi Apostolicè. Amplectitur secunda

Conciones precipuas ad usum Missionariorum. Tertia continet

Dilucidam Expositionem totius Doctrinae Christianae. Vidi.

NICOLAUS ANGELUS A S. ANGELO, Capuccinus, natione Picenus, Provinc. Romanae alumnus, Concionator eruditus, in Arte Poetica admodum excultus, ac clarissimo pollens ingenio, scripsit Italicè carmine heroico *Encomium Sacrum de S. Felice Capuccino*, sub titulo:

Amor felix Felicis amantis. Romae anno 1632. Habetur originale Genuae in suorum Bibliotheca, teste Genuensi.

NICOLAUS ANGLICUS, natione, & cognomine, Sacrae Theologiae Doctor, Minorita insignis. Hic Romam perveniens, Gallia, & Italia prius peragratis (fama ejus percrebescente) coepit notus esse Pontifici Innocentio IV. qui perspecta Viri doctrina, prudentia, gravitate, & alijs virtutibus penè singularibus, eum sibi fecit à moderamine conscientiae, & in ijs quae ad Deum sunt, directorem. Cui muneri cum ad aliquod tempus abundè satisfecisset, Pontifex ei contulit Episcopatum Afsiensem. *Quadam scripsisse perhibetur à Fr. Thoma Ecclestone, & Lellando apud Angelum à S. Francisco in suo Certamine, in Catalogo Scriptorum Anglorum. Extat hujusce Authoris mentio apud Moreri in suo Dictionario Gallico.*

NICOLAUS DE AQUÆVILLA, Gallus, Lugdunensis, inter eximios Praedicatores excellebat in Ordine ann. 1317. Reliquit sui ingenij monumenta:

Sermones Dominicales super Evangelia: Dicite Filiae Sion,

Sermones pro diebus festivis per annum.

Sermones de Tempore collectos ex Patribus. Habentur M. S. omnes iste Conciones in pluribus Angliae Bibliothecis, & alijs. Consule Bibliothecam Bodlejanam, tom. 1. fol. 148. & Antonium Sanderum, part. 2. Bibliothecae M. SS. Belgicorum. Scripsit insuper:

Sermones Assumptionis, ac Nativitatis B. Virginis, citatos à N. Carthagina, lib. 7. Homil. 15. De illo agunt Possevinus, Tosignianus, & Uvadingus.

NICOLAUS ARMINIENSIS, Minorita doctus, & pius, anno 1414. scripto tradidit;

Vitam, & gesta Rainaldi Archiepiscopi Ravenatis. Habebat penès se Uvadingus, sed ineditum. Pariter:

Vitam Roberti de Malatesta Ducis de Urbino Tertiarii Franciscani sanctitate illustris, quam Marcus Ulyssiponenſis, & alij posteriores in lucem dedere, ut testatur Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 10. Octobris, §. 5.

NICOLAUS ARMIGERUS, ex Minoritis Conventualibus, fabricavit:

Curram Mystico-Historicum Ordinis S. Francisci, editum anno 1631. teste Arturo in Appendice ad suum Martyrologium Franciscanum, pag. 651. §. 209. Vide superius verbo: Gerardus Empellius.

NICOLAUS ASBOLDUS, Hybernus, Missionarius Apostolicus, Capuccinus, tam à doctrina, quam à pietate, & animarum zelo à Genuensi commendatus, tum Latino, tum Anglico idiomate super viginti quinque edidit volumina, ceterum Genuensis dumtaxat recenset ea, quae subjicio:

Annales Missionis Capuccinorum in Anglia, & Hybernia. Latine in fol. tom. 2.

De Potestate, & Autoritate Summi Pontificis adversus Protestantes, tom. 2. in 4.

Stellio ad Stellam. Opus valdè ingeniosum de ipsius congressibus contra Haereticos, tom. 1. in 4.

De doctrinis precipuis ab Haereticis controversis, tom. 2. in 4.

Conciones Catholicae, tom. 3.

Poemata Varia, Sacra, & Moralia, tom. 2.

NICOLAUS AUBESPIA, Gallus, Recollectus. Vide superius, verbo *Nicolaus Albaspina*.

NICOLAUS AB AUXIMO, Picenus, qui cum jam esset Doctor in utroque jure, in visione admonitus, & ad Ordinem Minorum vocatus anno 1427. in Provincia S. Angeli Vicariatum egit, & Hierosolymitanam peregrinationem, & praefecturam jubente Martino V. suscepit, Vir fuit, tum eruditione, tum zelo animarum celeberrimus, magnamque sibi, & Ordini ex suis studijs, & elaboratis scriptis laudem peperit. Haec sunt:

Summa casuum conscientiae. Venetijs apud Leonardum Uvid, anno 1494. ut Uvadingus inquit. Me autem iudice indistincta est haec summa ab opere praenotato.

Supplementum ad Summam Pissanelam, seu Magistratiam, ab Authore conscriptum

tum anno 1444. & impressum Januæ anno 1474. typis Moravi de Olomuntz in fol. Extat in Bibliotheca Ecclesiæ Abulensis. Vidi. Item Mediolani apud Leonardum Pachel 1479. in fol. Vidi.

Expositionem Regule Fratrum Minorum, quam nonnulli attribuunt S. Bernardino Senensi, cujus contemporaneus, & familiaris fuit:

Librum Legis Canonice, seu *Eptome librorum Juris Canonici*, opus valdè commendatum à domesticis Authoribus Tosigniano, Ulyssiponensi, Uvadingo, & alijs.

Interrogatorium Confessorum. Venetijs anno 1489. in 8.

Concionum volumen magnum. Ex Uvadingo, & Ulyssiponensi.

Quadragesimale. Ex eisdem. Præter ista scripsit:

Expositionem Symboli.

Expositionem Decalogi.

De Oratione tractatum diffusum. Triæ hæc opuscula habentur Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ Cod. vnico, in 4. partim pergameneo, sub titulo: *Quadriga*. Vidi. Et etiam extat impressum, sed absque loco, & anno, sub hac inscriptione: *Quadriga spiritualis*. Ibidem vidi, ac legi. Hierosolymis reversus, è vivis excelsit Romæ, & in Araceli tumulatur, in cuius felici transitu, talis, tantusque odor ex suo corpore exhalavit, ut cuncta alia mundi odora longè excederet. Lege Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 23. Februarij, §. 3.

NICOLAUS BARON, Minorita, ineditum reliquit, opus inscriptum:

Tabula Metaphorarum. Asservatur M.S. in quibusdam Angliæ Bibliothecis, ut constat ex tom. 2. Bibliothecæ Bodlejanæ, pag. 41.

NICOLAUS BARSOTTUS, Lucensis, Capuccinus Concionator Provinciæ Bohemiæ, Vir pietate, doctrina, prudentia, omnique virtutis lumine clarus, à Marianis cultoribus non parum prædicandus, admirabili prorsus arte composuit, in lucemque evulgavit *Cynosuram* ad Leopoldum I. Ungariæ Regem. Prodiit primò Viennæ Austriæ ex officina Joannis Jacobi Kurner 1655. in fol. Locupletatum autem recussum est ibidem, ac eisdem typis anno 1675. sub hac diffusa inscriptione:

Cynosura sive Maria Stella Polaris Christo Jesu Sole amicta, exornata, illustrata, quæ seorsim sumpta Distichis 69. 902. 227.

514. 227. 040. eundo, & quia retrograda totidem redeundo, hoc est carminibus 279. 608. 910. 057. 308. 160. dico: Ducentis septuaginta novem millibus, sexcentis & octo millionum millionibus, nongentis quoque & decem millibus quinquaginta septem millionibus, & insuper trecentis & octo millibus, centum & sexaginta. Sol Jesus Christus itidem seorsim sumptus, totidem planè, ut *Cynosura* numero carminibus constat. Si verò *Cynosura* unita Soli accipiat, numero propè modum ineffabili, & incomprehensibili.

Sermones Evangelicos de Quadragesima, & Adventu. Ibidem apud eundem 1667. in 4.

Sermones, sive Conciones de Sanctis per annum occurrentibus. Ibidem apud eundem 1668. in 4.

Spirituale humane semper peregrinæ mortalis vitæ Remigium, habens portum suum immortalem, eternam vitam. Italico primum idiomate fusiùs, nunc strictiùs Latino donatum Viennæ Austriæ 1647. & prodiit etiam ferè eodem tempore Germanico idiomate cum ingenti vtilitate. Transtulit paritèr ex Italico in Germanicum sermonem opusculum P. Pauli Manassæi, cujus titulus est:

Paradisus interior cum additione quorundam Opusculorum, & aliorum exercitiorum spiritualium. Prodiit jam quinta vice: bis Colonia Agrippinæ, & tèt Viennæ Austriæ in 8. Hujus Authoris meminit Dupinus, præclarissimè autem Marra-cius, & Illustrissimus Caramuel, quorum elogia meritò exscripsit Fr. Dionysius Genuensis in sua Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum.

NICOLAUS DE BIORDO apud Tosignianum, sed E BROIDO apud Uvadingum, scripsit:

Distinctiones in 4. libros Sententiarum, de quibus etiam Sannig in Synopsi.

NICOLAUS E BITTONIO, seu BRITONIO, Umber, Provinciæ S. Francisci Minister anno 1413. edidit:

Quadragesimale, testibus Rodolpho, & Uvadingo.

NICOLAUS BODIUS, Flander, Guardianus Dixmudensis, Vir in Sanctarum Scripturarum lectione, & meditatione assiduus, scripsit:

Apologiam adversus Epistolam non sobriam M. Francisci Almerici de regressu spirituum, qua se, & veteris lectionis studiosissimum demonstrat. Hæc Uvadingus.

NICOLAUS BONNETUS, Messanensis, Minorita doctissimus, per Italiam, & Siciliam sua ætate celeberrimus, etiamque clarus meritis, & prudentia, in Tartariam à Benedicto XII. P. M. missus, & à Clemente VII. ad Melitensem Episcopatum sublimatus, anno 1342. edidit:

Postillam in Genesim impressam Venetijs anno 1505. teste Jacobo Le Long in sua Bibliotheca Sacra, num. 750.

In Metaphysicam, lib. 9.

In Libros Physicorum, lib. 8.

Super Prædicamenta, lib. 1.

In Theologiam naturalem, lib. 7. Hæc omnia volumine unico in fol. studio Laurentij Venerij Procuratoris S. Marci typis mandata sunt Venetijs expensis Hæredum Octaviani Scoti anno 1505. Vidi, ejusque in fronte legi Dialogericum carmen Jacobi Philippi, cujus initium:

Quis liber hic? Sophia nomen dic? Ille Bonettus

Quem Cælum, & tellus, & freta summa colunt.

Commentaria super 4. libros Sententiarum. Ibidem apud Octavianum Scotum.

De Conceptione Beatissimæ Virginis tractatum, jussu ejusdem Pontificis Clementis, opus commendatum à Marraccio apud nostr. Alva in sua Militia, & à Fr. Bonaventura Baro Minorita, tom. 1. Opusculorum in calce, littera N. Moderata eximij, sanctisque legibus sua Ecclesia sanctè decessit Melitæ anno 1360. De eo pluribus Antonius Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ.

NICOLAUS BONONIENSIS, Uvadingo teste, scripsit:

Tractatum de Excommunicationibus, quem hætenus non vidi.

NICOLAUS BUICO, Minorita Conventualis, pro Scoti doctrina Theologus primarius in Patavina Academia, elaboravit:

Relationem censoriam pro validitate duorum Matrimoniorum V. Servi Dei Fr. Sebastiani Apparicio Minoritæ. Romæ ex typographia Vaticana anno 1722. in 8. Vidi.

NICOLAUS CÆSARIS, Gallus, Burgenus, Tertij Ordinis Regularis Provinciæ S. Ivonis alumnus, opusculum scripsit:

De vera pietate. De eo Bordonus, & Uvadingus.

NICOLAUS A CASTILLO, His-

panus, Minorita insignis, ac Caroli V. Imperatoris Augusti Concionator, inedita, morte præventus, reliquit:

Concionum volumina multum laudata part. 4. Historiæ Seraphicæ Fr. Antonij Daza, ex quo Nicolaus Antonius, tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ.

NICOLAUS A CONCEPTIONE, Lusitanus, à Secretis suæ Discalceatæ Provinciæ S. Antonij, nonnullas Conciones evulgavit, ex quibus solum ad manus meas devenit:

Concio de Indulgentia Portiuncule, Conimbricæ excusa per Antonium Simonem, anno 1707. in 4.

NICOLAUS CRASELLUS, Patavinus. Ejus præclarè meminit Bernardinus Scardeonius *de Antiquitate Urbis Patavij*, lib. 2. class. 7. cujus verba hæc appono: *Si præstantes*, inquit, *Sacrarum*, Litterarum Scriptores, qui Patavini, fuerunt, enumerandi sunt, nescio quæ ratione Nicolaus Crassellus Minorita, præteriri hæc silentio jure possit. Is enim acceptis prius in sæculo de more Doctoratus insignibus, amore Christi accensus, relictis omnibus, Franciscanam Religionem ingressus est, qui cum parum admodum voce, & lateribus ad concionandum valeret, Christianæ pietate, & Sacrarum Litterarum studio, docendo, consulendo, scribendoque, & orando totum se dedit. Vidimus luculentum ejus opusculum: De gradibus affinitatis, & consanguinitatis, cujus titulus talis est: *Brevis, & compendiosus Tractatus cognoscendi gradus consanguinitatis, & affinitatis per V. P. Fr. Nicolaum de Padua Ordin. Minor. de Observantia Canonum Doctorem eximium.* Scripsit, ut audio, & alia, quæ nos ignoramus. Hætenus Scardeonius ex Bibliotheca Matthæi Madij. Alia autem elaborata recensens Uvadingus, scripsisse ait:

Quodlibeta Theologica.

Summam casuum conscientie.

Tractatum de Usuris, & Restitutionibus. Uvadingo consentit Sannig in Synopsi.

NICOLAUS A CUTTARO, Italus, ex Reformatis Provinciæ Marchiæ Concionator, ac Lector generalis ediderat Italicè anno 1682.

Tractatum de vita activa.

Librum de Sacra Peregrinatione Laurentana. Ex relatu laudatæ Provinciæ, quam legi Marriti in Archivio Ordinis.

NICOLAUS DIJON, seu **DIVIONENSIS**, Gallus, Provinciae Lugdunensis Minorum Capuccinorum, Sacrae Theologiae Lector, ac Provincialis Minister, quem eximium Concionatorem ejus depraedicatorum opera, Gallicè evulgavit:

Conciones pro octiduo defunctorum. Parisijs apud Jacobum Colombat, anno 1699. in 8. Vidi.

De Octava Assumptionis B. Mariae Virginis Conciones. Lugduni apud Joannem Baptistam à Ville 1647. in 8. Vidi.

De Octava Eucharistica Conciones. Ibidem apud eundem 1686. in 8. Vidi.

Conciones Adventuales, sub titulo: *Pharaeo reprobus.* Editio secunda, quam vidi, facta est Lugduni typis Leonardi Plaig-nard. 1688. in 8.

Conciones Quadragesimales. Ibidem per Joannem Baptistam de Ville, anno 1692. tomis tribus in 8. Vidi.

De Mysterijs Purissimae Virginis Mariae. Ibidem per eundem 1687. in 8. Vidi.

De Mysterijs Sacrosanctis Christi Domini. Lugduni apud eundem 1688. in 8. Vidi.

Conciones super Evangelia Dominicalia totius anni. Parisijs per Michalet, anno 1694. tomis tribus in 8. Vidi.

Conciones de Sanctis. Lugduni apud Thomam Amaubry 1693. tomis tribus in 8. Vidi.

Conciones pro investitione Habitus, & Religiosa Professione. Ibidem, eisdemque formis anno 1695. in 8. Vidi. Emissit insuper, Genuensi teste, opus piissimum praenotatum:

Spiritus Christiani, Ecclesiastici, & Religiosi efformatus super Spiritum Jesu-Christi. Lugduni apud De-Ville, anno 1688. tomis tribus in 12.

Sermones Quadraginta Horarum contra abusum Sacramenti Pœnitentiae. Ibidem per eundem 1690. volum. 1. in 4.

Adversus opinionem damnatam Michaelis de Molinos, tractatum doctissimum, tacito verò nomine proprio. Divioni, literis Joannis Ressayre, anno 1688. in 8.

NICOLAUS AB EQUILA, Minorita, Anglus, ac Doctor Theologus, edidit, Uvadingo teste:

Sermones Dominicales. Parisijs anno 1520.

NICOLAUS FACHINAMUS, Anglus, Patria Norfolcensis Sacrae Theologiae Doctor, & Oxoniensis Professor, Minister Provincialis per Angliam designatus, ita versatus est, testibus Lelando,

Tom. II.

Angelo à S. Francisco; & Uvadingo, ut non solum ad utilitatem Ordinis sui, verumetiam ad publicum totius Ecclesiae bonum omnes suas actiones contulerit, omnique autoritate sua ita usus fuerit, ut non cum supercilio praesse, sed cum humilitate prodesse studuerit. Erat Angliae Regi Richardo Secundo satis cognitus, magis dilectus, cujus etiam hortatu, multa ad publicam utilitatem scripsit. Vir ingenij mitis, & mansueti, pietatem ad omnia utilem impensè coluit, charitatem quæ numquam excidit, semper, & in omnes pro occasione exercuit. Pacificus, & concordiae studiosus, vidit cum magno animi sui dolore turbas, discordias, schismata, quæ per illa tempora pacem Ecclesiae Catholicae perturbaverant, unitatem luxaverant, immò penè dissolverant, quibus malis ut mederetur, & Matrem Ecclesiam solaretur pius filius, multa ad conciliandam pacem apposite scripsit, quibus si attendissent discordes, continuo facti fuissent vnanimes, nec schisma latius serpsisset, nec diutius durasset. Scripsit enim:

De fraternitate Christiana, lib. 1. Incipit: *Cives multos decipitis.*

De Schismatibus Ecclesiae, lib. 1. Incipit: *Cum ex lege naturæ.*

Super unione Ecclesiae, lib. 1. Incipit: *Cum secundum Apostolum.*

De valore Missæ, lib. 1. Incipit: *Pertractata questione.*

De Suffragijs Viatorum, lib. 1. Incipit: *Secundum seriem Scripturæ.*

De Oratione, lib. 1. & alia non pauca: Sanctissime diem suum obiit Colcestriae anno 1407. Eum etiam commendat Fr. Didacus Lequile in Catalogo Scriptorum, qui pro Fide Catholica dimicarunt, Uvadingum excipiens.

NICOLAUS FARA, Italus, cognomento **TELLUS**, Provincialis Vicarius Prov. 3. Bernardini Regularis Observantiae, individuus S. Joannis Capistrani socius, & juratus actionum ejus, & miraculorum testis, diffusè scripsit sermones latinos:

Vitam, & gesta predicti S. Joannis. Ineditam habuit Uvadingus, ego autem vidi impressam anno 1523. in 4. sed loco, & Typographo non expressis.

NICOLAUS DE FERRO, Minorita, Hispanus, recensente Nicolao Antonio, ex Uvadingo typis commissit:

Compendium Privilegiorum. Pincia 1525. in 4.

NICOLAUS FODERETUS, Minorita, efformavit:

Descriptionem Monasterij Clarissarum Gratiopolitani. Ex Arturo in suo Gynæceo, die 25. Januarij, §. 8.

NICOLAUS FREITAS, Hispanus, Regularis Observ. Prov. S. Evangelij, ac Minister Tertij Ordin. edidit anno 1680.

Concionem de Sanctissima Trinitate, ob quam eum laudat Fr. Augustinus Ventancurt in Centuria Scriptorum laudatæ Provinciæ, fol. mihi 138.

NICOLAUS GAZZÆUS, Atrebas, Gallus, Regularis Observantiæ, Sacræ Theologiæ professor, patrio idiomate evulgavit:

Chronica Ordinis Virginum Annuntiarum. Atrebatum apud Gulielmum de la Riviere, anno 1607. in 8. Vidi.

Speculum viduarum, seu vitam Ludovicæ de Lorrayne. Parisijs 1601. in 12. teste Jacobo Le-Long, lib. 3. Bibliothecæ Gallicæ num. 10051.

Sacrum Misericordiæ Palatium varijs Sacræ Scripturæ locis, atque septem misericordiæ operibus, quasi peristromatibus exornatum. Duaci 1606. Ex Dupino, sæculo 17.

Incendium Animæ devotæ. Antuerpiæ anno 1612. Ex eodem.

Historiam boni, & mali Adam. Ibid. anno 1616. Ex eodem. Demum, Uvadingo teste (nisi opera indistincta sint à præcedentibus) scripsit:

De felicitate, & infelicitate Adam, & Evæ.

Historiam Sacram, patrio idiomate. Huius symbolum: *Mens intenta Deo.* Prodiit Atrebatum 1616. in 8. & continet sermones varios, teste nostro Alva, col. 1099. suæ Militiæ.

NICOLAUS GLASBERG DE MORAVIA, Minorita, typis mandavit *Trilogium animæ*, de quo superius verbo Ludovicus de Prussia. Conscripsit, sed inedita reliquit:

Chronica suæ Provinciæ Argentinensis, laudata à Melissano in Supplementis Annalium Uvadingi, ad annum Christi 1484. & alibi.

NICOLAUS GORAM, Minister Provinciæ Franciæ, scripsit:

In libros Sententiarum.

In Sacram Scripturam. Commentarios breves. Habentur in Bibliotheca Vaticana M.S.

Themata predicandi.

Postillam in Evangelia, & distinctiones

eiusdem. Hæc Uvadingus, & Tosignianus, quibus adherent nonnulli ex Domesticis. Opera autem ista, & alia plura edita impræsentiarum extant, & Nicolao Goram Ordinis Prædicatorum attribuuntur à Bellarmino, necnon à nostro Alva in sua Militia, ab alijsque Nomenclatoribus, quorum sententiam amplector, licet Ludovicus Moreri in suo Dictionario Gallico problematicè procedat.

NICOLAUS GOROA. Vide verbo *Nicolaus Torga.*

NICOLAUS GRANDIS in Sacra Facultate Parisiensi Doctor Theologus, Instructor Fr. Joannis de Rioche ejusdem Instituti eruditi alumni, Vir, quem veritas, modestia, ac pietas illustravit, elaboravit:

Commentarios in Epistolam B. Pauli ad Romanos Francisco Valesio Galliarum Regi nuncupatos. Parisijs apud Poncettum, anno 1546. in 8. Vidi.

Commentarios in Epistolam ad Hebræos. Ibidem per eundem 1552. & 1546. in 8. Vidi. Clarebat anno 1550. Eum commendat Uvadingus Jacobus Le-Long, pag. 780. suæ Bibliothecæ Sacræ, & laudatus Rioche qui in suo Compendio Temporum, cap. 140. subdit *alia doctissima exarasse.*

NICOLAUS GRASSELUS. Vide verbo *Nicolaus Grassellus.*

NICOLAUS HERBON, vel HERBRON, vel HERBORN, Gallus, ex Conventualibus Provinciæ Colonienfis, & Commissarius Generalis, ea dicendi gratia, ac doctrina effulsit, quam perspicue ostendunt ejus scripta. Extant sui ingenij monumenta:

Monas Sacrosanctæ Evangelicæ Doctrinæ ab Orthodoxis Patribus veluti per manus tradita. Colonia apud Petrum Quentel, anno 1529. in 8. & Parisijs 1534. Vidi.

Epistola ad Minoritas, quod optima Apologia est vitæ emmendatio. Colonia per eundem, vñ cum opere laudato.

Enchiridion locorum communium adversus sui temporis hereses. Ibidem apud Quentel, anno 1529. in 8. Vidi.

De notis veræ Ecclesiæ ab adultera dignoscendæ tractatus ibidem excusus, vñ cum præcedenti, & cum tractatu alio prænotato:

Methodus predicandi Concionatoribus cum utilis, tum accomodatus. Vidi.

In Psalmum septuagesimum octavum enarratio lamentatoria. Colonia typis Quentel 1529. in 8. Vidi.

Epi-

Epitome convertendi gentes Indiarum. Prodiit Basileæ ex typographia Joannis Hervagij, anno 1555. & habetur in volumine ibidem publicato, cujus inscriptio: *Novus Orbis Regionum, &c.* Vidi.

Enarrationes Evangeliorum per sacrum Quadragesimæ tempus occurrentium. Antuerpiæ in officina Michaelis Hillentij, anno 1533. in 8. & Parisijs 1543. Vidi.

Paradoxa Theologica, seu Theologica assertiones Divinis eloquijs contra Neotericos hereticos roboratæ. Parisijs apud Hieronymum Gormantium 1534. Egregij hujus operis à Imbonato laudati in sua Bibliotheca Hebraico-Latina capita hæc sunt:

Scriptura Sacra, neque à quibuslibet tractanda, nec passim legenda.

Episcoporum præcipuum munus esse, ut sacras discant, & prædicent litteras.

Sacræ litteræ à nullo melius, ac rectius intelliguntur quam ab eo, qui in Ecclesia communem sensum probatissimorum Doctorum sequitur.

Carnis nomine, & litteræ, scripturæ sepiusculæ, & vitia quæque significantur.

Libertas Evangelij non carnem, sed spiritum spectet, necesse est.

Constitutiones Ecclesiæ nulla libertatem Evangelij evertunt, neque in hoc ipsum, neque in Paulum peccant.

Quisquis à rerum omnium opifice Deo, exiliterit, idem exilisse ab Ecclesia convincitur, atque contrario qui ab Ecclesia, itidem & à Deo corruisse, necesse est.

Doctrina Christi Domini, Apostolorum, item & Ecclesiæ quoque placita, viam satis nobis ad benè, beatèque vivendum commostrant.

Judicium quod sacrarum voluminum lectio exigit, non carnis, sed spiritus est donum.

Non ex æquo mulieribus, atque Viris de Evangelio differendum, etiamsi ab Evangelio mulieres porro non sint arcendæ.

Arcendi sunt à sacris litteris Viri juxta, ac foeminae, si in ijs in Ecclesiæ destructionem abutantur.

Non est eadem ratio sacros, atque prophanos Authores versare.

Expediit Reipublica Evangelium Christi sincerius, atque castius, tum in scholis, tum è suggesto doceri.

Gracæ perindè, ac Hebraicæ litteræ, etsi iter ad sacras litteras discendas expediunt; difficile tamen fuerit ipsos fontes vetustos effodere, ac reperire. Edidit etiam testibus Toligniano. & Uvadingo.

Tom. II.

De tribus Votis, de præsertim de Obedientia Religiosorum.

Monotessaron Domini N. Jeshu-Christi.

Apologiam veræ Fidei. Claruit anno 1524. teste Fr. Augustino de Uvite in sua Genealogia S. Francisci, pag. 62.

NICOLAUS A JESU, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum Valentinae Prov. S. Joannis, munere Prædicator, perutile conscripsit opus hoc titulo insignitum:

Vita rectè ordinata. Opus est sermone Hispanico concinnatum, ac in tres divinum tractatus. Agit in primo de *Vita bene ordinata cujuslibet Christiani.* Vertitur in secundo ad *varios status, seu gradus perfectionis.* Amplectitur tertius *Compendium Indulgentiarum visitantibus Ordinis Seraphici Ecclesias concessarum.* Valentia apud Josephum Garcia 1730. in 8. Vidi. Evulgavit insuper vernaculè:

Admonitionum pro bona morte, diligentisque præparationis eidem adhibenda, totum in 8. Ibidem, ac eisdem typis 1730. Vidi. In hac vita degit.

NICOLAUS AB ILLOCO, Gallus, Regul. Observ. alumnus in Prov. S. P. N. Francisci in meliorem formam redegit

Kalendarium perpetuum, prius elaboratum à Fr. Claudio Levot ejusdem Instituti, in publicumque missit Venetijs typis Andreae Poleti, anno 1675. in 8. Vidi.

NICOLAUS LACKMAM, Theutonicus, Prov. Saxoniae Minister, Vir apud Trithemium in Divinis Scripturis studiosus, & eruditus, ac in declamandis sermonibus ad Populum excellentis opinionis, qui Concilio Basiliensi interfuit, scripsit:

Super Sententias, lib. 4.

Sermonum de Tempore, lib. 1.

Sermonum de Sanctis, lib. 1. & alia complura. Clarebat anno 1440.

NICOLAUS LANGEMBERG, Germanus, ex Oppido Tripperlicht, edidit libellum prænotatum:

Cibus animæ, adjuncto speculo, sive examine ad faciendam perfectè confessionem. Colonia apud Petrum Brachell, an. 1637. & alterum quem inscripsit:

Animæ medicina adjuncta instructione pro Confraternitate SS. Rochi, & Sebastiani, quæ habetur in Templo Minorum Marcoduri. Ibidem apud Hisbertum Clementis, anno 1642.

Libellum etiam pro Confratribus Chorda, seu Cinguli S. Francisci. Ibidem apud

Kk 2

Joan-

Joannem Crythium eodem anno. Hæc Uvadingus.

NICOLAUS DE LINNA, Minorita, Anglus, Oxoniensis Mathematicus anno 1360. Eduardo Tertio, opus insigne nuncupavit inscriptum:

Inventio fortunata, in quo Insularum Septentrionalium, suarumque voraginum descriptionem faciens incipit à gradu 53. usque ad polum, teste Fr. Francisco à S. Clara in Appendiculo ad suæ Anglicanæ Provinciæ fragmenta, fol. 227. Alius est noster Author à Nicolao de Linna, seu Linnenfi, Carmelitano, cujus mentionem faciunt Joannes Lelandus, & Joannes Pitseus.

NICOLAUS A S. LUCIA, ex Discalceata Neapolitana Provincia S. Petri Alcantarensis, Italica lingua conscripsit præloque commisit:

Vitam S. Petri de Alcantara. Neapoli 1674. in 4. Vidi.

NICOLAUS DE LYRA, Normanniæ Oppido, (etsi sint, qui Flandrum Batavum, aut Anglum efforment) genere, non fide, Judæus, in Verniolenfi Coenobio Provinciæ Franciæ Minorum amplexus Institutum circa annum 1291. Parisijs egregios in omni doctrinæ genere fecit progressus, Sacræ Scripturæ addiscendæ, & interpretandæ omnem admovit operam, eamque feliciter impendit. Namque univeros Bibliorum Codices duplici Commentario, litterali, scilicet, & moralis illustravit, aperuitque posteris viam sacra eloquia facilius explicandi. Tanta, inquit Henricus Uvillotus, Divinarum Scripturarum vera, pura, ac germana intelligentia præditus erat, ut in eis exponendis nullum eruditissimorum Theologorum sui temporis parem habuerit. Doctrinæ vbertatem omnes admirantur, & venerantur ejusque fidem; regnante enim Alphonso XI. Aragoniæ Rege plusquam sex millia Judæorum, per Evangelium genuit. Consule Castel in *Francilogo*, lib. 2. cap. 15. §. 5. num. 424. *Sanctum* vocat Guilielmus Eysengrenius, quippe spretis opibus, post habitis voluptatibus, religioni Christianæ, ac Divino honori consulens ita vixit, ut ad sua usque tempora vix parem habuerit, nedum superiorem, vel sanctitate vitæ, vel doctrina, & scriptis. Exaravit:

Perpetuas Postillas, & Commentarios in universa Biblia. Romæ 1471. & 1472. vol. 5. in fol. Et cum editione Latina vul-

gata Colonia 1478. Et Saxonice 1494. Lubecæ in fol.

Postilla Morales impressæ habentur Mantuæ typis Pauli Joan. de Butschbach in fol. anno 1481. Vidi. Illas absolvit anno 1339. in die S. Georgij Martyris. Authographum Postillarum ex prædicto Conventu Vernoliensi acceptum Franciscus Fevardentius, de quo suo loco supradictum est, Joannes Dadraus, & Jacobus de Cuilly diligenter contulere cum editis, & omnia accuratè suo ordine disposita evulgaverunt Lugduni anno 1590. Habentur Postillæ, & Commentarij integri M. S. in Bibliotheca Ducali Urbini de Quæstionibus, veteris, & novi Testamenti, & magna pars Cesenæ apud Minores. Ad calcem horum Commentariorum humilem hanc confessionem ita Author adjecit:

Ego Deo Optimo Maximo gratias ago qui mihi gratiam scribendi secundum modulum ingenij mei, super omnes libros in Biblia contentos, dedit, & quoniam probabiliter timeo in pluribus defecisse, tum propter magnitudinem operis, tum propter scientiæ meæ parvitatem, ideò de defectibus veniam postulo, & de alijs ad laudandum Deum mecum legentes invito, deprecans humiliter, & devotè, ut apud Dominum me velint suis Orationibus adjuvare. Quod auctum est Parisijs anno Domini 1330.

Librum differentiarum novi, & veteris Testamenti, cum explicatione nominum Hebræorum. Rothomagi in 8. litteris Gothicis Martini Morin. Vidi in Extremadura in Biblioth. Emeritenfis Conv. Dominiæ nostræ de la Antigua. Et in 4. sed absque loco, & anno in Segobiensi Bibliotheca Conv. S. Gabrielis. Vidi. In Prologo inquit: *Postquam auxiliante Deo scripsi super totam Sacram Scripturam, &c.* Habetur etiam in fol. Vallisoleti in Bibliotheca Comitis de Gondomar. Vidi.

Super Psalterium Davidicum, Cantica, & Hymnos per totius anni circulum. Lugduni per Joannem Marium, anno 1520. in 4. Vidi.

Prærogativas Gloriosæ Virginis Mariæ. Initium: *Bernardus in quodam sermone, &c.* Ad calcem laudati operis etiam impressi typis Joannis Picard 1500. in 4. Vidi. Et Gallicè Parisijs apud Petrum le Rouge, 2. vol. in 4.

Expositionem Præceptorum Decalogi. Parisijs litteris Gothicis, apud Bibliothecam Tellerianam, pag. 92. Et Colonia 1505. in 8. Vidi.

De

De Corpore Christi, lib. 1. Parisijs apud Joannem Parvum 1513.

Tractatum de idoneo ministrante, & suscipiente Sanctissimum Sacramentum Altaris. Excusum in Germania absque alia expressione loci cum libello D. Thomæ de eodem argumento in 4. Fortassis indistinguitur à *tractatu de Corpore Christi*.

Tractatum alterum perpulchrum de Visione Divina Essentiæ ab animabus Sanctis à Corpore separatis. Incipit: *Qui elucidant me.* Extat M. S. in Bibliotheca Minorum Toleti sub FF. num. 24. in fol. Vldi. Et in Bibliotheca Corsendoncana, teste Sandero.

De Arte benè vivendi, & benè moriendi. Parisijs apud Joannem Parvum 1517. Ex Bibliotheca Telleriana.

De Cura Clericali. Ibidem apud Petrum Clientis, anno 1513. Ex eadem Bibliotheca.

De Naturis rerum libellum. M. S. in Bibliotheca Cœnobij Camberonensis Cisterciensis in Hannonia, teste Sandero.

De quibusdam nominibus per Alphabeta distinctis. M. S. ibidem, eodem teste.

Contemplationem de Vita, & Gestis S. Francisci. Antuerpiæ 1623. in 4. vna cum *Opusculis*, ac pariter Parisijs anno 1641. Vidi.

Disputationem contra perfidiam Judæorum. Basileæ 1502. in 8. Habetur in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ, Cod. membræus in 4. Vidi.

Quæstiones impugnantes Judæicam perfidiam. Ad calcem *Postillæ* in utrumque Testamentum editæ Venitiæ anno 1482. Vidi.

Tractatum contra quemdam Judæum ex verbis S. Matthæi. Lugduni 1590. Habetur M. S. Mattiti in Biblioth. Conv. Regul. Observ. sub C. D. num. 54. Vidi.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum, sed omnium optimos in ter-

tium, teste Uvadingo; ex Trithemio.

Plura Quodlibeta Theologica. Ex Trithemio, Uvilloto, & alijs.

Postillas super Epistolas, & Evangelia Quadragesimalia. Venetijs 1516.

Tractatum de anime Claustro. M. S. apud Biblioth. Bodlejanam.

Glossas in Apocalypsim, quæ Italicè reditæ per Fredericum Venetianum prodierunt in fol. circa annum 1480.

Sermones de Sanctis, lib. 1. Incipit: *In baculo meo transivi Jordanem.*

Conciones de varijs materijs.

Sermones de Tempore. Incipit: *Hora est jam nos de somno surgere.* Sermonum omnium liber manuscrip. in fol. impræsentiarum habetur in Bibliotheca Minorum Toleti, littera H. H. num. 10. Apud Bibliothecam Conv. SS. quinque Martyrum Marrochienfium Prov. Angelorum habentur editi in 4. Est editio antiqua.

Postillæ, Commentarij, & Moralitates in Prophetas. Manuscript. extabant in Bibliotheca Imperatoris Viennæ Austriæ, teste Uvadingo.

Glossæ, & Repertorium in libros Epistolarum, & Sapientiæ. Habentur M. S. Vallisoleti apud Bibliothecam Comitum de Gondomar, conscriptæ anno 1329. Vidi. Glossæ omnes in membranis habentur in Bibliotheca Scorialis. Vidi. In pluribus Belgicis Bibliothecis, teste Sandero. Et Salmanticæ in Bibliotheca Majoris Collegij S. Bartholomæi. Et Abulæ in Bibliotheca Conv. S. Thomæ. Vidi. Alia plura, imò, uti legitur, apud tom. 4. *Histories Universitatis Parisiensis*, in *Catalogo* Infinita propè opera composuit. Plenus dierum (ipse enim se citat jam grandævum in caput primum Geneseos) obiit in Magno Conventu Parisiensi, anno 1340. sepultus in Aula Capitulari sub ingenti lapide, in cujus circuitu hæc inscripta sunt:

Hic jacet

Fr. Nicolaus de Lyra,

Sacra Theologiæ universalis Doctor;

Cujus vitæ, & doctrinæ

Fama diffusa est per diversa Mundi climata;

Postillavit enim Biblia ad litteram

A principio usque ad finem.

Is Provinciæ Franciæ alumnus;

In Conventu Vernoliensi, Custodiæ Normanniæ
 Habitum Minorum accepit,
 Quem honorificè, exemplariterque
 Annis XXXXVIII. portavit,
 Mortemque obiit anno Domini M. CCC. XXXX.
 Die XXIII. Octobris.

E regione sepulchri muro insita est Tabella marmorea, cui sequentes versus litte-

ris aureis sunt insculpti, ex quibus patria; conversatio, & mors clarè deprehenditur;

*Ne me ignores, properans dùm plurima lustras,
 Qui sum ex his nosces, quæ pede busta teris.
 Lyra brevis vicus, Normanna in gente celebris,
 Prima mihi vita janua, sorsque fuit.
 Nulla diu Mundi tenuit vesania natum,
 Protinus evasi Religione Minor.
 Vernolium admisit currentem ad sacra tyronem;
 Et Christi docuit me domitare jugo.
 Ut tamen ad mores legis doctrina beata
 Abdita planaret simplicitatis iter,
 Artibus ipse pijs, & Christi dogmate fretus;
 Parisijs excepi sacra Magisterij.
 Et mox quæque vetus, & quæque recentior affert
 Pagina Christicolis splendidiora dedi.
 Littera nempè nimis quæ quondam obscura jacebat;
 Omnes per partes clara labore meo est.
 Et quos sæpè locos occidens littera traddit,
 Hos typicè humanis actibus exhibui.
 Extat in Hebræos sanctissima condita turris;
 Nostrum opus, haud vilis communienda petris;
 Insuper, & nostri releguntur sæpè libelli,
 Quos in sensa Petri quatuor ante tuli.
 Est quoque quodlibetis non irrita gloria nostris;
 In quæ tu justus arbiter esse potes.
 Non tulit hæc ultra vitam perferre merendo
 Omnipotens Dominus, quo sumus, & morimur.
 A Cruce tu cujus numeres si mille trecentos,
 Adjungens vnam quatuor, & Decades.
 Illo me rapuit mors omnibus æmula sæclo,
 Cum micat Octobris terna vigena dies.
 Jam tu quò tendis, NICOLAI illectus amore?
 Quò Doctore tibi lex refferata patet.*

Emeritis laudum præconijs à pluribus celebratur. Bergomensis eum appellat *Theologum eminentissimum, & celeberrimum*. Tritemius: *Nec minus conversatione, quam scientia venerandum*. Alij: *Doctorem eximium, venerandum, planum, & utilem*, apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 23. Octobris. Sunt qui integras columnas rescribunt à Lyrano nostro, & tamen raro citant eum; sed *sermone suo noscitur Vir*. Sixtus Senensis, lib. 4. *Bibliothecæ* necessariam esse Lyrani Postillam inquit, sed dumtaxat tyronibus.

At brevis, facilis non est spernenda tyroni Lyrensis expositio.

Idoneam verò omnibus extare, omni-que tempore à tota Ecclesia in magna habitam æstimatione, experientia constat, in nulloque cavendam, aut vitandam *similem enim sibi in literali expositione Sacrae Scripturæ non reliquit*, ut fatetur Fr. Gulielmus Pepin Dominicanus, Concione de S. Antonio Patavino. *Sunt etiam* (vtri erant Trithemij tempestate, cujus verba in de Scriptoris subijcio) *qui eum ob eloquij simplicitatem æstiment contemnendum, qui mihi videntur, & vani, & imperiti, ac sacre scientiæ salutaris Philosophiæ indigni, quoniam simplicitatem Ecclesiasticam vituperant, & verba, non res amplectantur*. Merito eruditus Interpres R. P. Benedictus Perer in 13. Genesis apud Sedulium de Lyrano agentem, cap. 3. scripsit: *Multa eximie à Lyrano scripta; sed nonnullus nimium sibi saperda, & illum contemnit, & omnem veterem litterarum; noctuæ similis hunc odit solem, amans suarum tenebrarum, in quibus utcumque solus volare cupit*. Sunt demum imperitè scribentes ex alio desumpsisse super Job scribentem; sed ætatem habet ejus Postilla, illam interroga, collata simul alterius expositione; vel lege, ne actum agam, R. P. Fr. Petrum de Alva in suo opere inscripto: *Pleyto de los Libros*, pag. 540. Consule laudatum Arturum, ac Lequile, tom. 1. Hierarch. Francisc. distinct. 3. pag. 230.

NICOLAUS A MONTE, Gallus, Tertij Ordinis Regularis alumnus, & Academiæ Parisiensis librorum Corrector, à Bordonio, & Veronensi laudatus, scripsit:

Commentaria in Tertiam Regulam S. Francisci. Prodiit Parisijs apud Nicolaum Cheneaut, teste Uvadingo.

NICOLAUS MUTIUS, Patria Ye-

netus, qui Minoritis adscriptus clarebat anno 1238. edidit, recensentibus Tosignano, & Uvadingo:

Super opera S. Gregorij locos communes, seu opus egregium per materias distinctum. Laudatur à Fr. Augustino de Uvite in *Genealogia S. Francisci*, pag. 52.

NICOLAUS DE NISE, seu DE NICIA, quem alij Gallum, alij verò cum Andrea Rossoto in suo Syllabo Scriptorum Pedemontij, Niciensem faciunt, Regularis Observantiæ instaurator celeberrimus, Rothomagensis Conventus Guardianus, ac Provinciæ Franciæ religiosissimus Minister, Theologus eruditus, & perspicuus, plura, ac minimè poenitenda conscripsit, ex quibus ad manus meas devenere:

Summa, sive Gemma Predicantium. Parisijs 1522. impensis Joannis Petit in 8. Basileæ 1580. & Brixiae apud Thomam Bozzolam 1585. in 8. Rothomagi per Martinum Morin absque anno, in 4. Opus est tripartitum, quarum prima *Ædificatorium spirituale*, secunda *Destructorium spirituale*, tertia verò *Reparatorium* nuncupatur.

Speculum mortalium, seu sermones super quatuor Novissimos. Lugduni apud Jacobum Myt 1519. in 16. Parisijs 1509. & 1518. in 8.

Sermones duodecim de S. P. N. Francisco. Parisijs 1510.

Sermones de Tempore Hyemales, Adventuales per singulas Dominicas, & Quadragesimales per singulas ferias. Singillatim primò Rothomagi, & Parisijs, simul verò Argentinae, per Joannem Bruniger, anno 1510. in fol.

Sermones Aestivales de Tempore, una cum sermonibus Hyemalibus, & Aestivalibus, de Sanctis, & festiuitatibus Jesu Christi, & Beatissimæ Virginis. Ibidem in fol.

Sermones Sanctorum, Evangeliorumque communium. Parisijs typis Joannis Barbier, in 8. absque anno impressionis. Incipit: *Pro S. Saturnino*. De eo Bosius libro 6. de Signis Ecclesiæ, cap. 4. *Si linguarum, ac Historiarum cognitio ei fuisset, illum ego non in terra natum, sed Cælo lapsum dicerem*. Multis exantlatis laboribus moritur Rothomagi anno 1509. ad cujus exequias passim videndi, osculandique causa tantam vtriusque sexus fertur irruisse catervam, ut se felicissimos dicerent, qui corpus ipsius linteolis aut Rosarijs tetigissent. Sepultus est in medio Capitulo Con-

Conventus, cui exaratum est istud epitaphium:

Hic jacet Pater observantissimus cum scientia, tum virtutibus illustris Fr. Nicolaus Denyse, qui ob doctrinæ, morumque præcellentem eminentiam Guardianus, Cufros, ac Provinciæ Franciæ Vicarius pluries extitit, post longam verò, quam nedum verbo, operibusque, sed & scriptis spectabilem duxit in Ordine vitam. Obijt anno Domini millesimo quingentesimo nono, die decima octava Maji.

Pertractant de eo Possevinus, Uvadingus, Ludovicus Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionatorum, cap. 87. pag. 405. & alij apud Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 18. Maji, §. 7.

NICOLAUS OCCAMUS, natione Angelus, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidem in Minorum Coenobio XIX. Professor, Vir magnæ virtutis, & eruditionis, quem Pitsæus, Fr. Angelus à S. Francisco, & Uvadingus in suis Syllabis commendant, scripsit:

Super Magistrum Sentent. lib. 4.

Opus de Verbo Divino, lib. 1.

Quodlibeta scholastica, lib. 1.

De Latitudine oppositionum, lib. 1.

Astrologi judicium, lib. 1. Claruit anno 1320.

NICOLAUS ORANUS, Leodius, strictæ Observantiæ, vulgò *Nudipedum* (viti in titulo sui Quadragesimalis legitur) Provinciæ Flandriæ, Luxemburgi Guardianus, & Ecclesiastes eloquentissimus publici juris fecit Concionatoribus utilia:

Conciones de Adventu quatuor super viginti, sub titulo: *Exilium generis humani felicissimum*. Montibus Hannoniæ 1615. in 8. Vidi.

Conciones de Conversione Cornelij Centurionis. Ibidem 1632. in 8. Vidi.

Concionem trium horarum Passionis Domini. Colonia 1634. teste Dupino, sæculo 17.

Benjamin Evangelicus, sive *Conciones Quadragesimales, de Conversione D. Pauli*. Colonia apud Joannem Kinckium

1624. tomis 2. in 8. Vidi. Pars prior continet ea, quæ in fervore persecutionis gessit usque ad conversionem. Pars altera quæ gessit usque ad baptismum, & de ipsius conversatione, & prædicatione post baptismum.

Conciones XXX. de Jude proditoris apostata. Antuerpiæ apud Gasparem Belleum 1611. in 8. Vidi, & legi in ejus capite Annagratissimum sui nominis, videlicet: *Salvus in corona* editum à Fr. Francisco Orano, Minorita, & Authoris fratre canente ibidem:

*Dum prodijt pretto Levi Magistrum
Judas fœnore perdidit se ipsum
Vitæ perdidit, & simul coronam.
O Juda! nihil est tui misertus,
Sic Christus nihil est tui misertus;
Prestarat tibi te nihil fuisse,
Quam tortore tua manu perire:
Hoc crimen docet hic liber cavere:
Quis? Cujus liber hæc docens? Orania
Quæ merces tua Nicolæ Frater?
Ut sis numine Salvus in corona,
Quod versum tibi nomen ominatur;
Sum Frater tibi Salvus in corona,
Sis Frater mihi Salvus in corona.*

De Authore agunt Uvadingus, ac Fr. Petrus de Alva in sua Militia, col. 1107. Crouvæus, pag. 275. sui *Elenchi* scribit, stylo etiam signasse:

Commentaria in Matthæum, Lucam, & Joannem, hætenus mihi ignota.

NICOLAUS DE ORBELLIS, Gallus, Andegavensis, ex Turonensi Provincia, Doctor eximius, Doctoris Subtilis acerrimus vindex, Vir in Sacris Litteris eruditissimus, & in Philosophia Scholastica nulli secundus, in Pictaviensi Gymnasio disputans, & docens, posteritati dedit:

Super Sententias Compendium singulare elegantiora Doctoris Subtilis dicta summatim comprehendens. Parisijs impensis Francisci Regnault 1517. in 8. & Lugduni 1503. in 8. apud Franciscum Eadin. Vidi.

In Logicam, Physicam, & Metaphysicam, & Ethicam Aristotelis. Basileæ 1503. in 4. Typographi nomine non expresso. Vidi.

Commentaria in 4. libros Sententiarum. Parisijs apud Joannem Parvum 1411. Ibidem per Joannem Richard 1498. in fol. & Hagenavo 1503. in 4. Vidi.

Expositionem Logicæ ad mentem Scotti. Basileæ 1503. in 4. Vidi.

De Scientia Mathematica, & Geometria. Ibi-

Ibidem, & Bononiæ anno 1473. Vidi.

Cursum librorum Philosophiæ naturalis, Basileæ 1503. in 4. Vidi.

De Cælo, mundo, generatione, corruptione, & de libris Metheorum. Ibidem in 4. Vidi.

De Anima, Metaphysica, & in libros Ethicorum. Ibidem in 4. & per Gregorium de Gregorijs 1542.

Super Summulas Petri Hispani, libros septem. Venetijs apud Lazarum de Soardis 1516. in 4. Vidi.

Logica opus aliud excusum Venetijs 1516. & cum textu Petri Hispani, ibidem typis Bernardini de Choris 1487. in fol. Vidi. Et ibidem per Albertinum Vercellensem 1500. in 4. Vidi.

Sermones in omnes Epistolas Quadragesimales. Lugduni 1491. Ex Uvadingo, & Dupino. Claruit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto. Egre- giè commendatur à Bosio de Signis Ec- clesiæ, lib. 6. cap. 4. De eo Nicolaus Ner- vius, alijs missis, sic accinebat:

Consulit tandem nostris Orbellicus annis,

O Epido melius singula verba notas.

Dignus Scote, tui cui tantum luminis esset,

Cui par ingenium, religioque fuit.

NICOLAUS OUDARTUS, Scrip- toribus Minoritis adscriptus in Catalogo AA. præfixo Martyrologio Franciscano; scripsit, ac edidit:

Fasta sacra, vti recenset Arturus in eo- dem Martyrologio, ad diem 4. Octobris, §. 5.

NICOLAUS DE PADUA, Minori- ta, teste nostro Alva, col. 1107. suæ Mi- litæ ex Daza, & Bustos, scripsit:

De Immaculata Conceptione Virginis.

NICOLAUS A POCULIS, Belga, Provinciæ Flandriæ strictioris Observan- tiæ Conventus Barbansoniensis Guardia- nus, artis Poeticæ perquam peritus, scrip- sit Gallicè in gratiam consodaliū Con- fraternitatis Angeli Custodis erectæ in Conventu Minorum Gandavensi, librum, quem inscripsit:

Scutum Angelicum, seu *Tractatus de protectione Angeli Custodis*. Leodij apud Hæredes Sauveur, anno 1633. in 12. Of- ficia Ordinis Minorum recognovit, & multis in locis correxit, *Hymnosque* ad- pium, & purum metrum eruditè quidem reduxit, nonnullasque notas, & ani- madversiones adjecit ad recognitionem Hymnorum Ecclesiasticorum jussu Ur- bani Octavi factam. Omnia habuit penès se inedita Uvadingus ipsomet attestante, pag. 268. sui Catalogi Scriptorum.

NICOLAUS PLUMBENSIS, seu PLUMBUS A POSEGA nuncupatus, doctrina, & pietate clarissimus per plures annos in Provincia Bosnensi: deinde creatus Episcopus Bosnensis, emis- sit:

Opusculum vite, virtutum, & miracu-

lorum V. Servi Dei Fr. Sebastiani ab Ap- paritio Ordin. Minor. de Observantia Lai- ci professi Provincia Mexicanae, SS. D. N. Innocentio Papa XII. litatum. Romæ 1696. ex Officina Rev. Camerae Apostol. in 4. Vidi. Invisus schismaticis, quos doc- trina insectabatur: tandem anno 1700. die 14. Augusti ab ipsis jugulatus est. Con- sule Joannem Marangoni, part. 1. The- sauri Parochorum, pag. 479.

NICOLAUS QUARTUS, Hiero- nymus Picenus, & Asculanus antea dic- tus, Minorita factus, sub annum 1272. à S. Bonaventura creatus Minister Dalma- tiæ, destinatus est (Uvadingo vtor) à Gre- gorio X. Nuntius Apostolicus simul cum alijs tribus Minoritis ad Michaellem Pa- læologum Græcorum Imperatorem, de indicto Concilio OEcumenico Lugdu- nensi admoniturus, utque vellet interesse, hortaturus. Anno 1274. succedit in Ge- neralatu S. Bonaventuræ. Anno 1277. mit- titur Legatus à Nicolao Tertio pacifica- turus Reges Hispaniæ, & Galliæ, & fera bella certò secutura præventurus. In Co- mitijs Generalibus tunc à se indictis re- nuntiato Generalatus Officio, sed à Pa- tribus iterum confirmatus, assumitur ad Cardinalatum anno sequenti, quam dig- nitatem suscepit invitus, jussus insuper retinere regimen Ordinis Minorum. An- no 1280. Legatus mittitur ad Rodolphum Imperatorem, apud quem tantoperè præ- valuit, ut gravissimas exortas controver- sias inter eundem Imperatorem, Carolum Regem Siciliæ, & Margaritam Reginam relictam S. Ludovici Regis Galliarum, feliciter sopierit. Demum anno 1288. ex

Car-

Cardinali Episcopo Prænestino assumptus ad Summum Pontificatum, bis renuntiavit, & tertio, vel invitatus, & à Cardinalibus compulsus acquievit. Multa, & magna egregiè præstitit in Pontificatu, quæ Uvadingus summam, tom. 2. Annal. recenset. Incredibilia ferme sunt, quæ pro Ecclesia bene regenda, fide propaganda, re Christiana contra hostes tuenda, moribus reformandis, Christianis Principibus pacificandis dixit, scripsit, peregit. Probos, ac eruditos Viros tantum loco cognatorum habuit. Priusquam autem ad summas dignitates eveheretur, scripsit:

In multos Sacre Scripturæ libros Possillas valde utiles.

Summas varias.

In 4. libros Sententiarum, Commentarios.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Epistolam egregiam ad P.P. Capituli Generalis Patavini.

Epistolas plures ad diversos. Regesti ejus volumina tria in Bibliotheca Vaticana asservantur, teste Ludovico Castaneo de Scriptoribus Cardinalibus, verbo *Hieronymus Asculanus*. Obijt anno 1292. sepultus ad Basilicam S. Mariæ Majoris, cui Felix Peretus Cardinalis ejusdem Instituti, & in Pontificia dignitate successor dictus Sixtus V. insigne posuit monumentum, pulchramque erexit statuam marmoream, hoc inciso epitaphio. Suprà Pontificiæ statuae verticem hæc leguntur:

NICOLAO IV.

Asculano Piceno Pontif. Maximo

Cum in neglecto diù

Sepulchro ferè latuisset

Fr. Felix Perettus

Cardinalis de Monte-Alto

In Ordinem,

Et Patriam pietate posuit

M. D. LXXIV.

In basi incisas litteras magnarum virtutum Nicolai testes, Uvadingus exscripsit. Elo-

gium subijcio D. Joannis de Palatios de Gestis Romanorum Pontificum, tom. 3.

Prototypon, & Peripatos Pontificum sunt asceteria

In Clero foram, nec Cælo in meliores celantur,

Per annum successorem Honorio quæsiere Pates,

Inter vivos, non inventum, suscitavere defunctum,

I ætatis hæc nova fraus adversus mortem,

In Cœnobijs vivendo, mori.

Piceni natus, sub D. Francisco renatus, ita adolevit,

Ut à genitore non fecerneret, nisi per stygmata.

Totius Ordinis Moderator Generalis,

Ei adjunxit, quod decrat, purpuram, sed coactus,

Paupertatem Religionis tanti fecit,

Ut mallet esse coquus inter fratres,

Quam Pontifex inter Cardinales.

Ea sanctitatis fama floruit; ut Franciscana Religio

Cum

Cum D. Bonaventura Sanctum quæreret Successorem,
Præter Hieronymum non invenerit.

Trium Romanorum Pontificum Legatus
Græcos ad communionem, Tartatos ad fidem reduxit
In Iberiam sub Nicolao III.

Gallis conciliavit Hispanos.

In Galliam sub Honorio IV.

Senatoriam P. R. dignitatem sedi restituit Apostolicæ;

Honorij tandem Legatus, & Successor,

Cum homines in Nicolao consentire nolentes,

Dissentirent à Deo;

Terra tremuit, ut exterreret Electores.

Septem morte punitis:

Reliqui Conclavi fugiere deserto.

Ad S. Sabinam convenere iterum, sed adhuc discordes;

Novo recesserunt morbo correpti, corrupti.

Donec tertio coeuntes in Nicolaum convenere;

Qui solus loco steterat, animo, corpore integer,

Ludere in hac Electione visi sunt Superi:

Nàm si Electores bis consentire noluerunt electo;

Totidem Electoribus dissensit electus.

Resignationi subscripsit lachrymis

Quum Cardinales poenitentia ducti, & docti

Violentia inscitiam purgarunt præteritam.

Sic intrà suos magnus, extrà suos Maximus,

Ita evasit in purpuram, ut in purpuram non consisteret;

Æquus omnibus non æqualis

Rogare voluit non rogari,

Et dignitatibus Viros dare, non Viris dignitates:

Cardinales cum creavit, æquavit Apostolos,

Apostolatus implevit officium,

Ad munera non respiciens, nec ad personas.

Nàm ex cognatis elegit nullum, ex divitibus paucos:

Omnes ferè pauperes, & Regulares.

Ut essent præmia virtutis, dona fortunæ.

Ei Patria Mundus, familia Virtus:

Hoc sanguine omnibus agnascebat, & agnoscebat

Siculis cum arderet Italia dissidijs

Hinc Etna, illinc Vesuvio,

Veneti, Aquileiensis vario Marte certarent:

Arcanam illam machinam pacis

Toties tentatam, nunquam absolutam

Nicolaus solus complevit;
 Utraque Sicilia vineta fœdere
 Quam fretum dirimebat, ferrum diripiebāt:
 Hinc in Asiam (vbi Babylon in Cœlum rebellis
 Sultano suo insultabat Christo)
 Idumæas vt nobili sanguine irrigarent palmas;
 Principes excitavit exemplo.
 At sacro ære conscriptum militem,
 Dùm Venetis triremibus in Asiam præmittit
 Properato excidio tota Syria Christus, deturbatur
 Invita tamen fatetur invidia,
 Desperatis Asiæ rebus
 Curasse, vt res Christiana resurgeret;
 Turpissimam pacem
 Cum Orbis Plagæ plaga paciscendam contenderent;
 Solus contra omnes
 Voce, calamo, Pauli gladio, auro Petri
 Potuisse servari, monstravit, si voluissent;
 Negligentia polluti, dolo corrupti
 Asiam perdiderunt, prodiderunt:
 Uno excepto Nicolao IV. Romano Pontifice;
 Invidia sanè, & gloriam plenum elogium:
Quod coràm Christo vnus futurus sit omnium accusator;
 Ita tamen de alieno peccato, doluit,
 Ut per oculos animam efflaret.
 Plura legavit nobis; ne pereant, incide marmori;
Gradimontenses corruptos, ab eo correptos
Reges devios, in viam redactos.
Scotiam, liberam, nunc captivam,
Judeos timidos, olim tumidos.
Ecclesiam novo pœnitentium fœtu fœcundam;
Qui Christo militant Francisco duce.
Flaminiam perditam, & restitutam.
Janum clausum, Gymnasium apertum.
 Urna illi in Templo Virginis Majoris:
 Ut quod expolivit auro, exornaret exuvijs!

NICOLAUS RAMOS, Hispanus,
 Prov. Conceptionis Regul. Observantiæ
 Guardianus Vallisoletanus, Sacræ Theo-
 logiæ Professor, Causarum S. Officij In-
 quisitionis Censor, scripsit:

Affertionem veteris Vulgatæ editionis,
juxta Decretum Concilij Tridentini. Opus

est bipartitum. Pars prima impressa fuit
 Salmanticæ per Mathiam Gastium 1576.
 in 4. Secunda Vallisoleti apud Didacum
 Fernandez 1577. in 4. Vidi. Ex-Ministro
 Provinciali suæ Provinciæ ad Episcopa-
 tum Portusdivitis, in America, indèque
 ad Archiepiscopalem S. Dominici Eccle-
 siam

fiam translatus, morte præventus fuit anno 1576. Extat hujusce mentio apud Uvadingum, Nicolaum Antonium, & Fr. Antonium Daza, part. 4. Historiæ Franciscanæ, lib. 1. cap. 12. Lege tomum 2. *Theatri Ecclesiastici Indiarum* D. Ægidij Gonzalez, pag. 265.

NICOLAUS ROCCAIM, seu ROCCAM, Minorita à Pissano laudatus, scripsit, Uvadingo teste,

De Concilijs Generalibus.

Sermones Varios, & quædam alia.

NICOLAUS DE ROMA, Minorita, Authore mihi Fr. Petro de Alva, columna 1169. suæ Militiæ Univers. edidit in Charta expansa:

Stellarium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Mariæ super illa verba: *Tota pulchra es Maria.* Neapoli anno 1626.

NICOLAUS ROTHOMAGENSIS, Minorita, edidit:

De Sanctis, volumen prædicabile, quo utitur Fr. Joannes Evangelista Ortiz ejusdem Instituti alumnus, in sua erudita *Concione de S. Dominico*, excusa Granatæ typis Francisci Sanchez, anno 1652. in 4. Consule ejus Epistolam Nuncupatoriam.

NICOLAUS RUIZ, Hispanus, Ex-Lector Philosophiæ, Prædicator Generalis, ac Diffinitor Provinciæ Bæticæ Tertiariorum anno 1730. ad prælum Hispanicè paratam habebat

Vitam V. Fr. Joannis Vincentij Ferrer ejusdem Instituti alumni. Vidi Hispali in Bibliotheca Conventus Dominiæ nostræ à Consolatione.

NICOLAUS SANCHEZ, Hispanus, Castellanae Prov. Regul. Observ. alumnus, ac Theologus Complutensis, vernaculè emissit egregiam

Concionem de extensione cultus, ac Beatificatione S. Ferdinandi Castellæ Regis. Marriti in typographia Regia, ann. 1671. in 4. Vidi.

NICOLAUS SENENSIS, Provinciæ Tusciæ, à Uvadingo illaudatus in Catalogo, scripsit:

Sermones super Epistolas, & Evangelia Quadragesimæ, uti ex eodem Uvadingo in Annalibus ad annum 1266. recenset Fr. Antonius Terrinca, part. 3. *sui Theatri Genealogici*, pag. 209.

NICOLAUS SPECIALIS, dictus, Minorita, Italus, qui claruit circa annum 1340. scripsit:

Historiam Siciliæ ab anno 1282. ad 1337. quæ M. S. extat cod. 678. Bibliothecæ Colbertinæ. Historiam istam edidit Balu-
Tom. II.

zius Parisijs 1688. in fol. *In additionibus quas fecit Marca Hispanica.* Pariter, ejusdem Historiæ quædam excerptit in Notis ad vitas Paparum Avenionensium, col. 892. Authorem commendant Odoricus Rainaldus ad annum 1322. §. 53. Vide *Diarium eruditorum Parisiense* anno 1714. pag. 219.

NICOLAUS SPEDIENSIS, natione Italus, Provinciæ Genuensis Minorum Capuccinorum alumnus, Vir doctus, ac Concionator fervidus, salutis animarum sollicitus, religiosus moribus ornatus, scripsit, & paratum habebat pro typis:

Opus Philosophicum compendiosè elaboratum. Habebatur M. S. in suorum Bibliotheca Genuensi anno 1644. Ex Genuensi.

NICOLAUS DE SPINATIOLA, ex Reformatâ Provinciâ Principatus, multoties Guardianatus officium in Conventu S. Laurentij Reformatorum Salertinae Urbis exercuit, quem Conventum quasi à fundamentis erexit. Semel discretus Custodialis, Diffinitor, ac Provincialis Commissarius suæ Reformationis, Commissarius Visitator in diversis Provinciis, ac Reformationibus institutus fuit. Examinator Synodalis in Archiepiscopali Curia Salernitana, Poenitentiarius Lateranensis Minister Provincialis suæ Reformatæ Provinciæ, Ordinis Secretarius tempore Reverendis. Joannis Baptistæ à Campania Generalis Ministri, ac Generalis Diffinitor anno 1639. in Comitibus Generalibus Romæ in Conventu Aracclitano celebratis deputatus fuit. Anno 1646. à Reverend. P. Fr. Joanne de Neapoli totius Ordinis S. Francisci Generali Ministro Romanam vocatus, eus iussu:

Omnes Ordinis Constitutiones ad Reformationum utilitatem, ac gubernum spectantes juxta tenorem Bullarum Gregorij XIII. & Clementis VIII. in unum collegit, & pulchra methodo in duodecim capita divisit, Capitula in §§. hos verò in numeros, quæ à Reformationum Ministris, & Custodibus accepta fuere. Verum ex in-tempestiva morte Reverend. Generalis non fuerunt prælo commissa. In eodem tempore idem P. Nicolaus.

Constitutiones omnes Apostolicas à Religionis exordio usque ad annum 1648. à diversis Summis Pontificibus emanatas in unum etiam collegit, in quo volumine multas Reformationum Congregationes inseruit, ipsiusque Reformationis originem.

Liberulum, item multarum rerum ad
LI Ge-

Generalium, Provincialiumque Ministrorum officium spectantium, composuit.

Casuum conscientiae tractatum. Ac demum:

Originem, atque Annales suae Provinciae vulgari lingua edidit à principio Religionis Seraphicae incipientes, usque ad annum praefatum 1648.

Tractatum unum de electione.

Alterum super Regulam S. Francisci.

Judicialem Practicam ad justitiam administrandam erga sui Ordinis Religiosos.

Alterum tractatum de rebus differenti- bus, quae in dies in nostra Religione eveni- re solent. Ex hac mortali vita recessit anno 1652. apud praefatum Conventum S. Lau- rentij, & in monumento Fratrum fuit se- pultus. Opera ab eo edita apparent so- lum manuscripta, excepto Apostolica- rum Constitutionum libro, qui prae- lo est commissus. Ex relatione laudatae Pro- vinciae, quam legi Matriti in Archivio ge- nerali Ordinis.

NICOLAUS SPINELLIUS, nobilis Florentinus, Provinciae Tusciae alumnus, in Philosophia, & Theologia Doctor magnificus, in praedicatione Tuba reso- nans, celebris suo tempore per totam Ita- liam habitus, quaedam:

Philosophica, & Theologica, conscrip- sit commendata ex Mariano, à Fr. Anto- nio Terrinca, part. 3. sui Theatri Tusciae, pag. 209.

NICOLAUS SPINELLUS, Cremonensis, Tertiarius Regularis, Vir in musi- cis eruditus, celebratur à Bordonio, & Veronensi, ut Author:

Memoriarum Musicalium. Obijt Papiæ anno pestilentiae 1630.

NICOLAUS TACITUS ZEGERUS. Vide inferius tomo tertio hujus Bi- bliothecae, verbo *Tacitus Nicolaus*.

NICOLAUS TEUTONICUS. Vide verbo *Nicolaus LaKman*.

NICOLAUS DE TORGA, Mino- rita doctus, testibus Rodolpho, Uvadin- go, & Arturo in Martyrologio Francisca- no ad diem 14. Januarij, §. 6. scripsit:

De Adoratione nominis Jesu, contra Petrum Vigmanum Monachum Urafastla- viensem.

NICOLAUS A TRINITATE, His- panus, Regularis Observantiae Provinciae S. Evangelij, Theologus, ac Custos, prae- lo dedit quod viderim, eruditam

Concionem de S. Antonio Paduano. Me- xici in officina Viduae Francisci Rodri- guez, anno 1621. in 4.

NICOLAUS VALLA; sive LA VALLE, Agrigentinus, Minorita, Theo- logus praestantissimus, & in Divinis, & Humanis Litteris versatissimus, coram Alexandro VI. Pont. Max. egregias ipsius dotes magna cum laude patefecit. Ejus doctrina, eruditio, & eloquentia pluribus in Civitatibus Italiae, & Siciliae refulsit, ut ex ipsius Epistola ad Christophorum Schobarum Canonicum Agrigentinum li- quidò constat, eamque leges in ejusdem Schobarii opusculis, pag. 6. Poetica etiam laude claruit ex Indice Poetarum Siculo- rum, quem suo de Poetis libro praefixit Joannes Vigintimillius. Edidit:

Gymnastica litteraria.

Praeludium octo partium orationis.

De Nominum declinationibus.

De Generibus nominum. Venetijs apud Lazarum de Soardis 1516. in 4.

Vocabularium vulgare cum latino. Ibi- dem apud eundem 1516. in 4. Hic ad- vertendum (ait Mongitore, tom. 2. Bi- bliothecae Siculae, littera N.) quod Ges- nerus in Bibliotheca, & Petrus Angelus Spera de Nobilit. Professor. Gramm. lib. 4. tradunt Nicolaum Vallam Florentinum Vocabularium vulgare cum latino appo- sito Venetijs 1535. edidisse, sed vel pro Agrigentino Florentinum mendosè appo- suere, vel Florentinum ab Agrigentino diversum esse credendum, nam in editio- ne Vocabularij anno 1516. ex ipsa operis inspectione intuentibus patet, Nicolaum Vallam Agrigentinum fuisse, ita enim se praedicat praesertim in Epistola Nuncupa- toria, in qua quisque leget: D. Domino Martynello Apatellis Illust. D. Comitiss Cammerata, & Magistri Portulani totius Regni Siciliae Augusto filio M. Nicolaus Va- lla Agrigentinus. In eodem Vocabulario, pag. 49. alias lucubrationes se scripsisse ait: haec autem sunt:

Libri Epigrammatum.

Libri de reditu Proserpina novem.

Seraph. libri sex.

De Unionem Hypostatica Verbi coram Ale- xandro VI. Pont. Max. sermo magnus, seu Panegyricus ab eodem recitatus.

Oratio funebris ab eodem Senis habita in obitu Sampsonis Generalis Ord.

Multae orationes funebres Agrigenti ha- bitae.

De Vita D. N. Jesu Christi, lib. 1.

De Laudibus Deiparae, lib. 1.

De Praeceptis Decalogi, lib. 1.

De Septem Capitalibus vitij, lib. 1.

De Paenitentia, lib. 1.

De

De Sacramentis alijs sex, lib. 1.

De Domino N. Jesu Christo, an ipse triumphaverit optimè de triplici Mundo, lib. 1.

De Dæmonibus: An sint dæmones, & quando naturali ratione eos esse probari potest, si sint corporei, vel qua sint formæ? Si possunt corpora hominum ingredi, & animalium, & quando? An cognoverint Christum esse Filium Dei ante Passionem, & multa id genus scitu dignissima, quæ in plerisque Siciliæ, atque Tusciæ Civitatibus disputavit, & prædicavit cum laude, præsertim Romæ in Ecclesia S. Celsi anno 1502. Hæc typis tradere promittebat, etsi ediderit incompertum est. Notandum Nicolaum Valla, qui aliquot vertit libros Homeri, & Hesiodi distinctum esse à nostro, sicut etiam Nicolaus Valla qui scripsit de rebus dubijs, & in jure alium. Meritis plenus, Episcopus titularis Madaurensis in Africa electus est 11. Augusti 1525. De eo Pyrrus in Not. Eccl. Agrigent. Cagliola in Manifest. Provinc. Sicil. Minor. Convent. explorat. 3. manifest. 3. & explorat. 6. manifest. 13. & Uvadingus in Annalibus ad annum 1525. num. 30. nullam de eo mentionem faciens in Scriptorum Catalogo.

NICOLAUS VELITERNUS, Minorita doctus, teste Fr. Bonaventura Baronio, tom. 1. suorum Opusculorum, part. 14. in Appendice §. 11. edidit:

Scotum Polemicum, sive materias positivas, casus, ut vocant, conscientiarum ex Scoti operibus, & sensu desumptas.

NICOLAUS VERONENSIS, Ueber, apud Tosignianum, scripsit, Uvadingo teste, in publicumque misit:

Quadragesimale super Evangelia illius temporis.

Directorium salutis super Epistolas Quadragesimales.

Sermones de Sanctis. Laudatur à Fr. Augustino de Uvite in *Genealogia S. Francisci*, pag. 65.

NICOLAUS VIGERIUS, strict. Observantiæ, natione Hollandus, ex Oppido Harlema Provinciæ Coloniæ, tertio Minister, scripsit, & edidit:

Demonstrationem Catholicæ Fidei.

Centurias omnium hæreseon brevem methodo contraxit.

Joannem Climacum Abbatem Montis Sinai, & Joannem Taulerum Mysticæ Theologiæ Doctorem vernaculè loqui fecit. De eo Pisanus, Uvadingus, ac Lequile. Obijt 8. Kal. April. anno 1628. ætatis 72. Vide *Tom. II.*

compendium ejus vitæ apud Jacobum Polium.

NICOLAUS VINCENTIUS BONAVENTURA, Italus, sanguine clarus, Minorita Conventualis, ex P. Coronelli, tom. 6. Biblioth. Univers. num. 4305. typis commissit:

De Vitis Pontificum, volumen vnicum, cui quamplura, & varia carmina accedunt.

NICOLAUS URSUS, Mazarenfis, Theologus, & Ecclesiastes præstantissimus, qui Vicarium Provinciale Provincie Siculæ Regularis Observantiæ egit, Poeti excellens, edidit:

De Triumpho quinque Martyrum pro Christo apud Marrochium interfectorum, librum vnum heroico carmine.

De fuga Mundi, lib. 1.

De Nativitate Christi, lib. 1.

Sermonarium Concionum Sacrarum.

De Triumpho Mortis, lib. 1. Obijt Catanæ anno 1504. Pluribus de eo Antonius Mongitore, tom. 1. Bibliothecæ Siculæ.

NOE ITALUS, professione Minorita, lustratis Orientalibus Provinciis, stylo signavit:

De Rebus Egypti, Arabiæ, ac Terræ Sanctæ relationem diffusam, laudatam à Doctore Paulo de Zamora in *Censura Relationis Blasij de Buyza Minoritæ*, prælo datæ Matriti anno 1622. in 8. Legi.

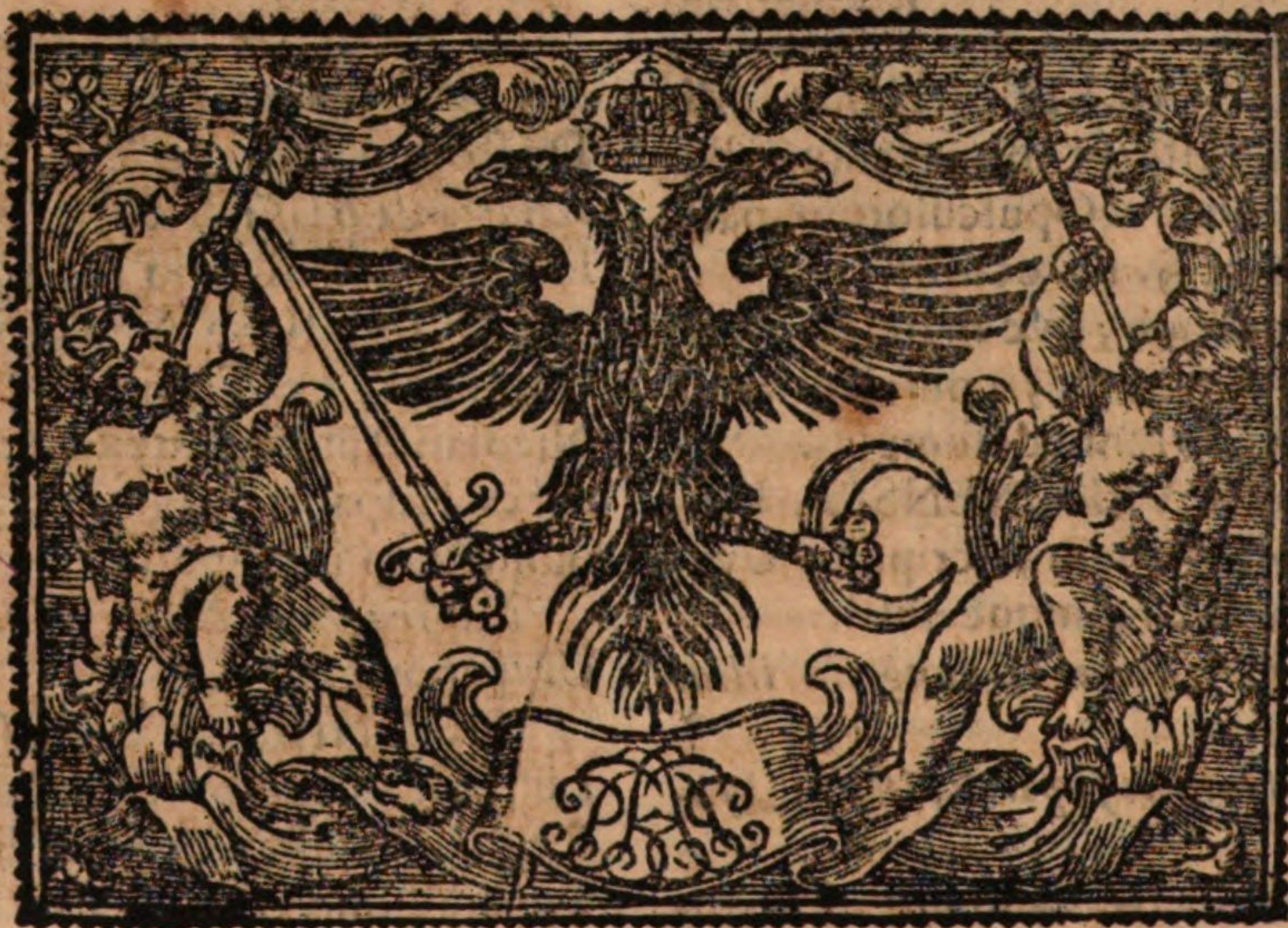
NONNIUS A CONCEPTIONE, Lusitanus, ex Tertio Ordine Regulari, Nicolao Antonio attestante tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ, pagina 123. prælo dedit opusculum inscriptum:

Naufragium Navis bonæ expeditionis. Ulyssipone 1631. in 8.

NONNIUS A SYLVA TELLEZ, Lusitanus, Sacrorum Canonum Doctor, Regiæ Majestati à Consilijs, Supremi, Generalisque Consilij Sanctæ Inquisitionis Deputatus, Regalis Academiæ Socius, olim Deputatus Tribunalis Regiæ Conscientiæ, Ordinumque Militarium, Rectorque Connimbricensis Academiæ, sub quo, recensente Emmanuele Cajetano Sousa in sua Expeditione Hispanica Sancti Jacobi, pag. 1436. Sacra Facultas Theologica, totaque Academia, die 4. Februarij, anno 1717. propalavit sensum suum circa Constitutionem Apostolicam, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*, à SS. Clemente Papa XI. editam sub VI. Idus Septembris, anno 1713. Juravitque illi se per omnia subjici, omnesque propo-

sitiones in ea damnatas, & in sensu, in quo damnatae fuerunt, sincero animo rejicere, damnare, & anathematizare. Quo promeruit, ut Summus idem Pontifex in Brevi, dato Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die X. Maji, ann. M. DCC. XVII. ipsi inter alia scripserit. Nullum propterea laudis genus est, quod spectat virtuti vestrae, ac illustri proposito constantè insistendi majorum vestigijs, in quibus summa, perpetuaque in Sanctam hanc Sedem veneratio semper eluxit meritò deberi non arbitramur. Pergite itaque, dilecti filij, in eo,

quod suscepisti consilio, ac eliminatis procul ex Academia vestrae finibus peregrinis hisce, prophanisque novitatibus inviolabilis Petrae, supra quam Christus aedificavit Ecclesiam, Dogmatibus, ac Institutis firmitè inherere. Hic ergo, Tertium Ordinem Franciscanum professus, & aliquandò ejusdem Ordinis Minister, ea conscripsit quae habentur in Collectionibus Regalis Academiae Historiae Lusitanae, uti ex relatu habui. Ego autem in sex primis tomis laudatae Academiae quarens, & minime inveniens, tomos alios desidero.

BITIUS BRIXIEN-
SIS, Italus ex Cano-
nico Regulari S. Lau-
rentij Justiniani Mi-
norita factus, in Bri-
xiensi Capuccino-
rum Provincia præ-
clarissimis probatæ

vitæ exemplis enitens, prælo dedit:

*Vitas, & gesta Sanctorum Ecclesie Bri-
xiensis, figuris plurimis exornata.* Brixie
per Marchetum, anno 1589. teste Ge-
nuensi. Sanctimonie fama claruisse anno
1599. narrat Boverius, tom. 2. suorum
Annalium.

OCTAVIANUS PRÆCONIUS, Si-
culus, Castro-Regalensis, Minorita Con-
ventualis, Doctor Theologus, & insignis
Ecclesiastes à Paulo IV. Episcopus Mo-
nopolitanus, & Arianensis electus est. A
Rege Philippo Secundo bonorum, &
doctorum Virorum æstimatore proposi-
tus est ad Ecclesiam Cephaludensem in
Sicilia, mox ad Archiepiscopatum Panor-
mitanum, deinde ab eodem Philippo in-
ter alios doctrina celebres, ad Conci-
lium Tridentinum ablegatus est. Tanta
fuit in homine majestas, ut singulæ ejus
sententiæ irrefragabilia viderentur testi-
monia, & tanta in dicendo eloquentia,
& vis oratoria tanta, ut frigus omne in-
censo interius igne spiritus depelleret.
Scripsit:

Summam de Sacramentis.

*Expositionem perlucidam in orationem
Illam, seu Offertorium mysterosum, quod
in Missa defunctorum pio ritu canitur: Do-
mine Jesu-Christe, Rex gloria, &c.*

Tractatum de Passione Domini, verna-
culo sermone. Hæc Uvadingus, Tosig-
nians, & Hieronymus Ghilinus in Litte-
ratorum Theatro, tom. 2. Extant insuper
hujusce Authoris:

Præconium Sacramenti, hoc est: *Dispo-
silio, & præparatio ad altissimum Eucha-*

ristie Sacramentum. Panormi apud Joannem
Matthæum Maydam 1566. in 8. Nea-
poli etiam Latine, & Italicè in 8.

*Historiam sacræ Imaginis Dei Genitricis
à Scalas Messanam insigni miraculo depectæ,
cum Officio de eadem.* Panormi apud eun-
dem 1565. *Officium recusum* Messanæ
anno 1700. in 8.

Officium septem Angelorum. Ex Octa-
vio Caetano, tom. 2. SS. Sicularum, pag.
268.

*Decreta habita, & acceptata in Congrega-
tione Diocesana in Cathedrali Ecclesia Ur-
bis Panormi.* Panormi per Matthæum
Maydam 1565. in 8.

*De SS. Eucharistie Sacramento tracta-
tum.* Ex Philippo Cagliola in Manifesta-
tione Provinciæ Siculæ Minorum.

Conciones plures. Ex eodem Cagliola
apud Bibliothecam Siculam.

*Expositionem orationis ad Offertorium in
Missa defunctorum*, Italicè. Ex Ghilino
citato.

*Expositionem Responsorij: Libera me Do-
mine de morte æterna*, Italicè. Panormi
apud Maydam 1566. in 8.

*Discursus de Sancto Sacramento Extre-
mæ-Unionis*, eodem sermone. Neapoli
apud Joannem de Boy, anno 1567. in 8.
Legi.

De peccatore converso Meditationes, Italicè.
Ibidem per eundem in 8. Vidi. De-
mum, Hispaniæ in celebri Bibliotheca
Marchionum de Astorga. Vidi nostri Ar-
chiepiscopi opusculum in 8. decentè or-
natum, propria manu subscriptum, sed
ineditum, sub hoc titulo:

*Adhortatio consolatoria, pariter & de-
vota ad Ill. & Excell. D. D. Joannem à
Vega Siciliæ Pro-Regem, pro obitu sue Illus-
triss. Consortis.* Incipit: *Paulus Apostolus
Vas Electionis.* Obijt Panormi anno 1568:
die 18. Julij, sepultus in Æde Majori ad
levam Aræ Maximæ, addito hoc Epita-
phio.

Fr. Octavianus Præconius,
Ordinis Minorum Conventualium,
Siculus à Castro Regali,
Archiepiscopus Panormitanus,

BIBLIOTHECA

Pietate insignis, eruditione clarus,

Post multos curæ Pastoralis

quatuor Ecclesiarum

Monopolitan. Arianens. Cephaluden. & Panormitanæ

Exantlatos labores, quieturus tandem,

Obijt die XVIII. Julij, suæ ætatis anno LXVI.

Christi verò nati M. D. LXVIII.

OCTAVIANUS RAVENNAS dictus, Theologus Minorita, scripsit:

Commentaria in 4. libros Scripti Oxoniensis Joannis Duns Scoti. Testatur Uvadingus, & Sannig in Synopsi.

OCTAVIANUS SPATARIUS DE INCISA, Minister Provincialis Tusciæ, Ordinis Definitor, publicus, & eximius Sacræ Theologiæ speculativæ, ac moralis in Tuscia, Lombardia, Alemaniam, Gallia, Romaque professor, celeberrimus Verbi Dei Præco totius Italiæ, Serenissimi Ferdinandi primi, Cosmi II. Etruriæ Magni Ducis Theologus, & Sacrorum Canonum Interpres, edidit:

Methodum de modo corrigendi Regulas. Venetijs anno 1620. in 4. apud tom. 2. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 403.

Centuriam Concionum quadripartitam, quarum tres sunt quadragesimales, alia verò Adventualis. Venetijs apud Barettium 1611. in 4. Vidi.

Conciones Quadragesimales. Ex eisdem. Obijt Romæ Sacrorum Canonum Lector in Conventu Aracclitano circa annum 1626. Commendatur à Marracio, tom. 2. suæ Bibliothecæ Marianæ.

OCTAVIUS A S. FRANCISCO, Jadertinus, Dalmata, Regul. Observ. Sacræ Theologiæ Lector generalis ad S. Mariam Araceli, jussu RR. Fr. Antonij ab Introducto Ultramontanæ Familiæ Commissarij generalis, conscripsit, ac prælo dedit opus prænotatum:

Introductio ad lecturam Theologicam, & predicationis Evangelicæ officium pro Religionis Seraphicæ studentibus.

Traëtatus Elementarius tripartitus, Polemicus, Biblicus, Hierorhetoricus, videlicet, *Summule Dogmaticæ de Ecclesia Catholica, ejusque hostium Catalogus.*

Notitia Librorum Sacræ Scripturæ, Præces Sacræ Concionis, editæ à Fr. Didaco Stella, & Francisco Panigarola. Hæc re-

cussa, cætera comportata. Romæ typis, & sumptibus Josephi Vannaccij 1693. in 4. Vidi.

OCTAVIUS UVORST, Batavus, Amstelodamensis, ex Provincia Flandriæ Minorum Capuccinorum, Vir in Concionibus fervidus, in Fidei Controversijs, ac Theologicis Facultatibus valdè eruditus, uti ejus opera testantur, quorum Catalogum ex Genuensi in Bibliotheca Scriptorum Capuccinorum, & Dupin, sæculo 17. suæ Historiæ Ecclesiasticæ, hic subji- cio. Ea sunt:

Summum, & infallibile Orbis Christiani in rebus Fidei, & morum decidendis Tribunal, ex quo nihil erroneum in Fide, & moribus diffinitum processit, nec procedet, nec procedere potest: à quo in prædicta materia appellare etiam ad Concilium Generale legitime congregatum, non solum periculosum in Fide, temerarium, & scandalosum, sed hæreticum esse comprobatur in quo nullus hereticus sedit, nec unquam sedebit. Tom. 1. in fol.

Vinditiæ Augustiniane Catholice, seu Vera Demonstratio Operum S. Augustini, quæ Theologi Lovanienses typis mandarunt annis salutis 1566. 1567. & 1568. Lugduni, & Parisijs 1614. 1626. 1637. & 1651. & sub furo adulterinæ emendationis depravarunt. Tom. 1. in fol.

Apologia Sacra in qua Summi Romani Pontificis jurisdictionis primatus, sicut & illius infallibilis in Controversijs Fidei decidendis auctoritas ex solo Sacro Textu comprobatur. Tom. 1. in 4.

Sol in Eclipsi, seu S. Augustinus in Cornelio Jansenio. Tom. 1. in 4.

Calvinus Pelagianus Redivivus, seu Augustinus Cornelij Jansenij. Tom. 1. in 4.

Panoplia Sancti Augustini, seu Doctrina Augustini adversus Augustinum Cornelij Jansenij Ante-Augustini. Tom. 1. in 4.

Jonas in suggestu, seu quadraginta Con-

clones Morales, quæ tempore calamitatis publicæ, vel Orationis 40. Horarum declamari possunt. Tom. 1. in 4.

Christus liber signatus sigillis septem, seu septem Expositiones Morales, & Scholastica super septem festa Christi principalia in anno occurrentia, quibus additæ sunt aliæ Conciones, veluti folia hujus libri, super festa Sanctissimæ Trinitatis, & Sacratissimi Nominis Jesu. Tom. 1. in 4.

Maria liber signatus sigillis septem Apocalypsis, cap. 5. sive septem Expositiones Morales, & Scholasticæ super septem festa principalia B. Mariæ Virginis in anno occurrentia, quibus accesserunt aliquæ Expositiones Morales de festo Sanctissimi Rosarii, ac de Sanctissimo Nomine Mariæ. Tom. 1. in 4.

Franciscus liber signatus septem sigillis, seu septem Expositiones Scholasticæ, & Morales super festa principalia Ordinis Seraphici per annum occurrentia, ut festum S. P. N. Francisci, S. Clare, S. Antonij de Padua, S. Bonaventuræ, S. Ludovici, S. Bernardini, ac S. Didaci, quibus additæ sunt aliquæ Morales Expositiones super festa aliquorum Sanctorum Martyrum, & Confessorum, qui huic libro se inscripserunt. Tom. 1. in 4.

Triumphus S. R. E. super omnes principales Hæreses Calvinistarum, quæ in Hollandia, Anglia, Germania, & Gallia grassantur, in quo eorum errores ex proprijs eorum principijs convincuntur, scilicet, ex Sacra Pagina, quam solam, ut judicem Controversiarum admittunt, sicut ex illis SS. PP. quorum doctrinam se ibidem recipere testantur ex confessione Articulorum Fidei, & ex Catechismo, quæ duo fundamenta vocant suæ Religionis, ut dicunt, Reformatæ; ex quatuor primis Concilijs, quæ in confessione Articulorum admittunt; denique ex proprijs suorum principalium Prædicantium, & ex ipsædem principijs veritas, & Doctrina Catholica Romana demonstratur. Tom. 1. in fol.

Manipulus, seu *Compendium Controversiarum Fidei pro usu eorum*, qui in Missionibus occupantur. Tom. 1. in 8.

Flores Paradisi, seu Conciones Morales de Sanctis totius anni. Tom. 2. in 4.

Fasciculus Myrrhæ, seu Conciones Morales de Passione Domini N. Jesu-Christi, & de Compassione B. Mariæ Virginis. Tom. 2. in 4.

Quadragesimale, seu Conciones Morales

super omnes Férias, & Dominicas totius Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Dominicale, seu Conciones Morales super omnes Dominicas totius anni, exceptis Dominicis Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Adventus Christi, seu Conciones 23. super quatuor Dominicas Adventus, & Férias in illo occurrentes. Tom. 1. in 4.

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. Tom. 1.

Anastasis eternitatis, seu de Animæ rationalis immortalitate, beatitudine, & pœna. Tom. 1. in 4. Romæ apud Philippum Mancinum, anno 1665.

Sepulchrum Synagoga Hebræorum, seu *Adventus Messia*, qui est Christus Jesus. Tom. 1. in 4.

Satyra Hollandica Fidei monstruosæ Hæresum multarum, quæ in sola Hollandia vigent. Tom. 1. in 4.

Cursus Philosophicus breviter, sed clarè traditus. Tom. 3.

Cursus Theologicus breviter, sed clarè traditus. Tom. 4. in 4. Horum operum alia impressa sunt Romæ, & Bononiæ, alia verò propter Authoris mortem adhuc lucem desiderant. Obijt Vir doctissimus Antuerpiæ anno 1670. ætatis suæ 75.

ODDO N. seu nullo cognomine addito, de quo quis, aut qualis fuerit, aut quando, & ubi floruerit, nihil certi possum affirmare, scripsit, Uvadingo teste:

Postillas super Psalterium.

ODDO RIGALDUS, seu REGINALDUS, à nostro Uvadingo illaudatus, Ordinem ingressus, vnus fuit ex primis in Sacra Theologia Parisiensibus Doctoribus, vbi moribus clarus, ac magni nominis Concionator, ab Innocentio IV. Pontifice Summo, Rothomagensis Episcopus nominatus, & consecratus est Lugduni anno 1247. Ea prudentia enituit, ut à Philippo Rege anno 1270. delectus fuerit cum insignibus quibusdam alijs Viris, Gallicanis rebus tractandis, in quorum administratione obiit anno 1275. sexto Nonas Julij, ingenij sui monumenta relinquens.

Sermones de Tempore, inscriptos: *Regula vivendi*. Extant M. S. Cantabrigiæ in Bibliotheca Domus S. Petri, cod. 109. Eorum mentionem facit Rodolphus in sua Historia Seraphica.

Commentaria in quatuor libros Moysis. M. SS. Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti, cod. 149.

Commentaria in Psalmos M. SS. Oxoniæ

in Bibliotheca Ballionensi, cod. 36.

Commentaria in Evangelia. Ibidem M.S. cod. 37.

Quaestiones Morales, quas M. S. habes Afsisij in Bibliotheca Conventus S. Francisci P. N.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum, quorum initium: *Queritur utrum plures sint veritates ab eterno.* Extant ibidem, & citantur à Bandello in suo tractatu *de singulare Puritate*, cap. 28. pag. 134. Tandem scripsit:

Sermones de Festis Sanctorum, & aliarum solemnitatum, qui incipiunt: *Ascendam ad palmam*, uti asserunt Uvillotus, Possevinus, & alij, quibus adhæret in suo Catalogo Scriptorum Uvadingus, non rectè appellantes Authorem istum *Raymundum Rigault*, sive *Rigaldum*. Consule tom. 1. Galliae Christianae, pag. 381. ubi de Archiepiscopis Rothomagensibus.

ODORICUS DE PORTUNAONO, Oppido Fori Julij, Prov. S. Antonij nomine dato, tanto spiritus fervore accensus est, ut quotidie virtutibus, & donis Coelestibus proficeret; Vir etiam eruditus erat, & Divini Verbi Prædicator egregius: quare cum jam in Ordine in omni sanctitate crevisset, & miraculis, peregrinationem longinguisimam ob ferventissimum Christi amore assumens, Asiam, & Indiam, & majorem partem Orbis terrarum prædicationis, ac Fidei zelo, evangelizando, pervagatus est, ut plures ad Christi Fidem traheret: nam & multos ab iniquitate ad semitam justitiæ convertit, & per spatium 17. annorum, quibus perfectionem suam confecit, viginti millia Infidelium Sacro Fonte baptismatis regeneravit, quos optimis moribus, atque sanctissimis documentis instruxit, & miraculis ingentibus confirmavit. Multa scripsit opuscula, quorum mentionem faciunt Trithemius Uvadingus, alijque probati Authores. Exaravit igitur:

Sermones diversos.

Epistolas multas.

Chronica compendiosa à Mundi exordio ad finem ferme Pontificatus Joannis XXII. Habuit penes se Uvadingus M. S. & ex illis plura, in Annalibus suis exscripsit:

Itinerarium, seu *Historiam suæ peregrinationis*, opus distinctum à suo libro *de Mirabilibus Mundi*. Extat M. S. in Bibliotheca Corporis Christi Cantabrigiæ, & in Bibliotheca Bodlejana inter Codices Digbejanos. In Gallicum vertit Joannes Le-

Long, teste Philippo Labbe in sua nova Bibliotheca Librorum M. SS. Latine, in lucem protulit Bollandus, una cum Authoris Vita ad 14. Januarij. Incipit: *Licet multa, & varia.* Obdormivit feliciter apud Conventum Utinensem anno 1331. in crastino octavæ Epiphaniæ, miraculis, tum in morte, tum post obitum adeo coruscans, ut propterea in Patriarchatu Aquilejensis sit inter Sanctos relatus. Consule Bollandum, & Arturum ad diem 15. Januarij, necnon Illustrus. Cornejo, tom. 3. Chronic. Ordin.

OGERUS FLOCK, in Belga, Patria Leodiensis, Provinc. Valloniæ Minorum Capuccinorum alumnus, & Concionator, in honorem Immaculatæ Conceptionis Reginae Angelorum, scripsit:

Rythmicum opusculum, cujus initium:

Lauda Sion plebs Mariam,

Lauda Matrem, & Reginam;

In Hymnis, & Canticis.

Exscripsit noster Alva, colum. 117. suæ Militiæ. Memoratur à Genuensi, & Marzio in Appendice.

OLIVERIUS CONRADUS, Gallus, devotus Minorita, vernaculè emisit:

Vitam S. Pauli Apostoli. Parisijs apud Vincentium Gautheret, anno 1546. in 16. De eo Antonius Teisserius in Catalogo, pag. 249.

Speculum Peccatorum, Uvadingo teste. **OLIVERIUS MAILLARDUS**, Gallus, Patria Armoricus, Britannus, Theologus Parisiensis, à Concionibus Regis Gallorum, & Ducis Burgundiæ, totius Cismontanæ Familiæ iteratò Vicarius Generalis, necnon Legatus Apostolicus à Summo Pontifice in Galliam directus, prophetiæ dono, religione, ac vitæ sanctitate conspicuus, scriptis prodidit:

Contemplationem, seu Expositionem devotissimam super Salutatione Angelica ad Misericordiæ Matrem dirigendam, materie sæpè prædicabilis contentivam de eadem Virgine gloriosissima. Parisijs apud Joannem Petit, anno 1516. in 8. Vidi.

Instructionem vitæ contemplatiæ, Gallico sermone. Parisijs in 4. teste Philippo Labbe in sua nova Bibliotheca Librorum M. SS.

Sermones Dominicales, una cum alijs Concionibus de Tempore. Parisijs, impensis Joannis Petit, anno 1521. in 8. Vidi.

Ser-

Sermones de Sanctis. Ibidem anno 1513. in 8. Lugduni 1507. & Argentinae anno 1514.

Sermones de Defunctis. Prodierunt cum praefatis, Parisijs ex officina Joannis Parvi 1513. in 8.

Sermones de Adventu. Parisijs typis Antonij Caillaut 1497. in 4. Habentur M. S. Mirapicis, apud Minores.

Historiam Passionis Dominicae, sermone Gallico. Parisijs apud Joannem Lambert, anno 1497. in 4.

Sermones Dominicales post Pentecostem. Parisijs apud Joannem Petit, anno 1515. in 8.

Sermones omni tempore predicabiles, una cum 12. signis mortis naturalis, ac spiritualis, ac XV 1. Conciones de stipendijs peccati. Ibidem, ac Lugduni 1509. Vidi.

Quadragesimale. Parisijs per Joannem Petit 1515. in 8. Vidi.

Quadragesimale aliud. Ibidem 1518. Vidi.

Novum diversorum sermonum opus, quod supplementum nuncupatur. Parisijs apud Joannem Parvum 1513. in 8. Nonnulla ex ejus Adventuali, & Quadragesimali carptim excerpta habes apud Ludovicum Bail, part. 3. suae Bibliothecae Concionatoriae, cap. 82. Obijt Author sanctitate illustris in Conventu Sanctae Mariae de Angelis, propè Tolosam, anno 1502. die S. Antonij Utyssiponensis, ejusque corpus ex Decreto Capituli Generalis Barcinone celebrati, anno 1508. ad Gappellam novam in ejus honorem fabricatam translatum est. Plura de eo Uvadingus, tom. 7. Annalium, & Arturus ad diem 21. Julij exscribens simul Epistolas duas Innocentij Papae VIII. ad laudatum Oliverium.

OLMERIUS MICHAELIS (aliàs HIERONYMUS SAVONENSIS) Minorita, Italus, vernaculè edidit sub titulo:

Veris amorosae, opus consecratum Thomae Principi Sabaudae initio saeculi praecedentis. Ex P. Augustino Oldoino, pag. 440. sui Athenaei Ligustici.

ONESIMUS DE KIEN, Belga, Provinciae Gallo-Belgicae Minorum Capucinorum Ecclesiastes, ac Definitor, Vir à spiritus fervore, & vitae integritate commendatus transtulit ex Hispanico in Latinum idioma, ac valdè locupletavit:

Homilias, tam Quadragesimales, quam de Sanctis, & de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento Reverendissimi P. Hieronymi Baptistae de Lanuza, in quatuor to-

mos in fol. distributas. Antuerpiae apud Gulielmum Lesteenium, anno 1649. & 1653. in 4. & Coloniae 1655. & 1660.

Triumphum Jesu-Christi Dei, & Salvatoris nostri, sive Discursus predicabiles in ejus solemnitatibus, & festis Rev. P. Joannis de Mata Ordinis S. Dominici, & filij Conventus S. Andreae de Medina, tom. 1. in fol. Antuerpiae 1653.

Paradisum Virgineum, sive Conclones de festis semper Virginis Dei Genitricis Mariae, ejusdem Authoris, tom. 2. in 4. Ibidem 1652. De eo meminit Lippenius, Alva, Genuensis, Uvadingus, & Marracius.

ONUPHRIUS A COPURTIO, Italus, strictioris Observantiae Reformatorum alumnus, ineditam reliquit:

Relationem suae Provinciae S. Nicolai Varenensis. Extabat apud Fr. Petrum de Alva, ipsomet attestante, colum. 1119. Militiae.

ONUPHRIUS A TOLVE, Provinciae Basilicatae Oppido, postquam annis multis Parochum egit Minoritis Regular. Observant. nomen dedit, factusque Poenitentiarius Lateranensis, vita sanctissime transacta, obiit Romae ad Aram Coeli anno 1640. die 13. Augusti, anno aetatis 55. Scripsit pium libellum, cui titulus:

Antidotus contra tria venena pro suscipiendo ritè Sacramento Poenitentiae. Prodiit Romae apud Franciscum Cavalli 1643. De eo Uvadingus, ac Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

ORONTIUS JULIOBONENSIS, vulgò DE HONFLEUR in Normania, Tertij Ordinis Provinciae S. Ivonis, tertio Minister Provincialis, & Definitor generalis, edidit Gallicè:

Methodum rectè, & breviter peccata confitendi, cum exercitatione quotidiana, & directione praecipuarum actionum.

Item: *Compendium devotionis erga B. Virginem*, vulgò *L'Esclavage de la Vierge*. Parisijs 1646. Consentiant Bordonus, Uvadingus, & Marracius in Appendice.

ORPHEUS CANCELLARIUS, laudatur à Fr. Augustino de Uvite in Catalogo Illustrium Scriptorum Ordinis. Vidè superius, verbo *Franciscus de Orpheis*, est enim idem Author.

OSUALDUS A LASCO, Saxo, Vicarius Provincialis Hungariae, morte praeventus, dumtaxat edidit

Partem quartam Rosarij, Operis nostri Pelbarti à Themefvar. De eo loquuntur Tofignianus, & Uvadingus.

OTHO BLANCHUS DE ARELANO, ex Marchionibus Montis Serrati, Diaconus Cardinalis S. Nicolai in carcere Tulliano, Minorita non fuit, ceterum nomen S. P. N. Francisci, compositis à se

Hymnis, quorum initia: In Cœlesti Collegio: Decus Morum, Dux Minorum; & Responsorium VIII. sui Officij Ecclesiastici decoravit. Consule Haroldum ad annum 1228. num. 3.

OTHO COMMENDUS, Andegavensis, Minorita, Sacræ Theologiæ Doctor, edidit, recensente Uvadingo:

Elucidatorium Franciscanum. Parisijs per Joannem Parvum, anno 1459. in 8.

OTHO VAN-PASSOVVE, Franciscanus, Flander, in laudem Deiparæ

semper Virginis librum edidit; sub hoc titulo:

Aureus Thronus. Prodiit Colonia anno 1492. in fol. sed suppresso nomine. Consule Militiam Fr. Petri de Alva, col. 1124.

OTHO TERTIUS (à Uvadingo in Catalogo Scriptorum illaudatus) Hochbergensis, & Ratelensis Marchio, & Episcopus Constantiensis, sub quo Concilium celebratum est anno 1420. Episcopatus sui 23. eo deposito, in eadem Urbe Minoritis nomen dedit, inter quos post biennium obiit, & sepultus est in Ecclesia Cathedrali. Posteris reliquit

Librum Psalmorum à se collectum, qui sub Mariæ Virginis nomine indigitari voluit, cujus M. S. in Bibliotheca Augiæ Majoris asservatur, ut testantur Authores Galliæ Christianæ, tom. 2. pag. 546. apud Marracium in Appendice ad suam Biblioth. Marianam.

P

SANCTUS PETRUS
ALCANTAREN-
SIS, in lucem exor-
 tus fuit Norbæ Cæ-
 sareæ, vulgò *Alcan-*
tara in Extremadura,
 seu Beturia Hispania-
 rum Regione, anno

Virginei Partus 1499. ex Parentibus ge-
 nere, ac pietate nobilibus Petro Garabi-
 to, & Maria Viliela. *Ab ineunte etate*, ut
 Christi Vicario loquar, *ambulans* in inno-
 centia, vitans lubrica, & voluptatibus
 obnoxia, & hominum commercium fu-
 giens; contemplandis rebus Divinis ita
 vacabat, ut amore Coelestium incensus,
 aliquandò extra se raperetur. Ideoque
 sapientia crescens, & gratia, mensuram
 ætatis moribus senilibus excedebat. Stu-
 dium litterarum ingressus acri ingenio,
 in gentem spem suis Parentibus, & Ma-
 gistris indidit: Quia verò noverat sa-
 pientem futurum, qui cum sapientibus
 graditur, Religiosorum Virorum con-
 sortio delectabatur, ac Divinæ præser-
 tim inhians sapientiæ, sacros avidissimè
 quærebat libros, à prophanis abhor-
 rens. Et quoniam ab infantia secum cre-
 verat misericordia, omnibus se charita-
 tis operibus assiduè dabat. Infirmos
 proinde, in carcere positos, & egenos,
 quantum poterat, sublevabat. Cum au-
 tem in alios pius esset, & misericors, si-
 bi tamen ex tunc incipiebat esse auste-
 rus, nam non solum singulari abstinen-
 tia sensuales appetitus frænare, sed &
 levissimos quoscumque defectus flage-
 llis asperis consueverat expiare.

Licet autem etiam dum in sæculo ver-
 saretur, animo Coelum recoleret, ma-
 gis tamen, ac magis abundans in scien-
 tia, & in omni sensu probavit potiora,
 & annum ætatis sextum decimum in-
 gressus, in Custodia Sancti Evangelij,
 seu Extremaduræ (quæ nunc Sancti Ga-
 brielis Provincia dicitur) Fratrum Mi-
 norum Discalceatorum Habitum, &
 Evangelicam vivendi formam suscepit:

Quod consilium insigni prodigio ap-
 probavit Deus: cum enim festinanti ad
 Religiosi Ordinis portum moram obji-
 ceret fluvius Tietar, qui tunc fortè im-
 bribus intumuerat, neque vlla navigij

facultas esset, effusus in preces, in alte-
 ra se ripa divinitus constitutum ex tem-
 plo reperit Petrus. In Coenobio tam
 magnos in virtute statim progressus fe-
 cit, ut initio tyrocinij emeritis Christi
 militibus emereret; ad omnium tamen
 pedes mirabili demissione prosternens
 se.

Præcinxit illum Deus virtute, & po-
 suit immaculatam viam ejus: paupertate,
 te, religiosæ disciplinæ rigore, rara
 oculorum modestia, incredibili siti cru-
 ciatuum, magnam in omnibus excita-
 vit ad admirationem sui.

Solemne professionem expleto ty-
 rocinij anno emisit, & sese elevans su-
 pra se, humana omnia transcendens, &
 anhelans ad Coelestia, oculis tamen in
 terram semper dejectis, ignorabat an
 Chorus Ecclesiæ (quem perpetuò adhi-
 bat) fornicè obdutus esset, an laqueari,
 an cellula sua ex lapidibus, an ex lignis
 constaret ::: Sed mirabilior erat Petri
 vita, quæ ut viva lex perfectionis alum-
 nos provocabat ad sanctitatem. Pro
 quovis præconio sufficeret referre illa,
 quæ de hoc Viro Sanctissimo dixit
 Sanctissima pariter Virgo Teresia Car-
 melitarum Reformatorum Parens, vi-
 delicet, ne momento quidem diei, ac
 noctis Petrum ab oratione cessasse, &
 ne somnus oranti obreperet, flexis ge-
 nibus, cum quieti tandem indulgere
 cogeatur, ad ligni stipitem parieti in-
 fixum caput admovebat. Illius cella, ea-
 dem Teresia teste, pedum quatuor lon-
 gitudinem cum dimidio non excedebat,
 adeoque depressa erat, ut flexis geni-
 bus, & curvis semper humeris in illa
 hædere cogeretur ::: Ex hac eximia vi-
 tæ sanctitate Vires hausit ad egregia
 quævis præstanda in honorem Divinita-
 tis, eaque prodigioso morum suorum
 exemplo assequi potuit. Latere ille qui-
 dem præoptasset, & paternam S. Fran-
 cisci humilitatem secutus, Regale Sa-
 cerdotium formidasset, accipere, nisi
 ad illud Superiorum imperio coactus
 fuisset. Itaque non sumens sibi hono-
 rem, sed vocatus à Deo tanquam
 Aaron, Sacrum quotidie peragebat tam
 vberes in fletus effusus, ut exitus aqua-
 rum deducentes oculi ejus, viderentur
 fons

„ fons hortorum , & puteus aquarum vi-
 „ ventium , quæ fluunt impetu de Liba-
 „ no :::: Jussus etiam est suggestum ascen-
 „ dere , ac Verbi Divini panem ex tempo-
 „ re Populis esurientibus frangere : cum-
 „ que de ore ejus erumperent quasi sagit-
 „ tæ potentis acutæ , innumeros felicissi-
 „ mæ fauciatos eruit de potestate tenebra-
 „ rum , & transtulit in Regnum Filij Dei.
 „ Præterea confluebant ad illum privatim
 „ erudiendi non modo infimi , & popula-
 „ res , sed etiam nobiles , ac Principes Vi-
 „ ri , quos mira suavitate , & efficacia ver-
 „ borum ad salutarem poenitentiam invi-
 „ tabat. Confessarij tamen munus apud
 „ Carolum V. Cæsarem declinavit , cap-
 „ tus amore solitudinis , & demissionis ,
 „ ac metu discriminum Aulæ Regalis.

„ Plura Cœnobia sui Ordinis sanctissi-
 „ mæ temperavit , videlicet illud Sancti
 „ Onuphrij in Provincia S. Gabrielis , S.
 „ Michaelis Plasentiæ , aliaque , subindè
 „ Provinciæ Diffinitor , & Custos , ac
 „ deindè omnium suffragijs in Provincia-
 „ lem electus est Provinciæ S. Gabrielis ,
 „ cujus regimini sedulò incumbens exem-
 „ plis , & verbis , quasdam edidit Consti-
 „ tutiones , quibus strictioris Observan-
 „ tiæ nitor in ea refloresceret. In Lusitaniam
 „ quoque perrexit , ut nascentem Arrabi-
 „ dorum Provinciam juvaret , & promo-
 „ veret. Cum autem artiore sui Ordinis
 „ disciplinam virgere desideraret , & lon-
 „ giùs extendi , superatis gravissimis dif-
 „ ficultatibus , Divino munitus præsidio ,
 „ & Apostolica fretus autoritate , pri-
 „ mum novæ Reformationis Cœnobium
 „ augustissimum , & pauperrimum sub
 „ Immaculatæ Conceptionis titulo propè
 „ Pedrosam Cauriensis Diœcesis in Be-
 „ turia , vulgò *Extremadura* , Oppidum
 „ construxit , ubi cum paucis socijs Aposto-
 „ licam sui Patris Francisci vitam reno-
 „ vavit. Hinc à Paulo IV. Summo Ponti-
 „ fice ejusdem Clementis , ac nostro præ-
 „ decessore Commissarius Generalis no-
 „ væ Reformationis Institutus , alios ædi-
 „ ficavit Conventus , ex quibus , & qui-
 „ busdam alijs ejus se regimini ultro sub-
 „ dentibus , Provinciam S. Josephi fun-
 „ davit : mox destinatis ad Regnum Va-
 „ lentini socijs , Provinciæ S. Joannis Bap-
 „ tistæ fundamenta jecit. Ac tandem illud
 „ strictissimum vitæ genus , in varias His-
 „ panicæ Provincias ad Indias , & Jappo-
 „ nium , usque feliciter dilatatum est , ubi
 „ ex ipsa Reformatione multi martyrio
 „ coronati sunt. Sanctam quoque Virgi-

„ nem Tereciam in stabilenda Carmelita-
 „ rum Reformatione indefessus adjuvit ,
 „ ita ut ipsamet testante , recentis illius
 „ propaginis sit præcipuus Promotor exis-
 „ timandus. Et reverà multas pro re tanta
 „ peregrinationes suscepit , & labores tu-
 „ lit , imò & absenti opem , & consilium
 „ laturus aliquandò miraculosè apparuit.
 „ Quam gratum acciderit Deo studium
 „ hoc Observantiæ strictioris , & quanto
 „ haberi vellet in pretio Seraphicum ze-
 „ lum hujus Viri , Deus ipse prodigijs in-
 „ gentibus comprobavit :::: Demum vs-
 „ que adeò fuit delicijs Divinitati , ut
 „ omnium vota , quando Petrus interces-
 „ sorem exhiberet se , implenda esse pro-
 „ fessus fuerit Sanctæ Virgini Tereciæ , ut
 „ ipsamet sibi semper accidisse fatetur.
 Hæc , aliaque plura Clemens X. in Bulla
 Canonizationis nostri Sancti , qui multi-
 plici rogatu nobilis , ac magnifici Viri D.
 Roderici de Chaves scripsit , ejusque edi-
 dit auspicijs , aureum librum.

De Oratione , ac Meditatione , qui me-
 dullas totius asceticæ doctrinæ continet.
 Emeritis laudum præconijs celebratur à
 Ludovico Granatensi Dominicano , Lu-
 dovico à Ponte Societatis Jesu , à Serenissi-
 ma , ac doctissima Christina Sueciæ Re-
 gina , à Gregorio IX. Pont. Max. à S. Te-
 resia à Jesu mansione 3. à S. Francisco Sa-
 lesio , lib. 3. Epistolarum , epist. 4. & lib.
 2. epist. 1. ab alijs quoque apud meam
Bibliothecam Minor. Discalceatorum , à
 pag. 207. Cœpit hic liber omnium pio-
 rum in Hispanijs percurrere manus , præ-
 cipuè Religiosorum , qui perfectioni stu-
 debant , quo Novitios instruerent , quod
 adeò nervosè , perspicuè , ac egregiè re-
 gulis spiritus æquè mentem illuminat , at-
 que affectus cordis inflamat ; vnde post
 editiones Hispanas , nec in Latinum dum-
 taxat , sed in Gallicum , Germanicum , Ita-
 licum , Polonum , Sinicum , Japonicum ,
 aliaque idiomata pertransiit. Scripsit
 etiam Hispanè :

Documenta spiritum discernentia. Pas-
 sim habes in Authoribus , qui Sancti vi-
 tam exhararunt , & in Latinum conver-
 sa , à fol. 211. *Bibliothecæ Minorum Dis-
 calceatorum.*

Statuta Reformationis à se elaborata.
 Habes ibidem. Prototypus asservatur
 Matriti in Regali Cœnobio S. Ægidij.
 Vidi.

*Epistolam ad S. Franciscum de Borja , ad
 S. Tereciam à Jesu , & alias suo spiritu
 dignas.* Habentur ibidem , & Latine apud
 Fr.

Fr. Laurentium à D. Paulo in suo opere inscripto: *Portentum Pœnitentia*. Ad Cœlum evolavit, prædicta mortis hora, & adhuc stante genibus corpore, (quod in Oppido *Arenas* in Ecclesia Fratrum Minorum Discalceatorum depositum singulari Populorum veneratione invisitur) à Deipara, à S. Joanne Evangelista, atque ab ipsa Augustissima Trinitate invitatus, die 19. Octobris, anno 1562. ætatis verò 63. In Sanctorum numerum à Clemente IX. relatus quarto Kal. Maji 1669. innumeris fulget, & miraculis. Consule Martirologium Hispanum, & Franciscanum.

SANCTUS PASCHALIS BAYLON, Hispanus, natus est apud Turrim formosam, Hispanicè (*Torre-Hermosa*) Diocesis Saguntinæ ann. 1540. sub Paulo III. & eo die, qui Latinè ex Textu Hebræo *Transitus* dicitur, id est, die Paschalis, quique imposuit, nato infanti per baptisma nomen, Paschalem nuncupavit. Pascha ergo, in quo Christus totum Orbem per Resurrectionem illuminans, transivit ex mortali, & crucifixa vita ad vitam immortalem, & gloriosam, ortum B. Paschalis meruit. Qui dies, & in quantum Paschalis, & in quantum Dominicus, non solum duplex, sed etiam multiplex fuit circa auspiciatissima, & egregia Viri Dei facinora. Ejus professio in sæculo usque ad annum ætatis suæ 24. quo tempore (Minorum Discalceatorum in Provincia S. Joannis Baptistæ Habitum induit, illamet profectò, in qua David exercebatur, & à qua ad Regnum Israelis vocatus. Pastor ovium Sæcularis, Pastor virtutum Regularis noster Paschalis. Simplex, & amator Dei, & zelo salutis animarum exæstuans (animam mundissimam in mundo servans, nihil habens cum mundo commune, nisi habitationem) erat Paschalis, antequam vitam Seraphicam amplexatus esset. Ejus virtutum omnium cumulus in Religione tantus, simplicitate, paupertate, oratione, charitate, labore, mortificatione, duplici dexteritate ad ardua Ordinis negotia (pro quibus anno 1575. P. Christophorus à Capite Fontium Generalis Minister misit eum in Galliam, ubi multa passus est ab Hæreticis) ut non mirum si prophetiæ spiritu plurimum calluerit, atque scientia divinitus infusa, qua & Theologiam apprimè callebat, difficiliore quæstiones explicans, & res dubias clarè resolvens, imbutus fuerit ad miraculum. strenuus Defensor Immaculatæ Deiparæ Conceptionis exitit; utque Fr. Didaco Lequie

Tom. II.

le vtar: Exitit deniquè ab ortu ad obitum id, quod in nomine gerebat significatum. Semper enim Pascha fuit, & Paschalis transiens in stadio Evangelicæ, & Apostolicæ perfectionis ab una virtute ad aliam cum incremento, & nunquam cum decremento. Ut Pascha ergo vixit annis 52. viginti quatuor in sæculo, totidem, & quatuor plus in Religione, & ut Paschalis ad æternum Pascha, in quo Christus transiens, ministrat Beatis Divinitatis fercula, transijt ann. 1592. sub Clemente VIII.

Scriptit (Uvadingus loquitur) pro sua fovenda pietate sincerè, & piè absque magno delectu ex Sacra Scriptura, Sanctis Patribus, alijsque Asceticis Authoribus.

Tractatulum de Veneratione, & Dignitate Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ.

Præcipua Mysteria Vitæ Jesu-Christi; cujus Acta profequitur usque ad Ascensionem in Cœlos.

Acta potiora Virginis Mariæ, & transfatum S. Annæ ipsius Genitricis. Codex ipsius M. S. propter insigne specimen paupertatis, quæ ex modo scribendi, & compaginandi ex laceris chartis, & cooperimento, ex panni segmento relucet: Habetur in pretio apud Catalaonios in Archivio Cœnobij Elpens; magnique fecit Vir Sanctiss. D. Joannes de Ribera, Archiepiscopus Valentinus, Patriarcha Antiochenus. Hæc Nicolaus Antonius cum nostro Uvadingo, ex quo noster Reformatus Lequie in Alphabeto Scriptorum, qui pro Fide Romana dimicarunt, tom. 2. Terlegislitoris Evangelici, fol. 291. Verumtamen, quasi nihilum hæc sunt ante ejus opera, suæque propria manu exarata, quæ in vnicum librum collecta asservantur in generali Archivio laudatæ S. Joannis Provinciæ. Titulus igitur sui aurei libri hic est: *To Fr. Pasqual, natural de la Villa de Torre-Hermosa, escrivi este Cartapacio para mi recreacion espiritual.* Agit in ipso: sed de quo non agit? Paschalem desideras Expositorem. Lege ejus librum, & invenies Commentaria idiomate proprio:

In 25. Exodi.

In primum, secundum, & quintum Matthæi.

In secundum, quintum, sextum, quartumdecimum, & quintumdecimum Lucæ, & 24.

In secundum, tertium, & tertiumdecimum Joannis, & quartum juxta quatuor sensus.

In Psalmum quinquagesimum;

Maj

In

In Psalmum 88.
In Cantica Canticorum soliloquia.
*Super Evangelia Dominicalia à Pascha-
 te usque ad Pentecostem. Si Theologum
 Scholasticum desideras : lege ejus librum,
 & tractatus invenies:*
De Sanctissima Trinitate.
De Essentia Dei.
De Generatione aeterna Verbi Divini.
De Scientia Dei.
De Attributis.
De Incarnatione, ejusque convenientia.
De utroque Adventu Christi.
De Nominibus D. N. Jesu-Christi.
*De Voluntate Christi ejusque apparitio-
 nibus.*
De Angelis.
De Visione Beata, & Donis Beatorum.
De Pœnis Inferni.
De Sanctissimo Eucharistiae Sacramento;
 quod mortuus velut vivus adoravit, cujus
 quoque est Cymbalista Sacer. Talem de-
 monstrant,
*Summarium vite unitivæ, & valdè dif-
 fusum.*
*Tractatus de virtute Orationis, ejusque
 excellentijs.*
*De necessitate Orationis, ejusque utili-
 tate.*
De gratiarum actione.
De Ornamentis Baptismatis.
De tribus vijs.
*Descriptio Cœlestis Hierusalem. Tracta-
 tus.*
*De varijs Revelationibus Sanctissimæ
 Virginis Mariæ.*
*Orationes variæ, ad Deum, Deiparam,
 Angelos, & varios Sanctos. Tractatus:*
De via illuminativa.
*Meditationes ad singulos Hebdomadæ
 dies. Num Theologum Marianum, &
 Christiferum concionantem quæris? Scrip-
 sit:*
*De Nativitate Domini, & ejus Epipha-
 nia.*
De fuga in Ægyptum.
De ejus inventione in Templo.
*De Conceptione Immaculata Purissimæ
 Virginis. Hujus tractatus meminit R. P.
 Fr. Petrus de Alva in Militia.*
De ejus incomparabili Virginitate.
De ejus singulari Matrimonio.
De ejus Maternitate.
De ejus Visitatione, ac Expectatione.
De Partu Virginali.
*De insidijs Diaboli adversas admirabi-
 lem Matrem, earumque triumpho.*
De ejus Purificatione, ac Presentatione.

*De Marianis Prærogativis. Si Theolo-
 gum Moralem expectas? Scripsit:*

Super primum Præceptum Decalogi.

De utilitatibus Sacramenti Matrimonij.

*De Mysterijs septem Antiphonarum,
 quas de la O appellamus.*

*Super Hymnum ad Primam, & Comple-
 torium. Si de Statu Regulari pertractan-
 tem? Scripsit:*

*Expositionem Regule Seraphicæ. Si Dog-
 maticum? Scripsit:*

*De pluribus Articulis Fidei, in varijs
 Concilijs definitis.*

*De Symbolo Fidei, juxta mentem Aposto-
 lorum.*

*De origine Festivitatis Sanctissimæ Trini-
 tatis.*

De Indulgentia, & Jubileo.

*Summarium Indulgentiarum à Gregorio
 XIII. Adriano VIII. alijsque Summis Pon-
 tificibus concessarum. Si Astrologicum?
 Conscripsit:*

*Kalendarium totius anni; vbi agit de
 Idibus, & Kalendis ordine Lunæ, ac de
 Sanctis habentibus Ecclesiasticum Offi-
 cium. Si Historicum? Diffusè scripsit:*

*De Vita Christi, interpretans quæ de
 ejus prædicatione, & Passione locuti
 sunt Prophetæ. Si tandem Poeticum?
 Composuit:*

*Poemata varia de Sanctissima Trinita-
 te, de Christi Nativitate, de S. Stephano,
 de S. P. N. Francisco. Legi.*

Hæc scripsit Paschalis illiteratus, cui
 dedit Dominus scientiam Sanctorum: In-
 troivit in potentias Domini; quoniam
 non cognovit litteraturam. Marianus in
 suo *Francisco Redivivo*, à fol. 566. & 575;
 edidit quædam tanti Authoris fragmenta,
 quæ non modica animi voluptate olim le-
 gi in Mediolanensi RR. PP. Observantium
 Conventu. Exscribam dumtaxat Sancti
 hujus verba de Rosario Beatissimæ Virgi-
 nis ita fantis: *Invenitur quod Virgo Sanc-
 tissima Maria Domina nostra, antequam
 ex hoc mundo discederet, per revelationem
 à Spiritu S. habitam, Sanctum ordinavit
 Rosarium; & quod, cum omni Cœlesti Cu-
 ria pro eis orat in Cœlo, qui illud cum de-
 votione persolvunt in terra. Consule Ma-
 riacum de Pontificibus Marianis, cap. 52
 pag. 105. & tom. 2. Bibliothecæ Marianæ,
 pag. 200.*

Qui ergo indiget sapientia, postulet à
 à Deo, & postulet per merita hujus Theo-
 didacti, vestigia sequens Venerabilis Lai-
 ci Benedictini Fr. Josephi à S. Benedicto
 in suo tomo primum in lucem edito Ma-

triti anno 1725. vbi part. 1. fol. 190. sequentem Orationem publicavit.

Oratio ad S. Paschalem Baylonæ

„ **Q**ui dominatur in virtute sua in
 „ aeternum, respexit de excelso
 „ Solio suæ magnitudinis super
 „ cunctas vias filiorum Adam, & te, o
 „ Sanctissime Paschalis Baylon! vidit, &
 „ sustulit de gregibus ovium, atque exal-
 „ tavit super terram habitationem tuam
 „ in mentis excessu. Habuisti à Deo scien-
 „ tiam Sanctorum, & replevit te Domi-
 „ nus scientiarum sapientia, necnon &
 „ gratiam eam impetrandi præbuit tibi.
 „ Ego, Sancte mi, indigeo sapientia, quia
 „ egenus, & pauper sum: impetra, quæ-
 „ so, à Deo excelso intellectum, & scien-
 „ tiam, & sapientiam mihi, ut sciam quid
 „ beneplacitum sit apud illum: & spiritus
 „ ejus bonus dirigat semper gressus meos
 „ in semitis ejus, ut non commoveantur
 „ vnquam vestigia mea, neque compre-
 „ hendant me tenebræ. Insupèr cupio per
 „ te habere pro luce, & duce Mariam
 „ stellam splendidam, & matutinam, ut
 „ ambulem in luce, & cum luce hac
 „ cunctis diebus, quibus nunc milito, &
 „ possim pervenire ad claritatem Cœ-
 „ lestis Hierusalem, & tecum ingredi ad
 „ bona Domini in lumine viventium, te-
 „ cumque psallere *Deo Altissimo per cunc-
 „ ta secula. Amen.*

Paulus V. Pont. Max. illum Beatum ap-
 pellavit, Alexander autem Octavus Sanc-
 torum Catalogo adscripsit anno 1690. de-
 cimo septimo Kal. Nov. idest 16. Octo-
 bris.

B. PETRUS BAPTISTA, Hispanus,
 Vicum S. Stephani Diocesis Abulensis
 natalitij splendore coruscavit, Salmanti-
 nam Universitatem suis studijs (Theolo-
 giæ ibidem vacavit, cujus tractatum de
 prædestinatione propria manu scriptum
 Peñarandensis Conventus Provinciæ S.
 Pauli Discalceatorum, vbi Philosophiam
 doctuit, decenter asservat) ac sua solemn-
 i professione Discalceatam S. Josephi Pro-
 vinciam, & peculiaritèr S. Andreæ Are-
 narum celeberrimum Conventum. Om-
 nium Fratrum (Tiburtium Navarro audi-
 cap. 6. de Fructibus Posthumis S. Petri de

Alcantara) humillimus, obedientissimus;
 poenitentia, & orationis amantissimus ha-
 bebatur, qui prædicationis officium cum
 maximo audientium progressu exercuit.
 Cum autem ad Philippinas transisset
 Custodiæ præfici, & à Philippo II. Ca-
 tholico Monarcha Episcopatu Cameri-
 narum destinari meruit; sed sanctiori de-
 siderio motus conversionem Infidelium
 ambiebat, quare in Japonium (licet ægrè
 accepto Legati munere) profectus est.
 Quid ibi pro Dei gloria, fidei Catholicæ
 exaltatione, Christianorum, & Gentilium
 salute corporis, & animæ patravit, quis
 enarrabit? Igitur Petrus Baptista cum ge-
 mino sui Patroni munus impleset; cum
 (veit olim Apostolorum Princeps) Infi-
 deles multos ad fidei dogmata convertis-
 set; cum (sicut Præcursor) poenitentiam
 omnibus prædicasset, & viam Domini in
 Eremo Japonij præparasset, innocentis-
 simam vitam pretiosa in conspectu Domi-
 ni morte conclusit, & qui Petri Apostoli
 fidem in genere mortis imitatus est, offi-
 cium quoque Baptistæ in patibulo Crucis
 accepit, dum Japonnum Proto Martyr
 effectus, primus Cœlestis gloriæ viam
 monstravit verbo, & exemplo, dicens:
*Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata
 Mundi.* Hactenus Tiburtius Navarro,
 Stylo signavit:

Consultationem Moralem Regularem,
 quæ inedita asservatur Arenis, in Conv.
 Sanct. Andreæ. Insupèr, è carcere scrip-
 sit:

*Epistolas plures, quasi vltimas, & cyg-
 neas Canciones, non semel editas Latine,
 & Hispanè. Publici juris feci, vnà cum
 ejus actibus, tom. 1. Chronicor. Prov. S.
 Pauli, lib. 5. Destinatus Camerimensis
 Episcopus à Philippo II. Catholico His-
 paniarum Rege, ad Ecclesiam, quæ sur-
 sum est assumptus est anno 1597. die 5.
 Februarij, in Beatorumque numerum re-
 latus à Urbano VIII. Pont. Max. anno
 1627. die 14. Septembris. Ejus celebrant
 triumphum Arturus, Uvadingus, Guber-
 natis, Bollandus, alijque plures apud
 meam Biblioth. Minorum Discalceato-
 rum, pag. 222. & parte 2. pag. 49. Ipsam
 consule, & Fortunatum Huever in Mono-
 logio Franciscano ad diem 5. Februarij
 accinentem:*

*Abjicit exossum furibundus Jappo triumphum
Christi; sed renovat lancea aperta Thronum.*

B. PETRUS REGALADO, Hispanus, Vallisoletanus, Vir ab infantia perfectione deditus, V. Fr. Petri Villacretij fidelis Discipulus, Zelantissimus, in Hispania, rigidioris disciplinæ promotor: Conventus Domus Dei de Aguilera, ac B. Mariæ de Scala Coeli, vulgò *del Abrojo* prudentissimus Præfectus, tot virtutibus, atque meritis illuxit, ut & vivus spiritu prophetico, & mortuus miraculis propè innumeris, illustratus sit. Scripsit:

Compendium vite sui V. Magistri Fr. Petri de Villacreces.

Expositionem Regula Fratrum Minorum.

Constitutiones, Ritus, & Leges pro laudatis Conventibus de Aguilera, & del Abrojo.

Exercitia vite contemplativa, & activa alumnorum prædictorum Conventuum.

Opusculum de arbore vite, seu de Sanctissima Cruce. Ex his plura habes impressa apud Fr. Emmanuel de Monzaval in ejus vita Vallisoleti edita anno 1684. fol. 56. & 188. & alibi. Et apud Fr. Eusebium tom. 6. Chronicorum Ordinis, lib. 1. præcipuè cap. 8. & 9. Scripsit quoque:

Epistolas plures suo spiritu dignas, in Conventu del Abrojo asservatas. Orans, & psallens placidè expiravit ad illa verba: In manus tuas Domine commendo spiritum meum, in suo Conventu de Aguilera anno 1456. die 30. Martij. Corpus ejus suavissimum spirans odorem, & à corruptione immune in communi Fratrum sarcophago jacuit 36. annis, donec Serenissima Elisabetha Hispaniarum Regina, nobiliori sepulchro honoravit, ubi præcipua ejus miracula, & epitaphium, cujus initium: Facet ornata caro, &c. alabastro incidi curavit Harenensis Comitissa. Incisum quoque legitur hoc præconium.

Christum Jesum, lapidem pretiosum, electum, angularem, in fundamentis Sion positum, in titulum, & fundamentum hujus Domus Dei, ut alter Jacob BEATUS PETRUS, Deo, & hominibus dilectus erexit; se ipsum

tanquam gemmam, & aurum superedificans. Ipse pro nobis intercessor existat ut in Christo cum ipso coedificemur in habitaculum Dei, in Spiritu S. Amen.

Ejus festum colitur in Ordine Minorum, die 13. Maji. Consule Bolandum ad diem 30. Martij, & Arturum ad diem 31. ejusdem mensis.

PACIFICUS NOVARIENSIS AC CEREDANO, Lombardiæ, Sardinia Commissarius, ac inter Commissarios Apostolicos prædicandæ contra Turcas Cruciatæ destinatus, Vir sanctitate celebris, stylo signavit:

Summam casuum conscientia, quæ Summa Pacifica dicitur. Illam reddidit Italicè Fr. Franciscus Tarvisinus Carmelita, & iteratò prodijt Venetijs 1574. & 1580. ex officina Joannis Baptistæ Sommaschi, in 8. Vidi. Migravit ad Dominum anno 1482. & postridiè Nonas Junij, ut beatus colitur Ceredani, precibus, votis, & oblationibus fidelium, quorum magna multitudo concurrat venerandi corporis adhuc integri gratia. Consule Uvadingum in Annalibus, ad prædictum annum.

PACIFICUS PICENUS, primus Franciæ Provincialis à S. Francisco designatus, mirabili visione ad Religionem vocatus, ac propter animi tranquillitatem, & mansuetudinem, ita à Seraphico Patre nominatus, in sæculo scripserat:

Cancionum genera varia, in quibus componendis, ita excollebat, ut à Frederico Secundo Imperatore, Poetæ insignis lauream acciperet, Rex versuum appellatus. Quo anno obierit non constat, de sepultura ejus contendunt Veneti, Ripari in Italia, & Lensenses in Belgio. Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 10. Julij asserit in Lensensi Conventu sepultum, sub hoc epitaphio:

Sub

Sub hoc lapide recondita
servantur ossa Sacra B. Pa-
cifici Ordinis Minorum,
qui ipse primus fuit
Provinciae Franciae
Minister.

Claruisse creditur circa annum 1240.

PACIFICUS A GERA, Italus, Cre-
monensis, Minorita, scripsit:

*De Immaculata Conceptione Virginis
questionem*, impressam Mediolani anno
1645. in fol. Consule Alva, col. 1124.
Militia.

PACIFICUS PORTELLIUS, Ca-
puccinus, Gallus, Patria Parisinus, ejus-
dem Provinciae Concionator, ac saepius
Diffinitor, Vir vitae innocentia, humilita-
te, patientia, abstinentia, ac sancta mo-
rum venustate satis commendatus, qui
etiam plurimos annos in eadem sua Pro-
vincia in Novitiorum educatione, maxi-
ma cum charitatis, mansuetudinis, ac pru-
dentiae laude consumpsit, scripsit Genuen-
si teste:

*Praxim animae devota, in qua varia pie-
tatis exercitia recensentur.* Parisijs anno
1657. in 8. apud Dionysium Thierry.

PACIFICUS A PROVINIO, Ca-
puccinus, natione Gallus, Provinciae Pa-
risiensis filius, Vir verè Apostolicus, Con-
cionator salutis animarum zelator, Missio-
narius Evangelicus in Regionibus Orien-
tis, & Occidentis apud Persas, Aegyptios,
Thraces, & alios Infideles à Rege
Persarum humanissimè exceptus fuit, &
ab eodem ad Christianissimum Regem
Ludovicum XIII. Legatus. Hic, recen-
sente Genuensi, cum innumeros labores,
& ærumnas in Fide Catholica promoven-
da, & in Infidelium conversione procu-
randa extantlasser, novam navigationem
suscipiens, ad terras Australes Americae
pervenit, ubi copiosa animarum messe in
Dei Ecclesiam reportata, meritis, ac vir-
tutibus dives, pijsima morte ex vivis ex-
cessit, anno 1653. Scripsit Gallico idio-
mate:

*Relationem Historicam suae peregrinatio-
nis, sive Missionis ad Terram Sanctam,
Palestinam, Aegyptum, & Persiam.* Fuit
Tom. II.

impressa Parisijs anno 1648. apud Diony-
sium Thierry, in 8. Vidi.

*Relationem veram, sive Descriptionem
Insularum S. Christophori in America, &
Guadalupi.* Ibidem apud Thierry 1648.
in 8. Vidi. Scripsit etiam alium librum
Apologeticum in defensionem B. Ray-
mundi Lullij Martyris, sicut videri potest
in Compendio ejus vitae impresso, in quo
citantur relationes authenticæ de ejus
Martyrio, & hæc verba apponuntur:
*Martyrizatus est Bugia in Regno Tuneta-
no in Aprica, anno 1315. ætatis suæ 45.*
*secundum Historiam à R. P. Pacifico, Ca-
puccino, Missionario Apostolico factam per
authoritatem Regis Christianissimi, &
Congregationis Cardinalium de Propagan-
da Fide, impressam Parisijs anno 1645.*
De hoc Authore etiam meminerunt ho-
norificè, sicut & de ejus scriptis, Artu-
rus à Monasterio in annotationibus ad
Martyrologium Franciscanum, R. P. Ma-
cus de Guadalaxara, & Xavier, part. 5.
Historiæ Pontificalis, lib. 18. cap. 11. litt.
D. pag. 512. & 519. & Le-Long, lib. 4.
Bibliothecæ Gallicæ.

PACIFICUS SCALIGERUS, natio-
ne Gallus, Provinciae Aquitaniae Concio-
nator, Superior, ac Præfectus Missionum
Capuccinorum Persiæ, & Armeniæ, Vir
pius, doctus, sanctis moribus decorus,
ac salutis animarum zelo fervidus, scrip-
sit, & typis dedit:

*Litteras annuas, sive Epistolas de pro-
gressu Missionum in Imperio Othomano,
& alijs Regnis Ultramarinis.* Parisijs, Me-
diolani, & Papiæ anno 1638. Ex Ge-
nuensi.

PACIFICUS VENETUS, Capuccia-
nus, eruditus Ecclesiastes, Italico idio-
mate emisit:

*Quadragesimale à Feria 4. Cinerum us-
que ad Feriam 3. Paschæ.* Paduæ typis
Joannis Mamfre 1722. in 4. Vidi.

PADUANUS GRASSUS, sive DE
GRASSIS, Apulus, Barditanus, ex Mi-
noritis Conventualibus Theologus insigni-
nis, olim in Gymnasio domus magnæ Ve-
netiarum Regens in exercitatione scho-
lastica, ac celeberrimus Concionator,
opus egregium concinnavit, hoc titulo
insignitum:

*Consilium Pauli per modum Dialogi co-
llectum ex Augustino, & aliorum Patrum
operibus, per compendium locorum in om-
nibus Epistolis Paulinis apparenter pug-
nantium, in quo Apostolum optimè cum*

Evangelio convenire ostendit. Venet. in 8. apud Bibliothecam Tellerianam, fol. 16. Extat etiam in 4. Vidi Abulæ in Bibliotheca Conv. S. Antonij.

De Ecclesiastica Republica. Venetijs typis Bindonij 1543. in 8. Vidi.

Enchiridion Scholasticum contradictionum Quodlibetalium Doctoris Subtilis. Venetijs anno 1544. ex typographia Comini, in 12. Vidi. & postea simul cum reliquis operibus anno 1583. apud Felicem Valgrisiū. Vidi. Vivebat anno 1547.

PALÆMON QUINTAPOLITANUS, Capuccinus, Natione Gallus, Provinciae Parisinae alumnus, Vir doctus, & eruditus, ac vitæ perfectione illustris. Hic ad Apostolicum concionandi munus assumptus, eo spiritus fervore suos sermones accendit, ut mirabiles ad poenitentiam motus in cordibus peccatorum excitaverit, innumerasque ex ijs conversiones animarum reportaverit. Quotidiè indefesso labore Vicos, & Castella peragrabat, ut verbum Dei pauperculis, & idiotis ministraret, & sæpissimè tres, vel quatuor Conciones ad Populum habebat; semper tamen jejunos manebat; & quantum vis siti æstualet, nunquam, vel unicum aquæ haustum sumpsit, & sic poenitentiam, quam spiritu Apostolico, & ore fervido auditoribus prædicabat, suo confirmabat exemplo. Scripsit Gallicè opusculum, quod fuit impressum absque ejus nomine, sub hoc titulo:

Instructiones ad benè vivendum pro diversis statibus personarum. Parisijs anno 1625. in 12. Maximo omnium moerore in Oppido Bononiensi, dum inibi peste laborantibus magno charitatis ardore inserviret, vitam finivit, anno 1625. Vide tom. 3. Annal. Cappuccinorum.

PANCUS VISDOMINE, Minorita, Mathematicis disciplinis insignis, & Artium Magister, scripsit:

De Rhetorica. Ideo ejus exornatur effigie celebris Bibliotheca Dominae nostræ de Saliceto Provinciae Castellæ Regularis Observantiæ, cui tale carmen fuit impositum:

*El Cielo en el mundo os hizo;
Por general en la sciencia,
El Padre de su eloquencia.*

PANTALEO DE AVEYRO, Lusitanus, ex Provincia Algarbiorum Regul. Observ. peregrè in Palæstinae regio-

nibus veneranda nostræ salutis monumenta perlustrans didicit, quod ad nos reversus in eo libello comprehenderet, cujus inscriptio:

Itinerarium Terræ Sanctæ, Lusitanicè. Ulyssipone apud Simonem Lopez 1593. in 4. Vidi. Et 1600. in 4. apud D. Nicolaum Antonium Familiam Authoris minime recensentem. Laudatur à Joanne de Acuña in Historia Hispanica Veronicæ Sanctæ, fol. 204. & in Censura D. Pauli de Zamora præfixa *Itinerario* Fr. Blasij de Buyza Minoritæ, edito Matriti 1622.

PANTALEO BAPTISTA, Lusitanus, ex Discalceata Provincia Brasiliensi, vernaculè emisit:

Fasciculum florum spiritualium impressum Ulyssipone anno Domini 1655. in 4. De eo D. Nicolaus Antonius, tomo 2.

PANTALEO A SANCTISSIMO SACRAMENTO, Lusitanus, Regul. Observantiæ Provinciae Portugallia, Lector emeritus, & à Theologicis Censuris S. Inquisitionis, communes fecit à se habitas eruditas, ac graves Conciones. Hæ sunt:

De Translatione S. Bonaventurae. Conimbricæ in officina Emmanuelis Diaz, 1673. in 4. Vidi.

De Translatione ossium S. Benedicti. Ibidem anno 1674. in 4. Vidi.

De S. Elisabeth Portugallia. Ibidem anno 1680. in 4. Vidi.

De Poenitentia, ad Tertiarios Ordinis. Ibidem anno 1680. in 4. Vidi.

De S. P. N. Francisco. Ibidem eademque tempestate in 4. Authorem commendant Fr. Ferdinandus à Solitudine in Chronicis laudatæ Provinciae.

PASCHALIS DE ARAGON, Hispanus, Henrici Cardonæ Ducis, Magni Regnorum Aragoniæ Comestabilis filius, qui à puero scientijs politioribus navavit operam, ex Doctore utriusque Juris, ac Supremi Senatus S. Inquisitionis Regente, ad Purpuram Cardinalitiam ab Alexandro VII. assumptus, moxque Pro-Rex Neapolitanus, demumque Toletanus Archiepiscopus nominatus, vigilantis, bonique Pastoris partes adamussim complevit. Obijt Toleti die 10. Septembris anno salutis 1677. cumulatam sanctis operibus animam Cœlo consignans, ineditumque relinquens:

Cursum Juridicum, uti in sua *Purpura docta* narrat D. Josephus Eggs, lib. 6. pag. 467. Tertij Ordini Seraphici alumnus fuisse asserit Fr. Clemens Ledesma in *Com-*

pendio Tertij Ordinis, subdens dilucidè id etiam constare ex Testamento ejusdemmet Cardinalis.

PASCHALIS CODRETUS, Minorita, natione Italus, Patria Perusinus, edidit Italicè; vt ex Raphaele Soprano narrat Marracius in Appendice.

Sertum Rosarum mysticarum ad intendendos crines B. Virginis Mariae. Carmajolæ 1661. in 4. Illaudatur in Athenæo Augusto Perusinarum.

PASCHALIS RAPINÆUS, Gallus, strictioris Observantiæ Recollectorum emissit à se habitam in populo gravi:

Orationem in obitu D. Annae Austriacæ Galliarum Regine. Paris. 1666. in 4. Commendant Le Long, lib. 3. Bibliothecæ Gallicæ.

PASCHALIS DE TORRELLAS, Hispanus, munere Concionator in Provincia S. Gregorij strictioris Observ. Discalceatorum, accuratè conscripsit:

Historiam Venerabilium Martyrum Molucensium Fr. Sebastiani à S. Josepho, & Fr. Antonij S. Anna Discalceatæ Prov. S. Pauli filiorum. Eam commendat Fr. Antonius de la Llave in Chronicis Prov. S. Gregorij, triennio 10. cap. 13. fol. 1001.

PASCHASIUS AURANTIUS, Gallus, Regul. Observ. Conventus Insulensis, vertit in linguam Gallicam.

Sophronij Patriarchæ Pratum spirituale. Ex Uvadingo. Florebat Lovanii 1598. Uvilloto teste.

PASTOR DE ALBERNACO, seu DE SERRATE, vel SERRASCUDE-RIUS, Gallus, professione Minorita, ex Doctore Parisiensi, suæque Provinciæ Ministro Episcopus Assisias, deindè ad Archiepiscopatum Ebrodunensem translatus, ac demùm Cardinalis tit. SS. Marcellini, & Petri à Clemente VI. cui vtilitèr assistit, creatus, multa scripsit:

In sacros, & prophanos libros, vti Ciacconius notat. Insuper, vt Eisengrenius refert:

De gestis suo tempore in Ecclesia memorabilibus. Obijt Avenione anno 1354. die 11. Octobris, ibidem ad Minores sepultus. Ejus in laudem apud Fr. Petrum Antonium de Venetia, tom. 2. sui *Hortuli Seraphici*, fol. 405.

Albernace, tuis vigilat, quæ insignibus Ales Cristata, ingenij vim notat illa tui.

Lege Ughellum tomo 1. Italiae Sacrae,

Authores Galliae Christianae, & Uvadingum in Annalibus.

PATRICIUS CONORUS, Hybernus, strictioris Observ. scripsit, laudante Uvadingo.

Syodus Borbonicum, & paraphrasticum nationarium in idem.

Triumphum Conceptibnis Beatissimæ Deiparae miro artificio elaboratum. De eo etiam in *Militia* Fr. Petri de Alva, col. 1125.

PATRICIUS CULLIN, Hybernus, strictioris Observ. (fortè indistinctus à Patricio Macollen, de quo inferius) publici juris fecit:

Syntomiam in universam Aristotelis Philosophiam. Ex relatu Collegij Lovaniensis Hybernorum.

PATRICIUS DUFFIUS, Hybernus, strictioris Observant. olim in Academia Lovaniensi Artium, & Sacrae Theologiae primarius Lector, Majestatis Catholicae, ad Urbem Theologus, ibidemque emeritus, & generalis Ordinis Chronologus, revisit, correxit, indicibusque locupletavit:

Acta, & Vitam B. Alberti à Sartiano conscripta à Fr. Francisco Haroldo, ejusdem Nationis, ac Instituti, & in publicum missit Romæ typis Joannis Baptistæ Bussoti 1688. in fol. Vidi. Emissit à se elaboratam:

Theologiam Bai-fansenianam, Coloniae typis Gulielmi Friesen 1680. in fol. Eam iterum impressit Fr. Martinus à Torrecilla Capuccinus in suo opere inscripto: *Propugnaculum orthodoxæ Fidei*, à fol. 200. juxta editionem Matriri factam typis Antonij Roman 1698. in fol. Vidi. Ejusdem, in laudem Ill. Fr. Nicolai Plumbensis Episcopi, & deinceps Martyris habes:

Epigramma præfixum vitæ V. Servi Dei Fr. Sebastiani de Apparicio, Romæ editæ anno 1696. in 4.

PATRICIUS FLEMINGUS, Hybernus, Medensis, strictioris Observantiæ, in Collegio Lovaniensi Philosophiæ & in Pragensi Theologiæ Professor, qui ab Hæreticis, dum in Germaniam proficisceretur, multis vulneribus confossus, vnà cum ejus socio Fr. Matthæo Hoare martyrio coronatus est anno 1632. rebus suæ Patriæ elucidandis totus intentus, compilaverat:

Acta, & opuscula S. Columbani adjectis notis, & scholijs.

Aliorum Sanctorum Vitas, & opuscula,
addi-

*additis Commentarijs, quæ in vnum to-
mum redacta commisit Moreto Typo-
grapho Antuerpiensi, antequam Pragam
profisceretur, Uvadingo teste. Lauda-
tur à Leone Allatio de Viris Illustribus,
fol. 200.*

PATRICIUS MACOLLIN, Hy-
bernus, ex strictiori Observantia, Sacrae
Theologiae Professor apud S. Isidorum in
Urbe, Italico idiomate librum confecit,
qui hunc affert titulum:

*Dominarum recessus in Crucifixum, per
Meditationes, ac spirituales instructiones.
Romæ per Joannem Franciscum Charcas,
anno 1715. in 8. Vidi.*

PATRICIUS SPORER, Passavien-
sis, ex strictiori Observantia Recollecto-
rum Provinciae Argentinae, Lector Jubi-
latus, ac valdè doctus, publici juris fecit:

*Theologiam Moralem, in tres tomos in
fol. distributam. Prodiit post alias editio-
nes Venetijs ex typographia Nicolai Pe-
zana, anno 1724. Vidi.*

Tractatus tomi I:

*De Conscientia, Actu humano, & Pec-
cato in genere.*

*De Fide, Spe, Charitate, Religione, &
Peccatis oppositis.*

De Juramentis, Votis, Observatione

*Festorum, & jejuniorum; ac obligatione
Pietatis, & Observantiae erga Majores;
charitate, & misericordia erga proximum;*

Tomi 2. tractatus:

De Justitia, & Restitutione in communi:

*De Delictis contra justitiam, seu injusta
lesione Proximi in bonis animæ, vitæ, seu
corporis, famæ, fortunæ, ac restitutione
indè debita.*

*De Dominio, & acquisitione rerum legi-
tima: adeoque etiam de contractibus in ge-
nere, & in specie.*

Tractatus tomi 3i

De Ordine, & Horis Canonicis.

*De Sacerdotio, Sacrificio, & Eucharistia
De Pœnitentia.*

*De Matrimonio, ac de peccatis contra
sextum præceptum, & de abortu. Vide su-
perius verbo Kilianus.*

PAULINUS, absque ullo cognomi-
ne, Minorita, ac Doctor insignis, quem;
ut Uvilloto loquar, etsi necdum ad nos
pervenerint, edidisse clara eloquentiæ ar-
gumenta, & doctrinæ symbola coenota-
phium busto ejus incisum Paduæ in Aede
D. Antonij, subindicat;

Qui legis hæc, Fratris Paulini cerne sepulchrum:

Pars jacet hîc, cujus pars tamèn Astra tenet.

Astra tenet, quoniam pacem dilexit, & illam

Servari monitis sanxit in Urbe suis.

Cujus multa licèt fuerint præconia; saltèm

Hæc tibi quæ referas accipe posteritas.

Vir fuit in latio vitæ longævus honestæ;

Afsiduus normæ dogma tenere suæ.

Dulcibus eloquijs cui persuadere quietem

Civibus, & Patriæ sedula cura fuit.

Pacifer hic Patavæ sedavit scandala terræ:

Exulibus Patrios restituitque Lares.

Fœdera dùm ferret Regi laudanda Bohemo

Urbe Tridentina turbine febris obijt.

Hunc appellat Uvadingus, Paulinum Patavinum in Annalibus ad annum 1323. quo ad Urbem nativam ex Tridento corpus ejus translatus est.

PAULINUS AMBIANENSIS, Gallus, alumnus, Provinciae Parisiensis Minorum Capuccinorum, Diffinitor, ac Missionarius Apostolicus; Vir Divini Verbi praedicatione, Sacrarum Litterarum eruditione, Catholicae Religionis zelo, ac perfecta Seraphicae Regulae Observantia satis commendatus; scripsit Latine:

Manuale Missionariorum, sive Methodum, quam tenere debent Missionarii Capuccini ad confirmandos Catholicos, & convincendos Haereticos. Parisijs 1656. tom. 1. in 8.

PAULINUS DE BEAUVAIS, Gallus, Capuccinus, à Genuensi illaudatus, Gallico idiomate conscripsit, communemque fecit:

Vitam S. Bononis, & S. Dodi, Fundatorum Abbatie S. Petri de Reims. Remis anno 1655. in 8. teste Le-Long, lib. 2. Bibliothecae Historicae Franciae. Emissit etiam,

Apologiam pro humilitate Seraphica, Gallicè. Parisijs 1642. in 8. apud Bibliothecam Tellerianam, fol. 207.

PAULINUS BELLOVACENSIS, Capuccinus, natione Gallus, in Provincia Parisiensi, cujus extitit alumnus ingenio, doctrina, tam Scholastica, quam Expositiva, & Oratoria facultate, Genuensi suadente, illustris; edidit librum:

De Visitatione Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti in 8. Habuit etiam, & typis dedit:

Orationem funebrem de Laudibus Ludovici XIII. Galliarum Regis Christianissimi. Parisijs 1644. in 4.

PAULINUS NOVELLIS, Nolanus, ex strictiori Observ. Minorum Reformatorum, Terrae Sanctae Generalis Commissarius, publici juris fecit opus morale inscriptum:

Theaurum Monialium, cum additione Decalogi Orationis Mentalis. Neapoli apud Franciscum Paci 1659. in 8. Laudatus Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana.

PAULINUS DE VENETIJS, Minorita, Sacellanus Joannis XXII. Pont. Max. Vir fuit gravis, & doctus, atque in rebus agendis optimè versatus, cui proinde ponderosissima, & plurima negotia, maximè contra Haereticos, vel de haeresi suspectos Pontifex commisit. Ad Episcopatum Puteolanum assumptus ob praecla-

ra merita, & Ecclesiae praestita obsequia; Author fuit, ut nonnulli asserunt, apud Lequile, tomo 2. *Hierarch. Francisc.* fol. 227. libri

Secretorum fidelium Crucis, qui circumfertur in fine magni tomi inscripti: *Gesta Dei per Francos.* Consule Uvadingum in Annalibus ad annum 1325. quo florebat.

PAULUS DE ALICANTE, Hispanus, Capuccinus, à Genuensi illaudatus devotum opusculum conscripsit Hispanicè, sub titulo:

Amicus bonus in morte. Prodiit post Authoris obitum. Valentiae apud Benedictum Macè 1670. in 8. Vidi.

PAULUS AMALTHÆUS A PORTU NAONA, in Foro Julij, Minorita, edidit:

Poema de bello Germanico adversus Haereticos, à Tosigniano, & Uvadingo laudatum.

PAULUS ASSISIAS, ex Minoritis Conventualibus, Doctor Theologus quaedam scripsit de quorum titulis tacet Illust. Ulysiponensis, part. 3. Chronic. Ordinis, lib. 8. cap. 44. Claruit anno 1427.

PAULUS BERTUS, Italus, Patria Lucensis, Regul. Observ. de integro locupletavit:

Manuale Praelatorum Regular. à Ludovico Miranda ejusdem Instituti quondam editum, in quo Religionum omnium origines, progressus, & dilatationes recenset. Adjunxit separatim tractatum

De Sacris Monialibus. Coloniae apud Joannem Kochium in fol. Florebat anno 1612. Ex Auberto de Scriptoribus, saec. 16. cap. 188.

PAULUS BIGUNTINUS, professione Minorita, laudante Uvadingo, exaravit:

Tractatum doctum objecto sibi hoc dubio: Quare Deus fecit peccabile genus humanum.

PAULUS BONCAGNANUS, Perusinus, Minorita, in Divinis Scripturis doctus, & Theologiae publicus professor, publicae luci commisit:

De Sermonibus Quadragesimalibus, tom. 1. Incipit: *Cogis me.*

Pro diebus festis, tom. 1. Incipit: *In illa die stillabunt.* Ex Uvilloto, & Oldoino, pag. 164. sui Athenaei Perusinorum.

PAULUS BONCAMBIUS, Perusinus, Minorita magni nominis, gentilis Pauli Boncambij Senatoris Urbis, & Jurisconsulti eximij, sub Innoc. VIII. Pont. Maximo, edidit:

Sermones Quadragesimales, & festivos, vii

ut ex Ludovico Jacobillo refert laudatus Oldoinus, immeritò citans Uvadingum, à quo illaudatur.

PAULUS BRITIUS, ex Provincia S. Thomæ in Subalpinis, Vir doctus, ac celebris Concionator, præcipuis suæ Provinciæ muneribus, ac Diffinitoris Generalis munere functus, à Victorio Amadæo Sabaudia Duce ad Philippum IV. Hispaniarum Regem, pro rebus gravissimis Legatus, ac demùm pro meritis cumulatis ad Ecclesiam Albanensem assumptus, de rebus suæ Provinciæ scripsit sub hoc titulo:

Seraphica Subalpina D. Thomæ Provin-

cia monumenta Regio Subalpinorum Principi sacra, in quibus Urbium, Oppidorum, ac Conventuum initia describuntur, Procerum, ac familiarum pietas, & nobilitas commendatur, insigniumque doctrina, honoribus, & sanctitate Virorum gestare censentur. Taurini apud Hæredes Joannis Dominici Tarini 1647. in fol. Vidi. Emisit etiam:

De progressibus Ecclesiæ Occidentalis Italico sermone, librum editum Casignanolæ 1650. in fol. apud tomum 1. Bibliothecæ Tellerianæ, pag. 189. Missa faciens aliorum præconia Monumentis suis præfixa, subijcio:

JOANNIS DOMINICI

GUERRÆ COMITIS,

ELOGIUM.

Habes gesta, & prisca Conventuum

Provincia Divi Thomæ

Non quia nota: sed quia nova

Non suscepta ut laudarentur, quia laudata cum facta

Flores leges, si legis.

Non quidem Pratenfes: sed ferè Cælestes.

Auctor est PAULUS BRITIUS Albæ Episc. & Comes,

Suo calamo Priscorum gesta testatus

Ut Orator ortus, ut Præsul vivit.

Prius Infulam credit, quam Matrem

Vindex sui, non aliorum.

Ergo Lector.

Si cupis cingere flore comas

Ingredere hos hortos

Odora Rosaria,

Carpe flores,

Tingere hac nardo;

Quoniam BRITIUS

Compositas alacri dat tibi fronte rosas.

PAULUS A CÆSENA, Italus, ex Prov. Marchiæ Minorum Capuccinorum, Vir eruditus, ac munere Generalis Minister, ineditas reliquit graves

Conciones Romæ habitas Anno Jubilæi 1600. Asservantur, Genuensi teste, in

Bibliotheca Portus Mauritij Genuensis Prov. Vivebat anno 1613.

PAULUS CALDERON, Hispanus, ex Regulari Observantia Prov. Castellæ, Major Collegiatus, ut vocant, Collegij SS. Petri, & Pauli, ex genuinis, atque au-

authenticis documentis opus conflavit Hispanicè:

De Domo, ac Genealogia de los Manriques de Lara. Ineditum adhuc latet in scriptis curiosorum, magnoque cum Authoris, operisque elogio citatur à Josepho Pellicerio, Philippo de Gandara, & Ferdinando de Saà, apud Bibliothecam Genealogicam Gerardi Ernesti, pag. 326.

PAULUS CALANNA, natione Italianus, Capuccinus, Provinciæ Romanæ, sive potius S. Francisci, Concionator; Vir genere, ac vitæ integritate illustris, reduxit primus in Compendium Italico idiomate, ac typis dedit:

Manuale Martini Azpilcueta Doctoris Navarri. Tom. 2. in 8. Venetijs ann. 1610. Ex Genuensi.

PAULUS A S. CATHARINA, Lusitanus, Provincialis Minister Discalceatæ Prov. S. Antonij, ac Provinciarum Pietatis, & Arrabidorum Visitator, edidit:

Concionem de Plagis Christi Domini. Connimbricæ 1662. & 1617. in 4. Alia non vidi.

PAULUS DE CRUCE, Lusitanus, Ulysiponenſis Regul. Observ. Prov. Conceptionis, Vir doctus, ac Lector emeritus, Hispanicè emisit:

Centiloquium Encomiorum pro festivitibus Sanctorum. Vallisoleti typis Didaci Francisci de Cordova 1612. in 4. Vidi.

Conciones de Sanctis. Ibidem eodem anno in 4. Vidi.

Vespertinas Conciones pro tempore Quadragesimali. Ulysipone apud Georgium Rodericum 1614. in 4. Vidi.

Mariale in 13. tractatus divisum, cujus meminit in *Centiloquio*. Laudant Uvadingus, Marracius, ac D. Nicolaus Antonius. Floruit Segobiæ anno 1619.

PAULUS A CRUCE, alter, Lusitanus, ex Prov. Portugalliæ Regul. Observ. scripsit vernaculè:

Carmina Sacra in 8. D. Nicolaus Antonius, ex Georgio Cardoso.

PAULUS GADITANUS, Hispanus, Prov. Beticæ Minorum Capuccinorum, Concionator, ac Diffinitor, Vir pius, ac eruditus, edidit idiomate Hispanico,

Speculum anime in 8. Fides sit apud Genuensem, pag. 264.

PAULUS GLEMONENSIS, Prov. S. Antonij strictioris Observ. scripsit:

De Legatis perpetuis relietis Fratribus Regul. Observ. Hæc Uvadingus.

PAULUS GRANATENSIS, Hispanus,

Beticæ Prov. Minorum Capuccinorum Concionator, Theologusque pius, & eruditus, stylo signavit:

De origine felicitatum Hispaniæ, ac Domus Austriacæ super Psalmum: Exaudate Dominus. Hispanicè prodijt Matrili ex typographia Gregorij Rodriguez 1652. in 8. Vidi. De eo D. Nicolaus Antonius, Alphonsus Lasso, ac Genuensis.

PAULUS DE GUILLEBAU, natione Belga, professione Minorita, qui claruit circa annum 1660. conscripsit tommum in fol. Latine inscriptum:

Rescriptum pro tuendo titulo Immaculate Conceptionis. Incipit: *De titulo Immaculate, &c.* Habetur in Archivio Civitatis Gandavensis, teste Alva in Militia, col. 1526. à Marracio exceptus in Appendice.

PAULUS KING A SPIRITU SANCTO, Hybernus, strictioris Observ. Theologus, ac Custos Prov. Hybernæ, & Romani Collegij S. Isidori in Urbe Guardianus, Vir virtutibus, litteris, ac idiomatibus Græco, & Hebræo conspicuus, exaravit:

Ideam Cosmographiæ Seraphicæ impressam Romæ apud Joannem Petrum Collinium 1654. in 8. Vidi.

Elegiam in mortem admirabilem V. D. Fr. Francisci Ximenez Archiepiscopi Tolentani. Præfixam habes tomo inscripto: *Discursos Complutenses* edito Romæ 1652. Incipit: *Quid gemis?* Tomo secundo *Idea Cosmographiæ* vacans obiit anno 1655. non exiguam sanctitatis opinionem relinquens. Laudatur à Fr. Hieronymo Muñoz in Descriptione Capituli Generalis intermediij Toleti celebrati anno 1673.

PAULUS LAGNI, seu LANTIACUS, Gallus, ex Minoritis Capuccinis Prov. Parisiensis, in Orientalibus Regionibus Missionarius Apostolicus, Vir eruditione, ac virtutibus clarus, vernaculè composuit plura, nec poenitenda. Ea sunt:

Canones Divini Amoris. Parisijs apud Dionysium Thierry 1659. in 8.

Tractatum de duplici spiritu Elie. Ibidem 1659. in 8.

Idea perfecti Religiosi proposita in Regula Fratrum Minorum. Ibidem 1661. in 8.

Via perfectionis ad voluntatem Divinam redacta. Ibidem 1668. in 8.

Meditationes annuæ etiam Concionantibus utiles. Paris. per Dionysium Thierry 1660. in 4.

De Oratione Mentali. Ibidem, ac eisdem formis 1659. in 4.

Praxis bene moriendi, tom. 2. in 4. Ibidem apud eundem 1663. Vivebat anno 1680. quo sub prælo habebat, volumina duo:

De perfectione in voluntate Divina. Prodiit in fol. anno 1692. teste Dupino, sæculo 17. ex Genuensi.

PAULUS A LAUDA, Insubriæ Urbis, strictioris Observ. olim Provincialis Minister Mediolanensis, postea Guardianus Jerosolymitanus, perutile confecit opus hujus inscriptionis:

Clavicularium Breviarii Romani. Venetijs per Marcum Gignamum 1636. in 8. Aperit quasi triplici clave, primò Historias Sacræ Scripturæ in Breviario contentus: secundò, Sanctorum Homilias: tertio, egregias virtutes præcipuorum Sanctorum in eo descriptas. Pariter emissit,

Breviarii Romani Claviculam in Concionatorum gratiam. Mediolani an. 1642. Uvadingo teste.

PAULUS LOMBARDINUS, Dreptitanus, Generalis præfectus Tertiariorum Regularium in Italia, Vir in idiomatibus Græcis, Hæbraicis, ac Gallicis versatissimus, ex Gallico sermone in Italianum transtulit:

Morales Reflexiones super Historiam Veteris Testamenti, adjecta Chronologia à D. Rayaumont elaboratas, publicique juris fecit Romæ apud Josephum Nicolaum de Martijs 1710. in 8. Memoratur à D. Antonio Mongitore, tomo 2. Bibliothecæ Siculæ in Appendice. Vivebat anno Virginiei Partus 1713.

PAULUS LUCENSIS A JOVADICTUS, Parisiensis Doctor, Apostolicus Concionator, Observantium in Tuscia Minister, & Ordinis generalis Diffinitor, cujus Acta habes apud Fr. Antonium Terinca, Theatro 1. Tusciæ, tit. 4. inter alia, quæ ad notitiam meam non devenire, erudita edidit:

Symbola de Conceptione Purissimæ Dei-pare. Citatur à Fr. Bernardino de Bustos, Sermone 6. de Concept. Commendant Marianus, Uvadingus, & alij apud Alva, col. 1131. suæ Militiæ. Florebat anno 1473.

PAULUS LUNATUS, Capuccinus, natione Italus, Patria Aquensis, Provinciæ Genuensis Concionator, Diffinitor, ac Minister Provincialis, Vir fuit pijsimis moribus decorus, & religiosæ conversationis suavitate spectabilis, atque ob sum-

mam ejus in regendo prudentiam, mansuetudinem, charitatem, aliasque animi virtutes, omnibus amabilis; scripsit aliqua opuscula spiritualia, inter quæ, Genuensi teste, adhuc extant impressa:

Exercitium Orationis Mentalis, & Vocalis, in 12. Prodiit Alexandria apud Herculeum Quintianum 1601.

Septem exercitia magna devotionis distincta per dies totius hebdomadæ. Ibidem apud eundem 1602. Obijt in Conventu Aquensi, in quo erat Guardianus 1608. cum antea non sine Regularis Observantiæ laude per triennium Genuensem Provinciam administrasset.

PAULUS A LUGDUNO, Gallus, ejusdem Prov. Minorum Capuccinorum Theologus, ac Diffinitor, ad usum Theologiæ candidatorum, scholastica methodo delineavit tomos 6. in 8. sub hoc titulo:

Totius Theologiæ specimen. Prodiit Lugduni apud Fratres Bruyset ab anno 1729. usque 1731. Vidi. Laudatur in Memorij Trevoux anni 179. in mense Decembri.

PAULUS DE MADRID, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum, inter Laicos, professor in Provincia S. Josephi, in Romana Curia Procuratorem agens Causæ Canonizationis S. Petri Alcantarenensis,

Vitam ejusdemmet Sancti, compendiosa, sed grata methodo evulgavit, teste Fr. Petro Especial Rosel in sua Relatione Panormitanæ Octavæ S. Petri de Alcantara, edita Panormi typis Erasmi de Simeon 1633. in 4. fol. 6. & 7. De hoc pertractat Converso Gubernatis, tomo 2. Orbis Seraphici, lib. 7. cap. 2. numero 50. & alibi.

PAULUS MANASSÆUS, Italus, Interamnensis, ex Prov. Sancti Francisci Minor. Capuccinorum, à Paulo V. Pont. Max. in Rhetiam Apostolicus Missionarius destinatus, vitæ austeritate, assidua rerum Coelestium meditatione, ac zelo animarum eluxit. Conscripsit Italico sermone opus verè aureum, minimèque pernitendum, hoc insignitum titulo:

Paradisus interior, seu Corona spiritualis, sæpius impressum Venetijs, Mediolani, Brixlæ. Editio, qua vtor facta est Bononiæ 1636. in 16. Amplectitur tomus iste 33. spiritualia exercitia omnium virtutum. Obijt felicissimè anno 1620. ejusque vitam habes apud Matifconensem, tomo 3. Annalium Capuccinorum, pag. 356.

PAU-

PAULUS MARIA ASTENSIS, Capuccinus, in Genuensi Provincia, indefessus Dominicæ Vineæ Operarius, ac doctrina, & vitæ probitate illustris, communia fecit Italicè opuscula duo, sub his titulis:

Stimulus peccatoris pro preparatione ad 40. Horarum celebrationem. Brixiae apud Franciscum Marchetum 1618. in 16.

Pro preparatione ad Sanctam Communionem septem frena ori peccatoris posita. Ibidem, ac eisdem typis 1618.

PAULUS MARIA RIVAROLA, natione Italus, Patria à Clavaro, optimis vitæ exemplis exacto probationis anno ad professionem inter Minores Capuccinos admissus, post sex mensium decursum gravi quadam infirmitate correptus, surdus omninò remansit, ac proinde ad Sacros Ordines, secundum Canones inhabilis; quapropter in Ordine Clericali manens, totum se exercitijs humilitatis, labori manuum, lectioni, atque scriptioni applicuit, Conventusque Genuensis Immaculatæ Conceptionis Bibliothecæ Præfectus, eandem, non solum magna solitudine per triginta, & amplius annos diligentissimè custodivit, verumetiam optimis Divinarum Scientiarum omnium libris magna industria Benefactorum elemosynis locupletavit. Scripsit, ac indefesso studio, & laborare collegit ex Sanctis Patribus omnes figuras, similitudines, & elogia ab ipsis in honorem Beatissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ explicata, in frontispitio operis hoc titulo præmisso:

I. *Alphabetum Marianum tribus tomis in folio distributum.*

II. *Virgo Deipara sub multiplici figurarum, similitudinum, & elogiorum a Sanctis Patribus representata.* Opus ad tantæ Virginis honorem ordine alphabetico coæcervatum, ac in 8. tomos in folio discretum.

III. *Amalthea Mariana aureis undique fructibus, floribusque ex Hesperidis Sacrae Scripturæ, Catholicæ Ecclesiæ, Sacrorumque Doctorum excerptis, affatim repleta.* Tom. 9. in folio. Contextuit insuper:

Indicem Auctorum, qui in universa Biblia, vel universè, vel singulatim etiam in versiculos data opera scripserunt. Juxta eorundem Bibliorum ordinem dispositum in duobus tomis in folio comprehensum. Quorum primus continet: *Scriptores in vetus Testamentum.* Secundus verò, *qui in novum Testamentum scripserunt.* Cui addit
Tom. II.

tæ sunt *Authoritates omnes utriusque Testamenti expositæ à Divo Anselmo Cantuariensi, Eusebio Emiffeno, Hugone Victorino, Petro Damiano, Richardo Victorino, & Theodoro; eo quia in eorum operibus non habentur Tabule locorum Sacrae Scripturæ.*

PAULUS MASSILIENSIS, Gallus, Capuccinus, Prov. S. Ludovici Concionator, ac Diffinitor, Vir, apud Genuensem, pijsimus, ac virtutibus clarus, Gallico idiomate conscripsit devotissimum opusculum hac prænotatum epigraphæ:

Flammæ Divini Amoris. Massiliæ apud Gueirin, anno Virginei Partus 1659. in 8.

PAULUS E MERCATELLO, ex Minoritis Conventualibus, Studiorum Regens in magna domo Venetiarum, edidit:

Commentaria in primum, & secundum Sententiarum Scoti, à Baronio, & Sannigæ ex Uvadingo laudata. Natus est ann. 1484. quando autem obierit nescitur.

PAULUS DE MESSA, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, in Complutensi Coenobio S. Didaci, seu S. Mariæ à Jesu, Sacrae Theologiæ professor, Hispanicè emisit à se habitas,

Panegyrim in Translatione SS. Martyrum Justi, & Pastoris. Compluti per Viduam Antonij Rodriguez, anno 1643. in 4. Vidi.

De SS. Patriarchis Dominico, & Francisco aliam. Ibidem apud Antonium Rodriguez 1642. in 4. Vidi.

De admirabili Ascensione Domini Jesu. Ibidem in officina Mariæ Fernandez, anno 1646. in 4. Vidi. Edidit insuper:

Historiam omnium, quæ in Comitibus generalibus Ordinis Toleti habitis anno 1645. gesta sunt. Matræ ex typographia Regiæ 1645. in 4. Vidi. Hominem laudant Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, ac Fr. Petrus de Alva, col. 1132. suæ Militiæ.

PAULUS MONDELLUS A CLIENTIO, Regni Neapolitani, Regul. Observ. Prov. Principatus, publici juris fecit à se conscriptam

Expositionem Regule Seraphicæ. Neapoli anno 1608. Uvadingus, & Alva, tabula 2.

PAULUS A MONTE ACUTO, Gallus, professione Capuccinus, celebris Concionator, ac Theologus sublimis Provinciæ Turoniæ doctissimus, sed Gallicè, concinnavit opus sub titulo:

Dies Divini. Agit de Natura, Gratia, & Gloria, id est, de diebus Creationis, &

Redemptionis ; ac de magno die Æternitatis. Parisijs apud Dionysium Thierry 1680. tomis 8. in 8. Ex Genuensi.

PAULUS NASARRE, Hispanus, Cæsaraugustanus, Regul. Observ. Prov. Aragoniæ, ex Laicorum numero, celeberrimus Psalter, etsi à pueritia cæcus, testimonium perhibuit suæ liberalis scientiæ, publicæ luci mandans nativo idiomate, *Fragmenta Musica*. Matriti in officina Musicæ, anno 1700. in 4. Vidi.

Scholæ Musica, tomos duos in fol. Prodiit Cæsaraugustæ ex typographia Hæredum Didaci de Larumbe, anno Virginæ Partus 1723. Vidi. Obijt anno 1730.

PAULUS AB OFFIDA, Capuccinus, natione Italus, Picenæ Provinciæ Concionator, pluries Diffinitor, ac in varijs Provincijs Commissarius Generalis, Vir vitæ integritate, simul & sapientia clarus : qui etiam Philosophiam, ac Sacram Theologiam, Divinasque Scripturas sæpius exposuit, doctrinæ nomine celebris, scripsit plurima, tam Philosophica, quàm Theologica, quæ parata typo habebat, sed morte præventus M. S. reliquit. Ea sunt, Genuensi narrante:

Disputationes Logicæ complectentes libros Prædicamentorum, Universalium Porphyrij, & Analyticorum Aristotelis, ac etiam librum formalitatum, juxta mentem Scoti. Tom. 1. in 4.

Disputationes Physicæ complectentes libros de Generatione, & Corruptione, de Cælo, & Mundo, de Elementis, &c. Tom. 1. in 4.

Disputationes in libros Aristotelis de Anima, & de ejus potentijs. Tom. 1. in 4.

Disputationes de Ente Metaphysico, & de ejus Proprietatibus. Tom. 1. in 4.

Disputationes Theologicæ complectentes totum Cursum Theologicum secundum mentem Scoti. Tom. 3. in 4.

Disputationes de Auxilijs Divina gratiæ. Tom. 1. in 4.

Alia plura scripsit, tam Moralia, quàm ad Sacram Scripturam spectantia, quia tamen eorum titulum non habemus, hic non aponuntur.

PAULUS OLIVERIUS CYRNÆUS, Regul. Observ. Philosophicis studijs conspicuus, anno 1651. quo clarebat, typis tradidit:

Tractatum Logicæ juxta mentem D. Thomæ, ac Doctoris Subtilis. Prodiit Genuæ, teste Raphaele Soprano apud Bibliothecam Ligusticam, fol. 451. Insupèr emisit Lucæ in Etruria *opus aliud* cujus titulum desidero. Ejus autem mentionem facit Angelus Franciscus Columna apud laudatam Bibliothecam.

PAULUS E PERUSIO, qui ex Doctore utriusque Juris, dùm prælegeret in Academia Perusina, factus Minorita fermè in exordio nascentis Regul. Observ. scripsit:

Tractatus varios in Jure Canonico, præsertim in defensionem Montis Pietatis.

Tractatum de societatibus mercatoris, in tres partes distinctum, primam de Socijs in negotio pecuniarum, secundam de Pecudibus, tertiam de Agricultura. Hujusce tractatus Compendium Italicum fecit, quod olim apud se habere fassus est Uvadingus. Meminit ejusdem Ludovicus Jacobillus apud *Athenæum Perusinorum*. Floruit circa annum 1400.

PAULUS PISOTUS, Parmensis, Regul. Observ. Vir in omni scientiarum genere non mediocriter peritus, totius Ordinis Minorum Generalis Minister, electus in Comitjs Parmensibus anno 1529. scripsit eruditè, & eloquentèr:

In Threnos Jeremiæ Prophetæ doctos Commentarios.

Variarum rerum reconditarum, librum, cui de mysticis titulum præscripsit:

In Evangelia, & Epistolas, quæ per anni circulum leguntur, doctarum Homiliarum, tom. 2.

Orationum Sacrarum in Sacello Pontificio habitarum, lib. 1. Deposito propter infirmitates officio, obiit in Patria anno 1534. ætatis 55. nondùm expleto, cui Epitaphium adscripsit Anonimus Minorita, qui diffusè ejus gesta narravit, cujus opusculum ineditum habuit Uvadingus, ipsomet teste. Ecce epitaphium:

Sanguine præclaro Pisotus nomine Paulus,

Parmensis Patria, Religione Minor.

Officio primus, sanctis in moribus æquus:

Eloquio omnipotens, omnipotens calamo.

In-

Ingenio celsus, virgo virtute, beatus

Nunc Cœlo, jacet hoc corpore sub tumulo.

PAULUS A PORTIUNCULA, Lusitanus, Guardianus Conv. S. P. N. Francisci à Ponte in Lusitano Regno, communem fecit à se habitam:

Concionem de S. Joanne Evangelista. Connimbricæ apud Didacum Gomez 1632. in 4. Vidi.

PAULUS A PORTO, Lusitanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Provincia S. Antonij ejusdem Regni, vernaculè conscripsit:

De Institutione, & excellentijs Tertij Ordinis Franciscani.

Ceremoniale Missale. Morte præventus utrumque ineditum reliquit. Nicolaus Antonius, ex relatu laudatæ Provinciæ.

PAULUS REATINUS, Provinciæ Romanæ Lector, & Concionator Generalis illustravit *Commentaria in Cantica*, sub nomine Scoti, nunc verò Thomæ Cisterciensi reddita ex sententia diffinitiva. Prodiit Romæ ex typographia Stephani Caballi 1666. in fol. Vidi. Præfixum habes hujus Reatini:

Carmen super Salomonis Canticum materia. Incipit: *Illa sacris Solymi Regis celebrata cæmenis.*

PAULUS RESINGET, Germanus, edidit:

Reportorium super omnia opera Alexandri Alensis. Basileæ 1502. Sannig in Synopsi ex Uvadingo.

PAULUS SALVATOR A S. JULIANO, Neapolitanus, Minorita Conventualis, Italicè emisit:

Compendium totius Grammaticæ. Trani apud Laurentium Valerium 1650. in 8. teste Nicolao Toppi in sua *Bibliotheca Neapolitana.*

PAULUS, cognomento SCRIPTOR, Regul. Observ. Prov. & Conventus Bononiensis alumnus, scripsit:

Lecturam copiosam in librum primum Sententiarum Scoti, quam edi curavit Joannes Montescoca, Hispanus, Sacræ Theologiæ Magister, qui Carpi jussu Alberti Pij Principis eandem facultatem prælegebat. Prodiit Carpi apud Benedictum Dulcibellum, anno 1506. in fol. Vidi. Habetur M.S. in Bibliotheca Minorum Mirapicensi, teste Uvadingo. Vidi primam editionem factam in Universitate Tuvin-
Tom. II.

gensi per Joannem Ottmar, anno 1498. & habetur Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ. Vide superius verbo *Joannes Montescoca.*

PAULUS SUEUVUS, Uvillensis, edidit, laudante Uvadingo, ex Uvillotoz *Explanationem in primum Scoti.* Impressum Tubingæ anno 1498. Scripsit etiam:

Summulas Logicæ, quæ cum alijs multis ejus operibus interijisse putantur. Sanè laudatur in Incunabulis typographiæ, foliis mihi 130. Pro veritate exilium passus triennio, rediens obiit Keilempergæ anno 1504.

PAULUS DE TAURIS, ex strict. Observ. Reformatorum, Theologus, ac Concionator Generalis, Provinciæ Austriæ Pater, necnon Provinciæ S. Mariæ Hungariæ tertio Minister Provincialis, edidit opus prænotatum:

Anthologia Mariana. Romæ ex typographia Joannis Petri Collinij 1654. in 4. Vidi. Coronidem imponit, ita canens:

Paccata Divina parens, hæc suscipe frontem

Accepta placide, quæ dona clemens tibi deferit, &c.

PAULUS A S. TERESIA, Lusitanus, Guardæ natus, Seraphicæ Religionis nomine dato in Collegio Missionariorum, vulgò *de Baratojo*, in eodem Regno, Guardiani munere functus, prælo paratos habebat anno 1731. in varios tomos distribuendos.

Sermones 300. tum de Sanctis, tum de Tempore, virtutibus, ac vitijs. Ex relatu laudati Collegij.

PAULUS TRECATE, Italus, Regul. Observantiæ Provinciæ Mediolanensis (à Uvadingo illaudatus) Lector generalis, ac Diffinitor, opus edidit hoc titulo insignitum:

Lector instructus ad Catholicas veritates ex Scripturis sacris educendas, & per varios sensus concordatas fidelibus populis enuntiandas, ad Cardinalem Trivultium Venetijs per Jacobum Sarzinam 1639. in 4. Vidi.

PAULUS A TRINITATE, ex Ur-
Na 2 bs

be Macao oriundus, Prov. S. Thomæ Regul. Observ. filius, Theologus, ac generalis Commissarius, necnon a Commissionibus S. Officij Lusitanico idiomate conscripsit:

Expugnationem spiritalem Orientis. Fusius vernaculè: *Conquista spiritual do Oriente, en que se dà relação de algũas cosas mais notaveis que fizeraon os Frades Menores da S. Provinza de S. Thome da India Oriental, em a pregação da Fè, et conversão dos infieis em mas de trinta Regnos, desde Cabo de Boa Esperanza, até as remotissimas Ilhas de Japaon.* Opus est in 4. magno in tres libros divisum, quod approbationibus, ac licentijs munitum asservatur Matrili in Archivio Ordinis. Vidi. Prologus incipit: *He taon natural, &c.* De opere, & Authore tractat D. Nicolaus Antonius, ex Georgio Cardoso. Exaravit etiam:

Commentaria in Regulam Seraphicam, teste Fr. Hiacynto à Deo (superius laudato) fol. 48. sui operis Lusitanicè prænotati: *Caminho dos Frades Menores.*

PAULUS UVETELESUS, natione Italus, Patria à Fulgino, Provinciæ S. Francisci Minorum Capuccinorum alumnus, eximius Theologus, & Concionator, Vir raris virtutum ornamentis illustris, in Divinis Scripturis interpretandis, in Historijs, & antiquitatibus Ecclesiasticis enodandis, laudante Genuensi, insignis, scripsit latinè:

Chronica FF. Minorum Capuccinorum ab anno 1525. usque ad annum 1626. ex quibus plurima Zacharias Boverius collegit, & in suos Annales retulit. Obijt in sua Patria anno 1629. De hoc Authore meminit Ludovicus Jacobillus, lib. de Scriptor Umbriæ, lit. P.

PAULUS XIMENO, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum Provinciæ S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno, in publicum missit sermone nativo:

Ceremoniale Missale. Valentia anno 1650. in 4. Vidi.

PELBARTUS OSVALDUS, Temesvariensis, ex Regulari Observ. Vir in Sacra Scriptura egregiè versatus, insignis Concionator, scripsit:

Volumen sat grande prænotatum: *Aureum Sacre Theologiæ Rosarium, juxta quatuor Sententiarum libros quadripartitum; ex doctrina Doctoris Subtilis, & D. Bonaventuræ, atque aliorum Sacrorum Doctorum.* At ultimum librum istorum quatuor, nondum Pelbarti morte abso-

lutum, supplevit Osualdus à Lasco, Provinciæ Hungariæ, Pelbarti alumnus. Prodiierunt primò Hagenoæ 1504. & 1508. duobus volum. in fol. Porro cum hoc opus antea prodijisset, postremò quoque fuit Venetijs excusum an. 1586. & 1589. apud Vincentium à Prato sumptibus Petri Mariæ Marcheti, tomis quatuor, deindè rursus anno 1594. Brixia. Vidi. Conscripsit quoque:

Stellarium Coronæ Benedicte Mariæ Virginis, in laudem ejus pro singulis prædicationibus elegantissimè coaptatum. In libros 12. distribuitur, quorum in primo agitur de *Mysterio suæ dignissimæ Annunciationis.* In 2. de *Mysterio suæ gaudiosissimæ Visitationis.* In 3. de *Mysterio Sacratissimæ Purificationis.* In 4. de *Mysterio Immaculatæ suæ Conceptionis.* In 5. de *Mysterio sanctissimæ suæ Nativitatis.* In 6. de *Mysterio sui benedicti Nominis.* In 7. de *Mysterio suæ virtuosissimæ vitæ, & operationis.* In 8. de *Mysterio suæ purissimæ Virginitatis.* In 9. de *Mysterio suæ excellentissimæ Charitatis.* In 10. de *Mysterio suæ gloriosissimæ Assumptionis.* In 11. de *Mysterio multiplicis, & præexcelsæ privilegiationis, ac dignificationis.* In 12. de *Mysterio debitoria servitutis, & cultu devotionis, scilicet, à nobis sibi exhibendæ.* Perperam à nonnullis cum *Pomerio Sermonum* confunditur *Stellarium* istud, de quo mentionem facit idemmet Author in Prologo partis *Hiemalis de Sanctis*, ita inquiens: „ Scire te volo, quod de B. Virgine Maria nullum sermonem in hoc opere „ conscripsi specialem, pro hac ratione, „ quod ex speciali devotione, qua Beatissimæ Dei Matri tenebar, præcipuum „ librum nomine *Stellarium Coronæ B. Virginis*, intitulatum, jam antea conscripseram, vbi pro singulis festivitatibus ejusdem gloriosissimæ V. Mariæ „ abundantissimi extant *Sermones.* Ex his liquidò constat Pelbartum hunc Authorem esse laudari *Stellarij*, ad cujus finem hi versus leguntur:

*Opere nunc isto perfectò, gloria Christo,
Laudibus hic isto: Coronas Matri Dei
sisto.
Honor Francisco, &c.*

Prodiit Hagenoæ ex officina Joannis Riman 1515. Venetijs ex typographia Joannis Antonij Bertanni 1586. in 4. Vidi. Habetur etiam in fol. in Abulensi Biblioth. nostri Cœnobij S. Antonij, & alibi. Vidi.

Pomerium de Sanctis. Lugduni 1513. in 4.

Pomerium de Tempore. Ibidem per Joannem Clein 1514. in 4.

Pomerium de Tempore, tomum alium hyemale. Ibidem per eundem 1513. in 4.

Pomerium de Sanctis tempore hyemali. Ibidem.

Quadragesimale triplex, quorum in primo agit de Poenitentia, & ejus partibus.

In 2. de Vitijs in genere, & specie. In 3. de Decalogi præceptis. Lugduni per Joannem Clein 1509. in 4. Vidi. Prodierunt

simul Concionēs omnes Hagenoæ sump-
tibus Joannis Rainman, anno 1520. &

1521. in fol. Vidi. Hoc autem opus, ait

Author in Prologo superius laudato,
statui nominandum communiter, ut di-

Hæc si Pieridum oblectant pomeria sacra,

Carpe, sunt Phæbi, quæ tibi poma placent,

PEREGRINUS BONONIENSIS, Minorita, Vir pius, & bonus scripsit ad Gundisalvum Hispanum Generalem Ministrum, à Toligniano, & Uvadingo laudata

Chronica de rebus notabilibus Generalium, qui Gundisalvum prædecefferunt, quæ *Chronica Peregrini* appellantur. Habentur inedita Pinciæ in celebri Bibliotheca Comitis de Gondomar in fol. sub titulo: *Chronica abbreviata*. Initium: *Quoniam præteritorum narratio*. Vidi. Consulte Uvadingum in Annalibus ad annum 1305. quo florebat. Extat etiam Cod. Membran. in fol. in Toletana Bibliotheca S. Joannis Regum sub FF. num. 43.

PEREGRINUS CINTARI, Vicentinus, ex Terriarijs Regularibus, Doctor Theologus Patavinus, ac præclarus Orator composuit, ac recitavit in Templo D. Jacobi luculentissimam

Orationem ad honorem S. Hieronymi Maximi Doctoris. Patavij typis Joannis Baptistæ de Martinis, anno 1624. Laudatur in Chronologio Bordonij.

PERFECTUS CONSTANTINIENSIS, Capuccinus, Germanus, Provinciæ Anterioris Austriæ Concionator, ac pluries Diffinitor, Vir spectatæ virtutis, & doctrinæ, qui suam Provinciam magno cum observantiæ zelo prudentissimè per aliquot annos est moderatus, edidit:

Rituale Ecclesiasticum, Regulare, & Tom. II.

catur *Pomerium Sanctorum*, quia nimirum sicut in Pomerio varia capiuntur poma, & fructus diversorum saporum, sic in hoc opere varietates Sermonum de Sanctis, pro varietate auditorum. Emisit demum:

Commentaria in Psalmos. Hagenoæ apud Henricum Gran, anno 1504. in fol. commendata à Uvadingo, & Jacobo Le-Long, pag. 897. suæ Bibliothecæ Sacræ.

Super Canticum B. Virginis. Habetur lib. 1. Stellarij. Claruit in Hungaria anno 1490. quem scientia, & pietate plenum appellat Ludovicus Bail, part. 3. suæ Bibliothecæ Concionatorum, cap. 76. ex laudato *Stellario* pauca exscribens. De eo etiam Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 27. Maji, §. 3. apud quem, quidam, de ejus doctrina ita cecinit:

O Economicum pro eadem Provincia, in 8. Hæc Genuensis.

PETRINA DE BALMA, Clarissa, fidelis socia S. Coletæ:

Ejus Vitam conscripsit, de qua, apud Papebrochium die 6. Martij hæc leguntur: *Primus locus* debetur Sorori Petrinæ quæ annos sexaginta sex nata, & cum beata Matre annis circiter triginta familiariter conversata, non diu post ejus excessum videtur per puncta, & in forma attestationis dictasse Fr. Francisco desMarez Conventus Hesdinensis Confessario, quæcumque, vel ipsa viderat, oculata testis, vel ex ipsius Beatæ ore se audivisse meminerat, vel ab illius Confessarijs, & antiquioribus Sororibus rerum sibi certò cognitarum relatrici-
bus, acceperat, imprimis à Patre Henrico de Balma, patruo suo, qui Reformationis negotium cum Beata Coleta suscepit primus, vehementerque promovit, & post primi in reclusorio Confessarij mortem, eidem à Confessionibus fuit. Hujus commentarij, sive attestationis, fortasse immediate antequam vita conscriberetur, ad ipsius Authoris instructionem formata, authenticum exemplar Gandavi extat, sub hoc titulo: *Le cahier de seur Perine*, id est, *Charta, seu scriptum Sororis Petrinæ*, quod rogatu nostro admodum R. P. Franciscus Vanhuele Minister Provincia-

„ cialis per Flandriam, sive Provinciam
„ S. Josephi Ordinis Minorum Latine
„ reddendum curavit à R. P. Anselmo de
„ Beyl, ejusdem Ordinis Sacerdote, ac
„ Concionatore.

PETRUS DE ABILA, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum, Habitu Seraphico in Provincia S. Josephi indutus, ad Fratres Minores Discalceatos Philippinarum transijt, indequæ ad Japonicam conversionem. Pro nomine Jesu graves contumelias passus, singulari patientia præditus, satellibitus ipsis convivium fecit, supplantationem propter charitatem dissimulans. In vinculis suis cum esset, ignito eloquio vehementer scripsit:

Epistolas varias. Ex his ad ejus Commissarium V. Fr. Didacum à S. Francisco, conservata vulgatur in Historia Martyrum Japonensium edita Manilæ anno 1625. cap. 17. fol. 45. Igne combustus triumphavit anno 1622. die 10. Septembris. Extant pro ejus Canonizatione confecti tres processus. Consule meam Bibliothecam Minorum Discalceatorum, pag. 222.

PETRUS DE ABREU, aliàs DE ABREGO, Hispanus, Regul. Observantiæ Provinciæ Baticæ, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, quam tribus, ac viginti annis professus est, edidit vernaculè:

Expositionem verborum Purissima Virginis, quæ Evangelistæ recensent. Gadibus apud Ferdinandum Rey 1617. in fol. Vidi.

Explanationem Cantici Magnificat. Habes ibidem.

Expositionem Cantici trium Puerorum. Ibidem apud Clementem Hidalgo 1610. in fol. Vidi.

Orationem funebrem in obitu Ducisæ de Medina-Cæli. Hispali per Clementem Hidalgo 1606. in 4. Vidi. Editioni paratam habebat, vti ex facultate Ministri Generalis præfixa: *Expositioni verborum B.V.* constat.

Descriptionem Gaditanæ Civitatis. Clauit anno 1617. Pertractant de eo Nicolaus Antonius, Uvadingus, Jacobus Le-Long, tom. 2. Bibliothecæ Sacræ, pag. 595. & Alva, col. 1139. suæ Militiæ.

PETRUS DE ACCIAJOLIS, Florentinus, Minorita, qui anno 1328. florebat *docta reliquit sui ingentij monumenta,* de quorum inscriptionibus tacet Fr. Antonius Terrinca in *Theatro Genealogico Pro-*

vincia Tusciæ, part. 3. tit. 1. pag. 210. PETRUS DE AGUADO, Hispanus, Valdemaurensis in agro Toletano, Regul. Observ. alumnus, ac Provinc. Jucathan Minister Provincialis conscripsit, non autem edidit:

Historiam novi Regni Granatensis in libros 19. ac duos tomos in fol. distributam, quam M. S. asservari testatur Fr. Petrus Simon in prologo operis inscripti: *Noticias Historiales de Tierra-Firme.* Authorem, & opus, ex Antonio Leonio, & Thoma Tamajo commendat D. Nicolaus Antonius.

PETRUS DE ALABA, Hispanus, Theologus Complutensis, ac suæ Prov. Castellæ Regul. Observ. Pater, Apologiam edidit pro Regulari Observantia Hispanico idiomate. Inscriptio:

Doctrinale satisfactorium. Editio secunda, qua vtor facta est Matrili typis Ludovici Sanchez 1601. in 4. Ejusdem hominis appellationem, vti monet D. Nicolaus Antonius, præferebat liber vernaculè inscriptus:

Tratado de la Humildad, y fundamento de la Vida Christiana, quem non vidi. Clauit anno 1598.

PETRUS DE ALVA (*Convenienter rebus nomina sæpè suis.*) ET ASTORGA, Hispanus, in Oppido Carbajales, Diocesis Compostellanæ in Zamorensi territorio natus, ex Regul. Observ. Peruvianæ Prov. XII. Apost. Lector emeritus, in Curia Romana Generalis Procurator, ac Causæ S. Francisci Solani, Supremæ Inquisitionis Qualificator, ac Ordinis Pater, Vir Deiparæ amantissimus, ejusque Immaculatæ Conceptionis propugnator acerrimus, quem meritò *Doctissimum, ac Devotissimum, & satis laudatum, licet nunquam satis laudatum,* commendat R. A. P. Fr. Leander à SS. Sacramento, tomo 7. disp. 34. quæst. 15. & bonæ causæ defensorem egit, & solidam gloriæ laudem reportavit, reportat, ac reportabit, & à prudentibus, & à Minoritis, & à Regibus, & à Pontificibus Maximis. Extat Alexandri VII. *Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sententiæ afferentis animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpore infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum,* Romæ apud S. Mariam Majorem, die 9. Decembris 1661. Pontificatus sui anno 7. Et Clementis XI. qui novissimè Immaculatæ Conceptionis diem, ex præcepto observari jussit, à Solis

lis ortu vsque ad occasum. Nec displicere valet ijs qui sese Regina Angelorum privilegio tenendo, tuendoque addixerunt; displiceat quamvis D. Nicolao Antonio, (Viro aliunde docto, & Canonico Hispanensis Ecclesiae pro Immaculata Conceptione Virginis valide militantis) qui tomo 2. suae Bibliothecae Hispanae, pag. 133. voces pingit, imò pungit, adverbij *procaciter* sonum edens in Alva nostrum malè animatus. Consideravit, sed studiosè D. Nicolaus Antonius dumtaxat *Quomodo*; minimè verò, *Quid, & Ubi, & Cur, & Quibus auxilijs, & Quando?* Quis æquo ferre animo poterit, quod aliorum honor præferendus sit honori Reginae Sanctorum omnium, admirabilis Matris, cujus flores flores sunt *honoris, & honestatis*? Vel quis credet honoribus Reginae, ac Matris, quæ nec similem visa est, nec habere sequentem, alicujus Sancti Personam dehonoriari? His accuratè conspectis à D. Nicolao, rectius Alva nostrum à litteris, & argumentis commendaret, nec ejus laborem *laborem improbum* appellasset. Profectò *homo natus est ad laborem, & laborem R.A.P.Fr. Petri de Alva prægrandem, ac, ac indefessum* (hoc etiam vox *improbus* significat) esse, à nemine in dubium vertitur. Aliter verò si accipiat *laborem improbum*; consule ejusdem Alva libros, certoque certius Lucillio rogabis:

Omnes formosi, fortes, ubi ergo improbus est?

Scripsit Alva, sed quomodo oportuit, quando ita scripsit, & summo criterio, & servato inculpatæ tutelæ decore.

Scripsit Alva noster memor illius: (Ecclesi. 4. v. 30.) *Non contradicas verbo veritatis ullo modo, & de mendatio in eruditionis tua confundere*; & illius (Esdæ 3. cap. 4.) *Veritas manet, & invalescit in æternum, & vivit, & obtinet in secula seculorum. Nec est apud eam accipere personas, neque differentias: sed quæ justa sunt facit omnibus, injustis, ac malignis, & omnes benignantur in operibus ejus. Et non est in judicio ejus iniquum, sed fortitudo, & Regnum, & potestas, & majestas omnium. Benedictus Deus veritatis.* Scripsit demùm, præ oculis habens Augustinum (de Dono Perseverantiæ, cap. 16.) monentem: *Dicatur verum, maximè, ubi aliqua questio ut dicatur, impellit ut capiant qui possunt, ne fortè cum tacetur propter eos qui capere non possunt, non so-*

lum veritate fraudulentur, verumetiam falsitate capiantur, qui verumetiam capere, quo caveatur falsitas, possunt. Quod si unum è duobus contingere necesse sit, ut vel peior fiat, nobis dicentibus, qui capere non potest, vel nobis tacentibus, qui capere potest, potius est dicendum verum, ut qui potest capere capiat, quam tacendum. Veritatis ergo scuto armatus scripsit; ea propter in præfatione ad suam Militiam rogat: Quid enim prodest homini litterato, si universum mundum lucretur pro aliqua opinionis parte si veritas detrimentum patiatur? Et ad Lectorem sui operis prænotati: Radij Solis, scribit: Cum liber iste, non processerit ex libera nostri discursus phantasia, neque ex conjecturis ab atramento ad calamum currentibus, aut ex illis illationibus Scholasticis, in quibus est illud mare magnum tergiversationum:: sed solummodo nitatur illo primo principio, est, vel non est, atque illi evidenti, atque palpabili demonstrationi: ecce, ostendo, do demonstrando, Auctores ab Adversarijs allegatos, & in ipsis auctoritates verbaliter pro sua opinione adductas, ut ex ipsis met confet irrefragabilis veritas. Et pag. 224. ejusdem eruditissimi operis: Pro cuius honore, inquit, defendenda, & veritate indaganda tot libros revolvimus, originalia conquiescimus, Bibliothecas lustravimus, manuscripta antiquissima, & quasi sepulta è tenebris eruimus, à blattis vindicavimus, terras peragravimus, tot noctes insomnes duximus, & omnem lapidem movimus, nihilque intentatum reliquimus, ut cum veritate, scientia, ac certitudine quisque deinceps loqui, ac scribere possit, & valeat, ac inter me, & Adversarios de veritate judicet. Demùmque concludit: Concludimus radios Solis Cœli Seraphici, & zeli veritatis cum dicto Tholosano: Fac benè, & non carebis æmulis, fac melius, & vinces omnes.

Non antea dudum impressi sunt tomi duo Bibliothecæ Scriptorum Ordinis Prædicatorum, cujus eruditorum Authorum testimonijs veritas nostri Alva liquidò demonstratur. Ita videre est tom. 1. pag. 177. vbi agunt de Alberto Magno: pag. 909. vbi pertractant de Nicolao de Cussa: pag. 489. vbi sermonem instituunt de Joanne Pekam: pag. 702. verbo Joannes Brunyardus: pag. 700. verbo Joannes Spernegasse: pag. 907. verbo Bernardinus de Busco, alijsque missis compluribus locis, tom. 2. pag. 3. verbo Vincentius de

Casali. Utinàm à verbis duris, dicterijſque abſtinerent! Sanè, vt Cicerone loquar: *Immiſſam à te injuriam recognovi, perveniſſe autem ad Alva, nunquam puta- vi.* Ad monumenta nunc ſuæ pietatis, ſuique verè *alaceris* (alacer dicitur is, qui omni ſenſu, & mente benè eſt conſtitutus) ingenij, me vertam. Igitur ex ejus penù habentur

Edita.

Indiculus Bullarij Seraphici, in quo lit- teræ omnes Apoſtolice, quæ à principio Re- ligionis Minorum, à Summis Eccleſiæ Pon- tificibus, pro tota Seraphica S. P. N. Fran- ciſci, tam in communi, quàm in particu- lari bucuſque expeditæ fuerunt, breviter recensentur. Romæ ex typographia R. Camera Apoſtolice 1655. in 4. Vidi.

Delineatio Bullarij Seraphici extracta ab indiculo univerſali. Romæ 1654. in 8. Vidi.

Funiculus nodi indiffolubilis de conceptu mentis, & de conceptu ventris, ad Alexan- drum VII. Pont. Max. Bruxellis 1661. in 8. & ibidem maximis cum additionibus 1663. in 4. Vidi.

S. Franciſcus natura prodigium, gratiæ portentum. Matrii apud Julianum de Pa- redes 1631. in fol. Vidi.

Sol veritatis cum ventilabro Seraphico pro candida Aurora Maria in ſuo Concep- tionis ortu ſancta, pura, immaculata, & à peccato originali præſervata ad Philippum IV. Catholicum Hiſpaniarum Regem. Ma- triti anno 1660. in fol. In hujus operis lau- dem Hiſpanè accinebat D. Joannes Garcia Romero Eccleſiæ de Lucar Diocæſis Ab- darenſis Rector:

FRAY PEDRO DE ALVA ſe llama
Por quien à la Chriſtiandad
Saliò el SOL DE LA VERDAD,
Cuya luz nueſtra Fè inflama:
Buele (ò FR. PEDRO!) tu fama
Por quanto el Sacro Farol,
(Que es breve el Orbe Eſpañol,
Si ha de ceñir tu tamaño;)
Sepaſe haſta el clima eſtraño
Qual ALVA diò tanto SOL, &c.

Radij Solis veritatis Cœli, atque zeli illuſ- trantes Fratrum Minorum ſententiam com- munem, & Patrum Ordinis Prædicatorum opinionem ſingularem pro Sanctiſſimæ Dei- paræ electione, productione generatione, formatione, ortu, Conceptione, Nativita- te in utero, & ex utero, &c. Lovanij an- no 1663. in fol. Vidi.

Militia Univerſalis pro Immaculata

Virginis Conceptione ex diverſis Auctori- bus, tum antiquis, tum modernis, contra malitiam originalis infectionis peccati Al- phabetico ordine, &c. Lovanij 1663. in fol. Vidi. Militiam laudat Fr. Didacus de Fuenſalida, ex Diſcalceata Prov. S. Joſe- phi, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis, cujus habetur *Opusculum ſuper Salutat- ionem Angelicam*, laudato Alva ita dicatum:

Dùm tua Franciſci Romanas incolit arces,
Cui Perſona, dedit, ſat reverenda fidem:
Sors tulit, vt tibimet charus vocitarer amicus;
Ut cui grata dabas ora, redundet honos,
Solicitam naçtus ſtudiorum noſcere curam,
Queis geris in Matrem, munera tanta, Dei.

Hujus

*Hujus ab exemplo , conscripsi carmen opellæ,
 Quam tibi tam parvam subdere tardus eram.
 Sed Patriam rediens , nova, te visurus agentem,
 Excitor impavidus reddere quodvis opus.
 Militiæ florum Mariana jungis acervos,
 Atque inhias laudi Virginis , hostis obex.
 Floribus , hos , tantis , foliorum texe maniplos;
 Utrisque annexis culta vireta placent.
 En tibi compactum carmen sine lumine subdo;
 Det tua splendorem luminis , Alva , manus.*

Armamentarium Seraphicum pro tuendo Immaculatæ Conceptionis titulo , opus egregium , cum alijs eruditis Minoritis elaboratum. Matriti anno 1648. in fol. Vidi.

Opusculum pro conficiendo Armamentario majori pro Immaculata Conceptione. Matriti 1649. in fol. ad Regnum, & Procuratores Regni Hispaniarum. Vidi.

Opusculum , quod titulus *Immaculata*, quomodocumque Mariæ adscribatur, semper appellat, & supponit pro physico, & naturali Conceptionis instanti, ex Scriptura, Concilijs, & Sanctorum dictis. Matriti 1648. in Charta expansa. Vidi.

Nova, & litteralis Cantici Magnificat, pro Mysterio Immaculatæ Conceptionis V. Mariæ expositio. Ruremundæ, ac Matriti 1656. in 4. Vidi.

Bibliotheca Virginalis. Prodierunt dumtaxat sub littera A. tres tomi Matriti anno 1649. in fol. Vidi. Colligit scripta B. Amadæi, Alberti Castellani, Ambrosij Catharini, S. Anselmi, S. Antonini, & aliorum pro Immaculata Conceptione Regina Angelorum.

Alphabetum celebrium Ordinis Minoris Authorum omni in facultate nova, vel inaudita rerum inventionem, primò quidem motorum, Opusculum ab Authore non raro laudatum. Vidi, sed absque anno, & loco. Incipit: *Primi principium A. Alphabetum Dictionarium*, &c. Hæc Latine, Hispanè autem:

Magnes cordis humani, seu *Vita dulcissimi Jesu in purissimo utero Immaculatæ Virginis.* Matriti apud Paulum de Val 1660. in 16. Vidi.

Quæstiones peripateticæ. Lovanij 1664. in 8. Vidi.

Responsio absque responsione, seu *Apo-*

logia pro judicio Salomonis laudato. Cæsaræ augustæ 1663. in 8. Vidi.

Apologia pro veris Authoribus, sub titulo: *Pleyto de los libros.* Dertusæ 1664. in 8. sub nomine Roderici Rodriguez. Vide in hac Bibliotheca, verbo *Joannes Garcia*, & verbo *Petrus à Conceptione*, verbo *Martinus Perez*, & verbo *Franciscus à Matre Dei.* Insupèr aliorum inedita publici juris fecit, nempe:

Joannis de Segovia Canonici Toletani Allegationes, & *Avísamenta pro Immaculata Conceptione Deiparæ.* Bruxellis typis Balthasaris Vivien 1664. in fol. Vidi.

Monumenta Dominicana pro Immaculata Conceptione. Lovanij 1666. in 4. Vidi.

Monumenta antiqua Seraphica pro Immaculata Conceptione. Ibidem 1665. in fol. Vidi.

Monumenta antiqua pro Immaculata Conceptione. Ibidem anno 1664. in 4. Vidi.

Monumenta Italo-Gallica pro eodem Mysterio. Ibidem in 4. Vidi. Hæc collegit ex viginti tractatibus, & sermonibus antiquis 4. Benedictinorum, unius Cruciferi, unius Cisterciensis, unius Carthusiani, trium Dominicanorum, quinque Coelestinorum, quinque Augustinianorum, unius Carmelitæ, unius Trinitarij, duorum Jesuitarum, undecim Minoritarum, 17. ex Sæcularibus, & quorundam Anonimorum. Reliquit etiam, quorum alia semiplena, alia coepta, aliaque fermè, ad prælum matura.

Inedita.

Bullarium Ordinis Seraphici, in 10. tomos distributum.

Bi-

Bibliothecam Immaculatę Conceptionis, sex voluminibus.

Armamentarij Seraphici pro tuendo titulo Immaculatę Conceptionis, tomum secundum paratum.

Armamentarium Angelicum ab Authore laudatum in sua Militia, col. 906.

Franciscum Evangelizatum in illud Confiteor tibi Pater, & in illud: Si quis vult venire post me, &c.

Memento homo quia pulvis est, &c. pro Immaculatę Conceptionis Mysterio, ubi refertur quidquid contra illud actum est ab aliquibus Scriptoribus antiquis, in 4. Meminit col. 1144. suę Militiæ.

Bibliothecę Marianę, volum. 18.

Arcana elogia S. Francisci, & super duo Evangelia festorum ejusdem.

Glorias Seraphicas, vulgari lingua.

Tomos 18. Imaginem Matris admirabilis D. Gaspari de Bracamonte Comiti de Peñaranda, &c. sacros. Consule col. 1142. suę Militiæ. Demum ejusdem habentur M. S. ac edita aliqua opuscula parva, & magna, & etiam anonyma pro Mysterio Immaculatę Conceptionis, de quibus suis locis in hac Bibliotheca. Obijt & pijsissime, vt creditur, (scriptum est enim: Qui operantur in me non peccabunt, & qui elucident me vitam eternam habebunt.) Bruxellis anno 1667. Aprili mense. Memoratur à Dupino, & Uvadingo, & cum laude lib. 6. Chron. Provinciæ Limensis, cap. 7. pag. 571. & à Fr. Hieronymo Muñoz in Descriptione Congregationis generalis Ordinis Toleti celebratę anno 1673. impressa Matriti eodem anno. Demum R. P. Antonius de Goyeneche Theologus, Societatis Jesu, sic de illo cecinit:

*Vix radios Aurora suos spargebat in Orbem;
Cum nox nascenti pręlia sæva movet:
Cede locum nobis, tenebrę dixere minaces;
Sis licet ipsius Solis amica Parens.
Risit ad has Aurora minas, abscedite, dixit;
Hinc Umbrę: armata vos fugat Alva manu.
Jam Superum Solis Mater purissima, non est
Cur timeas, scriptis, quam juvat Alva suis;
Si namque Auroram cognatam vendicet Alva.
Quid mirum alterius se juvet alter ope?*

PETRUS DE ALAXIO, Prov. Genuensius Minorum Capuccinorum Concionator, Vir religiosa virtute commendatus, bonarum litterarum amans, in lectione, & scriptione Sacrorum Librorum assiduus; pro suo singulari in Deiparam Virginem devotionis affectu; scripsit in ejus honorem opus prænotatum:

Sanctissima Virgo Deipara Maria in libro Genesis figuris aperta, & similitudinibus adornata, quam varia eruditiones produnt venustiore. Tom. 1. in fol.

PETRUS DE ALCAZAR, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Josephi, Verbi Divini præco, Diffinitoris munere fungens anno 1685. Latino idiomate compilavit in fol.

Memoriale suę Provinciæ. Incipit: Prudentèr quidem. Asservatur in Matritensi Archivio Ordinis. Vidi.

PETRUS ALEXANDER CASTI-

LLEJOS, Hispanus; Reg. Observ. Provinciæ Angelorum alumnus, post aliquot annos in Collegio Sanctorum Petri, & Pauli Complutensi, humanis, Divinisque litteris non infelicitè detritos, Philosophiam, & Theologiam, non mediocri discipulorum fructu, prælegit; deinde ad Sacras explicandas Scripturas se totum convertit, atque cum præ cæteris Sacrorum Bibliorum libris integros quatuor Evangelistarum Codices memoritè sciret, & in promptu haberet, vti ipse in operis procemio fatetur, ac linguas Græcam, & Hebræam optimè calleret, scripsit:

In Evangelicam harmoniam, ex quatuor Evangelijs concinnatam, litterales, & Mysticos Commentarios in duas centurias divisos. Opus est, Uvadingus loquitur; certè doctum, & grave, prælo dignissimum, quatuor tomis distinctum, quod apud

apud me habeo, addito quinto, qui ex varijs Indicibus confurgit. Si aliquando Deus otium, subsidiumque contulerit, communis efficiam juris, propterea à Revereudissimo P. Benigno Genuensi, dum Minister esset Generalis, ex Hispania translato, & mihi tradito. Duo sunt exemplaria, authographum ipsum lectu difficile, & aliud meliori scriptum caractere, sed Scriptoris vitio multis vbiq; foedum erroribus, & mendis leatens Orthographiæ. Hæc Uvadingus. Insupèr, vti habeo ex relatu Historiæ laudatæ Prov. in Matritensi Archivio Ordinis asservatæ, conscripsit, ad prælumque matura reliquit;

Commentaria in Isaiam.

Commentaria in Jeremiam.

Commentaria in Job.

De Incarnatione, tom. 1.

Cursum Philosophicum absolutum.

Topographiam, & Chronographiam Prov. Angelorum, ex præscripto RR. P. Fr. Francisci Gonzaga Ministri Generalis elaboratam anno 1583. in 4. Asservatur Hispali M. S. in Archivio Conv. S. Antonij. Vidi. Hominem laudat D. Nicolaus Antonius, Jacobus Le-Long in sua Bibliotheca Sacra, pag. 670. & RR. Guadalupe in Chronicis ejusdem Prov. fol. 491.

PETRUS ALENCONIENSIS, Gallus, Prov. Turoniæ Minorum Capuccinorum, Apostolicus Concionator, generis nobilitate, ac vitæ sanctitate illustris, pro nomine Jesu, Marrochij in carcerem detrusus, ex ipsa Custodia, anno 1628. die 5. Octobris, scripsit:

Epistolas de sua captivitate, ærumnis, & præsuris. Lugduni impressas, teste Genuen.

De mortificatione hominis interioris ad vitæ sanctitatem consequendam necessaria, opusculum ibidem editum anno 1625. In corporali pestiferum obsequio occupatus, ac zelo plenus ad immortales concessit Marrochij anno 1629. die 22. Martij. Ipsius gesta habes apud Matisconensem, tom. 3. Annal. Capuccin. ad prædictum annum, §. 35.

PETRUS DE ALIAGA, Hispanus, ex Prov. Aragoniæ Minorum Capuccinorum, pius Concionator, ac Novitiorum Magister, vernaculè typis commisit opera prænotata.

Dies practica Capuccini, hoc est, de modo benè operandi. Cesaraug. 1680. in 8. Majoricæ apud Michaellem Capo 1690. in 16. Vidi.

Lux clara, opus bipartitum. Probat in

prima veritatem Religionis Christianæ. In secunda doctrinam primæ confirmans ea explicat, quæ Christianus credere, sperare, & operari debet, adjecta methodo ad generalem Confessionem probè faciendam. Insulis Ballearibus apud Petrum Frau in officina S. Inquisitionis anno 1689. in 4. Vidi. Agit de eo Genuensis.

PETRUS DE ALMENDRALEJO, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum, Sacræ Theologiæ professor, ac Diffinitor Prov. S. Gabrielis in Extremadura, necnon à Synodalibus Examinibus Diocesis Pacis Augustæ, perutile edidit Hispano idiomate opus sub titulo:

Scutum Seraphicum Indulgentiarum totius Religionis Franciscanæ. Hispali apud Hæredes Thomæ Lopez 1699. in 4. Vidi. Communem quoque fecit:

Panegyrum de S. Ludovico Episcopo ad Congregationem generalem Ordinis Tolleti habitam. Matriti per Antonium Gonzalez de Reyes 1677. in 4. Vidi.

PETRUS ALVAREZ, Hispanus, Regul. Observ. Prov. S. Jacobi, professione Laicus, ac Psalter in Salmantino Cœnobio S. P. N. Francisci, Vir exemplaritatis nota insignitus ineditum reliquit opusculum prænotatum:

Vita Christi, adjecta Fidei denuntiatione sanguine proprio subscripta. Asservatur in Bibliotheca laudati Conv. vti habetur tomo 1. Chronic. ejusdem Prov. pag. 131.

PETRUS ALVERNUS, seu DE AVERNICULA, ex Minoritis Provin. Etruriæ Philosophus, ac Theologus egregius, à Terrinca, ex Uvadingo, & Togniano, laudatus parte 3. Theatri Prov. Tusciæ, pag. 210. Conscripsit:

Quæstiones Quodlibetales, quæ Patavij extant M. S. in Bibliotheca D. Antonij.

Quæstiones in Metaphysicam. Apud tommum primum Bibliothecæ Barberinæ, pag. 32. habes Petri de Alvernia.

Expositionem in parva naturalia Aristotelis, impressam Venetijs 1551. in 8.

In quosdam libros D. Thomæ Aquinatis expositionem, in 8.

PETRUS A S. ANTONIO, Lusitanus, ex Discalceata Prov. S. Mariæ Arabidorum, decem tractatibus Evangelicam perfectionem docturus, atque explanaturus, vulgari lingua dedit:

Viridarium spirituale ex doctrina Sanctorum, ac Virorum spiritualium. Ulyssipone per Matthæum Pinheiro 1632. in 4.

Vid

Vidi. De eo Nicolaus Antonius, Alva in Militia, col. 1146. & Pluteau initio tomi primi sui *Dictionarij Lusitani*.

PETRUS ANTONIUS AGUIRRE, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum, Mexicanæ Prov. S. Didaci filius, ac Pater, Theologus, Historicus, ac Sancti Officij Qualificator, prælo dedit opus mysticum inscriptum:

Stimulus Divini Amoris. Mexici, apud Carrasco, in 8. Insupèr vernaculè emissit:

Conclones de Immaculata Conceptione Virginis, ac de ejus Assumptione. Prodierrunt ibidem.

Apologiam eruditam, sub titulo: *Precedencia Seraphica*. Ibid. anno 1694. in 4. & Angelopoli apud Sebastianum de Guera 1701. in 4. Vidi.

Panegyrim de S. Petro de Alcantara. Mexici typis Lupercij 1702. in 4. Vidi.

De Preparatione ad celebrandum, opusculum ibidem impressum apud Bernardum de Hogal 1730. in 24. Vidi. Scripsisse audio

Juridicos tractatus, quos hætenus non vidi. Claruit initio hujus sæculi.

PETRUS ANTONIUS ROSINUS, Italus Ferrariensis Conventualis, Sacræ Theologiæ Magister, insignis Poeta Latinus, & Græcus in decantandis versibus Lyricis, & Epicis peritissimus, scripsit:

Epigrammata varia.

Grammaticam novam.

Orationes diversas.

De modo scribendi Epistolas.

De Arte Rhetorica. Habentur M. S. in Biblioth. Conventualium Ferrariæ. Obijt Adriæ anno 1614. Hæc Uvadingus.

PETRUS ANTONIUS DE VENEZIA, Italus, ex strictiori Observantia Reformatorum, Vir de Religione Seraphica optimè meritis, idiomate Italico edidit tomos duos in 4. hunc titulum afferentes:

Viridarium Seraphicum. Vernaculè:

Giardino Seraphico Historico secondo di fiori, & frutti di virtù di zelo, è di santità, nelli tre Ordini Instituti dal Gran Patriarcha de Poweri S. Francesco. Venetijs typis Dominici Lovisa 1710.

Legendarium Franciscanum in tom. 12. in 4. distributum, & ibidem editum. Anno 1721. dumtaxat prodierant ex laudata officina tomi decem, quos vidi, ac legi Mediolani anno 1723. ex quibus aliqua

nobis licuit excerpere, & alia exscribere.

PETRUS DE AQUILA, seu AQUILANUS, cognomento SCOTELLUS, ex Minoritis Prov. S. Bernardini, Vir in doctrina Scoti egregiè versatus, honorario nomine dictus *Doct̃or sufficiens*, Joannæ Reginae Siciliae Sacellanus, Inquisitor Fidei apud Florentinos, ac demum Episcopus S. Angeli, scripsit:

Commentaria in 4. libros Sententiarum, ex quibus, tria opera, sed non rectè fecit Posssevinus à Uvadingo exceptus. Habentur M. S. in Bibliotheca Aracoelitani Conventus, teste Uvadingo, & scripta in membran. in Bibliotheca S. Germani Parisiensis, cod. 321. Prodierrunt Spiræ anno 1480. in 4. & studio Cardinalis Sarnani, Venetijs apud Zenarum 1584. & Parisijs 1585. Vidi. De eo Ludovicus Seta Veronensis:

Abdita vis Triadis sanctæ mysteria nosse?

En Scotellus adest, qui tibi pandit iter.

Nec audiendus est Casimirus Oudinus Hæreticus, qui de Aquilano nostro, more suo agens, ita inquit: *Perperam Antonius in Apparatu Sacro, tomo 2. pag. 239. censet eum fuisse Scotellum dictum, nam Petrus Aquilanus habet hujus agnominis obligationem Constantio Cardinali Sarnano, cui baptismo altero ita eum appellare placuit, nempe, in altera editione hujus Commentarioli Veneta anno 1584. quod antea nusquam auditum fuerat. Sed hæc gratis, & imperitè fudit Oudinus; quippè Venetijs apud Simonem de Luere in Contrata S. Cassiani 7. Februarij impressa habentur anno 1501. in 4. Aquilani nostri Commentaria, sub hoc titulo: Petrus de Aquila dictus Scotellus super 4. libros Sententiarum Magistri*. Vidi, ac legi; hanc quoque citat editionem Fr. Petrus de Alva in Militia, col. 1147. Pergit idem Hæreticus subdens: *Errat quoque Posssevinus in Apparatu Sacro, verbo Joannes Scotus, pagina 869. dum Petrum Aquilanum insignioribus doctrinae Scoticae Scriptoribus accenset. Sed contrarium facile evincitur ex ipsismet*

Commentarijs, quibus in editione

Veneta anni 1501. præfixa

habes carmina ista:

*Si tibi corde sedet excelsas noscere causas:
Si tibi corde tuo pagina sacra sedet:
Si vis subtilis apices decerpere Scoti:
Hæc Aquila Petri volvito dives opus.
Qui volat in summis Aquilam precor arripe
causis,
Qui studuit Scoti maxima scripta sequi, &c.*

Turpius errat idemmet Hæreticus addiciens: *Dùm scribebat anno 1320. vel 1330. Petrus Aquilanus, nondùm Secta Scotistarum in lucem emerferat.* Hæc sanè nugæ sunt, etenim V. ac Marianus Doctor Subtilis explevit tempora multa, obiens anno 1308. 6. Idus Novembris. Huc accedit Franciscum Mayronium, qui teste eodemmet Oudino obiit anno 1325. *Formalitates declarasse quas docuit Scotus.* Scripsit insuper Scotellus noster, laudante Uvadingo:

Commentaria in libros Aristotelis de Anima. Incipiunt: *Anima, &c.* Clauit circa annum 1340.

PETRUS DE AQUILA, alter, à Uvadingo illaudatus, Italus, Minorita, & Baccalaureus Parisiensis, in

Epitomen redegit vniversam doctrinam Scoti, teste Fr. Bonavent. Baro, tomo 1. Opusculorum, parte 14. §. 1. licet ævum ejus non designat. Haud dubiè, in Hispania in Toletana Bibliotheca Conventus S. Joannis Regum, sub nomine *Petri de Aquila Parisiensis Baccalaurei*, habetur Codex membran. in fol. sub GG. 42. tribus libris super Sententias constans, & incipit primus: *Principium verborum tuorum veritas.* Sed hæc me iudice, potiùs *Commentaria*, quàm *Epitoma* dicenda veniunt.

PETRUS ARANDA QUINTANILLA ET MENDOZA, Hispanus, Complutensis, ex Togato ejusdem Academiae sodali, Regul. Observ. Provinc. Castellæ alumnus, Concionator, Notarius Apof-

tolicus, à Secretis Ordinis in Romana Curia, in partibus Italiæ Terræ Sanctæ Generalis Commissarius, & pro Canonizatione V. D. Francisci Cisneros S. R. E. Card. & Toletani Archiepiscopi, in Romana Curia Procurator, Complutensis Collegij nomine edidit Hispanè:

Vitam V. Patris, ac Servi Dei Fr. Francisci Ximenez de Cisneros, sub titulo: *Archetypo de Virtudes, Espejo de Prelados.* Panormi apud Nicolaum Bua 1653. in fol. Vidi. Præfixa legitur *Elegia* à Joanne Ohestenam, Minorita Hyberno, cujus initium:

*Audiat Astriferi, Ximenez, culmen Olympi
Cisneros gesta, & nomen in Orbe tonans.*

Emissit etiam:

Summarium ejusdem Vitæ, Italico idiomate. Romæ 1654. in 8. teste Fr. Petro de Alva, col. 1185. suæ Militiæ.

Tractatum super Decreta de non cultu. Compluti 1671. in 4.

Discursus Complutenses in laudem ejusdem Cardinalis. Romæ apud Franciscum Monees 1654. in 4. Vidi.

Ciceronianum. Francofurti apud Andream Uvechelium in 8. teste Teisserio, tomo 2. sui Catalogi, fol. mihi 226.

Historia Complutensis, tomum in fol. sub titulo Hispanico: *Tesoro escondido en el Campo de Alcalá.* Extat M. S. Matriti in Bibliotheca Conventus Regul. Observ. sub KK. num. 153. Incipit Prologus: *No avrà novedad, &c.* Vidi. Latine edidit:

Oranum Ximenij virtute Catholicum, seu de Africano Bello, in Tremezenij Regno, sub Servi Dei Francisci Ximenij de Cisneros S. R. E. Cardinalis protectione per 152. annos continuatos. Romæ per Franciscum Moneta 1658. in 4. Vidi. In ejus laudem Fr. Franciscus Molloy, Minorita Hybernus, ac Lector Jubilatus in Collegio S. Insidori in Urbe:

Quintanille tuum legi de Marte laborem;

Qui viginti fex, codice, bella refers.

Mirror quo nervo, comprehendat tanta libellus;

Qui non à vera, dissidet vngue, fide.

Laus tua, laus Operis sint (Quintanille) peracti:

Quæ tibi, post mortem, nescia mortis erit.

Demum, communem fecit vernaculè:
Orationem funebrem in ejusdem V. Cardinalis laudem. Compluti typis Francisci Garcia Fernandez 1671. in 4. Vidi. Floruit anno 1670.

PETRUS DE ARIZTIZABAL, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, Supremi Senatus S. Inquisitionis Qualificator, Concionatorem agens Matritensis Conventus, prælo dedit vernaculè:

Super Canticam Habacuc Discursus Politico-Morales. Matriti typis Regijs, sumptibus Thomæ de Alfay, anno 1648. in fol. Vidi.

Commentaria Latina in librum Josue. Ibidem ex typographia Regia 1652. in fol. Vidi.

In Josue tomos tres in fol. à primo distinctos ineditos reliquit, quos vidi Matriti in Bibliotheca Conv. Regul. Observ. ubi asservantur. Claruit circa annum 1660.

PETRUS AB ASSUMPTIONE, Lusitanus, ex Discalceata Prov. S. Mariz Arrabidorum, publici juris fecit:

Stationem ad S. Birgittam. Ulyssipone in officina Musicæ 1725. in 16. Vidi.

PETRUS AB ASSUMPTIONE, alter, Hispanus, ex Oppido Cuerva Toletani Archiepiscopatus, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli celeberrimus filius, qui primus, post illos sex Nangasiachanos Athletas coronam Martyrij est adeptus, in carceris ergastulo, igne potius quam attramento conscripsit:

Epistolas varias, quatum meminit Georgius Cardoso, tomo 3. Agiologij Lusitani die 22. Maji. Communes feci, vnà cum ejus vita, tomo 2. Chronicor. Provinciæ S. Pauli, lib. 2. Pluribus, quoque, de egegi parte 1. meæ Bibliothecæ Minorum Discalceatorum, pag. 221. & parte 2. choro 1. littera P. In Coelum ascendit die 22. Maji anni 1617. Ejus concinnens triumphum Fortunatus Hueber in Monologio Franciscano ad diem 22. Maji exaravit:

Non satis est pugna, redeunt spectacula Christi.

Sanguine Christi adum solida petra manet. Extat pro ejus Canonizatione tres confecti processus impressi Romæ in fol. anno 1675. 1685. & 1690.

PETRUS AB ASSUMPTIONE, alter, Hispanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum Provinciæ S. Pauli Sacræ Theologiæ professor duas Marianas Conciones in populo gravi habitas publici juris fecit. Titulus primæ:

Enigma sacrum panegyricum. Matriti

apud Franciscum del Hierro 1723. in 4. Vidi. Titulus secundæ.

Sacra Decima. Ibidem, eodemque anno in 4. Vidi. Emissit etiam:

Stationem ad S. Petrum Alcantarensem. Legionem 1726. in 32. Vidi. Vivit Guardianum agens Segobienensis Conventus S. Gabrielis, & majorum spem faciens.

PETRUS AVELLAN, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno, Concionator Apostolicus, in animarum profectum, edidit:

Enchiridion Christiani Hispanè. Murcia per Vincentium Llofriu 1691. in 16. Vidi.

De perfectione Christiana tractatum ibidem impressum anno 1692. Vidi. Præmittitur in Bibliothecis Hispana, & Valentina.

PETRUS AUREOLUS, Gallus, Vermetiæ, Oppido ad Isaram fluvium natus, Ordinem Minorum professus, ac Subtilis Doctoris Discipulus, laurea Doctorali in Parisiensi facultate insignitus, atque ob ingenij perspicaciam *Doctor facundus* appellatur. Deindè ad Archiepiscopatum Aquensem promotus, & ad Purpuram Cardinalitiam assumptus (*quem omni scientiarum peritia clarissimum, & singularem Concionatorem ad summam usque admirationem Sixtus Senensis appellat*) egregia reliquit sui ingenij monumenta. Scripsit:

Pro Immaculata Conceptione Deiparæ tractatum cujus initium: *Nondum erant abyssi.*

Pro eodem dulcissimo mysterio opus aliud, nempe: *Repercusorium Tolosæ* exaratum. Incipit: *Justificationem meam.*

Explanationem Epistolæ S. Bernardi ad Canonicos Lugdunenses. Incipit: *Beatus Bernardus.* Hæc tria publici juris fecit Fr. Petrus de Alva in suis Monumentis Seraphicis Immaculatæ Conceptionis. Prodierrunt in Germania anno 1489. in 4. teste eodem Alva, col. 1301. suæ *Militiæ*. Sanè S. Bernardinus in suo tractatu de Conceptione, ita inquit: *Quintus Doctor Dominus Petrus Aureoli elucidavit hanc Conceptionem componendo unum pulchrum tractatum magnum, quem vidi in Civitate Ariminij de Conceptione Virginis, concludendo semper ipsam fore præservatam ab omni peccato.* Uvadingus testatur Aureoli tractatum de Conceptione haberi M. S. Tolosæ in Collegio Fuxensi, quem excipit Alva in *Militia* addens col. 1148. & Parisijs apud D.D. Cancellarium, & apud ipsum. Consentit Dupin, sæc. 14. & Domini-

canus Graveſſon, tomo 5. *Hiſtoria Eccleſiaſtica*, ſæc. 14. Trithemius, & alij.

Sermones de Immaculata Conceptione B. Virginis. Toſæ anno 1514. impreſſos, teſte laudato Dupino.

Tractatum de decem præceptis, laudatum tomo 1. Bibliothecæ Bodlejanæ, fol. 116. cod. 2231. num. 10.

Librum qui inſcribitur Roſæ diſtinctiones, teſtibus Uvadingo, Dupino, & alijs.

Tractatum de paupertate, & uſu pauperum rerum.

Sermones de Tempore. Tria hæc ſcripta, uti Uvadingus aſſerit in Conv. Sagiensſi Provinciæ Normanniæ aſſervantur, & citantur ſæpè in ſumma Angelica.

Compendium Theologiæ in octo libros partitum, in Bibliotheca S. Franciſci Paduæ aſſervatum, teſte Thomasino in ſuo tractatu *de Bibliothecis Patavinis* edito Utini in 4. anno 1639.

Commentarios in 4. libros Sententiarum: Prodiſerunt Romæ ſtudio Cardinalis Sarnani, & Clementi VIII. Pont. Max. dicati. Tomus primus in fol. ex typographia Vaticana 1596. Tomus ſecundus ex officina Aloii Zanneti, anno 1605. in fol. Vidi. Extant M. S. in Urbe, in Bibliotheca Conv. Aracclitani recenſente Uvadingo. Et Patavij in Bibliotheca S. Antonij, ex laudato Thomasino. Et Salmanticæ in Bibliotheca Collegij Majoris S. Bartholomæi, num. 254. Vidi.

Quodlibeta ſexdecim. Prodiſerunt etiam Romæ cum Sententarijs. Vidi. Toleti in Bibliotheca Conventus S. Joannis Regum ſub FF. num. 10. habetur M. S. *Quodlibetum unum.* Incipit: *Propoſui in animo meo.* Vidi. Et Venetijs in Bibliotheca SS. Martyrum Joannis, & Pauli extant *Quodlibeta* Magiſtri Petri Aureoli, fol. in membrana.

Commentaria brevia, ſed egregia ſuper univerſa Biblia, ſeu Breviarium Bibliorum. Habuit Illuſt. Tarraconenſis annorum C. L. forma quadrati in membranis, 1586. ipſomet laudante in ſua Bibliotheca impreſſa Tarracone anno 1586. in 4. Habetur M. S. in Biblioth. Canon. Regul. S. Auguſtini in Valle S. Martini, Lovanij teſte Sandero. Toleti in Biblioth. Conv. S. Joannis Regum ſub FF. num. 11. Hiſpali in Bibliotheca Eccleſiæ in fol. in membranis. Vidi. Et Salmanticæ in Bibliotheca Collegij Majoris S. Bartholomæi, ſub num. 254. in fol. Vidi. Prodiit Pariſijs 1508. in 8. Venetijs 1508. in 4. Argentorati 1514. in 8. Pariſ. 1565. in 8. Venetijs Tom. II.

1571. in 4. Vidi. Auſtum tabulis Analyticis ſtudio Stephani Novellerij S. Theologiæ Doctōris Pariſijs 1685. in 8. Rothomagij 1596. & 1649. Lovanij 1647. ac Pariſijs 1613. Vidi. Memoratur editio hæc à Michaele de Mathaire in *de Vitis Typographorum*, fol. 220. ſimulque laudatur Gallicè: *Ce livre, inquit, eſt aſſez eſtime.*

Quidam Oudinus, præſumptuoſè ut Hæreticus loquens, omnia prædicta alteri Petro invitè tribuit, quaſi vera non eſſet Senilis Hiſpanorum ſententia: *Ay muchos Pedros Fernandez en el Mundo. Stant,* inquit, *contra me omnes, qui de Petro Aureolo ſcripſerunt, ego contra omnes paratus tamen mutare ſententiam dum quis idoneè probaverit, duos eodem tempore fuiſſe Petros Aureolos de Verberia ambos Theologos, alterum Franciſcanum, alterum ex Ordine Vallis Scholarium. Probatur fuiſſe ex Ordine Vallis Scholarium authentico teſtimonio, quod extat ſæculo 6. Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis ad annum 1332. pag. 236. &c. Hæc oſcitantèr ſcripſitſ; tomo enim 2. laudatæ Hiſtoriæ Univerſitatis Pariſienſis in Catalogo Illuſtrium Academicorum hæc habentur: Reperio & alium ejusdem cognominis, ſed Ordinis Vallis Scholarium, qui cum alijs Doctōribus à Philippo Valeſio advocatis interfuit determinationi de viſione beatifica apud Vincennas, anno 1332. Alium dico; nam Petrus Aureoli, ſeu de Verberia Picardus Franciſcanus, fuit factus Aquenſis Archiepiſcopus anno 1321. Hæc ibi, & hæc ſufficiant, niſi nodum velis quærere in ſcripto.*

Uvadingus ad annum 1316. Purpuræ Aureoli refragatur, dicens: *Nec apud vetuſtos Authores bujuſmodi Cardinalatus vlla prorsus occurrit memoria; neque ullam de Cardinale mentionem agunt Piſanus, Rodulphus, aut Gonzaga, qui Cardinalium ex Ordine Minorum aſſumptorum Catalogum intexunt.* Sed pace tanti Viri, pro Cardinalatu Aureoli certant Domestici, & extranei. Principiò Ill. Gonzaga non ſemèl, ſed bis. Parte 3. in Prov. Aquitaniæ antiquioris in deſcriptione Conventus ſecundi: Ill. P. Fr. Petrus Aureoli à Joanne XXII. P. Max. in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium numerum etiam reſtatus. Et ibidem in Prov. Aquitaniæ inferioris: Fr. Vitalis de Furno, & Fr. Elias de Hannibalis ad Cardinalitiam dignitatem eveſti ſunt; inſupèr doctiſſ. P. Fr. Petrus Aureoli in Sacra Theologia Magiſter, & P. Fr. Franciſcus de Fabrica eadem dig-

nitare insigniti, bujus Prov. alumni fuere. Henricus Sedulius in Commentario Vitæ S. Francisci, cap. 3. *Nec mihi prætereundus Petrus Aureolus Archiepiscopus Aquensis S. R. E. Cardinalis.* Augustinus de Uvite, pag. 36. in Cathalogo Cardinalium: *Petrus Aureolo Presbyter Cardinalis.* Cardinalem pariter appellant Fr. Christophorus Alvarez in sua *Brachylogia purpurea*, ad calcem sui operis Hispanè inscripti: *Padre tiene*, editi Legione anno 1678. in 4. ibidemque citat Vieigas in Apoc. cap. 9. comm. 3. sect. 2. & 3. & Ill. Ulysiponensem, parte 2. Chronicor. Ordinis. Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 27. Aprilis, §. 1. Fr. Petrus de Alva in Militia, col. 1148. V. Fr. Alvarus de Rojas Discalceatæ Prov. S. Gabrielis alumnus in cap. 6. Apocalypsis: *Quæ sententia*, inquit, *Petri Aureoli Cardinalis ex nostro Seraphico Ordine, testimonio confirmatur.* Vitalis Algezira in *Arbore*, Haye, & alij. Ex extraneis Andreas Victorrellus, & Ughelus apud Briceño inferiùs citandum. Henricus Ludovicus Cataneus Nomenclator S. R. E. Cardinalium, & novissimè, pluribus D. Georgius Josephus Eggs, lib. 2. *Purpureæ doctæ*, pag. 342. editæ Monachij 1714. in fol. Consule Castel in Francilogo, lib. 2. cap. 15. §. 6. sed præcipuè Fr. Ildephonsus Briceño in suo *Apparatu Historico*, præfixo suis *Controversijs Theologicis*, à pag. 103. Horum amplector sententiam, tum quia etiam Ciaconius prætermisit Aimericum Gallum de Castro Lucij Cardinalem valdè distinctum ab alio Aimerico à Clemente VI. ad pileum Cardinalitium assumpto; & ex nostris, vno dempto Mariano Florentino, omnes Bertrandum de Monte Faventio, ex Minorita Cardinalem Diaconum tituli S. Mariæ in Aquiro omisere. Tum præcipuè, quia rationem reddens Cardinalis Sarmanus in Epistola ad Clementem VIII. Operibus Scholasticis Aureoli præfixa, ita inquit: *Hoc, vel Aureolus ipse suo exemplo docet, qui cum primum hæc scripsit, & qua Theologus, & qua Cardinalis Joanni XXII. tunc Pontifici suos labores dicandos putavit. Quis ergo credat,* subdit laudatus Briceño ibidem, pag. 104. num. 25. *Sapientissimum Cardinalem Minoritam, qui antiquarios Ordinis Historicos calluerat, pervestigatis vetustis Aureoli scriptis, ex Gallia, & Italia regionibus summo studio conquistis, Aureolum Cardinalitia purpura ornatum prædicare, & in ipso Orbis Theatro Purpuratorum Cæ-*

tui adscribere, si ipsi Constantio Cardinali id exploratum non esset?

Ad laudatum *Breviarium Scripturarum* demùm me vertens, missam facio panegyricam censuram Georgij Ederi à Uvadingo in *Catalogo*, & Arturo in *Martyrologio* exscriptam; subjiciam verò Stephani Novelletij testimonium in Epistola ad D. Petrum Gondio Parisiensem Episcopum, juxta editionem Parisinam anni 1585. *Hunc igitur*, inquit, dùm tumultuariè, vt fit, lectitarem, non tamen tumultuariam in eo miratus sum eruditionem, quippè qui, tam brevi compendiolo, tam copiosa nobis in vniuersam Scripturæ Sacræ molem Commentaria ediderit, vt vix mihi persuadere possim aliquid vnquam melius in hoc scribendi genere (si tamen phrasim excuses vbi res est contenta doceri) literis mandari potuisse, quod maiorem interpretationi, quam litteralem dicunt, lucem attulerit. Vitæ quoque sanctitate emicans, claruit circa annum 1330. Pluribus de eo laudatus Arturus, & Eggs.

PETRUS BAPTISTA DE LA PUERZA, Italus, Discalceatæ Prov. Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano alumnus, Italicè scripsit, ac edidit:

Considerationes super Viam Sacram, seu Crucis. Neapoli apud Franciscum Ricciardum 1720. in 8. Vidi.

PETRUS BAPTISTI, Perusinus, doctus, ac pius Minorita, ac Evangelij Præco, edidit Italico idiomate opusculum, sub titulo:

Scala animæ contemplantis. Perusij anno 1674. Obijt in Patria die 13. Julij anno 1677. Laudatur in Athenæo Augusto Perusinarum.

PETRUS DE BARAONA. Vide inferiùs, verbo *Petrus Varona*.

PETRUS BARRON, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum Provinciae S. Joannis Baptistæ in Regno Valentia, Guardianus Cœnobij S. Onuphrij Urbis Setabensis, ex jussu Blasij de Aybar Ministri Provincialis, dedit ad Benignum Genuensem Ministrum Generalem,

Historiam prædictæ Provinciæ. Habuit penès se M. S. Uvadingus.

PETRUS BELLOCHIUS, Anconitanus, strict. Observ. Reformatorum Provinciae Marchia, Sacræ Theologiæ, & vtriusque Juris peritus, olim Commissarius Visitator Reformatorum Prov. Bononiensis, deinceps Poenitentarius Basilicæ Lateranensis, quod officium fermè sep-

eptuagenarius exercuit. Varia scripsit Latine, & Italicè, quorum aliqua sunt excusa, alia habebat ad prælum anno 1650. Ea sunt, Uvadingo laudante:

Latine.

Praxis Moralis Theologiae, de Casibus Reservatis Archiepiscopis, & Episcopis Piceni, in qua juxta consuetudinem eorundem quid in singulis Diocesis sentiendum sit, clara, & facili methodo declaratur. Venetijs apud Jacobum Sarcinum, anno 1627. in 4. Vidi.

Compendium totius Praxis Moralis Theologiae, de Casibus Reservatis, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis Provinciarum Piceni, Venetiarum, Bononiae, & Umbriae, necnon Prælati Regularibus, quorumcumque Ordinum.

Tractatus de Confessariis Sanctimonialium, quorumcumque Ord. Religiosorum, & de illarum clausura.

Aphorismi legales, seu Axiomata universi Juris Canonici, & Civilis serie Alphabetica perbellè digesti.

Promptuarium pro Confessariis Prælatorum, & Principum Christianorum.

Praxis Moralis Theologiae, de Casibus Reservatis Summo Pontifici Romano in Bulla Cœnæ Domini, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis cunctarum Civitatum omnium Prov. totius Orbis Christiani.

Collectanea omnium Epistolarum Decretalium cunctorum Summorum Pontificum à Sancto Petro usque ad Innocentium Decimum.

Novissima omnium Summarum Summa generalissima quorumcumque Auctorum, qui usque ad hæc tempora de Casibus Conscientiæ scripsere, serie Alphabetica luculentè ea omnia, quæ ad munus Confessariorum rectè subeundum, & poenitentium utilitatem pernecessaria sunt, exactè complectens.

Italicè.

Varia exercitia spiritualia pro quibuscumque ad perfectionem aspirantibus. Venetijs apud Jacobum Sarcinum 1623.

Cantus devotissimus B. Mariæ Virg. ad puerulum Jesum in cunis jacentem. Pisauri apud Joannem Paulum Gotti, ann. 1647.

Regula Minorum Sancti Francisci expositio.

Tom. II.

Scala spiritualis, per quam facillimè ad Cælum ascenditur.

Proverbiarium delectabile ordine Alphabetico digestum, ex quo desumi possant varia sententia, & salutaria documenta, pro ijs, qui Christianè vivere satagunt.

Polidori Comedia, in qua narratur hominis scelestissimi mira conversio, Dei gratia, Angelo Custode, & uxoris interveniente pietate.

Admonitiones, & instructiones pro pueris secularibus, quæ cupiunt transire ad statum Religiosum, & pro Novitijs, & Sanctimonialibus professis S. Clarae, necnon aliorum Ordinum, quæ desiderant in puritate spiritus suo Sponso Jesu Christo complacere. Sunt 30. Admonitiones, & prodierunt Romæ apud Petrum Colligni 1650. in 4. Vidi.

PETRUS BENEDICTUS JOANNINIUS DE URBINO, Italus, in Provincia Piceni Minorum Capuccinorum Sacræ Theologiæ professor, Vir apud Genuesem, doctus, in Divinis, ac humanis litteris excultus, sed pietatis, eloquentiæ, eruditionis, & gratiæ in declamando incrementis adauctus, scripsit Italicè:

Vitam religiosam in statu Seculari, tom. 2, in 16.

PETRUS BENJUMEA, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Baticæ, Lector emeritus, Custos, ac Regens Collegij S. Bonaventuræ, scripsit vernaculè opusculum:

De recta electione RR. P. Fr. Joannis Merinero in Ministrum Generalem Ordinis. Editum vidi in 4. sed absque loco, & anno.

Super litteras Gregorij XV. de abrogatione Patrum perpetuorum, in 4. sed loco, & anno non expressis. Vidi Hispali in Bibliotheca Conv. S. Antonij.

Conciones varias, quæ ad manus meas non devenere.

PETRUS BERGERIUS, Segusianus, Gallus, ex Minoritis Conventualibus, Sacræ Theologiæ Magister, Gallicè edidit:

De sufficientia Communionis sub unica specie, librum in 8. Parisijs impressum anno 1630. apud tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 137. Insupèr, recensente Uvadingo, scripsit:

Breviarium Historiæ Seraphicæ omnia complectens, quæ ad tres Ordines à S. Francisco Institutos pertinent. Vapinei apud Melchiorem Dalmatium 1632. in 4.

Laudatur à Vernonensi in *Annalibus* 3. *Ordinis*, Syllabo 2. *Authorum*.

PETRUS BERGOMENSIS, natione Italus, ex Minoritis Capuccinis, Concionator Provinciæ Brixienſis, Vir doctrina, pietate, ac ſanctis moribus ſelectus, qui vitam Evangelico Professore dignam uſque ad ultimum annorum crepusculum fideliter produxit, ſcripſit Italico ſermone:

Commentaria doctiſſima ſuper Regulam à S. P. N. Franciſco Fratribus Minoribus præſcriptam, & ſecundum mentem ejuſdem Seraphici Patris. Ad immortales conceſſit in Conventu Brixiae anno 1619. ætatis ſuæ 82. magnum ſui relinquens deſiderium. Ex Genuenſi.

PETRUS BERMUDEZ, Hiſpanus, primò ex Tertiarijs Regularibus Prov. S. Michaelis, demùm verò Regul. Obſerv. Prov. Granatenſis, Vir, tùm Latino, tùm Græco idiomate, Philoſophia, ac Theologia, necnon utroque jure apprimè excultus, ſcripſit:

Opusculum de inſtitutione ſolemnitatis Preſentationis Deiparę. Ex Chronicis Prov. Granatenſis, tract. 3. cap. 68. Obijt anno 1643.

PETRUS A S. BERNARDO, Hiſpanus, ex Diſcalceata Prov. S. Gabrieliſ in Extremadura, Vir doctus, abſolutum, ſed ineditum reliquit:

De Locis communibus, ac ſenſibus Sacra Scripturę, tomum in fol. Aſſervatur in Bibliotheca Conventus S. Petri de Alcantara, vulgò *del Palancar* in laudata Provinciæ. Vidi.

PETRUS BESSONIUS, Gallus, Drocenſis, Provinciæ Pariſienſis Minorum Capuccinorum Concionator, Vir Evangelicarum virtutum luce præfulgidus, quædam

Opuscula ſcripſit, quorum inſcriptiones, nec Genuenſis habuit. Hæreticarum armis conſoſſus ad coronas Martyrum evolavit anno 1598. ejuſque corpus ſeptimum poſt annum, Aureliani conquiſitum, integrum, incorruptum, ac rubente aſperſum ſanguine apparuit. Ejus vitam conſcripſit Boverius, tomo 2. *Annal.* ad prædictum annum.

PETRUS BLANSACO, Minorita, laudante Uvadingo, ſcripſit:

Sermones Dominicales, qui aſſervantur M. S. in Bibliotheca Minorum Mirapiceniſi.

PETRUS A S. BONAVENTURA, Hiſpanus, Diſcalceatæ Provinciæ S. Joſepi filius, Guardianum agens Manilenſis

Conventus Provinciæ S. Gregorij in Philippinis Inſulis, typis mandavit:

Dictionary illarum Inſularum, uti narrat Fr. Antonius de la Llave in Chronicis hujus Prov. triennio 14. indice ultimo. Edidit etiam:

Dictionary Hiſpanicum, in tomos 2. in fol. diſtributum. Prodiert in Oppido Pila ex officina Thomæ Pimpin, anno 1613. Vidi.

PETRUS BONAVENTURA, natione Italus, professione Minorita elaboravit, ac edidit:

Annotationes in Commentaria, & Quodlibeta Petri Tatareti. Venetijs typis Denchini 1607. in fol. 2. vol. Ex Bibliotheca Telleriana, fol. 39.

PETRUS A S. BONAVENTURA ET SEPULVEDA, Hiſpanus, ex Complutenſi Magistro Minorita in Compoſtellana Prov. Regul. Obſerv. de Oratione Mentali ſcribens edidit opusculum inſcriptum:

Anima iter impreſſum anno 1614. in 16. Vixit circa annum 1611. De eo Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

PETRUS BOUCHERIIUS, natione Gallus, professione Franciſcanus, Gallicè edidit librum hoc titulo inſignitum:

L' Olympe Francoy. Pariſijs 1624. in 4. Fides ſir apud Alphoſum Laſſor, tomo 1. ſui *Univerſi calamo delineati*, pag. 380.

PETRUS AD BOVES, Gallus, Minorita, Theologus Univerſitatis Pariſienſis, Vir magni ſua ætate nominis, quem (licet Reginæ nomen taceretur) Reginæ Franciæ Confeſſarium Uvillotus facit, & meritò: fuit enim à Confeſſionibus Itabellæ de Bavaria Caroli VI. vxoris. Hic, qui noluit eſſe Phaleratus Orator, ſed ſeverus, & inſtituendæ hominum vitæ rigidus Cenſor, quem verè *Eccleſiæ Herculem* appellat in liminari Epistoſa laudandis Concionibus præfixa, illius Author, Concionatoribus dedit:

Sermones aureos. Opus eſt tripartitum. Amplectitur prima *Conciones Adventuales.* Secunda, *Sermones à Septuageſſima uſque ad diem Paſchæ.* Tertia, à die S. Paſchæ, & de Sanctis. Pariſijs apud Jodocum 1521. Lugduni in ædibus Jacobi Mareſcal 1520. in 4. Vidi. Antuerpiæ prodierunt anno 1643. & habentur M. S. in Bibliotheca Colbertina, cod. 2452. Ejus in laudem Fr. Joannes Lagrenus, Minorita, cujus ſtudio editio facta eſt.

*Horrea qui in Domini gravidos vis ferre manipulos;
Hoc poteris campum mentis arare bove.*

Scripsit etiam, recensente Uvadingo, ex Uvilloto:

Directorium precipuarum questionum Theolog. certo Indice adjecto.

Commentaria in 1. Sententiarum. Habentur M. S. Afissij.

Orationem præclaram ad Carolum VI. quæ inedita asservatur in Regia Galliarum Bibliotheca. Claruit circa annum 1430. minimè verò anno 1521. quem Uvadingus, & Uvillotus assignant. Quiescit in Aula Capitulari magni Conventus Parisiensis, insignijs Pontificijs ejus imagini lapidi incisæ insculptis. Consule Ludovicum Ballium, parte 3. suæ Bibliothecæ Concionatoriae, cap. 86. pag. 403. aliqua ex laudatis sermonibus, brevius tamen exscribentem.

PETRUS BURETIUS. Vide inferius, verbo *Petrus Montanus*.

PETRUS CABEZUDO, Hispanus, ex Oppido Zuagæ, Vir doctus, Commissarius Sancti Officij in Provincia novi Regni Granatensis, præsertim in Civitatibus Tuyæ, & Chilæ, reliquit posteris prælo parata hæc monumenta:

Libros quatuor de virtute patientiæ, & victoriæ, quam præstat in tribulationibus.

Libros sex de malitia, & perniciosibus effectibus peccati. Asservantur nitido caractere scripti in Coenobio S. Mariæ de Pietate Oppidi Guadalcanali Prov. Angelorum. Hæc Uvadingus à Nicolao Antonio exceptus, sed idioma desiderante. Opera laudata sunt tom. 10. in 4. sermone latino conscripti. In quatuor primis pertractat de victoriâ patientiæ, & triumpho tribulationum. In 5. de peccato mortali. In 6. de veniali. In 7. de fortitudine peccati mortalis. In 8. de ejus feditate. In 9. de nominibus peccati mortalis. In 10. de ejus pœna. Habentur in Provincia Angelorum, cujus filius fuit, & custodiuntur in Bibliotheca Conventus S. Ludovici, cujus Guardianum egit, teste Fr. Francisco Velazquez in Historia inedita laudatæ Provinciæ, quam Hispali legi in Bibliotheca Conventus S. Antonij. Ibidem narratur ad Episcopatum Chilensem assumptum fuisse. Laudatur à Fr. Vincentio Coronelli, tom. 7. Biblioth. Univers. numero 59.

PETRUS CABRERA, Hispanus, ex Regulari Observ. Prov. Granatensi, eruditus Concionator, communem, vti ex relatu habeo, Hispanè fecit:

Concionem de SS. Dominico, & Francisco.

Concionem de Sacra Eucharistia.

Concionem de Sancta Cruce. Ad manus autem meas hactenus non devenere.

PETRUS CALANNA, Thermitanus, ex Minoritis Conventualibus Provinciæ Siculæ, Sacræ Theologiæ Magister, Vir profectò (vt Mongitori loquar, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ) eminentissimi ingenij, qui in Philosophicis, ac Theologicis studijs eximiam subtilitatem manifestavit, & in nonnullis Academijs graviores disciplinas docuit magnam nominis famam assecutus, edidit Latine opus eruditum, sub titulo:

Philosophia Seniorum Sacerdotia, & Platonica, à Junioribus, & Laicis neglecta Philosophis, de Mundo animarum, & corporum. Panormi apud Joannem Antonium de Francis 1599. in 4.

Orationem funebrem in obitu Philippi II. Hispaniarum Regis. Ibidem, ac eisdem typis in 4. Obijt Thermis 19. Januarij 1606. & in Ecclesia proprij Coenobij seorsim ab alijs sepultus est. Ejus laudes habes apud laudatam Bibliothecam, & apud tom. 7. Bibliothecæ Coronelli, col. 237.

PETRUS CALARITANUS, Capuccinus, Theologus, ac Minister Provincialis Prov. Sardiniae, ingenti studio confecit

Commentaria in 4. libros Sententiarum S. Bonavent. Inedita ob Authoris mortem asservantur in Conventu Calaritano, teste Genuensi.

PETRUS A CALATIA, Neapolitanus, ejusdem Provinciæ Minorum Capuccinorum alumnus, Concionator doctus, & facundus, necnon Poeta eruditus, scripsit, & typis dari permisit:

Epigramma varia Moralia, & alia Carmina. Neapoli apud Octavium Beltramum, anno 1648.

PETRUS CALDARINUS, sive CALDERONUS, Messanensis, Vir, inter Minores Conventuales Prov. Siculæ, pro-

profundissimi ingenij, magnisque virtutibus ornatus, Sacrae Theologiae laurea insignitus, scripsit:

Comuentaria in Offeam Prophetam laudata tomo 2. Biblioth. Siculae. Antio.

chenfis Episcopus (forsan Patriarcha) electus decessit Messanae. Jacet in Ecclesia S. Francisci, ubi in ejus laudem, hoc legitur Epitaphium à Georgio Gualterio in Tabul. Sicil. pag. 83. relatum:

Hic jacet R. Pater, & Dominus
F. Petrus Calderonus Episcopus Antiochenfis electus,
qui obiit anno Domini M. CCCC. XL.
XXIV. mensis Novembris.
Cujus anima requiescat in pace. Amen.

PETRUS CALIXTUS CAMPETTI, Capuccinus, natione Gallus, patria à S. Severo, Provinciae Aquitaniae filius, doctissimus Verbi Dei Declamator, ac salutis animarum zelo fervidus; generis nobilitate, doctrinae praestantia, ac vitae perfectione illustris; scripsit, ac typis dedit opus praeclarum ad usum, & commodum omnium Pastorum Sanctae Ecclesiae Catholicae, sub hoc titulo:

Pastor Catholicus, sive *Theologia Pastoralis in tres partes distributa*; scilicet, in *Catechisticam*, *Moralem*, & *Sacramentalem*, in quibus rudimenta Fidei, & ea, quae ad bonos mores pertinent, plenius explicantur. Tom. 1. in folio. Lugduni sumptibus Philippi Borde, anno 1668. Scripsit etiam alia duo volumina in 8. & sunt:

De Praeceptis Decalogi, & *Ecclesiae*.

De peccatis septem mortalibus, & *Censuris Ecclesiasticis*. Ibidem apud eundem anno 1669. Haec tria opera omnium, etiam Regularium sensu praecipua habentur inter Catechistica, & Commentaria, maximeque ab omnibus Viris doctis commendantur. Obijt devotissime Burdigalae anno 1670. Ex Compilatore Scriptorum Capuccinorum.

PETRUS CALO, Venetus, quem Georgius Vicellius, & Possevinus, nostri faciunt Instituti, Dominicanus fuit, & scripsit:

De Vitis Sanctorum duo ingentia volumina, quae teste Leandro Alberto, lib. 4. de *Viris Illustribus Ordinis Praedicatorum*, inedita asservantur in Bibliotheca Dominicanae Bononiensi. Consentiant Uvadingus, & Alva. Lege Bolandum in praefatione generali ad *Vitas Sanctorum*, §. 4.

PETRUS DE CAMPIS, Gallus, primitus Regularis Observ. deinceps Ca-

puccinus, Prov. Parisiensis alumnus, qui semel, & iterum Sepulchrum Domini visitavit, & ubique Haereticos acerrime infectatus Latine exaravit:

De Controversijs Fidei contra Calvinistas. Obijt devotissime Bruxellis anno 1589. Ex Genuensi.

PETRUS A CAMPO, Hispanus, Hispalensis, ex Tertio Ordine Seraphico, Musis valde deditus, praelo commissit:

Epithalamium Ducis del Sesto, Matriti apud Franciscum del Hierro in 4. sed suppresso nomine. Vidi.

Proserpinam ibidem 1721. in 4. Vidi. Inedita reliquit, sed edenda versu heroico elaborata.

Fabulas Narcisi, & *Orphaei*, & alia plura *Poemata*. Habentur M. S. Matriti in Bibliotheca Exc. Ducis de Albuquerque. Vidi. Obijt Matriti anno 1726. die 25. Julij.

PETRUS DE CAMPOPOLITO, Callus, Regul. Observ. Theologus, Episcopus Pamphiliensis, & Archiepiscopi Ebredunensis suffraganeus, scripsit:

De Excellentia Seraphicae Religionis, sive *Thesaurum Regularem*, & *Historialem Ord. Minorum*. Ebreduni apud Stephanum de Prato 1620. in 4.

In varios libr. Sacrae Scripturae. Ex Uvadingo.

PETRUS DE CANDIA. Vide tomo 1. hujus Bibliothecae, pag. 34. verbo *Alexander V.*

PETRUS DE CAÑEDO, Hispanus, Salmanticensis, ex Regul. Observ. Prov. S. Jacobi, Theologus, & apud Fidei Judices, Compostellae Consultor, vernacule dedit:

Compendiolum de Sacramentis, quod Uva-

Uvadingus, & ex eo D. Nicolaus Antonius *Summam Casuum Conscientiæ* appellat. Salmantica per Joannem, & Andream Renaut, fratres, anno 1592. in 8. Vidi. Ineditum reliquit:

Directorium Curatorum, laudatum in Catalogo Scriptorum Prov. S. Jacobi apud Archivium Ordinis Matritense. Vixit anno 1587. Memoratur à D. Ægidio Gonzalez in *de Ecclesia Salmantina*, pag. mihi 22.

PETRUS CAPONSACOHUS DE PANTANETO, Italus, Aretinus, qui vixit anno 1586. typis commisit:

Observationem in Cantica Canticorum, & Apocalypsim. Florentiæ 1571. in 4. & 1586. in fol. Ex Jacobo Le-Long, tomo 2. Bibliothecæ Sacræ, fol. 666.

PETRUS CAPULLIUS, Cortonensis, ex Minoritis Conventualibus, Venetijs, Bononiæ, ac Romæ Sacræ Theologiæ professor, & ob eminentem doctrinam cognomento *Maestrinus*, Vir pius, ac demum Episcopus Conversanus, communis juris fecit:

Commentaria in 1. Sententiar. S. Bonaventuræ. Venetijs apud Joannem Gueril, anno 1622. in fol.

Commentaria in 2. Sententiarum S. Bonaventuræ. Ibidem in fol. Vidi. Obijt in suo Episcopatu die 24. Junij anno 1625. sepultus in Cathedrali in Sacello S. Francisci à se constructo. Ejus cum laude meminit Coronelli, tomo 7. Bibliothecæ Univers. col. 1405. & Terrinca in *Theatro Provinciæ Tusciæ*, pag. 210.

PETRUS CARUEL, Minorita, teste Tosigniano, edidit.

Directorium Juris in Angelica citatum. Prætermittitur à Uvadingo. Indistinctum judico à Petro Quesvelli de quo inferius, licet etiam citetur initio *Summæ* Baptistæ Trovamal, sub titulo: *Petrus Casuel*.

PETRUS CASCALES, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, egregius Prædicator, & Sacræ Theologiæ professor, cujus Viri, & quidem prudentissimi, opera usus est Philippus II. pro vendicando sibi Regno Lusitaniæ, à multis Principibus, juxta varios titulos prætenso, scripsit:

Sermonum variorum quatuor magna volumina, quæ habentur M. SS. in Biblioth. Religiosissimi Coenobij S. Mariæ de Saliceto. Hæc Uvadingus à D. Nicolao Antonio exceptus, & merito; testatur enim Ill. D. Petrus Gonzalez, lib. 3. Historiæ

Dominae nostræ de Saliceto, cap. 22. pag. 685.

PETRUS DE CASTILIONE, Minorita, Italus, laudante Uvadingo, scripsit:

Brevem lectionem in libros Sententiarum scriptam in Academia Connimbricensi. Insuper:

Quodlibeta pro cursu suo in eadem Universitate, quæ absolvit die 28. Junij anno 1453. vti habetur in fine magni Codicis M. S. in fol. qui asservatur in Bibliotheca Minorum Varesij apud Insabres, Uvadingo teste.

PETRUS DE CASTROBEL, scripsit:

Commentarios in varios libros Philosophorum. Illerdæ anno 1489.

Commentarium in Symbolum S. Athanasij. Pampilone in 4. Hæc Uvadingus; à Uvilloto enim, & Nicolao Antonio prætermittitur. Complura autem supplementa nunc adjiciam. *PETRUS*, minime *CASTROBEL*, sed *CASTROVOL*, natione Hispanus, ex Majorica Legionensis Diocesis, Minorita, Sacræ Paginæ Magister, & Prov. Aragoniæ Minister Provincialis, plura reliquit sui ingenij monumenta. Ea sunt:

Super Symbolum S. Athanasij. Incipit: *Quamvis mihi laboriosum*. Vidi in Extremadura in Bibliotheca Conventus Brocensis S. Mariæ de Luce Prov. S. Gabrielis, sub littera A. num. 162. Est antiqua editio in 4. in cujus calce ita legitur: *Tractatus super Psalmum: Quicumque vult per R. in Christo Seraphici Ord. Fr. Petrum de Castrovol in Sacra Pagina Magistrum compilatus, rursus Tolosæ revisus, fideliterque examinatus, Pampilone impressus fuit.*

Commentum super libros Iconomica, secundum translationem novam Leonardi Aretini. Pampilone apud Guilielmum de Brocario 1496. in fol. Vidi. Incipit: *Ecc qua rogasti me.*

In octo libr. Politicorum, secundum eandem translationem. Ibidem per Arnaldum Guilielmum 1496. in fol. Vidi. Incipit: *Requisivit me.*

Super libros de Cælo, & Mundo. Editio antiqua in fol. facta anno 1488. Incipit: *Cogit me charitas*. Vidi, & habetur in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ.

In libros de Generatione, & Corruptione, etiam in fol. & eodem anno. Incipit: *Te servire me cogit*. Vidi, & extat etiam ibidem.

In libros Metheorum. Ibidem, etiam in fol. & eodem anno. Vidi.

Super libros de Anima, tomus in fol. editus anno 1488. & ibidem asservatur. Vidi.

Super libros parvos naturales Aristotelis etiam in fol. ibidemque, in cujus fine hæc habentur: *Præclarissimi Doctoris, ac in Prov. Aragonia Fratrum Minorum Ministri meritissimi Fratris Petri de Castrovól professoris eximij opus perutilissimum super totam Philosophiam naturalem, secundum novam, excellentemque Leonardi Aretini translationem feliciter explicit. Quod in nobili Civitate Illerdensi impressum est summa cum diligentia anno salutiferæ Incarnationis Domini nostri Jesu Christi 1489. 12. die mensis Novembris.* Vidi.

Super libros Ethicorum. Editio antiqua in fol. per Henricum Botel, anno 1489. absque loco, in Bibliotheca Hispalensis Ecclesiæ. Vidi. Titulus prævius hic est: *Incipit scriptum, seu commentum super libros Ethicorum Philosophi Aristotelis factum per Fratrem Petrum de Castrovól Ordinis Fratrum Minorum, ac Sacræ Theologiæ Magistrum, natione Hispanum de Regno Legionensi, & de Villa vocata Mayorga, quod quidem scriptum, seu commentum factum est super novam translationem Leonardi Aretini.* Incipit: *Proposui hoc opus formare.*

Formalitatum tomus in 4. editus anno 1468. typographo, & anno minimè expressis. Vidi, & habetur in Extremadura in Civitate Pacis Augustæ in Bibliotheca Conventus Regul. Observantiæ sub N. num. 35. Floruit anno 1497.

PETRUS CHAMPOLINUS, natione Gallus, Patria Gallo-Forensis, Provinciæ Aquitanix Minorum Capuccinorum alumnus, Vir in eadem Provincia maximè commendatus: qui munus Concionatorium, atque Seraphicæ vitæ stadium magno cum Catholicæ Fidei, ac salutis animarum zelo, paupertatis, humilitatis, ac aliarum virtutum splendore fidelissimè est prosecutus, optimè interpretatus est:

Regulam Fratrum Minorum, juxta mentem Seraphici P. N. S. Francisci, & totam suam perfectionem. Hæc expositio prodijt primum Ruesij sumptibus Claustrianis anno 1646. deindè Parisijs anno 1651. in 8. De illo meminit Uvadingus à Genuensi exceptus.

PETRUS A S. CATHARINA,

Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Josephi, Sac. Theologiæ Professor Definitoris munere functus, elaboravit, ac edidit ad mentem Doctoris Subtilis:

Cursum integrum Philosophicum impressum Venetijs typis Pauli Balleonij 1697. tribus volum. in 8. Vidi. Claruit anno 1690. Vide inferius verbo Thomas à S. Josepho.

PETRUS DE CETINA, Hispanus, strict. Observ. Discalceatorum Provinciæ S. Gabrielis, Cœnobij Caurientis Guardianus, Sacræ Theologiæ Lector, & Definitor, jubente Francisco à S. Laurentio Ministro Provinciali, dedit ad Benignum à Genua Ministrum Generalem:

Historiam dictæ Provinciæ, Hispanè in 4. Vidi, & asservatur in Archivio ejusdem Provinciæ.

Historiam ejusdem Provinciæ ab anno 1559. usque ad annum 1621. Vidi. Utrumque opus habuit Uvadingus pro Minorum Annalibus conficiendis. Authorem, qui anno 1650. vivebat, commendant Uvadingus, Nicolaus Antonius, ac Teisseries, tomo 2. sui Catalogi, pag. 221.

PETRUS CIANNOLIUS, natione Italus, Patria Mutinensis, Provinciæ Bononiensis Minorum Capuccinorum Concionator, Serenissimi Francisci Estensis Ducis Mutinæ intimè familiaris, & à Confessionibus: Vir consilio prudens, doctrina præstans, ac vitæ, morumque integritate venerandus, scripsit Italicè, ac prælis submissit:

Librum Epistolarum, tam Moralium, quam Spiritualium cujuscumque generis. Parmæ apud Marium Vignam, anno 1649. in 4. Descripsit etiam eodem idiomate:

Ideam Principum Christianorum exhibitam in vita, & gestis B. Beatricis Estensis, quam dicavit S. M. Regine Hispaniarum. Mutinæ apud Julianum Casnanum, anno 1650. Tom. 1. in 4.

Vitam B. Contardi Confessoris ex Familia Estensi, cujus corpus requiescit in Oppido Ducatus Mediolanensis. Ibidem apud eundem 1648. in 4. testatur Genuensis.

PETRUS CID, Hispanus. Regular. Observantiæ Prov. S. Michaelis, celebris Concionator, Diffinitoris munere functus, emissit à se habitas Hispanè:

Historicam Panegyrim de Domina nostra de Valvanera, in 4.

Eucharisticam Conclonem pro triumphis D. Philippi V. Hispaniarum Regis. Matti 1701. in 4. Vidi.

PETRUS CITUS, Capuccinus, natione Italus, patria à Martina in Apulia, Provinc. Hydruntinæ alumnus, Vir Evangelica prædicatione celebris; ingenio, eruditione, ac religiosis moribus nitens: in quo etiam facultatis Poeticæ, cæterarumque liberalium Artium splendore optimè emicuerunt, scripsit Italicè, ac prælo tradidit:

Poema Sacrum de Doloribus Beatissimæ Virginis Mariæ. Licij apud Petrum Michaelem, & Nicolaum Franciscum Brustum, anno 1643. in 8. Descripsit etiam:

Historidm Beatæ Mariæ Hydruntina nuncupata, quam etiam Rythmis Italicis, & versibus exornavit. Ibidem apud eundem anno 1645. De eo meminerunt Hippolytus Marracius, lib. de Scriptor. Marianis, litt. P. Uvadingus de Scriptor. Ord. Minor. Nicolaus Toppi in Bibliotheca Neapolitana, ac Genuensis. Vivebat anno salutis 1645.

PETRUS COELESTINUS. Vide verbo *Cælestinus de Monte Marsano*, tomo 1. hujus Biblioth. pag. 273.

PETRUS DE COLLANTES MORIZ, Hispanus, Regul. Observ. Provinc. Granatensis, Lector emeritus, & à Censuris Theologicis S. Officij, publici juris fecit eruditam:

Concionem de Inventionem S. Crucis in populo gravi habitam. Granatæ per Blasium Martinez 1624. in 4. Vidi.

PETRUS DE COLLE, natione Theutonicus, Minorita, in sæculari Philosophia egregiè doctus, ac in Divinis Scripturis eruditus opus instructum edidit in Concilio Basiliensi recitatum:

De Auctoritate Concilij. Incipit, Trithe-mio laudante: *Regnavit Ecclesia, &c.* Extant ejusdem:

Questionum notabilium in Magistrum Sententiarum, lib. 1.

Multiplicium Concionum, lib. 1. & alia complura, quæ ad manus meas non devenere. Claruit anno Virginei partus 1440. De eo Tosignianus, Uvadingus, & alij.

PETRUS A CONCEPTIONE, Minorita, Hispanus, Hispanicè edidit libellum, sub hoc titulo:

Flatus in defensionem puræ Conceptionis Domine nostræ V. Mariæ contra nonnullos atomos Soli veritatis objectos, &c. Vaylone 1661. in 8. Vidi. Laudatur in Militia, & in Appendice Marracij. Claruit circa annum 1670.

PETRUS A CONCEPTIONE, al-
ter, Hispanus, ex Regul. Observantia

Provinciae Nominis Jesu à Guatemala, Apostolicus Concionator, typis subjecit:

Orationem funebrem Panegyricam in obitu V. P. Fr. Melchioris Lopez à Jesu ejusdem Instituti, ac muneris. Mexici in typographia Mariæ de Benavides 1700. in 4. Vidi.

De Doloribus purissimæ Deiparæ. His-pali per Joannem de la Puerta 1705. in 4. Vidi.

PETRUS A CONCEPTIONE, al-
ter, Hispanus, ex Regul. Observ. Apostolicus Concionator, Fundator Collegij Missionariorum Urbis de Zacathecas in Occidentalibus Indijs, & Episcopus designatus Ecclesiæ S. Joannis de Puerto-Rico, opus edidit prænotatum:

Auri Numisma, in duas partes distributum. Agit in prima Hispano idiomate *de Doloribus Virginis.* In 2. *de Passione Christi.* Matriti anno 1706. Vidi.

PETRUS DE CORNIBUS, Minorita, ac Parisiensis Doctor, Rodolphum si excipias, lib. 3. Historiæ Seraphicæ, multa scripsit, quæ tamen desiderantur. Floruit anno 1555. Ejusdem memoriam fecit Fr. Augustinus de Uvite in *Catalogo Scriptorum illustrium Ordinis Minorum*, pag. mihi 65.

PETRUS CORREA, Hispanus (à Uvadingo, & Nicolao Antonio illaudatus) ex Regul. Observ. Prov. Angelorum, munere Concionator, ac Historicus, Guardianum agens Cœnobij de Constantiniana, Hispana lingua edidit:

Speculum vitæ ex tragicis exemplis confectum. Ulyssipone apud Antonium Alvarez 1639. in 8. Vidi.

De Fundatione Conventus S. Mariæ Angelorum ejusdem Provinciae. Ad manus meas non devenit, verum lucem publicam vidit, uti recensetur in Catalogo Scriptorum Prov. Angelorum ab anno 1596. apud Archivium Ordinis Matritense. Insupèr, ex eodem Catalogo, scripsit, edendaque reliquit:

Compendium Historicum originis Conceptionistarum. Habetur M. S. in 4. His-pali in Archivio Conv. S. Antonij. Vidi. Incipit: *Poco mas.*

Medicinam mortis, ac tentationum remedia, etiam vernaculè:

Dictionarium locorum antiquorum Hispaniæ, eodem sermone.

Chronologiam Imperatorum, ac Regum Mundi, lingua Hispana.

De amplitudine Domus de Bejar, ac Stemmatis gentis de los Zuñigas.

Nosocomium Mundi adversum vitia amplectentes.

De nobilibus Stemmatis Hispaniae Decades. Ex his plura habentur in laudato Archivio. Vidi.

Historiam Provinciæ Angelorum, ac gesta quorundam Venerabilium Fratrum ejusdem Prov. filiorum. Asservatur M. S. in fol. in eodem Archivio. Vidi. Floruit circa annum 1636. Memoratur à RR. Guadalupe in Chronic. Prov. Angelorum, lib. 10. cap. 10.

PETRUS CORREA, Lusitanus, ex Oppido Moura in antiqua Batica, Regul. Observ. Prov. Algarbiorum, celebris Ecclesiastes, Guardianus, ac S. Inquisitionis Eborensis Deputatus, proprio Lusitaniæ idiomate, publici juris fecit:

Conspirationem universalem septem vitiorum contra virtutes. Ulyssipone apud Petrum Craesbeeck, anno 1615. in fol. Vidi.

Triumphorum Ecclesiasticorum, partem primam, quæ Conciones de Sanctis amplectitur. Ibidem per eundem anno 1617. in 4. Vidi.

Triumphorum Ecclesiasticorum, partem secundam, seu *Conciones de Christo, & Christipara.* Eboræ formis Emmanuel. Carvalho 1623. in 4. Vidi.

Speculum vite, editum Ulyssipone 1639. ipsi donat Uvadingus, & ex eo Nicolaus Antonius, sed perperam. Vide præcedentem Correa.

Concionem habitam in solemnii Actu Fidel. Eboræ per Emmanuelem Carvalho 1627. in 4. Vidi. Demùm ex Nicolao Antonio emisit:

Triumphos Seraphicos, anno 1623. Floruit anno 1630.

PETRUS CORVARIUS, seu CORBARIO. Vide inferius; verbo *Petrus Rarnalducus*.

PETRUS CRABBIUS, minimè *Scabbeus*, Belga, Mechliniensis, ex Regulari Observ. in Patria, alijsque in locis sæpè Guardianus *Concilia* collegit. Sed præstat hic inferere verba R. P. Fr. Petri de Alva in suo *Alphabeto Principiorum*, principio 18. sub littera R. *Religionis Christianæ*, inquit, *Concilia* omnia, tam OEcumenica generalia, quàm Provincialia, ab Apostolorum temporibus, usque in hanc ætatem à SS. Ecclesiæ PP. celebrata, ex diversis, & vetustissimis, ac diversarum Regionum Bibliothecis, ubi in tenebris latitabant, quæsiuit, extraxit, suæ integritati restituit, & ad

tres reducta tomos in lucem emisit, & typis mandavit N. Fr. Petrus Crabbe Mechliniensis, atque hic primus extitit qui Epistolas omnes Decretales SS. Pontificum in vnum collegit corpus, & primus Religionis Christianæ fontes, ante invios, ad Dei gloriam, Ecclesiæ tuam, tamen puros, & vividos aperuit. Hæc eruditus Alva. Ergo:

Conciliarum collectio nostri Crabbij edita est primò Coloniz apud Petrum Quentel, anno 1538. Et ibidem per Joannem Quentel, anno 1551. tom. 3. in fol. Vidi. Anno 1565. ad quatuor auxit Laurentius Surius, cujus de Petro ad Philippum II. Hispaniarum Regem, tom. 1. hæc habentur: *Annis* superioribus, multo labore, & sudore, ex diversis Biblioth. quidquid haberi poterat collegit, atque in vnum corpus, tum Synodos, tum Epistolas Pontificum Decretales redegit, suoque digessit ordine Vir doctus, & pius Petrus Crabbe, apud Mechliniam professione *Franciscanus*, &c. Anno 1618. Severinus Brinius in multis auxit; vnde successivis incrementis habentur 36. tomi *Conciliarum*, sub titulo: *Collectio Regia*, Parisijs edita. Mortuus est in Patria anno 1554. die 30. Augusti, ætatis 83. Memoratur cum laude à Uvadingo, Valerio Andrea in Bibliotheca Belgica, & alijs.

PETRUS DE CRUCE, Lusitanus, Conventualis, ex Provincia Portugalliæ, scripsit:

De Entibus rationis ad mentem Scotti.

Anti-Minorica pro Claustralibus. Vene-tijs an. 1501. & 1505. per Simonem de Luere in 8. Ex Uvadingo, Nicolao Antonio, & Fr. Ferdinando à Solitudine, tomo 5. Chronicor. Prov. Portugalliæ.

PETRUS DAVID, Minorita, Gallus, publici juris fecit:

Sermones Adventus. Parisijs 1664. in 8. Vidi. Insupèr, opus prænotatum:

Summula Philosophiæ ad mentem Scotti. Ibidem 1649. in 8. vti legitur in Bibliographia Anissoniana edita anno 1726.

PETRUS DIAZ MORANTE, Hispanus, litterarij ludi Magister, atque nulli suæ ætate in arte formandi litteras secundus; atque adeò Examiner ejusdem artis Professorum, tertiam Regulam Franciscanam professus, Habitumque Tertiiorum propalam indutus; scripsit, ac publici juris fecit:

Principum instructionem in 4. partes divisam. Prima, & secunda prodierunt Matriti

triti 1623. & 1624. Tertia, sub titulo: *Ars nova scribendi*, ibidem 1629. Quarta impressa fuit ibidem typis Joannis Gonzalez 1631. in 4. Regali, & pulcherrimis characteribus. Vidi. Eum commendat D. Nicolaus Antonius. Claruit anno 1624.

PETRUS DOMINGO, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno, Apostolicis Missionibus deditus, stylo signavit:

Devotionaria multiplicia, adjectis quibusdam Novenis. Edita hæc sunt, sed neutrum cum viderim, fides sit apud Relationem laudatæ Provinciæ ad me missam. Vidi dumtaxat:

Stationem ad S. Michaellem diffusam, impressam Barcinone typis Raphaelis Figuero 1709. in 16.

Orationem funebrem in obitu V. Virginis Rufinæ Rosæ à Jesu Tertiariæ Franciscanæ. Oriolæ 1697. in 4.

PETRUS DOVE, Gallus, Minorita, fidem si facias D. Antonio de Leone in sua Bibliotheca Mariana, quam Teisserius laudat, fol. 23. sui Catalogi, & ineditam vidi, ac legi in Matritensi Bibliotheca Conv. Regul. Observ. Gallicè edidit opus inscriptum:

Imago virtutis, ac Sanctissimæ vitæ Domine nostræ. Parisijs 1540. in 8. Fortè indistinctur à Petro Deveze qui Minorita non fuit, & Marracio teste parte 2. suæ Biblioth. Marianæ, Gallicè edidit: *Imaginem perfectionis, seu Vitam gloriosæ Virginis Mariæ Matris Dei*. Paris. apud Petrus Recolet 1644. in 8.

PETRUS ESCUELA, Hispanus, in Oppido Maella Cæsaraugust. Dioecesis natus, in Aragonensi Prov. Regul. Observ. Concionator, emisit à se habitam:

Panegyricam Concionem de S. Elisabetha Hungariæ Regina. Cæsaraugustæ per Paschalem Bueno 1701. in 4. Vidi. Aliorum spem mors succidit. Obijt enim die 21. Martij 1715.

PETRUS, nullo cognomine addito, ex Minorita Episcopus Epulanus, S. Ludovici Episcopi individuus Comes, descripsit:

Vitam S. Ludovici Episcopi. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem XIX. Augusti, §. 3. & in AA. Indice. Claruit circa annum 1310.

PETRUS ESPINOSA DE LOS MONTEROS, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ Filius, & Pater, Lec-

Tom. II.

tor emeritus, Regius Concionator, à Theologicis Censuris S. Officij, & à Secretis Ordinis, publicavit à se habitas in populo gravi:

Orationem funebrem in Exequijs D. Sor. Marianæ Austriacæ à Cruce. Matriti, ex typographia Emmanuelis Ruiz 1715. in 4. Vidi.

Orationem in obitu Ludovici I. Hispaniarum Regis. Ibidem, per Thomam Rodriguez 1725. in 4. Vidi.

Orationem funebrem in laudem RR. P. Fr. Antonini Cloche, Ordinis Prædicatorum Magistri Generalis. Ibidem 1720. in 4. Vidi. Ad Episcopatum Jaccæ assumptus impræsentiarum sedet.

PETRUS ESTEVE, Hispanus, Regular. Observ. Valentiniæ Prov. Apostolicus Concionator, Hierosolymitanus Commissarius, Vir profectò virtutibus, ac dono prophetiæ insignis, scripsit vernaculè:

Historiolam Dertosensem, seu de gestis in obsidione, ac recuperatione hujus Urbis in Catalaunia. Valentiniæ typis Silvestri Sparza 1651. in fol. Vidi. Ligato sermone concinnavit:

Gaudia Jesu pauperis, opus sanè devotissimum; ac pariter:

Historiam S. Sepulchri. Utrumque opusculum, unà cum alijs Carminibus publicavit Fr. Christophorus Mercader laudatæ Prov. alumnus, unà cum ejus Vita typis data Valentiniæ anno 1677. in 4. Habentur à fol. 121.

PETRUS FABER, Gallus, Minorita, laudante Uvadingo, scripsit Gallico idiomate:

De gratia, & operibus Spiritus Sancti. Memoratur etiam à Uvilloro, & à Fr. Augustino de Uvite in Catalogo Illustrorum Scriptorum Ordinis Minorum, pag. mihi 61. sed vterque de tempestate qua floruit tacer.

PETRUS FERAY, natione Gallus, professione Minorita, Concionatoribus, dedit Gallica lingua:

Conciones 24. Adventuales super cap. 1. Apocalypsis, adjecto Sermone de Immaculata Virginis Conceptione. Parisijs per Joannem Pitu 1618. in 8. Pertractant de eo D. Leo Pinelo in sua Bibliotheca Mariana M. S. & Alva in Militia, col. 1164.

PETRUS FERMOSELLO, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Bæticæ, qui Guardianum egit Hispalensem conscripsit, ac edidit:

Pp

Com

Commentaria in Logicam Francisci Titelman, nisi opus indistinctum sit ab alio inscripto:

Tractatus argumentationum, & solutionum in totam Francisci Titelmani Dialecticam. Hispali apud Martinum à Montedoca 1555. in 4. Vidi. Primum laudat ex Uvadingo, D. Nicolaus Antonius, ejusque editionem Hispalensem eodem anno 1555. factam.

PETRUS FLORIANUS, Hispanus, Discalceatæ Prov. S. Gabrielis Filius, Apostolicis Missionibus in Custodia de Paraguay Argentei fluminis vacans, utilitati Neophitorum illius Regionis consulens, eorum idiomate edidit:

Doctrinam Christianam, ut ipsemet testatur in Epistola ad Fr. Joannem Baptistam Moles. Et opus, & Epistola memorantur tomo 4. Chronic. Prov. S. Gabrielis, lib. 8. fol. 524. Claruit circa annum 1607.

PETRUS FOSSECHUS, Italus, Minor. Conventualis, scripsit:

Commentaria in Antiphonam majorem Salve Regina. Ticini anno millesimo sexcentesimo quarto. Hæc Uvadingus. Commentaria laudata sunt *Conciones* sex Italica lingua, & prodierunt ibidem ex typographia Petri Bartholi 1604. in 8. Vidi. Edidit etiam Italicè:

Carmina Sacra in laudem Reginae Angelorum. Habentur à fol. 86. & incipiunt: *O Gloriosa Donna, &c.*

PETRUS FRANCISCUS, Genuensis, ejusdem Prov. Minorum Capuccinorum Concionator, Theologiæ quæ ad mores spectat professor, plurimumque Conventuum Guardianus, servato sensu, proprietateque verborum, ex Hispano in Italicum idioma, sub titulo:

Mystica Città di Dio, Miracolo della sua Omnipotenza, &c. Opera vertit V. Matris Mariæ à Jesu de Agreda. Prælo matura erant anno 1691. teste Genuensi in Appendice.

PETRUS FRANCISCUS VERCELLENSIS, Regul. Observ. Provinciæ Mediolanensis, in Sacris Canonibus eruditus, multis annis in Ecclesia Archiepiscopali Mediolanensi Pœnitentiarij functus officio, scripsit:

Lecturam in Summam Francisci Cardinalis Toleti.

Lecturam in quosdam tractatus, sive titulos Summæ Angelicæ. Extant M. SS. in Bibliotheca Cœnobij Viridarij, sive del Giardino Mediolanensis.

Commentarios in Tertiam Regulam S. Francisci. Hæc Uvadingus à Rossoto exceptus in Syllabo Scriptorum Pedemon-tij. Ineditos quoque reliquit:

De Theologia Morali tomos 15. teste Fr. Joanne à Vacallo in *Descriptione Historica Prov. Reformata Mediolanensis*, apud Archivium Ordinis Matritense. Legi.

PETRUS A S. FRANCISCO, Lusitanus, Regularis Observ. Prov. Portugalliæ Lector emeritus, ac Pater, lingua Lusitana emisit:

Expositionem Psalmi 50. (minimè primi, uti narrat D. Nicolaus Antonius) Ulyssipone apud Petrum Craesbeeck, anno Virginæ partus 1629. in 4. Vidi. Memoratur à Jacobo Le-Long, pag. 903. suæ Biblioth. Sacræ.

PETRUS DE LA FUENTE, seu A FONTE, Hispanus, ex Batica Provincia Regularis Observantiæ, pius, ac eruditus Concionator, & S. Officij Qualificator, minimè pœnitenda elaboravit. Edidit vernaculè:

Directorium Religiosorum, cui adjungitur *Expositio Sacramentorum Vestium, & Mysteriorum Missæ.* Hispali per Simonem Faxardo 1646. in 4. Vidi.

Transitum strictissimum Jordanis mortis. Hispali apud Clementem Regium 1664. in fol. Vidi.

De modo adjuvandi morti appropinquantes, cui adjungitur *tractatus de Methodo efformandi Testamentum, & tractatus de Indulgentiis concessis Chordigeris Franciscanis.* Ibidem typis Joannis Gomez de Blas 1640. in 4. Vidi.

Septemtrionem peccatorum. Valentia apud Josephum Gasch 1646. in 8. Vidi. Claruit circa annum 1660.

PETRUS GABRIEL DE ARAGON, Hispanus, Minorita, scripsit, ac edidit à se habitam:

Concionem de Purissima Conceptione Deiparæ, impressam cum alijs Cæsaraug. 1619. in 4. Ex Fr. Petro de Alva col. 1165. *Militia.*

PETRUS GALAN, Hispanus, Theologus, ac Custos Carthaginensis Prov. Regul. Observ. emisit:

Orationem funebrem in translatione ossium Marchionem de Ayamonte. Prodiit anno 1608. in 4. sed loco non expresso, Vidi. Incipit: *A lo que el Latino.*

Concionem de festivitate Immaculatæ Conceptionis Reginae Sanctorum omnium. Con-

Conchæ 1615. in 4. Laudatur in Appendice Marracij, & in *Militia*, col. 1165.

PETRUS GALATINUS, Apulus, Provinc. S. Nicolai, Reg. Observ. Minister, Vir Græcæ, Hebraicæ, Chaldaicæ, & Latinæ linguæ perquam peritus, Philosophiæ, & Theologiæ professor, L. Pucio Sanctorum quatuor coronatorum Cardinali familiaris, Poenitentiarius Apostolicus, cum Joannis Capnionis Maximiliani Imperatoris Consiliarij operibus contra Judæos scriptis quidam detraherent, prædictorum Cardinalis, & Imperatoris hortatibus, & Leonis X. nutu Capnionis suscepit defensionem. Scripsit itaque:

De Arcanis Catholice veritatis, opus perquam utile Reip. Christianæ, summo opere commendatum, ex Thalmud, alijsque libris Hebraicis excerptum Maximiliano Imperatori dicatum, Barij scriptum, Orthoxæ maris impressum per Hieronymum Suncinum ann. 1518. Basileæ 1550. & ibidem 1561. fol. Parisijs 1602. fol. Francofurti 1612. fol. & 1672. fol. Vidi. Possevinus monet, quod hujus libri pleraque plenè omnia præter Cabalistica legabantur in *Victoria Porchetti*. Porchettus porro hic ex Familia Selvaticorum, Genuensis, Ordinis Carthusiani scripsit librum contra Hebræos, quem prænotavit *Victoriam*, & Augustinus Justinianus Ordinis Prædicatorum, Episcopus Nebiensis, edi curavit Parisijs ann. 1520. biennio postquam prodijt opus Galatini. Atqui in hac Porchetti *Victoria* habentur etiam Thalmudica, & Cabalistica frequentissimè, quin & hæc etiam, materiamque sui compilandi libelli se accepisse à Raymundo Martino Catalano Ord. Prædicatorum, qui intima quæque Hebræorum penetralia vestigavit, fatetur Porchettus in sui libri præfatione. Quo autem tempore floruerit Porchettus, neque Justinianus, qui opus edidit, neque Possevinus, qui Scriptores Ecclesiasticos recensuit, neque Theodorus Petreyus, qui Bibliothecam Carthusianam edidit, enarrant. Raymundi etiam ætas à Possevino, & Antonio Senensi tacetur. Quis, quid, & à quo acceperit, prorsus incertum, & quidem Galatinum versatissimum in Hebraico, & Chaldaico idiomate, Hebræorumque, & Arcanis fuisse, vniversa ejus opera testantur, atque ex ipsis fontibus ad convincendos Hebræos doctrinam haurire potuisse, ejus ingenium, & singularis in hujusmodi rebus peritia facile persuadebunt. Hæc & modestè Uvadingus.

Tom. II.

Non me latet de hac re plura, nec contemnenda edidisse R. A. P. Fr. Petrum de Alva, quem consulas præcipuè in suo opere prænotato *Pleyto de los Libros*. Ego autem dumtaxat subjiciam Cisterciensem eruditum Carolum Josephum Imbonato in sua Bibliotheca Latino-Hebraica hæc „ verba facientem : *Verum enim verò* „ acrius, & sub iniquè ab Authoribus re- „ prehenditur Galatinus, quasi omnia Ray- „ mundi exscripserit, atque in suum Com- „ mentarium transtulerit, aut quæ in Ga- „ latino sunt, eadem occurrant apud Ray- „ mundum. Nam præterquam quod pro di- „ versis tractatibus habendi sunt, qui di- „ versa methodo constant, & scripture, „ sæpèque etiam rebus; permulta enim „ ex libro Zoliar adducit Galatinus, item „ ex Gale Razeja, quod dicitur revelator „ arcanorum, ex quo fuisse librorum suo- „ rum titulum desumpsit Galatinus, quæ „ non ita Martinus, ut ipsimet Authores „ haud ignorant, & ego conspexi in ope- „ re Raymundi M. S. quod extat apud me „ in Bibliotheca S. Pudentianæ de Urbe, „ & licet minimè negari possit, ex Ray- „ mundo præcipuas, & potissimas Thal- „ mudicorum assertiones Galatinum acce- „ pisse, tamen adhuc dicendus est Gala- „ tinus sui operis Author, in hoc solum „ culpandus, quod Raymundi nomen, „ & librum subticuerit, illaque *quasi sua* „ vendidit. Sanè opus hoc Galatini nos- „ tri, examine præmissio nonnullorum S. R. E. Cardinalium, commendatur à Leone X. P. Max. cujus Apostolicas litteras habes ad calcem editionis Barij factæ. Scripsit etiam:

Opus insigne *de Theologia*, in quinque partes distinctum, quarum sub divisionem, in libros, aut in tractatus hic subjiciemus, ut lectori innotescat, de quibus rebus in singulis partibus tractaverit. Habentur etiam in initio cujusque partis Indices capitum, quæ sub vnoquoque libro continentur, quos nos, Uvadingo adherentes, etsi scitu utiles, tædio vitando, prætermisimus.

PRIMA PARS,

Quam Paulo III. Pontifici Maximo dedicaverat sex continet libros.

- Primus est de Deo absolute.
- Secundus de Divina Essentie Unitate, & Attributis.
- Tertius de Divinarum Personarum Trinitate.
- Quartus de Divina Scientia, Præscientia, & Prædestinatione.
- Quintus de Divina Voluntate.
- Sextus de Divina Potentia.

SECUNDA PARS,

Rodulpho Pio Cardinali Carpenfi nuncupata sex itidem habet libros.

- Primus est de Mundi Authore.
- Secundus de Cælo Empyræo.
- Tertius de Angelis.
- Quartus de Dæmonibus.
- Quintus de Dæmonum potestate.
- Sextus de Materia prima.

TERTIA PARS,

Quam nulli dicarat, sicuti nec reliquos sequentes, 14. constat libris.

- Primus est de Luce primo die creata.
- Secundus de Cælo Crystallino, seu primo mobili.
- Tertius de Firmamento, seu Octava Sphæra secunda die producta.
- Quartus de Planetarum Cælis.
- Quintus de Elementis, eorumque Sphæris.
- Sextus de Aquarum separatione, & Iridis apparitione tertio die facta.
- Septimus de Ijs, quæ quarto die facta sunt.
- Octavus de Stellarum actionibus, & potestate.
- Nonus contra Astrologos prognostican-

Decimus de Fato.

Undecimus de Divina Providentia, & ejus effectibus, uti, & de casu, & fortuna.

Duodecimus de Animalibus brutis quinto die ex aqua productis.

Decimus tertius de Animalibus sexto die ex terra factis, deque hominis productione.

Decimus quartus de Dei Imagine, ad quam homo factus est.

QUARTA PARS,

Dividitur in tres tractatus, & singuli tractatus subdividuntur in varios libros. Tractatus porrò sunt:

- Primus de Statu innocentie.
- Secundus de humana nature lapsu.
- Tertius de Auxilijs contra lapsus miserias.

Primus tractatus hos habet libros.

- Primus est de Terrestri Paradiso.
- Secundus de Adæ cognitione.
- Tertius de Evæ ex Adæ costa formatione.
- Quartus de Filiorum procreatione.
- Quintus de Status innocentia immortalitate.

Secundus tractatus his libris comprehenditur.

- Primus liber agit de Dei præcepto, Diaboli tentatione, Adæ peccato, & pœnis eidem, Evæ, & Serpenti inflictis.
- Secundus de Pœnis, quibus Adæ posteritas propter ejus peccatum punita est.

Tertius tractatus his libris comprehenditur.

- Primus agit de Libero Arbitrio.
- Secundus de Gratia.

QUIN.

QUINTA PARS.

Dividitur in libros tredecim.

Primus refutat errores improbantium Christi Divinitatem.

Secundus agit de aeterna Christi generatione.

Tertius de Filij Dei Incarnatione.

Quartus de congruitate Incarnationis Verbi.

Quintus de modo Incarnationis Verbi.

Sextus de Causa efficiente Incarnationem.

Septimus de Causa meritoria Incarnationis.

Octavus de Cooperatione B. Virginis ad Incarnationem.

Nonus de Persona assumente, & natura assumpta.

Decimus de Filij Dei praedestinatione.

Undecimus de Cultu Latriæ Christo exhibendo.

Duodecimus de perfectionibus Animæ Christi.

Tertius decimus de Merito Christi. Summam hanc non absolvit morte præventus, eam namque, ut ipse in Epistola nuncupatoria secundæ partis ad Cardinalem Carpensensem refert, in decrepita scripsit ætate, quare de Sacramentis, de Visione beatifica, de quatuor Novissimis; alijsque, quæ dicenda proposuit, nihil scriptum reliquit. Alia insuper composuit opera:

Commentaria luculentissima in Apocalypsim Joannis, Carolo V. Imperatori dicata. Incipiunt: *Expositurus ad verum, propriumque sensum.* Citat ista Commentaria in Epistola Dedicatoria primæ partis veræ Theologiæ ad Paulum III. Summum Pontificem. In Epistola autem nuncupatoria horum Commentariorum valdè laudat Cardinalem Quiñonium tit. S. Crucis Presbyterum, ex Minoribus assumptum. Vidi, ac legi hæc Commentaria Abulæ in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci. Memorantur à Cornel. Alapide in Argum. in Apocalypsim, & Le-Long in Bibliotheca Sacra, pag. 173.

Opus singulare de Ecclesiæ Catholicæ institutione, de formatione, & reformatione. in quatuor volumina distributum. Prima pars de Ecclesiâ instituta. Incipit: *De Ecclesiâ Christi.* Secunda de Ecclesiâ destituta. Incipit: *Prima pars operis de Ecclesiâ*
Tam. II.

destituta. Tertia de Ecclesiâ restituta. Incipit: *Quamquam de Ecclesiâ restituta in nostris opusculis multa incidenter, ac sparsim diximus.* Hæc autem opuscula sunt:

Tractatus de recta Sacrae Scripturæ interpretatione, dictus Ostium apertum. Incipit: *Quoniam voluntas.* Laudatur à Fr. Francisco Carriere in cap. suorum Commentariorum in Sacram Scripturam.

Tractatus alter de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quem ann. 1532. Francisco de Angelis, sive Quiñonio, Cardinali Minoritæ supra nominato dedicaverat. Incipit: *Inter cætera omnia Christianæ Fidei Sacramenta.*

Opusculum de Anima intellectiva, ad Cardinalem Rodolphum Pium Carpensensem. Incipit: *Disputari de Anima.*

Alterum de Homine, ad eundem Cardinalem. Incipit: *Cum in Superioribus nostris tractatibus.*

Tertium de septem Ecclesiæ temporibus, & statibus, ad Cardinalem Quiñonium. Initium est: *Septem esse principalia Ecclesiæ tempora.*

Quartum de cognoscendis pestilentibus hominibus, ea potissimum tempestate regnantibus, deque refellendis eorum versutijs, ad Andream de Valle tit. S. Priscæ Presbyt. Cardinalem, Ord. Minor. Protectorem. Incipit: *Quoniam mala, quæ ignorantur.*

Quintum de Angelico Pastore. Incipit: *Et si multa in libris.* Memoratur à Cornelio citato.

Sextum continet *Expositionem cujusdam vaticinij Romani sub obscuri.*

Septimum scripsisse de *Vaticinij Methodo*, S. Cataldi, & B. Cyrilli, constavit Uvadingo, ex præfatione sexti opusculi.

Octavum etiam composuisse de *optimi Principis diademate* ad Ferdinandum Regem Catholicum, suaque manu illud tradidisse in adventu Regis ad Regnum Neapolitanum, ipse recenset in Epistola nuncupatoria expositionis ad Apocalypsim Carolo Quinto Ferdinandi nepoti directæ. Horum omnium Authographa habentur in Vaticana Bibliotheca. Apographa habuit Uvadingus, in suoque Sancti Isidori in Urbe Archivio asservantur ipsomet recensente, & asserente omnia introspectisse, demptis duobus posterioribus opusculis ab ipso relatis. Ex his postremum, nempe:

De optimo Principe in 18. capita distributum, Ferdinando Aragonum, & Hesperia Regi sacrum, vidi, ac sedulo legi

Pinciæ. Ibidem asservatur in 4. in Bibliotheca Conventus S. Pauli, non in scrinijs, sed in arca. Opus est prælo, imò cedro dignissimum. Incipit Epistola nuncupatoria: *Reçtè à priscis, &c.* In opere, Regio adaptat diademati lapides Apocalyp-

sis. Incipit: *De Carbunclo Catholicam, atque Orthodoxam Fidem denotante, quæ summopere debet esse in Rege, caput 1.* Ad operis calcem Authorem commendans Franciscus Escalona Astumensis Cantor, accinit ita:

Gemmatum diadema capis si noscere Regis

Catholici: relege candide Lector opus.

Gemmarum vires, virtutum munera discas

Principis, & Regis, Christicolæque pij.

Exemplis veterum demonstrat singula Petrus

Seraphicus Doctor, dogmata sacra docens.

Hæc Reges, procuresque legant, hoc providus omnis

Perlegat: hoc lectum quemquam juvare potest.

Ad calcem operis laudati, habetur ejusdem Galatini.

Expositio pulcherrima dulcissimi Nominis Tetagrammaton contra Judeos pro Mysterio SS. Trinitatis. Et ibidem Epistola Zenonis Episcopi S. Marci; data Neapoli pridie Kalendas Junias 1507. & inter alia, continet quæ subijcio: *Ita; inquit, supra hominem tuum in hoc ipso summo conquirendo bono, id est, supra omnes vires humanas, terrenosque conatus te extulisti, quo perpauci admodum proculdubio, per tam inextricabiles tenebras omni huc accita luce ingenij, & quantumvis vigilantissimi studij aliquando potuerunt, &c.* Galatinus ergo dum videret sese nili cursu ad mortem properare anno 1539. rogavit Paulum III. Pont. Max. ut sibi faceret facultatem opera sua legandi Bibliothecæ Conv. Aracoelit. è qua extrahi non liceret, nisi ad effectum ea typis committendi: cui Pontifex lubens annuit, edita Bulla, qua aliquot honoris titulis Petrum ipsum dignatur, & libros ipsius in illam Bibliothecam deponendos recenset. Consule Uvadingum ad annum 1539. ac Fr. Didacum de Lequile, tomo 1. Hierarc. Franciscanæ, distinct. 3. pag. 232. Galatinum commendantem, cujus effigie adornatur celebris Bibliotheca Dominæ nostræ de Saliceto, adjecto hoc carmine;

*Con gala, y sal, Galatinos
Sacas à luz la hermosura,
Y galas de la Escritura.*

PETRUS GALLISARDUS, Gallus; egregius Theologus, scripsit:

Librum in quo ex Divina Scripturâ in

optimam methodum, atque in compendium redegit Decalogi explicationem, quæ per tabulas objecta oculis, summam peccatorum, & capita casuum conscientia facile representat.

Libros S. Augustini de Doctrina Christiana Gallicè reddidit. Lugduni apud Benedictinum Rigaudum, anno 1578. Hæc Uvadingus.

PETRUS GALTERIUS, Provinciæ Aquitanix alumnus, recensente Uvadingo, scripsit Tolosæ:

Commentaria in Genesim;

PETRUS A GANDAVO; Laicus; Provinciæ Flandriæ filius, etsi non eam doctrinam habuit, quæ in Academijs requiritur, ea certè abundavit, quæ de Cœlo demittitur, idque ita ut magni Viri partes apud Indos obtinuerit, nam hic ex tribus illis fuit, qui primi novam Hispaniam cum Ferdinando Cortesio adierunt. Mexici puerorum Gymnasium exercendis incultis illis ingenis erigendum curavit. Anno salutis 1572. toleratis 50. annorum in colenda Indorum vinea laboribus, Mexici in Sacello Sancti Josephi Conventus Minorum, extenuatum corpus sepelitur. Si Sacros Ordines suscipere voluisset, (erat Laicus) Archiepiscopus Mexicanus fuisset, invitatus ab Imperatore Carolo V. Scripsit:

Catechismum pro erudiendis pueris, qui impressus circumfertur.

Epistolas varias, & multas ad Patres Flandriæ, adhortans, ut opera sua in tam ubere segete adessent, eoque, ubi tam copiosus sese offerebat, animas Christo lucrandi campus, sese conferrent.

Huic Symbolum: *Non metentis, sed serentis* tribuit Uvadingus. Pluribus de eo

Ar-

Arturus in Martyrologio Franciscano ad diem 29. Junij, encomio isto meritò præmissio: *Mexici in India Occidentali, Beati Petri à Gandavo, Confessoris, qui Religione, ac humilitate præclarus, tanto spiritus fervore operam dedit in procuranda Indorum conversione, & salute, ut innumeros eorum Christo lucrificeret, cultum Divinum amplissimum reddiderit, & dierum, ac bonorum operum plenus sanctissimè obierit.* Primum fuisse in Occidentilibus Indijs Scriptorem censet Fr. Antonius Daza, quem consulas tomo 4. Chronicor. Ordinis, lib. 2. cap. 23.

PETRUS GARCIA, Hispanus, ex Regulari Observ. Prov. Castellæ, Vir exemplaritatis nota insignitus, & à Confessionibus suæ V. Sororis Agathæ Sanchez, stylo signavit:

Vitam V. Agathæ Sanchez Tertiariæ Franciscanæ. Inedita asservatur Caracæ, in Archivio Conventus Regul. Observ. teste Fr. Eusebio Gonzalez, tom. 6. Chronicor. Ordinis, lib. 3. cap. 34. pag. 504. Ad Dominum migravit anno 1712.

PETRUS GODEFRIDUS, Tertij Instituti S. Francisci in Belgio Minister Generalis in Capitulo Zeperensi electus,

& Pater Conventus Andarturiensis, designatus Suffraganeus Archiepiscopatus Cameracensis. Incredibile, quanta animi verecundia, & humilitate onus illud recusavit. Opus enim illud erat planè indoli suæ, & innato sibi pudori contrarium. Bis Romam vidit in negotijs sui Ordinis. Multa prudenter constituit, multa tum ad domesticos, tum ad externos utilia excogitavit, dixit, fecit, & ab alijs fieri curavit. Fratribus integritate vitæ erat exemplo, alienis admirationi, omnibus adjumento. Scripsit, uti habetur tom. 1. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 479.

Proverbia impressa Parisijs. Insupèr, Uvadingo laudante, emisit:

Concionem de Resurrectione Salvatoris nostri. Antuerpiæ 1551.

Chlamydem sponsi, de interiore invitatione Vitæ, ac Crucis Christi. Ibid. 1563.

Eremum Domini, vernaculè, quo probat modum sequelæ Christi. Memoratur à Vernonensi in Annalibus Tertij Ordinis. Sanctissimè diem clausit extremum Antuerpiæ anno 1558. & sepultus in summo Choro, ante Templi ab Iconoclastis devastationem, adjuncto epitaphio, quod ex Uvadingo exscribere decet:

Cujus in hoc Templo, Lector, venerabile bustum
Aspicias, monitis certior esto meis.

Nempè Pater tumulo requiescit Petrus in isto,

Cui cognomentum gens Godefrida, dedit.

Cuique fuit genitor Cornelius, istius Urbis

Indigena, & gnatus Coenobiarcha domus.

In qua Francisci residet speciosa propago

Sancti, cognomen Tertius Ordo facit.

Vixit in hac lustris, sanctissima vota professus,

Bis quinque, haud multa, plusvè, minusvè pius.

Divorum factus Mystes, Christique Sacerdos,

Quatuor æstates, deindè quaterque decem

Exegit, factò nunquam reprehensus in vllò,

Integer vsque adeò, morigerusque fuit.

Ergo illum probitas, ne non dotata maneret,

Præcipuo ornavit semper honore Deus.

Principio hanc ædem justo moderamine rexit
 Præfectus sancti bis tria lustra loci.
 Hocque gradu ascenso, meritis poscentibus, idem
 Ordinis Antistes totius indè fuit.
 In quo sic pietas, cunctis innotuit illis
 Concilij ditio, quos Zeperensis habet.
 Ut sibi non alium optarent habuisse Ministrum,
 Præfuit annos sex, quinque, quaterque, quibus
 Expletis, donec vitæ feliciter annis
 Septem, sed decies addidit, usque bonus.
 Cum Deus æterni moderator, & arbiter orbis
 Evocat ad gratiæ præmia certa poli.
 Sol ter quingentos ferè ab orto, vt voluerat annos
 Jam Christo, & decies quinque, quaterque duos,
 Dena pruinosi nam lux erat orta Novembris
 Quarta, nunc animæ fausta precatus, Abi:

PETRUS GOMEZ DE GUINAL-
 DO, Hispanus, Regul. Observ. Prov. S.
 Michaelis, doctus Concionator, publici
 juris fecit vernaculè:

Concionem de S. P. N. Francisco. Hispa-
 ni anno 1616. in 4. Vidi.

*Orationem eruditam in translatione of-
 ficii plurimum Sanctorum.* Ibidem in 4. an-
 no 1603. Vidi.

PETRUS GONZALEZ DE MEN-
 DOZA, Hispanus, Innici Lopez Mar-
 chionis de Santigliana filius, in lucem
 prodijt anno 1428. die 3. Maji inventæ
 Crucis sacra, quæ ab eo dum viveret sum-
 mis honoribus exculta, & exaltata; nam
 Xenodochium Toleti, & Collegium Va-
 llisoleti in honorem Sanctissimæ Crucis
 erexit, ac Basilicam S. Crucis in Urbe
 erectam restauravit. Hic Petrus magni
 Cancellarij in Hispania munere cum lau-
 de fungens à Sixto IV. Pont. Maximo Pur-
 pura condecoratur, exactoque biennio

Archiepiscopus Hispalensis; moxque
 Toletanus, & Hispaniarum Primas, Se-
 disque Apostolicæ per Hispanias Lega-
 tus tenuntiat. Convertit in Hispanicam
 linguam:

Historiam Sathstij.

Homerum.

Virgilium.

Oldij Elegias aliquas; vti ex Oldoino;
 & Morerio refert D. Josephus Eggs in sua
Purpura Docta, lib. 3. pag. 213. Tertia-
 riorum Franciscanorum Ordini adscribi-
 tur. R. P. Alva, col. 1167. *Militie* nar-
 rat ejus studio reformatum esse Brevia-
 rium Toletanum impressum Venetijs an-
 no 1488. in 4. E vita migravit in Hispaniæ,
 Urbe Caraca, tertio Idus Januarij anno
 Domini 1495. ætatis sexagesimo septimo.
 Corpus Caraca translatum Toletum, ibi-
 dem in Ecclesia Principe, prout testa-
 mento jussit, cum hoc epitaphio terre
 mandatum est.

Petro Mendoza Cardinali Patriarchæ
 Archipræsuli de Ecclesia benemerito:
 Obijt anno M.CCCC.XCV. tertio Idus Januarij.
 Cardineo quondam Petrus lustratus honore
 Dormit in hoc saxo, nomine qui vigilat.

Dùm ægrotaret ad mortem, Crux splendidiſſima ſuprà ædes ejus tandiù apparuit donec Eccleſiæ Myſterijs expiatus puriſſimam Deo animam reddidiſſet; Crux enim Petro benefactori, vel miraculo parentare voluit. Imò admirationi erit id, quod referunt, & præcipuè, vt oculatus teſtis narravit mihi R. P. Fr. Joſephus Alvarez de la Fuente, Prov. Caſtellæ Reg. Obſervantiæ Diſſinitor, nempè Caracæ, vulgò *Guadalaxara* in Hiſpania inter ædes Petri quotannis ſtato tempore enaſci herbulam, nullo ſemine jactam Crucis formam perfectiſſimè referentem. Conſule laudatum Eggs.

PETRUS GONZALEZ DE MENDOZA, alter, Hiſpanus, Vir nobilis, Roderici Gomez de Silva, & Annæ de Mendoza Ebolenſium Principum, & Ducum de Paſtrana filius, Philippo Secundo Hiſpaniarum Regi apprime charus, cum in domo religioliſſima S. Mariæ de Saliceto, vulgò *de Salceda*, Habitum ſumpſiſſet, & per varios gradus ad Commiſſariatum generalem Familiæ Ciſmontanæ perveniſſet, atque indè ad Epiſcopatum Oxomenſem, deindè ad Archiepiſcopatum Granatenſem, mox ad Cæſarauguſtanum eveheretur, demùm Siguntinum pinguiſſimum Epiſcopatum accepiſſet, ubique in regimine prudens, omnibus acceptabilis, omnibus commendabilis, erga pauperes beneficus, erga ſuos conſolator Minoritas liberalis, ſtatim ubi Archiepiſcopatum acceperat Granatenſem, voluit rependere domui Salicetanæ ſuæ religioſæ institutionis beneficium. Poſtquam enim Cœnobium varijs ædificijs, multis ſacris paramentis, & pretioſa ſupellectile abundè illuſtravit, voluit adhuc reddere illuſtrius, edito præclaris rebus, & Viris illuſtribus ejusdem Conventus integro volumine, quod Hiſpanicè inſcripſit:

Hiſtoriam Montis Cœlis B. Mariæ Virginis de Saliceto, Margaritæ Auſtriacæ,

Clariffæ, Imperatorio ſtemmate, & virtutum ſplendore nobiliſſimæ, dedicatam. Prodiit Granatæ apud Joannem Muñoz, anno 1616. in fol. Vidi. Inſupèr laudante D. Thoma Tamajo apud D. Nicolaum Antonium, tom. 2. pag. 157. ſcripſit:

Litteras Paſtorales (cum eſſet jam factus Epiſcopus) quibus ad votum pro *Immaculata Conceptione* emittendum Fideles ſuæ Diœceſis adhortatus eſt, & favoribus proſequutus. Cæſarauguſtæ 1619. in Charta expanſa, teſte Alva in Militia, col. 1167.

Inſtitutionem authenticam Eremitarum de pœnitentia, ac Tertiariorum S. Franciſci, vernaculè.

Epistolam ad Paulum V. Pont. Maximum circa definitionem Myſterij Immaculatae Conceptionis. Extat in Matritenſi Archivio Conceptionis, tomo 4. in principio. Vidi. Laudatur à præcitato Alva, quo teſte edidit etiam:

Concionem de Immaculata Conceptione Deiparae in Toletano Ordinis Capitulo habitam anno 1606. Prodiit anno 1608. in 4. Demùm, ex Antonio de Leon Pine-lo in ſua Bibliotheca Mariana ſæpiùs laudata, conſcripſit:

Conclones de Sanctis, quæ habentur M. S. in Bibliotheca Conv. Dominæ noſtræ de Saliceto. Eodemque teſte in Appendice, collegit:

Indicem omnium librorum ad omnes ſcientias ſpectantium, qui in Bibliotheca laudati Cœnobij inveniuntur, & in publicum miſſit Matriti typis Ludovici Sanchez 1609. Deceſſit anno 1639.

PETRUS GONZALEZ, alter, Hiſpanus, ex Bætica Prov. Regul. Obſerv. Sacræ Theologiæ profeſſor, communem fecit egregiam:

Concionem de nova ſolemnitate Immaculatae Conceptione Virginis in univerſo mundo. Hiſpali per Lucam Antonium de Hermotilla 1709. in 4. Vidi.

PETRUS GONZALEZ, alter, Hiſpa-

panus, Regul. Observ. Prov. Granatensis, Theologus, & à Secretis ejusdem Provinciæ, communem fecit:

Concionem de Sacratissima Eucharistia, ad Congregationem generalem Ordinis, Victoriæ habitam, anno 1648. Granatæ apud Franciscum Sanchez 1649. in 4. Vidi.

Orationem ad Fratres in Comitibus generalibus Ordinis Victoriæ celebratis, ibidem impressam 1649. in 4. Vidi.

Certamen Poeticum, & perorationem pro festivitate Immaculatę Conceptionis Regine Angelorum. Granatæ 1651. in 4. Memoratur in *Militia*, col. 1167.

PETRUS GONZALEZ DE SOSA, Hispanus, ex Tertiarijs Regular. Prov. Baticæ, Sacrę Theologiæ professor, publici juris fecit:

Orationem in obitu R. P. Fr. Petri à S. Cruce sue Provincię Ministri. Hispali per Joannem de la Puerta 1712. in 4. Vidi.

PETRUS DE GROSSIS, natione Gallus, professione Minorita, Gallica lingua scripsit opus prænotatum:

Viridarium Nobilium asservatum in secundo Sixto Bibliothecę Regiæ Galliæ, teste Philippo Labe in sua nova Bibliotheca Librorum M. SS. impressa Parisijs 1653. in 4.

PETRUS HERMOSILLA. Vide superius, verbo *Petrus Fermosello*.

PETRUS DE HERMUA, Hispanus, ex Regul. Observ. Prov. Cantabrię, Concionator, Definitoris munere functus, publici juris fecit opus Concionatoribus valdè utile, hoc titulo insignitum:

Tractatus de Missionibus, ac Parochis, adjectis conditionibus boni Concionatoris; decem præceptis Decalogi, ac methodo docendi filios. Flaviobrigæ per Nicolaum Sedano 1691. Ediderat etiam sub titulo *Kalendarij*.

Ceremoniale Sacrum, addita expositione Gavanti. Ibidem, ac eisdem typis, anno 1680. in 8. Vidi.

PETRUS HONTOYUS, Belga, Lucemburgensis, Uvilloto Namurcensis, sex tomis partitus est *Conciones*, quas scripsit.

Primò continentur, quę sunt in *Epistolas ab Adventu, usque ad Septuagesimam*.

Secundò, quę à *Septuagesima usque ad Pascha*.

Tertiò, quę à *Dominica in Albis, usque*

ad tertiam Dominicam post Pentecostem.

Quartò, quę ab illa *Dominica usque ad Adventum*.

Quintò, quę habitę *diebus Festis tempore æstivo*.

Sextò, quę *ijsdem habitę tempore hyemali*.

Mensam insuper Apostolicam composuit, hoc est: *Commentarios de genuino sensu Epistolarum Dominicalium per annum*.

Præfixa verò est cuilibet epistolę *tabula dispositionis*. Moguntię apud Albinum, & Colonię apud Mitium, anno 1604. Hęc Uvadingus Valerio Andręæ adherens. Eum à pace, & litterarum amore commendat Uvillotus. Vivebat anno salutis 1598.

PETRUS JACOBI, cognomento JUSTI, Hispanus, Jacobi II. Aragonum Regis, & Reginę Constantię S. Ludovici Episcopi vterinę sororis filius, ex Dei, ac laudati S. Ludovici revelatione, Minoriticum Habitum Barcinone accepit anno 1358. & vltra annos 20. nobilitatem generis vitę sanctimonia superavit. Theologicarum quęstionum, rei quoque Historicę, & Poeticę haud nescius, varij generis composuit:

Pœmata multiplicia enumerata à Fr. Josepho Antonio Hebrera, lib. 1. suorum *Chronic. Regal. Seraphic.* cap. 31. num. 291. & sequentibus. Scripsit:

Epistolas graves, quę in Vaticano Archivio asservantur. Ex his, Latinè apud Uvadingum ad annum 1380. num. 27. & Hispanè, apud laudatum Hebrera ibidem, cap. 38. eam habes, quam ad Carolum V. Gallię scripsit. Insupèr:

Epistolam de vero Pontificata Urbani VI. & alias. Floruit anno 1380. ejusque ossa in arca lignea recondita habentur Valentię in Ecclesiā Conv. D. Francisci. Pluribus de eo pertractat Arturus in *Martyrologio Franciscano* ad diem 5. Junij. Gesta ejus copiosè perstringit Ill. Tossignianus, lib. 2. *Historiæ Seraphicę*, de eoque distichon refert:

*O te felicem, proles Aragonica! dùm te
Hic materans, crasso tegmine membra te-*
gis.

PETRUS A JESU, Hispanus, Abulensis, strictiorem Observantiam Discalceatorum professus in Prov. S. Pauli Apostoli, virtutibus, ac doctrina claruit, Guar-

dia-

dianumque egit Conventus Villacastinensis S. P. N. Francisci Hispana lingua conscripsit duos minimè poenitendos tractatus impressos Matrili anno 1601. Titulus 1.

De modo legendi flores in flore agri Christo Domino nostro. Secundi inscriptio:

De modo legendi flores in campo virtutum supernaturalium, ac moralium. Obijt bonus odor Christi anno 1631. Consule partem 1. meæ Biblioth. Minor. Discalceatorum, pag. 225.

PETRUS A JESU, alter, Hispanus, ex Oppido *Adea de Abila* Salmantinae Diocesis, ex Discalceata Prov. S. Pauli, Concionator, iteratò Pater, Discalceatarum Provinciarum S. Gabrielis, S. Josephi, ac S. Joannis Visitator, Vir prudens, atque eruditus, jussu R. R. P. Fr. Ildephonsi Biezma Ministri generalis, suorum, & practicum studiorum fructus scripto traddens, opus concinnavit egregium Latino idiomate. Hunc affert titulum:

Elucidatio judicialis Canonica Regularis in practicam Canonicam ab A. R. P. Sancto de Melfi elaboratam, Juribus Canonico, & Civili, Statutisque generalibus nostri Seraphici Ordinis valde conformem, necnon in pauca municipalibus nostræ almæ Prov. D. Pauli, cæterarumque VV. Provinciarum strictioris Observantiæ Discalceatorum hæud dissimilem. Salmanticae ex typographia S. Crucis, anno 1729. in fol. Vidi Censoris munere. Scripsit etiam Latine:

Descriptionem Historicam Salmantini Conventus S. Josephi, vulgò del Calvario. Incipit: Arma, virumque canant prophæti, Martialesque Chronologi, &c. Ad manus habeo in fol. Ineditas vernaculè reliquit:

Consultationes Regulares asservatas in laudato Coenobio, in cujus Ecclesia expectat Resurrectionem mortuorum. Obijt anno 1725.

PETRUS INSULENSIS, Flander, vulgò dictus *Doctòr Notabilis*, scripsit, Gaseo teste:

In lib. 4. Sententiarum.

Commentarios in Psalmos Davidis laudatos à Jacobo Le-Long, pag. 901.

Sermones de Tempore, & de Sanctis. Huic Symbolum, Altiora ne quaeris. Valerius Andreas in sua Bibliotheca Belgica, & Uvadingus.

PETRUS JOANNES, Hispanus, ex

Catalauniensi Principatu, vulgò dictus *Pere Juan*, Provinciae Catalauniæ Regul. Observ. alumnus, ac Parisiensis Baccalaureus, posteritati reliquit libros aliquot:

Super libros Sententiarum.

Super universam Sacram Scripturam. Ex Fr. Angelo Vidal in Chronicis M. S. laudatæ Provinciae, fol. mihi 129.

PETRUS JOANNES MOLINA, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Joannis Baptista in Valentino Regno, Sacrae Theologiae Professor, & impræsentiarum à Secretis R. A. P. Procuratoris generalis Minorum Recollectorum, ac Discalceatorum in Romana Curia, concinnavit:

Lectiones secundi Nocturni, quas ex novo Decreto recitant Minoritæ in festo B. Joannis de Prado Martyris. Alia, audio exarasse, quæ ad manus meas hætenus non devenere.

PETRUS JOANNES OLIVI, Gallus, è Castro S. Mariæ Sirignani, alias Semicani, adolescentulus suscepit Habitum in Conventu Bitterrensi in Provincia Prov. & Custodia Narbonensi, tandem post solertem, fructuosamque curam studijs adhibitam, factus est Baccalaureus Parisiensis. Regularis disciplinæ restituendæ perquam cupidus promotor, multorum in se concitavit invidiam, plurimasque passus in vita molestias, & post mortem calumnias, quas latè refert, & refellit Uvadingus, tom. 2. Annal. ad annum 1297. Scripsit multa, quæ perperam ab æmulis intellecta, fuerunt diù suppressa. Ea porro sunt:

Quæstiones de Papæ, & Concilij auctoritate. Extant M. SS. Patavij in Musæo Benedicti Salvatici Medici.

Postilla ad omnem fermè Sacram Scripturam.

Commentarij in Evangelium S. Matthæi. Expositiones in Apocalypsim.

Quodlibeta.

Liber de Laudibus, & Excellentia Virginis, in qua laudanda excessisse judicarunt præcipui Ordinis Patres.

Expositio in Regulam S. Francisci.

Tractatus de paupere rerum usu, & alia. Obijt Conventu Narbonensi anno 1297. die 16. Martij. Hætenus Uvadingus, cui supplementa addiciens, ab operibus exordium summam. Extant igitur hujus Olivi, in Bibliotheca Colbertina, cod. 1002.

Refutatio eorum, quæ in Postilla Fr. Joannis super Apocalypsim videntur esse hæretica, aut erronea, vel periculosa, secundum

cundum quod sunt ab eo intellecta, & declarata, & prout etiam verba sonant. Consule Baluzzium in Notis ad Viras Paparum Avenionensium, col. 752. quo teste, in eadem Bibliotheca, codice 2743. habentur ejusdem Olivi opera prænотата:

Postilla super librum B. Dionysij de Angelica Hierarchia.

Expositio Regule Fratrum Minorum,

Quæstio de Paupertate.

Liber dictus Exercens.

Tractatus de Sacramentis:

Tractatus de Usuris, Emptionibus, & Venditionibus.

Opus dictum Miles armatus.

Quæstiones Logicales. Insupèr, laudante Jacobo Le-Long, pag. 885. suæ Bibliothecæ Sacræ, ex Thomafino, fol. 105. Bibliothecæ Venetæ, in ea habentur M.S.

Postilla Joannis Olivi super Genesim.

Postilla super quatuor Evangelistas. Scorsim: *Super Matthæum.* Scorsim: *Super Marcum, Lucam, & Joannem.* Item ibidem, ex Thomafino, pag. 105.

Postilla in Apocalypsim. Et in Colbertina, cod. 2056.

Postille in 12. Prophetas Minores in fol. Demùm, Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ, & Marriti in Bibliotheca Regul. Observ. sub littera Q. num. 124. vidi

Quodlibeta, adjectis Impugnationibus, & Defensionibus. Editio antiqua in folio, præmissa ad Lectorem Tetrasticho;

Perlege Lector opus sublime Joannis,

Quod summi redolet dogmata sacra Dei:

Nil nisi Catholicum, & Sanctum sonat iste libellus:

Quis poteris contra eum ratione loqui?

Titulus operis: *Quodlibeta Petri Joannis Puenzalis Doctoris solemnissimi Ordinis Minorum.* Ad operis calcem, inquit: *Quoniam verò in omnibus prædictis non intendendo, nec volo aliquam novam sententiam diffinire; quin potius in his, & alijs Romanæ Ecclesiæ judicium, cujus post Deum est ad diffinienda fidei dubia summa auctoritas, desiderem, & expectem.* Item, ad finem Impugnationum Articulorum, pag. 53. ita ait: *Quæso igitur fratres mei quid feci Ordini meo, ut fratres mei, & patres sic me ubique terrarum dilacerent; ut ante sim omnibus per infamiam notus; quam natus? Et si scelestus homo sum, tamen ratione fidei zelum habeo, & altissimè, ac sincerissimè Regulæ nostræ, & omnis spiritualis sublimationis*

*Ordinis mei, fratrumque meorum. Ego credo, quod Deus mandavit eisdem, quod propter occulta mea scelera maledicant; ac ut semper sim humilior, & in fide exercitior me exercere non cessent. Curram igitur per gloriam, & ignobilitatem; per infamiam, & bonam famam; ut castigatus, & non mortificatus; ut seductor, & verax; ut omnibus denudatus etiam scriptitationibus meis, Christi tamen clementia non exutus, sed undique circumfultus. Vos autem bene valere, optimè vivite, & Deus pacis sit ipse vobiscum. Alia his similia mitto. Laudatur profectò ab omnibus Domesticis, & à S. Antonino, 3. parte Histor. tit. 24. cap. 9. §. 11. & 13. Apologiam pro ejus doctrina fecit Ubertinus de Casali, eodem ipso tempore, quo memoria ejus post mortem exagrabatur, quam Apologiam apud se fuisse testatur Uvadingus laudatus. Consule Illust. Cornejo, tomo 3. Chronic. Ordinis, & Dermitium, Notet hic Lector Abrahamum Bzovium scripsisse primò Petrum Joannis vixisse anno 1199. & secundò ejusdem ætatem revocare ad annum 1310. Utrumque est falsum. Secundum ostenditur, quia mortuus est anno 1297. Primùm; quia apud Quodlibeta impressa, & superius laudata, pag. 50. suæ Defensiones finiuntur ita: *Datum Nemausi anno Domini millesimo ducentesimo octuagesimo quinto.* Sed revocet Bzovius Olivi tempestatem ad ann. 1199. ut ipsemet Petrus Joannis iterùm (ut supra) dicat: *Ut ante sim omnibus per infamiam notus, quam natus.* Anno 1199. juxtà Bzovium ossa Petri Joannis cremata sunt, qui anno 1284. scribebat. O præclarum ratiocinium! Insupèr. Juxtà Bzovium vivebat anno 1310. Quomodo ergo anno 1199. cremata fuere illius Minoritæ ossa, priusquam formaretur in mundo Minorum Ordo? Dominicanus Graveffon pro viribus conatur tomo 5. suæ Historiæ Ecclesiasticæ, pag. mihi 211. & sequentibus hæreseos labe Olivi maculare subdens pag. 213. *Verùm ut candidè fateor, in purgandis Petro Joanne Olivi, alijsque Pseudo Minoritis, laterem lavant, & oleum, operamque perdunt Dermitius, & Uvadingus.* Ego autem, ut non solum candidè, sed amicè loquar; nec Dermitio, nec Uvadingo indigere Joannem Olivi suomet testimonio iteratò purgantem fateor: *Quin potius, inqut, in ijs, & alijs Romanæ Ecclesiæ judicium, cujus post Deum est ad diffinienda fidei dubia summa auctoritas,**

desiderem, & expectem. Vel ex hoc, ni fallor, colligitur inconsequentè procedere Dominicanum Graveson, eorumque oblitus, quæ de Joachimo Abbate conscripserat, parte 2. tomi 4. suæ Historiæ Ecclesiasticæ. Fol. 514. ita inquit:
 „*Ex hac porrò damnatione facta in Concilio generali nonnulli occasionem sumunt notam hæreseos inurendi Abbati Joachimo, sed injustè, & perperam. Nam primò quamvis in IV. Concilio generali Lateranensi libellus, quem edidit Abbas Joachimus contra Magistrum Petrum Lombardum de Unitate, seu Essentia Trinitatis, proscriptus fuerit, indè tamen colligi non debet, eum fuisse hæreticum, quia certissimè constat, cum duobus annis ante mortem omnia scripta sua Apostolica Sedis judicio approbanda, vel corrigenda subjecisse::: Quia, inquit Angelicus Doctor, Abbas Joachimus Apostolicæ Sedis judicio scripta sua subjecit.* Sed scripta sua, non semel, sed iteratò S. R. E. subjecit Fr. Petrus Joannes Olivi, vt liquido patet ex ejus scriptis: Ergo. His adde libros Joannis Olivi præmisso diligenti examine, à Sixto IV. Catholicos declaratos esse, teste Haroldo ad annum 1297. num. 23.

PETRUS JOANNES SIMON, Hispanus, Regul. Observ. Provinc. Catalaunienſis, Lector emeritus, lingua Hispana scripsit, ac edidit:

Expositionem Decalogi. Barcinone per Franciscum Cormellas 1676. in 8. Vidi.

Expositionem damnatarum propositio- num, ad mentem R. P. Lumbier. Ibid. ex typograph. Jacobi Cay 1683. in 16. Vidi.

PETRUS JOYER, Gallus, ex Regul. Observ. laudante Dupino in Supplemento, scripsit:

Opera spiritualia.

Sermocinationes ad Religiosos.

Devotiones animæ Christianæ, Gallico idiomate.

PETRUS JOJUCENSIS, vulgò *Giojusa*, Siculus, strictioris Observantiæ Reformatorem, Vir doctrina clarus, qui ingenij sui præstantiam, Lectoris, ac generalis Concionatoris munere exercuit, ac Provinc. Vallis Nemorum Provincialem egit, Italicè edidit pro Novitiorum instructione librum prænotatum:

Religiosus optimè instructus. Messanæ apud Josephum Bisagnium 1668. in 4. Insuper, ex Tognoleto apud Mongitore, tomo 2. Bibliothecæ Siculæ M. S. reliquit eodem idiomate;

Tom. II,

Decissionem quorundam dubiorum circa Regulam Seraphicam, in 4.

Praxim Cæremoniarum Sacrarum, in 4. Floruit anno 1668.

PETRUS A SANCTO JOSEPHO DE TRIXUEQUE, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Josephi, Concionatoris, ac Sacræ Theologiæ Lectoris muneribus functus, opus eruditum valde, ac Regularibus perutile, sed vernaculè, conscripsit, hoc titulo insignitum:

Concilium Superioribus salutare, ac Relegatio immodicæ cupiditatis honoris, in 4. Suscitatore expectat M. S. in Cordubensi Bibliotheca Conv. S. Petri de Alcantara sub G. num. 79. Vidi. Incipit: *Pregunta el Angelico Doctor, &c.*

PETRUS LACEPIERA, Franciscanus, qui se Minorum minimum fassus est, Latine scripsit:

De oculo morali tom. 8. impressum Juliobrigæ apud Arnaldum Gulielmum de Brocario 1500. die 4. Aprilis. Custoditur in Biblioth. Regia Matritensi. Vidi.

PETRUS LAURENTIUS, Hispanus, Regularis Observ. Compostellanæ Prov. Lector emeritus, & à Censuris Theologicis S. Officij quæstionem elaboravit:

An Christus post mortem meruerit, quam affirmativè resolvens, publicè propugnavit Compostellæ, in publicumque missit in 4. sed absque loco, & anno. Vidi.

PETRUS LAZARO FERRER, Hispanus, in Oppido Saldon Diocesis Albarraisenſis natus, Regularis Observ. Provinciæ Aragoniæ alumnus, Philosophiæ Lector, Superiorum jussu in Siciliam translatus, in S. Mariæ Angelorum Panormitano Conventu Prædicator, & Lector Generalis institutus, Provinciarum Calabriæ, & Terræ-Laboris Ex-Commissarius Visitator, & ex Pro-Minister Provincialis, Archiepiscopatus Panormitani Examiner Synodalis, Librorum Revisor, Visitator, & Vicarius Generalis Siracusanæ Diocesis, Regiæ Monarchiæ, S. Inquisitionis, & Neapolitani Provincialis Concilij Theologus, & in illius Universitate Regia, Moralis Philosophiæ Moderator, & demùm in Neapolitano Regno electus, & consecratus Uxentinus Antistes: typis dedit primitus eruditissimas Theses totius Theologiæ pro Comitij Generalibus habitis Romæ die 13. Junij anno 1688. sub titulo:

Domus Sapientiæ, una cum peculiaribus elogijs ligato Sermonem 7. Doctorum principalium Ordinis Minorum. Neapoli apud

Domin. Antonium Parrino, anno 1688. in fol. Vidi. Italicè emissit:

Speculum Monialium, S. Petro Alcantarenſi ſacrum. Panormi apud Petrum Coppula 1688. in 8. Vidi.

Orationem funebrem in obita D. Joannis Barboſa Panormitani Caſtelli Præpoſiti. Romæ per Thomam Romulum 1692. Demùm Latinè:

Epistolam Paſtorales ad Dioceſanos. Romæ apud Joſephum de Martijs 1705. in charta expanſa. Anno 1724. diem, & ſanctè clauſerat extremum.

PETRUS LOBO, Hispanus, ex Minoritis Diſcalceatis Prov. S. Joannis Baptiſtæ in Valentino Regno, verè Germanus Frater noſtri Apoſtolici Viri Fr. Alphoñſi Lobo, abſtinentia, contemplatione, ac miraculis clarus, pro regimine nonnularum Confraternitatum Crucis, quas in Valentino Regno erexit, conſcripſit:

Statuta, laudata, & publici juris facta tomo 1. Chronic. laudatæ Prov. lib. 3. cap. 37. Puerulum reſuſcitavit, ac meritis cumulat ſennio confectus moritur anno 1618. Semèl, atque iterùm glorioſus apparuit.

PETRUS LE-MAYRE SERAPHINUS, à Genuenſi illaudatus, Gallus, ex Minoritis Capuccinis Provinc. Pariſienſis, edidit:

Homiliarum in Dominicis omnibus, & feſtivitatis anni, tomos 8. in 12. Pariſijs.

Homiliarum in Evangelia Adv. & Quadrageſimæ, tomos 4. Pariſ.

Homiliarum aliarum in Myſterijs, & Feſtis Sanctorum, tomos plures. Ibidem. Memoratur à Dupino in *de Scriptoris Eccleſiaſticis* ſæculo 17. quo floruit.

PETRUS MANERO, Hispanus, Aragonius, Carinena Oppido oriundus, Provinciæ Aragoniæ Reg. Obſerv. Guardianus Cæſarauguſtanus, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, Cauſarum S. Inquiſitionis Cenſor, à Secretis Ordinis Joanni à Neapoli Miniſtro generali, Definitor generalis, demùm Vice Commiſſarius generalis Familiæ Ciſmontanæ, Vir doctus, & religioſus, ac demùm, ex Miniſtro generali Ordinis ad Turiaſonenſem Eccleſiam aſſumptus, publici juris fecit:

Tertulliani Apologeticum contra gentes, à ſe Hispanicè traductum Notis eruditis illuſtratum, præfixa doctiſſima, & diſſuſa præfatione de vita, doctrina, ætate, & reſipiſcentia Tertulliani. Cæſarauguſtæ

per Didacum Dormer, anno 1644. in 4.

In librum Tertulliani de Pacientia, & in ejus exhortationem ad Martyres in carcerem miſſos. Matriti, vnà cum Apologia ad Philippum IV. Hispaniarum Regem, typis Pauli de Val, anno 1657. in fol. parvo. Vidi.

Expoſitionem Regulæ Fratrum Minorum ab ipſo Seraphico P. N. Franc. Legislatore verbis, factis, exemplis traditam. 2. Cæſarauguſtæ apud Petrum Carreras 1716. in 8. Vidi. & Gandavi 1664. in 8. Vidi. Eleganter admodùm, ingenioſèque ſcripſit vernacula lingua:

Vitam Venerabilis Joannæ Valeſiæ, olim Reginæ Galliæ, Ordinis Annuntiatae Fundatricis ſuo Seraphico Inſtituto militantis. Matriti ex typographia Regia 1654. in 4. Vidi. Ceſſit è vita ferè ſexagenarius, anno 1660. die 5. Decembris. Congregaverat librorum volumina vltra 14. millia in inſigni ſua Bibliotheca, quæ omnia, è vivis abeunte, miſerrimè perierunt maximo Religionis malo. De eo cum laude pertractat Uvadingus, D. Nicolaus Antonius, ac Gubernatis, tom. 1. Orbis Seraphici, lib. 3. miſſis alijs.

PETRUS MANRIQUE, Hispanus, Minorita, ſcripſit:

De Conceptione Virginis Deiparæ, Daza Authore, apud Alva in Militia, col. 1162.

PETRUS MARCHANT, ex Tractu Leodiènſi, Prov. S. Joſepi in Comitatu Flandriæ Miniſter, Sacræ Theologiæ, & Ordinis Definitor, Vir ſanè eruditus, ac Religioſus, ſcripſit, & doctè:

Expoſitionem in Regulam Seraphicam, ſub titulo: Fundamenta duodecim Ordinis Fratrum Minorum. Antuerpiæ, apud Petrum Bellerum 1657. in fol. Vidi.

Expoſitionem Teſtamenti S. P. N. Franciſci. Ibidem.

Chronologiam Generalium Ordinis, uſque ad RR. P. Fr. Petrum Manero. Ibidem ad calcem operis laudati.

Expoſitionem litteralem Regulæ Fratrum Minorum. Editio 3. qua vtor facta eſt Antuerpiæ 1648. in 8. Vidi.

Tractatum de Sanctificatione S. Joſepb in utero. Brugis in 16. apud Nicolaum Beygellium, & Gandavi typis Alexandri Serſandri 1631. in 8. Vidi. Sed cum contra hanc ſententiam Claudius Dauſquius Tornacenſis Canonicus duplici invehere-tur libello, ſcripſit Marchantius.

Feſtum diem illuſtrantem Sponſi Mariæ, Nutritij Jeſu gratioſam ſanctificationem in

In utero, ab eo, quem Pater sanctificavit, & misit in mundum. Gandavi anno 1632. apud eundem, in 8. Vidi.

Baculum Pastoralem, sive de potestate Episcoporum in Regulares non exemptos ab originibus suis explicata. Brugis per Nicolaum Brehighelium 1630. in 8. Vidi.

Examen currus mystico historici Ordinis S. Francisci, à quodam P. Conventuali editi, in quo plura refelluntur. Gandavi apud Joannem Kerkovium 1631. Insupèr opus prænotatum:

Copbini fragmentorum Panis Verbi Dei. Gandavi 1665. Ex Bibliotheca Krisiniana edita Hagæ Comitum typis Petri de Hondt 1727.

Lucernam Fidei per Fratres Minores S. Francisci Regul. Observ. accensam in Palatinatu, & nonnullis Provincijs Germaniæ, in qua labores suscepti pro conversione animarum, & illustres conversiones locorum, & personarum testimonijs authenticis Imperatoris, Principum, & Civitatum comprobantur. Gandavi apud Serandum absque nomine Authoris anno 1631. Ex laudato Lippenio.

Orationem funebrem in Exequijs Serenissime Infantis Elisabethæ Archiducissæ Austriæ habitam Romæ in Conventu Ara-cæli. Mediolani anno 1634. Ex Uvadingo.

Encomia in consecrationibus Episcoporum, benedictionibus Abbatum, primitijs Sacerdotum, quæ sparsim impressa sunt.

Tribunal Sacramentale, & visibile animarum in hac vita mortali tomis duobus explicatum. Gandavi apud Bartholom. Pauli, anno 1642. in fol. opus quidem doctissimum Confessarijs perutile, & necessarium. Extat etiam:

Tertius tomus complectens omnium statuum, graduum, officiorum naturam, obligationes, peccata, &c. Prodiit cum præcedentibus Antuerpiæ ex typographia Petri Belleri 1672. in fol. Vidi.

Notabiles resolutiones variorum casuum, & questionum practicarum. Antuerpiæ typis Petri Belleri 1653. in 8. apud Bibliothecam Tellerianam, fol. 96. Et ibidem 1655. in 8. Vidi.

Expositionem incruenti Missæ Sacrificij. Antuerpiæ 1653. in 8. teste Lippenio, tomo 2. Bibliothecæ Theologicæ, pag. 303. Floruit circa annum 1650.

PETRUS MARCUS DE GATA, Hispanus, ex Discalceata Provincia S. Gabrielis, tomum in fol. conscripsit vernaculè:

De rebus Prov. S. Gabrielis ab anno Tom. II.

1592. usque ad annum 1639. quo clarebat. Asservatur in Archivio ejusdem Provinciæ. Vidi. Incipit prologus: *O quam hermosa!* Laudatur tomo 2. Chronic. prædictæ Provinciæ, lib. 2. & lib. 8. cap. 24. num. 19.

PETRUS A S. MARIA, Lusitanus, professione Capuccinus, laudatur à Nicolao Antonio in suis Appendicibus M. S. apud Regiam Bibliothecam Matritensem, cœu Author operis prænotati:

Viridarium spirituale, Hispana lingua impressi anno 1632.

PETRUS A S. MARIA, alter, Hispanus, Malacitanus, strictiorem Observantiam Discalceatorum professus in Granatensi Prov. S. Petri de Alcantara, typis subjecit opus in 4. Hispanè amplectentem: *Manuale Sacerdotum.*

Speculum Christianorum.

De Ceremonijs Missæ tractatum. Granatæ apud Sebastianum de Menna, anno 1598. De eo Uvadingus, ac Nicolaus Antonius.

PETRUS MARMOL, Hispanus, Cordubensis, Lector primarius in Conv. Matris Dei Prov. Bæticæ Tertiariorum Regularium communem fecit, à se vernaculè habitam:

Orationem Eucharisticam pro insigni victoria Philippi V. Hispaniarum Regis. Granatæ anno 1711. in 4. Vidi.

PETRUS MARSÆUS CRATEPOLIUS, Juliensis, alijs Coloniensis, alijs verius Opmersensis, Minorum Conventualium Sacræ Theologiæ Baccalaureus, in re historica non vulgaritè versatus, cui pietas, & eruditio nomen non in celebre dederunt, scripsit:

Catalogum Academicarum Orbis Christiani. Colonia 1593. in 8.

Catalogum Archiepiscoporum Coloniensium, ac Trevirensium, Leodiensium, Ultrajectensium, Monasteriensium, Osnaburg. & Mindensium, additis Mogunt. Principibus Elector. & deinde omnium ferme Orbis Archiepiscoporum, & Episcoporum, qui contra Misoliturgos Sacrosanctum Missæ Sacrificium asseverant. Colonia primum anno 1592. & postea apud Gulielmum Lutzentirchen. anno 1596. in 8. Vidi.

Catechismum Catholicum in compendium redegit. Colonia 1592. in 12. & Lugduni 1592. in 8.

Sermones varios. Lugduni anno 1592.

De Resurrectione corporum, & animæ immortalitate, contra Saduceos. Ibid. apud Hobergum 1598. in 8.

De Schismaticis, ac Pseudo Doctoribus, & quamplena periculi res sit ab Ecclesia Catholica recedere 1592. in 8.

Lectiones ad Romanum Breviarium de patria Colonienfis Sanctis, quæ in Romano desiderantur. Ex Uvadingo.

Ludovici Granatensis Conciones in Epitomen redegit, in publicumque misit. Prodiit Lugduni ex officina Claudij Morillon 1609. in 8. Vidi. Habentur aliquæ ab eo adjectæ Conciones. Insupèr:

Affertionem Sacrificij Missæ. Antuerpiæ 1596. in 8.

De virtutibus, & vitijs. Ibidem 1600. in 8. De eo Uvadingus, Dupinus, ac Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, verbo *Petrus Gratepolius*. Claruit circa annum 1598.

PETRUS MARTINEZ, Hispanus, ex Oppido *Urones* Legionensis Regni, Regul. Observ. Compostellanæ Provinciæ, munere Lectoris Sacræ Theologiæ fungens, gradum in Chilensem Prov. Regul. Observ. faciens, moramque trahens in Conv. S. Francisci del Monte, conscripsit vernaculè:

Enchiridion fidelium executorum, in duos tomos distrib. In primò Philippo IV. Hispaniarum Regi sacro, agit de rebus vendibilibus juxta taxationem in Regnis Castellæ, ac Legionis præscriptam. In secundò, de eisdem mercibus juxta pretium in Indijs Occidentalibus præscriptum. Utèrque asservatur ineditus, & indicibus locupletatus Salmanticæ in Bibliotheca Regalis Conv. S. P. N. Francisci. Vivebat anno 1630.

PETRUS MATTHÆUS DE LARA BARNUEVO, Hispanus, Cordubensis, ex Regul. Observ. Granatensis Prov. Theologus, ac Concionator doctrinæ præstantia satis notus, notior vero in Terra Sancta, pro Ecclesia Catholica Romana adversus Græcos verbo decertans, atque scriptis, exaravit:

Tractatum de Sacra Eucharistia laudatum à San Juan del Puerto, lib. 6. *Patrimonij Seraph.* cap. 25. Obijt in Conventu Nazareth, anno 1671. 21. Septembris.

PETRUS MATHIAS, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Josephi (adhuc indivisa) zelo animarum ductus ad Philippenses Insulas, & Discalceatæ Prov. S. Gregorij associatus, muneribus Definitoris, Custodis, Visitatoris, ac Provincialis Ministri cum laude functus, Ecclesiæ de Zebu Sponsus à Philippo III. dari promeruit, deincepsque ad Camarinensem Epis-

copatum assumi. Sedens habuit, ad Malinensem Ecclesiam:

Orationem funebrem in Exequijs Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Regina, ibidem impressam, una cum relatione funebris apparatus, anno 1612. Scripsit etiam:

Relationem authenticam actuum V. Martyris Molucensis Fr. Sebastiani à S. Josepho Discalceatæ Prov. S. Pauli, filij in fol. Legi. Asservatur in Archivio ejusdem Prov. Obijt, haud sine sanctitatis opinione, in sua Sede, circa annum 1616. Ejus conscripsit Vitam Fr. Antonius de la Llave in Chron. M. S. Prov. S. Gregorij, triennio 11. cap. 23. fol. mihi 1125.

PETRUS A MATRE DEI, Hispanus, in Oppido Villada, Diocesis Legionensis natus, Discalceatæ Provinciæ S. Pauli filius, Vir prudens, strictioris Observantiæ amantissimus, & cultus Deiparæ Virginis addictus, Ministri Provincialis munere, haud sine laude functus, ex Sacra Pagina, Sanctorumque Ecclesiæ Doctorum doctrina compilavit:

Praconia Mariana, quæ sub titulo: *Praeces Mariana*, edita sunt Matriti anno 1630. Ineditos reliquit, sed absolutos, tom. vnum:

De Doctrina Magistrorum, & forma Novitiorum. Incipit: *Dice San Gregorio Nazianceno.* Tomum alium:

De Oratione, & Meditatione. Incipit: *Dicese en el capitulo septimo.* Obijt Vallisoleti, in S. Didaci Conventu apud suos sepultus anno 1634. De eo pertractavi tomo 1. Chron. Prov. S. Pauli, lib. 1. cap. 6. num. 41. Memoratur à Uvadingo, & Nicolao Antonio.

PETRUS A MAUTINA, seu MARTINA. Vide superius verbo *Petrus Citus*.

PETRUS DE MENNA, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, Regius Concionator, ac Ex-Minister Provincialis, publici juris fecit vernaculè:

Conclonem de admirabili Domini Ascensione ad Capitulum generale Ordinis, Toleti habitam.

De Spiritu Sancto aliam ibidem habitam. Utraque prodiit Matriti typis Joannis Garcia, anno 1682. in 4. Vidi. Ejus cura, edita extat:

Vita S. Francisci Solano à Fr. Didaco de Cordova, Minorita, conscripta. Matriti in Regia typographia 1676. in 4. Vidi.

PETRUS DE MENSA, Minorita, Hispanus, ineditum reliquit:

Concionum de Sanctis, tom. 1. asservatum in Bibliotheca S. Francisci Matritensi, teste

teste D. Antonio Leon Pinelo in sua Bibliotheca Mariana M. S. ibidemque recensente ejusdem Authoris *Concionem de Assumptione Virginis*.

PETRUS MERCADO, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Aragoniæ, in Custodia Terræ Sanctæ Apostolicus Concionator, ac Græci idiomatis Lector, prælo subjecit opus prænotatum:

Nova Encyclopædia Missionis Apostolica in Regno Cypri, seu Institutiones lingua Græcæ vulgaris, cum aliquibus additamentis apprime necessarijs ad vernaculam Græcorum facilius addiscendam pro majori Apostolicæ Missionis commodo. Romæ per Salvionum 1732. Opus est Grammaticale Græco-Latinum, Hispanum, & Italicum, præcipuè verò Grammaticam Græcam amplectitur. Vivit.

PETRUS A MINAYA, Hispanus, munere Concionator in sua Burgensi Prov. Reg. Observ. typis dedit opus mysticum hunc habens Hispana lingua titulum:

Arancel espiritual, id est, *Norma spiritualis*. Pampilone per Martinum Gregorium Zabala 1667.

PETRUS, absque vilo cognomine, Minorita dictus, Sacræ Theologiæ Magister, scripsit præclarum:

Tractatum adversum Richardum Armbanum, teste Petro Riocha, lib. 4. Comp. Tempor. cap. 6. Consule Arturum in Additionibus, pag. mihi 638. §. 156.

PETRUS DE MOLIANO, Oppido non ignobili in Piceno, Diocesis Firmianæ, Vir vitæ sanctissimæ, & in vitæ spiritualis documentis versatissimus, à Dominico Leoneffano, Minorita egregiè pio, & docto pro rostris dicente ad Ordinem Minorum conversus, in eo tales fecit profectus, ut domesticis, & exteris fuerit admirationi. Scripsit:

Instructiones spirituales pro ijs, qui Deo volunt inservire. Habentur simul cum ejus vita in 4. parte lib. 5. Chronicorum Bartholomæi Cimarelli. Obijt anno 1490. apud Camertes.

PETRUS MONTANUS, PARUVETANUS, quod est celebre municipium Gallo-Brabantiae, juxta Comitatum Namurcensem, Sac. Theologiæ Licentiat, Pædagogij Falconis Lovanij Rector, tandem etiam ipsius Academiae Rector, Minorum hoc modo subivisse ferunt Institutum, scilicet dum hanc Academiae Rectoris dignitatem præferret, pallio honorario indutus ea pompa, qua solent illius Præfecturæ Viri ad solemnes Con-

ventus deduci, præeuntibus de more signiferis, sive (ut vocant *Bedellis*, Franciscanam ædem petijisse, atque in ipsius limine sigillum dignitatis insigne, vni illorum ad primores Academiae referendum commisisse, illisque, ut abirent, jussisse, his eos compellens: *Hæc requies mea in seculum seculi.* Evasis Vir valdè pius, & devotus. Præfuit multis Cœnobijs, Lovanij præsertim, & Antwerp. Anno 1578. dum Antuerpiæ Guardianum ageret, cum Fratribus suis, recusato impio juramento à Geurijs exacto, contra Regem, & fidem Catholicam, exulare jussus, elegit abjectus esse in domo Dei, magis quam in tabernaculis habitare peccatorum. Habuit Fratrem eloquentissimum Ecclesiasten Episcopum Daventriensem, ejusdem secum ut generis, ita & professionis Franciscanæ, R. D. Ægidium Montanum. Claruit hic dicendi, ille scribendi ornameto, reliquitque:

Commentaria in septem Psalmos Pœnitentiales. Antwerp. anno 1569. typis Steelisij in 12. Vidi.

Enarrationem Dominicae Passionis, secundum quatuor Evangelistas, ex veterum Doctorum Commentarijs concinnatam. Ibid. 1555. 1556. & 1571. in 8. Vidi. Lovanij an. 1578. die 20. Aprilis pestilenti febre decessit, ante fores Chori sepultus. Ex Valerio Andrea à Uvadingo excepto. Memoratur à Jacobo Le Long in *Bibliotheca Sacra*, fol. 658. verbo *Petrus Buretius*.

PETRUS MONTERONE, B. Petro Pectinario (qui obiit anno 1289. pridie Nonas Decembris) coævus, & amicus, scripsit Latine:

Vitam ejusdem B. Petri Pectinarii, quam fecit Italicam Seraphinus de Lecciato Augustinianus, typisque evulgavit Senis Simeon Nicolaus de Nardo, an. 1519. Hæc Uvadingus.

PETRUS A MONTEPILOSO, Provinciae Basilicatae alumnus, Sacri Montis Sion Guardanus:

De rebus Terræ Sanctæ, opus ineditum reliquit laudatum à Fr. Didaco Lequile, tomo 2. Hierarch. Franciscanæ, fol. 234.

PETRUS DE MONTESIO, Senensis, Vir pijsimæ vitæ, & musicæ peritus, hujus artis aliquot reliquit monumenta. In Cœnobio Montis Pulitiani habetur pulchrum ejusdem *Antiphonarium*, & *Officium SS. Trinitatis*, cujus modos ille composuit. Testatur Fr. Antonius Terinca in Theatro Prov. Tusciæ, pag. 210.

PETRUS DE MORAGA, minimè fuit

fait Minorita, ut aliqui volunt, sed Minimus, uti ex ejus opere constat edito Toleti 1616. in 4. Vidi.

PETRUS DE MOREDA, Hispanus, Matritensis, Regul. Observ. Prov. Castellæ Concionator generalis, & Apostolicus, à Confessionibus Caroli II. Hispaniarum Regis, Vir, qui Compluti, & Matriti Guardianum agens, ac Diffinitoris, & Provincialis Ministri muneribus fungens, egregium virtutis specimen dedit, ac officia sublimiora Ordinis, multiplicesque Episcopatus à laudato Rege, cui erat valde dilectus oblatos, humilitati iteratò postposuit, typis dari permisit à se habitam coram populo gravi.

Orationem funebrem in obitu Caroli II. Hispaniarum Regis. Compluti typis Universitatis, anno 1700. in 4. Vidi. Ejus vitam conscripsit, ac in ejus obitu orationem habuit R. P. Fr. Franciscus Martinez laudatæ Prov. Definitor, & impresentia Matritensis Cœnobij Guardianus. Consule tomum primum hujus Bibliothecæ, pag. 403. verbo *Franciscus Martinez*. Migravit ad Dominum anno 1728. die 22. Decembris, haud sine sanctitatis opinione, apud suos Matritensis Cœnobij sepultus.

PETRUS MORENO, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Petri de Alcantara, Granatensis, Sacræ Theologiæ professor, communis juris fecit Hispana lingua:

Concionum Dominicarum, ac Feriarum Quadragesimalium, tom. 1. Matriti apud Joannem Fernandez de Buendia 1672. in 4. Vidi.

Concionum multiplicium, tom. 1. Ibidem typis Matthæi de Espinosa 1674. in 4. Vidi.

Sermonum multiplicium, tom. alium. Ibidem per eundem 1675. in 4. Vidi.

Concionum Dominicalium post Pentecostem, tom. 1. Matriti apud Josephum Fernandez de Buendia 1672. in 4. Vidi. Prodiierunt etiam ibidem anno 1685. quo Author clarebat.

PETRUS MORENO, alter, Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, celebris Concionator, ac Toletani Conventus S. Joannis Regum Guardianus, emisit vernaculè:

Orationem funebrem in obitu Servi Dei Rochi de Torres Tertiarij Franciscani. Toleti per Augustinum de Salas 1700. in 4. Vidi.

PETRUS MORONIUS, Minorita, Latine conscripsit, ac edidit opus prænotatum:

Responsa Moralla. Venetijs 1645. in fol. Fides sit apud Bibliothecam Slusianam Romæ editam anno 1690. in 4. Regali: Fortassis diversus non est à *Illuminato Moronio*, de quo superius egimus. Vide ibi.

PETRUS MORSALINUS, seu **MORSELINUS**, Gallus, Minorita,

Martyrologium Romanum à se recognitum evulgavit Parisijs in typographia Jacobi Kerver, anno 1573. in 4. Vidi.

PETRUS MUÑOZ, Minorita, Hispanus, laudantibus Uvadingo, ac Nicolao Antonio, elaboravit, ac typis commisit:

Conciones de Aduentu. Pinciæ anno Virginæ Partus 1643.

PETRUS DE NAVARRO, Hispanus, Talaveranus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, Sacræ Theologiæ Lector emeritus, & Pater, insignis Concionator, à Theologicis Censuris Supremæ Inquisitionis, varijsque dotibus illustris, scripsit Hispanicè:

Vitam, & Acta Joannæ à Cruce Tertij Ordinis S. Francisci, sanctimonia illustris, per Hispanias, & extra notissima, & quidem doctè explicat favores, & dona Cœlestia, quæ à Christo suo Sponso hæc Sacra Virgo recepit, atque ad singula loca, vel obscura, vel difficilia, aut communem hominum captum excedentia, eruditæ adnotationes Theologicas, & Morales adjunxit. Librum dedicavit Isabellæ Borboniæ Hispaniarum Reginæ. Matriti apud Thomam Juncti Regium Typographum, anno 1622. in 4. Vidi.

Apologeticum de prætenso Monachatu S. Francisci, Latine à Uvadingo editum, Hispanum reddidit, ut quo Joannes Marquez Magister Salmanticensis conatus est persuadere Sanctum Franciscum fuisse aliquando Eremitam Augustinianum, eodem idiomate opposita prodiret assertio. Matriti anno 1623. in 4. ex typographia Regia. Vidi.

Commentaria in Regulam Minorum. Matriti ex Regia typographia, ann. 1641. in 8. Vidi. Et ibidem 1615. in 4. Vidi. Et Latine Parisijs apud Dionysium Moreau, anno 1621. in 8. Vidi.

Descriptionem Capituli generalis Ordinis, Toleti celebrati anno 1606. Prodiit in 4. ibidem ex officina Petri Rodriguez. Vidi. De eo Nicolaus Antonius, & Uvadingus.

PETRUS NAVARRO, à Superiore diversus, Hispanus, Compostellanæ Provin-

vinciæ Regul. Observ. alumnus, edidit:
Manuale Chori, secundum usum Ordinis Fratrum Minorum correctum juxta Missale, & Breviarium Romanum. Salmanticae apud Gulielmum Foquel 1586. in 8. magno. Vidi. Memoratur etiam à Uvadingo, & Nicolao Antonio.

PETRUS NICOLAUS FACTOR, Hispanus, Valentino, patre Siculo, matre Hispana natus anno 1520. factus Minorita anno 1537. eos fecit in virtute progressus, ut scire ad suos Consoales regendos Coenobijs præficeretur, & in Conventu Valentino tyrones instrueret. Nullus eo humilior, nullus continentior, nullus omnium saluti magis intentus, neque operibus charitatis, obsequio præsertim infirmorum, & leproforum, magis addictus. Corpus miris modis affligebat, ut carnem spiritui subiceret, neque tamen adeo comprimere potuit, quin frequenter recalcitraret, & molestas strueret insidias. Totus in Deum absorptus, ejusque inflammatus amore, videbatur potius in Coelis, quam in terris versari, mente, & oculis in altum elevatis extases passus vehementes, & sæpius in aërem elevatus. S. Ludovico Beltrano Ord. Prædicatorum, summè familiaris, de rebus Divinis frequentes cum eo miscebat sermones. Quædam scripsit ad aliorum ædificationem; nempe,

Tractatus aliquot spirituales.

Sermones de Sanctis.

Epistolam ad Virginem Clarissam Monasterij Valentini, nuncupati de Jerusalem, in laudem Joannis Evangelistæ, quæ cum vita ejus circumfertur.

Obijt Valentia anno millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, die 28. Decembris, miraculis, & spiritu prophetico illustris. Agitur de referendo inter Sanctos, pro quo suas interposuerunt preces Reges Hispani, & Regnum Valentinum. Ex Uvadingo, Posslevino, ac Nicolao Antonio. Ejus vitam habes, apud Salazar, tomo 6. *Martyrologij Hispani*, die 23. Decembris, quem consulas, & *Bibliothecam Valentini*, pag. 389. Vide tomum 1. hujus Bibliothecæ, pag. 265. verbo *Christophorus Moreno*.

PETRUS NIETO, Hispanus, Seta-biensis, Vir obediens, humilis, spiritualis, fervidus, poenitentia deditus, virtutum veluti compendium factus, Discalceatam S. Joannis Provinciam illustrans, edidit in lucem tractatum valde devotum:

De Oratione Mentali. Floruit ann. 1589. & spiritu prophetia clarus, sepulturam nactus est in Conventu S. Onuphrij non longè à Setabi, ejusque corpus annos post sex repertum est integrum. Operis, & Authoris meminerunt Nicolaus Antonius, Uvadingus, Arturus in *Martyrologio* 26. Julij, S. 13. Consule Joannem à S. Maria; part. 1. *Chronicor. Prov. S. Josephi*, & *Chronologum Provincie S. Joannis Antonium Panes*, part. 1. lib. 1. cap. 63.

PETRUS NUÑEZ DE CASTRO, Hispanus, Regul. Observ. Provinc. Conceptionis alumnus, & Conventus Rivisicci Guardianus, scripsit patrio sermone:

Sermones de Sanctis Minoritis. Rivisicci apud Franciscum Fernandez, anno 1618. in fol. Vidi.

Apologiam pro impressione Sacror. Stigmatum B. P. N. Francisci. Ibidem.

Apologiam pro Regul. Observ. Ibidem.

Concionum pro tempore Adventus, & Sanctis occurrentibus, tom. 1. Pincia in Regia typographia 1643. in 4. Vidi. Spem fecit in Prologo aliorum, quos ad prælum licentijs, ac Censuris munitos habebat anno 1643. Eorum inscriptiones:

De Casu Judæ, tom. 1. lingua Hispana.

Super Epistolas Dominicales Quadragesimales, tom. 1. vernaculè. Claruit circa annum 1650. Memoratur à Uvadingo, Nicolao Antonio, & Laffor, tomo 1. *hui Universi calamo delineati*, fol. 108. laudante ejusdem Authoris, *Discursum de Sancta Maria de Portiuncula*.

PETRUS N. id est, absque vilo cognomine, Minorita, Hispanus, Latino sermone ineditum reliquit tomum magnum in fol. complectentem:

Commentaria in Cantica Canticorum.

In Daniele.

In Apocalypsim.

Chronologiam ab Adamo usque ad Romanos Imperatores.

Catalogum Summorum Pontificum à Christo Domino, usque ad Benedictum XII.

Tractatum de Judio, & Anti-Christo, ad Joannem Archiepiscopum Toletanum Regis Aragonum filium. Opus est characteribus rubris, & nigris exaratum, & Barcinone in Bibliotheca D. Raimundi Dalmasses Viri nobilis custoditum. Vidit meus Germanus Fr. Fr. Petrus à S. Bonaventura, Concionator, Theologia, quæ ad mores spectat Lector, Ex Guardianus, & Notarius Apostolicus. Raymundi hujus,

suæ.

suæque Bibliothecæ memoriam facit Petrus Serra in suo opere Hispanè inscripto: *Prodigios, y finezas de los Santos Angeles*, pag. 403. num. 602. Claruit Petrus noster anno 1340.

PETRUS OPMERSENSIS. Vide superius verbo *Petrus Marsaus*.

PETRUS DE ORBASANA, Capuccinus, Pedemontanus, in eadem Provincia Vir doctus, ac in Geometria, & Astronomia peritissimus, inedita reliquit opuscula Italico sermone conscripta:

De immobilitate terræ, at de rebus Geometricis, Taurini asservata. Consule Genuesem, & Rossotum in Syllabo de Scriptoribus Pedemontanis.

PETRUS ORBELLIS, Gallus, Andegavensis, professione Minorita, insignis Concionator, ac Sacræ Theologiæ professor, publici juris fecit:

Quadragesimale hortuli conscientie super Epistolas Quadragesimæ. Lugduni apud Engelhardum Schultis Alemanum 1491. in 4. die 24. Novembris. Vidi.

Carmina. Parisijs anno 1508. teste Dupino, sæc. 16. Memoratur à Tosigniano, & Uvadingo. Claruit circa annum 1500.

PETRUS ORDOÑEZ FLORES, Minorita, Hispanus, circa annum 1660. prælo parabat:

Expositionem Regule Seraphicæ, cujus meminit Fr. Petrus de Alva, tabula 2. de *Expositoribus Regule Minorum*.

PETRUS OROZ (Uvadingo OROSIVS) Hispanus, Pampilonensis, Regul. Observ. Provinciæ S. Evangelij filius, & Pater, pro conversione Gentilium apud Occidentales Indos:

Grammaticam lingua Ottomina à suo consodale Fr. Petro de Palacios compositam, correxit, & auxit. Mexicana lingua conscripsit ad instar Fr. Philippi Diez de quo inferius:

Copiosas Conciones pro singulis anni festivitatis Dominicis, & ferijs, quæ nondum prodierunt. Demùm Hispanè.

Historiam Prov. S. Evangelij, quemadmodum recensetur Latine ab Illust. Gonzaga. Ex Fr. Joanne de Torquemada, cap. 23. part. 3. *Chron. Prov. S. Evangelij*, & Fr. Augustino Ventancurt in eisdem *Chronicis*, fol. mihi 190. Florebat anno 1585.

PETRUS DE OROZCO, Hispanus, ex Discalceata Provinciæ S. Josephi, Pater Provinciæ Austriæ, Commissarium generalem Hierosolymitanum Germaniæ agens, edidit Hispano sermone:

Christiani Institutionem super septem

Sacramenta Ecclesiæ fundatam. Viennæ Austriæ per Matthæum Formica 1635. in 8. magno. Vidi. Spem fecit in prologo alterius operis edendi, hactenus mihi ignoti. Ad Episcopatum Temniæ assumptus votum accepit, seu juramentum ab honorato Consilio Regali *de la Mesta, y Cabana*, de tuenda Immaculata Virginis Conceptione, ut videre est in libro de hac re impresso Matrili 1654. in 4. Anno 1656. edidit secundò laudatam *Institutionem Christiani*, & prodijt Matrili ex typographia Juliani de Paredes, in 8. Vidi. Illaudatur à Nicolao Antonio, memoratur verò à Fr. Petro de Alva in Militia, & cum laude à Fr. Hieronymo Muñoz in Descriptione Congregationis Generalis Ordinis Toleti celebratæ anno 1673. impressa Matrili eodem anno in 4. Claruit circa annum 1660.

PETRUS ORTIZ, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Angelorum, muneribus Concionatoris, Definitoris, ac Provincialis Ministri functus, prælo subjecit Hispana lingua:

Methodum instruendi Novitios prædictæ Provinciæ. Hispali per Simonem Faxardo 1633. in 8. Vidi.

PETRUS DE PADUA, seu PATAVINUS, Minorita doctus, conscripsit totum in fol.

Super problemata Aristotelis. Habetur Cod. Membran. Hispali in Biblioth. Ecclesiæ, & ita absolvitur: *Explicit prior, expositio hujus libri Magistri Petri de Padua cæpta Parisijs, finita Padua. Deo gratias*. Vidi.

Sermones Dominicales per anni circulum. Incipiunt, laudantibus Tosigniano, & Uvad. *Induimini Dominum*. Habebantur M.S. Patavij in Bibliotheca S. Antonij.

PETRUS DE PALACIOS, Hispanus, Regul. Observ. apprime peritus in lingua Ottomina apud Mexicanos in Indijs Occidentalibus, scripsit illo idiomate:

Grammaticam, quam correxit, & auxit Petrus Orofius.

Catechismum, seu Doctrinam Christianam.

PETRUS A PALUDE. Vide inferius littera Q. sub qua verbo *Quidam* de Anonymis sermonem instituiam.

PETRUS A PANORMO, Italus, Vide inferius verbo *Petrus Tognoletus*.

PETRUS PAULUS DE COPORELLA, è Potentia in Regno Neapolitano, Minorita Conventualis, ex Studio

rum Regente, ut vocant, ad Cotroniensem Episcopatum assumptus, scripsit, ac edidit:

Questionem de Matrimonio ad mentem Doctoris Subtilis. Neapoli per Cilium 1542. in 4. Insuper, recensentibus Togniano, & Uvadingo, edidit:

Tractatum de Operibus Misericordiae, fortè indistinctum ab alio:

De bonis operibus in peccato mortali factis, laudatum à Jeremia Buchio, lib. 1. nostri Pisa, fructu 8. juxta editionem Bononiae factam, anno 1590.

Tractatum de Purgatorio. Obijt anno 1556. De eo agitur tom. 9. *Italiae Sacrae*, fol. 532. & in *Bibliotheca Neapolitana* Nicolai Toppi.

PETRUS PAULUS DE VALLE, ex Regulari Observ. Sacrae Theologiae professor, Vir etiam praecipuo cum pietate, litterisque commercio laudibus extollendus, evulgavit:

Orationem habitam in Templo Aracellitano, mandante S. P. Q. R. in die, qua ultimo lapide supra posito, admirandus Tholus in Apostolorum Principum Templo universali Urbis letitia fuit absolutus 1590. Ex Prospero Mendofo, centuria 4. *Bibliothecae Romanae.*

PETRUS PAUPER, Hispanus, Discalceatae Provinciae S. Pauli filius, Procuratorem in Urbe agens Canonizationis nostrorum Sanctorum Martyrum Japponiensium, Petri Baptistae, ac Sociorum ejus, ibidem, anno 1627. edidit in charta expansa, paucis perstringens, ligato, ac soluto sermone:

Historiam laudatorum Martyrum, Illustrissimi D. Fr. Antonij de Trejo, Carthaginensis Episcopi auspicijs. Hieroglyphica quibus ornatur, exscripta habes part. 1. meae *Bibliothecae Minor. Discalceatorum*, pag. 228. & 229.

PETRUS DE PHOCECCHIO, Italus, ex Minoritis Conventualibus, Vir doctus, ac eximius Concionator, Italicè edidit:

Conciones sex super Salve Regina, & unam de festo Annunciationis B. Mariae Virginis, uti ex Marracio narrat F. Antonius Terrinca in Theatro Prov. Tusciae, pag. 210. Florebat anno 1600.

PETRUS PICTAVIENSIS, Gallus, Vir in Provincia Turoniae Minorum Capuccinorum eruditus, ac pius, nec sine laude, Ministri Provincialis, ac generalis Definitoris muneribus functus, uti Genuensis narrat, praeter suas Philosophi-

cas, atque Theologicas lucubrationes, aliaque opera praelo dignissima, evulgavit dumtaxat Gallica lingua opus egregium in 4. tomos in 8. distributum, sub titulo communi:

Dies Mysticus. Parisijs apud Dionysium Thierry 1671. quo clarebat. Agit in primo: *De natura Mysticae Orationis, & de excessiva activitate, vel proprietate Imaginum.* In secundo: *De nuda Fide, tam Divina, quam humana, & de ejus affectibus.* In tertio: *De subjectis remoto, & proximo Mysticae Orationis.* In quarto: *De Oratione quietis Mysticae saporosae, & non saporosae.* Floruit circa 1670.

PETRUS DE LA PIÑUELA, Mexicanus, Evangelicus Minister, ac Commissarius Provincialis Minorum Discalceatorum in Sinarum Regno praedicantium, in lucem edidit Cantone anno 1700. typis Joannis Josephi Guillena Carrasco, lo, opus in 4. sub hoc titulo:

Catalogus Religiosorum S. P. N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Jesu-Christi Evangelium praedicandum ingressi sunt ab anno 1579. usque ad annum 1700. Hoc in Catalogo, fol. 4. num. 25. de se testimonium perhibet, hisce verbis: *Pa-*
,, ter Fr. Petrus de Piñuela, ex Mexicana
,, Civitate oriundus, eodem anno 1676.
,, Sinas ingressus, praedicavit Evangelium
,, in Provincia FoKien, ubi quatuor ere-
,, xit Ecclesias, gubernavitque. Postea in
,, Provincia Kuan-tung, in Provincia
,, Kiang-si, ubi quinque magno cum ani-
,, marum fructu fundavit Ecclesias. Ad
,, demum Cantonensi Metropoli Commis-
,, sarij Provincialis fungitur ministerio.
,, In lucem dedit opera sequentia:

Controversiae de Lege Dei cum Gentilibus.

Exercitium Orationis ex Sancto Petro de Alcantara cum additionibus.

Differentia inter temporale, & aeternum.

Brevis explicatio Indulgentiarum.

De pietate, ac devotione animarum Purgatorij.

Doctrina de Catechismo, Confessione, & Communionem per interrogationes digesta cum Orationibus, ac virtutum exercitijs.

Virtutes aliquarum herbarum, & lapidulorum.

Regula Terti Ordinis S. P. N. Francisci, nondum typis mandata.

Ars dicendi Sinicum idioma Hispanicè elaborata. Sinarum Missionarij sepulchro nostri Authoris hunc titulum adjunxerunt.

R. P. Fr. Petri Piñuela,
 Natione Hispani, Patria Mexicani, Professione Mi-
 noritæ: Post diuturnam Vineæ Sinensis culturam in
 qua opere, verbo, scriptoque plurimum laboravit,
 anno Domini M. DCC. IV. tertio Kalendas Au-
 gusti, ætatis suæ LIV. Missionis autem
 XXVIII. Chanceufu vita functi,
 hîc ossa jacent.

PETRUS PIZARRO, Hispanus,
 Regul. Observ. Prov. Angelorum, Lector
 emeritus, ac Pater, Hispana lingua edi-
 dit:

Apologiam pro vero Authore, libri præ-
 notati: *Vida de la Serenissima Infanta Sor
 Margarita de la Cruz, Religiosa Descalza
 de Santa Clara*, editi Matriti anno 1636.
 in fol. Prodiit Hispali ex officina Fran-
 cisci de Blas 1708. in 4. Vidi.

PETRUS POISSON, Gallus, pro-
 fessione Minorita, vernaculè edidit:

*Orationem funebrem in obitu Sanctæ Co-
 lumbæ*. Biturgiæ apud Ravoux 1707. in 4.
 teste Jacobo Le-Long in Supplem. Biblio-
 thecæ Gallicæ, fol. 909. Gallicè quoque
 dedit foras,

Tractatum mechanicum. Parisijs in 4.
 Consule Ephemerid. 11. Eruditorum Ga-
 lliæ anno 1666.

PETRUS POYTIER. Vide supe-
 rius, verbo *Petrus Piclavienfis*.

PETRUS POLIARES, rectius PO-
 YARES, Lusitanus, ex Discalceata Prov.
 Pietatis, in Elvensi Domo Sacræ Theolo-
 giæ professor, publici juris fecit:

*Dictionarium Lusitano-Latinum de no-
 minibus proprijs Regionum, Provinciarum,
 Urbium, Oppidorum, Castellorum, Ma-
 rium, Fluminum, &c.* Ulyssipone per
 Joannem de Costa 1667. in 4. Vidi.

PETRUS DE PORTIUNCULA,
 Lusitanus, Regul. Observ. Prov. Algar-
 biorum, Sacræ Theologiæ Lector, ver-
 naculè emissit:

Panegyrim pro Canonizatione S. Pij V.
 Eboræ in typographia Universitatis 1713.
 in 4. Vidi.

PETRUS POSNANIENSIS, Regul.
 Observ. Prov. Poloniæ Minister, Vir pius,
 & doctus, edidit:

*Decisiones totius Theologiæ speculative,
 & Moralis*, libris sex. Venetijs 1629. in 4.
 Vidi.

*Commentaria in librum primum Senten-
 tiarum Scoti*, in quibus Doctoris textus
 elucidatur, & adversariorum sententiæ re-
 felluntur. Venetijs apud Marcum Gi-
 nammum, anno 1628. Vidi.

*In singulas Deiparæ festivitates Sermo-
 nes ternos*. Ex Uvadingo.

*Institutionum Sacrarum Moraliû in
 Dominicas totius anni*. Antuerpiæ 1638.
 in fol. Vidi.

*Institutionum Sacrarum Moraliû in
 easdem Dominicas*, tomum alium in folio.
 Ibidem. Vidi.

*In secundum librum Sententiarum Quæ-
 stiones subtilissimas*.

*In tertium librum Sententiarum Quæ-
 stiones*.

*In quartum librum Sententiarum Quæ-
 stiones*.

*In singulas anni festivitates ternos Ser-
 mones*, teste Simone Starovolsco, qui in
 suo opere *de Polonia Illustribus Scriptori-
 bus*, pag. 173. eum appellans *Virum doc-
 tum, argutum, & judiciosum*, encomium
 subjungit, à Joanne Scrobcovizio con-
 cinnatum, quod tale est;

Posna mihi patria est Craciæ, patria altera Athenæ;

Monstravit veram Religio patriam.

Non potiore loco potui, mihi credite nasci;

Non potiore coli, non potiore mori.

Florebat anno 1640. Memoratur etiam à Fr. Petro de Alva in Militia, col. 1184. & Marracio, parte 2. *Bibliotheca Mariana.*

PETRUS DE PUY, Gallus, Capuccinus, in Provincia Occitaniae celebris Concionator, pietate, ac eruditione insignis, Gallica lingua emisit librum huic afferentem titulum,

Patronus Divinae Justitiae. Tolosae apud Philippum Boude, anno 1640. in 4. De eo scribunt Uvadingus, Genuensis, ac Dupinus.

PETRUS QUESVELLUS, Anglus, Coenobij Norvicensis Minoritarum alumnus, Jurisconsultus, & Theologus, eruditè scripsit:

Directorium furis in Foro Conscientiae, & Judiciali, quod opus in quatuor libros distinxit, scilicet:

De Summa Trinitate, & Fide Catholica, & de septem Sacramentis, librum vnum.

De iisdem Sacramentis ministrandis, & accipiendis, librum vnum.

De Criminibus, quae à Sacramentis impediunt, & de poenis iisdem injungendis, librum vnum.

De ijs, quae ad jus, & iudicium spectant, ordinate dirigendis, librum vnum. Quae omnia diu M. SS. servabantur in Bibliotheca Norvicensi. Extat adhuc M. S. in Bibliotheca Vaticana, & Minorum Toletana, littera X. num. 81. Titulus libri est: *Summa, quae vocatur Directorium furis, in Foro Conscientiae, & judiciali, composita à Fr. Petro Quesvel de Ordine Fratrum Minorum, ex furibus Doctorum, & Summis diversorum.* Incipit: *Si quis ignorat, ignorabitur.* Volumen est ingens, & stylus praeter Juristarum consuetudinem elegans. Hæc Uvadingus. Habetur etiam M. S. in Bibliotheca Claræ Vallis Abbatiae, & in Bibliotheca Parisiensi Colbertina, codicibus 328. & 2302. Habetur impræsentiarum cod. magnus membran. in Toletana Bibliotheca S. Joannis Regum, sub FF. num. 20. Clar. circa annum 1388. Memoratur etiam à Uvilloto, & Possevino.

PETRUS QUINTINOPOLITANUS, (vulgò *de San Quintin*) natione Gallus, Provinciae Parisiensis Minorum Capuccinorum alumnus, Vir doctus, & in Sacris Scripturis eruditus: qui piè, & salubritè Evangelica prædicatione in Vineam Domini diu laboravit; composuit, typisque submisit volumen Gallico idiomate sub titulo:

Speculum Oriniacense, in quo describi-

tur Vita Sanctæ Benedicte, & multa recensentur de Monasterio Oriniacensi. Quintinopoli anno 1646. tom. 1. in 4. Item:

Vitas Sanctorum Martyrum Domitij, & Uulsi, qui Ambiani coluntur, in 8.

PETRUS DE QUIROS, Minorita, Hispanus, communem fecit:

Concionem de Purificatione Immaculatae Virg. Mariae, laudatam col. 1185. Militiae, & à Marracio in Appendice. Hispali 1654. in 4.

PETRUS RARNALDUCCIUS E CORBARIO, vico agri Reatini, Vir variae fortunæ, & proinde inconstantis, incertæque apud homines famæ. Uxoratus in sæculo, conjugē vivente, transivit ad Minores, inter quos magna virtutis, & doctrinae, Evangelicæque prædicationis gloria in Urbe conversatus, assumptus est à Ludovico Bavaro Imperatore, ejusque sectarijs ad Summi Pontificatus effectum honorem, sub nomine Nicolai V. ut Joannis XXII. Avenione agentis sequela, & reverentia minueretur. Post biennium pertæsus hujusmodi schismaticæ majestatis, poenitens, & corde compunctus sponte è specioso honoris fastigio descendens Avenionem abiit, & ad pedes Joannis, veri Pontificis, fune ad collum injecto, veniam sui erroris deprecatus est. Vixit in Palatio Apostolico honorificè, & benigne à Joanne habitus per triennium, ubi anno 1333. mense Septembri defunctus, sepultus est apud suos consodales. Ille porro scripsit:

Opusculum de Christi imitatione, lib. 1.

Abdicationem Antipapatus sui inter manus Joannis XXII. Pont. Max. Avenione in publico Consistorio factam, quæ habetur in Elencho Cardinalium Felicis Contelarii, & in vita Joannis XII. à Francisco Bosqueto Viro eruditissimo edita. Consule Uvadingum, tomo 3. Annalium D. Georgium Eggs, lib. 2. *Purpure doctæ*, pag. 342. & Illust. Cornejo in suis Chronicis Ordinis, tomo 3. Memoratur in *Bibliotheca Pontificia*.

PETRUS REGINALDUS, sive REGINALDETUS, Gallus, Minorita, Provinciae Franciae, Sacrae Theologiae Magister, scripsit:

Speculum finalis retributionis. Venetijs 1498. in 8. Lugduni 1494. in 4. & 1528. in 8. Vidi ejus editionem factam suburbij S. Germani de Pratis per Petrum Levet, anno 1499. in 8. studio R. P. Fr. Guilielmi Totani Dominici, ut in prologo testatur hæc verba faciens: *Ubi de cæteris ta-*

, cuc-

„cuerim optimè fecisse videtur egregius
 „Sacrae Theologiae Doctor Magister Pe-
 „trus Reginaldetti Ordinis Fratrum Mi-
 „norum, cujus mentem Divina Sapien-
 „tia ita foecundasse arbitror mirabili, ac
 „ineffabili modo inebriasse, ut nihil ter-
 „renum, nihilque mundanum cor ejus
 „alliceret, sed toto mentis suae conatu,
 „intuitu, & affectu futuram operum bo-
 „norum, malorumvè retributionem con-
 „templaretur, de qua in Symbolo Atha-
 „nasilus ait: *Qui bona egerunt, ibunt in*
 „*vitam aeternam: Qui verò mala in ignem*
 „*aeternum.* Undè, & tanquam de hujus-
 „modi non ignarus libellum hunc, quem,
 „si cæteris placet, *speculum finalis retri-*
 „*butionis* appello, non sine magno labo-
 „re, magnaue diligentia composuit sty-
 „lo grato, & foecundo, celsaque senten-
 „tia, atque ordine decentissimo ad fi-
 „nem usque perducendo. Cujus utilita-
 „tem frequentissimè cogitans ego Fr.
 „Guilielmus Totani Sacri Ordinis Fra-
 „trum Prædicatorum humilis Doctor, &
 „Lector insignis Ecclesiae Primatis Ga-
 „lliarum S. Joannis Lu memor prioris
 „charitatis Patrum nostrorum Domini-
 „ci, scilicet, Sanctissimi Patriarchæ, ac
 „gloriosissimi Confessoris Francisci Sera-
 „phici Sacri Ordinis Minorum Fundato-
 „ris egregij, qui adhuc mortales Virgine
 „Sacratissima Dei Matre procurante co-
 „ram Deo, & Christo Jesu mirabiliter
 „corpore affectu, & effectu convenerunt
 „in vnum charitatis amplexibus post vi-
 „sionem mirabilem se invicem osculan-
 „tes, & dicentes: *Quia simul pergemus,*
 „*ad idem conabimur: nostri quoque veri*
 „*paritèr successores.* Tantum ego ad tam
 „utile opus ad gloriam præfati Sacri Or-
 „dinis Minorum in lucem omnibus præ-
 „bere volens, quo salus plurium valeat

„procurari ex exemplari non modicum
 „viciato studui, quoad potui verum exem-
 „plar conficere de minùs benè correctis,
 „veniam petens *cum orationum suffra-*
gijs.

De Gaudijs piorum, & pœnis malorum.
 Prodiit Basileæ anno 1499. apud Joan-
 nem Pfortze, & Parisijs anno 1509.

Commentaria in quatuor libros Senten-
tiarum. Habebat Uvadingus in primum,
 & secundum M. SS. in quorum calce ita
 habetur: *Explicit primus, & secundus*
Magistri Petri Reginaldetti scriptus per Fr.
Andream Couytin in parvo Conventu Me-
tensi, anno Domini 1470. hac die, scilicet
Translationis Beatissimi Patris nostri
Francisci: Deo gratias. Primus incipit:
Veteris, ac novæ legis continentiam. Se-
 cundus: *Creationem rerum insinuans Scrip-*
tura.

PETRUS REGIS, vulgò CO-
 NINCKK, Belga, Provinciæ Flandriæ
 alumnus, Theologus, atque Ecclesiastes
 celebris nominis, varijs in Ordine functus
 muneribus, Conventum Audomarensem
 annis continuis 11. suamque Provinciam
 bis rexit. Fuit præterea Leonora, & Ma-
 ria Austriacis, Franciæ, atque Hungariæ
 Reginis, à Confessionibus, & Calvinista-
 rum flagellum. Reliquit patrio sermone
 conscriptos:

Dialogos de reali Corporis Christi in sæ-
era Synaxi presentia.

Tractat. de Voluntate Dei, quem M. S.
 habuit Uvillotus.

Conciones varias, recensentibus Vale-
 rio Andrea in Bibliotheca Belgica, ac
 Dupino in Supplemento. Obijt Nivellæ
 13. Kal. Februarij, anno à salute parta
 1573. ætatis 64. ibidem apud suos condi-
 tus, adjecto hoc epitaphio, cujus memi-
 nit Uvadingus, ex Uvilloto.

Monte sub hoc tegitur Frater, sed nomine Petrus
 Regis, & hic nostræ gloria prima domus.

Ille fuit quondam Reginae clarus alumnus
 Hungariæ, & nostræ Religionis honos.

PETRUS DE REINOSA, Hispa-
 nus, Provinciæ Castellæ Minorum Capuc-
 cinorum, Sacrae Theologiae professor, ac
 Complutensis Guardianus, communem fe-
 cit Hispanæ:

Vitam S. Casildæ Reginae Toleti, ligato
 sermone. Matriti apud Laurentium Fran-

ciscum Mojados, anno 1727. in 4. Vidi.

Concionem de Nativitate Reginae Ange-
 lorum. Pinciæ 1718. in 4. Vidi.

Orationem Funebrem in Exequijs Exc.
D. Ducum del Infantado. Compluti 1692.
 in 4. Vidi.

Orationem funebrem in obitu Caroli II.
 His-

Hispaniarum Regis. Toleti per Augustinum de Salas Zazo 1701. in 4. Vidi.

PETRUS RESCHINGERUS, Minorita, opus edidit ita inscriptum:

Clavis Theologiæ, sive Repertorium in Summam Alexandri de Ales. Venet. 1502. in 4. & Lugduni 1517. in fol. Uvadingo teste. Vidi editionem aliam Basileæ factam, anno 1502. in 4. magno.

PETRUS REVEILLAUDUS, Prov. Aquitaniæ Minister, laudante Uvadingo, scripsit:

Exhortationem cordis pij Christiani, in quo agitur de circumspecta Missæ celebratione, de indumentorum ejus mystica significatione, ac ipsius humili, ac devota auditione. Tolosæ apud Nicolaum Vieillard, anno 1533.

PETRUS DE RIVERA, Hispanus, genere clarus, Discalceatæ Prov. S. Josephi Provincialis Minister, publici juris fecit:

Expositionem poenarum Ordinis, vernaculè. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

PETRUS ROBERTUS DE ANDAGIO, Minorita, edidit:

Disputationem de Statu Religioso, ac de ijs, qui sese Religiosis Ordinibus comparant. Augustæ Trevirorum apud Henricum Bock, anno 1594. Uvadingus, & Lequile, tom. 2. Terlegislat. tract. 6. lib. 11.

PETRUS RODULPHUS ET TOSINIANO, Æmiliæ Oppido, in agro Imolensi ad radices Appennini, Minorum Conventualium, Theologus, Ecclesiastes, & Historicus insignis, Bononiæ primum, deinde Venetijs suorum Gymnasiorum Regens, demùm Episc. Senogalliensis, scripsit:

Seraphicam Historiam, in qua compendiosè satis de Viris sanctitate, dignitate, vel doctrina illustribus, de pijs foeminis, de Ministris, & Comitibus generalibus, de varijs Instituti Congregationibus, de Summis Pontificibus, Cardinalibus, Episcopis, de Provinciis, & Coenobijs Ordinis Minorum differuit: in quibus tamen colligendis majorem indaginem, & scribendis majorem solertiam harum rerum periti requirunt. Opus dedicavit Sixto V. cui erat familiaris. Prodiit Venetijs anno 1586. apud Franciscum de Francis Senensem, & anno 1595. Ibidem in fol. Vidi.

Conciones 20. in præclaris Italia Urbibus habitas vernaculo sermone. Venet. per Tom. 11.

Franciscum de Francischi, anno 1584. in 4. Vidi.

Super Canticum Beatissimæ Mariæ, Italicè, ac de 7. verbis Domini in Crucis. Ibidem.

Homilias centum Latinas in septem Psalmos Pœnitentiales.

Libros tres de Christiano Oratore, ubi diversa Themata ad mores instruendos, citatis hinc inde locis ex Sacris Biblijs, & insignioribus Patribus tractantur.

Dictionarium Latinum, per Alphabeti seriem, de virtutibus, & vitijs, Concionatoribus percommo- dum. Prodiit primum Bononiæ apud Societatem Typographicam, anno 1580. deinde Lugduni anno 1581. in 8. apud Antonium Tardif. Vidi.

Vitam B. Michaelinæ Pisauriensis nobilitate genere Metellorum exortæ, edidit Italicè Arimini 1585.

Ejus cura prodierunt Venetijs opera S. Bernardini Senensis, tom. 4. Florebat circa annum 1587. Ejus adornatur effigie celebris Bibliothecæ Dominiæ nostræ de Saliceto, adjecto hoc carmine:

*Ruedan, Rodulpho, las Ciencias
Debaxo de vuestros pies,
Que tan sujetas teneis.*

PETRUS DE ROJAS, Hispanus, scripsit:

De Concordia Evangelistarum, libros, seu partes duas. Matrili anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo. Fides sic apud Uvadingum.

PETRUS ROSIQUE, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Petri de Alcantara in Granatensi Regno, Sacræ Theologiæ professor, Guardianum agens Granatensis Conventus S. Antonij, dedit foras vernacule:

Concionem eruditam Dominiæ nostræ de Loreto. Prodiit cum alijs Granatæ typis Francisci Gomez 1645. in 4. Vidi.

Panegyricam Concionem de SS. Martyribus Justo, & Pastore. Ibidem, apud Antonium Torrubia 1688. in 4. Vidi.

Orationem funebrem Historico-Panegyricam in obitu V. Discalceati Fr. Francisci Molinero. Ibidem 1695. in 4. Vidi.

PETRUS ROTA, Capuccinus, natione Italus, Patria à Martinengo, Provinciæ Brixiae Minister Provincialis, Vic singulari doctrina, ac sapientia præstans, sermonum assiduus, fervidus, ac celebris

declamator: moribus suavis, judicio maturus, in consultatis, & consultandis expeditus, & prudens: Divini honoris zelo, animarumque saluti, & omnigena vitæ perfectione candidatus, plurima scripsit ad commodum, & utilitatem Concionatorum, eaque sunt:

Sylva conceptuum Scripturalium, & Moralium cum adnotationibus super omnia Evangelia, quæ per totum anni decursum leguntur in Ecclesia Dei. Tom. 6. in 4. Vidi.

Primus tomus continet *Conciones à Circumcisione Domini usque ad Dominicam Septuagesimæ.* Venetijs apud Paulum Balleonium, anno 1664.

Secundus tomus exhibet *Conciones à Dominica Septuagesimæ usque ad Dominicam in Albis exclusivè.* Ibidem apud eundem, anno 1665.

Tertius tomus à *Dominica in Albis usque ad Dominicam secundam post Pentecostem.* Ibidem 1665.

Quartus à *Dominica secunda post Pentecostem usque ad duodecimam inclusivè.* Ibid. eodem anno 1665.

Quintus à *Dominica tertiadecima usque ad decimam octavam.* Ibidem 1668.

Sextus à *Dominica decimaoctava usque ad ultimam.* Ibidem 1669. Scripsit etiam, ac typis dedit:

Sylvam conceptuum Scripturalium, & Moralium pro omnibus Festis Sanctorum, quæ ab Ecclesia Dei per totum anni circulum celebrantur. Tom. 2. in 4. Vidi.

Primus tomus continet *Conciones à festo S. Antonij Abbatis usque ad festum S. Laurentij.* Mediolani apud Antonium Mafatestam, anno 1672.

Secundus tomus à *festo S. Clare usque ad S. Silvestrum.* Ibidem 1672.

Sermones octoginta de Augustissimo Eucharistie Sacramento pro tempore Orationis 40. Horarum, quos dicavit Eminentissimo Cardinali Barbadico. Brixie apud Ricciardum anno 1666. tom. 1. in 4.

Sermones duplices, & Conciones super omnia Evangelia totius Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Conciones super Evangelia Adventus Domini. Tom. 1. in 4.

Alia plura scripsit, ait Genuensis, quæ labore, & industria P. Laurentij Ulmi Bergomensis Brixianæ Provinciæ Ministri Provincialis prælo parantur. Obijt devotissimè in Conventu Brixie anno 1667. Hujus Conciones Latinas fecit Fr. Bruno

Neusser, Minorita, publicique juris fecit Moguntiae 1677. Vidi.

PETRUS RUSSELLUS, Anglus, Oxoniensis Academiae alumnus, & ibidem, ut videtur, tandem Sacrae Theologiae Doctor, diligens quidem litterarum, sed diligentior virtutum cultor; virtutum dico, quarum intuitu factus est communi suorum suffragio, totius Ord. sui per Angliam Minister Provincialis. Quod autem ad doctrinam attinet, Sacrarum Scripturarum lectioni, & meditationi, se dedit, & pia quadam devotione incensus erga Divum Petrum suum singularem Patronum, & Divum Tutelarem, scripsit:

In utramque S. Petri Epistolam, libros duos. De alijs ejus scriptis nihil reperitur. Eum claruisse putat Lelandus circa an. 1410. Memoratur à Cabilonensi, lib. 1. suæ Biblioth. Pontificiæ, pag. 185.

PETRUS DE SACEDON, Hispanus, ex Discalceata Prov. S. Josephi Theologus, Regius Concionator, S. Officij Qualificator, & Ex-Minister Provincialis, edidit:

Orationem ad Fratres in Capitulo Provinciali congregatos. Matrili, apud Dionysium Hidalgo 1665. in 4. Vidi. Opus prænotatum:

Itinerarium Orationis. Matrili apud Didacum Martinez 1700. in 32. sed sub nomine D. Josephi Antonij Sanchez. Vidi. Inedita reliquit absoluta

Commentaria in Matthæum, asservata olim Matrili in Archivio Regalis Conv. S. Aegidij.

PETRUS DE SALAZAR, Hispanus, Casarrubienensis, Regul. Observantiae Prov. Castellæ, Theologus, iteratò Pater, Historicus, & à Theologicis Censuris S. Officij, in publicum dedit Hispana lingua:

Chronica Prov. Castellæ Ordinis S. P. N. Francisci. Matrili ex Typographia Regia 1612. in folio. Vidi.

Bullam Canonizationis S. Didaci, Hispanè redditam. Compluti apud Didacum Sanchez 1592. in 4. Vidi.

PETRUS SALMERIUS, natione Gallus, professione Minorita, laudante Uvadingo, scripsit:

Vitam S. Didaci, impressam Matrili anno Domini 1592. in 4. Ineditam reliquit:

Postillam super Epistolas, & Evangelia Dominicalia, quæ habetur Tolosæ apud Minores.

PETRUS SALVATOR ARROYO, Hispanus, ex Regul. Observ. Prov. Sancti Evangelij, munere Concionator, ac Visitator Tertiariorum, communem fecit vernaculè:

Dialogum Regularem de singulari privilegio Sacrorum Stigmatum S.P.N. Francisci. Coloniae Agrippinae apud Joannem Basæum 1684. in 4. Vidi.

PETRUS SANCHEZ RUIZ, Hispanus, Lector primarius Theologiae Sacrae in Conv. Conchenfi S. P. N. Francisci, & à Synodalibus Examinibus ejusdem Dioecesis, emisit sub metaphora *Palmae*, eruditam

Concionem de S. Juliano Episcopo Conchenfi ad suam Ecclesiam habitam. Prodiit Matriti ex officina Francisci del Hierro 1720. in 4. Vidi.

PETRUS A S. SEVERINO, Capuccinus, natione Picenus, ejusdem Provinciae Concionator, Vir eruditus, ac vitae integritate venerandus; divulgavit Sermones de Sanctis, inter quos extat:

Concio de Sancto Ansovino Episcopo Camerinenfi. Impressa est Camerini apud Franciscum Ghislerium, anno 1641.

PETRUS DE SANTIAGO, Hispanus, Regul. Observ. Prov. S. Michaelis Lector emeritus, ac Pater, foras dedit:

Concionem in publicatione Ediæti S. Inquisitionis. Hispali apud Haro 1681. in 4. Vidi.

De Conversione S. Pauli. Hispali 1679. in 4. Vidi.

De S. Elisabetha Hungariae. Salmanticae per Eugenium Antonium Garcia, anno salutis 1681. in 4. Vidi.

De S. Ludovico Episcopo ad Capitulum generale Ordinis, Toleti habitam. Habetur à fol. 248. Historiae praedicti Capituli. Legi. Demum:

Orationem in Exequijs Annae de Christo, Clarissae. Hispali apud Bolivar, ann. 1665. Vidi.

PETRUS A SANTOYO, Hispanus, Vir abstinentia, vitae austeritate, oratione, ac zelo Evangelicae paupertatis, inter primos, qui feliciter Regularem Observantiam in Hispania auxerunt, illustris, qui etiam Custodem egit Custodiae illius, quae nunc Provincia Conceptionis vocatur, scripsit:

De Remedijs contra tentationes spirituales, opus laudatum à Fr. Alphonso de Espina prillino Minorita, lib. 5. *Fortalitij Fidei*, fol. mihi 280. col. 3. Illius, inquit, illuminati, & Sancti Viri Fr. Petri de Santo. Tom. II.

toyo, in quibusdam suis notabilibus de remedijs contra tentationes spirituales, qui fuit unus de principalibus Reformatoribus Ordinis nostri in Regno Castellae. Miraculis clarus migravit ad Dominum anno 1431. die 7. Aprilis, in Vallisoletano Conventu S.P.N. Francisci honorifice sepultus. Consule Arturum in Martyrologio Franciscano ad diem 7. Aprilis, & Fr. Eusebium Gonzalez, tomo 5. Chron. Ordinis, lib. 3. cap. 10. pag. 254.

PETRUS SARNUS, Panormitanus, qui inter Tertiarios Regulares virtutibus claruit, Definitorem generalem egit, ac nonnullas dignitates ultro rejecit scriptis Italicè:

Hortulum spiritalem in gratiam agonizantium. Panormi apud Joannem Antonium de Francis 1619. in 12.

Pro consolatione damnatorum ad mortem, opusculum in 12. ibidem impressum 1613. Praedicto mortis die sanctè decessit in Patria anno 1624. die 26. Martij. Hujus cum laude meminit Bordonus, & Montigore, tomo 2. Biblioth. Siculae.

PETRUS SAXO, sive DE SAXONIA, Germanus, in Sacris Scripturis eruditus Philosophus, & in Jure Canonico nobilitèr versatus, Divini Verbi Praedicator non vulgaris, ob ingenij gloriam in universa Germania percelebris, scripsit:

Summam Conscientiae.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis. Eum sub an. 1319 reponit Gulielmus Eysengrenius. Memoratur à Sixto Senensi, & Trithemio.

PETRUS SELLERAS, Hispanus, ex Oppido Torre los Negros, Caesaraugustani Archiepiscopatus, Provinciae Aragoniae Regul. Observ. nomine dato, virtutibus, ac miraculis claruit. Definitoris cum laude munere functus, spiritualis vitae a seclis Hispanè donavit, quae in ejus vita (praelo data Caesaraugustae apud Joannem Perez anno 1703.) habentur. Ea sunt:

Diarius Excitator, à fol. 47.

Diarium Horarium, à fol. 50.

Meditationes breves Mariana pro singulis Hebdomadae diebus, à fol. 58.

Carmina spiritualia, à fol. 23. Cursum consummavit die 28. Februarij ann. 1622, haud sine opinione sanctitatis.

PETRUS SERRA, Hispanus, Barcinonensis, Tertium Ordinem Franciscanum expressè professus, plura, & memoria digna conscripsit. Praelo dedit Hispanè:

De Prodigijs, ac favoribus Sancti Angelorum Custodum in Catalaunia Prin-

cipatu, tomum in 8. Barcinone apud Jay-
mum Suria, anno 1726. Ad prælum pa-
rata habet ipsomet recensente à pagina
407.

*Historiam Ecclesiasticam Diariam Ma-
rianam Catalaunię, in 12. tomos in 4. dis-
tributam.*

Sypsanothecam Laletanam.

*Arborem Vitę, seu de Crucis mirandis
in eodem Principatu.*

*Catalauniam coronatam Spinis Coronę
Salvatoris Mundi.*

*De mirandis Sacrę Eucharistię in eodem
Principatu.*

*Oracula Laletana, seu de Sacris Imagi-
nibus, quę locutę sunt.*

*Historiam S. Eulalię Barcinonensis Virg.
& Martyris.*

*Historiam S. Fortiani, qui unus fuit
ex Sanctis Innocentibus.*

*Purpuram Laletanam, id est, de Lale-
tanis Cardinalibus.*

*Catalogum Archiepiscoporum, aliorum-
que Ecclesiasticorum Principum Laletano-
rum.*

*Alphabetum Ecclesiarum Parochialium
ejusdem Principatus.*

*Theatrum Religionum Monachalium, ac
Militarium Catalaunię.*

Theatrum Conventuum Laletanorum.

*Miranda Dei, ac naturę in laudato
Principatu.*

*Septem Virginis miracula in Catalau-
nię.*

*Septem prodigia singularia, ac diaria
Laletana.*

De S. Jacobo in Catalaunię.

De S. Petro in Catalaunię.

*De Laletanis nomine Petri insignitis,
sanctitate, litteris, ac muneribus claris.*

*Bibliothecam Sanctam Catalauniensem,
id est, de Laletanis, qui Sanctorum Vitas
conscripserunt.*

*Archivium Librorum à Laletanis Ma-
nuscriptorum.*

De Lectione sancta.

De Mulieribus illustribus Laletantis.

Quare Barcinone.

De Domo nobili, vulgò Centellas.

De Senatu Barcinonensi.

Deputatorum Instructionem.

*Genealogiam Comitum Barcinonensium,
Ex his, quędam absoluta, aliqua coępta,
aliqua semiplena habebat anno 1729.*

PETRUS SIFRONIUS, Minorita,
Uvadingo laudante, edidit:

*Vitam S. Joannis à Capistrano per Ni-
colaum de Fara, ejusdem B. Viri Socium,*

conscripam, additis quibusdam encomijs;
seu præconizatione Capistrani. Deest lo-
cus, & annus impressionis, habetur tan-
tommodò in fine vitę: *In Vigilia SS. Pe-
tri, & Pauli 1489. & in fine præconiza-
tionis: Anno salutis 1523. in 4.*

PETRUS SIGLER DE UMBRIA,
Minorita, Hispanus, Concionatoribus
dedit:

*De Atributis Domine nostrę in sua Im-
maculata Conceptione, tomum in fol. edi-
tum Hispali 1632. Testantur D. Nicolaus
Antonius, Marracius, & Alva in Militia,
col. 1189.*

PETRUS SIMON, Hispanus, Oppi-
di Parrillę, Dioecesis Conchenensis, Pro-
vincię Carthaginensis alumnus, & Pro-
vincię novi Regni Granatensis in Indijs
Occidentalibus Minister, Lector emerit-
us Sacrę Theologię, Sancti Officij Qua-
lificator, scripsit Hispanicę:

*Notitias historiales devictarum Indla-
rum Occidentalium. Prima pars prodijt in
Urbe Conchenensi apud Dominicum ab Ec-
clesia, anno 1627. in fol. Vidi. De eo
Uvadingus. D. Nicolaus Antonius, ac
Lassor, tomo 1. Universi calamo delineati,
fol. 45.*

PETRUS SLUPICK, Batavus, Mi-
norita, olim Delphis in Hollandia Reli-
giosus Clarissis à Confessionibus, Vir apud
Uvadingum, totus pius, publici juris fecit:

*Praxim spiritualem Orationis Domini-
cę, in qua agitur de Sacramentis, quotidia-
na poenitentia, de septem horis, alijsque
ad Orationem pertinentibus. Antuerpię
1561. Germanicę. Ex Uvilloto.*

PETRUS DE SOBREVILLA, His-
panus, Regul. Observ. Prov. Burgensis,
Theologus emeritus, Definitor, ac S. In-
quisitionis Qualificator, Hispanicę cons-
cripsit:

*Tractatum adversum Theses quasdam,
quę deinceps prohibitę fuerunt anno
1659. die 26. Aprilis. Prodiit Juliobrigę
anno 1658. & habetur Matriti in Biblio-
theca Conv. Regul. Observ. Vidi.*

PETRUS DE SOSA, Minorita,
Hispanus, à Uvadingo illaudatus, recen-
sentibus Antonio de Leon in *Bibliotheca
Orientali, & Occidentali*, impressa Matriti
anno 1629. in 4. & D. Nicolao Antio-
nio, tomo 2. *Biblioth. Hispanę*, in publi-
cum missit Hispanicę:

*De lubrico statu Regni Chilensis, tomum
in fol. cujus memini in mea Biblioth. Mi-
norum Discalceatorum, pag. 231.*

PETRUS A STEEMBERGHE, Vir
no-

nobilis propè Zutphaniam in Belgio natus, strict. Observantiæ Recollectorum Provinciae Germaniae inferioris Definitor, Custos Custodum, sæpius etiam Guardianus, Prædicator celeberrimus, Philosophiæ, ac Theologiæ Moralis Lector, scripsit:

Apologiam contra quendam Ministrum hereticum, circa controversias Fidei, laudatam ex Uvadingo à Fr. Didaco Lequile inde Minoritis qui pro Fide Catholica scriptis dimicarunt.

Catechismum Flandricè, & Gallicè iteratò impressum, teste Fr. Carolo Coudenhove in *Compilatione Chronologica* laudatæ Provinciae.

PETRUS SULPINUS, Gallus, Reg. Observ. Provinciae Aquitaniæ, Episcopus Vasatensis, scripsit:

Tractatum de Hierarchia Angelica. Incipit: *Ne in vacuum gratiam Dei recipiamus*.

Alterum de Hierarchia Ecclesiastica. Incipit: *Cum clamarem ad Dominum*.

Tertium de Divinis Nominibus. Incipit: *Littera Hebraica He*.

Quartum de Mystica Theologia. Incipit: *Primam veritatem*. Ex Uvadingo, & Uvilloto. Clarebat anno Virginei partus 1340.

PETRUS TARTARETUS, omnimodè à Uvadingo illaudatus, laudatus verò à Bordonio in suo Tertij Ordinis Chronologio, Parisiensis nuncupatus, Scotista Subtilissimus, ac Tertij Ordinis S. Francisci expressè alumnus, publici juris fecit:

Questionum Moralium, tom. in 8. Parisijs per Joannem Frellon 1512.

In Summulas Petri Hispani (deinceps Joannis XXI.) cum passibus Scoti. Basileæ 1514. in fol. Vidi.

Tractatum insolubilium. Ibidem. Vidi.

In Isagogas Porphyrij, & libros Logicorum Aristotelis. Ibidem. Vidi. Et Venetijs 1592. in 8. Vidi.

In libros Philosophiæ naturalis. Ibidem. Vidi.

In libros Metaphysicales. Ibidem. Vidi. Et Venetijs 1503. in 4. Vidi.

In libros Ethicorum Aristotelis. Ibidem. Vidi.

In primum, & secundum Sententiarum. Venetijs apud Evangelistam Deuchinum 1607. in fol. Vidi.

In tertium, & quartum Sententiarum. Ibidem apud Hæredes Simonis Galignani 1584. in fol. Vidi. Prodierunt etiam *Vet. Tom. II.*

netijs 1580. Floruit circà annum 1500. De eo Sylvester Maurolius in suo *Mari Oceano Religionum*, fol. 260. Illaudatur à Fr. Joanne Maria Vernonenfi in *Syllabo Scriptorum Tertiariorum*.

PETRUS E TEBAR ALDANA, Indicus, Limensis, Regul. Observantiæ Provinciae duodecim Apostolorum, Philippo Quarto Regi Hispaniarum à sacris Concionibus, Sanctæ Inquisitionis Qualificator, scripsit Hispanicè:

Excellentias Dei, Virginitatis Marie, & Beatorum, divisas in tomos duos. Primus prodijt Barcinone 1633. ex officina Sebastiani Mathevad, in fol. Vidi. Secundus Matriti anno 1634. ex typographia Regia, in fol. Vidi.

Sermones Quadragesimales, tomis duobus. Ibidem 1627. & 1644. in 4. Vidi.

Sermones de Christo, & sua Genitrice. Barcinone 1633. & Ulyssipone apud Laurentium Craesbeeck 1635. in 4. Vidi.

Sermonem de Resurrectione. Valentia 1609.

De laudibus S. Bonaventurae ad calcem Quadragesimalis. Vidi.

PETRUS TERRE, Hispanus, collegit monumenta Ordinis prætermissa in alijs collectionibus, ediditque sub titulo:

Supplementum privilegiorum. Barcinone apud Carolum de Moros, anno 1523. quo florebat in Custodia Catalauniæ. Uvadingus, Nicolaus Antonius, & Alva in Militia, col. 1191.

PETRUS THOMAS, scripsit:

Tractatum Formalitatum ad mentem Scoti. Habetur manusc. in Conv. Assisij.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum.

Epistolam ad Infantem Aragoniæ, de Conceptione B. Virginitatis.

Tractatum de esse intellectu.

Commentaria in aliquot libros Aristotelis. Hæc Uvadingus. Hujus Petri habetur Matriti in Bibliotheca Conv. Regul. Observ. Codex Membraneus in 4. in cujus calce legitur: *Explicit tractatus de conceptu Virginali editus à Fr. Petro Thome, Ordinis Minorum. Deo gratias*. Vidi. Fr. Petrus de Alva, publici juris fecit, vnà cum alijs *Monumentis Antiquo-Seraphicis*. Lovanii 1665. in fol. Et in serie Authorum, se habuisse testatur duplex originale latinum, vnum in 4. & alterum in fol. itemque alterum lingua Gallica dicatum Reginae Franciæ, & repertum Parisijs in Bibliotheca Regia, & alibi. Profectò in Parisiensi Regia Bibliotheca habetur in 2.

Sixto, num. 1009. Tractatus iste Gallicè redditus studio Comitiss de Villars D. Antonij de Levis, teste Philippo Labbe in sua nova Bibliotheca M. S. librorum, Parisijs edita anno 1653. in 4. Hispanum fuisse, & Barcinone Sacrae Theologiae Lectorem liquidò constat, non verò, ut aliqui conjiciunt Provinciae Aragoniae filium, ipso enim initio *Tractatus de Conceptione*, legitur ita: R. P. Petri Thoma Ordinis Minorum, de Provincia S. Jacobi Doctoris Parisiensis, liber de Innocentia Virginis Mariae. Claruit anno 1340. & me judice minimè diversus est à Petro N. superius laudato, qui eidem Joannis Regis Aragonum filio, & hoc de Conceptione opus, & *Commentaria in Cantica Canticorum* sacravit.

PETRUS TOGNOLETUS, Panormitanus, strictioris Observantiae Reformatorum, Apostolicus Concionator, Theologus insignis, ac Ordinis Chronologus, Vir doctrina conspicuus, & virtutibus religioso Viro dignis, muneribus quoque Definitoris, ac Visitatoris clarus, plura reliquit sui ingenij monumenta. Habemus igitur ex illius penu:

Catalogum Beatorum, necnon Venerabilium Fratrum, ac Tertiariorum utriusque sexus fama sanctitatis illustrium, qui in Reformatione Sicula floruerunt. Panormi apud Petrum de Isola 1660. in fol. expanso.

Vitam V. Fr. Benedicti de S. Fratello, vulgò el Negro, professione Laici, ex Reformatis Provinciae Siculae. Ibidem apud eundem 1652. in 4. Vidi. Ex hac Italicè conscripta, suam Hispanè concinnavit Petrus Mataplana Canonicus Panormitanus.

Vitam V. Fr. Innocentij à Chusia, Laici, Reformati Prov. Vallis Mazzariae. Primo ibidem anno 1655. in 4. Secundo aucta ibidem, per Dominicum Anselmum 1677. in 4. quam in linguam vertit Hispanam Didacus Sotus Theologus, ediditque Matriti formis Andreae Garcia 1673. in 4. Vidi.

Vitam V. Innocentiae Rizzo Tertiariae Franciscanae. Panormi apud eundem anno 1659. in 4. Vidi. Adjectam habet:

Vitam V. Annae Mariae Tertiariae Franciscanae Sororis laudatae Innocentiae.

Vitam V. Seraphini à Panormo, Reformati. Ibidem apud Josephum Bisagnium 1659. in 4.

Compendium Vitae, ac miraculorum V. Fr. Simonis à Neapoli, Fundatoris Reformatae Prov. Siculae. Ibidem per Petrum de Isola 1665. in fol. expanso.

Vita V. Fr. Cherubini Sacerdotis ejusdem Prov. alumni Compendium. Panormi typis Dominici Anselmi 1655. in fol. expanso.

Paradisum Siculum Seraphicum, seu Chronica Reformatorum. Panormi apud eundem 1667. in fol.

Chronicorum, tomum secundum. Ibid. ex officina Thomae Romuli 1687. in fol. qui prodijt post Authoris mortem.

Speculum studentium, id est, *Vitam Alexandri Berti, Medici Florentini.* Ibidem apud Dominicum Anselmum 1671. in 12. & recussam suppresso nomine in lib. inscripto: *Mazzeto di Fiori*, ibidem apud Romulum 1688. in 12. teste D. Antonius Mongitore tomo 2. Bibliothecae Siculae.

Vitam V. Servi Dei, O. I. Doct. D. Hieronymi Iveglia Chordigeri Franciscani, sub titulo: *L' unica Fenice del nostro secolo.* Panormi ex typographia Dominici Anselmi 1671. in 12. Vidi. Haec omnia Italicè. Inedita reliquit teste laudato Mongitore:

Vitam V. Fr. Bartholomaei de Salubio ex Reformatis.

Chronica Regularis Observantiae in 4. libros divisa in fol. Panormi asservabat P. Seraphinus Manzellus; & ijs, ni fallor, utitur praecipuè Gubernatis, tomo 2. Orbis Seraphici. Demum, reliquit Latina lingua:

Vitas Sanctorum Episcoporum Ecclesiae Agrigentinae, in 4. Vivere desijt in Coenobio Themitano suae Provinciae. 1630.

PETRUS DE TLOMAR, Lusitanus, ex Reg. Observ. Prov. Portugalliae, opusculum edidit vernaculè:

Pro devotione Sponsi Deiparae, impressum Ulyssipone typis Antonij Alvarez 1636. Laudatur à secundo Historico praedictae Provinciae, in Catalogo.

PETRUS DE TRABIBUS, Minorita, recensentibus Ill. Gonzaga, & Uvadingo, scripsit:

Commentaria in librum primum Sententiarum. Initium: *Ad Dominum ponam eloquium meum.*

PETRUS TRIGOSUS, natione Hispanus in nobilissimo Aragoniae Municipio Calatayud procreatus, Vir fuit doctrina, & eruditione insignis. Hic prius inter Patres Illustrissimae Societatis Jesu professus, aliud religiosae vitae genus, divino spiritu affatus, inter Capuccinos amplecti decrevit: inter quos praclarum perfectionis cursum, quem in priori Religione coeperat ita fuit profecutus, ut apud omnes

non exiguam pietatis, ac factimoniae famam sibi comparaverit. Multa scripsit Philosophica, ac Theologica, inter quae extant impressa:

Commentaria in quatuor libros Sententiarum Divi Bonaventurae, seu Summa Theologica ad mentem Seraphici Doctoris, in 4. tomos in folio distributa. Vidi.

In primo tomo disputat de Deo secundum se, quatenus est Unus, & Trinus.

In secundo de Deo ut Creaturarum principio.

In tertio de ipsius Verbi Incarnatione, & Redemptione nostra.

In quarto denique de Sacramentis, quibus ad aeternam gloriam pervenire possimus. Hæc summa meritò ab omnibus Viris doctis in pretio habetur: nam præter difficiles Theologiae quæstiones, quæ facillimè ab ipso Authore enucleantur, variae, & imperviae Sacrae Scripturae Sententiae, Sanctorum Patrum interpretationibus adductis, exponuntur.

Nosse, & amare Deum, vitæ hæc est summa beatæ;

Hoc majus quando continet illa nihil.

Unus Trifidus vitam dedit ergo beatam:

Namque illud scriptis, moribus hæc docuit.

PETRUS (non rectè apud Uvadingum PAULUS) TRIMAVELLA, Gallus, Narbonensis, scripsit:

Quæstiones in quatuor libros Sententiarum, quæ Patavij in Bibliotheca D. Antonij M. SS. extabant, teste Uvilloto.

PETRUS DE TURONIA, Minorita, laudatur, cùm Author cujusdam

Dictionarij, col. 1193. Militiæ, ex Episcopo Azernensi in Elucidario suo, parte 2. fol. 63. col. 3.

PETRUS VAELE, Flander, ex Provin. Recollectorum Germaniæ inferioris, Vir zelosus, pariter & pius, qui aliquandò Instructorem Juvenum, Guardianum, & Prov. Chronologum fecit, emisit Flandricè:

Speculum asceticum, seu Vitam S. Petri Alcantarensis. Bruxellæ apud Gulielmum Scheibels 1668.

Vitam S. Appolonie. Ibidem typis Jacobi Vanden Velde 1669.

Militiam Sacram pro Immaculata Conceptione Reginae Sanctorum omnium, metro Flandrico, ibidem impressam litteris Scheibels 1665.

De solitudine sex dierum, cum Medi-

Primus tomus primæ partis tantum fuit impressus Romæ in typographia Vaticana anno 1593. in fol. dum adhuc Author viveret, deinde Lugduni anno 1616. & dedicatus est Clementi VIII. Pontifici Maximo, reliqui verò etiam nunc lucem desiderant Gratissimus Deo, Angelis, & Hominibus propter vitæ suæ innocentiam spectabilis, ad suorum laborum præmia pervenit in Conventu Neapolitano anno 1593. ætatis suæ sexagesimo octavo. De eo meminerunt Zacharias Boverius tom. 2. Annal. Capuccin. ad annum prædictum, quo obiit. Uvadingus de Scriptor. Ordin. Minor. D. Michael Martinez, lib. de Patronatu Calatajudensi impresso Neapoli. D. Nicolaus Antonius Hispanensis in sua Bibliotheca Hispan. Gonzalvus Ponce de Leon Archidiaconus Talaverensis in Ecclesia Toletana, qui in laudem hujus pijsissimi, ac doctissimi Authoris sequens Epigramma composuit.

tationibus de Passione. Antuerpiæ apud Petrum Bellerum, sub titulo: Turtur solitaria.

Seraphicum Medicum contra febres, sub titulo Flandrico: Seraphinschen Medecyn, &c.

Exercitia 10. dierum pro recessu servando, eadem lingua, in quam transtulit:

Cantica S. P. N. Francisci cum quibusdam alijs, sub titulo: Philomena spiritualis. Antuerpiæ apud Bellerum 1662. Transtulit quoque, ac edidit Flandricè:

Marianum Hasselatanum, cui conjunxit devotionalia quædam ex S. Bonaventura, inter quæ Officium Compassionis B. Virginis, ejusque Psalterium parvum, quæ postea seorsim impressa sunt typis Belleri, Antuerpiæ 1660.

Annotationes plures pro prosecutione Annal. Uvadingi, aliaque plura Opuscula, quorum inscriptiones me fugiunt. Pertractat cum laude de eo Carolus de Coudenhove in Compilatione Chronologica laudatæ Provinciæ Matriti asservata in Archivio Ordinis. Obijt Bruxellis 1696.

PETRUS DE VALBAS, Hispanus, Regul. Observ. Provinciæ Conceptionis, Lec-

Lector emeritus, & Definitor, Sacri Senatus Inquisitionis Hispanicæ Qualificator, collata alijs opera, opus edidit pro tuendo titulo *Immaculatæ Conceptionis, Armamentarium Seraphicum*, Matriti editum anno 1694. Ipse autem solus conscripsit:

Apologiam pro V. Clariffa Ludovica de Carrion, siwè ab Ascensione. Matriti apud Didacum Diaz, anno Virginei Partus 1643. in fol. Vidi.

PETRUS DE VALBUENA, Hispanus, ex Recollectis Prov. Baticæ, Concionatoris, ac Definitoris muneribus functus, Vir pius, Hispanè edidit opus prænotatum:

Salutaria consilia in Religiosorum gratiam V. M. Sor. Maria de la Antigua, Clariffa, unà cum compendio ejus vitæ. Hispali 1678. in fol. & Barcinone 1697. apud Josephum Llopis. Est tertia editio. Vidi.

PETRUS VALDIVIESSO. Vide inferius, verbo *Petrus Varona*.

PETRUS VALESIUS, seu VALOIS, quem Dupinus, seculo 17. Anglum facit, strictioris Observant. alumnus, ac Sacræ Theologiæ professor, scripsit:

De autoritate Papæ, & Principum, sub titulo: Causa Valesiana Epistolis prælibata. Londini typis Joannis Brome in 8. Vidi. Vide Acta Eruditorum Germaniæ, anno 1685. in mense Junio. Claruit circa annum 1670.

PETRUS A VALLIBUS, passim *Petrus de Remis* appellatus, Minorita, pluribus annis Confessarius S. Coletæ:

Ejus vitam conscripsit Gallico idioma te, cujus exemplar, verbis vtor P. Pape, brochij die 6. Martij, in membranis curiosissimè describendum, & artificiosissimis ad singula capita picturis, seu miniaturis exornandum curavit Margarita Eboracensis, Eduardi Regis Angliæ Soror, Vidua Caroli Valesij Burgundiæ Ducis, & Conventui Ganden- si S. Claræ donavit, eidem propria manu Gallicè in hæc verba subscribens: Vestra fidelis filia Margarita Anglica: Orate pro ea, & ipsius salute. Mortua ann. 1503. & in Choro Fratrum Minorum Meckliniæ sepulta. Eandem vitam Latinam fecit Stephanus Juliaco, Minorita. Laudatur à Jacobo Le-Long, tom. 2. Biblioth. Franciæ, §. 4.

PETRUS VARONA DE VALDIVIESO (de quo non rectè iteratò agit Uvadingus, primò illum appellans *Pe-*

trus Varona de Valdivieso, pag. 276. Secundo, pag. 288. *Petrum Barrera de Valdivieso*; est enim idem Author) Hispanus, ex Oppido *Villa-Hermosa*, Vallis de Valdivieso in Montanis Burgenfibus, ex Regulari Observ. Prov. Castellæ, egregius Concionator, ac Sacræ Paginæ Professor, Vir doctissimus, scripsit, ac edidit super illud Apostoli ad Hebræos 4. *Vivus & sermo Dei*, &c. sectiones 6.

De arcano verbo, siwè de vivo, omniumque factivo sermone Dei, atque de Concionatoribus ejusdem. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1595. in fol. Vidi. Ejus in capite habentur quædam dialogetica carmina, quorum initium: *Hem, quis Aristarchus*, &c. Insupèr vernaculè:

Tractatum super Ave Maria. Salmanticæ apud Joannem Renaut 1596. in 4. Vidi, ejusque archetypum asservatum in Bibliotheca Conventus de Pinto, in eadem Prov. Castellæ. Latina lingua:

Interpretationem Psalmi 86. litteralem, mysticam, & moralem B. Virgini, ejusque Immaculatæ Conceptioni adaptatam. Salmanticæ per Joannem Renaut 1596. in 4. Vidi. Ejus in laudem, carmen heroicum à Fr. Francisco Sarnica Cisterciensi conscriptum operi præfixum habes, quod incipit:

*Efferat eximium nomen Cantabrica tellus
Solis ad egressum vergens, septemque Triones
Non procul è pelagi sinuoso littore distans, &c.*

De Hospitio S. Francisci, & Remuneratione benefactorum. Matriti 1609. Uvadingo teste. Demùm, in Toletana Bibliotheca Conv. S. Joannis Regum sub FF. num. 10. habetur *Quodlibetum Petri Aureoli*, in cujus calce ita legitur: *Petrus Varona*, Oppidi de Valermosa apud Vallem de Valdivieso, Cœlesti dono, & gratia vocatus Sacræ Ord. Min. Philadelphicæ sociatus, ac Seraphico Habitu indutus fuit in hoc S. Joannis Regum insigni Conventu 7. die Octobris, anno post Christum natum septuagesimo quinto post millesimum quingentesimum. Vixit ad sexcentesium, & deindè. Scripsit ista, quæ sequuntur opera:

Tractatum super Missus est.

Super Ave Maria.

De Nominibus Christi.

De Fraternitate.

De Hospitio FF. Minorum, & Symbolo Charitatis, & Misericordia.

De Arcano verbo super Epist. B. Pauli ad Hebræos, juxta vulgatam editionem, & Syriacam interpretationem. Adducuntur quamplurimæ auctoritates ex sacro fonte decerptæ secundum B. Hieronymi, & Pagnini Lucensis versionem, ex Hebræo, & LXX. Interpretum, ex Græco, & Chaldaicæ paraphrasis translationem.

De Conceptu Virginali.

Super Epistolam B. Pauli Apostoli ad Galatas.

Super Psalm. 86. Fundamenta, &c. Hactenus in laudata Nota. Pertractant de eo D. Nicolaus Antonius, Marracius, & Alva in Militia. Clarebat circa ann. 1610.

PETRUS VENTURA MINAYA.

Vide superius, verbo *Petrus Minaya.*

PETRUS VIBAS, Hispanus, ex Regulari Observ. Prov. S. Michaelis, scripsit, sed ineditum reliquit tomum in fol.

Super Aristotelis Logicam ad mentem Doctoris Subtilis. Asservatur in Extremadura, in Civitate Pacis Augustæ in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci. Vidi. Incipit: *Vatibus hic mos est centum sibi poscere voces.*

PETRUS A VICOVARO, Italus, strictioris Observ. Reformatorum, Sacræ Theologiæ Lector, vernaculè emisit:

Stationem ad S. Josephum dulcissimum Deiparæ Sponsam. Romæ apud Michaellem à Ripa 1721. in 8. Vidi.

PETRUS VIGNAMUS, Uratislaviensis, Slesita, Minorita doctus, laudantibus Uvilloto, & Uvadingo, edidit:

Tractatum de Adoratione Dulcissimi Nominis Jesu. Memoratur à Fr. Didaco de Lequile in *de Minoritis, qui scriptis pro Fide Catholica dimicarunt.*

PETRUS VILLAROELE, Calaber, Stylitanus, in juventute humanioribus litteris ita egregiè excultus, ut decimum septimum agens annum, doctè, & peritè versu caneret Latino, & culta scriberet oratione soluta, à Patre missus Neapolim, ut utrique addiscendo Juri operam daret, Patavium translatus ab eruditissimis Viris Antonio Riccobono Ferrariensi, & Jacobo Denora Patricio Cyprio, Artis Poeticæ selectiora accepit documenta. Varijs autem casibus per Æmiliam, Galliamque Togatam jactatus, multisque ærumnis confectus, Mediolani optimum adinvenit Meccœnatem, nobilissimum Virum Comitem Joannem Baptist-

tam Serbellonum. Demùm, Genuæ, Minorum assumpto Instituto, post Philosophiæ, & Theologiæ cursus auditos, & publicè lectos, reassumpsit Neapoli Musarum Camænas, atque in otio huic negotio totus addictus, opus, quod in juventute in Patria incoeperat, & sæpè repetitum varijs temporibus erat persecutus, tandem absolvit, & inscripsit:

Echinadum Naumachiam, in qua B. Virginis precibus de innumera Turcarum classe insignis divinitus est reportata victoria, classis Præfecto Joanne Austriaco. Prodiit Neapoli apud Lazarum Scorigium anno 1614. in 8. Vidi.

De Bello Cyprio aliud se composuisse opus indicat in limine hujus Naumachiae, ita canens:

Praelia qui quondam modulatus carmine Cypri,

Æquorij nunc arma cano sævissima Martis.

Librum dedicavit Philippo Tertio Joannis Austriaci fratri, anno 1613. Uvadingus. Memoratur etiam à Marracio in Appendice, ad calcem suæ *Polyanthæ Mariæ.*

PETRUS VILLAVERDE, Hispanus, Segovienensis, Regul. Observ. Prov. Aragoniæ, munere Concionator, ac in Tyrasonenfi Cathedrali humanarum Litterarum Magister, elaboravit vernaculè,

Expositionem, & Declarationem super Prophetias Regum Hispaniæ incerti Prophetæ; non verò in lucem prodiit. Archetypus autem M. S. in 8. doctissimè, & elegantè conclusus Tyrasone die 19. Martij 1662. servatur in Bibliotheca Majori, & Communi Casaraug. Regij Seraph. Conventus, in Scrinio, litt. l. prænotato, num. 272. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

PETRUS VOYON, Gallus, Tolosani Conventus Guardianus, Gallico sermone edidit:

Scholam Eucharisticam. Parisijs 1644. Ex Uvadingo:

PETRUS DE URBINA, Hispanus, Cantaber, ex Oppido Brantevilla, Regul. Observ. Prov. Castellæ, Theologus Complutensis, ac Pater, necnon hujus Familiæ Cismontanæ Commissarius generalis, Vir, in quo genus, sapientia, & pietas celebrantur, tum ad Ecclesiam Cauriensem assumptus, tum ad Valentini-

tum

tum demum ad Hispalensem; scripsit Valentia cum Pro-Rege quoque laudabiliter praeesset:

Constitutiones Synodales Valentini Archiepiscopatus. Valentia typis Bernardi 1657. in fol. Vidi. Dum Compluti doceret:

Apologiam pro defensione doctrinarum S. Bonav. & V. Doctoris Subtilis, editam haud sine fructu, Matrili in typographia Viduae Ludovici Sanchez, anno 1628. in folio. Vidi. Inscriptio Hispana haec est: *Memorial en defensa de las doctrinas del Doctor San Buenaventura, y Escoto, sobre el juramento que la Universidad de Salamanca hizo de leer tan solamente la doctrina de San Agustin, y Santo Thomas.* Ineditos reliquit tomos 2. Scholasticos ad mentem Scoti, scilicet:

De Fide.

De Beatitudine. Asservantur Matrili in Bibliotheca Conv. Regul. Observ. sub A. num. 15. & 16. Vidi. Clarebat ann. 1658. Memoratur cum laude à D. Nicolao Antonio, tom. 2. Biblioth. Hispanae, Append. 2. fol. 335. Consule Fr. Petrum de Alva in Militia, col. 1207.

PETRUS DE UTINO, Minorita, laudantibus Tosigniano, & Uvadingo, edidit:

Biblia exemplarium Sacrae Scripturae, haftenus mihi ignota.

PETRUS DE XARAVA, Hispanus, Conchenensis, Regul. Observ. Prov. Carthaginensis, Vir pietate, ac doctrina insignis, posteritati reliquit, sed inedita, sui ingenij monumenta, nempe:

Contra Judaeos.

De modo quo Christus augebat.

Summam Theologicam. Asservabantur in Bibliotheca Conchenensis Coenobij ejusdem Provinciae, teste Fr. Ludovico de Rebolledo ad calcem suorum Chronicorum Ordinis, excepto à D. Nicolao Antonio. Auctoris meminit Joannes Paulus Martirrizo in Historia Conchenensis Urbis, fol. mihi 308.

PETRUS XIMENEZ DE CABEZUDO, Hispanus, ex Burgenfi Provinc. Regul. Observ. stylo signavit:

Relationem Prov. Burgenfis, laudatam à Fr. Petro de Alva, quem consulas in Militia, col. 1201.

PETRUS DE ZALAMEA, Hispanus, Regul. Observ. Prov. S. Michaelis, Hispanè exaravit:

Summam Casuum Conscientiae. Ineditam asservari in Bibliotheca Civitatenfis Conv.

eiusdem Prov. scribit ex Uvadingo D. Nicolaus Antonius.

PHILIBERTUS DE BONEVILLE, Capuccinus, natione Sabaudus, suo aëvo Concionator egregius, & verè Apostolicus, & inter Theologos Scholasticos facile Princeps, atque in Provincia Sabaudia sæpius Diffinitor, ac Minister Provincialis; quam per quindecim annorum seriem omni studio, diligentia, doctrina, prudentia, & Regularis Observantiae zelo sanctissimè administravit. Confessarium egit S. Francisci Salesij, qui de ipso sæpè dicere soleret: *Quod si Summa S. Thomae esset deperdita, tota in capite P. Philiberti Capuccini recens, & integra reperiretur.* Multa scripsit Theologica, & de Controversijs Fidei Catholicae; quorum inscriptiones subticet Genuensis. Edidit:

Vitam S. Francisci de Sales Episcopi Gebennensis. Lugduni anno 1623. apud Simonem Rigaud, tom. 1. in 4. Quam postea Gallicè redditam sub titulo:

Sol Prælatorum, edidit idem Rigaud anno 1625. in 4. Laudatur à Genuensi, ex Uvadingo, & Rossoto. Memoratur etiam in Biblioth. Gallica Jacobi Le-Long.

PHILIPPUS DE AIALA, nobilis Hispanus, Regul. Observ. Prov. Castellæ, Sacrae Theologiae professor, & Minister, S. Officij Consultor, sui Instituti Pater emeritus, scripsit Hispanè:

Circà dubium, aut questionem, quomodo sit prædicandum, disputandum, aut loquendum in publico de Mystério Conceptionis Immaculae Virginis Mariae, post Decretum Pauli V. de hac re editum, sub titulo: *Caso major*, adjecto

Sermone de eadem Conceptione. Utrumque prodijt Toleti apud Bernardinum Gusmanium, anno 1616. in 4. Vidi. Edidit Hispanicè:

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum, à Uvadingo laudata.

PHILIPPUS DE ANDRIA, Italus, ex Prov. S. Nicolai Regul. Observ. Theologus, ac in Jure Canonico professor, anno 1645. quo clarebat, ad prælum maturam confecerat:

Praxim Confessariorum ad licitam, & validam administrationem Sacramenti Pœnitentiae. Ex Bonaventura de Tusciano, fol. 35. *Historiae Latinae ejusdem Prov.* apud Archivium Ordinis Matritense. Legi.

PHILIPPUS AB ASCULO, strictioris Observ. Reformatorum alumnus in Marchiae Provinc. Italicè dedit foras:

Panegyricum Conclonem de Domina nostra Lauretana, ejusque Sancta Domo.

Sermones Quadragesimales. Sub prælo erant Venetijs 1659. Ex relatu laudatæ Provinciæ.

PHILIPPUS DE BAGNACAVALLLO, Minorita, Italus, (Alva ut utar in Militia, col. 1209.) in 3. *Sentent. recognovit Questionem de Immaculata Virginis*

Conceptione Joannis Duns Scoti. Impress. Venetijs in fol. Hic est, apud Uvadingum, Philippus Porcatius Bagnacavallensis Minister generalis Conventual. qui scripsit:

Commentaria in Scotum, & in libros Aristotelis. Obijt Romæ anno 1511. conditus in Basilica 12. Apostolorum, ante Aram Majorem. Ejus Epitaphium visitur his verbis:

Philippus Bagnacavallus,
Minorum Ordinis, Philosophus, & Theologus eximius, qui per omnem ætatis suæ cursum ita se gessit, ut functus omnibus dignitatibus, ad Generalatus honorem assumptus, à Julio II. Pont. Max. ad ardua pro Fide Catholica vocatus, Romæ diem clausit extremum.

Consule Uvillotum.

PHILIPPUS BARRAGIUS. Vide inferius, verbo *Philippus Varagius*.

PHILIPPUS DE BICTIS, Capreccinus, natione Italus, Patria à Camerino, Picenæ Provinciæ Concionator, ac pluries Diffinitor, olim in sæculo J. V. D. egregius, ac magni nominis: qui in eadem sua Provincia, semel, & iterum ad Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ lecturam assumptus, multos ibi, tum ad doctrinam, tum ad justitiam, & pietatem erudit; scripsit, ac prælis dedit:

Epitomen, seu Compendium Theoricæ, & Praxis Causarum Judicialium, in duas partes distributum; in *Judiciis, præsertim Regularibus, solide omnibus prius ad rem pertinentibus theoricè explanatis questionibus, formulis posterius practicè ad amicum singulis fabrefactis, Judicialibus in causis via satis ostenditur.* Prodiit primum Venetijs anno 1652. deinde locupletatum Bononiæ anno 1660. apud Ferronium, tom. 1. in 4. Vidi. Et Venetijs, apud Paulum Balleonium, ann. 1671. in 4. Vidi.

PHILIPPUS BOSKHIERUS, seu BOSQUIER, Belga, Montibus Hannoniæ originem ducens, Prov. Flandricæ alumnus, qui sub Henrico Uvilloto Minorita Præceptore, insignis evassit Ecclesiastes, Vir fuit apprimè eruditus, ac versu, & prosa ad scribendum promptus, ex cujus penu egregia opera, & opuscula habentur impressa. Castigavit, & adnotavit opus prænotatum:

Antiquitates Franciscanæ, seu Speculum Vitæ B. Francisci, & Sactorum ejus, olim elaboratum à nonnullis Minoritis S. P. N. Francisci coævis, ac edidit Colonia Agrippinæ typis Viduæ Joannis Crithis 1623. in 8. In Prologo hujus operis hæc memoria digna præmittit, inquiens: *Quoniam*, Lector benevole, nonnulli, nescio quo ingenio, bono ne, an malo, ipsi viderint, mihi sanè, aut negligentia, aut ignorantia vehementer suspecto in excudendis, aut castigandis, & recudendis quorundam Seraphici Ordinis nostri Authorum scriptis plerisque multis, tacuerunt in librorum frontispicio, ipsos AA. ex Ordine Franciscanorum esse, sed ne, quidem eorum proprijs nominibus FRATRIS prænomen (perpetuam illam jam olim hætenus Religiosorum hominum cujuscunque classici, & probati Ordinis notam) præfixerunt, quod in Fr. Petri Galatini volumine de Arcanis Catholicæ veritatis, in Fr. Andree Vegæ, Hispani, & M. Salmanticensis, doctissimis illis, & copiosissimis de Justificatione libris Colonia in fol. 1572. editis. In Fr. Joannis Feri operibus plerisque omnibus. In Fr. Marci Vigerij Cardinalis Decachordo, etiam novissime Duaci per Balthasarem Bellierum recuso; & in Fr. Joannis Pechani, Cantuariensis Ecclesiæ Archipresulis

„lis quinque libris Bibliorum Collecta-
 „neis edendis. (Et in R. P. Fr. Bartho-
 „lomæi Anglici, proprietario rerum Cœ-
 „lestium, terrestrium, & inferorum,
 „quod octodecim libris absolvit, Fran-
 „cofurti rursus edendo anno 1601.) Om-
 „nium Ordin. Franciscani hominum vi-
 „deo peccatum esse, sed & prætereà
 „nonnunquam contigit temporum lapsu,
 „alijs aliorum lucubrationes falso adscri-
 „bi, vt D. Hieronymo quædam sunt So-
 „phronij, Divo Augustino, quæ sunt
 „Bedæ, aut alterius; Joanni Gersoni
 „imitatio illa Christi, quæ est Fr. Tho-
 „mæ de Kempis:: Quoniam (inquam)
 „illa ipsa sic se habent, opere pretium
 „magnum mihi fore visum est, si hic no-
 „mina librorum, quos jam edidit gratia
 „Dei mecum, & quos pro meis agnosco,
 „quosque deinceps in lucem, Deo benè
 „favente, sum daturus, recenserem, &
 „quibus quisque locis, & apud quos edi-
 „tus est, indicarem. Sic enim, & Ordini
 „mei honori, & rerum veritati, &
 „justitiæ optimè consulero, faciens sci-
 „licet, vt deinceps nemo bonus in suspi-
 „cionem plagis falsò apud posteros ve-
 „niat, neminem innocentem, & doctum
 „mearum, si quæ sunt, nugarum, aut
 „minus accuratè Scriptorum immerito
 „pudeat: nemo, corniculæ, seu Æsopi-
 „cæ, seu Horatianæ, instar, plurimis
 „alienis, aliquandò à grege avium repe-
 „tendis superbiat.

„Mea igitur sunt (ita fateor, & agnos-
 „co, bone Lector) quæ sequuntur Ga-
 „llica, Latina.

Gallicæ

1 *Tragedia nova*, cui Hovaculæ no-
 men adversus luxum vestium, versu Ale-
 xandrino. Edidit Carolus Michael Montibus
 Hannoniæ in 8. ætatis meæ circi-
 tèt 26.

2 *Oratio funebris, in Ducem Arschot-
 tanum*. Edidit Petrus Auroy, Duaci Ca-
 tuacorum in 8. ætatis 30.

3 *Academia peccatorum, seu Conciones
 de Prodigii Evangelici protervta, & luxu*.
 Edidit Carolus Michael Montibus Hanno-
 niæ in 8. ætatatis meæ 34.

4 *Flagellum Academicum peccatorum,
 de Prodigii ejusdem per famem virgationem*.
 Edidit Guilielmus idem Riverius, ibidem
 in 8. ætatis circitèt 37.

5 *Servitus peccatorum, seu de Prodigio*

jam subulco. Edidit idem Riverius, ibidem
 in 8. ætatis circitèt 37.

6 *Pœnitentia ejusdem Prodigii*. Edidit
 Oliverius Varennius Parisijs in 8. & cum
 eadem recudit vniformitè tria prius me-
 morata volumina, & corpus vnum ex
 quatuor fecit, quod Ludovico XIII. Ga-
 llorum Regi, Philippi III. Hispan. Regis
 Genero dicavi, ejusque Majestati in ma-
 nus ipse dedi, in ipsis Luparæ penetrali-
 bus 12. Martij ipso D. Gregorij, ætatis
 circitèt 50.

7 *Consolatio desperantium, seu Con-
 ciones 12. de magna Dei in Prodigum
 Evangelicum, & peccatores omnes seriò
 pœnitescentes comitate, & est quinta pars
 Academiæ peccatorum*. Edidit Joannes
 Bogardus Duaci in 8. 1616. ætatis mihi
 circitèt 55. Prodiit etiam Latinè reddita
 in Germania, vti & quatuor præceden-
 tia in Prodigum Evangelicum volumina.
 Edidit Colonia in 8. meus Crithius 1617.
 incerto adhuc, & mihi ipsi incognito,
 tam ejus, quàm cæterarum partium Inter-
 prete, cui magnam nihilominus habeo
 gratiam.

Latina

1 *Monomachia Christi, & Luciferi, seu
 Concionum 40. de tentationibus Chris-
 ti in Deserto*. Edidit Guilielmus Rive-
 rius Atrebat in 8. ætatis circitèt 37. Re-
 cuderunt correctionem, & auctiorem Pe-
 trus Borremanus Duaci Catuacorum, si-
 militèr & Joannes Crithius meus, Co-
 loniæ.

2 *Theatrum patientiæ, seu Concionum
 40. de Passione Domini, Notæ*. Edidit
 Balthasar Bellerus, Duaci in 8. ætatis cir-
 citèt 40. Recudit Joannes Crithius Co-
 loniæ eodem titulo. Idem Petrus Borre-
 manus Duaci correctiorem, & auctiorem,
 sub nomine Codri Evangelici. Novissimè
 etiam meus Crithius sub Codri quoque
 nomine.

3 *Orbis terror, seu de Finibus Bono-
 rum, & Malorum, Morte, & Judicio*.
 Edidit Petrus Bellerus, Duaci Catuaco-
 rum in 8. ætatis circitèt 42. Recudit se-
 mel, & iterum Franciscus Jacobus Mert-
 zenich Colonia sumptibus Joannis Cri-
 thij.

4 *Orator Terra Sanctæ, seu Philippicæ
 Sacræ adversus Turcarum Barbariem, &
 importunas Christianorum discordias, pro-
 posito Psalmo: Deus venerunt gentes, &c.*
 Di-

Dicatus est Paulo V. Pont. Opt. Max. Edidit Petrus Borremanus, Duaci in 8. ætatis circiter 44. Recudit meus Crithius Colonia.

5 *Araceli*, seu Echo Concionum 30. de Tribus Magis, Pueum Jesum adorantibus, proposito Evangelio: *Cum natus esset Jesus in Bethlechem*, &c. Edidit Petrus Borremanus, Duacis Catuacorum in 8. ætatis circiter 45. Recudit meus Crithius Colonia.

6 *Legatus Apostolicus*, seu Echo Concionum 39. de Baptistæ magni, adversus incestum, reliquaue Herodis peccata dicendi libertate, ex varijs Evangelistis. Dicatus Philippo III. Hispaniarum Regi, Ludovici XIII. Gallia socero. Edidit meus Crithius Colonia in 8. ætatis circiter 50.

7 *Carcer Laureatus*, seu Echo Concionum de rebus in carcere gestis à magno Baptista. Edidit Colonia Joannes Crithius, in 8. anno 1618.

8 *Catechismus Baptista catenati*, seu Echo Concionum de Responsione Christi ad quæstionem à Joanne Baptista, in vinculis ei propositam: *Tu es qui venturus, an, &c.* Colonia edidit Crithius, in 8. anno 1621.

9 *Tabule naufragij*, seu Echo Concionum aliquot de Dominicis, & Festis. Colonia edidit Crithius, in 8. ætatis meæ 52.

10 *Secunda naufragij tabula*, seu Echo Concionum aliquot de Dominicis, & Festis. Colonia edidit Crithius, in 8.

11 *Tertia naufragij Tabula*, seu Echo Concionum aliquot de Festis. Colonia edidit Crithius, in 8.

12 *Quarta naufragij tabula*, seu Echo Concionum aliquot de Dominicis, & Festis. Edidit Colonia meus Crithius, in 8. 1618. ætatis meæ 56.

13 *Quinta naufragij tabula*, seu sobria Jentacula Christi, & Samaritanæ. Edidit Colonia Crithius, in 8. 1620. ætatis meæ circiter 58.

14 *Vegetius Christianus*, seu de tota arte militari, ad Turcam citò, tute, secureque debellandum. Colonia edidit Crithius 1615.

15 *R. P. Fr. Joannis Haudemij Franciscani*, Passi Rythmica christias facta in libellos sex distincta, castigata, argumentis libellorum biforis aucta, & ordini D. Francisci vindicata. Edidit Mathias Birthon, Luxemburgi, in 12. ætatis circiter 42.

16 *Chrysostomi Italici*, id est R. P. Fr. Tom. II.

Cornelij Mussi Franciscani, Episcopi Bientontini, Conciones aliquot eloquentissimæ Romæ habitæ, in Canticum B. Mariæ Deiparæ Virginis, *Magnificat anima mea*. Latine ex Italicis factæ. Edidit Colonia meus Crithius, in 8. 1616.

Hæc jam edita: supersunt verò, vita comite, & Deo adjutore, edenda.

Gallica.

1 *Supplementum parabola Prodigij*, seu lætus ejus ad suos receptus, per Conciones, toti Adventui servituras distinctus.

2 *Maria Cerviensis*, Comædia versu Gallico de R. P. Fr. Jacobo Lescaillero Franciscano celeberrimo, ope Matris Virginis Cerviæ curato.

Latina.

1 *Ultramontanna*, seu de finibus bonorum, & malorum, Coelo, & inferno.

2 *Conciones 40. de Christi Crucifixione*.

3 *Prodigus allegoricus*, de Christo expositus 24. Concionibus Athi declamatis, ternis octavis 8. Sacramenti.

4 *Ligationes ultima Oratoris Terra Sanctæ*.

5 *Speculum Vitæ B. Francisci*, & sociorum ejus, accuratè recognitum, & notis marginalibus illustratum.

6 *Paradoxa Evangelica Concionibus explicata*. Quæ jam olim, & nunc recen-ter dedi, &c. Hactenus ipsemet Bosquier, cujus etiam habemus opuscula inscripta:

Plutarchus alter. Colonia in 8. sunt *Apophthegmata Heroica*.

Pilatus quis, & cujas. Colonia 1624. in 8.

Supplementum Concionum promiscuarum. Herbopoli 1623. in 8.

Academia peccatorum partem secundam. Colonia apud Joannem Crithium 1614. in 8. Hæc & alia ejusdem ferme universa opera prodierunt simul Colonia Agrippinæ 1621. tribus voluminibus in fol. Vidi. Notis etiam illustravit.

Traçtatum de laudibus Scriptorum à Joanne Gerson confectum. Demum edidit:

Indicem librorum M. SS. qui sunt in Bibliotheca inclyti Monasterij Allerensis, permissu Edmundi Joventij Abbatis anno 1625. Naturæ debitum solvit Avesnis in Hannonia, anno 1636. Aliqua ex ejus

Concionibus suppeditat parte 3. suæ *Bibliothecæ Concionariæ*, cap. 119. Ludovicus Bail, qui consignatis ejusdem operibus, hæc subjungit: *Monet verò præter hæc superesse edenda alia quæ suppleant jam ante edita, ut non mirum fuerit duo ingentia volumina tandem prodijisse ex faciendo, & velociter scribente ejus calamo. In quibus omnibus quantis exuberat omni-fariæ eruditionis scaturiginibus, quo eloquentiæ fuit flumine, quibus oratoriæ artis scintillat luminibus, quam validò assurgat aliquoties impetu, quam exactis, & doctis divisionibus, ac subdivisionibus, quas authoritates Scripturæ, Patrum, aut prophætorum Scriptorum vestiunt, noveris quisquis paulo attentius ipsum legerit. Quamvis multiplex ejus eruditio, & frequentior authorum citatio, Lectores fatiget, multoque magis auditores sunt hac copia obruendi, ut delectu opus sit Concionatoribus, qui ejus laboribus uti volunt.*

PHILIPPUS BRUSSERIUS, Ligur, nobilis Savonensis, Nicolai Lyrani socius, Summis Pontificibus Clementi V. & Joanni XXII. perquam charus, & familiaris, Lector Parisiensis, Nuncius Apostolicus ad Sultanum Babyloniam, scripsit:

Compendium Historiarum Ordinis Minorum, & privilegiorum eidem concessorum. Ex Uvadingo. Floruit anno 1340.

PHILIPPUS CAGLIOLA, Melitenensis, Conv. Sac. Theologiæ Magister, scripsit:

Manifestationes novissimas Provinciæ suæ Siciliensis, in quibus omnia, quæ ad decorem illius conducere possunt, recenset, & expendit. Venetijs apud Petrum Turinum 1644. in 4. conscripsit etiam:

Defensionem Immaculatæ Conceptionis Delparæ. Messanæ 1643. in 4. Ex Uvadingo, & Alva in Militia, col. 1212. Sæpè sapius laudatur in *Bibliotheca Sicula* D. Antonij Mongitore.

PHILIPPUS A CASTILLIONE, Dioecesis Aretinæ, Minorita, in Theologia Magister apud Oxonienses anno 1322. plura

De Christi paupertate conscripsit opuscula laudata, ex Uvadingo in Annalibus, à Fr. Antonio Terrinca, parte 3. *Theatri Provinciæ Tusciæ*, pag. 210.

PHILIPPUS A S. COLUMBA, Insubriæ Oppido, strictioris Observantiæ Provinciæ Mediolanensis, Pœnitentiarius Lateranensis, edidit librum prænotatum:

Mensa mystica, in qua Eucharisticus

Cibus suavitate varia quinquaginta Sermonum degustandus proponitur, collectis insuper mensæ fragmentis trecentis quinquaginta. Mediolani anno 1639. in 4. à fol. 269. habes ejusdem:

Pro Sodalibus Immaculatæ Conceptionis Sermonem unum laudatum in Militia, col. 1213.

PHILIPPUS DIEZ (Georgio Cardoso DIAZ) Lusitanus, quem Brigantinum facit Epigramma præfixum tom. 2. suorum operum, nempe:

*Læta Brigantinos Salmantica suscipe,
fructus*

*Quos hæc terra tuo lacte rigata tulit:
Hinc modo surrexit doctissimus Au-
thor in omni*

Scriptura, & legis Doctor Apostolica.

Brigantinus ergo hic, ex Regul. Observantia Compostellanæ Provinciæ Theologus, ac Definitor, Vir verè pius, ac verè doctus, indefessus Verbi Divini Minister, & eo quidem fructu juventutis Salmantianæ Academiæ, ut minimè dubitaretur pendere eam ab ardentissimo sui Concionatoris ore, summaque ejus dicendi vi, tanquam fortissimis vinculis intra pudoris, & honestatis claustra contineri: cuncta abhorrens Ordinis officia, totus erat in scribendo, vel orando. Undè animarum salutem studiosissimè concupiscens plures tomos sermonum edere curavit, crebro laudatos ab Illust. Barcia. Mirum tamen est quot eos laudum encomijs afficiat S. Franciscus Salesius, lib. 5. epist. 31. in qua Episcopum instruit in arte prædicandi, eique præ cæteris Philippum Diez commendat, & consulit. Sed præstat hujus Sancti verba ibidem, & in suis *Obletationibus*, fol. mihi 239. juxta Hispanam editionem in medium adducere. *Diaz me*, „agrada, inquit, èl discurre llanamente, „tiene espíritu de predicacion, inculca „bien, explica bien los lugares, hace „hermosas alegorias, y semejanzas, hy „potiposes nervosas, no pierde la ocasion de decir admirablemente, y es „muy docto, y claro: faltale lo que ay „en Oñorio, que es el orden, el metodo, „porque no tiene alguno; pero me parece que es conveniente tenerle por „familiar al principio; y esto lo digo, no „porque me sirviesse mucho de èl, porque no llegò à mis manos, hasta des- „pues de mucho tiempo, sino porque le „tengo por provechoso, y me parece „que

que no me engaño. Hæc S. Franciscus Salesius. Sunt laudati Philippi monumenta, & in idiomata multiplicia translata.

Latinè.

Conciones quadruplices Dominicarum à Septuagesima, usque ad Resurrectionem. Lugduni 1586. Salmanticæ tertiò anno 1585. typis Joannis Ferdinandi, in 4. Venetijs 1591. & 1589. apud Dominicum de Faris, in 4. Vidi.

Conciones quadruplices Dominicarum, & Fæstorum omnium à Dominica prima Adventus, usque ad Septuagesimam. Salmanticæ tertiò 1588. Venetijs 1589. in 4. & alibi. Vidi.

Conciones quadruplices super Evangelia

Jesu Christi, S. Mariæ, & Sanctorum omnium. Venetijs 1589. Salmanticæ 1590. & 1591. in 4. & alibi. Vidi.

Dominicales æstivales Conciones, quæ à Dominica in Albis, usque ad Pentecostem, & in Rogationibus, & à Pentecoste, usque ad Adventum. Venetijs 1586. & Salmanticæ. Vidi. Lugduni prodierunt sex tomis 1586. & Venetijs 1591. in 8.

Summa prædicantium ex omnibus locis communibus locupletissima, duobus tomis in 4. Salmanticæ 1589. & 1593. Antwerpæ 1600. castigata, & aucta per Richardum Gibonum, Jesuitam. Venetijs 1592. Lugduni 1592. Et ibidem expensis Sabini Pefnot, anno Virginæ partus 1586. Vidi, ac legi in Authoris laudem præfixum epigramma hoc:

*Septijugæ domitor quondam Tirynthius Hydræ
Attrivit septem germina proles humi.*

*Iste Diez venit qui Ditis convocat umbras;
Qui septena secatur crimina plena nece.*

*Ille dies felix, clava quo cæsa trinodi,
Vertice tecta novo lurida monstra manent;*

*Iste Diez vigeat, qui pectine tacta diserto
Criminis horrendi stemmata flexa plicat;*

Ille dies rutilos Alcidem vexit in axes:

Inclitus iste Diez sydera fronte fert.

Oeconomia Evangelica impressa Coloniae 1684. in 4. Philippo Diez (nescio cui) tribuitur apud tomum 13. Journal de Szavans.

Hispanè.

Mariale, seu Conciones de Deipara, adjecto Tractatu de Passione Christi, ac Solitudinibus Dolorissimæ Virginis. Salmanticæ 1596. & 1598. Venetijs 1589. Barcinone sumptibus Gabrielis Lloveras 1597. in 4. Vidi. Gallicè duodus tomis Parisijs 1608. in 8. Italicè redditum à Fr. Mathia Fassano, Ordinis Prædicatorum, prodijt Venetijs anno 1607. in 4. Vidi.

Tractatus quindecim multiplices considerationes amplectentes. Salmanticæ apud Joannem Fernandez 1597. & post alias editiones, ibidem per Artum Tabernier 1612. in 4. Vidi. Agitur in tractatibus istis:

De Synodis Episcoporum.

Tom. II.

De Mysterijs Fidei.

De Actibus S. Inquisitionis.

De Bullæ Cruciatę publicatione.

De Congregationibus Capitularibus.

De varijs Processionibus.

De Professionibus.

De Exequijs Defunctorum in tenerâ ætate.

De Kalendis.

De prima celebratione Missæ.

De se flagellantibus.

De S. Didaco. Habentur Latinè redditæ impressi Venetijs apud Dominicum de Farris 1589. in 4. Vidi. Demum, Authoris rogatu prodijt *Index suorum moralium conceptuum*, de quo egimus tomo 1. pag. 373. verbo *Franciscus de Campos*. Ejus *Similitudines* compilavit Ludovicus Bail, Theologus Parisiensis, qui etiam aliqua ex suis Concionibus annotavit parte 3. suæ Bibliothecæ Concionatorum, cap. 107. Obijt tandem indefessus Evangelij præco anno 1601. in magno Salmantino Conventu sepultus, & magnum sui desiderium,

rium, & sanctitatis famam relinquens. Memoratur cum laude à Uvadingo, Nicolao Antonio, Marracio, Andrea Scoto, & alijs. Pluribus de eo Georgius Cardoso, tomo 2. Agiologij Lusitani die 9. Aprilis, pag. 485. & 494. quem consulas, & tomum 1. Chron. Prov. S. Jacobi.

PHILIPPUS DRESANUS, Germanus, ex Marcoduro Prov. Colonienſis, edidit libellum inſcriptum:

Stimulus ſignatorius, continens vitam S. Franciſci cum aliquot quaſtiunculis. Coloniae apud Petrum Brachetan. 1628. Ex Uvadingo.

PHILIPPUS ENGOLISMENSIS, natione Gallus, Provinciae Pariſienſis Minorum Capuccinorum, Sacerdos devotiſſimus, in Theologia Myſtica valde eruditus, & totus exercitijs ſpiritualibus applicatus, Mariae Mediceae Reginae Chriſtianiſſimae Confeſſarius: & ob ejus ſingularem animi puritatem, ac vitae innocentiam illi apprime charus, ſummaque habitus in veneratione, varia ſcripſit opuscula ſuavem ſpirantia, ac redolentia devotionis fragrantiam, & ſunt; apud Genuenſem:

Seminarium Hermogenſis, in quo agitur de virtutibus religioſis, quibus pervenitur ad ſanctam mortem. Pariſijs 1637. tom. 1. in 8.

Regij, & Divini amores Jeſu-Chriſti, & animae Hermogenis propoſiti ad meditandum: ubi de praecipuis Redemptionis noſtrae Myſterijs agitur. Ibidem 1638. tom. 1. in 8.

Tractatus devotiſſimus directionis ad gratiam ad Hermogenem. Tom. 1. in 8. Pariſijs anno 1638.

Triumphus Amoris Divini in converſione Hermogenis; ubi repraeſentantur variae pugnae ſpirituales, quas experiuntur vocati ad Religionem. Tom. 2. in 8. Ibidem 1635.

Florentias ad pie vivendum converſus, ubi deſcribitur vanitas ab amore devicta. Ibidem 1626. Tom. 1. in 8.

Occupatio continua devotae animae Deo ſpiritualiter unitae in actibus quotidianis. Lugduni anno 1628. Tom. 1. in 8.

Aspirationes amoris ſacri ex Canticis Canticorum. Pariſijs 1629. & Lugduni anno 1632. Tom. 1. in 12.

Septem fontes Meditationum ſuper Divina Attributa. Lugduni anno 1620. Tom. 1. in 8.

Novitiatus Hermogenis pro Novitiorum inſtitutione. Pariſijs anno 1633. Tom. 1.

in 8. De hoc Authore meminit Uvadingus, ac Didacus Lequile, tom. 2. Terleſigatoris, tract. 6. lib. 2.

PHILIPPUS FABER, Faventinus, Convent. Theologus vere doctus, in Uni-verſitate Patavina, Sacrae Theologiae publicus profeſſor, ſcripſit:

Quaeſtiones praecipuae Philoſophiae, juxta mentem Scoti in 4. Venitijs in quinta editione apud Haeredes Joan. Baptiſtae Bertoni, anno 1622. praepoſito iſto titulo: (*Philoſophia naturalis Joan. Duns Scoti ex quatuor libris Sententiarum, & Quodlibetis collecta, in Theoremata diſtributa, & contra adverſarios omnes, tam veteres, quam recentiores, impugnationibus, & deſenſionibus illuſtrata, ac dilucidata. Quorum decemnovem priora praecipuas difficultates Logices complectuntur. Et in cujus ſine additus eſt Tractatus brevis, facilis, & neceſſarius in formalitates Scoti.*)

Commentaria in quatuor libros Sententiarum in fol. Ibidem 1619. Et in eoſdem libros, & *Quodlibeta Theoremata.* Pariſijs apud Dionyſium Moreau 1622. in fol. Vidi.

Diſputationes Theologicas de Pœnitentia, de Peccato, de Purgatorio, de Suffragijs, de Indulgentijs, in fol. Venetijs anno 1623. Ex officina Marci Ginammi. Vidi.

Expoſitiones in Metaphyſicam. Venetijs anno 1637. in fol.

Adverſus impios Atheos diſputationes quatuor Philoſophicas, ad Franciſcum Cardinalem Barberinum. Ibidem ann. 1627. in 4. Vidi.

Diſputationes de Praeſtinatione. Venetijs 1623. in fol. apud tom. 1. Bibliothecae Barberinae, pag. 391. Hunc, *Deo Muſis, Diſcipuliſque omnibus charum, acceptum, ac venerabilem* appellat lib. 3. Hiſtoriae Gymnaſij Patavini, cap. 21. Nicolaus Commenus ſubdens ab eodem ſcripta:

De Primatu Petri.

Diſputationes Theologicas Complutenſes. De Cenſuris Eccleſiaſticis.

Ariſtotelis Logicam, Phyſicam, de Caelo, & Anima, quae M. S. extant in Bibliotheca Publica Patavina. Mortalitem explevit anno 1630. apud Baſilicam S. Antonij Patavini ſepultus. Ejus vitam à Matthæo Veglenſi conſcriptam habes in capite laudatae *Expoſitionis Metaphyſicae.* Ejus in laudem accinebat quidam Theologus, Soc. Jeſu:

Mortales doctura homines sapientia fertur.

Missis Ancillis, edificasse Domum.

Quis sit fortè rogas docti Faber iste Theatri?

Tu tibi respondes, cum vel, amice, rogas.

PHILIPPUS FERRIOL, Hispanus, strictioris Observ. Discalceatorum alumnus, Concionator, ac Pater Valentinae Prov. S. Joannis Baptistae, ineditum reliquit, morte praeventus, tomum in 4. Hispanè recensentem,

Vitas 18. VV. Filiorum Discalceatorum ejusdem Prov. ac 7. Tertiartorum virtute insignium. Asservatur in Archivio laudatae Provinciae, memoraturque à Fr. Josepho Chatino in ejusdem Chronicis, fol. 910. Claruit anno 1626.

PHILIPPUS FLORENTINUS, dictus **ULTRANENSIS**, celebris Concionator, ac Sacrae Theologiae Doctor Parisiensis, stylo signavit:

Methodum componendi Sermones.

Sermones pro diebus festivis, ac B. Virg. Mariae, & Ferialibus totius anni.

Conclusiones collectas ex libris Physicorum Aristotelis. Extant M. S. in Biblioth. S. Crucis Florentiae, uti ex Possentino, Gonzaga, Tosigniano, & Marracio, testatur Fr. Antonius Terrinca, parte 3. sui Theatri Tusciae, tit. 1. pag. 210. Scripsisse insuper:

Chronicon Ordinis Servorum, ait Uvadingus, sibi quae fuisse surreptos istos labores, ita ut alteri nidificaverit, qui ejus tulerit honores. Floruit circa ann. 1313. teste laudato Terrinca. *Verbi Divini singularem Declamatorem* eum appellat in suo Scriptorum Florentinorum Catalogo Michael Pocciancius.

PHILIPPUS, alter, **FLORENTINUS**, herbarum, florumque virtutibus dignoscendis totus addictus, scripsit Italicè, dedicavitque Cosmo Magno Duci librum quinque partibus distinctum, cui titulus:

Compendio delle facoltà de Semplici. Incipit: *L' Abrotano scritto da Dioscoride.* Prodiit Florentiae anno 1572. Fr. Antonius Terrinca loco immediatè cit. & Uvadingus.

PHILIPPUS A FULGINI, Capuccinus, natione Italus, Provinciae S. Francisci alumnus, Divini Verbi Ecclesiastes non ignoti nominis, Theologus insignis, Observantiae Regularis studiosus, ac Evangelicae Seraphicae paupertatis zelator

Tom. II.

acerrimus: qui eandem suam Provinciam, magna cum sapientiae, & prudentiae laude, praclarisque innocentioris vitae exemplis sub Ministri Provincialis titulo sollicitè gubernavit, scripsit Latino idiomate:

De obligatione Fratrum Minorum Capuccinorum ratione sua professionis lectiones viginti septem. Habetur archetypus in Biblioth. Fulginij Capuccinorum. Obijt anno 1653.

PHILIPPUS GESVALDUS, Vir nobilis, & doctus, Minister generalis Ord. Minorum Conventualium, Episcopus Cariatensis, edidit Italicè:

Soliloquia spiritualia.

Plutosophiam, seu *Artem memoriae*, tam naturalis, quam artificialis perscrutanda. Vicentiae apud Haeredes Perini, an. 1600. Hæc Uvadingus. Scripsit insuper, ac edidit:

Methodum visitandi à Visitatoribus Ord. S. Francisci servandam. Romæ 1596. in 4. apud tom. r. Biblioth. Barberinae, pag. 467.

PHILIPPUS DE GHIFULCIS, Mediolanus, scripsit:

Commentaria super Apocalypsim. Habentur M. S. in Bibliotheca Conv. Assisij. Memoratur à Uvadingo, & Le-Long in Bibliotheca Sacra, fol. 744.

PHILIPPUS GIACOMAZZUS, Sículus, ex Oppido Burgij, primum Ordinis Capuccinorum, exinde Sacerdos Sæcularis, doctrina, & eruditione claruit; mitioribus enim litteris, ac Theologica doctrina instructus effulsit. In Patria Archipresbyteri munere praefuit; ubi tandem anno circiter ætatis suae 68. decessit 20. Julij. 1669. & in Majori Ecclesia sepultus est. Evulgavit Italicè:

De Habitu Franciscano tractatum. Panormi apud Buam 1654. in 12. Hæc Montgitore, tom. 2. Biblioth. Siculae.

PHILIPPUS GUALENSIS, seu **UVALLEIS**, Anglus, Vir pietatis, & eruditionis nomine suo tempore, nempe anno 1250. non obscurus; unde Fr. Helias Ordinis Generalis eum Lugdunum vocavit, ubi publicus factus professor, primum Philosophiam, deinde Theologiam per annos multos docuit.

Plures, ac eruditos scripsisse libros tradit ex Pitseo Fr. Angelus a S. Francisco in Catalogo Scriptorum Prov. Angliæ.

PHILIPPUS HIGGINUS, Minorita, Hybernus, Uvadingo laudante, scripsit:

Poemata Sacra. Obijt anno salutis 1487.

PHILIPPUS A D. JACOBO, Lusitanus, Regul. Observ. Prov. Algarbiorum Historicus, scripsit:

Chronica Prov. Algarbiorum. Præ manibus habuit Georgius Cardoso, ea laudans tomo 1. Agiologij Lusitani, fol. 6. §. 1.

PHILIPPUS LYNTERMANS, Minorita, Belga, Prov. Germaniæ Diffinitor, & Bruxellensis Guardianus, concinnavit vernaculè:

Historiolam de actis in celebri Octava Immaculæ Conceptionis Bruxellis habita in Sacello Hispanorum apud PP. Dominicanos. Bruxellis 1659. in 4. Scripsit tres egregias

Conciones de Immaculata Conceptione Deiparæ, laudatas col. 1217. Militiæ. Memoratur à Marracio in Appendice.

PHILIPPUS A MONTE CALERIO, dictus etiam *Galterius*, seu à Monte *Galerio*, in Subalpinis, apud Tolosates Franciscanus, Paduæ Sacræ Theologiæ professor, & in Urbe Pontificius Poenitentarius, non pauca calamo suo expressit, quæ perperam Dupinùs, ut apud eum mos est, *ouvrage perdu* vocans, in perditorum operum album refert. Habentur impræsentiarum Philippi hujus monumenta:

Dominicale impressum Mediolani anno 1498. in 4. Et Lugduni apud Benedictum Bonnin 1541. in 8. sub titulo: *Sermones Dominicales, tum Epistolarum, tum Evangeliorum enucleationem, & declarationem continentes.* Vidi. Et ibidem 1510. per Balthasarem à Gabrano, & 1515. typis Jacobi Myr, studio Fr. Janselmi à Canova, Minorita, Custode Cumano. Vidi.

Quadragesimale. Lugduni sumptibus Balthasaris de Gabrano, anno 1515. die 10. Septembris, in 4. Vidi. Et novissimè anno 1541.

Sermones de Sanctis, & de Eucharistia. Ibidem, unà cum *Quadragesimali*, quod teste Uvadingo habetur M. SS. volum. magno in Bibliotheca Romana Aracoelitana, & incipit: *Ruth sequens.*

Postilla in Evangelia totius anni, edita Lugduni anno 1501. teste Fr. Petro de Alva. Habetur Oxonij in Bibliotheca Co-

llegij Novi, codice 32. sub hoc titulo: *Postilla super Evangelia Dominicalia edita à Fr. Fr. Philippo de Janua, alias de Monte Calerio Ordinis FF. Minorum tunc Lectore Cono. Sacri Loci Paduæ anno 1330.* Et Cantabrigiæ in publica Bibliotheca, cod. 48. & in Pembrochiana, codicibus 51. & 52.

Postilla alia, seu Expositio Evangeliorum Dominicarum ab Adventu Domini usque ad Dominicam Paschatis. Extabat olim M. S. in Bibliotheca Toletana S. Joannis Regum sub Z. num. 97. Nunc autem habetur in fol. in eademmet Bibliotheca sub GG. num. 16. & incipit: *Vidi alterum Angelum.*

Super Genesim, & super alias Sacrorum Bibliorum partes, testibus Uvillot, Uvadingo, Ill. Britio, lib. 3. de Scriptoribus Prov. Subalpinæ D. Thomæ, ac Fr. Joanne de la Haye, in *Indice Ad. quibus confirmat conceptus in Genesim.* Vivebat anno 1344.

PHILIPPUS PERUSINUS, Tusciæ Minister Provincialis, ob cujus singularem eruditionem Nicolaus III. Summus Pontifex eum in suam clientelam suscepit. Scripsit:

Historiam Ord. Minorum, & præsertim ea, quæ suo tempore contigerunt. Sæpius citatur à Uvadingo in Annalibus.

Epistolam latina lingua ad Gonsalvum Ministrum Generalem, & ad Protectores Ordinis, quam vidisse testatur Augustinus Oldoinus in *Atheno Augusto Perusinarum,* quem consulas pag. 288. Vivebat anno salutis humanæ 1280.

PHILIPPUS POLITIUS, Siculus, Drepanitanus, ex Minoritis Conventualibus, Sacræ Theologiæ Magister, ac eloquentia, & poesi clarus, edidit Italicè:

Conciones de Immaculata Conceptione Deiparæ. Panormi apud Petrum de Isola 1655. in 4. Insupèr, ex Philippo Cagliola, & Vincentio Nobili apud Mongitore, tom. 2. Bibliothecæ Siculæ, emisit eadem lingua:

Discursus Morales. Demum Latine:

Theologicum certamen omnium carminum metro exanatum. Floruit anno 1650.

PHILIPPUS A PURIFICATIONE, Lusitanus, olim Canonici Juris Doctor, Apostolicus Concionator, bis Diffinitor, semel, atque iterum Provincialis Minister suæ Discalceatæ Provinciæ, vulgò *da Arrabida*, ac almarum Provinciarum Portugalliæ, & S. Antonij in Lusitano Reg-

no, necnon S. Pauli in Veteri Castella Commissarius Visitator, Vir, tam in Jure Canonico, quam Regulari notabiliter doctus, religiosaque conversatione insignis, posteritati reliquit:

Memoriale exemplarium Religiosorum suae Provinciae, de quo frequens tractatus apud Agiologium Georgij Cardoso. Consule Antonium à Pietate, tomo primo Historiae laudatae Provinciae, lib. 5. cap. 11.

PHILIPPUS QUARTUS, Hispaniarum Rex Catholicus, Stirpis Aultriacae germen praeclsum; Philippi III. aeternae memoriae Principis non solum in amplissimo post hominum memoriam Imperio dignissimus successor; sed etiam paternae pietatis virtutumque omnium legitimus haeres, ac Tertij Ordinis Seraphici alumnus; quo coluerit affectu Purissimam, ac prorsus Sanctam Conceptionem Dominae nostrae Virginis Mariae, quovè animi fervore eandem veneratus sit; inter alias illustres significationes, satis aperto testimonio confirmavit; scribendo ad Gregorium XV. & Urbanum VIII. Pont. Maximos, ad Franciscum Cardinalem Barberinum, & Cardinalem Trejo, & ad omnes Cardinales Inquisitores:

Pro eadem Conceptione Dominae nostrae Virginis Mariae Epistulas multas, auro, atque adamanti inscribendas; è quibus aliqua afferuntur à Uvadingo in Legatione de Conceptione, sect. 4. aliae vero, extabant M. S. apud doctissimum, pariterque piissimum Virum Bernardum de Toro Hispalensem. Plures recenset in *Militia*, col. 1206. Fr. Petrus de Alva, quem consulas, ac Marracium, in de Regibus Marianis, cap. 13. Moritur piissime anno 1665. die 17. Septembris Seraphico Patri suo sacra.

PHILIPPUS DE RIBADENEIRA, Hispanus, scripsit:

Libros duos de Excellentijs B. Mariae Virginis. Neapoli 1606. Hæc Uvadingus à Nicolao Antonio exceptus, sed non rectè. Vide superius, verbo *Marcellus à Ribadeneyra*.

PHILIPPUS RIBOTTUS, natione Pedemontanus, Patria à Pancalerio, Genuensis Provinciae Minorum Capuccinorum alumnus; Vir omni-gena insignitus doctrina, & in declamando Apostolico spiritu imbutus: qui in Missionibus Subalpinis contra Haereticos Commissarius Apostolicus à Summo Pontifice Clemente VIII. deputatus, & Vicarius Sacrae Inquisitionis institutus, mirifice Catholicam

Fidem in illis Regionibus promovit, strenuèque in Vineam Domini operando, innumeras inde scelerum spinas evulsit, durissimos impiorum animos contrivit, & de lapidibus filios Abrahamæ suscitavit, soloque trium annorum spatio ad mille & trecentos Calvinistarum, & inter illos plurimos non vulgares præclara sua doctrina, religiosaque vitæ exemplis ad Catholicæ Ecclesiæ Gremium reduxit. Scripsit sermone Italico:

Expositionem super Orationem Dominicam in quatuor partes distributam secundum quatuor Divinae Scripturae sensus. Prodiit Taurini apud Ludovicum Richimilium, anno 1614. in 8.

Expositionem Salutationis Angelicae. Ibidem 1614.

Discursus admodum disputationis habitum inter ipsum, & David Rostagnum publicè in Oppido S. Germani de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, & de Sacrificio Sacrosanctæ Missæ: quo mediante ipse met Rostagnus Haereticorum Minister convictus succubuit, plurimisque ex nobilioribus, Calvinismo abjurato, Catholicismo spontè nomina dederunt. Editus fuit ab ipso Authore jussu R. P. Bartholomæi Rocchæ, Inquisitoris Generalis in toto Dominio Pedemontano. Tauri anno 1598. tom. 1. in 4. De eo meminerunt honorificè Franciscus Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salutiensis in Catalogo Script. Pedemont. Uvadingus de Scriptor. Ordin. Minorum, Andreas Rossotus in Syllabo Scriptor. Pedemont. & Mathias à Caballo majori Capuccinus, part. 1. Rationarij Chronographici Minorum Evangelicarum, ac Dupinus in Supplemento. Denique, apud tomum secundum Bibliothecæ Barberinae, pag. 295. habetur cujusdam Philippi Ribboti.

Speculum Ordinis Carmelitarum, editum anno 1507. in fol.

PHILIPPUS ROCHE KENSALIENSIS, Minorita, Hybernus, excudit:

Militiam pro Immaculata Conceptione Matris Admirabilis, anno 1633. in charta expansa, teste Fr. Petro de Alva in *Militia*, col. 1219.

PHILIPPUS SALERNUS, Siculus, ex Minoritis Conventualibus, Vir doctrina præcipuus, clarique nominis Ecclesiastes, Sacrae Theologiae Magister, Cæsareus Theologus, Ministri Provincialis, ac generalis Visitatoris muneribus, cum laude functus, edidit Italicè:

Concionem de S. Agatha, sub titulo: *Nova Pallade*. Catanæ apud Joannem Roscium 1634. in 4.

Aliam de eadem, inscriptam: *Alto Monite Catanense*. Ibidem apud eundem 1635. in 4.

Concionem de S. Prancatio, prænotam: *I Giochi Olimpici*. Messanæ apud Petrum Bream 1636. in 4.

De Dominica XV. post Pentecostem. Ibidem apud eundem 1633. in 4.

Orationem funebrem in obitu RR. P. Onuphrij Anfora Generalis Ordinis S. Cajetani. Messanæ apud Viduam Blancci 1640. in 4.

Orationem funebrem in Exequijs R. P. Fr. Antonij a Ficarra Provincialis Ministri Proo. Siculæ. Ibidem apud Jacobum de Matthæis 1645. in 4.

Orationem funebrem in obitu RR. P. Fr. Leonis Bonfigliola, Ordinis Carmelitarum Generalis. Ibidem apud eundem 1647. in 4.

De Immaculata Conceptione Deiparæ Conclonem, sub titulo: *Le due bataglie fatte da due Serafini, &c.* Messanæ, eisdem typis 1643. in 4.

De Epistola Beatissimæ Virginis ad Messanenses. Ibidem apud eundem 1641. in 4.

De Sanctis Chrisanto, & Daria. Ibid. apud eundem 1645. in 4.

De Sancto Nicolao Eremita, sub titulo: *Victoria triplicata*. Panormi apud Alphonsum de Isola 1646. in 4.

De S. Andrea Apostolo, sub titulo: *Il Predicatore*. Neapoli per Secundum Rancagliolum 1651. in 4. Decessit in patrio Cœnobio Alcaræ in Valle Nemorum anno 1676. 14. Julij, ætatis suæ 80. Laudum præconijs celebratur à pluribus apud tom. 2. Bibliothecæ Siculæ D. Antonij Mongitore.

PHILIPPUS SECUNDUS, Austriacus, Hispaniarum Rex Catholicus, dictus *Prudens*, Tertij Ordinis Franciscani alumnus, in Beatissimam Coelitem Reginam pietatem omnibus satis notam prodidit, in gratiam suæ Immaculatæ Conceptionis:

Epistolas plures scribens ad Summum Christi Vicarium, ut tanquam indubitatum Fidei dogma id Catholicis omnibus amplectendum declararet, uti narrat P. Vasconcellos apud Alva in Militia, col. 1202. Ejusdem Regis, pro diviſione Discalceatæ Provinciæ S. Josephi communem feci:

Epistolam, tomo 1. Chron. Prov. S. Pauli, lib. 1. num. 166. Obijt anno 1598. & nemo fortasse ab Orbe condito latius imperavit.

PHILIPPUS SOSA, Hispanus, Cordubensis, Provinciæ S. Jacobi Regularis Observantiæ, concionandi laude, doctrina, ac religione spectatissimus, quem Ambrosius Morales, lib. 17. *Historia suæ*, cap. 11. non perfunctorie celebrat; scripsit Hispanè:

Hortulum Virginitatis, &c.

De Mysterijs Angelorum, simul Salmanticæ 1539, testibus Uvadingo, & Nicolao Antonio, à Fr. Jacobo de Castro exceptis, tom. 1. Chronicorum Provinciæ S. Jacobi, lib. 3. cap. 6. pag. 131.

Compendium Mysteriorum Adventus Christi Domini. Hispali 1569. Id autem non distinguit D. Nicolaus Antonius à sequenti:

De Excellentijs Evangelij. Ibidem 1569. Hæc prima pars, quam sequi debuerunt duæ aliæ; secunda, scilicet, de Essentia Dei, bonitate, liberalitate, atque Mundi creatione; tertia de Sanctis.

Super Bullam confirmationis, & novæ concessionis Privilegiorum Mendicantium.

Opusculum S. Bonaventuræ, quod appellatur *Speculum disciplinæ*, convertit in vulgarem linguam, atque edidit Hispali 1574. apud Ferdinandum Diaz. Vulgarem itidem fecit, atque edidit:

Chronicorum Ordinis à Marco Ulyssiponenſi Scriptorum partem secundam. Compluti 1566. vii scribunt, sed non rectè Uvadingus, ac Nicolaus Antonius, ipsi met etiam tribuentes.

Peregrinationem Hierosolymitanam, vernaculè.

PHILIPPUS DE SOSA, Hispanus, Concionator, Prov. Bæticæ Regul. Observantiæ, ut fatetur Uvadingus in Catalogo, pag. 248. col. 1. & Nicolaus Antonius tomo 2. suæ Biblioth. pag. 69. col. 1. & liquido constat ex suorum Chronicorum titulo, in Hispanicam linguam transulit:

Chronicor. Ord. Fr. Marci Ulyssiponenſis partem secundam. Compluti apud Andream de Angulo 1566. in fol. Vidi. Et ibidem, eisdem typis anno 1577. Vidi.

PHILIPPUS TERTIUS, Hispaniarum Rex Catholicus, Austriaco sanguine cretus; Vir, ut opibus, & Regnis, ita meritis, virtutibusque amplissimis à Deo Optimo Maximo, cumulatus, studiosissimum sese Dei.

Deiparæ Virginis cultorem, ejusque perpetuæ sanctitatis indefessum vindicem, ac promotorem luculentissimè declaravit; scribendo ad Paulum V. Pont. Maximum, ad Scipionem Cardinalem Burghesium, ad Cardinalem Gallum, ad Cardinalem de Borja, ad Cardinalem de Trejo, ad Cardinales de Aracoeli, Prædicatores Ordinis, & de Aquino, aliosque:

Pro sancta, atque illibata Conceptione ejusdem Deiparæ Virginis, Epistolas plures, sanè egregias, & prorsus regias, quarum exemplar habes apud Uvadingum in Legatione de Conceptione, sectione 1. Plures recenset Fr. Petrus de Alva in Militia, à col. 1203.

Epistolam memoria dignam, quam habes tom. 1. Chronic. Prov. S. Pauli, lib. 4. cap. 23. pag. 436. Ab hoc Regno terrestri, gloriæ Coelestis diademate (vix multa spes est) redimitus fuit, anno à Virginali Partu 1621. pridie Kal. Aprilis, de cujus impenso in Deiparam studio, ardentique in ejusdem Purissimam Conceptionem zelo plura habes apud Marracium de Regibus Marianis, cap. 13. Tertio Ordini Franciscano nomen dedisse testatur Eminentiss. Trejo laudatus supra, pag. 6. tom. hujus.

PHILIPPUS TRUXILLO, Hispanus, Regul. Observ. Sacræ Theologiæ Lector, & Apostolicus Concionator, Vir apud Toletanum Conv. S. Joannis Regum sanctitatis fama clarus, opusculum edidit vernaculè:

De modo visitandi Viam Sacram, ut mos est apud Missionarios. Toleti, in 16. anno 1651. quo vivebat.

PHILIPPUS VARAGIUS, edidit.

Flores totius S. Scripturæ. Prodierunt caractere antiquo absque anno, aut loco impressionis. Vivebat anno 1532. Hæc Uvadingus. Varagius iste natione Gallus, Provincialis, ex Prov. S. Ludovici, Sacræ Theologiæ professor, Provinciæ clavum rexit, ac edidit:

Flores totius Sacræ Theologiæ, Medullam Sententiarum Doct. Subt. Fr. Joannis Duns, Ord. Minor. Theologorum Principis continentes. Mediolani per Joannem Jacobum de Ferrarijs 1509. in 4. Vidi, & habetur in Bibliotheca Barberina, & Hispali in Bibliotheca Ecclesiæ.

PHILIPPUS VOTINGO, Minorita, Uvadingo laudante, scripsit:

Confutationem quæstionculæ contra Montem Pietatis.

PHILIPPUS VULTERRANUS, si-

vè *Volaterranus*, quem Georgius tomo 1. Biblioth. Classicæ, fol. 258. appellat *Valeran*, edidit:

Concordantias Evangeliorum.

Homilias quatuordecim. Florentiæ in Bibliotheca S. Marci susceptorem requirunt. Consentunt Uvillot, Tosignianus, Possevinus, & Uvadingus.

PHILOMÆNUS CORNELIJ, Flander, Dixmundanus, strictioris Observ. Recollect. Theologus celebris, nec studio pietatis inferior, scripsit, præter alia:

Exercitationes vite spiritualis, & praxim Orationis mentalis, opuscula eo commendatiora, teste Auberto de Script. sæculi 17. cap. 229. quo à Viro, Praxium suarum praticante scripta sunt.

PIUS MARIANUS A CONCEPTIONE, qui se Minoritam facit, edidit:

Vocabularium trilingue, & elingue, &c. Prodiit Gandavi 1667. sed prohibetur à Sacra Congregatione Indicis, anno 1664. die 17. Novembris.

PIUS SALISBURGENSIS, ex Minoritis Capuccinis, eruditus Concionator in Austria, opus non minus pium, quam luculentum elaboravit, sub hoc titulo:

Pius Concionator in omnes totius anni Dominicas. Tomus primus, secundus, & tertius editus est in 4. anno 1697. sumptibus Martini Endteri. Vidi. Emissit etiam:

Marianas quæstiones pro Concionibus, in omnes festivitates Regine Angelorum, sumptibus ejusdem, anno 1700. in 4. Vidi, ac legi, in librum, ejusque Auctorem:

Te cum prole pia benedicat Virgo Maria

Et pater ipse Pius, sit tibi mente pius.

Huncque pie volvas, revolvās, & pectore serves,

Filius ut fias impius, inde Pius.

PLACIDUS GALLEMANT, Gallus, ex strictiori Observ. Recollectorum, Prov. S. Dionysij Diffinitor, edidit Gallicè:

Vitam D. Gallemand Doctoris Sorbonici, Carmelitarum in Gallia primi Superioris. Parisijs anno 1653. in 4. Latine.

Descriptionem Prov. S. Dionysij Recollectorum Gallia. Catalauniæ, in 8. anno

no 1649. Obijt anno 1675. Memoratur à Dupino, sæculo 17. & Le-Long, lib. 2. Biblioth. Gallicæ.

POLYCARPUS DU FAY, Gallus, Provinciæ Recollectorum S. Dionysij in Gallia alumnus foras dedit:

Expositionem Regule Fratrum Minorum laudatam à Dupino, sæculo 17. & in *Annalibus ejusdem Prov.* fol. 214.

Panegyrim de SS. Martyribus Japonien-sibus. Ex eisdem, Uvadingo, & Arturo in *Martyrologio Franciscano*, ad diem 5. Februarij. Floruit circa annum 1630.

PONTIUS CARBONELLUS, Catalanus, S. Ludovici Episcopi Tolosatis (non S. Ludovici Regis Galliarum, ut scribunt Possevinus, Uvillotus, & Bibliothecæ Hispanicæ Author) Magister, & Rector, Vir sanctissimus, & doctissimus, scripsit:

Commentaria in Universa Biblia, ad singula loca collectis abundè Sanctorum Patrum Sententijs, ita ut non ineptè opus nuncupari possit *Catena Sanctorum Patrum in universam Sacram Scripturam.* Habetur M. S. octo tomis, satis magnis distinctum in Bibliotheca Toletana Fratrum Minorum, à Viris doctis satis expectitum. Qui legerunt, vehementer dolent in tenebris per tot annorum centurias sepeliri, & summoperè cupiunt, ut aliquandò lucem aspiciat. Hæc Uvadingus, & merito, impresentiarum enim asservantur ibidem, suntque tomi novem, licet nonus *super Apocalypsim* initio careat, incuriaque Bibliopecti confusè conglutinatus habeatur, non in scrinijs Bibliothecæ, sed in arca quadam, vnà cum alijs tomis. Obijt circa annum 1297. apud suos in Barcinonensi Conventu sepultus, & miraculis clarus. Pluribus de eo agit Arturus in *Martyrologio Franciscano*, ad diem 3. Decembris, & Antonius Vincentius Dominicanus in *de Sanctis Catalaunie*, lib. 2.

PRIERIA IMPERIARIA, Romana; ex Tertio Ordine S. Francisci. Vide superius, pag. 307. verbo *Ludovicus Trion-la.*

PROCOPIUS TEMPLE, seu **TEMPLIUS**, Capuc. Brandeburgensis, Prov. Tirolensis alumnus. Hic, Genuenti loquor, inter Lutheranos natus, & in adolescentià ad Fidem Romanam Catholicam conversus, paulò post ad Seraphicam Religionem vocatus, & receptus fuit anno suæ ætatis 18. Competenti verò tempore ad Theologica studia promotus, illis absolutis, Concionatorio muneri fuit

applicatus, atque per plures annos in illustrioribus Germaniæ Civitatibus singulari omnium encomio, & præconio, semen Evangelicum dispersit, non sine copiosa animarum messe, illasque sua pietate, spiritus fervore, morum perfecta compositione, patientia, humilitate, atque totius Evangelicæ perfectionis exemplis plurimum illustravit: eodemque tempore cernens, quam misere constitutus esset status S. R. E. & Catholicæ Religionis in illis partibus Septentrionalibus, & Regnis, valdè commiseratus tot animarum perniciem, sub Missionarij Apostolici titulo; annuentibus Superioribus, Vicos, Castella, & Oppida Provinciarum Augustissimæ Domus Austriæ hæresi infecta impavidè peragravit, ibique concionando, catechizando Hæreticorum Ministros sæpius ad congressum provocando, confutatis eorum dogmatibus, magnum sectariorum numerum ad Catholicam Fidem adduxit innumerique Incolarum utriusque sexus ejus ope adjuti Hæresim abjurantes, Ecclesiæ Romanæ manus dederunt. Multa scripsit, & evulgavit opera in emolumentum Religionis, & Ecclesiæ Catholicæ, præsertim in commodum, & adiutorium status Ecclesiastici, sive Pastorum curam animarum habentium, quæ maximè dolendum non esse latinitati donata: talia enim sunt, ut à pluribus etiam Etherodoxis raptim coemantur, & desiderantur. Illorum inscriptiones sunt:

Prædestinationale. Est opus de prædestinatione, justificatione, gratia, & libero arbitrio, continens 30. Conciones formatas. Tom. 1. in 8. Salisburgi anno 1653.

Eucharistiale. Est liber de Augustissimo Sacramento, continens Conciones 26. Tom. 1. in 8.

Pœnitentiale, sive de Pœnitentiæ Sacramento, & Confessione, Conciones 25. Tom. 1. in 8.

Orationale, sive de Exercitio Sanctæ Orationis Conciones 36. Tom. 1. in 8.

Decalogale. Est liber continens 32. Conciones in decem præcepta Decalogi. Tom. 1. in 8.

Conjugale. Est liber continens 30. Conciones de Sacramento Matrimonij. Tom. 1. in 8.

Juventutale, sive de bona educatione filiorum, & juventutis Conciones 30. Tom. 1. in 8.

Tbrenale, sive in Tbrenos Jeremiæ Prophetæ Conciones 26. Tom. 1. in 8.

David Prophetæ, & Pœnitens, sive in Psal-

Psalmum 50. Miserere mei Deus, Conciones 37. Tom. 1. in 8.

Magdalenale, sive in Vitam S. Mariæ Magdalene Conciones 30. Tom. 1. in 8.

Homo moriens. Est liber continens 24. Conciones de felici, & infelici hominis morte. Tom. 1. in 8.

Judiciale, Purgatoriale, & Infernale. Est liber continens 30. Conciones de extremo Judicio, Purgatorio, & Inferno. Tom. 1. in 8.

Dominus Deus ultra spem, dedit illi gratiam, & benedictionem, ut quasi rap- tim supradicta 12. opera, in 8. ut vocant, singillatim edita Salisburgi distraherentur, & venderentur, propter quod statim typographus Monacensis secundam editionem eorum suis sumptibus faciendam sollicitavit, eaque edidit in 4. & in tres tomos distribuit, & comprehendit. Fuit hoc totum opus dicatum Principi Electori Archiepiscopo Moguntino: nunc autem totaliter ita distractum, ac divenditum est, ut ab aliquot annis jam nullum amplius exemplar inveniat, aut haberi possit, cum tamen fuerint multa millia, & tertia vice jam impressa.

Edidit etiam pergrande volumen refertum Concionibus de Beata Virgine Maria, sub titulo:

Mariale Festivale, & Mariale Dominicale, seu de Beatissima Virgine Dei Genitrice Maria Conciones centum sexaginta. Hoc opus etiam iteratò fuit impressum primò Salisburgi anno 1653. in 4. sed parvo typo. Secundò Monachij in fol. anno 1655. & dedicatum fuit Episcopo Estadiensi S. R. I. Principi.

Scripsit insuper, & per prælum evulgavit, æquè ingens volumen, in quo habentur Conciones pro festivitibus Sanctorum, sub hoc titulo:

Sanctorale, seu de Festis Sanctorum totius anni Conciones centum septuaginta, & etiam fuit impressum prima, & altera vice Salisburgi anno 1654. & Monachij anno 1659. & dicatum Serenissimo Principi Archiepiscopo Salisburgensi.

Prodromus Messie, seu de S. Joanne Baptista Conciones 30. Tom. 1. in 8.

Incarnationale, seu de Incarnatione Domini nostri Jesu Christi Conciones 18. Tom. 1. in 8.

Christus nascens, seu de Nativitate Domini nostri Jesu Christi Conciones 40. Tom. 1. in 8.

Epiphaniale, seu de Festo Epiphaniae Conciones 18. Tom. 1. in 8.

Adventuale à prima Dominica Adventus, usque ad Septuagesimam Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Septuagesimale, à Septuagesima, usque ad Dominicam Resurrectionis Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Paschale à Dominica Paschatis, usque ad Pentecostem inclusive Conciones centum. Tom. 2. in 8.

De Consolatione Spiritus Sancti à Pentecoste, usque ad Adventum Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Quadragesimale feriale, seu Conciones pro omnibus feriis Quadragesimæ Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Passionale, seu de Passione, & Morte Domini nostri Jesu Christi Conciones quadraginta. Tom. 1. in 8.

Funerale, in quo continentur centum quinquaginta Conciones pro occasione sepulture Defunctorum, sicut moris est in tota Germania. Tom. 3. in 8.

Enceniale, continens centum Conciones pro Festis Dedicationis Ecclesiæ, quæ in Germania solemniter celebrantur. Tom. 2. in 8.

Patrocinale, in quo includuntur centum Conciones pro Festivitibus Patronorum Ecclesiarum. Tom. 2. in 8.

Insuper jussu celsissimi Principis Archiepiscopi Salisburgensis, composuit aliud opus pro instructione puerorum, & adolescentium, vulgò pro Doctrina Christiana, & sex distinctis voluminibus, edidit in lucem:

Sermones 300. semihorales de Doctrina Christiana. Tom. 6. in 8. Opus certè maximè necessarium, cujus prædictus Princeps statim omnia exemplaria coemit, ac per totam suam Archidiececesim, quæ maxima est, & per cunctas Parochias practi- cari curavit. Decem millia horum opusculorum fuerunt impressa exemplaria, & universa inter paucos dies vendita. Et quia solent in illis partibus fieri sermones post meridiani pro Confraternitatibus, sive Congregationibus, composuit etiam duo volumina, sub hoc titulo:

Sermones in Cantica Cantorum 200. Tom. 2. in 4. Centum in uno libro pro Confraternitate Sanctissimi Sacramenti, & alios centum in altero pro Archi-Confraternitate Sanctissimi Rosarii, & Scapularij. Opus istud est dedicatum Sereniss. Principi Duci Electori Bavarix, ejusque exemplaria impressa Monachij anno 1669. fuerunt tria millia. Scripsit præterea, & in tribus tomis distinctis edidit opus devotissi-

riſſimum Sacrarum Cantionum, quarum in illis Regionibus frequens eſt uſus, in laudem Dei, Beatiffimæ Virginis, & aliorum Sanctorum, ſub hac epigraphe:

Delitiæ Hybernales, Vernaſes Aſtivalles, & Autumnales. Tom. 3. in 8. Vivebat adhuc anno 1680. Ex Genuenſi, quem conſulas, ac Dupinum, ſæculo 17.

PROPERTIUS RESTA, Neapolitanus, à Talleacotio, ex Minoritis Conventualibus Theologus, Episcopus Geruntinenſis, & Carriatenſis, emiſſit:

De vera, & falſa ſapientia, libros 4. Romæ apud Gulielmum Facciotum, anno 1599. Ex Uvadingo, ac Nicolao Toppi in Bibliotheca Neapolitana. Mortalitem explevit Romæ anno 1602.

PROSPER RUTHENENSIS, Gallus, Provinciæ Tolofanæ Minorum Capuccinorum munere Concionator, bo-

narumque litterarum profeſſor; ex actibus publicis, aliſque priſcis memorijs:

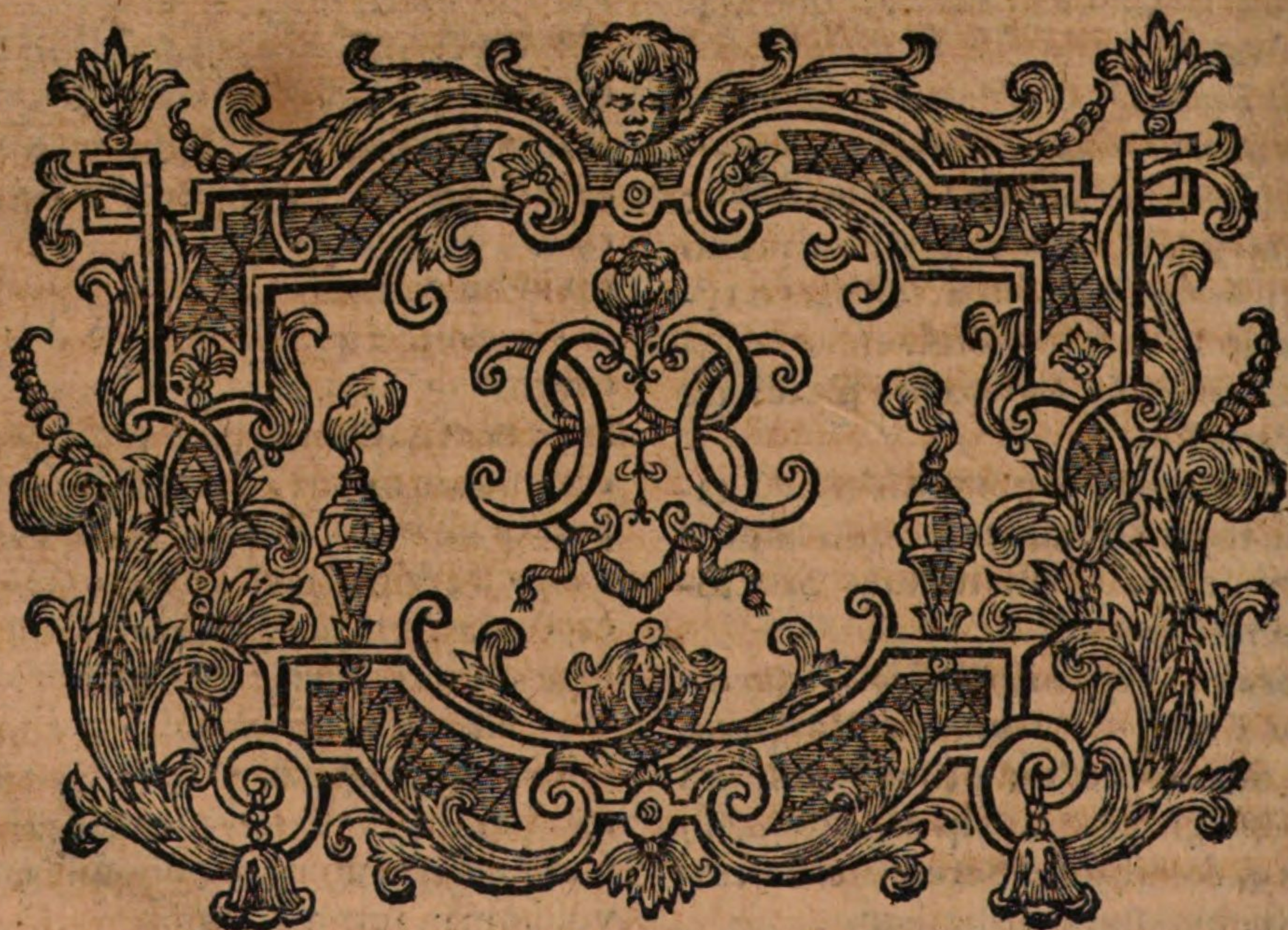
Opus Genealogicum retexit in 4. tomos in fol. diſtributum, in quibus *Genealogias Principum, eorumque ſtemmata*, Genuenſi teſte, Gallico idiomate expendit.

PROSPER URBANUS, Picenus, Urbinas, ex Minoritis Conventualibus, Theologus inſignis, & primarius Regens, emiſſit:

In Symbolum S. Athanaſij uberes Commentarios. Urbini apud Barthol. & Simonem Raguſſios fratres 1604. in 4. Vidi.

Apologiam pro Venetis, Italicè apud tom. 2. Bibliothecæ Barberinæ, pag. 564.

Summam Theologiæ Alexandri Alenſis in Compendium redactam. Urbini 1604. uti ſuperius monuimus tom. 1. pag. 24.

INDEX

ALPHABETICUS,

ET CHRONOLOGICUS

AUTHORUM,

QUI IN HOC TOMO SECUNDO

RECENSENTUR.

SÆCULO PRIMO

Religionis Seraphicæ, nempè ab
anno 1209. vsque 1309.

C lar. Galfridus de Fontibus	1240.
Flor. Guilbertus de Tornaco	1260.
Obijt Gregorius Nonus	1241.
Obijt Gualterus Brugensis	1307.
Vixit Gualterus Ceton	1236.
Obijt Guido Bonatus	1300.
Clar. Guido Fulginas	1300.
Vixit Gulielmus de Falgario	1299.
Vixit Gulielmus Lamarenfis	1300.
Flor. Gulielmus de Militona	1255.
Clar. Gulielmus de Notingan	1250.
Vixit Gulielmus de Rubrock	1260.
Flor. Gulielmus de Samaco	1280.
Clar. Gulielmus Varro	1290.
Obijt Gulielmus Uvodfordus	1297.
Obijt S. Hugolinus	1221.
Obijt Haymo de Feversham	1244.
Clar. Henricus Brisinghamus	1280.
Flor. Hippolytus Florentinus	1250.
Clar. Homerius	1270.
Vixit Hugo de Dina	1280.
Vixit Hugo de Manchestrìa	1294.
Clar. Hugolinus de S. Maria	1254.
Obijt S. Ivo	1303.
Flor. Jacobus Boncambius	1244.
Clar. Jacobus de Grisanto	1300.
Flor. Jacobus de Trisanto	1300.
Clar. Joannes Ægidius	1308.
Flor. Joannes Ægidius, alter,	1290.
Clar. Joannes Anglicus	1290.
Vixit Joannes Asculanus	1270.
Flor. Joannes Cantianus	1248.
Moritur V. Joann. Duns Scotus	1308.

Tam. II.

Clar. Joann. Florentinus	1300.
Flor. Joann. Londiniensis	1280.
Clar. Joann. Londiniensis, alter,	1300.
Vivebat Joann. à Monte Cafali	1300.
Flor. Joann. à Monte D. Mariæ	1290.
Obijt Joannes Pechamus	1292.
Decessit Joannes à Plano	1246.
Decessit Joannes de Qualea	1279.
Vixit Joann. de Rupella	1271.
Moritur Israel Erlandi	1291.
Flor. Juncta de Bevegnatis	1298.
Decessit Leo Alsifias	1271.
Obijt Leo Balvasorius	1257.
Decessit Lucas Bitontinus	1265.
Decessit S. Ludov. Rex	1270.
Flor. Ludov. de Subrepto	1288.
Decessit S. Margarita de Cortona	1297.
Clar. Marchesinus à Regio	1300.
Obijt Martinus IV.	1285.
Moritur Matthæus de Aqua Sparta	1302.
Decessit Matthæus Rubeus	1306.
Clar. Mauriti. Hybernic.	1280.
Flor. Nicolaus Anglicus	1260.
Clar. Nicolaus Mutius	1238.
Decessit Nicolaus IV.	1292.
Flor. Nicolaus Senensis	1266.
Moritur Oddo Rigaldus	1275.
Vivebat Otho Blancus	1230.
Clar. Pacificus Picens	1240.
Flor. Peregrinus Bonon.	1305.
Clar. Petrus Joann. Olivi	1297.
Vixit Philippus Perulinus	1280.
Obijt Poncius Carbonellus	1297.

Tt

SÆ-

SÆCULO SECUNDO

Religionis Seraphicæ , nempè ab
anno 1309. vsque ad 1409.

C LAR. Galfridus Linguus	1390.	Flor. Joannes Formica	1397.
Clar. Galdridus a Hogain	1370.	Clar. Joannes Gervasi	1351.
Obijt Gentilis à Monte-Florum	1312.	Moritur Joannes Guentus	1348.
Flor. Gerardus è Bransione	1400.	Decessit Joannes Hiltonus	1376.
Obijt Gerardus Odonis	1349.	Flor. Joannes Houdemius	1350.
Obijt Gundisalvus Balboa	1313.	Clar. Joannes N.	1376.
Flor. Gualterus Brinkleus	1310.	Flor. Joannes Lathberius	1406.
Obijt Gualterus Burlæus	1337.	Decessit Joannes Laurentius	1390.
Obijt Gualterus Cattonus	1343.	Decessit Joannes Marchelexus	1376.
Clar. Gualterus Uviburnus	1370.	Decessit Joannes Minius	1317.
Obijt Guilielmus Augerus	1404.	Flor. Joannes de Mirabello	1340.
Obijt Guilielmus Brito	1356.	Clar. Joannes Occam	1344.
Obijt Guilielmus de Cantuaria	1404.	Vivebat Joannes Oosterroyk	1357.
Obijt Guilielmus Farinerius	1361.	Flor. Joannes de Plomenda	1330.
Obijt Guilielmus Folvillus	1384.	Clar. Joannes Ricca	1396.
Clar. Guilielmus Gaines	1310.	Flor. Joannes Ridevallus	1330.
Flor. Guilielmus Gorris	1400.	Clar. Joannes Rigaldi	1320.
Obijt Guilielmus Herbestus	1335.	Obijt Joannes à Ripa	1319.
Vivebat Guilielmus Lissejus	1340.	Moritur Joannes Rodintognus	1348.
Vixit Guilielmus Nortonus	1403.	Clar. Joannes Rota	1390.
Obijt Guilielmus Nottingamus	1336.	Flor. Joannes de Rupescissa	1360.
Flor. Guilielmus Occham	1347.	Vivebat Joannes de Saxonia	1340.
Clar. Guilielmus de Rubione	1333.	Clar. Joannes Semur	1390.
Vivebat Henricus Anglicus	1344.	Flor. Joannes Stafortus	1380.
Flor. Henricus de Calero	1320.	Decessit Joannes Tiffingtonus	1395.
Obijt Henricus Cosejus	1336.	Clar. Joannes Valensis	1370.
Vivebat Henricus de Glast	1340.	Flor. Joannes Vitalis	1390.
Flor. Henricus à Merburgch	1368.	Obijt Joann. Vit. è Furno	1327.
Clar. Henricus à Monte Jardino	1350.	Clar. Joannes Vituridanus	1350.
Vivebat Hermannus Brucher	1376.	Flor. Joannes Uvallius	1316.
Clar. Hugo Bilovius	1340.	Flor. Joann. de Uverdenna	1330.
Flor. Hugo de Hybernia	1359.	Decessit Joann. Uvinchel	1320.
Clar. Hugo de Irlanda	1330.	Clar. Joann. Uvinchinghamus	1362.
Flor. Hugo de Novo Castro	1322.	Vivebat Justus del Rola	1377.
Obijt Hugo de Prato	1330.	Decessit Landolph. Caraciollus	1350.
Clar. Jacobus Albenfis	1340.	Moritur Leonard. Senensis	1380.
Obijt Jacobus Guisius	1398.	Decessit Levinus Martyr	1345.
Flor. Jacobus Henricus	1340.	Clar. Ludov. à Castillione	1320.
Clar. Jacobus Landensis	1350.	Obijt Ludov. Donatus	1385.
Clar. Jacobus Senis	1330.	Flor. Ludov. de Scala	1340.
Flor. Jacobus Spinelo	1376.	Clar. Malachius Hybern.	1310.
Clarebat Jacobus Textor	1348.	Vixit Manfredus Terdon.	1360.
Obijt Jacoponus	1306.	Decessit Marcus Viterb.	1369.
Clarebat Joannes Anglicus	1390.	Clar. Marcus Ulmenfis	1400.
Florebat Joannes de Bassolis	1320.	Moritur Martinus Albevicus	1336.
Clar. Joannes de Blomendal	1330.	Clar. Mathias Suecus	1317.
Flor. Joannes Canonicus	1320.	Flor. Maximil. Volaterr.	1405.
Vivebat Joann. de Caulibus	1376.	Obijt Michael de Casenas	1343.
Clar. Joann. Clyn	1349.	Clar. Mich. Platiensis	1377.
Moritur Joann. Ede	1406.	Moritur Monaldus de Monaldis	1332.
Flor. Joannes de Esfordia	1350.	Flor. Nicol. de Aquævilla	1317.
Clar. Joannes Evernden	1336.	Obijt Nicol. Bonnetus	1360.
		Moritur Nicol. Fachinamus	1407.
		Decessit Nicolaus de Lyra	1340.
		Clar. Nicol. Occamus	1320.
		Vivebat Nicol. Specialis	1337.
		Decessit Odoricus de Portu	1331.
		Moritur Pastor de Albernaco	1353.
		Obijt	

Obijt Paulinus N.	1310.
Flor. Paulinus de Venetijs	1323.
Vixit Paulus è Perusio	1400.
Flor. Petrus de Acciajolis	1328.
Vivebat Petrus Aquilanus	1330.
Clar. Petrus Aureolus	1330.
Flor. Petrus N.	1310.
Clar. Petrus Jacobi	1380.
Flor. Petrus N.	1340.
Vixit Petrus Quesvellus	1388.
Obijt Petrus Rarnalducus	1333.
Clar. Petrus Rufellus	1310.
Flor. Petrus Saxo	1319.
Clar. Petrus Sulpinus	1340.
Flor. Petrus Thomas	1340.
Vix. Philippus Brufferius	1340.
Clar. Philipp. Florentinus	1313.
Vixit Philipp. à Monte Calerio	1344.

SÆCULO TERTIO

Religionis Seraphicæ, nempè ab
anno 1409. vsque 1509.

C LAR. Gabriel Brunus	1490.
Clar. Gabriel Hungarus	1500.
Obijt Gabriel Mutinensis	1486.
Flor. Gabriel Spoletinus	1440.
Clar. Gandulphus Siculus	1449.
Flor. Georgius Benignus	1497.
Flor. Godelcalcus Holen	1480.
Vixit Gratianus Brixienfis	1506.
Clar. Gulielmus Btlerus	1410.
Obijt Gulielmus de Casali	1442.
Flor. Gulielmus Forleo	1470.
Clar. Gulielmus Gauda	1490.
Flor. Gulielmus Huet	1419.
Clar. Gulielmus Parisiensis	1500.
Obijt Gulielmus Vorrilong	1464.
Clar. Gulielmus Uvatefordiensis	1433.
Obijt Henricus de Balma	1499.
Flor. Henricus Goritrem	1460.
Clar. Henricus Herpius	1460.
Flor. Henricus Uverlius	1440.
Clar. Hieronym. Tajapetra	1505.
Vixit Hugo Slestad	1452.
Obijt S. Joannes de Capistrano	1456.
Obijt S. Jacobus de Marchia	1475.
Floruit Jacoba Pollicina	1491.
Obijt Jacobus Alexandrinus	1477.
Clar. Jacobus Asculanus	1476.
Flor. Jacobus de Bangio	1482.
Clar. Jacobus Bonus	1436.
Flor. Jacobus Boscalino	1457.
Clar. Jacobus Faber	1500.
Flor. Jacobus Florentinus	1486.
Clar. Jacobus à Lendo	1500.

Tom. II.

Obijt Jacobus à S. Lucia	1485.
Obijt Jacobus Oddo	1483.
Vivebat Jacobus Suedoricus	1439.
Clar. Illuminata Bemba	1470.
Moritur Joanna Rodriguez	1505.
Clar. Joann. Bapt. Petrucius	1500.
Moritur Joan. Bonvilius	1492.
Vivebat Joan. Britius	1436.
Obijt Joan. Brugmanus	1473.
Clar. Joan. Brusthemius	1505.
Flor. Joan. Canales	1490.
Vivebat Joan. à Casali	1500.
Clar. Joan. Le-Comte	1500.
Flor. Joan. Duren	1460.
Clar. Joan. Evangelista	1450.
Flor. Joan. Fabrica	1500.
Clar. Joan. Gavinetus	1490.
Vivebat Joann. Grisch	1430.
Obijt Joannes de Guadalupe	1506.
Clar. Joan. Kaneman	1460.
Flor. Joan. Lifeth	1490.
Clar. Joan. de Lucca	1470.
Flor. Joan. Major	1502.
Clar. Joan. Meder	1492.
Flor. Joan. à Monte	1490.
Clar. Joan. Perrinus	1495.
Flor. Joan. Petit	1414.
Vivebat Joannes Picardus	1503.
Decessit Joan. de la Puebla	1499.
Flor. Joan. Renamman	1460.
Clar. Joan. Rodig. del Padron	1450.
Vixit Joan. Stobnicensis	1498.
Clar. Joan. Talecucio	1450.
Flor. Joan. Tisserandus	1495.
Clar. Joan. è Trevio	1478.
Flor. Joan. de Valencia	1440.
Clar. Jordanus	1500.
Vivebat Julianus à Cavallina	1498.
Moritur Julianus Verrochinus	1413.
Decessit Ladisl. à Gesnono	1505.
Obijt Ladisl. Marsomi	1508.
Clar. Landulph. N.	1462.
Decessit Laurent. Gulielmus	1495.
Flor. Lucas Asissias	1440.
Clar. Ludov. de Filicaria	1490.
Vivebat Ludov. Imolensis	1480.
Vivebat Ludov. N.	1466.
Vivebat Ludov. Purrenus	1493.
Vixit Ludov. à Turre	1500.
Vivebat Ludov. Vicentinus	1461.
Decessit Lupus Salinis	1463.
Flor. Marcus à S. Maria	1490.
Clar. Martinus Minoritæ	1480.
Flor. Martinus N.	1480.
Vivebat Matthæus Georgius	1413.
Clar. Matth. Hus	1470.
Vixit Mathias Doringus	1443.
Moritur Michael à Charcano	1480.
Clar.	

Tt 2

Clar. Monaldus de Monaldis	1500.	Clar. Gaspar à S. Michael	1590.
Flor. Nicol. Ariminensis	1414.	Obijt Gaspar Scatigerus	1525.
Clar. Nicol. Auximo	1450.	Flor. Gaspar Uzeda	1575.
Vivebat Nicol. Lackman	1440.	Obijt Georgius Benignus	1520.
Clar. Nicol. de Orbellis	1455.	Clar. Georgius Garnefeld	1517.
Moritur Nicolaus Ursus	1504.	Clar. Georgius Salinas	1600.
Deceffit Oliverius Maillardus	1502.	Obijt Gerardus Veruvit	1596.
Clar. Otho Commendus	1459.	Obijt Gilbertus Nicolai	1532.
Flor. Otho Tertius	1420.	Clar. Gometius Lusitanus	1512.
Moritur B. Petrus Regalado	1456.	Clar. Gonfalus N.	1518.
Obijt Pacificus Novariensis	1482.	Vivebat Gregorius Benignus	1513.
Clar. Paulus Alsifias	1427.	Flor. Gregorius Neapolitanus	1590.
Clar. Paulus Boncambius	1490.	Clar. Gregorius Salinus	1600.
Flor. Paulus Lucensis	1473.	Obijt Guido Finariensis	1589.
Moritur Paulus Soevus	1504.	Clar. Guilielmus Bernardi	1547.
Flor. Pelbartus Osualdus	1490.	Vivebat Gulielmus Cattonus	1530.
Clar. Petrina de Balma	1450.	Flor. Gulielmus de Mara	1510.
Flor. Petrus ad Boves	1430.	Clar. Gulielmus Stannic	1601.
Moritur Petr. Caldarinus	1440.	Vivebat Gutierrez Trejo	1540.
Vivebat Petrus de Castilione	1453.	Clar. Hannibal Rossellus	1600.
Clar. Petrus de Castrobol	1490.	Vivebat Helena de Bononia	1554.
Flor. Petrus de Colle	1440.	Obijt Henricus Buschei	1600.
Clar. Petr. de Cruce	1505.	Clar. Henricus de Calais	1650.
Obijt Petrus Gonzalez	1495.	Vivebat Henricus de Castella	1600.
Flor. Petrus Laccepiera	1500.	Flor. Henricus Helmesius	1560.
Clar. Petrus Marfeus	1598.	Clar. Henricus de Huda	1530.
Moritur Petrus de Moliano	1490.	Vivebat Henricus Mauroy	1553.
Clar. Petrus de Orbellis	1490.	Flor. Henricus Paludanus	1608.
Vixit Petrus Reginaldus	1480.	Obijt Henricus Pipinus	1580.
Clar. Petrus Reschingerus	1500.	Clar. Henricus Regius	1530.
Flor. Petrus Reveillandus	1530.	Obijt Henricus Sedulius	1601.
Vixit Petrus Robertus	1590.	Obijt Henricus Standitius	1520.
Moritur Petr. à Santoy	1431.	Vivebat Henricus Uvillor	1598.
Clar. Petr. Siffonius	1489.	Flor. Hermannus Jansens	1530.
Flor. Petr. à Vallibus	1450.	Obijt Hermes Hauvaert	1567.
Obijt Philipp. Higinus	1487.	Clar. Hieronymus Acetus	1600.

SÆCULO QUARTO

Religionis Seraphicæ, nempè ab
anno 1509. vsque 1609.

O BIJT B. Gundisalvus Garcia	1597.	Flor. Hieronymus Leopolditanus	1536.
Clar. Gabriel Bacca	1550.	Obijt Hieronymus Magnano	1527.
Clar. Gabriel Bambaso	1520.	Clar. Hieronymus Marafiniotus	1601.
Flor. Gabriel Baronus	1590.	Flor. Hieronymus Maripetrus	1560.
Flor. Gabriel Barrius	1570.	Obijt Hieronymus Mediolanensis	1584.
Clar. Gabriel Calderon	1606.	Clar. Hieronym. Melphictensis	1590.
Flor. Gabriel Girellus	1600.	Flor. Hieronymus Mengus	1600.
Clar. Gabriel Mata	1580.	Obijt Hieronym. à Monteflorum	1584.
Clar. Gabriel Molina	1584.	Obijt Hieronymus Nivia	1582.
Clar. Gabriel à Monte-Novo		Clar. Hieronym. de Nunciarellis	1515.
Flor. Gabriel Nafsi	1600.	Obijt Hieronymus Panormitanus	1579.
Flor. Gabriel de Rivera	1603.	Obijt Hieronymus Perusinus	1555.
Clar. Gabriel de Toro	1536.	Obijt Hieronym. Pistoriensis	1570.
Obijt Galganus de Augustinis	1523.	Clar. Hieronym. à Politio	1590.
Clar. Gaspar Legionensis	1540.	Flor. Hieronymus Ramirez	1606.

Clar.

Clar. Hieronym. Torriellius	1510.	Flor. Joannes de Bonilla	1580.
Clar. Hieronymus Trivellius	1560.	Clar. Joannes Brunus	1601.
Obijt Hieronymus Veratus	1540.	Moritur Joannes Byl	1540.
Flor. Hieronymus Viperanus	1512.	Clar. Joannes Carolus	1550.
Clar. Hilarius Biriet	1581.	Flor. Joannes à Cazalla	1520.
Clar. Hilarius Coqui	1567.	Clar. Joannes de la Cerda	1590.
Clar. Hippolytus Maffei	1593.	Obijt Joannes Cnifius	1578.
Clar. Hippolytus à Ponte	1532.	Vivebat Joannes Concilij	1562.
Flor. Horatius Diola	1570.	Clar. Joannes de Coveña	1572.
Clar. Jacobinus à Malafossa	1560.	Flor. Joannes Daventria	1535.
Flor. Jacobus de Alcalà	1520.	Clar. Joann. Degue	1580.
Clar. Jacobus Blasæus	1598.	Flor. Joannes Donatus	1511.
Flor. Jacobus Capacelli	1513.	Clar. Joannes Dovet	1579.
Clar. Jacobus Carolus	1600.	Flor. Joannes Dublivius	1600.
Obijt Jacobus à Foro Sacrinio	1586.	Clar. Joannes de Dueñas	1540.
Flor. Jacobus Garybi	1590.	Flor. Joannes Estellius	1550.
Clar. Jacobus Hugo	1560.	Clar. Joannes Faber	1522.
Obijt Jacobus Mediolanensis	1584.	Moritur Joannes de Fano	1539.
Flor. Jacobus de Menesses	1540.	Obijt Joannes Fassatus	1565.
Obijt Jacobus Melphitenfis	1561.	Clar. Joannes Ferus	1554.
Obijt Jacobus de Petrucijs	1550.	Flor. Joannes Fonian	1604.
Clar. Jacobus de Portu	1580.	Clar. Joannes à Fonte	1585.
Obijt Jacobus Bagarellus	1517.	Flor. Joannes à Fonte, alter,	1570.
Clar. Janus Latinius	1550.	Moritur Joannes Forestus	1538.
Claruit Jaimus Sanchez	1660.	Clar. Joannes Forfanus	1570.
Clar. Jeremias Buchius	1580.	Moritur Joann. à S. Francisco	1565.
Obijt Ignatius ab Appiro	1569.	Clar. Joann. Franc. Buoni	1590.
Obijt Ignatius Lupus	1585.	Obijt Joann. Franc. Faernus	1537.
Clar. Ignatius Savinus	1582.	Flor. Joannes Friburgo	1516.
Clar. Innocentius Sborchius	1606.	Clar. Joannes Fucher	1560.
Moritur Joanna à Cruce	1534.	Flor. Joannes Gaa de la Camara	1600.
Flor. Joannes Abreu	1520.	Moritur Joannes de Gaona	1559.
Clar. Joannes de Ajora	1530.	Clar. Joannes Genesius	1550.
Flor. Joannes de Alcozer	1606.	Flor. Joann. Genningus	1602.
Clar. Joannes ab Angelis	1590.	Moritur Joann. Glapion	1522.
Moritur Joann. Anton. Delphin.	1560.	Obijt Joann. Guyeus	1578.
Vivebat Joann. Anton. Faventin.	1577.	Flor. Joann. Hellerus	1535.
Clar. Joann. Apobolymæus	1520.	Clar. Joann. Herlius	1571.
Vivebat Joannes Aquensis	1530.	Flor. Joann. Jodar	1530.
Flor. Joannes Aquilanus	1560.	Clar. Joann. Jubinus	1568.
Clar. Joannes de Argamanes	1516.	Flor. Joann. Ivo	1580.
Flor. Joannes de Armi	1590.	Clar. Joann. Lelove	1570.
Vivebat Joannes Balanius	1670.	Flor. Joann. Leo	1600.
Clar. Joann. Bapt. Desvois	1600.	Obijt Joann. Mahusius	1572.
Flor. Joann. Bapt. Faventinus	1562.	Decessit Joann. Maria Tiffan.	1584.
Clar. Joann. Bapt. Feyjoò	1580.	Clar. Joann. Maria Velmetius	1538.
Flor. Joann. Bapt. Fernandez	1590.	Flor. Joann. à S. Maria	1580.
Clar. Joann. Bapt. de Florentia	1608.	Clar. Joann. à Monte Calerio	1570.
Clar. Joann. Bapt. de Lagunas	1530.	Decessit Joann. à Montefdoca	1572.
Flor. Joann. Bapt. Madrigal	1600.	Decessit Joann. Nas	1590.
Clar. Joann. Bapt. Mexicanus	1590.	Flor. Joann. Oliver	1600.
Clar. Joann. Bapt. Viñones	1520.	Clar. Joann. Panæsius	1561.
Flor. Joannes de Barraud	1580.	Moritur Joann. de Panormo	1579.
Vivebat Joannes Benedicti	1590.	Flor. Joann. Paulus Germanus	1530.
Flor. Joann. Bermudo	1550.	Clar. Joann. Pellens	1604.
Clar. Joannes Bernal	1580.	Obijt Joann. Pellicanus	1608.
Vivebat Joannes Blancona	1600.	Decessit Joann. Petrus Fortis	1580.
Vivebat Joannes Bobadilla	1602.	Decessit Joann. Pineda	1590.
			Clar.

Clar. Joann. Portéz	1580.	Flor. Ludov. de Alcalá	1546.
Obijt Joann. de Rada	1608.	Clar. Ludov. Benedictus	1580.
Clar. Joann. Redaldus	1573.	Flor. Ludov. Borojus	1590.
Moritur Joann. de Ribas	1562.	Clar. Ludov. Cœlestinus	1580.
Flor. Joann. Riccutius	1528.	Vivebat Ludov. Cœlestinus, alter	1582.
Clar. Joann. Rioche	1576.	Flor. Ludov. Carbo	1580.
Decesit Joann. Royardus	1547.	Vivebat Ludov. Carvajal	1547.
Flor. Joann. Salon	1570.	Flor. Ludov. Cayier	1576.
Clar. Joann. Salv. Trados	1580.	Clar. Ludov. Citta	1590.
Flor. Joann. Scaleus	1570.	Vixit Ludov. de Escobar	1551.
Clar. Joann. Serrano	1550.	Vivebat Ludov. à S. Francisco	1586.
Flor. Joann. Snellinck	1608.	Clar. Ludov. Granatensis	1570.
Obijt Joann. Strandicius	1556.	Flor. Lud. Malveda	1550.
Clar. Joann. Synthen	1590.	Vivebat Ludov. N.	1513.
Moritur Joann. Terzi	1572.	Vivebat Ludov. de Rebolledo	1606.
Flor. Joann. de Torquemada	1600.	Clar. Ludov. Rodriguez	1540.
Clar. Joann. Vallo	1580.	Vivebat Ludov. Tiphernas	1520.
Flor. Joann. Vasco	1595.	Flor. Ludov. Villalpando	1564.
Vivebat Joann. Viguerius	1533.	Trumphavit S. Martinus ab Ascens.	1597.
Clar. Joann. Uvalnodorfus	1580.	Vivebat Marcellus à Ribaden.	1604.
Flor. Joann. de Zamora	1603.	Vixit Marcus Anton. Cappellus	1600.
Decesit Joann. Zuazo	1551.	Vivebat Marcus Ant. Paganus	1586.
Clar. Joann. Zualardo	1580.	Clar. Marcus de la Camara	1580.
Moritur Joann. de Zumarraga	1548.	Obijt Marcus à Nicia	1531.
Vivebat Jodocus Rych	1534.	Moritur Marcus Viguerius	1516.
Clar. Jonseimus	1540.	Decesit Marcus Ulyssipon.	1591.
Flor. Josephus Angles	1580.	Obijt Margarita Agullona	1600.
Obijt Joseph. Barcinon.	1584.	Vivebat Maria Sallent	1600.
Clar. Joseph. Brancham	1600.	Clar. Maria Tellez	1530.
Moritur Joseph. Le Clerc	1557.	Vivebat Marianus Florent.	1517.
Decesit Joseph Codicis	1545.	Moritur Marianus Genuens.	1585.
Obijt Joseph. à Colleamato	1557.	Vixit Marianus Nebiensis	1540.
Moritur Joseph. à Ferno	1556.	Decesit Marius à Foro	1581.
Decesit Joseph. Oxibiensis	1591.	Obijt Marius Joannes	1603.
Clar. Joseph. Rosciollus	1530.	Vivebat Martinus de Arratia	1589.
Flor. Isidorus Perusinus	1560.	Vivebat Martinus de Carthagera	1516.
Clar. Isidor. Rota	1590.	Clar. Martinus de la Cueva	1550.
Vixit Julius Jornata	1590.	Vivebat Martinus Doiza	1600.
Moritur Julius Prunianus	1595.	Vivebat Martinus Lillio	1550.
Decesit Julius Secundus	1513.	Vivebat Martinus Ruego	1590.
Clar. Ivo Magister	1582.	Obijt Martinus Sarmiento	1560.
Obijt Justinian. à Nursia	1594.	Decesit Martinus de Tuinohut	1540.
Vivebat Lactantius Arctarius	1580.	Moritur Martinus de Valencia	1534.
Flor. Lambertus à S. Trudone	1600.	Clar. Massæus N.	1570.
Moritur Lambertus Uvillor	1579.	Flor. Massicus Fruzascho	1520.
Clar. Laurent. à Concha	1602.	Vixit Matthæus Baccelinus	1604.
Flor. Laurent. Forestianus	1600.	Clar. Matthæus de Burgo	1599.
Clar. Laurent. Massorillus	1560.	Flor. Matthæus Ciaccius	1540.
Decesit Laur. à Monte Politiano	1601.	Vixit Matthæus Corradon	1520.
Flor. Laurent. Villavincenij	1560.	Obijt Matthæus Dordrac.	1547.
Clar. Lilius Medici	1606.	Clar. Matthæus Martinus	1520.
Obijt Leo Ballestrinus	1522.	Vivebat Matthæus Silvagius	1536.
Flor. Leonardus Bergomas	1608.	Obijt Matthæus Silvestrius	1553.
Moritur Livinus Lovan.	1560.	Clar. Matth. Shia	1548.
Clar. Lucas Balionius	1562.	Decesit Matth. Uvensen	1547.
Vivebat Lucas Calexbitanus	1563.	Clar. Matth. Balbanus	1580.
Obijt Lucas Mencholinus	1590.	Moritur Mathias Felicius	1576.
Clar. Lucius Auguisola	1590.	Flor. Maturinus le Bret	1530.
		Clar.	

Clar. Maturinus Gilberti	1550.
Flor. Maturinus Quadratus	1580.
Deceſſit Mauritius Hilaret.	1592.
Obijt Mauritius à Portu	1514.
Deceſſit Melch. Frizollus	1520.
Moritur Melch. de Gratia	1580.
Vixit Melch. Huelamo	1600.
Obijt Melch. de Jebra	1586.
Clar. Melch. de Rioja	1570.
Vivebat Michael de Agia	1600.
Flor. Michal Hispanus	1580.
Clar. Mich. de Hungaria	1513.
Vivebat Mich. de Medina	1560.
Clar. Michael Menotus	1520.
Flor. Michael Montalve	1604.
Deceſſit Mich. Neapol.	1580.
Clar. Mich. Tabernier	1515.
Obijt Mich. de Zarate	1583.
Flor. Moriffaceranus	1580.
Triumphavit B. Nicafius	1572.
Obijt Narcifus Joannes	1570.
Moritur Natalis Taillepie	1589.
Clar. Nicephorus Florent.	1600.
Flor. Nicol. del Caſtillo	1560.
Vixit Nicol. ab Equila	1516.
Flor. Nicol. de Ferro	1520.
Clar. Nicol. Gazzæus	1608.
Vivebat Nicol. Grandis	1548.
Vixit Nicol. Herbon	1524.
Obijt Nicol. de Niſſe	1509.
Moritur Nicol. Ramos	1576.
Flor. Nicol. Valla	1525.
Obijt Obitius	1599.
Moritur Octavianus Præconius	1566.
Clar. Oliverius Conradus	1540.
Deceſſit S. Petrus Alcantar.	1562.
Moritur S. Paſchalis Bailon	1592.
Triumphavit B. Petrus Baptiſta	1597.
Vivebat Paduanus Graſſus	1547.
Vivebat Paſchalis Aurentius	1590.
Clar. Paulus Bertus	1608.
Vixit Paulus Calanna	1607.
Obijt Paulus Lunatus	1608.
Clar. Paulus Mondellus	1606.
Moritur Paulus Piſſorus	1534.
Vixit Petrus de Alaba	1598.
Vivebat Petrus Alexander	1583.
Triumphavit Petrus Beſſonius	1598.
Clar. Petrus Bonav.	1607.
Obijt Petrus Calanna	1606.
Flor. Petrus de Campis	1580.
Vixit Petrus de Cañedo	1587.
Vixit Petrus Caponſacohius	1586.
Vivebat Petrus Caſcales	1570.
Clar. Petrus de Cornibus	1555.
Moritur Petrus Crabbius	1554.
Flor. Petrus Dove	1540.
Clar. Petrus Fermoſella	1550.

Flor. Petrus Florianus	1607.
Clar. Petrus Foſechus	1604.
Vixit Petrus Galatinus	1539.
Flor. Petrus Galicardus	1570.
Moritur Petrus à Gandavo	1572.
Deceſſit Petrus Godefridus	1558.
Flor. Petrus à S. Maria	1590.
Obijt Petrus Montanus	1578.
Clar. Petrus à Monterone	1516.
Flor. Petrus Morſallinus	1573.
Clar. Petrus Navarro	1586.
Obijt Petrus Nicol. Factor	1583.
Deceſſit Petrus Nieto	1589.
Vixit Petrus Oroz	1585.
Obijt Petrus Paulus	1556.
Clar. Petrus Paulus de Valle	1590.
Vixit Petrus de Phoccechio	1600.
Moritur Petrus Regis	1573.
Clar. Petrus Rodulphus	1580.
Flor. Petrus Salmerius	1590.
Vixit Petrus Tattarectus	1500.
Vixit Petrus Terre	1520.
Moritur Petrus Trigofus	1593.
Vixit Petrus à Varaona	1610.
Moritur Philippus Bagnacavallus	1511.
Obijt Philippus Diez	1601.
Clar. Philipp. Florent.	1572.
Vixit Philipp. Geſualdus	1600.
Obijt Philipp. Secundus	1598.
Clar. Philipp. Soſſa	1569.
Flor. Philipp. Soſſa	1560.
Clar. Philipp. Varagius	1532.
Moritur Propertius Beſta	1602.
Clar. Proſper Urbanus	1600.

SÆCULO QUINTO

Religionis Seraphicæ, nempè ab
anno 1609. vſque 1709.

F lor. Gabriel à Bullando	1616.
Flor. Gabriel Faber	1626.
Clar. Gabriel Falri	1630.
Clar. Gabriel Guilliſtegui	1640.
Flor. Gabriel à S. Hieronymo	1610.
Clar. Gabriel Joannes	1690.
Clar. Gabriel Maqueda	1620.
Flor. Gabriel Moncada	1630.
Clar. Gabriel de Noboa	1702.
Clar. Gabriel Pambo	1648.
Flor. Gabriel Sagard	1630.
Flor. Gabriel Trejo	1620.
Clar. Garſias Antonius	1706.
Clar. Garſias de Ciſneros	1730.
Flor. Gaſpar à S. Bernardino	1611.
Flor. Gaſpar à Conceptione	1620.
Clar. Gaſpar à Cruce	1659.
Clar.	

Clar. Gaspar de la Fuente	1656.	Clar. Gulielmus de Ocaña	1648.
Obijt Gaspar de Meaza	1688.	Flor. Gulielmus Platus	1640.
Clar. Gaspar Pato	1670.	Obijt Gulielmus Spoelbergius	1633.
Obijt Gaspar de Pinariolo	1631.	Clar. Gulielmus Vansichem	1666.
Flor. Gaspar Procopij	1670.	Obijt Gummatus à Quercu	1641.
Flor. Gaspar Roman	1650.	Flor. Gundisalvus de Herrera	1655.
Clar. Gaspar Rougnes	1670.	Clar. Guterrius de Occampo	1619.
Clar. Gaspar Sghemma	1652.	Clar. Heliodorus Parisinus	1680.
Flor. Gaspar de Vergara	1629.	Flor. Henricus à Bellomonte	1680.
Flor. Gaspar de Viana	1672.	Vivebat Henricus Harvilleus	1630.
Clar. Gaspar de Vigachoaga	1620.	Clar. Henricus longhem	1660.
Obijt Gaudentius Bontampus	1676.	Flor. Henricus Lochius	1660.
Clar. Geminianus Monacensis	1690.	Vivebat Henricus Seynensis	1670.
Clar. Gennesium de Ocaña	1670.	Obijt Henricus de Villalobos	1627.
Obijt Gennesium de Quesada	1633.	Flor. Hermanus Berg	1643.
Obijt Georgius Ambianensis	1657.	Clar. Hermanus Mort.	1670.
Flor. Georgius Antonius	1640.	Flor. Hernandus de Moraga	1618.
Flor. Georgius à Nativitate	1698.	Vivebat Hermenegil. de Alpera	1670.
Obijt Georgius Romeo	1650.	Clar. Hermogenes Torio	1620.
Obijt Geraldus Anfaldus	1692.	Flor. Heylam Belga	1620.
Clar. Gervasius Brisacensis	1690.	Obijt Hieronyma ab Assumpt.	1630.
Clar. Gesualdus de Bononijs	1650.	Clar. Hieronymus de Alicante	1640.
Flor. Gesualdus à Panormo	1680.	Flor. Hieronymus Alvarez	1707.
Flor. Gilius Chasi	1612.	Obijt Hieronymus Arelatensis	1617.
Clar. Godefridus Hermannus	1690.	Obijt Hieronymus Avenionensis	1629.
Obijt Gondisalvus à Valdivia	1657.	Clar. Hieronymus Barla	1662.
Vixit Gosovinus à Monasterio	1670.	Flor. Hieronymus à S. Bonav.	1618.
Vixit Gratianus Monfortius	1626.	Obijt Hieronymus à S. Bonav.	1709.
Flor. Gregorius Alberti	1628.	Clar. Hieronymus de Bochijs	1656.
Obijt Gregorius Angellerius	1662.	Flor. Hieronymus Bordonus	1629.
Clar. Gregorius à S. Bonaventura	1660.	Clar. Hieronymus Brambilla	1628.
Clar. Gregorius Brunelli	1679.	Vivebat Hieronym. à Calatanisset	1707.
Flor. Gregorius Camera	1620.	Clar. Hieronymus Cambrini	1680.
Vixit Gregorius Cladera	1704.	Obijt Hieron. à Castroferretorum	1626.
Clar. Gregorius Fayas	1649.	Flor. Hieronymus Censius	1618.
Flor. Gregorius Gallicanus	1620.	Clar. Hieronymus Combonus	1640.
Vixit Gregorius Hurtado	1638.	Flor. Hieronymus Comititis	1640.
Clar. Gregorius Hybernensis	1646.	Clar. Hieronymus Diruta	1612.
Obijt Gregorius de Liccio	1642.	Obijt Hieronymus Escuela	1678.
Flor. Gregorius Lugdunensis	1680.	Obijt Hieronymus Ferrer	1635.
Vixit Gregorius Malomsalvay	1655.	Clar. Hieronymus Frissero	1707.
Clar. Gregorius Mirault	1615.	Obijt Hieronymus Gallus	1644.
Flor. Gregorius à Monte Corvino	1648.	Flor. Hieronymus Gutierrez	1690.
Vixit Gregorius Parghelia	1690.	Clar. Hieronymus Kakoroski	1630.
Clar. Gregorius Petrocha	1620.	Flor. Hieronymus Leccius	1660.
Flor. Gregorius de Pucciatis	1630.	Clar. Hieronymus Mautius	1630.
Vixit Gregorius de Quesada	1696.	Obijt Hieronymus Mayere	1646.
Clar. Gregorius de Rives	1660.	Clar. Hieronymus à Mondulpho	1650.
Flor. Gregorius Ruiz	1613.	Flor. Hieronymus à Monte	1640.
Vixit Gregorius Salmanticensis	1670.	Obijt Hieronymus Muñoz	1705.
Clar. Gregorius Sanchez	1662.	Clar. Hieronymus Perez	1620.
Flor. Gregorius Scherius	1642.	Obijt Hieronymus Planes	1635.
Flor. Gregorius Valentianus	1664.	Flor. Hieronymus Rodriguez	1630.
Clar. Guido Bartholucius	1610.	Clar. Hieronymus Salmeron	1620.
Vixit Gulielmus Antonius	1684.	Flor. Hieronymus à S. Georgio	1630.
Flor. Gulielmus Gois	1700.	Clar. Hieronymus à Segorbe	1611.
Vixit Gulielmus Herinx	1660.	Flor. Hieronymus Senonensis	1660.
Clar. Gulielmus de Lanicia	1640.	Obijt Hieronymus Sorbo	1612.
		Obijt	

Obijt Hieronymus à Soterā	1627.	Clar. Jeremias Fuzzi	1660.
Clar. Hieronymus Strasser	1620.	Flor. Jeremias Panormitanus	1670.
Flor. Hieronymus Tamarit	1622.	Clar. Jesualdus Panormitanus	1640.
Clar. Hieronymus Trahina	1665.	Flor. Ignatius de Broejer	1670.
Flor. Hieronymus de Valera	1610.	Clar. Ignatius à Carnago	1660.
Obijt Hieronymus à Viadana	1610.	Obijt Ignatius à Casnigo	1630.
Clar. Hieronymus Zapata	1630.	Flor. Ignatius de Combis	1670.
Flor. Hilarion Mediolanensis	1664.	Clar. Ignatius Garcia	1618.
Clar. Hilarion Nolay	1649.	Flor. Ignatius Gascon	1660.
Flor. Hilarion Sacchetus	1618.	Flor. Ignatius Le Gault	1620.
Clar. Hilarius Montlouys	1649.	Clar. Ignatius à S. Maria	1690.
Flor. Hippolytus Brixienfis	1638.	Clar. Ildephonfus à S. Bernardino	1701.
Clar. Hippolytus Donesmundus	1630.	Vivebat Illuminatus Messanensis	1618.
Obijt Honoratus	1624.	Clar. Illuminatus Moronus	1640.
Clar. Horatius Bertius	1660.	Obijt Illuminatus Oddus	1683.
Obijt Hugo Aquensis	1620.	Clar. Innocentius à Chiufa	1640.
Flor. Hugo Carbonellus	1618.	Flor. Innocentius Marcinonius	1650.
Obijt Hugo Cavellus	1626.	Clar. Innocentius Romerus	1626.
Clar. Hugo Magnesius	1647.	Flor. Innocentius Salvius	1630.
Obijt Hugo Vardeus	1635.	Clar. Joachimus Banzius	1660.
Clar. Humilis Segala	1612.	Flor. Joachim à Puteo	1610.
Flor. Hyacinthus ab Alengonio	1659.	Vixit Joanna à S. Antonio	1620.
Clar. Hyacinthus Ambianensis	1630.	Moritur Joanna à Cruce	1667.
Vivebat Hyacinthus Brussotus	1650.	Flor. Joanna Antonia de Meneses	1690.
Flor. Hyacinthus à Deo	1670.	Obijt Joanna Maria à Cruce	1673.
Vixit Hyacinthus Le-Feburo	1670.	Clar. Joanna de Tuscia	1616.
Obijt Hyacinthus Hernandez	1695.	Vixit Joannes de Aillon	1640.
Clar. Hyacinthus de Ocaña	1650.	Flor. Joannes Alanus	1608.
Obijt B. Joannes de Prado	1631.	Moritur Joannes Alberghinus	1644.
Obijt Jacobus de Bordes	1669.	Clar. Joannes Albin	1694.
Clar. Jacobus de Bosc	1640.	Moritur Joann. ab Albinitimelio	1650.
Obijt Jacobus Boulducc	1650.	Flor. Joann. de Alcarapinha	1680.
Clar. Jacobus Burdigalensis	1646.	Clar. Joanes Alegre	1670.
Flor. Jacobus Carrion	1670.	Flor. Joannes Alphonsus	1680.
Vivebat Jacobus Chevanes	1690.	Vixit Joannes Amator	1650.
Clar. Jacobus Corenus	1630.	Vixit Joannes à S. Andrea	1620.
Flor. Jacobus Fabregues	1676.	Clar. Joannes Andreas Ferrar	1640.
Obijt Jacobus Farcin	1633.	Flor. Joannes de Antequera	1690.
Clar. Jacobus Fodere	1620.	Moritur Joannes à S. Anna	1651.
Flor. Jacobus La Froigne	1620.	Clar. Joan. Antonius Ambrosinus	1680.
Flor. Jacobus Kempis	1690.	Obijt Joan. Anton. Brandus	1626.
Flor. Jacobus Maria à S. Romulo	1670.	Flor. Joan. Anton. Cavazzas	1680.
Obijt Jacobus Millesius	1639.	Moritur Joan. Anton. Grosso	1663.
Obijt Jacobus Mugnos	1664.	Obijt Joan. Anton. à Montecacullo	1678.
Clar. Jacobus Niger	1630.	Clar. Joannes Anton. Rossatus	1650.
Obijt Jacobus Pierierius	1635.	Flor. Joan. Aperte	1640.
Clar. Jacobus Polius	1630.	Vivebat Joan. de Aragon	1643.
Obijt Jacobus Regius	1657.	Vivebat Joannes de Arauz	1612.
Clar. Jacobus de Riddere	1650.	Clar. Joan. August. Oldoinus	1690.
Flor. Jacobus Saleur	1660.	Flor. Joan. de Avella	1650.
Obijt Jacobus de Scalvo	1630.	Vivebat Joan. de Avila	1696.
Vivebat Jacobus Tarin	1700.	Vivebat Joan. Baco	1660.
Clar. Jacobus Tyras	1630.	Moritur Joan. Bapt. Abrincensis	1629.
Flor. Januarius de Matha	1660.	Clar. Joan. Bapt. de Aleſio	1660.
Clar. Januarius Rocho	1640.	Flor. Joan. Bapt. Alparca	1680.
Flor. Jaimus de Corella	1700.	Moritur Joan. Baptist. Andegav.	1620.
Clar. Jaimus Ferrer	1703.	Vivebat Joan. Bapt. Aquilacius	1660.
Flor. Jaimus Serra	1646.	Clar. Joan. Bapt. Barberius	1660.
		Flor.	

Flor. Joan. Bapt. Baziu	1620.	Flor. Joan. Calderon, alter	1695.
Clar. Joan. Bapt. Berardicello	1630.	Clar. Joan. de Campo Moya	1705.
Moritur Joan. Bapt. Bonanomi	1687.	Flor. Joan. à Capistrano	1689.
Vivebat Joan. Bapt. Brunus	1707.	Clar. Joan. Cardosus	1620.
Obijt Joan. Bapt. à Campania	1660.	Vivebat Joan. Caro	1670.
Moritur Joan. Bapt. Caramba	1645.	Moritur Joannes Carrillo	1616.
Clar. Joan. Bapt. Canotus	1617.	Obijt Joannes à Carthagenà	1617.
Flor. Joan. Bapt. Cantonus	1640.	Clar. Joan. del Casar	1701.
Vivebat Joan. Bapt. de Cassalet	1660.	Flor. Joan. del Castillo	1665.
Clar. Joan. Bapt. Chiodinus	1617.	Clar. Joan. de la Cava	1610.
Flor. Joan. Bapt. de Colle	1640.	Vivebat Joan. Chrisostomus	1705.
Moritur Joan. Bapt. Christadorus	1651.	Obijt Joan. Chris. à Laudo	1646.
Obijt Joan. Bapt. Estensis	1644.	Flor. Joan. Clemens	1650.
Clar. Joan. Bapt. Fonius	1680.	Vivebat Joan. Clem. Campione	1700.
Flor. Joan. Bapt. Garcia	1640.	Vivebat Joan. Colganus	1650.
Vivebat Joan. Bapt. Grimaldus	1637.	Vivebat Joan. à Conceptione	1640.
Clar. Joan. Bapt. Guillaman	1660.	Clar. Joan. à Concept. alter	1660.
Vivebat Joan. Bapt. Nostiensis	1620.	Flor. Joannes Coprano	1690.
Moritur Joan. à Jesu	1660.	Clar. Joannes Coquiel	1619.
Vivebat Joan. Bapt. de Illiceto	1705.	Moritur Joannes Coronel	1651.
Clar. Joan. Bapt. de Larino	1630.	Flor. Joannes Costenus	1613.
Vivebat Joan. Bapt. Malinensis	1622.	Clar. Joannes Cranedone	1613.
Clar. Joan. Bapt. à S. Marcello	1640.	Flor. Joannes de la Custe	1616.
Flor. Joan. Bapt. à Matilica	1640.	Clar. Joannes à Curianova	1630.
Obijt Joan. Bapt. à Massacio	1633.	Flor. Joannes Diaz	1660.
Clar. Joan. Bapt. Mestrius	1650.	Vivebat Joann. à S. Didaco	1670.
Vivebat Joan. Bapt. Moles	1610.	Clar. Joannes Diez	1660.
Flor. Joan. Bapt. à Monteforti	1660.	Vivebat Joannes Dominicus	1688.
Clar. Joan. Bapt. à Monza	1640.	Clar. Joannes de Durelle	1620.
Flor. Joan. Bapt. Pace	1630.	Vivebat Joannes Emmanuel	1670.
Vivebat Joan. Bapt. Paganus	1707.	Flor. Joannes Equizaval	1662.
Clar. Joan. Bapt. Panormitanus	1700.	Moritur Joan. Erghostemus	1633.
Clar. Joan. Bapt. de Pistorio	1660.	Vivebat Joannes Escorza	1626.
Flor. Joan. Bapt. Sanchez	1620.	Flor. Joannes Evangelista	1680.
Obijt Joan. Bapt. de Tenicula	1656.	Clar. Joan. Evang. alter	1690.
Vivebat Joan. Bapt. Tramontanus	1620.	Flor. Joan. Evang. Ortiz	1650.
Clar. Joan. Bapt. Ungareffius	1620.	Clar. Joann. Evang. Silvad.	1640.
Obijt Joan. de Baurvic	1638.	Vivebat Joan. Evang. Tritsch	1693.
Clar. Joannes Battandus	1616.	Vivebat Joan. Fabrica	1660.
Flor. Joan. Bellotus	1660.	Clar. Joan. Faventinus	1637.
Clar. Joan. Benavente	1630.	Vivebat Joan. Fernandez Zejudo	1696.
Vivebat Joan. Benedictus	1690.	Flor. Joan. Flores	1659.
Flor. Joan. Berardinus	1620.	Obijt Joan. à Forosempronio	1646.
Moritur Joan. Berg	1647.	Clar. Joan. Franchini	1682.
Vivebat Joan. à S. Bernardino	1640.	Flor. Joan. à S. Francisco	1670.
Vivebat Joan. à S. Bernardo	1689.	Clar. Joannes Franciscus	1625.
Flor. Joan. à S. Bernardo	1670.	Flor. Joan. Franc. Blancona	1627.
Clar. Joan. Bernique	1700.	Clar. Joan. Franc. Bonasi	1629.
Vivebat Joannes Blanco	1630.	Moritur Joan. Franc. Bourdemare	1618.
Clar. Joan. Bonav. de Soria	1680.	Obijt Joan. Franc. Brixienfis	1620.
Flor. Joan. Bonærus	1630.	Flor. Joan. Franc. Carpenfis	1685.
Clar. Joannes Bosco	1680.	Obijt Joan. Franc. Collantes	1638.
Obijt Joan. Boucher	1630.	Moritur Franc. à Lodronio	1612.
Flor. Joan. Brando	1620.	Obijt Joan. Franc. à Luca	1665.
Moritur Joan. Brixienfis	1632.	Vivebat Joan. Franc. de Nicolais	1700.
Clar. Joan. Burdigalensis	1646.	Moritur Joan. Franc. Rhem	1658.
Vivebat Joan. de Calahorra	1684.	Obijt Joan. Franc. Romanus	1646.
Clar. Joan. Calderon	1622.	Vivebat Joan. Franc. Zorrilla	1690.

Vivebat Joan. Gabriel Boyvin	1685.	Vivebat Joan. à Matrito, alter	1640.
Clar. Joan. Galan	1616.	Flor. Joan. de Mendoza	1680.
Vivebat Joan. Garcia de Loaisa	1663.	Decessit Joan. Merinero	1663.
Vivebat Joan. Garrido	1670.	Flor. Joan. de Miranda	1620.
Vivebat Joan. Gasparus	1690.	Clar. Joan. Molinos	1684.
Clar. Joan. Gazo	1610.	Clar. Joan. à Monte Calerio	1640.
Flor. Joan. Gilius	1616.	Obijt Joan. de Muniella	1666.
Vivebat Joan. Gilius, alter	1619.	Clar. Joan. Muñoz	1640.
Obijt Joan. Ginto	1650.	Flor. Joan. à Nativit.	1640.
Vivebat Joan. Gonzalo	1663.	Obijt Joan. à Nativit. alter	1708.
Flor. Joan. Grande	1620.	Decessit Joan. de Neapoli	1648.
Clar. Joan. à S. Gregorio	1630.	Flor. Joan. Nieto	1700.
Flor. Joan. Gubitosa	1660.	Clar. Joan. Nodin	1610.
Vivebat Joan. Gutierrez	1644.	Flor. Joan. Nuñez	1640.
Obijt Joan. de la Haye	1661.	Clar. Joan. Nuñez de Torres	1618.
Vivebat Joan. à S. Hieronymo	1632.	Flor. Joan. Olarte	1640.
Clar. Joan. à S. Hauberto	1613.	Clar. Joan. del Olmo	1702.
Flor. Joan. à S. Jacobo	1670.	Vivebat Joan. Ortiz Nietus	1620.
Clar. Joan. Janus	1612.	Vivebat Joan. Ortiz Zarate	1640.
Vivebat Joan. à Jesu	1689.	Vivebat Joan. de Ovalle	1640.
Clar. Joan. à Jesu, alter	1650.	Vivebat Joan. Ostiensis	1620.
Decessit Joan. à Jesu Maria	1708.	Vixit Joan. Ovando	1610.
Flor. Joan. Inca	1620.	Clar. Joan. de Padua	1620.
Clar. Joan. ab Incarnatione	1610.	Decessit Joan. de Palma	1638.
Flor. Joan. ab Incarn. alter	1670.	Vivebat Joan. Paulus Bimbac.	1646.
Clar. Joan. de Inojosa	1651.	Flor. Joan. Paul. Bonellus	1630.
Decessit Joan. Irribarne	1656.	Clar. Joan. Paulus Garcia	1690.
Vivebat Joan. Laurentius	1690.	Decessit Joan. Paul. Palantherius	1614.
Vivebat Joan. Lazarus	1680.	Clar. Joann. Paulus à Roma	1670.
Clar. Joan. Lodosa	1696.	Flor. Joan. Pauper	1610.
Flor. Joan. de Ludeña	1655.	Clar. Joan. Perotau	1612.
Clar. Joan. Ludovicus	1680.	Decessit Joan. à S. Philippo	1628.
Flor. Joan. Luengo	1680.	Vivebat Joan. Piati	1670.
Clar. Joan. de Luzurriaga	1690.	Decessit Joan. à Plagis	1637.
Decessit Joan. Mancebon	1660.	Flor. Joan. de Plasencia	1610.
Flor. Joan. Mansilla	1620.	Vivebat Joan. Poncius	1650.
Clar. Joan. Maria	1640.	Clar. Joan. de la Puente	1610.
Clar. Joan. Maria Calatan	1661.	Flor. Joan. Postigo	1660.
Flor. Joan. Maria Caromi	1640.	Flor. Joan. Privas	1612.
Clar. Joan. Maria Carta	1650.	Vivebat Joan. à Purific.	1674.
Vivebat Joan. Maria de Castilento	1653.	Clar. Joan. de Quiros	1650.
Vivebat Joan. Marja Ferrerus	1656.	Flor. Joan. Rabasseus	1630.
Clar. Joan. Maria Hieracensis	1618.	Moritur Joan. Reitanus	1699.
Decessit Joan. Maria à Noto	1631.	Obijt Joan. à Resurrect.	1654.
Flor. Joan. Maria Sforza	1640.	Flor. Joan. Riccius	1650.
Clar. Joan. Maria Vernon.	1670.	Moritur Joan. de Riera	1627.
Decessit Joan. Maria Zamora	1646.	Clar. Joan. Rodillo	1670.
Flor. Joan. à S. Maria	1676.	Flor. Joan. Rodr. Sobarzo	1650.
Decessit Joan. à S. Maria	1622.	Flor. Joan. Rouserius	1610.
Decessit Joan. à S. Maria Alonso	1702.	Vivebat Joan. Salvator	1620.
Flor. Joan. Marius	1620.	Clar. Joan. de Salcedo	1620.
Decessit Joannes à S. Martha	1618.	Vixit Joan. Sarria	1616.
Clar. Joan. Martinez	1610.	Flor. Joan. Scheubelius	1614.
Flor. Joan. de Matha	1660.	Moritur Joan. à Secli	1672.
Clar. Joan. Matienzo	1670.	Decessit Joan. Sendin	1676.
Flor. Joan. à Matre Dei	1612.	Clar. Joan. de Sepulveda	1652.
Clar. Joan. à Matrito	1690.	Obijt Joan. Serrano	1637.
Flor. Joan. à Matrito, alter	1650.	Flor. Joan. de Sestola	1640.
		Clar.	

Clar. Joan. de Sylva	1620.	Moritur Joseph. Gavarti	1689.
Flor. Joan. Sylvecensis	1630.	Clar. Joseph. Giacalone	1650.
Vixit Joan. Solana	1650.	Flor. Joseph. de Graux	1650.
Obijt Joan. de Solis	1696.	Vivebat Joseph. de Herrera	1680.
Clar. Joan. de Soria	1630.	Clar. Joseph. ab Hispali	1690.
Flor. Joan. de Soria Buitron	1650.	Flor. Joseph. de Hoyos	1705.
Clar. Joan. Syderno	1640.	Clar. Joseph. à Jesu	1700.
Flor. Joan. de Terrones	1612.	Flor. Joseph. à Jesu Maria	1708.
Clar. Joan. de Terrones, alter	1617.	Vivebat Joseph. de Leon	1690.
Moritur Joan. Th. Braydensis	1669.	Moritur Joseph. de Leonisa	1612.
Decessit Joan. Thomas	1681.	Vivebat Joseph. Lloris	1691.
Clar. Joan. à Toletto	1620.	Vivebat Joseph. Llosa	1690.
Obijt Joan. de la Torre	1662.	Clar. Joseph. Maldonado	1640.
Flor. Joan. de las Torres	1620.	Flor. Joseph. Manuel	1650.
Clar. Joan. Torres	1699.	Vivebat Joseph. Martinez	1678.
Flor. Joan. Trigofus	1613.	Flor. Joseph. à S. Maria	1630.
Decessit Joan. à Trinitate	1645.	Moritur Joseph. à S. Maria	1621.
Clar. Joan. à Vacallo	1654.	Flor. Joseph. à S. Maria	1691.
Vivebat Joan. Valero	1679.	Clar. Joseph. Maria à Cento	1664.
Vivebat Joan. de Vargas	1612.	Decessit Joseph. Maria Malacria	1671.
Flor. Joan. Verri	1664.	Moritur Jos. Maria Mozzarellus	1659.
Decessit Joan. Vincentius	1662.	Clar. Joseph. Maria de Novaria	1680.
Clar. Joan. de Briviesca	1650.	Vivebat Joseph. Maria à S. Steph.	1690.
Moritur Joan. Ximenez	1628.	Flor. Joseph. à Matrito	1686.
Vivebat Joan. Ximenez	1653.	Clar. Joseph. à Medina	1705.
Flor. Joan. Ximeno	1650.	Flor. Joseph. de Monteyas	1699.
Clar. Joan. de Zayas	1640.	Clar. Joseph. de Nagera	1672.
Flor. Joan. de Zeita	1630.	Flor. Joseph. Navarro	1700.
Clar. Joannetinus Niño	1625.	Clar. Joseph. à Neapoli	1705.
Obijt Jodocus à Castro	1634.	Flor. Joseph. Novis	1686.
Flor. Josaphat	1620.	Vivebat Joseph. Occa	1690.
Clar. Joseph. de Agrisuela	1680.	Vivebat Joseph. Olleriensis	1700.
Flor. Joseph. Alasanz	1653.	Decessit Joseph. à Panormo	1665.
Clar. Joseph. Almorox	1700.	Vivebat Joseph. Bergolinus	1707.
Flor. Joseph. de Avalos	1680.	Vivebat Joseph. à Purificatione	1706.
Clar. Joseph. de Balverde	1682.	Vivebat Joseph. de Quiroga	1690.
Vivebat Joseph. Bathle	1700.	Flor. Joseph. Resenghinus	1620.
Flor. Joseph. del Baterno	1708.	Clar. Joseph. Retana	1690.
Moritur Joseph. Bergaigne	1647.	Obijt Joseph. Riccardus	1652.
Clar. Joseph. Bergolinus	1704.	Flor. Joseph. de Rubeis	1650.
Vivebat Joseph. Briz	1680.	Clar. Joseph. à S. Cruce	1670.
Clar. Joseph. de Brunis	1650.	Flor. Joseph. Sanz	1678.
Vixit Joseph. Cagliola	1640.	Moritur Joseph. Seron	1702.
Moritur Joseph. Camarat.	1677.	Vivebat Joseph. Serrano	1680.
Flor. Joseph. à Capriola	1660.	Clar. Joseph. Simon	1630.
Obijt Joseph. Caravantes	1680.	Flor. Joseph. de Torre	1650.
Vivebat Joseph. Chatino	1620.	Clar. Joseph. Torres	1701.
Flor. Joseph. Collesan	1660.	Flor. Joseph. à Trinit.	1670.
Clar. Joseph. à Como	1650.	Vivebat Joseph. Vazquez	1628.
Flor. Joseph. à Concept.	1690.	Vivebat Joseph. Velaico	1670.
Vivebat Joseph. de Corvorlan	1690.	Clar. Joseph. de Villalva	1673.
Clar. Joseph. à Cruce	1660.	Flor. Joseph. de Villaoslada	1686.
Flor. Joseph. Dondorius	1650.	Vivebat Joseph. Ximenez	1618.
Clar. Joseph. Dreux	1650.	Flor. Joseph. Xim. Samaniego	1690.
Flor. Joseph. Dulac	1670.	Vivebat Joseph. de Cisneros	1636.
Clar. Joseph. Ximeno	1616.	Flor. Iraneus Avallonenis	1623.
Vivebat Joseph. de Falces	1690.	Clar. Iraneus Augensis	1647.
Flor. Joseph. Ferrer	1650.	Clar. Isaac Oxoviensis	1701.

Vivebat Isidorus Hispal.	1702.
Flor. Isidorus de Leon	1680.
Clar. Isidorus Siclensis	1630.
Vivebat Isidor. Velasco	1704.
Moritur Julianus de Chumillas	1696.
Decessit Julian. Ginart	1644.
Vivebat Julian. Gonzalez	1670.
Clar. Julian. Monceau	1616.
Moritur Julian. Pastor	1662.
Flor. Julius Antonius	1650.
Decessit Juniper. Drepan.	1648.
Clar. Juniper. Parascundolus	1647.
Flor. Ivo Antonius	1650.
Clar. Ivo Ebroicensis	1650.
Decessit Ivo Paris.	1690.
Clar. Justinianus Turonensis	1650.
Obijt Justus Bonafides	1631.
Clar. Justus à Monteulmo	1620.
Vivebat Juvenalis Ananiensis	1690.
Flor. Juven. à Lugd.	1670.
Clar. Juven. de Terranova	1640.
Moritur Lactant. de Interamnia	1619.
Obijt Lambertus de Espes	1619.
Vivebat Lambert. Maspurg	1690.
Flor. Laurent. Aurelian.	1680.
Decessit Laurent. Bordogna	1646.
Moritur Laur. Brancat. de Laurea	1693.
Obijt Laur. à Brundusio	1619.
Clar. Laur. Cardoso	1630.
Vivebat Laur. à Casamaxima	1656.
Flor. Laur. Coltri	1652.
Clar. Laur. Corbosa	1620.
Flor. Laur. de la Cueva	1619.
Clar. Laur. Fassano	1617.
Vivebat Laur. à S. Francisco	1630.
Vivebat Laur. Guardiola	1644.
Vivebat Laur. Haas	1660.
Moritur Laur. Lucensis	1678.
Vivebat Laur. Lupus	1630.
Clar. Laur. Maria	1660.
Flor. Laur. Parisinus	1630.
Vivebat Laur. à S. Paulo	1669.
Clar. Laur. de Pertusio	1684.
Vivebat Laur. Portel	1640.
Vivebat Laur. à Purific.	1708.
Vivebat Laur. Roche	1677.
Vivebat Laur. à Trinit.	1670.
Flor. Laur. à Valico	1640.
Clar. Leander Divionensis	1660.
Flor. Leander Mediolan.	1673.
Clar. Leander Montanus	1650.
Flor. Leo Baccon	1640.
Clar. Leo Baccovius	1680.
Flor. Leo Borianus	1620.
Moritur Leo de Piña	1680.
Clar. Leo Rubens	1618.
Flor. Leo de Vennes	1635.
Vivebat Leo Zambellus	1640.

Tom. II.

Obijt Leodegardus	1573.
Clar. Leonardus ab Altare	1650.
Flor. Leonard. Aquisgran.	1687.
Vivebat Leonardus Duliris	1640.
Clar. Leonardus à Neapoli	1670.
Vivebat Leonardus Padera	1660.
Flor. Leonard. Parisinus	1650.
Clar. Liberatus Maggati	1626.
Moritur Linus Morinus	1633.
Flor. Livius Galantes	1627.
Clar. Lucas à S. Francisco	1650.
Flor. Lucas Yanguas	1690.
Clar. Lucas Meclinienfis	1630.
Vivebat Lucas Monteforti	1640.
Decessit Lucas Romanus	1645.
Vivebat Lucas Thomas	1699.
Flor. Lucas à Trinitate	1708.
Decessit Lucas Uvading.	1657.
Obijt Lucia Pallearia	1646.
Clar. Lucianus Montesfont.	1682.
Moritur Lucianus Soncinus	1618.
Vivebat Lucidus Mancin.	1645.
Clar. Lucius Veronensis	1650.
Flor. Ludovica ab Angelis	1650.
Vivebat Ludov. ab Agrigento	1654.
Vivebat Ludov. ab Angelis	1615.
Clar. Ludov. de Antequera	1670.
Flor. Ludov. ab Ascensione	1650.
Clar. Ludov. Avenion.	1630.
Vivebat Ludov. à S. August.	1670.
Flor. Ludov. de Bovignes	1674.
Vivebat Ludov. Bozutus	1640.
Clar. Ludov. de Cascaxano	1660.
Obijt Ludov. Carpenfis	1647.
Decessit Ludov. à Castro	1632.
Vivebat Ludov. à S. Catharina	1680.
Clar. Ludov. Cavalli	1640.
Moritur Ludov. Chavagnac.	1640.
Decessit Ludov. à Cruce	1633.
Vivebat Ludov. à Cruce, alter	1640.
Clar. Ludov. à Dola	1630.
Flor. Ludov. Fernandez	1613.
Vivebat Ludov. Fondini	1614.
Clar. Ludov. à S. Franc.	1690.
Flor. Ludov. Franc.	1660.
Vivebat Ludov. Galatena	1640.
Decessit Ludov. Gomez	1637.
Flor. Ludov. à Grotta	1640.
Clar. Ludov. Hennepin	1690.
Flor. Ludov. Hieron. de Ore	1614.
Clar. Ludov. à S. Joanne	1630.
Flor. Ludov. à S. Josepho	1676.
Clar. Ludov. Kellen	1684.
Vivebat Ludov. Lozano	1700.
Clar. Ludov. Lucernensis	1650.
Vivebat Ludov. Macoan	1615.
Clar. Ludov. de Macinagi	1650.
Vivebat Ludov. de Manganellis	1618.
Flor.	

Vv

Flor. Ludov. à S. Maria	1690.	Obijt Maria à S. Paulo	1609.
Clar. Ludov. Maria Sinistrarius	1690.	Vivebat Maria de Pernia	1630.
Flor. Ludov. Martin	1650.	Flor. Maria à Plagis	1678.
Vivebat Ludov. à Matre Dei	1650.	Moritur Maria Salinas	1657.
Deceffit Ludov. Melitenfis	1633.	Flor. Marianna à S. Bonav.	1703.
Clar. Ludov. Melfa	1660.	Deceffit Marianna à Jefu	1610.
Vixit Ludov. Miranda	1620.	Obijt Marianna à Jefu	1635.
Vivebat Ludov. à Nativ.	1640.	Vixit Mariannus ab Alcamo	1612.
Flor. Ludov. à Nazareth	1630.	Vivebat Mariannus de Costen	1642.
Vixit Ludov. Nuti	1682.	Flor. Mariannus Mullebon.	1660.
Clar. Ludov. Parifinus	1620.	Vivebat Marian. Orfcolor	1625.
Vivebat Ludov. Pafchalis	1620.	Clar. Marinus de Calvaceffio	1630.
Clar. Ludov. Pacis	1650.	Flor. Marin. Mersenius	1630.
Flor. Ludov. Pipre	1640.	Obijt Marinus Bignonus	1660.
Clar. Ludov. Quiròs	1612.	Moritur Maurus à Calafio	1620.
Vixit Ludov. Ram	1630.	Clar. Marius-Scribonius	1620.
Flor. Ludov. de la Riviere	1630.	Flor. Marquardus Leonis	1618.
Vivebat Ludov. Rodriguez	1620.	Moritur Martha Peralvo	1689.
Vivebat Ludov. Sanguineto	1630.	Clar. Martialis Brivatus	1650.
Vivebat Ludov. Sanidlo	1650.	Flor. Martialis Cenoman.	1648.
Clar. Ludov. Skrobkovicius	1630.	Vixit Martialis Stampenfis	1630.
Triumphavit Ludov. Sotelo	1625.	Vivebat Martinus Aleman	1696.
Deceffit Ludov. Spotus	1690.	Deceffit Martinus Belzunce	1651.
Flor. Ludov. Taffeli	1690.	Clar. Martinus à Bolonia	1614.
Clar. Ludov. Tregliota	1630.	Flor. Martinus à S. Bonav.	1670.
Obijt Ludov. de Velluga	1627.	Clar. Martinus Burguerius	1640.
Vivebat Ludov. Verruchinus	1630.	Vivebat Martinus del Caftillo	1680.
Clar. Ludov. Vifitanus	1694.	Vivebat Martinus Cochemius	1700.
Flor. Ludov. Vulcanus	1656.	Vixit Martinus Gomez	1640.
Moritur Lupus Felix	1635.	Moritur Martinus Ignatius	1612.
Clar. Lupus Paez	1630.	Obijt Martinus à S. Joseph	1649.
Flor. Marcellanus Dalhover	1700.	Clar. Martinus à S. Joseph	1620.
Vivebat Marcellianus Coeber	1650.	Deceffit Martinus à Marata	1632.
Vivebat Marcellinus de Piffe	1640.	Vivebat Martinus Meuriffe	1630.
Obijt Marcellinus de Ponte	1623.	Vixit Martinus de Nantes	1700.
Vivebat Marcellus Regienfis	1660.	Vivebat Martinus Perez	1660.
Clar. Marcellus San-Severinus	1630.	Flor. Martinus Roffa	1630.
Moritur Marcellus Romanus	1676.	Vivebat Martin. Rofillo	1690.
Deceffit Marcus Allegambius	1647.	Vixit Martinus Ruiz	1612.
Obijt Marcus Ant. Gallicius	1665.	Vivebat Martin. de Torrecilla	1690.
Clar. Marcus Aviano	1680.	Deceffit Martinus Valesius	1634.
Vivebat Marcus à Bandunio	1650.	Vivebat Mattheus Annanienfis	1670.
Vivebat Marcus de Berulle	1660.	Vivebat Mattheus de Anguiano	1690.
Flor. Marcus Diaz	1630.	Clar. Mattheus Botixa	1620.
Obijt Marcus Ramirez	1660.	Vivebat Mattheus Ferchius	1650.
Vivebat Marcus Riez	1670.	Vixit Mattheus Guindal	1700.
Moritur Margarita Auftriaca	1633.	Vivebat Mattheus de Heredia	1670.
Clar. Margarita de Norhona	1612.	Clar. Mattheus le Heurt	1612.
Obijt Maria de la Antigua	1617.	Flor. Mattheus Mombrien	1640.
Flor. Maria ab Affumptione	1670.	Obijt Matth. à Nativ.	1659.
Moritur Maria de Ayala	1634.	Clar. Matth. de Salcedo	1612.
Deces. V. Maria à Jefu de Agreda	1665.	Vivebat Matth. à Soffa	1620.
Moritur Maria à Jefu	1666.	Deceffit Mathias Belintanus	1611.
Vivebat Maria Laffo	1630.	Vixit Mathias Blanco	1684.
Obijt Maria Magdalena	1700.	Clar. Mathias Ferrerius	1650.
Obijt Maria Magd. de Cruce	1653.	Vixit Mathias à S. Francisco	1640.
Vivebat Maria Magd. Lufit.	1620.	Vivebat Mathias Hauteur	1650.
Vivebat Maria Michaela	1700.	Flor. Mathias Keul	1700.

Vivebat Mathias à Panicolo	1678.
Clar. Math. à Parma	1658.
Obijt Math. Rodriguez	1696.
Vivebat Math. Sarburg	1666.
Clar. Math. Venetus	1664.
Flor. Math. Villa-Roel	1650.
Vivebat Mauritius Centinus	1638.
Obijt Mauritius Gamborinus	1613.
Flor. Mauritius Philippi	1670.
Clar. Mauritius Saralla	1620.
Moritur Mauritius Tolon	1668.
Flor. Maurus à Griesck	1680.
Obijt Maurus à Valentia	1637.
Clar. Maximil. Degendorf	1660.
Flor. Maximil. Lenglen	1640.
Clar. Maximinus Aquenf.	1680.
Flor. Maximus de Guechen	1640.
Decefsit Maximus à Panormo	1692.
Clar. Medardus Compend.	1650.
Vixit Melch. Antwerp.	1620.
Flor. Melch. Cetina	1616.
Vivebat Melchior Flavius	1666.
Vivebat Melch. à S. Maria	1635.
Obijt Melch. ab Oriolano	1614.
Flor. Melithon	1640.
Vivebat Michael de Aguilar	1708.
Vivebat Michael ab Angelis	1630.
Flor. Michael Angelus	1618.
Obijt Mich. Angelus Arim.	1625.
Clar. Mich. Angel. de Bergon	1615.
Flor. Mich. Angel. de Bogliasco	1670.
Obijt Mich. Angel. Bonadies	1686.
Vivebat Mich. Angel. Calsina	1623.
Flor. Mich. Angel. Catalano	1670.
Vivebat Mich. Angel. Cortes	1694.
Clar. Mich. Angel. de Gatini	1670.
Flor. Mich. Angel. de Gueren	1630.
Vivebat Mich. Angel. Marulla	1676.
Clar. Mich. Angel. à Neapoli	1650.
Flor. Mich. Angel. à Ratenna	1670.
Clar. Mich. Angel. Rothomag.	1650.
Flor. Mich. Angel. Tapin	1640.
Vivebat Mich. Angel. de Valentia	1680.
Obijt Mich. Angel. Venetus	1612.
Clar. Mich. Antoniano	1650.
Vivebat Mich. Affensio	1615.
Vivebat Mich. Avellan	1620.
Flor. Mich. de Bagnones	1680.
Vivebat Mich. Beltran	1630.
Decefsit Michael Burgius	1616.
Obijt Michael Calvo	1654.
Clar. Michael de Cervantes	1617.
Moritur Mich. Clerus	1643.
Clar. Michael Densk	1620.
Vivebat Michael Ezpeleta	1632.
Obijt Michael Garcia	1704.
Flor. Michael Gutierrez	1660.
Vivebat Michael de Lezera	1660.

Tom. II.

Vivebat Michael de Lima	1708.
Clar. Michael de Majolanda	1650.
Vivebat Michael à S. Maria	1656.
Vivebat Michael Molina	1650.
Obijt Michael de Parada	1633.
Vivebat Michael de la Plaza	1690.
Vivebat Mich. de Passione	1708.
Moritur Michael de Preces	1639.
Flor. Michael à Purificat.	1640.
Vivebat Michael Rodriguez	1633.
Decefsit Michael de Salas	1697.
Vixit Michael Sanchez	1700.
Vixit Michael Spealeger	1630.
Vixit Michael Suarez	1675.
Vixit Michael de Talavera	1617.
Obijt Michael à Valentia	1630.
Vixit Michael de Villaverde	1658.
Clar. Michael Vivien	1650.
Vivebat Modestus à S. Amabili	1670.
Flor. Modestus Gavarius	1640.
Clar. Modestus Romanus	1650.
Flor. Mutius Cavenfis	1620.
Clar. Natalis Durret	1640.
Vivebat Natalis Feliu	1670.
Flor. Nathanael Le-Sage	1640.
Decefsit Nicandrus Garrica	1649.
Vixit Nicolaus Alba Spina	1620.
Clar. Nicolaus Angelus	1630.
Vivebat Nicolaus Armigerus	1630.
Flor. Nicolaus Barfottus	1650.
Vixit Nicolaus Cutarro	1680.
Clar. Nicolaus Dijon	1690.
Flor. Nicolaus ab Illoco	1670.
Clar. Nicolaus Langomberg	1638.
Vivebat Nicolaus à S. Lucia	1674.
Flor. Nicolaus Orano	1630.
Clar. Nicolaus à Poculis	1633.
Triumphavit Nicol. Plumbensis	1700.
Flor. Nicolaus de Roma	1620.
Vivebat Nicolaus Rothomag.	1650.
Vivebat Nicolaus Sanchez	1670.
Vivebat Nicolaus de Spinatiola	1646.
Obijt Nicolaus Spinellus	1630.
Vivebat Nicolaus à Trinit.	1690.
Moritur Nicolaus Veronens.	1628.
Flor. Nonnius à Concept.	1630.
Clar. Octavianus Spatarius	1623.
Flor. Octavius à S. Francisco	1690.
Moritur Octavius Uvorst	1670.
Flor. Onesimus de Kien	1650.
Moritur Onuphrius à Tolve	1640.
Clar. Orontius Juliobon.	1646.
Flor. Pacificus à Gera	1640.
Clar. Pacificus Portellus	1657.
Obijt Pacificus à Provinio	1653.
Clar. Pacificus Scaligerus	1630.
Obijt Palæmon Quintapolit.	1625.
Clar. Pantaleo Baptista	1650.
Flor.	

Vv 2

Flor. Pantaleo à SS. Sacramento	1670.
Obijt Paschalis de Aragon	1677.
Clar. Paschalis Codretus	1660.
Vivebat Paschalis Rapinaeus	1666.
Flor. Patricius Duffius	1680.
Triumphavit Patricius Flemingus	1632.
Clar. Paulinus Ambian.	1650.
Flor. Paulinus de Beavvais	1650.
Clar. Paulinus Bellovacensis	1640.
Flor. Paulinus Novellis	1650.
Vixit Paulus de Alicante	1660.
Vivebat Paulus Britius	1650.
Vivebat Paulus à Cæsena	1613.
Vivebat Paulus à S. Cathar.	1660.
Obijt Paulus à Cruce	1619.
Clar. Paulus Granar.	1650.
Flor. Paulus de Guillebau	1660.
Obijt Paulus King	1655.
Vivebat Paulus Langi	1680.
Clar. Paulus à Lauda	1640.
Moritur Paulus Manassæus	1620.
Flor. Paulus Maria Astensis	1618.
Clar. Paulus Massiliensis	1650.
Vivebat Paulus de Messa	1642.
Flor. Paulus à Monteacuto	1670.
Clar. Paulus Oliverius	1650.
Flor. Paulus à Porciuncula	1632.
Vivebat Paulus Reatinus	1660.
Clar. Paulus Salvator	1650.
Flor. Paulus de Tauris	1650.
Vixit Paulus Trecate	1636.
Moritur Paulus Uvetelescus	1629.
Vixit Paulus Ximeno	1650.
Flor. Peregrinus Cintari	1620.
Triumphavit Petrus de Abila	1622.
Vixit Petrus de Abreu	1612.
Decessit Petrus de Alva	1667.
Vivebat Petrus de Alcazar	1685.
Moritur Petrus Alenconiens.	1629.
Vivebat Petrus de Aliaga	1690.
Vivebat Petrus de Almendralejo	1700.
Vixit Petrus à S. Antonio	1630.
Vixit Petrus Antonius Aguirre	1708.
Obijt Petrus Antonius Rosinus	1614.
Flor. Petrus Aranda Quintanilla	1670.
Clar. Petrus de Ariztizaval	1660.
Triumphavit Petrus ab Assumpt.	1617.
Clar. Petrus Avellan	1690.
Moritur Petrus Baptisti	1677.
Vivebat Petrus Barron	1650.
Clar. Petrus Bellochius	1650.
Flor. Petrus Bergerius	1630.
Decessit Petrus Bergom.	1619.
Obijt Petrus Bermudez	1643.
Vivebat Petrus à S. Bonav.	1612.
Vixit Petrus à S. Bonav.alter	1611.
Clar. Petrus Boucherius	1620.
Flor. Petrus à Calatia	1640.

Obijt Petrus Calixtus	1670.
Flor. Petrus de Campopolito	1620.
Moritur Petrus Capullius	1625.
Clar. Petrus Champolinus	1650.
Flor. Petrus à S. Cathar.	1690.
Vivebat Petrus de Cetina	1650.
Clar. Petrus Ciannolius	1650.
Vivebat Petrus Cid	1701.
Vixit Petrus Citrus	1645.
Vivebat Petrus de Collantes	1623.
Vixit Petrus à Conceptione	1660.
Vivebat Petrus à Concep.	1705.
Clar. Petrus à Concept. alter	1706.
Flor. Petrus Correa	1636.
Vixit Petr. Correa, alter	1630.
Clar. Petrus David	1660.
Vixit Petrus Diaz Morante	1620.
Vivebat Petrus Esteve	1650.
Clar. Petrus Feray	1618.
Vivebat Petrus Franciscus	1690.
Flor. Petrus à S. Francisco	1626.
Clar. Petrus de la Fuente	1660.
Vivebat Petrus Gabriel	1619.
Vixit Petrus Galan	1615.
Vivebat Petrus Gomez	1615.
Decessit Petrus Gonzalez	1639.
Vivebat Petrus Gonzalez, alter	1650.
Clar. Petrus de Hermua	1690.
Moritur Petrus à Jesu	1631.
Vixit Petrus Jojuensis	1660.
Moritur Petrus Lobo	1618.
Decessit Petrus Manero	1660.
Flor. Petrus Marchant	1650.
Vivebat Petrus Marcus	1639.
Clar. Petrus à S. Maria	1630.
Vivebat Petrus Martinez	1630.
Obijt Petrus Matthæus	1671.
Moritur Petrus Mathias	1615.
Decessit Petrus à Matre Dei	1634.
Clar. Petrus de Menna	1680.
Vivebat Petrus à Minaya	1660.
Clar. Petrus Moreno	1685.
Vivebat Petrus Moreno, alter	1700.
Flor. Petrus Moronius	1645.
Clar. Petrus Muñoz	1640.
Flor. Petrus de Navarro	1620.
Vivebat Petrus Ordoñez	1660.
Clar. Petrus de Orozco	1660.
Vixit Petrus Ortiz	1633.
Vixit Petrus Pauper	1627.
Flor. Petrus Pictaviensis	1670.
Obijt Petrus de la Piñuelab	1704.
Clar. Petrus Pizarro	1708.
Vivebat Petrus Poisson	1707.
Vixit Petrus Polares	1667.
Vixit Petrus Posnaniensis	1640.
Flor. Petrus de Puy	1640.
Clar. Petrus Quintonop.	1640.
Vixit	

Vixit Petrus de Quirós 1656.
 Vivebat Petrus Rosique 1680.
 Obijt Petrus Rota 1667.
 Flor. Petrus Salazar 1612.
 Vixit Petrus Salvator 1684.
 Viv. Petr. à S. Severino 1640.
 Viv. Petrus de Santiago 1660.
 Deceffit Petrus Sarnus 1624.
 Obijt Petrus Sellaras 1622.
 Viv. Petrus Simon 1620.
 Flor. Petr. Slupich 1650.
 Clar. Petrus de Sobrevilla 1658.
 Vixit Petrus de Sofa 1629.
 Flor. Petrus è Tebar 1640.
 Vixit Petrus Tognoletus 1688.
 Viv. Petrus de Tlomar 1630.
 Obijt Petrus Vaele 1696.
 Clar. Petrus de Valbas 1650.
 Flor. Petrus de Valbuena 1640.
 Vixit Petrus Valeius 1640.
 Viv. Petrus Villaroela 1613.
 Clar. Petrus Villaverde 1662.
 Flor. Petrus Voyon 1644.
 Clar. Petrus de Urbina 1658.
 Flor. Philibertus de Boneville 1612.
 Vixit Philipp. de Ayala 1616.
 Clar. Philipp. de Andria 1645.
 Flor. Philipp. ab Asculo 1650.
 Vixit Philipp. de Bictis 1650.
 Moritur Philipp. Boskierius 1632.
 Vixit Philipp. Cagliola 1640.
 Clar. Philipp. à S. Columba 1630.
 Flor. Philipp. Dresanus 1620.
 Vix. Philipp. Engolesm. 1633.
 Moritur Philipp. Faber 1630.
 Clar. Philipp. Ferriol 1626.
 Deceffit Philipp. à Fulgini 1653.
 Obijt Philipp. Giacomazus 1669.
 Vixit Philipp. Lyntermans 1650.
 Flor. Philipp. Politius 1650.
 Obijt Philipp. Quartus 1665.
 Clar. Philipp. Ribotus 1614.
 Flor. Philipp. Roche 1633.
 Obijt Philipp. Salernus 1676.
 Moritur Philipp. Tertius 1621.
 Clar. Philipp. Truxillo 1651.
 Flor. Pius Marianus 1664.
 Clar. Pius Salisburg. 1690.
 Obijt Placidus Galemant 1675.
 Clar. Polycarpus du Fay 1630.
 Flor. Procopius Temple 1680.

SÆCULO SEXTO

Religionis Seraphicæ, nempè ab
anno 1709.

CLAR. Gabriel Montañes 1720.
 Clar. Gaspar à Spiritu S. 1722.
 Flor. Gaudentius Vandenkerckove 1712.
 Flor. Georgius à S. Rosa 1725.
 Clar. Gerardus Zeti 1726.
 Vixit Gregorius Joannes 1721.
 Clar. Gulielmus Martinus 1712.
 Flor. Heliot 1714.
 Vixit Henricus Bukentop 1712.
 Clar. Hieronymus de Ezija 1718.
 Obijt Hieronymus de Lorte 1721.
 Flor. Hieronym. à Montefortino 1728.
 Clar. Hieronym. Pedraza 1715.
 Obijt Hieronym. de Sousa 1711.
 Clar. Hieronym. à SS. Trinitate 1720.
 Flor. Hinckelman 1716.
 Obijt Hyacintha de Arondo 1716.
 Vivit Jacobus de Castro 1732.
 Flor. Jacobus de Cresmiser 1722.
 Clar. Jacobus Mello 1730.
 Obijt Jacobus Schier 1724.
 Vivebat Ignatius à Costa 1730.
 Obijt Ignatius à S. Francisco 1730.
 Obijt Ignatius Garcia 1720.
 Flor. Ignatius Ingarcia 1714.
 Obijt Ildephonfus de Biezma 1716.
 Vixit Joachimus à Jesu 1732.
 Vivebat Joach. Papperfsvilaneus 1724.
 Vivit Joan. de Moraleda 1732.
 Clar. Joannes à S. Antonio 1725.
 Vivebat Joan. Anton. à Sella 1714.
 Moritur Joan. de Aragon 1726.
 Vivebat Joan. de Ascargorra 1716.
 Clar. Joan. ab Assumptione 1710.
 Vivebat Joan. Bapt. Joachim 1720.
 Vivebat Joan. Bapt. Lamberti 1728.
 Clar. Joan. Bapt. Pizzati 1719.
 Obijt Joan. Blazquez 1726.
 Vivebat Joan. Bonav. 1710.
 Moritur Joannes Bonel 1722.
 Vivebat Joan. Chryf. Ayellus 1714.
 Clar. Joan. à Concept. 1722.
 Flor. Joan. Damascenus 1709.
 Obijt Joan. à S. Didaco 1710.
 Moritur Joannes Duran 1729.
 Clar. Joan. Esquirol 1727.
 Flor. Joan. Fernandez 1729.
 Moritur Joan. à S. Franc. Mohedas 1727.
 Vivebat Joan. Franc. Yegros 1727.
 Vivit Joan. Garcia Feyjoó 1732.

Vivebat Joan. Gonzalez	1725.	Obijt Joseph. à Turri de Spit. S.	1715.
Vivebat Joan. Hyginus	1714.	Vivebat Joseph. à Virgine	1727.
Flor. Joan. ab Incarnatione	1722.	Vivebat Joseph. Ximeno	1717.
Vivebat Joan. à S. Josepho	1712.	Vivebat Isidorus Gutierrez	1715.
Vivit Joannes Lase	1732.	Vivebat Isidorus à S. Michael	1715.
Decefsit Joannes à Matre Dei	1731.	Vivebat Isidorus de Sevilla	1729.
Vivit Joannes Melo	1732.	Clar. Julius Franc. Conti	1710.
Clar. Joan. à S. Michael	1710.	Vivebat Julius de Venetijs	1718.
Vivit Joan. Molano	1732.	Vivebat Justus Reda	1721.
Clar. Joan. de Monreal	1724.	Clar. Kilianus	1720.
Flor. Joan. de Mora	1712.	Vivebat Laudantius Alcides	1714.
Vivebat Joan. de Morelles	1720.	Decefsit Laurent. à Cozza	1729.
Vivit Joan. de Palomares	1732.	Vivebat Laurent. Fraguas	1720.
Decefsit Joan. Perez Lopez	1724.	Vivebat Laurent. de Toledo	1730.
Vivit Joan. Picazo	1732.	Vivebat Leander à Rosario	1729.
Vivebat Joan. Reja	1731.	Vivebat Liborius Schemlinek	1720.
Moritur Joan. Richelme	1713.	Clar. Ludov. de Flandes	1724.
Vivebat Joan. Rodr. de Cisneros	1727.	Vivebat Ludov. Miedes	1724.
Decefsit Joan. à Sanctano	1720.	Vivebat Ludov. Panormit.	1714.
Vivit Joan. à SS. Trinitate	1732.	Vivebat Ludov. à Purificat.	1729.
Clar. Joan. Tirado	1724.	Vivebat Ludov. Sylv. Loyde	1730.
Moritur Joan. de Tordefillas	1729.	Vivebat Ludov. Urquiola	1723.
Vivebat Joannes Torres	1712.	Vivit Marcus de Alcala	1732.
Obijt Joan. à Trinitate	1721.	Vivebat Marcus Ant. de Badajoz	1714.
Vivebat Joan. Truxillo	1710.	Vivit Martinus de Albiturri	1732.
Vivebat Joan. de Zambrano	1727.	Vivebat Martinus à Cruce	1720.
Moritur Joseph. Ægidius	1722.	Vivit Matthæus à Purificat.	1732.
Clar. Joseph. ab Ægypto	1716.	Vivebat Matth. à S. Stephano	1714.
Vivit Joseph. Alvar. de la Fuente	1732.	Vivebat Mathias Groouvelles	1726.
Decefsit Joan. Anton. Hebrera	1719.	Vivit Mathias Lopez	1732.
Clar. Joseph. ab Apocalypsi	1728.	Vivit Mathias à Marquina	1732.
Vivit Joseph. ab Assumpt.	1732.	Flor. Maximus à Valencia	1714.
Vivit Joseph. de Bolaños	1732.	Vivebat Melchior à S. Agnete	1729.
Obijt Joseph. Bona	1714.	Vivebat Melchior Amigo	1726.
Vivebat Joseph. à Concep.	1712.	Vivebat Melch. à S. Francisco	1715.
Vivebat Joseph. à Coute	1715.	Obijt Mich. Ang. Garolfus	1715.
Moritur Joseph. de Cuellar	1731.	Vivebat Mich. Gonzalez	1730.
Vivit Joseph. Did. de S. Lucia	1732.	Moritur Mich. Guadarrama	1716.
Vivebat Joseph. à Domina nostra	1731.	Vivebat Mich. de las Heras	1715.
Vivebat Joseph. Franciscus	1730.	Flor. Mich. Hieronymus	1723.
Vivit Joseph. Garcia	1732.	Vivebat Mich. Mestre	1720.
Vivebat Joseph. Grandes	1730.	Vivebat Mich. de Rodenas	1731.
Vivebat Joseph. ab Hispali	1724.	Decefsit Mich. de Vera	1720.
Vivebat Joseph. de Lebrija	1728.	Vivebat Mich. de Zapata	1717.
Vivebat Joseph. Lopez	1725.	Vivebat Mich. Zepeda	1726.
Vivebat Joseph. à Loreto	1728.	Vivit Nicafius Mantero	1727.
Vivebat Joseph. de Lofada	1724.	Vivit Nicolaus Angel	1732.
Vivit Joseph. Maria Fonseca	1732.	Vivebat Nicol. Buico	1722.
Vivebat Joan. Maria Trainitis	1714.	Vivebat Nicol. à Conceptione	1707.
Vivit Joseph. à Matrito	1732.	Vivit Nicol. à Jesu	1732.
Moritur Joseph. à Matrito	1732.	Vivebat Nicol. Ruiz	1730.
Clar. Joseph. Montes	1713.	Vivebat Nonius à Sylva	1717.
Vixit Joseph. de Nieves	1720.	Clar. Pacificus Veneras	1722.
Vivebat Joseph. Perez	1729.	Flor. Patritius Macollin	1715.
Decefsit Joseph. Sanz	1722.	Clar. Patritius Sporer	1720.
Vivit Joseph. à Spiritu Sancto	1732.	Clar. Paulus à Lugduno	1729.
Vivebat Joseph. Torrubia	1729.	Vivebat Paulus Lombardinus	1713.
Vivebat Joseph. à Trinitate	1722.	Obijt Paulus Nasarre	1730.

Vivebat Paulus à S. Teresia 1731.
 Vivebat Pet. Anton. de Venecia 1721.
 Vivebat Petrus ab Assumpt. 1725.
 Vivit Petrus ab Assumpt. 1732.
 Clar. Petrus Baptista 1720.
 Moritur Petrus à Campo 1726.
 Vivebat Petrus Domingo 1710.
 Obijt Petrus Escuela 1715.
 Vivit Petrus de Espinosa 1732.
 Moritur Petrus Garcia 1712.
 Vivebat Petrus Gonzalez 1709.
 Vivebat Petrus Gonz. de Soffa 1712.
 Flor. Petrus à Jesu 1725.
 Vivit Petrus Joannes Molina 1732.
 Vixit Petrus Lazarus Ferrer 1724.
 Vivebat Petrus Marmol 1711.
 Vivit Petrus Mercado 1732.
 Decessit Petrus de Moreda 1728.
 Vivebat Petrus de Portiancula 1713.
 Vivebat Petrus de Reynosa 1718.
 Clar. Petrus Sacedon 1700.
 Vivebat Petrus Sanchez 1720.
 Viv. Petrus Serra 1729.
 Viv. Petrus à Vicovaro 1721.

Lingux manus præambula

Verbo paravit semitam,

Et amplectuntur sæcula

Doctrinam facto proditam.

*Eccles. S. in Offic. Romano-Seraphico S.P.N.
 Francisci.*

AUTHORES INCERTI TEM-
poris, id est, quorum anni
me fugiunt.

Gabriel de Claustro.
 Gabriel Febura.

Gabriel N.

Gabriel Pæz.

Galianus de Mantina.

Gallus Ravenspurgenfis.

Garlias Manrique.

Garlias N.

Gaspar Lusitanus.

Gaspar Trullenchi.

Gaudentius de Perusio.

Gaufridus N.

Gentilis Cingulan.

Georgius de Pera.

Gerardus Theutonicus.

Gerardus de Valencia.

Germanus Espello.

Giraldus N.

Gonsalyus Saurati.

Gratianus Buzi.

Gregor. Archangelus.

Gregorius de Bolivar.

Gregorius Brugenfis.

Gregorius de Corella.

Gregorius à Laurine.

Gregorius de Leon.

Gregorius Reyocho.

Gregorius Ulyssipon.

Guandulph. de Urbino.

Guido de Marchia.

Guilielmus Almoze.

Guilielm. de Aquitania.

Guilielmus Borriton.

Guilielmus Chaubes.

Guilielmus de Conchis.

Guilielm. de Cremona.

Guilielmus Edon.

Guilielmus Esbran.

Guilielmus de Fulgar.

Guilielmus Fulginas.

Guilielmus Holmus.

Guilielmus Lemsterius.

Guilielmus Letardus.

Guilielm. à S. Marcello.

Guilielmus Menand.

Guilielmus, absque vilo cognomine.

Guilielmus Oona.

Guilielmus Ruis.

Guilielmus de Solanga.

Guilielmus Superbius.

Guilielmus de Tortona.

Henricus Boych.

Henricus Cremonensis.

Henricus Januensis.

Henricus Leodienfis.

Henricus de Oxonio.

Henricus Quidam.

Henricus Seifriu.

Hermann. Germannus.

Hermannus Minorita.

Hermannus de Neezemb.

Hermannus de Saxonia.

Heribertus Saloranus.

Hermenegildus de Olod.

Hieronymus Balbanus.

Hieronymus de Balbastro.

Hieronymus de la Bastida.

Hieronymus à Cruce.

Hieronymus Francæselius.

Hieron. Franc. à Merato.

Hieronymus Givelle.

Hieronymus à Jesu.

Hieronymus à Jesu Maria.

Hieronym. Lombardellus.

Hieronymus à S. Marco.

Hieronymus Mendiera.

Hieronymus Moroneur.

Hicro-

Hieronymus à Neapoli.
Hieronymus Robertus.
Hieronymus Ruiz.
Hieronymus Titus.
Hieronym. de Valentia.
Hieronymus Venetus.
Hieronymus Utinensis.
Hilarius Friburgensis.
Hippolytus Pantocius.
Hippolytus de Scalve.
Honorius Michael.
Honuphrius Coppolus.
Horatius de Sanctis.
Hugo Etruscus.
Hugo Narbonensis.
Hugolinus Ferrariensis.
Hyacinthus à Bajardo.
Hyacinthus Gracensis.
Jacobus Almainus.
Jacobus Bonaventura.
Jacobus Cappel.
Jacobus de Cassa.
Jacobus à S. Geminiano.
Jacobus Grumelo.
Jacobus Lalemandet.
Jacobus Lausanensis.
Jacobus Mantuanus.
Jacobus à Mossa.
Jacobus Mozanica.
Jacobus N.
Jacobus Peregrinus.
Jacobus Pictaviensis.
Jacobus Roddo.
Jacobus à Rogerio.
Jacobus Salinarius.
Ignatius de Tuscanella.
Illuminatus à Panormo.
Innocentius Neapolitanus.
Ignatius de la Neufuille.
Innocentius à Rudiano.
Joachim. de Montefalisc.
Joannes Aggerius.
Joannes de Ainsa.
Joannes de Alverna.
Joannes Amalin.
Joannes Andrea.
Joannes Anglicus.
Joannes Apalategui.
Joann. Aug. de la Speria.
Joannes de Azevedo.
Joann. Bapt. ab Ælio.
Joan. Bapt. à S. Aniano.
Joann. Bapt. à Bitunto.
Joannes Baptista Culla.
Joannes Bapt. Galere.
Joann. Bapt. Jaluna.
Joann. Bapt. de Loyola.
Joann. Bapt. de Melphis.

Joann. Bapt. Paulucius.
Joann. Bapt. de Perusio.
Joan. Bapt. Taurinens.
Joan. Bapt. Versolien.
Joannes Barbasse.
Joannes Barco.
Joannes Beekenhau.
Joann. Benedict. Ligur.
Joannes de Blesia.
Joannes Bonetus.
Joannes Borritom.
Joannes Boscarellus.
Joannes Bosquilonus.
Joannes Breard.
Joannes Bueno.
Joannes à Calvello.
Joann. de la Camara.
Joannes à Cambia.
Joannes Caxonus.
Joannes Clericus.
Joannes Colombi.
Joannes de Colonia.
Joannes de Combis.
Joannes Compostellani.
Joannes Contractus.
Joannes Coraldus.
Joannes Cremonensis.
Joannes Dampiere.
Joannes Defont.
Joannes Delphinus.
Joannes à S. Demetrio.
Joan. Evang. Zukmanti.
Joannes Ezpeleta.
Joannes Fedantiola.
Joannes Feralius.
Joannes de Fodar.
Joannes de Fonte.
Joannes Franciscus.
Joannes Franc. Benigni.
Joannes Franciscus Calaritanus.
Joannes Franciscus Ceruti.
Joannes Franciscus Nunnus.
Joannes Francisc. à Regio Lepidi.
Joannes Fursthenaim.
Joannes Gallicus.
Joannes Garcia Bueno.
Joannes Garcia, alter.
Joannes Garcia.
Joann. de S. Geminiano.
Joannes Gravendunk.
Joannes Gualteri.
Joannes Guasco.
Joannes à S. Josepho.
Joannes Labora.
Joannes Lagrenus.
Joannes à S. Laurentio.
Joannes Leovardia.
Joannes Lepnica.
Joann.

Joann. à Magdal.
 Joann. Magistri.
 Joann. Mapellus.
 Joannes de Marchenas.
 Joannes Maria Venetus.
 Joannes Matthæus.
 Joann. de Medina.
 Joann. Merdigius.
 Joann. de Molina.
 Joann. de Morales.
 Joannes Moreno.
 Joann. Mariscanus.
 Joannes Navarro.
 Joannes de Naxera.
 Joannes de Ocaña.
 Joannes de Oliva.
 Joannes Ortiz.
 Joann. Parlahudus.
 Joannes Parmensis.
 Joannes Palthal.
 Joann. Peregrinus.
 Joannes à S. Petro.
 Joannes Philippi.
 Joannes Picquetus.
 Joann. de Pizzano.
 Joannes Pava.
 Joannes à Prato.
 Joannes Puteanus.
 Joannes Ramirez.
 Joann. Reginaldus.
 Joann. Rigandus.
 Joann. de Romanon.
 Joann. Le-Safe.
 Joannes Segura.
 Joannes Thenaad.
 Joann. Theodorus.
 Joannes Tirado.
 Joann. de Varallo.
 Joannes Varro.
 Joannes de Vega.
 Joannes Vicens.
 Joann. Vincentius.
 Joannes Uvolfus.
 Joann. de Zamara.
 Joannes de Zelaya.
 Joann. Zuvvigneus.
 Jodoc. ab Almaras.
 Jodocus Scaillete.
 Josepha à S. Clara.
 Josephus Aceta.
 Josephus Alem.
 Joseph. de Azeved.
 Joseph. Bonavent.
 Joseph. Carlinus.
 Joseph. de las Cuv.
 Joseph. à Jesu Mar.
 Joseph. Lealis.
 Joseph. Lupus.

Joseph. à S. Maria.
 Joseph. à S. Maria.
 Joseph. à Milonico.
 Joseph. de Morales.
 Joseph. Picolomineus.
 Joseph. R.
 Joseph. de Villalva.
 Isidorus Nioftenis.
 Julianus Bisuntinus.
 Julianus Montefuscus.
 Julianus Theutonicus.
 Julianus Aragonius.
 Julius Bernardini.
 Julius Burgo.
 Julius à Corrigio.
 Julius Durnianus.
 Julius Magnanus.
 Juniperus Manesseri.
 Ivo Trecorienis.
 Lambertinus.
 Lambertus Benoist.
 Lambertus Pevee.
 Landolphus N.
 Laurent. Accherontia.
 Laurent. Burgoinus.
 Laurent. Branchatus.
 Laurent. Brixianus.
 Laurent. Corraducius.
 Laurentius Lucianus.
 Laurentius de Luna.
 Laurent. Panormitanus.
 Laurentius Quidam.
 Laurentius de Schiniffi.
 Laurenrius Spatha.
 Leonardus Carta.
 Livius à Vincentia.
 Lucas à S. Francisco.
 Lucas Paciulus.
 Lucas Parisiensis.
 Lucas Subereto.
 Lucianus Richardus.
 Lucius de Montursio.
 Ludovicus de Alcamo.
 Ludov. à S. Augustino.
 Ludovicus Balbus.
 Ludovicus de Barajas.
 Ludovic. à Benavente.
 Ludovicus Boraggius.
 Ludovic. Casaragust.
 Ludovicus Casenas.
 Ludov. Cicconolianus.
 Ludovicus de Elna.
 Ludovicus Guerillus.
 Ludovic. de Guevara.
 Ludovicus à S. Leone.
 Ludovicus de Lirano.
 Ludovic. Messanenensis.
 Ludovicus Mondellus.

Ludov. Rosanova:
 Ludovic. Silvester:
 Ludovicus Tana.
 Ludovicus Triola:
 Ludov. de Valentia:
 Ludovicus Zibas.
 Marcellinus à Judiciaria:
 Marcellinus de Bitonto.
 Marcellus à Calvomonte.
 Marcellus Tonnodorenfis:
 Marchesinus de Badajon:
 Marchesinus Petor.
 Marcus de Abila.
 Marcus Aguado.
 Marcus Blancus.
 Marcus Corona.
 Marcus Fabius.
 Marcus Julian.
 Marcus Tarbisinus:
 Maria Evangelista:
 Maria de Jesu.
 Mariann. à Cruce:
 Marian. de Simestr.
 Marian. Stalpaert:
 Marinus Maurus.
 Martinus Abbas.
 Martinus Baronius:
 Martinus Constant.
 Martin. de la Cuy.
 Martinus Gilberti.
 Martinus Morin.
 Martin. Myricanus:
 Martin. de Retijs.
 Martinus Rhemij.
 Massæus Brana.
 Matth. à S. Martino:
 Matth. Pedelarius.
 Matth. Quintanien.
 Mathias Le Clerc.
 Mathias de Vestis.
 Maxim. Benjamus.
 Maxim. à Pusticio.
 Melchior ab Angel.
 Mich. de Aguayo.
 Michael Angel. Corleonensis:
 Michael Angelus Ligur.
 Michael Angelus Scorus.
 Michael Angelus Venetus.
 Michael à S. Autina.
 Michael Brugard.
 Michael à Castrofranco.
 Mich. Dominicus.
 Michael Fiddotus.
 Michael Gallus.
 Michael Joannes.
 Michael de Iela.
 Michael Romero.
 Michael à S. Rosa:

Michael Torres:
 Michael Truxillos:
 Modestus à Ravenna:
 Monaldus Justonopolis:
 Nestor Dionysius.
 Nicephorus de Ponte.
 Nicolaus Asboldus.
 Nicolaus Baron.
 Nicolaus de Biordo:
 Nicolaus è Bitonio.
 Nicolaus Bodius.
 Nicolaus Bononienfis:
 Nicolaus Cæsaris.
 Nicolaus Crassellus.
 Nicolaus Fara.
 Nicolaus Foderetus:
 Nicolaus Freitas.
 Nicolaus Glasberg:
 Nicolaus Goram.
 Nicolaus de Linna.
 Nicolaus à Monte.
 Nicolaus Ovdartus.
 Nicolaus de Padua.
 Nicolaus Roccaim.
 Nicolaus Spediensis:
 Nicolaus Spinellius.
 Nicolaus de Torga:
 Nicolaus Veliternus.
 Nicolaus Veronensis:
 Nicolaus Vincentius.
 Noe Italus.
 Octavianus Ravennas:
 Oddo N.
 Ogerus.
 Olmerius Michaelis:
 Ornuphius à Copurtio:
 Ossuardus à Lasco.
 Pancus Visdomine.
 Pantaleo de Aveyro:
 Paschalis de Torrellas:
 Patricius Conorus.
 Patricius Cullin.
 Paulus Biguntinus:
 Paulus Boncagnanus:
 Paulus Calderon.
 Paulus à Cruce.
 Paulus Gaditanus.
 Paulus Glemonensis:
 Paulus de Madrid.
 Paulus Maria Rivarola:
 Paulus à Mercattelo.
 Paulus ab Offida.
 Paulus à Porto.
 Paulus Refinger:
 Paulus Scriptor.
 Paulus à Trinitate:
 Perfectus Constanienf:
 Petrus de Aguado.

Petrus de Alaxio;
 Petrus Alvarez.
 Petrus Albernus.
 Petrus de Aquila.
 Petrus Benedictus;
 Petrus Benjumea.
 Petrus à S. Bernard;
 Petrus Blansaco.
 Petrus Cabezudo.
 Petrus Cabrera.
 Petrus Calaritanus;
 Petrus Calo
 Petrus Caruel
 Petrus Faber.
 Petrus Francisc. Vercellensis;
 Petrus Galterius.
 Petrus de Grosis.
 Petrus Hontojus.
 Petrus Insulensis.
 Petrus Joannes.
 Petrus Joyer.
 Petr. à S. Josepho;
 Petrus Laurentius.
 Petrus Le-Mayre.
 Petrus Manrique.
 Petrus Mensa.
 Petrus, absque vlllo cognomi;
 Petrus à Montepiloso.

Petrus de Montessio;
 Petrus de Orbassana,
 Petrus de Padua.
 Petrus de Palacios.
 Petrus de Rojas.
 Petrus de Rivera.
 Petrus Sigler.
 Petrus à Steemberghe;
 Petrus de Trabibus.
 Petrus Trimavella.
 Petrus de Turonia.
 Petrus Vibas.
 Petrus Vignamus.
 Petrus de Utino.
 Petrus de Xarava.
 Petrus Ximenez.
 Petrus de Zalamea;
 Philippus à Castillione;
 Philippus de Ghifulcis,
 Philippus Gualensis.
 Philippus à S. Jacobo.
 Philippus à Purificat.
 Philippus Votingo.
 Philippus Uvlterranus;
 Philomænus Cornelij.
 Prieria Imperiaria.
 Prosper Ruthenenfis.

* * *

¶ Bibliothecam Materiarum, de quibus pertractant
 Authores hujus tomi, invenies vnà cum mantissis ad
 calcem tomi tertij.

*Scribere qui nescit nullum putat esse laborem,
 Tres digiti scribunt, cætera membra dolent.*

S. D. H. E. G. V. Q. M. S. J.
 E. S. P. N. F.

Petrus à Montauban
Petrus, abbas vli
Petrus Miles.
Petrus Marquis.
Petrus Le-Maire.
Petrus Laurentius.
Petrus à Joleph.
Petrus Joyer.
Petrus Joannes.
Petrus Isidore.
Petrus Honnorat.
Petrus de Grouss.
Petrus Gierman.
Petrus François V.
Petrus Faber.
Petrus Camiel.
Petrus Colo.
Petrus Calmannus.
Petrus Capella.
Petrus Cabaudus.
Petrus Blaudes.
Petrus à S. Bernard.
Petrus Benjamine.
Petrus Bonedictus.
Petrus de Agosta.
Petrus Albertinus.
Petrus Alvaux.
Petrus de Alaxio.

Petrus à Montepiole.
Petrus, abbas vilo cognom.

[illegible]

Ex libris Bibliothecae Universitatis
Archives hujus loci, invenerunt
et Bibliothecam Universitatis de quibus pertractatur

Tres digni sumus, cetera membra salutem
 Scribere dei nostri nullum potuit esse laborum.

S. D. H. E. C. V. O. M. S. J.
F. S. P. N. F.

XXXXX (1-3) II. 90

5 11 5 8

Juan, de San Antonio

Bibliotheca universa Franciscana, sive alumnorum trium ordinum S.P.N.
Francisci qui ab ordine seraphico condito, usque ad praesentem diem,
Latina, sive alia quavis lingua scripto aliquid consignerunt,
encyclopaedia uvilloti Athenaeo, et syllabo Uvadingiano locupletior, in
tres distributa tomos, adiectis necessariis indicibus, ac materiarum
Bd.: 2

Matriti (1732)

2 H.lit.p. 42-2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10633155-6